

„Przeczytano, przyjęto, podpisano”

POLSKIE PROTOKOŁY SĄDÓW ROZJEMCZYCH
W POWIECIE STRZELECKIM W XIX WIEKU

EDYCJA ŹRÓDŁOWA
ZE ZBIORÓW ARCHIWUM PAŃSTWOWEGO W OPOLU

ARCHIWUM PAŃSTWOWE W OPOLU



OPERA EXTRAORDINARIA

POD REDAKCJĄ NAUKOWĄ
Mirosława Lenarta

Tom IX

ZESPÓŁ REDAKCYJNY

Mirosław Lenart (przewodniczący)
Aleksandra Starczewska-Wojnar (sekretarz)

Tomasz Heller
Małgorzata Iżykowska
Maria Leśniowska
Sławomir Marchel
Henryk Niestrój
Justyna Sowińska

„Przeczytano, przyjęto, podpisano”

POLSKIE PROTOKOŁY SĄDÓW ROZIEMCZYCH
W POWIECIE STRZELECKIM W XIX WIEKU

EDYCJA ŹRÓDŁOWA
ZE ZBIORÓW ARCHIWUM PAŃSTWOWEGO W OPOLU

Małgorzata Iżykowska
Aleksandra Starczevska-Wojnar



ARCHIWUM PAŃSTWOWE W OPOLU

OPOLE 2017

RECENZENT
dr hab. Lidia Przymuszała

KONSULTACJA GERMANISTYCZNA
dr Małgorzata Blach-Margos

PROJEKT OKŁADKI
Mirosław Słomski

Copyright © 2017 Archiwum Państwowe w Opolu



ARCHIWUM PAŃSTWOWE W OPOLU

PUBLIKACJA ZOSTAŁA SFINANSOWANA
PRZEZ NACZELNĄ DYREKCJĘ ARCHIWÓW PAŃSTWOWYCH



NACZELNA DYREKCJA
ARCHIWÓW PAŃSTWOWYCH

ISBN 978-83-940452-9-6
ISBN 978-83-65681-10-2

PROJEKT TYPOGRAFICZNY I SKŁAD:

Drukarnia Sady
Krapkowice

OBJĘTOŚĆ: 40,25 ark. druk.

DRUK: 300 egz.

DRUK I OPRAWA:
Drukarnia Sady

*Panu Dyrektorowi Archiwum Państwowego w Opolu,
Prof. dr. hab. Mirosławowi Lenartowi,
za życzliwość, wsparcie i motywację do dalszej pracy,
a naszym Rodzinom za cierpliwość, zrozumienie i wszelką pomoc
serdeczne podziękowania składają*

autorki

Spis treści

Wstęp	9
Powiat strzelecki w drugiej połowie XIX wieku	9
Dzieje zespołów Sądu Obwodowego w Strzelcach Opolskich i Sądu Obwodowego w Leśnicy	10
Język polski w protokołach sądu rozjemczego	11
Dzieje urzędu rozjemcy w powiecie strzeleckim	12
Obraz życia ludności wiejskiej	17
Zakres chronologiczny i terytorialny	18
Zasady wydania	19
Wykaz rozjemców z powiatu strzeleckiego cytowanych w publikacji	22
Wykaz skrótów	26
Jednostki miar i wag używane w powiecie strzeleckim w XIX wieku	30
Bibliografia	31
 Teksty protokołów	37
Adamowice, sygn. 449, protokoły nr 1-15	
Izbicko, sygn. 985, protokół nr 16	
Izbicko, sygn. 986, protokoły nr 17-24	
Izbicko, sygn. 987, protokoły nr 25-88	
Jemielnica, sygn. 770, protokoły nr 89-204	
Kalinów, sygn. 447, protokoły nr 205-294	
Kielcza, sygn. 984, protokoły nr 295-310	
Kielcza, sygn. 983, protokoły nr 311-339	
Kolonowskie, sygn. 973, protokoły nr 340-480	
Kolonowskie, sygn. 971, protokoły nr 481-611	
Krośnica, sygn. 994, protokoły nr 612-624	

Krośnica, sygn. 993, protokoły nr 625-765
Krośnica, sygn. 1005, protokoły nr 766-829
Leśnica, sygn. 1202, protokoły nr 830-909
Łaziska, sygn. 988, protokoły nr 910-928
Płużnica Wielka, sygn. 1002, protokoły nr 929-957
Poznowice, sygn. 982, protokoły nr 958-1010
Rozmierka, sygn. 1003, protokoły nr 1011-1057
Rozmierz, sygn. 1031, protokoły nr 1058-1080
Różniątów, sygn. 772, protokoły nr 1081-1100
Spórok, sygn. 968, protokoły nr 1101-1111
Staniszcze Małe, sygn. 999, protokoły nr 1112-1145
Staniszcze Małe, sygn. 998, protokoły nr 1146-1226
Staniszcze Małe, sygn. 1000, protokoły nr 1227-1277
Staniszcze Małe, sygn. 997, protokoły nr 1278-1286
Staniszcze Wielkie, sygn. 969, protokoły nr 1287-1395
Strzelce Opolskie, sygn. 962, protokoły nr 1396-1397
Suche Łany, sygn. 990, protokoły nr 1398-1412
Suche Łany, sygn. 989, protokoły nr 1413-1457
Szymiszów, sygn. 992, protokoły nr 1458-1472
Zawadzkie, sygn. 977, protokoły nr 1473-1516
Żędowice, sygn. 771, protokoły nr 1517-1522
Żędowice, sygn. 976, protokoły nr 1523-1535

Słowniczek wyrazów dawnych, gwarowych i zapożyczonych	613
Indeks geograficzny	624
Wykaz mikrotoponimów	637
Wykaz nazw zawodowych i statusów społecznych	638
Wykaz skanów map ze zbiorów APOp (zawartość płyty CD)	649



WSTĘP

Powiat strzelecki w drugiej połowie XIX wieku

Dawny powiat strzelecki składał się z trzech miast: Strzelec Opolskich, Leśnicy i Ujazdu oraz otaczających je wsi i majątków. W latach 30-tych XIX wieku na terenie powiatu strzeleckiego obejmującego 3 miasta, 88 wsi i 19 kolonii zamieszkiwało 31 696 osób¹. Graniczył z powiatem opolskim, lublinieckim, toszecko-gliwickim i kozielskim. Warunki fizjograficzne wyznaczała rzeka Mała Panew, w której zakolach umiejscawiane były budowle o charakterze technicznym i przemysłowym. Już w pierwszej połowie XIX wieku działały tam liczne młyny, zakłady hutnicze i wapienniki. Rozwój przemysłu możliwy był dzięki obfitości wody, która służyła do płukania rudy żelaza i dostarczała energii do napędzania młotów i miechów hutniczych, oraz lasów, które zapewniały surowiec opałowy².

Ośrodki przemysłowe w powiecie strzeleckim powstawały od końca wieku XVIII przede wszystkim na północy powiatu, wzdłuż granicy z powiatem lublinieckim. W rejonie Małej Panwi rozrósł się przemysł hutniczy bazujący na złożach rudy żelaza, natomiast w oparciu o miejscowe zasoby leśne rozwinął się również przemysł drzewny. W połowie XIX wieku w środkowej części powiatu rozwinął się przemysł wapienniczy i cementowy, powstały liczne piece wapiennicze, między innymi w Szymiszowie, Kamieniu Śląskim, Górażdżach czy Gogolinie³.

Rozwój przemysłu pociągał za sobą szybkie zmiany demograficzne. Nie tylko istniejące już miejscowości były dynamicznie zasiedlane, ale też powstawały coraz to nowe kolonie i osiedla, związane z nowymi ośrodkami przemysłowymi. Najlepiej ilustrują to zjawisko nowo powstałe wówczas osady, jak Zawadzkie, Filipolis, Świerkle. Wspomniane tu Zawadzkie z niewielkiej kolonii hutniczej, należącej do Żędowic, przekształciło się wkrótce w centrum przemysłowe regionu. Pociągało to za sobą niespotykane dotąd migracje ludności, napływającej na teren powiatu, zarówno w poszukiwaniu zatrudnienia, jak i w sytuacjach związanych z handlem, transportem, dostarczaniem produktów wytworzonych w terenie.

Kontakty ludzi pochodzących z różnych okolic, o rozmaitych nawykach i odmiennej mentalności w sposób nieunikniony pociągały za sobą sytuacje konfliktowe. Również trudności życia codziennego w kontaktach sąsiedzkich i rodzinnych stawały się powodem sporów, które nierzadko znajdowały swój finał przed sądem rozjemczym.

Niniejsza publikacja prezentuje polskojęzyczne protokoły sędziów rozjemczych powiatu strzeleckiego, wyodrębnione z dwujęzycznych ksiąg zachowanych w zasobie Archiwum Państwowego w Opolu (APOp). Z powiatu strzeleckiego zachowało się ogółem 59 ksiąg rozjemczych spisanych w języku polskim i niemieckim. Prezentowany materiał polskojęzyczny jest zawarty w 33 księgach protokolarnych, pochodzących z różnych miejscowości ówczesnego powiatu strzeleckiego, należących do dwóch zespołów archiwalnych: Sądu Obwodowego w Strzelcach Opolskich i Sądu Obwodowego w Leśnicy. Protokoły strzeleckie to ciekawe językowo i kulturowo teksty o jednorodnej proveniencji, powstałe w zblizonym okresie historycznym (lata 1842-1904) na zwartym obszarze jednego powiatu. Co więcej, jako jedyne w naszym zasobie dają możliwość obserwowania zarówno zjawisk związanych z rozwojem gospodarczym regionu, jak i jego sytuacji językowej.

¹ A. Gläser, *Gerichts-Topographie von Oberschlesien oder spezielle Zusammenstellung sämtlicher in dem Departament des Königl. Preuß. Ober-Landes-Gerichts von Oberschlesien zu Ratibor befindlichen Untergerichte, mit Bezeichnung ihres Jurisdiktions-Umfanges nach Ortschaften, Possessionen, und Seelenzahl, Namen und Wohnort der Richter nebst einem vollständigen Register und einer Darstellung der Gerichts-Verfassung*, Ratibor 1831, s. 7 i 14.

² R. Niemczyk, *Stare huty w rejonie Małej Panwi*, Opole bd., s. 2; O. S. Popiołek, *Huta Malapanew 1755-1955*, Opole 1955, s. 8; G. Quitiek, *Aus der Geschichte der Malapaner Hütte*, „Oppelner Heimatblatt”, 7 Jahrgang, 20 Juni 1931, Nummer 3.

³ *Monografia gospodarcza województwa opolskiego*, red. J. Popkiewicz, Katowice 1966, s. 562.

Dzieje zespołów Sądu Obwodowego w Strzelcach Opolskich i Sądu Obwodowego w Leśnicy

Księgi protokołów rozjemców powiatu strzeleckiego stanowią część zespołów archiwalnych Sądu Obwodowego w Strzelcach Opolskich oraz Sądu Obwodowego w Leśnicy, przechowywanych w Archiwum Państwowym w Opolu. Akta pruskiego wymiaru sprawiedliwości przekazywane były do archiwów państwowych sukcesywnie od zakończenia działań wojennych w 1945 roku. Akcja zabezpieczająca ocalałe archiwalia została wsparta normatywnymi wydanymi przez administrację państwową⁴. W dekrete z 1 marca 1946 roku – o rejestracji i zakazie wywozu dzieł sztuki plastycznej oraz przedmiotów o wartości artystycznej, historycznej lub kulturalnej wymieniono archiwalia jako podlegające rejestracji i zakazowi ich wywozu poza granice państwa polskiego⁵. W okólniku Ministerstwa Ziemi Odzyskanych z dnia 18 maja 1946 roku napisano: *Archiwa wszystkich kategorii poniosły na Ziemiach Odzyskanych olbrzymie straty [...]. Dlatego też ocalałe archiwalia są tym cenniejsze i muszą być poddane starannej i skutecznej opiece. Trzeba pamiętać, że akta mają nie tylko znaczenie naukowe, lecz i polityczne, gdyż zawierają niezliczone dowody polskości tych ziem, siłą i gwałtem germanizowanych przez państwo niemieckie. Obowiązkiem więc państwowym i narodowym jest ochrona akt przed zniszczeniem, wykonywana przez wszystkich, komu bliska jest sprawa ponownego utwierdzenia polskości tych ziem*⁶. Uchwała Rady Ministrów z dnia 10 kwietnia 1947 roku upoważniała państwową służbę archiwalną do przejmowania archiwów i akt niemieckich na Ziemiach Odzyskanych⁷. Materiały archiwalne zostały przekazane do opolskiego archiwum z właściwych terytorialnie sądów rejonowych już w pierwszym dziesięcioleciu po drugiej wojnie światowej. W 1954, 1955 i 1958 roku przyjęto pierwsze akta sądowe⁸. Kolejne przyjęcie akt sądowych zostało odnotowane w 1970 roku, gdy do archiwum trafiło prawie 70 metrów bieżących akt sądów obwodowych: Sądu Obwodowego w Strzelcach Opolskich, Leśnicy, Opolu, Ujeździe, Krapkowicach i Pawłowiczkach⁹. Ostatnie 2 jednostki archiwalne do sądów strzeleckiego i leśnickiego zostały przyjęte w 2000 roku¹⁰. Po przyjęciu akt i ich uporządkowaniu część materiałów została zakwalifikowana do brakowania. Podczas opracowania zespołów archiwalnych do lat osiemdziesiątych naturalne było brakowanie akt, które uznano za nieposiadające wartości historycznej. Akta sądowe brakowano powołując się na niemieckie zarządzenie w sprawie brakowania akt cywilnych, których okres przechowywania wynosi 30 lat, oraz akt karnych i akt zadłużeń o okresie przechowywania wynoszącym 5 lat¹¹. W zespole Sądu Obwodowego w Strzelcach Opolskich w 1977 roku wybrakowano 5460 jednostek archiwalnych, wśród których znalazły się: akta gruntowe, sprawy ułaskawień, aresztu sądowego, pracowników sądu, obrotu ziemią, jeżeli nie dotyczyły konkretnych kontraktów, oraz rejestry podatkowe. W aktach Sądu Obwodowego w Leśnicy natomiast brakowaniu uległo 3586 poszytów z grupy akt generalnych dotyczących przepisów regulujących działanie sądu. Z akt normatywnych wybrakowano sprawy ułaskawień, aresztu sądowego, pracowników sądu oraz sprawy obrotu¹². Protokoły rozjemców zachowano w całości, ponieważ znajdowały się poza zespołami archiwalnymi i nie podlegały wartościowaniu. Prawdopodobnie ocalałyby również ze względu na język polski występujący w księgach. W 2002 roku dołączono do zespołu Sądu Obwodowego w Strzelcach Opolskich 64 j.a. – 1,45 mb akt, a do zespołu Sądu Obwodowego w Leśnicy 1 j.a. – 0,05 mb pochodzących ze zbioru „Rozsyp”, w którym znajdowały się akta stanowiące superatę po scontrum z 1997 roku. Były to właśnie materiały sądów rozjemczych powiatu strzeleckiego.

⁴ S. Czech, *Kształtowanie się zasobu archiwalnego opolskich archiwów państwowych w latach 1953–1980*, mps, s. 3 – APOp, zespol nr 1373: Archiwum Państwowe w Opolu, oddział w Brzegu, sygn. 155, bp.

⁵ Dz. U. z 1946 r. Nr 14, poz. 99.

⁶ Dziennik Urzędowy Ministerstwa Ziemi Odzyskanych z 1946 r. Nr 5, poz. 64. Okólnik nr 50.

⁷ M. P. z 1947 r. Nr 69, poz. 466.

⁸ APOp, zespol nr 350: Archiwum Państwowe w Opolu, sygn. 137, bp., Księga nabytków Archiwum Państwowego w Opolu za rok 1955, nr 152, Księga nabytków Archiwum Państwowego w Opolu za rok 1958, nr 342.

⁹ APOp, zespol nr 350, sygn. 450, bp., Księga nabytków Archiwum Państwowego w Opolu za rok 1970, nr 730 i 732.

¹⁰ Księga nabytków Archiwum Państwowego w Opolu, nr 2933.

¹¹ Vorschriften über die Aussonderung und Vernichtung der Akten bei den Justizbehörden. AV. v. 31.12.1927 - JMBL. 1928 S. 2. Nebst Anhang enthaltend die Vorschriften über die Vernichtung der Rechnungen, Kassenbücher und Belege sowie der Akten in Kassen- und Rechnungs- und Hinterlegungssachen.

¹² APOp, zespol nr 350, sygn. 450, bp., Wnioski na brakowanie akt, rok 1973, sygn. 525.

Język polski w protokołach sądu rozjemczego

Specyfika polskich dziewiętnastowiecznych protokołów sądów rozjemczych z Górnego Śląska polega na wyjątkowości miejsca i warunków ich wytworzenia. Obszar przynależący od ponad stulecia do państwa pruskiego, a od kilku stuleci do niemieckojęzycznego organizmu państwowego, charakteryzował się wielką trwałością w zachowaniu polszczyzny, zwłaszcza w miejscach zasiedlonych przez zakorzenione wspólnoty ludu wiejskiego. Język polski dominował w życiu codziennym mieszkańców wsi, znajdował także swe miejsce w szkole i kościele, mimo nasilających się z biegiem lat nacisków germanizacyjnych. W powiecie strzeleckim na obszarach wiejskich polski często był językiem codziennym¹³. Na początku XIX wieku na Śląsku udział ludności posługującej się językiem polskim mógł wynosić co najmniej 72%, w tym 90% ludności polskojęzycznej zamieszkiwało powiaty strzelecki, bytomski, oleski i rybnicki. Od 1842 roku nauka w szkołach wiejskich odbywała się w języku ojczystym i w czterech niższych klasach język polski stał się językiem nauczania¹⁴. Analiza XIX-wiecznych schematyzmów biskupów wrocławskich przeprowadzona przez Idziego Panica wskazuje, że w powiecie strzeleckim w katolickich parafiach wiejskich w 1847 roku zamieszkiwała przede wszystkim ludność polskojęzyczna¹⁵. W schematyzmach szkolnych z roku 1870 znajdujemy informację, że nauczyciele prowadzą lekcje zarówno w języku polskim, jak i niemieckim¹⁶. Zrozumiała tu staje się też kwestia znajomości języka polskiego przez nauczycieli, w stopniu wystarczającym do protokołowania spraw. Władze rejencji powoływały więc też do pełnienia urzędów osoby znające ten język¹⁷. I tak na rozjemców powoływani są przede wszystkim nauczyciele.

Mieszkańiec śląskiej wsi, wyniósłszy ze szkoły powierzchowną znajomość języka niemieckiego, był zapewne bezradny w sytuacji wymagającej wypowiedzenia się w oficjalny sposób w tym języku. Ustawodawca umożliwił więc mniejszościom językowym używanie języka ojczystego podczas procesów odbywających się przed obliczem lokalnego sądu rozjemczego. Owocem tego postanowienia są polskojęzyczne protokoły sądowe, zapisywane od lat 40. XIX wieku aż po przełom XIX/XX stulecia. Jak się okazuje, ich trwała obecność w księgach protokolarnych była w znacznym stopniu niezależna od okoliczności zewnętrznych, jakimi niewątpliwie był rok 1872 (rozpoczęcie kulturkampfu) i lata następne.

Polszczyzna w nich utrwalona prezentuje oczywiście stan języka w dużym stopniu zależny od wiedzy i umiejętności piszącego, czyli miejscowego sędziego rozjemczego (szydzmana, Schiedsmanna). Zgromadzone zapisy w protokołach, zachowując pewne lokalne cechy dialektalne, świadczą jednak o istnieniu i funkcjonowaniu języka polskiego w życiu publicznym mieszkańców wsi strzeleckich tego czasu. Na poziomie elementarnym, polszczyzna używana była także w sytuacji oficjalnej, w kontakcie z organami pruskiej, potem niemieckiej administracji, poza powszednim użyciem domowym oraz kościelnym.

¹³ Zob.: *Historia Górnego Śląska. Polityka, gospodarka i kultura europejskiego regionu*, red. J. Bahlcke, D. Gawrecki i R. Kaczmarek, Gliwice 2011, s. 183.

¹⁴ Ibidem.

¹⁵ Jako źródło badania języka w XIX wieku na Śląsku Idzi Panic przyjął dane ze schematyzmów biskupów wrocławskich, które przygotowywane były na podstawie corocznych sprawozdań z archiprezbiteriatów. Schematyzmy wydawane były od połowy XVIII wieku i publikowano w nich wykazy parafii, duchownych, ich dat urodzenia czy święceń. W zależności od rocznika były też uzupełniane dodatkowymi informacjami. Dla archiprezbiteriatu strzeleckiego w 1847 roku księża sprawozdawcy – archiprezbiter proboszcz z Wysokiej, ksiądz Antoni Kowolik, oraz aktuariusz, ksiądz Kasper Rak z Otmętu, odnotowali, że językiem codziennym mieszkańców jest język polski. Taka sama informacja o języku polskim pojawiła się w schematyzmach z roku 1853 i 1863. Zob. I. Panic, *Jak my ongiś godali. Język mieszkańców Górnego Śląska od średniowiecza do połowy XIX wieku*, Cieszyn-Kraków 2015, s. 256-257.

¹⁶ *Schul-Schematismus des Bisthums Breslau*, bearbeitet T. Kuznik, Berlin 1870, s. 93.

¹⁷ Urzędnicy z powodów praktycznych musieli porozumiewać się z obywatelem w języku polskim, stąd też np. dziennik urzędowy rejencji – „Amtsblatt der Königlichen Regierung Oppeln” wydawany był w latach 1816-1833 dwujęzycznie.

Dzieje urzędu rozjemcy w powiecie strzeleckim

Stworzony w 1835 roku urząd rozjemcy został włączony do funkcjonującej już maszyny prawnej państwa pruskiego, którą ukształtowało Pruskie Powszechne Prawo Krajowe (*Allgemeines Landrecht für die preussischen Staaten*) z 1794 roku¹⁸ oraz Powszechna Ordynacja Sądowa (*Allgemeine Gerichtsordnung*) w roku 1795. Sądy orzekały w trzech instancjach.

Najniższą z nich tworzyły sądy patrymonialne (*Patrimonialgerichte*), miejskie (*Stadtgerichte*) oraz justytariaty domen (*Justitzämter*) działające pod ścisłą kontrolą państwa¹⁹, gdzie zapadały wyroki w sprawach spornych ogółu ludności. W powiecie strzeleckim były to: Sąd Miejski w Strzelcach Opolskich (*Stadtgericht Gross Strehlitz*), Sąd Miejski w Leśnicy (*Stadtgericht Leschnitz*) oraz Sąd Miejski w Ujeździe (*Stadtgericht zu Ujest*), w których orzekano dla miasta wraz z jego okręgiem (tzw. *Weichbild*), oraz sądy patrymonialne właścicieli ziemskich. Wydanie ordynacji o miastach (*Städteordnung*) z 19 listopada 1808 roku spowodowało zmiany w systemie prawnym, na podstawie których oddzielono kompetencje sądownicze od administracji, wydzielając sądownictwo na terenie miast z administracji miejskiej²⁰. Dostosowano też właściwość terytorialną sądów do podziału administracji państwa. Dotychczasowy urząd miast został zlikwidowany w 1809 roku, a miasta utraciły jednocześnie uprawnienia sądownicze²¹. Utworzono Królewski Sąd Miejski w Strzelcach Opolskich i Leśnicy (*Königliches Stadt-Gericht Gross Strehlitz und Leschnitz*). Rozstrzygano w nim sprawy z miejscowości Strzelce Opolskie, Leśnica, Podborzany²². Dla miasta Ujazd powstał natomiast Królewski Sąd Miejski w Ujeździe (*Königliches Stadt-Gericht Ujest*)²³. W Leśnicy i Strzelcach Opolskich sprawy karne rozpatrywane były przed sądami patrymonialnymi (*Patrimonial-Gericht der Herrschaft Gross Strehlitz*), natomiast sprawy cywilne leżały w kompetencji królewskiego sądu miejskiego²⁴. W Ujeździe jurysdykcja kryminalna należała do *Dominium Schloss Ujest*, a cywilna podzielona była pomiędzy Królewski Sąd Miejski i Sąd Patrymonialny (*Patrimonial-Gericht*)²⁵. W roku 1845 Królewski Sąd Miejski i Ziemski w Strzelcach Opolskich (*Königliches Land- und Stadtgericht in Gross Strehlitz*) rozszerzył swoje kompetencje i rozpatrywał już zarówno sprawy cywilne, jak i karne, natomiast sądy w Ujeździe miały kompetencje mieszane²⁶. Opisywane w publikacji miejscowości powiatu strzeleckiego do 1845 roku podlegały sądom patrymonialnym:

- 1) Parafialny Urząd Sądowy w Adamowicach (*Das pfarrtheiliche Gerichts-Amt Adamowitz*) dla miejscowości Adamowice²⁷;
- 2) Urząd Sądowy Państwa Błotnica Strzelecka (*Gerichts-Amt der Herrschaft Blottnitz*) dla miejscowości Błotnica Strzelecka, Centawa, Warmuntowice, Sieronowice, Nogowczyce, Balcarzowice, Płużnica Wielka, Grzeboszowice²⁸;
- 3) Królewski Justytariat w Jemielnicy (*Königliches Justitz-Amt Himmekwitz*) dla miejscowości Jemielnica, Gąsiorowice, Rożniatów, Niwki, Januszkowice oraz z powiatu kozielskiego wsi Ro-

¹⁸ Landrecht objął prawo prywatne, prawo rodzinne, stanowe oraz kodeks karny. Szerzej [w:] Prusy w okresie monarchii absolutnej (1701-1806), red. B. Wachowiak, oprac. Z. Szultka, Poznań 2010, s. 711; T. Maciejewski, *Historia powszechna ustroju i prawa*, Warszawa 1999, s. 797.

¹⁹ P. Gut, *Organizacja sądownictwa w pruskiej prowincji Pomorze w latach 1806/1808-1848/1849*, Szczecin 2002, s. 36.

²⁰ Okólnik *Ober Amts Regierung in Breslau*, 19.08.1809 r. w oparciu o w/w ustawę o miastach. Więcej o reformie Steina i Hardenberga w: Stein. *Die späten Jahre des preussischen Reformers 1815 - 1831*, hrsg. von Heinz Duchhardt, Berlin 2007; I. Miecz, *Die verschlungenen Wege der Städtereform in Preußen (1806-1856)* [w:] *Gemeingeist und Bürgersinn: die preussischen Reformen*, hrsg. von Bernd Sösemann, Berlin 1993, Beiheft 2, s. 53-83.

²¹ S. Salmonowicz, *Prusy. Dzieje państwa i społeczeństwa*, Warszawa 2004, s. 246.

²² A. Gläser, op. cit., s. 228.

²³ Ibidem, s. 238.

²⁴ J. G. Knie, *Alphabetisch-Statistisch-Topographische Uebersicht aller Dörfer, Flecken, Städte und andern Orte der Königl. Preuß. Provinz Schlesien*, Breslau 1830, s. 958.

²⁵ Ibidem, s. 1035.

²⁶ Idem, *Alphabetisch-statistisch-topographische Uebersicht der Dörfer, Flecken, Städte und andern Orte der Königl. Preuß. Provinz Schlesien*, Breslau 1845, s. 854, 934, 942.

²⁷ A. Gläser, op. cit., s. 16.

²⁸ Ibidem, s. 38.

- kie i Raszowa²⁹;
- 4) Urząd Sądowy w Kalinowie (*Gerichts-Amt Kalinow*) dla miejscowości Kalinów³⁰;
 - 5) Urząd Sądowy w Kalinowicach (*Gerichts-Amt Kalinowitz*) dla miejscowości Kalinowice³¹;
 - 6) Urząd Sądowy Parafii w Leśnicy (*Gerichts-Amt der Pfarrrthei Leschnitz*) dla miejscowości Krasowa i parafii w Leśnicy³²;
 - 7) Urząd Sądowy Wolnego Wójtostwa w Leśnicy (*Gerichts-Amt der Frei-Vogtei Leschnitz*) dla Wolnego Wójtostwa w Leśnicy oraz Ligoty³³;
 - 8) Urząd Sądowy Państwa w Szymiszowie (*Gerichts-Amt Herrschaft Schimischorw*) dla miejscowości Szymiszów, Rozmierz i Rozmierka, Sucha, Grodzisko, Kadłub, Osiek, Krośnica, Borycz³⁴;
 - 9) Urząd Sądowy Państwa Kamień Śląski i Izbicko (*Gerichts-Amt der Herrschaft Gross Stein und Stubendorf*) dla miejscowości Kamień Śląski, Kamionek, Izbicko, Ligota Czamborowa, Utrata, Kolonia Henryków, Kolonia Haleńsko, Siedlec, Poznowice, Sprzęcice, Chorula, Suchodaniec, Otmice, Grabów³⁵;
 - 10) Urząd Sądowy Państwa Strzelce Opolskie (*Gerichts-Amt der Herrschaft Gross Strehlitz*) dla Będowskiego, kolonii hutniczej Bemowskie, poza tym dla miejscowości Borowiany, Brzezina, Bzinica, Kolonowskie, Haraszowska, Kowalowska, Renardzka Huta, Rogolowiec, Fosowskie, Kasztal, Spórok, Czarnosin, Dolna, Dziewkowice, Kielcza, Księża Wieś, Łaziska, Kalinów, Kolejka, Myślina, Mokre Łany, Olszowa, Popice, Zalesie Śląskie, Sieroniuwice, Staniszcze Wielkie, Staniszcze Małe, Strzelce Opolskie Żamek, Suche Łany, Wierchlesie, Żędowice, kolonia hutnicza Świerkle i Filipolis, Żółka [Zulkau], Nowa Wieś, Szczepanek³⁶;
 - 11) Urząd Sądowy w Wysokiej (*Gerichts-Amt Wyssoka*) dla miejscowości Wysoka Górna, Wysoka Dolna, Kolonia Wysoka, Ligota Górna, Kadłubiec³⁷.

Do tak skonstruowanego systemu prawnego, charakteryzującego się wysokimi kosztami sądowymi i zawiłymi procedurami, postanowiono wprowadzić jeszcze jedną instancję sądową – sędziego polubownego – rozjemcę. W 1827 roku wprowadzono urząd rozjemcy w czterech rejencjach pruskich na Pomorzu: gdańskiej, gabińskiej, królewieckiej i kwidzyńskiej, a sami rozjemcy zaczęli wykonywać swoje obowiązki od 1 października 1828 roku³⁸.

Po 4 latach nowe rozwiązanie prawne zawitało na Śląsk. 14 sierpnia 1832 roku król Fryderyk Wilhelm III wydał rozkaz gabinetowy o rozszerzeniu instytucji rozjemcy na Śląsk, Brandenburgię i Saksonię. 26 września 1832 roku minister spraw wewnętrznych wraz z ministrem sprawiedliwości wydali zarządzenie o wprowadzeniu nowych rozwiązań w wyżej wymienionych prowincjach³⁹. Wyższy Sąd Krajowy w Raciborzu ogłaszał listy rozjemców dla kolejnych powiatów w swojej jurysdykcji od lipca 1835 roku. W powiecie strzeleckim listy rozjemców zostały ogłoszone 30 października 1835 roku⁴⁰. Na terenie tym utworzono 33 okręgi rozjemcze, w tym dla opisywanych w niniejszej publikacji powołano rozjemców:

- 1) Aptekarz Haak – miasto Strzelce Opolskie;
- 2) Kupiec Georg Kowallick – miasto Leśnica;
- 3) Skarbnik kasy miejskiej Opolka ze Strzelce Opolskich – Adamowice, Kasztal, Podborzany, Czarnocin, Dolna, Olszowa;

²⁹ Ibidem, s. 86.

³⁰ Ibidem, s. 92.

³¹ Ibidem.

³² Ibidem, s. 126.

³³ Ibidem.

³⁴ Ibidem, s. 212-215.

³⁵ Ibidem, s. 224-227.

³⁶ A. Gläser, op. cit., s. 228-231.

³⁷ Ibidem, s. 246.

³⁸ P. Gut, op. cit., s. 172.

³⁹ *Verordnung wegen Einführung der Schiedsmänner*, [w:] „Amtsblatt der Königlichen Regierung zu Oppeln” (dalej „ARO”), *Extraordinaire Beilage zum Amtsblatt Stück V pro 1833*, s. 1-11.

⁴⁰ „ARO”, Stück XLVII, 24 November 1835, s. 254.

- 4) Skarbnik Neumann z Centawy – Centawa, Błotnica Strzelecka, Płużnica Wielka;
- 5) Nauczyciel Blana z Wysokiej – Wysoka, Kolonia Wysoka, Kadłubiec, Ligota Górna, Ligota Dolna, Kolonia Ligota Dolna, Niwki, Kalinów, Kalinowice;
- 6) Zarządca Hofrichter z Suchych Łanów – Suche Łany, Nowa Wieś;
- 7) Nauczyciel Scharf z Jemielnicy – Jemielnica, Gąsiorowice, Łaziska, Wierchlesie, Piotrówka, Barut;
- 8) Pisarz z huty Wader z Żędowic – Żędowice, Żółka (Zulkau), Bemowskie;
- 9) Zarządca Kleinert – Kielcza, Borowiany;
- 10) Nauczyciel Prudlo z Kolonowskiego – Kolonowskie, Kowolowska, Renardzka Huta, Fosowskie, Rogolowiec, Bziniczka, Haraszowska, Będowskie, Kolejka;
- 11) Nadleśniczy Prätsch ze Staniszc Wielkich – Staniszcze Wielkie, Staniszcze Małe, Sporók, Myślina;
- 12) Inspektor gospodarczy Beyer z Izbicka – Izbicko, Grabów, Otmice, Ligota Czamborowa, Henryków, Daniec, Haleńsko, Utrata, Krośnica, Borycz;
- 13) Urzędnik Hübner – Rozmierz;
- 14) Nauczyciel Ehring – Rozmierka;
- 15) Urzędnik Czezetki z Szymiszowa – Szymiszów, Sucha;
- 16) Komisarz policji z Leśnicy Kowalick – Wolne Wójtostwo Leśnica, Księża Wieś, Krasowa, Zdzieszowice;
- 17) Urzędnik Woitek z Siedlca – Siedlec, Poznowice, Sprzęcice;
- 18) Nauczyciel Scholz z Kamienia Śląskiego – Kamień Śląski, Kamionek.

W 1852 roku powiat strzelecki podzielono na 35 okręgów rozjemczych⁴¹, kolejna aktualizacja nastąpiła w roku 1863⁴² i 1871⁴³.

Dla interesujących nas miejscowości okręgi powstały w:

- 1) Miasto Strzelce Opolskie (w 1863 roku bez zmian, od 1870 roku Strzelce Opolskie podzielono na 2 okręgi⁴⁴, 1871 – 2 okręgi);
- 2) Adamowice, Nowa Wieś, Szczepanek i Podborzany (1863 i 1871 rok bez zmian);
- 3) Suche Łany i Strzelce Opolskie Zamek (od 1863 roku również Dolna i Czarnosin, 1871 bez zmian);
- 4) Mokre Łany, Brzezina i Dziewkowice (1863 i 1871 rok bez zmian);
- 5) Błotnica Strzelecka, Centawa, Płużnica Wielka, Nogowczyce (1863 i 1871 rok bez zmian);
- 6) Miasto Leśnica (1863 i 1871 rok bez zmian);
- 7) Księża Wieś, Wolne Wójtostwo Leśnica, Rozwadza (w 1863 i 1871 roku bez Rozwadzy, która stanowi nowy okręg rozjemczy);
- 8) Wysoka, Kolonia Wysoka, Kadłubiec, Ligota Górna, Niwki, wieś i kolonia Ligota Dolna, Kalinów i Kalinowice (w 1863 roku bez zmian, Kalinów i Kalinowice w 1866 roku zostały wydzielone jako nowy okręg rozjemczy⁴⁵, 1871 bez Kalinowa i Kalinowic);
- 9) Kamień Śląski i Kamionek (w 1863 roku bez zmian, w 1869 roku dołączono miejscowość Górażdże z okręgu 21⁴⁶, 1871 rok bez zmian);
- 10) Siedlec, Poznowice i Sprzęcice (w 1863 roku bez zmian, w 1865 roku Poznowice zostały wydzielone jako odrębny okręg⁴⁷, 1871 rok bez Poznowic);
- 11) Szymiszów, Sucha (Sucha w 1870 roku została przydzielona do okręgu nr 29 w Rozmierzy⁴⁸, w 1871 roku dołączono Rożniatów);

⁴¹ *Nachweisung der zum Bezirk der Regierung zu Oppeln und zum Departement des Appellations-Gerichts zu Ratibor gehörigen, zu gegenseitiger Vertretung der Schiedsmänner bestimmten Schiedsmanns-Bezirke*, Extraordinaire Beilage zum Amts-Blatt der Königl. Regierung zu Oppeln, „ARO”, Stück 51, 23sten December 1852, s. 343.

⁴² Extraordinaire Beilage zum Amts-Blatt der Königlichen Regierung zu Oppeln, „ARO”, Stück 26, 25 Juni 1863, s. 25.

⁴³ Extra-Blatt zum Amts-Blatt der Königlichen Regierung zu Oppeln, „ARO”, Stück 51, 1871, s. 1-26.

⁴⁴ „ARO”, Stück 4, 28 Januar 1870, s. 23.

⁴⁵ „ARO”, Stück 15, 13 April 1866, s. 99.

⁴⁶ „ARO”, Stück 42, 15. October 1869, s. 232.

⁴⁷ „ARO”, Stück 39, 29 September 1865, s. 297.

⁴⁸ „ARO”, Stück 27, 8 Juli 1870, s. 139.

- 12) Izbicko, Grabów, Otmice, Henryków, Daniec, Haleńsko, Ligota Czamborowa, Utrata (1863 rok, bez zmian, w 1871 roku w okręgu tylko Izbicko i Grabów);
- 13) Krośnica i Borycz (1863 i 1871 rok bez zmian);
- 14) Kadłub, Osiek i Kasztal (1863 i 1871 rok bez zmian);
- 15) Rozmierz i Grodzisko (1863 rok bez zmian, Grodzisko zostało wydzielone jako odrębny okręg w 1865 roku, w 1871 tylko Rozmierz i Sucha);
- 16) Rozmierka (1863 i 1871 rok bez zmian);
- 17) Jemielnica, Gąsiorowice, Wierchlesie, Łaziska, Barut i Piotrówka (1863 bez zmian, w 1871 roku Łaziska odrębnym okręgiem);
- 18) Kolonowskie, Będowskie, Haraszowska i Kolejka (1863 i 1871 rok bez zmian);
- 19) Staniszcze Wielkie, Staniszcze Małe, Myślina i Sporók (w 1863 roku Staniszcze Małe jako odrębny okręg, w 1871 roku bez zmian);
- 20) Żędowice z Żółka [Zulkau], Bemowskie (1863 i 1871 rok bez zmian);
- 21) Kielcza i Borowiany (1863 i 1871 rok bez zmian).

Sędziowie rozjemcy zostali powołani, aby prowadzić mediacje w sprawach dobrowolnie im przedstawionych przez strony konfliktu, jednak ich rozstrzygnięcie miało moc wyroku sądowego. W miastach każdemu rozjemcy podlegało 2000 mieszkańców, natomiast na terenach wiejskich rozjemcy mieli być powoływani dla każdej wsi, nie przekraczając ilości 2 000 osób. Na terenach wiejskich dopuszczano łączenie wsi w okręgi⁴⁹.

Rozjemcy w miastach wybierani byli przez mieszkańców uprawnionych do wyboru deputowanych miejskich. Na wsiach wybierali ich lokalni właściciele majątków ziemskich i reprezentanci gmin posiadający własność gruntową. Wybory w miastach organizowane były przez magistrat, natomiast na wsi przez landrata czyli starostę⁵⁰. Rozjemca musiał mieć ukończone 24 lata, posiadać samodzielność w czynnościach prawnych, dobrą opinię, umiejętność pisemnego protokołowania mediacji i zaufanie społeczne. Nie musiał znać przepisów prawnych. Posada rozjemcy była funkcją społeczną⁵¹. Kadencja rozjemcy trwała 3 lata z możliwością ponownego wyboru. Kolejnej nominacji rozjemcy nie miał jednak obowiązku przyjąć⁵². Wybór zatwierdzany był przez Wyższy Sąd Krajowy (*Oberlandesgericht*), przed którym też sędzia rozjemczy składał przysięgę. Zobowiązywał się wówczas, że będzie działał w myśl obowiązujących przepisów prawnych, a obowiązki sędziego będzie wypełniał zgodnie ze swoją wiedzą i sumieniem⁵³. Listy rozjemców zaprzysiężonych przed sądem publikowane były w gazecie urzędowej Rejencji Opolskiej, „*Amtsblatt der Königlichen Regierung zu Oppeln*”, w latach 1832-1879. Od 1880 roku listy nowo powołanych rozjemców ogłaszane są na łamach gazety powiatowej. Rozjemcy prowadzili sprawy w księgach protokolarnych. Po zakończeniu sprawowania funkcji zdawali je wraz z pieczęcią do magistratu w mieście lub landrata na terenach wiejskich. Oprócz ksiąg protokołów rozjemcy przechowywali pisemne skargi, które do nich wpływały, w osobnym zbiorze, który musiał posiadać wykaz spraw w niej zawartych i odnośniki do spraw w księdze protokołów. Niestety, do zbiorów Archiwum Państwowego w Opolu takie teczki nie trafiły⁵⁴.

W umówionym terminie obie strony miały się dobrowolnie zgłosić u rozjemcy, aby rozstrzygnąć spór. Zdarzało się, iż zainteresowana rozstrzygnięciem sporu strona zgłaszała się sama. Spisywano

⁴⁹ *Verordnung wegen Einführung der Schiedsmänner*, op. cit., (§ 2, 3), s. 2.

⁵⁰ *Ibidem* (§ 6), s. 3.

⁵¹ *Ibidem* (§ 5 i 10), s. 3 i 4.

⁵² *Ibidem* (§ 8), s. 4.

⁵³ *Ibidem* (§ 9), s. 4; Zgodnie z Powszechnym Prawem Krajowym (*Allgemeines Landrecht*, Teil II, Titel 10 § 3) oraz rozporządzeniem z 1799 roku, do pełnienia obowiązków urzędowych niezbędna była uroczysta formuła przysięgi, w tym wprowadzenie elementu powołania się na własne sumienie i wiarę w Boga. Rzetelność w wykonywaniu obowiązków wobec króla tożsama była z właściwą postawą moralną winną wobec Boga; zob. *Verordnung wegen zweckmäßiger Einrichtung der Eidesleistungen*, Berlin 1799, wydano drukiem Münster 1805. Więcej o symbolach, w tym o przysiędze w pruskiej administracji [w:] S. Haas, *Die Kultur der Verwaltung. Die Umsetzung der preussischen Reformen 1800-1848*, Frankfurt-New York 2005, s. 314.

⁵⁴ *Instruction für die Schiedsmänner in den Provinzen Preußen, Schlesien, Brandenburg, Sachsen und Pommern, Extraordinaire Beilage zum XXXV. Stück des Amtsblattes 1841* (§ 1 i 2, 4), s. 1. O przechowywaniu protokołów też [w:] *Aufbewahrung der Protokollbücher abgegangener Schiedsmänner, der Acten abgehende Notarien und der Duplicate der Kirchenbücher*, „ARO”, Stück 44, 29sten October 1839, s. 245.

wtedy protokoł na okoliczność niestawienia się drugiej strony konfliktu. Co ważne, strony musiały posiadać zdolność do czynności prawnych, a więc być pełnoletnie⁵⁵. Niepełnoletni stawiał się na rozprawę z ojcem, który go reprezentował. Odmienna była sytuacja kobiet zamężnych, które do procesu w sprawie ugody mogły stawiać się wyłącznie w towarzystwie swojego męża. Prawo to nie dotyczyło kobiet stanu wolnego⁵⁶, w przedstawianym materiale – kobiet będących na służbie. Przepis nawiązywał do prawa krajowego, które ustalało patriarchalny model relacji społecznych i podporządkowywało kobiety mężczyznom. Kobieta, która wchodziła w związek małżeński, przechodziła z władzy ojca pod władzę męża i w sądzie była przez niego reprezentowana.

Rozjemca rozsądzał tam, gdzie nie było konieczności zastosowania norm prawnych. Nie mógł więc rozsądzać skarg całych gmin czy postępowań spadkowych, które winny być kierowane do właściwego sędziego. Z postępowania ugodowego wyjęto sprawy małżeńskie, upadłościowe, przynusowe sprzedaży, sprawy wekslowe, opiekuńcze, uznanie niepoczytalności, a także sprawy pojednawcze i o obelgę, gdzie należało sprawcę ukarać⁵⁷.

U rozjemcy omawiane były między innymi szkody wyrządzone na osobie i na mieniu wymagające zadośćuczynienia. Strony ustalały sposób zapłaty przed rozjemcą i zawierały porozumienie. Rozjemca mógł zrezygnować z rozstrzygnięcia sporu, jeżeli nie posiadał wystarczającej wiedzy prawnej do jego rozstrzygnięcia⁵⁸. Oprócz wynagrodzenia szkody sędzia miał prawo wyznaczyć grzywnę płaconą na kasę dla biednych (*Armen-Casse*), kasę szkolną (*Schul-Casse*) lub kościół (*Kirchen-Aerarium*)⁵⁹.

Sprawy były protokołowane w księdze z ponumerowanymi stronami. Protokoł z postępowania musiał być wyraźnie przeczytany i podpisany przez strony porozumienia. Musiał zawierać

- 1) miejsce i datę,
- 2) nazwanie stron i ich legitymacji,
- 3) przedmiot sporu,
- 4) propozycję możliwości rozwiązania sporu i zadośćuczynienia,
- 5) czas na wypełnienie podjętego zobowiązania,
- 6) zapiskę, że protokoł przeczytano, potwierdzono i podpisano⁶⁰.

Osoby niepiśmienne podpisywały protokoł krzyżykami, w obecności świadka, który też im protokoł czytał⁶¹. Na żądanie stron z przeprowadzonego postępowania ugodowego wydawany był protokoł opatrzone pieczęcią i podpisem rozjemcy⁶². Liczba wydanych zaświadczeń zwiększyła się znacznie od roku 1852, kiedy również ilość spraw rozpatrywanych przez rozjemców się podwoiła. Związane to było z poszerzeniem katalogu spraw rozpatrywanych przez sędziów polubownych, do którego dołączono sprawy o obrazę i złe traktowanie⁶³. Sprawy rozpatrywane dotychczas w sądach drogą procesu cywilnego najpierw trafiać miały do polubownego rozstrzygnięcia, a w przypadku jego braku kierowane być miały do sądów powiatowych. Warunkiem jednakże przyjęcia sprawy w sądzie było uzyskanie zaświadczenia, tak zwanego „atestu”, o próbie mediacji podjętej u rozjemcy, która zakończyła się niepowodzeniem⁶⁴. W aktach zachowało się wiele protokołów ze spraw, które nie zakończyły się ugodą. Decyzja skarżącego o skierowaniu sprawy do sądu powiatowego bywała wyartykułowana już na etapie spisania protokołu.

Jeżeli uczestnicy postępowania nie znali niemieckiego, spisać protokoł mógł wyłącznie rozjemca mówiący w języku, w którym zeznawały strony. W naszym przypadku chodziło wyłącz-

⁵⁵ *Verordnung wegen Einführung...* (§ 12), s. 5. Wyjątki od tej zasady omówiono w § 12 Instrukcji. *Instruktion...* (§ 12), s. 5.

⁵⁶ *Instruktion...* (§ 12), s. 6.

⁵⁷ *Verordnung wegen Einführung...*, (§ 13), s. 5.

⁵⁸ *Instruktion...* (§ 8), s. 4.

⁵⁹ *Verordnung wegen Einführung...* (§ 14), s. 5.

⁶⁰ *Verordnung wegen Einführung...* (§ 18 i 19), s. 6.

⁶¹ *Instruktion...* (§ 13), s. 6.

⁶² *Verordnung wegen Einführung...* (§ 26), s. 7.

⁶³ *Nachweisung der zum Bezirk der Regierung zu Oppeln und zum Departement des Appellations Gerichts zu Ratibor gehörigen, zu gegenseitiger Vertretung der Schiedsmänner bestimmten Schiedsmanns-Bezirke*, op. cit.

⁶⁴ *Gesetz über die Einführung des Strafgesetzbuchs für die Preussischen Staaten. Vom 14. April 1851, Gesetz-Sammlung für die Königlich-Preussischen Staaten*, Nr 10, 1851 rok, s. 98, Artikel XVIII.

nie o język polski. Jeżeli rozjemca nim nie władał, sprawę musiał przekazać do sędziego⁶⁵. Po-wszechność języka polskiego dotyczy tylko terenów wiejskich. W miastach, jak Strzelce Opolskie i Leśnica, ludność posługiwała się językiem niemieckim i materiał źródłowy w języku polskim jest skromny. Ilość polskich protokołów sukcesywnie zmniejsza się pod koniec XIX wieku wobec silnych nacisków germanizacyjnych.

Działalność rozjemców w prezentowanym kształcie była kontynuowana do 1945 roku pomi-mo zmian w systemie sądowym państwa pruskiego, później niemieckiego. Zasadniczych zmian w funkcjonowaniu rozjemców nie przyniosła reforma króla pruskiego Fryderyka Wilhelma IV z dnia 2.01.1849 roku, znosząca całkowicie jurysdykcję prywatną i tworząca sądy powiatowe. W Strzelcach Opolskich powołano wówczas Sąd Powiatowy (*Kreis-Gericht*) dla powiatu strzeleckiego oraz miast: Leśnicy, Strzelce Opolskich i Ujazdu. Sesje wyjazdowe sądu odbywały się w Gogolinie, Leśnicy i w Zawadzkiem. W Ujeździe powołano delegaturę sądu w Strzelcach Opolskich – Komisję Sądową (*Kreis-Gerichts-Commission*). Komisja ta rozpatrywała sprawy drobne, tzw. *Bagatell-Sachen*⁶⁶. Kolejna reforma sądownictwa miała miejsce w 1877 roku, kiedy ustawą o ustroju sądownictwa z 27 stycznia 1877 roku powołano sądy obwodowe⁶⁷. Sądy obwodowe w Strzelcach Opolskich (*Amtsgericht Gross Streblitz*) i Ujeździe (*Amtsgericht Ujest*) rozpoczęły działalność z dniem 1.10.1879 roku, obejmując swoim zasięgiem miejscowości ustalone w zarządzeniu króla pruskiego Wilhelma z dnia 26 lipca 1878 roku⁶⁸ oraz 5 lipca 1879 roku⁶⁹. Z dniem 21 września 1882 roku rozpoczął działalność Sąd Obwodo-wy w Leśnicy (*Amtsgericht Leschnitz*), obejmując zakresem swoich kompetencji okręg miasta Leśnica i okręgi urzędowe Wolnego Wójtostwa w Leśnicy, Wysokiej, Żyrowej i Zdieszowic⁷⁰.

Obraz życia ludności wiejskiej

Protokoły, które prezentujemy w niniejszym zbiorze, to bogate źródło informacji o życiu codzien-nym wiejskiej ludności Górnego Śląska, warunkach pracy i płacy, o stanie posiadania, zwyczajach i roz-rywkach, o stosunkach rodzinnych i sąsiedzkich, o prowadzonych sporach. Odzwierciedlają one mało już dzisiaj znane okoliczności, które wpływały na ludzkie zachowania. Do ciekawych zjawisk należy na przykład kwestia niesamodzielności kobiet w obliczu prawa. Kobieta, niezależnie od jej statusu społecznego, nie występowała na ogół przed sądem we własnym imieniu, bez wsparcia mężczyzny. W celu zawarcia ugody przed sądem rozjemczym konieczne było stawienie się „poręcznika”, czyli pełnomocnika kobiety, zwykle męża dla mężatki, ojca dla panny, aby reprezentowali ją w prowadzonej sprawie oraz podejmowali ewentualne zobowiązania finansowe. Rola kobiety w procesie ograniczona była do zeznawania, świadczenia w danej sprawie i składania podpisu. Bez udziału mężczyzny-po-ręcznika kobieta nie mogła zawrzeć ugody. Oto przykład z protokołu nr 658 z Krośnicy, z roku 1859: *niechciała się zgodzić, a ponieważ bez męża się stawiała, toż się ugody ustanowić nie mogła*. I jeszcze jeden przykład, protokół nr 809 z Krośnicy, z roku 1889: *Kwuli ugody był dziś Termin naznaczony – i do tego Terminu Skarżyciel – i Obskarżona z jejem mężem powołani. Skarżyciel się stawil i Obskarżona tesz, ale bez męża, wdobrey dispozycji i Schiedsmanowi osobiście znajomi. [...] Zgoda się nie stała, że się obrazzy Obskarżona spierała, a że się bez męża stawiała*. Problem roli kobiet, ich pozycji w społeczeństwie i niesamodzielności wobec prawa na Śląsku w XIX wieku z pewnością wart jest dogłębnego zbadania, do czego udostępniany przez nas materiał wydaje się dobrym źródłem.

Równie ciekawym przedmiotem refleksji jest kwestia stosunków międzyludzkich, zachowań i kon-fliktów, w sposób nieunikniony związanych z życiem społecznym. Czytając kolejne protokoły postrzega się proces sądu rozjemczego jako scenę, przez którą przewija się galeria postaci ze wszystkich warstw

⁶⁵ Instruktion... (§ 14), s. 6.

⁶⁶ *Verordnung über die Aufhebung der Privatgerichtsbarkeit und des eximierten Gerichtsstandes, sowie über die anderweitige Organi-sation der Gerichte. Vom 2. Januar 1849, „Preussische Gesetz-Sammlung” Nr 1, 1849 r.*

⁶⁷ *Gerichtsverfassungsgesetz. Vom 27 Januar 1877, „Reichsgesetzblatt”, nr 4 (1877), s. 41.*

⁶⁸ *Verordnung, betreffend die Errichtung der Amtsgerichte. Vom 26 Juli 1878, „Gesetz-Sammlung” No 25 (1878), s. 275.*

⁶⁹ *Verordnung, betreffend die Bildung der Amtsgerichtsbezirke. Vom 5 Juli 1879, „Gesetz-Sammlung” No 30 (1879), s. 467.*

⁷⁰ *Verordnung, betreffend die Errichtung von Amtsgerichten in Jiddichow und Leschnitz. Vom 21 September 1882, „Gesetz-Sammlung”, No 30 (1882), s. 347.*

ówczesnego społeczeństwa: od ludzi uprzywilejowanych z racji urodzenia i majątku, jak hrabia von Strachwitz, po najbiedniejszych wiejskich komorników, dla których zwrot długu w wysokości kilku czeskich stanowi trudność nie do pokonania. Obserwujemy wiejskich bogaczy, czyli siodłaków czy gburów, obok uboższych chałupników, ówczesnych właścicieli lub najemców, czyli karczmarzy i młynarzy, licznych rzemieślników najróżniejszych profesji, którzy z rozmaitych przyczyn wchodzą w spór, po czym podejmują wysiłek pogodzenia się z przeciwnikiem. Protokoły dokumentują wzajemne postawy i zachowania, nieraz pełne nieuzasadnionej agresji. Obiektem słownej, a nieraz także fizycznej napaści stają się mężczyźni, kobiety, a nawet dzieci. Brutalne obrazy aktów przemocy, do jakich dochodziło w domach, na polach, drogach, a nade wszystko w karczmach, dają niejakię pojęcie o realiach życia na wsi górnośląskiej w XIX stuleciu. Opisywane w protokołach zdarzenia stanowią nieraz interesujące scenki obyczajowe. Jesteśmy przekonane, że badacze kultury i języka dawnych Ślązaków znajdą w naszej publikacji dobry materiał badawczy, a chętni Czytelnicy zainteresowani historią Śląska poznają dzięki niej fragment nieistniejącej już, a wartej przypomnienia rzeczywistości.

Zakres chronologiczny i terytorialny

Przedstawiony w edycji materiał źródłowy został zaczerpnięty z następujących ksiąg:

- Adamowice, o sygn. 449, prowadzona dla miejscowości Adamowice, Nowa Wieś, Szczepanek i Podborzany, z lat 1880-1881;
- Izbicko, o sygn. 985, 986 i 987, prowadzone dla miejscowości Izbicko, Grabów, Otmice, Henryków, Daniec, Haleńsko, Ligota Czamborowa, Utrata, z lat 1853-1876;
- Jemielnica, o sygn. 770, prowadzone dla miejscowości Jemielnica, Gąsiorowice, Wierchlesie, Piotrówka i Barut, z lat 1853-1860;
- Kalinów, o sygn. 447, prowadzone dla miejscowości Kalinów i Kalinowice, z lat 1884-1902;
- Kielcza, o sygn. 984 i 983, prowadzone dla miejscowości Kielcza i Borowiany, z lat 1864-1895;
- Kolonowskie, o sygn. 973 i 971, prowadzone dla miejscowości Kolonowskie, Haraszowskie, Będowskie oraz Kolejka, z lat 1855-1856, 1863-1871;
- Krośnica, o sygn. 994, 993 i 1005, prowadzone dla miejscowości Krośnica i Borycz, z lat 1852-1864 i 1878-1893;
- Leśnica, o sygn. 1202, prowadzona dla miejscowości miasto Leśnica, Wolnego Wójtostwa Leśnica, Księża Wieś i Rozwadza z lat 1851-1852;
- Łaziska, o sygn. 988, prowadzone dla miejscowości Łaziska, Barut, Piotrówka, z lat 1882-1895;
- Płużnica Wielka, o sygn. 1002, prowadzone dla miejscowości Błotnica Strzelecka, Płużnica Wielka i Nogowczyce, z lat 1868-1886;
- Poznowice, o sygn. 982, prowadzone tylko dla miejscowości Poznowice od 1865 roku, z lat 1868-1885;
- Rozmierka, o sygn. 1003, prowadzona tylko dla miejscowości Rozmierka, z lat 1861-1887;
- Rozmierz, o sygn. 1031, prowadzone tylko dla miejscowości Rozmierz, z lat 1886-1899;
- Roźniatów, o sygn. 772, prowadzona tylko dla miejscowości Roźniatów, z lat 1887-1904;
- Spórok, o sygn. 968, prowadzona tylko dla Spóroka, z lat 1866-1873;
- Staniszcze Małe, o sygn. 999, 998, 1000 i 997, prowadzone tylko dla Staniszcza Małych, z lat 1859-1900;
- Staniszcze Wielkie, o sygn. 969, prowadzone dla miejscowości Staniszcze Wielkie, Staniszcze Małe, Mysłina, Spórok z lat 1858-1867 (od roku 1859 Spórok i Staniszcze Małe tworzyły samodzielne okręgi rozjemcze);
- Strzelce Opolskie I, o sygn. 962 z roku 1842;
- Suche Łany, o sygn. 990, 989, prowadzone dla miejscowości Suche Łany, Dolna, Czarnosin i Olszowa, z lat 1852-1858, 1868-1883;
- Szymiszów, o sygn. 992, dla miejscowości Szymiszów i Roźniatów z lat 1885-1896;
- Zawadzkie, o sygn. 977, dla miejscowości Zawadzkie, z lat 1881-1885;
- Żędowice, o sygn. 771 i 976, dla miejscowości Żędowice, Żółka [Zulkau], Bemowskie, z lat 1860-1880.

Istnieje jeszcze jedna księga protokołów z Krośnicy, z lat 1909-1915, której fragmenty odnalazł przed laty i udostępnił nam ze swych prywatnych zbiorów dr Józef Hurek, któremu składamy wyrazy wdzięczności. W zapisach tej księgi brak jednak protokołów polskojęzycznych.

Zasady wydania

Niniejsza publikacja zawiera wszystkie protokoły polskojęzyczne zapisane w wymienionych księgach.

Zgodnie ze współczesnym trendem, w którym „niweluje się różnice między wydaniami krytycznymi (naukowymi) a popularnymi”⁷¹ staramy się sprostać potrzebom każdego Czytelnika. Jednak jesteśmy świadome, że mamy do czynienia z tekstami powstałymi w szczególnych warunkach, w których umiejętność radzenia sobie z zapisem tekstu polskiego nie była rzeczą oczywistą. Szkolnictwo na Śląsku w XIX wieku przeżywało okresy wzlotów i upadków, więc też ludzie wykształceni w pruskich szkołach mieli różne nawyki dotyczące pisowni i prezentowali różny poziom kompetencji językowej. A jednak byli w stanie wytworzyć pewien wzorzec gatunkowy protokołu, posłużyć się konieczną terminologią, nadać pisanemu tekstowi znamiona oficjalności.

Wydanie protokołów sądów rozjemczych wzorowałyśmy częściowo na wydanej niedawno pozycji autorstwa Zdzisława Jedynaka i Andrzeja Sośnierza⁷². Mimo stosunkowo nieodległej przeszłości, z której pochodzą nasze teksty, ich specyfika związana z powstaniem w warunkach dominacji obcego języka i obcej władzy, a także dobrze widoczny charakter gwarowy skłania nas do zastosowania wiernej transliteracji zamiast modernizowania pisowni. Wprowadzamy jedynie pewne zmiany w interpunkcji, aby ułatwić Czytelnikowi zrozumienie sensu czytanego protokołu. Jest to konieczne zwłaszcza w tych przypadkach, gdy sporządzający protokół słabo radził sobie z zapisem tekstu w języku polskim, jak np. sędzia Kunze w Leśnicy. Taki sposób postępowania zalecają również autorzy publikacji poświęconych edytorstwu źródeł historycznych⁷³. Interpunkcję modernizujemy zgodnie z zasadami Instrukcji Ihnatowicza⁷⁴ podanymi w par. 42. Zachowujemy też ogólny kształt tekstu, lecz nie zachowujemy alinacji, zgodnie z Instrukcją Ihnatowicza par. 44. Aby nie komplikować obrazu tekstu, unikamy wprowadzania do niego oznaczeń, wszelkie wyjaśnienia i konieczne dodatki umieszczając w przypisach.

Duża liczba istniejących protokołów z różnych miejscowości powiatu strzeleckiego skłoniła nas do decyzji o nadaniu każdemu z nich kolejnego numeru, dzięki czemu wszelkie odesłania, np. w obrębie indeksów, pozwalają szybko odnaleźć właściwy tekst. Kolejność protokołów wyznacza porządek alfabetyczny nazw miejscowości, z których pochodzą poszczególne księgi: od Adamowic po Żędowice. Ponieważ z niektórych wsi zachowały się po dwie i więcej ksiąg, więc w obrębie jednej miejscowości przyjmujemy porządek chronologiczny protokołów, np. księgi z Krośnicy wystąpią w kolejności:

1. APOp, zesp. 62, sygn. 994 (1852-1858)
2. APOp, zesp. 62, sygn. 993 (1858-1846)
3. APOp, zesp. 62, sygn. 1005 (1877-1906).

Ze względu na to, że wydawane przez nas teksty zrodziły się w środowisku gwarowym, zachowujemy ich pisownię w postaci oryginalnej, zgodnie z Instrukcją Ihnatowicza par. 21. Wszelkie uzupełnienia pominiętych liter czy wyrazów umieszczamy w przypisach. W zakresie nazw własnych zachowujemy również ich oryginalną postać⁷⁵, w przekonaniu, że różnice zapisu związane z osobą piszącego lub czasem, w którym powstały konkretne protokoły, utrwalały lokalny zwyczaj nazewnictwa w danym momencie historycznym, np.: nazwa wsi Staniszcze Małe w roku 1859 zapisana została przez sędziego Neugebauera jako *Mały staniszcz*, w roku 1884 i następnych sędzia Przybylla zapisywał stale *małe-Staniszcz*. Z podobnego powodu rezygnujemy z proponowanych w Instrukcji Ihnatowicza uproszczeń⁷⁶ polegających na opuszczeniu podpisów pod protokołami i stałych formuł początkowych i końcowych. Istnienie tych formuł w ich postaci polskojęzycznej, różnej często w zależności od miejsca, z którego pochodzą badane teksty, uważamy bowiem za ważny wykładnik kształtowania się polskiego wzorca

⁷¹ I. Winiarska-Górska, *Instrukcja transkrypcji w „Przeglądzie szesnastowiecznych przekładów Ewangelii”. Zasady szczegółowe wraz z przykładami*, <https://ewangelie.uw.edu.pl/files/transkrypcja.pdf>

⁷² Z. Jedynak przy współpracy A. Sośnierza, *Księgi sądowe wiejskie z Chorzowa i Dębu z lat 1534-1804*, Chorzów 2015.

⁷³ J. Tandecki, K. Kopiński, *Edytorstwo źródeł historycznych*, Warszawa 2014, s. 205.

⁷⁴ I. Ihnatowicz, *Projekt instrukcji wydawniczej dla źródeł historycznych XIX i początku XX wieku*, „Studia Źródłoznawcze”, t. 7, 1962.

⁷⁵ Por. Instrukcja Ihnatowicza, par. 23.

⁷⁶ Ibidem, par. 24.

gatunkowego protokołu, i to w warunkach obcej państwowości. Pisownia imion i nazwisk zaś, czasem zupełnie odmienna w wersji podanej przez sędziego i w podpisie samego ich nosiciela, wydaje się także godnym zauważenia aspektem poczucia tożsamości osób utrwalonych w protokołach, np. *Julianna Lipok* podpisuje się jako *Ułinoł Lipotka*, *Agnes Kucharczyk* jako *Jagnys Kuharcyka*, mężczyzna na co dzień używający imienia Wojtek podpisuje się jako *Arbet* (Albert), nazwisko *Szczygieł* zapisywane jest przez samych jego nosicieli jako *Szygiel*, *Szczygiel* itd. Ponadto w poszczególnych procesach występują wciąż nowe imiona i nazwiska osób, dzięki czemu poznajemy szerszy krąg mieszkańców ówczesnych wsi śląskich. Wydaje nam się, że ten aspekt nie będzie obojętny także dla tych naszych Czytelników, którzy wśród zwaśnionych postaci przeszłości rozpoznają swoich przodków. Ostatni, niezwykle ważny czynnik, który każe nam odstąpić od postanowień Instrukcji, to kwestia piśmienności lub niepiśmienności osób biorących udział w procesach. Część protokołów podpisywana jest znakami +++ lub xxx przez osoby niepiśmienne (warto przy tym zauważyć, że niepiśmienni Żydzi używali trzech kół, znaków ooo, zamiast trzech krzyżyków). Dzięki podaniu ich bez opuszczeń zyskujemy wgląd w kwestię umiejętności czytania i pisania Ślązaków, zamieszkałych w poszczególnych wsiach w całym badanym okresie. Co więcej, mamy możliwość obserwowania tego zjawiska w pewnych grupach wiekowych, czasem bowiem protokoły zawierają informację o wieku obecnych osób, i w obrębie obu płci. Pozwala to wyciągać wnioski dotyczące piśmienności mężczyzn i kobiet, przedstawicieli różnych pokoleń, w różnych przedziałach czasowych. Zauważyć też należy, że składanie podpisu za pomocą „krzyżyków” musiało być uwiarygodnione przez specjalnie powołanego świadka, co także znajduje swój wyraz z tekście protokołu. Z tych wszystkich względów zdecydowaliśmy się drukować protokoły w ich pełnej postaci, dla oszczędności miejsca zaś wszystkie podpisy staramy się umieszczać w jednej linii. Podajemy też końcowe, zwykle umieszczane na marginesie, rozliczenie kosztów procesu sądowego. Uważamy, że dla badaczy dziejów istotna może się okazać informacja o zachodzących zmianach w tym zakresie, a także o zróżnicowaniu wysokości opłat w zależności od miejsca i czasu⁷⁷. W pewnych przypadkach sędzia podejmuje decyzję o „darowaniu” kosztów stronom. Warto byłoby przyjrzeć się bliżej tym przypadkom i wyciągnąć wnioski co do przyczyn takiej decyzji.

Wspomniana instrukcja nakazuje rozwiązywanie skrótów w tekście bez użycia nawiasów kwadratowych⁷⁸. W naszej pracy postanowiliśmy pozostawić wszelkie skróty w formie oryginalnej, dołączamy za to wykaz używanych w protokołach skrótów, zarówno polskich, jak i niemieckich oraz (rzadko) łacińskich. Powodem takiej decyzji jest po pierwsze świadomość, że umiejętność stosowania skrótów w tekście pisanym jest jednym z czynników dających pojęcie o kompetencji językowej rozjemcy w zakresie języka polskiego, w różnych latach dopuszczanego jedynie do nauczania szkolnego, nigdy jednak nie traktowanego jako podstawowy. Po drugie zaś mamy nadzieję, że zaniechanie rozwijania ciągle powtarzających się, dość oczywistych skrótowych formuł pozwoli na pewną oszczędność miejsca, co wobec rozmiarów tej pracy wydaje nam się istotne. Wykaz skrótów umieszczamy w początkowej części publikacji.

Błędy popełnione przez piszących zostawiamy w postaci oryginalnej, mają one bowiem znaczenie dla ewentualnych badań nad kompetencją Ślązaków w zakresie języka polskiego⁷⁹. Proponowane np. u Ihnatowicza lub Tandeckiego i Kopińskiego oznaczenie błędów za pomocą znaku [s] w przypadku niektórych protokołów (np. wspomnianych już zapisów z Leśnicy) spowodowałoby zupełną nieczytelność tekstu. Dlatego rezygnujemy z tej metody, wprowadzając w zamian przypisy, które podają znaczenie niepoprawnie zapisanego wyrazu, zwłaszcza tam, gdzie jego zapis budzi wątpliwości co do znaczenia.

W celu ułatwienia poszukiwań konkretnych danych w wydawanym materiale dołączamy do pracy kilka indeksów i wykazów, m.in. wykaz miejscowości, wykaz mikrotoponimów, wykaz nazw zawodowych i statusów społecznych, wykaz skrótów, wykaz jednostek miar i wag. Rezygnujemy natomiast z indeksu osobowego, ponieważ mamy świadomość ograniczonej możliwości potwierdzenia lub wy-

⁷⁷ Dla porównania kosztów procesu w sądzie rozjemczym z wydatkami życia codziennego warto poznać kilka ówczesnych cen produktów żywnościowych: w latach 70. XIX wieku 1 cetnar ziemniaków kosztował 2,48 marek, 1 funt mięsa wieprzowego – 30 fenigów, 1 funt masła – 90 fenigów. Zob. O. S. Popiołek, *Huta Malapanew 1755–1955*, Opole 1955, s. 44. Dane z 1 lutego 1887 roku są następujące: za 100 kg ziemniaków płacono w Strzelcach Opolskich od 2,75 do 3 marek, w Ujeździe 3 marki, w Leśnicy od 2,5 do 3 marek. Za kilogram masła: w Strzelcach Opolskich od 1,60 do 1,80 marki, w Ujeździe 2 marki, w Leśnicy 2 marki. Zob. „Groß-Strehlitzer Kreis-Blatt”, nr 6, 9 Februar 1887, s. 49.

⁷⁸ Ibidem, par. 36.

⁷⁹ Ibidem, par. 55.

kluczenia tożsamości osób o takim samym imieniu i nazwisku wobec skromnych danych zawartych w protokołach. Sporządzone przez nas wykazy odwołują się do numeru kolejnego protokołu (1-1535) zamiast do numeru strony.

Indeks geograficzny obejmuje wszystkie nazwy miast i wsi śląskich, a także nieistniejących już dziś przysiółków, jakie pojawiły się w badanych protokołach. Skrócone opisy miejscowości włączyliśmy dodatkowo do przypisów w korpusie tekstów, aby ułatwić Czytelnikowi identyfikację danej nazwy bez konieczności częstego sięgania do indeksu. Opisy te znajdują się zwykle przy pierwszym pojawieniu się danej nazwy geograficznej. Indeks zawiera natomiast wszystkie numery protokołów, w których przywołana jest dana nazwa. W indeksie geograficznym zastosowano czcionkę pogrubioną podając zakresy numerów protokołów, które zapisane zostały w księdze pochodzącej z danej miejscowości, np. zapis Kalinów [205-284, 285, 287, 289, 291, 293-294, 995] oznacza, że protokoły od numeru 205 do 284 znajdują się w księdze pochodzącej właśnie z Kalinowa, pozostałe zaś protokoły o podanych numerach jedynie przywołują Kalinów jako np. miejsce zamieszkania któregoś z pozwanych.

Opracowany został także wykaz mikrotoponimów. Jest on wprawdzie najskromniejszy rozmiarami, ale chyba nie najmniej ciekawy spośród zawartych w niniejszej publikacji. Zebrane w nim nazwy pól, łąk, małych obiektów fizjograficznych pozwalają dokładniej umiejscowić niektóre zdarzenia opisywane w protokołach. Wiadomo bowiem, że nazwy te charakteryzują się dużą trwałością. O mikrotoponimach i wysiłkach, jakie podejmowano na Śląsku w latach 30. XX wieku, aby zatrzeć ich niewątpliwą rodzimość, pisano nieraz po II wojnie światowej. Proponujemy w tym zakresie zapoznanie się z zawartością płyty, którą dołączamy do książki. Będzie ona zapewne interesująca dla Czytelnika ze względu na skany wybranych z zasobu naszego archiwum map Śląska, które przedstawiają m. in. niezbyt szeroko znaną, XIX-wieczną toponimię obszarów leśnych.

Wykaz nazw zawodowych i związanych ze statusem społecznym został sporządzony ze względu na istniejącą w większości protokołów dokładną informację o zawodzie lub statusie społecznym przystępujących do procesu osób. Część tych nazw okazała się nienotowana w słownikach obejmujących słownictwo drugiej połowy XIX wieku ani w opracowaniach poświęconych tej tematyce. Wykaz nasz ma więc za zadanie zgromadzenie tego słownictwa oraz – jeśli to możliwe – określenie znaczenia poszczególnych nazw. Zawiera on także odesłania do numerów właściwych protokołów, dzięki którym łatwo odnaleźć poszukiwane wyrazy i obserwować je w naturalnym otoczeniu słownym.

Znajdziemy w tym wykazie zarówno nazwy zawodowe, np. *brukarz*, *piekarz*, *tkacz*, jak i nazwy statusu społecznego wśród mieszkańców wsi, związane ze stanem posiadania, np. *chatupnik*, *komornik*, *kolonista*, *siodłak*. Wspominane są także nazwy stanowisk w administracji państwowej, oczywiście głównie niemieckojęzyczne: *amtsförstejer*, *schiedsmann*, choć zdarzają się i rodzime: *leśny*, *nadleśny*, *sędzia*. Osobną klasę stanowią nazwy kobiet, które z reguły interpretujemy jako nazwy żon wykonawców określonego zawodu, np. *garbarka* to głównie żona garbarza, *piekarka* to żona piekarza. Jednak w pewnych przypadkach można zaryzykować twierdzenie, że mamy do czynienia z własną nazwą zawodową kobiety: *handlarka* zwykle osobiście pracuje w handlu, *robotniczka* to pracownica jakiegoś zakładu, choćby „pańskiej” obory. Właśnie w drugiej połowie XIX wieku ujawniły się pewne procesy ekonomiczne i społeczne, które z wolna doprowadzą do usamodzielnienia się finansowego kobiet. Znalazło to odbicie w kształtowaniu się wówczas kobiecego nazewnictwa zawodowego.

Wykaz rozjemców z powiatu strzeleckiego cytowanych w publikacji

Adamowice

1873-1881¹ – **J.² Cibis** – nauczyciel powołany na urząd rozjemcy we wrześniu 1873 roku, „ARO”, Stück 42, 17 October 1873, s. 242. Ponownie wybrany w lipcu 1876 roku. „ARO”, Stück 33, 18 August 1876, s. 226. J. Cibis był zatrudniony w szkole w Adamowicach od 1 stycznia 1868 do 16.12.1881, APOp, Rejencja Opolska, nr. zesp. 1191, sygn. 94611, bp.

Izbicko

1852-1858 – **Franz Dilla** – inspektor z Izbicka powołany w czerwcu 1842 roku, „ARO”, Stück 24, 14ten Juni 1842, s. 129.
1858-1866 – **Julius Ulisch** – nadzorca policyjny z Izbicka powołany we wrześniu 1858 roku, „ARO”, Stück 41, 14 October 1858, s. 307.
1868-1876 – **August Nowak** – nauczyciel z Izbicka wybrany na rozjemcę dla Izbicka, Grabowa, Otomic, Henrykowa i Utraty, „ARO”, Stück 3, 15.01.1869, s. 10.

Jemielnica

1853-1860 – **Scharf**³ – nauczyciel z Jemielnicy powołany w 1835 roku, „ARO”, Stück XLVII, 24 November 1835, s. 254.

Kalinów

1879-1900 – **Johann Titz** – nauczyciel z Kalinowa, powołany w maju 1866 roku, wkrótce po wydzieleńiu okręgu, „ARO”, Stück 26, 29 Juni 1866, s. 202. Ponownie wymieniony w czerwcu 1869 roku, „ARO”, Stück 35, 27 August 1869, s. 204. Kolejny raz wybrany w roku 1873, „ARO”, Stück 33, 15 August 1873, oraz w 1876 roku, „ARO”, Stück 29, 21 Juli 1876, s. 198.
1900-1913 – **Franz Müller** – nauczyciel z Kalinowa, powołany na rozjemcę w 1900 roku. Seminarium nauczycielskie w Głogówku ukończył w 1873 roku [*Schematismus der katholischen Volksschulen der Provinz Schlesien*, hrsg. von Ph. Deutschmann, H. Ziesche, Neustadt O/S 1900, s. 235].

Kielcza

1863-1876 – **J. Lipka** – nauczyciel, wcześniej rozstrzygał w Kolonowskiem. Tam powołany w kwietniu 1854 roku, „ARO”, Stück 15, 13ten April 1854, s. 104.
1876-1883 – **Carl Przybylla** – nauczyciel z Kielczy, seminarium nauczycielskie w Pyskowicach ukończył w 1872 roku [*Schul-Schematismus des Bistums Breslau*, bearb. und hrsg. von J. Heukeshoven, Ziegenhals 1883, s. 185].
1886-1901 – **Paul Gorzel** – główny nauczyciel i organista w Kielczy. Seminarium nauczycielskie w Pyskowicach ukończył w roku 1874 [*Schematismus der katholischen Volksschulen der Provinz Schlesien*, hrsg. von Ph. Deutschmann, H. Ziesche, Neustadt O/S 1900, s. 236].

¹ Zakres czasowy wszystkich protokołów spisanych w księdze, zarówno polskich, jak i niemieckich.

² Gdy w źródłach brak pełnego imienia, podajemy tylko inicjał.

³ Podajemy tylko nazwisko rozjemcy, jeśli w źródłach brak imienia.

Kolonowskie

- 1854-1856 – **J. Lipka** – nauczyciel z Kolonowskiego, powołany w kwietniu 1854 roku, „ARO”, Stück 15, 13 April 1854, s. 104.
- 1863-1879 – **Cajetan Wischkowski** – nauczyciel z Kolonowskiego. Wcześniej rozstrzygał w Myslinie, gdzie pracował jako nauczyciel w 1857 roku, „ARO”, Stück 14, 8 April 1859, s. 81. Przeniesiony na stanowisko nauczyciela w Kolonowskim w 1859 roku, „ARO”, Stück 1, 6 Januar 1859, s. 6. Od kwietnia 1859 rozjemca w Kolonowskim, „ARO”, Stück 19, 12 Mai 1859, s. 126, ponownie wymieniony na liście rozjemców w Kolonowskim w 1873 roku, „ARO”, Stück 43, 24 October 1873, s. 248, i w październiku 1876 roku, „ARO”, Stück 45, 10 November 1876, s. 292.

Krośnica

- 1852-1894 – **Johann Gotschalk** – nauczyciel z Krośnicy, powołany w czerwcu 1852 roku, „ARO”, Stück 32, 12 August 1852, s. 230, we wrześniu 1870, „ARO”, Stück 41, 14 October 1870, s. 222, w grudniu 1873, „ARO”, Stück 4, 23 Januar 1874, s. 26, w lutym 1877 roku, „ARO”, Stück 11, 16 März 1877, s. 89.

Leśnica

- 1850-1852 – **Kunze** – burmistrz z Leśnicy, powołany we wrześniu 1850 roku, „ARO”, Stück 37, 10 September 1850, s. 287.

Łaziska

- 1871-1887 – **Mrass** – nauczyciel z Łazisk, powołany na rozjemcę w październiku 1871 roku, „ARO”, Stück 42, 20 October 1871, s. 224.

Płużnica Wielka

- 1868-1886 – **Josef Golly** – nauczyciel, początkowo pracujący w Centawie. Powołany w sierpniu 1858 roku, „ARO”, Stück 37, 16 September 1858, s. 268. Do 1859 roku pracował jako asystent nauczyciela, od 1859 roku nauczyciel w Centawie, „ARO”, Stück 33, 15 August 1873, s. 183. Ponownie wybrany w lipcu 1876 roku, „ARO”, Stück 33, 18 August 1876, s. 224.

Poznowice

- 1865-1885 – **Josef Sobotta** – nauczyciel z Poznowic, powołany w listopadzie 1865 roku, „ARO”, Stück 49, 8 December 1865, s. 358, ponownie wybrany w 1876 roku, „ARO”, Stück 29, 21 Juli 1876, s. 198.

Rozmierka

- 1857-1887 – **Anton Freihöfer** – nauczyciel z Rozmierki, prawdopodobnie powołany już w 1839 roku, „ARO”, Stück 34, 20 August 1839, s. 195; powołany w sierpniu 1855 roku, „ARO”, Stück 33, 16ten August 1855, s. 260; ponownie wymieniony we wrześniu 1873 roku, „ARO”, Stück 42, 17. October 1873, s. 242; ponownie wybrany w grudniu 1876 roku, „ARO”, Stück 2, 12 Januar 1877.

Rozmierz

- 1886-1899 – **Eduard Steuer** – główny nauczyciel i rozjemca z Rozmierza. Seminarium nauczycielskie ukończył w Głogówku w 1863 roku [*Schematismus der katholischen Volksschulen der Provinz Schlesien*, hrsg. von Ph. Deutschmann, H. Ziesche, Neustadt O/S 1900, s. 236].

Rożniatów

1884-1911 – **Herzel**⁴.

Spórok

1866-1879 – **Paul Cichos** – nauczyciel ze Spóroka, ponownie powołany w sierpniu 1873, „ARO”, Stück 38, 19 September 1873, s. 208, w październiku 1876 roku, „ARO”, Stück 45, 10 November 1876 roku, s. 292.

Staniszczce Małe

1859-1867 – **Julius Neugebauer** – nauczyciel ze Staniszc Małych zaprzysiężony w maju 1859 roku, „ARO”, Stück 24, 16 Juni 1859, s. 152.

1868-1869 – **Cajetan Wischkowsky** – nauczyciel z Kolonowskiego. Rozstrzyga również dla wspólnego okręgu Staniszc Wielkich, Staniszc Małych i Myśliny. Powołany w lipcu 1856 roku, „ARO”, Stück 33, 14 August 1856, s. 229. Od kwietnia 1859 roku rozstrzyga w Kolonowskim, „ARO”, Stück 19, 12 Mai 1859, s. 126.

1869-1901 – **Richard Przybylla** – nauczyciel ze Staniszc Małych. Zatrudniony jako nauczyciel od 1865 roku. Zaprzysiężony na rozjemcę ponownie w roku 1873, „ARO”, Stück 42, 17 October 1873, s. 242 i w październiku 1876, „ARO”, Stück 45, 10 November 1876, s. 292.

Staniszczce Wielkie

1858-1859 – **Cajetan Wischkowsky** – nauczyciel z Myśliny, powołany w lipcu 1856 roku, „ARO”, Stück 33, 14 August 1856, s. 229.

1859-1866 – **August Martin** – nauczyciel z Myśliny, powołany na rozjemcę w maju 1859 roku, „ARO”, Stück 24, 16 Juni 1859, s. 152.

1866 – **Koziolek** – nauczyciel ze Staniszc Wielkich, powołany na rozjemcę w sierpniu 1866 roku, „ARO”, Stück 39, 28 September 1866, s. 276.

1867 – **Cajetan Wischkowsky** – rozjemca w Kolonowskim.

Strzelce Opolskie

1841-1844 – **Kupiec Jäschke** ze Strzelce Opolskich, powołany na rozjemcę 10 sierpnia 1841 roku, „ARO“, Stück 32, 10ten August 1841, s. 142.

Suche Łany

1852-1856 – **Aleksander Damek** – nauczyciel z Suchych Łanów, powołany w grudniu 1852, „ARO”, Stück 2, 13ten Januar 1853, s. 10. W 1855 roku powołany ponownie, „ARO”, Stück 50, 13ten December 1855, s. 389.

1857-1882 – **Stefan Bulla** – nauczyciel z Suchych Łanów, powołany na rozjemcę w styczniu 1857 roku, „ARO”, Stück 8, 19 Februar 1857, s. 58. W lutym 1857 roku dodatkowo rozstrzygał dla okręgu Strzelce Opolskie Zamek, „ARO”, Stück 11, 12 März 1857, s. 80. Powołany ponownie w sierpniu 1873 roku, „ARO”, Stück 38, 19 September 1873, s. 209, w czerwcu 1876 roku, „ARO“, Stück 29, 21 Juli 1876, s. 198.

⁴ Brak danych w przebadanych źródłach.

Szymiszów

- 1872-1885 – **Josef Kuzia** – nauczyciel z Szymiszowa, powołany na rozjemcę w lipcu 1852 roku, „ARO”, Stück 32, 12ten August 1852, s. 230. Od 1859 roku rozstrzygał także dla miejscowości Rożniatów, „ARO”, Stück 6, 10 Februar 1859, s. 34. Ponownie wymieniony w 1873 roku, „ARO”, Stück 33, 15 August 1873, s. 184. Kolejny raz wybrany w czerwcu 1876 roku, „ARO”, Stück 29, 21 Juni 1876, s. 198.
- 1886-1908 – **Emanuel Morawitzky** – nauczyciel w Szymiszowie-Wsi. Seminarium nauczycielskie w Głogówku ukończył w 1868 roku. [*Schematismus der katholischen Volksschulen der Provinz Schlesien*, Neustadt O/S 1900, s. 237].

Zawadzkie

- 1880-1883 – **Josef Olschenka** – nauczyciel z Zawadzkiego. Seminarium w Pyskowicach ukończył w 1863 roku [*Schul-Schematismus des Bistums Breslau*, Ziegenhals 1883, s. 189].

Żędowice

- 1859-1880 – **Johann Gorzel** z Żędowic, powołany w czerwcu 1858 roku, „ARO”, Stück 27, 8 Juli 1858, s. 200. Ponownie wymieniony w czerwcu 1870 roku, „ARO”, Stück 29, 22 Juli 1870, s. 150, we wrześniu 1873 roku, „ARO”, Stück 38, 19 September 1873, s. 209, w październiku 1876 roku, „ARO”, Stück 45, 10 November 1876, s. 292.

Wykaz skrótów

- a - u - s – łac. actum ut supra ‘działo się jak wyżej’
 Absch., Abschr. – niem. Abschrift ‘odpis, kopia’
 Adj. – niem. Adjuvant ‘młodszy nauczyciel’
 al. – łac. alias ‘albo, czyli’
 Alb. – Albert [imię]
 Alexd. – niem. Alexander [imię]
 An., Andr. – niem. Andreas [imię]
 Antig., Antrg. – niem. Antrag ‘wniosek’
 Att. – niem. Attest ‘zaświadczenie’
 att. – niem. attestiert ‘zaświadcza’
 Auf: d: T: – niem. Aufnahme des Termins ‘odbycie rozprawy’
 Aufn., Aufnahm. – niem. Aufnahme ‘przyjęcie, odbiór’
 Ausf., Ausfert., Ausfertig. – niem. Ausfertigung ‘odpis’
 B. – niem. Botenlohn ‘wynagrodzenie gońca’
 b. r. – ‘bieżącego roku’
 Beilag. – niem. Beilage ‘dodatek, załącznik’
 Beist. – niem. Beistand ‘ktoś, kto wspiera, doradca’
 Bekl. – niem. Beklagte ‘pozwany’
 Benachrit. – niem. Benachrichtigung ‘powiadomienie’
 Bernh. – niem. Bernhard [imię]
 Best. – niem. Bestellung ‘powołanie, ustanowienie’
 Bestellg. – niem. Bestellgeld ‘koszty powołania’
 Bestellgb., Bestellgeb. – niem. Bestellgebühr ‘opłata za powołanie’
 Bestellk. – niem. Bestellkosten ‘koszty powołania’
 Bestgeb. – niem. Bestellgebühr ‘opłata za powołanie’
 Bez. – niem. Bezahlung ‘zapłata’
 bez. – niem. bezahlt ‘zapłacono’
 Bot., Botenl. – niem. Botenlohn ‘wynagrodzenie gońca’
 Bothe., Bothenlh. – niem. Botenlohn, daw. Bothenlohn ‘wynagrodzenie gońca’
 Brfe. – niem. Briefe ‘listy, pisma’
 bz. – niem. bezahlt ‘zapłacono’
 Ch., Chr., Christ. – niem. Christian [imię]
 Col. – niem. Colonie ‘Kolonie’ [w nazwach miejscowości]
 Const. – niem. Constantin [imię]
 Cop. – łac. Copialien ‘opłata za odpis dokumentu’
 cr. – łac. currentis ‘bieżący’ [w znaczeniu: bieżącego roku]
 Cz. – 1. czerwiec; 2. czeski ‘pieniądz obiegowy w państwie pruskim, równowartość 12 fenigów’
 cz., zes., czesk. – czeski ‘pieniądz obiegowy w państwie pruskim, równowartość 12 fenigów’
 d. – 1. ‘dnia’; 2. niem. den ‘zaimek stosowany przy podawaniu daty’; 3. niem. des ‘zaimek sygnalizujący dopełniacz’; 4. niem. dito ‘tak samo’
 Decbr. – niem. Dezember ‘grudzień’
 dispos. – disposycja ‘dyspozycja’
 dn. – dnia
 dto. – niem. dito ‘tak samo’
 Eingetr. – niem. Eingetragener ‘wpisany, zarejestrowany’
 eingez. – niem. eingezahlt ‘wpłacono’
 Einl. – niem. Einlieger ‘komornik’
 erh., Erhalt. – niem. erhalten ‘otrzymać’
 erth. – niem. erteilt, daw. ertheilt ‘wydano’
 ev. – niem. eventuell ‘ewentualnie, względnie’
 F. – 1. fenig, ‘drobna moneta pruska, 1/12 czeskiego’; 2. niem. Fuss – ‘jednostka długości w dawnych Prusach, wynosząca od 28,266 cm (stopa lipska) do 29,199 (stopa hanowerska)’
 f. – niem. für ‘dla’

- f. d. – niem. für die ‘dla’
Fg. – fenig, ‘drobna moneta pruska, 1/12 czeskiego’
fin. – finik, właśc. fenig, ‘drobna moneta pruska, 1/12 czeskiego’
frt. – łac. frater ‘brat’
Fyn., fyn. – fynik, właśc. fenig, ‘drobna moneta pruska, 1/12 czeskiego’
G. – godzina
g - v - u – niem. genehmigt, vorgelesen, unterschrieben [formuła końcowa protokołu, w zmodyfikowanej kolejności, powinno być v - g - u – vorgelesen, genehmigt, unterschrieben ‘przeczytano, przyjęto, podpisano’]
g - w - o – niem. geschehen wie oben ‘zdarzyło się jak wyżej’
geb. – niem. geborene ‘z domu’ [przy nazwiskach kobiet]
Gr. – niem. Gross ‘Wielki’ [w nazwach miejscowości]
H. Z. – niem. Hand Zeichen ‘własnoręczny podpis’
halupn. – chałupnik
Hiac. – Hiacynt [imię]
Hyp., Hypt., Hypth. – niem. Hypothek ‘hipoteka’
i. e. – łac. id est ‘to jest’
i. t. d. – i tak dalej
I. V. – niem. In Vertretung lub In Vollmacht ‘w zastępstwie, z upoważnienia’
ie. – łac. id est ‘to jest’
incl. – niem. inclusive ‘łącznie, włącznie’
Isid. – niem. Isidor [imię]
J. a. – niem. Jahre alt ‘w wieku’ [przy podawaniu wieku osoby]
Joh. – niem. Johann [imię]
Just. – łac. Justitiarius, niem. Justiziar ‘radca prawny’
Jr. – niem. Jahre ‘lat’ [przy podawaniu wieku osoby]
K. – 1. kwarta, dawna jednostka objętości ciał sypkich i płynów, wynosząca ok. 0,94 l; 2. niem. Kosten ‘koszty’
Kaczm. – karczma
Kgl. – niem. Königlich ‘królewski’
Kl., Klagr. – niem. Kläger ‘oskarżyciel, powód’
Kol. – Kolonia [w nazwach miejscowości]
komorn. – komornik
Kost. – niem. Kosten ‘koszty’
Kostenbe. – niem. Kostenbefreiung ‘zwolnienie od opłaty’
król. – królewski
Kwt. – kwarta, dawna jednostka objętości ciał sypkich i płynów, wynosząca ok. 0,94 l
L. – niem. Liquidation ‘rachunek, rozliczenie’
Laur. – łac. Laurentius [imię]
Liqui. – niem. Liquidation ‘rachunek, rozliczenie’
Listop. – Listopada [w datach]
M. 1. Mały [w nazwach miejscowości]; 2. Mokry [w nazwach miejscowości]; 3. ‘marka, marki, marek’ [o pieniądzach]
Mał. – Mały [w nazwach miejscowości]
Marg. – niem. Margarete [imię]
Math. – niem. Mathäus [imię]
Mich. – Michał, niem. Michael [imię]
mieś. – miesiąc, miesiąca
Mk. – marka, marki, marek; marka – ‘jednostka płatnicza w Niemczech, wprowadzona w 1873 roku w miejsce talara; 1 talar stanowił 3 marki’
Mów. – ‘mówiąc; słownie’ [przy podawaniu kwoty]
Mrk. – marka, marki, marek [o pieniądzach]
Nicol. – niem. Nicolaus [imię]
No., Nro – łac. Numero ‘numer’
Novb., Novbr. – niem. November ‘listopad’

- ob. – 1. ‘obaj’; 2. niem. oben ‘wyżej’
obsk. – obskarżony ‘oskarżony’
obsztalow. – obsztalowany, obsztalowani ‘zamówiony; wezwany’
Octr. – niem. Oktober ‘październik’
ogdow. – ogdowiała ‘owdowiała’
P. – Pfennig ‘fenigów’
p. – pan
p. M., p. m. – przeszłego miesiąca, przyszłego miesiąca
p – p – p – przeczytano, przyjęto, podpisano [formuła końcowa protokołu]
p – p – z – przeczytano, podpisano, zezwolono [formuła końcowa protokołu]
P – P – Zw i P – Przeczytano – Przyjęto – Zezwolono – i Podpisano [formuła końcowa protokołu]
p. pr. pr. u. po. – przeczytano, przyzwolono, przyjęto und¹ podpisano [formuła końcowa protokołu]
p. r. – przeszłego roku
P. z. p. – Przeczytano, zezwolono, podpisano [formuła końcowa protokołu]
Pf., pf. – niem. Pfennig ‘fenig, drobna moneta pruska; 12 fenigów stanowiło 1 czeski’
pod., podp., podpi. – podpisano; część formuły końcowej protokołu: „Przeczytano, przyjęto, podpisano”
podpis. – podpisany ‘niżej podpisany’
poj. – 1. pojednawczy, 2. pojednacz ‘sędzia rozjemczy’
pojedn. – pojednawczy
poln. – niem. polnisch ‘polski’
Posn. – niem. Posnowitz, Poznowice [miejscowość]
powiat. – powiatowy
Pr. – 1. ‘pruski’; 2. niem. preussisch ‘pruski’
pr. i p. – przeczytano i podpisano [część formuły końcowej protokołu]
pr. m. – przeszłego miesiąca
prot. – niem. Protokoll ‘protokół’
prz. – 1. przeczytano; część formuły końcowej protokołu: „Przeczytano, przyjęto, podpisano”; 2. przyjęto; część formuły końcowej protokołu: „Przeczytano, przyjęto, podpisano”
prz. z. p. – formuła końcowa protokołu: „Przeczytano, zapisano, podpisano”
przeczyt. – przeczytano; część formuły końcowej protokołu: „Przeczytano, przyjęto, podpisano”
przezycyt., pozwol., podpis – formuła końcowa protokołu: „Przeczytano, przyjęto, podpisano”
przedol. – prawdopodobnie nieistniejące „przedolmeczowano” – ‘przetłumaczono’
przyję. – przyjęto; część formuły końcowej protokołu: „Przeczytano, przyjęto, podpisano”
przytom. – przytomność ‘obecność’
psan. – podpisano; część formuły końcowej protokołu: „Przeczytano, przyjęto, podpisano”
r. b. – roku bieżącego
Rechn. – niem. Rechnung ‘rachunek’
reparat. – reparatura ‘naprawa’
rept. – niem. respektive ‘względnie’
resp. – niem. respektive ‘względnie’
Rev. – Revidiert ‘sprawdzone’
rh., rth. – niem. Reichstaler, daw. Reichsthaler ‘talar’
ro. – rok, roku
rodz. – rodzona, z domu [o kobiecie zamężnej, przy podawaniu nazwiska panieńskiego]
rtn. – niem. Reichstaler ‘talar’
rttl. – niem. Reichstaler ‘talar’
S. – 1. łac. Summa ‘suma, w sumie’; 2. Suchy [w nazwach miejscowości]
S^a – łac. Summa ‘suma, w sumie’
sbg., sbrg. – srebrnych groszy, niem. Silbergroschen
Sch., Schds. – niem. Schiedsmann ‘sędzia sądu rozjemczego’
Schiedsm., Schiedsmn. – niem. Schiedsmann ‘sędzia sądu rozjemczego’
Schm. – niem. Schiedsmann ‘sędzia sądu rozjemczego’
Schreibgeb. – niem. Schreibgebühr ‘opłata za sporządzenie pisma, dokumentu’
schriftl. – niem. schriftlich ‘pisemny, pisemnie’

¹ Niewykluczona także wersja: uzgodniono.

- Septber, Septtr. – niem. September ‘wrzesień’
sgr. – srebrnych groszy, niem. Silbergroschen
skarzyc. – skarżyciel ‘oskarżyciel’
słow. – słownie, słowami
Sma, S^m – łac. Summa ‘suma, w sumie’
Stra. – niem. Strachwitz [nazwisko]
Su – łac. Summa ‘suma, w sumie’
sz. – szidzman, z niem. Schiedsmann ‘sędzia rozjemczy’
ś. – święty
śrbr. – srebrnych groszy
T. – niem. Termin ‘termin, tu także: rozprawa’
t. – to
t. i. – to jest
t. j. – to jest
t. m. – tego miesiąca
t. r. – tego roku
tal. – talar
Term. – termin
Th. – niem. Thomas [imię]
th. – niem. Taler, daw. Thaler ‘talar’
Th., Thom. – niem. Thomas [imię]
tw., tward. – twardy ‘talar’
u. – niem. und ‘i’
Unt: Kreuz: Zeuge – niem. Unterkreuzungszeuge ‘świadek podpisu dla osób niepiśmiennych’
unterk., unterkr. – niem. Unterkreuzung ‘podpisanie dokumentu krzyżykami’
Untkzeuge – niem. Unterkreuzungszeuge ‘świadek podpisu dla osób niepiśmiennych’
Usn. – uznano
V. – niem. Vorladung, -en ‘wezwanie’
v. – niem. von ‘od’
v - g - u – niem. vorgelesen - genehmigt - unterschrieben ‘przeczytano, przyjęto, podpisano’ [formuła końcowa protokołu]
v. j. – niem. voriges Jahr ‘zeszłego roku’
v - w - o – niem. verhandelt wie oben ‘rozpatrzono jak wyżej’
Val. – niem. Valentin [imię]
Vergl. – niem. Vergleich ‘ugoda’
Verh., Verhandl. – niem. Verhandlung ‘rozprawa’
verh. – niem. verhandelt ‘rozpatrzono’
verhl. – niem. verehelichte ‘zamężna’
Verk., Verkl. – niem. Verklagte ‘pozwany, oskarżony’
vg - g - u – niem. vorgelesen - genehmigt - unterschrieben ‘przeczytano, przyjęto, podpisano’ [formuła końcowa protokołu]
Vkr. – niem. Verklagte ‘pozwany, oskarżony’
Vlad., Vorl., Vorlad. – niem. Vorladung, -en ‘wezwanie’
Vorm. – niem. Vormund ‘opiekun sądowy’
W - p - p – może: ‘wyczytano, przyjęto, podpisano’ [formuła końcowa protokołu]
Wiel., Wielk. – Wielki [w nazwach miejscowości]
Wilh. – niem. Wilhelm [imię]
wynadgro. – wynadgrozdzenie ‘zadośćuczynienie, wynagrodzenie np. szkody’
Z. – niem. Zoll ‘cał’, jednostka długości; 1 cał pruski = 26,17 mm
z. – 1. zamężniała ‘zamężna’; 2. niem. zusammen ‘razem, łącznie’
z - j - w ‘zdarzyło się [?] jak wyżej’
z. r. – zeszłego roku
zad., zadowol., zadowoln. – zadowolniono, tu w znaczeniu: ‘usatysfakcjonowano’
Złodz. – złodziej
zrob. – zrobić
zus. – niem. zusammen ‘razem’

Wykaz dawnych jednostek monetarnych oraz miar i wag

A

achtel – jednostka objętości płynów; w Prusach achtel liczył 3,745 l

C

cetnar – jednostka masy wynosząca w Prusach 51,4 kg

czeski – inaczej srebrny grosz, równowartość 12 fenigów; 30 czeskich stanowiło talar

Ć

ćwiartka – ćwierć cetnara, niecałe 13 kg

ćwiertnia – dawna miara objętości, wynosząca 30,15 l

F

fenig, pfenig – drobna moneta obiegowa, w czasach pruskich 12 fenigów stanowiło srebrny grosz (czeski) (z niem. Pfennig)

funt – jednostka masy wynosząca w Prusach 0,4677 kg

Fuss – ‘stopa’ jednostka długości w dawnych Prusach, wynosząca od 28,266 cm (stopa lipska) do 29,199 cm (stopa hanowerska) (z niem. Fuss)

G

grosz srebrny (czeski) – moneta licząca 12 fenigów, stanowiąca 1/30 talara

J

jutro – jednostka powierzchni gruntu licząca od 0,255 ha do 0,567 ha (z niem. Morgen ‘morga’)

jutrzyisko – jednostka powierzchni gruntu licząca od 0,255 ha do 0,567 ha (z niem. Morgen ‘morga’)

K

kopa (jaj) – 60 sztuk

kwarta – jednostka objętości towarów sypkich i cieczy wynosząca 0,94 l

Ł

łokieć (płótina) – dawna jednostka długości wynosząca 57,6 cm

M

marka – jednostka płatnicza wprowadzona w II Rzeszy w miejsce talara; 1 dawny talar liczył 3 nowe marki, a 1 marka zawierała 100 fenigów (z niem. Mark)

mendel (jaj) – 15 sztuk

miarka – jednostka objętości towarów sypkich, np. ziarna, ok. 15 l

O

ocieпка (słomy) – wiązka

S

siąg (kulowego drzewa) – jednostka miary drewna; za miarę objętości przyjmowano rozwarłe ramiona dorosłego mężczyzny; siąg miał 75 łupów, zaś łup liczył od 3/4 do 1,5 łokcia

T

talár – moneta srebrna, zwana popularnie „twardym”, równowartość 30 czeskich (srebrnych) groszy

tona (wurfłowego węgla) – 1000 kg

W

wiertelik – jednostka miary towarów sypkich, np. zboża; w Prusach wiertel zawierał 7,488 l

Z

Zoll – z niem. cal, jednostka długości; 1 cal pruski = 26,17 mm (z niem. Zoll)

Bibliografia:

Źródła rękopiśmienne:

Archiwum Państwowe w Opolu

Sąd Obwodowy w Leśnicy (zespół nr 59)

sygn. 1202.

Sąd Obwodowy w Strzelcach Opolskich (zespół nr 62)

sygn. 447, 449, 770-772, 962, 968, 969, 971, 973, 976, 977, 982-990, 992- 994, 997- 1000, 1002, 1003, 1005, 1031.

Archiwum Państwowe w Opolu (zespół nr 350)

sygn. 137, sygn. 450.

USC Kalinowice (zespół nr 1074)

sygn. 7 i 8.

USC Siołkowice Stare (zespół nr 987)

sygn. 8 i 9.

Rejencja Opolska (zespół nr 1191)

sygn. 94611.

Mapy i plany:

Gross Strehlitz – Strzelce Opolskie (Strzel. Resp Sł g 1951 cz I) Plan des Wirschlescher Forst Reviers zur Herrschaft Gross Strehlitz gehörig (1818), sygn. XIV/58.

Himmelwitz – Jemielnica (Strzel. Resp Sł g 1951 cz I) Karte von den der Gesellschaft Minerwa gehörenden und zu verkaufenden Pachtlaendereien zu Wirschlesche (1876), sygn. XIV/20.

Mischline – Myslina (lubl. Resp Sł g 1951 cz I) Mischliner Rodelander in 38 Parcellen a 2 Morgen getheilt und von dem Domino (1848), sygn. XIV/6.

Kielsch Situations Plan von den Kielscher-Grundstücken zo an der Malapane gelegen (1818), sygn. XIV/149.

Kielsch – okręgi leśne, pow. Strzelce Opolskie [Okręgi leśne i rewiry łowcze koło wsi Kielsch, powiat Strzelce Opolskie]. Sect. XXXVII. 27. W (1857), sygn. XIV/289.

Ziandowitz Brulion – Charte der Bochmer Colonie Felder (1841), sygn. XIV/165.

Kowolowska – Kowalowskie (pow. Strzel. rzeka Resp Sł g 1951 cz. II) Situations Plan der Malapane von der Kowollowsker Schleusse bis an die Krascheower Grenze I Section (1857), sygn. 174 XIV/260.

Malapane – Mała Panew rzeka Situations plan und Nivell der Malapane von Kruppa Mühle gegen der Kielsch heranter (1837), sygn. XIV/117.

Gross Strehlitz – Strzelce Opolskie (Strzel. Resp Sł g 1951 cz I) Plan des Gross Sternischer und Lasischer Forst Reviers zur Herrschaft Gross Strehlitz gehörig (1819), sygn. XIV/41.

Malepartus – pow. Strzelce Opolskie. Übersichts-Karte von der Herrschaft Malepartus (1910), sygn. 1236 XIV/269.

Erste Reinkarte Lazisk Blatt II (1860), sygn. XIV/135.

Gross Stanischer – Staniszcze Wielkie (Resp Sł g 1951 cz I) Haupt Charte von den zur Herrschaft Gross Strehlitz dem grafen von Renard gehörigen Gross Stanischer Forsten (1824), sygn. XIV/56.

Vossowska – Fosowskie (m. Topogr. Pow. Strzel. Resp Sł g 1951 cz I) Geologische Karte vom Stau-bechengebeit der Malapane 1911 Vossowska 3145 (1881), sygn. XIV/213.

Liebenhain – Barut (Strzel Resp. Sł g 1951 cz II) Grenz Duckt zwischen der Schlesischen Hütten Forsten Bergbau Gesellschaft Minerwa als Besitzerin der Herrschaft Kieltisch und den Liebenhainer Petersgraetzer grundbesitzern (1858), sygn. 18 XIV/94.

Kieltisch Situations Plan von den Teich und Eiesen Anlagen in dem Kieltischer Reviere für Gross Strehlitzer Herrschaft gehörig (1838), sygn. XIV/139.

Wierchlesie – okręgi leśne, pow. Strzelce Opolskie [Okręgi leśne i rewiry łowcze koło wsi Wierchlesie, powiat Strzelce Opolskie]. Sect XLI. 33, XLII. 34 W., sygn. XIV/293, 294.

Zawadzky – Zawadzkie (Strzel. Resp. Sł g 1951 cz II) Situations Plan von den im Jahre 1858 erbauten Hütten fabricanten Wohnungen und denen zu Nächst gelegenen Gebäude zu Zawadzky (1858), sygn. XIV/133.

Ziandowitz Charte von der Feldmark Ziandowitz, sygn. XIV/154.

Majątek Strzelce Opolskie (zespół nr 156)

sygn. 1.

Źródła drukowane:

Allgemeines Landrecht für die Preußischen Staaten von 1794, Frankfurt/M, Berlin 1970.

Gerichtsverfassungsgesetz. Vom 27 Januar 1877, „Reichsgesetzblatt”, Nr 4 (1877).

Gesetz über die Einführung des Strafgesetzbuchs für die Preussischen Staaten. Vom 14. April 1851, „Gesetz Sammlung für die Königlichen Preussischen Staaten”, Nr 10, 1851 rok, s. 98, Artikel XVIII.

Instruction für die Schiedsmänner in den Provinzen Preußen, Schlesien, Brandenburg, Sachsen und Pommern, Extraordinaire Beilage zum XXXV. Stück des Amtsblattes 1841.

Verordnung, betreffend die Bildung der Amtsgerichtsbezirke. Vom 5 Juli 1879, „Gesetz Sammlung” No 30 (1879).

Verordnung, betreffend die Errichtung der Amtsgerichte. Vom 26 Juli 1878, „Gesetz Sammlung” No 25 (1878).

Verordnung, betreffend die Errichtung von Amtsgerichten in Jiddichow und Leschnitz. Vom 21 September 1882, „Gesetz Sammlung” No 30 (1882).

Verordnung über die Aufhebung der Privatgerichtsbarkeit und des eximierten Gerichtsstandes, sowie über die anderweitige Organisation der Gerichte. Vom 2. Januar 1849, „Preussische Gesetz Sammlung” nr 1, (1849).

Verordnung wegen Einführung der Schiedsmänner, Amtsblatt der Königlichen Regierung zu Oppeln, Extraordinaire Beilage zum Amtsblatt Stück V pro 1833.

Verordnung wegen zweckmäßigerer Einrichtung der Eydesleistungen, Berlin 1799, wydano drukiem Münster 1805.

Wydawnictwa źródłowe:

Amtsblatt der Königlichen Regierung zu Oppeln, 1834-1880.

Gross-Strehlitzer Kreis-Blatt, 1880-1899.

Gläser A., *Gerichts-Topographie von Oberschlesien, oder spezielle Zusammenstellung sämtlicher in dem Departament des Königl. Preuß. Ober-Landes-Gerichts von Oberschlesien zu Ratibor befindlichen Untergerichte, mit Bezeichnung ihres Jurisdictions-Umfanges nach Ortschaften, Possessionen, und Seelenzahl, Namen und Wohnort der Richter nebst einem vollständigen Register und einer Darstellung der Gerichts-Verfassung, Ratibor 1831.*

Handbuch für die Provinz Schlesien, Breslau 1898.

Knie G., *Alphabetisch-Statistisch-Topographische Uebersicht aller Dörfer, Flecken, Städte und andern Orte der Königl. Preuß. Provinz Schlesien (...), Breslau 1830.*

Knie G., *Alphabetisch-statistisch-topographische Uebersicht der Dörfer, Flecken, Städte und andern Orte der Königl. Preuß. Provinz Schlesien (...), Breslau 1845.*

Ortschafts- und Entfernungs-Tabelle des Regierungsbezirks Oppeln, Oppeln 1886.

Neues Preussisches Adels-Lexicon oder genealogische und diplomatische Nachrichten, bearbeitet von einem Vereine von Gelehrten und Freunden der vaterländischen Geschichte, Vierter Band P-Z, Leipzig 1837.

Preußens gerichtliches Verfahren in Civil- und Kriminal-Sachen, Köln am Rhein 1825.

Schematismus der katholischen Volksschulen der Provinz Schlesien, hrsgb von Ph.

Deutschmann, H. Ziesche, Neustadt O/S 1900.

Schul-Schematismus des Bisthums Breslau, bearbeitet T. Kuznik, Berlin 1870.

Schul-Schematismus des Bistums Breslau, bearb. und hrsgb. von J. Heukeshoven, Ziegenhals 1883.

Triest F., *Topographisches Handbuch von Oberschlesien. Erste Hälfte, Breslau 1864.*

Triest F., *Topographisches Handbuch von Oberschlesien, Zweite Hälfte, Breslau 1865.*

Literatura:

Bahlcke J. i in., *Śląsk i Ślązacy*, tłum. M. Misiorny i Z. Rybicka, Warszawa 2001.

Bartoszewicz A., *Księgi sądowe Nowej Wsi (Łobzowskiej) z drugiej połowy XV wieku*, „Studia Źródłoznawcze”, 2001, t. 39, s. 115-131.

Bąk S., *Język polski na Śląsku. Terytorium Śląska i narzecza śląskiego*, „Annales Silesiae” I, 1060, z. 3, s. 251-284.

Bąk S., *Mowa polska na Śląsku*, Wrocław-Warszawa-Kraków-Gdańsk 1974.

Bąk S., *O nowy podział dialektów śląskich*, „Slavia Occidentalis”, 28/29, 1971, s. 4-14.

Borek H., *Osadnictwo ziemi lublinieckiej w świetle nazw miejscowych*, „Studia Śląskie”, Seria nowa, tom XXXVI (1979), s.23-50.

Choroś M., *Język, dialekt, gwara, godka [w:] Leksykon mitów, symboli i bohaterów Górnego Śląska XIX-XX wieku, praca zbiorowa*, red. B. Linek, A. Michalczyk, Opole 2015, s. 69-72.

Choroś M., Jarczak Ł., Sochacka S., *Słownik nazw miejscowych Górnego Śląska polsko-niemiecki i niemiecko-polski*, Opole 2015.

- Czapliński M., Kaszuba E., Wąs G., Żerelik R., *Historia Śląska*, Wrocław 2007.
- Dejna K., Gala S., *Atlas gwar polskich*, t. 3, Śląsk, Warszawa 2001.
- Diepschlag E., *Die Entwicklung der schlesischen Eisenindustrie*, „Schlesische Monatshefte. Blätter für Kultur und Schrifttum der Heimat”, 6. Jahrgang, Breslau 1929, s. 262-266.
- Dobrzyński W., *Gwary powiatu niemodlińskiego*, cz. 1-2, Wrocław-Warszawa-Kraków 1963, 1967.
- Dubiel L., *Wnętrze mieszkalne domu chłopskiego na Górnym Śląsku*, Bytom 1967.
- Folklor Górnego Śląska*, red. D. Simonides, Katowice 1989.
- Gaworski M., *700 lat właścicieli strzeleckiego zamku*, Strzelce Opolskie 2007.
- Gaworski M., *Zamek i Park w Strzelcach Opolskich*, Strzelce Opolskie 2004.
- Gloger Z., *Encyklopedia staropolska ilustrowana*, ze wstępem J. Krzyżanowskiego, t. 1-4, Warszawa 1978.
- Gołąb P., *Gwara Schodni i okolicy*, Wrocław 1955.
- Grodziski S., *Księgi sądowe wiejskie (zasieg terytorialny i geneza)*, „Czasopismo Prawno-Historyczne”, 1960, t. 12, z. 1, s. 85-140.
- Gut P., *Organizacja sądownictwa w pruskiej prowincji Pomorze w latach 1806/1808-1848/1849*, Szczecin 2002.
- Haas S., *Die Kultur der Verwaltung. Die Umsetzung der preußischen Reformen 1800-1848*, Frankfurt-New York 2005.
- Historia chłopów śląskich*, red. S. Inglot, Warszawa 1979.
- Historia Górnego Śląska. Polityka, gospodarka i kultura europejskiego regionu*, red. J. Bahlcke, D. Gawrecki i R. Kaczmarek, Gliwice 2011.
- Historia Polski*, t. 2 (1764-1864), pod red. S. Kieniewicz i W. Kuli, Warszawa 1958, cz. IV, *Zestawienia monet i miar używanych na ziemiach polskich*, *Bibliografia*, *Indeksy*, *Mapy*.
- Ihnatowicz I., *Projekt instrukcji wydawniczej dla źródeł historycznych XIX i początku XX wieku*, „Studia Źródłoznawcze”, t. 7, 1962.
- Iżykowska M., Starczewska-Wojnar A., *„Ty bestya! Ty kamelo!” Agresja językowa w polszczyźnie śląskiej (1845-1938). Wypisy źródłowe z akt sądów rozjemczych powiatu strzeleckiego przechowywanych w Archiwum Państwowym w Opolu*, Opole 2015.
- Juros J., *Historia, zabytki i ślady hutnictwa w dolinie Małej Panwi. Inwentaryzacja zabytkowych obiektów związanych z tradycjami hutniczymi na obszarze działania Stowarzyszenia LGD Kraina Dinozaurów*, Ozimek-Sporók 2012.
- Kilian A., Kilian A., *Słownik języka prawniczego i ekonomicznego, niemiecko-polski; Wörterbuch der Rechts- und Wirtschaftssprache, Deutsch-polnisch*, t. 1-2, Warszawa 2009, 2011.
- Kokot J., *Problemy narodowościowe na Śląsku od X do XX wieku*, Opole 1973.
- Kolberg J., *Porównanie miar i wag terażniejszych i dawniejszych, w Królestwie Polskiem używanych, z zagranicznymi*, wyd. 2, przerobił i powiększył Wilhelm Kolberg, Warszawa 1838.
- Kopiec J., *Dzieje Kościoła katolickiego na Śląsku Opolskim*, Opole 1991.
- Korzeniowska W., *Codziennność społeczności wsi rejencji opolskiej w aspekcie zachodzących przemian (1815-1915)*, Opole 1993.
- Kossakowska-Jarosz K., *Śląsk znany. Śląsk nie znany. O kulturze literackiej na Górnym Śląsku przed pierwszym progiem umasowienia*, Opole 1999.
- Księga sądowa wsi Wary 1449-1623*, wyd. L. Łysiak, „Starodawne Prawa Polskiego Pomniki”, seria II,

dział II, t. VIII, Wrocław 1971.

Kucharczyk G., *Kulturkampf. Walka Berlina z katolicyzmem (1846–1918)*, Warszawa 2009.

Kulecka A., *Indywidualizacja czy normalizacja? W poszukiwaniu modelu wydawnictw źródłowych XIX–XX wieku*, „Studia Źródłoznawcze” t. XL, 2002, s. 201–213.

Kulturowo-językowy obraz Śląska, red. L. Przymuszała, D. Światała-Trybek, Opole 2017.

Lepszy K., *Instrukcja wydawnicza dla źródeł historycznych od XVI w. do poł. XIX w.*, Warszawa 1963.

Łosowski J., *Dokumentacja w życiu chłopów w okresie staropolskim. Studium z dziejów kultury*, Lublin 2013.

Łysiak L., *W sprawie genezy ksiąg sądowych wiejskich*, „Czasopismo Prawno-Historyczne”, 1962, t. 14, z. 2, s. 175–194.

Maciejewski T., *Historia powszechna ustroju i prawa*, Warszawa 1999.

Makieła Z., *Górny Śląsk*, Warszawa 1999.

Mandziuk J., *Historia Kościoła katolickiego na Śląsku. Czasy nowożytny. Tom III, część 2 (1845–1887)*, Warszawa 2008.

Marcinkowska J., Sobczyńska K., *Folklor Górnego Śląska*, Warszawa 1973.

Mieck I., *Die verschlungenen Wege der Städtereform in Preußen (1806–1856)* [w:] *Gemeingeist und Bürgersinn: die preußischen Reformen*, hrsg. von Bernd Sösemann, Berlin 1993, Beiheft 2, s. 53–83

Molenda L., *Dawne zawody i statusy. Glosariusz niemiecko-polski opatrzonej przykładami odręcznego zapisu z akt pruskich urzędów stanu cywilnego z terenu Wielkopolski (1874–1918)*, Mnichowo-Gdańsk 2016.

Monografia gospodarcza województwa opolskiego, red. J. Popkiewicz, Katowice 1966.

Najstarsza księga sądowa wsi Trześniewa 1419–1609, wyd. H. Polackówna, „Zabytki dziejowe TN we Lwowie”, t. I, Lwów 1923.

Niemczyk R., *Stare huty w rejonie Małej Panwi*, bm., br.

Nitsch K., *Dialekty polskie Śląska*, Kraków 1939.

Panic I., *Jak my ongiś godali. Język mieszkańców Górnego Śląska od średniowiecza do połowy XIX wieku*, Kraków 2015.

Pawiński A., *Księgi sądowe łęczyckie od 1385 do 1419*, cz. 2, Warszawa 1897, Teki A. Pawińskiego, T. IV.

Polszczyzna Śląska. Historia i współczesność, red. B. Wyderka, Opole 1997.

Popiołek K., *Historia Śląska od pradziejów do 1945 roku*, Katowice 1972.

Pośpiech J., *Zwyczaje i obrzędy doroczne na Śląsku*, Opole 1987.

Powszechne prawo krajowe dla państw pruskich, cz. 1, t. 2, Poznań 1826.

Prusy w okresie monarchii absolutnej (1701–1806), pod red. B. Wachowiaka, oprac. Z. Szultka, Poznań 2010.

Przymuszała L., *Leksyka i frazeologia śląska. Stan, potrzeby, perspektywy badań* [w:] *Kulturowo-językowy obraz Śląska*, red. L. Przymuszała, D. Światała-Trybek, Opole 2017, s. 193–206.

Rospond S., *Polszczyzna śląska*, Wrocław-Warszawa-Kraków 1970.

Salmonowicz S., *Prusy. Dzieje państwa i społeczeństwa*, Warszawa 2004.

Słownik gwar śląskich, red. Bogusław Wyderka, t. 1–15, Opole 2000–2016.

Smykała P., *Krośnica i Borycz. Kościół i parafia*, Opole 2012.

Smykała P., *Piotrówka. Petersgrätz. Petřův Hradec*, Opole 2012.

- Stein. *Die späten Jahre des preußischen Reformers 1815 – 1831*, hrsg. von Heinz Duchhardt, Berlin 2007.
- Śląsk. *Prace i materiały etnograficzne*, t. 23, red. S. Bąk, Opole 1963.
- Tambor J., *Mowa Górnślązaków oraz ich świadomość językowa i etniczna*, Katowice 2006.
- Tandecki J., Kopiński K., *Edytorstwo źródeł historycznych*, Warszawa 2014.
- Turek K., *Ludowe zwyczaje, obrzędy i pieśni pogrzebowe na Górnym Śląsku*, Katowice 1993.
- Ulanowski B., *Księgi sądowe wiejskie*, t. 1-2, Kraków 1921, *Starodawne prawa polskiego pomniki*, t. 11-12.
- Urbańczyk S., *Zapiski gwarowe z dwóch wsi Śląska Opolskiego*, „Rozprawy Komisji Językowej Wrocławskiego Towarzystwa Naukowego” VI, 1966, s. 243-253.
- Vetulani A., *Wartość badawcza ksiąg sądowych wiejskich*, [w:] *VIII Powszechny Zjazd Historyków Polskich w Krakowie 14-17 IX 1958*. Sekcja 7: *Historia państwa i prawa*, Warszawa 1959, s. 99-114.
- Winiarska-Górska I., *Instrukcja transkrypcji w „Przeglądarce szesnastowiecznych przekładów Ewangelii”. Zasady szczegółowe wraz z przykładami*, <https://ewangelie.uw.edu.pl/files/transkrypcja.pdf>
- Wiślicz T., *Księgi sądowe wiejskie z XV wieku*, w: *Świat średniowiecza. Studia ofiarowane Profesorowi Henrykowi Samsonowiczowi*, red. A. Bartoszewicz, G. Myśliwski, J. Pysiak, P. Żmudzki, Warszawa 2010, s. 162-170.
- Wyderka B., *O sytuacji językowej na Śląsku Opolskim* [w:] *Śląsk Opolski. Nadzieje i zagrożenia demokratycznych przemian*, red. M. Lis, Opole 1994, s. 68-75.
- Zaręba A., *Słownik Starych Siołkowic w powiecie opolskim*, Kraków 1960.
- Zaręba A., *Szkice z dialektologii śląskiej*, Wrocław 1988.
- Zaręba A., *Śląsk w świetle geografii językowej*, Wrocław 1974.
- Zaręba A., *Śląskie teksty gwarowe*, Kraków 1961.

Protokoły sądów rozjemczych

Adamowice (Adamowitz)¹

APOp, zesp. 62, sygn. 449²
1862-1886³

[nr 1] p. 240 spr. 6 (1880)⁴

Stało się w Adamowiczach⁵ dnia 17go Czerwca 1880.

Za powołaniem dostawili się:

1. dziewczka Thecla Solga z Nowej wsi⁶

2. komornik Jakob Lippok z Adamowicz,

sędziemu polubowemu z osoby i woli pojętności znajomi.

Dziewka Thecla Solga uskarża się, że ją Jakob Lippok 12tego Czerwca r. b. na polu przy zbieraniu trawy dwa razy w głowę uderzył.

Obskarżony niewymawia się ztego, ale powiada, że on nie wiedział, iżeby skarżycielka na owym gruncie miała prawo do zbierania trawy. Jednakowoż się chce ugodzić i obowiązuje się 2 ½ grosza zmuzy i kosza ugody ponosić.

Skarżycielka była z tem zakontent. Więcej nie było do ugody i wyżej spisany protokół był partom przeczytany, od nich przyjęty i podpisany.

2 Vorl. 50 pf

Tekla Solga, Jakob Lipok

a – u – s

J. Cibis⁷, sędzia polubowy.

[nr 2] p. 243 spr. 11 (1880)

Stało się w Adamowiczach dnia 28go Lipca 1880.

Za powołaniem dostawili się:

1. wdowa Franciszka Wiatrowski

2. gbur Josef Matejka,

obaj z Pustkowie⁸ sędziemu polubowemu z osoby i woli pojętności znajomi.

Wdowa Franciszka Wiatrowski uskarża się, że gdur⁹ Josef Malejka w przytomności świadków jej 16 letniego syna 13. b. m. na ziemię rzucił, na niego usiadł i bił, aż się rozchorował.

Obskarżony nie wymawia się ztego, ale powiada, że skarżycielki syn był pobudką do swady i bitwy. Jednakowoż się chce ugodzić i obowiązuje się kosza ugody ponosić.

Skarżycielka była ztem zakontent. Więcej nie było do ugody i wyżej spisany protokół był partom przeczytany, od nich przyjęty i podpisany.

Franciszka Wiatrowski, Joseph Matejka

¹ W Adamowicach rozjemca rozstrzygał dla Adamowic, Nowej Wsi, Szczepanka i Podborzan. Nazwy miejscowości w języku polskim i niemieckim zaczerpnięte zostały z opracowania: M. Choroś, E. Jarczak, S. Sochacka, *Słownik nazw miejscowych Górnego Śląska polsko-niemiecki i niemiecko-polski*, Opole 2015.

² Zapis ten, podobnie jak kolejne zapisy tego rodzaju, odnosi się do oryginalnej książki protokołów sądu rozjemczego z zasobu Archiwum Państwowego w Opolu (APOp), zespół nr 62: Sąd Obwodowy w Strzelcach Opolskich, sygn. 449.

³ Podane daty dotyczą całych ksiąg, obejmujących wszystkie zapisy, zarówno polskie, jak i niemieckie. Pojawiające się w księgach protokoły polskie są zwykle ściśle datowane na początku każdego zapisu.

⁴ Wszystkie polskie protokoły otrzymują w naszym korpusie numer, do którego odwołujemy się w załączonych indeksach. Po numerze kolejnym znajduje się informacja o stronie lub stronach w księdze, na których dany protokół został zapisany (p.), numer sprawy (spr.), wreszcie rok, z którego pochodzi zapis.

⁵ Adamowice, Adamowicz, obie nazwy funkcjonujące. Wieś będącą własnością probostwa w Strzelcach Opolskich, w 1830 roku liczyła 51 domów, 1 folwark i 355 mieszkańców. We wsi znajdowała się cegielnia i wapiennik. W 1880 roku Adamowice liczyły już ponad 800 mieszkańców. Od 1926 roku część Strzelca Opolskich. Wizerunek działek leśnych w okolicach Adamowic wraz z nazwiskami poszczególnych dzierżawców zawiera mapa z 1856 roku, przechowywana w zasobie APOp, zesp. Rejencja Opolska, nr 1191, Mapy i plany, sygn. XIV/100.

⁶ Nowa Wieś w XIX wieku była samodzielną osadą, dzisiaj stanowi część Strzelca Opolskich.

⁷ J. Cibis, nauczyciel powołany na urząd rozjemcy we wrześniu 1873 roku; „ARO” Stück 42, 17 October 1873, s. 242. Ponownie wybrany w lipcu 1876 roku. „ARO”, Stück 33, 18 August 1876, s. 226. J. Cibis był zatrudniony w szkole w Adamowicach od 1 stycznia 1868 do 16 grudnia 1881, APOp, Rejencja Opolska, nr zesp. 1191, sygn. 94611, bp.

⁸ Pustkowie – prawdopodobnie teren między Rozmierką a Podborzanami.

⁹ Gbur.

a – u – s

2 Vorl. 50 pf

porto 10 –

60 pf

J. Cibis, sędzia polubowy.

[nr 3] p. 244-245 spr. 13 (1880)

Stało się w Adamowiczach dnia 31go Sierpnia 1880.

Za powołaniem dostawili się:

1. chałupnik Josef Borowski,

2. chałupnik Albert Gush

obaj z Adamowitz, sędziemu polubowemu z osoby i woli pojętności znajomi.

Chałupnik Josef Borowski uskarża się, że go chałupnik Albert Gush 23go b. m. jawnie na ulicy temi słowy: „Tyś mi 4 grosze zeżarł” obraził, a 25go b. m. znowu naprzeciw jego żony w przytomności świadków powiedział: „ta kanalia, bo jej się łeb trzęsie a jeszcze jej się bardziej będzie trzęść za moję krzywdę”. Oskarżony wymawia się ztego, ale powiada, że aby mieć pokój, chce się ugodzić i obowiązuje się karę pieniężną jedną markę do ubogiej kassy zaraz zapłacić, w katoliku gazecie skarżycielowi odprosić i kosztu ugody ponosić.

Skarżyciel był z tem zakontent. Więcej niebyło do ugody i wyżej spisany protokół był, gdyż Albert Gush wyznał, że pisanie nie zna, w przytomności wójta Lukasa Kurka, którego Gush za świadka obrał, partom przeczytany, od nich przyjęty i jak następuje [p. 245] podpisany.

Joseph Borowski, xxx Albert Gush, Lukas Kurka

Schreibgeb. 50 pf

Dem Gemeindevorsteher Kuska

1 Maß gezahlt um 5/9 80.

J. Cibis, Schiedsmann

[nr 4] p. 246 spr. 15 (1880)

Adamowitz, dnia 26. Września 1880.

Bez powołania dostawili się:

1. wdowa Marianna Schoppa, gburka,

2. chałupnik Johann Bogdoll,

obaj z Adamowitz, sędziemu polubowemu z osoby i woli pojętności znajomi.

Marianna Schoppa powiada: Za prośbą dozwalam mojemu sąsiadowi chałupnikowi Johann Bogdoll kawałek mnie należącej za moim mieszkaniem No. 7 w Adamowitz z podwórzem Bogdola się graniczącej ziemi 127 $\frac{3}{4}$ □ stopy¹⁰ wynoszącej jak dotąd i dalej na czas niepewny do używania pod tym warunkiem ale, że się obowiąże, mi rocznie 50 fyników płatu od tego płacić.

Bogdoll był z tem zakontent i obowiązuje się naznaczony płat punktualnie zapłacić i na żądanie Marianny Schoppa on kawałek ziemi bez uporu odstąpić.

Ponieważ ale ani Marianna Schoppa, ani Johann Bogdoll pisać nie znają, dla tego był protokół w przytomności świadków gburą Anton Pasdzior z strony Marianny Schoppa, a wójta Thomas Gush z strony Johana Bogdoll partom przeczytany, od nich przyjęty i jak następuje podpisany.

xxx Marianna Schoppa, xxx Johann Bogdoll, Anton Pasdzior, Thomas Gush

Schreibgeb: 50 pf

J. Cibis, Schiedsmann

[nr 5] p. 247 spr. 16 (1880)Adamowitz, dnia 9^{go} Pasdzienika 1880.

Za powołaniem dostawili się:

1. Johann Blania, woźnica z Wielkich Strzelec,

2. Josepha Jokiel, komorniczka z Adamowitz, w przytomności jej męża Franz Jokiel,

wszyscy sędziemu polubowemu z osoby i woli pojętności znajomi.

¹⁰ Stóp kwadratowych; jednostkę powierzchni zasygnalizowano symbolem kwadratu.

Johann Blania uskarża się, że go 6tego Pazdziernika Josefa Blania w przytomności świadków następującymi słowy obraża: „wy złodzieju, boście mojemu chłopu markę ukradli”. Oskarżona nie wymawia się ztego, ale powiada, że Blania był do tego pobudką, gdyż jej rolę najętą odebrał, a jej mąż markę od onej roli więcej płacić musiał. Jednakowoż się chce ugodzić i obowiązuje się karę pieniężną 3 marki do szkolnej kassy, a 1 marka i 50 fyników do ubogiej kassy do 11^{go} b.m. zapłacić pod warunkiem sekucy i kosztu ugody ponosić.

Skarzyciel był z tem zakontent. Więcej nie było do ugody i wyżej spisany protokół był, gdyż Josefa Jokiel wyznała, że pisać nie zna, w przytomności Lukasa Kurka gburą, którego Jokiel za świadka obrała, partom przeczytany, od nich przyjęty i jak następuje podpisany.

Johann Blania, xxx Josefa Jokiel, Lukas Kurka

Schreibgeb: 50 pf

3 Mrk. in die Schulkasse am 18/10

u. 1 Mark 50 pf. in die Armenkasse am 24/10/80 eingezahlt.

J. Cibis, Schiedsmann

[nr 6] p. 248 spr. 18 (1880)

Adamowitz, dnia 16^{go} Października 1880.

Za powołaniem dostawili się:

1. chałupnik Josef Gush,

2. Komornik Josef Pazdzior,

oba z Adamowitz, sędziemu polubowemu z osoby i woli pojętności znajomi.

Chałupnik Josef Gush uskarża się, że go komornik Josef Pasdzior 9^{go} b. m. w sklepie Stokowego kupca w Wielkich Strzelcach¹¹ w przytomności świadków następującymi słowy: „Ty złodzieju, gałganie, tupie¹²” i.t.d. obraża.

Oskarżony nie wymawia się ztego, ale powiada, że Josef Gush był pobudką do tego. Jednakowoż się chce ugodzić i obowiązuje się połowa kosztów ugody ponosić.

Skarzyciel był z tem zakontent, jednak żąda, żeby już więcej od oskarżonego nie był obrażany. Więcej nie było do ugody i wyżej spisany protokół był partom przeczytany, od nich przyjęty i podpisany.

Joseph Gush, Josef Paisdzor

Schreibgeb. 50 pf

a – u – s

J. Cibis, Schiedsmann

[nr 7] p. 251-252 spr. 2 (1881)

Adamowitz, dnia 20go Stycznia 1881.

Za powołaniem dostawili się:

1. Susanna Maciejczyk, komorniczka, w przytomności swego męża Josef Maciejczyk,

2. Victoria Matuschczyk, komorniczka, podobnie w przytomności swego męża Anton Matuschczyk, wszyscy z Adamowitz, sędziemu polubowemu z osoby i woli pojętności znajomi.

Komorniczka Susanna Maciejczyk uskarża się, że ją komorniczka Victoria Matuschczyk 14^{go} b.m. temi słowy: „Ty przekłeta czarna cygano, bo jeszcze masz swojego chłopą za mało, to jeszcze czyich wobisz i marki życzasz na gorzołę, aby się z nią jachrał, już przedtym jak świnia prosiat, a jeszcze nie jest kontent na swoich chłopie, bo cie trzeba do caitungów postawić!” obraża. Oskarżona nie wymawia się ztego, ale powiada, że skarzycielka była pobudką do tego. Jednakowoż się chce ugodzić i obowiązuje się [p. 252] karę pieniężną 3 marków 50 Fyników do szkolnej kassy pod warunkiem sekucy na 23^{go} b. m. zapłacić, skarzycielom zmudy 2 marki nagrodzić i kosztu ugody ponosić.

Skarzycielka jest ztym zakontent, jednak żąda, żeby nigdy już wyrzutów względem tutejszej ugody nie było. Więcej nie było do ugody i wyżej spisany protokół był partom przeczytany, od nich przyjęty i podpisany.

Zuzanna Maciejczyk, Jozef Macieicyk, Viktorya Matuszczyk, Anto Matuszczyk

a – u – s

¹¹ Strzelce Opolskie, dawniej Wielkie Strzelce, Gross Strehlitz – miasto powiatowe. W 1830 roku zamieszkiwane przez 1468 osób, w tym 147 ewangelików i 112 Żydów. Znajdowały się w nim parafia i szkoła katolicka, także kościół ewangelicki i szkoła ewangelicka. Działały dwa browary i gorzelnia, cegielnia oraz dwa wapienniki.

¹² Prawdopodobnie błędnie zam. trupie.

Schreibgeb: 50 pf

3 Mrk. 50 pf in die Schulkasse von Adamowitz am 29/1 cr. eingez. laut Quittung.

J. Cibis, Schiedsmann

[nr 8] p. 252-253 spr. 3 (1881)

Adamowitz, dnia 5^{go} Lutego 1881.

Za powołaniem dostawili się:

1. Franciska Bonk, komorniczka, w przytomności swego męża Matheus Bonk,
2. Theresia Hadaschik, komorniczka, podobnie w przytomności swego męża Silvester Hadaschik,

wszyscy z Adamowitz, sędziemu polubowemu z osoby i woli pojętności znajomi.

Franciszka Bonk uskarża się, że ją Theresia Hadaschik posądza, że jej rudy z pieca ukradła, a 31 stycznia b.r. powiadała, że naprzeciw swemu panu mówić miała „Tyn przeklęty basok, gównu mu dam za żyto” i t. d; do tego cyganą ją nazwała.

Obskarżona powiada, że skarżycielka podobnie ją rozmaitemi słowy oczerniała, chce się jednakowoż ugodzić i obowiązuje się karę pieniężną 9 marków do szkolnej kasy pod warunkiem sekucy na 13^{go} b. m. zapłacić i kosztu ugody ponosić.

Skarżycielka była ztem zakontent i wyżej spisany protokół był, [p. 253] gdyż mąż obskarżonej Silvester Hadaschik wyznał, że pisać nie znają, w przytomności wójta Thomas Gush partom przeczytany, od nich przyjęty i jak następuje podpisany.

Franciszka Bonk, Matusz Bonk, xxx Theresia Hadaschik, xxx Silvester Hadaschik, Thomas Gush

Schreibgeb: 50 pf

9 Mrk. in die Schulkasse zu Adamowitz eingezahlt laut Quittung.

a – u – s

J. Cibis, Schiedsmann

[nr 9] p. 254 spr. 5 (1881)

Adamowitz, dnia 23^{go} Lutego 1881.

Za powołaniem dostawili się:

1. Agatha Malek, zagrodniczka, w przytomności swego męża Johann Malek,
2. Johann Tarlenski, parobek, w przytomności swego ojca Josef Tarlenski,

wszyscy z Nowej wsi, sędziemu polubowemu z osoby i woli pojętności znajomi.

Agatha Malek uskarża się, że ją Johann Tarlenski w 16^{go} t. m. temi słowy: „wy przeklęty złodzieje, rabierze, co tu chcecie” obraził i nosidłem ją uderzyć chciał.

Obskarżony powiada, że on nosił w ręku niemiał, a temi słowy, co powiadała, nie do niej, tylko do szwagra swego Augusta Małka mówił. Chce się jednakowoż ugodzić i obowiązuje się karę pieniężną 3 marki do ubogiej kasy pod warunkiem sekucy do pierwszego Marca zapłacić, 3 fóry kamieni ze swojej skały na drogę Rozmiercką¹³ pod rolę skarżyciela zawieźć i kosztu ugody ponosić, do czego ojciec dał zezwolenie.

Obskarżona i jej mąż byli ztem zakontent. Więcej nie było do ugody i wyżej spisany protokół był partom przeczytany, od nich przyjęty i podpisany.

xxx Agatha Malek, Johan Malek, Johann Tarlenski, xxx Josef Tarlenski

a – u – s

Schreibgeb. 50 pf

J. Cibis, sędzia polubowy

[nr 10] p. 255 spr. 6 (1881)

Adamowitz, dnia 24^{go} Lutego 1881.

Za powołaniem dostawili się:

1. Nicolaus Gaida, chałupnik,
2. Johanna Pyka, wycuźniczka, w przytomności swego męża Thomas Pyka,

z Adamowitz, sędziemu polubowemu z osoby i woli pojętności znajomi.

Nicolaus Gaida uskarża się, że go Johanna Pyka już więcej razy obmawiała, że się ze żoną swoją bije

¹³ Rozmierka, Klein Rosmierka – wieś w powiecie strzeleckim, licząca 79 domów i 523 mieszkańców, w tym 7 ewangelików. W 1861 zamieszkiwana przez 705 mieszkańców. Parafia katolicka znajdowała się w Rozmierzy. Od 1736 roku działała tu szkoła katolicka. W 1832 roku wieś stała się własnością hrabiego Hyacintha von Strachwitz.

i wadzi, i kłopot¹⁴.

Obskarżona niewymawia się ztego, ale powiada, że ona tylko prawdę powiadała. Chce się jednakowoż ugodzić i obowiązuje się koszta ugody ponosić, na co jej mąż dał zezwolenie.

Skarżyciel był ztem zakontent. Więcej nie było do ugody i wyżej spisany protokół był partom przeczytany, od nich przyjęty i podpisany.

Nikolas Gaida, Johanna Pyka, Thomas Pyka

a – u – s

Schreibgeb. 50 pf

J. Cibis, sędzia polubowy

[nr 11] p. 261 spr. 17 (1881)

Adamowicz, dnia 16^{go} Sierpnia 1881.

Za powołaniem dostawili się:

1. komornik Jacob Kowollik,
2. komornik Franz Dziuron,

obaj z Adamowicz, sędziemu polubowemu z osoby i woli pojętności znajomi.

Jakob Kowollik uskarża się, że go Franz Dziuron na szęku u Nothmana w Strzelcach 13^{go} b. m. bez wszelkiej przyczyny w przytomności świadków kilka razy pyrtnął i temi słowy: ty żebraku, lumpie i t. d. obraził. Obskarżony nie wymawia się ztego, ale powiada, że był nieco pijany i prosi o przebaczenie. Obowiązuje się 1 markę zmuzy skarżycielowi wynagrodzić i koszta ugody ponosić.

Więcej nie było do ugody i wyżej spisany protokół był partom przeczytany, od nich przyjęty i podpisany. Jakub Kowollik, Franz Dziuron

a – u – s

Schreibgeb. 50 pf

der Schiedsmann J. Cibis

[nr 12] p. 262 spr. 18 (1881)

Adamowicz, dnia 28^{go} Sierpnia 1881.

Za powołaniem dostawili się:

1. Franciszka Garbella, zagrodniczka z Nowej wsi, w przytomności jej męża Andrzej Garbella,
2. Petronella Długosch, zagrodniczka podobnie z Nowej wsi, z przytomności jej męża Franz Długosch, sędziemu polubowemu z osoby i woli pojętności znajomi.

Franciszka Garbella uskarża się, że ją Petronella Długosch w 21^{go} b. m. temi słowy „kurwo, giździe, złodzieju” obraziła.

Obskarżona nie wymawia się ztego, powiada ale, że skarżycielka do tego była pobudką. Chce się ale ugodzić i obowiązuje się koszta ugody ponosić.

Skarżycielka i jej mąż byli ztem zakontent, wymówili ale przytem życzenie, żeby już więcej nie było między nimi kłopotu.

Więcej nie było do ugody i wyżej spisany protokół był partom przeczytany, od nich przyjęty i podpisany. Długosch, Petronella Długosch, Garbella, Irasika¹⁵ Garbella

a – u – s

Schreibgeb. 50 pf

J. Cibis, Schiedsmann

[nr 13] p. 265 spr. 22 (1881)

Adamowicz, dnia 5^{go} Pazdziernika 1881.

Za powołaniem dostawili się:

1. Komornik Lorenz Suchanek z Imielnicy¹⁶,
2. gbur Peter Solga z Pustkowa,

obaj sędziemu polubowemu z osoby i woli pojętności znajomi.

¹⁴ Kłopotić się – daw. 'klócić się'.

¹⁵ Franciszka.

¹⁶ Jemielnica, Himmelwitz – wieś w powiecie strzeleckim. We wsi klasztor cystersów i folwark hrabiego Renarda. Liczyła w 1830 roku 103 domy i 656 mieszkańców, w tym 7 ewangelików i 5 Żydów.

Lorenz Suchanek uskarża się, że go Peter Solga Długosch w 21^{go} Września w podwórzu Przyrembla w Strzelcach pyrtnął, aż się obalił, i na ziemi go kopał bez wszelkiej przyczyny.

Obszkarzony niewymawa się ztego, żeby skarżyciela pyrtnął, powiada ale, że był bardzo gorliwy¹⁷ i kopać go nie kopął.

Chce się jednakowoż ugodzić i obowiązuje się skarżycielowi za zmułę 1^{go} markę nagrody zapłacić i koszta ugody ponosić.

Skarżyciel był ztem zakontent. Więcej niebyło do ugody i wyżej spisany protokół był partom przeczytany, od nich przyjęty i podpisany.

xxx Lorenz Suchanek, Peter Solga

a – u – s

J. Cibis, sędzia polubowy

[nr 14] p. 269 spr. 27 (1881)

Adamowitz, dnia 23^{go} Listopada 1881.

Za powołaniem dostawili się na poządanie obskarzonej.

1. gbur Valentin Grabietz

2. chałupniczka Julianna Brysch w przytomności jej męża Jacob Brysch, wszyscy z Pustkowia, sędziemu polubowemu z osoby i woli pojętności znajomi.

Gbur Valentin Grabietz uskarża się, że go chałupniczka Julianna Brysch 13^{go} t. m. w karczmie na Bokowym¹⁸ w przytomności wszystkich gości bez wszelkiej przyczyny temi słowy: „ty chacharze, złodzieju, gałganie, boście na Petergrätz¹⁹ kolonią przesrali, a przyszlście na Pustkowie, aby zaś to przesrać, świniou, będę na cię pasować, aż krupy ochłodzisz, Potampku, nosiłeś rasikoń w miechu” obraziła.

Obskarżona niewymawa się ztego i chce się ze skarżycielem ugodzić i obowiązuje się karę pieniężną 2 marki do ubogiej kassy i 2 marki wynagrody zmuły skarżycielowi do ośm dni pod warunkiem sekucyi zapłacić i koszta ugody ponosić.

Skarżyciel był ztem zakontent. Więcej niebyło do ugody i wyżej spisany protokół był partom przeczytany, od nich przyjęty i podpisany.

Valentin Grabietz, Julia Bryś, Jakub Bryś

a – u – s

J. Cibis

sędzia polubowy

[nr 15] p. 270 spr. 28 (1881)

Adamowitz, dnia 26^{go} Listopada 1881.

Za powołaniem dostawili się na poządanie obskarzonej.

1. Mularz Peter Michalski

2. Robotnik fabrykowy Josef Hunder,

obaj z Farskiej kolonii²⁰ Adamowitz, z osoby i woli pojętności sędziemu polubowemu znajomi.

Mularz Peter Michalski uskarża się, że go Hunder w 17t t. m. jawnie przed świadkami temi słowy: „Ty piorunski złodzieju pierwszej klasy, wszorzu, lumpie, chwancie” obraził.

Obskarżony niewymawa się ztego, chce się więc ugodzić i obowiązuje się karę pieniężną 1 markę do szkolnej kassy pod warunkiem sekucyi, 1 Markę 50 fyników skarżycielowi nagrody jego zmuły zapłacić i koszta ugody ponosić.

¹⁷ Gorliwy – daw. ‘porywczy, popędliwy, tu: zdenerwowany’.

¹⁸ Bokowe, przysiółek, kolonia Gąsiorowic.

¹⁹ Piotrówka, Petersgrätz – kolonia założona przy terenach leśnych dawnego klasztoru w Jemielnicy w 1832 roku przez 60 kolonistów z Friedrichgrätz, w sumie 258 dorosłych i 58 dzieci. Rodziny kolonistów otrzymały 5 ha gruntu leśnego z prawem własności i dziedziczenia za podatek gruntowy. Od imienia pastora-kolonizatora, Petera Schikory, z użyciem słowa *grätz* (*bradec*) powstała nazwa kolonii: Petersgrätz. W 1836 roku kolonia liczyła 42 domy i 17 prowizorycznych chałup. Od 1841 r. we wsi działała szkoła ewangelicka. W 1861 roku w kolonii mieszkało 77 rodzin osadniczych. Było tu 85 domów mieszkalnych i 65 budynków gospodarczych. Kolonia była filią parafii husyckiej w Friedrichgrätz, której pastor odprawiał nabożeństwa 8 razy w roku aż do 1892 roku. W 1893 r. Piotrówka stała się samodzielną gminą. Z początkiem XX w. została przyłączona do Wierchlesia. Wizerunek kolonii z roku 1858 wraz z nazwiskami właścicieli działek zawiera mapa przechowywana w APOp, zesp. Rejencja Opolska, nr 1191, Mapy i plany, sygn. XIV/94.

²⁰ Farska Kolonia – część miasta Strzelce Opolskie.

Skarżyciel bym²¹ ztem zakontent. Więcej niebyło do ugody i wyżej spisany protokół był partom przeczytany od nich przyjęty i podpisany.

Peter Michalski, Josef Hunder

50 pf Schreibge.

a – u – s

J. Cibis, sędzia polubowny

Izbicko (Stubendorf)²²

APOp, zesp. 62, sygn. 985
1852-1858

[nr 16] p. 67 spr. 66 (1853) [protokół dwukolumnowy, z lewej polski, z prawej niemiecki]

Działo się w Izbietzku²³ dnia 18 lutego 1853.

Na porządanie pana Hrabie Strachwitza²⁴ udał się niżej podpisany Sendzia polubowny na tutejsza kanclarya Pańska²⁵ dla spisu polubowny ugody.

Krom²⁶ pana komparenta²⁷ natrafił tutaj

1. kaczmaża Nicolaus Skaza

2. komornika Stanislaus Skowronek, iak zastempca swe małżonki Marianna, rodzona Skaza.

comparenci iak przy 1. i 2. ieszcze zastąpieni [p. 68] przez posiedziciela wolnego miesca w Niwkach, Pana Wilhelma Weitalla.

Comparenci sędzie są z persone znani a w disposicyi, ponieważ Nicolaus Skaza a Stanislaus Skowronek ale tylko wpolskiem ienzeku znani, także oraz polski protokół wty sprawie spisany był.

Miedzy panem Hrabie Strachwitz a miedzy Skowronek a Skaza zatem następująco Zgoda była spisano. § 1.

Pan Hrabia Strachwitz był az do stycznia tego roku częścią posiedzicielem tei pod Nro 1 hypoteczny księgi z Posnowitz²⁸ leżącą kaczmgę, ktora od Skazy a Skowron- [p. 69] ka aż do iei subhastacyi²⁹ gospodarzona była.

Oboie sam obowiązani panu Hrabie Strachwitz trzećcina³⁰ przihodow od 28^{go} Marca roku 1817 aż do 28^{go} Stycznia tego roku wydać lub rachonek mieć.

Pan hrabia Strachwitz odzeka się tego požądania także też owego rachonku i kontentuie się za to zapłatą od 130 twardych.

§ 2.

Skaza a Skowronek się obowiązuia miano rano Summa z kupnych pieniędzy miesca, więc ztych dla nich obrachowanych części w tym dla rozdzielenia kupnych pieniędzy ułożonym terminie w ty mierze zapłacić, ze do ty Summy Skaza 90 twardych, Skowronek 40 twardych [p. 70] donosić powinny, lub że onym te mianowane Summy od iech części kupnych pieniędzy odciagnione, a panu hrabia Strachwitz zapłacone byđz maia.

²¹ Błędnie zam. był.

²² W Izbicku rozstrzygano dla Izbicka, Grabowa, Otmic, Henrykowa i Utraty.

²³ Izbicko, Stubendorf – wieś w powiecie strzeleckim, w 1830 roku licząca 49 domów i 410 mieszkańców, w tym 8 ewangelików i 24 Żydów. W miejscowości znajdował się folwark oraz pałac hrabiego Hyacinta Strachwitza.

²⁴ Hrabia Hyacinth Karl Strachwitz von Gross-Zauche und Camminetz, ur. 14.05.1835, zm. w 1871 roku. Syn Hyacintha, hrabiego Strachwitz-Susky von Gross-Zauche und Kaminietz i Marii von Schimonsky. *Neues Preussisches Adels-Lexicon oder genealogische und diplomatische Nachrichten*, bearbeitet von einem Vereine von Gelehrten und Freunden der vaterländischen Geschichte, Vierter Band P-Z, Leipzig 1837, s. 246.

²⁵ W pałacu w Izbicku.

²⁶ Oprócz.

²⁷ Daw. człowiek osobiście stawiający się w sądzie.

²⁸ Poznowice, Posnowitz – wieś w powiecie strzeleckim, w 1830 roku licząca 24 domy i 172 mieszkańców. W 1861 roku zamieszkiwana już przez 518 ludzi. Była własnością hrabiów Strachwitzów. We wsi znajdował się folwark, zaś parafia katolicka w Kamieniu Śląskim.

²⁹ Postępowanie egzekucyjne zmierzające do sprzedaży jakiegoś dobra w drodze licytacji.

³⁰ Trzecia część, jedna trzecia.

§ 3.

Pan hrabia Strachwitz przimuie te prziznawanie kontrahentow a oboie częście istuią³¹ trzymanie ty zgody ztem požądaniem, zeby wygotowanie tego protokołu do aktow subhastacye odedwane³² było. Koszta ponosi komparent pod Nro 1.

P. p. p.

Nicolay +++ Skaza, Staniek Skowronek, Wilhelm Wojtala als Beistand und Unterschriftszeuge des Skaza a u s
der Schiedsmann Dilla³³

APOp, zesp. 62, sygn. 986
1858-1866

[nr 17] p. 34 nr spr. 50 (1854) [protokół dwujęzyczny, górna część niemiecka, dolna polska]

Działo się w Jsbitzku dnia 30o Lipca 1854.

Przed podpyszanim Rostrzigacym stawily się od ossoby snaiamy

1. Pan chrabia de Strachwitz³⁴ z Jsbitzka

2. Mistrz kowalsky Johann Juraschek z Kamionka³⁵

a spisaly następiącą Ugoda

§ 1.

Mistrz kowalsky Johann Juraschek prziznaie ossobliwie, ze on Panu chrabie de Strachwitz iak Pos-sadziczellem, w naięczu maiącą Kuznia i rolą, Takatz naczaią, ten Noiem za lata roku 1855 i 1856 od Kuzni iak za rolą, w Summie od dwadziesza Talarow i piętnasze czesky winię iest [p. 35] a obo-wiązuie się ta ze Summa t iest

1tes do świętego Michała teze od 10 th 15 sgr t. e. dziesięz Talarow i piętnosze czesky

2te drugą Połowę od 10 th t. e. dziesięz Talarow 1te Stycznia ro. 1860. pod sekucią Panu chraibi de Stra-chwitz zapłaczicz.

§ 2.

Pan chrabie de Strachwitz przimuie wysnacony terminow do zopłaty.

Przeczytano, przyjęto i podpyszano.

Jochann Juraszek, HEGStrachwitz

der Schiedsmann Ulish³⁶

[nr 18] p. 47 spr. 60 (1860)

Nachträglich erschienen von den Gastwirth Frenkel von hier, Verklagter.

b. Der Freigärtner Valentin Kondziora von hier derselbe spricht nur polnisch und wurde daher nach-stehendes mit ihm verhandelt.

Ja przynawam się, ze ia skarzycielowy summy od 7 tward. 10 czesk. 70 finikov za zewnoccz winien został. Ja się obowiasuiem tenże dług tem sposobem zapłacić, ze ia połowy od trzech tward. 20 czesk. i 3 finik za 14 dni, a resta od 3 tw. 20 czesk. 2 pf. na nowy rok 1860. za założenie Sekucie będą.

Przeczyt., przyję. i podpissano.

Kandziora

[nr 19] p. 48 spr. 60 (1859)

c. Der Ziegelstreicher Goletz aus Suchodanitz³⁷ derselbe spricht nur polnisch und wurde seine Er-

³¹ Potwierdzają.

³² Oddane.

³³ Franz Dilla – inspektor z Izbicka powołany w czerwcu 1842 roku, „ARO”, Stück 24, 14 ten Juni 1842, s. 129.

³⁴ Hrabia Hyacinth Karl Strachwitz von Gross-Zauche und Camminetz.

³⁵ Kamionek, Klein Stein, Mały Kamień – wieś w powiecie strzeleckim, licząca w 1830 roku 35 domów i 265 mieszkańców. Była własnością hrabiów Strachwitzów. We wsi znajdował się folwark, zaś parafia katolicka w Kamieniu Śląskim.

³⁶ Julius Ulish – nadzorca policyjny z Izbicka, powołany we wrześniu 1858 roku, „ARO”, Stück 41, 14 October 1858, s. 307.

³⁷ Suchodaniec, Suchy Daniec, Sucho-Danietz – wieś w powiecie strzeleckim, w 1830 roku licząca 38 domów i 308 mieszkań-ców, w tym 2 ewangelików. Parafia katolicka znajdowała się w Rozmierzy, szkoła katolicka prowadzona była przez nauczy-ciela z Izbicka. We wsi stał zamek i folwark, pracowały młyn wodny i tartak.

klarungen wie folge so aufge.

Ja przyznawam się, że ja Gastwirtowi Frenklowie za zewnonsc 6 tw. 8 czesk 6 fink. dłużen iest a obo-
wzięuiem się ten dług za 8. dni pod załuzenię Exeectutie zapłacić, iaką tez koszta od tego ponosić.

Preczeta. Prz. i pod.

xxx Goletz

d. Der Freigartner Ignatz Skura aus Grabow³⁸

spricht nur polnisch und wurde nachstehendes mit ihm verhandelt.

61. Ja przyznawam Freinkelowi z Jsbitzka za wybrany żywnoocz 27 czes. 6 fin. dłużen być, a rzyobie-
cuję tenże 27 czesk. 6 pf. do 14. dni pod zalonię³⁹ Eeextutie zapłacić i Koszta ponoszą.

Prz. – u. – psan.⁴⁰

xxx Ignatz Skóra

[nr 20] p. 69 spr. 11 (1860) [protokół dwukolumnowy, z lewej polski, z prawej niemiecki]

Działo się w Jsbitku d. 21^{tego} Stycznia 1860.

Ze Skutku Siodloka Walentina Lynort w Ottmutz⁴¹ naprzeciw Wolnego Zogrodrodnik⁴² Antonia
Mandelki wedle 27 trawdich⁴³ a tey rzadaney ustney skargi znaidly się dziesieńszem Termine ob-
skarzonżonsony⁴⁴ w osobie znaiomy i spusobnem standie. Obskarżony zesnawa ten dług od 27 tw.
i przyodbowiaśuie się ten Dług od 27 tw. do 14 dni pod założeniem sekutie zapłacić. Zkarczyciel
iest tem zakontent a obskarżonny przymuie Koszta tego.

Przez. i podpis.

Anton Mandelka, Lenort

v. – w. – o.

der Schiedsmann

[nr 21] p. 99 spr. 3 (1861)

Działano w Jsbitzku dnia 21t Lutego 1861.

W skardza pana chrabia de Strachwitz w Jsbitzku prziw⁴⁵ Meistra kowalsky Vincent Mnich s Dain-
cza⁴⁶ w. 26 th. 20 cz. rollny Pluk był dzisiaj termin do sgody nasadzony. W tym samym się stawyly obo-
wately w osobie snaiomy i w dobry dispositie. Pant chrabia odpowiadały, że on Meistrowi Mnichowi
w Dainczu w roku 1851 rolą od dwa luto roly się rotzny Plad od 2 th 20 cz naion; a ze obskarżony
w resczie sostau, tak że dług na 26 th 20 cz do dziśai uros.

Obskarżony odpowiada: Ja przisnawam ten dług od 26 th. 20 cz sa prawie, i obowiaśuie się ta ze su-
mma na [p. 100] wilkanoi⁴⁷ tego roku pod sekucią zapłacić.

Pan skarzycil przięny przizanie obskarżonego a prosyly o odpis tego protokołu.

Przecitano, przięto i podpisano.

Vincent Mnich, HEGStrachwitz

Der Schiedsmann Ulish

[nr 22] p. 114 spr. 22 (1861)

[20 sierpnia 1861; tekst protokołu niemiecki; zeznanie dwukolumnowe, z lewej polskie, z prawej nie-
mieckie]

Nachdem denn Verklagten p. Gawlik gemachten Vorhaltung des klägerischen Anspruchs erklärt derselbe:

³⁸ Grabów, Grabow – wieś w powiecie strzeleckim, licząca w 1830 roku 13 domów i 77 mieszkańców. Należała do parafii ka-
tolickiej w Raszowej. We wsi pracował tartak. W 1861 roku Grabów zamieszkiwało 113 mieszkańców.

³⁹ Założeniem.

⁴⁰ Przeczytano und podpisano, ewentualnie: Przeczytano – uzgodniono – podpisano.

⁴¹ Otmice, Otmütz, Odmic – wieś w powiecie strzeleckim, w 1830 roku licząca 16 domów i 92 mieszkańców, w tym 1 ewan-
gelika. Należała do parafii katolickiej w Izbicku.

⁴² Zagrodnik.

⁴³ Twardych.

⁴⁴ Obskarżony.

⁴⁵ Przeciwi.

⁴⁶ Daniec, Danietz – wieś w powiecie opolskim, licząca w 1830 roku 64 domy i 504 mieszkańców. Parafia katolicka znajdowa-
ła się w Raszowej. W Dańcu pracowała szkoła katolicka.

⁴⁷ Wielkanoc.

ia zeznamam zegrodnikowik Nobert Malcher 10 t. i. dziesięć Twadrych dlyzen byc, przyobieciuem tynzy dlyg od 10 Talarow do 14t dni exetuci zapłacić, co nato czekacz się ten ma.

Żwierziel zdawa na ten czas a przymuje obojowzemek⁴⁸ obskarzonego.

Popolsku przeczetano i przyjento.

xxx Norbert Malcher, Joseph Gawlick

a – u – s

der Schiedsmann Ulisch

[nr 23] p. 202, spr. 50 (1863).

W Izbitzku dn. 22teg Wrzesnia r. 1863.

w Przyce Hrabie de Strachwitz na Izbitzku przeciw posiedziciela karzmy Franca Joneka w Ottmütz.

Znalas się dzisai ustnie stalowano

1. Pan Hrabia de Strachwitz w Izbitzku

2. posiedziciel Karzmy Franz Jonek z Ottmütz,

osobiscie znajomi i zupełnem stanie.

Miedzy obioma przyszła prodzi mianowaniy Przydce następująca ugoda do spisu

§ 1.

Franz Jonek jest posiedzicielem jedney przy Ottmützki drodze polozoney drzewianey stodoły. [s. 203]

On się przyobowiązuje tę stodołę na wiosna 1864 roku bieżącego znieśc a do 4 niedziel ten kawałek gruntu od wszystkiego drzewa zchronić.

§ 2.

Ten bezto uwolniony kawałek gruntu odpuszcza Jonek Panu Hrabia de Strachwitz we iego granicach iako do teras polozony jest, za iego freiny i wolny ogolny Majątek.

§ 3.

Za Nadgrode tego §2. ustępnego kawałka gruntu obowięzuie się Pan Hrabia de Strachwitz Jonkowie

1. w zimę tego roku styry a trzydziesci [p. 204] Łatow dochowych wydac

2. do zbudowania tey nowej stodoły tak wiele Kamieni z Ottmützki skały kamieny zeswolic, iak do wykonania tego pobudunku potrzeba są. Łomanie tych Kamieni usposobi Jonek na koźta swoje własne.

§ 4.

Gdy Jonnek tey w §2. przydaney Obowięce wtem onemu danem czasie nie wykonał, to jest obowięzany te 34 Łaty dachowe Panu Hrabiu de Strachwitz zapłacić.

Procz tego nie majom [p. 205] oboiga stron nic do wypowiedzanie a była prodzi stojący Ugoda przeczytana, przyswolona i przydana.

HEGStrachwitz, Jonek Frantz

a – u – s

Der Schiedsmann Ulisch

[nr 24] p. 227-230 spr. 12 (1864)

12. Verhandelt Stubendorf, 14ten Juny 1864.

W skardze [p. 228] hrabię de Strachwitz tuteiszyem w Izbicku naprzeciw Tecla wydany Kolonisky Josepha Goworek s: Kolonie Heinrichsdorf⁴⁹ był do wykonia Ugoda Termin nasadzony.

Wtem się znadzli

1. Pan Hrabia de Strachwitz na Jzbicku

2. Tecla zamysznna Goworek osobiscie sama, poniewasz ię porącnick dzieci z Kolonię Halensko⁵⁰ w Bytoniu⁵¹ do Robocie szded.

Przyczyna skardi jest ze bes ten 1.tzn Wrzesnia uczeniony Ogien, albo Wygoranie teyze Kolonię iakze wszystkich Pobudonkow, ony do wystawienia takze było podobny.

Obskarzona należała do część tych ogorzalich a tack pan Hrabia de Strachwitz na ządanie tem Nie-szeliwem do z Budowania ie ich Pomieszkana w Gospodarzstwy te potrzebujące Budonkowe Dzurew pod połowicom Cene poddał.

⁴⁸ Zobowiązanie.

⁴⁹ Henryków, Heinrichsdorf – kolonia i folwark Izbicka.

⁵⁰ Haleńsko – kolonia, przysiółek Suchodańca.

⁵¹ Bytom, Beuthen – miasto szybko rozwijające się dzięki przemysłowi. W XIX wieku działały tu huty cynku i żelaza oraz kopalnie węgla kamiennego.

Według tego [p. 229] otrzymała wydana Goworek do prodzi mianowanego Uzytky Budonkowe Dze-
wo w połowicę wartosti od
33. tal. 8. czes. 5 fin.

bes żgorniego leśnenedo Mullera a miała cena do roka być placona.

Obskarzona zapiera zapłaty ceny od 33. Tal. 8 cz 6 pf., ponieważz iest nie iest przemonaszna.

Toż naprzod powiadziade następuiąca Ugoda się stała.

§ 1.

Tecla wedana Goworek obowięsusię te do wybudowania, tego wypolonego posiedzenia od Hrabia
de Strachwitz otrzymanego Drzewa w wartnosti od 33 taral. 8 cz. 5 pf. bez ukroczenia caley illesczy
zas nazad oddac, ponieważz za ubogodoc iej pobudunko wykonac nie może, [p. 230] osobiłwie alle
tego Warthu od

33 talarow, 8 czesk. 6 fikim

nie iest w moszniosłcsy⁵².

§ 2.

Pan Skarziciel przymuje te wydanie tego Budownego Drzewa a żąda wydanie do 24. godzien pod za-
łożeniem executię osobiłwie podług tey tu podany Designatiae.

Tekla Goworek

Der Schiedsmann Ulich

APOp, zesp. 62, sygn. 987

1867-1879

[nr 25] p. 53-54 spr. 25 (1868)

Verhandelt Stubendorf, den 18t. Juny 1868

W skardze Nauczyciela Nowak z Izbicka

napreciw

Halupniczy gdowy Wlocka na Heinrichsdorf

wedle5. tward.6. czeskich pogrzebnych, jako i drogowych Kosztow

był dziesai do ustawy ugody Termin.

W samem znaidli się od obuch stron w osobie znajami iwsupelnem stosunku.

Zaskarzona zeżnawa Panu Skarzycielowi za Pogrzebne Koszta iako i za drogi –5. tward.6. czesk. dłuż-
na byc. Przyzwala się takze tę częnę na 1⁸⁰ Pasdiernika t. r. Skardzicielowi pod Exsekutiom zapłacić.

Pan Skarziciel przymuje ten czas czekania.

p. pr. pr. u. po.

Nowak⁵³, xxx sch Magdalene Wloka, att. Jerzetky

2. Gdowa hałupnika Hanka

[p. 54] Hanka Malczerczyk z Ligotty w osobie znajoma i supelnem stosunku. Zesnawa te żondanie
Pana skarzyciela za pogrzeb ieich nalezoncych illosci

3. tward.6. czesk.3. fin.

a obowięzuje się te żondanie na 1⁸⁰ Wrzesnia t. r. pod Exekutiom zapłacić.

Pan Skarziciel był ztem zakontent.

p. pr. pr. u. pod.

Nowak, xxx Hanka Malcherczik, att. Jerzetky

a – u – s

Der Schiedsmann Ulich

[nr 26] p. 58 spr. 29 (1869)

Verhandelt Stubendorf, den 18ten Januar 1869.

Przed niżej podpisanem szydzmanem stanęli dzis

⁵² Możliwości.

⁵³ Nauczyciel August Nowak z Izbicka, wybrany na rozjemcę dla Izbicka, Grabowa, Otmic, Henrykowa i Utraty, „ARO”, Stück
3, 15.01.1869, s. 10.

1. kumornik Walek Wachholz

2. mularz Franz Waclawczyk,

obaj z Izbicka, zosoby znajomi i dyspozyczni.

Pierwszy się uskarża, że go ostatni w szynkownej izbie u Rosentała w Izbicku dwa razy w twarz rznął i kradziestwa posądzał, i rządu jego skaranie. P. Waclawczyk to przydawa, ale udawa, że był w przód drożniony.

Stała się następująca ugoda. Wachholz odpuszcza Waclawczykowi z niewagi, a Waclawczyk obowiązuje się Wachholcowi 7 1/2 cieskiego za jego mitrenga zaraz zapłacić i kusta tego usporządzenia ponosić.

v. g. u.

xxx Valentin Wachholz, Franz Wacławczyk

a – u – s

2 Vorl. 5 sgr

1 Abschrift 2 - 6

Bestellk. 1 - „

S. 8 sgr 6 pf

Nowak

[nr 27] p. 61 spr. 32 (1869)

Verhandelt Stubendorf, den 20 Januar 1869.

Przed niżej podpisanem szydżmanem stanęli dzisiaj

1. kowal Konstantin Freihofer

2. zegrodnik Jozef Gawlik,

obai z Izbicka, zosoby znajomi i dyspozyczni.

Pierwszy uskarża się, że mu ostatni jego zegrodnicze miesce sprzedał a kupu z nim uczynić nie chce.

p. Gawlik tego przyznać nie chce.

Po ustnem wygodaniu ugodzili się obie części następująco:

1. zegrodnik Josef Gawlik przedawa swoje własne zegrodnicze miesce pod No 18 w Izbicku jak stoi i leży kowolowi Konstantin Freihofer za 460 rh: słowami: czterysta i sześćdziesiąt talarów.

2. kupno suma płaci kupiciel następująco:

a. przyima kupiciel hypoteczny dług od 100 talarow rektorowi Lempert⁵⁴ w Ligocie⁵⁵,

b. płaci kupiciel przedawcielowi [p. 62] dzisaj 100 talarów, a naipożniej za 6 miesięcy ten ostatek od 260 talarów.

3. oddanie tego zegrodniczego miesca kupicielowi juz się stało.

4. kusta tego usporządzenia i za wygotowanie kupu ponosi kupiciel i wyrzeka się każdej przeciwności przekroczeń nad połówkem.

Kupiciel prosi o wygotowanie tego usporządzenia. Ten protokół był czytany, zezwolony i podpisany.

C. Freihofer, Josph Gawlik

a – u – s

Nowak

[nr 28] p. 67 spr. 37 (1869)

Stubendorf, den 12 Februar 1869.

Przed niżej podpisanem szydżmanem stanęli dzisiaj:

1. krawiec Hyacinth Goworek

2. kumornik Jozef Włoka,

pierwszy z Izbicka, drugi z Heinrichsdorf, znajomi i dyspozyczni.

Pierwszy się uskarża, że go Włoka 29 t. m. w szynkownej izbie u Rosentała w Izbicku⁵⁶ przed świadkami posądzał, że mu sukno ukraść. Skarżony to przyznaje, ale udawa, że to prawda. Po ustnem wygodaniu ugodzili się tak, że Jozef Włoka zapłaci Goworkowi za jego mitrenga 5 cieskich, do ubogi

⁵⁴ Rektor Lampert – nauczyciel Heinrich Lampert z Ligoty Czamborowej, wybrany na rozjemcę dla Suchodańca, Haleńska i Ligoty Czamborowej w grudniu 1868, „ARO”, Stück 3, 15.01.1869, s. 10.

⁵⁵ Ligota Czamborowa, dawniej Ligota, Ellguth Tschammer – wieś w powiecie strzeleckim, w 1830 roku licząca 47 domów i 267 mieszkańców. We wsi znajdował się folwark i piec hutniczy, zaś kościół parafialny w Izbicku.

⁵⁶ Szynkowna izba – ‘karczma’.

kassy jeden talar i kusta tego usporządzenia ponosi. Goworkowi odda pieniądze do 8 dni, a tę 1 talar do 3 tygodni a podpada sekucyi.

Ten protokół był przeczytany, zezwolony i podpisany.

Jaczet Goworek, Josef Wloka

2 Vorl. 5 sgr

Absch. 2 -

Best. 2 - 6

S. 9 sgr 6 pf

a - u - s

Nowak

[nr 29] p. 68 spr. 38 (1869)

Stubendorf, den 12 Februar 1869.

Przed niżej podpisanem sztydzmanem stanęli dzisiaj

1. kumornik Franz Zydek

2. kołodziej Julius Mehlich,

obai z Izbicka, zosoby znajomi i dyzpozyczni.

Pierwszy się uskarża, że Mehlich jego syna Jozef 8. t. m. w płacu Winklerowem po głowie prał i pytał. p. Mehlich udawa, że ten chłopiec onemu spica wziął i onego do gorączki przywiódł. Po ustnem wygodaniu ugodzili się tak, że Mehlich zapłaci do ubogi kasy jeden talar naipoźniej do 14 dni. Zydkowi da jeden grosz za jego mitrenga i kusta tego usporządzenia ponosi.

Ten protokół był przeczytany, zezwolony i podpisany.

Frantz Zydek, Julius Mahlich

2 Vorl. 5 sgr

1 Absch. 2 -

Bestellk. 2 -

1 Mahung 2 -

S. 11 sgr

a - u - s

Nowak Schiedsmann

[nr 30] p. 69 spr. 39 (1869)

Stubendorf, den 12 Februar 1869.

Przed niżej podpisanem sztydzmanem stanęli dzisiaj

1. zogrōdnik Jozef Schulz

2. zogrōdnik Jozef Gawlik,

obai z Izbicka, zosoby znajomi i dyzpozyczni.

Pierwszy się uskarża, że mu Gawlik 50 talarów wrōć nie chce, ktore mu na kawatek poła zapłacił.

Gawlik ten dług przyznaje, ale udawa, że teraz pieniędzy nie ma.

Po ustnem wygodaniu ugodzili się tak, że Gawlik się opowiazuje Schulzowi pięćdziesiąt talarow naipoźniej 12^{go} Marca t. r. oddać, tak tesz uroki tych pieniędzy od 20^{go} Listop. 1868 r. i podpada sekucyi.

Schulz ztem zakontentowowany⁵⁷. Kusta tego usporządzenia ponosie Gawlik.

Ta ugoda była przeczytana, zezwolona i podpisana.

Joseph Schultz, Joseph Gawlik

2 Vorl. 5 sgr.

Bestellk. 1 -

Abschrift 2 -

Ausfertig. [Ausfertigung] 2 - 6

S. 10 sgr. 6 pf.

a - u - s

⁵⁷ Chyba raczej „zakontentowany”.

Der Schiedsmann Nowak

[nr 31] p. 72 spr. 42 (1869)

Stubendorf, den 15ten Marz 1869.

Przed niżej podpisanem sztydzmanem stanęli dzisiaj

1. siodłok Adam Skopp z Izbicka

2. hałupnik Johann Kleeman z Heinrichsdorf,

oba i z osoby znajomi i dyzpozyczni.

Pierwszy się uskarża, że mu Kleemann 15 talarow porzyczanych pieniędzy dłużeń jest, a płacić nie chce. Kleeman udawa⁵⁸, że teraz płacić nie może.Po ustnem wygadaniu ugodzili się tak, że Kleman się obowiązuje Skopowi 15 talarów do 1^{go} Kwietnia c. oddać i podpada sekucy, tak tesz kusta tego usporządzenia ponosi.

Ta ugoda była przeczytana, zezwolona i podpisana.

Skopp, xxx Johann Kleemann

2 Vorlad. 5 sgr.

Bestellk. 1 -

Abschrift 2 - 6

S. 9 sgr. 6 pf.

a – u – s

Nowak

[nr 32] p. 73 spr. 43 (1869)

Stubendorf, den 15ten Marz 1869.

Przed niżej podpisanem sztydzmanem stanęli dzisiaj

1. siadłok Adam Skopp

2. zogradnik Walek Kandziora

oba i z Izbicka, zosoby znajomi i dyzpozyczni.

Pierwszy się uskarża, że mu Kandziora 5 talarow winien jest, a płacić nie chce. Kandziora udawa, że teraz płacić nie może.

Po ustnem wygadaniu ugodzili się tak, że Kandziora obowiązuje się Skopowi pięć talarów najpóźniej za 4 tydni i sekucy podpada, tak tesz kusta tego usporządzenia ponosi. Skopp rządu wygotowani tej ugady.

Ta ugoda była przeczytana, zezwolona i podpisana.

Skopp, Kandziora

2 Vorl. 5 sgr.

Bestellk. 1 -

Abschrift 2 - 6

S. 8 sgr. 6 pf.

a – u – s

Nowak

[nr 33] p. 76 spr. 46 (1869)

[Stubendorf, den 16 Marz 1869].

Przed niżej podpisanem sztydzmanem stanęli dzisiaj

1. wolarz⁵⁹ Stanislaus Dlugosch z jego poręcznikiem⁶⁰ Michael Dlugosch z Izbicka.

2. szafars Franz Kupietz z Ottmütz. Pierwszy się uskarża, że go obskarzony prał pięściami i na ziem porzucił 9 t. m., skarzony toprzyzna, ale udawa, że on go do tego przez nieposłuszenstwo przywoił.

Po ustnem wygodaniu ugodzili się tak, że szafarz Franz Kupietz z Ottmütz zapłaci jeden talar do szkolnej kassy w Izbicku a Stanikowi Dlugosch 10 cieskich nadgrody za mitrenga jego, tak tesz kusta

⁵⁸ Udawać – stosowane stale w znaczeniu 'zeczować, oświadczać'.⁵⁹ W rękopisie w tym miejscu znajduje się nazwa niemiecka: der Ochsenknecht, którą następnie wykreślono i nadpisano: wolarz. Widocznie nazwa polska nie była wówczas w Izbicku używana.⁶⁰ Analogicznie jak w poprzednim przypisie, wyrażenie „z jego poręcznikiem” zostało zapisane pierwotnie po niemiecku: „in Be istande seines Vormun...”, przerwane, następnie wykreślone i kontynuowane po polsku: „z jego poręcznikiem”.

tego usporządzenia ponosi.

Ta ugoda była przeczytana, zezwolona i podpisana.

+++ Stnik Dgosz, Michel Długosch, Frantz Kupitz

3 Vorlad. 7 sgr. 6 pf.

1 Abschrift 2 -

Bestellk. 2 -

S. 11 sgr. 6 pf.

a - u - s

Nowak

[nr 34] p. 79 spr. 49 (1869)

Stubendorf, den 9ten April 1869.

Przed niżej podpisanem sztydmanem stanęli

1. zogradnik Kasper Grabolus

2. szenkirz Jozef Friedmann

pierwszy z Izbicka, drugi z Ottmütz.

Pierwszy się uskarża, że jego siekierkę, która 25^{go} p. m. na Ottmützki dródcie ztracił, Friedman znalazł a onemu oddać nie chciał, a przytem go jeszcze smarkoczem poprzezywał. Friedman udawa, że on ta siekierka przędzej nie chciał oddać, ażeby się Grabolus za posiedziciela jej wykazał.

Po ustnem wygodaniu ugodzili się tak, że Friedman pośle jutro ta siekierka Grabolusowi, a Grabolus ztem zaspokojony odpuszcza zniewaga Friedmanowi i wezmie ta skarga, która na niego podał, od tutańskiej Policji nazad.

Kusta tej ugody ponosi skarżony.

Ta ugoda była przeczytana, zezwolona i podpisana.

Liq.

2 Vorl. 5 sgr.

1 Absch. 2 -

Best. 2 -

Abschr. 2 - 6

S. 11 sgr. 6 pf.

Kasper Grabolus, J. Friedmann

a - u - s

Nowak

[nr 35] p. 81 spr. 51 (1869)

Stubendorf, den 10ten April 1869.

Przed niżej podpisanem sztydmanem stanęli dzisiai zosoby znajomi i dyzpozyczni

1. kumornik Joseph Wloka

2. hałupnik Franz Switlinski

obaj z Heinrichsdorf.

Pierwszy się uskarża, że go Swietlinski 4^{go} t. m. w jego izbie dowił, do sieni smyczył, pięściami bił i zka-
lecył, podług atestu od doktora, który przyniosł, i rzęda skaranie Swietlinskiego.

Swietlinski to zprzyczna.

Po ustnem wygodaniu ugodzili się tak, że Franz Switlinski się obowiązuje Wlokowi za drogi na termin i do Strzelec 22 cieszkich i jeden talar, który dał doktorowi zapłacić.

Wloka ztem zaspokojem i odpuszcza skarzonemu. Kusta tej ugody ponosi Switlinski.

Ta ugoda była przeczytana, zezwolona i podpisana.

Liq.

2 Vorl. 5 sgr.

1 Best. 2 -

Beß. 2 - 6

S. 9 sgr. 6 pf.

Josef Wloka

Swidlinski will keine Unterschrift leisten.

Nowak, Schiedsmann

[nr 36] p. 82 spr. 52 (1869)

Stubendorf, den 10. April 1869.

Przed nizej podpisanem szydzmanem stanęli dzisiaj

1. hałupniczka Tekla Goworek

2. hałupniczy małżonkowie Julianna i Franz Switlinski,

wszyscy z Heinrichsdorf, zosoby znajomi i dyzpozyczni.

Oni udawajom, że się teraz inaczej namyśleli i się zgodzić chcą.

Stała się ta ugoda, że Goworek odpuszcza Switlinski te przezywanie, ktore w protokołu No 50 zpisane jest, a Switlinski ponosza Kusta tego usporządzenia.

Franz Switlinski przystępuje ku tej ugodzie.

Ta ugoda była przeczytana, zezwolona i podpisana.

Liq.

nichts vide No 50.

Tekla Goworek, Julianna Swietlgki, Franz Switlinski

a – u – s

Nowak

[nr 37] p. 83 spr. 53 (1869)

Stubendorf, den 10ten April 1869.

Przed nizej⁶¹ szydzmanem stanęli dzisiaj

1. die Marie und Carl Długoschschen Eheleute⁶²

2. Franciska Paczuła i jej mąż Adam Paczuła,

obai kumornicy z Izbicka, z osoby znajomi i dyzpozyczni.

Adam Paczuła się uskarża, że jego żonem, ta Marie Długosch, konca Marca t. r. bestiją przezywała.

Marie Długosch to sprzycza⁶³.

Po ustnem wygodaniu ugodzili się tak, że Francka Paczuła odpuszcza tei Marie Długosch, a Długosch odprosza Paczulinej i kusta tej ugody ponosi Długosch.

Ta ugoda była przeczytana, zezwolona i podpisana.

+++ Franciszka Paczuła, +++ Adam Paczuła, +++ Marie Długosch, Karl Długosch

Lig.

2 Vorl. 5 sgr.

1 Teil. 2 -

Best. 1 - 6

S. 8 sgr. 6 pf.

a – u – s

Nowak

[nr 38] p. 84 spr. 54 (1869)

Stubendorf, den 1ten Mai 1869.

Przed nizej podpisanem szydzmanem stanęli dzisiaj

1. kumornik Karl Długosch

2. zegrodnik Karl Długosch,

obai z Izbicka, zosoby znajomi i dyzpozyczni.

Pierwszy się uskarża, że mu ostatni 3 talary porzyczanych pieniędzy winień jest i płaćć niechce. Ob-skarzony ten dług przyznaje, ale udawa, że teraz płaćć nie może.

Po ustnem wygodaniu ugodzili się tak, że zegrodnik Karl Długosch odda kumornikowi Długosch 3

⁶¹ Brak wyrazu: podpisanym.

⁶² Niem. 'małżonkowie'.

⁶³ Zaprzecza temu.

talary naipóźniej do 14 dni i podpada sekucyi, tak tesz kusta tej ugody ponosi.

Ta ugoda była przeczytana, zezwolona i podpisana.

Karl Długosch, Karl Długosch

Lig.

2 Vorl. 5 Sgr.

Best. 1 –

S. 6 Sgr.

a – u – s

Nowak Schiedsmann

[nr 39] p. 89 spr. 59 (1869)

Stubendorf, den 5. Juli 1869.

Przed niżej podpisanem sztydzmanem stanęli

1. hałupnik Jakob Tkotsch z Ottmütz

2. hałupnik Franz Niestroj z Zauchy,

oba i zosoby znajomi i dyzpozyczni.

Pierwszy się uskarża, że go na drodze w Suche⁶⁴ 23go Czerwca t. r. pytał i przezywał Franz Niestroj.

Obskarzony to przyzna, ale udawa, że był pijany.

Po ustnem wygadaniu ugodzili się tak, że Niestroj odprosza Tkoczowi i kusta tej ugody ponosi.

Tkotsch odpuszcza Niestrojowi.

Ta ugoda była przeczytana, zezwolona i podpisana.

+++ Jakob Tkotsch, Niestroj Schulze

a – u – s

Der Schiedsmann Nowak

Lig.

2 Vorl. 5 sgr.

1 Beil. 2 –

Best. 2 –

S. 9 sgr.

[nr 40] p. 90 spr. 60 (1869)

Stubendorf, den 29t Juli 1869.

Przed niżej podpisanem sztydzmanem stanęli dzisiaj

1. kupiec pan Mehlich

2. wycuznik Wincent Sowka,

oba i z Izbicka, z osoby znajomi i dyspozyczni.

Pierwszy się uskarża, że mu Wicent Sowka trzy siagi kamieni dłużeń jest a oddać nie chce. Sowka

udawa, że jego syn te kamienie z przedał.

Der Verklagte Vincent Sowka entfernte sich vor Schließung des Protokolls.

Nowak

Lig.

2 Vorlad. 5 sgr.

Bestellk. 1

S. 6 sgr.

[nr 41] p. 91 spr. 61 (1869)

Stubendorf, den 29ten Juli 1869.

Przed niżej podpisanem sztydzmanem stanęli dzisiaj przedwołano

1. hałupnik Kasper Wysdak

⁶⁴ Sucha, Suchau – wieś w powiecie strzeleckim, licząca w 1830 roku 42 domy i 265 mieszkańców, w tym 8 ewangelików. We wsi działał folwark i kościół parafialny, wydobywało się żelazo i wapno.

2. hałupnik Johann Włoka,
obai z Heinrichsdorf, zosoby znajomi i dyzpozyczni.
Pierwszy się uskarża, że go 24 t. m. przy sieczeniu na Danieckich polach skarzony posądział, że raisi-
koń⁶⁵ ukradł i rządu jego karani.
Włoka się tego sprzycza.
Po ustnem wygodaniu ugodzili się tak:
Włoka odwołał te posądzani, że to nieprawda, a Wysdak mu ta zniewaga odpuszcza.
Kusta tego usporządzenia ponosi Włoka.
Te usporządzeni było przeczytane, zezwolone i podpisane.
Kasper Wysdak, Jochan Włoka

Lig.

2 Vorl. 5 sgr.

1 Absch. 2 -

Bestell. 2 -

S. 9 sgr.

a – u – s

Der Schiedsmann Nowak

[nr 42] p. 92 spr. 62 (1869)

Stubendorf, den 23ten August 1869.

Przed niżej podpisanem szydzmanem stanęli dzisiaj

1. dziewczka Marianna Zyla i jej poręcznik Matusz Kubanek z Nokla

2. hałupniczka Agnes Franczok i jej córka Katarzina z Grabowa.

Pierwsza się uskarża, że ją Katarzina Franczok na drodze 7^{go} t. m. biczyszkiem zeprała i rządu jej skarani.

Skarzona to przyzna, udawa jednak, że od skarżycielki była kradzieży posądzana.

Po ustnem wygodaniu ugodzili się tak, że Katarzina Franczok odprosza tej Marianne Zyla, a ta jej odpuszcza.

Franczok zapłaci poręcznikowi za droga do Izbicka dwa grosze i kusta tej ugody ponosi.

Agnes Franczok i poręcznik Matusz Kubanek tej ugodzie przystępują.

Ta ugoda była przeczytana, zezwolona i podpisana.

Lig.

2 Vorl. 5 sgr.

1 Beil. 2 - 6

Best. 2 - 6

S. 10 sgr.

Mariana Zylla, Matias Kubanek, Katarina Francoch, Agnes Franczok

[nr 43] p. 94 spr. 64 (1869)

Stubendorf, den 4ten September 1869.

Przed niżej podpisanem szydzmanem stanęli dzisiaj

1. kumornik Matusz Kozubek z Ligoty

2. masarz Franz Szneiderzik

z Izbicka, obaj z osoby znajomi i dyspozyczni.

Pierwszy się uskarża, że go skarzony 25^{go} Lipca t. r. w izbie u kupca Mehlicha i Rosentala tu w Izbicki przeży-
wał złodziejem, do twarzy kilka razy rznął i kłobuk⁶⁶ potarzał, i rządu jego skarania. p. Szneiderzik to sprzycza.

Po ustnem wygodaniu ugodzili się tak, że Szneiderzik odprasza Kozubkowi, onemu zapłaci za jego mitrenga
10 cieskich i kusta tego usporządzenia ponosi. Kozubek ztem zaspokojem i odpuszcza Schneiderzikowi.

Ta ugoda była przeczytana, zezwolona i podpisana.

+++ Matusz Kozubek, Franz Schnaidrzik

Lig.

⁶⁵ 'koniczynę'.

⁶⁶ 'kapeluszy'.

2 Vorl. 5 sgr.
1 Absch. 2 -
Bestellk. 2 -

S. 9 sgr.

a – u – s

Der Schiedsmann Nowak

[nr 44] p. 96 spr. 66 (1869)

Stubendorf, den 5ten September 1869.

Przed niżej podpisanem szydzmanem stanęli dzisiaj

1. kumornica Rosalia Szneiderzik z Izbicka

2. stawowy Jozef Niestroj z Zauche,

obaj znajomi i dyzpozyczni.

Pierwsza się uskarża, że Niestroj jej córce Karolina, która uniego służyła, myta i nadgrody za kust za ten czas, co w służbie nie była, zapłacić nie chce.

Skarżony się tego sprzycza.

Po ustnem wygodaniu ugodzili się tak, że Niestroj zapłaci Rosalie Szneiderzik zaraz poł tora talara i kusta tego usporządzenia ponosi. Tak Schneiderzik nie ma od Niestroja, a Niestroj za płać od izby od Schneiderzik nic do rządania.

Lig.

2 Abschriften 5 sgr.

Ta ugoda była przeczytana, zezwolona i podpisana.

+++ Rosalie Schneiderzik, Joseph Niestroj

a – u – s

Nowak

[nr 45] p. 101 spr. 71 (1869)

Stubendorf, den 24ten September 1869.

Przed niżej podpisanem szydzmanem stanęli dzisiaj

1. parobek Vincent Orlik

2. d „ August Manczyk,

obaj z Ottmütz, zosoby znajomi i dyzpozyczni.

Pierwszy się uskarża, że go Manczyk 16 t. m. w folwarku w Ottmytzech przeżywał przed świadkami „ten przeklęty wyjak, ten pieronski tromba” i rządu jego skaranie.

Mańczyk przydawa, chce ale wprzód bydz przeżywany.

Po ustnem wygodania ugodzili się tak, że August Manczyk zapłaci jeden talar sztrofy do kasy, Orlikowi 2 grosze za mitrenga i kusza⁶⁷ tego usporządzenia.

Ta ugoda była przeczytana, zezwolona i podpisana.

Orlik, ałgust Manczyk

Lig.

2 Vorl. 5 sgr.

Beil. 2 -

Best. 2 -

S. 9 sgr.

a – u – s

Nowak

[nr 46] p. 102 spr. 72 (1869)

Stubendorf, den 19ten October 1869.

Przed niżej podpisanem szydzmanem stanęli dzisiaj

1. siodłok i szołyts Walek Lenort

⁶⁷ Kusza – ‘kosza’.

2. hałupnik Franz Koziół,
obaj z Öttmütz, z osoby znajomi i dyzpozyczny.
Pierwszy się uskarża, że go skarżony posądzał kradzieży i rządu jego skarani.
p. Koziół to przyzna i odprosza Lenortowi.
Lenort daruje Kozłowi ta zniewaga, a Koziół kusta tego usporządzenia ponosi.
To było przeczytano, zezwolono i podpisano.
Lenort, Koziół

a – u – s

Nowak

Lig.

2 Vorl. 5 sgr.

1 Beil. 2 -

Best. 2 -

S. 9 sgr.

[nr 47] p. 103 spr. 73 (1869)

Stubendorf, den 2t November 1869.

Przed nizej podpisanem szydzmanem stanęli dzisiaj

1. hałupnik Johann Włoka

2. hałupnik Franz Willert,

obaj z Heinrichsdorf, zosoby znajomi i dyzpozyczni.

Pierwszy się uskarża, że jego żonem, żona Wilerta poprzyzywała kurwom, gisdokiem i rządu skaranie.

Willert to się przycza.

Po ustnem wygadaniu ugodzili się zpołem.

Kušta tego usporządzenia ponoszą na poły.

To było przeczytano, zezwolone i podpisane.

+++ Josepha Włoka, Jochan Włoka, Jadwiga Wiler, Frantz Willert

a – u – s

Nowak

Lig.

2 Vorl. 5 sgr.

1 Beil. 2 -

Best. 2 -

S. 9 sgr.

[nr 48] p. 108 spr. 78 (1869)

Stubendorf, den 27ten November 1869.

Przed niżej podpisanem szydzmanem stanęli dzisiaj

1. hałupnik Walek Szneiderzik

2. hałupnik Staś Goworek,

obaj z najomi i dyspozyczni, pierwszy z Izbicka, drugi z Ligoty.

Goworek się uskarża, że go ci synowie Szneiderzika Anton i Jakob w kiermasz Izbicki w kaczmie u Frankle bili bez przyczyny i rządu jej zkarani. Szneiderzik udawa, że on o tem nic nie wie.

Po ustnem wygodaniu ugodzili się tak, że Goworek daruje Szneiderzikowi te ubliżenie przez jego synow, a Szneiderzik zapłaci mu za jego mitrenga 5 cieskich i kusta tego usporządzenia ponosi.

Ta ugoda była przeczytana, podpisana i zezwolona.

Goworek, Schneiderzik

a – u – s

Nowak

Lig.

2 Vorl. 5 sgr.

1 Beil. 2 -

Best. 1 -

S. 8 sgr.

[nr 49] p. 109 spr. 79 (1869)

Stubendorf, den 27ten November 1869.

Przed niżej podpisanem sztydzmanem stanęli dzisiaj

1. masarz Franz Szneldrzik

2. stadolny Jakob Pytel,

pierwszy z Izbicka, drugi z Heinrichsdorf, obaj znajomy i dyzpozyczni.

Pierwszy się uskarży, że mu skarzony wieprzka sprzedał, a potem nie oddał.

Skarzony udawa, że on na czas nie przyszedł.

Po ustnem wygodaniu się zgodzili tak, że Pytel kusta wszystkie ponosi.

Przeczytano, zezwolono i podpisano.

Śnieldrzik, Jakob Pytel

a – u – s

Nowak

Lig.

2 Vorl. 5 sgr.

Best. 1 -

S. 6 sgr.

[nr 50] p. 115 spr. 84 (1870)

Stubendorf, den 27n Januar 1870.

Przed niżej podpisanem sztydzmanem stanęli dzisiaj

1. gastwirt pan Rosenthal

2. kumornik Tadeus Malcher,

obaj tu ztąd, zosoby znajomi i dyzpozyczni.

Pierwszy się uskarża, że go ostatni 6^{ty} t. m. w jego szynkowej izbie bez przyczyny „ty przeklęty zydzie, paskudniku, gieldzie, bo jak ci dam wypsk, to zaraz usniesz” poprzezywał i szklanki potrzaskał; on rządu jego skaranie.

Po ustnem wygodaniu ugodzili się tak: p. Malcher obowiązuje się p. Rosentalowi szkodem 12 cie-skiemi wynadgrodzić, a te pieniądze do 8 dni zapłacić, na ktore pieniądze sekucy podpada. Tak tesz Rosentalowi odprasz.

p. Rosental jest ztem uspokojony.

Kusta tego usporządzenia ponosi Malcher. Rosental prosi o wygotowani tei ugody.

P. z. p.

Lig.

2 Vorl. 5 sgr.

Best. 1 -

Beil. 2 -

S. 8 sgr.

M. Rosenthal, Thadeius Malcher

[nr 51] p. 118 spr. 89 (1870)

Stubendorf, den 10n Marz 1870.

Przed niżej podpisanem sztydzmanem stanęli dzisiaj

1. kumornik Karl Kandziora

2. musikant Julius Gritzner,

obaj z Izbicka, zosoby znajomi i dyzpozyczni.

Pierwszy się uskarża, że go w ostatki w kaczynie u Frankle Gritzner hycił i na ziem ciepieł. p. Gritzner to zprzycz.

Po ustnem wygodaniu ugodzili się tak, że Kandziora odpuszcza Gritznerowi, a Gritzner kusta tego usporządzenia ponosi.

Ta ugoda była przeczytana, zezwolona i podpisana.

Kandziora, Julius Grützner

a – u – s

Nowak

Lig.

2 Vorl. 5 sgr.

1 Beil. 2 -

Best. 1 -

S. 8 sgr.

[nr 52] p. 121 spr. 92 (1870)

Stubendorf, den 21ten April 1870.

Przed niżej podpisanem szydzmanem stanęli dzisiaj

1. parobek Filip Chmiel

2. parobek Bernard Goworek,

obaj tu ztąd, z osoby znajomi i dyzpozyczni.

Pierwszy się uskarża, że go Goworek 1^{go} Kwietnia t. r. w hlywie w dworze tukai przeżywał przed swiadkami „ty gizdzie, paskudniku, co mi tam taki wojak” i.t.d., i rządu jego skarani. Goworek to przyzna, ale udawa, że Chmiel był przyczyną do tego.

Po ustnem wygodaniu ugodzili się tak: Chmiel odpuszcza Goworkowi ta zniewaga, a Goworek kusta tego usporządzenia ponosi.

To było przeczytano, zezwolono i podpisano.

Hmiel, +++ Bernard Goworek

a – u – s

Nowak

Lig.

2 Vorl. 5 Sgr.

1 Beil. 2 -

Best. 2 -

S. 9 Sgr.

[nr 53] p. 126 spr. 97 (1870)

Stubendorf, den 9ten Juni 1870.

Przed niżej podpisanem szydzmanem stanęli dzisiaj:

1. siodłok Walek Lehnort

2. wyczuznik Wicent i Marianna Sowka,

pierwszy z Otmütz, drugi z Izbicka.

Lehnort się uskarzo, że mu Wicent i Marianna Sowka są 20 talarów pożyczanych pieniędzy dłużni, a płacić nie chce.

p. Sowka ten dług przyzna, ale udawa, że teraz pieniędzy nie mają.

Po ustnem wygodaniu ugodzili się tak, że Wicent i Marianna Sowka oddadzą Walkowi Lenort 20 talarów naipozni do 2 miesięcy i podpadają sekucyi, i kusta tej ugody ponoszą.

Ten protokół był przeczytany, zezwolony i podpisany.

Lig.

2 Vorl. 5 sgr.

Best. 1 -

S. 6 sgr.

Lenort, +++ Marianna Sowka

Der Ehemann verweigert die Unterschrift

a – u – s

Nowak

[nr 54] p. 128 spr. 99 (1870)

Stubendorf, den 9. Juni 1870.

Przed niżej podpisanem sztydmanem stanęli dzisiaj

1. hałupnik Tomas Ptasek z Raszów

2. wycuznik Wicent Sixta z Zauche,

oba i znajomi i dyzpozyczni.

Pierwszy się uskarża, że go 27^{go} Moja t. r. Wicent Sixta w szenkowej izbie u Rosentala w Izbicku przed świadkami z złości na ziemię rznął, płaszcz potargał przy której przyleżytości mu się 2 talary z kapsy straciły. On rządu jego zkarani. Sixta to przyzna, ale udawa, że był pijany.

Po ustnem wygodaniu ugodzili się tak, że Sixta zapłaci zaraz Ptasekowi te stracone dwa talary i te kusta od sprawowanie tego potarganego kragła u jego płaszczu, który on sam da na kusta Sistowe sprawić. Ptasek jest ztem zaspokojony i odpuszcza Sixtowi.

Kusta tego usporządzenia ponosi Sixta.

Ta ugoda była przeczytana, zezwolona i podpisana.

Thomas Ptasek, Sixta

Lig.

2 Vorl. 5 sgr.

1 Beil. 2 -

Best. 2 -

Attest 2 - 6

S. 11 sgr. 6 pf.

a - u - s

Nowak

[nr 55] p. 134 spr. 105 (1870)

Stubendorf, den 2ten August 1870.

Przed niżej podpisanem sztydmanem stanęli dzisiaj:

1. siodłok Georg Leppich

2. siodłocza wdowa Katarzina Raczek

oba i z Izbicka, zosoby znajomi i dyzpozyczni.

Pierwszy się uskarża, że go 23^{go} Lipca t. r. na polu przed świadkami Raczkowo przeżywała „kłacy, lichworze, po ja 15 dzieci miała, a twój tacik te pierwsze spalił”, i rządu jej skarani. Raczkowo to przyzna częścią. Po ustnem wygodaniu ugodzili się tak:

Raczkowo odproszo Leppichowi i Leppich jej daruje i kusta tej ugody ponosi Raczkowej.

Ten protokół był przeczytany, zezwolony i podpisany.

Leppich, +++ Catharina Raczek

a - u - s

Nowak

Lig.

2 Vorl. 5 sgr.

1 Beil. 2 -

Bestellk. 2 -

S. 9 sgr.

[nr 56] p. 146 spr. 117 (1870)

Stubendorf, den 5 December 1870.

Przed niżej podpisanem sztydmanem stanęli dzisiaj

1. kumornik Karl Długosch

2. kumornik Adam Paczuła,

oba i z Izbicka, zosoby znajomi i dyzpozyczni.

Pierwszy się uskarża, że żona Paczuły jego żonem już często znieważała a od ni pokoja nie ma, i rządu jej skarani. Franzka Paczuła to sprzycza. Po ustnem wygodaniu ugodzili się tak:

Franzka Paczuła odproszo tej Marianie Długosch, która jej ta zniewaga daruje. Mężowie do tej ugody przystępują. Kusta tej ugody ponosi Adam Paczuła.

Ta ugoda była przeczytana, zezwolona i podpisana.

+++ Marianna Długosch, Karl Długosch, +++ Franciska Paczuła, +++ Adam Paczuła

a – u – s

Nowak

Lig.

2 Vorl. 5 sgr.

1 Beil. 2 -

Best. 1 -

S. 8 sgr.

[nr 57] p. 151 spr. 121 (1871)

Stubendorf, den 10ten Februar 1871.

Przed niżej podpisanem sztydzmanem stanęli dzisiaj przedwołano

1. pan kupiec Johann Mehlich

2. muzikant Julius Grützner,

obaj z Izbicka, zosoby znajomy i dyzpozyczni.

Pierwszy się uskarża, że mu 16^{go} Grudnia pr. r. obskarżony nasfálně⁶⁸ szenkfas obałyl i szkody za 3 talary 6 fenikow zrobił, a zapłacić nie chce.

p. Grytznier udawa, że on to nasfal nie zrobił.

Po ustnem wygodaniu ugodzili się tak, że Julius Grützner zapłaci Mehlichowi nadgrody szkody trzy talary 6 fenikow na 22^{go} t. m. i podpada sekucyi, tak tesz kusta tej ugody ponosi.

Ta ugoda była przeczytana, zezwolona i podpisana.

Johann Mehlich, Grützner

a – u – s

Nowak, Schiedsmann

Lig.

2 Vorl. 5 sgr.

1 Beil. 2 -

Bestellk. 1 -

Abschrift 2 - 6

S. 10 sgr. 6 pf.

[nr 58] p. 152 spr. 122 (1871)

Stubendorf, den 15. April 1871.

Przed niżej podpisanem sztydzmanem stanęli dzisiaj

1. hałupnik Wicent Suchan

2. hałupnik Karl Kleemann,

obai z Heinrichsdorf, zosoby znajomi i dyzpozyczni.

Pierwszy się uskarża, że mu Kleeman pięć juter gruntu od jego miesca sprzedał, a kupu na ten grunt jeszcze spisać nie dał; co Kleeman nie przyznawa.

Po ustnem wygodaniu ugodzili się obie części następująco:

1. hałupnik Karl Kleemann z Heinrichsdorf przedawa (5) pięć jutrzisk roli od jego onemu własno należącego miesca pod No 12 na kolonii Heinrichsdorf, który grunt się nazywa ablezunkowy⁶⁹, a ograniczony jest od roli Mechnikowej, Skorowej, dominialnej i od drogi Posnowski, hałupnikowi Wicent Suchan z Hein [p. 153] Heinrichsdorf za umowioną kupną sumę od 123 talarow, słowami: sto dwa-dzieścia trzy talary na jego własność.

2. kupno suma płaci kupiciel przedawicielowi zaraz.

3. oddanie tej roli się jusz stało i wyrzekają się obie części każdej przeciwności przekroczeń nad połowem. Ciężary i podatki ponosi kupiciel od 1^{go} Moja t. r.

⁶⁸ Celowo, umyślnie, w sposób zamierzony.

⁶⁹ Zapewne od niem. Ablösung 'odłączenie'.

4. Kusta tego usporządzenia i sądowe kusta ponosi kupiciel, który sobie też atest mierzacza zeszafuje⁷⁰.
Ten protokół był przeczytany, zezwolony i podpisany.

Karl Kliman, Wicnt Suchan

a – u – s

Nowak

[nr 59] p. 154 spr. 123 (1871)

Stubendorf, den 25 April 1871.

Przed niżej podpisanem sztydzmanem stanęli dzisiaj

1. siodłok Jozef Kowalczyk

2. zogradnik Walek Kandziora,

obai z Izbicka, zosoby znajomi i dyzpozyczni.

Pierwszy się uskarża, że mu skarżony 20 talarów i urok za pół roku dłużej jest, a płaćć nie chce. Kandziora udowa, że dopiero za 2 tydzie płaćć nie może.

Po ustnem wygadaniu ugodzili się tak:

Walek Kandziora zapłaci Jozefowi Kowalczykowi dwadzieścia talarów i pół roczny orok⁷¹ na 1^{go} Moja t. r. i podpada sekucyi. Tak też kusta tego usporządzenia ponosi.

Ta ugoda była przeczytana, zezwolona i podpisana.

Joseph Kowalczyk, Walek Kandiora

a – u – s

2 Vorl. 5 sgr.

[nr 60] p. 159 spr. 128 (1871)

Stubendorf, den 20ten Juni 1871.

Przed niżej podpisanem sztydzmanem stanęli dzisiaj

1. hałupnik Hyacinth Soika

2. robotnik Franz Wosnitza,

obai z Ottmütz, z osoby znajomi i dyspozyczni.

Pierwszy się uskarża, że 13 t. m. obskarżony jego córkem Barbara w kaczmie Ottmützki przy tańcu w pysk rznął i po nogach deptał przed świadkami, i rządu jego skarani.

Obskarżony to zprzyczna.

Po ustnem wygodaniu ugodzili się tak, że Soika daruje Wosnicowi ta zniewaga, a Wosnica kusta tego usporządzenia ponosi.

Ten protokół był przeczytany, zezwolony i podpisany.

Soyka, Wosnitza

a – u – s

Nowak

Lig.

2 Vorl. 5 sgr.

1 Beil. 2 - 6

[nr 61] p. 160 spr. 129 (1871)

Stubendorf, den 27ten Juli 1871.

Przed niżej podpisanem sztydzmanem stanęli dzisiaj przedwołona

1. hałupnik Walek Pytel

2. hałupnik Jan Kapitza,

obai z Izbicka, zosoby znajomi i dyzpozyczni.

Pierwszy się uskarża, zego 23^{go} t. m. skarżony u Rosentala poprzezywał przed świadkami „ty krzy-zdziorzu” i rządu jego skarani.

Kapitza to przyzna, ale udawa, że był pijany.

Po ustnem wygodaniu ugodzili się tak, że Pytel Kapitziowi daruje ta zniewago za odproszieniem. Kusta tego usporządzenia ponosi Kapitza.

⁷⁰ Od niem. beschaffen, m.in. ‘załatwić’.

⁷¹ Błędnie zam. urok – ‘procent’.

Te usporządzenie było przeczytane, zezwolone i podpisane.

Pytel, +++ Johann Kapitza

a – u – s

Nowak

Lig.

2 Vorl. 5 sgr.

1 Beil. 2 – 6

S. 7 – 6

[nr 62] p. 166 spr. 135 (1871)

Stubendorf, den 31ten August 1871.

Przed niżej podpisanem szydzmanem stanęli dzisiaj:

1. kaczmarz Karl Makosch

2. szkołtyska Franciska Lehnort,

obaj z Otmütz, zosoby znajomi i dyzpozyczni.

Pierwszy się uskarża, że go Lenort przed świadkami 21^{go} t. m. przed oknem kaczmy nazwała, że ludziom przypisuje więcej niż wypiją, i rządu skarani.

p. Lehnort udawa, że onem żona Makosche też z nie waza.

Po ustnem wygadaniu ugodzili się tak, że Makosch daruje zniewagę Francisce Lehnort ta zniewaga, a Lenort kusta tego usporządzenia ponosi.

Ta uгода była przeczytana, zezwolona i podpisana.

Carl Makosch, +++ Franciska Lehnort

a – u – s

Nowak

Lig.

2 Vorl. 5 sgr.

Best. 2 – 6

1 Beil. 2 –

S. 9 sgr. 6 pf.

[nr 63] p. 169 spr. 138 (1871)

Stubendorf, den 5ten October 1871.

Przed niżej podpisanem szydzmanem stanęli dzisiaj przedwołano

1. Michael Felix, hałupnik z Kroschnitz

2. musikant Julius Grützner z Izbycka,

obaj z osoby znajomi i dyzpozyczni.

Pierwszy się uskarża, że Grütznerowi dał 5 talarow i 10 cieskich za wynauczeni jego syna na trombie, a on go nie wynauczył, i rządu pieniędzy nazad. Grützner udawa, że ten hłopak nie chodził do nauki.

Po ustnem wygodaniu ugodzili się tak, że Grützner zapłaci Felixowi 2 talary 15 cieskich do 3 tygodni, to jest połowa za 14 dni, a drugo połowa 8 dni pozni. Jak by pierwszy termin nie dotrzymał, to ma Felix te prawo zaraz sekucuja na całą sumem rządać.

Kusta tej ugody ponosi Grützner.

Ta uгода była przeczytana, zezwolona i podpisana.

Michel Felix, Julius Grützner

a – u – s

Nowak

Lig.

2 Vorl. 5 sgr.

Bes. 2 –

S. 7 sgr.

[nr 64] p. 179 spr. 151 (1872)

Stubendorf, den 4ten Januar 1872.

Przed niżej podpisanem sztydzmanem stanęli dzisiaj

1. parobek Johann Duda
2. Filipina Niestroj, żona Josefa Niestroj z Izbicka, obaj z Izbicka, zosoby znajomi i dyzpozyczni.

Pierwszy się uskarży, że Filipina Niestroj 29 Grudnia pr. roku jego córkę Marianna poprzeżywała kurwą. Niestroj to zprzycza. Po ustnem wygodaniu ugodzili się tak, że Jan Duda odpuszcza ta znie-waga jego córki tej Filipinie Niestroj, a obskarzona kusta tei ugody ponosi.

Ta ugoda była przeczytana, zezwolona i podpisana.

Maria Duda, Johan Duda, Philippine Niestroj

Der Ehemann der Verklagten erschien bis zum Abschluß des Vergleichs nicht.

Nowak

[nr 65] p. 182-183 spr. 154 (1872)

Stubendorf, den 5ten Januar 1872.

Przed niżej podpisanem sztydzmanem stanęli dzisiaj przedwołano

1. pan ferster Albert Früchel
2. halupnik Simon Gabrielczyk i Jozefa, żona jego, wszyscy z Ottmütz, z osoby znajomi i dyzpozyczni.

pan Früchel się uskarża, że mu Simon i Jozefa Gabrielczyk 32 talary pieniędzy, ktore 7^{go} Grudnia 1871 od niego na 8 dni pożyczali, dłuźni są a nazad oddać nie chcą. Simon i Jozefa Gabrielczyk udawają, że skarżycielowi te pieniądze winni są, ale jeszcze jej czas do płacenia nie jest.

Po ustnem wygodaniu stała się między obiema częściami następująca ugoda:

1. Simon i Jozefa Gabrielczyk przyznają panu ferstrowi Albert Früchel w Ottmücach, [p. 183] 32 talary winien bydz a do 4 tygodni, naipóźniej do 8^{go} Lutego t. r., zapłacić, a do tego czasu 6 talarami urokować.
2. Dla pewności tych 32 talarów i uroków bywa grunt Simona i Jozefy Gabrielczyk, ktory w w Ottmücach położony i w hypotecznej księdze krolewskiego sądu pod No 3 zapisany jest, na hypotekem stawiony i ma kapitoł i uroki na tem gruncie zaraz hypotecznie zapisany bydz, co Jozefa i Simon Gabrielczyk zezwalają.

3. Kusta tego usporządzenia i hypotecznego zapisania ponoszą Simon i Jozefa Gabrielczyk.

Skarżyciel prosi o wygotowanie tei umowy.

Obie strony potem ten protokół przeczytali, zezwolyli i podpisali.

A. Früchel, +++ Josepha Gabrielczyk, Simon Gabrielczyk

a – u – s

Der Schiedsmann Nowak

Lig.

Bez. für 1 Vorl. 2 - 6

Bestell. 2 -

Bez. 1 Ausf. 2 - 6

S. 7 sgr.

Ausfertigung d. 5/1 72. ertheilt

[nr 66] p. 184 spr. 155 (1872)

Stubendorf, den 3ten Januar 1872.

Przed niżej podpisanem sztydzmanem stanęli dzisiaj przedwołano

1. ceglarz Constant Goletz z Suchej
2. zogradnik Johann Smolorz z Suchegodańca, obai z osoby znajomi i dyzpozyczni.

Pierwszy się uskarża, że mu Smolorz 5 cieskich dłużeń jest, a płacić nie chce. Skarżony udawa, że on dłużeń jest, ale płacić jeszcze nie powinień.

Po ustnem wygadaniu ugodzili się tak, że Johann Smolorz zapłaci Golcowi 5 cieskich dłuğu, a 10 cie-skich za dwie drogi na terminy i kusta tego usporządzenia najpóźniej do 8 dni.

Ten protokół był przeczytany, zezwolony i podpisany.

Konstantin Goletz, Jochan Smolorz

a – u – s

Nowak

[nr 67] p. 185 spr. 156 (1872)

Stubendorf, den 18n Februar 1872.

Przed niżej podpisanem sztydzmanem stanęli dzisiaj

1. kumornik Walek Skora

2. zogradnik Kasper Klimek,

obaj z Grabowa, zosoby znajomi i dyzpozyczni.

Pierwszy się uskarża, że skarżony z jego córkom Petronella Klimek, która 13^{go} Moja 1869 r. zmarła, miał dziecko, i rząda, żeby on wynadgrodził wychowanie tego dziecka.

Skora udawa, że on ojcem tego dziecka, ale tak wielki wynadgrodzenie na wychowanie tego dziecka płacić nie może.

Po ustnem wygodanie stała się między oboma następująca ugoda:

1. Wynadgroda tej Petronele Klimek za połóg i wychowanie jej córki Franciska bywa na 30 Talarów usadzona, z czem Kasper Klimek zaspokojem i udawa, że już innej nadgroda albo innego rządania dla jego wnuki Franciski [p. 186] u Walka Skory mieć nie będzie.

2. Walek Skora obowiązuje się te 30 talarów naipóźniej do 14 dni oddać Klimkowi.

3. Kusta tego usporządzenia ponosi Skora.

Ta ugoda była przeczytana, zezwolona i podpisana.

+++ Kasper Klimek, Walentin Skora

[nr 68] p. 187 spr. 157 (1872)

Stubendorf, den 26t Februar 1872.

Przed niżej podpisanem sztydzmanem stanęli dzisiaj

1. wycużnik Josef Pogoda

2. kaczmarka Anna Schneider,

obaj z Ottmütz, zosoby znajomi i dyzpozyczni.

Pierwszy się uskarża, że go Anna Schneider 15^{go} Lutego t. r. w jej szenkownej izbie poprzeżywała „wichłacz, piorunie” i onego bieła i targala, i rząda jej skaranie.

Schneider to przycza.

Po ustnem wygodaniu ugodzili się tak, że Pogoda odpuszcza Annie Schneider ta zniewaga, a ona kusta tego usporządzenia ponosi.

Ta ugoda była przeczytana, zezwolona i podpisana.

Joseph Pogoda, Anna Schneider, Jakob Schneider

[nr 69] p. 190 spr. 160 (1872)

Stubendorf, den 11ten Marz 1872.

Przed niżej podpisanem sztydzmanem stanęli dzisiaj

1. kumornica Beata Nawa z Ligotki

2. zogradnik Walek Kandziora z Izbicka,

obaj z osoby znajomi i dyzpozyczni.

Pierwsza się uskarża, że przed 10 rokami od niej Kandziora 6 talarow porzyczał i wrocić nie chce. Kandziora udawa, że teraz płacić nie może. Po ustnem wygodaniu ugodzili się tak, że Walek Kandziora zapłaci Beacie Nawa sześć talarów naipóźniej do 11^{go} Moja t. r. i podpada sekucy, tak tesz kusta tego usporządzenia ponosi.

Ta ugoda była przeczytana, zezwolona i podpisana.

+++ Beata Nawa, Kandiora

a – u – s

Nowak

2 Vorl. 5 sgr.

[nr 70] p. 193 spr. 163 (1872)

Stubendorf, den 7ten Juni 1872.

Przed niżej podpisanem sztydmanem stanęli przedwołano:

1. zogródnik Kasper Grabolus

2. hałupnik Johann Kapitza,

obai z Izbicka, zosoby znajomi i dyzpozyczni.

Pierwszy się uskarżył 3^{ro} t. m., że go Kapitza tego dnia na Ottmützki drodze⁷² poprzyzywał „złodzieju”. Kapitza udawa, że on go tesz przyzywał „hądzfat”. Po ustnem wygodaniu ugodzili się tak, że Grabolus odpuszcza Kapićowi ta zniewaga, a Kapica kusta tego usporządzenia ponosi.

Ta ugoda była przeczytana, zezwolona i podpisana.

Grabolus, +++ Johann Kapitza

a – u – s

Nowak

Lig.

2 Vorl. 5 sgr.

Botenl. 2 -

Beilage - 6

S. 9 sgr. 6 pf.

[nr 71] p. 199 spr. 169 (1872)

Stubendorf, den 4ten August 1872.

Przed niżej podpisanem sztydmanem stanęli przedwołano:

1. kumornik Jakob Kozioł z Grabowa

2. Marzata Rolik i jej mąż Johann Rolik z Grabowa

3. parobek August Manczyk z Ottmütz.

Pierwszy się uskarża, że Marzata Rolik i August Manczyk jego syna winowali, że szrupa⁷³ ukradł i rządu jej skarani. Skarzoni to przyznać niechę. Po ustnem wygodaniu ugodzili się tak, że Kozioł im ta zniewaga odpuszcza, a każdy z nich jedna część kustow ponosi.

Ta ugoda była przeczytana, zezwolona i podpisana.

+++ Jacob Kozioł, Margyta Rolik, Johann Rollik, August Manczyk

Nowak

[nr 72] p. 200 spr. 170 (1872)

Stubendorf, den 23ten August 1872.

Przed niżej podpisanem sztydmanem stanęli dzisiaj

1. parobek Jacek Goworek

2. parobek Bernard Goworek,

obai z Izbicka, zosoby znajomi i dyzpozyczni.

Pierwszy się uskarża, że go Goworek pierwszego tego miesiąca na drodze Nokelski⁷⁴, a potem w folwarku tu po przyzywał „szulerz i przekłeto świnia”, i rządu jego skaranie.

Goworek to przyznaje, ale chce bydz do tego przywiedziony.

Po ustnem wygodaniu ugodzili się tak, że zkarzyciel odpuści obskarżonemu zniewaga, a obskarżony kusta tej ugody ponosi.

Ten protokół był przeczytatny, zezwolony i podpisany.

Jaczęt Goworek, +++ Bernard Goworek

a – u – s

Nowak

⁷² Droga Ottmützka – droga w kierunku Otmic.

⁷³ Przyrząd do czyszczenia koni.

⁷⁴ Droga Nokielska – droga w kierunku Nakła. Nakło, Nackel – wieś w powiecie opolskim, licząca w 1830 roku 42 domy i 245 mieszkańców, w tym 3 Żydów. Należała do parafii katolickiej w Raszowej.

[nr 73] p. 201 spr. 171 (1872)

Stubendorf, den 23ten August 1872.

Przed niżej podpisanem sztydzmanem stanęli dzisiaj

1. kumornik Franz Zydek

2. kumornik Adam Paczuła,

obaj z Izbicka, zosoby znajomi i dyzpozyczni.

Pierwszy się uskarża, że 18^{go} t. m. August, syn Adama Paczuły, na polu za hałupom mu dwie gęsi po-trzaskał, a jego syna Jozef za karg chwycił i na ziemię porzucił.

Paczuła to przyzna, ale udawa, że on za to nie może. Po ustnem wygodaniu ugodzili się tak, że Zydek daruje Paczułowi ta szkoda i te ukrzywdzeni przez jego syna, a Paczuła kusta tej ugody ponosi.

Ta ugoda była przeczytana, zezwolona i podpisana.

Frantz Zydek, xxx Adam Paczuła

a – u – s

Nowak

[nr 74] p. 207 spr. 177 (1872)

Stubendorf, den 23t October 1872.

Przed niżej podpisanem sztydzmanem stanęli dzisiaj

1. zogradnik Johann Wiczorek

2. muzykant Julius Grützner,

obaj z Izbicka, zosoby znajomi i dyzpozyczni.

Pierwszy się uskarża, że mu Grützner 1 tal. 5 sgr. za kartoflowe zogony winien jest. Grützner udawa, że on nie wiele na tych zogonach miał, a jusz nic nie da.

Po ustnem wygadaniu ugodzili się tak, że Grützner zapłaci Wiczorkowi 15 cieskich naipóźniej do 14 dni i podpada sekucyi.

Kusta tego usporządzenia ponoszą na poły oba.

Wiczorek, Julius Grützner

a – u – s

Nowak

[nr 75] p. 213 spr. 184 (1872)

Stubendorf, den 16ten December 1872.

Przed niżej podpisanem sztydzmanem stanęli

1. Julius Dwuzet, stalar⁷⁵

2. Matilda Grosman, służąca,

obaj z Izbicka i dyzpozyczny.

p. Grosman się uskarża, że ją Dwuzet przeżywał „gizdem”. Dwuzet udawa, że ona go tesz przeżywała.

Po ustnem wygodaniu ugodzili się tak, że Grosman odpuszcza Dwucetowi, a Dwucet ponosi kusta.

Ten protokół był przeczytany, zezwolony i podpisany.

Mathilda Grossmann, Julius Dwuzet

a – u – s

Nowak

[nr 76] p. 216 spr. 187 (1873)

Stubendorf, den 18. Februar 1873.

Przed niżej podpisanem sztydzmanem stanęli dzisiaj:

1. kumornik Maciej Kaletta

2. kumornik Albert Piontek,

obaj z Izbicka, z osoby znajomi i dyzpozyczni.

Pierwszy się uskarża, że go na poczontku przeszłego miesiąca Piontek w hlewie rznął i pyrtnął, i rząda jego skarani.

Piontek to zprzyczna.

Po ustnem wygodaniu ugodzili się tak, że Piontek Albert zapłaci do ubogiej kasy w Izbicku 15 cieskich

⁷⁵ Prawdopodobnie stolarz.

i kusta tego usporządzenia ponosi, zczem Kaleta ukontentowany jest.

Ten protokół był przeczytany, zezwolony i podpisany.

+++ Mathias Kaletta, Albert Piontek

a – u – s

[pieczęć] Der Schiedsmann Nowak

[nr 77] p. 217 spr. 188 (1873)

Stubendorf, den 7ten Juni 1873.

Przed niżej podpisanem sztydzmanem stanęli dzisiaj

1. siodłok Anton Schlappa

2. hałupnik Walek Pytel,

obai z Izbicka, z osoby znajomi i dyzpozyczni.

Pierwszy się uskarża, że 29t pr. m. popołudniu hałupnik Walek Pytel jego syna Filipp na polu ku Grabowu łopatom na kark bił, na ziem ciepł i po rękach i plecach bił, i rządu jego skarani.

Pytel udawa, że mu chłopiec grubo przyszedł⁷⁶.

Po ustnem wygodaniu ugodzili się tak:

że Walek Pytel zapłaci do ubogi kasy 1 talar sztrofy i kusta tei ugody ponosi. Szłapa odpuszcza Pytelowi te ukrziwdzeni.

Ten protokół był przeczytany, zezwolony i podpisany.

Schlappa, Pytel

a – u – s

[pieczęć] Nowak

[nr 78] p. 247 spr. 221 (1874)

Stubendorf, den 21n Juli 1874.

Przed niżej podpisanem sztydzmanem stanęli dzisiaj

1. siodłok Jozef Kowalczyk

2. d „ Anton Slapa,

obai z Izbicka, zosoby znajomi i dyzpozyczni.

Pierwszy się uskarża, że jego żonę Jozefa żona Slapy na jego rasikoniu przeżywała „ty zboniku, poś twojego oica zabiła”, i rządu jej skarani. Slapa udawa, że Jozefa Kowalczyk tesz jego żonę Jadwigę przeżywała.

Po ustnem wygodaniu ugodzili się tak:

Slapa zapłaci do ubogi kasy 1 talar naipóźniej do 8 dni i kusta tego usporządzenia ponosi. Kowalczyk ztem uzaspokojony.

Ta ugoda była przeczytana, zezwolona i podpisana.

Joseph Kowalczyk, Anton Szłapa

a – u – s

Der Schiedsmann Nowak

[nr 79] p. 251 spr. 225 (1874)

Stubendorf, den 2t November 1874.

Przed niżej podpisanem sztydzmanem stanęli dzisiaj

1. mularz Emanuel Schwidlinsky

2. Antonia Kleman, żona hałupnika Filipa Klemann, w przytomności męża,

pierwszy z Heinrichsdorf, drugi z Izbycka, zosoby znajomi i dyzpozyczni.

Pierwszy się uskarża, że jego żonę 23^{ro} Pazdziernika t. r. na polu posadzała, że ona swinę porodziła, i rządu skarani.

Po ustnem wygodaniu ugodzili się tak, że Schwidlinsky odpuszcza Klemance, a Kleman kusta tego usporządzenia ponosi, na co Filip Kleman przydawa.

Ten protokół był przeczytany, zezwolony i podpisany.

Emanuel Schwiedlinsky, +++ Antonie Kleman, Philip Kleeaman

a – u – s

⁷⁶ Wyzwał go nieprzyzwoitymi wyrazami?

Nowak, Schiedsmann

[nr 80] p. 252 spr. 226 (1874)

Stubendorf, den 6ten November 1874.

Przed niżej podpisanem szydzmanem stanęli dzisigi⁷⁷:

1. wycuznik Johann Kozioł
2. hałupniczka Johanna wydana Adam Damaszek i jej mąż.
3. kumornik Walek Damaszek.

Pierwszy z Ligoty, ostatni z Zauchy, wszyscy z osoby znajomi i dyzpozyczni.

p. Kozioł uskarża się, że go Walek Damaszek „pierunym” 29^{go} Pazdziernika t. r. poprzyzywał, a Johanna Damaszek się uskarża, że ją Walek Damaszek 29^{go} Pazdziernika t. r. pięściom po głowie na jego placu bił, i rządają skarani Walka Damaszkowa.

Po ustnem wygodaniu ugodzili się tak, że Walek Damaszek zapłaci poł tora talara do 8 dni pod sekucją i kusta tego usporządzenia ponosi. Johanna Damaszek i Walek⁷⁸ Damaszek, mąż jej, tak też i Johann Kozioł z tem zaspokojem i te zniewage Walkowi Damaszkowi odpuszczają.

Ten protokół był przeczytany, zezwolony i podpisany.

+++ Johann Kozioł, xxx Johanna Damaszek, +++ Adam Damaszek, Walentin Damaszek

[nr 81] p. 255 spr. 229 (1875)

Stubendorf, den 12n Januar 1875.

Przed niżej podpisanem szydzmanem stanęli dzisiai

1. hałupnik Tomas Przybyła
 2. hałupnik Adam Damaszek,
- obai z Zauche, z osoby znajomi i dyzpozyczni.

Pierwszy się uskarża, że go Damaszek w kaczmie przed świadkami posądzał, że mu sosna ukradł 31^{go} Grudnia p. r. i rządu jego skarani. Obskarzony to sprzycza.

Po ustnem wygodaniu ugodzili się tak, że Przybyła odpuszcza Damaszkowi ta zniewaga, a kusta tego usporządzenia ponosi.

Ta uгода była przeczytana, zezwolona i podpisana.

Przybyła, sz. +++ Adam Damaszek

[nr 82] p. 257 spr. 231 (1875)

Stubendorf, den 15t Januar 1875.

Przed niżej podpisanem szydzmanem stanęli dzisiaj

1. kumornik Johann Damaszek
 2. kumornik Michael Pyka,
- obaj z Zauche, z osoby znajomi i dyzpozyczni.

Pierwszy się uskarża, że go Katarina wydana Michael Pyka w swoim pomieszkaniu poprzyzywała „świnia, rozpucha” i rządu jej skorani.

Michael Pyka to zamiasz żony przyda.

Po ustnem wygodaniu ugodzili się tak, że Damaszek odpuszcza tej Katarzinie Pyka ta zniewaga, a Pyka kusta po nosi.

Ten protokół był przeczytany, zezwolony i podpisany.

Damaszek, xxx Michael Pyka

a – u – s

Nowak

[nr 83] p. 259 spr. 233 (1875)

Stubendorf, den 1ten November 1875.

Przed niżej podpisanem szydzmanem stanęli dzisiaj

1. kumornik Lasar Hofman
2. kumornik Franz Lehnort,

⁷⁷ Dzisiaj.

⁷⁸ Raczej: Adam.

obaj z Ottmütz, zosoby znajomi i dyzpozyczni.

Pierwszy się uskarża, że Franz Lenort jego córkę w kaczmie w Ottmützach przezywał „kurwom” i rządu jego skorani.

Lenort udowa, że on ją nie przezywał.

Po ustnem wygadaniu ugodzili się tak, że Hofman daruje Lenortowi ta z niewaga, a Lenort zapłaci kusta tego usporządzenia i Hofmanowi 25 fenikow za dróga.

Ta ugoda była przeczytana, zezwolona i podpisana.

+++ Lasar Hofman, xxx Franz Lenort

a – u – s

Nowak

[nr 84] p. 260 spr. 234 (1875)

Stubendorf, den 26ten November 1875.

Przed niżej podpisanem sztydzmanem stanęli dzisiaj

1. kowol Albert Adametz

2. hałupnik Paul Klosa,

pierwszy z Izbicka, drugi z Zauche, obaj zosoby znajomi i dyzpozyczni.

Pierwszy się uskarża, że go 6^{so} t. m. Klosa w Strzelcach na rynku przezywał „wy pierunie” i onemu ręką groził.

Klosa to sprzycza.

Po ustnem wygodaniu ugodzili się tak, że Paul Klosa zapłaci Adamcowi za mitrenga na termin 15 cieskich, a do ubogi kasy 15 cieskich i kusta tego usporządzenia ponosi, zczem Klosa zaspokojem.

Schließlich zieht Adametz den⁷⁹ Vergleich zurück, da Klosa die Strafe nicht zahlen will.

Nowak

[nr 85] p. 261 spr. 235 (1876)

Stubendorf, den 22ten Februar 1876.

Przed niżej podpisanem sztydzmanem stanęli

1. kumornik Walek Datko z Nokla

2. kołodziej Johann Reinert z Izbicka,

oba z osoby znajomi i dyzpozyczni.

Pierwszy się uskarża, że jego syna Bernard kołodziej Reinert, u ktorego był w nauce, 24^{so} Stycznia t. r. gonił, bil i dręczył, i rządu jego zkarani i te pierzyny, które mu dał ku nauce, nazad. Kołodziej to nie przyznaje. Po ustnem wygodaniu ugodzili się tak, że Reinert wypuszcza Bernarda Datko z nauki i nie rządu za nadgrode więcej, jak te mu jusz od Datko dane 5 talarów i jeden zoglówek, i opowiazuje się ta pierzyna Datkowi zaraz nazad dać. Ztem jest Datko uspokojony. Kusta tego usporządzenia ponoszą oba na poły.

Ten protokół był przeczytany, zezwolony i podpisany.

Walek Dattko, Johan Reinert

[nr 86] p. 262 spr. 236 (1876)

Stubendorf, den 22t Februar 1876.

Przed niżej podpisanem sztydzmanem stanęli dzisiaj:

1. kumornik Josef Wosnitza

2. hałupnik Karl Lika,

obaj z Ottmütz, zosoby znajomi i dyzpozyczni.

Pierwszy się uskarża, że go Lika 7^{so} t. m. w kaczmie w Ottmützach do twarzy rznął i rządu jego skarani. Lika to przyznał.

Po ustnem wygodaniu ugodzili się tak, że Karl Lika odpuszcza Wosnicowi pod tem warunkiem, że on te kusta tego usporządzenia ponosi, z czem Lika kontent i obiecuje tego jusz nie czynić.

Ten protokół był przeczytany, zezwolony i podpisany.

Jozew Woznica, Karl Lika

⁷⁹ Tak w rękopisie.

[nr 87] p. 266 spr. 242 (1876)

Stubendorf, den 21 Marz 1876.

Przed niżej podpisanem sztydmanem stanęli dzisiaj

1. hałupnik Jozef Cibura

2. wdowa Franciska Hartlab,

obaj z Izbicka, z osoby znajomi i z Izbicka⁸⁰.

Pierwszy się uskarża, że mu Francka Hartlab gęś zabiła i rządu z niej nadgrody. Hartlob udawa, że ona to nie była, ale ponieważ na nią się to pokazuje, to ona zapłaci Hartlobowi 1 talar 15 cieszkich za tą gęś, zczę Cibura zaspokojem.

Hartlob zaraz ta nadgroda płaci i kusta ponosi.

Ten protokół był przeczytany, zezwolony i podpisany.

Czibura, Franciszka Hatlog

[nr 88] p. 272 spr. 249 (1876)

Stubendorf, den 19ten August 1876.

Przed niżej podpisanem sztydmanem stanęli dzisiaj

1. hałupnik Franz Ozimek

2. hałupnik Josef Wosnitza,

obaj z Ottmütz, z osoby znajomi i dyzpozyczni.

Pierwszy się uskarża, że 26^{go} Lipca t. r. jego żonem Marie w jej hałupie żona Wosnice imieniem Susanna po przeżywała „przekłeta bestia, bo gdybyś nie była poszła, ja bych cie tem nożem była przebiła, ale jak kole hałupy puidziesz, to ta żerć na tobie potrzaskam”. On rządu jej skarani.

Susanna Wosnica to przyzna, udawa, że i córkiem Konstantem wylęka.

Po ustnem wygodaniu ugodzili się tak, że Ozimek i jego żona odpuszcza Susannie Wosnitza za zniewaga, a Wosnitza Joseph kusta tego usporządzenia ponosi.

Przeczytano, zezwolono i podpisano.

Maria Ozimek, Frantz Ozimek, +++ Susanna Wosnitza, Jozef Woznica

a – u – s

Nowak

Jemielnica (Himmelwitz)⁸¹

APOp, zesp. 62, sygn. 770
1853-1860

[nr 89] p. 1-2 spr. 1 (1853)

Stało się w Jemielnicy dnia 15^{go} Grudnia 1853.

Na skargę siodłaka Jana Płocha z Suchy przeciw dzierżawcy szynku Joachimie Rosenthal z Gonschiorowitza⁸² dla pewnego żądania wynoszącego 50 talarów był względem ustnej umowy i ugody termin urządzony, na który się z zaproszeniem party dostawiły. Obskarżony jest sędziowi polubowemu osobiście i od woli pojętności wiadomy, a skarżyciel jako taki się wykazał.

Po rozmowie owej skargi wypowiedział obskarżony, że przed 7 latmi od skarżyciela kwotę wynoszącą 50 tal. słowami: pięćdziesiąt talarów pożyczał i mianuje się dłużnikiem tych pieniędzy skarżyciela. Ale ponieważ teraz bardzo w ubogich okolicznościach żyje, może powrót zapłaty tylko w odrączeniu przybiecać.

⁸⁰ Błędnie zam. dyspozyczni.

⁸¹ Rozjemca w Jemielnicy rozstrzygał dla Jemielnicy, Gąsiorowic, Łazisk, Wierchlesia, Piotrówki i Barutu.

⁸² Gąsiorowice, Gonschiorowitza, Gąsiorowic – wieś w powiecie strzeleckim, w 1830 roku licząca 63 domy i 403 mieszkańców, w tym 2 ewangelików i 13 Żydów. We wsi znajdowały się folwark, młyn wodny, królewska strażnica miejska i szkoła katolicka. Wieś należała do parafii katolickiej w Jemielnicy. W połowie XIX wieku liczyła już 637 mieszkańców, a pod koniec stulecia – 585. W 1826 roku posiadłość gąsiorowicką bez lasów kupił hrabia Andrzej Renard ze Strzelca. W 1864 roku w skład Gąsiorowic wchodziły: wieś, dwa folwarki i Bokowe. Uprawiano głównie zboża i kartofle. We wsi były wówczas 2 młyny i karczma, pracowało 2 szewców, 2 krawców, 2 stelmachów, kołodziej, rzeźnik, 4 kowali, bednarz.

[p. 2] Obowiązując się więc bez eksekucyje na odtrącenie tego długu ćwierćrocznie kwotę od 2 tal., słowami: dwa talary, mojemu wierzycielowi bez kosztów zapłacić i z tem od 1^{go} Stycznia 1854 zacząć i tak długo płacić, aż cały dług wypłacić.

Skarzyciel jest ztą wymową swego dłużnika kontent, przyzwala czekanie i tak była ugoda zakończona. Koszta bierze obskarżony na się.

Skarzyciel żąda wygotowanie téj ugody na koszta obskarżonego. Potém był protokół poprzedzający od sędziego polubowego, który języka polskiego świadomy jest, przeczytany, przyzwolony i podpisany. Jochan Ploch, Joachim Rosentha, Gowin, Verhandlungszeuge

a – u – s

Den 21 Decbr. Ausfertigung ertheilt.

Scharff⁸³

[nr 90] p. 5-6 spr. 7 (1853)

Stało się w Łaziskach⁸⁴ dnia 30 Grudnia 1853.

Na skargę P. Fararza Grzeški z Jemielnicy naprzeciw Komornika Ignaca Schnury tu ztąd kwuli zadłużałych kosztów od pogrzebu cyniąc 1 Talar 5 Czeskich był na dzis Termin w Łaziskach postanowiony, na który obie party z osoby i woli pojętności znajome dostawiły się.

Obskarżony oświadczył, że on 1 Talar 5 Czeskich od pogrzebu swojej żony P. Fararzowi dlużen jest, i obowiązuje się pod Sekucyją i ponoszenia kosztów do końca przyszłego roku zapłacić.

[p. 6] Skarzyciel przyzwala czekać, a protokoll przod stający był w polszczyźnie przeczytany, przyjęty i podpisany.

+++ Ignatz Schnura, Gowin, Unterkreuzungszeuge, Grzeske

a – u – s

Scharff

[nr 91] p. 6-7 spr. 8 (1853)

Stało się w Łaziskach dnia 30 Grudnia 1853.

Na skargę P. Fararza Grzeški naprzeciw komornika Johannysa Zysek kwuli zadłużałego ządania za pogrzeb cyniąc 1 Talar 5 Czes. był na dziś Termin w miejscu Łaziskach postanawiany, na który się obie Party z osoby i woli pojętności znane, dostawiły się.

Obskarżony uznał swój dług za prawy cyniąc 1 Talar 5 Czeskich za pogrzeb swojej żony i obowiązuje się on do końca Lutego przyszłego [p. 7] roku pod Sekucyją i znoszenia kostów skarżycielowi zapłacić.

Skarzyciel przyzwala czekać, a na ten sposób była zgoda zakończona, protokoll w polski mowie przeczytany, przyjęty i podpisany.

xxx Johann Zyzik, Gowin, Unterschriftszeuge, Grzeski

a – u – s

Scharff

[nr 92] p. 13-15 spr. 16 (1854)

Stało się w Jemielnicy dnia 3^{ciego} Lutego 1854.

Siodlak Nepomuk Skasczyk zaskarżył naprzeciw zagrodnika Kaspera Zientka kwuli obrazy, a dla ugody był na dziś Termin nasadzony, na który obie party z osoby i woli pojętności znajome [p. 14] na powołanie dostawiły się.

Po przedłożonej skardze nie mógł obskarżony odmówić, że skarżyciela 29^{tego} Stycznia w tutajszej karczmie obraził.

On jest dla tego gotów ugodzić się a obowiązuje się pod Sekucyją od Sędziego polubowego naznaczoną karę w pieniądzech cyniąc 1 Talar, słowami: Jeden Talar – do kasy szkolnej na końcu miesiąca Lutego zapłacić i koszta ponosić.

Skarzyciel jest ztem zakontent, odstępuje od dalszej skargi i wymawia sobie, gdyby Obskarżony jesz-

⁸³ Nauczyciel Scharf z Jemielnicy powołany w 1835 roku, „ARO”, Stück XLVII, 24 November 1835, s. 254.

⁸⁴ Łaziska, Łaziska – wieś w powiecie strzeleckim, licząca 60 domów i 321 mieszkańców, w tym 5 ewangelików. W połowie XIX w. Łaziska liczyły już 573 mieszkańców, a pod koniec stulecia – 745, w tym 15 ewangelików. W 1830 roku wieś należała do hrabiego Renarda ze Strzelca. Pracowały 2 młyny wodne, młyn papierowy, tartak, leśnictwo i 3 smolarnie. Od 1832 roku mieściła się tu szkoła katolicka. Na miejscu młyna papierowego w połączeniu z tartakiem w 1835 roku powstała fabryka drutu, gwoździ oraz igieł, potocznie zwana druciarnią.

cze raz pozwolić sobie miał obrazić go, on potem sędownie skarżyć będzie.

Kwuli odebrania kary pieniężnej do kasy szkolnej naznaczonej był szkolny dozorca Bernard Hadryan [p. 15] zawołany, aby protokoll przez podpis swój utwierdzić.

Zgoda była także zakończona, protokoll w polskiej mowie wierzch pisany przez Sędziego polubowego przeczytany, przyjęty i podpisany.

+++ Casper Zientek, +++ Nepomuc Skaszczyk, +++ Bernad Hadrian, Gowin, Unterkreuzungszeuge

a – u – s

Scharff

[nr 93] p. 17 spr. 18 (1854)

Stało się w Jemielnicy dnia 14^{go} Lutego 1854.

Na skargę kupca Isaaka Brieg tu ztąd naprzeciw Zogradniczki wdowy Franciszki Mrass kwuli ządania cyniąć 1 Talar 20 Czeskich za wybrane Towary był na dziś Termin dla ugody nasadzony, na który obie party z osoby i woli pojętności znajome dostawiły się.

Obskarżona uznała dług swój za prawy a obowiązuje się te pieniądze w wercie jeden Talar, dwadzieści Czeskich pod Sekucją zapłacić i koszta ponosić do Jana bieżącego roku.

Skarzyciel zezwała tak długo czekać, a na ten sposób stała się ugoda zakończona.

Przeczytano przez polski protokoll wysz pisany, przyjęty i podpisany.

xxx Franciska Mrass, Gaida Scholze als Unterschriftszeuge, I. Brieg

a – u – s

Scharff

[nr 94] p. 18 spr. 19 (1854)

Stało się w Jemielnicy dnia 14^{go} Lutego 1854.

Na skargę kupca Izaka Briega przeciw zagrodnicze Tekli Suss u ztąd kwóli pewnego ządania wynoszącego 5 tal. 25 czesk. 9 fenig. za wybrany towar był na dziś względem ugody termin nasadzony, na który się obie party osobiście i jako samowładne znane, dostawiły.

Obskarżona uznała swój dług od 5 tal. 25 czesk. 9 fenig. słowami: pięć talarów, dwadzieścia pięć czeskich i dziewięć fenigów za prawy i obowiązuje się bez eksekucyje i włożenia kosztów tę kwotę w dwóch terminach, to jest: na wielkanoc połowę, a resztę do 1^{go} Sierpnia t. r. skarżycielowi zapłacić. Skarzyciel zezwolił się dotąd czekać. Potem była ugoda ukończona, protokół przeczytany, zezwolony i podpisany.

xxx Thecla Suss, Gaida Scholze, I. Brieg

a – u – s

Scharff

Den 13 Septbr Ausfertigt. entheilt.

[nr 95] p. 19-20 spr. 21 (1854)

Stało się w Jemielnicy dnia 18^{go} Lutego 1854.

Na skargę hałupnika Andrzeja Nawrota z Wirchlesia⁸⁵ przeciw hałupnikowi Ewinowi Cichon z Jemielnice kwóli jemu pożyczanych 12 talarów, słowami: dwanaście talarów – był na dziś względem ustnej umowy i ugody termin usadzony, na który się party sędziemu polubowemu osobiście i jako samowładne znajome dostawiły.

Po umowie skargi wymówił obskarżony, że tę wyżej wymowioną kwotę wynoszącą 12 tal. od skarżyciela [p. 20] 18^{go} Lipnia p: r: pożyczał był i przyznaje się tego być dłużnikiem.

Obowiązuje się oraz, ten dług aż do 1^{go} Marca t: r: bez eksekucyje skarżycielowi zapłacić i koszta u sędziego polubowego na się wziąć. Skarzyciel jest ztą umową kontent, zezwała czekanie i jest z tą ugoda uspokojony. Protokół był od sędziego polubowego przeczytany, zezwolony i podpisany.

Ewin Cicheń, Andres Nawrod, Gowin Unterschriftszeuge

a – u – s

Scharff

⁸⁵ Wirchlesie, Wierschleschie (obie nazwy funkcjonujące), wieś w powiecie strzeleckim, licząca w 1830 roku 30 domów i 196 mieszkańców. Była własnością hrabiego Renarda, należała do parafii katolickiej w Jemielnicy. Wizerunek wsi wraz z nazwiskami właścicieli lub dzierżawców poszczególnych terenów zawiera mapa przechowywana w zasobie APOp, zesp. Rejencja Opolska, nr 1191, Mapy i plany, sygn. XIV/293 i XIV/294.

[nr 96] p. 21-22 spr. 22 (1854)

Stało się w Jemielnicy dnia 28^{go} Lutego 1854.

Na skargę siodłaka Mathejki z Gonschiorowitz przeciw tamtéjszemu siodłakowi Carołu Michalski kwóli obraży słowami był na dziś względem ugody termin usadzony, na który się party od osoby i jako samowładne znane, dostawiły. Po umowie skargi nie mógł się obskarżony wymowić, żeby skarżyciela słowami nie obraził był, i był też dla tego gotów następującą ugodę ułożyć. Obowiązuje się bez eksekucyje od sędziego polubowego w propozacyą wymowioną karę od 1 tal: słowami: jednego talara szkolnej kassie w Gonschiorowicach do 14 dni zapłacić i koszta na się wziąć. Koszta u sędziego polubowego wynoszące 10 czesk. zaraz zapłacił, a gdy skarżyciel był ztą wymową obskarżonego kontent, i sobie wymówił był przy powtarzającej obrazie u sędu zaskarżyć, była ugoda zakończona.

Protokoł był potem [p. 22] od sędziego polubowego, który w polskim języku mówić i pisać umie, przeczytany, zezwolony i jak następuje niżej podpisany.

+++ Carl Michalsky, Jakob Mateyka, Gowin, Unterschriftszeuge

a – u – s

Scharff

Auf Vorladung erscheint der Schulvorsteher Franz Adamik aus Gonschiorowitz und es wird ihm der vorstehende Vergleich zwischen Carl Michalsky und Jacob Mathejka bekannt gemacht und namentlich in Bezug auf die Einzahlung der p. Michalsky übernommenen Geldbuße von 1 rth.

+++ Franz Adamik, Schulvorsteher, Gowin, Unterschriftszeuge

a – u – s

Scharff

[nr 97] p. 24-25 spr. 26 (1854)

Stało się w Jemielnicy dnia 15^{go} Marca 1854.

Bez zaproszenia dostawili się przed niżej podpisanym sędzią polubowym:

1. żebrak Georg Fritz

2. młynarz Josef Kachel

obaj tu ztąd, osobiście i jako samowładni znani.

Żądali obaj następującą ugodę zpisac.

Żebrak Georg Fritz mówił, jak następuje: Młynarz Kachel był odemnie kwóli pewnego długu, wynoszącego 30 tal: sądownie obskarżony, a ta kwota ma podług eksekucyjnego mandatu król. powiat. Sądu w Strzelcach⁸⁶ od 3^{go} Marca Io 2808b przez eksekucyą być od niego wyciągniona.

Ale podług obrachunku między sobą wystawiło się, że to żądanie mniej wynosi i chcę mu je na 15 tal: słowami: piętnaście talarów spuścić, jeżeli ztem do 8 dni ukontentowany będę. Przyzwalam [p. 25] więc też podanie p. Kachla o oddalenie rozkazanę eksekucyi, jeżeli mi zapłaci. Młynarz Kachel obowiązuje się, żądanie p. Fritza jako prawe uznawając, kwotę tę od 15 tal: słowami: piętnaście tal: bez nowęj żądanej eksekucyje i włożenia kosztów aż do 22go t.m. Frzitzowi zapłacić i koszta u sędziego polubowego na się wziąć.

Kachel żąda też odpis tęg ugody, aby tén względem oddalenia eksekucyje i odwrócenie eksekucyjnego rozkazu przy król: powiat: sądzie podać, na swoje koszta.

Podług tego był ten protokoł ugody, od którego sobie Fritz w przypadku niezapłacenia odpis na koszta swego dłużnika wyprasza, ukończony, przez sędziego polubowego przetłomaczony, potem przyzwolony i podpisany.

+++ George Fritz, Joseph Kachel, Gowin, Unterschriftszeuge

a – u – s

Scharff

[nr 98] p. 26-27 spr. 28 (1854)

Stało się w Jemielnicy dnia 21^{go} Marca 1854.

Zameżna kolonisty Maryanna Sawka z Petersgreu zaskarżyła naprzeciw Kolonisty Jozefa Gische tam ztąd kwóli żądania cyniąc 2 Talary 20 Czeskich. Był na dziś dla ugody Termin, na który obie party, które sędziemu polubowemu znajome są, dostawiły się.

Po przedstawieniu skargi uznaje obskarżony ten dług 2 Talary 20 Czeskich słowami: Dwa Talary

⁸⁶ Królewski Sąd Powiatowy w Strzelcach Opolskich (Königliches Kreisgericht in Gross Strehlitz).

dwadzieścia Czeskich za prawy.

[p. 27] Obowiązuje się te pieniądze pod Sekucyą do 14 dni Skarzycielce zapłacić i kosztą ponosić. Skarzycielka zezwoli czekać a jest z ofiarowaniem dłużnika zakontentna.

Przeczytano w polszczyźnie, zezwolono i podpisano.

xxx Joseph Gische, xxx Marianna Sawka, Pandel, Unterschriftszeuge

a – u – s

Scharff

[nr 99] p. 32-33 spr. 39 (1854)

Stało się w Imielnicy dnia 21. Maja 1854.

Bez powołania przybyli dzisiaj przed sędzią polubowym następujące osoby, osobiście i z woli pojętności znane, mianowicie:

1. Młynarz Jan Kazik z Osieka⁸⁷

2. Kupiec i posiadacz domu Jan Kielbassa tu ztąd.

Żądali zapisania następującej ugody tyczący się pieniędzy, które kupiec Jan Kielbassa młynarzowi Kazikowi resztuje.

Kupiec Kielbassa oświadczy: ja resztuję młynarzowi Kazikowi od niego pożyczone 300 tal. słowami „trzysta talarów”, wyznawając do tego długu się winnym, obowiązuję się te pieniądze do trzech lat pod wykroczeniem skargi i założenia sekucy na moje przemożenie i pod Numerą 71. i 17 księgi hypotecznej tu leżące gruntu, jakoli też budujący dom na Numerze 71. [p. 33] Kazikowi nazad powrócić pod rzetelnym warunkiem sekucy, a ten kapitoł az dotąd na 5 procentów urokować zacząwszy od pierwszego Kwietnia r. b. Gdyby namianowany grunt z wystawionym domem mojemu wierzycielowi doskonałej pewności nieutwierdził, tak pomiarując jeszcze do tego, że mam do okupienia lasu Imielnickiego 200 talarów włożono, a w tym stosunku udział prawa okupiono, które także na obiekt sekucy za fantuję, gdybym mojej obietnicy niewykonał. Młynarz Kazik jest z oświadczeniem swego dłużnika kontentny i zezwala ten Capitoł wynosząc 300 talarów do trzech lat jemu czekać i utrzymuje sobie po upłynionym czasie te pieniądze wypowiedzieć z zażądaniem sekucy zafantowaną obsiadłość Kielbasowi należącą.

Naten sposób stała się uгода między niemi. Żądają dwojakiego wygotowania tego protokołu. Więc nie było dopisania, a ten protokół był przez sędziego polubowego wpolszczyźnie wyżej zapisany, przetłumaczony, przyjęty i oświadczony podpisem.

Johan Kazik, Johann Kielbassa, Bulla, Verhandlungs- u. Unterschriftszeuge

a – u – s

Scharff

[nr 100] p. 34-35 spr. 40 (1854)

Stało się w Imielnicy dnia 21 Maja 1854.

Bez powołania dostawili się przed sędziem polubowym

1. Młynarz Jan Kazik z Osieka

2. Hałupnik Marcin Hajduk tu ztąd i jego żona Marianna, rodzona Skaszczyk, oboje znajomi z osoby i woli pojętności.

Żądali o spis następującej ugody tyczący długu 100 talarów. Hałupnik Hajduk oświadcza: ja resztuję młynarzowi Kazikowi 100 tal. (słowami sto talarów) uznawam ten dług mój za prawy z tym obowiązkiem, że do trzech lat pod warunkiem sekucy i niebezpieczeństwa, że moja osiadłość domu Num. hypotecznej księgi, jakoli też moje inne przemożenie wynoszące 12 juter gruntu na to za fantować chcę, Kazikowi nazad powrócić a dotąd na 5 procentów zacząwszy od 1^{go} Kwietnia r. b. urokować chcę. Młynarz Kazik jest z ofiarowaniem swego dłużnika za kontent, wymawia sobie, że gdyby po trzech latach obietnicy danej nie wypełnił, na obsiadłość jego sekucyją zakładać będzie.

Uгода wyżej zapisana zakończona była a protokół wpolskiej mowie ułożony, przetłumaczony, przeczytany, przyjęty i do podpisu przedłożony był.

[p. 35] Przedpodpisem jeszcze było namieniono: że żona Marcina Hajduka Marianna rodzona Skaszczyk współposiadaczką nowo wybudowanej chałupy na gruncie No jest, a obowiązki tyczące długu namienionego na przeciw Kazika uznawa i przez swój podpis utwierdza.

⁸⁷ Osiek, Oschick – wieś w powiecie strzeleckim, licząca w 1830 roku 36 domów i 229 mieszkańców, w tym 6 Żydów. We wsi znajdowały się folwark i fryszarka, zaś parafia katolicka w Rozmierzy.

Żądali dwojakie wygotowanie na kosztą dłużnika.

Johan Kazik, Martin Hayduk, Maria Hayduk, Bulla, Verhandlungs- u. Unterschriftszeuge

a – u – s

Scharff

Den 23 Maj Ausfertigung ertheilt u. dafür bez. 2 1/2 sgr.

[nr 101] p. 35-36 spr. 41 (1854)

Stało się w Jemielnicy d. 27 Maja 1854.

Na skargę Owczarza Jozefa Gusdek z Gonsiorowitza naprzeciw tutajszego siodłaka Karła Michalskiego kwuli żądania 20 Talarów był na dziś Termin dla ugody, na który obie party z osoby i woli pojętności znane dostawiły się.

Siodłak Karol Michalsky uznał za prawo, że skarżycielowi 20 Talarów, słowami: Dwadzieścia Talarów winien i one przed kilka laty [p. 36] od niego pozyczał, a gdy onemu 8 Talarów na ową dług odpłacił, jeszcze resztuje 12 Talarów – Dwanaście Talarów. Obowiązuje się jak dłużnik od tego obiecując te 12 Talarów pod warunkiem Sekucy do S: Marcina⁸⁸ bieżącego Roku gotowizną zapłacić.

Skarżyciel jest z tem podaniem dłużnika swego zaspokojem, uznaje żądanie swoje za prawe cyniąc 12 Talarów i zezwala doczekać.

Co się tyczy uroku, to oboje się ugodzili tak, że obskarżony Skarżycielowi gotowy Zagon Kartofli udzielił, z czem skarżyciel także zakontent jest.

Kosztą sędziego polubowego odbierają na połowicę.

Więcej nie było do spisania. Protokół w wysz uczyniony w polszczyźnie był przeczytany, zezwolony i podpisany.

xxx Carl Michalsky, xxx Joseph Gusdek, Carl Glowania als Unterschriftszeuge

a – u – s

Scharff

[nr 102] p. 40-41 spr. 46 (1854)

Stało się w Jemielnicy dnia 11^{go} Lipnia 1854.

Na skargę Kolonisty Franca Ciupki z Petersgreu naprzeciw Kołodzieja Franca Motzek z Gonsiorowitza kwuli woza był na dziś Termin dla ugody nasadzony, na który obie party, sędziemu polubowemu znajome, dostawiły się.

Po przestawieniu skargi nie mógł obskarżony odmówić i zeznał, że wós, który skarżyciel od niego kupił a zań 3 Talary 17 Cz. 6 Fen. zapłacił, innemu samowładnie zas odprzedał. Dla tego jest do nadgrody namienianego woza skłonny i obowiązuje się pod warunkiem sekucy aż do 16^{go} b: m: tę nadgrode za ow wós cyniąc 3 Talary 17 Cz. 6 Fen., słowami: Trzy Talary siedemnaście Czeskich i sześć Feników [p. 41] gotowo zapłacić, kosta zastąpić, a okrom tego jeszcze za nadgrode jego fatygi i zmudy kolca⁸⁹ darować. Skarżyciel był z tem ofiarowaniem zakontentny i niechce dalej skarżyć.

Tak się ugoda tem sposobem stała, protokół przeczytany przyjęty i podpisany.

xxx Franz Motzek, Frantz Cziupka, Anton Bombelka

a – u – s

Scharff

[nr 103] p. 45-47 spr. 54 (1854)

Stało się w Jemielnicy dnia 22^{tego} Sierpnia 1854.

Na skargę Mularza Antonia Kolonko naprzeciw tutajszego Najemnika Pana Witting kwuli znieważenia żony Skarżyciela, co się 11^{go} t: m: stać miało, był na dziś termin dla ustnego umawiania i ugody, na który obie party z osoby i woli pojętności znane przed sędziem polubowym dostawiły się.

Po przedstawieniu skargi, którą Anton Kolonko 21^{tego} b: m: założył, a w której on twierdzi, że obskarżony P. Dzierżawca ekonomiczny Witting żonę jego zniewazył, objaśnił ostateczny, że on 11^{go} b: m: na swoim polu lucerną zasianem mnóstwo bydła natrafił a pastuchy przy nim będące zganiał, tak mogło się stać, że też żona skarżyciela między nimi była, a że ón na miejscu stroża polnego nie miał,

⁸⁸ 11 listopada.

⁸⁹ Kolca – 'dwukolowy wózek z kablakiem i poprzeczką o regulowanej wysokości, na którym wspiera się grządziel pługa'. Zob. Słownik gwar śląskich, red. B. Wyderka, t. XV (KLACZA-KRAWATKA), Opole 2016, s. 163.

sam z kónia owo bydło zganiać musiał, przy której przyleżytości zónę skarżyciela niechcąc swoimi karwaczem uderzyć mógł, czego on się nie wymawia. Dla tego jest także skłonny na przedstawienie sędziego polubowego z skarżycielem ugodę na ten sposób uczynić, [p. 46] że on karę namienioną do ubogiej kasy zapłacić a skarżycielowi koszta i fatygi, i zmudy nadgrodzić chce.

Skarżyciel nie żąda kary namienionej, rości tylko prawo dla swojej osoby mianowicie: za lykowanie⁹⁰ żony jego przez matkę babiącą⁹¹ a dla zapłacenia używanych lyków, jako tesz za nadgodę zmudy swojej i kosztów, które przez chorobliwość żony jego powstały, ilość cyniącą 7 ½ Talara.

Obskarżony zapłacił zaraz gotowizną skarżycielowi kwotę 7 Talarów 15 Czeskich, słowami: Siedem Talarów i piętnaście Czeskich – z tem warunkiem wyraźnie uczynionem, że z tem na zawsze ukontentowanem bydz ma, większego żądania napotomność się wyrzyka a sądownie dalej skarżyć zrzeka. Gdyby miał pomimo tego skargę sądownie założyć a lekarzym oświadczyć, że żona jego szkodę poniosła, tak wymawia sobie obskarżony, że skarżyciela w drodze procesu dla odebrania niesprawiedliwego pieniędzy onemu [p. 47] dzisiaj zapłaconych do podszukania przywiedzie a żądać będzie, aby pieniądze do kasy ubogich nazad wypłacił.

Skarżyciel zupełnie kontent z ofiarowaniem Obskarżonego odbiera pieniądze onemu płacone jak nadgroda, podpada obowiązkiem i waronkóm w przód założonem, wyrzyka się skarżyc dalej i obiecuje zupełnie milczeć o tem.

Na ten sposób ukończyła się ugoda, obskarżony odbiera koszta; był Protokół skarżycielowi w polszczyźnie spisany przez sędziego polubowego, który zbiegły tego języka, w przytomności Świadka przeczytany, od niego przyjęty i od obuch następnie podpisany.

E. Witting, Anton Kolonko, Bulla, Zeuge

a – u – s
Scharff

[nr 104] p. 49-50 spr. 56 (1854)

Stało się w Jemielnicy dnia 24^{go} Sierpnia 1854.

Na skargę Schenkierza Abraham Rosenthala z Gonschiorowitza na przeciw tamtejszego Gbura Karła Michalskiego kwuli żądania ilości 2 Talary 19 Czeskich za napój i żywność był na dziś Termin dla ugody nasadzony, na który obie party sędziemu polubowemu znajome dostawiły się.

Po umowieniu skargi zeznał obskarżony, że skarżycielowi 2 Talary 19 Czeskich słowami: Dwa Talary i dziewiętnaście Czeskich resztuje i obowiązuje się ten dług pod warunkiem sekucyje na terminy odpłacić, mianowicie: każdy tydzień 10 Czeskich, na przyszłą strzodę zaczawszy aż do dwóch miesięcy, także też koszta ponosić.

Skarżyciel zezwala czekać, przyjmuje odpłaty namienione a wymawia sobie, że gdyby pierwszy termin odpłaty nie był trzymany, sekucyje żądać będzie, do czego obskarżony pod własnem niebezpieczeństwem zezwolił. [p. 50] Ugoda stała się zobuch stron utwierdzona, protokół był przez sędziego polubowego w polszczyźnie napisany, przeczytany, przyjęty i podpisany.

xxx Carl Michalski, Bulla, Unterschrift- u. Verdollmetschungszeuge, Joachim Rosentha

a – u – s
Scharff

[nr 105] p. 50-51 spr. 57 (1854)

Stało się w Jemielnicy dnia 25^{go} Sierpnia 1854.

Na skargę kolonisty Thomassa Szklorz z Petergretzu na przeciw tamtejszego kolenisty Macieja Sterzyk tyczącą dwóch okien i rosztów, które obskarżony z domu przedanego samowładnie wziął, był na dziś termin dla ustnego umowienia i dla ugody, na który obie party powołane dostawiły się, które sędziemu polubowemu w zględem osoby i woli pojęcia znajome są.

[p. 51] Po umowionej skardze niemógł obskarżony odmówić, że on dwa okna należące do domu przedanego wziął, twierdząc, że one przy przedaju ustnie sobie otrzymał. Że ale w pisemnym kontrakcie w zmianki o tem nie ma, tak się obowiązuje obskarżony owe dwa okna pod warunkiem sekucyje skarżycielowi dzisiaj nazad powrócić. Co się tyczy rosztów, tak obiasnił obskarżony, że w czasie przedaju 9^{go} Lutego t. r. żadne takie roszta w kominie nie były, a skarżyciel może to w drodze procesu przez

⁹⁰ Leczenie.

⁹¹ Akuszerkę.

światków doświadczyć.

Koszta ponosi obskarżony. Skarżyciel jest z ofiarowaniem obskarżonego zupełnie kontent, nie żąda oowych roszczeń, a dalej skarżyć niechce.

Obie strony z walają tę ugodę a protokoll był w polszczyźnie wyżej spisany, przeczytany, przyjęty i podpisany.

xxx Mathias Sterzyk, Tomas Skłodz, Bulla, Unterschrifts- u. Verdollmethschungszeuge

a – u – s

Scharff

[nr 106] p. 53-54 spr. 59 (1854)

Stało się w Jemielnicy dnia 11^{go} Września 1854.

Na Skargę kupca Isaaka Brieg tu z tą przeciw Hałupnika Chrystiana Wollny z Wierchlesia z przychyny żądania cyniąc 19 Talarów 26 Czeskich był na dziś Termin dla ugody, na który się obie party Sędziemu polubowemu znajome dostawiły.

Obskarżony zeznał za prawie, że skarżycielowi za różne towary 19 Talarów 26 Cz: słowami: dziewiętnaście Talarów i szesc dwadzieścia Czeskich resztuje. Obowiązuje się razem pod warunkiem Sekucyi owy dług na terminy miesięczne odpłacić po trzy Talary co miesiąc w miesiącu Pasdzierniku bieżącego roku zaczawszy, jako tesz i koszta ponosić.

Skarżyciel jest z ofiarowaniem dłużnika swego zakontentny, zezwala czekać, a na ten sposób była ugoda zakończona.

Wysz napisany protokoll był przytomnym partom [p. 54] w polszczyźnie spisany przeczytany, zezwolony i podpisany.

Christian Wolny, I. Brieg, Bulla, Unterschrifts- und Verdollmetschungszeuge

a – u – s

Scharff

[nr 107] p. 57-58 spr. 70 (1854)

Stało się w Jemielnicy dnia 4^{go} Pazdziernika 1854.

Bez powołania dostawili się dzisiaj u niżej podpisanego sędziego polubowego:

1. Chałupnik Anton Barthodziej z Łazisk
2. Komornik Andreas Barthodziej z Jemielnice

oba osobiscie i zwóli pojętności znani.

Ci żądali spisania następującej ugody.

Chałupnik Anton Barthodziej opowiedział: Odebrałem Chałupę pod numerą 5 w Łaziskach leżącą po moim ojcu i otrzymałem zezwolenie z strony dziedziców, którzy prawo na nią miyszczyli, do ułożenia tytułu osiadłości na moje imię, okrom Jędrzeja Barthodzieja.

Chcąc tego uspokoić a że on do ugody gotów jest, obowiązuję się pod worakiem sekucyi 25 Talarów, słowami: pięć dwadzieścia Talarów – do gód bieżącego roku onemu wypłacić i koszta ponosić.

[p. 58] Jędra Barthodziej jest z ofiarowaniem temże zakontentny, odrzeka się żądania większego i przyzwala tu rzetelnie, że tytuł osiadłości namienionej chałupy na imię Antonia Barthodzieja przepisany być może; zezwala także na odpłatę czekać obiecanę kwoty pod warakiem sekucyi.

Na ten sposób stała się ugoda zakończona, przez wyżej pisany posłki⁹² protokoll wytłumaczona, zezwolona i w przytomności świadka powołanego podpisana, jak następuje.

Anton Barthodziej żądał na własne koszta wygotowania, aby one przed sądem okazać mógł.

xxx Andres Bartodziej, Anton Bartodziej, Franz Goebel, Verhandlungs- u. Unterschriftszeuge

a – u – s

Scharff

[nr 108] p. 59 spr. 71 (1854)

Stało się w Jemielnicy dnia 16^{go} Pazdziernika 1854.

Na Skargę chałupnika Franca Pieczki z Dombrowki⁹³ naprzeciw kolonistowi Franz Stera z Lieben-

⁹² Błędnie zam. polski.

⁹³ Dąbrowka, Dombrowka – wieś w powiecie strzeleckim, w roku 1830 licząca 16 domów i 72 mieszkańców. Należała do parafii katolickiej w Wysokiej.

hajnu⁹⁴ kwuli żądania pieniędzy był na dzis termin nasadzony, na który obie party powołane dostawiły się, sędziowi polubowemu z osoby i woli pojętności znane.

Obskarżony uznał żądanie za prawe i obowiązał się 1 rh słowami: Jeden Talar pod warunkiem sekucyje do 14 dni zapłacić i koszta ponosić.

Skarżyciel jest stem kątent przyzwala tak długo czekać a tak stała się ugoda, przez wyz pisany polski protokoll przetłumaczona, zezwolona i podpisana.

xxx Franz Sztera, Franz Pieczka, Bulla, Unterschriftszeuge

a – u – s

Scharff

[nr 109] p. 63 spr. 81 (1854)

Stało się w Jemielnicy dnia 24^{go} Października 1854.

Na skargę karczmarza Josef Podsiadły na przeciw siódłaka Karl Michalskiego z Gonsiorowitz kwuli żądania za owies był na dziś termin nasadzony, na który obie party od sędzie polubowego znane dostawiły się.

Po przedstawieniu skargi ugodzili się na ten sposób, że Obskarżony się obowiązał Skarżycielowi aż do trzech Tygodni pod warunkiem sekucyi sumę czyniącą 6 rh10 sgr słowami sześć Talarów dziesięć czeskich zapłacić i koszta ponosić.

Skarżyciel zezwala tak długo czekać, a tak był protokół przez sędzie na polszczyznę przetłumaczony, czytany, zezwolony i podpisany.

Podsiadły, xxx Carl Michalsky, Gaida Scholze, Unterschriftszeuge

a – u – s

Scharff

[nr 110] p. 66 spr. 88 (1854)

Stało się w Jemielnicy dnia 9^{go} Listopada 1854.

Komornik Franz Leszczo tu stąd skarżył kolonistę Johanna Utikall kwuli żądania od 2 rh. Był termin na dzis nasadzony, na który obie party sędziowi polubowemu znajome dostawiły się.

Obskarżony uznał ten dług za prawy i obowiązuje się pod warunkiem sekucyi sumę czyniąc 2 rh – dwa Talary i uroki za jeden rok do szternaście dni zapłacić i koszta ponosić.

Skarżyciel jest stem za kontent, przyzwala tak długo czekać i na ten sposób stała się ugoda.

Ta ugoda była przez polski protokół od sędziego na polskie przetłumaczona, zezwolona i podpisana. Johann Utikal, Frantz Leszczok, Bulla, Unterschrifts- und Verdollmetschungszeuge

a – u – s

Scharff

Ausfertig: erth: den7. April 1855

Kust: 2 1/2 sgr.

[nr 111] p. 67 spr. 89 (1854)

Stało się w Jemielnicy dnia 9^{go} Października 1854.

Na skargę hałupnika Franz Leszczok na przeciw hałupnika Jacob Krzyk tu stąd kwuli żądania od 5 rh był na dzis termin, na który się party dostawiły.

Obskarżony uznał swój dług za prawy, obowiązał się ow dług po odciągnienu także długu czyniąc 1 rh 2 sgr, toż sumę czyniąc 3 rh 28 sgr mów. trzy Talary dwadzieście i ożim czeskich pod warunkiem sekucyi aż do 14 dni zapłacić i koszta ponosić, a żąda, aby mu skarżyciel kwit od michalskiego płatu za rok z czasu, gdy był administratorem jego miejsca, doszafował.

Skarżyciel jest stem za kontent, przyzwala tak długo czekać, a tak stała się ugoda. Ta ugoda były przez

⁹⁴ Barut, Liebenhain – kolonia w powiecie strzeleckim, założona w 1832 roku przez królewskiego inspektora leśnego Liebenhaina. Do 1810 roku obszar ten był w posiadaniu cystersów z Jemielnicy. Liebenhain, nazwa założonej kolonii, pochodziła od nazwiska jej założyciela. W chwili powstania kolonia liczyła 20 działek po 24 morgi, tj. 6,13 ha. Później doszło jeszcze 11 działek o powierzchni od 6 do 8 morgów, tj. 1,53 – 2,04 ha. W 1833 roku decyzją władz mieszkańców nowej kolonii przydzielono do parafii i szkoły w Jemielnicy. W 1840 roku kolonia liczyła 121 mieszkańców, a w 1855 było ich 227. W 1861 roku w kolonii było 36 domów mieszkalnych, 32 budynki gospodarcze i gospoda. Kolonia liczyła wówczas 269 mieszkańców. 17 sierpnia 1893 roku w miejsce dotychczasowej kolonii utworzono gminę wiejską Liebenhain. Na mapie z 1818 roku Barut widnieje jeszcze jako nazwa obszaru leśnego (Baruth), zob. APOp, zesp. Rejencja Opolska, nr 1191, Mapy i plany, sygn. XIV/58.

protokół polski na poszczynę⁹⁵ przetłumaczona, zezwolona i podpisana.

Jakub Krzik, Frantz Leszczok, Bulla, Unterschrifts- u. Verdollmetschungszeuge

a – u – s

Scharff

[nr 112] p. 70-71 spr. 100 (1854)

Stało się w Jemielnicy dnia 7 Grudnia 1854.

Bez powołania dostawili się dzisiaj przed nizej podpisanego sędziego polubowego

1. Rozalia wydana Adamik z jej mężem Johann Adamik

2. Jadwiga wydana Jelitto z jej mężem Robert Jelitto,

wszystcy z osoby i woli pojętności znajomi. Żądali spisania następującej ugody.

Gdy Rozalia Hadamik naprzeciw Jadwigi Jelitto kwuli obrazy skargę sądownie założyła a w tej zeczy Termin na 15^{go} t: m: stoi, tak się skłonięły obie party ustnie do ugody w tem sposobie, ze skarżycielka za zezwoleniem jej męża odebraną urazę chce odpuścić i skargę nazad wziąć.

Kwuli kosztów, które już w tej zeczy u sądu powstały, jakoli też kosztów sędziego polubowego, ugodzą się obie tak, że oskarżona dwie trzeciny, a skarżycielka jedną ponosić obowiązują się pod warunkiem sekucy.

Na ten sposób stała się ugoda zawarta, przez wyz [p. 71] spisany polski protokoll przeczytana, przyjęta i następnie podpisana.

Jadwiga Jelitto, Robert Jelitto, Rozalia Hadamik, Johan Hadamik, Bulla, Unterschrifts- u. Verdollmetschungszeuge

a – u – s

Scharff

Ausfertig: den 8 Decbr. erth: 2 1/2 sgr

Antrag 2 1/2 „

5 sgr

[nr 113] p. 71-72 spr. 101 (1854)

Stało się w Jemielnicy dnia 9^{go} Grudnia 1854.

Na skargę komornika Wojtek Janoska na przeciw komornika Johann Student z Wirchlesia kwuli żądania od 6 rh był na dziś Termin dla ugody nasadzony, na który obie party powołane dostawiły się, sędziowi polubowemu z osoby i woli pojętności znajome.

[p. 72] Po przedstawieniu skargi, uznał Oskarżony winę od 6 rh Skarżycielowi za prawą, a obowiązują się pod warunkiem sekucy te żądanie do szternaście dni zapłacić, a koszta ponosić. Skarżyciel zezwala tak długo czekać, a na ten sposób stała się ugoda.

Ugoda była przez wyz pisany polski protokoll od sędziego na polskie przetłumaczona zezwolona i podpisana.

xxx Johann Student, xxx Wojtek Janoschek, Bulla, Unterschriftszeuge

a – u – s

Scharff

[nr 114] p. 73-74 spr. 102 (1854)

Stało się w Jemielnicy dnia 9^{go} Grudnia 1854.

Na skargę kolonisty Franz Orliczek na przeciw kolonistowi Fritz Neumann z Petergreu kwuli żądania od 20 rh był na dziś termin dla ugody nasadzony, na który się obie party od sędziego polubowego znane dostawiły się.

Po przedstawieniu skargi, oznajmił Oskarżony, że on 1^{go} Kwietnia t: r: sumę czynią 18 rh mów. Ośmnaście Talarów pożyczał; uznawa ten dług za prawy, a obowiązują się, taki z urokiem o 5% do końca miesiąca Stycznia pod warunkiem sekucy zapłacić i koszta ponosić.

Skarżyciel jest s tem za kontent, zezwala tak długo czekać, chce po niesprawieniu teje Sumy sekucy na koszta Oskarżonego żądać.

[p. 74] Na ten sposób stała się ugoda, była przez wyz spisany polski protokoll od sędziego na polski

⁹⁵ Polszczyznę.

język przetłumaczona, zezwolona i podpisana.

Fridrich Neimann, xxx Franz Orliczek, Bulla, Unterschriftszeuge

a – u – s

Scharff

[nr 115] p. 76-77 spr. 1 (1855)

Stało się w Jemielnicy dnia 5^{go} Stycznia 1855.

Na skargę szenkierza Daniel Koratkowsky na przeciw Hałupnika Szymona Lamich z Gonsiorowic kwuli żądania cyniąc 4 Talary za otrzymaną żywność był na dziś Termin dla ugody, na który się obie party sędziowi polubowemu znane dostawiły się.

Po przedstawieniu skargi uznał obskarżony swój dług za prawy słowami: Cztery Talary i poł siedma czeskich – a obowiązuje się pod warunkiem Sekucyi dług owy do dwóch Miesięcy, mianowicie: połowę do końca bieżącego, a ostatek do ostatniego Lutego b: r: zapłacić i koszta ponosić.

Skarżyciel jest z ofiarowaniem swego dłużnika zakontentny, zezwała mu czekać. Na ten sposób była ugoda zakonczona, wyz spisany protokoll w polszczyźnie przez [p. 77] sędziego polubowego tłumaczony, przeczytany, przyjęty i podpisany.

Simon Lamich, Daniel Koratkowski

a – u – s

Scharff

[nr 116] p. 77-78 spr. 2 (1855)

Stało się w Jemielnicy dnia 5^{go} Stycznia 1855.

Na skargę P: Fararza Grzeški naprzeciw Hałupnikowi Anton Nowak tu ztąd kwuli żądania cyniąc 8 Talarów za pogrzeb jego Siostry Ursule był na dzis termin dla ugody, na który obie party z osoby i pojętliwości znane dostawiły się.

Po przedstawieniu skargi uznał obskarżony zaprawie, że on skarżycielowi 8 Talarow, słowami: Osem Talarow resztuje, i obowiązuje się [p. 78] te pieniądze pod warunkiem Sekucyi i znoszenia kosztow do 13^{go} b: m: zapłacić.

Skarżyciel jest z ofiarowaniem dłużnika swego ukontentowany i zezwała mu czekać. Na ten sposób stała się ugoda zakonczona, wyz w polszczyźnie spisany protokoll przez sędziego polubowego, który w polskim języku zbiegły i to swoją przysięgą twierdzi, przeczytany, przyjęty i podpisany.

Anton Nowak, Grzeške

a – u – s

Scharff

[nr 117] p. 83-84 spr. 18 (1855)

Stało się w Jemielnicy d. 7 Lutego 1855.

Na skargę kolonisty Jakuba Kostrzewy z Stefanshain⁹⁶ naprzeciw kolonisty Gregorza Waloszka z Petersgreu kwuli żądania czyniąc 3 Talary 20 Czeskich za kartofle, które na lato od niego kupił, był na dziś Termin dla ugody, na który obie party powołane dostawiły się, sędziemu polubowemu z osoby i woli pojętności znane.

Po przedłożeniu Skargi uznaje Obskarżony dług za prawy, obowiązuje się, tenże czyniąc 3 Talary 20 Cz. słowami: Trzy Talary i dwadzieścia Czeskich – do ośmi Dni pod warunkiem sekucyi zapłacić i koszta ponosić.

Skarżyciel zezwała czekac dotąd i na ten sposób stała się ugoda zakonczona.

Wysz w polszczyźnie spisany Protokoll przez sędziego polubowego, który tej mowy zdalny, [p. 84] był przeczytany, przyjęty i podpisany.

Gregor Waloszek, xxx Jacob Kostrzewa, Bulla, Unterschriftszeuge

a – u – s

Scharff

Ausfertig: u. Executions Antrag den 27 Marz 3 sgr. 9 pf.

⁹⁶ Szczepanek, Stephanshain – kolonia w powiecie strzeleckim założona w 1830-1831 roku na obszarze zwanym Łysołk (Łysak). Początkowo osada liczyła 18 domów. Założycielem był mistrz budowlany Szczepan. W 1855 roku wieś miała 102 mieszkańców, należała do parafii w Jemielnicy.

Stało się w Jemielnicy d. 9^{tego} Lutego 1855.

Na skargę wdowy Susanny Nowak naprzeciw Kolonisty Jozefa Orliczka z Petersgreu kwuli żądania 5 Talarów był na dziś Termin dla ugody, na który obie party z osoby i woli pojętności znane, dostawiły się. Po przedstawieniu Skargi oświadczył obskarżony, że nie on, ale jego już zmarły Ojciec od Skarzycielki 5 Tw: mówiąc: Pięć Talarów pozyczał; on chce z względu ubostwa jej te pieniądze onej nadgrodzić i obowiązuje się aż do ostatniego Sierpnia r: b: pod warunkiem Sekucyi nadgrodzić.

[p. 85] Kosztów nie może ale ponosić. Do ośmi Dni chce 1 Talar odpłacić, a gdy można będzie, dalszą odpłatę czynić.

Skarzycielka z ofiarowaniem obskarżonego zakontentna zezwala czekać do tąd.

Wysz spisany polski Protokół przez sędziego polubowego przeczytany, przyjęty i podpisany.

Joseph Orliczek, xxx Susanna Nowak, Jozef Utikal

a – u – s

Scharff

[nr 119] p. 86 spr. 22 (1855)

Stało się w Jemielnicy d. 19^{tego} Lutego 1855.

Na skargę Fararza P. Grzeški przeciw Wdowy Hałupniczej Marianny Malik z Gonschiorowic kwuli żądania 20 Czes: za pogrzeb męża jej był na dziś termin dla ugody, na który obie party sędziemu polubowemu znane dostawiły się.

Obskarżona uznaje za prawie, że 20 Czeskich mówiąc: dwadzieścia Czeskich resztuje i obowiązuje się pod warunkiem Sekucye ten dług do 1^{go} Sierpnia r: b: odpłacić.

Skarzyciel zezwala dotąd czekać i tak była ugoda zakonczona. Wysz pisany polski protokół przeczytany, przyjęty i podpisany.

xxx Mariana Malik, Bulla, Unterschriftszeuge, Grzeške

a – u – s

Scharff

[nr 120] p. 88 spr. 29 (1855)

Stało się w Jemielnicy d. 24 Lutego 1855.

Na skargę Fararza p. Grzeški tu ztąd naprzeciw Zogrodnika Stanisława Głowanie kwuli żądania od pogrzebu Swiekry jego cyniąc 5 Talarów był na dziś Termin dla ugody, na który się obie party sędziemu polubowemu znane dostawiły.

Po przedstawieniu skargi oświadczył obskarżony, że on dług 5 Tal: słowami: pięć Talarów – za prawy uznawa i obowiązuje się te pieniądze do 8^{go} Kwietnia pod warunkiem Sekucyi zapłacić i koszta ponosić. Skarzyciel zezwala czekać, a tak ugoda uczyniona była.

Wysz pisany polski Protokół był obskarżonemu przez Sędziego polubowego czytany, przyjęty i podpisany. Stanislaus Glowania, Grzeške, Bulla, Unterschrifts- u. Verdollmetschungszeuge

a – u – s

Scharff

[nr 121] p. 89-90 spr. 30 (1855)

Stało się w Jemielnicy d. 26 Lutego 1855.

Bez powołania dostawili się dzisiaj u niżej podpisanego Sędziego polubowego:

1. Wdowa Thekla zamężna będąca Mathus Marek

2. Kupiec Johann Kielbasa

3. Hałupnik Karol Pyka jak Swiadek,

wszyscy z osoby i woli pojętności znani i tu mieszkający. Żądali spisania następującej ugody.

Wdowa Thekla Marek oświadczyła, że zeznawa dług, który przedtem Francisce Kielbasowej winna była, dla Kupca Johannysa Kielbasy wynosząc 29 Talarów, słowami: Dziewięć i dwadzieścia Talarów – a obowiązuje się zaraz one Pieniądze pod warunkiem Sekucyi do 30^{tego} Grudnia bieżącego roku kupcowi Johannysowi Kielbasie odpłacić a do tąd na Procentow urokować.

Kupiec Kielbasa z ofiarowanie Thekle Marek, jak jego terazniejszym dłużnikiem, zakontentny, [p. 90] zezwala czekać, a na ten sposób była ugoda zakonczona.

Protokoll wysz spisany był w polszczyźnie przez Sędziego polubowego tłumaczony, przeczytany, przyjęty i podpisany.

Przed podpisem wymówił Kielbasa, że odpisu wygotowanie tej ugody na kosztą dłużnika ządać będzie, co mu przyzwolono.

xxx Thecla Marek, Carl Pyka als Beistand u. Unterschriftszeuge, Johann Kielbasa

a – u – s
Scharff

[nr 122] p. 90-91 spr. 31 (1855)

Stało się w Jemielnicy d. 28^{tego} Lutego 1855.

Na skargę Gdowy Marianny, za mężem byłej smolarzem Pluty z Libenhajnu na przeciw tutajszego komornika Matusza Donot kwuli żądania od 7 Czeskich 6 pf. był na dziś termin dla ugody nasadzony, na który obie party, sędziowi polubowemu znane dostawiły się.

[p. 91] Obskarżony uznał żądanie za prawe a obowiązują się takowe słowami: Siedm Czeskich i sześć Fenigów do trzech tygodni pod warunkiem sekucyi zapłacić i kosztą ponosić.

Skarżycielka zezwala tak długo czekać, a na ten sposób stała się ugoda.

Z wyż spisany polski protokoll był od sędzie polubowego na polski język przetłumaczony, zezwolony i podpisany.

Matusz Donoth, xxx Marianna Plutta, Bulla, Unterschriftszeuge

a – u – s
Scharff

[nr 123] p. 91-93 spr. 32 (1855)

Stało się w Jemielnicy d. 4^{tego} Marca 1855.

Bez powołania dostawili się dziś u sędziego polubowego

1. Wycuznik Jozef Schitors tu ztąd

2. Kołodziej Franz Pyka z Dziewkowic⁹⁷,

oba z osoby i woli pojętności znajomi.

[p. 92] Żądali spisania następującej ugody.

Wycuznik Jozef Schitors oświadczył:

Używanie wycugu od kawałka roli, podpalak zwanej⁹⁸, którą Kołodziej Franz Pyka przed dziesięcią laty za własną odkupił, otrzymałem dla siebie na czas żywobyicia mojego. Ponieważ ale do Ameryki wyciągnąć zamyslałem a do Ojczyzny nazad powrócić nie myślę, tak odrzekam dla mnie i moich dziedziców tego wycugu, gdy właściciel owego gruntu Franz Pyka ustępnego i nadgrody uprawionego wysiewu na zimę – 27 Talarow wynadgrodzi.

Przytomny Franz Pyka jest z zaządaniem Schitora zupełnie zakontentny, obowiązując się namienione 27 Talarow – słowami: Siedem i dwadzieścia Talarow – zaraz gotowizną zapłacić, a wymawia sobie, żeby go w posiadaniu i [p. 93] samowładnem używaniu tej roli żaden dalej nie przeszkadzał.

Na ten sposób stała się ugoda z obuch stron zakończona i przyjęta; Pyka wypłacił gotowizną namienioną summę, na co Schitors onego kwituje.

Wysz w polszczyźnie spisany Protokoll był tem koncem przeczytany, przyjęty i podpisany.

Pyka żąda wygotowania na swoje kosztą.

xxx Joseph Schitors, xxx Franz Pyka, Andres Kraik, Schulze, als Unterschriftszeuge

a – u – s
Scharff

[nr 124] p. 94-95 spr. 35 (1855)

Stało się w Jemielnicy dnia 13go Marca 1855.

Na skargę zameżnej Margaretha Reiss z Jemielnicy naprzeciw Kolonisty Johannesa Murlowski z Petergretzu kwuli gotowizny pożyczanej, czyniąc 15 talarów był na dziś termin dla ugody na który powołaniem dostawili się:

1. Obskarżony Johann Murlowski

2. Małgorzata Reiss z jej Mężem kowalem Antoniem Reiss,

⁹⁷ Dziewkowice, Dziewkowitz, Schewkowitz – wieś w powiecie strzeleckim, należąca do hrabiego Renarda. We wsi było 68 domów i 388 mieszkańców, w tym 6 ewangelików. Kościół katolicki znajdował się w Jemielnicy. We wsi pracowały wapienniki.

⁹⁸ Podpalak – nazwa pola w Jemielnicy.

oboje sędziemu polubowemi z osoby i woli pojętności znajomi.

Po przedstawieniu skargi oświadczył obkarżony, że skarżycielcy 15 talarów słowami, piętności talarów od niej pożyczanych resztuje, ten dług za prawy uznawa i wraz się obowiązuje [p. 95] tę kwotę (sumę) pod warunkiem sekucy do pierwszego Września bieżącego roku skarżycielce gotowiznę wrótem odpłacić i wszystkie kosztu ponosić; też chce onej kosztu i wypłaty, mianowicie, które przez podanie zażądania sekucyę podług przeszłej ugody u sądu kryswego dla niej powstały, czyniąc 5 czeskich wynagrodzić. Skarżycielka z ofiarowaniem jej dłużnika zakontentna, zezwala mu czekać i na tén sposób była ugoda zakończona.

Wwyż spisany polski protokół przez sędziego polubowego, który polszczyznę czytać i pisać zdoła, a to przysięgą urzędu swojego twierdzi, przeczytany, przyjęty i podpisany.

Johann Murłowsky, xxx Margaretha Reiss, xxx Anton Reiss, Bulla, Schul Adjuvant, Unterschriftszeuge
a – u – s
Scharff

[nr 125] p. 96-97 spr. 36 (1855)

Stało się w Jemielnicy dnia 15^{go} Marca 1855.

Bez powołania dostawili się dzisiaj przed nizej podpisanem sędziem polubowem.

1. Dzierżawca ekonomiczny P: Witting tu ztąd,

2. Służąca Katarzyna Latta,

oboje z osoby i woli pojętności znajome.

Namienione osoby żądały następującą ugodę spisać, co się następnie stało.

Służąca Katarzyna Latta oświadczyła: że ona skargę naprzeciw dzierżawcy P: Witting sądownie założoną nazad wziąć chce, gdy on kosztu wtem sposobie powstałe ponosić a onej drogi i wypłaty w tej sprawie mające 1 Talarzem wynagrodzić chce.

Pan Witting jest gotowy podług oświadczenia p. Latta żądaniu jej zadosyć uczynić i obowiązuje się nie tylko kosztu powstałe w skardze naprzeciw [p. 97] niemu ponosić, ale też skarżycielce jej żądaniem cyniąc 1 Talar słowami: Jeden Talar – wynagrodzić i onej uspokoić, jeżeli skargę nazad wezmie, a osobliwie obrazę otrzymaną zapomni i dalszego zażądania czynić nie będzie.

To obiecując p. Latta i chce oddalenie skargi pod wymianowanemi obowiązkami żądać.

Ugoda była w tem sposobie zakonczona, protokoll wysz spisany w polskim języku przez sędziego polubowego przeczytany, przyjęty i podpisany.

xxx Catharina Latta, Alfred Johmon, Unterschriftszeuge, E. Witting

a – u – s

Scharff

Haupten Nota

Ausfertigung erth: den 16 M: 2 sgr. 6 pf.

Antrag wegen Ausnahme 2 - 6

= 5 sgr

[nr 126] p. 98-99 spr. 37 (1855)

Stało się w Jemielnicy dnia 21 Marca 1855.

Na skargę Służącej Jadwigi Kozlik z Lazisk naprzeciw Syna zogródniczego Jozefa Michalskiego z Gonsiorowitza kwuli powinnej Alimenty kosztów za połóg i pogrzeb był na dziś dla ugody Termin, na który obie party z osoby i woli pojętności znajome dostawili się.

Po przedstawieniu skargi nie mógł obkarżony odmówić, że z Skarżycielką przed dwiema Laty cieleśne spółki miał, twierdzi ale, że nie jest Ojcem dziecka, które 15^{tego} t: m: zmarło zmieniem Margareta 1 ¾ lat stare, ponieważ Skarżycielka tem czasem z innemi Mężczyzny spółki miała.

Skarżycielka uznawa go jak zapładzca jej i żąda od niego nadgrody kosztów za pogrzeb Dziecia cyniąc 1 Talar 12 Czeskich, okrom tego ona Allimenta nie żąda i innych wymagań [p. 99] na zawsze się wyrzyka.

Obkarżony był gotów 1 Talar 12 Czeskich słowami: Jeden Talar dwanaście Czeskich skarżycielce pod warunkiem sekucy do 14 Dni zapłacić i kosztu sędziego polubowego wynagrodzić.

Skarżycielka jest z tem zakontentna, wymawa sobie ale, że gdyby obkarżony tego obowiązku nie wypełnił, ona jej dalsze wymagania i prawa przez proces sądowy szukać będzie, na co obkarżony przyzwala.

Więcej nie było do spisania, wysz w polszczyźnie pisany Protokoll był przez sędziego polubowego,

który w polskim języku i piśmie zbiegły jest, przeczytany, przyjęty i podpisany.

Jozef Michalski, xxx Hedwige Kozlik, Scholke, Unterschriftszeuge

a – u – s

Scharff

Den 3 April bez. nebst Kosten.

[nr 127] p. 102-103 spr. 43 (1855)

Stało się w Jemielnicy dnia 25^{go} Kwietnia 1855.

Na skargę młynarczyka Ignaca Moczek z Jemielnicy na przeciw komornikowi Franz Derner tu stąd kwuli obraży był na dziś dla ugody termin nasadzony, na który obie party powołanie dostawiły się, sędziowi polubowemu z osoby i woli pojętności znane.

Po przedstawieniu skargi nie mógł się obskarżony wyrzec, że skarżycielowi dnia 22^{go} t: m: w gościńcu policzek dał, a był do zgody skłonny, był także gotów pokutę pieniężną od sędziego wyznaczoną przyjmując. Skarżyciel zezwolił na prośby skarżyciela, że on tylko cynę czyniąc 10 sgr. słowami: dziesięć Czeskich do kasy szkolnej zapłacić i koszta ponosić ma. Obowiązuje się także obskarżony nie tylko karę 10 Czeskich, ale też 5 Czesk: kosztów do 14 dni zapłacić, mianowicie karę do kasy szkolnej a koszta skarżycielowi, który on wyłożył, wynagrodzić.

Tem sposobem stała się ugoda ukończona, od obuch przyjęta.

[p. 103] Protokół w polszczyźnie przez sędziego polubowego spisany, przeczytany, przyjęty i podpisany.

xxx Ignatz Moczek, Darner

Es wurde hierauf der Schulvorsteher Andres Kraik zugezogen, um wegen Einziehung des zur Schulkasse kommenden Strafbetrages die vorstehende Verhandlung durch seine Unterschrift zu vollziehen, was hiermit wie folgt geschehen.

Kraik Scholz

a – u – s

Scharff

Vorladung an Kläger u. Verklagten nebst Bothenlohn bez: 5 sgr.

[nr 128] p. 107 spr. 50 (1855)

Stało się w Jemielnicy dnia 26^{go} Maja 1855.

Na skargę szenkirza Isaak Gassmann⁹⁹ tu stąd na przeciw kolonistowi Johan Musioł z Petergretzu kwuli żądania czyniąc 1 rh 14 sgr za żywność był na dziś Termin dla ugody nasadzony, na który się party od sędziego polubowego znane dostawiły. Obskarżony uznawa dług swój czyniąc 1 rh 14 sgr, słowami: Jeden Talar czternaście Czeskich, za prawy, a obowiązuje się takowy aż do 1 Sierpnia t: r: pod warunkiem sekucyi zapłacić i koszta ponosić.

Skarżyciel jest stem za kontent a na ten sposób była ugoda ukończona, przez wyż spisany polski protokoll Obskarżonemu przetłumaczona, od obuch zezwolona i podpisana.

xxx Johann Musioł, I. Gassma.

a – u – s

Scharff

[nr 129] p. 108 spr. 51 (1855)

Stało się w Jemielnicy dnia 26^{go} Maja 1855.

Na skargę szenkierza Isaak Gassmann tu stąd na przeciw kowalowi Nepomuc Lattka z Gonsiorowitza kwuli żądania od 1 rh 4 sgr 6 pf za żywność był na dziś Termin nasadzony, na który się party od sędziego znane dostawiły.

Obskarżony uznawa dług swój za prawy wynosząc 1 rh 4 sgr 6 pf słowami: Jeden Talar cztery czeskie i sześć Fennigów a obowiązuje się takowy pod warunkiem sekucyi do 1^{go} Sierpnia t: r: zapłacić a koszta ponosić, s czem skarżyciel ukontentowany jest a tak długo czekać zezwala.

Wyż spisany protokoll był przez polski protokoll w polszczyźnie przetłumaczony przeczytany zezwolony i podpisany.

Nepomuk Łatka, I. Gassman

⁹⁹ „Kretschmer Isaac Gassmann” figuruje na mapie z lat 1858-1859, przechowywanej w zasobie APOp, zesp. Rejencja Opolska, nr 1191, Mapy i plany, sygn. XIV/288, jako właściciel dużego obszaru gruntu w Żędowicach.

a – u – s
Scharff

[nr 130] p. 111-112 spr. 56 (1855)

Stało się w Jemielnicy, dnia 8 Czerwca 1855.

Na skargę Dziwki Josefy Kaluza z Łazisk na przeciw Kolonistę Carla Sterzyka z Petergretzu kwóli zapłacenia jej za potłuczoną skrzynię był na dzisiaj termin nasadzony, na który się party powołanie dostawiły, sędziemu polubowemu z osoby i woli pojętności znane.

Po przedstawieniu skargi nie mógł się obskarżony wyrzec, że skarżycielce przed czterma tygodniami skrzynię rozbił, będąc upitym.

Obskarżony chce się zgodzić i pod sekucją skarżycielce szkodę nagrodzić tym sposobem, że on sobie ową rozbitą skrzynię weźmie, i za to jej nową skrzynię na przyszły Strzelecki jarmark kupi. On ponosi koszt i obowiązuje się oraz skarżycielce zadanek 5 czeskich oddać.

Skarżycielka jest ztém zakontent i chce tę rozbitą skrzynię zaraz obskarżonemu dać, ale zatrzyma sobie ową nową skrzynię sama obrać, [p. 112] co sobie obskarżony da spodobać i obiecuje ją zapłacić. Na ten sposób stała się ugoda zakończona, wyż spisany protokół był od sędziego polubowego przetłumaczony, przeczytany, przyjęty i podpisany.

xxx Carl Sterzyk, Józefa Kaluza, Bulla, Unterschrifts- und Verdollmetschungszeuge

a – u – s
Scharff

[nr 131] p. 112-113 spr. 57 (1855)

Stało się w Jemielnicy d: 14 Czerwnia 1855.

Po uczynionej skardze komornika Karała Herza i Parobkow Jozef Piecuch i Jozef Hunscha naprzeciw Urzennika młyn Bardtke kwuli obrażenia skutkowego był na dziś Termin dla ustnego umowienia i ugody, na który obie party sędziemu polubowemu znane dostawiły się.

Stałe się w tej sprawie następująca ugoda: Skarżyciele od stępują od ukarania obskarżonego doskonale, biorą skargę nazad, wyrzykają [p. 113] przez dalszą sądową skargę tę zecz naśladować, a chcą doskonale o tem milczeć, oświadczają oraz, że się z niemi obskarżony już ujednał i im wynagrodził, a na ten sposób stało im usprawiedliwienie za odebraną urazę.

Obskarżony przyjmuje koszt i obowiązuje się zadanek skarżycielom wynagrodzić.

Na ten sposób była ugoda zakonczona, przez wyż spisany polski protokoll przeczytana i wytłumaczona, przyjęta i podpisana.

Bardtke, Carl Herz, Jozeph Piecuch, xxx Joseph Hunscha, Bulla, Unterschrifts- und Verdollmetschungszeuge

a – u – s
Scharff

Kosten Nota

Not: der Klage 1 sgr 3 pf

Vorladung u. Bestellgeld 3 - 9

= 5 sgr bez:

[nr 132] p. 114 spr. 58 (1855)

Stało się w Jemielnicy dnia 21^{go} Czerwca 1855.

Na skargę hebamy Marianny Kramer z Gonsiorowitza na przeciw chalupnikowi Simon Lamich z Gonschiorowitza kwuli żądania od 4 Talarów i 15 Czek: był na dziś dla ugody termin nasadzony, na który się party od sędziego polubowego znane dostawiły.

Po przed stawieniu skargi i społecznym obrachowaniu uznał Obskarżony, że on sumę czyniąc 1 Tal: dłużny jest i takową słowami: Jeden Talar – aż do 24^{go} t: m: pod warunkiem sekucji zapłacić się obowiązuje i koszt ponosić chce. Z tem była skarżycielka ukontentowana i zezwoliła tak długo czekać. Wyż spisana ugoda była przez polski Protokoll od sędziego, który po polsku pisać i czytać umie, przetłumaczona, zezwolona i podpisana.

Simon Lamich, Maria Kramer

a – u – s

Scharff

[nr 133] p. 115-117 spr. 62 (1855)Stało się w Jemielnicy dnia 30^{go} Czerwca 1855.

Bez powołania dostawili się przed sędzię polubowego.

1. Hałupnik George Malcherek

2. Hałupnik Tomas Gajda

oba tu stąd, z osoby i wóli pojętności znani.

[p. 116] Żądali spisu następującej ugody:

Hałupnik Tomas Gajda winuje George Malcherkowi Summę czynią 8 rh 15 sgr słowami: Osim Talarów i piętnaście Czeskich za od niego wybraną żywność. Gajda uznawa owy dług za prawy i obowiązuję się takowy aż do 8 dni, jak swoje kartofle sprzedaje pod warunkiem sekucyi Malcherkowi zapłacić. Aż do tego czasu zafantuje swemu wierzytelowi kwuli pewności 5 zagonnów kartofli, na które on w stanie niezapłacenia Execuciją włożyć może.

Malcherek jest stém zakontent, zezwala tak długo czekać i na taki sposób była ugody zakończona.

[p. 117] Malcherek żądał na swoje kosza wypis owej ugody.

Protokół był przez wyz spisany polski protokoll partą od sędziego polubowego, który po polsku mowić i pisać umie, a to na przysięgę swojej służby oświadcza, przetłumaczona, zezwolona i podpisana.

Thomas Gajda, George Malcherek

a – u – s

Scharff

Ausfertig: erth: den 24 Octbr.**[nr 134]** p. 117-118 spr. 63 (1855)Stało się w Jemielnicy dnia 4^{go} Lipca 1855.

Na skargę mularza Roberta Jelitto tu stąd na przeciw hałupnika Valentin Poremskich małżaków także tu stąd był na dziś termin dla ugody nasadzony, na który się party z osoby i wóli pojętności znane dostawiły.

Po przedstawieniu skargi kwuli żądania od 50 rtl dług kupowy, uznał oskarżony [p. 118] ów dług za prawy, i wyznał się skarżycielowi za jedną od niego kupioną chałupę summę czyniąc 50 rtl słowami: Piędziesiąt Talarów winuje. Obowiązuję się także owę sumę pod warunkiem sekucyi do 3 tygodni skarżycielowi zapłacić i kosza ponosić.

Skarżyciel jest stém zakontent, zezwala tak długo czekać i na taki sposób była ugoda zakończona.

Wyz spisany Protokół był od sędziego polubowego, który polsku mowi i pisze, a to na przysięgę swojej służby oświadcza, w polszczyznę przetłumaczony, od partów zezwolony i podpisany.

Walintin Poremsky, Robert Jelitto

a – u – s

Scharff

Ausfertigung ertheilt den 26 July dem Robert Jelitto 2 1/2 sgr.

[nr 135] p. 119-120 spr. 64 (1855)Stało się w Jemielnicy dnia 16^{go} Lipca 1855.

Na skargę kolonisty wdowy Josepha Swoboda z Petergrecu na przeciw zygodnika Konstant Wollny z Jemielnicy kwuli znieważenia její 16 lat starego syna Joseph Swoboda służącego u siodłaka Johan Wyrwoła tu stąd, był na dziś dla ugody termin nasadzony, na który się party powołana dostawiły; skarżycielka w przytomności poręcznika Johanna Kratočila z Petergretzu, z osoby i wóli pojętności znani. Po przedstawieniu skargi ugodziły się party na taki sposób, iż skarżycielka z rozumieniem poręcznika skargę nazad weźmnie a ukarania oskarżonego nie żąda.

Oskarżony obowiązuję się pod warunkiem skargi sądowej skarżycielce i poręcznikowi i zmdę nadgrodzić i kosza ponosić. Obie części chcą milczeć. Na takowy sposób była ugoda zakończona, wyz spisany Protokoll w polszczyznę od sędziego, który po polsku pisać i czytać umie, [p. 120] a to na przysięgę swego urzędu twierdzi, przeczytany, przetłumaczony, zezwolony i podpisany.

xxx Constantin Wollny, xxx Josepha Swoboda, Jan Kratochwył

Bulla, Unterschriftszeuge u. Verdollmetschungszeuge

a – u – s

Scharff

[nr 136] p. 120-122 spr. 65 (1855)

Stało się w Jemielnicy d. 21 Lipca 1855.

Na skargę Dziewki Franciski Kozlik tu ztąd naprzeciw Parobka Walencina Bombelka także tu ztąd kwuli powinnej nadgrody opatrznosci był na dziś termin dla ugody i ustnego umowienia, na który się obie party sędziowi polubowemu znajome dostawiły.

Przestawiając skargę tej treści, że oskarżony Skarzycielka przed trzema laty zapładził a ona 14^{go} Stycznia Dziecia porodziła, które przy chrzcie imię Marianna odebrało, a ona od oskarżonego nadgrody według prawa dla Dziecięcia jej wymaga, wypowiedział oskarżony nastęпно:

[p. 121] Nie mogę odmówić, że w namieniony czas z Skarzycielką spółki cielesności miał, a muszę zeznać ojcowstwo dla dziecięcia jej imieniem Marianna, obowiązuję się zaraz Skarzycielce koszta opatrznosci wynagrodzić podług stanu przemożenia mojego a ofiaruję jej 22 Talar. słowami: dwadzieści i dwa Talary – na zawdy, jeżeli dalszemu żądaniu dla siebie i jej dziecięcia na zawsze odrzeka. Summę 22 Talarow chcę na Michała¹⁰⁰ t: r: pod warunkiem sekucyi i sądowej skargi onej wynagrodzić. Pomiaruję na upewnienie zapłaty obiecaney wynadgrody, że mam od mojego Brata, tutajszego Siodłaka Johanna Bombelki, na rachunek dziedzicznej mojej owe pieniądze odebrać. Koszta także odbiera. Skarzycielka przyjmuje ofiarowania oskarżonego dla siebie i Dziecka swego, ponieważ ma przeświadczenie, że on więcej płacić nie może, odrzeka się dalszego roszczenia prawa w tej okoliczności, a obiecuje dozwoleńie poręcznika względem dziecka swego później przysposobić, [p. 122] wymawia sobie ale, że gdyby on obiecaney zapłaty nie wykonał, dalsze zaskarżenie u sądu czynić będzie.

Więcej nie było do umowy a tem sposobem zakończyła się ugoda, wyz spisany protokoll w polszczyźnie przez sędziego przeczytany, przyjęty i podpisany.

Valenten Bombelka, Francka Koźlik, Bulla, Verhalndlungs- u. Verdollmetschungszeuge

a – u – s

Scharff

Den 5 Novbr 55 die Ausfertigung ertheilt

den 16 Novb 59 dt

[nr 137] p. 123-125 spr. 69 (1855)

Stało się w Jemielnicy dnia 27^{go} July 1855.

Na skargę kolonisty Gregor Walloszek z Petergretzu na przeciw urzędnika ekonomicznego Eduard Walpert tu sąd kwuli zeżenia i znieważenia był na dziś termin dla ugody nasadzony, na który się obie party powołane od sędziego polubowego znane dostawiły się.

Po przedstawieniu skargi niemógł się oskarżony zaprzeczyć, iż skarżyciela zniewazył i daje za przyczynę, że skarżyciel przez pole po życie położonym szedł i przez niejaka szkodę zrobił, dla tego też urzędnik powinién być onemu przyganić, a ów go przez odważne odpowiedzi drażnił, on też by miał przyczynę go advokata policeinego oskarżyć, czego on ale wstanie ugody zaniechać chce.

[p. 124] Oprócz tego wyznał oskarżony, że on do ugody gotów jest i chce skarżycielowi nadgrodę za jego znuść i trudy summę czyniąc Scheść Talarów dać, gdy on dalej skarżyć nie będzie a milczenie o tym zachowa.

Skarżyciel wyznawa osobiwie, iż znadgrodą swego obraziciela zakoncent jest, kary od sędziego polubowego naznaczonej nie żąda, i wszelkim dalszem roszczeniom praw wteżę rzeczy się wyrzeka i o tym milczeć chce.

Oskarżony wypłacił skarżycielowi zaraz wyznaczoną nadgrodę czyniąc 6 rtl, na co go ów quituje; też koszta sam pojmuje.

Na takowy sposób była ugoda zakończona, przez wyz spisany polski protokoll skarżycielowi nieznanemu mowy niemieckiej od sędziego polubowego, [p. 125] ktery po polsku czytać i pisac umie, a to przysięgą swej służby oświadcza, przytomności swiadka przetłumaczenia przetłumaczony, od oskarżonego czytany, od obóh partów że zwolony i podpisany.

Walpert, Gregor Waloszek, Bulla, Verdollmetschungs- u. Verhandlungszeuge

a – u – s

Scharff

¹⁰⁰ 29 września.

[nr 138] p. 126 spr. 72 (1855)

Stało się w Jemielnicy dnia 30^{go} Lipca 1855.

Na skargę zygodnika Ignatza Greitzkiego tu ztąd naprzeciw tutajszego zygodnika Franza Sekuły kwóli gotowizny pożyczanej cyniąc 70 talarów z urokiem od sto talarów za rok i osiem miesięcy wynosząc 8 talarów 10 czes: był na dziś termin do ustnego umówienia i dla ugody, na który się obie party sędziemu polubowemu znane dostawiły.

Obskarżony dostawił się mianowicie z swoim zięciem Jozephem Orlikiem, który także sędziemu polubowemu świadomy, i objaśnił po umowie skargi, że on 6^{go} Grudnia 1853 r. 100 Talarów od skarżyciela gotowych pieniędzy pożyczał, jego zięć 30 Tal: na ten dług odpłacił a jeszcze tém sposobem 70 Tal: jakoli też urok zasiedziały za jeden rok i osiem miesięcy od Summy całej cyniąc 8 Talarów 10 cz: resztuje. Tenże dług uznawa zaprawy, [p. 127] a jego zięć obowiązuje się na miejscu jego nie tylko ten reszt 70 Tal: słowami: siedymdziesiąt Talarów, ale też zadłużony urok pod warunkiem sekucyi do pierwszego Pasdzienika r: b: od płatkem 50 Tal:, a ostatek na końcu roku skarżycielowi oddać.

Przytomny Orlik obowiązuje się także do obietnice świekra swego wysz podanej tem sposobem a obskarżony zaręcza się swoim przemożeniem na to.

Skarżyciel jest z ofiarowaniem dłużnika swego zakontentny, zezwala mu dług czekać wymawiając sobie żądanie sekucyi, gdyby terminu odpłaty nie trzymał.

Tém sposobem zakończyła się ugoda, protokół wysz w polskim języku przez sędziego polubowego spisany był tem końcem przeczytany, przyjęty i podpisany.

xxx Franz Sekulla, Jozek Orlik, xxx Ignatz Greitzke, Bulla, Verdollmetschungszeuge

a – u – s

Scharff

[nr 139] p. 129-131 spr. 75 (1855)

Stało się w Jemielnicy d. 13^{tego} Sierpnia 1855.

Na skargę kowala Joanny i Franca Czichoniowych Malzonkow tu ztąd naprzeciw Hałupnika Ewina Czichonia kwuli żądania 17 Talarow z urokiem był na dziś Termin dla ugody, na który party z osoby i woli pojętności znane dostawiły się.

Ziedłały się tem sposobem, że obskarżony przyznawa, iż Skarżycielom 17 Talarow 15 Cz. z urokiem od tego 2 Talary w Summie 19 Talarow 15 Cz. – słowami: Dziewiętnastcie Talarow i piętnaście Czeskich – resztuje obowiązuje się te pieniądze nadgrodzić i koszta ponosić. Obskarżony czynił zaraz przeciwne żądanie na upłatek dziedzizny, którą jemu Brat jego, Skarżyciel, winien jest, a którą tenże zeznawa a ugodę względem jego żądania, jako także względem przeciwnej zapłaty następującem sposobem czyni.

Obskarżony oddawa Skarżycielom kawał grądu¹⁰¹ 2 Jutry do użytku na cztery Lata, [p. 130] przez co dług jego 19 Talarow 15 Cz: całkowicie zapłacony ma być, a zrzeka się przeciwnego zaządania, kwiteruje także na to.

Skarżyciele są z ofiarowaniem dłużnika ich zaspokajoni, chcą dwa Jutry grądu na przeciąg czterech lat, rachując od Michała bieżącego aż do tąd roku 1859^{go}, samowładnie używać a po upływie czterech lat zas w tem stanie, jak onę odebrali, nazad oddać. Przy tem oświadczają rzetelnie, że żądanie ich przez cztery roczne używanie roli doskonale odpłacone będzie i odrzekają się więcej nad to żądać, bądźże kapitału bądźże uroków.

Więcej nie było do umowy, z obuch stron wymawiają sobie, że gdyby jeden albo drugi obowiązkow wysz namienionych nie wykonał dalsze zaskarżenia z przyczyny ugody czynić będzie.

Protokół wysz spisany był potem w polszczyźnie [p. 131] przez sędziego polubowego, który polszczyzną mówić i pisać zdoła i to na przysięgę urzędu swego twierdzi, tłumaczony, przyjęty, i podpisany. Oboje żądają odpisu na własne koszta.

Jochanna Cichoń, xxx Franz Cichoń, xxx Ewin Cichoń, Bulla, Unterschrifts- und Verdollmetschungszeuge

a – u – s

Scharff

¹⁰¹ Gruntu, ziemi uprawnej.

[nr 140] p. 132-133 spr. 82 (1855)

Stało się w Jemielnicy dnia 25^{tego} Sierpnia 1855.

Na skargę kolonisty Karła Gische naprzeciw Komornika Johann Krentzel z Petersgreu kwuli i Tw. 15 Cz. zadłużałego płatu był na dziś termin dla ugody, na który obie party z osoby i woli pojętności znane dostawiły się.

Obskarżony uznawa za prawie, że płatu 1 Tal. 15 czes: słowami: Jeden Talar piętnaście Czeskich resztuje skarżycielowi a obowiązuje się pod warunkiem sekucy do Michała ową Sumę zapłacić i koszta ponosić. [p. 133] Skarżyciel uspokojony przez ofiarowanie dłużnika swego, zezwała jemu czekać a chce koszta za niego zastąpić.

Przeczytano, w polskim języku przez Sędziego polubowego tłumaczono i wysz spisano, zezwolono i podpisano.

xxx Johann Krentzel, Carl Gisa, Bulla, Unterschrifts- und Verdollmetschungszeuge

a – u – s

Scharff

[nr 141] p. 134-135 spr. 87 (1855)

Stało się w Jemielnicy d. 13^{go} Września 1855.

Na skargę Siodłaka Thomasza Mateje z Gonsiorowitza naprzeciw kolonisty Johann Walloszek z Petersgreu kwuli żądania wynosząc 4 Tal. 20 Cz: za kupiony jęczmień był na dziś termin dla ugody, na który obie party z osoby i woli pojętności znane dostawiły się.

Po przestawieniu skargi uznał oskarżony za prawie, że Skarżycielowi 4 tal: 20 Cz: słowami: Cztery Talary dwadzieścia Czeskich – resztuje i obowiązuje się pod warunkiem Sekucy ow dług do 8 dni zapłacić i koszta ponosić.

Skarżyciel jest z ofiarowaniem temże zakoncentny, zezwała czekać a na ten sposób była ugoda zakoncentna. Wysz w polszczyźnie przez sędziego polubowego spisany protokoll wytłumaczony, [p. 135] przyjęty i podpisany.

Gregor Waloszek, xxx Thomas Matheja, Bulla, Unterschrifts- und Verdollmetschungszeuge

a – u – s

Scharff

[nr 142] p. 135-136 spr. 88 (1855)

Stało się w Jemielnicy d: 13^{ego} Września 1855.

Na skargę Siodłaka Tomasza Matheje z Gonsiorowitza naprzeciw tamtejszego bednarza Karola Rudolfa kwuli zadłużałego płatu od mieszkania cyniąc 3 Talary był na dziś termin dla ugody, na który obie party dobrze znane dostawiły się. Była tem końcem następująca ugoda uczyniona, mianowicie: Obskarżony uznawa swój dług za prawy a obowiązuje się pod warunkiem sekucy tenże miesięcznie po 5 Czeskich odplacić zaczawszy Miesiąca Września b: r: az do 18 miesięcy i koszta ponosić.

[p. 136] Skarżyciel jest z ofiarowaniem dłużnika swego zakoncentny, zezwała czekać.

Wysz spisany protokoll polskim językiem przez Sędziego polubowego, który polskiej mowy zbiegły i to oświadcza i twierdzi przysięgą urzędu swego, był przeczytany, przyjęty i podpisany.

xxx Carl Rudolph, xxx Thomas Matheja, Bulla, Unterschrifts- u. Verdollmetschungszeuge

a – u – s

Scharff

[nr 143] p. 139 spr. 105 (1855)

Stało się w Jemielnicy dnia 22 Października 1855.

Na skargę Siodłaka Johannysa Schoppy tu ztąd naprzeciw tutajszego kowala Ignaca Kukulusa kwuli żądania cyniąc 2 Talary 20 Czesk: za żelazo był na dziś termin dla ugody, na który obie party z osoby i pojętności znane dostawiły się.

Po przestawionej skardze uznał oskarżony za prawie, że Skarżycielowi Summę 2 Talary 20 Czeskich resztuje, i obowiązuje się pod warunkiem sekucy do 1 miesiąca ten reszt zapłacić i koszta ponosić.

Skarżyciel zezwała czekać i jest z ofiarowaniem dłużnika zakoncent, na który sposób ugoda ukończona się stała.

Wysz spisany protokoll polski przez sędziego polubowego przeczytany, przyjęty i podpisany.

Ignatz Kukulus, Frantz Szopa

a – u – s
Scharff

[nr 144] p. 141 spr. 107 (1855)

Stało się w Jemielnicy d: 26 Pasdzienika 1855.

Na skargę Hałupnika Franca Swierzego z Gonsiorowit przeciw tamtecznego Hałupnika Szymona Lamika kwuli gotowizny pożyczanej 14 Talarow był na dziś dla ugody termin, na który obie party sędziemu polubowemu z osoby znane dostawiły się.

Po przestawieniu skargi oświadczył oskarżony, że uznawa za prawie dług swój, obowiązując się w cy-nie 14 Talarow słowami: czternaście Talarow w przeciągu ośmi Dni pod warunkiem Sekucyi skarży-cielowi zapłacić i kosztą ponosić.

Skarzyciel zaofiarowaniem dłużnika swego zakontent, przyzwala czekać a tak była ugoda zakończona.

Wysz spisany Protokoll w polszczyźnie przez Sędziego polubowego, który tego języka zbiegły i to przysięgą urzędu swego twierdzi, spisany, przeczytany, przyjęty i podpisany.

Simon Lamick, Frantz Swieczyzy

a – u – s
Scharff

[nr 145] p. 142-143 spr. 108 (1855)

Stało się w Jemielnicy dnia 2^{go} Listopada 1855.

Bez powołania dostawili się dzisiaj u niżej podpisanego Sędziego polubowego:

1. Siodłak Józef Massely z Gonsiorowic

2. Komornik Franz Pawlitzky tu ztąd,

oboje z osoby i wóli pojętności znajome, ządając o spisanie następującej ugody w żeczy ządania resztu Franca Pawlitzkiego.

Siodłak Józef Masseli oświadczył, że Francawi Pawlitzkiemu Summę 30 Talarow słowami: trzydzie-ści Talarów – resztuje, którą przed trzema laty w gotowiznie od niego pożyczał. Uznawa ten dług za prawy i obowiązując się on do roku od dziszajsza pod warunkiem Sekucyi zapłacić i dotąd na 6 pro-centów urokować.

Pawlitzky z ofiarowaniem zakontentny, zezwala czekać, a na ten sposób stała się ugoda [p. 143] ukończona. Wysz spisany Protokoll przez Sędziego polubowego w polszczyźnie tłumaczony, do czego zdatność w polskim języku przysięgą urzędu swego twierdzi, był przeczytany, przyjęty i podpisany. Pawlitzki żąda wygotowania tej ugody, a oboje ponoszą kosztą na połowę.

Józeph Massely, Franz Pawlitzky, Bulla, Unterschrifts- u. Verhandlungszeuge

a – u – s
Scharff

[nr 146] p. 143-144 spr. 109 (1855)

Stało się w Jemielnicy dnia 2^{go} Listopada 1855.

Bez powołania dostawili przed Sędziego polubowego do spisania następującej ugody:

1. Hałupnik Anton Gwosdek

2. Komornik Franz Pawlitzki, oba z Jemielnice i jakoli z osoby, tak też wóli pojętności znajomi.

[p. 144] Hałupnik Anton Gwosdek oświadczył:

Ja winujem Francowi Pawlitzkiemu Summę 10 Talarów słowami: Dziesięć Talarow – które pieniądze pierwszego Kwietnia w gotowiznie pożyczałem, a gdy się jak dłużnik do tego przyznawam, obowiązuję się te pieniądze w przeciągu roku od dziszajszego dnia pod warunkiem Sekucyi zapłacić, a dotąd na 6% urokować.

Pawlitzky zezwala czekać, jest ztem zakontent, a na ten sposób była ugoda zakończona.

Wysz spisany Protokoll był potem w polskim języku, którym pisać i czytać Sędzia polubowy zdatny jest i przysięgą urzędu swego twierdzi, przetłumaczony, przeczytany i podpisany.

Pawlitzki żąda odpisu na swoje kosztą.

Anton Gwosdek, Franz Pawlitzky, Bulla, Unterschrifts- und Verdollmetschungszeuge

a – u – s
Scharff

[nr 147] p. 146-147 spr. 122 (1855)

Stało się w Jemielnicy dnia 1^{go} Grudnia 1855.

Na skargę Siodłaka Jendry Boka z Lazisk naprzeciw Johannysa i Maryanny Gogolak, Kolonisty w Petersgreu, kwuli 10 Talarow zadłużonych pieniędzy był na dziś termin dla ugody, na który się obie party z osoby i woli pojętności znane dostawiły.

[p. 147] Oskarżony oświadcza, że żądanie Boka za prawe uznawają i obowiązują się ten dług cyniąc 10 Talarow słowami: Dziesięć Talarów do 1^{go} Pasdziernika roku 1856 pod warunkiem Sekucyi zapłacić i dotąd na 5% urokować.

Skarżyciel jest z tem zakontentny, zezwala czekać, a na ten sposób była ugoda zakończona.

Wysz spisany protokoll polski przez sędziego polubowego, który w tem języku zdalny, to na przysięgę urzędu oświadczać, przeczytany, przyjęty i podpisany.

Mariana Gogolak, xxx Johann Gogolak, xxx Andres Bok, Gajda, Unterschriftszeuge

a – u – s

Scharff

[nr 148] p. 149-150 spr. 127 (1855)

Stało się w Jemielnicy d: 19^{go} Grudnia 1855.

Na skargę Parobka Antonia Panica z Wierchlesia przeciw Jozefy wydanej Kolonisty Michała Mokwy z Petersgreu kwuli żądania 4 Talarow gotowizną pożyczanego był na dziś dla ugody Termin, na który obie party sędziemu polubowemu znane dostawiły się, mianowicie za oskarżoną jej Mąż, ponieważ ona choruje.

Stała się następująca ugoda:

Michał Mokwa jak Mąż żony oskarżonej odbiera dług na swoje imię, uznawa go za prawy i obowiązują się pod warunkiem Sekucyi on cyniąc 4 Talary słowami: Cztery Talary – do Wielkanocy 1856 zapłacić i koszta ponosić.

Skarżyciel z ofiarowaniem tem zakontent, przyzwala czekać a tak ugoda zakończona została.

[p. 150] Protokoll wyżej spisany był tem sposobem w polszczyźnie przez sędziego polubowego, który w tem języku zdalny jest i to na przysięgę urzędu oświadcza, przeczytany, przyjęty i podpisany.

Michał Mokwa, Anton Panitz

a – u – s

Scharff

Bis sicher Nachweisung.

[nr 149] p. 151-153 spr. 3 (1856)

Stało się w Jemielnicy dnia 24^{tego} Stycznia 1856.

Na skargę Młynarczyka Ignaca Moczka tu ztąd naprzeciw tutajszego Hałupnika Antonia Nowoka kwuli pożyczanych pieniędzy 45 Talarow był na dziś termin dla ugody, na który obie party z osoby i woli pojętności znane dostawiły się.

Po przedstawionej skardze oświadczył Oskarżony, że dług cyniąc 45 Talarów, słowami: czterdzieści i pięć Talarów – za prawy uznawa i obowiązują się tenże [p. 152] pod warunkiem Sekucyi zapłacić, mianowicie:

a) 30 Talarow do czterech tygodni,

b) ostatek do wielkanocy b: r:

skarżycielowi bez kosztow oddać i az dotąd na 5 procentow urokować i koszta ponosić. Skarżyciel jest z ofiarowaniem dłużnika swego zakontentny i zezwala czekać z tem umiarkowaniem, że się uroków odżyka, gdy oskarżony swojej powinności bez przemusu Sekucyi zadosyć uczyni, przeciwnie ale żąda uroku od dnia, gdy jemu pieniędzy pożyczyl. Do tego czyni się obowiązany oskarżony.

Tem sposobem była ugoda zakonczona, wysz spisany protokoll polski przez sędziego polubowego przeczytany i [p. 153] od partów przyjęty i podpisany.

Anton Nowak, xxx Ignatz Moczek, Bulla, Unterschrifts- und Verdollmetschungszeuge

a – u – s

Scharff

Ausfertig: den 3 April.

[nr 150] p. 154 spr. 11 (1856)

Stało się w Jemielnicy d: 21^{tego} Lutego 1856.

Na skargę Franciski zamężnej komornika Franca Obciny z Lazisk naprzeciw Hałupnika Bernarda Obciny tu ztąd kwuli ządania 2 Talarow wyłożonych kosztow na budyki był na dziś termin dla ugody, na który obie party sydzioi znajome dostawiły się.

Obskarżony przyznał, że skarżycielce 2 Talary resztuje, a tak stała się ugoda następna. Obskarżony obowiązuje się dług namieniony 2 Talary w dwóch Terminach zapłacić i koszta ponosić, mianowicie: 1 Talar do 1^{go} Marca r: b:, a reszt do wielkanocy, pod warunkiem Sekucyi. Skarżycielka, której mąż w areście w Raciborzu siedzi i na termin przyść nie mógł, zezwała czekać.

Wysz spisany polski protokoll przeczytany, przyjęty i podpisany.

xxx Franz Obcina, xxx Franziska Obcina, Bulla, Unterschrifts- und Verdollmetschungszeuge

a – u – s

Scharff

[nr 151] p. 156-157 spr. 14 (1856)

Stało się w Jemielnicy dnia 9^{go} Marca 1856.

Na skargę Siodłaka Thomasa Wycisło z Lazisk naprzeciw Kurzaka Johana Zyzika kwóli 15 Talarów jako reszt za krowę był na dziś termin dla ugody, na który obie Party z osoby i wóli pojętności znane dostawiły się.

Stała się ugoda następującem sposobem.

Obskarżony przyrzeka, że skarżycielowi 15 Tal: za krowę resztuje i obowiązuje się, jeżeli mu 3 Talary od tego daruje, onemu 12 Talarów słowami: dwanaście Talarów na terminy miesięczne po jednym Talaru odpłacać chce, zaczawszy od 1^{go} Kwietnia pod warunkiem Sekucyj i ponoszenia kosztów.

Skarżyciel ztém zakonténtny, przyjmuje ofiarowanie dłużnika swego, zezwała czekać i wymawa sobie, jeżeliby pierwszego Terminu nietrzymał, że Sekucyj ządać będzie.

Więcej nie było do umowy.

Wysz spisany Protokół w polskim języku był przez sędziego polubowego, który polskiej mowy zdatny i to swoją przysięgą twierdząc, przeczytany, przyjęty i podpisany.

xxx Johann Zyzik, Thomas Wycisło, Bulla, Unterschrifts- u. Verdollmetschungszeuge

a – u – s

Scharff

[nr 152] p. 158-159 spr. 21 (1856)

Stało się w Jemielnicy dnia 15 Marca 1856.

Na skargę komornika Jakuba Kozłowskiego z Gonschiorowitz naprzeciw tamecznego Hałupnika Antonia Świętka kwuli skutkowego obrażenia był na dziś termin dla ugody, na który obie party sędziemu polubowemu znane dostawiły się.

Obskarżony nie mógł odrzec winnego uczynku i był do ugody następnej gotowy.

Zapłaci Skarżycielowi zaraz talarek nadgrody za Attest lekarski, okrom tego obowiązuje się pod warunkiem Sekucyi i ponoszenia kosztow jeden Talar nadgrody za jego zmułę i koszta miane.

Skarżyciel jest zakonténtny z ofiarowaniem obraziciela swego, daruje mu karę od sędziego polubowego namienioną ale tylko pod tem obowiązkiem, gdy on powinności swojej ściśle zadosyć uczyni.

Na ten sposób była ugoda ukończona, [p. 159] spisany protokoll w polszczyźnie przez Sędziego polubowego, który polskiego języka mówiąc i piśmiennie zdatny, to przysięgą urzędu swego twierdząc, przeczytano, przyjęto i podpisano.

Anton Świętek, Jakob Koslowsky, Bulla, Verhandlungs- u. Verdollmetschungszeuge

a – u – s

Scharff

Ausfertig: 3 April.

[nr 153] p. 162-163 spr. 37 (1856)

Stało się w Jemielnicy dnia 17^{go} Maja 1856.

Na skargę Dróciarza Szymona Świętka z Lazisk naprzeciw kowala Nepomucena Łatki z Gonschiorowitz kwuli winowania, że Skarżyciel drót kradł a przedawał był na dziś Termin dla ugody a dostawiły się party na powołanie sędziemu polubowemu z osoby znajome.

Obskarżony nie mógł się wyprzyć, że przed Mistrzem drotarnie powiedział, że skarżyciel uwinowany kwoli kradzieży drutu¹⁰², udając, że to wpijaństwie uczynił a nie wiedział co mówił. Chce także w przytomności Madra tę rzecz odwołać i obowiązuje się pod warunkiem sekucy koszta ponosić. Skarżyciel jest gotowy obrazenie odpuścić i wcale się uspokoić, gdy obskarżony swoją daną obietnicę wprzeciągu ósmiu dni wypełni, przeciwnie on wymawia sobie, że ukarania przez sąd żądać będzie. Tym końcem była ugoda zakończona, wyż spisany protokół polski przez sędziego polubowego, który polskiego języka zdatny i to swoją przysięgą twierdzi, przeczytany, [p. 163] przyjęty i podpisany. Nepomucen Lattka, Simon Swientek, Bulla, Verdollmetschungs- u. Unterschriftszeuge.

a – u – s

Scharff

Ausfertigung ertheilt den 19 Maj

Kust: 2 1/2 sgr Kl: bez.

[nr 154] p. 163-164 spr. 38 (1856)

Stało się w Jemielnicy dnia 19^{go} Maja 1856.

Na skargę Parcelnika Jendry Najucha z Gonsiorowic naprzeciw Hałupnika Josepha Skrzypca tam ztąd kwuli szkody uczynionej na Polu przez jezdzenie był na dziś Termin dla ugody, na który party sędziemu polubowemu znane, dostawiły się.

Obskarżony przyznał, że przez róg Pola Skarżycielowi należącego przejechał a pokazał się przychelnem do następującej ugody. Obowiązuje się pod warunkiem Sekucy karę od Sędziego polubowego naznaczoną, którą Skarżyciel do 10 Czeskich jemu umniejszył, słowami: Dziesięć Czeskich w przeciągu 8 Dni [p. 164] do kasy szkolnej w Gonsiorowicach zapłacić i koszta ponosić.

Skarżyciel ztem zakontentny, wymawia sobie przecię, żeby Obskarżony przed sędziem polubowem o zapłaceniu kary kwitem wykazać się musi, w przeciwniej żeczy dalsze Skargi u Anvalta Policyi uczynić musi.

Wysz spisany polski Protokół przez Sędziego polubowego, w polszczyźnie zbiegły, przeczytany, przyjęty i podpisany.

xxx Joseph Skrzypietz, Andreas Najuch, Bulla, Verdollmetschungs- und Unterschriftszeuge

a – u – s

Scharff

[nr 155] p. 168-169 spr. 58 (1856)

Stało się w Jemielnicy dnia 6^{go} Lipca 1856.

Na skargę Hałupnika Ignaca Gasch naprzeciw komornika Ignaca Bienka tu ztąd był na dziś Termin dla ugody, na który obie party z osoby i woli pojętności znane dostawiły się.

Po przedstawieniu skargi, że obskarżony 10 lat stare dziecko skarżyciela 28 Czerwca zniewazył, nie mógł się obskarżony wymówić, że na dziecku skarżyciela uczynek zniewazynia wykonał. Stała się także między niemi następna ugoda.

Obskarżony zapłaci zaraz Skarżycielowi pod warunkiem skargi sądowej 3 Talary, słowami: Trzy Talary gotowizną [p. 169] za wynagrodzenie opatrznosci i lekovania zachorowalego Chłopca, a Skarżyciel daruje karę od Sędziego polubowego naznaczoną i wyrzeka onej, tez dalej skarżyć nie chce. Okrom tego odbiera obskarżony wszystkie koszta w zeczach ugody pod warunkiem sekucy.

Na ten sposób była ugoda zakonczona, przez wysz spisany polski protokoll od sędziego polubowego, który w polszczyźnie zbiegły a to oswiadcza swoją przysięgą, tłumaczona, przyjęta i podpisana.

xxx Ignatz Gasch, Ignac Bienek

a – u – s

Scharff

[nr 156] p. 171-172 spr. 72 (1856)

Stało się w Jemielnicy dnia 1^{go} Sierpnia 1856.

Na skargę wycużnika Franca Krupy z Lazysk naprzeciw zygodnika Jakuba Dziewiora z Gonschiorowitw kwuli obraży słowami był na dziś termin dla ugody, na który obie party [p. 172] sędziemu po-

¹⁰² Drut był wytwarzany w Łaziskach od 1835 roku. Na miejscu młyna papierowego w połączeniu z tartakiem powstała fabryka drutu, gwoździ oraz igieł, potocznie zwana druciarnią. Surowiec potrzebny do produkcji przywożono na wozach z Ozimka, tam też odwołano wyprodukowany drut.

lubowemu znany dostawiły się.

Po przedstawieniu skargi nie mógł obskarżony się zaprzeczyć, iż skarżyciela obraził, i jest gotów się ugodzić. Skarżyciel odpuszcza jemu uczynioną obrazę i daruje karę pieniężną przez sędziego polubowego naznaczoną, żąda ale, żeby obskarżony nazwiska uczynione przed osobami, które one słyszały, odwołał i kosztą ugody ponosił.

Obskarżony obiecuje odwołanie uczynionych wyrazów i obowiązuje się kosztą pod warunkiem sekucyje ponosić, i oboje obowiązań pod uniknieniem skargi sądowej wypełnić.

Na ten sposób była ugoda zakończona, przez wyż spisany protocoł polski od sędziego polubowego, który w tem języku mówić i czytać zdoła, a to przysięgą urzędu oświadcza, tłumaczona, przyjęta i następnie podpisana.

xxx Franz Krupa, xxx Jakub Dziewior, Bernad Głowania, Unterschriftszeuge

a – u – s

Scharff

[nr 157] p. 173-174 spr. 73 (1856)

Stało się w Jemielnicy d. 8^{go} Sierpnia 1856.

Na skargę sędziego Tomasza Wycisła z Łazisk przeciwko tutajszego sędziego Joseph Jałowu, kwuli dłużnego Interesu czyniąc 20 rh. od kapitołu w księdze hypotecznej zapisanego, za czas od 1 Moja 1854 aż dotąd 1856 był na dziś termin dla ugody nasadzony, na który obie party sędziemu polubowemu znane dostawiły się.

Obskarżony uznał po przedstawieniu skargi, że on sumę czyniąc 20 rh. słowami: „Dwadzieścia Talarów” za interes od kapitołu winuje.

Obowiązuje się więc pod warunkiem sekucyje ten sumę aż do 1^{go} Pazdziernika tego roku za płacić i kosztą ponosić.

Skarżyciel był z tem za kontent i ogłosił, że tylko do dnia sw: Michała czekać będzie, na co Obskarżony zezwolił.

Więcej do ugody niebyło, a owa ugoda [p. 174] była przez wysz spisany polski Protokoll od sędziego polubowego w polski język przetłumaczona, który w poszczyźnie biegły jest i to swoja przysięgą oświadcza, przeczytana, zezwolona i podpisana.

Joseph Jałowu, Thomas Wycisło

a – u – s

Scharff

[nr 158] p. 174-175 spr. 74 (1856)

Stało się w Jemielnicy dnia 15^{go} Sierpnia 1856.

Na skargę siodłaka Johannes a i Tecla Pyka z Gonschiorowitz naprzeciw hałupnika Simona Lamich też stąd kwuli żądania od 18 rtł. za krowę onemu przedane był na dziś termin dla ugody nasadzony, na który obie party sędziemu polubowemu znane dostawiły się.

Po przedstawieniu skargi uznał obskarżony za prawie że skarżycielowi 18 rtł. słowami: „ośmnaście Talarów” winuje, za krowę, którą [p. 175] przed rokiem od niego kupił.

Obskarżony obowiązuje się dlatego ten sumę do 14 dni pod warunkiem sekucyje zapłacić i kosztą ponosić, z czem skarżyciel uspokojony, tak długo czekać zezwała i uroku nieżąda.

Tak była ugoda zakończona i przez wyż spisany polski Protocoł od sędziego polubowego, który po polsku pisać i czytać, i mówić umie, a to na swoja przysięgę oświadcza, przetłumaczona, zezwolona i podpisana.

Lamick, Johan Pyka, Tekla Pyka

a – u – s

Scharff

Ausfertig: ertheilt d. 5/10-57.

[nr 159] p. 175-176 spr. 75 (1856)

Stało się w Jemielnicy dnia 16^{go} Sierpnia 1856.

Na skargę dziewczyny Maryany Czaja tu ztąd przeciwko swego Johannes Langner komornika [p. 176] z Gonsiorowitz kwuli żądania od 14 ½ rtł. które onemu skarżycielka przed dwumi latni pożyczala był na dziś termin dla ugody nasadzony, na który party osoby i wóli pojętności znane dostawiły się.

Po przedstawieniu skargi uznał obskarżony za prawie, że skarżycielce sumę czyniąc 14 rtł. 15 sgr słowami:

wami: „Czternaście Talarów i piętnaście czeskich” od dwóch lat winuje.

Obowiązuje się owę sumę pod warunkiem sekucyi do 1^{go} Kwietnia 1857 zapłacić i koszta ponosić.

Skarzycielka jest z tem za kontent, zezwała tak długo czekać i ugoda była na ten sposób zakończona.

Ugoda była przez sędziego polubowego, który w polskim języku mówi i pisze, a to swoją przysięgą oswiadcza, przetłumaczona, zezwolona i podpisana.

Johan Langner, Marianna Czaia

a – u – s

Scharff

[nr 160] p. 177-178 spr. 76 (1856)

Stało się w Jemielnicy dnia 21go Sierpnia 1856.

Bez powołania dostawili się dzisiaj:

1. komornik Mathias Małysek

2. kolonista Simon Moj i jego żona obaj z Libenhajn zosoby i woli pojętności sędziemu polubowemu znajome.

Żądali spisania następującej ugody wich procesie, w którym już skarga u sądu założona i na 12 Września cr. wtej rzeczy termin nasadzony jest według powołania od 19go Czerwca cr III 7583.

Skarzyciel Mathias Małysek bierze skargę nazad i obskarżony Simon Moj podnosi wszystkie sądowe i inne koszta.

Skarzyciel daruje karę jemu obrazicielowi i żąda odłożenia aktów na koszta obskarżonego.

Obskarżony podnosi wszystkie koszta pod warunkiem sekucyi.

Na ten sposób była ugoda zakończona. Spis ugody był przez [p. 178] sędziego polubowego w polskim języku napisany, który po polsku pisać i czytać umie, a to przysięgą urzędu twierdzi, tłumaczony, przyjęty i podpisany.

xxx Agnes Moj, xxx Simon Moj, xxx Mathias Małysek, Bulla, Unterschrifts- und Verdollmetschungszeuge

a – u – s

Scharff

[nr 161] p. 178-180 spr. 77 (1856)

Stało się w Jemielnicy dnia 22go Sierpnia 1856.

Dzisiaj się dostawili przed niżej podpisanym sędzią polubowym:

1. Johanna zamężna Pach

2. jój mąż Clemens Pach, komornik z Petergreu

3. palerz mularski Carl Krause z Nakła

4. szenkierz Paul Placzek z Wierchlesia,

wszyscy z osby¹⁰³ i woli pojętności znajomi.

Żądali spisania następującej ugody i opowiedzieli:

Palerz mularski Carl Krause i szenkierz Paul Placzek obrazili 20go tego miesiąca Johannę, zamężną Clemens Pach na gościńcu z Wierchlesia do Jemielnicy [p. 179] myśląc prawo mieć ową Pach dla wziętych różg na miotły gwałtem do leśniczego do Wierchlesia¹⁰⁴ zaprowadzić. Oni chcą obrażonej za jej od nich uczynioną nieprawość i zmitręczenie czasu 10 tal: słowami: dziesięć talarów nagrodzić, gdy się skargi odrzeknie, karę daruje i wieczne milczenie trzymać będzie.

Owa Pach jest zdodaną zupełną wolą jój męża ztą zapłatą za spokojem i odrzeka się wszystkich dalszych skarg na zawsze, daruje karę i obowiązuje się milczeć nad tą rzeczą pod warunkiem skargi.

Obraziciele Krause i Placzek zapłacili zaraz wyż spisaną sumę od 10 talarów owej Pach, za co tutaj kwituje. Krause i Placzek ponosili koszta ugody. Na ten sposób była ugoda zakończona. Spis ugody był przez wyż spisany polski protokół od [p. 180] sędziego polubowego, który po polsku czytać i pisać umie, i to jego przysięgą urzędu twierdzi przetłumaczony, przyjęty i podpisany.

Parte żądały jeden odpis ugody.

xxx Johanna Pach, Clmentz Pach, Carl Krause, Paul Placzek, Bulla, Unterschrifts- und Verdollmetschungszeuge

¹⁰³ Osoby.

¹⁰⁴ Obraz lasów w okolicach Wierchlesia i Jemielnicy, wraz z polskimi nazwami poszczególnych obszarów leśnych, zawiera mapa przechowywana w zasobie APOp, zesp. Rejencja Opolska, nr 1191, Mapy i plany, sygn. XIV/58.

a – u – s

Scharff

Kosten Nota

Vorladung	5 sgr
Ins[...]iatien ¹⁰⁵	2 - 6
Copialien	5 -

= 12 sgr 6 pf

[nr 162] p. 181-182 spr. 85 (1956)Stało się w Jemielnicy d: 8^{go} Września 1856.

Na skargę komornika Bernarda Skasczyka z Gonsiorowic naprzeciw komornika Wilhelma Pilca tam ztąd kwuli 1 Talar 19 Cz. 6 F. zadłużającego płatu mieszkalnego był na dziś Termin dla ugody, na który obie party dostawiły się z osoby i woli pojętności zanjome¹⁰⁶.

Stała się między niemi następująca ugoda.

Oskarżony uznawa dług swój za prawy i obiecuje on mianując: Jeden Talar dziewiętnaście czeskich i sześć Feników – pod warunkiem Sekucyi do Michała b: r: zapłacić i koszta ponosić.

On zafantuje dotąd fôrę gnoja i Szybonek, które zeczy u skarżyciela w zachowaniu są i daje sobie spodobać, ze gdyby nie zapłacił, one aresztowane i sprzedane być mogą.

Skarżyciel jest z ofiarowaniem dłużnika swego zakoncentny a wymawia sobie do Michała sekucyi pożądać.

Wysz spisany protokoll w polszczyźnie przez [p. 182] Sędziego polubowego, który w polskim języku mówić i pisać zdolny, i to swoją przysięgą twierdzi, przeczytany, przyjęty i podpisany.

Wilhem Pitlz¹⁰⁷, Bernad Skasczyk

a – u – s

Scharff

[nr 163] p. 187-188 spr. 118 (1856)Stało się w Jemielnicy dnia 8^{go} Pasdzienika 1856.

Na skargę Leśniczego Lauterbach i jego pomocnika Ennig z Wierchlesia narzeciw Hałupnika Filipa Grace z Wierchlesia kwuli obrażenia publicznego był na dziś termin dla ugody, na który obie party dostawiły się.

Po przestawieniu skargi nie mógł oskarżony odmówić, ze naprzeciw Skarżycielom nieprzyjemne wyrazy publicznie czynił a jest gotowy karę od sędziego polubowego naznaczoną, którą skarżyciele na 1 Talar słowami: Jeden Talar – zmniejszili, w przeciagu 14 dni do kasy ubogiej pod warunkiem sekucyi zapłacić i koszta ponosić.

Skarżyciele są ztem zakoncentni a wymawiają, ze gdyby oskarżony jeszcze raz surowe odmowy naprzeciw nim czynić miał, oni potem sądownie skarżyć będą. Teraz chcą nie chcą tego uczynić, gdy oskarżony powinności swojej zadość uczyni.

Kwuli wyciągnięcia kary ma być szołtyś przez podpis protokolu o tem uwiadomiony [p. 188] bydz, aby onę między ubogich rozdał.

Gdyby oskarżony swojej powinności zadość nie uczynił, to żądają skarżyciele na koszta jego odpisu tej ugody, aby sekucyi mogli żądać.

Na ten sposób stała się ugoda zakonczóna, wysz spisany protokoll polski przeczytany, przyjęty i podpisany.

Philip Gratz, Lauterbach, Ennig

a – u – s

Scharff

Wegen Einziehung der an die Ortsarmen zu zahlenden Geldbuße des p. Gratz u. resp: Vertheilung derselben wurde die vorstehende Verhandlung dem Schulzen Kusch aus Wierchles bekannt gemacht u. von ihm vollzogen¹⁰⁸.

Kusch, Scholze

¹⁰⁵ Zapis nieczytelny.¹⁰⁶ Błędnie zam. znajome.¹⁰⁷ Błędnie zam. Pitlz.¹⁰⁸ Tak w oryginale.

[nr 164] p. 190 spr. 120 (1856)

Stało się w Jemielnicy dnia 11 Pasdzienika 1856.

Na skargę kolonis ty Mathias Moczek z Petersgrecu naprzeciw Karczmarza Jozefa Wewiorki z Wierchlesia kwuli 4 Talaruw 10 Czeskich był na dziś termin dla ugody, na który obie party z osoby i woli pojętności znane dostawiły się.

Obskarżony uznaje za prawie, ze 4 Tal. 10 Cz: słowami: Cztery Talary i dziesięć Czeskich – skarżycielowi resztuje, i obowiązuje się pod warunkiem Sekucyi do czterech Tygodni te pieniądze zapłacić i kosztą ponosić.

Skarżyciel zezwala czekać a tem sposobem stała się ugoda ukończona.

Wysz spisany Protokoll polski był przeczytany, przyjęty i podpisany.

xxx Joseph Wewiorka, Matyas Mocek

a – u – s

Scharff

[nr 165] p. 191-192 spr. 126 (1856)

Stało się w Jemielnicy dnia 23go Paździenika 1856.

Na skargę kolonisty Gottlieb Wierschen z Petergretzu naprzeciw wdowy Lotte Richter ztamąd był na dziś termin dla ugody, na który obie party z osoby i woli pojętności znane, dostawiły się.

Obskarżona przyznawa, że skarżycielowi 10 talarów, słowami dziesięć talarów resztuje i obowiązuje się pod warunkiem sekucyi połowę [p. 192] do jarmaku strzeleckiego¹⁰⁹, a ostatek na gody nazad oddać i kosztą ponosić.

Skarżyciel był ztém za kontent, a ugoda stała się ukonczona. Wyż spisany protokół polski był partom przez sędziego polubowego, który po polsku czytać i pisać umie, i to swoją przysięgą twierdzi, przeczytany, przyjęty i podpisany.

xxx Lotte Richter, xxx Gottlieb Wierschen, Bulla, Verhandlungs- und Unterschriftszeuge.

a – u – s

Scharff

[nr 166] p. 193 spr. 131 (1856)

Stało się w Jemielnicy dnia 30^{go} Paździenika 1856.

Na skargę kolonisty Caspera Orlika przeciw kolonisty Wojtka Małka z Liebenhajnu kwuli wygrabienia ścielki był na dziś dla ugody termin, na który obie party z osoby i woli znające, dostawiły się.

Była ugoda następnie uczyniona: Obskarżony obiecuje wygrabioną ściel jednym talarem wynagrodzić pod warunkiem sekucyi wprze ciągu ośmiu dni, skarżycielowi zapłacić i kosztą ponosić.

Skarżyciel ztém zakontentny będąc i na ten sposób stała się ugoda ukończona. Wyż spisany protokół polski przez sędziego polubowego przeczytany, przyjęty i podpisany.

Woytek Małek, Kasper Orlik

a – u – s

Scharff

[nr 167] p. 196 spr. 140 (1856)

Stało się w Jemielnicy d: 22^{tego} Listopada 1856.

Na skargę Handlerza Izaaka Gassmanna naprzeciw Hałupnika Karla Marek tu ztąd kwuli 4 Tal: 15 Cze: płatu od roli był na dziś Termin dla ugody, na który obie party z osoby znane dostawiły się.

Obskarżony uznaje dług swój zaprawy wynoszący 4 Talary 15 Cz: – Cztery Talary i piętnastcie Czeskich, obiecuje go odpłacać mianowicie: jutro dwa Talary a reszt do 14 dni pod warunkiem Sekucyi i chce tesz kosztą ponosić. Ztem był skarżyciel zakontentny i przyzwala czekać.

Wysz spisany protokoll polski przez sędziego polubowego, który w polskim języku pisać i czytać zdoła, a to przysięgą swoją twierdzi, podpisany i przyjęty.

Kar Marek

a – u – s

Scharff

¹⁰⁹ Jarmark strzelecki – w Strzelcach odbywało się sześć jarmarków rocznie.

[nr 168] p. 198 spr. 6 (1857)

Stało się w Jemielnicy dnia 14. Stycznia 1857.

Na skargę kupca Isaaka Brieg tuztąd na przeciw Hałupnika Antonia Gwosdka kwuli ządania 15 Talar. 10 czeski. 6 Fynik. był na dziś termin na ugodę, na który obie party zosoby i woli pojętności znane dostawiły się.

Oskarżony zapłacił zaraz gotowizny 5 Talarów i obowiązuje się ostatek resztu zaprawie uznanego 9 Tal. 26 czesk. 6 fyników słowami: dziewięć talarów, sześć dwadzieścia czeskich 6 fyników do czterech miesięcy pod warunkim sekucyi zapłacić i koszta ponosić.

Skarzyciel zezwoli czekać, a tak była ugoda ukńczóna, wysz spisany protokół w polskim języku przez sędziego polubowego, który po polsku pisać i mówić zdalny, przeczytany, przyjęty i podpisany.

Anton Gwozdek, I. Brig

a – u – s

Scharff

[nr 169] p. 199 spr. 7 (1857)

Stało się w Jemielnicy dnia 14 Stycznia 1857.

Na skargę kupca Izaaka Brieg przeciw Hałupnika Johanna Klencza tu ztąd kwuli ządania 1 Talar 2 czesk. 6 fynik był na dziś termin dla ugody, na który obie party zosoby i wóli pojętności znane dostawili się. Obskarżony uznaje dług cyniąc 1 Tal. 2 czesk słowami: jeden Talar dwa czeskie za prawy i obowiązuje się za miesiąc tę sumę zapłacić pod warunkiem sekucyi i koszta ponosić.

Skarzyciel ztem zakontentny zezwala czekać.

Na ten sposób była ugoda zakonczona, wysz spisany protokół polski przez sędziego polubowego przeczytany, przyjęty i podpisany.

Jochan Klęcz, I. Brig

a – u – s

Scharff

[nr 170] p. 200 spr. 8 (1857)

Stało się w Jemielnicy dnia 14go Stycznia 1857.

Na skargę kupca Isaaka Brieg na przeciw komornika Bernarda Lippoka tuztąd, kwuli ządania 28 czeskich, 9 fynik. był na dziś termin dla ugody, na który obie party sędziowi polubowemu znane dostawiły się. Obskarżony uznaje dług za prawy a obowiązuje się i zkosztami, które skarżyciel wyłożył w sumie 1 Talar 3 czesk. 9 fynik. słowami: Jeden talar, trzy czeskie i dziewięć fynników pod warunkiem sekucyi za miesiąc zapłacić.

Zkaziciel zezwale czekac a ztem zpusobym była ugoda ukończona.

Wysz spisany protokół polski przez sędziego polubowego przeczytany, przyjęty i podpisany.

Bernard Lippok, I. Brig

[nr 171] p. 201 spr. 9 (1857)

Stało się w Jemielnicy dnia 14^{go} Stycznia 1857.

Na skargę kupca Isaaka Brieg na przeciw hałupnika Antonia Nowoka tuztąd, kwuli 1 talara 2 czesk. ządania był na dziś termin dla ugody, na który się obie party zosoby znane dostawiły.

Obskarżony uznaje dług za prawy cyniąc 1 Talar 2 czeski i pięć ceskich wyłożonych kosztów i obowiązuje się takie do kupy 1 talar 7 czesk. słowami: Jeden talar i siedym czeskich – pod warunkiem sekucyi do trzech miesięcy zapłacić i koszta ponosić.

Zkarżyciel zezwala czekać a ztem była ugoda ukńczóna.

Wysz spisany protokół polski przez sędziego polubowego przeczytany, przyjęty i podpisany.

Anton Nowak, I. Brig

a – u – s

Scharff

[nr 172] p. 202-203 spr. 10 (1857)

Stało się w Jemielnicy dnia 10^{tego} Lutego 1857.

Na skargę młénarza Franca Mendle tu ztąd na przeciw młénarskiego syna Wilchelma Krawca kwuli oszpecenia jego zdrzebca przez ostrzyżenie grzywby był na dziś termin dla ugody na ządanie obska-

rzanego, na który obie party zosoby znane dostawiły się. Oni ucaleli następującą ugodę w tej rzeczy. Obskarżony Wilhelm Krawietz myśli przeciwnie żadnej winy nie ponosić na oszpeceń zdrzebia, co się tylko jego młodszego brata samo dotyka, jest ale gotow za niego żadaną nadgodę zastąpić. Płaci Mędlowi dla wynadgodzenia w tej sprawie mających kosztów i zmudy 6 talarów słowami: sześć talarów gotowizną.

Mędla kwituje na to a wyrzeka się wszystkich dalszych skargów w tej rzeczy.

[p. 203] Chce osobiwie o tym dalej milczeć i ukarania zbrodniaza wcale nie żądać mianowicie ani przeciw niego, ani też przeciw jego brata Franca.

Krawietz ponosi też kosztą.

Na ten spusób stała się ugoda ukóńczona, przez wysz spisany polski protokół od sędziego polubowego przeczytana, przyjęta i podpisana.

Frantz Mendla, Wilhelm Krawietz

a – u – s

Scharff

[nr 173] p. 206 spr. 41 (1857)

Stało się w Jemielnicy dnia 7^{go} Maja 1857.

Na skargę kolonisty Thomasza Hadasch z Petergraetzu naprzeciw kolonisty Philipa Dudy z tam tąd kwuli gotowizny pozyczany 6 Thal. był na dziś termin dla ugody a dostawiły się obie party znane osobą i zwoli pojętności.

Obskarżony uznał za prawy dług swój i obowiązuje się po warunkiem sekucyi 6 Talarów słowami: Sesé Talarów skarżycielowi do 14 dni z kosztami zapłacić.

Skarżyciel zezwala czekać a tém sposobem była ugoda zakończóna.

Protokół w polskim języku zwysz zapisany był przeczytany, przyjęty i podpisany.

Philipp Duda, xxx Thomas Hadasch, Bernatzky, Unterkreuzungszeuge

a – u – s

Scharff

[nr 174] p. 207 spr. 42 (1857)

Stało się w Jemielnicy dnia 7^{go} Moja 1857.

Na skargę młynarczyka Ignatza Motzka tu ztąd na przeciw komornika Sobka Pyki, kwuli požądania 6 Talar. był na dziś termi¹¹⁰ dla ugody, na który obie party z osoby i pojętności znane dostawiły się.

Obskarżony uznał za prawie, ze skarżycielowi 6 Talar. resztuje, których odniego pozyczął, i obowiązuje się pod warunkiem sekucyi w następujących terminach skarżyciela wypłacić i kosztą ponosić, mianowicie:

1 za osiem dni 2 Talary

2 za 6 Tygodni 2 Talary a ostatek podalszych 6 Tygodniach.

Ztem był skarżyciel zakontent i zezwala czekać.

Protokół w polskim języku wysz spisany, przeczytany, przyjęty i podpisany.

xxx Sobek Pyka, xxx Ignatz Motzek, Novinsky, Unterkreuzungszeuge

a – u – s

Scharff

[nr 175] p. 209-210 spr. 56 (1857)

Stało się w Jemielnicy dnia 26^{go} Moja 1857.

Na skargę siodłaka Thomasza Wycisło z Łazisk naprzeciw tam tejszego siodłaka Józefa Jałowego kwuli 19 Talar. za dużalego uroku od kapitału na hypotekę wyporzczonego był na dziś termin dla ugody, na który się obie party zosoby i pojętności znane dostawiły.

Obskarżony uznał za prawie, ze skarżycielowi 19 Talarów uroku do pierwszego Moja resztuje. Obowiązuje się owe 19 Talarów słowami: dziewiętnaście Talarów do pierwszego Października bieżącego roku skarżycielowi pod warunkiem sekucie i kosztą ponosić.

Ponieważ dotąd swoje miejsce zięciowi swemu oddawać będzie, tak fantuje dla pewności owych pie-niędzy Wycug swój a daje sobie zpodobać zemu może być aresztowany. Skarżyciel zezwala czekać a jest z ofiarowaniem dłużnika swego zakontent.

¹¹⁰ Termin.

[p. 210] Tem sposobym stała się ugoda ukonczona, a protokol wpolskim języku wysz zapisany był przeczytany, przyjęty i podpisany.

Joseph Jalowiy, Thomas Wycislo

a – u – s

Scharff

[nr 176] p. 211-212 spr. 64 (1857)

Stało się w Jemielnicy d: 20^{tego} Lipca 1857.

Szwiec Johann Karliczek z Petersgreu skarżył naprzeciw Urzendenika Oekonomicznego P: Gramsza tu ztąd kwuli znieważenia odebranego d: 15^{go} t: m: i był na dziś Termin dla ugody, na który obie party według powołania dostawiły się znajome z osoby i woli pojętności.

Po ogłoszeniu skargi stała się następująca ugoda:

Skarzyciel bierze skargę napowrót, nie rządu kary od sędziego polubowego namienionej naprzeciw Obskarzonemu i chce milczeć wcale o tem, gdy Obskarżony jego znmudy 5ma Talarami wynagrodzi i koszta odbiere.

Obskarżony obowiązuje się także do zapłaty namienionej Summy skarzycielowi 5 Talarow i koszta sędziego polubowego ponosić.

[p. 212] Obskarżony płaci zaraz gotowizną 5 talarow, na co go Skarzyciel kwituje.

Więcej nie było do umówienia a polski protokoll by przeczytany, przyjęty i podpisany.

Johanna Karlitek, Gramsch

a – u – s

Scharff

[nr 177] p. 215-216 spr. 90 (1857)

Stało się w Jemielnicy dnia 26^{go} Sierpnia 1857.

Na skargę Cieśle Franca Gawlika z Mokrychłonow¹¹¹ i Komornika Franca Wojtenka z Stefanshain naprzeciw Parobkow: Franca Kusia i Jozefa Gabrysia z Wierchlesia, i Thomasza Marka z Gonsiorowitza kwuli znieważenia d: 15^{go} t: m: w wieczor o Godzinie 10tej na Dródze przy Stefanshain był na dziś Termin dla ugody, na który obie party nizej podpisanemu sędziemu polubowemu znane dostawiły się. Obskarżeni nie mogli wyrzec obwinowania Skarzycieli i stała się między niemi następująca ugoda:

1. Obskarżeni obowiązują się Skarzycielom 12 Talarów, słowami: Dwanaście Talarow – za Attesta lekarskie, za lekarstwa i wynagrodzenie fatygi i znmudy zapłacić.

[p. 216] 2. Do tutajszej kasy szkolnej 1 Talar 10 Czeskich, w Summie 13 Talarow 10 Czeskich na dwa razy, mianowicie: na przyszłą Niedzielę pierwszą Połowę 7 Talarow, a za 14 Dni t: j: 13^{go} Września drugą połowę 7 Talarów pod warunkię sekucyi zapłacić i koszta ugody ponosić.

Więcej nie było do pisania a wysz spisany Protokoll od sędziego polubowego po polsku przeczytany, przyjęty i podpisany.

Gabrys Jozef, Tomas Moczek, xxx Franz Kusch, Frantz Woytynek, xxx Franz Gawlik, Bulla, Unterschriftszeuge

a – u – s

Scharff

Den 14 Septber alles bezahlt an die Kläger u. Schulkasse

[nr 178] p. 218 spr. 103 (1857)

Stało się w Jemielnicy dnia 29^{tego} Września 1857.

Bez powołania dostawili się dzisiaj przed nizej podpisanem sędzią polubowym z osoby i woli pojętności znani:

1. Komornik Thomas Czaja

2. Zagradnik George Mika obaj z Wierchlesia.

Obaj prosili o wygotowanie następującej ugody.

Tomasz Czaja powiadał: Zaskarżyłem Georga Mikę 8^{go} t.m. kwóli obrażenia przed sądem. Z powodu zaskarzonego i po ustnej ugodzie zaś biorę skargę nazad i zrzekam się wszelkiego ukarania onegoż,

¹¹¹ Mokre Łany, Mokrolohna, Mokrolona – dzielnica miasta Strzelce Opolskie, dawniej gmina wiejska w powiecie strzeleckim, licząca 52 domy i 337 mieszkańców. We wsi znajdował się folwark, zaś parafia katolicka w Strzelcach Opolskich.

jeżeli wszystkie aż dotąd uczynione, tak sądowe, jako też niesądowe koszta przyjmie a mnie na moje trudy i fatygi w tej sprawie wynagrodzi.

Zaskarżony zaś oświadczył się być gotów żądaniom skarżyciela zadość uczynić, wszystkie koszta i wydatki sam ponosić i Skarżyciela wynagrodzić pod uniknieniem exekucyi.

Obojga przyobiecali wzajemnie milczenie o tej żeczcy, a żądali na koszta zaskarżonego wygotowania następującej ugody,

[p. 219] aby przez to na powrót wzięcie skargi u sądu sprawić a kwóli zabezpieczenia aktów na koszta zaskarżonego oświadczenie, jak się niniejszem dzieje dać, i zniesienie terminu na 16^{tego} Pazdziernika uskutecznić.

Niniejszy układ został przez polski protokół, od sędziego polubowego, który po polsku mówić i pisać umie, co na swój urząd zaświadcza, przetłomaczony, przyjęty, i jak następuje podpisany.

xxx Thomas Czaja, Mika, Kusch Scholze, Unterschrifts- u. Verdollmetschungszeuge

a – u – s

Scharff

Ausfertigung erteilt den 29ten Septbr.

[nr 179] p. 220-221 spr. 107 (1857)

Stało się w Jemielnicy d: 12 Pasdziernika 1857.

Na skargę szołtyśa Kraika tu ztąd naprzeciw komornika Franca Denera kwuli obrażenia był na dziś Termin dla ugody, na który obie party z osoby i wóli pojętności znane dostawiły się.

Obskarżony nie mógł się wyrzyc uczynku winowanego i był gotowy, karę przez Sędziego polubowego naznaczoną 1 Talar słowami: Jeden Talar – do kasy tutajszej szkoły odnieść i do 12^{tego} Listopada pod warunkiem sekucyi zapłacić i koszta ponosić.

Skarżyciel ztem zakontentny będąc, wymówił przecię, jeżeliby skarżyciel powinności namienionej nie wykonał, że skargę odnowi i przed Sądem uczyni, do czego Obskarżony [p. 221] skłonić się daje.

Na ten sposób była ugoda zakończona, przez wysz spisany protokoll polski od sędziego polubowego tłumaczoni, przeczytany, przyjęty i podpisany.

xxx Franz Derner, Janoszek, Unterkreuzungszeuge, Kraik Scholze

a – u – s

Scharff

Den 16 Novbr an die Schulkasse 1 rh bezahlt.

Es wurde demnächst die vorstehende Verhandlung dem unterzeichneten Schulvorstande zur Vollziehung vorgelegt und von ihm unterschrieben.

[nr 180] p. 222-223 spr. 110 (1857)

Stało się w Jemielnicy d. 17 Pasdziernika 1857.

Na skargę Hałupnika Franca Cichonia z Jemielnice naprzeciw karczmarza Jozefa Wewiorki z Wierchlesia kwuli 3 Talarow żądanych był na dziś Termin, na który obie znane dostawiły się.

[p. 223] Obskarżony uznał za prawie, że 3 Tal. słowami: Trzy Talary – skarżycielowi resztuje i obojętnuje się pod warunkiem Sekucyi do 1^{go} Grudnia zapłacić i koszta ponosić.

Skarżyciel ztem zakontentny będąc i wymawa sobie po 1 Grudniu Sekucye żądać. Tem sposobem była ugoda zakonczona i protokoll wysz polski spisany przeczytana, przyjęty i podpisany.

xxx Joseph Wewiorka, xxx Franz Cichon, Jul. Hunscha, Schul-Adj.¹¹², Unterschrifts- u. Verdollmetschungszeuge

a – u – s

Scharff

[nr 181] p. 226 spr. 136 (1857)

Stało się w Jemielnicy d: 17 Grudnia 1857.

Na skargę szenkierki Wdowy Gassmann tu ztąd naprzeciw Hałupnikowi Marcinowi Malik z Gonsiorowitza kwuli żądania 29 Czes: 6 Fin: za gorzałkę, piwo i chleb był na dziś Termin dla ugody, na który party z osoby i wóli pojętności znane dostawiły się.

Po skardze przedstawieniu uznał obskarżony za prawie, że skarżycielce wyskarżone żądanie 29 Cz: 6

¹¹² Skrót od Adjuvant – młodszy nauczyciel.

Fin: słowami: Dziewięć i dwadzieścia Czeskich i sześć Finików – resztuje i obowiązuje się pod warunkiem Sekucyi ten dług w dwóch Terminach t: j: za 14 dni 15 Cz: a ostatek na końcu stycznia 1858 zapłacić i kosztą ponosić.

Z tem była skarżycielka zakontent a wysz spisana ugodę przyjęła, która w polszczyźnie przeczytana była i od obuch przyjęta i podpisana.

Martin Malik, Helene Gassmann

a – u – s

Scharff

[nr 182] p. 230-231 spr. 28 (1858)

Stało się w Jemielnicy dnia 26 Marca 1858.

Na skargę Karoliny żemęcej Kolonisty Marcin Jeziorowski z Liebenhainu naprzeciw Kolonistowi Francowi Lamich z Liebenhainu kwuli obrażenia był na dziś Termin dla ugody, na który obie party dostawiły się będąc znane z osoby i woli pojętności.

Po przedstawieniu skargi zeznał oskarżony, że skarżycielkę obraził a był gotowy karę przez Sędziego polubowego naznaczoną ponosić.

Oskarżony obowiązuje się 1 Tal: słowami: jeden Talar do kasy szkolnej w 14 dniach pod warunkiem sekucyi zapłacić i kosztą ponosić.

Skarżycielka i jej mąż byli zakontent ztem, chcą zapomnieć ten przypadek, a wszelkiej skargi wcale zaniechać.

Na ten sposób stała się ugoda ukończona, Protokoll w polskiej mowie przez sędziego polubowego, [p. 231] który po polsku mówi i pisze, a to przysięgą urzędu swego twierdzi, spisany, przeczytany, przyjęty i podpisany.

Lamich, Karolina Jezioroski, Martin Jezorowszky, Greitzki, Verhandlungs- und Unterschriftszeuge

a – u – s

Scharff

Vorstehende Verhandlung wurde hierauf dem Schulvorstande behufs Uebernahme des Strafbetrages an die Schulkasse zur Vollziehung vorgelegt u. von derselben unterzeichnet.

Kraik Scholze

[nr 183] p. 232-233 spr. 37 (1858)

Stało się w Jemielnicy dn: 1 Maja 1858.

Na skargę Parobków Jozefa Klencz i Grzegorza Głowanie tu ztąd naprzeciw Masarza Emanuela Murlowskiego kwuli obrażenia był na dziś Termin dla ugody, na który obie party z osoby i woli pojętności znane na powołanie dostawiły się.

Po przedstawieniu skargi nie mógł oskarżony wyrzec, że skarżycieli 27 Kwietnia w tutajszej Karczmie obraził.

Był także do ugody gotowy i przyjął od sędziego polubowego naznaczoną karę. Obowiązuje się także karę: 1 Talar – do kasy szkolnej zapłacić, a [p. 233] okrom tego skarżycielą każdemu 15 Cz: dokupy 1 Talar za ich zmudy i kosztą wynagrodzić pod warunkiem Sekucyi.

Obaj skarżyciele są przez to ukontentowani, wyrzekają dalszych skargów i chcą o tem milczeć.

Tem sposobem była ugoda ukończona, wysz spisany protokół w polskim języku przeczytany, przyjęty i podpisany.

Emanuel Murlowsky, xxx Joseph Klencz, Gregor Glowania, Greitzke, Unterschrifts- u. Verdollmet-schungs-Zeuge

a – u – s

Scharff

Vorstehende Verhandlung wurde hierauf dem Schulvorstande behufs Uebernahme des Strafbetrages in die Schulkasse zur Vollziehung vorgelegt u. von derselben unterzeichnet.

Kraik Scholze

[nr 184] p. 235-236 spr. 63 (1858)

Stało się w Jemielnicy d: 24 Czerwca 1858.

Na Skargę zygodnika Mathiasa Brysia z Gąsiorowicz naprzeciw kowala Nepomucena Lattki kwuli 1 Talara jak żądanie za prosię jemu przedane był na dziś Termin dla ugody, na który party z osoby

i wóli pojętności znane dostawiły się.

Po przedstawieniu skargi uznał oskarżony za prawie dług swój. Potem ziednali się oboje na ten sposób, że oskarżony obowiązuje się dług jemu spuszczone na 20 Czeskich słowami: dwadzieścia Czeskich – w przeciągu 2 Miesiący pod warunkiem sekucy zapłacić i koszta ponosić.

Skarżyciel zadowolony obietnicą, zezwala czekać, a na ten sposób była ugoda zakończona. Protokoll w polskim języku spisany był przeczytany, przyjęty i podpisany.

Nepomucen Lattka, Matyas Bryś

a – u – s

Scharff

[nr 185] p. 238 spr. 80 (1858)

Stało się w Jemielnicy d. 4 Sierpnia 1858.

Na skargę Siodłaka Jendrzeja Kołodzieja z Lazisk naprzeciw Siodłaka Jozefa Gruszki ztamtąd był na dziś termin dla ugody, na który obie party według powołania dostawiły się. Oboje z osoby i wóli pojętności znajome.

Po przedstawieniu skargi, mianowicie, że oskarżony 10 lat starego Syna skarżyciela znieważył, nie mógł oskarżony wyprzyć, owe znieważenie popełnione uczynić, stanowiąc ale, że chłopczyk w życie przez wypasenie gęsioma szkodę uczynił, była następująca ugoda uczyniona.

Z względu szkody uczynionej nie żąda skarżyciel ukarania oskarżonego a bierze skargę nazad. Oskarżony odbiera koszta.

Tem sposobem była ugoda zakończona, przez wysz spisany protokoll polski przetłumaczona, przyjęta i podpisana.

Jozek Gruska, xxx Andres Kolodziej, Greitzke, Unterschrifts- u. Verdollmetsch.-Zeuge

a – u – s

Scharff

[nr 186] p. 239-240 spr. 87 (1858)

Stało się w Jemielnicy dnia 11 Sierpnia 1858.

Na skargę Urzędu leśniczego z Jemielnice naprzeciw Hałupnika Franca Łeszczoka tu ztąd kwuli płatu od roli resztującego był na dziś Termin dla ugody, na który party powołane dostawiły się, mianowicie z strony skarżyciela Deputerowany Paweł Głowania, który upowazenie swoje przedłożył.

Po przedstawieniu skargi oświadczył oskarżony, [p. 240] ze Summę 7 Tal: 6 czesk: słowami: Siedem Talarow i sześć Czeskich – płatu rolniczego do końca Września resztuje a do tego przyznawa. Obowiązuje się pod warunkiem Sekucy ową Summę do końca tego Miesiąca zapłacić i koszta ponosić.

Tem sposobem stała się ugoda zakończona od skarżyciela przyjęta i przez wysz spisany protokoll polski tłumaczona, przyjęta i podpisana.

Frantz Łeszczok

a – u – s

Scharff

[nr 187] p. 242-243 spr. 108 (1858)

Stało się w Jemielnicy d. 4 Pasdzienika 1858.

Na skargę urzędu leśniczego naprzeciw Komornika Franca Kotyrby tu ztąd kwuli zadłużonego płatu od roli był na dziś Termin dla ugody, na który party zaproszone dostawiły się, a mianowicie: z strony Skarżycieli Deputerowany Paweł Głowania, który upowazenie swoje przedłożył.

Oskarżony uznaje za prawie, że urzędowi leśniczemu 3 Talary 27 Czes: 6 Fenikow – słowami: Trzy Talary, siedem i dwadzieścia Czeskich i sześć Feników – resztuje płatu za rok od 1 Pasdzienika 1857 do tąd 1858. Obowiązuje się pod warunkiem sekucy te pieniądze do końca Listopada b: r: do kasy leśniczkiej zapłacić i koszta ponosić.

Deputerowany Głowania zezwoli czekać i tem sposobem stała [p. 243] się ugoda ukończona.

Wysz spisany protokoll polski bez sędziego polubowego tłumaczony, przyjęty i podpisany.

xxx Franz Kotyrba, Paul Gloania, Greitzke, Verhandlung- u. Unterschriftszeuge

a – u – s

Scharff

[nr 188] p. 243-244 spr. 109 (1858)

Stało się w Jemielnicy dnia 11^{go} Pasdzienika 1858.

Na skargę Nauczyciela szkolnego p. Haenelt z Gonsiorowic naprzeciw Agaty zamężnej Zogrodnika Franz Głowania tu ztąd kwuli 5 Talarów był na dziś dla ugody Termin, na który party powołane dostawiły się, Sędziemu polubowemu z osoby i woli pojętności znane.

Po przedstawieniu skargi uznała oskarżona za prawie, że skarżycielowi 5 Talarów – słowami: Pięć Talarów resztuje. [p. 244] Obowiązuje się za zezwoleniem męża jej pod warunkiem sekucyi ten dług do czterech Tygodni skarżycielowi zapłacić i kosztą ponosić.

Skarżyciel przyzwolił czekać a na ten sposób była ugoda zakonczona.

Wyż spisany Protokoł w polskim języku był przez sędziego Polubowego tłumaczony, przeczytany, przyjęty i podpisany.

Agata Głowania, Haenelt

a – u – s

Scharff

[nr 189] p. 245 spr. 114 (1858)

Stało się w Jemielnicy d: 15 Listopada 1858.

Bez powołania dostawili się przed Sędziem polubowem z osoby i woli pojętności znani:

1. Kolonista Jakub Czaplik z Petersgreu

2. Kupiec Isaak Brieg tu ztąd.

Pierwszy oświadczył, że on o Briegowi 4 Talary resztuje i obowiązuje się pod warunkiem Sekucyi te pieniądze słowami: Cztery Talary do 1^{go} Września 1859 zapłacić i kosztą ponosić.

Brieg był z tem zakoncentny a tem sposobem była ugoda zakonczona, wysz spisany Protokoll w polskim języku przez Sędziego polubowego był przeczytany, przyjęty i podpisany.

xxx Jacob Czaplik, I. Brig, Verhandlungs- u. Unterschriftszeuge Greitzke

a – u – s

Scharff

[nr 190] p. 250 spr. 20 (1859)

Stało się w Jemielnicy dnia 11 Marca 1859.

Na skargę Szołtysa Kusia z Wierchlesia na przeciw Kaczmaża Gregorza Sklebiga z Wierchlesia kwuli obrażynia był na dziś Termin dla ugody, na który obie party z osoby i woli pojętności znane, dostawiły się. Oskarżony niemógł wyprzyć obrazy uczynionej na przeciw Szołtysa i był gotowy karę od Sedziego polubowegoadaną przyjąć. Obowiązuje się także za karę 2 Talary: słowami Dwa Talary – do kasy ubogiej Gminu zaraz zapłacić i kosztą ponosić pod waronkiem Sekucyi.

Stem jest skarżyciel zakoncent a naten sposob była ugoda zakonczona.

Potem był Protokoll polskim językiem na pisany, przeczytany, przyjęty i pod pisany.

Gregor Sclebitz, Kusch Scholze

Greitzke, Unterschrifts- u. Verdollmetschungs-Zeuge

a – u – s

Scharff

Den 29/4 bez. 2 rh.

[nr 191] p. 253 spr. 37 (1859)

Stało się w Jemielnicy d: 3 Moja 1859.

Na skargę Karczmarza Grzegorza Sklebiga z Wierchlesia naprzeciw Hałupnika Ignaca Gaschia tu ztąd kwuli ządania zadłużałych uroków był na dziś Termin do ugody, na który obie party powołane z osoby i woli pojętności znane dostawiły się.

Po przedstawieniu skargi ujednaly się obie party po uczynionem obrachunku, że Oskarżony jeszcze 5 Talarów, słowami: Pięć Talarów – jeszcze resztuje a obowiązuje się pod warunkiem sekucyi te pieniądze po dwuch Miesiącach Skarżycielowi zapłacić i kosztą ponosić.

Skarżyciel zezwala czekać a tem sposobem stała ugoda zakonczona w polskim języku przez sędziego polubowego na pisana, przeczytana, przyjęta i podpisana.

xxx Ignatz Gasch, Gregor Sklebitz, Unterschrifts- u. Verdollmetschungs-Zeuge Greitzke

a – u – s

Scharff

Den 8 Septbr. Ausfertigung erth.

[nr 192] p. 258-259 spr. 71 (1859)

Stało się w Jemielnicy d: 25 Lipca 1859.

Na skargę Hałupnika Franca Studenta z Wierchlesia naprzeciw Hałupnika Wojtka Moja kwuli zniewazenia Syna jego 15 letniego był na dziś Termin dla ugody, na który party sędziemu polubowemu znane dostawiły się.

Po przestawieniu skargi nie mógł obskarżony odrzeknąć, że Syna skarżyciela zniewazał i był gotów następującą ugodę uczynić.

Obskarżony obowiązuje się mianowicie pod warunkiem sekucy karę od sędziego polubowego naznaczoną do kasy szkolnej 20 Czeskich zapłacić i skarżycielowi za potargane obleczenie zniewazonego Syna 8 Czeskich 6 Feników wynagrodzić, koszta ponosić a wszystko do 14 Dni u Sędziego polubowego zapłacić.

[p. 259] Skarżyciel jest z tem zakontent, wymawia sobie gdyby zapłata nie była uczyniona Sekucy żądać, a tem sposobem była ugoda ukończona.

Protokoll obok polskim językiem przez sędziego polubowego tłumaczony, przyjęty i podpisany.

Woytek Moy, Franz Student

a – u – s

Scharff

Die vorstehende Vergleichsverhandlung wurde hierauf behufs Einziehung der Strafe in die Schulkasse vom unterzeichneten Schulvorstehen vollzogen.

Bezahlt 1 rh 3 sgr 6 pf incl: Schulkasse d: 31/7.

[nr 193] p. 260-261 spr. 77 (1859)

Stało się w Jemielnicy d: 9 Sierpnia 1859.

Na skargę Händlerza Karła Głowanie tu ztąd naprzeciw Komornika Piotra Smolnego z Petersgracu kwuli żądania czyniąc 20 Cz: za żywność był na dziś Termin dla ugody, na który obie party znane Sędziemu polubowemu dostawiły się.

Po przestawieniu skargi przyznaje Obskarżony dług za prawy i obowiązuje się 20 Czes: słowami: Dwadzieścia czeskich w przeciągu 14 Dni pod warunkiem Sekucy skarżycielowi zapłacić i koszta ponosić. Skarżyciel z tem ofiarowaniem zakontentny zezwała czekać.

Tem sposobem była ugoda zakończona, [p. 261] protokoll polskim językiem przez Sędziego polubowego spisany, przeczytany i przyjęty.

xxx Peter Smolny, Franz Gajda als Unterkreuzungs Zeuge des des Schreibens unkundigen Smolny, Carl Głowania

a – u – s

Scharff

[nr 194] p. 263 spr. 101 (1859)

Stało się w Jemielnicy dnia 22 Pasdziernika 1859.

Na skargę Śiodłaka Jendrzeja Kraika tu ztąd naprzeciw kolonisty Jozefa Gize z Petersgracu kwuli 1 Talar: nadgrody szkody był na dziś Termin dla ugody, na który party w osobie i woli pojętności znane, dostawiły się.

Po przedstawieniu skargi uznał obskarżony za prawie, że skarżycielowi 1 Talar słowami: Jeden Talar – jak nadgrode szkody zapłacić ma, dlatego się obowiązuje te pieniądze do do jutra warunkiem Sekucy zapłacić i koszta ponosić.

Tem sposobem stała się ugoda zakonczona, przez wysz spisany protokoll polski tłumaczona, przyjęta i podpisana.

Joseph Giza, Andres Kreik, Greitzke, Unterschriftszeuge

a – u – s

Scharff

[nr 195] p. 264 spr. 102 (1859)

Stało się w Jemielnicy dnia 28 Stycznia 1859.

Na skargę Kolonisty Johann Kontetzki z Petersgratz naprzeciw tamtejszego kolonisty Johanna Swobody kwuli 15 Talar: gotowizny pożyczonej był na dziś Termin dla ugody, na który party z osoby i woli pojętności znane dostawiły się.

Po przedstawieniu skargi uznał obskarżony dług zaprawy a obowiązuje się pieniądze czyniąc 15 Talarow, słowami: Piętnascie Talarow – do 8 Dni zapłacić i koszta ponosić pod warunkiem Sekucyi.

Tem sposobem była ugoda zakonczona, protokoll w polskim języku spisany od sędziego polubowego tłumaczony, przyjęty i podpisany.

Johan Swoboda, Johan Kontecki

a – u – s

Scharff

[nr 196] p. 265-266 spr. 108 (1859)

Stało się w Jemielnicy dnia 25 Listopada 1859.

Na skargę kolonisty Jana Kozlika z Liebenhain naprzeciw Hutnego kowala Lorenca Buschmanna z Łonaka¹¹³ kwuli 1 Tal: był na dziś Termin dla ugody, na który obie party z osoby i woli pojętności znane dostawiły się.

Obskarżony uznaje za prawie, że skarżycielowi 1 Talar – słow: Jeden Talar – resztuje i obowiązuje się pod warunkiem Sekucyi [p. 266] do 3 Tygodni skarżycielowi wypłacić i koszta ponosić.

Skarżyciel przyzwala czekać a tem sposobem stała się ugoda ukończona.

Protokoll wysz w polskim języku od sędziego polubowego spisany, był przeczytany, przyjęty i podpisany. Buszmnn, Johan Kozlik

a – u – s

Scharff

[nr 197] p. 266-268 spr. 109 (1859)

Stało się w Jemielnicy dnia 25 Listopada 1859.

Na skargę kolonisty Jana Kozlika z Liebenhainu naprzeciw Charloty owdowiałej Kolonisty Karła Richtera z Petersgreu¹¹⁴ kwuli żądania 10 Tal: był na dziś Termin dla ugody, na który party z osoby i woli pojętności znane dostawiły się.

[p. 267] Skarżyciel przedłożył oblig. od 26 Sierpnia 1858, podług tego obskarżony 10 Talarow od Skarżyciela pożyczył a te pieniądze po zniwie przeszłego roku zapłacić miał. Obskarżona uznał owy Oblig za prawy a chce ten dług do 1^{go} Września p: R: przez Syna jej kolonisty Jana Richtera na rachunek wycugu jej wypłacić.

Przytomny Syn Jan Richter obowiązuje się te pieniądze wynosząc 10 Tal. słowami: Dziesięć Talarow – pod warunkiem Sekucyi do 1^{go} Września p: R: Skarżycielowi zapłacić, mianowicie: na odpłacenia tych 60 Talarow, które Matka jego na wycug od niego wypłacone dostać ma, tak że tylko jeszcze 50 Tal: dla niej zostaną, jako też i koszta ponosić.

Obskarżona jest z tem zakontentna a Skarżyciel [p. 268] także uspokojony zezwala czekać.

Tem sposobem stała się ugoda ukończona i przyjęta. Protokoll wysz spisany od Sędziego polubowego przetłumaczony, przyjęty i podpisany.

xxx Charlotte Richter, Johann Richter, Johan Kozlik

a – u – s

Scharff

[nr 198] p. 268-270 spr. 110 (1859)

Stało się w Jemielnicy dnia 29 Listopada 1859.

Bez powołania przysli dzisiaj do nizej podpisanego Sędziego polubowego znajomi:

1. Szenkierka Wdowa Helena Gassmann tu ztąd
2. Skuszerka Wdowa Jadwiga Brysch z Petersgreu.

¹¹³ Prawdopodobnie Łoniak, też Hubertus – część wsi Dąbrówka w powiecie toszecko-gliwickim.

¹¹⁴ Wdowa Charlotta Richter z Petersgrätzu wymieniona jest wśród innych tamtejszych kolonistów na mapie z 1858 roku, przechowywanej w zasobie APOp, zesp. Rejencja Opolska, nr 1191, Mapy i plany, sygn. XIV/93.

Żądali spisania następującej ugody:

[p. 269] Wdowa Jadwiga Brysch oświadczyła, że Wdowie Helenie Gassman resztuje 2 Talary 2 Czes: 6 Fen.; słowami: Dwa Talary, dwa Czeskie i poł – za napoje, a obowiązuje się razem pod warunkiem Sekucyi do 1^{go} Stycznia prz: R: zapłacić i kosztą wszystkie ponosić. Na ta zafantuje pofedronek skuszerski, który 1^{go} Stycznia ma otrzymać.

Wdowa Gassmann jest z tem ofiarowaniem zakontentna, zezwala czekac a chce juz oddaną skargę u sądu na kosta Bryski nazad wziąć.

Bryska odebrawszy i te kosztą stała się ugoda zakonczona, Protokoll wysz polskim językiem spisany, był potem [p. 270] przeczytany, przyjęty i podpisany.

xxx Hedwige Bryś, Helene Gassmannn, Unterschrifts- u. Verdollmetschungszeuge Greitzke.

a – u – s

Scharff

Bescheinigung aus Gericht behufs Zurücknahme

der Klage ertheilt 2 sgr. 6 pf.

Ausfertig. 2 - 6

= 5 sgr

[nr 199] p. 272-273 spr. 3 (1860)

Stało się w Jemielnicy d: 6 Stycznia 1860.

Na skargę Kolonisty Macieja Sterzyk z Petersgracu naprzeciw zogródnika Thomasa Mocza z Gonsiorowic kwuli obrażenia był na dziś Termin dla ugody, na który obie party z osoby i woli pojętności znane, dostawiły się.

Po przedstawieniu skargi stała się ugoda następnem sposobem:

[p. 273] Oskarżony nie mógł się wyprzec, że Skarzyciela bił, a był gotów podarte szaty, mianowicie: wstę 2 Talarami, flaszkę oleju, którą potrzebował, 7 ½ Czeskimi jako kosztą dokupy – 2 Talary 15 Cz: słowami: Dwa Talary i piętnaście Czeskich – skarżycielowi wynagrodzić i te pieniądze do 14 Dni pod warunkiem Sekucyi zapłacić. Zapłacił zaraz 1 Tal: (jeden Talar) – a zostanie jeszcze resztę 1 Tal 15 Cz: Skarzyciel jest z tem zakontent, odmawia dalszego ukarania oskarżonego i zawiera ugodę. Wysz spisany Protokoll był zakończony, w polszczyźnie napisany, przeczytany i podpisany.

xxx Mathias Sterzik, Thomas Moczek, Bardtke, Unterschrifts- und Verdollmetschungszeuge

a – u – s

Scharff

[nr 200] p. 276-277 spr. 14 (1860)

Stało się w Jemielnicy d: 2 Marca 1860.

Na skargę Komornika Jozefa Klyscza z Petersgracu naprzeciw Siodłaka Karala Haiduka z Jemielnice dostawiły się u nizej mianowanego Sędziego polubowego następujące osoby znane.

Siodłak Karol Haiduk oświadczył, że Jozefowi Klyszczowi Summę 100 Talarow – słowami: Sto Talarow – resztuje, których pieniędzy przed 1 ½ Roku od niego pozyczał. Uznaje ten dług zaprawy i obowiązuje się te pieniądze do Wielkanocy b: roku pod warunkiem Sekucye Klyszczowi zapłacić i Kosztą ponosić. Klyszcz jest przez ofiarowanie dłużnika swego zakontent i wymawia, gdyby nie zapłacono było, Executio żądać, zezwala czekać, [p. 277] a tem sposobem była ugoda zakończona.

Wysz spisany Protokoll był w polszczyźnie tłumaczony, przyjęty, przeczytany i podpisany.

Carl Haiduk, xxx Joseph Klyszcz, B. Pendzielek, Verdollmetschungs- u. Unterschriftszeuge

a – u – s

Scharff

[nr 201] p. 280 spr. 41 (1860)

Stało się d: 18 Czerwnia 1860.

Na skargę kupca Is¹¹⁵, Briegu tu ztąd naprzeciw Komornika Jozefa Kusia z Wierchlesia kwuli 8 T: 1 Cz. 3 F: był na dziś Termin dla ugody, na który party z osoby i woli pojętności znane dostawiły się.

Po przedstawieniu skargi uznał Oskarżony za prawie, że 8 Tal: 1 Sgr. 3 Fin. słowami: Osiem Talarow

¹¹⁵ Izaak.

jeden Czeski i trzy Finiki – resztuje i obowiązuje się za jeden miesiąc pod warunkiem sekucyi skarżycielowi zapłacić i koszta ponosić. Skarżyciel zezwala czekać, a na ten sposób stała się ugoda zakończona. Protokoll był polskim językiem spisany, przyjęty i po przeczytaniu podpisany.

Joseph Kusch, I. Brieg

a – u – s

Scharff

[nr 202] p. 281 spr. 42 (1860)

Stało się dnia 18 Czerwnia 1860.

Na skargę kupca I: Brieg tu ztąd naprzeciw tutajszego Hałupnika Szczepana Koniecznego kwuli 27 Cz. 6 Fi. był na dziś Termin dla ugody, na który party z osoby i woli pojętności znane dostawiły się. Obkarszony uznał dług swój cyniąc: 27 Czesk. 6 Fin. za prawy i obowiązuje się za 1 Miesiąc pod warunkiem sekucyi zapłacić i koszta ponosić.

Skarżyciel zezwala czekać, a tem sposobem stała się ugoda zakończona, protokoll polski spisany, przeczytany, przyjęty i podpisany.

Stephan Konietzny, I. Brieg

a – u – s

Scharff

[nr 203] p. 283-284 spr. 47 (1860)

Stało się w Jemielnicy dnia 6 Lipca 1860.

Na skargę Hałupnika Karła Schlosarka naprzeciw Zagrodnika Franca Głowanie tu ztąd kwuli długu 30 Talarow był na dziś termin dla ugody, na który obie party z osoby i woli pojętności znane dostawiły się. Obkarszony uznał dług swój za prawy i obowiązuje się 30 Talarow słowami: Trzidzieści – do 14 Dni pod warunkiem Sekucyi zapłacić i koszta ponosić. Skarżyciel jest z tem zakontent, zezwala czekać, [p. 284] a tem sposobem była ugoda zakończona.

Protokoll wysz polsko spisany, przeczytany, przyjęty i podpisany.

Franz Glowania, xxx Carl Schlosarek, Kandziora, Unterschrifts- u. Verhandlungs-Zeuge

a – u – s

Scharff

[nr 204] p. 296-298 spr. 115 (1860)

Stało się w Jemielnicy d: 24 Grudnia 1860.

Bez powołania dostawili się dzisiaj przed sędziem Polubowem:

1. Franz Depta, zagrodnik z Gonsiorowitz

2. Isaak Brük¹¹⁶, kupiec z Jemielnice.

[p. 297] Oboje znani z osoby i woli pojętności. Żądali o spis następującej ugody.

Franz Depta oświadczył: resztuję kupcowi Brük za wzięte Towary 16 Talar. słowami: szesnaście Talarów – i obowiązuje się tę Summę co czwierć roku po 4 Talarach, mówiąc: czterech Talarach – od 1^{go} kwietnia 1861 zaczawszy pod warunkiem sekucyi wypłacić i koszta ponosić.

Kupiec Brük jest z ofiarowaniem swego dłużnika zakontent i zezwala czekać; wymawia ale sobie, że sekucyi będzie żądać, jak skoro Terminów do wypłacenia wypełniać zaniecha. Dłużnik da sobie sekucyą także spodobać a istuje obietnicę pod tę warunkiem wypełnić.

[p. 298] Tem sposobem była ugoda ukończona, przez wysz spisany polski protokoll od sędziego polubowego tłumaczony, przyjęty i podpisany.

Franz Depta, I. Briek, Jochan Gibel als Unterschrifts- u. Verdollmetschungs-Zeuge

a – u – s

Scharff

¹¹⁶ Winno być Brieg.

Kalinów i Kalinowice (Kalinow¹¹⁷ u. Kalinowitz¹¹⁸)

APOp, zesp. 62, sygn. 447
1879-1919

[nr 205] p. 49-50 spr. 46 (1884)

Kalinow d. 27^{tego} Stycznia 1884.

Przed niżej podpisanem sędzią polubownym stawili się dziś na ustne umówienie z osoby znajomi i trzeźwi:

1. dziewczyna Marzata Weinzettel 26 lat stara z wielkiego Kotulina¹¹⁹.

2. matka jej – Marianna Weinzettel, komornica z Kotulina i poręcznica dziecka niepoczciwie rodzonego – Franza – tej pierwszej osoby.

3. zygodnik Paul Tkocz z Kalinowa za przystępcę do No1. i 2.

4. parobek Franz Dombrowski, 23 lat stary z Kalinowa.

Ta druga mianowana – Marianna Weinzettel z plenipotencją gerichtu poręcznictwa w rękę – mówi jak następuje:

„Dnia 10^{tego} Marca roku 1881 moja córka Marzata niepoczciwie dziecko porodziła, które na imię Franz do spisów rodnych w Kaniowie¹²⁰ zapisany było. Rodziciel lub ojciec tego dziecka jest podług opowiadania mojej cery – ten w Kalinowie za parobka służący Franz Dombrowski. Moja córka Mażata żąda za połów i alimenta podług rozkazu gerichtu 60 Markow i chce z tem jak ona, tak też i je dziecko Franz na zawsze być ukontentowana”.

Franz Dombrowski nie zapiera się nocnych zachadzków i niepoczciwych rzeczy z Marzatą Weinzettel i chociaż nieco wątpi, że on jest ojcem tego dziecka – ponieważ Marzata Weinzettel też z innymi nocne zachadzki utrzymywała – to jednakowoż się chce tutaj ugodzić i przydać, że on jest ojcem tego dziecięcia. To żądanie (60 Marków) on trzyma za wysoko i podawa jej tylko 30 Markow – na co Marzata i sąd poręcznictwa nie przydają. Za niejaka rozwągą stała się ugoda na następujący sposób:

1. To żądanie Marzaty Weinzettel za połów i alimenta są na 60 Marków ustanowione i opowiada ona, że jest z tém tak jak jej syn Franz na zawsze ukontentowana, tak że Franz Dombrowski od dnia dzisiajszego żadnej innej powinności ani naprzeciw onej, ani naprzeciw tego dziecka Franza mieć nie będzie. Z tych pieniędzy mają być 30 Markow do sparkassy dla tego dziecka oddany i na przyszłość zchowane. [p. 50]2. Franz Dombrowski na to żądanie Marzaty Weinzettel przydał 9 i płacił na ten sposób zaraz 30 Markow. Te ostatnie 30 M. przyobowiązuje się Franz Dombrowski najnieskorzy:

na 1 kwietnia t. r. 15 Markow i

na 1^{go} Lipca t. r. 15 Marków do niżej podpisanego sędziego polubownego (schiedzmana) zapłacić.

Oboje części lub party były z tą ugodą za kontent i ponieważ już więcej temu protokołu do przydania nie było – podpisały obie części na znak jejch ukontentowania jak następuje:

Franz Dombrowski, +++ Margaretha Weinzettel, +++ Marianna Weinzettel (poręcznik)

Za świadka popełnionych znaków pisemnych (krzyżykow) i przystępcę tych dwóch niewiast – podpisał zygodnik Paul Tkocz.

a – u – s

Titz¹²¹, Schiedsmann

[nr 206] p. 50-51 spr. 48 (1885)

Pisano Kalinow, dnia 5^{tego} Czerwca 1885.

Posiedziiciel zygodny Josef Polok z Kalinowa obskarżył zygodnika Zachaeusza Palusa z Kalinowa –

¹¹⁷ Kalinów, Kalinow – wieś w powiecie strzeleckim, licząca w 1830 roku 39 domów i 268 mieszkańców: 264 katolików i 4 Żydów. We wsi funkcjonowała szkoła katolicka.

¹¹⁸ Kalinowice, dawniej Kalinowiec, Kalinowitz, Klein Kalinow – wieś w powiecie strzeleckim, w 1830 roku licząca 32 domy i 212 mieszkańców, w tym 8 ewangelików i 7 Żydów.

¹¹⁹ Kotulin, dawniej Kotulin Wielki – wieś w gminie Toszek w powiecie gliwickim.

¹²⁰ Kaniów, Hirschfelde, wieś w powiecie opolskim. Zarówno w Kaniowie, jak i Kalinowie nie odnotowano takiego urodzenia. APOp, USC Kalinowice, nr zesp. 1074, sygn. 7 i 8, USC Siolkowice Stare, nr zesp. 987, sygn. 8 i 9.

¹²¹ Johann Titz – nauczyciel z Kalinowa, powołany w maju 1866 roku, wkrótce po wydzieleniu okręgu, „ARO”, Stück 26, 29 Juni 1866, s. 202. Ponownie wymieniony w czerwcu 1869 roku, „ARO”, Stück 35, 27 August 1869, s. 204. Kolejny raz wbrany w roku 1873, „ARO”, Stück 33, 15 August 1873, oraz w 1876 roku, „ARO”, Stück 29, 21 Juli 1876, s. 198.

ponieważ go 30^{tego} Maja t. r. na Strzeleckiej schossei z ogniwą skórzanną [p. 51] kónwią tak w twarz uderzył, że jedno lico Poloka przebity było i krew mu z nosa cięła.

Dla tej sprawy był na dzisiajszy dzień termin naznaczony – do którego oba pisewnie powołani się dostawili – mnie z osoby znajomi i trzeźwi. Zachaeus Palus uznał, że źle uczynił i chciał się zgodzić. Ta ugoda stała się na ten sposób, że Zachaeus Palus na ufondowanie ołtarza nowego w kościele Kalinowskim 10. Markow i kósta schiedsmanske 1 M. zapłacić się przyzwolił. Polok był z tym zá kontent i stała się ugoda.

Ten protokół był obiema przeczytany i od nich podpisany.

Die Parteien sprechen nur polnisch.

Zacheus Palus, Joseph Polok

a – u – s

Titz, Schiedsmann

Kostenbetrag

Für Aufn. 5c. – 25 pf.

2 schriftl. Vorladungen 50 –

Bestellgebühr 25 –

S^a 1 M. welche Verkl. bez. hat!

[nr 207] p. 52 spr. 51 (1885)

Pisano: Kalinow, dnia 24 Lipca 1885.

Robotnik pański Sylvester Tietz z Colonie Sławy¹²² obskarżył komornika Jana Migury z Kalinowca, że go 20^{tego} Lipca t. r. przy sieczyniu zborza (jęczmienienia) na pańskim polu – kosą tak w głowę dwa razy uderzył, że ta kosa się złamała – tak że już nie mogła do sieczynia być potrzebowana. Dla tej sprawy był na dzisiajszy dzień termin naznaczony, do którego oba pisewnie powołani, mnie z osoby znajomi i trzeźwi – się dostawili. Ob skarżony Jan Migura przydaje, że Sylwestra Tietza dwa razy kosą w głowę uderzył – lecz powiada że go Tietz przodzi sztuchnoł.

Ugoda się stała między obiema, że Jan Migura kózta sziedzmanske 1. M. i Sylwestrowi Titz też 1 Marka, w sumie 2 Marki zapłacił. – Ten protokół był obiema przeczytany i od nich podpisany.

Johann Migura, Silwester Tietz

Die Parteien sprechen nur polnisch.

a – u – s

Titz, Schiedsmann

Kostenbetrag:

2 schriftl. Vorladungen = 50 pf

für Aufn. der Klage = 25 –

Bestellgeld 25 –

Su 1 M. welche Verkl. bezahlt hat.

[nr 208] p. 60 spr. 61 (1887)

Zu. No 61. gehörig.

Kalinow, dnia 6tego Lipca 1887.

Przed niżej podpisanem sędzią polubownym stawili się dziś, z osoby znajomi i trzeźwi:

1. szękiez¹²³ Tischbirek Carl – pierwej w Rozniontowie¹²⁴, teraz w Kalinowie mieszkając

2. gbur Martin Garbas z Wierchlesia

i ustanowili między sobą następujący kontrakt:

1. Martin Garbaś z Wierchlesia kupił od Carla Tischbirk z Kalinowa 2 ½ dwie i pół jutrzyny owsa na polu i 2 dwie jutrzyny kartofli – które się na roli od Tischbirk najętej u państwa w Rosniontowie

¹²² Sława, Sława – kolonia wsi Poznowiec w powiecie strzeleckim, „ARO”, Stück 29, 21 Juli 1876, s. 198. Nazwana tak na cześć św. Bronisławy lub też jednej z hrabianek von Strachwitz o tym samym imieniu. Pierwotnie osadę stanowiło 7 gospodarstw, założonych w latach 1810 i 1811 na należącym do dominium gruncie leśnym.

¹²³ Niem. Schänker – ‘szynkarz, karczmarz’.

¹²⁴ Roźniatów, Rosniontau – wieś w powiecie strzeleckim, licząca w 1830 roku 31 domów i 215 mieszkańców, w tym 16 ewangelików. W 1861 roku miała już 352 mieszkańców. Należała do parafii katolickiej w Strzelcach Opolskich.

znajdują – za 200 M słowem: Dwie sta Markow.

2. Kupiciel obowiązuje się 100 Markow zaraz, a drugie sto Markow za tydzień – to jest – na 13^{tego} Lipca zapłacić.

3. Kosta stempla tego kontraktu zapłaci kupiciel.

Ponieważ dalej nie było nic do umowienia, podpisali oba na znak ukontentowania każdy z własną ręką ten kontrakt.

Martin Garbas, Carl Tischbierek

a – u – s

Der Schiedsmann I. Titz

Die Schiedsmannsgebühren mit in S^a 1 Mark hat der Pachter Martin Garbas bez.

[nr 209] p. 67 spr. 70 (1888)

Kalinow, dnia 3^{go} Sierpnia 1888.

Przed niżej podpisanem sędzią polubownym stawili się dziś na pisewne powołanie z osoby znajomi i trzeźwi:

1. Anton Michalik, pastucha z Kalinowca (skarżyciel)

2. Margaretha Janocha, wachtérka z Kalinowca (obskarzona)

Anton Michalik obskarżył Margaretę Janocha, że go 28t Lipca t. r. publicznie przezywała: „Ty niezda-ro, byłeś na skardze na mojego chłopca, ty gysdzie, ty żadniku”. Dla tej sprawy był na dzisiejszy dzień termin naznaczony. Obskarżona, Margareta Janocha się nie zapiera, że Michalika tak przezywała, lecz opowiada, że ją Michalik też, i jej chłopca przezywał haranżą. Ponieważ oba byli winni – takrze kosta schiedzmańskie na połę zapłacili i stała się ugoda. Ten protokół był obiema przeczytany – obadwaj na to przystali i własną ręką podpisali.

Anton Michalik, Marzata Janocha

a – u – s

Der Schiedsmann J. Titz

Kostenbetrag

für Aufnahme der Klage	25 pf.
------------------------	--------

Bestellgebühr ev. Vorladungen	50 „
-------------------------------	------

Abschrift des Prot. für die Janocha	25 „
-------------------------------------	------

S^a 1 M. welche beide Teile zur Hälfte bezahlen.

[nr 210] p. 68 spr. 71 (1888)

Kalinow, dnia 6^{tego} Sierpnia 1888.

Elisabeth Tkocz, żona parobka Piotra Tkocza z Kalinowa obskarżyła wachtarza pańskiego Franza Koziół z Kalinowa, że ją 29^{tego} Lipca t. r. pięć razy pięścią w głowę i raz w twarz uderzył. Dla tej sprawy był na dzisiejszy dzień termin naznaczony, do którego skarżycielka w przystępcu jej męża i obskarżony, sędziowi polubownemu z osoby znajomi i trzeźwi się dostawili. Franz Koziół się przyznał, że skarżycielkę Elisabeth Tkocz dwa razy pięścią w głowę uderzył, a to dla tego, że ona najprzód jego 6 letnią córkę Franziszkę pizła. Ugoda się stała na ten sposób – że Franz Koziół do szkolny kassy w Kalinowie 3 Marki i kosta sziedzmańskie zapłacił. Obie party były stym za kontent i był im ten protokół przeczytany, oni na to przyzwolili i własną ręką podpisali.

Frantz Koziół, Lisa Tkoczt, Rentner Tkoczt als Beistand.

a – u – s

Der Schiedsmann J. Titz

Kostenbetrag

für Aufnahme der Klage	25 pf.
------------------------	--------

Bestellgebühr ev. Vorladungen	25 „
-------------------------------	------

Abschrift der Verh. für die Klägern	25 „
-------------------------------------	------

S^a 75 Pf welche Verkl. bezahlt hat.

[nr 211] p. 71-72 spr. 76 (1889)Kalinow, dnia 25^{tego} Kwietnia 1889.

Przed niżej podpisanem sędzią polubownym stawili się dziś na pisewne powołanie z osoby znajomi i trzeźwi:

1. gojowy Franz Kalka z Kalinowca, skarżyciel
2. zygrodnik Lukas Zmuda z Kalinowca, oskarżony

Franz Kalka oskarżył Lucasa Zmudę, że go 1 kwietnia tego roku publicznie na drodze przy Kalinowcu przezywał: „Ty lumpie, ty strzempie”. Oskarżony Łukasz Zmuda się nie zapierał, [p. 72] że Kalkę tak przezywał i chce się ugodzić.

Ta ugoda się stała na ten sposób, że Zmuda zapłacił te kosta sziedzmańskie i do szkolny kassy do Kalinowca 2 {dwie} Marki zapłacił.

Ten protokół był obiema przeczytany, obadwaj na to przystali i własną ręką podpisali.

Lukas Zmuda, Franz Kalka

a – u – s

Der Schiedsmann J. Titz

Kostenbetrag

für Aufnahme der Kl.	25 pf.
Bestellgebühr ev. Vorladungen	50 „
Abschrift der Verh. u. Attest	25 „

S^a 75 pf. welche Verkl. bezahlt hat.

[nr 212] p. 72-73 spr. 77 (1889)Kalinow, dnia 7^{me}go Sierpnia 1889.

Przed niżej podpisanem sędzią polubownym stawili się dziś na pisewne powołanie z osoby znajomi i trzeźwi:

1. robotnik Constantin Halor z Kalinowa
2. robotnik Mathaeusz Cioch z Kalinowa.

Constantin Halor oskarżył Matheusza Ciocha, że mu 21^{tego} czerwca t. r. w pańskiej stódole przy młoceniu żyta – popołudniu o piątej godzinie na piersi klęknął i trzi razy pięścią w głowę uderzył. Matheusz Cioch [p. 73] się tego nie zapiera, powiada tylko, że to było we spacie. Ugoda się stała na ten sposób, że Cioch kosta szidzmańskie zapłacił i skarżycielowi odprosił. Ten protokół był obiema przeczytany, obadwaj nato przystali i własną ręką podpisali.

Konstin Halor, Matheus Cioch

a – u – s

Der Schiedsmann J. Titz

Kostenbetrag

für Aufnahme der Klage	25 pf.
Bestellgebühr ev. Vorladungen	25 „

S^a 50 pf. welche Verklagter bezahlt hat.

[nr 213] p. 73-74 spr. 78 (1889)Kalinow d. 13^{tego} sierpnia 1889.

Przed niżej podpisanem sędzią polubownym stawili się dziś na pisewne powołanie z osoby znajomi i trzeźwi:

1. Franz Tkocz, 19 lat stary, syn robotnika Walka Tkocza z Kalinowa, oskarżony
2. Jan Glombitza, 24 lat stary, wyrobnik z Kalinowa, skarżyciel.

Franz Tkocz przyszedł w przystępstwie swego ojca.

Johann Glombitza oskarżył Franza Tkocza, że go 5^{tego} sierpnia t. r. na pańskim polu przy sieczeniu jęczmienia przed świadkami posądzal, że przy wypłacie 3cie^{go} sierpnia w Karczmie 1 Markę ukradł.

Oskarżony Franz Tkocz się przyznał, że tak mówił – lecz on to stęj przyczyny wyrzekł, że Glombitza też jego ojca złodziejem przezywał. Przez to się też oskarżony nie chciał [p. 74] inaczej zgodzić, tylko jeżeli kosta sziedzmańskie na połę zapłacie. Glombitza nie chciał na to przystać i ugoda się nie stała. Glombitza żądał odpisu tego protokołu – aby tę skargę na gericht oddać.

a – u – s

Der Schiedsmann Titz

Kostenbetrag

für Aufnahme der Klage 25 pf.

Bestellgeb. ev. Vorladungen 25 „

Abschrift der Verh. u. Attest 25 „

S^a 75 pf. welche Kläger bez. hat.

[**nr 214**] p. 74 spr. 79 (1889)

Kalinow, dnia 17^{tego} sierpnia 1889.

Na pisewne powołanie stawili się dziś przed niżej podpisanem sędzią polubownem, znajomi i trzeźwi:

1. Mathaeus Cioch, 22 lat stary, z Kalinowa (skarżyciel)

2. Franz Krawietz, 20 lat stary, w przystępstwie swego ojca Xavera Krawca, komornika z Kalinowa.

Mathaeus Cioch obskarżył Franza Krawca, że go 5^{tego} sierpnia t. r. popołudniu o 6tej godzinie na pańskim polu przy sieczeniu jęczmienia proł i osołką trzi rany (dziury) wglowie zrobił. Obskarżony Franz Krawietz przydał na to – lecz powiadał, iż Cioch był przyczyną do tej bitwy, ponieważ on się najprzod dał na niego i pantoflem go pismoł w rękę. Ugoda się stała na ten sposób, że Franz Krawietz zapłacił kosta szidzmanski i jedną markę Ciochowi za te rany. Ten protokół był obiema przeczytany, oba na to przystali – jak też i ojciec obskarżonego i wszyscy własną ręką podpisali.

Franz Krawietz, Xaver Krawietz (verweigerte nachträglich die Unterschrift), Matheus Cioch

a – u – s

Der Schiedsmann Titz

Kostenbetrag

für Aufnahme der Klage 25 pf.

Bestellgeb. ev. Vorladungen 25 „

Abschrift der Verh. u. Attest 25 „

S^a 75 pf. welche Verkl. bez. hat.

[**nr 215**] p. 75 spr. 80 (1889)

Kalinow, dnia 30^{tego} sierpnia 1889.

Na pisewne powołanie stawili się dziś przed niżej podpisanem sędzią polubownem z osoby znajomi i trzeźwi:

1. Pauline Halor, 20 lat stara, córka komornika Leopolda Halora z Kalinowa, skarżycielka.

2. Marianna Buck, żona komornika Jana Bucka z Kalinowa, obskarżona.

Paulina Halor przyszła w przystępstwie jej ojca i Marianna Buck w przystępstwie jej męża. Pauline Halor obskarżyła Mariannę Buck, że ją 21^{tego} sierpnia t. r. w przytomności innych przeżywała: „wyjachraną motyką i wojanką”. Marianna Buck się nie zapiera, że te słowa wołała – lecz ona tylko to mówiła, co z ust jej matki lub macochy Franciszki Halor słyszała. Oprócz tego jeszcze obskarżona mówi, że ją skarżycielka złodziejami przeżywała. Ugoda się nie stała i Pauline Halor z ojcem jej, żądają odpisu tego protokołu, aby tę skargę na gericht¹²⁵ oddać.

¹²⁵ Sąd Obwodowy w Strzelcach Opolskich (Amtsgericht Gross Strehlitz) został utworzony w 1879 roku, po reformie sądownictwa z 1877 roku, w której ustawą o ustroju sądownictwa z 27 stycznia 1877 roku powołano sądy obwodowe (*Gerichtsverfassungsgesetz. Vom 27 Januar 1877, Reichsgesetzblatt, Nr 4 (1877), s. 41*). Sąd obwodowy w Strzelcach Opolskich (*Amtsgericht Gross Strehlitz*) rozpoczął działalność dnia 1.10.1879 roku, obejmując swoim zasięgiem miejscowości ustalone w zarządzeniu króla pruskiego Wilhelma z dnia 26 lipca 1878 roku (*Verordnung, betreffend die Errichtung der Amtsgerichte. Vom 26 Juli 1878, Gesetz Sammlung No 25 (1878), s. 275*) oraz 5 lipca 1879 roku (*Verordnung, betreffend die Bildung der Amtsgerichtsbezirke. Vom 5 Juli 1879, Gesetz Sammlung No 30 (1879), s. 467*). Swoim zasięgiem objął powiat strzelecki z wyłączeniem następujących obszarów: okręg miasta Ujazd (pozostający pod jurysdykcją Sądu Obwodowego w tym mieście), okręg w Zalesiu Śląskim, zamek Ujazd i okręg gminy Sieroniuwice. Wraz z utworzeniem Sądu Obwodowego w Leśnicy 21 września 1882 roku spod kompetencji sądu w Strzelcach wyłączono: okręg miasta Leśnica i okręgi urzędowe Wolnego Sołectwa Leśnicy, Wysokiej, Żyrowej i Zdąszowic (*Verordnung, betreffend die Errichtung von Amtsgerichten in Jiddichow und Leschnitz. Vom 21 September 1882, Gesetz Sammlung No 30 (1882), s. 347*). W 1888 roku spod kompetencji Sądu Obwodowego w Strzelcach do Sądu Obwodowego w Krapkowicach przeszły miejscowości okręgu urzędowego Otmęt (Obrowiec, Odrowąż, Otmęt, Karlubiec, Malnia, Chorula), a z okręgu Gogolin: majątek i okręg gminy Góraždze, Dąbrówka, Zakrzów. Kolejna zmiana kompetencji terytorialnych sądu w Strzelcach Opolskich miała miejsce 1 lipca 1908 roku, kiedy to pod jurysdykcję sądu w Krapkowicach

a – u – s

Der Schiedsmann J. Titz

Kostenbetrag

für Aufnahme der Klage	25 pf.
Bestellgebühr ev. Vorladungen	25 „
Abschrift der Verh. u. Attest	25 „

S^a 75 pf. welche Klägerin bezahlt hat.**[nr 216]** p. 76 spr. 81 (1889)Kalinow, dnia 22^{tego} Listopada 1889.

Przed niżej podpisanem sędzią polubownem stawili się dziś z osoby znajomi i trzeźwi:

1. Margaretha Weinzettel, 32 lat stara służąca z Kalinowa, skarżycielka

2. Anton Szkop, wolski szafarz z Kalinowa, oskarżony.

Margaretha Weinzettel oskarżyła Antonia Szkopa, że ją posądzał, iż mu 8me^{go} Listopada t. r. z izby 5 Marek i 30 feników ukradła. Oskarżony się przyznał, że skarżycielkę niewinnie posądzał i chce się zgodzić – na co Margaretha Weinzettel przydały – gdy Szkop kosta sziedzmański zapłaci. On na to przyzwolił i tak się stała ugoda. Więcej nie było do mówienia, ten protokół był obiema przeczytany, oba na to przystali i własną ręką podpisali.

Anton Szkop, +++ Margaretha Weinzettel, Ludwig Halor, przystępca i świadek podpisu skarżycielki.

a – u – s

Der Schiedsmann J. Titz

Kostenbetrag

für Aufnahme der Klage	25 pf.
Bestellgebühr ev. Vorladungen	25 „
Abschrift der Verh. u. Attest	
für die Klägerin	25 „

S^a 75 pf. welche Verkl. bezahlt hat.**[nr 217]** p. 77 spr. 82 (1890)

Kalinow, dnia 21 Kwietnia r. 1890.

Przed niżej podpisanem sędzią polubownem stawili się dziś z osoby znajomi i trzeźwi:

1. Anna Tkocz, 21 lat stara, żona nocnego wachterza Jozefa Tkocz z Kalinowa (skarżycielka)

2. Johanna Sojka, 20 lat licząca, służąca w Kalinowie. Skarżycielka przyszła w przystępstwie swego męża, oskarżona ze swojm poręcznikiem, stodołnem Damian Gabor z Kalinowa.

Anna Tkocz oskarżyła Johannę Sojka, że 10^{tego} kwietnia t. r. przed Philippiną Halor, jedną kobietą z Kalinowa następujące słowa, które się na Annę Tkocz niósł, powiadała:

„Ona zygodnika oszydziła, a ona nie jest z chłopę tako – jeno z inszym”.

Johanna Sojka się nie chce przyznać, żeby ona to przeżekła, a o zygodniku wcale nic nie powiadała – lecz się ze skarżycielką chce zgodzić i te kosta schiedzmańskie zapłacić.

Anna Tkocz i jej mąż przydali na to i tak się stała ugoda. Więcej nie było nic do mówienia i był tyn protokół przeczytany, wszyscy na to przystali i własną ręką podpisali.

Johanna Sojka, Damian Gabor als Beistand ev. Vormund, Anna Tkocz, Joseph Tkocz als eheliches Beistand

a – u – s

Der Schiedsmann Titz

Kostenbetrag

für Aufnahme der Kl.	25 pf.
Bestellg. ev. Vorladungen	25 „
Abschrift der Verh. u. Attest	
für die Klägerin	25 „

przeszedł majątek Gogolin. W 1932 roku wraz ze zmianą granicy powiatu do sądu w Strzelcach z sądu w Ujeździe włączono część miejscowości Sieroniewice, należącą do hrabiego Andreasa Renarda, a wyłączono do sądu w Dobrodzieniu gminy Kolejka i Mysłina.

S^a 75 pf. welche Verkl. bez. hat.

[nr 218] p. 79 spr. 84 (1890)

Kalinow, dnia 26^{tego} Sierpnia 1890.

Na pisewne powołanie stawili się dziś przed niżej podpisanem sędzią polubownem z osoby znajomi i trzeźwi:

1. Esther Skrzypietz, żona komornika Thadaeusza Skrzypca z Kalinowa (skarżycielka)
2. Florian Greiff, komornik z Kalinowa (obskarżony)

Esther Skrzypietz przyszła w przystępstwie jejego męża i powiadała, że ją Florian Greiff 13^{tego} tego miesiąca na drodze we wsi pięścią w piersi sztuchnoł i potem jeszcze się kosą na nią zagnoł, którą mu Bolik chycioł, aże uciyła. Obskarżony Florian Greiff powiedział, że on skarżycielki ani nie sztuchnoł, ani też kosą ją udeżyć chciał – z jednym słowem powiedział – że ona szydzi.

Ugoda się nie stała i skarżycielka żąda odpisu tego protokołu i attest, aby ta rzecz były bez gericht osądzona.

a – u – s

Der Schiedsmann Titz

Kostenbetrag

für Aufnahme der Klage	25 pf.
Bestellgebühr ev. Vorladungen	25 „
Abschrift der Verh. u. Attest	25 „

S^a 75 pf. welche Klägerin bezahlt hat.

[nr 219] p. 80 spr. 85 (1890)

Kalinow d. 24t Października 1890.

Na pisewne powołanie stawili się dziś przed niżej podpisanem sędzią polubownem z osoby znajomi i trzeźwi

1. Marianna Gagon, żona parobka Josefa Gagonia z Kalinowca (skarżycielka)
2. Josefa Poloczek, żona szafaży Davida Poloczka z Kalinowca (obskarżona)

Skarżycielka i oskarżona przyszły w przystępstwie ich mężow.

Marianna Gagon powiadała, że ją Josefa Poloczek 17^{tego} Października t. r. publicznie posądzala, że i kużeta ukradła, że jej chłop z brogu kartofle kradł, że i szpek z góry ukradła i przezywała jejego chłopca temi słowami: „Ty byku, bo na krowy skouciesz”. Oskarżona się tego wszystkiego zaparła – przyznała się tylko, że i powiadała, że i z góry szpek ukradła, i nie chciała się ze skarżycielką na żaden sposób ugodzić. Marianna Gagon żąda odpisu tego protokołu, aby tę skargę przez gericht dać osądzić, ponieważ na wszystkie te rzeczy świadków postawić może.

a – u – s

Der Schiedsmann Titz

Kostenbetrag

für Aufnahme der Klage	25 pf.
Bestellgebühr ev. Vorladungen	25 „
Abschrift der Verh. u. Attest	25 „

S^a 75 pf. welche Klägerin bezahlt hat.

Bescheinigung der Marianna Gagon ertheilt am 9 November 1890. T.

[nr 220] p. 81 spr. 86 (1890)

Kalinow d. 5^{tego} Grudnia 1890.

Przed niżej podpisanem sędzią polubownem stawili się dzis na pisewne powołanie z osoby znajomi i trzeźwi:

1. Marianna Gagon, żona parobka Josefa Gagonia z Kalinowca (skarżycielka)
2. Josefa Poloczek, żona szafaży Davida Poloczka z Kalinowca (obskarżona)

Skarżycielka i oskarżona przyszły w przystępstwie ich mężów.

Josefa Poloczek miała 24^{tego} paśdziernika t. r. Mariannę Gagon następującymi słowami przezywać: „Ty

lumpie, ty giśdzie, ty żadniku, ty wszaużu, boś się zaszła za granicę gónić, bo cię nie ma kto przejechać w domu, toś zaleciała na granicę, coby cię tam kto przejechał”. Obskarzona się tego wszystkiego zaparła – lecz powiadała, że się chce zgodzić. Skarzycielka nie chciała się zgodzić i żąda, żeby ta skarga była bez gericht osądzona.

a – u – s

Der Schiedsmann Titz

Kostenbetrag

für Aufnahme der Klage	25 pf.
Bestellgebühr ev. Vorladungen	25 „
Abschrift der Verhandl. u. Attest	25 „

S^a 75 pf. welche Klägerin bezahlt hat.

Bescheinigung der Marianna Gagon ertheilt: am 7 Decber 1890. Titz

Rev. am 11.5. 1891.

Hatm., Amtsgerichts erth.

[nr 221] p. 82 spr. 87 (1891)

Kalinow d. 15 Stycznia 1891.

Na pisewne powołanie stawili się dziś przed niżej podpisanem sędzią polubownem z osoby znajomi i trzeźwi:

1. Anasthasia Skrzypek (20 lat stara), służąca z Kalinowa, skarzycielka,

2. Johann Wohlan, zygodnik z Kalinowa (obskarzony)

Skarzycielka przysła w przystępstwie jejego brata Emanuela Skrzypek z Kalinowa.

Anastasia Skrzypek powiadała, że ją Johann Wohlan 19^{tego} grudnia, roku 1890 na dródze we wsi w Kalinowie następującymi słowami przezywał: „Ty pieroński lącie, coż to robisz te klachy – ty strzępie – pamiętasz jakęś się sztaubami wyciskała?”

Obskarzony na to powiedział, że on chce, żeby to światkowie doświadczyli i nie chciał się zgodzić. – Skarzycielka powiadała, że ona chce tę rzecz na gericht oddać. Na przymówienie sędziego (schiedsmanna) ugodą się stała na ten sposób, że każdy połowę kostow zapłacili.

Więcej nie było nic do mówienia – ten protokół był obiema przeczytany, oba na to przystali i własną ręką podpisali.

Johann Wohlan, Annastasia Skrzipek, Emanuel Skrzipek als Beistand

a – u – s

Der Schiedsmann Titz

Kostenbetrag

für Aufnahme der Klage	25 pf.
Bestellgeb. ev. Vorladungen	25 „
Abschrift für die Klägerin	25 „

S^a 75 pf.

welche beide Teilen bezahlt haben.

[nr 222] p. 83 spr. 88 (1891)

Kalinow d. 29 Stycznia 1891.

Na pisewne powołanie stawili się dziś przed niżej podpisanem sędzią polubownem z osoby znajomi i trzeźwi:

1. Florian Greiff, wyrobnik z Kalinowa (skarżyciel)

2. Josef Suchan, zygodnik z Kalinowa (obskarzony)

Florian Greiff obskarżył Jozefa Suchana z Kalinowa ze go 18^{tego} stycznia 1891. w Kalinowskiej karczynie trzy razy pasę w rękę pismoł i potem mu dał jeden policzek, tak że mu krew zgęby szła.

Obskarzony Josef Suchan powiedział, że on go pasę wrękę nie piznoł, tylko go uderzył ręką w pysk, a to za to, że mu miał powiedzieć „pierunie”. Josef Suchan się nie chciał na ten sposób zgodzić, jak Florian Greiff żądał, ponieważ on chciał, żeby obskarzony ty kosta schiedsmańskie i 6 Marek do ubogie kassy zapłacił.

Ugoda się nie stała. Skarżyciel żąda odpisu tego protokołu, aby tę skargę przez gericht¹²⁶ dać osądzić.

a – u – s

Der Schiedsmann Titz

Kostenbetrag

für Aufnahme der Klage	25 pf.
Bestellgeb. ev. Vorladungen	25 „
Abschrift der Verh. u. Attest	25 „

S^a 75 pf. welche Kläger bezahlt hat.

Bescheinigung dem Florian Greiff ertheilt am 14 Februar 1891. T.

Ges. d. 11/4.91 pro St., F., Eb.

[nr 223] p. 84 spr. 89 (1891)

Kalinow d. 4^{tego} Października 1891.

Przed niżej podpisanem sędzią polubownem stawili się dziś z osoby znajomi i trzeźwi:

1. Ignaz Maciołek, posiedzieli zygrody z Kalinowca
2. Margaretha Janocha, wyrobniczka z Kalinowca, ta przyszła w przystępstwie jej męża Wojtka Janocha. Skarżyciel Ignaz Maciołek oskarżył Margarethę Janocha, że 19^{tego} września t. r. jego kluczką z gminskiej studni w Kalinowcu wodę ciągnęła, a jak jej to zakazał i tę kluczkę trzymał, to mu powiadała: „Jakiś długi, takiś głupi – ty gidzie smrodławi”.

Obskarżona Margaretha Janocha się nie chce przyznać, że Maciołka temi słowami, jak tu podane – przezywała. Ugoda się nie stała. Skarżyciel żąda odpisu tego protokołu, aby tę skargę na gericht oddać.

a – u – s

Der Schiedsmann Titz

Kostenbetrag

für Aufnahme der Klage	25 pf.
Bestellgeb. ev. Vorladungen	25 „
Abschrift der Verh. u. Attest	25 „

S^a 75 pf. welche Kläger bezahlt hat.

[nr 224] p. 88 spr. 92 (1892)

Kalinow, dnia 13^{tego} Lipca 1892.

Przed niżej podpisanem sędzią polubownem stawili się dziś z osoby znajomi i trzeźwi:

1. Johann Goretzki, stodołny z Kalinowca, skarżyc.
2. Martin Jadasch, parobek z Kalinowca, oskarżony

Johann Goretzki oskarżył Marcina Jadascha, że on go 6^{tego} czerwca t. r. w marztałni następującymi słowami przezywał i obraził: „To mnie sam w życie pocałuj, ty mi możesz w mojej życiu mieszkając, ty pieronie, jak mi jeszcze raz co powiesz, to ci tak dą w pysk, aż się razy czerwona oblejesz”.

Obskarżony Martin Jadasch się nie chce przyznać, że skażyciela temi słowami jak tu podane – przezywał. Ugoda się nie stała. Skażyciel żąda odpisu tego protokołu, aby tę skargę na gericht oddać.

a – u – s

Der Schiedsmann Titz

Kostenbetrag

für Aufnahme der Klage	25 pf.
Bestellgebühr ev. Vorladungen	25 „
Abschrift der Verhandlung u. Attest	25 „

S^a 75 pf. welche Kläger bezahlt hat.

[nr 225] p. 89 spr. 93 (1892)

Kalinow, dnia 26^{tego} Sierpnia 1892.

Przed niżej podpisanem sędzią polubownem stawili się dziś z osoby znajomi i trzeźwi:

¹²⁶ Sąd Obwodowy w Strzelcach Opolskich.

1. Pauline Szafarczyk, w przystępstwie jej męża, parobka z Kalinowa, skarżycielka, 25 lat stara
2. Wilhem Morawietz, syn zygrodnika Vinzenta Morawca z Kalinowa – 20 lat stary – oskarżony, – przyszedł w przystępstwie swego ojca.

Skarżycielka mówi: Szesnastego sierpnia t. r., przy sieczeniu owsa, chycił me Morawietz za przyrozdzenie, że mi się krew puściła. Ja mu powiedziała, „ty smarkoczu, ty sobie chyc taką równioczkę, jak es ty jest, a mie ty dej pokoj”. Wilhelm Morawiec potem rzekł: Ty bestyo przeklęto, bo ty z chłopę wnocy leżysz a doż mu 6 albo siedem razy bez noc – a mie się nie doż poszkubnąć”; potem podniósł kosę na mnie, ale Job go odpyrtnął, a potem jeszcze drugi raz przylecił i chciał mie piznać, ale Halorka go zaś odpyrtna.

Obskarżony Wilh. Morawietz powiada na to, że on skarżycielkę tylko za zadek chycił i kosą ją nie chciał piznać – a iże ona go przezywała. Na przymowienie schiedsmana zgodzili się na ten sposób, że oskarżony Wilhelm Morawietz zapłacił 3 Marki do szkolny kassy w Kalinowie i kosta schiedsmańskie. [p. 90] Skarżycielka i jej mąż przystali na tém, i stała się ugoda. Więcej nie było nic do mówienia, ten protokół był wszystkim przeczytani, oni na to przystali i własną ręką podpisali.

Wilhelm Morawietz, Wicent Morawietz, Pauline Schaffarszyk, +++ Johann Schaffarczyk

a – u – s

Der Schiedsman Titz

Kostenbetrag

für Aufnahme der Klage	25 pf.
Bestellgebühr ev. 4 Vorladungen	50 „
Abschrift der Verh. f. die Kläger	25 „

S^a 1 M. welche Verkl. bezahlt hat.

[nr 226] p. 90 spr. 94 (1892)

Kalinow, dnia 30^{tego} Sierpnia 1892.

Na pisewne powołanie stawili się dziś przed nizej podpisanem sędzią polubownem z osoby znajomi i trzeźwi:

1. Anton Mokwa, wachtyrz nocny z Kalinowa, 25 lat stary (skarżyc.)
2. Bronisława Weinzettel, służąca z Kalinowa, 30 lat stara (oskar.)

Anton Mokwa oskarżył Bronisławę Weinzettel, że ona przed ludźmi 26^{tego} sierpnia t.r. padała – iże on dwie nocy z pola pańskiego przenicę nosił. Oskarżona powiadała na terminie, że ona na wachtyrza Mokwę nic złego nie mówiła, tylko powiadała, że jego ojciec, stary Mokwa ma miech przynicy we młynie – ale o młodym Mokwie nie było żadnej spominki. Bronisława Weinzettel się nie chciała ugodzić i żąda odpisu tego protokołu.

a – u – s

Der Schiedsman Titz

Kostenbetrag

für Aufnahme der Klage	25 pf.
Bestellgebühr ev. Vorladungen	25 „
Abschrift der Verh. u. Attest	25 „

S^a 75 pf. welche Kläger bezahlt hat.

[nr 227] p. 91 spr. 95 (1892)

Kalinow, dnia 30^{tego} Sierpnia 1892.

Przed nizej podpisanem sędzią polubownem stawili się dziś z osoby znajomi i trzeźwi:

1. Johann Ferduś, komornik z Kalinowa, skarżyciel
2. Anton Bolik, komornik z Kalinowa, oskarżony.

Johann Ferduś oskarżał Antonia Bolika, że go 24^{tego} Sierpnia t. r. pierońskim drachem przezywał i ręką w piersi sztuchnoł.

Anton Bolik na to odpowiedział, że mu Ferduś powiadał – iże cygani leprzy poradzą robić jak ja – a wtym ech go sztuchnoł ręką w piersi. Oskarżony się nie chciol zgodzić i skarżyciel żąda odpisu tego protokołu, aby tę skargę na gericht oddać.

a – u – s

Der Schiedsmann Titz

Kostenbetrag

für Aufnahme der Klage	25 Pf.
Bestellgebühr ev. Vorladungen	25 „
Abschrift der Verh. u. Attest	25 „

S^a 75 Pf. welche Kläger bezahlt hat.

[nr 228] p. 91-92 spr. 96 (1892)

Kalinow, dnia 1 Wrzesnia 1892.

Na pisewne powołanie stawili się dziś przed niżej podpisanem sędzią polubownem z osoby znajomi i trzeźwi:

1. parobek Hyazinth Noparlik, 20 lat stary, z Kalinowa, skarżyciel –

[p. 92]2. parobek Franz Kotzott, 36 lat stary, z Kalinowa, obskarżony. – Skarżyciel przyszedł w przystępstwie jego matki, która jest poręcznikiem nad nim.

Hyazinth Noparlik obkarżół Franza Kotzotta, że go 21^{tego} sierpnia t. r., bez przyczyny, kosturę udeżył w lewą rękę, tak że dwa dni ból czuł. Kotzott się nie zapiera, iż Noparlika piznoł – ale on powiada, że to było tylko ze szpasu i chce się zgodzić, na ten sposób, że te kosta schiedzmańskie zapłaci. Skarżyciel i jego matka byli z tym za kontent i stała się ugoda.

Więcej nie było nic do mówienia i był ten protokół wszystkim przytomnym przeczytany, oni na to przyzwolili i własną ręką podpisali.

Frantz Kotzott, Hyacent Noparlik, +++ Antonia Noparlik als Beistand

a – u – s

Der Schiedsmann Titz

Kostenbetrag

für Aufnahme der Klage	25 Pf.
Bestellgebühr ev. Vorladungen	50 „

S^a 75 Pf. welche Verklagter bezahlt hat.

[nr 229] p. 93 spr. 97 (1892)

Kalinow, dnia 6^{tego} Wrzesnia 1892.

Przed niżej podpisanem sędzią polubownem stawili się na pisewne powołanie – dziś z osoby znajomi i trzeźwi:

1. Valentin Tkocz, wyrobnik z Kalinowa – skarżyciel

2. Pius Jatta, wyrobnik z Kalinowa – obskarżony.

Valentin Tkocz obkarżył Piusa Jattę, że go 30^{tego} Sierpnia t. r. publicznie przezywał temi słowami: Ty pieruński złodzieju – bo ty panu pieniądze ukrodośz, ty szczyrboku, bo ciebie zabić muszę.

Jatta na to odpowiedział: Valentin Tkocz mi powiadał, że go mam w życ pocałować – a no toch mu padał – ty szczérboku, boś ty panu pieniądze od brogów ukradł. Valentin Tkocz się chce zgodzić, jeżeli Jatta 2 Marki do szkolny kassy a te sziedzmańskie kosta zapłaci. Jatta na to niechce przystać i ugoda się nie stała. Skarżyciel żąda odpisu tego protokołu, aby tę skargę dać przez gericht ossądzić.

a – u – s

Der Schiedsmann Titz

Kostenbetrag

für Aufnahme der Klage	25 Pf.
Bestellgebühr ev. Vorladungen	50 „
Abschrift der Klage u. Attest	25 „

S^a 75 Pf. welche Kläger bezahlt hat.

[nr 230] p. 94 spr. 98 (1892)

Kalinow, dnia 6^{tego} Września 1892.

Na pisewne powołanie stawili się dziś przed niżej podpisanem sędzią polubownem z osoby znajomi i trzeźwi:

1. Valentin Tkocz, wyrobnik z Kalinowa – skarżyciel

2. Florian Greiff, wyrobnik z Kalinowa – obskarżony.

Valentin Tkocz obskarżył Floriana Greiffa, że trzydziestego sierpnia t. r. leciół z Kossą ku niemu a wrzeszczół; „tego pierona muszę kossą rozrąbać – bo już przed trzema tygodniami miał być przy studni zabity, ale jak jutro po wodę przyjdzie, toż go razy zabiję”. Florian Greiff na to odpowiedział: „Może być, zech tak powiadał – ale tego prawie nie wiem, boch był napity”. Valentin Tkocz się chce zgodzić, jeżeli Greiff zapłaci jedną Markę do szkolny kassy w Kalinowie a te schiedsmańskie kosta. Obskarżony był z tem za kontent i stała się ugoda. Więcej nie było nic do mówienia i był ten protokół przeczytany, oba na to przyzwolili i własną ręką się podpisali.

Florian Greiff, Valetien Tkocz

a – u – s

Der Schiedsmann Titz

Kostenbetrag

für Aufnahme der Klage 25 Pf.

Bestellgebühr ev. Vorladungen 50 „

S^a 75 Pf. welche Verklagter bezahlt hat.

[nr 231] p. 95 spr. 99 (1892)

Kalinow, dnia 13. Października 1892

Na pisewne powołanie stawili się dziś przed niżej podpisanem sędzią polubownym z osoby znajomi i trzeźwi:

1. Jacob Nowok, komornik i mistrz krawietzki z Rozniontowa, skarżyciel

2. Thomas Sekuła, wycuźnik z Kalinowa, obskarżony.

Jacob Nowok obskarżył Tomasa Sekułę, ponieważ mu 12^{tego} wrzesnia i 5^{tego} Paśdziernika t. r. publicznie powiedział, że jego (Nowokowe) dzieci po żebraniu chodzą. Pierwszy raz mu to powiedział w Kalinowskiej karczmie, po drugi raz na drodze publicznej (schossej). Obskarżony odpowiedział na to, że on nie powiadał, iż Nowokowe dzieci po żebraniu, tylko po prośbie chodzą, a on tego dowieść może. Obskarżony się nie chciał ugodzić i Skarżyciel żąda odpisu tego protokołu.

a – u – s

Der Schiedsmann Titz

Na koniec zgodzili się na ten sposób, że Sekuła zapłacił te schiedzmańskie kosta, na co skarżyciel Nowak przyzwolił. Ten protokół był obiema przeczytany, obadwa na to przyzwolili i własną ręką podpisali.

Thomas Sekulla, Jacob Nowak

a – u – s

Der Schiedsmann Titz

Kostenbetrag

für Aufnahme der Klage 25 Pf.

Bestellgebühr ev. Vorladungen 50 „

S^a 75 Pf. welche Verkl. bezahlt hat.

[nr 232] p. 96 spr. 100 (1892)

Kalinow, dnia 24. Paśdziernika 1892.

Na pisewne powołanie stawili się dziś z osoby znajomi i trzeźwi przed niżej podpisanem sędzią polubownem:

1. Ceslaus Rzepka, kutscha z Kalinowa – skarżyciel

2. Pauline Ciasto, żona parobka Sebastiana Ciasto z Kalinowa (obskarżona), przyszła w przystępstwie jej męża.

Ceslaus Rzepka obskarżył Paulinę Ciasto, że go publicznie 20^{tego} Paśdziernika t. r. posądzała, iż jej cerze, która na pańskim kartofle kopała, kartkę wziął. Ona powiadała: „Wy nieszczęśliwy złodziu, co ja się krwawie narobię, to Wy mi moję procę żeżyrocie”. Pauline Ciasto się tych słów zapiera i powiada, że ona tego nie mówiła, tylko mówiła, że w kanclaryi moją dziosze kartkę wziął. Pauline Ciasto się chce zgodzić, na ten sposób, że te kosta schiedzmańskie zapłaci. Skarżyciel Ceslaus Rzepka jest z tem za kontent i stała się ugoda. Więcej nie było nic do mówienia i był ten protokół przeczytany – obie

party na to przyzwoliły i własną ręką się podpisali.
Pauline Cziasto, Sebastian Cziasto, Ceslaus Rzepka

a – u – s

Der Schiedsmann Titz

Kostenbetrag

für Aufnahme der Klage 25 Pf.

Bestellgebühr ev. Vorladungen 25 „

S^a 50 Pf. welche Verklagter bezahlt hat.

[nr 233] p. 97-98 spr. 102 (1892)

Kalinow, dnia 11 Listopada 1892.

Na pisewne powołanie stawili się dziś z osoby znajomi i trzeźwi przed niżej podpisane sędzię polubownem:

1. Paul Tkocz, wycuznik z Kalinowa, i Marianna, żona jego (skarżycieli)

2. Peter Raczek, zygodnik z Kalinowa (obskarżony)

Paul Tkocz i żona jego oskarżyli Piotra Raczkę, że ich 3^{go} Listopada t. r. przeżywał złodziejami i chacharami. Peter Raczek się przyznał, że Tkoczów tak przeżywał i chce się zgodzić na ten sposób, że te kosta schiedzmańskie zapłaci. Skarżycieli byli z tym za kontent i stała się ugoda. Więcej nie było nic do [p. 98] mówienia i był ten protokół przeczytany, obie party na to przyzwoliły i własną ręką się podpisały.

Peter Raczek, Paul Tkocz, Marianna Tkacz

a – u – s

Der Schiedsmann Titz

Kostenbetrag

für Aufnahme der Klage 25 Pf.

Bestellgeb. ev. Vorladungen 25 „

S^a 50 Pf. welche Verkl. bezahlt hat.

Rev. am 18. Mai 1893, Janta, Amtsgerichtsrath.

[nr 234] p. 98-99 spr. 103 (1893)

Kalinow, dnia 3cie^{go} Lutego 1893.

Przed niżej podpisanem sędzią polubownem stawili się dziś z osoby znajomi a trzeźwi na pisewne powołanie:

1. Bernhard Kołodziej, parobek z Kalinowca (skarżyciel)

2. Johann Stach, parobek z Kalinowca (obskarżony).

Bernhard Kołodziej oskarżył Jana Stacha, że go 23^{ciego} stycznia roku 1893 publicznie przeżywał następującymi słowami: „Ty pieruński haharze, strzępie, jak cię tą łopatą uderzę, to już więcej nie stಾನiesz”. Johann Stach się nie zapiera, że te słowa wymówił – powiada ale, że go Kołodziej Bernhard też przeżywał i mówił, że go Pan tak wyżynie, jak jego szwagra, ponieważ jedną stroną panu dobrze czyni, a drugą stroną go okrauda, bo mu marki bierze. Bernhard Kołodziej na to odpowiedział, że mu kobiety mówiły, że jego kobieta, choć nie chodzi na pański – to jednak Marki odbiera. Na przymowienie schiedzmana stała się ugoda, że obajdwa kosta schiedzmańskie zapłacili – każdy połowę. Skarżyciel i oskarżony na to przystali. Więcej nie było [p. 99] nic do mówienia i był ten protokół przeczytany, oba na to przyzwolili i własną ręką podpisali.

Johach Stach soll haifßer Johann Stach, Bernad Kołodziy

a – u – s

Der Schiedsmann Titz

Kostenbetrag

für Aufnahme der Klage 25 Pf.

Bestellgebühr ev. Vorladungen 45 Pf.

S^a 70 Pf. welche beide Teile bezahlt haben.

[nr 235] p. 99 spr. 104 (1893)

Kalinow, dnia 2^{go} Czerwca 1893.

Przed niżej podpisanem sędzią polubownem stawili się dziś z osoby znajomi a trzeźwi na pisewne powołanie:

1. Justina Proksch, wdowa z Kalinowa, skarżycielka, przysłała w przystępstwie komornika Josefa Krawietz.
2. Vincent Morawietz, zygodnik z Kalinowa, obskarżony.

Justina Proksch obskarżyła Vincenta Morawca, że 15t kwietnia t. r. przed dziewczyną Marianną Franke powiadała, iż ona (Prokszka) z parobkiem Antoniem Niestrój trzyma. Morawietz odpowiedział na to, że on nie mówił przed Marianną Franke, iż z Antoniem Niestrojem trzyma, tylko, że tam chłopcy – t.j. Anton Niestroj i Constantin Krawiec do nie chodzą. Obskarżony się nie chciał zgodzić i skarżycielka żąda odpisu tego protokołu, aby tę skargę na gericht oddać.

a – u – s

Der Schiedsmann Titz

Kosten erlassen.

[nr 236] p. 100 spr. 105 (1893)

Kalinow, dnia 18^{tego} Sierpnia 1893.

Przed niżej podpisanem sędzią polubownem stawili się dziś z osoby znajomi i trzeźwi:

1. dziewczyna Anastasia Skrzypek z Kalinowa, 22 lat stara – w przystępstwie krowioża Antonia Wendlera – skarżycielka

2. Albina Ferduś – żona komornika Jana Ferduś z Kalinowa – 56 lat stara – wprzystępstwie jej męża. Anastasia Skrzypek obskarżyła Albinę Ferduś, że 21^{tego} Lipca t. r. ja przezywała następującymi słowami: „Ty przekłeto czarno motyko, przekłety złodzieju, boś cały dwór okradła”. Albina Ferduś się nie chce przyznać, że skarżycielkę temi słowami przezywała, i nie chce się ugodzić.

Anastasia Skrzypek żąda odpisu tego protokołu, aby tę skargę przez gericht dać osądzić. Na koniec zgodzili się na ten sposób, że obskarżona Albina Ferduś te kosta schiedzmańskie zapłaci. Więcej nie było do mówienia i był tyn protokół przeczytany, wszyscy na to przidali i własną ręką podpisali.

Anasthasia Skrzypek, Anton Wendler, Albina Ferduś, +++ Johann Ferduś als Beist., Florian Greiff als Unterkreuzungszeuge

a – u – s

Der Schiedsmann Titz

Kostenbetrag

für Aufnahme der Klage 25 Pf.

Bestellgeb. ev. Vorladungen 50 „

S^a 75 Pf. welche Verkl. bezahlt hat.

[nr 237] p. 101 spr. 106 (1894)

Kalinow, dnia 9^{tego} Lutego 1894.

Przed niżej podpisanem sędzią polubownem stawili się dziś z osoby znajomi i trzeźwi:

1. p. Foerster¹²⁷ Josef Skoczowski z Kalinowa (skarżyciel)

2. wyrobnik Florian Greiff z Kalinowa (obskarżony)

p. Skoczowski obskarżył Floriana Greiffa, że on przed ludźmi w Imielnicy pierwszego stycznia 1894. powiadał:

„Ja naszego foerstra w lesie dwarazy kosturę udeżył, z temi słowami: Widzisz, ty pierunie, smakuje ci? Potem ech mu złapał fletę i żnół ech nią o sosnę, że się zaraz złamała”.

Ponieważ to wszystko jest nie prawdą, także żąda p. Skoczowski, aby był Greiff kwuli fałszewego obmawiania i ukradzenia jego sławy – skarany. Greiff odpowiada na to, że on się nie zapiera, że te słowa publicznie mówił, ponieważ był wtedy napity i chce się zgodzić. Skażyciel żąda, żeby Greiff do szkolny kassy w Kalinowie 10 Markow zapłacił i te kosta sziedzmańskie. Greiff się przyzwolił ośm Markow do szkolny kassy i kosta schiedzmańskie zapłacić, na co p. Skoczowski zezwolił.

Więcej nie było do mówienia i był ten protokół przeczytany, obaj dwa na to przidali i własną ręką podpisali.

¹²⁷ Niem. Förster – ‘leśniczy’.

Florian Greif, Joseph Skoczosky, Förster

a – u – s

Der Schiedsmann Titz

Kostenbetrag

für Aufnahme der Klage 25 Pf.

Bestellgeb. ev. Vorladungen 50 „

S^a 75 Pf. welche Verkl. bezahlt hat.

[nr 238] p. 102 spr. 107 (1894)

Kalinow, dnia 13^{tego} Marca 1894.

Przed niżej podpisanem sędzią polubownym stawili się dziś z osoby znajomi i trzeźwi:

1. Franziszka Lukasczyk z Kalinowa, 20 lat stara, wprzystępstwie jej ojca, parobka Constantin Lukasczyk z Kalinowa, skarżycielka
2. dziewczyna Franziska Blaut, 17 lat stara, przyszła z matką swoją Marianna Blaut z Kalinowa, obskarżona.

Franziszka Lukasczyk obskarżyła Franziszkę Blaut, że przed jej ojcem (Lukasczykym) powiadała, iż ona 12^{tego} lutego w pańskim chlywie – do wielkie flaszki mlyko dożyła i tę flaszkę potem w kieszeni do dóm niosła.

Obskarżona Franziszka Blaut odpowiedziała na to, że to jest prawdą i tego oni nie tylko raz, ale więcej razy doświadczyć może. Uгода się nie stała. Franciszka Lukasczyk i jej ojciec żądają odpisu tego protokołu, aby tę skargę na gericht oddać.

a – u – s

Der Schiedsmann Titz

Kostenbetrag

für Aufnahme der Klage 25 Pf.

Bestellgebühr ev. Vorladungen 50 „

S^a 75 Pf. welche Klägerin bezahlt hat.

[nr 239] p. 103-104 spr. 108 (1894)

Kalinow, dnia 25 Marca 1894.

Przed niżej podpisanem sędzią polubownym stawili się dziś z osoby znajomi i trzeźwi:

1. dziewczyna Catharina Kolodziej, 27 lat stara, z Kalinowca
2. wyrobnik Carl Obstoj, 49 lat stary, także z Kalinowca, jak poręcznik dziecka niepoczciwie rodzono Cathariny Kolodziej.

1. Catharina Kolodziej dawa następujące słowa do protokołu:

„Dnia piątego lutego tego roku porodziłam niepoczciwie¹²⁸ dziecko, które na imię „Bronisława” do spisow rodnych w Niewkach¹²⁹ zapisane było¹³⁰. Za ojca tego dziecka podałam przed sądem poręcznikiem we Strzelcach, kupca Gustav Müller ze Strzelec. Ponieważ mi p. Müller samowolnie dał 150 Markow niby za Alimenta, to ja tu zamiast przysięgi opowiadam, że pana Müllera dalej skarżyć nie będę – ponieważż jest z tym, nie tylko ja – ale też i moje dziecko na zawsze ukontentowana, tak że p. Müller od dnia dzisiejszego żadnej innej powinności ani na przeciw mnie, ani naprzeciw tego dziecka (Bronisławy) mieć nie będzie”.

2. Carl Obstoj jak poręcznik mówi:

„Ja jestem z tym wykładem lub opowiedzeniem Cathariny Kolodziej zupełnie i na każdy sposób za kontent i opowiadam tu wyraźnie, że ja też nie będę i niechcę p. Müllera dalej skarżyć, [p. 104] i ja też na te 150 Marków, które Catharina Kolodziej już otrzymała przydam i więcej od p. Müllera nie żądam. Przydaję jeszcze temu protokołu tylko to, żeby te 150 Markow dla mojej wychowanicy Bronisławy Kolodziej do sparkassy kryssowej deponowane były, tak że matka tylko każdorocznie urok

¹²⁸ 'nieslubne'.

¹²⁹ Niwki, Niewke – wieś w powiecie strzeleckim, w 1830 roku licząca 20 domów i 120 mieszkańców.

¹³⁰ Zapis ten figuruje w księdze: Geburts-Neben-Register des Standesamt Kalinowitz pro 1894, APOp, zesp. Urząd Stanu Cywilnego w Kalinowicach, nr 1074, sygn. 18.

z tych pieniędzy otrzyma”.

Ten protokół był przeczytany, oba dwa na to przystali i własną ręką podpisali, z tym żądaniem, żeby odpis tego wykładu był na gericht oddany.

Katariena Kolodej, Karl Obstoj

a – u – s

Der Schiedsmann Titz

Kosten erlassen

[nr 240] p. 104-105 spr. 109 (1894)

Kalinow, dnia 28^{tego} Maja 1894.

Przed niżej podpisanem sędzią polubownem stawili się dziś z osoby znajomi i trzeźwi:

1. Josef Pohla, wyrobnik z Kalinowca, 47 lat stary

2. Philipp Żyła, kowal z Kalinowca, 42 lat stary.

Obaj dwa tylko mówią w polskim języku.

1. Josef Pohla obskarżył Philippa Żyłę, że go 9^{tego} Maja t. r. w Kalinowieckiej karczmie bez przyczyny uderzył trzy razy w głowę, lewy ucho. [p. 105] Obskarżony kowal Żyła mówił, że on go piznół ręką w głowę dla tego, że go miał Pohla między ludźmi obmawiać. Philipp Żyła się chce zgodzić, i stała się ugoda na ten sposób, że obskarżony zapłacił te kosta schiedzmańskie i jedną Markę do Kalinowieckiej szkolny kassy, niby strofy¹³¹. Skarzyciel Josef Pohla był z tym za kontent. Obiema był ten protokół przeczytany, oba na to przystali i własną ręką podpisali.

Josef Pohla, Pchilip Żyła

a – u – s

Der Schiedsmann Titz

Kostenbetrag

für Aufnahme der Klage 25 Pf.

Bestellgebühr ev. Vorladungen 50 „

S^a 75 Pf. welche Verklagter bezahlt hat.

[nr 241] p. 105-106 spr. 110 (1894)

Kalinow, dnia 18 czerwca 1894.

Przed niżej podpisanem sędzią polubownem stawili się dziś z osoby znajomi i trzeźwi:

1. Dominika Sławik z Kalinowa, 49 lat stara, skarżycielka, wprzystępstwie planierza Leopolda Halora z Kalinowa

2. Florian Greiff, komornik z Kalinowa 29 lat stary – obskarżony.

Dominica Sławik obskarżyła Florianą Greiffa, że trzeciego czerwca t. r. przyszedł do jej izby w chycioł ją jedną ręką za kark i powiadał [p. 106] we złości: „Pieronie, ja cię zaraz udowię i twojego synka”. To było z tej przyczyny, że Dominika Sławik dała na żądanie p. foerstra swojego kota, ponieważ moc szkody po polu i lesie robił – zastrzelić. Obskarżony Florian Greiff odpowiedział na to, że on wstał jedną nogą do izby skarżycielki i mówił: „Nie gańba cię to, kota dać zastrzelić?” i wtym ją chycioł za ramię, ale nie za karg. Florian Greiff się nie chce ugodzić i każe dalej skarżyć. Dominica Sławik żąda odpisu tego protokołu, aby tę skargę na gericht oddać. Na przymowienie Schiedzmana stała się ugoda na ten sposób, że obskarżony Florian Greiff zapłacił do szkolnej kassy w Kalinowie trzema Marki i te kosta sziedzmańskie. Oba dwa byli z tym za kontent i był im ten protokół przeczytany, który oni własną ręką podpisali.

Florian Greif, Dominika Sławik, Leopold Halor als Beistand

Kostenbetrag

für Aufnahme der Klage 25 Pf.

Bestellgeb. ev. Vorladungen 50 „

Abschrift der Verh. u. Attest 25 „

extra für die Klägerin

ert. d. 28/8 94

S^a 1 Mk. welche Verkl. bezahlt hat.

¹³¹ Z niem. Strafe – ‘kara’.

Rev. 7/7 94 pro 17 f. Eb.

a – u – s

Der Schiedsmann Titz

[nr 242] p. 107 spr. 111 (1894)

Kalinow, dnia 9^{tego} Lipca 1894.

Przed niżej podpisanem sędzią polubownem stawili się dziś z osoby znajomi i trzeźwi:

1. szafarka Josefa Blania, żona szafarza Jakuba Blania z Kalinowa, oskarżona

2. Clara Gabor, żona parobka Josefa Gabora z Kalinowa, skarżycielka.

Clara Gabor oskarżyła szafarkę Josefa Blanie, że ją posądzała, iż i Tischdekę¹³² (dziesiątego Maja t. r.) ze stoła porwała. Oskarżona Josefa Blania odpowiedziała na to – że ona przed syrorką¹³³ Franza Swierzy z Kalinowa nie mówiła, iż Clara Gabor tę dekę porwała, tylko że żadnego innego w izbie wtedy (t. j. 10^{tego} Maja), jak się ta deka straciła – jak Clara Gabor – była.

Oskarżona Josefa Blania się nie chciała zgodzić.

a – u – s

Der Schiedsmann Titz

Kostenbetrag

für Aufnahme der Klage 25 Pf.

Bestellgeb. ev. Vorladungen 50 „

S^a 75 Pf. welche Klägerin bezahlt hat.

[nr 243] p. 107-108 spr. 112 (1894)

Kalinow, dnia 19^{tego} Września 1894.

Na pisewne powołanie stawili się dziś z osoby znajomi i trzeźwi przed niżej podpisanem sędzią polubownem:

1. Komornik Simon Kaczmarczyk z Kalinowca, skarżyciel

2. Franz Mojza, Krowiaż z Kalinowca – oskarżony.

[p. 108] Simon Kaczmarczyk oskarżył Franza Mojżę, że 9^{tego} Września t. r., wnocy o pół dwanasty przyszedł pod jego drzwi i przezywał jego żonę Agneszkę Kaczmarek następującymi słowami: „Ty wygnitau motyko, gizzardie stary, żadny” i. t. d.

Oskarżony Franz Moiza się nie zapiera, że te nazwiska na tę kobietę wypowiedział i chce się zgodzić. Kaczmarczyk żąda, żeby Mojza te kosta schiedzmańskie i jedną Markę do szkolny kassy do Kalinowca zapłacił. Oskarżony był z tym zakoncent i był ten protokół przeczytany, obaj dwa na to przystali i własną ręką podpisali.

Franz Moisa, Simon Kaczmarczyk

a – u – s

Der Schiedsmann Titz

Kostenbetrag

für Aufnahme der Klage 25 Pf.

Bestellgebühr ev. Vorladungen 50 „

S^a 75 Pf. welche Verklagter bezahlt hat.

[nr 244] p. 108-109 spr. 113 (1894)

Kalinow, dnia 1 Października 1894.

Przed niżej podpisanem sędzią polubownem stawili się dziś z osoby znajomi i trzeźwi, tylko w polskim języku mówiący:

1. Franz Jeziorowski, 29 lat stary, syn zmarłego zygrodnika Rafaela Jeziorowski z Kalinowa (skarżyciel)

2. Josef Suchan I, zygrodnik z Kalinowa, 29 J. (oskarżony).

[p. 109] Franz Jeziorowski oskarżył Josefa Suchana I, ponieważ on 26^{tego} sierpnia tego roku przed karczmą i w karczmie przezywał jego zmarłego ojca, który był szołtyssym i kościelnym rendantem, na-

¹³² Z niem. Tischdecke – ‘obrus’.

¹³³ Żona syrorka – wytwórcy serów.

stępującymi słowami: „Ten złodziej, ten pieron, bo ukradł z kościelny kassy 17 Twardych, ten pieroński sznupa”. Josef Suchan I odpowiada na to: „W karczmie 26^{tego} sierpnia t. r. powiedziałem publicznie, żechmy mieli takiego sznupę, co mu brachowało w Kassie 17 Twardych, bo je wziął, bo je ukradł”. Na przymówienie sziedzmiana niechciał się ani obskarżony, ani skarżyciel zgodzić. Franz Jeziorowski żądał odpisu tego protokołu, aby tę skargę na gericht oddać.

a – u – s

Der Schiedsmann Titz

Kostenbetrag

für Aufnahme der Klage 25 Pf.

Bestellgebühr ev. Vorladungen 50 „

Abschrift der Verhandl. u. Attest 25 „

S^a 1 Mark welche Kläger bez. hat.

Bescheinigung dem Jeziorowski erteilt am 10/10 94.

[nr 245] p. 109-110 spr. 114 (1894)

Kalinow, dnia 1 Października 1894.

Na pisewne powołanie stawili się dziś przed niżej podpisanem sędzią polubownem zosoby znajomi i trzeźwi:

1. Wycuźnik Sylvester Skrzypietz, 61 lat stary, z Kalinowa, skarżyciel,

2. Anton Suchan, zygrodnik, 33 lat stary, z Kalinowa (obskarżony).

Sylvester Skrzypietz obkarżoł Antonia Suchana, ponieważ powiadał przed dziewczyną Pauline Jeziorowski lat stara 25^{tego} sierpnia t. r., że tatulek jej wzieni po 6 czeskich, a Skrzypietz po 5 czeskich z Kassy kościelny, bo tam można nie pojdziesz powiedzieć Skrzypcowi. [p. 110] Obkarżony Suchan Anton opowiada, że on się w tej rzeczy nie czyje¹³⁴. Skarżyciel żąda, żeby 15 Markow do szkolny kassy zapłaci, to się zgodzi. Na przymówienie sziedzmiana stała się ugoda na ten sposób, że Suchan zapłacił 6 Marków do szkolny kassy w Kalinowie i te kosta sziedzmańskie. Obajdwa na to przystali i był ten protokół przeczytany i własną ręką podpisany.

Anton Suchan, Sylvester Skrzypietz

a – u – s

Der Schiedsmann Titz

Kostenbetrag

für Aufnahme der Klage 25 Pf.

Bestellgebühr ev. Vorladungen 50 „

S^a 75 Pf. welche Verkl. bezahlt hat.

[nr 246] p. 110-111 spr. 115 (1894)

Kalinow, dnia 1 Października 1894.

Przed niżej podpisanem sędzią polubownem stawili się dziś z osoby znajomi i trzeźwi:

1. Ordonanz i gminski nocny wachtorz Josef Michalik, lat stary, z Kalinowa, skarżyciel

2. pański Kutscha Cesław Rzepka, 46 lat stary, z Kalinowa (obskarżony).

Josef Michalik obkarżył Cesława Rzepkę, że go 26^{tego} sierpnia t. r. wnocy o 12tej godzinie, gdy był na wasze¹³⁵, trzy razy w piersi sztuchnoł. Cesław Rzepka powiada, że on go nie sztuchnoł, tylko odpyrtnoł, ponieważ z dziewczką Weroniką Gabor przy wrotach Suchanowych stoł. Michalik się chce zgodzić, jeżeli Rzepka zapłaci do szkolny kassy 10 Markow. Na przymówienie Schiedzmiana stała się ugoda, że Rzepka zapłacił 6 Markow do szkolny kassy w Kalinowie i kosta sziedz: [p. 111] mańskie. Ten protokół był obiema przeczytany, oba na to przystali i własną ręką podpisali.

Ceslaus Rzepka, Josef Michalik

a – u – s

Der Schiedsmann Titz

Kostenbetrag

¹³⁴ Nie czuje (się winien).

¹³⁵ Wacha, z niem. Wache – ‘warta, straż’.

für Aufnahme der Klage 25 Pf.
Bestellgebühr ev. Vorladungen 50 „

S^a 75 Pf. welche Verklagter bezahlt hat.

[nr 247] p. 111-112 spr. 116 (1894)

Kalinow, dnia 19^{tego} Października 1894.

Na pisewne powołanie stawili się dziś z osoby znajomi i trzeźwi przed niżej podpisanem sędzią polubownem:

1. Franz Jeziorowski, 29 lat stary, syn zmarłego zygrodnika i szołtyssa Rafała Jeziorowski z Kalinowa (skarżyciel)

2. Josef Suchan I, 29 lat stary, zygrodnik z Kalinowa (obskarżony).

Franz Jeziorowski obskarżył Jozefa Suchana I, ponieważ on 26^{tego} sierpnia tego roku w karczmie w Kalinowie przeżywał jego zmarłego ojca, który był szołtysem i kościelnym rendantem, następującymi słowami:

„Ten złodziej, ten pieron, bo ukradł z Kościelny kassy 17 Twardych, ten pioruński sznupa”.

[p. 112] Josef Suchan I odpowiada na to:

„Sześć dwudziestego Sierpnia tego roku powiedziałem w Kalinowskiej karczmie publicznie, żechmy mieli takiego sznupę, co mu brachowało w Kassie 17 Twardych, bo je wziął, bo je ukradł”.

Na przymowienie sziedzmana ugodzili się oba na ten sposób, że oskarżony Suchan Josef I do szkolny kassy w Kalinowie 7 Marek i te kosta sziedzmańskie zapłacił.

Obajdwa na to przystali i był ten protokół przeczytany i własną ręką podpisany.

Joseph Suchan I, Franz Jeziorowski

a – u – s

Der Schiedsman Titz

Kostenbetrag

für Aufnahme der Klage 25 Pf.
Bestellgebühr ev. Vorladungen 50 „

S^a 75 Pf. welche Verkl. bezahlt hat.

[nr 248] p. 112-113 spr. 117 (1894)

Kalinow, dnia 10^{tego} Grudnia 1894.

Przed niżej podpisanem sędzią polubownem stawili się dziś z osoby znajomi i trzeźwi:

1. Bernhard Kolodziej, parobek z Kalinowca, 45 lat stary – skarżyciel

2. Theodor Pohla, parobek z Kalinowca, 24 lat stary, oskarżony.

Bernhard Kolodziej obskarżył Theodora Pohla, że go [p. 113] 24^{tego} Listopada t. r. w marstalni¹³⁶ fajfką w głowę piznoł i posadzał, że mu jego siano przy futrze przełożył, to jest, jego ociepkę siana wziął a swojm koniom dał, ponieważ miała być większa. Oskarżony się zapiera, że skarżyciela fajfką piznoł, przyznał się tylko, że go posadzał, i że mu to siano przyminił¹³⁷. Na przymowienie sziedzmana ugodzili się na ten sposób, że Theodor Pohla te schydzmańskie kosta zapłacił. Obajdwa na to przystali i był ten protokół przeczytany i własną ręką podpisany.

Pohla Teodor, Bernd Kołodziej, soll heißen Kolodziej.

a – u – s

Der Schiedsman Titz

Kostenbetrag

für Aufnahme der Klage 25 Pf.
Bestellgebühr ev. Vorladungen 50 „

S^a 75 Pf. welche Verkl. bezahlt hat.

Revidirt, Gr. Strehlitz d. 29.6.95.

Kgl. Amtsgericht, Dindemann¹³⁸

¹³⁶ Masztalnia – ‘stajnia’.

¹³⁷ Zamienił.

¹³⁸ Odczytanie nazwiska niepewne.

[nr 249] p. 113-114 spr. 118 (1895)

Kalinow, dnia 4^{tego} Stycznia 1895.

Przed niżej podpisanem sędzią polubownem stawili się dziś z osoby znajomi i trzeźwi:

1. Josefa Jeziorowski, wycużniczka z Kalinowa, skarżycielka, 69 lat stara.

2. Pius Jatta, wyrobnik z Kalinowa, 51 lat stary, obskarżony.

Josefa Jeziorowski obskarżyła Piusa Jattę, że powiedział w pański stodołę, iż ona swojemu synowi, gospodarzowi Janowi Jeziorowski, z izby kartofli obieranych wziena i do Sowki zanieśła, [p. 114] który je potem 24^{tego} grudnia 1894. do Szczepionka na Suchołonach¹³⁹ na toczce zawiózł.Pius Jatta odpowiada na to, że on w pański stodołę przed innemi mówił, że się gospodarzowi Janowi Jeziorowskiemu kartofle z izby straciły i Xaver Krawietz miał widzieć, że je Sowka Peter 24^{tego} Grudnia 1894 z Franzem Jeziorowskim do miasta wiozł.

Obskarżony Pius Jatta się nie chciał zgodzić. Josefa Jeziorowski żąda odpisu tego protokołu, aby tę skargę na gericht oddać.

a – u – s

Der Schiedsmann Titz

Kostenbetrag

für Aufnahme der Klage 25 Pf.

Bestellgeb. ev. Vorladungen 50 „

S^a 75 Pf. welche Klägerin bez. hat.

[nr 250] p. 114-115 spr. 119 (1895)

Kalinow, dnia 1 Lutego 1895.

Przed niżej podpisanem sędzią polubownem stawili się dziś z osoby znajomi i trzeźwi:

1. Hedwig Woznitza, dziewczyna z Kalinowca, 24 lat stara, w przystępie jej ojca Hyazinth Woznitza

2. Carl Morawietz, parobek zKalinowca, 37 lat stary – obskarżony.

Hedwig Woznitza obskarżyła Carla Morawca, że on ją 18 stycznia t. r. przed południem pięć razy bez gębę pięścią piznół. Carl Morawietz się nie zapiera, że Hedwig Woźnitę trzy razy, ale nie pięć [p. 115] razy, tylko trzy razy ręką w głowę piznół. Na przymówienie schiedzmana stała się ugoda na ten sposób, że obskarżony Carl Morawietz zapłaci do szkolny kassy w Kalinowcu 2 Marki i te kosta schiedzmańskie. Skarżycielka i obskarżony na to przystali i był ten protokół przeczytany i własną ręką podpisany. Karl Morawietz, Hedwik Wosnitza, Hyiazint Woznitza als Beistand.

Kostenbetrag

für Aufnahme der Klage 25 Pf.

Bestellgeb. ev. Vorladungen 50 „

S^a 75 Pf. welche Verkl. bezahlt hat.

a – u – s

Der Schiedsmann Titz

[nr 251] p. 115-116 spr. 120 (1895)

Kalinow, dnia 1 Lutego 1895.

Na pisewne powołanie stawili się dziś z osoby znajomi i trzeźwi przed niżej podpisanem sędzią polubownem:

1. Hedwig Woznitza, dziewczyna z Kalinowca, 24 lat stara, w przystępstwie jej Ojca Hyazinth Woznitza, skarżycielka

2. Johanna Morawietz, żona parobka Carla Morawca, z Kalinowca (36 lat stara), obskarżona.

Hedwig Woznitza obskarżyła Johannę Morawietz, że ona ją 15 Stycznia t. r. w pańskim chlywie kurwą i motyką przezywała. Johanna Morawietz [p. 116] się nie zapiera, że tak jak napisano, Hedwig Woźnitę przezywała i chce się zgodzić. Ugoda stała się na ten sposób, że obskarżona Johanna Morawietz zapłaci te kosta schiedzmański. Oba dwa na to przystali i był ten protokół przeczytany i własną ręką podpisany.

¹³⁹ Suche Łany, Suchołohna, Suchołona – wieś w powiecie strzeleckim, dziś część Strzelec Opolskich. W 1830 roku we wsi było 79 domów, folwark i 608 mieszkańców, w tym 10 ewangelików i 10 Żydów.

Johanna Morawietz, Karl Morawietz als Beistand, Hödwik Wosnitzer, Hyacint Wosnitzer als Beistand.

Kostenbetrag

2 Vorl. ev. Bestellgeb.	50 -
für Aufn. der Klage	25 -

S^a 75 Pf. welche Verklagte bezahlt hat.

a – u – s

Der Schiedsmann Titz

[nr 252] p. 116-117 spr. 121 (1895)

Kalinow, dnia 18^{tego} Maja 1895.

Przed niżej podpisanem sędzią polubownem stawili się dziś z osoby znajomi i trzeźwi –

1. dziewczyna Franziska Blaut, 19 lat stara, w przystępstwie poręczniczki, matki jej, Marianna Pietrowski z Kalinowa

2. syrkarz Johann Swierzy – 28 lat stary z Kalinowa.

Marianna Pietrowski oskarżyła Jana Swierzy, ponieważ 6^{tego} kwietnia t. r. jej córkę Franciszkę Blaut na podwórzu przy swinkach chlywikach ręką sztuchnął i szkrobaką wrękę piznął. Oskarżony Jan [s. 117] Swierzy się nie zapiera, że Franciszkę Blaut ręką sztuchnął i szkrobaką piznął, a to z tej przyczyny, że go skarżycielka Franziska Blaut sowizdrzołem, bykiem i kiędrosem przezywała. Jan Swierzy się chce ugodzić i te kosta schiedzmańskie zapłacić. Skarżycielka na to przystała i był ten protokół przeczytany i własną ręką podpisany.

Franziska Blaut, Johanna Swierzy, Mariana Pietrowski als Beistand

a – u – s

Der Schiedsmann Titz

Kostenbetrag

für Aufnahme der Klage	25 Pf.
2 Vorl. ev. Bestellgebühr	50 „

S^a 75 Pf. welche Verkl. bez. hat.

[nr 253] p. 117-118 spr. 122 (1895)

Kalinow, dnia 28 Maja 1895.

Na pisewne powołanie stawili się dziś z osoby znajomi sędziowi polubownemu i trzeźwi:

1. serkasz Johann Swierzy, 28 lat stary, z Kalinowa

2. dziewczyna Franziska Blaut, 19 lata stara, w przystępstwie poręczniczki, matki jej, Marianny Pietrowski z Kalinowa.

Jan Swierzy oskarżył Franciszkę Blaut, że go 6^{tego} Kwietnia t. r. sowizdrzołem i bykiem przezywała. Oskarżona Franziska Blaut się nie zapiera, iż skarżyciela Jana Swierzego sowizdrzołem i bykiem przezywała, ale to dla tego, ponieważ ją najprzód Jan Swierzy krową szpotawą nazwał. [p. 118] Oskarżona Franciszka Blaut i matka jej się nie chciały ugodzić. Jan Swierzy żąda odpisu tego protokołu, aby tę skargę na gericht oddać.

a – u – s

Der Schiedsmann Titz

Kostenbetrag

für Aufnahme der Klage	25 Pf.
2 Vorl. ev. Bestellgebühr	50 „

S^a 75 Pf. welche Kläger bezahlt hat.

[nr 254] p. 118 spr. 123 (1895)

Kalinow, dnia 31 Maja 1895.

Przed niżej podpisanem sędzią polubownem stawili się dziś z osoby i trzeźwi:

1. Parobek Carl Morawietz, 37 lat stary, z Kalinowca, skarżyciel

2. parobek Josef Pohla, 49 lat stary, z Kalinowca, oskarżony.

Carl Morawietz oskarżył Josefa Pohla, że go 19^{tego} Maja t. r. tysonię przezywał. Oskarżony Josef

Pohla się zapiera, że skarczyciela łysoniem przeżywał i nie chce się zgodzić. Carl Morawietz żąda odpisu tego protokołu, aby tę skargę na gericht oddać.

a – u – s

Der Schiedsmann Titz

Kostenbetrag

für Aufnahme der Klage	25 Pf.
2 schriftl. Vorladungen ev. Bestellgeb.	50 „
Abschrift der Verh. u. Attest	25 „

S^a 1 M. 00 „, welche Kl. bez. hat.

Attest erteilt d. 11/6. 95.

[nr 255] p. 118-119 spr. 124 (1895)

Kalinow, dnia 31 Maja 1895.

Na pisewne powołanie stawili się dziś przed niżej podpisanem sędzią polubownem z osoby znajomi i trzeźwi:

1. parobek Carl Morawietz z Kalinowca, 37 lat stary.
2. parobek Theodor Pohla z Kalinowca, 24 lat stary.

[p. 119] Carl Morawietz obskarżył Theodora Pohla, że go 19^{tego} Maja t. r. w marztałni ręką w piersi sztuchnoł. Theodor Pohla się zapiera, że Carła Morawca w piersi sztuchnoł i nie chce się zgodzić. Skarzyciel Carl Morawietz żąda odpisu tego protokołu, aby tę skargę na gericht oddać.

a – u – s

Der Schiedsmann Titz

Kostenbetrag

für Aufnahme der Klage	25 Pf.
2 Vorladungen ev. Bestellgeb.	50 „
Abschrift der Verh. u. Attest	25 „

S^a 1 M., welche Kläger bez. hat.

Attest erteilt d. 11/6. 95.

[nr 256] p. 119 spr. 125 (1895)

Kalinow, dnia 31 Maja 1895.

Przed niżej podpisanem sędzią polubownem stawili się dzis z osoby znajomi i trzeźwi:

1. parobek Bernhard Kolodziej z Kalinowca, 46 lat stary, skarżyc.
2. parobek Franz Pohla z Kalinowca, 30 lat stary, obskarżony.

Bernhard Kolodziej obskarżoł Franza Pohla, że go przeżywał pieronem. Franz Pohla się nie zapiera, że Bernharda Kolodzija pieronem przeżywał – lecz się nie chce zgodzić. Skarzyciel żąda odpisu tego protokołu, aby tę skargę na gericht oddać.

a – u – s

Der Schiedsmann Titz

Kostenbetrag

für Aufnahme der Klage	25 Pf.
Bestellgebühr ev. Vorladungen	50 „
Abschrift der Verhandl. u. Attest	25 „

S^a 1 M. welche Kläger bezahlt hat.

Attest für den Kläger ausgefertigt den 9t Juni 1895.

[nr 257] p. 120 spr. 126 (1895)

Kalinow, dnia 18^{tego} Czerwca 1895.

Przed niżej podpisanem sędzią polubownem stawili się dzis z osoby znajomi i trzeźwi:

1. Jozefa Buck, dziewczyna z Kalinowa, 25 lat stara, w przystępstwie jej matki Marianna Pietrowski
 2. Marianna Lukasczyk, dziewczyna z Kalinowa, 18 lat stara – w przystępstwie jej ojca Josef Lukasczyk.
- Josefa Buck obskarżyła Mariannę Lukasczyk, że ją przeżywała 4^{tego} kwietnia t. r. sznelą i czarną

cyganą. Oskarżona Marianna Lukasczyk się nie zapiera, że Józefę Buck przezywała sznelą, ale i nie powiadała czarna cygano. Marianna Lukasczyk i jej Ojciec się chcą ugodzić na ten sposób, że te kosta sziedzmańskie zapłaci. Josefa Buck i jej matką są z tem za kontent i stała się ugoda. Ten protokół był wszystkim przeczytany – wszyscy na to przystali i własną ręką podpisali.

Marianna Lukasczyk, +++ Josef Lukasczyk als Beistand, Josefa Buck, Marianna Pietrowski als Beistand

Kostenbetrag

für Aufnahme der Klage 25 Pf.

2 schriftl. Vorl. ev. Bestellgeb. 50 „

S^a 75 Pf. welche Verklagte bez. hat.

a – u – s

Der Schiedsmann Titz

[nr 258] p. 121 spr. 127 (1895)

Kalinow, dnia 12^{tego} Lipca 1895.

Przed niżej podpisanem sędzią polubownem stawili się dziś z osoby znajomi i trzeźwi:

1. Josef Himmel, wyrobnik z Kalinowa, 66 lat stary (skarżyciel)

2. Franz Friedrich, wyrobnik z Kalinowa, 65 lat stary (oskarżony).

Josef Himmel oskarżył Franza Friedricha, ponieważ go 29^{tego} czerwca t. r. kamieniem chcia¹⁴⁰ udeżyć i przezywał go kurwiozem.

Oskarżony Franz Friedrich się nie zapiera, że skarżyciela chciał kamieniem piznać, lecz się nie chce przyznać, że go kurwiozem przezywał. Na przymówienie schiedzmanna ugodzili się na ten sposób, że Franz Friedrich te kosta schiedzmańskie zapłacić się przyzwolił i podał skarżycielowi na znak ugody rękę. Skarżyciel na tę ugodę zezwolił i był ten protokół przeczytany i od obuch dwóch podpisany.

+++ Franz Friedrich, Jossef Hinel

a – u – s

Der Schiedsmann Titz

Kostenbetrag

für Aufnahme der Klage 25 Pf.

2 schriftl. Vorl. ev. Bestellgeb. 50 „

S^a 75 Pf. welche Verkl. bez. hat.

[nr 259] p. 122 spr. 128 (1895)

Kalinow den 12^t Lipca 1895.

Przed niżej podpisanem sędzią polubownem stawili się dziś z osoby znajomi i trzeźwi:

1. parobek Franz Kotzott z Kalinowa, 40 lat stary

2. Josefa Buck, dzieweczyna z Kalinowa, 26 lat stara.

Franz Kotzott oskarżo^ł Josefę Buck, że przed pisarzem gospodarnym Jan Namysło z Kalinowa mówiła, że wnocy był na pańskich kartoflach w brogu. Josefa Buck się nie zapiera, że przed Janem Namysło powiadała, iż ludzie żądzą, że Franz Kotzott też miał kartofle wmiechu nosić z brogu. Oskarżona Josefa Buck i jej matka, która była za przystępstwo do niej – się nie chciały zgodzić. Franz Kotzott żąda odpisu tego protokołu, aby tę skargę na gericht oddać.

a – u – s

Der Schiedsmann Titz

Kostenbetrag

für Aufnahme der Klage 25 Pf.

2 schriftl. Vorladungen ev. Bestellgeb. 50 „

S^a 75 Pf. welche Kläger bezahlt hat.

¹⁴⁰ Chciał.

[nr 260] p. 123 spr. 129 (1895)Kalinow, dnia 12^{tego} Lipca 1895.

Na pisewne powołanie stawili się dziś z osoby znajomi i trzeźwi przed niżej podpisanem sędzią polubownem:

1. Antonia Paśdzior, żona parobka Jacoba Paśdzior z Kalinowca, 30 lat stara, w przystępstwie jej męża,
2. Magdalena Pohla, żona parobka Franza Pohla z Kalinowca, 33 lat stara, w przystępstwie jej męża.
Antonia Paśdzior obskarżyła Magdalenę Pohla, że ją pierwszego Lipca t. r. przezywała kurwą, wyjachrańc i gizdem. Obskarżona Magdalena Pohla się nie zapiera, że skarzycielkę Antonię Paśdzior przezywała kurwą i gizdem, ale wyjachrańcem niepowiadała – ale skarzycielka mi też powiadała: „Jakoch ja jest kurwa, takos też ty jest kurwa”.

Ugoda się na ten sposób stała, że obie dwie te kosta schiedzmańskie zapłacą na poły, ponieważ obie były winny.

Skarzycielka jak obskarżona, tak i jej mężowie byli z tym za kontent i był im ten protokół przeczytany, wszyscy na to przidali i własną ręką podpisali.

Magdalena Pohla, Franz Pohla als Beist., Antonije Paszdor, Jakob Paźdor als Beistand

a – u – s

Der Schiedsmann Titz

Kostenbetrag

für Aufnahme der Klage 25 Pf.

2 schriftl. Vorl. ev. Bestellgeb. 50 „

S^a 75 Pf., welche die Parteien zu Hälfte bezahlten.

[nr 261] p. 124 spr. 130 (1895)

Kalinow, dnia 12 Lipca 1895.

Na pisewne powołanie stawili się dzis przed niżej podpisanem sędzią polubownem zosoby znajomi i trzeźwi:

1. Jacob Paśdzior, parobek z Kalinowca, 29 lat stary

2. Magdalena Pohla, żona parobka Franza Pohla z Kalinowca, 33 lat stara, w przystępstwie jej męża.
Jacob Paśdzior obskarżył Magdalenę Pohla, że przed jego żoną Antonią Paśdzior pierwszego Lipca t. r. mówiła następujący słowa: „Za jej chłopę tak nie będą kurwy lotały, jak za twojm latały”.

Obskarżona Magdalena Pohla się nie zapiera, że te słowa przed Antonią Paśdzior na jej chłopca mówiła, lecz się nie chce zgodzić. Skarzyciel Jacob Paśdzior widzi, że przez te słowa obskarżonej Magdaleny Pohla jego sława lub dobre imię jest potępione i żąda odpisu tego protokołu, aby tę skargę na gericht oddać.

a – u – s

Der Schiedsmann Titz

Kostenbetrag

für Aufnahme der Klage 25 Pf.

2 schriftl. Vorladungen ev. Bestellgeb. 50 „

Abschrift der Verhandl. u. Attest 25 „

S^a 1 Mark, welche Kläger bezahlt hat.

Attest erteilt d. 14/7. 95.

[nr 262] p. 125 spr. 131 (1895)Kalinow, dnia 13^{tego} Lipca 1895.

Na pisewne powołanie stawili się dziś przed niżej podpisanem sędzią polubownem z osoby znajomi i trzeźwi:

1. Valentin Tkocz, wyrobnik z Kalinowa, 52 lat stary (skarżycie¹⁴¹)

2. Pius Jatta, wyrobnik z Kalinowa, 51 lat stary (obskarżony).

Valentin Tkocz obskarżył Piusa Jatta, że mu pierwszego Lipca tego roku powiadał: „Ty pieruński złodzieju, boś wywianował dziochę z ośmset twardych”. Pius Jatta odpowiedział na to: „Ja na Walka

¹⁴¹ Skarzyciel.

Tkoczta nie zaklon, tyłkoch powiadał, że dziochę z ośm set twardych wywianował”.

Na przymowienie schiedzmanna zgodzili się na ten sposób, że obskarżony Jatta Pius te kosta schiedzmańskie zapłacił. Valentin Tkocz na to przystał i był ten protokół przeczytany, i własną ręką podpisany. Pijus Jatta, Valentien Tkocz

a – u – s

Der Schiedsmann Titz

Kostenbetrag

für Aufnahme der Klage 25 Pf.

2 schriftl. Vorladungen ev. Bestellgeb. 50 „

S^a 75 Pf. welche Verkl. bez. hat.

[nr 263] p. 125-126 spr. 132 (1895)

Kalinow, dnia 15^{tego} Lipca 1895.

Przed niżej podpisanem sędzią polubownem stawili się dziś na pisewne powołanie z osoby znajomi i trzeźwi:

1. Ludwina Skrzypek, robotniczka z Kalinowa, 58 lata stara, w przystępstwie planierza Leopolda Hator [p. 126] 2. wyrobnik Florian Greiff z Kalinowa, 30 lat stary.

Ludwina Skrzypek obskarżyła Floriana Greifa, że ja¹⁴² pierwszego Lipca t. r. trzy razy ręką w pier-si sztuchnoł. Florian Greiff powiada, że to jest nie prawda, że on Ludwinę Skrzypek nie sztuchnoł i nie chce się zgodzić. Ludwina Skrzypek żąda odpisu tego protokołu, aby tę skarę na gericht oddać. Na koniec sobie jeszcze obskarżony tę rzecz rozważył i chciał się zgodzić na ten sposób, że te kosta schiedzmańskie zapłacił. Skarzycielka była z tem za kontent i stała się uгода. Ten protokół był prze-czytany, obaj dwa na to przystali i własną ręką podpisali.

Florian Greiff, +++ Ludwina Skrzypek, Leopld Halor als Beistand u. Unterkreuzungszeuge.

Kostenbetrag

für Aufnahme der Klage 25 Pf.

2 schriftl. Vorl. ev. Bestellgeb. 50

S^a 75 Pf. welche Verkl. bez. hat.

a – u – s

Der Schiedsmann Titz

[nr 264] p. 126-127 spr. 133 (1895)

Kalinow, dnia 29^{tego} Lipca 1895.

Przed niżej podpisanem sędzią polubownem stawili się dzis z osoby znajomi i trzeźwi:

1. foerzter Franz Kalka z Kalinowca (Vorwerk Dombrowa), 36 lat stary, skarżyciel.

2. wyrobnik pański Florian Greiff z Kalinowa, 30 lat stary, obskarżony.

[p. 127] Franz Kalka obskarżył Floriana Greifa z Kalinowa, ponieważ go 29^{tego} czerwca t. r. w Kalinow-skiej karczynie kurwiożem nazywał i powiadał, że mu się na jego kobietę, która na trowie była – doł, a potem jak ją przyleciał bronić, to go chciał Kałka zastrzelić. Florian Greiff się nie chce przyznać, że te słowa mówił, choć Kałka dosyć świadków na to dostawić może. Florian Greiff powiadał, że kie-dy on ma zapłacić u schiedzmanna 10 markow, to woli na gerichcie zapłacić 30 Markow. Skarzyciel Franz Kalka żąda odpisu tego protokołu, aby tę skargę na gericht oddać. Na koniec zgodzili się na ten sposób, że Florian Greiff zapłacił do szkolny kassy w Kalinowie 3 Marki i te kosta schiedzmańskie. Franz Kalka był z tem za kontent i stała się uгода. Ten protokół był obiema przeczytany, oba na to przystali i własną ręką podpisali.

Floriamn Greiff, Franz Kalka

a – u – s

Der Schiedsmann Titz

Kostenbetrag

für Aufnahme der Klage 25 Pf.

2 schriftl. Vorl. ev. Bestellgeb. 50

¹⁴² Ją.

S^a 75 Pf. welche Verkl. bezahlt hat.

[nr 265] p. 128 spr. 134 (1895)

Kalinow, dnia 19^{tego} Grudnia 1895.

Przed niżej podpisanem sędzią polubownem stawili się dziś z osoby znajomi i trzeźwi:

1. serkasz (Käsemacher) Johann Swierzy, 28 lat stary
2. kołodziej Vinzent Piszczor, 26 lat stary, oba z Kalinowa.

Vinzent Piszczor obskarżył Jana Swierzy, ponieważ go 14^{tego} grudnia t. r. trzy razy ręką sztuchnoł, tak że się skarżyciel wyrócił.

Obskarżony Jan Swierzy się nie zapiera, że Vincenta Piszczora sztuchnoł – ale nie trzy razy, tylko jeden raz, a to z tej przyczyny, że się na niego postawił i chciał go piznać. Obskarżony Jan Swierzy się chce zgodzić na ten sposób, że zapłaci te schiedzmańskie kosta. Skarżyciel Vinzent Piszczor na to przystał i stała się ugoda. Ten protokół był obiema przeczytany, oba na to przystali i własną ręką podpisali.

Johann Swierzy, Wisent Piszur

a – u – s

Der Schiedsmann Titz

Kostenbetrag

für Aufnahme der Klage 25 Pf.

2 schriftl. Vorladungen ev. Bestellgeb. 50

S^a 75 Pf. welche Verklagter bezahlt hat.

[nr 266] p. 129 spr. 135 (1896)

Kalinow, dnia 10^{tego} Lutego 1896.

Przed niżej podpisanem sędzią polubownem stawili się dziś z osoby z najomi i trzeźwi:

1. dziewczyna Marianna Lukasczyk, 18 lat stara, z Kalinowa, w przystępstwie jej ojca Josefa Lukasczyk z Kalinowa
2. parobek Constantin Lukasczyk, 64 lat stary, z Kalinowa.

Marianna Lukasczyk obskarżyła Constantina Lukasczyka, że jednego dnia w grudniu 1895 (którego dnia już nie pamięta) między ludźmi we chlywie powiadał, że p. Inspectorowi Hirschowi, u którego Marianna Lukasczyk służy, 24 Markow porwała, i że już tylko 8 dni będzie we służbie.

Obskarżony Constantin Lukasczyk się ni zapiera, że przed Halorem, Szkopem i Pawlitzkim powiadał, iż Marianna Lukasczyk 24 Markow porwała, ale on tylko to mówił, ponieważ mu to Knapik u kowala Kusia powiedział; że ona tylko ośm dni dla tego we służbie zostanie, toch nie powiadał. Skarżycielka, jak też jej ojciec, widzą, że jejch sława lub dobre imię jest przez to nieprawie obmówienie oszkaradzone – nie chcą się zgodzić i żądają odpisu tego protokołu, aby tę skargę na gericht oddać. Obskarżony się też nie chciał zgodzić.

a – u – s

Der Schiedsmann Titz

Kostenbetrag

für Aufnahme der Klage 25 Pf.

3 schriftl. Vorladungen ev. Bestellgeb. 75 „ (2 mal bestellt)

S^a 1 Mark, welche Klägerin bezahlt hat.

Das Attest ist nicht ausgestellt worden, weil Klägerin nicht wieder klagen wollte. T.

[nr 267] p. 130 spr. 136 (1896)

Kalinow, dnia 7^{me} Marza 1896.

Przed niżej podpisanem sędzią polubownem stawili się dziś z osoby z najomi i trzeźwi:

1. Parobek pański Bernhard Kolodziej, 46 lat stary
2. parobek Carl Morawietz, 38 lat stary, oba z Kalinowca.

Bernhard Kolodziej obskarżył Carla Morawca, że go drugiego Marca t. r. w marztałni złodziejem, gizdem, swinią i. t. d. przezywał. Carl Morawietz się nie zapiera, że skarżyciela złodziejem przezywał, ponieważ mu doświadczyć może, że już kradł. Na te drugie przezwiska, „gizdzie, swinio, pierunie” i.

t. d. się Morawiec nie chce przyznać, że tak skarżyciela przezywał. Ugoda się stała na ten sposób, że oskarżony zapłacił 50 feników, a skarżyciel 25 feników kosztów schiedzmańskich, ponieważ skarżyciel też przezywał Morawca.

Ten protokół był obiema przeczytany, oba na to przydali i własną ręką podpisali.

Karl Morawietz, Bernd Kolozij

Kostenbetrag

2 Vorlad. ev. Bestellgeb. 50 Pf.

für Aufnahme der Kl. 25 Pf.

S^a 75 Pf. welche beide Theile bezahlt haben.

a – u – s

Titz, Schiedsmann

[nr 268] p. 131 spr. 137 (1896)

Kalinow, dnia 4^{tego} Kwietnia 1896.

Przed niżej podpisanem sędzią polubownem stawili się dziś z osoby z najomi i trzeźwi:

1. Valentin Lipok, 16 lat stary, syn parobka Jacuba Lipoka z Kalinowa, w przystępstwie ojca, skarżyciel.

2. Constantin Lukasczyk, 65 lat stary, parobek z Kalinowa, oskarżony.

Valentin Lipok oskarżył w przystępstwie jego ojca – Constantina Lukasczyka, ponieważ go 30^{tego} Marca t. r. w pańskim dworze obiema rękami tak w garło ścis, że mu się głęba i nosem krew rzuciła. Oskarżony Constantin Lukasczyk się nie zapiera, że tak tego synka Valencina Lipoka z raniół, że mu się głęba krew zuciła – on to dla tego uczynił, ponieważ mu Lipok Valencin najprzód powiedział: „Widziliście głupiego?” Oskarżony Lukasczyk się nie chce zgodzić, a skarżyciel i jego ojciec Jacob Lipok żądają odpisu tego protokołu, aby tę skargę na gericht oddać.

a – u – s

Der Schiedsmann Titz

Kostenbetrag

für Aufnahme der Klagr. 0,25 „

2 Vorlaungen ev. Bestellgeb. 0,50 „

Abschrift der Verh. u. Attest 0,25 „

S^a 1 M. welche Kl. bezahlt hat.

[nr 269] p. 131-132 spr. 138 (1896)

Kalinow, dnia 4^{tego} Kwietnia 1896.

Przed niżej podpisanem sędzią polubownem stawili się dziś z osoby znajomi i trzeźwi:

1. dziewczyna Agnes Ciasto, 21 lat stara, w przystępstwie jej ojca Sebastian Ciasto – skarżycielka

2. dziewczyna Marianna Lukasczyk, 18 lat stara, w przystępstwie jej ojca, parobka Josef Lukasczyk – oskarżona.

Agnes Ciasto oskarżyła Mariannę Lukasczyk, ponieważ ją posadzała, że 25^{tego} Marca t. r. w pańskim chłwie potajemnie krowę dożyła i że skarżycielka Mariannie Lukasczyk flaszkę gorzałki z izby wziena. Marianna Lukasczyk się nie chce przyznać, że skarżycielka powiadała, iż potajemnie krowę dożyła – powiada ale dalej, że i pastucha Caspar Sojka powiedział, że ona (Agnes Ciasto) tę gorzałkę z jej izby wziena. Marianna Lukasczyk się nie chce zgodzić, i Agnes [s. 132] Ciasto i jej ojciec żądają odpisu tego protokołu, aby tę skargę na gericht oddać.

a – u – s

Der Schiedsmann Titz

Kostenbetrag

für Aufnahme der Klage 0,25 M

2 schriftl. Vorl. ev. Bestellgeb. 0,50 „

S^a 0,75 „ welche Klägerin bezahlt hat.

Das Attest ist nachträglich abgelehnt worden, weil Klägerin nicht weiter klagen will.

[nr 270] p. 132-133 spr. 139 (1896)Kalinow, dnia 9^{tego} Lipca 1896.

Przed niżej podpisanem sędzią polubownem stawili się dziś z osoby z najomi i trzeźwi:

1. Marianna Lukasczyk, 18 lat stara, córka parobka Josefa Lukasczyka z Kalinowa (skarżycielka)
2. Franziszka Lukasczyk, 23 lat stara, córka parobka Constantina Lukasczyka z Kalinowa (obskarżona).

Oboje przyszły w przystępstwie ich ojców.

Marianna Lukasczyk obskarżyła Franziszkę Lukasczyk, że ją trzeciego Lipca t. r. w pańskim chlywie widliskiem¹⁴³ raz sztuchła i raz pizła – potem ją chyciła za gębę i poszkrobała ją. – Obskarżona, Franziszka Lukasczyk się nie zapiera, że Mariannę Lukasczyk widliskiem raz sztuchła i potem ją za gębę chyciła, bo ją skarżycielka uderzyła w twarz.

Franziszka Lukasczyk się chciała zgodzić, lecz skarżycielka Marianna Lukasczyk i jej ojciec się tu nie chcą zgodzić i żądają odpisu tego [s. 133] protokołu, aby tę skargę na gericht oddać. Na przymowienie schiedzmana zgodzili się na ten sposób, że Franziszka Lukasczyk zapłaciła do szkolny kassy w Kalinowie 1 Markę i te kosta schiedzmańskie. Więcej nie było nic do mówienia i był ten protokół przeczytana, obie party na to przystały i własną ręką podpisały.

Franziska Lukasczyk, +++ Constantin Lukasczyk als Beistand resp. Vater, Marianna Lukasczyk, +++ Josef Lukasczyk als Beistand resp. Vater, Ignaz Ludwig als Unterkreuzungszeuge der beiden Beistände.
a – u – s

Der Schiedsmann Titz

Kostenbetrag

für Aufnahme der Klage 25 Pf

2 schriftl. Vorl. ev. Bestellgeb. 50 Pf

S^a 75 Pf welche Verkl. bez. hat.**[nr 271]** p. 133-134 spr. 140 (1896)Kalinow, dnia 7^{me}go Sierpnia 1896.

Przed niżej podpisanem sędzią polubownem stawili się dziś z osoby z najomi i trzeźwi:

1. Marianna Kolodziej, żona parobka Bernharda Kolodziej, 44 lat stara – z Kalinowca – przyszła w przystępstwie jej męża – skarżycielka
2. Albert Smieja, parobek z Kalinowca, 28 lat stary – obskarżony.

Marianna Kolodziej obskarżyła Alberta Smieję, [p. 134] że ją 11^{tego} Lipca t. r. wieczor o 9tej godzinie przeżywał pieroną, bestyą i motyką, i chciał ją wiadrę piznać, a potem kamieniem udeżyć. Obkarżony odpowiada na to, że on nie wie, jeżeli temi słowami skarżycielkę przeżywał, ani też niewie – i że ją chciał wiadrę i kamieniem udeżyć – bo był w ten czas bardzo opiti – on się chce ze skarżycielką zgodzić. Uгода się stała na ten sposób, że Albert Smieja zapłacił te kosta schiedzmańskie. Więcej nie było nic do mówienia i był ten protokół przeczytana – obie party na to przystały i własną ręką podpisały.

Albert Schmeja, +++ Marianna Kolodziej, Bernd Kolodziej als Beistand u. Unterkreuzungszeuge

a – u – s

Der Schiedsmann Titz

Kostenbetrag

für Aufnahme der Klage 25 Pf

2 schriftl. Vorl. ev. Bestellg. 50 Pf

S^a 75 Pf welche Verklagter bezahlt hat.**[nr 272]** p. 134-135 spr. 141 (1896)Kalinow, dnia 7^{me}go Września 1896.

Przed niżej podpisanem sędzią polubownem stawili się dziś z osoby z najomi i trzeźwi:

1. parobek Carl Koprek, 40 lat stary, z Kalinowca (skarżyciel)
2. parobek Theodor Pohla, 25 lat stary, z Kalinowca (obskarżony).

Carl Koprek obskarżył Theodora Pohla, ponieważ go 29^{tego} sierpnia t. r. w marztałni ręką w piersi sztuchnoł. [p. 135] Obkarżony Theodor Pohla się tego nie zapiera, lecz powiada, żeby on go nie był

¹⁴³ Widlisko – ‘trzonek widel’.

stuchnąć, gdyby go Carl Koprek nie był pieronem przeżywał.

Theodor Pohla się chce zgodzić i stała się ugoda na ten sposób, że oskarżony te kosta schiedzmańskie zapłaci. Skarżyciel Carl Koprek na to przystał i był ten protokół przeczytany – oba na to przystali i własną ręką podpisali.

Thoodor Pohla, Carl Koprek

a – u – s

Der Schiedsmann Titz

Kostenbetrag

für Aufnahme der Klage 25 Pf

2 schriftl. Vorl. ev. Bestellgebühr 50 Pf

S^a 75 Pf welche Verkl. bezahlt hat.

[nr 273] p. 135 spr. 142 (1896)

Kalinow, dnia 2go Października 1896.

Przed niżej podpisanem sędzią polubownem stawili się dziś z osoby znajomi i trzeźwi:

1. Franciszka Blaut, dziewczyna z Kalinowa, 20 lat stara, w przystępstwie jej matki (poręczniczki Marianny Blaut), skarżycielka

2. Marianna Lukasczyk, dziewczyna z Kalinowa, 19 lat stara, w przystępstwie jej ojca, Josefa Lukasczyka (oskarżona).

Marianna Lukasczyk powiadała 8me^{go} Wrzesnia t. r. w pańskim chlywie publicznie – t. j. przed wielu osobami, że skarżycielce Franciszce Blaut – żię gnije. Oskarżona Marianna Lukasczyk odpowiada na to, że ona nie powiadała, że i żię gnije – tylko, że ma wrzody wele dupy. Skarżycielka się nie chce zgodzić i żąda odpisu tego protokołu, aby tę rzecz na gericht oddać.

a – u – s

Der Schiedsmann Titz

Kostenbetrag

für Aufnahme der Klage 25 Pf

2 schriftl. Vorladungen ev. Bestellgebühr 50 „

Abschrift der Verhandlung u. Attest 25 „

S^a 1 M. – „, welche Klägerin bezahlt hat.

Attest erteilt den 6 October 1896. T.

[nr 274] p. 136 spr. 143 (1896)

Kalinow, dnia 2go Października 1896.

Przed niżej podpisanem sędzią polubownem stawili się dziś z osoby znajomi i trzeźwi:

1. Marianna Lukasczyk, dziewczyna z Kalinowa, 19 lat stara, w przystępstwie jej ojca Josefa Lukasczyka (skarżycielka)

2. Franziszka Blaut, dziewczyna z Kalinowa, 20 lat stara, w przystępstwie jej matki (poręczniczki Marianny Blaut) (oskarżona).

Franziszka Blaut powiadała 9^{tego} wrzesnia t. r. w pańskim chlywie do skarżycielki Marianny Lukasczyk: „Boś już od tego paskujstwa aż zielono”. Franziszka Blaut się nie zapiera, że tak powiadała – ale się nie chce zgodzić. Na przymówienie Schiedsmana stała się ugoda na ten sposób, że Marianna Lukasczyk tę skargę weźnie nazad i Franziszka Blaut te kosta schiedzmańskie zapłaci. Więcej nie było nic do mówienia i był ten protokół przeczytany, obie party na to przystały i własną ręką podpisały.

Marianna Lukasczyk, Josef Lukasczyk als Beistand, Josef Michalik als Unterkreuzungszeuge, Franziska Blaut, Marianna Blaut als Beistand.

a – u – s

Der Schiedsmann Titz

Kostenbetrag

für Aufnahme der Klage 25 Pf

2 schriftl. Vorl. ev. Bestellg. 25 „

S^a 50 Pf. welche Verklagte bezahlt hat.

[nr 275] p. 136-137 spr. 144 (1896)

Kalinow, dnia 16^{tego} października 1896.

Przed niżej podpisanem sędzią polubownem stawili się dzis z osoby z najomi i trzeźwi:

1. Franziszka Blaut, dziewczyna z Kalinowa, 20 lat stara, w przystępstwie swej matki (poręczniczki Marianny Blaut) (skarżycielka)

[p. 137]2. Marianna Lukasczyk, dziewczyna z Kalinowa, 19 lat stara, w przystępstwie jej ojca, parobka Jozefa Lukasczyka (obskarżona).

Marianna Lukasczyk powiadała ósmego września t. r. w pańskim chlywie publicznie, t. j. przed wielu osobami, że skarżycielce Franziszce Blaut źić gnije. Obskarżona, Marianna Lukasczyk odpowiada na to, że ona nie mówiła, że i źić gnije, tylko że ma wrzody wele dupy. Obskarżona, Marianna Lukasczyk, się chce zgodzić i stała się ugoda na ten sposób, że oprócz tych kosztów schiedzmańskich jeszcze zapłaciła trzy Marki do szkolny kassy w Kalinowie. Skarżycielka była z tém za kontent i był ten protokół przeczytany, obie party na to przystały i własną ręką podpisały.

Marianna Lukasczyk, +++ Josef Lukasczyk als Beistand, Franziska Blaut, Josef Michalik als Unterkreuzungszeuge, Marianna Blaut als Beistand resp. Vormünderin.

a – u – s

Der Schiedsmann Titz

Kostenbetrag

für Aufnahme der Klage 25 Pf

2 schriftl. Vorl. ev. Bestellgeb. 50 „

S^a 75 Pf. welche Verklagte bezahlt hat.

[nr 276] p. 137-138 spr. 145 (1896)

Kalinow, dnia 19^{tego} października 1896.

Przed niżej podpisanem sędzią polubownem stawili się dziś z osoby znajomi i trzeźwi:

1. Constantin Lukasczyk, parobek z Kalinowa, 65 lat stary (skarżyciel)

[p. 138]2. Anton Szkop, szafaż wolski z Kalinowa, 60 lat stary (obskarżony).

Constantin Lukasczyk obskarżył Antonia Szkopa, iż miał przed Inspektorem powiadać, że mu 24^{tego} września t. r. szrót jęczmionny ze skrzinki, który miał być dla wółów pańskich, porwał. Obskarżony Anton Szkop odpowiada na to, że on p. Inspektorowi ani żadnemu innemu nie powiadał, iż Lukasczyk ten szrót wzion – tylko że mu się szrót ze skrzinki stracił – kto go wzion, to on nie wie.

Anton Szkop się niechce zgodzić.

a – u – s

Der Schiedsmann Titz

Kostenbetrag

für Aufnahme der Klage 25 Pf

2 schriftl. Vorl. ev. Bestellgebühr 50 „

S^a 75 Pf. welche Kläger bezahlt hat.

[nr 277] p. 138 spr. 146 (1896)

Kalinow, dnia 15^{tego} grudnia 1896.

Przed niżej podpisanem sędzią polubownem stawili się dziś z osoby znajomi i trzeźwi:

1. parobek Hyazinth Wosnitza z Kalinowca, 33 lat stary, skarżyciel

2. parobek Bernhard Kolodziej z Kalinowca, 47 lat stary – obskarżony.

Bernhard Kolodziej posądzal Hyazinth Wosnitzę siódmego grudnia t. r., że mu szipę¹⁴⁴ ukradł – dla tego go Wosnitza obskarżył. Obskarżony Bernhard Kolodziej powiada, że on mu nie powiedział, że mu Wosnitza szipę ukradł, tylko że to sztylisko jest podobny temu – co mu się szipa straciła. Oba się zgodzili na ten sposób – że Bernhard Kolodziej te kosta sziedzmańskie zapłacił. Oba byli stym za kontent i był ten protokół przeczytany i od obuch podpisany.

Hyazinth Wosnitza, Berdzig [?] Kolodziy soll heißen Bernhard Kolodziej

a – u – s

¹⁴⁴ Z niem. Schippe – ‘łopata’.

Der Schiedsmann Titz

Kostenbetrag

für Aufnahme der Klage 25 Pf

2 schriftl. Vorl. ev. Bestellgebühr 50 „

S^a 75 Pf. welche Verkl. bezahlt hat.

[nr 278] p. 139 spr. 147 (1897)

Kalinow, dnia 9^{tego} Marca 1897.

Przed niżej podpisanem sędzią polubownem stawili się dziś z osoby znajomi i trzeźwi:

1. Rosalia Morczin, hebama z Kalinowca – w przystępstwie jej męża Jana Mordzin 39 lat stara (skarżycielka)

2. Veronica Krancioch, zygrodniczka z Kalinowca, w przystępstwie jej męża Carla Kranciocha, 60 lat stara (obskarżona).

Rosalia Mordzin oskarżyła Veronikę Krancioch, że ją trzeciego Marca t. r. kurwą i motyką przezywała. Oskarżona się nie zapiera, że tak przeżekła, mówi jednak, że ona inszą osobę mieniła i chce się zgodzić. Uгода się stała na ten sposób, że oskarżona Veronika Krancioch zapłaciła te szidzmanske kosta i pięć Markow do Kalinowietzkiej szkoły. Więcej nie było nic do mówienia i był ten protokół przeczytany, obie party na to przystały i własną ręką podpisały.

Weronika Krancich, Karl Krancioch, Rosalia Mordzien, Johann Mordzien

a – u – s

Der Schiedsmann Titz

Kostenbetrag

für Aufnahme der Klage 25 Pf

f. 2 schriftl. Vorl. ev. Bestellgeb. 50 „

S^a 75 Pf. welche Verklagte bezahlt hat.

[nr 279] p. 139-140 spr. 148 (1897)

Kalinow, dnia 30^{tego} Kwietnia 1897.

Przed niżej podpisanem sędzią polubownem stawili się dziś z osoby znajomi i trzeźwi:

1. Paul Furgoł, parobek z Kalinowa, 22 lat stary, skarżyciel

2. Paul Kotzott, parobek z Kalinowa, 16 lat stary – w przystępstwie swego ojca Franz Kotzott (obskarżony).

[p. 140] Paul Furgoł oskarżył Pawła Kotzotta, ponieważ go 19^{tego} Kwietnia t. r. w marstalni widłoma w czoło i w ramiono piznoł, tak że mu czoło przetrzas. Oskarżony Paul Kotzott się tego nie zapiera, lecz mówi, żeby tego nie był uczynił, gdyby mu Paul Furgoł nie był gnoja z noszów sciep. Oskarżony się chce zgodzić i te kosta schiedzmańskie zapłacić. Paul Furgoł był z tym za kontent i stała się uгода. Więcej nie było nic do mówienia i był ten protokół przeczytany – obie party na to przystały i własną ręką podpisały.

Paul Furgoł, Paul Kotzott, Frantz Kotzott

a – u – s

Der Schiedsmann Titz

Kostenbetrag

für Aufnahme der Klage 25 Pf

für 2 schriftl. Vorl. ev. Bestellgebühr 50 „

S^a 75 Pf. welche Verkl. bezahlt hat.

[nr 280] p. 140-141 spr. 149 (1897)

Kalinow, dnia 8^{me}go czerwca 1897.

Przed niżej podpisanem sędzią polubownem stawili się dziś z osoby z najomi i trzeźwi:

1. Anastasia Skrzypek, szwoczka z Kalinowa, 26 lat stara (skarżycielka), w przystępstwie jej brata Emanuel Skrzypek, 32 lat st.

[p. 141] 2. Josef Michalik, sługa gminski z Kalinowa, 25 lat stary (obskarżony).

Anastasia Skrzypek obskarżyła Josefa Michalika, że ją 28^{tego} Maja t. r. na dródze przeżywał pierońską motyką i potem ją nogą kopnął w brzuch. Michalik Josef się nie zapiera, że skarżycielkę tak przeżywał i nogą kopnął – ale nie w brzuch – tylko w nogę, i chce się zgodzić. Skarżycielka żąda, że Michalik ma zapłacić te kosta schiedzmańskie, a do tutajszej szkolny kassy pięć Marek. Obkarzony na to przystał i stała się ugoda. Więcej nie było nic do mówienia i był ten protokół przeczytany – obie party na to przystały i własną ręką podpisały.

Josef Michalik, Anastasia Skrzypek, Emanuel Skrzypek verweigerte die Unterschrift.

a – u – s

Der Schiedsmann Titz

Kostenbetrag

für Aufnahme der Klage 25 Pf

f. 2 schriftl. Vorladungen ev. Bestgeb. 50 „

S^a 75 Pf. welche Verkl. bez. hat.

Revidirt, Gr. Strehlitz d. 26.6.1897. Kgl. Amtsgericht, Tindemann

[nr 281] p. 142 spr. 150 (1897)

Kalinow, dnia 17^{tego} Wrzesnia 1897.

Przed niżej podpisanem sędzią polubownem stawili się dziś z osoby z najomi i trzeźwi:

1. Marianna Lukasczyk, dziewczyna z Kalinowa, 20 lat stara, skarżycielka, w przystępstwie jej ojca Josef Lukasczyk

2. Johanna Gabor, dziewczyna z Kalinowa, 20 lat stary, obkarzona – wprzystępstwie Josefa Joba z Kalinowa.

Marianna Lukasczyk obskarżyła Johannę Gabor, że i osmego Wrzesnia t. r. w pańskim chływie pardała: „Ty już nie będziesz dzieci miała, boś je już pożeżyrała”. Johanna Gabor się nie zapiera, że te słowa mówiła – lecz powiadała, że skarżycielka się z tem sama chwaliła, lecz się chce zgodzić na ten sposób, że te kosta schiedzmańskie i dwie Marki do szkolny kassy w Kalinowie zapłaci. Skarżycielka i jej ojciec byli z tym za kontent i stała się ugoda. Więcej nie było nic do mówienia i był ten protokół przeczytany, obie party na to przystały i własną ręką podpisały.

Johanna Gabor, Joseph Job als Beistand, Marianna Lukasczyk, +++ Joseph Lukasczyk als Beistand, Theodor Skrzypietz als Unterkreuzungszeuge des Josef Lukasczyk.

a – u – s

Der Schiedsmann Titz

Kostenbetrag

für Aufnahme der Klage 25 Pf

2 schriftl. Vorl. ev. Bestellg. 50 „

S^a 75 Pf. welche Verklagte bezahlt hat.

[nr 282] p. 143 spr. 151 (1899)

Kalinow, dnia 4^{tego} Kwietnia 1899.

Przed niżej podpisanem sędzią polubownem stawili się dziś z osoby znajomi i trzeźwi:

1. Johann Swierzy, syrasz z Kalinowa, 31 lat stary

2. Pauline Sojka, żona pastuchy z Kalinowa, 35 lat stara, wprzystępstwie jej męża Caspera Sojki.

Jan Swierzy obkarzył Paulinę Sojka, że mu 29t marca t. r. jego 7 letnią córkę Marie Swierzy ręką w twarz pizła. Pauline Sojka się nie zapiera, że tę dziochę ręką w lico pizła, ale to było za to, że mi „starau babo” powiadała. Obkarzono chce się zgodzić i te schiedzmańskie kosta zapłacić. Skarżyciel był z tym za kontent i stała się ugoda. Więcej nie było nic do mówienia i był ten protokół przeczytany, obie party na to przystały i własną ręką podpisały.

+++ Pauline Sojka, Caspar Sojka als ehelicher Beistand u. Unterkreuzungszeuge, Johann Swierzy

a – u – s

Der Schiedsmann Titz

Kostenbetrag

für Aufnahme der Klage 25 Pf

2 schriftl. Vorl. ev. Bestellgeld 50 „

S^a 75 Pf. welche Verklagte bezahlt hat.

Revidirt, Gr. Strehlitz d. 20. Mai 1899. Kgl. Amtsgericht, Tindemann

[nr 283] p. 144 spr. 152 (1899)

Kalinow, dnia 21 Sierpnia 1899.

Przed niżej podpisanem sędzią polubownem stawili się dziś z osoby znajomi i trzezwii:

1. nauczyciel Franz Müller z Kalinowca, skarżyciel, lat stary
2. dziewczka Paulina Kowalik z Kalinowca, oskarżona, 34 lata stara. Oskarżona przyszła bez przystępstwa męskiego.

Nauczyciel Franz Müller oskarżył Paulinę Kowallik, ponieważ go w jego domostwie słowami obrażała. Oskarżona ma dziecko, które często szkolną naukę zaniedbuje. Dla tego posłał nauczyciel Müller 12^{tego} sierpnia jednego szkolą po tę dziochę, lecz z nią też przyszła jej matka Paulina Kowallik. Bez przyczyny poczęła przed szkołą pod czas nauki larmo robić¹⁴⁵ i nauczyciela obrażać, że się ma o jego niezdary starać. Na powtórne napomnienie, to miejsca opuścić i nie wrzeszczeć – tym więcej larmowała, tak że p. Müller był przemuszony tę dziewczkę bez chłopców z podwóza wyprowadzić.

Oskarżona się nie zapiera tych spraw, które tu skarżyciel wypowiedział i chce się zgodzić. Ugoda się stała na ten sposób, że Paulina Kowallik do ubogie kassy w Kalinowcu zapłaci trzi Marki i te kosta szidzmańskie. Skarżyciel był z tem za kontent. Więcej nie było nic do mówienia i był ten protokół przeczytany – i od obuch partów podpisany.

Paulina Kowollik, Franz Müller

a – u – s

Der Schiedsmann Titz

Kostenbetrag

für Aufnahme der Klage 25 Pf

2 schriftl. Vorl. ev. Bestellgb. 50 „

S^a 75 Pf. welche Verklagte bezahlt hat.

[nr 284] p. 145 spr. 153 (1900)

Kalinow, dnia 29 Marca 1900.

Przed niżej podpisanem sędzią polubownem stawili się dziś z osoby znajomi i trzezwii:

1. Urzędnik gospodarski p. Josef Chrobok z Kalinowa, 27 lat stary, skarżyciel,
2. parobek Koński Paul Kotzot z Kalinowa, 19 lat stary, oskarżony, przyszedł w przystępstwie ojca swego, parobka Konnego Franza Kotzotta z Kalinowa.

Pan Josef Chrobok oskarżył pisewnie Pawła Kotzotta, że 21^{tego} Marca t. r. przy wydaniu zborza deputnego na pańskim sypaniu larmował, że zborze jest liche i porośniony. Na jego (skarżycielow) powtórny rozkaz, że Paul Kotzott ma sypanie opuścić, to jeszcze więcej larmował i przezywał. Potym szedł ku oknu i chciał z muru kamień wyrwać, aby mnie można z nim uderzyć, lecz nie mógł kamienia wyrwać; to przystąpił do mnie i podniósł rękę do piznienia mnie, ale ojciec jego w tym go zatrzymał. W jego gorliwości i zapaleniu powiedział skarżyciel Kotzotowi następujące słowa: „Ty przekłety smarkoczu, rób, co przyjdiesz na dół”¹⁴⁶. Paul Kotzott zaraz ty samy słowa skarżycielowi nazad oddał i zawołał jeszcze: „Ty pieronie, ja cię nauczę” i groził mu pięścią.

Oskarżony uznał, że nieprawie czynił, przeprosił pana urzędnika i chciał się zgodzić. Na to przystał p. skarżyciel. Ugoda się stała na ten sposób, że Paul Kotzot zapłacił do szkolny kassy w Kalinowie 2 Marki i kosta schidzmańskie. Ten protokół był przeczytany i od obuch partów podpisany.

Josef Chrobok, Paul Kotzott, Franz Kotzott als Beistand

a – u – s

Der Schiedsmann Titz

Kostenbetrag

für Aufnahme der Klage 25 Pf

3 schriftl. Vorl. u. Bestellgebühr 75 „

¹⁴⁵ Larmo robić (fraz.) – ‘krzyczeć, awanturować się’.

¹⁴⁶ Przyjść na dół (fraz.) – ‘umrzeć’.

S^a 1 M. welche Verkl. bez. hat.

[nr 285] p. 147 spr. 154 (1900)

Kalinowitz, 25. Lipca 1900.

Przed niżem podpisanem sędzią polubownym stawili się dziś z osoby znajomi i trzeźbi:

1. robotnik Peter Sliwa z Kalinowa, 36 lat stary, skarżyciel,
2. nocny stróż Stanislaus Krawczyk z Kalinowa, 30 lat stary – oskarżony.

Robotnik Peter Sliwa oskarżył Stanisława Krawca, ponieważ go dwudziestego lipca t. r. na drodze psyma poszczu i pies mu potargał galoty i jakłę.

Stanislaus Krawczyk się zapiera, żeby psyma szczu, jeżeli¹⁴⁷ go pies ugryś to on niewie, bo to było wnocy, a on ma nakaz panski psy na stróż wziąć.

Ugoda się nie stała. Ten protokół był przeczytany i od obuch partów podpisany.

Pieter Sliwa, Stanislaus Krawczyk

a – u – s

Der Schiedsmann Müller¹⁴⁸

Kostenbetrag

Für Aufnahme der Klage 0,25 M

2 schriftl. Vorl. ev. Bestellg. 0,50 „

0,75, welche Kläger bezahlt hat.

[nr 286] p. 148 spr. 155 (1900)

Kalinowitz, 2. Wrzesnia 1900.

Przed podpisanem sędzią polubownem stawili się dziś z osoby znajomi i trzeźbi:

1. Veronika Gagon z Kalinowitz,
2. Martha Pollok z Kalinowitz, 65 lat stara.

Veronika Gagon oskarżyła Marthę Pollok, że ta mówiła przed świadkami: Veronika Gagon chwyta cudze kurzęta, używa im ogonki i sprzedaje za swoje. Martha Pollok się nie zapiera, że te słowa mówiła, ponieważ ją stażycielka czarownicą przezywała. Ona się chce zgodzić, ale żadnej kary ponosić. Ponieważ skarżycielka jakiej kary żądała, to się ugoda nie stała.

a – u – s

Der Schiedsmann Müller

Kostenbetrag:

Aufnahme der Klage 25 Pf

2 schrift. Vorlad. Bestellg. 50 „

75 „

welche Klägerin bezahlt hat.

[nr 287] p. 149 spr. 156 (1900)

Kalinowitz, 2. Grudnia 1900.

Przed podpisanem sędzią polubownem stawili się dziś z osoby znajomi i trzeźbi:

1. Katharina Furgol, 24 lat, pod przystępstwem męża jej Josef Furgol, kóniorz z Kalinowa,
2. Pauline Soika, 37 lat stara, w przystępstwie jej męża Kaspar Soika, krowiorz z Kalinowa.

Katharina Furgol oskarżyła Paulinę Soika, ponieważ ją oskarżona 26. listopada cr. przezywała: „ty giździe żadny, bos cie dziecko zagniotli i zgnyty było”. Obstażona się prziznawa, że mówiła, iż dziecko zagniotli, chce się zgodzić na tyn sposób, że skarżycielka kosta szicmanskie ponosi, ponieważ ją też ta przezywała, a oskarżona 1 Markę do szkolny kasy w Kalinowie zapłaci. Ten protokół był przeczytany i od obuch partów podpisany.

p. – p. – p.

¹⁴⁷ Jeżeli – tu: ‘czy’.

¹⁴⁸ Franz Müller – nauczyciel z Kalinowa, powołany na rozjemcę w 1900 roku. Seminarium nauczycielskie w Głogówku ukończył w 1873 roku; *Schematismus der katholischen Volksschulen der Provinz Schlesien*, hrgb. von Ph. Deutschmann, H. Ziesche, Neustadt O/S 1900, s. 235.

Katharina Furgol, Josef Furgol, Pauline Sojka, Caspar Sojka

a – u – s

Müller, Schiedsmann

Kostenbetrag:

Aufnahme der Klage 25 Pf

2 schrift. Vorl. Bestgeb. 50 „

75

welche Klägerin bezahlt hat.

[nr 288] p. 150 spr. 157 (1901)

Kalinowitz, 1. Lutygo 1901.

Przed podpisaniem sędzią stawili się dziś z osoby znajomy i trzeźbi:

1. Franziska Pollok z Kalinowitz, 36 lat stara,

2. Katharina Solga z Kalinowitz, 49 lat stara,

3. Anna Jadasch z Kalinowitz, 26 lat stara.

Franciska Pollok obskarżyła Katharinę Solga i Annę Jadasch, ponieważ ją przezywały kurwą. Obskarżony się prziznawają, lecz ich skarżycielka też przezywała kurwą. Ugoda się stała na tyn sposób, że skarżycielka zapłaci kosta szidzmanske, a obskarżony każda jedną markę do ubogy kasy do Kalinowitz.

Protokół prz. – prz. – podp.

v. g. u.

Franciszka Pollok, Anna Jadasch, Katcharina Solga

a – u – s

Müller, Schiedsmann

Kostenbetrag:

Aufnahme der Klage 25 Pf

3 schriftl. Vorlad. Bestellg. 75 Pf.

1,00 M.

[nr 289] p. 151 spr. 158 (1901)

Kalinowitz, 17. Marza 1901.

Przed podpisaniem sędzią stawili się dziś z osoby znajomi i trzeźbi:

1. Anton Schkopp, szafarz, i żona jego Julianna z Kalinowa

2. Ludwig Halor, pacholek, i żona jego Philippina z Kalinowa.

Julianna Schkopp obskarżyła Philippinę Halor, ponieważ ją z pantoflę piżła. Obskarżona się tego prziznawa.

Ludwig Halor obskarżył Antona Szkopp, ponieważ chciał jego syna Franza siekierą uderzyć. Ugoda się wtyn sposób stała, że jeden drugiemu przepuści.

Protokół przeczytany, przidany i podpisany.

Anton Szkop, Ulka Szkop, Ludwig Halor, Philipina Halor

a – u – s

Müller, Schiedsmann

Kostenbetrag:

Aufnahme 2. Klagen 50 Pf

2 schriftl. Vorl. Bestellg. 50 „

1,00

zur Hälfte bezahlt.

[nr 290] p. 154 spr. 161 (1901)

Verhandelt Kalinowitz den 9. Juni 1901.

Przed podpisaniem sędzią stawili się dziś z osoby znajomi i trzeźbi:

1. Urzędnik Wilhelm Dominik z Kalinowitz,

2. Kóniorz Johann Zimon z Kalinowitz.

Wilhelm Dominik oskarżył Jana Zimon, ponieważ go przezywał „przekłety pieronie”. Oskarżony się przyznawa i chce się zgodzić na tyn sposób, że zapłaci 1 Mark jedną markę kostow.
Protokoł pr. prz. i podp.

v. g. u.
Jochan Zimonn, Wilhelm Dominik
a – u – s

Der Schiedsmann Müller

Kostenbetrag

Aufnahme der Klage 50 Pf

2 Vorlad. Best. 50 „

1,00

welche Verklagter bezahlte.

[nr 291] p. 157 spr. 164 (1901)

Verhandelt Kalinowitz den 30. Juni 1901.

Przed podpisanym sędzią stawili się dzis z osoby znajomi i trzezb:

1. Robotnik Valentin Tkocz z Kalinowa,

2. Robotnik Matheus Cioch z Kalinowa.

Valentin Tkocz oskarżył Matheusza Cioch, ponieważ go przezywał „pieron z polarniy”. Oskarżony się przyznawa, że to mówił. Uгода się wten sposób stała, że p. Cioch zapłaci kosta szidzmanske.
Protokoł prz. pod.

Valetin Tkocz, Matheus Cioch

a – u – s

Müller, Schiedsmann

Kostenbetrag

Aufnahme der Klage 0,25 M.

2 Vorladungen Beste 0,50 „

0,75 „

[nr 292] p. 160 spr. 166 (1901)

Verhandelt Kalinowitz den 18. August 1901.

Przed podpisanym sędzią postawili się dzis z osoby znajomi i trzezb.

1. Studolny Johann Goretzki, 61 lat stary,

2. robotnik Wladislaw Wrona, 17 lat stary, dlatego pod przistymstwem robotnika Jakob Semnik, 42 lat, wszyscy z Kalinowitz.

Wladislaw Wrona oskarżył Jana Goretzki, ponieważ go uderzył kijem i zepsu mu zegarek. Goretzki się przyznawa i uгода się wtyn sposób stała, że Goretzki da zegarek sprawic i kosta od sprawunku zapłaci, także kosta szidzmanske zapłaci.

Protokoł prz. i podp.

Jochan Goretzki, Jakub Symik

a – u – s

Müller, Schiedsmann

Kostenbetrag

Aufnahme der Klage 0,25

3 Vorlad. Bestellg. 0,75

1,00

welche Verklagte bezahlt hat.

[nr 293] p. 161 spr. 167 (1901)

Verhandelt Kalinowitz den 31. August 1901.

Przed podpisanym sędzią postawili się dzis z osoby znajomi i trzezb:

1. Zołgrodnik Wilhelm Morawietz z Kalinowa,

2. Zołgrodniczka Josefa Suchan pod przystymstwem męża Josef Suchan I z Kalinowa. Wilhelm Morawietz obskarżył Josefę Suchan, ponieważ go przezywała złodzieję 14.8.01. Obskażona się zapiera, że to mówiła i dla tego się ugoda nie stała.

Müller, Schiedsmann

Kostenbetrag

Aufnahme der Klage 0,25 M.

2 Vorladungen 0,50 „

Attest 0,25

1,00 „

welche Kläger bezahlt hat.

[nr 294] p. 167 spr. 173 (1902)

Verhandelt Kalinowitz den 25. Oktober 1902.

Marie Swientek z Kalinowa obskarżyła robotnika Anton Bolik z Kalinowa, ponieważ ją 21. września 1902 w sieni przezywał: „pierunski szwobie, wszorzu, chwancie”.

Dzisiaj był termin, na który się stawili

1. Anton Bolik z Kalinowa,

2. Marie Swientek z jeim mężem Franz Swientek, robotnik, z Kalinowa.

Ugoda się wtyn sposób stała, że p. Bolik kosta szidsmskie zapłacił.

Protokoł prz. i podp.

+++ Anton Bolik, Marie Swientek, Franz Swientek

a – u – s

Müller, Schiedsmann

Kostenbetrag

2 Vorlad. Bestg. 0,50 M.

welche Verklagter bezahlt hat.

Kielcza (Keltsch)¹⁴⁹

APOp, zesp. 62, sygn. 984

1862-1881

[nr 295] p. 26 spr. 28 (1864)

Działo się w Kielczy¹⁵⁰ 27 Grudnia 1864.

Dzisiaj stawili się przed sędzcą polubnym:

1. siodłak Franz Zientek¹⁵¹ jak skarżyciel

2. hałupnik Johann Poloczek jak oskarżony

z Boru¹⁵², oba osobiście znajomi i przeciw jeich woli pojętości władza żadna wątpliwość.

Pod pośrednictwem sędzja polubnego przyszła następująca ugoda do stanu.

20^{tego} Listopada tego roku ukrzywdził oskarżony skarżycielowi przez bicie.

Oskarżony przydał to, i obowiązał się:

1. za fóre i medecyny 1 Tal: 2 Cz:

2. kosztą pisarzowi i Terminu 12 Cz: 6 fen:

w przeciagu 14 dni pod sekucją skarżycielowi oddać.

Przeczytano, zezwolono i podpisano.

¹⁴⁹ W Kielczy rozjemca rozstrzygał sprawy dla Kielczy i Borowian.

¹⁵⁰ Kielcza, Kieltisch, Kelcz – wieś w powiecie strzeleckim, licząca w 1830 roku 83 domy i 531 mieszkańców. Wieś leży na lewym brzegu rzeki Mała Panew. Szczegółowa mapa Kielczy z lat 1858-1859, wraz z nazwiskami właścicieli lub dzierżawców poszczególnych terenów, przechowywana jest w zasobie APOp, zesp. Rejencja Opolska, nr 1191, Mapy i plany, sygn. XIV/289.

¹⁵¹ Majątek „Bauera Zientka” poświęcony jest na mapie z 1867 roku, znajdującej się w zasobie APOp, Rejencja Opolska, nr 1191, Mapy i plany, sygn. XIV/20.

¹⁵² Bór, Borowian – kolonia Kielczy, w 1830 roku licząca 25 domów i 159 mieszkańców.

+++ Johann Poloczek, +++ Franz Zientek, Bahr, Unterkreuzungszeuge für Johann Poloczek, Bronder, Unterkreuzungszeuge für Franz Zientek
J. Lipka¹⁵³ als Schiedsmann

[nr 296] p. 97-98 spr. 4 (1871)

[brak daty¹⁵⁴]

Im Schiedsamte erschienen heute bekannt und dispositionsfähig:

1. Bauer Stephan Barthoszek als Kläger
2. Häusler u: Schneider Johann Poloczek als Verklagter

um sich wegen Real-Injurien in Güte zu einigen.

Der Vergleich kam dahin, daß Verklagter sich verpflichtete ein Reuegeld in Höhe von 2 Thaler binnen 8 Tagen [p. 98] an den Kläger bei Vermeidung der Execution nebst 5 sgr Kosten zu bezahlen.

Ugoda stała się tak, że się oskarżony obowiązał załobne we wysokości 2 Thalarów w przeciągu 8 dni skarżycielowi pod sekucją i 5 czeskich kosztów zapłacić.

Przeczytano, potwierdzono i potpisano.

xxx Johann Poloczek, P: Gorzel, Unt:Kreuz:Zeuge, xxx Stephan Barthoszek, Kulik Scholtz
J. Lipka, Schiedsmann

[nr 297] p. 234 spr. 6 (1880)

Keltsch, d. 25ten Februar 1880.

Vor dem unterzeichneten Schiedsmann erschienen ohne jede Vorladung:

1. der Müller Joseph Placzek von hier, dispositionsfähig und bekannt,
2. der Einlieger Joseph Kozub von hier, auch dispositionsfähig und bekannt.

Der Müller Joseph Placzek verlangt vom Joseph Kozub, das er in Gegenwart des Schiedsmannes zu Protokoll giebt das er, die 723 Thaler 5 Sgr 11 Pf oder 2169 Mrk 60 Pf. an Erbtheil welche für ihn auf Grundbuche Blatt 17 und 3 Keltsch noch eingetragen stehen, bereits erhalten hat. Infolge dessen erklärt der Einlieger Joseph Kozub:

Ich erkläre hiermit, die zwei Tausend ein Hundert neun und sechszig Mark 60 Pfg Erbtheil, welche noch für mich auf Grundbuch-Blatt 17¹⁵⁵ und 3 Keltsch eingetragenstehen, von dem Müller Joseph Placzek von hier schon längst erhalten zu haben und willige in die Löschung dieser Post.

Ja wypowiadam, że ja 2169 marków 60 fg. erbowizny, która na hipoteczny numerze 17 i 3 Kielczo dla mnie jeszcze jest zapasina¹⁵⁶ od młynarza Jósefa Płaczka już dawno otrzymałem i przyzwalam na wymazanie tych pieniędzy.

Vorgelesen, verdolmetscht, genehmigt, unterschrieben.

Kosten geschenkt.

Jozeph Kozub, Jozek Placzek

a – u – s

Der Schiedsmann Przybylla¹⁵⁷

[nr 298] p. 238 spr. 9 (1880)

Działano w Kielczy, dnia 7mego kwietnia 1880.

Przed niży podpisanym szidzmanym dostawiła się dzisiaj, t. j. 1szego kwietnia, z ojcém swoim Anton Knaś, dziewczka Carolina Knaś, tu z tąd, 21 lat stara, katolickiej wiary, i założyła następującą skargę przeciwko dziewczki Johannny Płaszczyk, też tu z tąd, służąca u Josefa Bednarek.

p. Knaś wypowiada:

W ostatnią niedzielę 28^{ego} marca, gdy obskarżona Johanna Płaszczyk szła z kościoła powiadała w obecności dziewczki od Nothmana i piastunki, gdy było o mnie mowa, że ta kurwa to pisma pisała. Dalej powiadała przed Johanną Gabryś, że „ja”, t. j. Carolina Knaś, jest kurwą całego gminu.

¹⁵³ Nauczyciel J. Lipka wcześniej rozstrzygał w Kolonowskiem. Tam powołany w kwietniu 1854 roku, „ARO”, Stück 15, 13ten April 1854, s. 104.

¹⁵⁴ Protokół zapisany między 7 kwietnia a 9 czerwca 1871 roku.

¹⁵⁵ Właścicielami młyna było małżeństwo Josefa i Josef Placzek; zachowały się akta gruntowe nieruchomości: SOS, sygn. 606.

¹⁵⁶ Błędnie zam. zapisana.

¹⁵⁷ Carl Przybylla – nauczyciel z Kielczy, seminarium nauczycielskie w Pyskowicach ukończył w 1872 roku; *Schul-Schematismus des Bistums Breslau*, bearb. und hrsg. von J. Heukeshoven, Ziegenhals 1883, s. 185.

Ja sobie nie mogę takiej obrazy dać spodobać i proszę, aby Johannie Plaszczyk i mie był termin do zaczęcia zgody wyznaczony.

Gdy się obie strony nad tą rzeczą wymówiły, była następująca zgoda umowiona:

Carolina Knaś zapłaci 25 feników kóstów i wyprasza sobie, aby od dzisiajszego dnia już więcej tak od Johanny Plaszczyk nie była obrażona, bo by potem dalej pewnie skarżyła. Johanna przyzwala na to i też płaci 25 feników kóstów.

Przeczytano, dozwolono i podpisano.

Karolina Knaśch, Anton Knasz, Johanna Plaszczyk

a – u – s

Der Schiedsmann Przybylla

Liquidation

- | | |
|------------------------|--------|
| 1. Aufnahme der Klage | 25 Pf. |
| 2. Abschrift der Klage | 25 Pf. |

Summa	50 P. erhalten
-------	----------------

[nr 299] p. 239 spr. 10 (1880)

Działo się w Kielczy, dnia 7mego kwietnia 1880.

Przed niżej podpisanym szidzmanem założył colleinnehmer¹⁵⁸ Josef Mayer z Kielecki¹⁵⁹ dnia 30^{tego} marca następującą skargę w niemieckim języku przeciwko Vincenta Krawietz z Boru:

Am 10 Maerz er. passirte p. Krawietz mit seinem Fuhrwerk das hiesige Zollhaus tour et retour auf seinem retour. Wege weigerte sich p. Krawietz das tarifmäßige Zollgeld zu zahlen. Trotz der gütigen Aufforderung meinerseits zur Entrichtung des vollständigen und tarifmäßigen Zolles zahlte er bloß unvollständig und fuhr dann ab und davon. Ich lief ihm nach und drohte ihm mit der Anzeige. Hierauf kam er an das Fenster, schlug mit der geballten Faust an die Fensterrahmen und tractirte mich mit Schimpfnamen in polnischer Sprache: „du Lump, du drache, du Jauner etc.“ ohne dass er auch da noch das erforderliche Zollgeld entrichtete. „Ich beantrage einen Termin zum Sühneversuch anzuberaumen“.

Dzisiaj dostawił się zawołany:

1. Zolleinnehmer Josef Mayer z Kielecki, 59 lat stary, katolickiej wiary i w dyspozycji.
2. gbur Vinzent Krawietz z Boru, 47 lat stary, katolickiej wiary i też w dyspozycji.

Gdy się obie strony nad tą rzeczą wymówiły, nie przyszła zgoda między Meyerym i Krawcym do stanu, ca¹⁶⁰ tu będzie potwierdzono.

Der Schiedsmann Przybylla

Liquidation

- | | |
|------------------------|--------|
| 1. Abschrift der Klage | 25 Pf. |
| 2. Porto - „ - | 20 Pf. |

Summa	45 Pf.
-------	--------

[nr 300] p. 240 spr. 11 (1880)

Działo się w Kielczy, dnia 7mego kwietnia 1880.

Przed niżej podpisanym szidzmanym dostawili się dzisiaj zawołani:

1. Zolleinnehmer Josef Mayer z Kielecki, 59 lat stary, katolickiej wiary i w dyspozycji.
2. gbur Peter Zuber z Boru, 28 lat stary, katolickiej wiary i też w dyspozycji.

30^{tego} marca t. r. założył Józef Mayer z kielecki przeciwko Pietra Zuber z Boru następującą skargę w niemieckim języku:

„Am 10 d. Mnth. fährt p. Zuber eine Kalbe bei dem hiesigen Zollhause vorbei und weigerte sich das tarifmäßige Zollgeld zu entrichten. Er kam hierauf ans Fenster, schlug mit der Faust daran und schimpfte mich folgendermaßen: «ty kłaku, ty pieronie, ty strzpieje etz.» Ich beantrage hiermit einen Termin zum Sühneversuch“.

¹⁵⁸ Zolleinnehmer – z niem. ‘celnik’.

¹⁵⁹ Kieleczka – wieś położona w powiecie gliwickim, w XIX w. własność hrabiego Renarda. We wsi znajdowało się 16 domów i mieszkało 85 osób, wyłącznie wyznania katolickiego. Częściowo należała ona do parafii Wielowieś (Langendorf), częściowo do parafii Wiśnicze (Wischnitz).

¹⁶⁰ Błądnie „co”.

Po wymowie nad tą rzeczą nie przyszła ugoda między Peter Zuber z Boru i Josef Mayerem z Kielecki do stanu, co ty będzie potwierdzono.

Der Schiedsmann Przybylla

Liquidation

1. Abschrift der Klage 25 Pf.

2. Porto - „ - 20 Pf.

Summa 45 Pf.

[nr 301] p. 242-243 spr. 13 (1880)

Działano w Kielczy, dnia 15^{tego} maja 1880.

Przed niżej podpisanem szidzmanym dostawili się podług powołania:

1. hałupniczka Barbara Dropalla w przystępie jej męża Caspar Dropalla tu z tąd;
2. wycuźniczka Hedwig Schyguda w przystępie jej męża Franc Schyguda, tez tu z tąd,

wszyscy znajomi i zdołania pełni.

Hałupniczka Barbara Dropalla 30^{tego} kwietnia t. r. następującą skargę przeciwko Hedwigi Schyguda, też tu z tąd, na protokół dała:

„Wycuźniczka Hedwig Schyguda tu z tąd przy rznięciu kartofli w Kuligowym gasthauzie mi przez to sława odbierała, że powiadała: «Ja od téj młodej J. Szygudziny odbieram; [p. 243] ja ją przyjmuję i pijemy pospołu». Ja proszę, żeby nam był termin do zgody wydany”.

Po wymówieniu nad tą obrozą z obuch stron była następująca ugoda między Barbarą Dropalla i Hedwigę Szygudą usadzona:

Barbara Dropalla i jej mąż wypraszają sobie, aby już więcej na taki sposób nie była im od Szygudziny sława odbierana, albowiem by potem przez sąd H. Szygudzino musiała być skarana, i żądają, aby obskarżona kosta szidzmański i Casprowi Dropałowi za dzisiejszą zmułę 0,75 marków zapłaciła, na co też Jadwiga i Franz Szyguda przystają.

Przeczytano, pozwolono i podpisano.

Barbara Dropala, Casper Dropala

Handzeichen +++ der Hedwig Szyguda bescheinigt durch M. Bernatzki

Franz Szyguda

a – u – s

Der Schiedsmann Przybylla

Liquidation

1. Aufnahme der Klage 25 Pf.

2. Bestellungskosten für die Vorladung 25 Pf.

Summa 50 P. erhalten.

[nr 302] p. 250 spr. 20 (1880)

Verhandelt Keltsch, den 6 September 1880.

Der Ziergärtner Ludwig Poloczek aus Kruppamühle¹⁶¹ hat am 24 v. Mnts. den Antrag gestellt, zum Zweck des Sühneversuches mit dem Sattlermeister Johann Klonek auch aus Kruppamühle, welcher ihn mit nachstehenden Worten beleidigt habe, einen Termin anzuberaumen.

Der Sachverhalt war folgender, erklärte p. Poloczek:

„W niedzielę, o ½ 10 na wieczór, przyszedł Johann Klonek przed familienhaus i powiadał o mnie w obecności wiele ludzi z tego samego domu: «Poloczek jest złodziej, siedział 3 lata w Raciborzu¹⁶²; Potampowi z Tworoga¹⁶³ ukradł pieniądze, oknem wlaźł, staszki kupował, on nie jest gatner¹⁶⁴, tylko ceglorz, glina deptoł, on jest dłużnik wielki, Dominowi na krupie 9 twardych dłużyn; Musiałowi

¹⁶¹ Krupski Młyn, Kruppamühle – wieś w powiecie toszecko-gliwickim nad Małą Panwią, 5 km od Kielczy. W zasobie APOp zachowała się mapka leśniczówki Kruppamühle, zesp. Rejencja Opolska, nr 1191, Mapy i plany, sygn. XIV/183.

¹⁶² Racibórz, Ratibor – miasto powiatowe, liczące w 1830 roku 5641 mieszkańców, z końcem XIX wieku już ponad 20 tysięcy. Rozwijał się tam wówczas przemysł metalowy. W Raciborzu znajdował się duży zakład karny (*Strafanstalt*) oraz dwa więzienia (*Gefängnis*).

¹⁶³ Tworóg, Tworog – wieś w powiecie toszecko-gliwickim, w 1830 roku licząca 94 domy i 543 mieszkańców.

¹⁶⁴ Z niem. Gärtner – ‘ogrodnik’, tu w znac. ‘zagrodnik’.

w Wielywsi¹⁶⁵ 7 Twardych. Scheinowi w Wielywsi 25 twardych, a na Zawadzki¹⁶⁶ wielu dłużyn, a w Zandowicach¹⁶⁷ tyż». Dalej opowiadał, że moja cera Nathalia miała ukraść ogórki i borowki, a za to dostała po pysku, i że ona ma france, i jest zapaskudzona».

Der Termin war auf heute Nachmittag 3. Uhr in hiesiger Schule bestellt; in demselben ist jedoch nur Antragsteller erschienen; der Verklagte war mit dem schriftlichen entschuldigen v. 5 [...] huts ausgeblieben daß er in dem Termine mit Poloczek nicht erscheinen werde, weil er ihn nicht von guten Willen geschimpft habe.

Der Schiedsmann Przybylla

Liquidation:

- | | |
|-------------------------------|--------|
| 1. Aufnahme der Klage | 25 Pf. |
| 2. Abschrift für d. Verklagt. | 25 Pf. |
| 3. Postauslagen | 20 Pf. |

Summa 70 P. erhalten.

Bescheinigung dem Ziergärtner L. Poloczek ertheilt am 6. September 1880. Przybylla

- | | |
|-------------------|--------|
| Für dieses Attest | 25 Pf. |
| Porto | 10 Pf. |

zusammen 35 Pf.

erhalten K. d. 6.9.80. Przybylla

[nr 303] p. 251 spr. 21 (1880)

Keltsch den 6ten September 1880.

Zagrodnik Caspar Maroń z Zamościa¹⁶⁹ rządał 19^{tego} sierpnia od niżej podpisanego szidzmana, żeby im był termin do zaczęcia zgody wydany, ponieważ go wycuźnik Thomas Student z Kielczy następującymi słowami obraził. Maroń wypowiadał:

„Przy przyležitosti sieczynia żyta u Jana Brondera powiadał obskarżony do Vinzenta Gabrysia, gdy o mnie była mowa: «Maronia drobne wszy w chereście¹⁷⁰ roztoczą za moja krzywda».

Przedtym przed Cecilią Probanowski też te same słowa powiadał».

Termin do zgody był na dzisiajszy dzień naznaczony, w którym Maroń i Student się dostawili. Student się nie zapiera i przydaje, że te słowa, ta obraza popełnił i chce się zgodzić. Maron rząda, żeby Student ponosił szidzmanske kosta, t. j. 50 fenikow, i Maroniowi dał za zmuda do terminu 1 Marki. Student na te rządanie przystanie i zapłaci na zgoda 50 fen. kosztów i 1 marka Maroniowi za zmuda. Przeczytano, pozwolono i podpisano.

Casper Maron, Unterkreuzungszeuge N. Bernatzki +++ für Thomas Student

a – u – s

Der Schiedsmann Przybylla

Liquidation

- | | |
|-----------------------------|--------|
| 1. Aufnahme der Klage | 25 Pf. |
| 2. Abschrift für den Verkl. | 25 Pf. |

Summa 50 P. erhalten.

¹⁶⁵ Wielowieś – Langendorf, wieś w powiecie toszecko-gliwickim. Zamieszkała w 1830 roku przez 1029 mieszkańców. We wsi odbywało się rocznie 6 jarmarków. Wspomina też o niej Józef Lompa, *Krótki rys jeografii Śląska dla nauki początkowej*, Głogówek 1847, s. 3.

¹⁶⁶ Zawadzkie – Zawadzki, kolonia robotnicza w powiecie strzeleckim, powstała w drugiej poł. XIX w. obok huty, w dobrach hrabiego Andresa Renarda. Notowana u F. Triesta w 1864 roku. Wizerunek miejscowości zawiera mapa z zasobu APOp, zesp. Rejencja Opolska, nr 1191, Mapy i plany, sygn. XIV/6/25.

¹⁶⁷ Żędowice, Sandowicz, Zandowicz – wieś w powiecie strzeleckim. W 1830 roku liczyła 134 domy i 1011 mieszkańców, w tym 30 ewangelików.

¹⁶⁸ Zapis nieczytelny.

¹⁶⁹ Samosż, także Zamoście – część Kielczy, wsi w powiecie strzeleckim. Kolonia leżąca na prawym brzegu Małej Panwi. Już w 1738 roku mieszkało tam czterech zagrodników. W 1861 roku było w niej sześć gospodarstw zagrodniczych i jedno chałupnicze. Obraz kolonii z roku 1838 wraz z zabudową i nazwiskami właścicieli poszczególnych posesji zawiera mapa przechowywana w APOp, zesp. Rejencja Opolska, nr 1191, Mapy i plany, sygn. XIV/139.

¹⁷⁰ W areszczie.

[nr 304] p. 252 spr. 22 (1880)

Keltsch, den 10ten October 1880.

Parobek Constantin Piekacz tu z tąd rządał 12^{tego} przeszłego miesiąca od podpisanego szidzmana, żeby onému i wdowie Fraciska Szymoś też tu z tąd był termin do zaczęcia zgody wydany, ponieważ onego Franciska Szymoś wczoraj w wieczór następującymi słowami przeżywała:

„Ty smarkoczu, gąsiono” i, co Kieryśka słyszała: „gidzie”.

Termin był na dzisiajszy dzień wyznaczony, w którym się skarżyciel i obskarżony dostawili. Ostatnia przydała, że skarżyciela tylko „smarkoczu” przeżywała, nigdy „gąsiono” albo też i „gidzie”, ponieważ onę skarżyciel też przeżywał „bestyjo przekłeto” i „staro baba”. P. Szymoś chce się zgodzić, p. Piekacz też. Ostatni żąda, żeby p. Szymoś ponosiła za ta obraza szidzmańskie kosta, a on odstępuje od dalej skarżynia, kwóli tēj obrazy. P. Szymoś przystaje na to rządzanie i płaci zaraz te kosta szidzmańskie, wymawia ale sobie zaraz, że p. Piekacza kwóli obrazy onej go też obra¹⁷¹

Przeczytano, pozwolono i podpisano.

Pieka, Fraciszka Szymoś

a – u – s

Der Schiedsmann Przybylla

Liquidation:

Aufnahme der Klage	25 Pf.
Abschrift für die Verklagte	25 Pf.
Porto für 2 Vorladungen	10 Pf.

Summa 60 Pf.

heute erhalten. K. d. 10.10.1880. Przybylla

[nr 305] p. 253 spr. 23 (1880)

Keltsch, den 10ten October 1880.

Gbur Andreas Ibrom tu z tąd rządał 8mego przeszłego miesiąca od podpisanego szidzmana, żeby onému i wdowie Konstantinie Pasięka, tēj tu z tąd, był termin do zgody wydany, ponieważ przed około 14 dni gbur Florian Kulik i Simon Gwozdź tēj tu z tąd Konstantinę Pasięka w nocy około 3 godziny na ogrodzi przy kradzeniu kartofli z pola trafili. Termin był na dzisiajszy dzień naznaczony, w którym się skarżyciel i obskarżona dostawili. Gdy się oba nad tą rzeczą wymówili, była ta ugoda usadzona:

Wdowa Constantine Pasięka obowiązuje się za ostrzeżenie Ibromowego pola gburowi Florian Kulik i Simon Gwozdź, oba tu z tąd, każdemu po jednej marce zapłacić, jako tēj te szidzmańskie kosta, które ponoszą 60 fenikow ponosić, Andreas Ibrom zaś odstępuje od dalej skarżynia za ta rzecz.

Przeczytano, pozwolono i podpisano.

Andryjas Ibrom, Konstętine Pasięka

a – u – s

Der Schiedsmann Przybylla

Liquidation:

1. Aufnahme des Antrages	25 Pf.
2. Abschrift des Antrages	25 Pf.
3. Porto - „ -	10 Pf.

Summa 60 P.

heute erhalten. Przybylla

[nr 306] p. 254 spr. 24 (1880)

Keltsch, den 10ten October 1880

Wucuzniczka Franciszka Bartoszek tu z tąd rządała od podpisanego szidzmana 6tgo b. mies., aby onęj i małżeństwu Urban i Marianna Bartoszek, tēj z tu z tąd, był termin do zgody na następującą rzeczą wydany:

„Wdowa Franciska Bartoszek pożyczala małżeństw¹⁷² Urban i Marianna Bartoszek na 2 razy, raz 7

¹⁷¹ Dalej niewidoczne – szycie strony.

¹⁷² Niewidoczne – szycie strony.

i drugi raz 9 marków, dokupy 16 marków, które jęj dla tego małżeństwa były sprzeczane”. Termin do ugody był na dzisiajszy dzień usadzony. Skarzycielka i oskarżeni się do tego dostawili. Urban i Marianna Bartoszek się obowiązują te 16 marków, które Urban Bartoszek był od Franciszki Bartoszek na dwarazy, po 7 i 9 marków, był pożyczal, w dwóch terminach, po 8 marków w każdym, zapłacić. Pierwszy termin jest 24tego, a drugi 7mego przyszłego miesiąca t. r. Pieniądze te p. Bartoszkowie obowiązują się do podpisanego szidzmana oddać, a tén one oddaje Franciszce Bartoszek. Kosta szidzmańskie, które 60 feników ponoszą, ponosi Franciska Bartoszek.

Przeczytano, pozwolono i podpisano.

Urbn Bartoszk, Maryia Bartoszek, Handzeichen +++ der Franciska Bartoszek bescheinigt durch V. Jarzina

a – u – s

Der Schiedsmann Przybylla

Liquidation:

1. Aufnahme des Antrages	25 Pf.
2. Abschrift für den Verkl.	25 Pf.
3. Porto	- 10 Pf.

60 Pf.

heute erhalten, Przybylla

[nr 307] p. 255 spr. 25 (1880)

Keltsch, den 18ten October 1880.

Przed niżej podpisanym szidzmanym dostawili się bez powołania, oba znajomi i zdołania zdadni

1. zagrodnik Josef Pasieka

2. chałupnik Johann Jarzyna,

oba tu z tąd, i ustanowili następującą ugodę:

Hałupnik Johann Jarzyna tu z tąd obowiązuje się te 6 (sześć) marków, które jego zmarła matka Ulianna Jarzyna od Józefa Pasieki w czerwniu roku 1879 pożyczała, jako herbym Ulianny Jarzyny 20^{tego} listopada Jozefowi Pasieka tu z tąd zapłacić, a to na raz.

Przeczytano, pozwolono i podpisano.

Josef Paśieka, Jochan Jarzyna

a – u – s

Der Schiedsmann Przybylla

1. Aufnahme des Antrages	25 Pf.
2. Abschrift für Verkl.	25 Pf.

Summa 50 Pf.

erhalten.

[nr 308] p. 279 spr. 48 (1881)

Kielcz, dnia 19^{tego} Czerwca 1881.

Dostawił się znajomy i zdołania zdadny krowiarz Albert Brett z Kielczy i żądał 8 t. m., aby onemu z owczarzem Johann Sosna téż z Kielcze był termin wydany, ponieważ Sosna o niem następujące słowa wypowiadał, które nie prawie są: „Brett pańskie krowy dojył, te mleko wziął do swojego domu i one spotrzebował”. Przez te słowa jest Brett złodziejstwa posądzany, czego sobie nie może dać spodobać. Termin był na dzisiajszy dzień naznaczony, do którego się skarżyciel i oskarżony dostawili. Oskarżony zeznaje swoją nieprawość i jest kontent się zgodzić. Brett żąda, aby oskarżony Sosna zapłacił kosztą, które ponoszą 60 feników i 1 marka do ubogiej kasy w Kielczy. Na to téż przydaje Johann Sosna. Sosna nie umie pisać i jego znak podpisze Joseph Forytta.

Przeczytano, pozwolono i podpisano.

Albert Brett, Handzeichen xxx Johan Sosna attestirt durch Joseph Forytta

a – u – s

Der Schiedsmann Przybylla

Liquidation:

1. Aufnahme des Antr.	25 Pf.
2. Abschrift des Antr.	25 Pf.

3. Abtrag für 2 Vorl. 10 Pf.

Summa 60 Pf.

erhalten. Keltsch, d. 19/6.81. Przybylla

[nr 309] p. 280 spr. 49 (1881)

Kielcz, dnia 19tego czerwca 1881.

Dostawił się 28^{tego} maja ogrodowy Joseph Foryta ze swoją żoną Caroline Foryta z Kielcze, znajomy i zdolania zdadni, i żądał, aby oném z dziewczką Mathilde Bednarek, téż z Kielcze, był termin kwóli zgody wydany, bo dziewczka Mathilde Bednarek była Caroline Forytta posądzając, że ona była Pani Frenzel z Kielcze ukradła grotek.

Termin był na dzień dzisiejszy naznaczony, w którym się Jozeph i Carolina Foryta, jak téż Mathilda Bednarek z gburem Jozeph Bednarek, wszyscy znajomi i zdolania zdadni, i z Kielcze, byli dostawili. Mathilde Bednarek zeznaje, że ona Carolinie Foryta źle uczyniła i chce się zgodzić. Ona daje Carolinie Foryta za ta krzywda 9 marków 50 feników i ponosi koszt, które ponoszą 60 feników.

Ponieważ Caroline Foryta nie umie pisać, dlatego jej mąż Jozeph Foryta za onę protokół podpisuje. Te pieniądze przyjdą do szkolnej kasy w Kielcze na książki ubogim dzieciom.

Przeczytano, pozwolono i podpisano.

xxx Kaolorie Foryta, Joseph Foryta, Matilde Bednarek, Jozeph Bednarek

a – u – s

Der Schiedsmann Przybylla

Liquidation:

- | | |
|---------------------------|--------|
| 1. Aufnahme des Antr. | 25 Pf. |
| 2. Abschrift f. d. Verkl. | 25 Pf. |
| 3. Botenlohn f. 2 Vorl. | 10 Pf. |

Summa 60 Pf.

erhalten, Kieltsch, d.19/6. 84. Przybylla

[nr 310] p. 282 spr. 52 (1881)

Keltsch, dnia 26tego czerwca 1881.

Poręcznik od gbur Josef Schyguda z Kielcze, który za nicpotaka¹⁷³ jest ogłoszony, jego brat gbur Franz Schyguda, téż z Kielcze, znajomy i zdolania zdadni, żądał 8 Czerwca, aby onému był termin kwóli zgody z Julie Gabrys, Franciska Gabrys i Johanna Bieniek, wszystkie téż z Kielcze, wydany, ponieważ Julie Gabrys była 6 wiertelików, Franciska Gabrys około 6 wiertelików i Johanna Bieniek 3 wierteliki kartofli od nicpotaka Josef Schyguda były kupiły.

Termin był już na 19 t. m. naznaczony, w którym się Julie Gabrys, Franciska Gabrys i Johanna Bieniek wszystkie w pomocy męskiej się były dostawiły. Zgoda jednakowoż w tém terminie nie była ustanowiona. Na względ tego byli się dzisiaj bez powołania dostawili:

1. gbur poręcznik Franz Schyguda
2. wdowa Julie Gabrys z pomocą Franz Plaszczyk
3. haupniczka Franciska Gabrys z pomocą Vincenta Jarziyny, wszyscy z Kielcze, znajomi i zdolania zdadni, i ustanowili następującą ugodę:

Julie Gabrys wypowiada, że ona od Jozef Schygudy tylko 4 wierteliki kartofli kupiła, i chce one po 50 feników za wiertelik poręcznikowi zapłacić.

Franciska Gabrys zaś powiada, że ona tylko 2 wierteliki kartofli od Josef Schygudy kupiła, i téż ona po 50 feników chce poręcznikowi zapłacić, jako téż z Julie Gabrys koszt ponosić.

Poręcznik przystaje na to, gdy Franciszka i Julie Gabrys te pieniądze zaraz zapłacą.

Franz Plaszczek i Vinzent Jarzyna jako pomoc.

¹⁷³ Nicpotak – 'hultaj, ladaco, gałgan'.

APOp, zesp. 62, sygn. 983
1881-1901

[nr 311] p. 7-8 spr. 5 (1881)

Keltsch, den 10 Dezember 1881.

Powołane dostawiły się znajome i zdołanie zdadne

1. gastwirtka Johanna Nothmann, wdowa,
2. wdowa Josefa Nocoń,
3. wdowa Marie Smietana,

wszystkie z Kielczy, i usadziły przed niżej podpisanem szidzmaném następującą ugodę:

Wdowa Marie Smietana z tąd jest wdowie Johanna Nothmann za wybrany towar ze sklepu dłużna 11 marków 40 feników. Marie Smietana obowiązuje się te pieniądze w następujących terminach Johannie Nothmann zapłacić: 6 marków 18tego Grudnia r. b., 5 marków 40 feników 3go Stycznia roku 1882. Johanna Nothmann przystaje na owe płacenie.

Wdowa Josefa Nocoń téz Johannie Nothmann za towar ze sklepu jest 36 marków 94 feników dłużna. Ona obowiązuje się te pieniądze w następujących terminach zapłacić: 21tego Grudnia 1881 roku 6 marków, 4go Stycznia 1882 roku 6 marków, 18go Stycznia 1882 roku 6 marków, 1go Lutego 1882 roku 6 marków, 15tego Lutego 1882 roku 6 marków, 1 Marca 1882 roku 6 marków 94 feników. Johanna Nothmann téz w tym razie przystaje na tę ugodę.

Marie Smietana i Josefa Nocoń przystają na eksekucyją, gdy tych terminow w płaceniu nie trzymać by miały.

Marie Smietana i Josefa Nocoń nie poradzą pisać i jest im za pomoc przydany Franz Kulik z Kielcze. Ten podpisze zamiast [p. 8] Marie Smietana i Josefy Nocoń na końcu protokołu.

Przeczytano, pozwolono i podpisano.

Znak pisania xxx wdowy Marie Smietana i wdowy¹⁷⁴ Josefa Nocoń bywa wyświadczony przez Franz Kulik. Johanna Nothmann

a – u – s

Der Schiedsmann Przybylla

Liquidation:

M. Smietana

- | | |
|----------------------|--------|
| 1. Aufnahme d. Antg. | 25 Pf. |
| 2. Abschrift „ - „ - | 25 Pf. |
| 3. Porto „ - „ - | 5 Pf. |

Summa 55 Pf.

J. Nocoń:

- | | |
|------------------------|--------|
| 1. Aufnahm. des Antrg. | 25 Pf. |
| 2. Abschrift „ - „ - | 25 Pf. |
| 3. Porto „ - „ - | 5 Pf. |

Summa 55 Pf.

erhalten, Przybylla, 10/12. 81.

[nr 312] p. 8-9 spr. 6 (1881)

Keltsch, den 10 December 1881.

Powołane dostawiły się znajome i zdołania zdadne

1. wdowa gastwirtka Johanna Nothmann
2. wdowa Franciska Gabryś,

obie z Kielcze, i usadziły następującą ugodę:

Wdowa Franciska Gabryś jest Johannie Nothmann za wybrany towar ze sklepu 14 marków 68 feników dłużna. Ona obowiązuje się te pieniądze na 18tego Grudnia 1881 zapłacić i zezwala na eksekucyją, gdy by w ten dzień nie zapłaciła 14 marków 68 feników. P. Gabryś tyż ponosi te kosztą, które ponoszą 55 feników. Johanna Nothmann przystaje na tą ugodę.

¹⁷⁴ Błędnie zam. wdowy.

Za przystęp jest Francisce Gabrys gbur Franz Kulik tu z tąd przydany. On tyż [p. 9] podpisze niżej protokół.

Przeczytano, pozwolono i podpisano.

Franciszka Gabrys, Franz Kulik, Johanna Nothman

a – u – s

Der Schiedsmann Przybylla

Liquidation:

1. Aufnahme des Antrg.	25 Pf.
2. Abschrift „ „	25 Pf.
3. Porto „ „	5 Pf.

Summa 55 Pf.

erhalten, erhalten, Przybylla, 10/12. 81.

[nr 313] p. 12-13 spr. 9 (1881)

Keltsch, dnia 21tego Grudnia 1881.

Powołani dostawili się znajomi i zdolania zdadni

1. wdowa hałupniczka Hedwig Strzelczyk
2. wdowa hałupniczka Petronella Strzelczyk
3. hałupnik Franz Mój, wszyscy z Kielcze,

i ustanowili następującą ugodę:

Wdowa Hedwig Strzelczyk jest hałupnikowi Franz Moj dłużna 14 marków 65 feników. Ona obowiązuje się te pieniądze w następujących terminach do ręki Franza Moj zapłacić: 3 Stycznia 1882 daje 3 marki 66 feników. 18 Stycznia 1882 daje też 3 marki 66 feników. 3 Lutego 1882 daje też 3 marki 66 feników i 18 Lutego daje 3 marki 67 feników. Ona zezwala na eksekucję, gdyby tych terminów w płaceniu nie trzymała. Koszta szidzmański Hedwig Strzelczyk daje p. Mojowi 3 Stycznia 1882, one ponoszą 50 feników.

Wdowa Petronella Strzelczyk też Franzu Moj jest dłużna 19 marków 48 feników. Ona się obowiązuje te pieniądze Mojowi w następujących terminach zapłacić: 3 Stycznia 1882 daje 4 marki 87 feników. 18 Stycznia 1882 daje 4 marki 87 feników. 3 Lutego 1882 daje 4 marki 87 feników i 18 Lutego 1882 też daje 4 marki 87 feników. Koszta szidzmański ponisi Petronella Strzelczyk i płaci zaraz 50 feników. Hedwig i Petronella Strzelczyk nie poradzą pisać i jest oboma zagrodnik Constantin Gabrysch tu z tąd przydany. On podpisuje zamiast Hedwig i Petronella [p. 13] Strzelczyk na końcu protokół.

Przeczytano, pozwolono i podpisano.

Franz Moj, Handzeichen der xxx Hedwig Strzelczyk,

„ „ xxx Petronella Strzelczyk

Bescheinigt durch Konstantin Gabrisch

a – u – s

Der Schiedsmann Przybylla

Liquidation:

1. Aufnahme d. Antrag	25 Pf.
2. Abschrift „ „	25 Pf.

Summa 50 Pf.

erhalten, Przybylla, 21/12. 81.

[nr 314] p. 13-14 spr. 10 (1881)

Działo się w Kielczy, dnia 21tego Grudnia 1881.

Powołani dostawili się znajomi i zdolania zdadni

1. Catharine Ludwig z Boru w przystępie Bernhard Bartoschek, téż z Boru,

2. gbur Peter Zuber, téż z Boru, i ustanowili następującą ugodę:

Catharine Ludwig była 1 b. m. rządała, aby onéj z Peter Zuber był termin kwóli zaczęcia zgody wydany, ponieważ Peter Zuber onę miał 27tego listopada r. b. w klubowej kaczynie na Boru następującemi słowami obrazić: „Ty przekłeta kurwo, ty pieronie”. Te słowa miały być w obecności wiele świadków od Zubra do p. Ludwig [p. 14] powiadane.

Ten termin do ugody był na dzisiejszy dzień usadzony i byli się w nim Catharine Ludwig i Peter Zuber dostawili. Oni się oba tak ugodzili, że Peter Zuber ponosi szidzmański koszt, które ponoszą 50 feników. Catharine Ludwig przystając na tą ugodę, ale sobie wyprasza, żeby już więcej i więcej nie była na taki sposób obrażona.

Przeczytano, pozwolono i podpisano.

Katarina Ludwig im Beistande des Bernard Bartoszek, Peter Zuber

a – u – s

Der Schiedsmann Przybylla

Liquidation:

1. Aufnahme d. Antrages	25 Pf.
2. Abschrift „ „	25 Pf.
3. Porto „ „	20 Pf.

Summa 70 Pf.

erhalten, Przybylla, 21/12. 81.

[nr 315] p. 18 spr. 13 (1882)

Kielcz, dnia 14^{tego} Stycznia 1882.

Powołani dostawili się znajomi i zdołania zdatni

1. Bahnwerter Ferdinand Helbig

2. hałupnik Marthin Krupka, oba z Kielcze, i usadzili między sobą następującą ugodę.

Marthin Krupka jest dłużyn Ferdinand Helbigowi pożyczanych pieniędzy 180 marków (sto ośmdziesiąt marków) po 6 procentów, których Helbig na żaden sposób nie może otrzymać, bo onemu były porzczane. Krupka ale obowiązuję się te 180 markow Helbigowi najpóźniej 22^{tego} Stycznia r. b. zapłacić i zezwala na eksekucyją, gdyby tych pieniędzy w tém terminie nie zapłacił. Tęż uroki od tych 180 marków po 6% jest Krupka dłużyn od 1 Maja 1880. On zaraz płaci Helbigowi 7 marków, a jutro, tj. 15 t. m., 4 marki za tén urok. 1 marka na urok rachuje sobie Krupczyna za kopanie kartofli. Helbig rachuje tén urok od 1 Stycznia aż do 22^{tego} Stycznia r. b. za pożyczanie krowy i ponosi tóż szidzmański koszt, które ponoszą 50 feników. Krupka jest ukontentowany za ta krowa, którą był Helbigowi do przywiezienia ścieli pożyczal. On tóż zezwala na eksekucyją co się tyczy uroków, gdyby tych 4 marków jutro nie zapłacił.

Przeczytano, pozwolono i podpisano.

Ferdinand Helbig, Martin Krupka

a – u – s

Der Schiedsmann Przybylla

Liquidation:

1. Aufnahme des Antrages	25 Pf.
2. Abschrift	25 Pf.

Summa 55 Pf.

erhalten, Przybylla, 14/1. 82.

[nr 316] p. 24-25 spr. 18 (1882)

Działo się w Kielczy, dnia 11^{tego} Marca 1882.

Powołani dostawili się znajomi i zdołania zdatni

1. hałupnik i krawietz Joseph Danysch z jego żoną Elisabeth z tąd.

2. szefcowa Hedwig Kieryś w przystępie jej męża Theophila Kieryś, tóż z Kielcze, i ustanowili następującą ugodę:

Joseph Danysch był 28^{tego} Lutego b. r. przez ucznia Johann Respondek z tąd od szefcowej Hedwig Kieryś tu z tąd pismo następującej treści przysłane otrzymał:

„Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus. Ty przekłety Kulośie, Ty myślisz robić między nami każdy dzień zgorszenie. Ty przekłety Kulośie, Ty sztyldołku. Abo ta twoja ropucha łozdartoł; Tyn chołk; Tyn sąk; Ta pieczora. Łona se może pedzieć, iże mogą być rada kiedych szefca dostała, ale kiej jyno nie kulawego sztyldołka z tą suchą zicią. Jednak się nie muszę nikai wstydić między ludźmi tak jak Ty, bo mie u zici nie sztyldoł Kuloś. A Ty fajnoł, Ty się o siebie starej z Tym Kulośym”.

Przez te pismo jest Joseph Danysch i jego żona Elisabeth bardzo obrażona i rządała 28^{tego} Lutego r. b. na protokoł, aby onemu z jego żoną i z szefców Hedwig Kierys był termin kwóli zgody wydany. Tyn był na dzisiajszy dzień naznaczony, w którym się obie strony były dostawiły. Hedwig Kierys przydaje, że ona te pismo sama pisała i przez nie małżeństwo Joseph i Elisabeth Danysch chciała obrazić i ona przez ucznia Respondek niezamknie. 28^{tego} Lutego r. b. też do Danysza posłała. Joseph i Elisabeth [p. 25] Danysch tylko pod tym warunkiem się chcą zgodzić i dalej nie skarżyć, gdy Hedwig Kierys 3 (trzy) marki aż do jutra do tutejszej ubogiej kasy do ręki rędanta Johann Krawietz tu z tą zapłaci i aż do jutra kwitek do tego protokołu dostawi. Koszta, które ponoszą 50 feników, tysz ponosi Hedwig Kierys. Jej mąż Theophil Kierys i żona Josepha Danysch, t. j. Elisabeth Danysch tyż przystają na tę ugodę i podpisują protokoł.

Przeczytano, pozwolono i podpisano.

Joseph Danysch, Elizabet Danysch, Jadwiga Kierys, Theophil Kierysch

a – u – s

Der Schiedsmann Przybylla

Liquidation:

- | | |
|-----------------------------|--------|
| 1. Aufnahme des Antrages | 25 Pf. |
| 2. Abschrift f. d. Erklagte | 25 „ |

Summa 50 Pf.

erhalten d. 11/3. 82. Przybylla

[nr 317] p. 26 spr. 19 (1882)

Działo się w Kielczy, dnia 12^{tego} Marca 1882.

Powołani dostawili się:

1. koniarka Agatha Mikosch z Kielcze, znajoma i zdołania zdalna, w pomocy jej męża, koniarza Johann Mikosch, przez jego żona wyświadczony;
2. koniarka Johanna Bogatka z Kielcze wpomocy jej męża, oba przez Agatha Mikosch wyświadczeni. Agatha Mikosch tu z tą rządała 4 Marca r. b. na protokoł, aby onęj był termin do zaczęcia zgody wydany, ponieważ ją koniarka Johanna Bogatka tu z Kielcze 20^{tego} Lutego r. b. przed sieniem od domu familijnego w tutajszym dworze następującymi słowami przed Marie Gawenda, Josepha Czerner i Catharina Gawenda, wszystkie z Kielcze, była obrażała:

„Tyś złodziej i masz wszystko kradzone, i masz dziecku niepoczciwe”.

Termin do zaczęcia zgody był na dzisiajszy dzień naznaczony, w którym się obie strony były w pomocy jej mężów dostawiły.

Zgoda między Agatha Mikosch i Johanną Bogatka ale nie mogła być usposobiona, bo p. Bogatka wypowiada, że ona tych słów nie wypowiedziała.

Der Schiedsmann Przybylla

Liquidation:

- | | |
|---------------------------|--------|
| 1. Aufnahme des Antrg. | 25 Pf. |
| 2. Abschrift f. d. Verkl. | 25 Pf. |
| 3. Porto - „ - | 10 „ |

Summa 60 Pf.

erhalten den 12/3.83. Przybylla

[nr 318] p. 38-39 spr. 31 (1882)

Działo się w Kielczy, dnia 8. Września 1882.

Zagrodniczka Marie Korcz tu z tą w przystępie jej męża, zagrodnika Ferdinanda Kocz, 23^{tego} Sierpnia r. b. była wydania terminu kwóli zaczęcia zgody z hutnikiem Ignatz Guzy, też tu z tą, rządała, który ją w następujących 3 razach miał obrazić:

W niedzielę, 13. Sierpnia r. b. około 11 godzinie w wieczor powiadała p. Guzy w mojej izbie przed Stanisławem Kolodziej i Tomaszem Maroń, oba tu z tą, do mojego męża Ferdinand Korcz o mnie te słowa: „Ty myśliż, iześ Ty to bardzo dobrze trefił? Bo choć ona dostała te 600 albo nie, ta jest jedno, bo ona jest taki proznak, taki lygor, bo jak ja do roboty idę, to ona przed sienią leży albo siedzi, a jak nie, to w stodole”. W piątek 18 Sierpnia t. r. około 9 godziny w wieczór Ignatz Guzy na dródze przed Notmanowym

gasthausem zaś ręka na mnie podniósł i chciał mie piznać, co mój mąż Ferdinand widział i z moją dziewczką Franciską Badura téż te słowa słyszał: „Bo jak Ciebie rzna”. Dalej powiadał p. Guzy w tén sam wieczór w gasthausie u Nothmanna przed Johany m Wyzisk tu z tąd do mnie: „Wy fajnice z Boru! A Ty czarownica Borowsko! Ty fajnica z Boru, chociaż dostałaś 600, to je Ty za 1 ½ roku przeszoł! Cożeś Ty za gospodyni, kiedy żniwo było, a Tyś przed sienią leżała albo w stodole”.

Jak mowa o mnie była, to zaś Ignatz Guzy 21. Sierpnia t. r. u Nothmanki w szenkowny izbie do Antonia Pasieki tu z tąd powiadał, że ja „Kurwa” jest.

Termin kwoli tych obrazów był na dzisiajszy [p. 39] dzień naznaczony, w którym się obie strony były dostawiły i następująca ugoda była ustanowiona:

Ignatz Guzy uznaje, że Marie Korcz w tych 3 razach ciężko obraził i prosi ją o przebaczenie i odpuszczenie, i przyznaje się za karę dwie marki do tutajszy ubogi kasy zaraz zapłacić i téż koszt 60 feników ponosić. Marie Korcz z jój mężem przydają na tę ugodę i zezwalają na to, że p. Guzego kwoli tych obrazów dalej skarżyć nie będą, wypraszają sobie ale, że Ignatz Guzy już więcej a więcej nie obrażał, co Guzy téż przybiecał.

Przeczytano, pozwolono i podpisano.

Marie Korcz, Ferdinand Korcz, Ignac Guzy

a – u – s

Der Schiedsmann Przybylla

Liquidation:

1. Aufnahme des Antrg.	25 Pf.
2. Abschrift f. d. Verkl.	25 Pf.
3. Porto - „ -	10 Pf.

zusamen 60 Pf.

erhalten d. 9/8. 82. Przybylla

[nr 319] p. 48-49 spr. 38 (1883)

Działano w Kielczy, dnia 21 Marca 1883.

Przed niżej podpisaném szidzmanym dostawili się znajomi i zdołania zdatni:

1. Wyłudnik Mathias Stephan
2. hałupniczka Rosalie, wydana Nicolaus Stephan, w przystępie jój męża, wszyscy tu z tąd i wszyscy osobiście znajomi.

Z wymowów obuch stron wydało się, że hałupniczka Rosalie Stephan 16^{tego} Lutego r. b. w jej izbie tej samej chałupy, w której oba mieżkają, w obecności Stephan Stephana z Sandowitz, Mathiasa Stephana, jako jej ojca (Schwiegervater), następująco była téż i jego żona Monica Stephan, była obraziła: „Te gidy, te bestyje, te dziady, ta młotyka, bo je pobić muszę. Idź a powiedz im, że jak mi próg przeleżą, to ich zabiją. Bo ona mu jyno tyn miech przepukły smaruje. Tyn kędroz się nie mógł na tej starej obyć, aż ta (Jozefa Ibrom) z tego cherestu przyszła”.

Zgoda była następująca usadzona:

Chałupniczka Rosalie Stephan odprasza kwoli mianowanej obrazy spełnionej jój ojcu, wyłudnikowi Mathias Stephan, zaraz w terminie i ponosi za karę szidzmańskie kosztu, t. j. 60 feników. Mathias Stephan odrzeka się na prawo, aby Rosalie Stephan kwoli téj obrazy do sądu dalej skarżyć i zadowolnia się [p. 49] téż, że ona tyłka za karę 60 feników kosztów ponosi. Mąż obskarzonej, t. j. Nicolaus Stephan, téż kontentuje się nad tą ugodą jego żony.

Przeczytano, pozwolono i podpisano.

Matias Stefan, Rozalie Stefan, Nicolaus Stefan

a – u – s

Sądca pojednawczy Przybylla

Liquidation:

1. Aufnahme d. Antrg.	25 Pf.
2. Abschrift d. Antrg.	25 „
3. Porto - „ -	10 „

zus. 60 Pf.

erhalten k. 21.3.83, Przybylla

[nr 320] p. 63 spr. 52 (1884)

Działo się w Kielczy 31^{go} Sierpnia 1884.

Przed niżej podpisanem szidzmąnym dostawili się znajomi i zdołania zdatni:

1. Halupnicza cera Clara Śmietana z Kielcze
2. Komornica Jadwiga Gabrysch, rodzono Czudej, z Kielcze.

W niedzielę 17^{go} sierpnia się przekłudzala komornica Jadwiga Gabrysch, Clara Smietana się i dziwala, tak też Constanta Filla z Kielcze, któro Clara Smietana namowała zakrziknąć, Clara tego niechczala i zakrzikła Filla. Na te zakrziknięczy Jadwiga Gabrysch zaczyna Clarę przyzywacz „ty kurwa! waku ozkołatany! przekłeto zowito” i. t. d.

Termin kwoli tych obrazów był na dziszajszy dzien naznaczeni, w którym się obie stróny byly dosta-wiły i naztęmpujaca ugoda była ustanowiona: Jadwiga Gabrysch uznaje, ze Clara Smietana obraziła, ale Clara Smietana una też przeziwala i ogodzile się oboje stym spusobem, ze się teraz już przezy-wacz się niebendą.

Przeczytano, pozwolono i podpisano.

Klara Śmietana, Jadwiga Gabryś, rodz. Ciudaj

a – u – s

Der Schiedsmann J. Minne¹⁷⁵ I. V.

- | | |
|---------------|------|
| 1. Abschrift | 0,25 |
| 1. Aufnahme | 0,25 |
| 3. Prestporto | 0,10 |

0,60 Mk

erhalten, J. Minne

[nr 321] p. 76 spr. 65 (1886)

Keltsch, dnia 20^{tego} Stycznia 1886.

Powołane dostawily się znajome i zdołania zdatne

1. wdowa gastwyrтка Johanna Nothmann
2. wdowa Josefa Nocon,

obie z Kielcze, i usadziły następującą ugode:

Wdowa Josefa Nocon jest Johanna Nothmann za wybryny towar ze sklepu 3 Marki 95 feników dłuż-na. Ona się obowięzuje te pieniądze na 1^{szego} Lutego roku bierzącym zapłacić i zeswola na eksekucyą, gdy by wtyn dzień nie zapłaciła, te jest 1^{szego} Lutego r. b. 3 marki 95 feników.

Josefa Nocon tyż ponosi te kosztą, które ponoszą 50 feników. Johanna Nothmann zeswola na tę ugode.

Przeczytano – pozwolono i podpisano

Handzeichen den xxx Josefa Nocon, Johanna Nothmann

a – u – s

Gorzel¹⁷⁶, Schiedsmann

Liquidation:

- | | |
|--------------|-----------|
| 1. Aufnahme | 0,25 Pfg. |
| 2. Abschrift | 0,25 „ |

für den Verklagten

0.50 Mark

[nr 322] p. 77 spr. 66 (1886)

Keltsch, den 28ten Januar 1886.

Powołani dostawili się znajomi i zdołania zdatni

1. wdowa gastwyrтка Johanna Nothmann
 2. hałupnik Johann Jarzyna,
- oba z Kielcze, i usadzili oba dwa następującą ugode.

¹⁷⁵ Nazwisko rozjemcy niepewne.

¹⁷⁶ Paul Gorzel – główny nauczyciel i organista w Kielczy. Seminarium nauczycielskie w Pyskowicach ukończył w roku 1874; *Schematismus der katholischen Volksschulen der Provinz Schlesien*, hrsg. von Ph. Deutschmann, H. Ziesche, Neustadt O/S. 1900, s. 236.

Hałupnik Johann Jarzyna jest Johannie Nothmann za wybrany towar ze sklepu 71 Marka i 48 fenikow, jako teraz 160 Marek porzyczanych pieniędzy, dokupy 231 Marka i 48 fenikow dłurzyn.

On się obowiązuje te pieniądze miesięcznie, a to każdego 1^{szego} 15 Marek kupcowej Johannie Nothmann odpłacać. Johann Jarzyna zezwala na eksekucją, gdy by każdego pierwszego Miesiąca nie odpłacał 15 Marek.

Jochann Jarzyna tyż ponosi koszta szcizmanskie, które ponoszą 50 fenikow.

Johanna Nothmann zezwala na tę ugodę.

Przeczytano – pozwolono – i podpisano.

Jochann Jarzyna, Johann Nothmann

a – u – s

Gorzel, Schiedsmann

Liquidation:

1. Aufnahme 0,25 Mark

2. Abschrift 0,25 dto

0,50 Mark

erhalten d: 28.1.86, Gorzel

[nr 323] p. 84-85 spr. 73 (1886)

Działo się w Kelczy, dnia 14^{tego} Kwietnia 1886.

Przed nirzym podpisanym szidzmanym dostawili się znajomi i zdolania zdadni

1. hałupnicza cera Clara Smietana z Kielcze, 23 lat stara

2. zagrodnicz syn i listowy Maciek Guzy, teraz z Kielcze, 21 lat stary.

Wniediele 14^{tego} Marca r. b. posądziła Clara Smietana, wprzymności parobka Simona Koźlik i kormorniczką Eva Seraphin, oba z Kielcze, listowego Macka Guzega, że on ten list, który [p. 85] jej matka 14^{tego} Marca r. b. popołudniu o 3 godzinie odebrała, a który do niej był adressyrowany, oderwał, stworzył i treść listowa przeczytał.

Kwoli tego posądzenia był na dzisiaj termin naznaczony, wktórym się obie party dostawili i oboje się wtym sposobie ugodzili, że Clara Smietana te słowa mówiła, a zadnego nie mianowała, a iże te słowa ona tylko do swojej matki mówiła „kto ten list oderwał”. Clara Smietana przeprosza Macka Guzega o przebaczenie – że ona temi słowami go obrazić niechciała.

Clara Smietana się teraz obowiązuje szcizmanskie koszta, które 50 fenników ponoszą, zapłacić.

Przeczytano – pozwolono i podpisano

Klara Smietana, Mathias Guzy

a – u – s

der Schiedsmann Gorzel

Liquidation:

1. Aufnahme des Antrages 25 Pfg.

2. Abschrift f. d. Verklagen 25 „

50 Pfg.

erhalten am 6.IV.86, Gorzel

[nr 324] p. 99-100 spr. 88 (1887)

Działo się w Kielczy, dnia 21. Marca 1887.

Przed nirzym podpisanym szidzmanym dostawili się znajomi i zdolania zdadni

1. panski kołodziej Carl Gruschka

2. panski kontraktnik Franz Niedziela, oba z Kelcze,

i ustanowili następującą ugodę.

Wniediele, to 27. Lutego r. b. rano o pół dwunastej godzinie szedł panski kontraktnik Franz Niedziela z koscioła ze Żandowitza i wstąpił potem do goszcenca, który Peter Panchyrz nalerzy, aby sobie tam co wypić. Z nim teraz do tego samego gościnka robotnik Felician Schyguda, hałupnik Franz Styra i zagrodnik [p. 100] Caspar Panchyrz, wszyscy z Kelcze, wstąpili i dał tam Franz Niedziela za czeski wypić. Gdy oni tak pili, przyszedł kołodziej Carl Gruschka, który się teraz tam znajdował, do nich i dał Francowi Niedziela dwie cigary, Franz Styra i Casper Panchyrzowi, kazdemi z nich jedna sklonka

piwa, a to ztego powodu, poniewasz Gruszka wta niedziela dzien swojego narodenia obchodzil. Gdy jeszcze Franz Niedziela przy szenkfasie stoł, szedł Carl Gruszka do kuchnie, która się przy szenkownej izbie znajduje; po małej chwili ale przyszedł Karol Gruschka zaś do szenkownej izby i szedł zaraz na przeciwko Franza Niedzieli, chwycił go za garło i piznył go pieścią raz w gęby. Przytym go teraz przezywał „Ty przeklęty osle, ty trąba, ty mamlasie, ty pieronski wole, bo ty nienotlerzysz miedzy nols”. Kwóli tego był na dzisiaj termin naznaczony, wktórym się obie party dostawiły. Kołodziej Carl Gruschka uznaje to wszystko, co zapisano, za prawdę, i że kontraktnika Franca Niedzieli piznył i przezywał, i obo-
wiewuje się za karę zato koszt szicmanskie, które 50 feników ponoszą, zapłacić.
Kontraktnik Franc Niedziela jest ztą ugodą zaspokojem i na znak tego zgodzenia podpisują oba ten protokół.

Przeczytano – pozwolono – i podpisano.

Carl Gruschka, Francz Niedziela

a – u – s

Der Schiedsmann Gorzel

Liquidation:

1. Aufnahme d. Antrages 25 Pfg.

2. 1 Abschrift f. d. Verklagten 25 „

0,50 M.

erhalten am 6.III.87, Gorzel

[nr 325] p. 103 spr. 91 (1887)

Działo się w Kelczy, dnia 22. Czerwca 1887.

Przed niżym podpisanym szidzmanym dostawili się znajomi i zdołania zdatni

1. zогroдnik Felix Pasieka

2. chałupnicza cera Marianna Guzy, 34 lat stara, oba z Kielcze, i ustanowili najstepującą ugodą:

15^{tego} Czerwca r. b. przyszedł zagrodnik Felix Pasieka z Kielcze na pastwisko nazywane „Niwę” do chałupniczej cery Marianna Guzy, która na tym pastwisku krowy jejich ojców pasła, i wołał: „Pieron to ten kołek dobył, ty bestyo?” Mariana Guzy mu odpowiedziała, że onej otej rzeczy nic nie jest wiadomo. P. Pasieka temu ale niechciał wierzyć i zaczon potem Marianna Guzy najstepującą przezywać: „Ty lumpie, ty chwancie”.

Kwóli tego był na dzisiaj termin naznaczony, wktórym się oboje party dostawiły. Felix Pasieka uznaje to wszystko, co zapisano, za prawdę, i że Marianna Guzy tymi słowami obraził i prosi ją o przebaczenie. Marianna Guzy jest ztą ugodą zaspokojem i na znak tego zgodzenia podpisują ten protokół.

Przeczytano – pozwolono – i podpisano.

Maryja Guzy, Felix Pasieka

a – u – s

Der Schiedsmann Gorzel

[nr 326] p. 118-119 spr. 106 (1888)

Działo się w Kielczy, dnia 27. Lipca 1888

Przed niżym podpisanym szidzmanym dostawili się znajomi i zdołania zdatni:

1. leśna wdowa Carolina Domin

2. gbur Stefan Schultz, oba z Kelsche, i następującą ugodę ustanowili:

Mój zmarły mąż Franz Domin najon od gbura Stefana Schultza tu ztąd jeden kawałek pola, ato pół morgi na rok 1886 za sześć marek. Na tem najentem Polu zasadziliśmy kapusta i kartofle i przywizyli my tam 8 fur dobrego gnoja. Poniewarz ale mój mąż wtem samem roku umarł, tak ja tego pola na ten drugi bierzący rok niechciała mieć, i rządała dlatego od p. Schultza małą nadgrode za ten gnoj, który na te pole był przywieziony, a poniewarz ja tyłka jednę urodę ztego pola miała. P. Schultz mi ale do dzisiaj nic niechciał za ten gnoj nadgrodzić. Kwóli tego był na dzisiaj termin naznaczony, wktórym się obie party dostawiły. Stefan Schultz się dzisiaj przy Terminie obowiązał Domince za ten gnoj jedne nadgrode dać, a to od 6 Marek; Caroline Domin jest na tem zakoncent. Stefan Schultz obowiewuje się te 6 marek 3.go Sierpnia r. b. do ubogiej gminskiej kassy zapłacić. [p. 119] Stephan Schultz teraz ponosi szidzmanskie kosta, ato 0.60 Marka.

Oboje party są ztą ugodą zakoncent i oba podpisują ten protokuj.

Przeczytano – pozwolono – i podpisano.

Caroline Domin, Stefan Schulz

a – u – s

der Schiedsmann Gorzel

Liquidation:

- | | |
|--------------|---------|
| 1. Aufnahme | 0,25 M: |
| 2. Abschrift | 0,25 „ |
| 3. Botenlohn | 0,20 „ |

0,60 M:

[nr 327] p. 128 spr. 116 (1889)

Działo się w Kelczy, dnia 9 Lipca 1889.

Przed nżym podpisanym szidzmanym dostowili się znajomi i zdołania zdatni:

1. Hałupniczka Marzata Bock, przitomności jejigo męrza Maćka Boka z Kelcze

2. Hałupnik Franz Bok, terz z Kelcze, i następującą ugodę ustanowili:

Hałupniczka Marzata Bock zkarzyła Hałupnika Franca Boka, że ją wnocy o12 godzinie, a to od 25^{tego} aż do 26 Czerwca r. b., gdy ono zwesela szła, na kelczanskiej drodze sztuchnył i „Gidzie” przeżywał. Zaskarżony Franz Bock przyznaje, iż to uczynił, i zapłaci za karę, rze to uczynił, trzy Marki do ubogiej gmiskiej kassy tu w Kelczy, a to arz do szesnastego Lipca r. b., i poneszenie szidzmanskich kostow, które 60 feników ponoszą. Oboje party, do którego dzisiajszege Terminu się dostawiły, sa ztą ugodą zakontent i oba podpisują ten protokuł.

Przeczytano – pozwolono i podpisano.

Margrytha Bok, Matias Bok, Franz Bock

a – u – s

Der Schiedsmann Gorzel

Liquidation:

- | | |
|--------------|---------|
| 1. Aufnahme | 0,25 M. |
| 2. Abschrift | 0,25 „ |
| 3. Porto | 0,10 |

0,60

erhalten, G.

[nr 328] p. 131-132 spr. 119 (1889)

Działo się w Kelczy, dnia 13. Grudnia 1889.

Przed nżym podpisanym szidzmanym dostawili się znajomi i zdołania zdatni

1. Robotniczka Francka Ballon, 27 lat stara

2. Hałupniczka Margaretha Bok, przitomności jejigo męrzą Maćka Bok, oboje party z Kelcze, i następującą ugodę ustanowili:

Robotniczka Francka Ballon zaskarżyła Hałupniczkę Margaretę Bok, że ją 20^{tego} Listopada r. b., ato wgościncu u Johanny Nothmann tu w Kelczy o koło 10tej godzinie wieczór podczas muzyki bez wszelkiej wiedzy najstępującemi słowami przeżywała:

„Ty staro! dziewa, motyko, kurwo; ty stary hołku, bo się już 13 lat hukolsz, a niemożesz się odhukać”. Przitym ją terz miała raz pieścią wgębę piznać. Zaskarżona Margaretha Bok przyznaje, iż to uczyniła, i zapłaci za karę, iż to uczyniła, trzy marki strofy. Te trzy marki ma Margaretha Bok nauczycielowi w Kelczy ato pierwszemu oddać, a ten ma za to ubogim szkolnym dzieciom rozmaite szkolne rzeczy kupić. Zaskarżona Margareta Bok też zezwoliła szicmanskie kosza, które 50 feników ponoszą, zapłacić. Te trzy Marki Strofy mają być do 15^{tego} Grudnia r. b. zapłacone. Oboje party, do którego dzisiajszego Terminu się dostawiły, są ztą ugodą zakontent i oba podpisują [p. 132] ten protokuł.

Przeczytano – pozwolono – i podpisano.

Franciszka Ballon, Margarta Bok, Matias Bok

a – u – s

Der Schiedsmann Gorzel

Liquidation:

- | | |
|--------------|-----------|
| 1. Aufnahme | 0,25 Mark |
| 2. Abschrift | 0,25 „ |

0,50 „

erhalten, Gorzel

[nr 329] p. 154 spr. 141 (1891)

Działo się w Kelczy dnia 20. Listopada 1891.

Przed niżym podpisanym szidzmanym dostawili się znajomi i zdołania zdadni

1. Robotniczka Marya Anioł, 30 lat stara

2. Robotniczka Viktoria Szczygieł, 17 lat stara, przitómności jejigo ojca Thomasza Szczygieł, oboje party z Kelcze, i najstępującą ugodę ustanowili:

Robotniczka Marya Anioł zaskarżyła robotniczkę Viktoria Szczygieł, że ją 17. Listopada r. b., ato wpanskim chlywie, rano około 5tej godzinie bez wszelkiej wiedzy najstępującymi słowami obraziła: „Ty motyko, już cię zaś motyka świędzi, co byśsie wadziła”.

Zaskarzona Viktoria Szczygieł przyznaje, że ją temi słowami obraziła, i obowięzuje się za to za karę 2 (dwie Marki) do ubogiej gminskiej kasy zapłacić, jako teraz szidzmskie kosta, które 50 finików ponoszą, zapłacić.

Oboje party, które do dzisiajszego terminu się dostawiły, są ztą ugodą zakontent i podpisują protokoł.

Przeczytano – pozwolono – i podpisano.

Maryia Anioł, Viktoria Szygiel, Tomas Sczygiel

a – u – s

Gorzel, Schiedsmann

Liquidation:

- | | |
|----------------|--------|
| 1. Aufnahme | 25 Pf. |
| 2. 1 Abschrift | 25 Pf. |

50 Pf.

erhalten, G.

[nr 330] p. 181-182 spr. 168 (1893)

Działo się w Kelczy dnia 26. Czerwca 1893

Przed niżym podpisanym szidzmanym dostawili się znajomi i zdołania zdadni

1. najemnik karczmy Josef Krawietz z Lissowitz¹⁷⁷

2. hałupnik Marcin Panchyrz z Kelcze i najstępującą ugodę ustanowili:

Najemnik karczmy Josef Krawietz z Lissowitz zaskarżył hałupnika Marcina Panchyrz z Kelcze, że przed ludzmi³. Czerwca r. b. na niego mówił, że ta służącą Rosalie Lakomy, która u jego ojców służyła, z kurwił. Za to i dał 15 Marek, aby powiedziała, że to nie znam te dziecko ma, tyłka z siodłaczym synem Maćka Bartoszek z Kelcze. Potem i że też miał p: Panchyrz powiadać, że ksiąc w Lubetzku¹⁷⁸ z kazatelnicy miał wołać, że gmina Lissowska Jezefa Krawca kwóli tej rzeczy, co on popełnił, niema go między sobą cierpieć. Zaskarzony Martin Panchyrz przyznaje, że on to powiedział i temi słowami Jozefa Krawca obraził, i obowięzuje się za to za karę 5 (pięc) Marek do czterech tygodni od dzisiajszego dnia rachowano do tutejszej ubogiej gminskiej kasy zapłacić, jako teraz w gazecie Wielko-Strzeleckiej, jako teraz wgazecie „Katolika” ta obraza odprosic.

Oboje party, które do dzisiajszego [p. 182] terminu się dostawili, są ztą ugodą zakontent i podpisują ten protokoł.

Przeczytano – pozwolono – i podpisano.

Josef Krawietz, Martin Panchsch

a – u – s

Der Schiedsmann Gorzel

Liquidation:

- | | |
|-------------|---------|
| 1. Aufnahme | 0,25 M: |
|-------------|---------|

¹⁷⁷ Lisowice, Lissowitz – wieś w powiecie lublinieckim, 23 km od Kielczy.

¹⁷⁸ Lubecko – wieś w powiecie lublinieckim, z kościołem parafialnym.

2. Abschrift 0,25 „
3. Porto 0,10 „

0,60 M:

[nr 331] p. 183-184 spr. 170 (1893)

Działo się w Kelczy dnia 29. Listopada 1893

Przed niżym podpisanym szidzmanym dostawili znajomi i zdołania zdatni

1. Gbur Jozef Bednarek z Kelcze

2. Gburka Antonia Trojok w przitomności jejigo mężza Franca Trojok też z Kelcze i następującą ugodę ustanowili.

Gbur Jozef Bednarek zaskarżył Gburka Antonia Trojok z Kelcze, że go 11. Listopada r. b. na polu miała następującymi słowami, które się tylko na niego niosły, obrazić:

„Ja jest licha kobieta, a mój chłop na mnie obstoi, ale niektórzy to nie morze na swojej obstość, to je po lesie góni. Jedz zaś z babami [p. 184] do lasa, będzie albo nie będzie, bier lyca a jeć. Ty bestyjoł, docz-kiej, ja ci teraz bana inaczej rozumiała”.

Siodlaczka Antonia Trojok przyznaje, że te słowa mówiła i niemi go obraziła, i prosi o przebaczenie. Za karę obowiązuje się szidzmanskie kosztą zapłacić, które 50 feników ponoszą.

Oboje party, które do dzisiajszego terminu się dostawili, są z tą ugodą zakontent i podpisują ten protokół: Przeczytano – pozwolono – i podpisano.

Jozef Bednarek, Antonia Trojok, Francz Trojok

a – u – s

Der Schiedsmann Gorzel

Liquidation:

1. Aufnahme 0,25 M.
2. Abschrift 0,25 „

0,50 M.

erhalten, Gorzel

[nr 332] p. 197 spr. 183 (1894)

Działo się w Kelczy, dnia 17. Marca 1894.

Przed niżym podpisanym szidzmanym dostawili się znajomi i zdołania zdatni

1. Gdowa Franciszka Gabrys z Keltsce

2. Hałupnik Johann Maron terz z Kelcze

i następującą ugodę ustanowili.

Gdowa Franciszka Gabrys z Kelcze wzaszstępstwie rechcanwalda Faltiesia zaskarżyła hałupnika Jana Maron tutaj, że ją2. Marca r. b. przy grodzeniu płocie wpierśi sztuchnył tak, że się obaliła, i terz przitej przyłyżytości wołał:

„Ić precz, ty pieronie – ty mi nie masz nic do rozkazu”.

Przytem terz p: Maron piznął Franciszki Gabrys wlewą ręką, a to tyczką. Potem ją terz najstepują-cemy słowami obraził:

„Ty giżdzie śmierdzący”.

Zaskarzony przydaje to wszystko, że ją sztuchnył, wrękę piznył i przezywał, i obowiezuje się za karę szidzmanskie kosta, które 25 feników ponoszą, jako terz i te kosta u rechcanwalda pana Faltina, które do tych czas się stały, zapłacić. Oboje party są ztą ugodą zakontent i podpisują ten protokół.

Przeczytano – pozwolono – i podpisano.

Francizka Gabrys, Johann Maron

a – u – s

Der Schiedsmann Gorzel

Liquidation:

1. Abschrift des Antrages 0,25

0,25 M:

erhalten, G.

[nr 333] p. 198 spr. 184 (1894)

Działo się w Kelczy dnia 11. Maja 1894.

Przed niżym podpisanym szidzmanym dostawili się znajomi i zdołania zdatni

1. Szczepan Schatton, robotnik tutaj

2. Johanna Bednarek, robotniczka, w przitomności jejigo męża Jana Bednarek, teraz z Kelcze.

Robotnik Szczepan Schatton zaskarżył Johanna Bednarek, ponieważ go w niedzielę 29. Kwietnia r. b. o ósmy godzinie wieczór przed jego oknym następującymi słowami obraził:

„Ty staroś świno! Ty stary śiwy dziadzie, boś mi chciał dziocha zpaskudzić”.

Kwóli tej obrazy był na dzisiajszy dzień termin naznaczony, do którego się teraz oboje party dostawili.

Zaskarżona przysnaje, że temi słowami Szczepana Schattana obraziła i prosi go o przebaczenie. Ona się też obowiązuje za karę szidzmanske kosza zapłacić. Skarziciel jest ztem zaspokojem i oboje party podpisują ten protokół.

Przeczytano – pozwolono – i podpisano.

Stephan Schatton, Jochan Bednak, Jochana Bednarek

a – u – s

Der Schiedsmann Gorzel

Liquidation:

1. Aufnahme 0,25 M:

2. Abschrift 0,25 „

0,50 M:

[nr 334] p. 199 spr. 185 (1894)

Działo się w Kelczy, dnia 16. Czerwca 1894.

Przed niżym podpisanym szidzmanym dostawili się znajomi i zdołania zdatni:

1. Zagrodniczka Petronella Kulik przytómności jejigo męża Jozefa Kulik, Bahnwärtra i zagrodnika z Boru,

2. Siodłaczka Catharzina Schwarz, przytómności jejigo męża Piotra Schwarza i jego syn Josef, wszyscy z Boru.

Bahnwärter i zagrodnik Josef Kulik z Boru zaskarżył siodłaczkę Katharzina Schwarz z Boru, ponieważ ona 23 Maja r. b. wdowostwie¹⁷⁹ Bahwärtra Kluby na Boru miała powiadać, że jego żona Petronella złodziejem jest, bo i jedno gąsiec ukradła. Potem teraz, że jego (jeji) syn Josef Schwarz, 16 lat stary, ją teraz następującymi słowami miał przezywać: „Ty bestyjo! daj mi tę gąsia nazad, coś mi ukradła, ty złodzieju”.

Kwóli tej obrazy był na dzisiajszy dzień termin naznaczony, do którego się teraz oboje party dostawiły. Zaskarżona Catharzina Schwarz przyznaje, że skarzicielka Petronella Kulik temi słowami obraziła, jako teraz Josef Schwarz. Ona się obowiązuje za karę na to szidzmanske kosza zapłacić. Skarzicielka jest ztem zaspokojem i przyzwala na ugodę. Na znak tego podpisują oboje party ten protokół.

Przyczytano – pozwolono – i podpisano.

Petronella Kulik, Joseph Kulik, Katarina Swarz, Peter Schwarz

a – u – s

Der Schiedsmann Gorzel

Liquidation:

1. Abschrift 0,25 M.

S: 0,25 M.

[nr 335] p. 203 spr. 189 (1894)

Działo się w Kelczy, dnia 21. Sierpnia 1894.

Powołane dostawiły się znajome i zdołania zdatne

1. robotniczka Mathilda Bednarek, 18 lat stara, wprzymotności jejigo ojca Jana Bednarek z Kelcze

2. robotniczka Maria Anioł, 38 lat stara, teraz z Kelcze.

Oboje party następującą ugodę ustaniwiły.

Robotniczka Mathilda Bednarek zaskarżyła, wpszytómności jejigo ojca Jana Bednarek, robotniczka

¹⁷⁹ W domostwie.

Maria Anioł, i że ją3. Sierpnia r. b. wpanskim chlywie rano około ósmym gidzinie ras ręką wtwarz i raz mietlą piżła. Maria Anioł przernaje, iż to uczyniła, i obowięzuje się za karę szidzmanske kosztą zapłacić. Oboje party są ztą ugodą zakoncent i podpisują ten protokół.

Przeczytano – pozwolono – i podpisano.

Mathilde Bednarek, Jochan Bednarek, Maryia Anioł

a – u – s

Der Schiedsmann Gorzel

Liquidation:

1. Aufnahme 0,25 M.

2. Abschrift 0,25 „

0,50 M.

erhalten, G.

[nr 336] p. 204 spr. 190 (1894)

Działo się z Kelczy, dnia 10. Września 1894.

Przed niżym podpisanym szidzmanem dostawili się znajomi i zdołania zdatni:

1. stodołny Piotr Kozub z Kelcze

2. robotniczka Paulina Ibrom w przitomności jejigo mężza Szczepana Ibrom, teraz Kelcze i następującą ugodę ustanowili.

Stodołny Piotr Kozub z Kelcze zaskarżył Paulina Ibrom, iż go miała 11. Sierpnia r. b. przed niektórymi kobietami, a to wsieni wpanskim Domie następującymi słowami obrazić:

„Żebro, Obrzinek i kto profita bierze, to ma dobrze”.

Paulina Ibrom przydaje, że to mówiła i prosi zskarrziciela o przebaczenie. Ona się teraz obowięzuje za karę za to trzy Marki do ubogiej kassy gminskiej, jako teraz szidzmanske kosztą, które 50 fenników ponoszą, i skarżicielowi za dwie drogi 50 fenników zapłacić. Oboje party są ztą ugodą zakoncent i podpisują na znak ten protokół.

Przeczytano – pozwolono – i podpisano.

Peter Kozub, Paulina Ibrom, Stepfan Ibrom

a – u – s

Der Schiedsmann Gorzel

Liquidation:

1. Aufnahme 0,25 M.

2. Abschrift 0,25 „

0,50 M.

erhalten, G.

[nr 337] p. 213 spr. 199 (1894)

Działo się w Kelczy, dnia 11. Grudnia 1894.

Przed niżym podpisanym schidzmanem dostawili się znajomi i zdołania zdatni:

1. Zagrodnik Constantin Gabrys

2. hałupnik Wilhelm Paul,

oba dwa z Kelcze, i następującą ugodę ustanowili:

Zagrodnik i cieśla Constantin Gabrys zaskarżył hałupnika Wilhelma Paula, że go 28. Listopada r. b. rano o koło 9 gidziny z placu jego następującymi słowami miał obrazić:

„Tyś rzar¹⁸⁰ a nauczałeś Schulza; a co ty poradzisz – krziwą krokiew zrobić”.

Kwóli tej obraży był na dziś termin naznaczony, do którego oboje party się dostawiły. Hałupnik Wilhelm Paul przydaje, że te słowa wypowiedział, i obowięzuje się za karę, że go temi słowami obraził, 15 (piętnaście) Marek do ubogiej kassy Kieleckiej zaraz zapłacić, jako teraz i kosztą szidzmanske, które 50 fenników ponoszą. Oboje party są ztą ugodą zakoncent i podpisują na znak tej ten protokół.

Przeczytano – pozwolono i podpisano.

Constantin Gabrisch, Wielm Paul

¹⁸⁰ Żart.

a – u – s

Der Schiedsmann Gorzel

Liquidation:

- | | |
|--------------|---------|
| 1. Aufnahme | 0,25 M: |
| 2. Abschrift | 0,25 „ |

 0,50 M:

erhalten, G.

[nr 338] p. 218 spr. 204 (1895)

Działo się w Kelczy, dnia 19 Marca 1895.

Przed niżym podpisanym schidzmanem dostawili się znajomi i zdołania zdatni:

1. robotnica Albina Kaniuth z Kelcze, 23 lat stara
2. robotniczka Marie Marciok w przytómności jejigo mężza Josefa Marciok, teraz z Kelcze, i najstępującą ugodę ustanowili:

Robotnica Albina Kaniuth zaskarżyła robotniczkę Marie Marciok, iżę ją 14. Marca r. b. przed jejich rodzicami posądziła, że zjego mężzem nieprawę rzeczy prowadzi. Teraz iżę ją 15. Marca r. b. na placu panskim popołudniu około trzeciej godzinie miała „kurwą” przezywać. Robotnica Josefa Marciok przidaje, iżę to u jejich ojców te słowa mówiła, teraz i że ją „kurwą” nazwała. Ona się obowięzuje za te obrazy szidzmanske kosza zapłacić, które 50 fenigów ponoszą, jako teraz jeszcze 15 fenigow za zastąpienie jednej robotnicze, które Albina Kaniuth zapłaciła. Oboje party są ztą ugodą zakontent i na znak tego podpisują ten protokół. Przeczytano – pozwolono – i podpisano.

Albina Kaniuth, Mariy Moih, Josef Marzok

a – u – s

Der Schiedsmann Gorzel

Liquidation:

- | | |
|--------------|---------|
| 1. Aufnahme | 0,25 M: |
| 2. Abschrift | 0,25 |

 0,50

erhalten, G.

[nr 339] p. 222 spr. 208 (1895)

Działo się w Kelczy, dnia 24. Czerwca 1895.

Przed niżym podpisanym schidzmanym dostawili się znajomi i zdołania zdatni:

1. Weichensteller Bernhard Zmieszkol zjego córką Maria, 9 lat stara, z Kelcze
2. Hałupniczka Antonie Trojok w przytómności jejigo mężzą Thomasza Trojok, teraz z Kelcze, i najstępującą ugodę ustanowili:

Weichensteller Bernhard Zmieszkol zaskarżył hałupniczkę Antonie Trojok, iżę 6. Czerwca r. b. ona jego córka Maria miała pięścią zbić i ją teraz nogą kopnąć – a to się miało stać na Kieleckim pastwisku. Antonie Trojok przidaje, iż to ucziniła, i obowięzuje się za karę za to 3 (Trzy) Marki do ubogiej gminskiej kassy Kieleckiej zapłacić, jako teraz szidzmanske kosza, które 50 feników ponoszą, zapłacić. Oboje party są ztą ugodą zakontent i na znak tego podpisują ten protokół.

Przeczytano – pozwolono i podpisano.

Bernhard Zmieszkol, Thomas Trojok, Antonia Trojok

a – u – s

Der Schiedsmann Gorzel

Liquidation:

- | | |
|--------------|---------|
| 1. Aufnahme | 0,25 M: |
| 2. Abschrift | 0,25 „ |

 0,50 M:

erhalten, G.

Kolonowskie (Colonnowska)¹⁸¹

APOp, zesp. 62, sygn. 973
1854-1856

[nr 340] p. 200 spr. 356 (1855)

Verhandelt Colonnowska¹⁸², d. 14/11 1855

Przed niżej podpisanym sędzią pojednawczym stawili się dzisiaj znani i wszyscy do rozkładu zdadni:

1. żona Franzka Labus z jej mężem, hutnem kowalem Jozefem Labusem, jak skarżycielka z Cowolowskiej¹⁸³

2. hutny kowal Wawrzin Bartłodziej jak oskarżony z Cowolowskiej.

Pierwsza skarżyła, że ją Wawrzin Bartłodziej przy grabieniu scieliny sztuchał, a ona brzemienna jest. Przy pierwszym Terminie zapierał się oskarżony tego i żądał świadków, i powiadał, że się ugodzi, gdy ci co wypowiedzą. Na te żądanie stawiała się:

1. Johanna Bogdoł mówiła: „Ja była od tego 50 kroków oddalona, a nie mogę powiedzieć, żeby ją oskarżony sztuchnął”.

2. Johanna Labus powiadała: „Ja byłem od miejsca tej swady według miarkungu 43 kroków oddalona, a nie widziałam, że by Wawrzin Bartłodziej skarżycielkę sztuchał”.

Oskarżyciel nie chciał się podług tego świadectwa zgodzić, skarżycielka żądała zaświadczenia pisownego, aby prawa u Krolewskiego sądu szukać mogła. Przeczytano i podpisano.

+++ Franzka Labus, Joseph Labus, +++ Johanna Bugdoł, +++ Johanna Labus, Wawrzin Bartłodziej, Unterkreuzungs Zeuge [podpis nieczytelny], Kopreck, Unterkreuzungs Zeuge für Johanna Bogdoł

[nr 341] p. 201 spr. 357 (1855)

W Colonnowskiej 19^{tego} Listopada 1855.

Dzisiaj się stawili przy dobrym rozumie i znani:

1. Hałupnik Franz Grobelny z Bzinitzy¹⁸⁴ jak skarżyciel.

2. Komornik Christian Lisan z Kolejki¹⁸⁵ jak oskarżony.

Pierwszy żądał pożyczanych 2 Talarkow nazad. Ostatni uznał ten dług za prawie, i obowiązał się za dwa tygodnie 20 Cz., za cztery tygodnie 20 Cz., za sześć tygodni też 20 Cz., a za 8 tygodni 5 Cz. kosztów, a 2 ½ czeskiego za zmułę i drogę pod sekucją zapłacić. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

[podpis nieczytelny] Unterkreuzungszeuge, +++ Franz Grobelny, J. Lipka

Das ich polnisch reden und schreiben kann, versichere ich auf meinen Amtseid. J. Lipka¹⁸⁶

Kstan, Lisan

[nr 342] p. 202 spr. 320¹⁸⁷ (1855)

Dzielano w Colonnowskiej 23^{tego} Listopada 1855.

W tutejszem sądzie pojednawczym zjawili się znani i do rozkładu zdadni:

1. gościnny gospodarz Ebisch jak skarżyciel z Colonnowskiej

¹⁸¹ W Kolonowskim rozstrzygano sprawy z Kolonowskiego, Będowskiego, Haraszowskiego i Kolejki.

¹⁸² Kolonowskie, Kolonnowska, Colonnowska – wieś w powiecie strzeleckim, licząca 28 domów i 326 mieszkańców, w tym 60 ewangelików i 11 Żydów. Powstała w 1780 roku jako osada hutnicza wraz z postawieniem wysokiego pieca przez dziedzicznego właściciela dóbr strzeleckich Filipa Colonę. Fryszerka i piec dały początek dobrze działającej hucie. Wizerunek fragmentu miejscowości wraz z przebiegiem linii kolejowych zawiera mapa z roku 1892, przechowywana w zasobie APOp, zesp. Rejencja Opolska, nr 1191, Mapy i plany, sygn. XIV/261.

¹⁸³ Kowalowskie, Kowolowska, Kowollowska – dziś dzielnica Kolonowskiego, dawniej kolonia w powiecie strzeleckim, powstała wokół fryszerii założonej przez administratora Filipa Colonę. W kolonii było 21 domów i 176 mieszkańców. Należała do parafii katolickiej w Krasiejowie. Huta powstała nad Małą Panwią. Działały w niej 4 piece fryszerkie i kuźnia, produkująca 5400 cetnarów (270 ton) żelaza. Obraz miejscowości zawiera mapa z roku 1858, przechowywana w zasobie APOp, zesp. Rejencja Opolska, nr 1191, Mapy i plany, sygn. XIV/257.

¹⁸⁴ Bzinica, Bzinitz – wieś w powiecie lublinieckim, koło Dobrodzienia, nad rzeką Bzinczką. W 1830 roku liczyła 50 domów i 366 mieszkańców, w tym 28 ewangelików i 5 Żydów. W przysiółku Bonke (Bunkau) działał wysoki piec, dwie fryszerne i tuczniwa szlaki. Parafia katolicka znajdowała się w Dobrodzieniu, na miejscu była natomiast szkoła katolicka.

¹⁸⁵ Kolejka, Heine – kolonia w powiecie strzeleckim, założona w 1824 roku przez hrabiego Renarda. Swą nazwę wzięła od nazwiska leśniczego Heyna. W 1865 roku we wsi mieszkało 21 rodzin kolonistów.

¹⁸⁶ J. Lipka – nauczyciel z Kolonowskiego, powołany w kwietniu 1854 roku, „ARO”, Stück 15, 13 April 1854, s. 104.

¹⁸⁷ Polska wersja protokołu spisane 7 września 1855 roku.

2. Kolonista i formierz Anton Krupok jak oskarżony z Bendawic¹⁸⁸.

Pierwszy żądał 21 Tw: 21 Cz: 9 fen: za wydane trunki. Ostatni wypowiedział: Jest prawie, że tyle dłużeń jestem i będę za 14^{naście} dni 10 Tw:; 1^{szego} Października 2 Tw:; 1^{szego} Listopada 2 Tw:; 1^{szego} Grudnia tego roku 2 Tw:; 1^{szego} Stycznia 1856 2 Tw:; 1^{szego} Lutego 1856 3 Tw: 21 Cz: 9 fen: płacił. Gdybym jedną od tych postanowionych zapłat nie trzymał, jest skarżyciel upoważniony na całą zaległość eksekucyje szukać. Na polski protokół jest zarzeczono. Przeczytano, przyjęto i podpisano.

Anton Krupok, C. Ebisch

Karta daß ich polnisch reden und schreiben kann, versichere ich auf meinen Amtseid. J. Lipka

[nr 343] p. 202-203 spr. 359 (1855)

Dzielano w Colonnowskiej 29^{tego} Listopada 1855.

Przed niżej podpisanym sędzią pojednawczym zjawili się dzisiaj znani i do rozkładu zdadni

1. go [gościnnie?] karczmarz Franz Nowak jak skarżyciel z Bendawic.

2. hutny kowal Szymon Łabus jak oskarżony z Cowolowskiej

Pierwszy żądał 2 Tw: 6 Cz: za wydane trunki. Ostatni wywopiedział¹⁸⁹: Jest prawie, że tyle dłużeń jestem, i chcę przy wypłacie za miesiąc Listopad 1 Tw:; a przy wypłacie za [p. 203] miesiąc Grudzien tego bieżącego roku 1 Tw: 6 Cz: pod sekucyą zapłacić, i 2 ½ Cz: kosztów przy pierwszej wypłacie oddać. Przeczytano, przyjęto i podpisano.

+++ Szymon Łabus, Koziółek, Unterkreuzungs-Zeuge, to jest świadek uczynienia krzyżyków.

Franz Nowak

Daß ich der polnischen Sprache so weit kundig bin, und in derselben reden und schreiben kann, versichere ich auf meinen Amtseid. J. Lipka

[nr 344] p. 203 spr. 360 (1855)

Dzielano w Colonnowskiej 29^{tego} Listopada 1855.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu zdadni:

1. karczmarz Franz Nowak jak skarżyciel z Bendawic

2. hutny kowal Woitek Lelyn jak oskarżony z Cowolowskiej.

Pierwszy żądał z roku 1854 za wydane trunki 1 Tw: 1 Cz: 9 fen. Ostatni uznał ten dług za prawie i obowiązował się wprzeciagu 14 dniach ow dług na raz zapłacić, i 2 ½ Cz: kosztów w tem samem czasie zapłacić pod sekucyą. Przeczytano, przyzwolona i podpisano.

Franz Nowak, +++ Wojtek Jelen

Daß ich polnisch reden und schreiben kann, versichere ich auf meinen Amtseid. J. Lipka

[nr 345] p. 204 spr. 362 (1855)

Dzielano w Colonnowskiej 30^{tego} Listopada 1855.

Dzisiaj stawili się na pisewne zaproszenie znani i przy dobrem rozumie:

1. Karczmarz Franz Nowak jak skarżyciel z Bendawic

2. hutny Kowal Jacub Hadamik jak oskarżony z Cowolowskiej.

Pierwszy żądał za wydane trunki z przeszłego roku 4 Tw: 3 fen. Ostatni uznał ten dług za prawie i obowiązował się przy wypłacie za Listopad 1 Tw. 10 Cz. 3 fen., przy wypłacie za Grudzień tego roku 1 Tw. 10 Cz., a przy wypłacie za miesiąc Styczeń przyszłego roku też 1 Tw. 10 Cz. pod sekucyą zapłacić; także 2 ½ Cz. kosztów ponosić. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Wojtek Jelen, +++ Jacub Hadamik

świadek zrobienia krzyżoków Franz Nowak

Daß ich in der polnischen Sprache reden und schreiben kann, versichere ich auf meinen Amtseid. J. Lipka

[nr 346] p. 205 spr. 363 (1855)

Dzielano w Colonnowskiej 30 Listopada 1855.

Dzisiaj stawili się w urzędzie pojednawczym znani i do rozkładu zdadni:

1. Karczmarz Franz Nowak jak skarżyciel z Bendawic

¹⁸⁸ Będowskie, Bendawitz – kolonia w powiecie strzeleckim, dziś dzielnica Kolonowskiego. Liczyła w 1830 roku 57 domów i 399 mieszkańców, w tym 29 ewangelików i 14 Żydów. Należała do parafii katolickiej w Krasiejowie.

¹⁸⁹ Błędnie zam. wypowiedział.

2. Kurzok Simon Strzelczyk jak oskarżony z wielkich Staniszc¹⁹⁰.

Pierwszy żądał za wybrane trunki z przeszłego roku 6 Tw: 17 Cz. 9 fen. Ostatni przyznał się do wysokości tego długu i obowiązał się przy wypłacie za miesiąc Listopad 2 Tw. 6 Cz., przy wypłacie za Grudzień 2 Tw. 6 Cz., przy wypłacie w Styczniu 1856 2 Tw. 5 Cz. 9 fen. zapłacić. Gdyby jedną postawną zapłatę nie trzymał, jest skarżyciel upoważniony na całą zaległość eksekucyie żądać. 2 ½ Cz. kosztów chce przy pierwszej wypłacie oddać. Przeczytano, przyjęto i podpisano.

+++ Simon Strzelczyk, Anton Krupop, świadek uczynienia krzyżyków, Franz Nowak

Daß ich in der polnischen Sprache reden und schreiben kann, versichere ich auf meinen Amtseid. J. Lipka

[nr 347] p. 206 spr. 365 (1855)

Dzielano w Colonnowskiej 1^{szego} Grudnia 1855.

Dzisiaj zjawili się na pisewne zaproszenie znani i do rozkładu zdadni:

1. Kupiec Dawid Roth jak skarżyciel, z Bendawic

2. Kowal ocelowni¹⁹¹ Jozef Zmieszkoł jak oskarżony, z Brzinitzki¹⁹².

Pierwszy żądał za wydany towar korzenny 12 Cz: Ostatni uznał ten dług za prawie i obowiązał się przy wypłacie w Styczniu przeszłego roku pod sekucyą te 12 Cz: i 2 ½ Cz: kosztów oddać. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Josepf Zmienskoł, D. Roth

Daß ich polnisch reden und schreiben kann, versichere ich auf meinen Amtseid. J. Lipka

[nr 348] p. 206-207 spr. 366 (1855)

Dzielano w Colonnowskiej 1^{szego} Grudnia 1855.

Przed niżej podpisanym sędzącą polubownym stawili się dzisiaj znani i przy dobrem rozumie:

1. Kupiec, pan David Roth, jak skarżyciel, z Bendawic

2. Ciesla Adam Golenia jak oskarżony, z Vossowskiej¹⁹³.

Pierwszy żądał za mąkę wydaną od dawna 2 Tw: 15 Cz: Oskarżony [p. 207] wypowiedział: Jest prawie, żem tyle dłużne, i chcę przy wypłacie w Grudniu tego roku 1 Tw: 15 Cz:, a przy wypłacie w Styczniu przyszłego roku 1 Tw: i 2 Cz: 6 fen: kosztów pod sekucyą zapłacić. Przeczytano, zezwolono i podpisano.

+++ Adam Golenia, D. Roth, J. Goldstein, Unterkreuzungs Zeuge

Daß ich polnisch reden und schreiben kann, versichere ich auf meinen Amtseid. J. Lipka

[nr 349] p. 207 spr. 367 (1855)

Dzielano w Colonnowskiej 2^{giego} Grudnia 1855.

Przed niżej podpisanym sędzącą pojednawczym stawili się dzisiaj znani i do rozkładu zdadni:

1. Kupiec, Pan David Roth, jak skarżyciel, z Bendawic

2. hutny Kowal Anton Plasa jak oskarżony, z Renardskiej huty¹⁹⁴.

Pierwszy żądał za wybrane towary korzenne od dawna 1 Tw: 10 Cz: Ostatni uznał ten dług za prawie, ale tylko każdy miesiąc 5 Cz: zapłacić chciał, no co skarżyciel nie przyzwolił¹⁹⁵, i o odpis tego prosił, aby u sądu wysokiego krolewskiego skargę założyć mógł. Kosztów zapłacił 5 Cz:

J. Lipka. Daß ich polnisch reden und schreiben kann, versichere ich auf meinen Amtseid.

Liquidacya:

¹⁹⁰ Staniszcze Wielkie, Gross Stanisch – wieś w powiecie strzeleckim, w 1830 roku licząca 69 domów i 457 mieszkańców, w tym 1 ewangelika i 8 Żydów. We wsi znajdowała się kaplica parafii w Krasiejowie, katolicka szkoła, 2 młyny wodne i leśniczówka, produkowano potaż, czyli węgiel potasu, stosowany do wyrobu mydła, szkła i ceramiki. W granicy dzisiejszych Staniszc Wielkich nad Małą Panwią zlokalizowana była Renardzka Huta, składająca się z 4 pieców fryszerskich i 2 walcowni.

¹⁹¹ Ocelownia – ‘stalownia’.

¹⁹² Bzinitzka – kolonia Staniszc Wielkich. Istnienie pieca hutniczego w Bzinitzce dokumentuje mapa z 1851 roku, przechowywana w zasobie APOp, zesp. Rejencja Opolska, nr 1191, Mapy i plany, sygn. XIV/234.

¹⁹³ Fosowskie, Vossowska – kolonia w powiecie strzeleckim, dziś dzielnica Kolonowskiego. Kolonia hutnicza powstała w 1790 roku obok huty zbudowanej po prawej stronie Bzinitzki, nieopodal ujścia do Małej Panwi. Od nazwiska budowniczego Arnolda Vossa przyjęła nazwę Vossowska. Już na początku zakład składał się z 2 pieców hutniczych, fryszerni i kuźni, napędzanych kołami wodnymi. W Staniszcach Wielkich była kaplica parafii katolickiej w Krasiejowie, znajdowało się tam w 1830 roku 11 domów i 109 mieszkańców, w tym 5 ewangelików.

¹⁹⁴ Renardzka Huta, Renardshütte – zlokalizowana w granicach dzisiejszych Staniszc Wielkich nad Małą Panwią, składała się z 4 pieców fryszerskich i 2 walcowni. Miejsowość zobrazowana na mapie przechowywanej w APOp, zesp. Rejencja Opolska, Mapy i plany, sygn. XIV/6/11.

¹⁹⁵ Przyzwolił.

1. Copialien für 1 Vorladung 2 1/2 sgr:
 2. dto für das Attest 2 1/2 sgr:

Summa 5 sgr:

[nr 350] p. 207-208 spr. 368 (1855)

Dziełano w Colonnowskiej 2^{giego} Grudnia 1855.

Dzisiaj stawili się znani i przy dobrem rozumie:

1. Kupiec, Pan David Roth, jak skarżyciel, z Bendawic
2. hutny kowal Anton Labus iak oskarżony, z Cowolowskiej.

Pierwszy żądał za wydany Towar 13 Tw: 24 Cz: Ostatni uznał [p. 208] ten dług za prawie i obowiązał się przy wypłacie w Grudniu tego roku 4 Tw: 18 Cz:, przy wypłacie w Styczniu przyszłego roku 4 Tw: 18 Cz:, a w Lutym 1856 także 4 Tw: 18 Cz: pod sekucją zapłacić; i wyłożone kosztą 2 Cz: 6 fen: nazad wrócić. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Anton Labus, D. Roth

Daß ich polnisch reden und schreiben kann, versichere ich auf meinen Amtseid. J. Lipka

[nr 351] p. 208 spr. 369 (1855)

Dziełano w Colonnowskiej 6 Grudnia 1855.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu zdadni:

1. formierz Emanuel Huntscha jak skarżyciel, z Colonnowskiej
2. Krawiec Ludwig Lubojanski jak oskarżony, z Bendawitz.

Pierwszy skarżył, że go ostatni łaidakiem i kłakiem w gościncu nazywał, i z pogardą mówił, że nie wlezie do koła jak Ojciec jego. Oskarżony usprawiedliwiał się, że był opity wten czas a niewiedział, co mówi, co się z tąd pokazuje, że piwo skarżycielowi wypił. On prosił o przebaczenie i upuszczenie kary, a obowiązał się te 5 Cz: kosztow skarżycielowi w przeciagu 8 dni nazad wrócić. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

+++ Ludwig Lubojanski, Koziolatek, Lehrer, als Unterkreuzungs Zeuge, Emmanuel Huntscha

Daß ich polnisch reden und schreiben kann, versichere ich auf meinen Amtseid. J. Lipka

[nr 352] p. 209 spr. 370 (1855)

Dziełano w Colonnowskiej 10^{tego} Grudnia 1855.

Dzisiaj stawili się znani i przy dobrem rozumie:

1. formierz Anton Spalek jak skarżyciel, z Bendawic
2. formierz i kolonista Franz Kałka jak oskarżony, z Bendawic.

Przyczyna skargi była, że Franz Kałka pierwszego Spalka 30^{tego} Listopada tego roku w gościncu dla tego, że jego psa uderzyć chciał, tak w piersi sztuchnął, że się na piec wywrócił. Oskarżony się przyznał do tego, i obowiązał się jutro skarżycielowi 5 Cz: kosztow nazad wrócić, a 10 Cz: pieniężnej kary dla kościelnej kassy w wielkich Staniszczech położyć. Przy tem sobie obadwa nieprzystoине obrażające nazwiska dawali, ktore sobie odpusćili i prawo do dalszej skargi stracili. Przeczytano, przy zwolono i podpisano.

Anton Spallek, Franz Kalka, J. Lipka

Daß ich polnisch reden und schreiben kann, versichere ich auf meinen Amtseid. J. Lipka

[nr 353] p. 209-210 spr. 371 (1855).

Dziełano w Colonnowskiej 11^{tego} Grudnia 1855.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu zdadni:

1. Pan kupiec Dawid Roth jak skarżyciel, z Bendawic
2. Kurzok Josef Soika jak oskarżony, z Rogolowca¹⁹⁶.

Pierwszy żądał za mąkę i korzeny towar od dawna 11 Tw: 13 Cz: Ostatni uznał ten dług za prawie i obowiązał się, przy rachunku [p. 210] w bieżącym miesiącu cały w wysokości 11 Tw: 13 Cz: pod seku-

¹⁹⁶ Rogolowiec, Rogolowa Góra – kolonia w powiecie strzeleckim, dziś dzielnica Kolonowskiego, powstała w 1780 roku nad rzeką Bziniczką. W hucie czynny był jeden piec fryszkerki i kuźnia. W 1830 roku w kolonii znajdowało się 7 domów i 45 mieszkańców, w tym 6 ewangelików i 4 Żydów. Wieś należała do parafii katolickiej w Krasiejowie, kaplica parafialna znajdowała się w Staniszczech Wielkich.

cyą zapłacić, a 2 Cz: 6 fen: kosztow skarżycielowi nazad powrócić. Przeczytano, zezwolono i podpisano. Josef Sojka, D. Roth, [podpis nieczytelny] Świadek dla uczynienia krzyżykow. Daß ich polnisch reden und schreiben kann, versichere ich auf meinen Amtseid. J. Lipka

[nr 354] p. 211 spr. 373 (1855)

Dzielano w Colonnowskiej 13 Grudnia 1855.

Dzisiaj stawili się znani i przy dobrem rozumie:

1. dziewczka Ewa Kokot z Krzyżowej doliny¹⁹⁷, jak skarżycielka, z Ojcem swem Johanneses¹⁹⁸ Kokot
2. Hałupnik Bartek Dryia z Bendawitz jak oskarżony.

Pierwsza skarżyła, że jej gospodarz myta należącego nie chciał oddać, także i obiecanego obleczenia, a przed godami ją bez przyczyny wyгнаł. Oskarżony zapłacił zaraz 15 Cz: zaległego myta i 15 Cz: za odzienie, z tem pomiarkowaniem, że jej już do służby nie przyimnie, ponieważ nieposłuszną była, a ni za żywność nie zapłaci. Skarżycielka przystąpiła z Ojcem temu wypowiedzeniu. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

+++ Ewa Kokot, +++ Johannes Kokot, Schumann als Unterkreuzungs Zeuge, Bartek Dryia, J. Lipka

[nr 355] p. 212 spr. 374 (1855)

Dzielano 15 Grudnia 1855.

Dzisiaj stawili¹⁹⁹ się znani i przy dobrem rozumie w sądzie pojednawczym:

1. szołtys Johann Kutz z Kolejki jak skarżyciel
2. kolonista Błażek Zmieszkoł jak oskarżony, w Harraschowskiej²⁰⁰.

Pierwszy podał, że mu ostatni na wzgardę i wysmiewisko z zamiarem przy wypłacie od wożenia węglów powiedział: „t²⁰¹ wasz wás a moje gowno to jest jedno”. Oskarżony wypowiedział: „Jest prawie, co zaskarżono, ale ja to z tej przyczyny powiedziałem, ponieważ on mnie też o myccie mnie to samo przeciepował, i dla tego tylko 2 Cz: Kosztow ponosić i zgodzić się chcę, ale żadnej innej kary nie będę płacił”. Skarżyciel był z tem kontent. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Johann Kutz, Blazek Zmieszkoł

Daß ich polnisch reden und schreiben kann, versichere ich auf meinen Amtseid. J. Lipka

[nr 356] p. 212-213 spr. 375 (1855)

Verhandelt Colonnowska d. 17/12. 1855

Heute gestellten sich der Vorladung gemäß bekannt und dispositonsfähig:

1. der Zimmermann Gotlieb Kirchner als Kläger aus Cowolowska
2. das Eheweib Barbara Hadamik als Verklagte aus Cowolowska im Beistande ihres Ehemannes Jacub.

Pierwszy skarżył z tej przyczyny, że oskarżona Barbara Hadamik onego i żonę jego cyganami nazywała; [p. 213] Ostatnia się tego zapierała, jednak się ugodzić chciała i 2 Cz: 6 fen: kosztow do jutra oddać się obowiązała. Skarżyciel przystał na to i karę d większą s jej darował. Przeczytano, zezwolono i podpisano. [podpis nieczytelny] S Unterkr: Zeuge, +++ Barbara Hadamik, +++ Jacub Hadamik, Gottlieb Kierhner Daß ich polnisch reden und schreiben kann, versichere ich auf meinen Amtseid. J. Lipka

[nr 357] p. 214-215 spr. 377 (1855)

Dzielano w Colonnowskiej 19^{tego} Grudnia 1855.

Na pisewne zaproszenie stawili się dzisiaj znani, do rozkładu zdadni:

1. szołtys Bernard Bossek z Harraschowskiej, iak skarżyciel
 2. masarz Herschel Jahny z Bendawic, jak oskarżony,
- oba polskiej mowy potężni.

¹⁹⁷ Krzyżowa Dolina, Kreuzthal, Krzisowa Dolina – wieś w powiecie opolskim, powstała w 1771 roku jako kolonia, w której produkowano węgiel drzewny dla huty. Liczyła w 1830 roku 39 domów i 251 mieszkańców, w tym 7 ewangelików. Była częścią parafii katolickiej w Krasiejowie. Parafia ewangelicka znajdowała się w Ozimku. We wsi działała szkoła katolicka.

¹⁹⁸ Błądnie zam. Johannes.

¹⁹⁹ Błądnie zam. stawili.

²⁰⁰ Haraszowska, Stanisła Kolonia, Harrassowska – kolonia w powiecie strzeleckim, dziś Haraszowskie, dzielnica Kolonowskiego. W roku 1830 w kolonii było 17 domów i 145 mieszkańców. Parafia katolicka znajdowała się w Staniszczech Wielkich i w Krasiejowie. Na miejscu działały 2 piece hutnicze. Wizerunek kolonii wraz z nazwiskami kolonistów zawiera mapa przechowywana w zasobie APOp, zesp. 1191, Mapy i plany, sygn. XIV/86.

²⁰¹ Zapewne: ten.

Przyczyna skargi była, że oskarżony do jego chlewa w nieprzytomności jego i żony wstąpił, tam jałowicę niesmówioną bez jego dozwolenia wziął, do domu zawiódł i zabił, a pieniądze w wysokości 13 Tw: u Kolonisty Ochmana zostawił. Oskarżony Jahny wypowiedział: „Mój syn zapytał się skarżyciela, jak drogo ta na sprzedaż stojąca jałowka przydzie, a no to odpowiedział, [p. 215] że inaczej nie będzie, jak za 13 Tw: i tak posłał te 13 Tw:, które u sąsiada Ochmana zostawił, ponieważ właściciel z żoną jego za tem do Dobrodzienia²⁰² poszedł”. Skarżyciel podał, że ową jałowkę dopiero potem sprzedać wolę miał, gdyby krowę z mlekiem był kupił, i żądał za tę przez to dla niego wytryskającą szkodę 5 Tw: Na prośbę puścił 3 Tw: i tylko wtem przypadku się zgodzić chciał, gdy oskarżony 2 Tw: i kosztą położy. Na ostatku zgodzili się tak, że oskarżony tylko kosztą ponosić się obowiązwał. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

H. Jany, Bossek, Sohzen²⁰³, J. Lipka

[nr 358] p. 216-217 spr. 379 (1855)

W Colonnowskiej 23^{tego} Grudnia 1855.

Dzisiaj stawili się znani i przy dobrem rozumie:

1. Kolonista Johann Mrochen jak skarżyciel, z Bendawic
2. wdowa Marianna Krol jak oskarżona, z Cowolowskiej.

Przyczyna skargi była.

Przeszłego tygodnia w niedzielę posłał skarżyciel po psa, którego oskarżona wzięła. Przy tej przyležitosti mówiła do posta: że go jego Ojciec porwał, to jest nieprawie go sobie przy właszczył. Skarżyciel nie żądał za to obrażające słowo żadnej kary, tylko psa nazad, a ponoszenia tych kosztów. Oskarżona obowiązała się jutro tego psa skarżycielowi powrócić, a koszta 2 Cz: 6 fen: przy wypłacie na przyszły miesiąc [p. 217] pod sekucją nazad oddać. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Theodor Gotschalk, Unterkr. Zeuge, +++ Marianna Brol, +++ Johann Mrochen, [podpis nieczytelny] Unterkr. Zeuge für Johann Mrochen, J. Lipka

[nr 359] p. 217 spr. 380 (1855)

Dziełano w Colonnowskiej 23 Grudnia 1855.

Przed niżej podpisanym sędzią pojednawczym stawili się znani i przy dobrej rozumie:

1. Kupiec David Roth jak skarżyciel, z Bendawic
2. Hałupnik Franz Pohn jak oskarżony, z wielkich Staniszcach,

oba w polskiej mowie potężni.

Kobieta oskarżonego wzięła w piątek 21^{tego} Grudnia z sklepu fajfkę, która na ziemi leżała, do swego domu. Skarżyciel nie żądał, żeby kwuli tego policyi oddana była, lecz tylko 15 Cz: za tę fajfkę, której już przyjąc niechciał, obcug i rułkę. Oskarżony mówił, że jego zona zamiar miała tę fajfkę nazad oddać, i on na żaden sposób nie byłby tego tań, uznając jednak, że ona nie prawie zrobiła, i zapłacił zaraz 15 Cz: skarżycielowi, 12 Cz: 6 fen. na organy kościelne w wielkich Staniszcach, a 2 Cz: 6 fen: kosztów. Przeczytano, podpisano i przyzwolono.

Franz John, D. Roth, J. Lipka

[nr 360] p. 218-219 spr. 382 (1855)

Dziełano w Colonnowskiej 30 Grudnia 1855.

Dzisiaj stawili się znani i przy dobrem rozumie:

1. Karczmarz Franz Nowak iak skarżyciel, z Bendawic
2. wdowa Agnes Dryia jak oskarżona, z Bendawic, oba w polskiej mowie potężni.

Pierwszy żądał za wydane trunki od dawna 21 Cz: Ostatnia uznała ten dług za prawie, obowiązała się [p. 219] wprzeciągu czterech tygodniach pod sekucją skarżycielowi 21 Cz: oddać i wyłożone koszta 2 Cz: 6 fen: nazad powrócić. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

+++ Agnes Dryia, Gotschalk Adj. als Unterkr. Zeuge für Agnes Dryia, Franz Nowak

Daß ich in der polnischen Sprache reden und schreiben kann, versichere ich auf meinen Amtseid. J. Lipka

²⁰² Dobrodzień, Guttentag – miasto w powiecie lublinieckim. W 1861 roku liczyło 2365 mieszkańców, w tym 241 ewangelików i 432 Żydów. W XIX wieku rozwinęło się przede wszystkim dzięki hutnictwu.

²⁰³ Błądnie zam. Schulze – ‘sołtys’.

[nr 361] p. 219 spr. 383 (1856)

Dziełano w Colonnowskiej 4^{tego} Stycznia 1856.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu zdatni:

1. Kupiec David Roth iak skarżyciel, z Bendawic
2. Kolonista i formierz Anton Krupok z Bendawic, jak oskarżony, oba rozumiają polską mowę.

Pierwszy żądał 5 Tw: 5 Cz: za wydane towary z sklepu korzennego i trunki. Ostatni uznał ten dług za prawie i obowiązał się przy wypłacie w Styczniu tego roku 3 Tw:, a przy wypłacie w Lutym 2 Tw: 5 Cz: i 5 Cz. kosztów oddać. Gdybym pierwszej postanowionej zapłaty nie trzymał, jest skarżyciel upoważniony na cały dług sekucyje żądać. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Anton Krupop, D. Roth, J. Lipka

Daß ich polnisch reden und schreiben kann, versichere ich auf meinen Amtseid. J. Lipka

[nr 362] p. 220 spr. 384 (1856)

Dziełano w Colonnowskiej 4 Stycznia 1856.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu o zdatni:

1. Kowal ręczny Thomas Dziuba jak skarżyciel, z Cowolowskiej
2. hutny Kowal Franz Garbas jak oskarżony, z Cowolowskiej, oba polacy.

Przyczyna skargi była: oskarżony Garbas powiadał przed innemi ludzmi, że Anton Bartłodziey do Thomka Dziuby w nocy drzewo nosił, tam go żezali i za nie pili. Oskarżony przyznał się do tego i obowiązał się przy wypłacie w bieżącym miesiącu 12 Cz: 6 fen: na papier dla ubogich szkolnych dzieciak i 2 Cz: 6 fen: Kosztów pod sekucyją zapłacić. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Franz Garbasz, Thomas Dziuba, J. Lipka

Daß ich polnisch reden und schreiben kann, versichere ich auf meinen Amtseid. J. Lipka

[nr 363] p. 222 spr. 387 (1856)

Dziełano w Colonnowskiej 5^{tego} Stycznia 1856.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu zdatni:

1. Kupiec Pan David Roth jak skarżyciel, z Bendawic
2. Kolonista Andreas Jonek jak oskarżony, z Bendawic, oba w polskiej mowie potężni.

Pierwszy żądał 18 Tw: 29 Cz: za przedanego konia i futer. Oskarżony uznał ten dług za prawie i obowiązał się 9 Tw: 14 Cz: 6²⁰⁴ do 10^{tego} bieżącego miesiąca, a 9 Tw: 14 Cz: 6 fen: do 15^{tego} Lutego tego roku zapłacić, a 2 Cz: 6 fen: kosztów w ten sam czas nazad powrócić skarżycielowi. Gdy tej pierwszej zapłaty nie będę trzymał, może on na całą zaległość sekucyje żądać. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

+++ Andreas Jonek, Ebisch als + Zeuge, Dawid Roth

Daß ich polnisch reden und schreiben kann, versichere ich auf meinen Amtseid. J. Lipka

[nr 364] p. 222-223 spr. 388 (1856)

Dziełano w Colonnowskiej 9^{tego} Stycznia 1856.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu zdatni w polskiej mowie:

1. Kupiec, Pan David Roth, jak skarżyciel, z Bendawitz
2. Kowal ręczny Carl Klisch jak oskarżony, z Colonnowskiej.

Skarżyciel żądał za wybraną mąkę, Kartun²⁰⁵ i płotno z przeszłego roku 22 Tw: a 18 Cz: Ostatni uznał ten dług za [p. 223] prawie i obowiązał się 1^{szego} Lutego 5 Tw: 5 Cz., 1^{szego} Marca 5 Tw: 5 Cz., 1^{szego} Kwietnia 5 Tw: 5 Cz., 1^{szego} Maja 5 Tw: 3 Cz., a 1^{szego} Czerwnia bieżącego roku 2 Tw: i 5 Cz: kosztów zapłacić. Gdy jednego Terminu zapłaty nie będzie trzymał, jest skarżyciel upoważniony cały dług przez sekucyję dać sciagnąć. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Carl Klisch, +++ Carolina Klisch, Dawid Roth

Daß ich polnisch reden und schreiben kann, versichere ich auf meinen Amtseid. J. Lipka

²⁰⁴ 6 fen.

²⁰⁵ Kreton – 'tkanina bawełniana'.

[nr 365] p. 223 spr. 389 (1856)

Dzielano w Colonnowskiej 12^{tego} Stycznia 1856.

W sądzie pojedynczym zawiadali się dzisiaj znani i do rozkładu oba w polskiej mowie zdadni:

1. Kupiec David Roth jak skarżyciel, z Bendawitz
2. Kolonista Peter Bossek jak oskarżony, z Harraschowskiej.

Pierwszy żądał 12 Tw: 3 Cz: za zboże, mękę²⁰⁶ i płotno. Ostatni uznał ten dług za prawie, ale tylko w przeciągu trzech miesięcy chciał ten dług odpłacić, na co skarżyciel nie zezwolił, lecz o odpis tego prosił, aby u wysokiego Krolewskiego sądu²⁰⁷ skargę zadać mógł.

Daß ich polnisch reden und schreiben kann, versichere ich auf meinen Amtseid. J. Lipka

[nr 366] p. 223-224 spr. 390 (1856)

Dzielano w Colonnowskiej 12 Stycznia 1856.

W sądzie pojedynczym zawiadali się dzisiaj znani i do rozkładu oba w polskiej mowie zdadni:

1. Kupiec, Pan Goldstein, jak skarżyciel, z Colonnowskiej
2. gichciarz Franz Przywara jak oskarżony, z Colonnowskiej.

[p. 224] Pierwszy żądał 5 Tw: 5 Cz: za wybraną żywność. Ostatni uznał ten dług za prawie i obowiązkiem przy wypłacie w Lutym bieżącego roku 2 Tw:, w Marcu 2 Tw:, a w Kwietniu 1 Tw: 5 Cz: zapłacić i 5 Cz: kosztów w ten sam czas skarżycielowi nazad powrócić. Gdyby tych postanowionych zapłat nie trzymał, jest skarżyciel upoważniony cały dług u Pana Kasserza hutnego od jego zarobku dać odciągnąć. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Franz Przywara, J. Lipka, J. Goldstein

Gdyby oskarżony Przywara tak zubożał, żeby tego długu nie mógł zapłacić, obowiązuje się niżej podpisany, który za niego ręczył, skarżyciela ukontentować.

Nicolaus Smienskol

Daß ich polnisch reden und schreiben kann, versichere ich auf meinen Amtseid. J. Lipka

[nr 367] p. 226 spr. 393 (1856)

Dzielano w Colonnowskiej 13^{tego} Lutego 1856.

Dzisiaj zjawili się znani i do rozkładu zdadni, oba w polskiej mowie potężni:

1. Pan Kupiec Nathan Roth z Bendawitz
2. Kolonista i formierz Jacob Strzelczyk z Harraschowskiej
3. Kolonista Peter Kaniuth jak oskarżony, z Bendawic.

} jak skarżyciele,

Przyczyna skargi była: 10^{tego} tego miesiąca sprzedał oskarżony drzewo z stajni w Myslinie²⁰⁸ za 15 Tw:, które Jacob Strzelczyk dla Nathana Rotha kupił i zadawku 1 Tw: 5 Cz: wziął. W niedzielę 11^{tego} Lutego, gdy sobie Kaniuth ową rzecz inaczej uważał, przyniósł 1 Tw: 5 Cz: zadawku Kupcielowi Rothowi nazad i chciał od tej ugody, która przed świadkami zrobiona była, odstąpić. Nathan Roth już był współ skarżyciela i kupiciela na Myslinę do oglądania tej stajni posłał, i drogę także i zmułę owemu posłowi zapłacić musiał, tak tylko w tedy chce od owej ugody odstąpić, gdy oskarżony te wszystkie koszty, które przez to powstały, do ponoszenia weźmie.

Oskarżony Kaniuth obowiązał się 25 Cz: Jacobowi Strzelczykowi za drogę i zmułę zaraz zapłacić, i te koszty 5 Cz: sądcowi pojedynczemu zapłacić. Drzewo należy onemu, które zaraz zwozić może. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Jakub Strzek, +++ Peter Kaniuth, Mathias Koniecko, świadek uczynienia krzyżyków

J. Lipka, sędzca pojedynczy

[nr 368] p. 227 spr. 395 (1856)

Dzielano w Colonnowskiej 16^{tego} Lutego 1856.

Na pisemne zaproszenie zawiadali się dzisiaj znani i do rozkładu w polskiej mowie tylko zdadni:

²⁰⁶ Mąkę.

²⁰⁷ Królewski Sąd Powiatowy w Strzelcach Opolskich.

²⁰⁸ Myslina, Mischline – kolonia, wieś w powiecie strzeleckim. W 1830 roku liczyła 32 domy i 208 mieszkańców, w tym 4 ewangelików. Parafia ewangelicka znajdowała się w Krasiejowie, kaplica w Staniszczech Wielkich. We wsi działała szkoła katolicka i pracował piec hutniczy. W 1880 roku mieszkało tam już 100 mieszkańców. Obraz Mysliny z roku 1858, wraz z nazwiskami kolonistów, zawiera mapa przechowywana w zasobie APOp, zesp. Rejencja Opolska, nr 1191, Mapy i plany, sygn. XIV/95.

1. wycuźnik Mathusz Nowok jak skarżyciel, z Harraschowskiej
 2. Kolonista Joseph Maletzki jak oskarżony, z Harraschowskiej.
 Pierwszy żądał za kartofle od dwóch lat 10 Cz., a 5 Cz: uroku od pierwszej pożyczanych i już oddanych pieniędzy. Ostatni uznał ten dług za prawie, ale uroków tylko 2 Cz: 6 fen.; do kupy 12 Cz: 6 fen: w przeciągu 14 dni pod sekucją się oddać obowiązwał, i 2 Cz: 6 fen: kosztów nazad powrócić. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.
 +++ Mathusz Nowok, [podpis nieczytelny] Zeuge für die Kreuze, +++ Joseph Maletzki, Bernatzky, Unterkreuzungszeuge, J. Lipka

[nr 369] p. 228 spr. 396 (1856)

Dzielano w Colonnowskiej 16^{tego} Lutego 1856.

Dzisiaj ziawili się w urzędzie pojednawczym znani i do rozkładu tylko w polskiej mowie zdadni:

1. Kolonista Anton Wons jak skarżyciel, z Bendawitz

3. kowal hutny Franz Garbas jak oskarżony, z Cowlowskiej.

Pierwszy zapłacił za Ostatniego 4 Tw: 29 Cz: 4 fen: kosztów w roku 1852, jak pismo z sądu Krolewskiego wskazuje. Franz Garbas obowiązał się od tego czasu, jak huty²⁰⁹ postawione będą i robota się w nich zacznie, każdy miesiąc 20 Cz: pod sekucją skarżycielowi nazad powrócić i ten cały dług wypłacić. Ten koszyk, który żona oskarżonego Wąsowi zafantowała, chce do 8 dni oddać, i kosztów 2 Cz: 6 fen: kwuli tego zaraz zapłaciła. To jest wypadek drugiej zadanej skargi. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Franz Garbasz, +++ Carolina Garbas, Anton Wons

J. Lipka

Daß ich polnisch reden und schreiben kann, versichere ich auf meinen Amtseid. J. Lipka

[nr 370] p. 228-229 spr. 397 (1856)

Dzielano w Colonnowskiej 21^{tego} Lutego 1856.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie zdadni:

1. der Hutmacher, Czapnik Franz Grebner jak skarżyciel za jego żonę, w z wielkich Strzelec

2. Marianna Breguła jak oskarżona, z Bendawic, z swem mężem, kowalem Vicentem.

Podług pisemnej skargi Marianna Breguła kupiła 31^{tego} Stycznia tego roku za 1 Cz: jabłek, także i siostra. Obje otrzymały jabłka, a jeno jedna zapłaciła. Na ostatku wykazało się przez świadków, że [p. 229] Marianna Breguła te jabłka zapłaciła. Przy tem, tej skarżycielce rozmaite grubelaństwa Marianna Breguła, która swoje kupione jabłka zapłaciła, powiadała. Oskarżona się do tego przyznać nie chciała, ale się z mężem dobrowolnie obowiązała skarżycielowi 7 Cz: 6 fen: i 2 Cz: 6 fen: kosztów zaraz zapłacić. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Vizent Bregulla, Franz Groebner

J. Lipka

Daß ich polnisch reden und schreiben kann, versichere ich auf meinen Amtseid. J. Lipka

Liquidation

1. Copialien für 1 Vorladung 2 sgr: 6 pf:

[nr 371] p. 231 spr. 399 (1856)

Dzielano w Colonnowskiej 25^{tego} Lutego 1856.

Dzisiaj zjawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie zdadni:

1. Franz Klabisch, szwiec z wielkich Staniszc, jak skarżyciel

2. wdowa Marianna Richter, jak oskarżona, z Bendawic.

Pierwszy żądał od szycia kamuzely, galat, westy i jakly 1 Tw: 18 Cz: Ostatnia uznała ten dług za prawie i zapłaciła zaraz ów zaskarżony dług i 2 Cz: 6 fen: kosztów. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

+++ Marianna Richter, Franz Klabisz

J. Lipka

²⁰⁹ Huta powstała nad Małą Panwią w 1783 roku. Działały w niej początkowo 4 piece fryszerskie i kuźnia, produkująca 5400 cetnarów (270 ton) żelaza rocznie.

[nr 372] p. 235-236 spr. 407 (1856)

Dzielano w Colonnowskiej 20 Marca 1856.

Dzisiaj stawili się znani i przy dobrem rozumie:

1. wdowa Agnes Skrziska z Wirchleschia
2. Kowal Carl Klisch z Colonnowskiej.

Pierwsza mówiła jak następuje. „Ja naj muję mnie należąca hałupę Numero w Colonnowskiej Kowali Carlowi Klischowi z Colonnowskiej [p. 236] na dwie lata, to jest od Michała²¹⁰ bieżącego roku aż do Michała roku 1858, za roczny płać w wysokości 18 Tw:, który płać zawsze czwierz roku naprzód 4 Tw: 15 Cz: ma być zapłacony”. Dzisiaj odebrała 3 Tw:, na które tu kwituje. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

+++ Agnes Skrziska, Wdowa, Bernatzky, Unterkreuzungs-Zeuge, Carl Klisch, J. Lipka als Schiedsmann

[nr 373] p. 238 spr. 411 (1856)

Dzielano w Colonnowskiej 3^{ciego} Kwietnia 1856.

Dzisiaj zjawili się znani i przy dobrem rozumie, oba w polskiej mowie potężni:

1. Kupiec Nathan Roth jak skarżyciel, z Bendawitz
2. Szwiec Anton Kołoch jak oskarżony, z wielkich Staniszczy.

Pierwszy żądał 2 Tw: 20 Cz: 9 fen: za wydaną skórę. Oba się ugodzili, skarżyciel upuścił od tej sumy 5 Cz:, a oskarżony obowiązał się na przyszłą niedzielę 1 Tw: 8 Cz:, a od niedzieli za tydzień 1 Tw: 7 Cz: 9 fen: pod sekucją zapłacić i 5 Cz: wyłożonych kosztów nazad powrócić. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Antoń Kołoch, ooo²¹¹

Daß ich polnisch reden und schreiben kann, versichere ich auf meinen Amtseid. J. Lipka

[nr 374] p. 238 spr. 412 (1856)

Dzielano w Colonnowskiej 4^{ciego} Kwietnia 1856.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie zdadni:

1. Kupiec Nathan Roth jak skarżyciel, z Bendawitz
2. Ceglarz Michael Strzoda jak oskarżony, z Rogolowca.

Pierwszy żądał 1 Tw: 1 Cz: 6 fen: za wybrany towar. Ostatni uznał ten dług za prawie i obowiązał się w przeciągu ośmi dniach skarżyciela pod sekucją ukontentować, i oraz 2 Cz: 6 fen: kosztów onemu nazad powrócić. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

ooo Handzeichen für Nathan Roth

Daß polnisch reden und schreiben kann, versichere ich auf meinen Amtseid. J. Lipka

+++ Michael Strzoda

J. Lipka

Bernatzky, Unterkreuzungs-Zeuge

[nr 375] p. 239 spr. 414 (1856)

Dzielano w Colonnowskiej 13 Kwietnia 1856.

Znani i do rozkładu oba w polskiej mowie zdadni:

1. Kolonista Thomas Machnik z Kolejki (Heine), jak skarżyciel
2. słószarz Gottlieb Noky z Colonnowskiej, jak oskarżony.

Pierwszy żądał 2 Tw:, które wypożyczał nazad. Ostatni uznał ten dług za prawie i obowiązał się przy wypłacie tego miesiąca 1 Tw:, a przy wypłacie w Maju też jeden Tw: pod sekucją zapłacić. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Tomek Maachnk, Gottlieb Noky

Daß ich polnisch reden und schreiben kann, versichere ich auf meinen Amtseid. J. Lipka

[nr 376] p. 240 spr. 415 (1856)

Dzielano w Colonnowskiej 13 Kwietnia 1856.

Dzisiaj stawili się znani i przy dobrem rozumie, oba polacy:

²¹⁰ 29 września.

²¹¹ Podpis Nathana Rotha. Niepiśmienni Żydzi składali podpis za pomocą trzech kółek zamiast trzech krzyżyków.

1. Kolonista Jacob Zmieszkoł jak skarżyciel
 2. Kolonista Philipp Zmieszkoł jak oskarżony oba z Harraschowskiej.
- Pierwszy skarżył, że mu ostatni kołki wbite zamiast między, które on tam gdzie Condiktor²¹² nazna-
czył w bił, wyrzucił i przy tem mu „złodzieju” nazwał. Oskarżony wypowiedział: „Skarżyciel nieprawie
między Condiktorowi oznaczył, ja ale dozwolę, iż te kołki tak jak stoją tam zostaną, i nie chcę sądu
dalszego prowadzić, i zapłacę kosza, które powstały”. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.
+++ Philipp Zmieszkoł, +++ Jacob Zmieszkoł, Bernatzky, Unterkreuzungs-Zeuge
J. Lipka

[nr 377] p. 244-245 spr. 421 (1856)

Dziełano w Colonnowskiej 27 Kwietnia 1856.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu zdadni, wszyscy w polskiej mowie potężni:

1. Kolonist Christian Viertel z Petersgrätzu, jak skarżyciel
 2. Kupiec, Pan Jonas Goldstein z Colonnowskiej
 3. Kupiec, „ David Roth z Bendawitz
 4. Masarz Herschel Jahny z Bendawic
- } zastępcy za

parobka Johannes Chlebośia jak oskarżonego z Colonnowskiej. Pierwszy skarżył, że parobek Johannes
Chlebosch u [p. 245] kupca Pana Goldsteina służący 24^{tego} bieżącego miesiąca z wielkich Strzelec po
dródze żwirowej z swemi Panami jechał, a jego 10 lat starą córkę z nieostrożności koniem wywrócił,
i szaty jej roztargał. Ci trze zastępcy parobka oskarżonego i świadkowie tego czynu wypowiedzieli, że
on tylko poleku jechał, wołał, żeby na bok owa dziewczucha uszła, i koni zatrzymał, ale ona tylko się tak
zapatrzyła i niezeszła, aż konie jej doszły. Skarżyciel to uznał i ze względu na ubostwo tego parobka 1
Tw: za tę szkodę żądał, który mu Pan Goldstein z myta zaraz zapłacił, i skarżyciel był kontent, i dal-
szej skargi się zarzekł. Przeczytano, przyzwoloni²¹³ i podpisano.
Christian Viertel, J. Goldstein

[nr 378] p. 247, spr. 424 (1856)

Spisano w Colonnowskiej 1^{szego} Maja 1856.

Dzisiaj stawili się znai²¹⁴ i do rozkładu oba w polskiej mowie zdadni:

1. Kupiec David Roth jak skarżyciel, z Bendawic
2. wdowa Eva Pawlitz jak oskarżona, z Harraschowskiej.

Pierwszy żądał za mąkę i bób 1 Tw: 20 Cz: 8 fen: Ostatnia uznała ten dług za prawie i obowiązała się
przy wypłacie w Maju 15 Cz:, także w Czerwniu 15 Cz:, a w Lipniu bieżącego roku 20 Cz: 8 fen: za-
płacić. Gdy pierwszej albo drugiej raty nie będzie trzymać, może skarżyciel na całą zaległość sekucyje
żądać. Przeczytano, przyzwolono i podpisano. Koszta 2 Cz: 6 fen: chce na przyszłą niedzielę zapłacić.
Dawid Roth, +++ Ewa Pawlitz, Carl Czaia, Unterkr. Zeuge
Daß ich polnisch reden und schreiben kann, versichere ich auf meinen Amtseid. J. Lipka

[nr 379] p. 248, spr. 425 (1856)

Spisano w Colonnowskiej 1^{szego} Maja 1856.

Dzisiaj zjawili się oba znani i w polskiej mowie potężni:

1. Kupiec David Roth jak skarżyciel, z Bendawitz
2. Komornik Carl Czaja jak oskarżony, z Bendawitz.

Dawid Roth żądał 1 Tw: 18 Cz: 9 fen: za mąkę i sól. Oskarżony uznał ten dług za prawie i obowiązał
się przy wypłacie w Maju 20 Cz:, w Czerwniu 20 Cz:, a w Lipniu bieżącego roku 8 Cz: 9 fen: pod se-
kucją zapłacić, a 2 Cz: 6 fen: Kosztow do czterech dni oddać. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.
Carl Czaia, D. Roth

Daß ich polnisch reden und schreiben kann, versichere ich auf meinen Amtseid. J. Lipka

[nr 380] p. 248, spr. 426 (1856)

Spisano w Colonnowskiej 1^{szego} Maja 1856.

²¹² Condiktor – prawdopodobnie mierniczy, geodeta.

²¹³ Przyzwolono.

²¹⁴ Znani.

Dzisiaj zjawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie zdatni:

1. Kupiec David Roth jak skarżyciel, z Bendawic
2. pilarz Carl Kapitza jak oskarżony, z wielkich Staniszc.

Pierwszy żądał 19 Cz: za groch. Ostatni uznał ten dług za prawie i obowiązał się w przeciągu czterech tygodni te 19 Cz: pod sekucją zapłacić i 3 Cz: 6 fen: w ten sam czas oddać. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Caroł Capitza, D. Roth

Daß ich polnisch reden und schreiben kann, versichere ich auf meinen Amtseid. J. Lipka

2 Vorladungen²¹⁵

[nr 381] p. 249, spr. 427 (1856)

Spisano w Colonnowskiej 1^{szego} Maja 1856.

Na zadanie stawili się dzisiaj znani, do rozkładu oba wpolskiej mowie zdatni:

1. Kupiec David Roth jak skarżyciel, z Bendawic
2. Kołodziej Thomas Koy jak oskarżony, z wielkich Staniszc.

Pierwszy żądał 2 Tw: 14 Cz: za towar krający²¹⁶ na ubiory. Ostatni wypowiedział: „Jest prawie ten zaskarżony dług, ale ja też mam 1 Tw: 7 Cz: za dwie osi i kłonicę do żądania, a tak tylko 1 Tw: 7 Cz: powinien jestem, który dług w przeciągu czterech tygodni odrobię”. Skarżyciel był kontent. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Koszta 3 Cz: 6 fen: zaraz zapłacił skarżyciel, które od oskarżonego nazad do żądania ma i które też odrobić się oskarżony obowiązał.

D. Roth, +++ Thomas Koy, Camiyy²¹⁷ Swiży, Unterkr: Zeuge

Daß ich polnisch reden und schreiben kann, versichere ich auf meinen Amtseid. J. Lipka

[nr 382] p. 249, spr. 428 (1856)

Spisano w Colonnowskiej 1^{szego} Maja 1856.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie zdatni:

1. Kupiec David Roth jak skarżyciel, z Bendawitz
2. Komornik Casimierz Swierzy jak oskarżony, z Harraschowskiej.

Pierwszy żądał 3 Tw: 15 Cz: za mąkę, kawę i tabakę. Ostatni uznał ten dług za prawie i obowiązał się przy wypłaceniu siągarzi²¹⁸ w Maju 1 Tw: 5 Cz:, w Czerwniu 1 Tw: 5 Cz:, a w Lipniu bieżącego roku też 1 Tw: 5 Cz: pod sekucją zapłacić. Koszta 2 Cz: 6 fen: zapłacił zaraz. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

D. Roth, Casmiyy Swiży

Daß ich polnisch reden und schreiben kann, versichere ich auf meinen Amtseid. J. Lipka

[nr 383] p. 250, spr. 429 (1856)

Spisano w Colonnowskiej 1^{szego} Maju 1856.

Dzisiaj stawili się znani, przy dobrym rozumie, oba polacy:

1. Kupiec David Roth jak skarżyciel, z Bendawitz
2. Młynarz Anton Brąder jak oskarżony, z Brzinitzki.

Pierwszy żądał 9 Tw: 5 Cz: za futer dla koni. Ostatni uznał ten dług za prawie i obowiązał się na przyszłą niedzielę wszystko pod sekucją zapłacić. 2 Cz: 6 fen: zaraz położył. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Anton Brąder, D. Roth

Daß ich polnisch reden und schreiben kann, versichere ich auf meinen Amtseid. J. Lipka

[nr 384] p. 250, spr. 430 (1856)

Spisano w Colonnowskiej 1 Maja 1856.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie zdatni:

²¹⁵ Dopisek na marginesie.

²¹⁶ Towar krający – ‘tkanina, materiał’.

²¹⁷ Kazimierz.

²¹⁸ Siągarz – ‘robotnik leśny, pracujący przy pozyskiwaniu drewna’.

1. Kupiec David Roth jak skarżyciel, z Bendawitz
 2. Komornik Szymon Szyszka jak oskarżony, z Bendawitz.
 Pierwszy żądał za mąkę i jedną beczką 1 Tw: 12 Cz: 9 fen: Ostatni uznał ten dług za prawie i obowiąz-
 zał się w Maju 12 Cz: 9 fen:, w Czerwniu 15 Cz:, a w Lipniu bieżącego roku też 15 Cz: pod sekucyją
 zapłacić i 2 Cz: 6 fen: Kosztów oddać. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.
 [podpis nieczytelny] Unterkr. Zeuge, +++ Szymon Szyszka, D. Roth
 Daß ich polnisch reden und schreiben kann, versichere ich auf meinen Amtseid. J. Lipka

[nr 385] p. 251, spr. 431 (1856)

Spisano w Colonnowskiej 3^{iego} Maja 1856.

Dzisiaj stawili się znani, oba polacy:

1. gichciarz Franz Wałach jak skarżyciel, z Colonnowskiej
2. gichciarz Joseph Lama jak oskarżony, z Cowolowskiej.

Przyczyna skargi była, że ostatni, któremu się tabaka straciła, a oba społecznie robili, wyrzekł, jak on to
 wiedział, kędy jest, bo ją tam zakopał. Uznając, że go w tem nie prawie posądził, chociaż on ją znalazł,
 zapłacił Koszta 2 Cz: 6 fen:, gdy mu większa Kara darowana była. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.
 +++ Joseph Lama, +++ Franz Wałach, Urban Czok, Unterkr: Zeuge

J. Lipka

Daß ich polnisch reden und schreiben kann, versichere ich auf meinen Amtseid. J. Lipka

[nr 386] p. 252, spr. 433 (1856)

Spisano w Colonnowskiej 4^{tego} Maja 1856.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie zdadni:

1. Kupiec Nathan Roth jak skarżyciel, z Bendawitz
2. pilarz ręczny Andrejas Dalkowski jak oskarżony, z wielkich Staniszc.

Pierwszy żądał 18 Cz: 9 fen: za gorzałkę i piwo. Ostatni wypowiedział: Jestem tylko 18 Cz: powi-
 nien i chcę je na dwa razy zapłacić, to jest 11^{tego} Maja 9 Cz:, a 19^{tego} Maja bieżącego roku też 9 Cz:
 pod sekucyją zapłacić, a 5 Cz: Kosztów wten sam czas oddać. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.
 Jędra Dakowski, ooo

Daß ich polnisch reden und schreiben kann, versichere ich auf meinen Amtseid. J. Lipka

Liquidation

1 Copialien für 2 Vorl. 5 sgr.

[nr 387] p. 253, spr. 434 (1856)

Spisano w Colonnowskiej 4 Maja 1856.

Dzisiaj stawili się znani, oba wpolskiej mowie potężni:

1. Kolonista Philip Zmieszkoł jak skarżyciel, z Harraschowskiej
2. Kolonista Jacob Zmieszkoł jak oskarżony, z Harraschowskiej.

Przyczyną skargi była, że ostatni między między przy kupie leżącym gruncie zostawic nie chciał. Oska-
 rzony z obowiązał się z swego gruntu jedną stopę szeroką skibę na miedzę w przeciągu czterech dni
 przyorać pod sekucyją; Skarżyciel też zostawi jedną stopę szeroką skibę, tak że na potomne czasy ta
 miedza od budynków aż do krzypopy, a od niej aż do lasa dwie stopy szeroka będzie. Kto się podważy
 co od miedzy odebrać, ten ma Karę podług prawa do oczekiwania. Na tej wspomnianej miedzy nie
 jest wolno żadnemu nic siać. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

+++ Jacob Zmieszkoł, Bossek Scholze, Unterkr: Zeuge, +++ Philipp Zmieszkoł, Franz Kalka, Unter-
 kr: Zeuge

Daß ich polnisch reden und schreiben kann, versichere ich auf meinen Amtseid. J. Lipka

[nr 388] p. 253-254, spr. 435 (1856)

Spisano w Colonnowskiej 5 Maja 1856.

Dzisiaj stawili się znani, przy dobrem rozumie, oba w polskiej mowie potężni:

1. Kupiec Nathan Roth jak skarżyciel, z Bendawitz
2. Kurzok Carl Ochmann jak oskarżony, z Harraschowskiej.

Pierwszy żądał 5 Tw: 10 Cz: 7 fen: za mąkę, chleb i sól. Ostatni uznał ten dług za prawie i obowiązał
 się przy wypłacie w Czerwniu 2 Tw: 20 Cz: 7 fen:, a przy wypłacie w Lipniu bieżącego roku 2 Tw:

20 Cz: zapłacić. Gdy pierwszy raty [p. 254] nie będzie trzymał, jest skarżyciel upoważniony na cały zaległy dług sekucyje żądać. Koszta 5 Cz: chce za 8 dni oddać. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Liquidation

- | | |
|--------------|--------------|
| 1. Copialien | 2 sgr: 6 pf: |
| 2. Botenlohn | 2 sgr: 6 pf: |

Summa 5 sgr:

Karł Ochman, ooo Nathan Roth H:Z²¹⁹

Daß ich polnisch reden und schreiben kann, versichere ich auf meinen Amtseid. J. Lipka

[nr 389] p. 254, spr. 436 (1856)

Spisano w Colonnowskiej 7 Maja 1856.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie zdadni:

1. Komornik Franz Mocny jak skarżyciel, z Harraschowskiej
2. Kolonistka Johanna Gruss jak oskarżona, z Harraschowskiej.

Pierwszy żądał, żeby ostatnia krowę, którą on od niej kupił, nazad wzięła, ponieważ się pokazało, że chora jest. Oskarżona obowiązała się tą krową dzisiaj nazad wziąć i do przyszłej niedziele 13 Tw: 5 Cz: nazad powrócić pod sekucją. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

+++ Johanna Gruss, Bossek Scholze, +++ Franz Mocny, Bernatzky, Unterkr: Zeuge

J. Lipka

[nr 390] p. 255, spr. 437 (1856)

Spisano w Colonnowskiej 8 Maja 1856.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie zdadni:

1. kupiec Pan Jonas Goldstein jak skarżyciel, z Colonnowskiej
2. wdowa siodłacza Magdalena Wiora jak oskarżona, z małych Staniszc²²⁰.

Pierwszy żądał 3 Tw: 3 Cz: za chleb, mąkę i futer dla koni. Ostatnia uznała ten dług za prawie i obowiązała się do 6^{tego} Sierpnia bieżącego roku pod sekucją cały dług wypłacić. 2 Cz: 6 fen: kosztów chce na przyszły czwartek oddać. Ponieważ oskarżona ani pisać, ani czytać nie umie, tak jej był Nauczyciel Bernatzki z Colonnowskiej za asystenta zawołany, w którego przytomności spisany protokół był przeczytany. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

+++ Magdalena Wiora, Bernatzky, Verhandlungs u. Unterkr: Zeuge, J. Goldstein

Daß ich polnisch reden und schreiben kann, versichere ich auf meinen Amtseid. J. Lipka

[nr 391] p. 255-256, spr. 438 (1856)

Spisano w Colonnowskiej 9 Maja 1856.

Dzisiaj stawili się znani, oba polacy:

1. Johann Salinger, szklarz z małych Staniszc, jak skarżyciel
2. Kolonista Casper Pach z Mysliny, jak oskarżony.

[p. 256] Przyczyna skargi była, że Pach synowi skarżyciela, który u niego służy, bardzo przez bicie ukrzywdził. Oskarżony uznał swoją nieprawość, odprosił skarżycielowi i obowiązał się 10 Cz: kary do szkolnej Kassy do Mysliny zaraz zapłacić, i koszta ponosić. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Casper Pach, +++ Johann Salinger, J. Lipka

[nr 392] p. 256, spr. 439 (1856)

Spisano w Colonnowskiej 12 Maja 1856.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie zdadni:

1. gichciarz Joseph Kołodziej jak skarżyciel, z Vossowskiej
2. kolonista Jacub Strzelczyk jak oskarżony, z Harraschowskiej.

Ostatni sztuchnął pierwszego 8^{go} bieżącego niesiącu²²¹ w tutejszym gościńcu, z tej przyczyny, że mu

²¹⁹ Hand Zeichen – niem. 'podpis za pomocą krzyżyków'.

²²⁰ Staniszcze Małe, Klein Stanisch – wieś w powiecie strzeleckim. W 1830 roku liczyła 72 domy i 516 mieszkańców. W Staniszcach Wielkich znajdowała się kaplica, parafia katolicka zaś w Szczedrzyku. We wsi działała szkoła katolicka, pracowały dwa młyny wodne. W 1880 roku wieś zamieszkiwało już 780 mieszkańców.

²²¹ Miesiąca.

gorzałkę wypił. Oskarżony się do tego przyznał i z skarżycielem się pojednał. Ponieważ kara mu odpuszczona była, tak tylko 2 Cz: 6 fen: wyłożonych kosztów skarżycielowi powrócić powinien. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

+++ Joseph Kołodziej, Jakub Strzelcyk
J. Lipka

[nr 393] p. 257-258, spr. 439 (1856)

Spisano w Colonnowskiej w 14^{tego} Maja 1856.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie zdadni:

1. kupiec Pan Jonas Goldstein jak skarżyciel, z Colonnowskiej

2. wdowa Thecla Krupka jak oskarżona, z Colonnowskiej.

Pierwszy żądał 6 Tw: 22 Cz: za mąkę i chleb. Ostatnia uznała ten dług za prawie i obowiązała się przy wypłacie [p. 258] formierzow w Czerwniu 1 Tw: 20 Cz: 6 fen.; w Lipniu 1 Tw: 20 Cz: 6 fen.; a Sierpniu 1 Tw: 20 Cz: 6 fen.; a w Wrześniu bieżącego roku 1 Tw: 20 Cz: 6 fen: i 3 Cz: kosztów wprzeciągu czterech tydni pod sekucją zapłacić. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

+++ Thecla Krupka, Unterkr. und Unterhandlung-Zeuge [podpis nieczytelny], J. Goldstein
Daß ich polnisch reden und schreiben kann, versichere ich auf meinen Amtseid. J. Lipka

[nr 394] p. 258-259, spr. 442 (1856)

Spisano w Renardskiej hucie 14 Maja 1856.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie zdadni:

1. Pan meister walcownie Heinrich Chachel jak skarżyciel, z Renardskiej huty

2. Michael Spątek, walcerz

3. Carl Hase, walcerz } oba oskarżeni z Renardskiej huty.

Syn mało letni Michała Spątka puścił 12 gęsi na łąkę skarżyciela i tam szkodę zrobił, także zabił dwie małe kaczki. Za te kaczki i za szkodę na łące obowiązał się Ojciec przy wypłacie za robku na przyszły miesiąc 1 Tw: 2 Cz: pod sekucją zapłacić. [p. 259] Syn Carla Hase zabił jedną małą kaczkę i Ojciec zobowiązał się także przy wypłacie na przyszły miesiąc 10 Cz: za tę kaczkę pod sekucją zapłacić. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

+++ krzyżyki Michała Spątka, Carl Haase, C: Ebich als x Zeuge, Chackel²²²

Daß ich polnisch reden und schreiben kann, versichere ich auf meinen Amtseid. J. Lipka

[nr 395] p. 260 spr. 444 (1856)

Spisano w Colonnowskiej 21^{tego} Maja 1856.

Dzisiaj stawili się znani, oba do rozmowy w polskiej mowie zdadni:

1. Siodłak Michael Maniura jak skarżyciel, z wielkich Staniszc

2. kolonista Franz Zmieszkoł jak oskarżony z Bendawitz.

18^{tego} bieżącego miesiąca Franz Zmieszkoł syna skarżyciela Johannes a gałęzią tak w rękę uderzył, że mu ją nieco okaliczył. Oskarżony przyznał się do tego i obowiązał się karę pieniężną w wysokości 4 Twardych, to jest 18^{tego} Czerwnia 2 Tw.; a 18^{tego} Sierpnia też 2 Tw: pod sekucją zapłacić. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Michtr Manir, Franz Zmieskoł, J. Lipka

[nr 396] p. 261 spr. 445 (1856)

Spisano w Colonnowskiej 21^{tego} Maja 1856.

Dzisiaj stawili się znani i oba polacy:

1. kupiec Dawid Roth jak skarżyciel, z Bendawitz

2. kolonista Bernard Bossek jak oskarżony z Harraschowskiej.

Pierwszy żądał 5 Tw: 20 Cz: 6 fen: za sukno. Ostatni uznał ten dług za prawie i obowiązał się przy wypłacie od zwożenia węgla z Czerwniu 2 Tw.; w Lipniu 2 Tw.; a w Sierpniu bieżącego roku 1 Tw: 20 Cz: 6 fen: pod sekucją zapłacić. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Bossek, Scholze, D[avid]. Roth

Daß ich polnisch reden und schreiben kann, versichere ich auf meinen Amtseid. J. Lipka

²²² Odczytanie nazwiska niepewne.

[nr 397] p. 261-262 spr. 446 (1856)

Spisano w Colonnowskiej 22^{tego} Maja 1856.

Dobrowolnie stawili się dzisiaj znani i oba w polskiej mowie potężni do zawarcia ugody:

1. kupiec Dawid Roth z Bendawitz
2. kolonista Stanislaus Dudek z Bendawitz²²³.

W zadanej u Krolewskiego wysokiego sądu²²⁴ w Strzelcach żądałem, mówił pierwszy, za to, że moje konie z Gliwic²²⁵ aż do Zawadzkiej huty surowiec Dudkowi wiozły bez mojego pozwolenia 5 Tw: Aby ten sąd skończyć, upuszczę 4 Tw: i żądam tylko 1 Tw: Ostatni był z tem kontent i obowiązał się ów Talarek w przeciągu czterech tygodni oddać. Koszta, które już [p. 262] powstały, obowiązał się skarżyciel Roth zapłacić. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

J. Goldstein, Unterkreuzungs Zeuge, +++ Stanislaus Dudek, Dawid Roth

Daß ich polnisch reden und schreiben kann, versichere ich auf meinen Amtseid. J. Lipka

[nr 398] p. 262 spr. 447 (1856)

Spisano w Colonnowskiej 22^{tego} Maja 1856.

Dzisiaj stawili się znani, oba w polskiej mowie potężni, aby tę ugodę od 25^{tego} Pazdziernika przeszłego roku w polskim języku słyszeli i na nowo podpisali.

1. Pan kupiec David Roth jak skarżyciel, z Bendawitz
2. robotnik hutnego pieca Franz Prziwara jak oskarżony z Colonnowskiej.

Pierwszy żądał 6 Tw: 14 Cz: za mąkę i towar korzenny. Ostatni uznał ten dług za prawie i obiecał przy wypłacie w Listopadzie 2 Tw: 5 Cz:, przy wypłacie w Grudniu 2 Tw: 5 Cz:, a przy wypłacie w Styczniu 1856²²⁶ 2 Tw: 4 Cz:, także 3 1/2 Cz: kosztów pod unikaniem sekucyje skarżycielowi zapłacić. Na polski protokół było zarzeczono. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Franz Prziwara, Dawid Roth

Daß ich polnisch reden und schreiben kann, versichere ich auf meinen Amtseid. J. Lipka

[nr 399] p. 263 spr. 448 (1856)

Spisano w Colonnowskiej 24^{tego} Maja 1856.

Dzisiaj stawili się znani, oba w polskiej mowie potężni:

1. kupiec Pan Jonas Goldstein jak skarżyciel, z Colonnowskiej
2. wdowa Johanna Gorewoda jak oskarżona, z Colonnowskiej.

Pierwszy żądał 6 Tw: 26 Cz: za mąkę i chleb. Ostatnia uznała ten dług za prawie i obowiązała się każdę czwerc roku 2 Tw: zapłacić. Gdyby pierwszego Terminu 24^{go} Sierpnia bieżącego roku nie trzymała, jest skarżyciel upoważniony na cały zaległy dług eksekucyje żądać.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano. 2 Cz: 6 fen: kosztów chce za 14 dni oddać.

+++ Johanna Gorewoda, Bernatzky, Unterkreuzungs Zeuge, J. Goldstin

[nr 400] p. 263-264 spr. 449 (1856)

Spisano w Colonnowskiej 24 Maja 1856.

Dzisiaj stawili się pod niżej podpisanym sędzią pojednawczym znani i oba do rozkładu w polskiej mowie zdadni:

1. szołtys Nicolaus Rożek jak skarżyciel, z Bendawic
2. szołtys Wilhelm Lamich jak oskarżony, z Colonnowskiej.

Szołtys Nicolaus Rożek z Bendawitz żądał 22^{tego} Maja ustnie skargę i twierdził, że Wilhelm Lamich 17^{tego} bieżącego miesiąca w gościncu Colonnowskim te obrażające słowa do niego przerzekł: „ty pieronie, bo ci te drugie ślepie wyżga”!

Oskarżony wypowiedział: „Ja nie wiem, żebym «pieronie» onego nazwał, tylko to mówiłem «bo ci te drugie oko wyżga», prawdą. [p. 264] Zgodzić się oskarżony chciał, ale bez położenia pieniężnej kary. Skarżyciel na to nie zezwolił, lecz o zaświadczenie prosił, aby do wysokiego sądu krolewskiego się

²²³ Może ten sam Stanislaus Dudek, którego nazwisko (w postaci Dudeck) znajdujemy wśród kolonistów w Bendawitz (Bendawitzer Colonisten) na mapie przechowywanej w APOp, zesp. Rejencja Opolska, nr 1191, Mapy i plany, sygn. XIV/6/11.

²²⁴ Krolewski Sąd Powiatowy w Strzelcach Opolskich (Königliches Kreis-Gericht in Gross Strehlitz).

²²⁵ Gliwice, Gliwicz – miasto powiatowe w powiecie gliwicko-toszeckim nad kanałem kłodnickim. W 1830 roku zamieszkałe przez 4781 mieszkańców, w tym 446 ewangelików i 440 Żydów.

²²⁶ Błędnie zam. 1857.

udać i tam prawa szukać mógł. Kosztow 6 Cz: zapłacił skarżyciel.

Daß ich polnisch reden und schreiben kann, versichere ich auf meinen Amtseid. J. Lipka

Liquidation. Liquidacya

- | | |
|------------------------|------------|
| 1. Cop: für 1 V. | 2 srg 6 pf |
| 2. dto. für das Attest | 2 sgr 6 pf |
| 3. Botenlohn | 1 sgr |

[nr 401] p. 264 spr. 450 (1856)

Spisano w Colonnowskiej 24 Maja 1856.

Dzisiaj stawili się znani i do ugody tylko w polskiej mowie zdadni:

1. Marianna Wyciszczok jak skarżycielka, z Bendawic, z mężem swem Carl Wyciszczok
2. Josepha Dryia jak oskarżona, z Bendawitz, i mąż jej Johann Dryia.

Pierwsza skarżyła, że ją ostatnia na dródcie 14^{tego} Maja złodziejem nazwała. Oskarżona przyznała się do tego i obowiązała się kosztu tego procesu 2 Cz: 6 fen: ponosic, ponieważ inna kara zadana nie była.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Karl Wyciscok, Johan Dryia, J. Lipka

[nr 402] p. 266 spr. 452 (1856)

Spisano w Colonnowskiej 25 Maja 1856.

Dzisiaj stawili się znani, oba polacy:

1. Thomas Bulka, komornik z Myśliny, jak skarżyciel
2. kolonista Joseph Bednorz z Myśliny, jak oskarżony.

Pierwszy żądał 1 Tw: za spażone zyto od krowy Bednorzowoy. Ostatni przyznał tę szkodę i zapłacił zaraz ten żądany talarek, 2 Cz: 6 fen: świadkowi i kosztu. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Thomas Bullka, +++ Joseph Bednorz, Verhandlung und Unterkreuzungszeuge [podpis nieczytelny] Adj.

J. Lipka

[nr 403] p. 266 spr. 453 (1856)

Spisano w Colonnowskiej 27 Maja 1856.

Dzisiaj stawili się znani, tylko polską mowę mówiący

1. kolonista Mathusz Ochmann jak skarżyciel
2. wdowa kolonistka Jozefa Gaidzik jak oskarżona, oba z Harraschowskiej.

Trzy krowy Jozefy Gaidzik wlażyły do żyta skarżycielowi i zrobiły tam szkodę uszacowaną ma 2 dwie stare miary albo 16 kwart pruskiej miary. Oskarżona obowiązała się do 1^{szego} Sierpnia bieżącego roku te 16 kwart zapłacić. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Jozefa Gaidzik, Bossek, Scholze, Assistent, +++ Mathusz Ochmann

J. Lipka

[nr 404] p. 267 spr. 454 (1856)

Spisano w Colonnowskiej 1 Czerwnia 1856.

Dzisiaj stawili się znani, oba polacy:

1. Handlerz Aron Krebs jak skarżyciel, z Bendawitz
2. kolonistka Johanna Gruss jak oskarżona, z Harraschowskiej.

Pierwszy skarżył, że go ostatnia smierdziuchem przezywała. Oskarżona się przyznała do tego, ale też powiadała, że on ją gidem nazywał. Ugodzili się na ten sposób, że oskarżona jak bardziej winna 20 fen:, a skarżyciel 10 fen: kosztow zaraz zapłacić się obowiązał. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

+++ Johanna Gruss, A: Krebs, Eichhorn, Zeuge

J. Lipka

[nr 405] p. 268 spr. 456 (1856)

Spisano w Colonnowskiej 7 Czerwnia 1856.

Dzisiaj stawili się znani, oba z Bendawitz i w polskiej mowie do założenia ugody zdadni:

1. kupiec Nathan Roth jak skarżyciel
2. formierz Anton Krupok, oskarżony.

Pierwszy żądał 2 Tw: 3 Cz: 9 fen: za wydany trunki. Ostatni uznał ten dług za prawie i obowiązka się w Czerwniu 1 Tw:, w Lipniu bieżącego roku 1 Tw: 3 Cz: 9 fen: pod sekucją oddać i 5 Cz: kosztów zapłacić. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Anton Krupop, ooo Nathan Roth

Daß ich polnisch reden und schreiben kann, versichere ich auf meinen Amtseid. J. Lipka

[nr 406] p. 269 spr. 457 (1856)

Spisano w Colonnowskiej 8^{go} Czerwnia 1856.

Dzisiaj zawiłi się znani, do rozkładu w polskiej mowie zdadni:

1. parobek Jacub Sowa jak skarżyciel, z Bendawitz, z gospodarzem Jonem

2. parobek Franz Deska jak oskarżony, z Colonnowskiej, z gospodarzem Lamichem.

Ostatni połamiał skarżycielowi przy mijaniu na drodze żwirowej koło, za które gospodarz jego 1 Tw: żądał. Oskarżony Deska obowiązał się zaraz ten Talarek zapłacić i 2 Cz: 6 fen: kosztów nazad powrócić. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Franz Deska, Jakob Sowa

Daß ich polnisch reden und schreiben kann, versichere ich auf meinen Amtseid. J. Lipka

[nr 407] p. 271 spr. 460 (1856)

Colonnowska 9^{tego} Czerwnia 1856.

Dzisiaj stawili się znani, oba polacy:

1. hutny robotnik Johann Breguła jak skarżyciel, z Colonnowskiej

2. hutny robotnik Nicolaus Zmieszkoł jak oskarżony, z Brzinitzki.

Pierwszy skarżył, że go Zmieszkoł po sprzeczce tak sztuchnął, że mu krew się nosem puściła. Oskarżony przyznał się do tego i obowiązał się Cz: 6 fen: kosztów, a 2 Cz: 6 fen: skarżycielowi za ból zaraz pod eksekucją zapłacić. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Niclaus Smieszkoł, +++ Johann Breguła

Daß ich polnisch reden und schreiben kann, versichere ich auf meinen Amtseid. J. Lipka

[nr 408] p. 272 spr. 461 (1856)

Spisano w Colonnowskiej 19 Czerwnia 1856.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie zdadni:

1. Pan Victor Staschek jak skarżyciel, z Colonnowskiej

2. kolonista Gregor Bok jak oskarżony, z Bendawitz.

Pierwszy żądał za 1 szaty, które pies ostatniego jego córce potargał 3 Tw: Oskarżony zapłacił te żądane pieniądze zaraz i kosztów 5 Cz: Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Gregor Bock, Stasik

J. Lipka

[nr 409] p. 272-273 spr. 462 (1856)

Spisano w Colonnowskiej 20 Czerwnia 1856.

Dzisiaj stawili się przed niżej podpisanym sędzią pojedynczym znani i oba do rozkładu w polskiej mowie zdadni:

1. syn kolonisty Adam Lisan jak skarżyciel, z Bendawitz

2. smolarz Gottlieb Lisan jak oskarżony, z Chobia²²⁷ przy królewskiej Myślinie.

Pierwszy wypowiedział, że to, co mu Gottlieb Lisan 7^{tego} kwietnia bieżącego roku przez to, że go rubem kosturem w szyję tak uderzył, że wielkie bole cierpieć musiał, [p. 273] ukrzywdził, zapomniał i nie żąda dalszej kary, ponieważ mu to odprosił i uznał, że źle zrobił. Oskarżony obowiązał się skarżycielowi wszystkie koszta, które już przez zadanie skargi powstały, pod sekucją zaraz zapłacić. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Gottlieb Lisan, +++ Adam Lisan

Daß ich polnisch reden und schreiben kann, versichere ich auf meinen Amtseid. J. Lipka

²²⁷ Chobie – wieś w powiecie opolskim, w 1830 roku licząca 40 domów i 167 mieszkańców. Należała do parafii katolickiej w Szczedrzyku. W 1880 roku liczyła już 322 mieszkańców.

[nr 410] p. 273 spr. 463 (1856)

Spisano w Colonnowskiej 22 Czerwnia 1856.

Dzisiaj stawili się znani i oba polacy:

1. parobek Paul Kozub jak skarżyciel,
2. kolonista Simon Bednorz jak oskarżony,

} oba z Kolejki.

Pierwszy skarżył, że mu ostatni policzek wyciął przy sprzeczce w gościncu Colonnowskim. Oskarżony przyznał się do tego i obowiązał się 5 Cz: kosztów i 2 Cz: 6 fen: za drogę zaraz pod sekucją zapłacić. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Symon Bednorz, +++ Paul Kozub

Daß ich polnisch reden und schreiben kann, versichere ich auf meinen Amtseid. J. Lipka

[nr 411] p. 274 spr. 464 (1856)

Spisano w Colonnowskiej 25 Czerwnia 1856.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu oba w polskiej mowie zdadni:

1. kupiec Pan David Roth jak skarżyciel, z Bendawitz
2. parobek Johann Moj jak oskarżony, z Colonnowskiej.

Kupiec David Roth zadał ustnie 15^{tego} b. skargę i twierdził, że go parobek Johann Moy 14^{tego} bieżącego miesiąca w przytomności wielu osób żydem, gałganem, pierunem przezywał i sztachnął, i żądał, żeby był podług prawa skarany. Oskarżony prosił o odpuszczenie albo przebaczenie tej urazy i obowiązał się karę dla ubogich w gminie 15 Cz: dla ubogich szkolnych dzieci też 15 Cz: i 6 Cz: kosztów zaraz pod sekucją zapłacić. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

+++ znaki Johann Maj, Bernatzky, Unterkreuzungs-Zeuge, Dawid Roth

Daß ich polnisch reden und schreiben kann, versichere ich auf meinen Amtseid. J. Lipka

[nr 412] p. 275 spr. 466 (1856)

Spisano w Colonnowskiej 29 Czerwnia 1856.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie zdadni:

1. wdowa Marianna Machnik jak skarżycielka, z Kolejki
2. kolonista Franz Kołoch jak oskarżony, z Kolejki.

Pierwsza twierdziła, że ostatni syna jejego, którego na służbę urządził, przed czasem wygnał, a należącego jemu myta nie zapłacił. Wszystkiego do kupy żądała za dwa miesiące po dług ustnego kontraktu 1 Tw: Sędzia pojednawczy rozrachował tylko na 28 Cz: Oskarżony nie chciał owego służebnika już przyjąć, ale się obowiązał te 28 Cz: pod sekucją zaraz zapłacić i kosztu nazad powrócić. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

+++ Franz Kołoch, +++ Marianna Kołoch, Bernatzky, Unter: u. Unterhandlungs Zeuge

Daß ich polnisch reden und schreiben kann, versichere ich auf meinen Amtseid. J. Lipka

[nr 413] p. 276 spr. 467 (1856)

Spisano w Colonnowskiej 1^{szego} Lipca 1856.

Dzisiaj stawili się pod niżej podpisanym znani i oba polacy:

1. gościnny gospodarz Gottlieb Ebisch jak skarżyciel, z Colonnowskiej
2. komornik Andreas Strzelczyk jak oskarżony, z Colonnowskiej.

Pierwszy żądał 21 Cz: za trunki. Ostatni uznał ten dług za prawie i obowiązał się przy wypłacie w Sierpniu tego roku pod sekucją te 21 Cz: zapłacić. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

+++ Handzeichen des Andreas Strzelczyk, Gottlieb Ebisch, Bernatzky, Unterkreuzungs Zeuge

Daß ich polnisch reden und schreiben kann, versichere ich auf meinen Amtseid. J. Lipka

[nr 414] p. 276 spr. 468 (1856)

Spisano w Colonnowskiej 4^{tego} Lipnia 1856.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie zdadni.

1. kupiec Pan Jonas Goldstein jak skarżyciel, z Colonnowskiej
2. kurzok Simon Strzelczyk jak oskarżony, z Cowolowskiej.

Pierwszy żądał 27 Tw: 19 Cz: 3 fen: za mąkę i chleb. Ostatni uznał ten dług za prawie i obowiązał się przy wypłacie w Sierpniu 14 Tw:, a przy wypłacie w Wrześniu bieżącego roku 13 Tw: 19 Cz: 3 fen: pod sekucją zapłacić i 2 Cz: 6 fen: kosztów skarżycielowi nazad powrócić. Przeczytano, przy-

zwolono i podpisano.

+++ krzyżyki Szymona Strzelczyka, Bernatzky, Unter: Zeuge, J. Goldstein

Daß ich polnisch reden und schreiben kann, versichere ich auf meinen Amtseid. J. Lipka

[nr 415] p. 277 spr. 469 (1856)

Spisano w Colonnowskiej 5^{tego} Lipnia 1856.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie zdadni:

1. kupiec Pan Jonas Goldstein jak skarżyciel, z Colonnowskiej
2. kolonista Peter Kaniuth jak oskarżony, z Bendawitz.

Pierwszy żądał 3 Tw: 24 Cz: za żywność. Ostatni uznał ten dług za prawie i obowiązał się przy wypłacie w Sierpniu bieżącego roku ten cały dług pod sekucją zapłacić i 2 Cz: 6 fen: kosztow nazad powrócić. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

[podpis nieczytelny] Unter. Kre. Zeuge, +++ Peter Kaniuth, J. Goldstein

Daß ich polnisch reden und schreiben kann, versichere ich auf meinen Amtseid. J. Lipka

[nr 416] p. 277 spr. 470 (1856)

W Colonnowskiej 6^{tego} Lipnia 1856.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie zdadni:

1. kupiec Pan Jonas Goldstein jak skarżyciel, z Colonnowskiej
2. cieśla Johannes Röhlich jak oskarżony, z Vossowskiej.

Pierwszy żądał za wydaną żywność 26 Cz: Ostatni wypowiedział: Ja ten cały w wysokości 26 Cz: w przeciągu jednego tygodnia pod sekucją oddam i 2 Cz: 6 fen: kosztow nazad powrócić. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

[podpis nieczytelny] Untkzeuge, +++ krzyżyki Johannes Röhliche, J. Goldstein

Daß ich polnisch reden und schreiben kann, versichere ich auf meinen Amtseid. J. Lipka

[nr 417] p. 278 spr. 471 (1856)

Spisano w Colonnowskiej 6 Lipnia 1856.

W sądzie pojednawczym zjawili się dzisiaj znani i wpolskiej mowie oba do ugody potężni:

1. Pan Goldstein, kupiec, jak skarżyciel, z Colonnowskiej
2. kowal hutny Vicent Zgraj jak oskarżony, z Renardzkiej huty.

Pierwszy żądał 4 Cz: za chleb. Ostatni uznał ten dług za prawie i obowiązał się w przeciągu ośmi dni skarżyciela pod sekucją ukontentować i 2 Cz: 6 fen: kosztow mu nazad powrócić. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

+++ Vicent Zgraj, J. Goldstein

J. Lipka

[nr 418] p. 278 spr. 472 (1856)

Spisano w Colonnowskiej 6 Lipnia 1856.

Dzisiaj stawili się znani i do ugody w polskiej mowie zdadni:

1. Pan Goldstein, kupiec, jak skarżyciel, z Colonnowskiej
2. wdowa Marianna Zmieszkoł i syn jej Martin jak oskarżeni, z Brzinitzki.

Pierwszy żądał 5 Tw: 6 Cz: za żywność. Oskarżeni uznali ten dług za prawie i obowiążali się 1^{szego} Lipnia 2 Tw: 18 Cz:, a 1^{szego} Września bieżącego roku 2 Tw: 18 Cz: pod sekucją zapłacić i 2 Cz: 6 fen: kosztow nazad powrócić. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

[podpis nieczytelny] Unterkreuzungs Zeuge für Marianna Zmieszkoł, Mortin Zmieszkoł, +++ Marianna Zmieszkoł, J. Goldstein

J. Lipka

[nr 419] p. 278-279 spr. 473 (1856)

Spisano w Colonnowskiej 6^{tego} Lipnia 1856.

W sądzie pojednawczym stawili się znani, oba polacy:

1. kupiec, Pan Goldstein, jak skarżyciel, z Colonnowskiej
2. hutny robotnik Franz Lubojanski jak oskarżony, z Colonnowskiej.

[p. 279] Pierwszy żądał 6 Tw: 11 Cz: za wybraną żywność. Oskarżony przyznał ten dług za prawie

i obowiązał się przy wypłacie w Sierpniu 3 Tw: 6 Cz:, a przy wypłacie w Wrześniu bieżącego roku te 3 Tw: 5 Cz: pod sekucją zapłacić i 2 Cz: 6 fen: kosztow nazad powrócić. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

[podpis nieczytelny] Unterkr: Zeuge, +++ krzyżyki Franza Lubojanskiego, J. Goldstein

Daß ich polnisch reden und schreiben kann, versichere ich auf meinen Amtseid. J. Lipka

[nr 420] p. 279 spr. 474 (1856)

Spisano w Colonnowskiej 6^{tego} Lipnia 1856.

W sądzie pojednawczym zawiili się znani i do rozkładu w polskiej mowie zdadni:

1. kupiec, Pan Goldstein, jak skarżyciel, z Colonnowskiej

2. hutny robotnik Andreas Kołodziej jak oskarżony, z Cowolowskiej.

Pierwszy żądał 2 Tw: 2 Cz: 6 fen: za wydaną żywność. Ostatni uznał ten dług za prawie i obowiązał się przy wypłacie w Sierpniu skarżyciela pod sekucją ukontentować i 2 Cz: 6 fen: kosztow mu nazad powrócić. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Emanuel Stahr, Unterkr: Zeuge, +++ krzyżyki Andreasa Kołodzieja, J. Goldstein

Daß ich polnisch reden und schreiben kann, versichere ich auf meinen Amtseid. J. Lipka

[nr 421] p. 279-280 spr. 475 (1856)

Spisano w Colonnowskiej 6^{tego} Lipnia 1856.

W sądzie pojednawczym stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie zdadni:

1. kupiec, Pan Jonas Goldstein, jak skarżyciel, z Colonnowskiej

2. kolonista Peter Bossek z żoną swoją Emą jak oskarżeni, z Harraschows.

Pierwszy żądał za mąkę i chleb 36 Tw: 29 Cz: 3 fen: Oskarżeni uznali ten dług za prawie i obowiążali się aż do [p. 280] 1szego Września cały ten dług pod sekucją zapłacić i 2 Cz: 6 fen: kosztow skarżycielowi nazad powrócić. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Peter Bossek, +++ Ewa Bossek, [podpis nieczytelny] Unterkreuzungs Zeuge für Eva Bossek, J. Goldstein

Daß ich polnisch reden und schreiben kann, versichere ich auf meinen Amtseid. J. Lipka

[nr 422] p. 280 spr. 476 (1856)

Spisano w Colonnowskiej 7^{tego} Lipnia 1856.

Dzisiaj stawili się niżej podpisanemu znani i do ugody oba wpolskiej mowie zdadni:

1. kupiec, Pan Goldstein, jak skarżyciel, z Colonnowskiej

2. gichciarz Bartek Mikuda jak oskarżony, z Colonnowskiej.

Pierwszy żądał za mąkę i chleb wydany 5 Tw: 7 Cz: 3 fen: Oskarżony uznał ten dług za prawie i obowiązał się przy wypłacie w Sierpniu 2 Tw: 19 Cz:, a przy wypłacie w Wrześniu bieżącego roku 2 Tw: 18 Cz: 3 fen: pod sekucją zapłacić i 2 Cz: 6 fen: kosztow nazad powrócić. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

+++ Bartek Mikuda, J. Goldstein

Daß ich polnisch reden und schreiben kann, versichere ich auf meinen Amtseid. J. Lipka

[nr 423] p. 280-281 spr. 477 (1856)

Spisano w Colonnowskiej 7^{go} Lipnia 1856.

Dzisiaj stawili się znani, oba polacy:

1. kupiec, Pan Goldstein, jak skarżyciel, z Colonnowskiej

2. gichciarz Simon Strzelczyk jak oskarżony, z Brzinitzki.

Pierwszy żądał 11 Tw: 2 Cz: 6 fen: za mąkę i chleb. Oskarżony uznał ten dług za prawie i obowiązał się przy [p. 281] wypłacie w Sierpniu 5 Tw: 17 Cz: 5 fen:, a przy wypłacie w Wrześniu tego roku 5 Tw: 15 Cz: pod sekucją zapłacić i 2 Cz: 6 fen: kosztow nazad powrócić. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Simon Strzelczyk, J. Goldstein

Daß ich polnisch reden und schreiben kann, versichere ich auf meinen Amtseid. J. Lipka

[nr 424] p. 281 spr. 478 (1856)

W Colonnowskiej 7^{tego} Lipnia 1856.

Dzisiaj stawili się przed niżej podpisanym znani i do ugody tylko wpolskiej mowie potężni:

1. kupiec, Pan Goldstein, jak skarżyciel, z Colonnowskiej

2. gichciarz Johann Mikuda jak oskarżony, z Colonnowskiej.

Pierwszy żądał 4 Tw: 24 Cz: za wydaną mąkę i chleb. Oskarżony przyznał ten dług za prawie i obowiązował się 2 Tw: 12 Cz: 1^{szego} Sierpnia, a 2 Tw: 12 Cz: 1^{szego} Września cr: pod sekucją zapłacić a 2 Cz: 6 fen: kosztów nazad powrócić.

[podpis nieczytelny] Unterkreuzungs Zeuge, +++ Johann Mikuda, J. Goldstein

Daß ich polnisch reden und schreiben kann, versichere ich auf meinen Amtseid. J. Lipka

[nr 425] p. 281-282 spr. 479 (1856)

W Colonnowskiej 8^{go} Lipnia 1856.

Dzisiaj stawili się przed niżej podpisanym znani i do rozkładu w polskiej mowie zdadni:

1. kupiec, Pan Goldstein, jak skarżyciel, z Colonnowskiej

2. kurzok i kolonista Mathusz Ochmann jak oskarżony, z Harraschowskiej.

Pierwszy żądał 30 Tw: 2 Cz: za wydaną mąkę i chleb. Ostatni uznał ten dług za prawie i obowiązował się przy wypłacie w Lipniu 10 Tw:, a 20 Tw: 2 Cz: przy wypłacie w Wrześniu [p. 282] pod sekucją zapłacić i 2 Cz: 6 fen: kosztów skarżycielowi nazad powrócić. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

[podpis nieczytelny], +++ Mathusz Ochmann, J. Goldstein

Daß ich polnisch reden und schreiben kann, versichere ich auf meinen Amtseid. J. Lipka

[nr 426] p. 282 spr. 480 (1856)

Spisano w Colonnowskiej 9^{tego} Lipnia 1856.

Przed niżej podpisanym stawili się dzisiaj znani, przy dobrem rozumie, oba polacy:

1. kupiec, Pan Goldstein, jak skarżyciel, z Colonnowskiej

2. wdowa Carolina Bednarek jak oskarżona, z Vossowskiej.

Pierwszy żądał 8 Tw: 15 Cz: 3 fen: za mąkę i chleb. Oskarżona przyznała ow dług za prawie i obowiązowała się 1^{szego} Lipnia 4 Tw: 8 Cz:, a 1^{szego} Września tego roku też 4 Tw: 7 Cz: 3 fen: pod sekucją zapłacić i 2 Cz: 6 fen: kosztów nazad powrócić. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

[podpis nieczytelny] Unterkreuzungs Zeuge, +++ krzyżyki Caroliny Bednarek, J. Goldstein

Daß ich polnisch reden und schreiben kann, versichere ich auf meinen Amtseid. J. Lipka

[nr 427] p. 282-283 spr. 481 (1856)

Spisano w Colonnowskiej 10^{tego} Lipnia 1856.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie zdadni:

1. kupiec, Pan Goldstein, jak skarżyciel, z Colonnowskiej

2. kolonista Anton Krupok jak oskarżony, z Bendawitz.

Pierwszy żądał 16 Tw: 22 Cz: za mąkę i futer dla koni. Oskarżony uznał ten dług za prawie i obowiązował się na 14^{szego} Lipnia 5 Tw:, a 11 Tw: 22 Cz: przy wypłacie w Sierpniu tego roku pod sekucją [p. 283] zapłacić. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Anton Krupp, J. Goldstein

Daß ich polnisch reden und schreiben kann, versichere ich auf meinen Amtseid. J. Lipka

[nr 428] p. 284 spr. 484 (1856)

Spisano w Colonnowskiej 29^{tego} Lipnia 1856.

Dzisiaj stawili się znani, oba do rozkładu w polskiej mowie zdadni:

1. kupiec David Roth jak skarżyciel, z Bendawitz

2. hutny robotnik Thomas Böhm jak oskarżony, z Colonnowskiej.

27^{tego} Lipnia przyszedł Thomas Böhm do sklepu skarżyciela nieco napity, zaczął tam sprzeczkę, wielkie larmo i bitwę, przy której przyleżyłości kawę i inne artykuły do handu²²⁸ rozsute były, kupiciele wziętych rzeczy nie zapłacili i wstążki przez ten czas ukradli, i szkoda około 10 Twardych uczyniona była. Thomas Böhm obowiązował się 6 Twardych za tę przez niego powstającą szkodę aż do nowego roku pod sekucją zapłacić i 5 Cz: kosztów za 14 dni oddać. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Thomas Boehm, Dawid Roth

Daß ich polnisch reden und schreiben kann, versichere ich auf meinen Amtseid. J. Lipka

²²⁸ Handlu.

[nr 429] p. 285 spr. 485 (1856)

Spisano w Colonnowskiej 31 Lipnia 1856.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie zdadni:

1. Pan Doktor Miklis jak skarżyciel, z Colonnowskiej
2. komornik Sobek Böhm jak oskarżony, z Harraschowskiej.

Pierwszy 1 Talarek za leczenie małego dziecięcia. Ostatni uznał ten dług za prawie, zapłacił zaraz 15 Cz., a 15 Cz: obowiązał się w przeciągu czterech tygodni pod sekucją oddać. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

+++ Sobek Böhm, Dr Miklis

Daß ich polnisch reden und schreiben kann, versichere ich auf meinen Amtseid. J. Lipka

[nr 430] p. 285 spr. 486 (1856)

Dziełano w Colonnowskiej 2^{go} Sierpnia 1856.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu oba w polskiej mowie potężni:

1. kupiec, Pan Goldstein, jak skarżyciel, z Colonnowskiej
2. hutny robotnik Johann Bregula jak oskarżony, z Colonnowskiej.

Pierwszy żądał 2 Tw: za wydaną żywność. Ostatni uznał ten dług za prawie i obowiązał się przy wypłacie bieżącego miesiąca pod sekucją te 2 Tw: i 2 Cz: 6 fen: kosztów skarżycielowi oddać. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

+++ krzyżyki Johannes Breguły, J. Goldstein, Franz Pswara, Unterkr: Zeuge

Daß ich polnisch reden und schreiben kann, versichere ich auf meinen Amtseid. J. Lipka

[nr 431] p. 285-286 spr. 487 (1856)

Dziełano w Colonnowskiej 2^{go} Sierpnia 1856.

Przed niżej podpisanym ziawili się dzisiaj znani, oba polacy:

1. kupiec, Pan Goldstein, jak skarżyciel, z Colonnowskiej
2. gichciarz Franz Prziwara jak oskarżony, z Colonnowskiej.

[p. 286] Pierwszy żądał 12 Tw: za wydaną żywność, to jest mąkę i chleb. Ostatni uznał ten dług za prawie i obowiązał się do 1 Września bieżącego roku na raz ów dług pod sekucją oddać i 2 Cz: 6 fen: kosztów skarżycielowi nazad powrócić. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Franz Przwara, J. Goldstein

Daß ich polnisch reden und schreiben kann, versichere ich auf meinen Amtseid. J. Lipka

[nr 432] p. 286 spr. 488 (1856)

Spisano w Colonnowskiej 3 Sierpnia 1856.

Dzisiaj ziawili się niżej podpisanemu znani, oba polacy:

1. kupiec, Pan Goldstein, jak skarżyciel, z Colonnowskiej
2. kolonista Sobek Czaja jak oskarżony, z Harraschowskiej.

Skarżyciel żądał zapłaceniu długu w wysokości 28 Tw: 1 Cz: za przedany na kredyt towar korzenny i za żywność. Oskarżony uznał ten dług za prawie i obowiązał się przysły tygodzien 14 Tw: 1 Cz:, a do 1^{szego} Września bieżącego roku też 14 Tw: pod sekucją oddać i 2 Cz: 6 fen: wyłożonych kosztów nazad powrócić. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

+++ Sobek Czaja, J. Goldstein

Daß ich polnisch reden und schreiben kann, versichere ich auf meinen Amtseid. J. Lipka

[nr 433] p. 287 spr. 490 (1856)

Spisano w Colonnowskiej 4 Sierpnia 1856.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu oba w polskiej mowie zdadni:

1. kolonista Valentin Ignatzek jak skarżyciel, z Kolejki
2. kolonista Franz Czapla jak oskarżony, z Kolejki.

Pierwszy żądał 5 Cz: za trawę, którą Franz Czapla w jego w lesie kupionej nummerze wyrznął. Oskarżony obowiązał się do przyszłej niedziele te 5 Cz: i 2 Cz: 6 fen: kosztów pod sekucją zapłacić. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

+++ Franz Czapla, +++ Valentin Ignatzek, Stahr, Unterkr: Zeuge für Czapla

J. Lipka

[nr 434] p. 288 spr. 492 (1856)

Verhandelt Colonnowska d. 23 August 1856.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie zdadni:

1. kupiec Dawid Roth jak skarżyciel, z Bendawitz
2. komornik Stanik Machnik jak oskarżony, z Bendawitz.

Pierwszy żądał 24 Cz: za mąkę i towar korzenny. Ostatni uznał ten dług za prawie i obowiązał się w przeciągu 8 dni skarżycielowi dług oddać pod uniknieniem sekucyi. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

+++ Stanik Machnik, [podpis nieczytelny] Kreuz. Zeuge, D. Roth, Kaufmann

Daß ich polnisch reden und schreiben kann, versichere ich auf meinen Amtseid. J. Lipka

[nr 435] p. 289 spr. 493 (1856)

Spisano w Colonnowskiej 23. Sierpnia 1856.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie zdadni:

1. kupiec Dawid Roth jak skarżyciel, z Bendawitz
2. komornik Andreas Matyschiok jak oskarżony, z Bendawitz.

Pierwszy żądał za mąkę 6 Tw: Ostatni uznał ten dług za prawie i obowiązał się 1^{szego} Wrzesnia 3 Tw:, a 16^{tego} Wrzesnia bieżącego roku też 3 Tw: pod sekucją oddać i 1 Cz: kosztów nazad powrócić. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

David Roth, Kaufmann, Andreas Matysiok

Daß ich polnisch reden und schreiben kann, versichere ich auf meinen Amtseid. J. Lipka

[nr 436] p. 290 spr. 495 (1856)

Spisano w Colonnowskiej 3^{iego} Wrzesnia 1856.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie zdadni:

2. kowal Carl Klisch jak oskarżony, z Colonnowskiej
1. kupiec Nathan Roth, skarżyciel, z Bendawitz.

Pierwszy żądał za chleb i mąkę 1 Tw: 17 Cz: 8 fen: Ostatni uznał ten dług za prawie i obowiązał się przy wypłacie bieżącego miesiąca pod sekucją tę wymienionę sumę oddać i wyłożone koszta nazad powrócić. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

ooo Handzeichen für Nathan Roth

Daß ich polnisch reden und schreiben kann, versichere ich auf meinen Amtseid. J. Lipka

[nr 437] p. 290 spr. 496 (1856)

W Colonnowskiej 3 Wrzesnia 1856.

Przed niżej podpisanym stawili się dzisiaj znani i do rozmowy tylko w polskiej mowie zdadni:

1. Kupiec Nathan Roth jak skarżyciel, z Bendawitz
2. Rymarz Ludwig Passon jak oskarżony, z Colonnowskiej

Pierwszy żądał 10 Tw: 15 Cz: za skórę. Ostatni uznał ten dług za prawie i obowiązał się do 17^{tego} bieżącego miesiąca całą sumę pod sekucją oddać. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Ludwig Passon, ooo Handzeichen für Nathan Roth

Daß ich polnisch reden und schreiben kann, versichere ich auf meinen Amtseid. J. Lipka

[nr 438] p. 290-291 spr. 497 (1856)

W Colonnowskiej 4 Wrzesnia 1856.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu tylko w polskiej mowie zdadni:

1. Pan handlerz króinego towaru Andreas Kempeks z wielkich Strzelec, jak skarżyciel.
2. wdowa Thecla Krupka jak oskarżona, z Colonnowskiej.

Pierwszy żądał 4 Tw: 21 Cz: za płotno. Ostatnia uznała tylko 3 Tw: 26 Cz: 6 fen: za prawie i obowiązała się w Pazdzierniku 1 Tw: 9 Cz:, w Listopadzie 1 Tw: 9 Cz:, a w Grudniu bieżącego roku 1 Tw: 8 Cz: 6 fen: oddać. Gdy pierwszej raty na naznaczony czas nie zapłaci, może skarżyciel cały zaległy dług przez sekucją dać wyciągnąć. Przeczytano, [p. 291] przyzwolono i podpisano.

Himmel, Unterkreuzungs-Zeuge, +++ Thecla Krupka, Andreas Kempsky

J. Lipka

[nr 439] p. 293 spr. 502 (1856)

Dzielano w Colonnowskiej 31^{tego} Października 1856.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie zdadni:

1. komornik Bartek Schoppa jak skarżyciel
2. komornik Joseph Kleinert jak oskarżony } oba z Bendawic.

Pierwszy żądał 13 Cz: 4 fen: zarobku od sięgów, które oskarżony dla niego odebrał. Ostatni obowiązał się na przyszłą niedzielę te 13 Cz: 4 fen: i 2 Cz: 6 fen: kosztów skarżycielowi pod sekucją oddać. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Jozef Klanert, Bartek Szoppa

Daß ich polnisch reden und schreiben kann, versichere ich auf meinen Amtseid. J. Lipka

[nr 440] p. 294 spr. 503 (1856)

W Colonnowskiej 2 Listopada 1856.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie zdadni:

1. frysierz Mathias Moczek jak skarżyciel, z Rogolowca
2. hutny kowal Anton Zmieszkoł jak oskarżony, z Brzinitzki.

Pierwszy skarżył, że jedna krowa ostatniego na jego żyto wlaża i tam szkodę zrobiła. Na prośbę skarżyciel darował te 20 Cz: za szkodę, a oskarżony tylko 2 Cz: 6 fen: kosztów zapłacił. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

+++ Anton Zmieszkoł, +++ Mathias Moczek, Bossek Scholze, Unterkr. Zeuge

J. Lipka

[nr 441] p. 294 spr. 504 (1856)

Dzielano w Colonnowskiej 2^{szego} Listopada 1856.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie zdadni:

1. krawiec Franz Pisula z Mysliny, jak skarżyciel
2. dozorca hutny Mathias Zielonka jak oskarżony, z Colonnowskiej.

Pierwszy skarżył, że go ostatni 26^{tego} Października w gościncu Colonnowskim szarpał i bił. Oskarżony mówił: Jest prawie, co skarżyciel żądał, i obowiązuję się, jak on żąda, 1 Twardy talar za zmułę i boleść zaraz zapłacić. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Bossek Scholze, Unterkr: Zeuge, +++ Handzeichen des Franz Pisula, Matyias Zielonka

Daß ich polnisch reden und schreiben kann, versichere ich auf meinen Amtseid. J. Lipka

[nr 442] p. 294-295 spr. 505 (1856)

Spisano w Colonnowskiej 2 Listopada 1856.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej²²⁹ mowie zdadni:

1. krawiec Franz Pisula z Mysliny, jak skarżyciel
2. komornik Valentin Mocny z Harraschowskiej, jak oskarżony.

Pierwszy żądał skargę, że go ostatni 26 Października w gościncu Colonnowskim szarpał i bił. Oskarżony przyznał się do tego i zapłacił [p. 295] zaraz 20 Cz: skarżycielowi za bole i drógi. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Bernatzky, Unterkreuzungs-Zeuge, +++ Krzyżyki Franza Pisuly, Bossek Scholze, Unterkr: Zeuge, +++ Valentin Mocny

Daß ich polnisch reden und schreiben kann, versichere ich auf meinen Amtseid. J. Lipka

[nr 443] p. 295 spr. 506 (1856)

Spisano w Colonnowskiej 15 Listopada 1856.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie zdadni:

1. hutny robotnik Thomas Böhm jak skarżyciel, z Colonnowski
2. hutny robotnik Stephan Jokiel jak oskarżony, z Cowolowski.

Pierwszy żądał skargę, że go ostatni 26 Października w gościncu Colonnowskim szarpał i bił. Oba ugodzili się kwuli rozmaitych przewisk obrażających, które oskarżony skarżycielowi w hucie, gdy żelazo trząsał, zadał na ten sposób, że winowajca Jokiel się obowiązał za 5 Cz: książkę jednemu z ubogich

²²⁹ Polskiej.

dzieci kupic, a 2 Cz: 6 fen: kosztow zapłacić. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.
Himmel, Unterkr: Zeuge, +++ Krzyżyki Szczepana Jokla, Thomas Böchm
Daß ich polnisch reden und schreiben kann, versichere ich auf meinen Amtseid. J. Lipka

[nr 444] p. 295-296 spr. 507 (1856)

Działo się w Colonnowskiej 17 Listopada 1856.

Przed niżej podpisanym sędziem polubnym stawili się dzisiaj na puszczonego pozwu:

1. komornik Carl Niewientsch jak skarżyciel, z Bendawic
2. kowal Franz Gruner jak oskarżony, z Colonnowski.

Pierwszy wyklada, że go ostatni 16^{tego} tego miesiąca w karczmie przy muzyce tak sztuchnął, iż na ziemię padł a lico sobie [p. 296] okaliczył. Oskarżony przyznał się do tego i obowiązał się zaraz 10 Cz.; a na gody 5 Cz: pod sekucją skarżycielowi zapłacić i kosztą ponosic. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.
Francz Groner, +++ Krzyżyki Carla Niewientscha

J. Lipka

[nr 445] p. 296-297 spr. 508 (1856)

Działo się w Colonnowskiej 20^{tego} Listopada 1856.

Przed niżej podpisanym sędziem polubnym stawili się dzisiaj znani i do rozkładu w polskiej mowie zdadni:

1. Pan handlerz krójnego towaru Andreas Kempisky z wielkich Strzelec jak skarżyciel
2. wdowa Johanna Gorewoda jak oskarżona, z Colonnowski.

Podpisany sędzie polubny zna po polsku mówić i pisać, co on na przysięgę urzędową zapewnia.

Pan handlerz Andreas Kempisky wyklada, że z roku 1855 za płótno dłużna 2 Tw: 17 Cz.; którą zapłatę on pożąda. Ta wdowa Gorewoda przidaje w prawdzie, że ona za ten mianowany przedmiot jeszcze zalega, i obowiązała się Grudnia bieżącego roku 1 Tw.; a w Styczniu przyszłego roku 1 Tw: 17 Cz: zapłacić i kosztą 3 Cz: skarżycielowi nazad powrócić, i podrzuca się kwuli całego pozostającego [p. 297] resztowego przedmiotu eksekucji, gdy by jedny zapłaty, jak tu napisano, nie trzymała. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Himmel, Unterkreuzungs Zeuge, +++ Kryżyki Johanny Gorewody, Andreas Kempisky

J. Lipka

[nr 446] p. 297 spr. 509 (1856)

Działo się w Colonnowskiej 20^{tego} Listopada 1856.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie zdadni:

1. Pan Andreas Kupsky, handlerz, jak skarżyciel, z Strzelec
2. szwiec Johann Kuboth jak oskarżony, z Bendawitz.

Pierwszy żądał za płótno 1 Tw: 18 Cz: Ostatni uznał ten dług za prawie i obowiązał się każdy miesiąc 10 Cz: pod sekucją zapłacić. Pierwsza zapłata jest 1^{szego} Listopada. Gdy jednej zapłaty nie będzie trzymał, jest skarżyciel upoważniony na całą zaległość eksekucji żądać. Przeczytano, zezwolono i podpisano.
Andreas Kempisky, +++ Johann Kuboth, Stoschek, Unterkreuzungszeuge

J. Lipka

[nr 447] p. 297-298 spr. 510 (1856)

Działo się w Colonnowskiej 20^{tego} Listopada 1856.

Przed niżej podpisanym sędziem polubnym dostawili się na dzisiaj puszczonego pozwu:

1. gościnny gospodarz Franz Grandoch, jak skarżyciel, z Colonnowskiej
2. kolonista Anton Krupok, jak oskarżony, z Bendawitz.

[p. 298] Pierwszy żądał za trunki 16 Tw: 20 Cz: Ostatni uznał ten dług za prawie i obowiązał się w Grudniu przy wypłacie formierzów 5 Tw.; a w Styczniu przyszłego roku 11 Tw: 20 Cz: pod sekucją zapłacić i 3 Cz: 6 fen. kosztow oddać. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Anton Krupop, Franz Grandoch, Gastwirth

J. Lipka

[nr 448] p. 298 spr. 511 (1856)

Spisano w Colonnowskiej 21 Listopada 1856.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie zdadni:

1. komornik Carl Wyciszczok, jak skarżyciel, z Bendawitz

2. komornik Franz Strzelczyk, jak oskarżony, z Bendawitz.

Pierwszy wykląda, że go ostatni przed ludźmi obmawiał, że kapustę szedł kraść. Winowajca Strzelczyk prosił o odpuszczenie krzywdy i większy kary, a obowiązał się 2 Cz: 6 fen: kosztów zapłacić. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Himmel, Unterkrung Zeuge, +++ Franz Strzelczyk, Karl Wyciscok

J. Lipka

[nr 449] p. 298-299 spr. 512 (1856)

Spisano w Colonnowskiej 22 Listopada 1856.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie zdadni:

1. kupiec Jonas Goldstein z Gliwic, jak skarżyciel

2. hutny robotnik Nicolaus Zmieszkoł z Brzinitzki, jak oskarżony.

[p. 299] Pierwszy żądał za mąkę, chleb i śledzie 11 Tw: 23 Cz: 9 fen: Ostatni uznał ten dług za prawie i obowiązał się 1^{szego} Grudnia bieżącego roku 3 Tw:, 1^{szego} Stycznia 4 Tw:, a 1^{szego} Lutego 1857 1 Tw: 23 Cz: 9 fen:, i podrzuca się kwuli całego pozostającego resztowego przedmiotu eksekucji, iak ziednego obowiązującego rozeznanania, gdy by jeden zapłaty nie wśród trzymał. 2 Cz: 6 fen: kosztów wyłożonych zapłaci skarżycielowi 1^{szego} Grudnia. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Jonas Goldstein, Nicolaus Smienskoł, J. Lipka

J. Lipka

[nr 450] p. 299 spr. 513 (1856)

Działo się w Colonnowskiej 24 Listopada 1856.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie zdadni:

1. siagarz Bernard Steinert jak skarżyciel, z Bendawitz

2. komornik Franz Strzelczyk jak oskarżony, z Bendawitz.

Pierwszy wykląda, że go ostatni w lesie po zaczętej sprzeczce sztuchał. Oskarżony przyznał się do tego i obowiązał się 2 Cz: 6 fen: kosztów zapłacić. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Schewior, Unterkreuzungszeuge, +++ Franz Strzelczyk, +++ Bernard Steinert

J. Lipka

[nr 451] p. 299-300 spr. 514 (1856)

Działo się w Colonnowskiej 28 Listopada 1856.

Dzisiaj stawili się na puszczonego pozwu znani i do rozkładu w polskiej mowie zdadni:

1. krawiec Ludwig Lubojanski z Bendawitz, jak skarżyciel

2. ceglarz Michael Strzoda z Rogolowca, jak oskarżony.

[p. 300] Krawiec Lubojanski wykląda, że mu Michael Strzoda w przeszły poniedziałek w gościncu Colonnowskim dwa policzki w opitym stanie wyciął. Oskarżony przyznał się do tego i obowiązał się skarżycielowi za bole do 4tego Grudnia pod sekucją zapłacić i 2 Cz: 6 fen: wyłożonych kosztów na-
zad powrócić. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

+++ Ludwig Lubojanski, +++ Michael Strzoda, Stoschek, Unterkreuzungszeuge

J. Lipka

[nr 452] p. 300 spr. 515 (1856)

Działo się w Colonnowskiej 28 Listopada 1856.

Przed niżej podpisanym sędziem polubnym dostawili się na dzisiaj puszczonego pozwu do rozkładu w polskiej mowie zdadni:

1. wycuźnik Bartek Zmieszkoł jak skarżyciel, z Harraschowskiej

2. kolonistka Johanna Gruss z asistentym Panem Stoschkiem, jak oskarżony, z Harraschowskiej.

Pierwszy żąda 2 Tw: za drógi, który on na żądanie zrobił. Oskarżona wypowiedziała: Jest prawie, żech ja mu 2 Tw: zapłacić obiecała i obowiązuje się 1szego Grudnia 20 Cz:, 1szego Stycznia przyszłego roku 20 Cz:, a 1szego Lutego też 20 Cz: pod sekucją zapłacić i wyłożone koszta nazad powrócić. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

+++ krzyżki Johanny Gruss, Stoschek als Beistand u. Unterkreuzungszeuge, Bartek Zmieskal

J. Lipka

[nr 453] p. 301 spr. 516 (1856)

Spisano w Colonnowskiej 29 Listopada 1856.

Dzisiaj stawili się na puszczonego pozwu znani i do rozkładu w polskiej mowie zdadni:

1. kolonista Franz Czapla jak skarżyciel, z Kolejki
2. siodłak Johann Gomoluch jak oskarżony, z Myśliny.

Pierwszy twierdzi, że parobcy ostatniego z dwiema wozami przez jego rolę jechali i tam drogę zrobili. Oskarżony zapłacił zaraz 10 Cz: za nadgodę skarżycielowi i na ten sposób ugoda zrobiona była. Przeczytano, zezwolono i podpisano.

Johann Gomoluch, +++ Franz Czapla

J. Lipka

[nr 454] p. 301-302 spr. 517 (1856)

Działo się w Colonnowskiej 2^{giego} Grudnia 1856.

Przed niżej podpisanym sędziem polubnym dostawili się dzisiaj na puszczonego pozwu:

1. karczmarz Franz Nowak jak skarżyciel
2. kolonista i formierz Anton Krupok jak oskarżony oba z Bendawic.

Obie części są sędziu polubnemu osobiscie znajome i przeciw ich woli pojętości władza żadna wątpliwość. Podpisany sędzia polubny zna po polsku mówić i pisać, co on na przysięgę urzędową zapewnia.

Karczmarz Franz Nowak wyklada, że mu Anton Krupok z przeszłego i bieżącego roku 10 Tw: 2 Cz: 3 fen: za trunki dłużeń jest. Oskarżony uznał ten dług za prawie i obowiązał się przy wypłacie w Styczniu 1857 w całej sumie na raz pod sekucją oddać. Skarżyciel [p. 302] był kontent i żądał odpisu tej ugody na koszt oskarżonego. Przeczytano, przyzwolono i podpisano. Koszta ponosi oskarżony.

Liquidation

- | | |
|-------------------------------|------------|
| 1. Copialien für 1 Vorladung | 2 1/2 sgr: |
| 2. dto. für die Abschrift | 2 1/2 sgr. |

Summa	5 sgr.
-------	--------------

Krupop, Franz Nowak

J. Lipka

[nr 455] p. 303 spr. 519 (1856)

Dzielano się w Colonnowskiej 3 Grudnia 1856.

Na puszczonego pozwu dostawili się dzisiaj znani i do rozkładu w polskiej mowie zdadni:

1. karczmarz Franz Nowak jak skarżyciel, z Bendawitz
2. gichciarz Andreas Kołodziej jak oskarżony, z Bendawitz.

Pierwszy żądał za trunki 9 Cz: 9 fen:

Oskarżony uznał ten dług za prawie i obowiązał się przy wypłacie w bieżącym miesiącu skarżycielowi te 9 Cz: 9 fen: i 2 Cz: 6 fen: wyłożonych kosztów pod sekucją oddać. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Franz Nowak, +++ Andreas Kołodziej, Stoschek, Unterkreuzungszeuge

J. Lipka

[nr 456] p. 303 spr. 520 (1856)

Działo się w Colonnowskiej 3^{go} Grudnia 1856.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu tylko w polskiej mowie zdadni:

- | | |
|--|--------------------|
| 1. karczmarz Franz Nowak jak skarżyciel | } oba z Bendawitz. |
| 2. hutny robotnik Franz Loch jak oskarżony | |

Pierwszy żądał za trunki z przeszłego roku 8 Cz:

Oskarżony uznał ten dług za prawie i obowiązał się przy wypłacie w bieżącym miesiącu te 8 Cz: i 2 Cz: 6 kosztów wyłożonych pod sekucją zapłacić. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Franz Nowak, +++ Krzyżyki Franza Locha, Stoschek, Unterkreuzungszeuge

J. Lipka

[nr 457] p. 303-304 spr. 521 (1856)

Spisano w Colonnowskiej 3^{go} Grudnia 1856.

Dzisiaj stawiali się znani i do rozkładu w polskiej mowie zdadni:

1. karczmarz Franz Nowak jak skarżyciel, z Bendawitz
2. hutny robotnik Bartek Mikuda jak oskarżony, z Colonnowskiej.

Pierwszy żądał za trunki 9 Cz: 6 fen:

Oskarżony uznał ten dług za prawie i obowiązał się w przeciągu 8 dni pod sekucją te 9 Cz: 6 fen: i 2 Cz: 6 fen: wyłożonych kosztów zapłacić. Przeczytano, [p. 304] przyzwolono i podpisano.

Bartek Mikuda, Franz Nowak

J. Lipka

[nr 458] p. 304 spr. 522 (1856)

Działo się w Colonnowskiej 3 Grudnia 1856.

Dzisiaj stawiali się znani i do ugody w polskiej mowie zdadni:

1. karczmarz Franz Nowak jak skarżyciel, z Bendawitz
2. hutny robotnik Franz Przywara jak oskarżony, z Colonnowskiej.

Pierwszy żądał za trunki 5 Cz: 3 fen:

Oskarżony uznał ten dług za prawie i obowiązał się przy wypłacie w bieżącym miesiącu te 5 Cz: 3 fen: i kosztów 2 Cz: 6 fen: skarżycielowi pod sekucją oddać. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Franz Przywara, Franz Nowak

J. Lipka

[nr 459] p. 304 spr. 523 (1856)

Działo się w Colonnowskiej 3^{go} Grudnia 1856.

Dzisiaj stawiali się na puszczonej pozw znani, oba po polsku mowę rozumieją:

1. karczmarz Franz Nowak jak skarżyciel, z Bendawitz
2. wdowa Johanna Gorewoda jak oskarżona, z Colonnowskiej.

Pierwszy żądał za trunki z przeszłego roku 10 Cz: 6 fen: Ostatnia uznała ten dług za prawie i obowiązała się na przyszły tydzień te 10 Cz: 6 fen: i 2 Cz: 6 fen: wyłożonych kosztów pod sekucją zapłacić. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Franz Nowak, +++ Krzyżyki Johannny Gorewody, Stoschek, Unterkreuzungszeuge

J. Lipka

[nr 460] p. 304-305 spr. 524 (1856)

Działo się w Colonnowskiej 4 Grudnia 1856.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie zdadni:

1. szołtys Johann Kutz jak skarżyciel, z Kolejki
2. wdowa Marjanna Dryia jak oskarżona, z Vossowskiej.

[p. 305] Pierwszy żądał za piłę przedaną 28 Cz: Ostatnia uznała ten dług za prawie i obowiązała się przy wypłacie na przyszły tydzień te pieniądze i 2 Cz: 6 fen: kosztów naraz oddać. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

+++ Krzyżyki Marianny Dryiy, Stoschek, Unterkreuzungszeuge, Johann Kutz

J. Lipka

[nr 461] p. 305 spr. 525 (1856)

Działo się w Colonnowskiej 5 Grudnia 1856.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie zdadni:

1. kupiec Jonas Goldstein jak skarżyciel, z Gliwicz
2. wdowa Johanna Gorewoda jak oskarżona, z Colonnowskiej.

Pierwszy żądał 6 Tw: 20 Cz: za chleb i mąkę. Ostatnia uznała ten dług za prawie i obowiązała się każdy miesiąc 15 Cz: odpłacić. Pierwszy raz 1szego Stycznia 1857 co ma płacić. Gdyby jednej terminalnej zapłaty nie trzymała, podrzuca się na całą zaległą sumę eksekucji. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Skarżyciel żąda odpisu tej ugody na koszt oskarżonej.

+++ Johannny Gorewoda, Stoschek, Unterkreuzungszeuge, Jonas Goldstein

J. Lipka

[nr 462] p. 306 spr. 526 (1856)

Działo się w Colonnowskiej 5 Grudnia 1856.

Dzisiaj stawili się znani, oba do rozkładu w polskiej mowie zdadni:

1. karczmarz Franz Nowak jak skarżyciel, z Bendawitz

2. kowal Carl Klisch jak oskarżony, z Colonnowskiej.

Pierwszy wykląda, że mu Carl Klisch za trunki 2 Tw: 21 Cz: dłużni. Oskarżony przidał w prawdzie, że on za te mianowane przedmioty jeszcze zalega, i obowiązał się na nowy rok 1 Tw: 10 Cz:, a 1szego Lutego 1857 1 Tw: 11 Cz: i wyłożone 5 Cz: kosztów zapłacić, i podrzuca się kwuli całego pozostającego resztowego przed miotu eksekucji, jak by on pierwszej zapłaty nie śród trzymał. Skarżyciel żąda odpisu tej ugody na koszt oskarżonego.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Liquidation

1. Copialien für 1 Vorladung 2 1/2 sgr:

2. dto für die Abschrift 2 1/2 sgr.

Summa 5 sgr.

Carl Klisch, Franz Nowak

Podpisany sędzia polubny zna po polsku mówić i pisać, co on na przysięgę urzędową zapewnia. J. Lipka

[nr 463] p. 306-307 spr. 527 (1856)

Działo się w Colonnowskiej 6 Grudnia 1856.

Na puszczonego pozw stawili się dzisiaj znani, oba polacy:

1. karczmarz Franz Nowak jak skarżyciel, z Bendawitz

2. formierz Anton Kolder jak oskarżony, z Colonnowskiej.

Pierwszy żąda za trunki 26 Cz: 6 fen: Ostatni uznał ten dług za prawie i obowiązał się przy wypłacie tego miesiąca te 26 Cz: 6 fen: i 2 Cz: 6 fen: wyłożonych kosztów skarżycielowi [p. 307] pod sekucją oddać. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Anton Kolder, Franz Nowak

J. Lipka

[nr 464] p. 308 spr. 529 (1856)

Działo się w Colonnowskiej 8 Grudnia 1856.

Dzisiaj stawili się na puszczonego pozw znani, oba do rozkładu w polskiej mowie zdadni:

1. kurzok Simon Strzelczyk jak skarżyciel, z wielkich Staniszc

2. wycuźnik Jacob Strzelczyk jak oskarżony, z Bendawitz.

Pierwszy wykląda, że mu Jacob Strzelczyk dwa okna całe potrzaskał, ktore 2 Tw: kosztują. Oskarżony wypowiedział: Jest prawie zaskarżono, i uznając nieprawość swoją obowiązał się te 2 Tw: na nowy rok przy wypłacie pod sekucją oddać i kosztu ponosić. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

+++ Jacob Strzelczyk, +++ Simon Strzelczyk, Stoschek, Unterkreuzungszeuge, V. R. Laxi, Unterkrz.

J. Lipka

[nr 465] p. 308-309 spr. 530 (1856)

Działo się w Colonnowskiej 12 Grudnia 1856.

Dzisiaj stawili się na puszczonego pozw znani i oba do rozkładu w polskiej mowie zdadni:

1. kolonista Woitek Kupski jak skarżyciel, z Harraschowskiej

2. stróż hutny Valentin Szkowronek jak oskarżony, z Colonnowskiej.

Przedmiot tej wzmowy²³⁰ jest następujący:

Woitek Kupski wykląda, że Valentin Szkowronek do policyi [p. 309] nie prawie zaskarżył, że trzy krowy na łące Pana Kasserza hutnego paść dał, i on dla tego dwie drogi, jedną do policyi, a jedną na Termin przed sąd się stawic musiał. Za te drogi i zmułę żąda 20 Cz:

Oskarżony wypowiedział: „Ja zaskarżyłem nie prawie Kupskiego, ponieważ mi Marianna Bartłodziej i syn Carla Ochmanna z Harraschowskiej powiedzieli, że to jego było było, które ja na łące trafił.

²³⁰ Wzmowa – ‘umowa’.

Ponieważ Kupsky przed sądem na Zawadzkiem²³¹ od wszelkiej kary uwolniony został i dowiódł, że nie jego bydło, lecz insze na łące było, tak ja mu zaraz za te drogi i zmudy, które kwuli mnie miał, 20 Cz: i 2Cz: 6 fen: kosztów zapłacę, a tych się trzymać będę, którzy fałszywie jego bydło mianowali". Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Walek Skowronek, +++ krzyżyki Valentina Szkowronka²³², Stoschek, Unterkreuzungszeuge
J. Lipka

[nr 466] p. 310-311 spr. 532 (1856)

Działo się w Colonnowskiej 15^{tego} Grudnia 1856.

Przed niżej podpisanym sędziem polubnym dostawili się na dzisiaj puszczonego pozwu:

1. kolonista Michael Bartłódziej jak skarżyciel, z Bendawitz
2. wdowa Agnieszka Dryia jak oskarżona, z Bendawitz.

Obie części są sędziemu polubnemu osobiście znajome i przeciw jej woli pojętości władza żadna wątpliwość. Podpisany sędzia polubny zna po polsku mówić i pisać, co on na przysięgę urzędową zapewnia.

[p. 311] Michael Bartłódziej wykląda, że mu Agnieszka Dryia 18 Tw: dłużna, to jest 8 Tw: gotowych pieniędzy przed dwiema laty pożyczła, a 10 Tw: za żyto i kartofle też od dwóch lat dłużni. Oskarżona przidała w prawdzie, że 18 Tw: i 3 Cz: zalega i obowiązała się każdy miesiąc 1 Tw:, a w Wrześniu przysługę roku 8 Tw: zapłacić. Pierwsza zapłata przypada na 1szego Stycznia 1857. Gdyby jednej zapłaty terminalnej nie trzymała i podrzuca się kwuli całej zaległej summy eksekucji; Skarżyciel prosi o odpis tej ugody na koszt oskarżonej. Koszt ponosi oskarżona. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Liquidation

- | | |
|--------------------------|------------|
| 1. Cop: für 1 Vor: | 2 1/2 sgr: |
| 2. dto für die Abschrift | 2 1/2 sgr. |

Summa 5 sgr.

+++ krzyżyki Agnieszki Dryi, Mihoł Bartłódziej, Lierke, Lehrer, Unterkreuzigungszeuge
J. Lipka

[nr 467] p. 311 spr. 533 (1856)

Działo się w Colonnowskiej 16 Grudnia 1856.

Przed niżej podpisanym sędziem polubnym dostawili się na dzisiaj puszczonego pozwu, znani i oba w polskiej mowie potężni:

- | | |
|---|--------------------|
| 1. kolonista Michael Bartłódziej jak skarżyciel | } oba z Bendawitz. |
| 2. wdowa Marianna Roth jak oskarżona | |

Pierwszy żądał 3 Tw., które mu po jego zmarłym Ojcu Błażku według oddania pisownego wysokiego królewskiego sądu kryssowego²³³ są naznaczone.

Oskarżona uznała ten dług za prawie i obowiązała się każdy miesiąc 15 Cz: zapłacić. Pierwszy raz 1szego Stycznia ma płacić. Gdyby jednej terminalnej zapłaty nie trzymała, podrzuca się na całą zaległą sumę eksekucji. Skarżyciel żąda odpisu u tej ugody na koszt oskarżonej. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Liquidation

- | | |
|------------------------------|------------|
| 1. Copialien für 1 Vorladung | 2 1/2 sgr: |
| 2. dto für die Abschrift | 2 1/2 sgr. |

Summa 5 sgr.

ooo Maria Roth, Unterschriftszeuge Stoschek, Mihoł Bartłódziej
J. Lipka

[nr 468] p. 312 spr. 534 (1856)

Spisano w Colonnowskiej 20 Grudnia 1856.

²³¹ Zapewne chodzi o sesję wyjazdową (Gerichtstag) Królewskiego Sądu Powiatowego w Strzelcach Opolskich (Königliches Kreis-Gericht Gross Strehlitz).

²³² Błędnie zam. Wojtki Kupskiego.

²³³ Królewski Sąd Powiatowy w Strzelcach Opolskich (Königliches Kreis-Gericht in Gross Strehlitz).

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu oba w polskiej mowie zdadni:

1. gościnny gospodarz Franz Grandoch jak skarżyciel, z Colonnowskiej

2. kolonista Jacob Strzelczyk jak oskarżony, z Harraschowskiej.

Pierwszy żądał z miesiąca Lipnia tego roku za wydane trunki 6 Tw: 15 Cz: i 9 fen:

Ostatni uznał ten dług za prawie i obowiązał się przy wypłacie w Styczniu 1857 2 Tw: 5 Cz: 9 fen:, w Lutym 2 Tw: 10 Cz:, a w Marcu 2 Tw: i wyłożone kosztu 5 Cz: zapłacić. Gdyby jednej terminalnej zapłaty nie trzymał, podrzuca się na całą zaległą sumę eksekucyi. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Liquidation

1. Copialien für 1 Vorl: 5 sgr:

Summa 5 sgr:

+++ krzyżyki Jacuba Strzelczyka, Stoschek, Unterkreuzungszeuge, Grandoch, Gastwirth

J. Lipka

[nr 469] p. 312-313 spr. 535 (1856)

Działo się w Colonnowskiej 20 Grudnia 1856.

Przed niżej podpisanym sędziem polubnym dostawili się na dzisiaj puszczonego pozwu:

1. Pan gościnny gospodarz Franz Grandoch jak skarżyciel, z Colonnowskiej

2. hutny robotnik Thomas Böhm jak oskarżony, z Colonnowskiej.

Pierwszy żądał za trunki 5 Tw: Ostatni uznał ten dług za prawie i obowiązał się w Styczniu 1857 1 Tw: 25, w Lutym 1 Tw: 20 Cz:, a w Marcu 1 Tw: 15 Cz: i 5 Cz: wyłożonych kosztów [p. 313] 5 Cz: zapłacić. Gdyby jednej terminalnej zapłaty nie trzymał, podrzuca się na całą zaległą sumę eksekucyi.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Liquidation

1. Copialien für 1 Vorl: 5 sgr:

Summa 5 sgr:

Thomas Böhm, Grandoch, Gastwirth

J. Lipka

[nr 470] p. 313 spr. 536 (1856)

Działo się w Colonnowskiej 21 Grudnia 1856.

Przed niżej podpisanym sędziem polubnym dostawili się na dzisiaj puszczonego pozwu:

1. Pan gościnny gospodarz Franz Grandoch jak skarżyciel

2. hutny robotnik Franz Przywara jak oskarżony

} oba z Colonnowskiej.

Przedmiot tej wzmowy jest następujący:

Pan gościnny gospodarz Grandoch wyklada, że mu Franz Przywara za trunki 3 Tw: dłużnym, którą zapłatą on pożąda. Ten oskarżony wypowiedział, że tylko 2 Tw: dłużni, i obowiązał się przy wypłacie w Styczniu 15 Cz:, w Lutym 15 Cz:, w Marcu 15 Cz:, w Kwietniu 15 Cz: i 5 Cz: kosztów zapłacić.

Gdyby jednej terminalnej zapłaty nie trzymał, jest skarżyciel upoważniony na całą zaległą sumę eksekucyi żądać. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Liquidation

1. Copialien für 2 Vorl: 5 sgr:

Summa 5 sgr:

Franz Przywara, Grandoch

J. Lipka

[nr 471] p. 314 spr. 537 (1856)

Spisano w Colonnowskiej 21 Grudnia 1856.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie zdadni:

1. kowal hutny Lorenz Gaidzik jak skarżyciel, z Renardzkiej huty

2. walczerz Franz Krzikała jak oskarżony, z Renardzkiej huty.

Pierwszy wykladał, że go Franz Krzikała zelażem²³⁴ tak uderzył, że krew z rany wypłynęła. Oskarżony przidał to i obowiązał się zaraz 5 Cz: za drogę skarżycielowi i 7 Cz: 6 fen: na ubogich i kosza zapłacić. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Lorenz Gaydzik, Franz Krzikalla

J. Lipka

[nr 472] p. 314 spr. 538 (1856)

Działo się w Colonnowskiej 22 Grudnia 1856.

Dzisiaj stawili się na puszczonego pozwu znani, wszyscy polacy:

1. kolonista Michael Zielonka jak skarżyciel, z Bendawitz

2. krawiec Ludwig Lubojanski jak skarżyciel, z Bendawitz

3. kowal Joseph Gruner jak oskarżony, z Cowolowskiej.

Skarżyciele wykładali, że ich Joseph Gruner i jego syn 18^{tego} bieżącego miesiąca w karczmie bił i kamuzelę potargał. Oskarżony przyznał się do tego i obowiązał się pierwszemu skarżycielowi za bole i za kamuzelę 1 Tw.; a drugiemu skarżycielowi 15 Cz: zapłacić w przeciągu 14 dni pod sekucją, i kosza zaraz zapłacić. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Mihal Zielonka, +++ Ludwig Lubojanski, Joseph Gruner, Franz Gruner, Stoschek, Unterkreuzungszeuge
J. Lipka

[nr 473] p. 315 spr. 539 (1856)

Działo się w Colonnowskiej 22 Grudnia 1856.

Przed niżej podpisanym sędziem polubnym dostawili się na dzisiaj puszczonego pozwu:

1. gościnny gospodarz Franz Grandoch jak skarżyciel

2. kowal Carl Klisch jak oskarżony oba z Colonnowskiej.

Pierwszy żądał za wybrane trunki, to jest piwo i gorzałkę, 3 Tw: 9 Cz: 9 fen: Oskarżony uznał ten dług za prawie, ale też ma za jeden świedrzyk²³⁵ 5 Cz:, a od chorobliwego konia, przy którym mudził²³⁶, 5 Cz: od skarżyciela do żądania, tak 2 Tw: 29 Cz: 3 fen: chce za cztery miesiące, 1^{szego} Stycznia 15 Cz:, 1^{szego} Lutego 15 Cz:, 1^{szego} marca 1 Tw:, a 1^{szego} Kwietnia 29 Cz: 3 fen: pod sekucją odpłacić i kosza ponosić. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Liquidation

1. Copialien für 1 Vorladung 2 sgr: 6 pf:

Summa 2 sgr: 6 pf:

Carl Klisch, Grandoch

J. Lipka

[nr 474] p. 315 spr. 540 (1856)

Spisano w Colonnowskiej 23^{tego} Grudnia 1856.

Przed niżej podpisanym sędziem polubnym dostawili się na dzisiaj puszczonego pozwu:

1. gościnny gospodarz Franz Grandoch jak skarżyciel, z Colonnowskiej

2. komornik Joseph Böhm jak oskarżony z Harraschowskiej.

Obie części są sędziu polubnemu osobiście znajome i przeciw jeich woli pojetości władza żadna wątpliwość.

Podpisany sędzia polubny zna po polsku mówić i pisać, co on na przysięgę urzędową zapewnia.

Pierwszy żąda za trunki / piwo i gorzałkę, 2 Tw: 28 Cz:

Oskarżony uznał ten dług za prawie i obowiązał się w Styczniu przy wypłacie 1 Tw.; w Lutym 1 Tw.; a w Marcu 28 Cz: i 5 Cz: kosztów zapłacić. Gdyby jednej terminalnej zapłaty nie trzymał, podrzuca się na całą zaległą sumę eksekucji. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Liquidation

1. Copialien für 2 Vorl: 5 sgr:

Summa 5 sgr:

²³⁴ Żelazem.

²³⁵ Świedrzyk, mały świder.

²³⁶ Mudzić – stpol. 'spędzać nad czymś dużo czasu; marnować czas'.

Joseph Böhm, Grandoch
J. Lipka

[nr 475] p. 316 spr. 541 (1856)

Spisano w Colonnowskiej 30 Grudnia 1856.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie zdadni:

1. gościnny gospodarz Franz Grandoch jak skarżyciel, z Colonnowskiej
2. kowal ręczny Johann Strzelczyk jak oskarżony, z Bendawitz.

Pierwszy żądał za wybrane trunki 1 Tw: 2 Cz: 6 fen: Ostatni uznał ten dług za prawie i obowiązał się go przy wypłacie w Styczniu w całej summie skarżycielowi oddać i 5 Cz: wyłożonych kosztów nazad powrócić. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Liquidation

1. Copialien für 2 Vorl: 5 sgr:

Summa 5 sgr:

Johan Strzelczyk, Grandoch
J. Lipka

[nr 476] p. 316-317 spr. 542 (1856)

Działo się w Colonnowskiej 30 Grudnia 1856.

Przed niżej podpisanym sędziem polubnym dostawili się na dzisiaj puszczoney pozew:

1. gościnny gospodarz Franz Grandoch jak skarżyciel, z Colonnowskiej
2. formierz Carl Aulich jak oskarżony, z Harraschowskiej.

Obie części są sędziu polubnemu osobiscie znajome i przeciw jeich woli pojętości władza żadna wątpliwość. Podpisany sędzia polubny zna po polsku mówić i pisać, co on na przysięgę urzędową zapewnia.

Pierwszy wykląda, że mu Carl Aulich za wybrane trunki [p. 317] 1 Tw: 13 Cz: dłużnym. Oskarżony uznał ten dług za prawie i obowiązał się przy wypłacie w Styczniu 23 Cz:, a w Lutym 20 Cz: i 5 Cz: kosztów, to jest przyszłego roku, pod sekucyją zapłacić. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Grandoch

J. Lipka

[nr 477] p. 317-318 spr. 543 (1856)

Działo się w Colonnowskiej 30^{tego} Grudnia 1856.

Przed niżej podpisanym sędziem polubnym dostawili się na dzisiaj puszczoney pozew:

1. gościnny gospodarz Franz Grandoch jak skarżyciel, z Colonnowskiej
2. kolonista Bernard Bossek jak oskarżony, z Harraschowskiej.

Obie części są sędziu polubnemu osobiscie znajome i przeciw jeich woli pojętości władza żadna wątpliwość. Podpisany sędzia polubny zna po polsku mówić i pisać, co on na przysięgę urzędową zapewnia.

Pierwszy wykląda, że mu Bernard Bossek za trunki 3 Tw: 29 Cz: 6 fen: dłużnym jest, którą zapłatę on żąda. Oskarżony przidał w prawdzie, że on jeszcze zalega, i obowiązuje się przy wypłacie w Styczniu 2 Tw:, a w Lutym przyszłego roku 1 Tw: 29 Cz: oddać. Gdyby jednej terminalnej zapłaty nie trzymał, jest skarżyciel upoważniony [p. 318] na całą zaległą summę sekucyje żądać. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Bossek Scholze, Grandoch

J. Lipka

[nr 478] p. 318 spr. 544 (1856)

Działo się w Colonnowskiej 30 Grudnia 1856.

Przed niżej podpisanym sędziem polubnym dostawili się na dzisiaj puszczoney pozew:

1. gościnny gospodarz Franz Grandoch jak skarżyciel, z Colonnowskiej
2. kolonista Nicolaus Rożek jak oskarżony, z Bendawitz.

Obie części są sędziu polubnemu osobiscie znajome i przeciw jeich woli pojętości władza żadna wątpliwość. Podpisany sędzia polubny zna po polsku mówić i pisać, co on na przysięgę urzędową zapewnia.

Pierwszy żądał za trunki 1 Tw: 27 Cz: Oskarżony uznał ten dług za prawie i obowiązał się przy wypłacie w Styczniu 1 Tw:, a w Lutym przyszłego roku 27 Cz: pod sekucyją zapłacić. Przeczytano,

przyzwolono i podpisano.

+++ Nicolaus Rożek, Stoschek, Unterkreuzungszeuge, Grandoch

J. Lipka

[nr 479] p. 319 spr. 545 (1856)

Działo się w Colonnowskiej 31 Grudnia 1856.

Przed niżej podpisanym sędziem polubnym stawili się na dzisiaj puszczony pozew:

1. gościnny gospodarz Franz Grandoch jak skarżyciel, z Colonnowskiej

2. kołodziej Urban Czok z wielkich Staniszc jak oskarżony.

Obie części są sędziu polubnemu osobiscie znajome i przeciw jeich woli pojetości władza żadna wątpliwość. Podpisany sędzia polubny zna po polsku mówić i pisać, co on na przysięgę urzędową zapewnia.

Franz Grandoch wykląda, że mu Urban Czok 2 Tł: 5 Cz: za trunki dłużnym jest, którą zapłatę on żąda. Oskarżony uznał ten dług za prawie i obowiązał się przy wypłacie w Styczniu 10 Cz:, w Lutym 10 Cz:, w Marcu 10 Cz:, w Kwietniu 10 Cz:, w Maju 10 Cz:, w Czerwcu 10 Cz:, a w Lipniu przyszłego roku 5 Cz: i 5 Cz: kosztów oddać. Gdyby jednej terminalnej zapłaty nie trzymał, podrzuca kwuli całej resztowej summy eksekucyi. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Liquidation

1. Copialien für 2 Vorl: 5

Summa 5 sgr:

Grandoch, Urban Czok

J. Lipka

[nr 480] p. 320 spr. 546 (1856)

Działo się w Colonnowskiej 31 Grudnia 1856.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie zdadni:

1. szwiec Thomas Kołodziej jak skarżyciel z Myśliny

2. Kurzok Carl Ochman jak oskarżony z Harraschowskiej.

Pierwszy żądał 14 Cz: za bóty. Ostatni uznał ten dług za prawie i obowiązał się przy wypłacie w Lutym przyszłego roku te pieniądze pod sekucją oddać. Przeczytano, przyzwolono i podpisano. Koszta ponosi oskarżony.

+++ Carl Ochmann, +++ Krzyżyki Thomka Kołodzieja, Stoschek, Unterkreuzungszeuge

J. Lipka

APOp, zesp. 62, sygn. 971
1863-1878

[nr 481] p. 1 spr. 1 (1863)

Spisano Colonnowska 3^{go} Września 1863.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdadni:

1. Młynarczik Joseph Drzemalla z Mischline

2. Kolonista Stephan Kaniuth z Heine

Pierwszy żądał od tego Stephana Kaniutha gotowych pieniędzy, co jego zmarłemu oycu Piotrowi Kaniuth porzyczał 10 Twardych; ostatni uznał ten dług za prawie i obowiązał się te 10 Twardych 1^{go} Stycznia 1864 naraz pod sekucją zapłacić i 5 czeskich kosztów ponosić.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Stepan Kaniut, Jozef Drzemala

a – u – s

Wischkowsky²³⁷

²³⁷ Cajetan Wischkowski – nauczyciel z Kolonowskiego. Wcześniej rozstrzygał w Myślinie, gdzie pracował jako nauczyciel w 1857 roku, „ARO”, Stück 14, 8 April 1859, s. 81. Przeniesiony na stanowisko nauczyciela w Kolonowskim w 1859 roku, „ARO”, Stück 1, 6 Januar 1859, s. 6. Od kwietnia 1859 rozjemca w Kolonowskim, „ARO”, Stück 19, 12 Mai 1859, s. 126, ponownie wymieniony na liście rozjemców w Kolonowskim w 1873 roku, „ARO”, Stück 43, 24 October 1873, s. 248 i w październiku 1876 roku, „ARO”, Stück 45, 10 November 1876, s. 292.

[nr 482] p. 2 spr. 2 (1863)

Spisano Colonnowska 3^{go} Września 1863.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdatni:

1. Młynarczik Joseph Drzēmalla z Mischline
2. Komornik Mikołaj Zmieszkoł z Brzinitzki.

Pierwszy żądał od tego Nikola Zmieszkoł gotowych pieniędzy, co mu porzyczał 10 Twardych, ostatni uznał ten dług za prawie i obowiązał się 1^{go} Stycznia 1864 – 5 Twardych, 1^{go} Lutego 1864 – 1 Twardy talar; 1^{go} Marca 1864 – 1 Twardy talar; 1^{go} Kwietnia 1864 – 1 Twardy talar; 1^{go} Maja 1864 – 1 Twardy talar a 1^{go} Czerwca 1864 – także 1 Twardy talar pod sekucją zapłacić i 5 czeskich kosztów ponosić.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Nikolai Zmienskoł, Jozef Drzēmala

a – u – s

Wischkowsky

[nr 483] p. 3 spr. 3 (1863)

Spisano Colonnowska 8^{go} Września 1863.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdatni:

1. Komornik Carl Wyciszczok
2. Komornik Franz Gruner,

oba z Bendawitz.

Pierwszy skarżył na przeciw tego Franza Grunera, że go 30^{tego} t. m. bez wszelkie przyczyny na ziemię udużył i w palec kdzsiuk²³⁸ ugryzł w Karczmie u Nowaka na Bendawitzach. Gdy się oba o tej sprawie rozmówieli, stała się ugoda, że oba skarzycielowi, ponieważ na ten ugryziony palec robić nie może, 1 Twardy talar nadgrody, 1 Twardy talar u lekarza za poswiadczenie i co maść na ten palec kosztować będzie, i 2 czeskie 6 fyników kosztów zapłacić się obowiązał, to jest pod sekucją do 12^{tego} t. m.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Franz Graner, Karl Wyciscok

a – u – s

Wischkowsky

[nr 484] p. 4 spr. 4 (1863)

Spisano Colonnowska 25^{tego} Września 1863.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdatni:

1. Kupiec Dawid Roth
2. Komornik Bernhard Kolder,

oba z Bendawitz.

Pierwszy żądał od tego Bernhard Kolder za towar korzeny i krojny 7 Twardych 20 czeskich; ostatni uznał ten dług za prawie i obowiązał się te 7 Twardych i 26 czeskich na trzy Termine, to jest 10^{tego} Paizdziernika t. r. 2 Twardy 20 czeskich, 10^{tego} Listopada t. r. 2 Twardy 20 czeskich, a 10^{tego} Grudnia t. r. 2 Tw. 10 czeskich pod sekucją zapłacić i 5 czeskich kosztów ponosić.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Schaffarczyk, Unterkreuzungszeuge, +++ Bernhard Kolder, D. Roth

a – u – s

Wischkowsky

[nr 485] p. 7 spr. 7 (1863)

Spisano Colonnowska 8^{go} Paizdziernika 1863.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdatni:

1. Sigismund Kemsy z wielkich Strzelec
2. Wdowa Johanna Gorewoda z Colonnowskiego.

Pierwszy żądał od tej Johanny Gorewoda z²³⁹ towar krojny 3 Twardy; ostatnia uznała ten dług za prawie i obowiązała się te 3 Twardy aż do 1^{go} Lutego 1864 pod sekucją zapłacić i 2 czeskie 6 fyni-

²³⁸ Kciuk.

²³⁹ Za.

ków kosztów ponosić.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Z. Kempsey, +++ Johanna Gorewoda, Schaffarczyk Zeuge

a – u – s

Wischkowsky

[nr 486] p. 9 spr. 9 (1863)

Spisano Colonnowska 22t Paizdziernika 1863.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdatni:

1. Gościenny M: Breslauer z Colonnowskiego

2. Formirz Franz Ziaja z Brzinitzki.

Pierwszy żądał od tego Franza Ziaja za trunek 22 czeskich 6 fyników; ostatni uznał ten dług za prawie i obowiązał się te 22 czeskie 6 fyników 10^{tego} Listopada t. r. naraz pod sekucyją zapłacić i 2 czeskie 6 fyników kosztów ponosić.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Franz Zaia, M. Breslauer

a – u – s

Wischkowsky

[nr 487] p. 10 spr. 11 (1864)

Spisano Colonnowska 7^{go} Stycznia 1864.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdatni:

1. Kupiec Isaac Berg z Colonnowskiego

2. Kómornik Mathusz Hadaś z Harraszowskie.

Pierwszy żądał od tego Mathusza Hadaś za chleb i rozmajtą mąkę 1 Twardy talar 15 czeskich i 3 fyniki; ostatni uznał ten dług za prawie i obowiązał się ten 1 Twardy talar 15 czeskich i 3 fyniki 7^{go} Lutego t. r. pod sekucyją zapłacić i 2 czeskie 6 fyników kosztów ponosić.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Matus Chadas, I. Berg

a – u – s

Wischkowsky

[nr 488] p. 10 spr. 12 (1864)

Spisano Colonnowska 14t Stycznia 1864.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdatni:

1. Komornik Jacob Ptok z Bendawitz

2. Kurzak Carl Ochmann z Kowolowskiego.

Pierwszy żądał od tego Carla Ochmanna gotowych pieniędzy 4 Twardych; ostatni uznał ten dług za prawie i obowiązał się te 4 Twardy do 15^{tego} Maja t. r. pod sekucyją zapłacić i 3 czeskich kosztów ponosić.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Carl Ochmann, Ptok

a – u – s

Wischkowsky

[nr 489] p. 15 spr. 17 (1864)

Spisano Colonnowska 18^{tego} Lutego 1864.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdatni:

1. Kupiec Dawid Roth z Bendawitz

2. Hałupnik Bartek Koy z Brzinitzki.

Pierwy żądał od tego Hałupnika Bartek Koy za towar korzenny i krojny 6 Twardych 15 czeskich; ostatni uznał ten dług za prawie i obowiązał się ten dług 6 Twardych 15 czeskich 14^{tego} Marca t. r. naraz pod sekucyją zapłacić i 2 czeski 6 fyników kosztów ponosić.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Schaffarczyk, Zeuge, +++ Bartek Koy, D. Roth

a – u – s

Ausfert. d. 16/3.64.

Wischkowsky

[nr 490] p. 17 spr. 20 (1864)

Colonnowska d. 9t Marca 1864.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdatni:

1. Meister Szwiec Johann Muskalla

2. Komornik Johann Reinisch,

oba z Bendawitz.

Pierwszy żądał od tego Johann Reinisch za bóty Resztę zapłaty 10 czeskich; ostatni uznał ten dług za prawie i obowiązał się te 10 czeskich do 12^{tego} t. m. pod sekucją zapłacić i 2 czeskie 6 fyników kosztów ponosić.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Schaffarczyk, Zeuge, +++ Johann Reinisch, Muskalla

a – u – s

Wischkowsky

[nr 491] p. 17 spr. 21 (1864)

Colonnowska 10t Marca 1864.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkład²⁴⁰ w polskiej mowie oba zdatni:

1. Komornik Andreas Bronder z Rogolowtza

2. Kolonista Sebastian Ochmann z Harraschowskie.

Pierwszy skarżył tego Sebastian Ochmanna, że go 6^{go} t. m. złodziejem przezwiał; gdy się oba o téj sprawie rozmowili, stała się ugoda, że oskarżony 5 czeskich kosztów zapłacić się obowiązał.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

+++ Sebastian Ochmann, +++ Andreas Bronder

[nr 492] p. 19 spr. 23 (1864)

Spisano Colonnowska 29t Kwietnia 1864.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdatni:

1. Kolonista Thomas Machnik z Heine

2. Hałupnik Bartek Koy z Brzinitzki.

Pierwszy żądał od tego Bartka Koy gotowych pieniędzy 20 Twardych i 2 Twardy uroków i 6 czeskich za ziemniaki; ostatni uznał ten dług za prawie i obowiązał się te 20 Twardych, i 2 Twardy uroków i 6 czeskich za ziemniaki 17^{tego} Lipca t. r. naraz z podziękowaniem pod sekucją zapłacić i 5 czeskich kosztów ponosić.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Bartek BKoy, Tomek Machnik

a – u – s

Wischkowsky

[nr 493] p. 22 spr. 26 (1864)

Spisano Colonnowska 13t Maja 1864.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdatni:

1. Kupiec Dawid Roth z Bendawitz

2. Kurzak Joseph Soika z Rogolowtza.

Pierwszy żądał od tego Kurzaka Joseph Soika za towar korzenny i krojny 8 Twardych 27 czeskich; ostatni uznał ten dług za prawie i obowiązał się 15^{tego} Czerwca t. r. 5 Twardych, a 15t Lipca t. r. 4 Twardy 27 czeskich pod sekucją zapłacić i 2 czeskie 6 fyników kosztów ponosić; gdyby ale jednego Terminu płacenia nie trzymał, wtenczas Dawid Roth jest upoważniony na cały dług sekucyje żądać.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

+++ Joseph Soika, Karl Wyciscok, D. Roth

a – u – s

Wischkowsky

²⁴⁰ Rozkładu.

[nr 494] p. 23 spr. 27 (1864)

Spisano Colonnowska 23t Maja 1864.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdadni:

1. Kupiec Dawid Roth z Bendawitz
2. Carl i Josepha Ochmann, małżonkowie, komornicy z Kowolowskiego.

Pierwszy żądał od tych Carla i Josephy Ochmann, Kórnowników z Kowolowskiego, za towar krajny i korzenny 12 Twardych; ostatni uznali ten dług za prawie i obowiązali się te 12 Twardych aż do 15^{tego} Czerwca t. r. pod sekucyją zapłacić i 2 czeskie 6 fyników kosztów ponosić.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

+++ Josepha Ochmann, Carl Ochmann, D. Roth

a – u – s

Wischkowsky

Ausfert. d. D. Roth d. 9t Maerz 1865 ertheilt.

[nr 495] p. 25 spr. 29 (1864)

Spisano Colonnowska 28t Maja 1864.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdadni:

1. Kolonista Jacob Kazior z Mischline
2. Wdowa Lucia Kaniuth z Heine.

Pierwszy żądał od tej Wdowy Lucia Kaniuth gotowych pieniędzy 3 Twardy 16 czeskich; ostatnia uznała ten dług za prawie i obowiązała się 24^{tego} Czirwca t. r. 15 czeskich; 24^{tego} Lipca t. r. 15 czeskich; 24 Sierpnia t. r. 15 czeskich; 24^{tego} Września t. r. 15 czeskich; 24t Października t. r. 15 czeskich; 24^{tego} Listopada t. r. 15 czeskich, a 24^{tego} Grudnia t. r. 16 czeskich pod sekucyją zapłacić i 5 czeskich kosztów ponosić.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

+++ Lucia Kaniuth, Kazior

a – u – s

Wischkowsky

[nr 496] p. 26 spr. 30 (1864)

Spisano Colonnowska 12o Czerwca 1864.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdadni:

1. Hałupnik Johann Jendrusch z Kowolowskiego
2. Komornik Valentin Motzny z Colonnowskiego.

Pierwszy skarżył tego Valentina Motznygo, że mu jego pastucha Vinzent Motzny 7^{go} t. m. na jego łące paść; gdy się oba o tej sprawie rozmówieli, stała się ugoda, że obskarżony 12^{tego} Lipca t. r. nadgrody za szkodę 10 czeskich pod sekucyją zapłacić się obowiązał i 5 czeskich kosztów ponosić.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

+++ Valentin Motzny, Johan Jendrus

a – u – s

Wischkowsky

[nr 497] p. 27 spr. 31 (1864)

Spisano Colonnowska 14o Czerwca 1864.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdadni:

1. Kupiec Dawid Roth z Bendawitz
2. Kolonista Sebastian Ochmann z Harraschowskie.

Pierwszy żądał od tego Sebastian Ochmann za towar korzenny i mąkę 14 Twardych; ostatni żądał uznać ten dług za prawie i obowiązał się te 14 Twardych pod sekucyją do 10^{tego} Lipca t. r. zapłacić i 2 czeskie 6 fyników kosztów ponosić.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Franz Nowak, Zeuge, +++ Sebastian Ochmann, D. Roth

a – u – s

Wischkowsky

[nr 498] p. 28 spr. 32 (1864)

Spisano Colonnowska 18t Czerwca 1864.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdatni:

1. Kolonista Anton Malik
 2. Kolonista Jacob Barthodziej,
- oba z Harraschowskie.

Pierwszy żądał od tego Jacoba Barthodziej nadgrody za kapustę, którą od niego kupił, a ponieważ wszystka cheblowana²⁴¹ nie była, 15 czeskich; ostatni uznał to za prawie i obowiązał się te 15 czeskich do 19t Czerwca t. r. pod sekucyją zapłacić.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Bossek Scholze, +++ Jacob Barthodziej, Anton Malik

a – u – s

Wischkowsky

[nr 499] p. 29 spr. 33 (1864)

Spisano Colonnowska 1^{go} Lipca 1864.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdatni:

1. Dawid Roth, kupiec z Bendawitz
2. Kómornik Jacob Pissniok z Kowolowskiego.

Pierwszy żądał od tego Jacoba Pissniok z Kowolowskiego za towar korzenny i krojny 6 Twardych 15 czeskich; ostatni uznał ten dług za prawie i obowiązał się te 6 Twardych 15 czeskich do 10^{tego} Sierpnia t. r. pod sekucyją zapłacić i 5 czeskich kosztów ponosić.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

D. Roth, +++ Jacob Pissniok, Schaffarczyk, Zeuge

a – u – s

Wischkowsky

[nr 500] p. 30 spr. 34 (1864)

Spisano Colonnowska 2^{go} Lipca 1864.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdatni:

1. Kowal Carl Labuss z Kowolowskiego
2. Schołtyss Johann Dryia z Bendawitz.

Pierwszy żądał skarżył od tego Johann Dryia, że mu 29^{tego} t. m. na jego ziemniakach jego syn Carl krowę past i ziemniaki zniszczył; gdy się oba o tej sprawie rozmówili stała się ugoda, że oskarżony Johann Dryia do 15^{tego} Października t. r. miech kartofli za tę szkodę Carlowi Labuss pod sekucyją nadgrodzić się obowiązał i 5 czeskich kosztów ponosić.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Johan Dryia, Carl Lalus

a – u – s

Wischkowsky

[nr 501] p. 32 spr. 36 (1864)

Spisano Colonnowska 7^{go} Lipca 1864.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdatni:

1. Kupiec Dawid Roth z
 2. Kolonista Simon Pikosz,
- oba z Bendawitz.

Pierwszy żądał od tego Simona Pikosz za trawę nadgrody, co mu na łące w nocy 5^{tego} Lipca t. r. nabrał 10 Twardych; gdy się oba o tej sprawie rozmówili stała się ugoda, że Simon Pikosz się obowiązał nadgrody za tę trawę 6 Twardych do 1^{go} Poździernika t. r. pod sekucyją zapłacić i 5 czeskich kosztów ponosić.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

D. Roth, +++ Simon Pikosz, Schaffarczyk, Schriftszeuge

a – u – s

²⁴¹ 'szatkowana'.

Wischkowsky

[nr 502] p. 35 spr. 39 (1864)

Spisano Colonnowska 17t Lipca 1864.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdadni:

1. Formier Bernhard Kolder z Bendawitz
2. Kómornik Franz Strzelczik z Bendawitz.

Pierwszy skarżył naprzeciw tego Franza Strzelczika, że ga 10^{tego} t. m. w karczmie u Nowaka na Bendawitzach raz w gębę uderzył; gdy się oba o téj sprawie rozmówieli, stała się ugoda, że oskarżony 5 czeskich kosztów do 18t t. m. pod sekucyją zapłacić się obowiązwał.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

+++ Franz Strzelczik, +++ Bernhard Kolder, Franz Garbasz, Zeuge

a – u – s

Wischkowsky

[nr 503] p. 36 spr. 40 (1864)

Spisano Colonnowska 20t Lipca 1864.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie wszyscy zdadni:

1. Kolonista Gregor Bock z Bendawitz
2. Komornik Casper Gomoluch z Colonnowskiego
3. Komornik Johann Dryia z Colonnowskiego.

Pierwszy skarżył tego Caspra Gomolucha i Johann Dryia, że ich pastuszy bydło na jego łące 10^{tego} i 11t t. m. paśli; gdy się wszyscy o téj sprawie rozmówieli, stała się ugoda, że oskarżony Casper Gomoluch 7 czeskich 6 fyników za to paszenie, a 2 czeskie 6 fyników kosztów pod sekucyją, a Johann Dreia 5 czeskich za paszenie i 2 czeskie 6 fyników kosztów także pod sekucyją do 14 dni zapłacić się obowiązali.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Kasper Gomoluch, Johann Dryia, Gregor Bock

a – u – s

Wischkowsky

[nr 504] p. 37 spr. 41 (1864)

Spisano Colonnowska 8^{go} Sierpnia 1864.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdadni:

1. Kupiec Dawid Roth z Bendawitz
2. Kolonista Anton Malik z Harraschowskie.

Pierwszy żądał od tego Antonia Malik za towar krojny 4 Twardy 7 czeski i 3 fyniki; ostatni uznał ten dług za prawie i obowiązwał się te 4 Twardy 7 czeskie i 3 fyniki 23^{tego} Sierpnia t. r. naraz pod sekucyją zapłacić i 5 czeskich kosztów ponosić.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Anton Malik, D. Roth

a – u – s

Wischkowsky

[nr 505] p. 38 spr. 42 (1864)

Spisano Colonnowska 8^{go} Sierpnia 1864.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie oba zdadni:

1. Formirz Georg Ludwig z Brzinitzki
2. Formirz Ignatz Kroll z Colonnowskiego.

Pierwszy skarżył tego Ignatza Krolla przed niżej podpisanym pojednawczym 4^{tego} t. m., że go tego samego dnia na hutnem miescu na Colonnowskim za kark chwycił; gdy się oba o téj sprawie rozmówieli, stała się ugoda, że oskarżony 5 czeskich kosztów do 8 dni pod sekucyją zapłacić się obowiązwał.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Ignaz Kroll, George Ludwig

a – u – s

Wischkowsky

[nr 506] p. 39 spr. 43 (1864)

Spisano Colonnowska 8^{go} Sierpnia 1864.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdatni:

1. Kupiec Dawid Roth z Bendawitz
2. Gichciarz Simon Bączek z Colonnowskiego.

Pierwszy żądał od tego Simon Bączek za towar krojny 1 rh. 22 czeskie 6 fyników; ostatni uznał ten dług za prawie i obowiązał się ten 1 Twardy talar 22 czeskie i 6 fyników do 8 dni pod sekucją zapłacić i 2 czeskie 6 fyników kosztów ponosić.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Simon Bonczek, D. Roth

a – u – s

Wischkowsky

[nr 507] p. 40 spr. 44 (1864)

Spisano Colonnowska 9^t Sierpnia 1864.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdatni:

1. Kupiec Dawid Roth z Bendawitz
2. Kowal Carl Dryia z Renardskiego.

Pierwszy żądał od tego Carl Dryia za towar krojny 2 Twardy; ostatni uznał ten dług za prawie i obowiązał się te 2 Twardy do 12^{tego} Września t. r. naraz pod sekucją zapłacić i 5 czeskich kosztów ponosić.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

D. Roth, Karl Dryia

a – u – s

Wischkowsky

[nr 508] p. 41 spr. 45 (1864)

Spisano Colonnowska 10^t Sierpnia 1864.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdatni:

1. Kupiec Dawid Roth z Bendawitz
2. Kómornik Philip Barthodziej z Harraschowski.

Pierwszy żądał od tego Philipa Barthodziej za towar krojny 7 Twardy 17 czeskich; ostatni uznał ten dług za prawie i obowiązał się te 7 Twardych 17 czeskich aż do 15^{tego} Września t. r. naraz pod sekucją zapłacić i 2 czeskie 6 fyników ponosić.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Filip Bartodzey, D. Roth

a – u – s

Wischkowsky

[nr 509] p. 42 spr. 46 (1864)

Spisano Colonnowska 10^{tego} Sierpnia 1864.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdatni:

1. Kupiec Dawid Roth z Bendawitz
2. Komornik Johann Reinisch z Bendawitz.

Pierwszy żądał od tego Johann Reinisch za towar towar korzenny 9 rh. 2 czeskie 3 fyniki; ostatni uznał ten dług za prawie i obowiązał się 11^{tego} Sierpnia t. r. 4 Twardy, 11^{tego} Września t. r. 2 Twardy 15 czeskich a 11^{tego} Października t. r. 2 Twardy 17 czeskich 3 fyniki pod sekucją zapłacić i 2 czeskie 6 fyników kosztów ponosić.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Rienisch, D. Roth

a – u – s

Wischkowsky

[nr 510] p. 43 spr. 47 (1864)

Spisano Colonnowska 10^t Sierpnia 1864.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdatni:

1. Kupiec Dawid Roth z Bendawitz

2. Kolonista Mathias Malik także z Bendawitz.

Pierwszy żądał od tego Mathias Malik za mąkę i towar korzenny 9 Twardych 23 czeskie i 6 fyników; ostatni uznał ten dług za prawie i obowiązał się te 9 Twardych 23 czeskie i 6 fyników do 15^{tego} Września t. r. naraz pod sekucyją zapłacić i 2 czeskie 6 fyników kosztów ponosić.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Mathias Malik, D. Roth

a – u – s

Wischkowsky

[nr 511] p. 44 spr. 48 (1864)

Spisano Colonnowska 25t Sierpnia 1864.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdatni:

1. Kómornik Franz Strzelczik z wielkich Stanisich

2. Werkmeister Gottlieb Kirchner z Kowolowskiego.

Pierwszy skarżył 18^{tego} t. m. naprzeciw tego Gottlieba Kirchner, że mu 17 t. m. na ziemniakach krowę jego syn pasł; gdy się oba o tej sprawie rozmówieli, stała się ugoda, że oskarżony do 10t Września t. r. 15 czeskich za to paszenie zapłacić się obowiązał, a gdyby Terminu płacenia nie trzymał, wtenczas Franz Strzelczik jest obowiązany Exekucyie żądać.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Franz Strzelczyk, Gottlieb Kirchner

a – u – s

Wischkowsky

[nr 512] p. 48 spr. 52 (1864)

Spisano Colonnowska 1^{go} Listopada 1864.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdatni:

1. Kolonista Christian Podborny z Harraschowskie

2. Kurzak Jacob Ochmann z Rogolowtza.

Pierwszy skarżył 14. Października t. r. naprzeciw tego Jacob Ochmann, że jego bydło na łąkę mu przestąpiło; gdy się oba o tej sprawie rozmówieli, stała się ugoda, że oskarżony do 14 dni 15 czeskich za to przestąpienie jego bydła skarzycielowi po sekucyją zapłacić się obowiązał i 2 czeskie 6 fyników kosztów ponosić.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

+++ Jacob Ochmann, Krystyna Podborny

a – u – s

Wischkowsky

[nr 513] p. 52 spr. 56 (1864)

Spisano Colonnowska 29t Grudnia 1864.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdatni:

1. Wdowa Johanna Machnik aus Kowolowska

2. Komornik Jacob Kołodziej, ebenfalls aus²⁴² Kowolowska.

Pierwsza żądała od tego Jacoba Kołodziej za cwierć roku myta i za mięsias wyżywienia swego syna Carła, ponieważ przed czasem z służby był oddalony, 1 Twardy talar 20 czeskich; ostatni uznał ten dług za prawie i obowiązał się 1^{go} Kwietnia 1865 1 Twardy talar, a 1^{go} Czerwca 1865 – 20 czeskich pod sekucyją zapłacić i 5 czeskich kosztów ponosić.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Jakub Kołodziej, +++ Johanna Machnik, Kutz, Scholz, Unterschz.

a – u – s

Wischkowsky

²⁴² Z niem. ebenfalls aus – ‘również z’.

[nr 514] p. 55 spr. 59 (1865)

Spisano Colonnowska 15t Marca 1865.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdatni:

1. Kupiec Dawid Roth z Bendawitz
2. Komornik Casper Rehlich z Harraschowskie.

Pierwszy żądał od tego Caspra Rehlich za towar krojny i korzenny 5 Twardych 19 czeskich; ostatni uznał ten dług za prawie i obowiązał się 10^{tego} Kwietnia t. r. 2 Twardy 25 czeskich, a 10t Maja t. r. 2 Twardy 24 czeskie pod sekucją zapłacić i 5 czeskich kosztów ponosić.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Dawid Roth, Casper Röhlich

a – u – s

Wischkowsky

Kläger beantragt eine Abschrift des Vergleich.

[nr 515] p. 56 spr. 60 (1865)

Spisano Colonnowska 16t Marca 1865.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdatni:

1. Kupiec Dawid Roth z Bendawitz
2. Kolonista Joseph Maletzki z Harraschowskie.

Pierwszy żądał od tego Josepha Maletzkiego za towar korzenny i krojny 2 Twardy 20 czeskich; ostatni uznał ten dług za prawie i obowiązał się te 2 Twardy 20 czeskich do 16t Kwietnia t. r. pod sekucją zapłacić i 5 czeskich kosztów ponosić.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Dawid Roth, +++ Joseph Maletzki, Johan Dryia

a – u – s

Wischkowsky

[nr 516] p. 57 spr. 61 (1865)

Spisano Colonnowska 19t Marca 1865.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdatni:

1. Kowal Casper Hadamik z
2. Wolny Zagrodnik Bernhard Bock,

oba z Kowolowskiego.

Pierwszy skarżył 14t t. m. naprzeciw tego Bernharda Bock, że jego pies cerę Ewę 14 l. m. mu użarł; gdy się oba o tej sprawie rozmówieli, stała się ugoda, że oskarżony kosztów 5 czeskich zaraz zapłacić się obowiązał.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Bernadt Bok, Kaspe Hadamik

a – u – s

Wischkowsky

[nr 517] p. 58 spr. 62 (1865)

Spisano Colonnowska 23t Marca 1865.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdatni:

1. Kupiec Dawid Roth
2. Kolonista Mathias Malik,

oba z Bendawitz.

Pierwszy żądał od tego Mathiasa Malik za towar krojny i korzenny 3 Twardy 18 czeskich 9 fyników; ostatni uznał ten dług za prawie i obowiązał się te 3 Twardy 18 czeskich 9 fyników aż do 23t Czerwca t. r. naraz pod sekucją zapłacić i 5 czeskich kosztów ponosić.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

D. Roth, Mathias Malik

a – u – s

Wischkowsky

[nr 518] p. 70 spr. 74 (1865)

Spisano Colonnowska 18^{tego} Sierpnia 1865.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdatni:

1. Kupiec Dawid Roth
 2. Komornik Johann Reinisch,
- oba z Bendawitz.

Pierwszy żądał od tego Johanna Reinisch za towar korzenny i krojny 8 Twardych 15 czeskich; ostatni uznał ten dług za prawie i obowiązał te 8 Twardych 15 czeskich na dwa razy, to jest 10^{tego} Września tego roku 4 Twardy 7 czeskich 6 fyników, a 10t Października t. r. 4 Twardy 7 czeskich 6 fyników pod sekucyją zapłacić i 5 czeskich kosztów ponosić.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Merka, Unterkreuzungszeuge des Johann Reinisch, +++ Johann Reinisch, D. Roth

a – u – s

Wischkowsky

[nr 519] p. 71 spr. 75 (1865)

Spisano Colonnowska 27t Sierpnia 1865.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdatni:

1. Kolonista Franz Szatton z Bendawitz
2. Kowal Casper Hadamik z Kowolowskiego.

Pierwszy skarżył naprzeciw tego Caspra Hadamika 30t Lipca t. r., że jego opiekunika²⁴³ Ignatza Bogdoll tego samego dnia ręką bez głowę uderzył i tak popchnął także rękami, że sobie o ziemię golenie oranił; gdy się oba o tej sprawie rozmówili stała się ugoda, że oskarżony na świecie do kościoła do wielkich Stanisich do rąk Pana Fararza Nowak 15 czeskich do 14 dni pod sekucyją zapłacić się obowiązał i 5 czeskich 6 fyników kosztów ponosić.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Kasper Hadamik, Franz Schaton

a – u – s

Wischkowsky

[nr 520] p. 72 spr. 76 (1865)

Spisano Colonnowska 15^{tego} Września 1865.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdatni:

1. Komornik Jacob Pishniok
 2. Kowal Anton Barthodziej,
- oba z Kowolowskiego.

Pierwszy skarżył tego Antonia Barthodzieja, że mu jego dzieci Joseph i Johanna przez przekładanie jęczmienia w studole zniszczyły, a żąda za to nadgrody 12 czeskich 6 fyników; ostatni się przyznał do tego, a gdy się oba o tej sprawie rozmówili się, stała się ugoda, że oskarżony za zniszczenie tego jęczmienia 12 czeskich 6 fyników zapłacić się obowiązał i pod sekucyją do 16^{tego} t. m. zapłacić i 5 czeskich kosztów ponosić.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Anton Bartodziej, +++ Jacob Pishniok, Jakub Strzelczyk, Zeuge den Unterkreuzungsschrift der Jacob Pishniok

a – u – s

Wischkowsky

[nr 521] p. 74 spr. 78 (1865)

Spisano Colonnowska 6t Października 1865.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdatni:

1. Szleiflerz Emanuel Huntscha z Colonnowskiego
2. Hałupnik Bartek Drya z Bendawitz.

Pierwszy skarżył 3^{go} t. m. tego Bartka Dryę o szkodę, którą mu jego gęsi i krowe na kapuście uczyni-

²⁴³ Podopiecznego.

ły; gdy się oba o tej sprawie rozmówili, stała się ugoda, że obskarżony za tę szkodę 1 Twardy talar i 5 czeskich kosztów do 12^{tego} t. m. pod sekucją zapłacić się obowiązwał.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Emanuel Huntscha, Bartek Dreia

a – u – s

Wischkowsky

[nr 522] p. 75 spr. 79 (1865)

Spisano Colonnowska 9^{tego} Października 1865.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdatni:

1. Kupiec Dawid Bendawitz
2. Komornik Franz Kullig z Kowolowskiego.

Pierwszy żądał od tego Franza Kulliga za towar korzenny i krojny 15 Twardych; ostatni uznał ten dług za prawie i obowiązwał się te 15 Twardych do 17^{tego} tego miesiąca pod sekucją zapłacić i 5 czeskich kosztów ponosić.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Franz Kulik, D. Roth

a – u – s

Wischkowsky

[nr 523] p. 81 spr. 85 (1866)

Spisano Colonnowska 1^{go} Lutego 1866.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdatni:

1. Karczmarz Dawid Friedmann z Bendawitz
2. Komornik Victor Soika z Kowolowskiego.

Pierwszy żądał od tego Victora Soiki za trunki 1 Twardy talar 12 czeskich 6 fyników; ostatni uznał ten dług za prawie i obowiązwał się ten 1 Twardy talar 12 czeskich 6 fyników do 11^{tego} Lutego t. r. pod sekucją zapłacić i 2 czeskie 6 fyników kosztów ponosić.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Wiktor Soika, D. Fridman

a – u – s

Wischkowsky

[nr 524] p. 83 spr. 87 (1866)

Spisano Colonnowska 29t Kwietnia 1866.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdatni:

1. Komornik Gregor Ziaja z Renardskiego
2. Huttny robotnik Thomas Zmieszkoł z Brzinitzki.

Pierwszy skarżył 22t t. m. naprzeciw tego Thomassa Zmieszkoł, że go tego samego dnia w Karczmie w wielk. Staniszcach bez wszelkiej przyczyny za kark uchwycił, nogami po twarzy i głowie deptał i kopał, tak że go bardzo poranił; gdy się oba o tej sprawie rozmówili, stała się ugoda, że obskarżony skarżycielowi za zmułę, ponieważ tygodzien wcale robić nie mógł, i za lekowanie 3 Twardy do 15^{tego} Maja t. r. pod sekucją zapłacić się obowiązwał i 5 czeskich kosztów ponosić; obskarżony dla obraźnia od skarżyciela także dalej skarżyć nie będzie.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Th. Zmieszkoł, Ziaja

a – u – s

Wischkowsky

[nr 525] p. 86 spr. 90 (1866)

Spisano Colonnowska 26t Maja 1866.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdatni:

1. Karczmarz Dawid Friedmann
2. Wycuźnik Casper Wyciszczok,

oba z Béndawitz.

Pierwszy żądał od tego Caspra Wyciszczoka za trunki i chleb 26 czeskich 6 fyników; ostatni uznał ten dług za prawie i obowiązał się te 26 czeskich 6 fyników aż do 26t Lipca t. r. naraz pod sekucją zapłacić i 5 czeskich kosztów ponosić.
Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

[nr 526] p. 87 spr. 91 (1866)

Verhandelt Colonnowska d. 26^{tego} Maja 1866.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdatni:

1. Handlerz Joseph Malik z Bendawitz
2. Zogrodnik Bernhard Bock z Kowolowska

Pierwszy skarżył tego Bernharda Bock, że go 22^{tego} t. m. na szynku u Friedmanna na Bendawitzach bez przyczynę nasładował, że gdyby był prawy człowiek, toby niebył w więzieniu siedział; gdy się oba o tej sprawie rozmówili, stała się ugoda, że oskarżony 5 czeskich kosztów ponosić się obowiązał.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Bernadt Bok, Josef Malik

a – u – s

Wischkowsky

[nr 527] p. 88 spr. 92 (1866)

Spisano Colonnowska 11^{tego} Lipca 1866.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdatni:

1. Karzmarz Franz Nowak z Bendawitz
2. Kurzak Simon Urbainczik z Kowolowskiego.

Pierwszy żądał od tego Simona Urbainczyka za trunki 19 czeskich; ostatni uznał ten dług za prawie i obowiązał się te 19 czeskich do 11^{tego} Września t. r. naraz pod sekucją zapłacić i 2 czeskie 6 fyników ponosić.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Franz Nowak, +++ Simon Urbainczik, Kuczka, Zeuge

a – u – s

Wischkowsky

[nr 528] p. 89 spr. 93 (1866)

Spisano Colonnowska 17t Lipca 1866.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdatni:

1. Kupiec Dawid Roth z
 2. Komornik Franz Lubojański,
- oba z Bendawitz.

Pierwszy żądał od tego Franza Lubojańskiego za towar korzenny i krojny 9 Twardych 4 czeskie; ostatni uznał ten dług za prawie i obowiązał się te 9 Twardych 4 czeskie od pierwszego Stycznia t. r. każdy miesiąc 1 Twardy talar, aż cały dług będzie oddanny zapłacić i 5 czeskich kosztów ponosić; gdyby Franz Lubojański jednego Terminu nie trzymał, wtenczas Dawid Roth jest obowiązany na cały dług sekucyje żądać.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

+++ Franz Lubojański, Mocny Schulze, D. Roth

a – u – s

Wischkowsky

[nr 529] p. 90 spr. 94 (1866)

Spisano Colonnowska 19t Lipca 1866.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdatni:

1. WYROBNIK Johann Strzelczik
2. WYROBNIK Franz Pilarsky.

Pierwszy skarżył tego Franza Pilarskiego 5^{tego} t. m., że go 3^{go} t. m. w gościencu tutajszem pantoflem

w czoło uderzył i na drodze raz o ziemię znął; gdy się obo²⁴⁴ o tej sprawie rozmówili, stała się ugoda, ze obskarżony skarżycielowi za zmuę 10 czeskich a 5 czeskich kosztów pod sekucyją zaraz dzisiaj zapłacić się obowiązał.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Franz Pilarsky, +++ Johann Strzelczik

a – u – s

Wischkowsky

[nr 530] p. 91 spr. 95 (1866)

Spisano Colonnowska 19t Lipca 1866.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdatni:

1. Kupiec Dawid Roth z Bendawitz
2. Komornik Anton Wonsik z Renardskiego.

Pierwszy żądał od tego Antonia Wonsik za towar krojny 2 Twarde, ostatni uznał ten dług za prawie i obowiązał się do 1^{go} Października t. r. pod sekucyją zapłacić.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Anton Wonsik

a – u – s

Wischkowsky

[nr 531] p. 92 spr. 96 (1866)

Spisano Connowska 19t Lipca 1866.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdatni:

1. Kupiec Dawid Roth z Bendawitz
2. Komornik Andreas Waclawczik, także z Bendawitz.

Pierwszy żądał od tego Andreea Waclawczik za towar krojny i korzeny 5 Twardych 10 czeskich; ostatni uznał ten dług za prawie i obowiązał się 15^{tego} Sierpnia t. r. 2 Twardy, 15^{tego} Września t. r. 2 Twardy, a 15t Października t. r. 1 Twardy talar 10 czeskich pod sekucyją zapłacić i 5 czeskich kosztów ponosić.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

+++ Andreas Waclawczik, Kuczka, Zeuge, D. Roth

a – u – s

Wischkowsky

[nr 532] p. 93 spr. 97 (1866)

Spisano Colonnowska 19t Lipca 1866.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdatni:

1. Komornik Anton Zmieszkoł z Brzinitzki
2. Kolonista Joseph Gaidzik z Harraschowski.

Pierwszy żądał od tego Josepha Gaidzika gotowizny 2 Twardy; ostatni uznał ten dług za prawie i obowiązał się do 14 dni te 2 Twarde pod sekucyją zapłacić i 5 czeskich kosztów ponosić.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Joseph Gaidzik, +++ Anton Zmieszkoł

a – u – s

Wischkowsky

[nr 533] p. 94 spr. 98 (1866)

Spisano Colonnowska 22t Lipca 1866.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdatni:

1. Kowal Anton Zmieszkoł z Brzinitzki
2. Kolonista Bernhard Bossek z Harraschowski.

Pierwszy żądał od tego Bernhard Bossek gotowych pieniędzy, co mu pożyczał 27 Twardych; ostatni uznał ten dług za prawie i obowiązał się 1^{go} Października t. r. 9 Twardych, 1^{go} Stycznia 1867 9 Twardych, a 1^{go} Kwietnia 1867 także 9 Twardych zapłacić pod sekucyją i 5 czeskich kosztów ponosić.

²⁴⁴ Oba.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Bernaht Bossek, +++ Anton Zmieszkol

a – u – s

Wischkowsky

[nr 534] p. 95 spr. 99 (1866)

Spisano Colonnowska 12t Sierpnia 1866.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie oba zdadni:

1. Komorniczka Franziska Kosytorz i jej mąż Franz Kosytorz

2. Komornik Johann Reinisch,

wszyscy z Bendawitz.

Pierwsza żądała od tego Johann Reinisch gotowych pieniędzy 13 Twardych; ostatni uznał ten dług za prawie i sprzedał mu w tem długu krowę za 17 Twardych 15 czeskich, a ostatek resztę 4 Twardy 15 czeskich Franziska Kosytorz dopłaciła, a Johann Reinisch 5 czeskich kosztów zapłacił.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

+++ Johann Reinisch, +++ Franz Kosytorz, Franczka Kosyotosz, Mocny, Schulze

a – u – s

Wischkowsky

[nr 535] p. 96 spr. 100 (1866)

Spisano Colonnowska 12t Sierpnia 1866.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdadni:

1. Kolonista Ignatz Motzny

2. Kolonista Sebastian Ochmann,

oba z Harraschowskie.

Pierwszy żądał od tego Sebastian Ochmann gotowych pieniędzy 20 Twardych; ostatni uznał ten dług za prawie i obowiązał się te 20 Twardych do 20t Sierpnia t. r. naraz pod sekucją zapłacić i 5 czeskich kosztów ponosić.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

+++ Ignatz Motzny, +++ Sebastian Ochmann, Mocny, Schulze, Unterkreu. Zeuge des Sebastian Ochmann

a – u – s

Wischkowsky

[nr 536] p. 97 spr. 101 (1866)

Spisano Colonnowska 24t Sierpnia 1866.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie wszyscy zdadni:

1. Wycużniczka Catharina Strzelczik

2. Kolonista Bernhard Ibrom,

oba z Bendawitz.

Pierwsza skarżyła tego Bernharda Ibrom dla 4 wiertelików żyta za wycug; ostatni uznał to za prawie i obowiązał się te 4 wierteliki żyta do 14 dni pod sekucją oddać.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

+++ Bernhard Ibrom, +++ Catharina Strzelczik

a – u – s

Wischkowsky

[nr 537] p. 98 spr. 101 [błąd] (1866)

Spisano Colonnowska 4t Września 1866.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie wszyscy zdadni:

1. Komorniczka Benedicte Niedziela

2. Franziska wydana za Komornikiem Franz Kosytorz w przystępstwie swego męża.

Pierwsza skarżyła tę Franziskę Kosytorz, że ją 26t Sierpnia t. r. posądziła, dla wzięcia grabi folwosa i kłósia żyta; gdy się obie o tej sprawie rozmowiele, stała się ugoda, że obie koszta na poły zapłacą, ponieważ skarżycielka na obskarżoną też wołała i na jej syna Alexa, i dla tego też się ugoda stała.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Franczka Kosytorz, +++ Franz Kosytorz, +++ Benedicte Niedziela

a – u – s

Wischkowsky

[nr 538] p. 100 spr. 103 (1866)

Spisano Colonnowska 27t Września 1866.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie wszyscy zdatni:

1. Maria wydana za Komornikiem Joseph Zmieszkoł w przystępstwie swego męża

2. Komornik Carl Kray,

wszyscy z Brzinitzki.

Pierwsza skarżyła 17t t. m. tego Carla Kraya, że ją 16^{tego} t. m. posądzał, że chałupę wypaleła i nazwał ją pioronem i pioronskim Jadaszem²⁴⁵. Gdy się oba tej sprawie rozmówili, stała się ugoda, że obskarżony 5 czeskich kosztów ponosić się obowiązwał.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Carl Kray, Marianne Ziyskoł, Joseph Zmieszkoł

a – u – s

Wischkowsky

[nr 539] p. 104 spr. 105 (1866)

Spisano Colonnowska 18t Października 1866.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie wszyscy zdatni:

1. Catharina wydana za Wycuźnikiem Jacob Strzelczyk w przystępstwie swego męża

2. Marianna wydana z Wycuźnikiem Bernhard Ibrom,

wszyscy z Bendawitz.

Catharina Strzelczyk ma do żądania od tej Marianny Ibrom za wycug 12 Twardych, o który ją w przeszłym roku u sądu skarżyła; z tych dwaności Twardych dzisiaj odebrała 4 Twardy, a te ostatnie 8 Twardych dając tej Mariannie Ibrom i nie ma już więcej nic od niej do żądania. Do tej ugody przystąpili także mężowie od tych obuch mianowanych.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

+++ Catharina Strzelczyk, Jacob Strzelczyk, +++ Marianna Ibrom, +++ Bernhard Ibrom

a – u – s

Wischkowsky

[nr 540] p. 109 spr. 110 (1867)

Spisano Colonnowska 10t Stycznia 1867.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdatni:

1. Komornik Franz Knoll z Colonnowskiego

2. Komornik Franz Podborny z Harraschowskie.

Pierwszy żądał od tego Franza Podbornego gotowizny 5 Twardych; ostatni uznał ten dług za prawie i obowiązał się od 1^{go} Lutego t. r. każdy miesiąc jeden Twardy talar tak długo odpłacać, aż cały dług zapłaci; gdyby jednego Terminu płacenia nie trzymał, to Franz Knoll jest obowiązany Eksekucyje żądać na cały dług. Koszta ponosi obskarżony.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

+++ Franz Podborny, Carl Strzelczyk, Franz Knoll

a – u – s

Wischkowsky

[nr 541] p. 110 spr. 111 (1867)

Spisano Colonnowska 17t Stycznia 1867.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdatni:

1. Wycuźniczka Maria Bronder

2. Młynarz Lorenz Drzemalla,

oba z Brzinitzki.

²⁴⁵ Prawdopodobnie: Judaszem.

Pierwsza żądała od tego Lorenza Drzemalla za wycug, za mąkę, krupy i uroków 24 Twardych, to jest za czas od 1^{go} Sierpnia 1865 aż do 1^{go} Sierpnia 1866; gdy się oba o tym długi rozmówieli, stała się ugoda, że oskarżony jeszcze 12 Twardych do 1^{go} Marca t. r. pod sękcycją zapłacić się obowiązwał.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Lorenz Drzemala, +++ Maria Bronder

a – u – s

Wischkowsky

[nr 542] p. 112 spr. 113 (1867)

Spisano Colonnowska 19t Lutego 1867.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie wszyscy zdatni:

1. Siodłak Woytek Kolloch z wielk. Stanisch

2. Komornik Andreas Bronder z Bendawitz.

Pierwszy żądał od tego Andreasa Bronder od zwożenia ścieli 1 Twardych talar, ostatni uznał ten dług za prawie i obowiązwał się ten 1 Twardy talar na dwa razy 10^{tego} Marca t. r. 15 czeskich, a na 10^{tego} Kwietnia t. r. 15 czeskich pod sękcycją zapłacić i 5 czeskich kosztów ponosić.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Woitek Kolloch, +++ Andreas Bronder

a – u – s

Wischkowsky

[nr 543] p. 114 spr. 115 (1867)

Spisano Colonnowska 5t Maja 1867.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdatni:

1. Kómornik Andreas Bronder

2. Masarz Rudolph Dowerg,

oba z Bendawitz.

Andreas Bronder najmuje swoją najemną (z wymiarki²⁴⁶) rolę na starym polu temu Rudolphowi Dowergowi za 3 Twardy 27 czeskich 6 fyników, z tych 3 Twardych 27 czeskich i 6 fyników od rachuje sobie Rudolph Dowerg swój dług 1 Twardy Talar 9 fyników, a Resztę Andreas Bronder w wysokości 2 Twardy 26 czeskich 9 fynik dzisiaj zaraz otrzymał, na co kwituje. Do téj roli najemny jeszcze ten nawóz należy, który Andreas Bronder ma w swoim podworzu, a Rudolph Dowerg ten nawóz sobie wywiezie.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Andryis Bronder, Rudolph Dowerg

a – u – s

Wischkowsky

[nr 544] p. 115 spr. 116 (1867)

Spisano Colonnowska 19t Maja 1867.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdatni:

1. Hałupnik Gottlieb Kirchner z wielk. Stanisch

2. Wdowa Agnes Kucharczyk z Kowolowskiego.

Pierwszy skarżył tę Agnes Kucharczyk dla szkody, co reż²⁴⁷ jęj krowy obzarły na polu; gdy się oba o téj sprawie rozmówieli, stała się ugoda, że oskarżona za tę szkodę 10 czeskich zapłacić się obowiązwała 15^{tego} Lipca t. r., a gdyby Terminu płacenia nie trzymała, wtenczas Gottlieb Kirchner jest upoważniony Exekucyje żądać. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Iagnys Kuharcyka, +++ Gottlieb Kirchner

a – u – s

Wischkowsky

[nr 545] p. 116 spr. 117 (1867)

Spisano Colonnowska 26t Maja 1867.

²⁴⁶ Wymierzanie, rozmierzanie.

²⁴⁷ Reż – 'żyto'.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdatni:

1. Andreas Bronder, Kómornik z Bendawitz

2. Rudolph Dowerg, masarz z Bendawitz.

Pierwszy sprzedał temu Rudolphowi Dowerg sześć zagonów zasianego żyta, a Rudolph Dowerg obowiązał się onemu za to żyto 1 Twardy talar 5 czeskich do 8 dni zapłacić i 2 czeskie 6 fynik kosztów ponosić.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Andryis Bronder

[nr 546] p. 117 spr. 118 (1867)

Spisano Colonnowska 30t Maja 1867.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdatni:

1. Komornik Paul Labus z wielk. Stanisch

2. Komornik Alex Maniurka i jego żona Franziszka z Kowolowskiego.

Pierwszy skarżył tego Alexa Maniurkę 15^{tego} t. m., że go 11^{tego} t. m. na drodze na Kowolowskim zbożnikiem przeżywał, a że chce jego brata zabić; gdy się oba o tej sprawie rozmówili, stała się ugoda, że oskarżony 5 czeskich kosztów pod sekucją zaraz zapłacić się obowiązał. Franziska Maniurka zais skarżyła tego Pawła Labussa, że ją 11t t. m. na drodze na Kowolowskim raz w bok pięścią stuchnył; gdy się oba o tej sprawie rozmówili, stała się ugoda, że skarżycielka kosztą zapłacić się obowiązała.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Kuczka, Zeuge, +++ Alex Maniurka, +++ Franziska Maniurka, Paul Labus

a – u – s

Wischkowsky

[nr 547] p. 118 spr. 119 (1867)

Spisano Colonnowska 30t Maja 1867.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdatni:

1. Kupiec Dawid Roth z Bendawitz

2. Komornik Franz Motzny z Renardskiego.

Pierwszy żądał od tego Franza Motznego za towar korzenny, krojny i mąkę 3 Twardy 23 czeskie; ostatni uznał ten dług za prawie i obowiązał się ten dług na trzy razy 10^{go} Czerwca t. r. 1 Twardy talar 7 czeskich, 10t Lipca t. r. 1 Twardy talar 7 czeskich, a 10t Sierpnia t. r. 1 Twardy talar 1 Twardy talar 9 czeskich pod sekucją zapłacić i 5 czeskich kosztów ponosić.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Anton Malik, +++ Franz Motzny, D. Roth

a – u – s

Wischkowsky

[nr 548] p. 121 spr. 122 (1867)

Spisano Colonnowska 4t Czerwca 1867.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdatni:

1. Kupiec Dawid Roth z Bendawitz

2. Kómornik Carl Dryja z Vossowskiego.

Pierwszy żądał od tego Carla Dryjy za towar korzenny 2 Twardy 10 czeskich i 3 fyniki; ostatni uznał ten dług za prawie i obowiązał się te 2 Twardy 10 czeskich i 3 fyniki do 10^{tego} Czerwca t. r. naraz pod sekucją zapłacić i 5 czeskich kosztów ponosić.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Karl Dryia, D. Roth

a – u – s

Wischkowsky

[nr 549] p. 122 spr. 123 (1867)

Spisano Colonnowska 4t Czerwca 1867.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdatni:

1. Kupiec Dawid Roth z Bendawitz

2. Wdowa Carolina Bednarek z Kowolowskiego.

Pierwszy żądał od tej Caroliny Bednarek za towar korzenny i ziemniaki 8 Twardych 24 czeskie 3 fyniki; ostatnia uznała ten dług za prawie i obowiązała się 24^{tego} Czerwca t. r. 2 Twardy; 24^{tego} Lipca t. r. 2 Twardy; 24^{tego} Sierpnia t. r. 2 Twardy, a 24^{tego} Września t. r. 2 Twardy 24 czeskie i 3 fyniki pod sekucyją zapłacić i 5 czeskich kosztów ponosić.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Johan Richter, +++ Carolina Bednarek, D. Roth

a – u – s

Wischkowsky

[nr 550] p. 123 spr. 124 (1867)

Spisano Colonnowska 4^{tego} Czerwca 1867.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdatni:

1. Kupiec Dawid Roth z Bendawitz

2. Komornik Joseph Lama z Bendawitz

Pierwszy żądał od tego Josepha Lamy za towar korzenny, krojny i rozmałą mąkę²⁴⁸ 24 Twardy; ostatni uznał ten dług za prawie i obowiązał się te 24 Twardy od 20^{tego} Lipca t. r. każdy miesiąc 4 Twardy zapłacić i 5 czeskich kosztów ponosić, a gdyby jednego Terminu płacenia nie trzymał, wtenczas Dawid Roth jest upoważniony na cały dług Esekucyje żądać.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Büchs, Unterkreuzungs-Zeuge des Joseph Lama, +++ Joseph Lama, D. Roth

a – u – s

Wischkowsky

[nr 551] p. 124 spr. 125 (1867)

Spisano Colonnowska 5^{tego} Czerwca 1867.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdatni:

1. Kupiec Dawid Roth z Bendawitz

2. Komornik Victor Soika z Kowolowskiego.

Pierwszy żądał od tego Victor Soika za towar korzenny i krojny 5 Twardy 19 czeskich 6 fyników; ostatni uznał ten dług za prawie i obowiązał się 10^{tego} Czerwca tego roku 2 Twardy 24 czeskie, a 10 Lipca 2 Twardy 25 czeskich i 6 fyników pod sekucyją zapłacić i 5 czeskich kosztów ponosić.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Wiktor Soika, D. Roth

a – u – s

Wischkowsky

[nr 552] p. 125 spr. 126 (1867)

Spisano Colonnowska 10^{tego} Czerwca 1867.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdatni:

1. Kupiec Dawid Roth z Bendawitz

2. hałupnik Franz Dudek z wielk. Stanisch

Pierwszy żądał od tego Franza Dudka za towar korzenny i napoje, trunki palone 2 Twarde 21 czeskich; ostatni uznał ten dług za prawie i obowiązał się te 2 Twarde 21 czeskich na dwa razy, to jest 24^{tego} Czerwca t. r. 1 Twardy talar 10 czeskich i 6 fyników, a 24^{tego} Lipca t. r. 1 Twardy talar 10 czeskich i 6 fyników pod sekucyją zapłacić i 5 czeskich kosztów ponosić.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

D. Roth, Franz Dudek

a – u – s

Wischkowsky

Ausfertig ertheilt d. D. Roth den 18t Mai 1868

Copialien

1. für eine Vorladung 2 sgr 6 pf

2. für die Ausfertig. 2 sgr 6 pf

²⁴⁸ Słowa „rozmałą mąkę” zostały wykreślone.

Summa 5 sgr -

[nr 553] p. 126 spr. 127 (1867)Spisano Colonnowska 11^{tego} Czerwca 1867.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdatni:

1. Kupiec Dawid Roth z Bendawitz

2. Zagrodnik Mathusz Namysło z wielk. Stanisich

Pierwszy żądał od tego Mathusza Namysła za towar korzenny i trunki 3 Twardy 27 czeskich; ostatni uznał ten dług za prawie i obowiązał się te 3 Twardy 27 czeskich do 25^{tego} Czerwca t. r. naraz pod sekucją zapłacić i 5 czeskich kosztów ponosić.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Matusz Namysło, D. Roth

a – u – s

Wischkowsky

Ausfert. d. Kläger ertheilt am 29. Januar 1868.

[nr 554] p. 127 spr. 128 (1867)Spisano Colonnowska 13^{tego} Czerwca 1867.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdatni:

1. Kupiec Dawid Roth z Bendawitz

2. Komornik Mathusz Pakosz z Harraschowskie.

Pierwszy żądał od tego Mathusza Pakosz towar korzenny 20 czeskich 6 fyników; ostatni uznał ten dług za prawie i obowiązał się te 20 czeskich 6 fyników 15^{tego} Lipca t. r. naraz pod sekucją zapłacić i 5 czeskich kosztów ponosić.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Büchs, Unterkreuzungszeuge, +++ Mathusz Pakosz, D. Roth

a – u – s

Wischkowsky

[nr 555] p. 128 spr. 129 (1867)Spisano Colonnowska 16^{tego} Czerwca 1867.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdatni:

1. Kupiec Dawid Roth z Bendawitz

2. Zagrodnik Jacób Kwaśny z wielk. Stanisich

Pierwszy żądał od tego Jacóba Kwaśny za towar krojny 1 Twardy talar 19 czeskich; ostatni uznał ten dług za prawie i obowiązał się ten 1 Twardy talar 19 czeskich aż do 28^{tego} Lipca t. r. naraz pod sekucją zapłacić i 5 czeskich kosztów ponosić.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Jakub Kwasny, D. Roth

a – u – s

Wischkowsky

[nr 556] p. 129 spr. 130 (1867)Spisano Colonnowska 17^{tego} Czerwca 1867.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdatni:

1. Kupiec Dawid Roth z Bendawitz

2. Komornik Franz Strzelczyk z Kowolowskiego.

Pierwszy żądał od tego Franza Strzelczyka za towar korzenny i krojny 3 Twardy 8 czeskich; ostatni uznał ten dług za prawie i obowiązał się te 3 Twardy 8 czeskich aż do 10^{tego} Lipca t. r. pod sekucją zapłacić i 5 czeskich kosztów ponosić.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Franz Strzelczyk, D. Roth

a – u – s

Wischkowsky

[nr 557] p. 130 spr. 131 (1867)

Spisano Colonnowska 17^{tego} Czerwca 1867.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdatni:

1. Kupiec Dawid Roth z Bendawitz
2. Kolonista Peter Bossek z Harraschowskie.

Pierwszy żądał od tego Peter Bossek za towar krojny 2 Twarde 11 czeskich; ostatni uznał ten dług za prawie i obowiązał się te 2 Twarde 11 czeskich aż do 10^{tego} Lipca t. r. pod sekucją zapłacić i 5 czeskich kosztów ponosić.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Peter Bossek, D. Roth

a – u – s

Wischkowsky

[nr 558] p. 135 spr. 135 (1867)

Spisano Colonnowska 25t Lipca 1867.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdatni:

1. Karczmarz Dawid Friedmann z Bendawitz
2. Wdowa Carolina Bednarek z Kowolowskiego.

Pierwszy żądał od tej Wdowy Caroliny Bednarek za mąkę i chleb 1 Twardy 5 czeskich; ostatnia uznała ten dług za prawie i obowiązała się ten 1 Twardy talar 5 czeskich 11^{tego} Sierpnia t. r. 17 czeskich 6 fyników, a 25^{tego} Sierpnia t. r. 17 czeskich 6 fyników zapłacić i 5 czeskich kosztów ponosić, a gdyby Terminu płacenia nie trzymała, w ten czas Dawid Friedmann jest obowiązany na cały dług Exekucyje żądać.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Jozef Siedleczki, +++ Carolina Bednarek, D. Friedmann

a – u – s

Wischkowsky

[nr 559] p. 137 spr. 138 (1867)

Spisano Colonnowska 1^{go} Sierpnia 1867.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdatni:

1. Kolonista Joseph Machnik
2. Kolonista Sebastian Ochmann,

oba z Harraschowskie.

Pierwszy żądał od tego Sebastiana Ochmann za oranie roli 20 czeskich; ostatni uznał ten dług za prawie i obowiązał się te 20 czeskich do 14 dni pod sekucją zapłacić i 5 czeskich kosztów ponosić.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

+++ Sebastian Ochmann, Jozef Michnik

a – u – s

Wischkowsky

[nr 560] p. 138 spr. 139 (1867)

Spisano Colonnowska 5t Sierpnia 1867.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie wszyscy zdatni:

1. Szewiec Johann Brysch z Dobrodzienia
2. Kolonistowie Bernhard i Carolina Bossek, małżonkowie z Harraschowskie.

Pierwszy żądał od tych Bernhard i Carolina Bossek, małżonków, 9 Twardych 10 czeskich gotowych pieniędzy, co porzyczali; ostatni uznali ten dług za prawie i obowiązali się te 9 Twardych 10 czeskich do 4tego Września t. r. naraz pod sekucją zapłacić i 5 czeskich kosztów ponosić.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Folkman, Zeuge, +++ Carolina Bossek

[nr 561] p. 139 spr. 140 (1867)

Spisano Colonnowska 9^{tego} Sierpnia 1867.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdatni:

1. Kupiec Dawid Roth z Bendawitz

2. Kurzak Franz Kwaśny z wielk. Stanisch.

Pierwszy żądał od tego Franza Kwaśnego za towar krojny i korzenny 15 Twardych 3 czeskie 9 fyników; ostatni uznał ten dług za prawie i obowiązał się te 15 Twardych 3 czeskie 9 fyników na trzy razy, to jest 10^{tego} Września t. r. 5 Twardych; 10^{tego} Października t. r. 5 Twardych, a 10^{tego} Listopada t. r. 5 Twardych 3 czeskie 9 fyników pod sekucją zapłacić i 5 czeskich kosztów ponosić, a gdyby jednego Terminu płacenia nie trzymał, w tenczas Dawid Roth jest upoważniony Exekucyje żądać na cały dług.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Franz Kwaśny

a – u – s

Wischkowsky

[nr 562] p. 140 spr. 141 (1867)

Spisano Colonnowska 13t Sierpnia 1867.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdatni:

1. Kupiec Dawid Roth

2. Komornik Josep Lubojański,

oba z Bendawitz.

Pierwszy żądał od tego Joseph Lubojański za towar krojny i korzenny 6 Twardych 19 czeskich; ostatni uznał ten dług za prawie i obowiązał się 10t Września t. r. 3 Twardych 9 czeskich i 6 fyników, a 10^{tego} Października t. r. 3 Twardych 9 czeskich 6 fyników pod sekucją zapłacić i 5 czeskich kosztów ponosić.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

[nr 563] p. 141 spr. 142 (1867)

Spisano Colonnowska 13t Sierpnia 1867.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdatni:

1. Kupiec Dawid Roth

2. Komorni²⁴⁹ Bernhard Kolder,

oba z Bendawitz.

Pierwszy żądał od tego Bernhard Kolder za towar krojny i korzenny 15 Twardych; ostatni uznał ten dług za prawie i obowiązał się 10t Września t. r. 5 Twardych, 10t Października t. r. 5 Twardych, a 10t Listopada 5 Twardych pod sekucją zapłacić i 5 czeskich kosztów ponosić.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

+++ Bernhard Kolder, Maeusel, D. Roth

a – u – s

Wischkowsky

[nr 564] p. 142 spr. 143 (1867)

Spisano Colonnowska 19t Sierpnia 1867.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdatni:

1. Kupiec Dawid Roth z Bendawitz

2. Komornik Simon Ziaja z Rogolowtza.

Pierwszy żądał od tego Simona Ziajy za towar krojny 1 Twardych 11 czeskich; ostatni uznał ten dług za prawie i obowiązał się ten 1 Twardych Talar i 11 czeskich do 20^{tego} Września t. r. naraz pod sekucją zapłacić i 5 czeskich kosztów ponosić.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

+++ Simon Ziaja, D. Roth, Matheias Gierok, Unterkr. Zeuge des Simon Ziaja

a – u – s

Wischkowsky

Ausfertigung dem Kläger ertheilt d. 29t Januar 1868.

[nr 565] p. 143 spr. 144 (1867)

Spisano Colonnowska 19t Sierpnia 1867.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdatni:

²⁴⁹ Komornik.

1. Kupiec Dawid Roth z Bendawitz

2. hałupnik Johann Kolder z wielk. Stanisch.

Pierwszy żądał od tego Johann Kolder za towar krojny i trunki 4 Twardy 12 czeskich; ostatni uznał ten dług za prawie i obowiązał się 10^{tego} Września t. r. 2 Twardy 6 czeskich, 10^{tego} Poździernika t. r. 2 Twardy 6 czeskich pod sekucją zapłacić i 5 czeskich kosztów ponosić.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

D. Roth, +++ Johann Kolder, Matheias Gierok, Unterkrz. des Johann Kolder

a – u – s

Wischkowsky

Ausfertigung dem Kläger ertheilt d. 29t Januar 1868.

[nr 566] p. 144 spr. 145 (1867)

Spisano Colonnowska 20t Sierpnia 1867.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdatni:

1. Siodłak Carl Mäusel

2. Komornik Paul Labus,

oba z wielk. Stanisch.

Pierwszy żądał od tego Paul Labus za rolę nojmu 20 czeskich; ostatni uznał ten dług za prawie i obowiązał się te 20 czeskich pod sekucją dzisiaj zapłacić.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Paul Labus, Macusel

a – u – s

Wischkowsky

[nr 567] p. 145 spr. 146 (1867)

Spisano Colonnowska 5t Września 1867.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdatni:

1. Kolonista Johann Kaczmarczyk

2. Wdowa Maria Felix,

oba z Mischline.

Pierwszy skarżył tę Mariannę Felix, że mu na ziemniakach 21t Sierpnia t. r. 2 krowy pała; gdy się oba o tej sprawie rozmówieli, stała się ugoda, że obskarżona do 13^{tego} Września t. r. 1 Twardy Talar 7 czeskich 6 fyników pod sekucją zapłacić się obowiązała.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

+++ Maria Felix, A. Klimek, Unterschriftszeuge, Johann Kaczmarczyk

a – u – s

Wischkowsky

[nr 568] p. 147 spr. 148 (1867)

Spisano Colonnowska 14t Września 1867.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdatni:

1. Kolonista Stephan Mross

2. Kolonista Johann Karczmarczyk,

oba z Mischline.

Pierwszy skarżył tego Johann Karczmarczyk, że mu jego 6 gęsi szkodę na życie 11t Sierpnia t. r., a szkodę na ziemniakach 24t Sierpnia t. r. uczyniły; gdy się oba o tej sprawie rozmówieli, stała się ugoda, że obskarżony Johann Karczmarczyk za tę uczynioną szkodę 12 czeskich zapłacić się obowiązał i 2 czeskie 6 fyników kosztów ponosić, do 22t t. m. pod sekucją.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Johann Kaczmarczyk, Stefan Mross

a – u – s

Wischkowsky

[nr 569] p. 150 spr. 150 (1867)

Spisano Colonnowska 12t Października 1867.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowi oba zdatni:

1. Kolonista Joseph Wytzka
2. Komornik Zacharias Ceglarek,

oba z Mischline.

Pierwszy skarżył tego Komornika Zacharias Ceglarek dla 5 wiertelików Kartofli, 3 miechów żyta, 1 Twardy talar nojmu i o chlew używanie; gdy się oba o tej sprawie rozmówieli, stała się ugoda, że skarżyciel Joseph Wytzka, ponieważ też jego żona od tego Zachariasza Ceglarka żony 3 Twardych 6 czeskich pieniędzy życzała, szaty dała szyć i obskarżony onemu 2 dni robił, temu Zachariaszowi Ceglarek 25 czeskich, pod sekucyją do 26^{tego} Października t. r. zapłacić się obowiązał.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Joseph Wytzka, Zacharyias Ceglarek

a – u – s

Wischkowsky

[nr 570] p. 152 spr. 152 (1868)

Spisano Colonnowska 18t Stycznia 1868.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdatni:

1. Wdowa Marianna Niewiak
2. Kowal Karl Zgraj,

oba z Renardskiego.

Pierwszą żądała od tego Karla Zgraja Resztę, co mu jałówkę przedała, 3 Twardy 13 czeskich; ostatni uznał ten dług za prawie i obowiązał się te 3 Twardy 13 czeskich do 20^{tego} Lutego t. r. pod sekucyją zapłacić.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

xxx Karl Zgraj, +++ Marianna Niewiak, Joh. Brinsa, Unterkreuzungszeuge der Marianna Niewiak, A.

Klimek, Unterschrifts Zeuge des Karl Zgraj

a – u – s

Wischkowsky

[nr 571] p. 153 spr. 153 (1868)

Spisano Colonnowska d. 26^{tego} Stycznia 1868.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdatni:

1. Kowal Karl Zgraj
2. Wdowa Marianna Niewiak,

oba z Renardskiego.

Pierwszy żądał od tej Marianny Niewiak za zagóny na kapustę i za dwa funte mięsa 2 Twardy 7 czeskich; ostatnia uznała ten dług za prawie i obowiązała się te 2 Twardy 7 czeskich do 10^{tego} Lutego t. r. pod sekucyją zapłacić.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

+++ Karl Zgraj, +++ Marianna Niewiak, Mathüs Zyzik, Unterkr. Zeuge

a – u – s

Wischkowsky

[nr 572] p. 157 spr. 157 (1868)

Spisano Colonnowska 20t Lutego 1868.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie wszyscy zdatni:

1. WYROBNIK Mathias Waclawczyk
2. Karczmarzy syn Franz Konietzko w przystępstwie swego opiekuna Philipa Konietzko.

Pierwszy skarżył 6t Lutego t. r. naprzeciw tego Franza Konietzko, że go 3^{go} t. m. w Karczmie w mał. Staniszcach na ziemię uderzył i pięściami po głowie i nosie bił; gdy się oba o tej sprawie rozmówieli, stała się ugoda, że obskarżony skarżycielowi za zmułę 24 czeskie i 5 czeskich kosztów zapłacić się obowiązał. Skarżyciel także przy tej samėj przyleżytości i tego samego dania²⁵⁰ obskarżonego na ziemię uderzył i bił, i dla tego stała się ugoda, i dla obrażynia wszytkiego aż do dzisiajszego dnia.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

²⁵⁰ Dnia.

Franz Konietzko, Mathias Wazlawzik, Philip Konietzko

a – u – s

Wischkowsky

[nr 573] p. 158 spr. 158 (1868)

Spisano Colonnowska 20t Lutego 1868.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdatni:

1. Karzmarz Franz Baron

2. Zagrodnik Paul Bronder,

oba z mał: Stanisch.

Pierwszy skarżył tyn Paul Bronder 12t t. m., że go posadzał, że stół po Erbach Mathias Konietzko na pole Kłeczka zaniósł, a przez o ten stół te Erbe przyszło to utracić z Erbizny, i przez to go obraził, że przed urzędem w mał. Staniszczach wypowiedział, że jest czas, że tam ztąd precz się dostanie; gdy się oba o tej sprawie rozmówili, stała się ugoda, że obkarszony skarżycielowi za znużę i kosztów 13 czeskich i 7 czeskich 6 fyników sądcowi pojednawczemu kosztów zapłacić się obowiązował.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Paul Bronder, Franz Baron

a – u – s

Wischkowsky

[nr 574] p. 160-161 spr. 160 (1868)

Spisano Colonnowska 8^{go} Marca 1868.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdatni:

1. Kupiec Dawid Roth z Bendawitz

2. Komornik Andreas Dalkowsky z wielk. Stanisch.

Stała się następująca ugoda.

Komornik Andreas Dalkowsky obowiązuje się Kupcowi Dawid Roth na jego łące na Pilassach tyle cegły zrobić, wiele potrzebuje, a otrzyma od ostatniego za gotowy cegły, t. j. za tysiąc doskonale wypalone cegły, 2 Twardy; która cegła ale nie może być potrzebowana, od téj też nie będzie zapłacono. Za wszystkie narzędzia, to jest: tragaczy, konwie, deski, boly, gracy, stoły, które Andreas Dalkowsky otrzyma, musi też za nie zapowiadać i nazad oddać, a co zginie, musi Andreas Dalkowsky zapłacić. Jak skoro czas pozwoli, musi Andreas Dalkowsky zacząć robić.

Każdy czternastie dni otrzyma Andreas Dalkowsky od gotowy surowy cegły od każdego tysiąca 1 Twardy talar [p. 161] pieniędzy, a ten drugi Twardy talar dopiero jak będzie cegła wypalona. Gdyby Andreas Dalkowsky od robienia tej cegły dobrowolnie odstąpił, musi Dawidowi Roth nadgrody 15 czeskich od każdego tyssiąca zapłacić nie potrzebuje, a gdyby zajs pan Dawid Roth gdzie indziej dał cegłę zrobić, to też Andreasowi Dalkowskiemu musi zapłacić od każdego tyssiąca, wieleby dał zrobić, zapłacić 15 czeskich.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Andryias Dalkowski, D: Roth

a – u – s

Wischkowsky

[nr 575] p. 162 spr. 163 (1868)

Spisano Colonnowska 18t Marca 1868.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdatni:

1. Kupiec Dawid Roth

2. Kómornik Joseph Lubojański,

oba z Bendawitz.

Pierwszy ządał od tego Josepha Lubojańskiego za towar korzenny 5 Twardych 27 czeskich 6 fyników; ostatni uznał ten dług za prawie i obowiązował się 10^{tego} Kwietnia t. r. 3 Twardy, a 10^{tego} Maja t. r. 2 Twardy 27 czeskich 6 fyników pod sekucją zapłacić i 5 czeskich kosztów ponosić.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

+++ Joseph Lubojański, D. Roth, Wicent Jonek, Unterkr. Zeuge

a – u – s

Wischkowsky

Ausfertig. ertheilt dem D. Roth d. 18.5.68.

Copialien

für zwei Vorladungen	5 sgr
für eine Ausfertig.	2 sgr 6 pf

Summa	7 sgr 6 pf
-------	------------

[nr 576] p. 164 spr. 165 (1868)

Spisano Colonnowska 13t Kwietna 1868.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdatni:

1. Rozalia Dellong w przystępstwie swego oycy Joseph Dellong, Komornik z wielk: Stanisch
2. Kolonista Johann Karzmarczyk z Mischline.

Pierwsza skarżyła 5^{tego} Kwietnia t. r. naprzeciw tego Kolonisty Johann Karczmarczyk dla 2 Twardy myta, 9 czeskich za chustkę i za 13 dni, co ją przed czasem ze służby oddalił, za żywność przez ten czas 2 Twardy 5 czeskich; gdy się oba o tej sprawie rozmówieli stała się ugoda, że obskarżony tej Rozalie Dellong za te mianowane wszystkie żądania 1 Twardy Talar i 5 czeskich kosztów pod sekucją do 27^{tego} Kwietnia t. r. zapłacić się obowiązował.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Johann Kaczmarczyk, +++ Rozalia Dellong, Jozef Dylong

a – u – s

Wischkowsky

[nr 577] p. 167 spr. 166 (1868)

Spisano Colonnowska 30t Kwietnia 1868.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdatni:

1. Hałupnik Stanik Kulawik
 2. Kurzak Joseph Strzelczyk,
- oba z wielk. Stanisch.

Pierwszy ządał od tego Josepha Strzelczyka za kartofle i podorowanie roli 1 Twardy Talar 20 czeskich; ostatni uznał ten dług za prawie i obowiązwał się ten 1 Twardy talar i 20 czeskich do 10^{tego} Czerwca t. r. pod sekucją zapłacić i 2 czeskie 6 fyników kosztów zapłacić.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Jozef Strzelczyk, Stanik Kulawik

a – u – s

Wischkowsky

[nr 578] p. 168 spr. 167 (1868)

Spisano Colonnowska 11t Maja 1868.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie wszyscy zdatni:

1. Ludwig i Thecla Kokot, małżonkowie i komornicy z Kowolowskiego
2. Komornik Jacob Pissniok i jego żona Ewa, także z Kowolowskiego.

Ludwig i Thecla Kokot, małżonkowie z Kowolowskiego, skarżyli naprzeciw tego Jacoba Pissniok, że tego Ludwika Kokot na drodze w nocy od 10t do 11t Maja chwycił i pięściami uderzał, a tę Theclę Kokot o ziemię uderzył; gdy się wszyscy o tej sprawie rozmówieli, stała się ugoda, że obskarżony Jacob Pissniok tej Thecli Kokot za ubliżenie na jej zdrowiu, a ponieważ od tego uderzenia chorowała, 3 Twardy a 1 Twardy talar lekarskich kosztów i 2 czeskie 6 fyników kosztów do 18^{tego} Maja t. r. pod sekucją zapłacić się obowiązował. Także się Ewa Pissniok, żona tego Jacoba Pissniok, w przystępstwie swego męża, z tem Ludwikim Kokot ugodziła, co ją przy tej samej bitwie uderzył dwa razy. Ludwig Kokot i Jacob Pissniok także się ugodzili, co się oba pięściami i pantoflami uderzali.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

+++ Jacob Pissniok, +++ Ewa Pissniok, Mocny Schulze, +++ Thecla Kokot, Ludwig Kokott

a – u – s

Wischkowsky

[nr 579] p. 169 spr. 168 (1868)

Spisano Colonnowska 18t Maja 1868.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie wszyscy zdatni:

1. Franziska wydana Johann Reinisch w przystępstwie swego męża
2. Carolina wydana Mathias Gierok w przystępstwie swego męża,

wszyscy z Bendawitz.

Pierwsza skarżyła naprzeciw Caroliny Gierok 9^{tego} i 10^{tego} t. m., że ją 8^{go} i 9^{tego} t. m. posadzała, że kurę Lubojańskiemu zabiła, i Strupiokiem i Kulawiną przeżywała; gdy się obie o tej sprawie rozmówiły, stała się ugoda, że obskarżona 5 czeskich kosztów zapłacić się obowiązwała. Zaraz się też Carolina wydana Mathias Gierok z Franzką wydaną Johann Reinisch ugodziła dla tego, co ją ostatnia Judaszem nazywała 8^{go} t. m.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

+++ Franzka Reinisch, +++ Johann Reinisch, +++ Carolina Gierok, Matheias Gierok

a – u – s

Wischkowsky

[nr 580] p. 170 spr. 169 (1868)

Spisano Colonnowska 30t Maja 1868.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdatni:

1. Formierz Anton Kolder z Colonnowskiego
2. Komornik Stephann Szatton z Vossowska.

Pierwszy skarżył 27t t. m. naprzeciw tego Stephan Szatton, że jego syna Mathusza 26t t. m. w gościeniu na Colonnowskim o drzwi uderzył; gdy się oba o tej sprawie rozmówili, stała się ugoda, że obskarżony 5 czeskich kosztów do 10t Czerwca t. r. pod sekucją zapłacić się obowiązwał.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Anton Kolder, Schatton

a – u – s

Wischkowsky

[nr 581] p. 171 spr. 170 (1868)

Spisano Colonnowska 7^{go} Czerwca 1868.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdatni:

1. Kómornik Mathias Zielonka
2. Komornik Casper Gomoluch.

Pierwszy skarżył tego Caspra Gomolucha, że jego pies jego cerę Juliannę chwycił i zapaskę rozerwał; gdy się oba o tej sprawie rozmówili, stała się ugoda, że obskarżony skarżycielowi 20 czeskich nadgrody i 5 czeskich kosztów zapłacić się obowiązwał.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

+++ Kasper Gomoluch, Matyas Zielonka

a – u – s

Wischkowsky

[nr 582] p. 172 spr. 171 (1868)

Spisano Colonnowska 8^{go} Czerwca 1868.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie wszyscy zdatni:

1. Hałupnik Franz Wiora
2. Komornik Franz Machnik
3. Hałupnik Thomas Machnik.

Pierwszy skarżył tych Franz Machnik i Thomas Machnik, że go 27^{tego} Maja t. r. w karczmie w mał. Staniszczech to jest ten Franz Machnik go chwycił na ziemię, porzucił, dołwił i do sieni wywyłkł, a Thomas Machnik go w sieni kłękał i kopał napiętkami²⁵¹ po piersiach i plecach; gdy się wszyscy o tej sprawie rozmówili, stała się ugoda, że Franz Machnik 1 Twardy Talar 15 czeskich, a Thomas Machnik 1 Twardy talar i 15 czeskich skarżycielowi za zmułę i każdy 3 czeskie 9 fyników kosztów do 8 dni

²⁵¹ Napiętek – ‘tylna część buta osłaniająca piętę’.

pod sekucyją zapłacić się obowiązali. Co skarzyciel obskarżonych w tej samej bitwie i sprawie, i tego samego dnia bił i przezywał, i obraził, także się obskarżeni z skarzycielym ugodzili.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Franz Wiora, Thomas Machnik, +++ Franz Machnik, Lorenz Drzemala

Fran. 1/2 „a

Thom. 1 rh.

[nr 583] p. 173 spr. 172 (1868)

Spisano Colonnowska 14t Czerwca 1868.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie wszyscy zdadni:

1. Julianna Namysło w przystępstwie swego opiekuna Jacob Kwaśny z wielk. Stanisch

2. Komornik Bartek Michnia z Renardskiego.

Pierwsza skarżyła w przystępstwie swego opiekuna Jacob Kwaśny 9t t. m. naprzeciw tego Bartek Michnia, że ją 7^{go} t. m. pięścią po głowie i gębie tak bił, że i krew z nosa ciekła; gdy się o tej sprawie rozmówili, stała się ugoda, że obskarżony 5 czeskich kosztów pod sekucyją do 8 dni zapłacić się obowiązwał. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Michnia, Julianna Namysło, +++ Jacob Kwaśny

a – u – s

Wischkowsky

[nr 584] p. 174 spr. 173 (1868)

Spisano Colonnowska 16t Czerwca 1868.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdadni:

1. Szołtyss Wilhelm Lamich z Colonnowskiego

2. Masarz Johann Liesan z Bendawitz.

Pierwszy skarżył tego masarza Johann Liesan, że go 4^{tego} t. m. w gościencu na Colonnowskim w piersi wchycił i nazywał „ty szołtysie, ty jesteś złodziej, boście wzieni pieniądze, a nieoddaliscie cie, a wyście mnie wydali zamiast jednego młynarza”. Gdy się o tej sprawie oba rozmówili, stała się ugoda, że obskarżony 1 Twardy talar na ten nowy Baldach do kościoła do wielk. Stanisch, 5 czeskich kosztów a 11 czeskich za odproszonie w tygodniku powiatowym drukarskich kosztów pod sekucyją zapłacić się obowiązwał.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

J. Lisan, Lamich

a – u – s

Wischkowsky

[nr 585] p. 176 spr. 175 (1868)

Spisano Colonnowska 20t Czerwca 1868.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie wszyscy [nadpisane: oba] zdadni:

1. Kowal Andreas Zyzik z Vossowskiego

2. Kowal Anton Zmieszkoł z Brzinitzki.

Pierwszy skarżył 14t t. m. naprzeciw tego Anton Zmieszkoł, że go 14. t. m. żurzelą w Hucie ciepła i raz w nogę, raz w rękę, a raz w brodę uderzył; gdy się oba o tej sprawie rozmówili, stała się ugoda, że obskarżony, ponieważ go też skarzyciel żelaznym drągę w głowę uderzył, 5 czeskich kosztów zaraz pod sekucyją zapłacić się obowiązwał i dla swojego cennego²⁵² obrażnia skarzyciela dalej skarżyć nie będzie i dla tego się ugoda stała.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Zmięskoł, Zyzik

a – u – s

Wischkowsky

[nr 586] p. 177 spr. 176 (1868)

Spisano Colonnowska 25t Czerwca 1868.

²⁵² Niepewne.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdatni:

1. Kowal Anton Bogdoll

2. Komornik Jacob Pissniok,

oba z Kowolowskiego.

Pierwszy skarżył tego Jakóba Pissniok, że mu 9^{tego} i 11^{tego} Czerwca t. r. na ziemniakach i łące 2 krowy pasł i szkodę uczynił; gdy się oba o tej sprawie rozmówili, stała się ugoda, że obskarżony za tę szkodę temu Antoniowi Bogdoll wiertelik ziemniaków i 5 czeskich pod sekucją do 28^{tego} t. m. oddać i zapłacić się obowiązał i 5 czeskich kosztów ponosić.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

+++ Jacob Pissniok, +++ Anton Bogdoll

a – u – s

Wischkowsky

[nr 587] p. 178 spr. 177 (1868)

Spisano Colonnowska 25go Czerwca 1868.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie wszyscy zdatni:

1. Gregor Barthodziej i jego żona Barbara, Kolonistowie z Harraschowskie

2. Kolonista Anton Malik, także z Harraschowskie.

Pierwszy skarżyli tego Anton Malik, że ich 14^{tego} t. m. Hundsfortami, złodziejami, „bo was zabiję” przezywał; gdy się wszyscy o tej sprawie rozmówili, stała się ugoda, że obskarżony 5 czeskich kosztów do 28^{tego} t. m. pod sekucją zapłacić się obowiązał.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Anton Malik, Gregor Bartodziej, Barrba Bartodziej

a – u – s

Wischkowsky

[nr 588] p. 179 spr. 178 (1868)

Spisano Colonnowska 25t Czerwca 1868.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie oba zdatni:

1. Siodłak Johann Kurda

2. Karczmarz pan Franz Baron,

oba z mał. Stanisch.

Pierwszy skarżył 9ten t. m. naprzeciw tego Franz Baron, że go 27^{tego} Kwietnia t. r. nazywał sapramentschkę kląkrę i raz uderzył grabiami bez tyłek; gdy się oba o tej sprawie rozmówili stała się ugoda, że skarżyciel swoje kosza zapłacić się obowiązał. Zaraz się też stała ugoda dla tego, co Johann Kurda tego Franza Barana także 27^{tego} Kwietnia t. r. w głębę uderzył i kieliszek gorzałki do oczu wylał, a pan Franz Baron także swoje kosza zapłacić się obowiązał.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Franz Baron, Johann Kurda

a – u – s

Wischkowsky

[nr 589] p. 180 spr. 179 (1868)

Spisano Colonnowska 12t Lipca 1868.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdatni:

1. Robotnik Albert Maniurka

2. Wdowa Agnes Kucharczyk,

oba z Kowolowskiego.

Pierwszy skarżył tę Wdowę Agnes Kucharczyk, że jej syn Johann dwie krowy na jego łące 7^{go} t. m. naswalnie pasł; gdy się oba o tej sprawie rozmówili, stała się ugoda, że obskarżona za tę szkodę 15 czeskich do 25^{tego} Lipca t. r. pod sekucją zapłacić się obowiąwała i 5 czeskich kosztów ponosić.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Agnys Kocharczk, Marta Manurka

a – u – s

Wischkowsky

[nr 590] p. 181 spr. 180 (1868)

Spisano Colonnowska 23t Lipca 1868.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdatni:

1. Malarz Joseph Szwarz z Petergraetzu
2. Kolonista Gregor Barthodziej z Harraschowskie.

Pierwszy żądał od tego Grzegorza Barthodzieja od roboty mularskie 1 Twardy Talar; gdy się oba o tej sprawie rozmówili, stała się ugoda, że oskarżony Gregor Barthodziej 25 czeskich do 10t Sierpnia t. r. pod sekucją zapłacić się obowiązał i 2 czeskie 6 fynikow kosztow ponosić.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Gregor Bartodziey, +++ Joseph Szwarz

a – u – s

Wischkowsky

[nr 591] p. 185 spr. 183 (1868)

Spisano Colonnowska 24t Lipca 1868.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdatni:

1. Kupiec Dawid Roth z Bendawitz
2. Ciesielsky paler Johann Powala z Oschieku

ustanowili następującą ugodę:

Johann Powala obowiązuje się przytym nowym budynku panu Dawidowi Roth wszystkie ciesielskie roboty i dylówkę²⁵³, i schody zbudować. Pan Dawid Roth obowiązuje się za is temu Johannowi Powalowi za te roboty 40 Twardych /:czterdzieści Twardych:/ zapłacić.

Zapłata się stanie.

Dzisiaj 8 Twardych, za 14 dni 8 Twardych, a jak będzie wszystka robota gotowa, 24 Twarde. Dylówka musi bydz fugowana i zasadzana. Gdyby Johann Powala robotę opuścił albo nie dokończył, wtenczas Johann Powala musi to zapłacić, coby ta robotą więcej kosztowała. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

+++ Johann Powala, August Nowak, D. Roth

a – u – s

Wischkowsky

[nr 592] p. 186 spr. 184 (1868)

Spisano Colonnowska 3^{go} Sierpnia 1868.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdatni:

1. Formirz Mathias Motzny z Kowolowskiego
2. Formirz Paul Rożek z Bendawitz.

Pierwszy skarżył 1^{go} Sierpnia t. r. naprzeciw tego Paul Rożek, że go 30^{tego} Lipca t. r. bez wszelkie przyzycine na drodze trzy razy rzużelą w głowę uderzył; gdy się oba o tej sprawie rozmówili, stała się ugoda, że oskarżony za zmużę i kosztów lekarskich skarzycielowi 2 Twardy i 20 czeskich a 5 czeskich kosztow zapłacić się obowiązał. Zaraz się też stała ugoda; co Paul Rożek tego Mathias Motzny tego samego dnia i o tem samem czasie obraził i co się oba w gosciencu na Colonnowskim przegadowali i obrażieli.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Mothais Motzny, Paul Rożek

a – u – s

Wischkowsky

[nr 593] p. 188 spr. 186 (1868)

Spisano Colonnowska 13go Września 1868.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdatni:

1. Hałupnik Ignatz Drysch
2. Siodłak Michael Machnik

oba z mał. Stanisch.

Pierwszy skarżył tego Michała Machnik, że mu jego syna Ludwig 2^{go} Września t. r. na polu ręką po głowie i biczyskiem po plecach bił i nogą w brzuch kopnył; gdy się oba o tej sprawie rozmówili, sta-

²⁵³ Dylówka – ‘podłoga z desek’.

ła się ugoda, że oskarżony skarżycielowi za zmuę, za drogę 15 czeskich, a 5 czeskich kosztów po sekucyją zapłacić się obowiązał. Także się stała ugoda dla noszyka²⁵⁴, co syn skarżyciela ten Ludwig oskarżonemu na polu schował, a przez to czas zmudził, gdy tego noszyka szukał.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Machnik, Ignac Gryś

a – u – s

Wischkowsky

[nr 594] p. 190 spr. 188 (1868)

Spisano Colonnowska 25t Września 1868.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdadni:

1. Komornik Franz Sapa
2. Kolonista Joseph Puzik

z Harraschowskie.

Pierwszy skarżył tego Josepha Puzik u sądu powiatowego w wielk. Strzelcach²⁵⁵ dla 20 Twardych i 5 procent uroków 7⁸⁰ Września t. r., dzisiaj się stała ugoda, że Joseph Puzik temu Franzowi Sapa jak skarżycielowi tylko 6 Twardych zamiast 20 Twardych do jutra pod sekucyją zapłacić się obowiązał.

Franz Sapa się obowiązał skargę nazad wziąć.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Rudolph Dowerg, Unterschriftszeuge, Franc Sapa, Joseph Puzik

a – u – s

Wischkowsky

[nr 595] p. 191 spr. 189 (1868)

Spisano Colonnowska 29t Września 1868.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie wszyscy zdadni:

1. Komorniczka Agnes wydana Franz Sapa, w przystępstwie swego męża, z Harraschowskie
2. Kolonista Anton Drysch, także z Harraschowskie.

Komorniczka Agnes wydana Franz Sapa skarżyła w przystępstwie swego męża u sądu królewskiego w wielk. Strzelcach dla 40 Twardych tego Antonia Drysch; dzisiaj stała się ugoda, że ta Agnes wydana Franz Sapa już nie ma do żądania tych 40 Twardych od tego Antonia Drysch i już jest zaspokojona.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Agnes Sapo, Franc Sapa, Anton Dryś, Mocny Schulze

a – u – s

Wischkowsky

[nr 596] p. 192 spr. 190 (1868)

Spisano Colonnowska 2⁸⁰ Pazdziernika 1868.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdadni:

1. Komornik Johann Bednarek
 3. Komornik Woytek Maniurka,
- oba z Kowolowskiego.

Pierwszy skarżył tego Woytka Maniurkę, że jego dwie krowy 25t Września t. r. na jego żytem zasioną rolę przestąpiły; gdy się oba o tej sprawie rozmówiły, stała się ugoda, że oskarżony 2 czeskie 9 fyników kosztów zapłacić się obowiązał.

Przeczytano, przyzwolono i przeczytano²⁵⁶.

+++ Woytek Maniurka, Johann Bednarek

a – u – s

Wischkowsky

²⁵⁴ Wyraz nie notowany w słownikach; może: nożyka?

²⁵⁵ Królewski Sąd Powiatowy w Strzelcach Opolskich.

²⁵⁶ Błędnie zam. podpisano.

[nr 597] p. 194 spr. 192 (1868)

Spisano Colonnowska 11t Października 1868.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdatni:

1. Hałupnik Jacob Czapalla
2. Hałupnik Woytek Puzik,

oba z mał: Stanisch.

Pierwszy skarżył tego Woytka Puzika 6^{tego} t. m., że mu 2^{go} t. m. 2 jego krowy na żyto przestąpiły; gdy się oba o tej sprawie rozmówili, stała się ugoda, że obskarżony skarżycielowi 1 Twardy talar i 10 czeskich dzisiaj zapłacić się obowiązwał.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Woitek Puzik, Jacob Czapalla

a – u – s

Wischkowsky

[nr 598] p. 202 spr. 199 (1868)

Spisano Colonnowska 8^{go} Grudnia 1868.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdatni:

1. Ślarsz²⁵⁷ Lorenz Szulz z Kowolowskiego
2. Kolonista Johann Strzelczyk z Bendawitz.

Pierwszy skarżył tego Johanna Strzelczyka 4^{tego} Listopada t. r., że go 4^{tego} Listopada t. r. posądził, że mu sciel²⁵⁸ na jego Nummerze wyżarł, t. j. jakby ukradł; gdy się oba o tej sprawie rozmówili, stała się ugoda, że obskarżony skarżycielowi za zmułę 25 czeskich do 8 dni pod sekucją zapłacić się obowiązwał i 5 czeskich kosztów ponosić.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Jochan Strzelczyk, Scholz

a – u – s

Wischkowsky

[nr 599] p. 203 spr. 200 (1868)

Spisano Colonnowska 14t Grudnia 1868.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdatni:

1. Karczmarzy syn Franz Konietzko w przystępstwie swego poręcznika Philip Konietzko
2. Hałupnik Thomas Machnik,

wszyscy z mał. Stanisch.

Pierwszy skarżył tego Thomasa Machnik 4^{tego} t. m., że go 18^{tego} Listopada t. r. w Karczmie w małych Staniszczech dowi²⁵⁹ł obioma rękami. Gdy się oba o tej sprawie rozmówili, stała się ugoda, że obskarżony, ponieważ go też skarżyciel tego samego dnia, jak obskarżony skarżył i udawał, nogą od stoła uderzał albo bił, tylko skarżycielowi 1 Twardy tala 10 czeskich kosztów pod sekucją zaraz do 15^{tego} t. m. zapłacić się obowiązwał.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Machnik, Konietzko, Philip Konietzko

a – u – s

Wischkowsky

[nr 600] p. 204 spr. 201 (1868)

Spisano Colonnowska 14t Grudnia 1868.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdatni²⁶⁰.

[nr 601] p. 207 spr. 204 (1869)

Spisano Colonnowska 17^{go} Stycznia 1869.

²⁵⁷ Prawdopodobnie: ślusarz.

²⁵⁸ Ściółkę.

²⁵⁹ Dławił, dusił.

²⁶⁰ Reszta strony pusta.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdatni:

1. Kupiec Dawid Roth z Bendawitz
2. Zagrodnik Bernhard Bock Kowolowski.

Dawid Roth skarżył tego Bernharda Bock u krolewskiego sądu powiatowego w wielk. Strzelcach dla obrażyniaa Bernhard Bock jest rozsądzony 5 Twardy zapłacić i kosztą ponosić. Dawid Roth daruje temu Bernhardowi Bock tę karę pieniężną pod tem obowiązkiem, że Bernhard Bock też te kosztą, które zastępca ma do żądania zapłaci i według tego się stała ugoda. Przeczytano, przyzwolono i podpisano. Bernadt Bok

a – u – s

[nr 602] p. 209 spr. 206 (1869)

Spisano Colonnowska 5t Lutego 1869.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdatni:

1. Pan Sekutarz²⁶¹ Valentin Siegwans z wielkich Strzelec
2. Komornik Thomas Boehm z Bendawitz.

Pierwszy skarżył 27t Stycznia t. r. naprzeciw tego Komornika Thomas Boehm, że go 27t Stycznia t. r. w sklepie Dawida Roth na Będawitzach złodzieję, brodałą wąsałą, kłakę, gałganę, „ty pojedziesz żebrac” i.t.d. nazwał; gdy się obo o tej sprawie rozmówili stała się ugoda, że oskarżony temu Panu Siegwancowi jako skarżycielowi do 1^{go} Marca t. r. za zmułę za jeden dzień 1 Twardy Talar i 6 czeskich kosztów pod sekucją zapłacić się obowiązał.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Sigwanz, Thomas Boehm

a – u – s

Wischkowsky

[nr 603] p. 216 spr. 213 (1869)

Spisano Colonnowska 23t Lipca 1869.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdatni:

1. Kolonista Hyacinth Rock z Schodnie²⁶²
2. Formirz Franz Ziaja z Brzinitzki.

Pierwszy żądał od tego Franza Ziajy to żyto, które od Dawida Roth z Bendawitz na roli Kolonisty Sebastian Ochmann na Harraschowski kupił, nazad; gdy się oba o tej sprawie rozmówili, stała się ugoda, że oskarżony to żyto żeźniwowane trzy kopy i 15 snopków skarżycielowi wróci, a skarżyciel temu Franzowi Ziaja czternaście twardych do 8 dni pod sekucją zapłacić się obowiązał i 5 czeskich kosztów ponosić.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Jacek Rok, Franz Zaia

a – u – s

Wischkowsky

[nr 604] p. 217 spr. 214 (1869)

Spisano Colonnowska 29^{tego} Lipca 1869.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdatni:

1. Komornik Thomas Boehm
 2. Kolonista Franz Rożek,
- oba z Bendawitz.

Pierwszy skarżył tego Franza Rożka, że go 12^{tego} Lipca t. r. w Karzmie u Nowaka trzy razy drzwiannym Kluczym bez głów uderzył, że mu z trzech ran krew ciekła; gdy się oba o tej sprawie rozmówili, stała się ugoda, że oskarżony 5 czeskich kosztów pod sekucją zapłacić się obowiązał zaraz.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Franz Rożek, Thomas Boehm

²⁶¹ Komornik sądowy.

²⁶² Schodnia – wieś w powiecie opolskim, w 1830 roku licząca 46 domów i 389 mieszkańców, w tym 5 ewangelików. W 1861 mieszkańców było już ponad tysiąc. We wsi pracowały dwa młyny wodne.

a – u – s

Wischkowsky

[nr 605] p. 218 spr. 215 (1869) [protokół dwujęzyczny, dwukolumnowy]Spisano Colonnowska 2^{go} Sierpnia 1869.

Przed niżej podpisanym sędzcem pojednawczym stawili się dzisiaj według zapoznania:

1. najemnik dóbr Blommeyer z Zembowitz²⁶³

2. Kolonista Simon Bednorz z Heine,

oba znajomi i w dobrym rozumie.

Pierwszy żąda od tego Simon Bednorz zapłaty za pokarm za 19 stuk wołów, które ostatni kupił, a które nad naznaczonymi oddebrania jeszcze stały i musiały bydz karmiony 9 Twardych 26 czeskich i 3 fyniki; gdy się partyje o tem przypadku tej sprawy rozmówieli, stała się ugoda, że obskarżony 7 Twardy 15 czeskich do 8^{go} Sierpnia t. r. pod uniknieniem sekucyi skarżycielowi zapłacić się obowiązwał i 5 czeskich kosztów ponosić.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Blomeyer, Bednorz

a – u – s

Wischkowsky

[nr 606] p. 223 spr. 220 (1869) [protokół dwujęzyczny, dwukolumnowy, polski z prawej]Spisano Colonnowska 3^{go} Września 1869.

Przed niżej podpisanym sędzcem pojednawczym stawili się dzisiaj według zapoznania.

1. Franziska wydana za hałupnikiem Gregor Machnik, w przystępstwie swego męża, z mał. Stanisch

2. Hałupnik Simon Waclawczik, także z mał. Stanisch.

Pierwsza skarżyła 30t Sierpnia t. r. naprzeciw tego Simona Waclawczik, że ją tensam 30^{tego} Sierpnia t. r. bez wszelkie przyczyny biczyskiem na polu w małych Staniszcach raz bez krziz uderzył; gdy się partie o tem przypadku tej rzeczy rozmówieli, stała się ugoda, że obskarżony skarżycielce 20 czeskich za zmułę i boleść aż do 4^{tego} t. m. pod sekucyją zapłacić się obowiązwał, a co mu skarżycielka wozę z łowsem w Sierpniu t. r. przez łąkę przejechała, skarżyć dałą nie będzie.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Franciska Mahnik, Gregor Machnik, Siemon Wazlawczyk

a – u – s

Wischkowsky

[nr 607] p. 231 spr. 228 (1869)

Spisano Colonnowska 25t Października 1869.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdadni:

1. Kolonista Ludwig Lubojansky

2. Kolonista Simon Pikorz,

oba z Bendawitz i w dobrym rozumie.

Kolonista Ludwig Lubojansky skarżył tego Simona Pikorz, że mu 15^{tego} t. m. na Koziołku 3 krowy i jedną jałowkę paś; gdy się oba o tej sprawie rozmówieli, stała się ugoda, że obskarżony skarżycielowi 5 czeskich kosztów zapłacić się obowiązwał.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

+++ Ludwig Lubojansky, +++ Simon Pikorz

a – u – s

Wischkowsky

[nr 608] p. 236 spr. 233 (1870)Spisano Colonnowska 2^{go} Stycznia 1870.

Przed niżej podpisanym sędzcą pojednawczym stawili się dzisiaj

1. Kupiec Dawid Roth z Bendawitz

²⁶³ Zębownice, Zembowitz – wieś w powiecie oleskim. W 1830 roku obejmowała 45 domów, które zamieszkiwało 440 osób, a wśród nich 12 ewangelików i 7 Żydów. Od przełomu XVIII/XIX wieku znajdował się tu pałac hrabiowski.

2. Komornik Franz Lubojański z Bendawitz

Partyje ustanowiły następującą ugodę:

Franz Lubojański obowiązuje się u Pana Dawida Rotha służyć od 2^{go} Stycznia t. r. aż do 1^{go} Stycznia 1871 za parobka przy koniach. Dawid Roth obowiązuje się temu Franzowi Lubojańskiemu za tę służbę na cały rok, trzydzieści Twardych gotowych pieniędzy, izbę do mieszkania dla niego i jego Familie, jeden Centnar soli a cztery jutrziska roli na kartofle i co chce sobie zasadzić albo zasiać; gdyby ale ten Franz Lubojański te roli nie obsiał albo nie zasadził, to je nie smie nająć, tylko Pan Roth ją dla siebie otrzymają. Gdyby Franz Lubojański swoje służby nie zaopatrzył, to jego myto i to, co na tej roli będzie miał zasadzono i zasiano, będzie od Pana Rotha zatrzymane.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

D. Roth, +++ Franz Lubojański, Stanislaus von Zantleiter²⁶⁴ als Zeuge

a – u – s

Wischkowsky

[nr 609] p. 246 spr. 241 (1870)

Spisano Colonnowska 6t Kwietnia 1870. [protokół dwujęzyczny, dwukolumnowy]

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie wszyscy zdadni:

1. Charlotta wydana komornik Friedrich Liesan w przystępstwie swego męża Friedrich Liesan z Królewskie Mischline.

2. Kolonista Johann Kutz z Heine

Pierwsza skarżyła w przistępstwie swego męża tego Johann Kutz 31t Marca t. r., że ją 20^{tego} Marca t. r. w Karczmie na Heine bez wszelkie przyczyny pięścią w głowę a ręką w twarz uderzył i złodzieję przezwiał; gdy się o tej sprawie wszyscy rozmówieli, stała się ugoda, z obskarżony skarżycielce za zmuć do 14^{tego} t. m. 15 czeskich pod sekucją zapłacić się obowiązał i 6 czeskich kosztów ponosić.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Johann Kutz, +++ Charlotte Liesan, Fridch Lisan

a – u – s

Wischkowsky

[nr 610] p. 263 spr. 258

Spisano Colonnowska dnia 3^{go} Czerwca 1871.

Przed niżej podpisanem sądcą pojednawczym stawili się dzisiaj według zapozwania:

1. Komornik Joseph Kleinert

2. Kolonista Carl Wyciszczok,

oba z Bendawitz.

Joseph Kleinert skarżył 14t Maja t. r. naprzeciw Carla Wyciszczok, że go 14t Maja t. r. w Karczmie u Bryscha w prawe lico chwycił palcoma tak że go drasnął, że mu krew ciekła. Gdy się oba o tej sprawie rozmówieli stała się ugoda, że obskarżony 5 czeskich kosztów do 12^{tego} Czerwca t. r. pod sekucją zapłacić się obowiązał.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Karl Wyciszczok, Josef Klanert

a – u – s

Wischkowsky

[nr 611] p. 268 spr. 262 (1871)

Spisano Colonnowska 4t Sierpnia 1871.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdadni:

1. Robotniczka Catharina Garbas

2. Kolonista Gregor Bock,

oba z Bendawitz.

Pierwsza skarżyła tego Gregorza Bock, że jego gęsi 28t Sierpnia t. r. na jej życie szkodę zrobiły. Gdy się oba o tej sprawie rozmówieli, stała się ugoda, że obskarżony 19 czeskich za szkodę i przestąpienie pod sekucją zaraz zapłacić się obowiązał.

²⁶⁴ Odczytanie nazwiska niepewne.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Catrina Garbass, Gregor Bok

a – u – s

Wischkowsky

Krośnica (Kroschnitz)²⁶⁵

APOp, zesp. 62, sygn. 994
1852-1858

[nr 612] p. 8 spr. 21. a, dazu 21. b. Pag 9 (1852)

Izbicko, 14^{tego} Sierpnia²⁶⁶ 1852.

Miedzy Panem Hrabia v: Strachwitz²⁶⁷ w Izbicku i tem Halupnikiem Woitek Mikka z Kroschnitz jest dzisiay następuiaca Schiedsmann'ska Ugoda ustawiona:

§1. Ten Halupnik Woitek Mikka iak Właściciel tej robotney Halupy sub: Nro7. w Kroschnitz dlužyn Panu Hrabiemu v: Strachwitz iak Właścicielowi Państwa Schimischow, do którego Kroschnitz²⁶⁸ należy – Grątowy – Robotny pład²⁶⁹ – i Płat od naiętego Gruntu za te Lata 1848 aż do Michała 1851. podług osobnego od obuch części zeznanego Porachonku, tę Summę

52 Tw: 21. Cz. 7 fyń:

słowami dwie pięćdziesiąt Twardych ieden dwa dzieścia Czeskich siedem fynikow; ktore on na pierw-szego stycznia 1853. zapłacić się obowiązue.

§2. Pan Hrabia v: Strachwitz przyimuie te Przyznanie Dłużnika i obiecuię uproszone Zetrwanie.

§3. Koszta tej Ugody poności Mikka.

Pan Hrabia v: Strachwitz żada wygotowania tej ugody i była potem ta Ustawa po przeizdrzeniu i prze-czytańiu prziięta, to iest w przitomności pana Sekretarza Tirkota podpisana.

Albert Mika

Gotschalk²⁷⁰, Schiedsmann

[nr 613] p. 10 spr. 23. b

Izbicko, 14^{tego} Sierpnia 1852.

Miedzy Panem Hrabia v: Strachwitz w Izbicku a tem Robotnem zołgrodniku Joseph Pyka w Kro-schnitz – iest dzisiay następuiaca Schiedsmann'ska Ugoda ustawiona:

§1. Joseph Pyka iak Właściciel Zołgrody Nro. 11 w Krośnitz, dlužen Panu Hrabiemu v: Strachwitz iak Właścicielowi Państwa Schimischow'skiego – do którego Krośnitz należy – Grąowego i Robothnego Płatu za rok 1849 aż do Michała 1851 tę Liczbę 32 Tw: 28 Cz: Słowami dwie trzydziesięci twardych oziem dwadzieścia Czeskich podług osobnego od obuch części zeznanego Porachunku – ktory na pierwszego stycznia 1853 zapłacić się tukei obowiązue.

§2. Pan Hrabia v Strachwitz przyimuie te Przyznania Dłużnika i udziela ty uproszone Zeczkanie.

§3. Kosta ugody poności Pyka.

Pan Hrabia v: Starchwitz²⁷¹ żada Wygotowania tej Ugody i była potem ta ugoda od obuch części prze-izdrzana – przeczytana, prziięta i wprzitomności pana Sekretarza Tirkota podpisana.

xxx Pyka

²⁶⁵ W Krośnicy rozstrzygano dla Krośnicy i Boryczy.

²⁶⁶ Błędnie zam. sierpnia.

²⁶⁷ Hrabia Hyacinth Karl Strachwitz von Gross-Zauche und Camminetz, właściciel państwa szymiszowskiego, ur. 1835, zm. 1871. <http://stammbaum.strachwitz.net/individual.php?pid=I118371&ged=Strachwitz>, [dostęp: 14.10.2017 r.]

²⁶⁸ Krośnica, Kroschnitz – wieś w powiecie strzeleckim, w 1830 roku licząca 60 domów i 344 mieszkańców. We wsi znajdowa-ła się katolicka szkoła, kościół parafialny zaś w Raszowej. W 1861 roku zamieszkiwana była przez 549 ludzi, pracował w niej młyn wodny i kamieniołom. W połowie XIX wieku ze wsi wyemigrowały do Teksasu 4 osoby.

²⁶⁹ Płat – 'opłata'.

²⁷⁰ W latach 1852-1894 rozejmca był Johann Gotschalk, powołany w czerwcu 1852 roku, „ARO”, Stück 32, 12 August 1852, s. 230, we wrześniu 1870, „ARO”, Stück 41, 14 October 1870, s. 222, w grudniu 1873, „ARO”, Stück 4, 23 Januar 1874, s. 26, w lutym 1877 roku, „ARO”, Stück 11, 16 März 1877, s. 89.

²⁷¹ Strachwitz.

Gotschalk, Schiedsman

[nr 614] p. 11 spr. 24. b

Izbicko 14/8 52.

Między Panem Hrabią v: Strachwitz w Izbicku a tem Halupnikiem Anton Pierdola z Kroschnitzy iest dziśaiy następuiąca schiedsmannska Ugoda urządzona:

§1. Ten Halupnik Anton Pierdola z Kroschnitzy iak właściciel Halupy Nro 24. dłužen Panu Hrabiemu v. Strachwitz iak Właścicielowi Państwa Schimischow'skiego, doktorego Kroschnitza należy – Grątowy Płat i Płat od roly naiętey za rok 1848 aż do Michała 1851. tę liczbę 52 Tw: 13 Cz. 1 Fyn: powiadam dwie piędziesiąt Twardych trzinaście Czeskich ieden fynik – podług osobnego od obuch części zeznanego Porachónku – który on na pierwszego Stycznia 1853. zapłacić się tu obowiązue.

§2. Pan Hrabia v Stra. przymiue te Żeznanie Dłużnika i udziela te uproszone Zeczkanie.

§3. Kosta Ugody ponoši Pierdola.

Pan Hrabia żąda wygotowania tey Ugody i był potem ten Verhandlung od obuch części po przeizdrzeniu i przeczytaniu przyięty i od Pierdoly po przetłamaczeniu tego w przitomności p: sekretarza Tirkota podpisany.

xxx A. Pierdolla

Gotschalk, Schiedsmn.

[nr 615] p. 14 spr. 29. b

Izbicko dnia 14/8 52.

Między Panem Hrabią v Strachwitz w Izbicku a tem Robotnem Żołgrodnikiem Hiac: Garbella w Boryczy²⁷² stała się dziśaiy następuiąca Schiedsmannska Ugoda:

§1. Ten Hiacynth Garbella – Właściciel robotnei Żołgrody Nro2. w Boryczy, dłužen Panu Hrabiemu v: Strachwitz iak Właścicielowi państwa Schimischow'skiego, do ktorego Boritsch należy – Grątowy płat Robotny i od przedziwa Płat za r: 1847 aż do Michała 1851. tę liczbę 70 Tw: 20 Cz: powiadam siedemdziesiąt Twardych dwadzieścia czeskich, ktory on – na pierwszego stycznia 1853. zapłacić się przes to tu obowiązue.

§2. Pan Hrabia v: Strachwitz przymiue te przyznanie dłużnika i udziela ty uproszone Zeczkanie.

§3. Kosta Ugody ponoši Garbella.

Pan Hrabia v: Strachwitz żąda wygotowania tei ugody i była potem ta ugoda od obuch części po przeizdrzeniu, przeczytaniu, przyięta i od Garbely po przetłamaczeniu w przitomności pana Sekr: Tirkota podpisana.

Gotschalk, Schiedsmn.

[nr 616] p. 15 spr. 22 b. zu Nro 22 Pag. 9.

Izbicko dnia 14go Sierpnia 1852.

Między Panem Hrabią v Strachwitz w Izbicku a tem robot. Halupnikiem Johann Kolibaba w Kroschnitzy iest następuiąca Schiedsmannska Ugoda ustawiona:

§1. Ten Johann Kolibaba iak Pośiadacz tey Halupy Nro. 14. w Kroschnitzy dłužen za rok 1848 aż do Michała 1851. tę Liczbę 31 Tw: 6 Cz: powiadam ieden trzydzieści Twardych – sześć czeskich Grąowego płatu i płatu za robociznę – ktory on na pierwszego Stycznia 1853. zapłacić się tu obowiązue.

§2. Pan Hrabia v: Strachwitz przymiue te Przyznanie Dłużnika i udziela te uproszone Czekanie.

§3. Kosta Ugody poniosie Kolibaba.

Pan Hrabia v: Strachwitz żąda wygotowania tei tu Ugody i była potem ta ugoda od obuch części po przeizdrzeniu i przeczytaniu przyięta, i wprzitomności pana Sekretoza Tirkota podpisana.

xxx Joh: Kolibaba

[nr 617] p. 16 zu nro 25 a Pag.12. nro 25 b.

Izbicko dnia 14go Sierpnia 1852

Między Panem Hrabią v: Strachwitz w Izbicku a tem Halupnikiem Mathias Waclawczyk w Kroschnitzy – iest dziśaiy następuiąca Schiede mannska ugoda ustawiona:

²⁷² Borycz, Boritsch – wieś w powiecie strzeleckim, licząca w 1830 roku 44 domy i 269 mieszkańców, w tym 2 ewangelików i 2 Żydów. Kościół parafialny znajdował się w Raszowej.

§1. Ten Mathias Waclawczyk, Właściciel Halupy Nro. 33 w Krośnicy, dłużen panu Hrabiemu v. Strachwitz iak Właścicielowi państwa Schimischowskiego, do którego Krośnitztza należy – Grątownego płatu i płatu od naiętego Grątu za rok 1849 az do Michała 1851. tę Liczbę 32 Tw: 28 Cz: powiadam dwie trzydzieści Twardych osiem dwadzieścia czeskich – który on na pierwszego Stycznia 1853. zapłacić się tu obowiązue.

2. Pan Hrabia v: Strachwitz przyimuie ty uproszone Zeczkanie albo chce tej Zapłaty Waclawczykowi az do 1go Stycznia 53 czekać.

3. Kosta Ugody ponośi Waclawczyk.

Pan Hrabia v: St. żąda wygotowania tej ugody i była potem ta ugoda przeizdrzana, przeczytana, przetłumaczona, przyjęta i wprzitomności pana Sekretarza Tirkota podpisana.

xxx Math: Waclawczyk

Gotschalk, Schiedsmn.

[nr 618] p. 19 zu 26 a 26. b.

Izbicko dnia 14go Śierpra²⁷³ 1852.

Między Panem Hrabią v. Strachwitz na Izbicku i tem Robotnem Halupnikiem Hiac: Woznitztza z Krośnitztzy, iest dziśiay następuiąca Schiede mannska ugoda urządzona:

1. Hiacynth Woznitztza, Włościciel tej Halupy nro. 13. w Krośnitztzy, dłużen panu Hrabiemu v: Strachwitz iak Właścicielowi państwa Schimischowskiego, do ktorego Kroschnitztza należy – grątownego i robotnego płatu za rok 1849 az do Michała 1851. podług osobnego od obuch stron zeznanego Porachunko tę Liczbę 29 Tw: 15 Cz. powiadam dziewięć dwa dzieyścia Twardych pietnaście czeskich – ktore on na pierwszego stycznia 1852. zapłacić się tu obowiązue.

2. Pan Hrabia v: Strachwitz przyimuie te zeznanie Dłużnika i udziela uproszonego Zeczkania.

3. Kosta ugody ponośi Woznitztza.

Pan Hrabia v: Strachwitz żęda o Wygotowanie tej Ugody i była ona potem od obuch części przeizdrzana, przeczytana, przyjęta i po przetłumaczeniu od Woznitztzy w przytomności pana Sekretarza Tirkota podpisana.

Wosnitztza

[nr 619] p. 20 zu Nro 27 a Pag. 13.

Izbicko dnia 14/8 52

Między Panem Hrabią v Strachwitz na Izbicku a tem robotnem Zołgrodnikiem Michael Suślik w Krośnitztzy iest dziśiay następuiąca Schieds mannska Ugoda ustanowiona:

1. Michael Suślik dłużen iak Właściciel tej Zogrody Nro 18 w Kroschnitztzy, panu Hrabiemu v: Strachwitz iak Panu Państwa Schimischowskiego – do ktorego Kroschnitztza należy – Grątowny i robotny Płat za rok 1847 az do Michała 1851. podług osobnego zobuch stron zeznanygo Rachónku tę Summę 78 Tw: 10 Cz., powiadam osiem siedem dzieśiāt Twardych dzieśięć czeskich, który on na pierwszego Stycznia 1853 zapłacić się tu obowiązue.

2. Pan Hrabia v: Strachwitz przyimuie te Przyznanie Dłużnika i udziela uproszone Zeczkanie.

3. Kosta ugody ponośi Suślik.

Pan Hrabia v: Strachwitz prośi o Wygotowanie tej Ugody i była ona potem od obuch części przeizdrzana, przeczytana, przyjęta i w prztimności pana Sekretarza Tirkota po przetłumaczeniu podpisana.

xxx Michael Suślik

Gotschalk, Schiedsmn.

Że te Dzieło w moiey Przytomności Suślikowi przeczytane, od niego przyjęty i Krzyżykami podpisane iest, wyświadczam. Tirkot

[nr 620] p. 31 zu Nro 25 b.

Izbicku dnia 14/8 52.

Między Panem Hrabią v: Strachwitz w Izbicku a tem Halupnikiem Andreas Mróss w Kroschnitztzy iest dziś następuiąca schiedsmanńska Ugoda ustanowiona:

1. Jendra Mróss dłużen iak Właściciel tej Halupy Nro 46 w Kroschnitztzy, panu Hrabiemu v: Strachwitz iak Panu Państwa Schimischowskiego – do ktorego Kroschnitztza należy – Grątowny i robotny Płat za

²⁷³ Błędnie zam. sierpnia.

rok 1847 aż do Michała 1851. podług zobuch stron zeznanego Rachunku tę Summę 12 Tw: 2 1/2 Cz., powiadam dwanaście Twardych dwa i pół czeskiego, który on na pierwszego Stycznia 1853. zapłacić się tu obowiązue.

2. Pan Hrabia v Strachwitz przyimuie te Zeznania Dłużnika a udziela uproszonego Zeczkania.

3. Kosta Ugody ponośi Mróss.

Pan Hrabia v Strachwitz prośi o wygotowanie tei ugody i była ta ugoda potem od obuch stron po przeizrzeniu, przeczytaniu, przyjęta i od Mroza w przytomności pana Sekretarza Tirkota pod pisana. Unterschrift ad 28 a

[nr 621] p. 248 spr. 490 (1858)

Działo się w Kroschnitz d: 8/7 58.

Miedzy Stawowem Josephem Niestroy z Utraty²⁷⁴ i tą niezamężną Johanną Wyskowsky alias Grzyszek z Kroschnitz w przistempstwie iejego pierwejszego Poręcznika Jakoba Grzyszek z Kroschnitz – stała się dzis następuiąca Ugoda pred podpisaniem Schiedsmanem:

Johanna Wyskowsky al.: Grzyszek porodziła przesłego Mieśiaca Dziewczę – a mianuje tego Dziecięcia Oycem – Stawowego Josepha Niestroya z Utraty albo Zauche.

Do Ugody był dzis Termina, na który się Skarzycielka i Obskarzony stawili.

Po ustnych Wymowkach powiedział Obskarzony, że Skarzycielce chce Połóg i ty przy tem Połogu powstały Kosta i Wydatki wynadgrodzić, także tysz Doktora – Heybamę i fórę po Dołktora zapłacić: Mianowicie

Skarzycielce za Połóg i osobisty Wynadgrodzenia	6 Tw:
Za Pogrzeb i Wywód	1 - 26
Na Heybamę	„ - 15 -
Dołktorowi	5 - „ -
Za Fórę po Dołktora	1 - 10 -
Od Pisma	„ - 2 -

14 - 23 -

Na to iusz Skarzyciel dwa Twardy zapłacił Skarzycielce i żada, aby były z pomianowaney Summy wytrącony. Nato Skarzycielka przistać nie chciała; na ostatku zgodziły się obie części, że ty 2 Tw:, który odpaść miały, wytrącony być nie maią.

Ugoda się stała, a Skarzyciel zapłaci dokupy 14 Tw: 23. Cz. i Kosta u Schiedsmanna do 2 Mieśięcy – z tem była Skarzycielka i iey Przistępca zakóntent – przyjęli tę ugodę i podpisali wszystkie części tę Ugodym.

Joseph Niestroy, xxx Johanna Grzyszek, ihr Beist: xxx Jacob Grzyszek

Gotschalk, Schiedsmn.

Philip Pakosch als Zeuge

Gleich ist bezahlt der Klägerin 3 Rth.

[nr 622] p. 257 spr. 509 (1858)

Kroschnitz d. 1t August 58.

W sprawie Owczarza Felixa Namyslo z Dańca, Skarzyciela, i Cieśły Marcina Waclawczyka z Ligoty, Obskarzony, kwuli ządania 16 Czeskich Restu za 2 Miary żyta – był dzis Termin.

Skarzyciel i Obskarzony stawili się za požądaniem na Termin i Obskarzony przyznał bydz winnem ten Rest i powiadał, że dzis zapłaci 8 1/2 Czeskich – za 2 tygodni²⁷⁵ 8 Czeskich Restu.

Obskarzony tysz ponośi Kosta.

Felix Namyslo, xxx M: Waclawczyk

Gotschalk, Schiedsmn.

[nr 623] p. 272 spr. 533 (1858)

Kroschnitz d. 29/8 58.

Wsprawie Szękierki L: Fränkel wydana Rosenthal z Izbicka naprzećiw Zołgrodnika Jana Kapitzy

²⁷⁴ Utrata, Zauche – przysiółek, kolonia wsi Izbicko.

²⁷⁵ Błędnie zam. tygodni.

z Izbicka – kwuli żądania 7 Czeskich długu; był dziś do Ugody Termin, w którym Obskarzony i Skarżyciel obsztalowani byli. Po wygodaniu się Parthey zgodzili.
Gotschalk

[nr 624] p. 274 spr. 537 b (1858)

Kroschnitz d. 29/8 58.

W sprawie Sebastiana Adamca z Kadłuba²⁷⁶ – naprzeciw Młynarza Jacoba Warzehy z Boryczy – kwuli Żądania 24 Tw: wydanych Pięędzy za Reparatury i podatki przy Młynie na Biestrzeńniku²⁷⁷ w roku 1856. był dziś do Ugody Termin naznaczony.

Skarżyciel i Obskarzony byli na Termin powołani i stawili się.

Obskarzony mówił – ia nieiestem 24 Tw: za mianowany Reparatury dłużyn – tylko podatki za 4 Mieściacy a za repara. przy Chlywie – a ty wynoszą dokupy podług Porachunków 11 Tw: 18 Cz: 9 Fyńników. Ty 11 Tw: 18 Cz: 9 Fyńników obowiązują się skarżycielowi Adamcowi na Gody tygosz Roku teras zapłacić. Skarżyciel Adamiec przyjął tę sprawę i Ugodę – z tem pomiarkowaniem, że o tyn Ostatek swojego Żądania z osobna skarżyć będzie. Podług tegosz stała się ugoda kwuli 11 Tw: 18 Cz: 9 Fyn: Kwuli ostatku ni.

P – p: – p:

Gotschalk, Schiedsmn.

Jacob Warzecha, Sebastian Adamietz

APOp, zesp. 62, sygn. 993
1858-1864

[nr 625] p. 24 spr. 41 (1858)

Kroschnitz d. 2/11 58

W sprawie tey Wycuzniczki Francisky Muskowskiej z Ligoty naprzeciw Gbura Josepha Kaczmarczyka z Ligoty kwuli żądania 4 Składów czyli Zołgonów Kartofli – był dziś Termin, do którego obie części powołane były i się stawiły. Po ustnych rozmowach zgodziły się obie części, a obskarzony obowiązał się skarżycielce za te 4 zagony Kartofli, który za myto, czyli iako zapłatę za iedną 20 tydniową Robotę ugodzony były – 4 Twardy do w przeciagu 14 Dni zapłacić i kosta ponieść, cyli ony Skarżyciela wynadgrodzić.

L:

Klage Aufn:	2 Sgr
2 sch: V:	5 Sgr
Bothe	2 - 6
Abschrift	2 - 6

12 -

[nr 626] p. 30 spr. 51 (1858)

[protokół dwujęzyczny, niemiecki w górnej części strony, polski w dolnej części]

Kroschnitz d. 23/11 58

W sprawie tego Poręcznika Halupnika Carl Filla z Izbicka i tey Młynolrki Hedwigi Brommer z Utraty – naprzeciw

1. tey Halupniczki Francisk Bienas i iego Męza Caspra Bienasa
2. tech Halupniczech Synuw Andr. i Hiacinta Hermascha i

²⁷⁶ Kadłub, Kadlub – wieś w powiecie strzeleckim, w 1830 roku licząca 62 domy i 559 mieszkańców, w tym 10 ewangelików i 6 Żydów. W 1861 roku dzięki rozwojowi hutnictwa liczyła już 977 mieszkańców. W Kadłubie znajdował się piec hutniczy i fryszerka. We wsi działała szkoła katolicka, natomiast kościół parafialny – w Rozmierce. Niewykluczone też, że chodzi tu o Kadłub Turawski, Kadlub Turawa, wieś w powiecie opolskim.

²⁷⁷ Biestrzynnik, Biestrzinnik – wieś w powiecie opolskim, licząca w 1830 roku 76 domów i 479 mieszkańców, w tym 4 ewangelików. Należała do parafii katolickiej w Szczedrzyku. Parafia ewangelicka znajdowała się w Ozimku. Od 1823 roku działała we wsi katolicka szkoła, do której w 1861 roku uczęszczało 182 dzieci z Biestrzynnika, Poliwoły oraz ze Szczedrzyka i Kadłuba Turawskiego. W 1861 roku Biestrzynnik zamieszkiwały 793 osoby.

3. tey Kómornice Maria Iwanetzki – wszyscy z Kroschnitzy, kwuli żądania 29 Tw. 29 Cz. wyłożonych kosztów sądowych był na dziś Termin do ugody naznaczony – do którego Partyie czyli obie Części, Skarzyciele i Obskarżeni, obsztalowany byli i tesz się stawili. Po ustnych wymowkach mówiła Franciska Bienas przez ieiego Męża Caspra Bienasa – tak tesz Andr. i Hiac. Hermasch – że oni tylko tę szczwartę część tech kosztów do zołpłaty mają i przyrzekli po tych wymowkach Obskarżeni, że oni się obowiezali tę 4tą część w Liczbie 7-14-9. do 4 tygodni popłacić. Kómornica Maria Iwanetzki, która tesz obskarżona była – mówiła, że nic zapłacić nie chce. Obsk: ponoszą kosta tey ugody. Skarzyciele przyieni przyznu tych 3 podpis: Obskarżonych i podpisali obie części ugody.

p. – p. – p.

xxx Hedwig Brommer, Carl Filla, Andreas Hermais, Casper Bienas, Jacęt Hermasch

[nr 627] p. 36 spr. 60 (1858)

Kroschnitz d. 11/12 58

Ten Halupnik Franz Depta tu z Kroschnitzy skarży, że mu świnii Wycuznika Alberta Breguły tu z Kroschnitzy na życie szkodę zroć. a żąda wynadgroźdenia. Do ugody był na dziś skarzyciel Franz Depta i Obskarżony Breguła obsztalowany i dostawili się w dobrym sposobie. Po ustnych wymowkach żądał skarzyciel 10 czesk: wynadgroźdenia – Obskarżony trzymał to za wiele i ugodzili się na ostatku na 7 1/2 Cz: i Obskarżony ma ponosić szkodę. Ty wynadgroźdenia i Kosta mają bydz na prziszłą strzodę zapłacony.

p. – p. – p.

Cop:	2 Sgr
2 Vorl:	7 1/2 Sgr
Bothe	6 Pf

10 Sgr

Franz Depta, xxx Albert Bregula, Wilek Bialek, Gotschalk, Schiedsmann

[nr 628] p. 37 spr. 61 (1858)

W sprawie Halupnika Pawła Glücka z Boryczy – naprzeciw Halupnika Franza Rubana z Boryczy – kwuli Wynadgroźdenia Szkody – którą świnie Obskarżonego mu na Łące przez porycii zrobyły, był dziś Termin do Ugody. Skarzyciel mówi, że ta Szkodą 1 Tw: 10 Cz:

wynosi. Obskarżony trzyma to za wiele a chce ty poryty Placy porównac – tego ale Obskarżony niechce. Po ustnych Wymowkach była zgoda zaczynana, a Partyie zgodziły się na ostatku na 1 Tw:, który mu Obsk: i kosta do 3 Dni zapłacić chce.

Cop: 2 Sgr

2 V: 5 Sgr

= 7 Sgr

Paul Glück, xxx Kubon
Gotschalk

[nr 629] p. 46 spr. 76 (1859)

Kroschnitz d. 3/1 59

Halupn. Lorenz Kaczmarczyk z Boryczy skarżył Zołgrodnika Jana Bregułę z Boryczy kwuli żądania 23 Twardych 26 Czeskich i 4 Fyńik – u podpisanego Schiedsmanna. Do ugody był Skarzyciel i Obskarżony na dzis przedwołany i stawili się osobiście znańi i wdobrej Disposycyi. Po ustnych Wymowkach była zgoda próbowana, a Obskarżony tylko 10 Tw: 5 Cz: Skarzycielowi prziznał; obowięzał się onemu do jutra zapłacić i Kosta.

Cop: 2 Sgr

2 Vlád: 5 Sgr

Bothe 1 Sgr

8 Sgr

P – p – p

xxx Johann Brysch, xxx Lorenz Kaczmarzyk, Heulitz, Hurek, Scholz
Gotschalk**[nr 630]** p. 47-48 spr. 79 (1859)

[protokół dwukolumnowy, z lewej niemiecki, z prawej polski]

Przed podpisaniem Schiedsmanna stawili się bez vorladunku:

1. komornica Maryanna Slappa w przistempstwie iejego Męża Franza Slapy z Zalenskigo.

2. Ta Cegłotrka Teresia Goletz w przistempstwie iejego Męża Antonia Goletz z S. Dańca.

Części są Schiedsmanowi osobiście znajomy i wdobrej disposycyi.

Ta komornica Maryanna Slapa mówiła, czyli padała

I. Że ona od tey zamężny Goletz w przeciagu przeszley Jesieni – cieleśnie na prawey Ręczy była zraniona a że kwuli tego ostatni na żądanie Królewskiego Staats Anwalta 21/12 przed Krysowego Sądu w wielkich Strzelcach do 4 miesięcznego więzienia i kosztów osądzona była.

II. I Że ona teras od tey zamężny Goletz wynadgródenie tych przez tę Chorobę, która przez te zranienie Ręki powstała, powstałych Kosztów i wydatków w Liczbie dokupy 20 Tw. żąda.

Ta przitomna zamężna Goletz i jey Mąż Anton Goletz – uznali ty żądania Skarzycielki – 30 Tw: za zbyt wysokie. Po ustnych wymowkach puściła Skarzycielka Maria Slappa z dozwoleńiem iejego Męża – od tego żądania 15 Tw i zgodziły się Części tak – że Obskarzony Goletz ma skarzycielce dziś 15 Tw. i żądanie Doktora Burcharda w Strzelcach zapłacić – u zazykali się wszystkich innych żądań stey sprawy – niech mają miano iaky chcą. Potem [p. 48] mówiła Skarzycielka Marja Slappa i iey Mąż Franz Slappa: My znamy tę zamężną Goletz iak stateczną żoną – która jeszcze nigdy nie była skarana i wiemy, że te skarany zranienie Ręki od niej z Nołgłości, a można nie nasfalnie się stało. My myślimy, że ona przez ponoszenie tych gerichtowych i o prócz gerichtowych kosztów w tey sprawie dostatecznie skarana iest – a umyśliłichmy tę oney w terminie 21/12 p.r. od Sądu naznaczoną więznią Karę wynoszącą 4 Miesiące – darować; p: i prosimy, i żądamy przesto poddanie, aby Król. Sąd do tego naszego Darowania Kary – zezwolił i tesz tę karę darował.

Goletz wzięła i przzięła te podanie Slapy iak naylepiey i prosi tesz o Darowanie tey iusz od Skarzycielki darowaney Kary więzniey.

p. – p. – p.

xxx Marianna Slappa, Klage.

xxx Franz Slappa,

xxx Theresia Goletz, Verkl.

xxx Anton Goletz

als Zeuge u. Unterschrifts Beist: [imię nieczytelne] Bregulla, Francz Hurek

Gotschalk, Schiedsm.

[nr 631] p. 49 spr. 81 (1859)

Kroschnitz d 15/1 59

Tyn Halupnik Stanisław Hadamik z Boryczy skarżył sam przed podpisaniem Schiedsmanem w 13tego t: M: naprzeciw tego Halupnika Wawrzina Kaczmarczyka z Boryczy kwuli żądania 48 Tw:

Do ugody w tey sprawie był Skarzyciel i Obskarzony na dziś do terminu powołani i stawili się Schiedsmanowi znajomi i wdobrej disposycyi, i mówił Obskarzony, że on iest Skarzycielowi 48 Tw. winien, ale że teraz Piyniędzy wcale niema.

Po ustnych wymowkach obiecał Skarzyciel Obskarzonemu tego swego żądania ieszcze 14 Dni czekać – a Obskarzony obowiązał się Skarzycielowi za 14 Dni, to iest do 30tego Stycznia t: R: oddać i zapłacić – i wzion Kosta tey ugody na się.

p. – p. – p.

Cop: 2 Sgr

1 V: 2 - 6

Bot. 1 - 6

6 Sgr

Stanislaus Hadamik, xxx Laur: Kaczmarzyk, als Zeuge Wiluś Bieilik
Gotschalk, Schieds:

[nr 632] p. 50 spr. 82 (1859)

Kroschnitz d 22/1 59

Tyn Halupńczy Syn Albert Migura z Boryczy – skarżył 21^{tego} t: M: tego Żołgrodnika Hiac: Garbełę z Boryczy kwuli – Bitwy i szarpanioł w kaczmie Borzskiej w 19^{tego} t: M: do ugody był Obskarżony i Skarzyciel na dziś obsztalowany. Skarzyciel prziszedł bez Poręcznika, który tysz do Terminu sztalowany był. Po ustnych wymówkach przyznał się Obskarżyciel, że Skarzycielowi koszulę 19^{tego} M: potargoł i obowiązał się za tę Kuszulę do 8 Dni 15 Cz: zapłacić i poności Kosta.

P – p – p:

xxx Hiacynth Garbella, Albert Migura, Hurek Scholz

Gotschalk, Schiedsmann

Cop: 2 Sgr

Bothe 1 Sgr

3 V: 7 - 6

= 10 - 6

[nr 633] p. 51 spr. 83 (1859)

Kroschnitz d. 22/1 59.

W sprawie tej zameldowanej pisemnej skargi – wycużnika²⁷⁸ Pietra Woschko z Raschow – naprzeciw Halupnika Franza Breguly tu z Kroschnitz kwuli wystawienia Schuldscheinu²⁷⁹ na 30 Tw albo wrócenia tychże 30 Tw: był dziś Termin, na który Obskarżony Franz Bregulla i Skarzyciel Woschko obsztalowani byli.

Franz Bregulla się do ządania Skarzyciela zrozumieć nie chciał i powiadał, że on Woschkowi nic nie dłużeń; i kwuli tego tesz Schuldscheinu nie wystawi, bo owe 30 Tw: było Wiano jego żony Catharżyny – a nie Capitał.

Cop: 2 Sgr

Bothe 1 Sgr

2 Vorl 5 Sgr

Cop: für die

Schreib: an

Kläge 2 -

= 10 Sgr

Gotschalk, Schiedsmann

[nr 634] p. 53 spr. 86 (1859)

Kroschnitz d. 25/1 59.

W sprawie tego Strejtu tego Komornika Simona Haduka – naprzeciw tych Halupników: Michała i Lorenza Kaczmarczyka – ize go 20^{tego} t. M: w Boryczy w kaczmie zbili i zizby wypyrtali – był Termin dziś, do którego Obskarżeni i Skarzyciel obsztalowani byli i się tesz wdobrej disposycji stawili. Po ustnych wymówkach była zgoda prubowana – i obskarżeni się nie spierali – że Skarzycielem streit²⁸⁰ mieli. Na końcu obowiążali się Skarzyciele Obskarżonemu wynadgrodzić jego Drogi i Mizeraryje w tej sprawie przez zapłacenie każdy 15 Czesk: i zapłacynie kasdy 15 Cz: do ubogiej kasy szkolnej – ato do 8 Dni, i ponoszą kosta ugody.

P – p – p:

Symon Haiduk, xxx Michael Kaczmarczyk, xxx Lorenz Kaczmarczyk, Pasternak

Gotschalk, Schiedsm.

Cop: 2 Sgr

B: 1 Sgr

3 V: 7 - 6

²⁷⁸ Wycużnika.

²⁷⁹ Schuldschein – 'kwit dłużny' (z niem. Schuldschein).

²⁸⁰ Streit – 'kłótnia, sprzeczka' (z niem. Streit).

= 10 - 6

[nr 635] p. 55 spr. 89 (1859)

Kroschnitz 26/1 59

Tyn Halupnik Franz Hurek z Kroschnitz skarżył wczora przed podpisaniem Schiedsmanem naprzeciw Halupnika Jana Kolodziejczyka z Boryczy i Komorn. W. Kuczery z Kroschnitz kwuli żądanie 15 Tw.; który onym był pożyczyl. Do ugody był dziś Termin, w którym się Skarzyciel i Oskarżoni osobiście w dobrym sposobie stawili. Oskarżony Kolodziejczyk mówił, że on Skarzycielowi iuz wrócił 15 Tw.; a ty drugie 15 Tw., który Skarzyciel żąda – iest Komornik Albert Kuczera w Kroschnitz dłużeń. Kwuli tego był Wojtek czyli Albert Kuczera do tey sprawy przywciągniony. Po ustnych wymowkach powiedział Kuczera, że on te 15 Tw: Skarzycielowi winien iest, ale onych teraz zapłacić niemoże. Na ostatku pogodzili się skarżyciel Franz Hurek i Alb: Kuczera, że Albert Kuczera na ś: Michoł 29/9 t. R: ten Dług 15 Tw: Skarzycielowi zapłaci i tesz uroku od tego Capitołu odda, i Kosta tey sprawy pońsie. Skarzyciel przyjął te przyrzeczenie Oskarżonego.

P. – p. – p:

Gotschalk, Schiedsm.

Franz Hurek, Antek Kuczera

[nr 636] p. 56 spr. 91 (1859)

Kroschnitz d. 25/2 59

W sprawie skargi Pani forsterki Josepha Nerlich z Boryczy – naprzeciw Halupnika Stefana Długoscha z Kroschnitz – kwuli wynadgródenia szkody – którą Pies Oskarżonego zrobił – to iest Skarzycielce w przeszły Poniedziałek szaty na drodze stargał – był dziś do ugody Termin – w którym się Skarzycielka i Oskarżony osobiście w dobrej dyspozycji stawili.

Skarzycielka żąda wynadgródenia 2 Tw: za ty potargany szaty – Oskarżony to za moc uznaje. Po wygodkach ugodziły się obie części na 1 Tw. wynadgródenia – i Oskarżony ponosi Kosta ugody. Oskarżony obowiązuje się do 3 dni skarżycielce tyn 1 Tw. zapłacić.

P – p. – p.

Stephan Długosch, xxx J: Nerlich, Jędra Waclawczyk

Gotschalk, Schiedsmann

[nr 637] p. 57 spr. 94 (1859)

Kroschnitz d. 15/3 59

W sprawie Streitu Hiacintha Ciołka z Bregulego²⁸¹ naprzeciw Zołgrodnika Antonia Woschka z Kroschnitz kwuli Żądania 2 ½ Tw: Uroku od 50 Tw.; który Oskarżony na rok pożyczyl, ale potem za kilka dni wrócił był dziś do ugody Termin – na który Skarzyciel i Oskarżony obsztalowany był; oni się stawili i po wymowkach się zgodzili tak: Oskarżony obowiązał się Skarzycielowi dać az do 1 Marca 1859 od tych pieniędzy 2 ½ Tw. uroku: Skarzyciel obowiązuje się Oskarżonemu 50 Tw. do Niedziele zays nazad wydać.

Oraz Oskarżony ponosił kosta i Szkarżycielowi 5 Cz: za drogi do Terminu.

Capitoł nie ma bydz do roku wypowiedzany; iezeli by miały bydz na dłuży iak na rok – tesz za przecią ma urok po 5% bydz porachowany.

P – p – z

Woschek, xxx Ciołek

Gotschalk

[nr 638] p. 59 spr. 96 (1859)

Kroschnitz d. 24/3 59.

Przed podpisaniem Schiedsmanem stawil się dziś na powołanie

1. Komornik Johann Elis z Borycz a

2. Zołgrodnik Johann Bregulla – oba z Boryczy,

wdobrej dyspozycji i osobiście znani.

Komornik Johann Elis z Boryczy skarży – że mu Bregulla winien

²⁸¹ Breguła, Bregulla – przysiółek wsi Grodzisko w pow. strzeleckim. Notowany w 1830 roku.

1. 11 Tw. i urok za 2 Lata
2. 15 Tw. i urok – 1 rok
3. 8 Tw. za robotę.

Obskarżony mówił na tę mu przeczytaną skargę – „Ja iest tylko Skarżycielowi ty wińien:

11 Tw:

15 Tw: pożycznych Piędzy a

4 Tw: 20 Czesk: od roboty – a

1 Tw: 9 Cz: Uroku na 1⁸⁰ Maja.

31 Tw: 29 Cz:

i obowiązuję się ty Piędzy Skarżycielowi na 1⁸⁰ Maja 1859. zapłacić. Kwuli ostatku może mie Skarżyciel skarżyć”. Skarżyciel przyją ty przyzeczzenie Obskarżonego. Kwuli tey – 31 Tw: 29 Cz: przechodzący Sumy – niestała się zgoda i nie mogli się Skarżyciel z Obskarżonym pojednać.

P – p – p

Cop: 2 Sgr

Vorl: 2 - 6

Bothe: 1 - 6

= 6 -

xxx Johann Bregulla, Verklagte, Johan Elis, Kläger, Stanislaus Hadamik, [nieczyt.]-Zeuge
Gotschalk, Schiedsmn.

[nr 639] p. 60 spr. 97 (1859)

Kroschnitz d. 24/3 59.

Przed podpisaniem Schiedsmanem – postawił się dziś:

1. Wycuźnik Josef Kazek z Boryczy i
2. Halupnik Franz Warzeha tesz z Boryczy,

oba wdobrey disposycyi i osobiście znañi.

Pierwszy skarżył, że F. Warzeha onego i iego żonę oziymię uderzył i 18^{tego} t. M. dołwił – bił – zbroczył i odzienie ztargoł.

Drugi zapiywał się, że Skarżyciela bił, ale się przyznał, że Skarżyciela do sieńi wytrzas.

Po ustnych wymowkach prubował Schiedsmann zgodę, ale daremnie – Skarżyciel żądał Attestu do Skargi.

Cop: 2 Sgr

2 V: 5 Sgr

Bothe: 1 - 6

Att: 2 - 6

= 11 -

Gotschalk, Schiedsm.

[nr 640] p. 61 spr. 98 (1859)

Kroschnitz 25/3 59.

Przed podpisaniem Schiedsmanem stawil się dziś

1. Parobek Valentin Garbella z Boryczy z iego Poręcznikiem Stanikiem Hadamikiem z Boryczy
2. Komornik Josef Gordzielik z Boryczy – oba wdobrey disposycyi osobiście znañi.

Do ugody był dziś Termin – wktórym się Obskarżony i Skarżyciel stawili.

Skarżyciel mówi, że wprzeszły Póniedzialek – Obskarżony przyszed do izby iego – i wtwarz go sztuchał pięścia i mówił – „ty – Mandrella – tyś iest taki iak twoy oycie” – i wrzeszczac zizby wyleść nie chciał.

Po ustnych wymowkach prubował Schiedsmann ugode, ale daremnie. Obskarżony się ugodzić niechciał.

Gotschalk, Schiedsmann

[nr 641] p. 62 spr. 102 (1859)

Kroschnitz d. 26/4 59.

W sprawie rzeczy i Sądu Krawca Jendrzeja Hermajscha tu z Kroschnitzy – naprzeciw Zołgrodnika Janna Breguły z Boryczy kwuli ządania 100 Tw. był Do ugody Termin dziś i stawil się Skarżyciel

i Obskarżony – przy dobrem rozumie i wdobrej disposycji. Po ustnych wymowkach zgodzili się Skarżyciel i Obskarżony tak że:

Obskarżony na Jona tego Roku (Czerwńia) Skarżycielowi 100 Tw: i Urok zapłaci – albo wróci i Kosta wyłożone.

xxx Johann Breguñ, Jochan Gordzielik, Andreas Hermaisch

L:

Cop: 2 Sgr

1 Vor: 2 Sgr

Bothe 1 -

= 5 Sgr:

[nr 642] p. 65 spr. 108 (1859)

Kroschnitz d. 11/5 59.

W sprawie tego Naiemnika Kaczmy w Boryczy M: Herlitz – naprzeciw tego Zołgrodnika Jana Bregully z Boryczy kwuli żądania 12 Tw: 7 Cz: 9 F: to iest

3 Tw 17 Cz za 9 Wiertelików Jęczmienia

1 - 20 - starego Długu i

7 - „ - 9 fyników za odebrany Trunk

był dziś przed podpis: Schiedsm: Termin do ugody, wktórym się Obskarżony i Skarżyciel w dobrej dispos. stawili. Po ustnych Wymowkach powiadał Obskarżony, że on iuż 20 Czeskich na ten Dług odrobił. Skarżyciel przydał na to a Obowiązał się Obskarżony Skarżycielowi na Jan: t: R; to iest 24 Cz: 11 Tw: 17 Cz: 9 F: zapłacić i kosta tey ugody ponościć.

P – p – p.

Symon Haiduk, xxx Michael Kaczmarczyk, xxx Lorenz Kaczmarczyk, Pasternak

Gotschalk, Schds.

M. Herlitz, xxx Johann Bregulla, Anton Woschek

[nr 643] p. 69 spr. 114 (1859)

Kroschnitz den 14/6 59.

W sprawie Siękierza²⁸² M: Herlitz z Boryczy – naprzeciw Zołgrodnika Leopolda Händly z Boryczy – kwuli żądania Długu wynoszący 10 Tw: 26 Cz: 1 F: był dziś Termin do ugody naznaczony i stawil się przed podpisaniem Schiedsmanem

1. Skarżyciel Moritz Herlitz z Boryczy a

2. Obskarżony – Leopold Händla z Boryczy,

oba wdobrej disposycji i osobiście znani. Skarżyciel żąda od Obskarżonego za wybraną żywność 10 – 26 – 1 F: Obskarżony powiada na to, że teraz niema pieniędzy i dopiyo nieskorzey zapłacić chce. Na ostatku ugodzili się Skarżyciel i Obskarżony – a Obskarżony obowiązał się i przyrzekł Skarżycielowi tyn Dług 10 – 26 – 1 F: od dzisiai do 14 Dni i 5 Cz: wyłożonych kosztów Schiedsmana wynadgrodzić dopuky²⁸³ 11 Tw. 1 Cz: 1 F: zapłacić.

Przeczytano – podpisano i przyjęto.

Herlitz, xxx L: Händla, Hurek Scholz als Unterkr. Zeuge des p: Händla

Gotschalk, Schiedsm.

[nr 644] p. 69 spr. 115 (1859)

Kroschnitz d. 14/6 59.

W sprawie Zołgrodnika L: Händla z Boryczy – naprzeciw Halupnika T: Schimskiego tu z Kroschnitz – kwuli żądania 2 Tw: 16 Cz: 6 F: Do ugody wtey sprawie był Termin i stanół wnim:

Skarżyciel – Zołgrodnik L: Händla z Boryczy i

Obskarżony – Halupnik Th: Schimsky z Kroschnitz,

oba wdobrej disposycji. Po ustnych wymowkach chciał Skarżyciel swojego żądania zaraz – Obskarżony chciał dopiyo za 21 Dni zapłacić. Na ostatku zgodziły się obie części, a Obskarżony obowiązał

²⁸² Szynkarza, karczmarza.

²⁸³ Błędnie: do kupy – ‘razem, łącznie’.

się Skarzycielowi od dzisiaj do 3 Tygodni 2 – 16 Cz. 6 F: zapłacić i poności kosta.

P – p – p:

Hurek, Scholz, xxx L: Händla, Tomas Siemsky

[nr 645] p. 70 spr. 116 (1859)

W sprawie rzeczy skargi Gbura Bosia na przeciw Gbura Jana Lipołka, tu z Kroschnitz, kwuli szkody przez bydło wzbożu mu zrobiony – był dziś do Ugody Termin naznaczony.

Skarzyciel mówi, że mu wczora Obskarzony bydlętem szkodę zrobił. Obskarzony nato odpowiedział, że mu Bydło Skarzyciela tysz gdzie indziej szkody zrobiło. Na ostatku zgodziły się części obie a sobie szkody darowały – Obskarzony poności kosta.

Johan Lipok, Bosch

Cop: 2 Sgr

Both: 1 Sgr

Vorl: 2 Sgr

= 5 Sgr:

Gotschalk, Schiedsm.

[nr 646] p. 71 spr. 119 b (1859)

Kroschnitz d. 2/7 59.

Przed podpisaniem Schiedsmanem stawili się dzisiaj podług Powołania

1. Najemnik Kaczmy w Boryczy Moritz Herlitz, Skarzyciel

2. Halupnik Johan Kolodzieczyk z Boryczy – Obskarzony,

oba wdobrej Disposycyi i osobiście Schiedsmanowi znajomi.

Pierwszy skarży, że mu Kolodzieczyk Pożyczanych Pieniędzy 16 Tw: dłużeń a za Wybrany Trąk i żywność 9 Tw. 17 Cz: 3 F:, a innych wyłożonych Pieniędzy z jednego innego Porachunku 18 Cz: 4 F:, do kupy 26 Tw: 5 Cz: 7: Obskarzony nato odpowiedział, że on naten dług iuz 7 Tw: zapłacił i tylko iuz 19 Tw: 5 Cz: 7 F: winien. Skarzyciel przyjął to za prawie. Skarzyciel chciał od Obsk. zaraz pieniądze – obskarzony ale mówił na to, że teraz Pieniędzy nie ma i onych zapłacić niemoże. Po ustnych wymówkach ugodziły się obie części tak, że Obskarzony się obowiązał tyn Rest 19 Tw: 5 Cz: 7 F: od dzisiaj za 2 miesiący Skarzycielowi zapłacić – Skarzyciel to przyzeczzenie przyjął. Kosta ugody poności Skarzyciel – kwuli tych innych zażądań chcą się obie części nieskorzej²⁸⁴ rachować.

P – p – p.

Cop: 2 Sgr

Both: 2 - 6

Vorl: 2 - 6

= 7 Sgr:

Gotschalk, Schiedsm.

Herlitz, xxx Joh: Kolodzieczyk, Wilus Bialek, Unterkr. Zeuge

[nr 647] p. 71-72 spr. 120 (1859)

Kroschnitz d. 2/7 59

Przed podpisaniem Schiedsmanem stawili się dzisiaj podług Powołania

1. Najemnik Kaczmy w Boryczy Moritz Herlitz – Skarzyciel

2. Halupnik Lorenz Kaczmarczyk w Boryczy – Obskarzony,

oba wdobrej disposycyi i osobiście Schiedsmanowi znajomi.

Pierwszy skarży, że mu Lorenz Kaczmarczyk za Trunek i z pospolnego Handlu podług porachunku do kupy 85 Tw: 13 Cz: 9 F: winien

i 4 - 15 -

= 89 - 28 - 9

Obskarzony nato mówił, że ten Dług tyle nie wynosi, bo nato iusz iest 34 Tw: 4 Cz. 9 F: i

²⁸⁴ Później.

0 - „ - „

= 44 - 4 - 9 zapłacono – tak

[p. 72] że tyn Dług Skarżycielowi przypadający tylko ieszcz 45 Tw: 24 Cz: wynosi. Skarżyciel po długiem porachunku to przyznanie Obskarżonego za prawie przyznał. Skarżyciel żąda tych mu przynależących 45 Tw: 24 Cz: razę²⁸⁵. Po ustnych wymówkach ugodzili się Skarżyciel i Obskarżony – a Obskarżony obowiązował się Skarżycielowi od dzisiaj za 2 Miesiący ty mu przypadający 45 Tw: 24 Cz: zapłacić. O Skarżyciel ponosi kosta Schiedsman. Kwuli tych innych żądań Skarżyciela – chce się obskarżony – nieskorzey rachować.

p – p – p

Symon Haiduk, xxx Michael Kaczmarczyk, xxx Lorenz Kaczmarczyk, Pasternak

Cop: 2 Sgr

Rechn: 2 - 6

Vorl: 2 - 6

= 7 Sch

Gotschalk, Schiedsmann

Herlitz, xxx Lorenz Kaczmarczyk, Häusler, Wilus Bialek als Untersch: u. Unter: Zeuge

[nr 648] p. 73 spr. 122 (1859)

Tyn Halupnik Jacob Bednarczyk z Boryczy skarżył wczora – naprzeciw

1. Wdowy i Wycużniczki Kazmirczyk z Kroschnitzy

2. Halupnika Josefa Szkłosa z Kroschnitzy i

3. Wycużnika Michała Thedy z Kroschnitzy,

a mówi, że mu obskarżoni swoim Bydłem Kartofly opasli, a żąda wynadgrózenia szkody. Do ugody był na dziś Termin na sadzony – do którego skarżyciel ustnie – a Obskarżoni pisewnie obsztalowani byli. Skarżyciel się do Terminu stawil i ugodził się z Obskarżonemi, to iest ze Skłosę i Thedą, tak, że mu każdy do 8 Dni po 10 Czeskich zapłacą i kosta ponoszą – Obskarżona Kazmirczyk do Terminu się nie dostawiła.

Klage Aufn: 2 1/2 Sgr

3 Vorl: 7 1/2 Sgr

= 10 Sgr

xxx Michael Theda, xxx Joseph Skłosz, Jochann Hurek

Gotschalk, Schiedsm.

[nr 649] p. 73 spr. 124 (1859)

Kroschnitz d. 12/7 59.

Ten Halupnik Jacob Iwan z Borycz stanął wczora przed podpisaniem Schiedsmanem i skarżył naprzeciw Komornika Alberta Kuczery z Kroschnitzy kwuli żądania Długu wynoszący 5 Tw:

Do ugody wtey sprawie był na dziś Termin naznaczony i obie części – Skarżyciel i obskarżony do niego powołani; oni się tesz stawili wdobrey disposycyi i Schiedsmanowi osobiście znani.

Po ustnych mowach żądał Skarżyciel od Obsk: zaraz nazad zapłacenia 5 Tw: Obskarżony zażys nato mówił, że teraz pieniędzy niema i tych 5 Tw: zaraz wrócić nie może. Na ostatku pogodzili Skarżyciel i Obskarżony tak – że Obskarżony do 29^{tego} t: M: Skarżycielowi tyn Dług 5 Tw. nazad wrócić się obowiązwał i 5 Cz: wyłożonych kosztów.

Skarżyciel przyjął tę ugody i była ta Ugoda przeczytano – podpisano i przyjeta.

Cop: 2 Sgr

Vorl: 2 - 6

Both „ - 6

= 5 Sgr

Jaku Iwansky, Wotek Kuczera

²⁸⁵ Razem – ‘natychmiast, już’.

Gotschalk, Schiedsmann

[nr 650] p. 75 spr. 129 (1859)

Kroschnitz d. 21/7 59.

W sprawie spóru Zołgrodniika Hiacintha Garbelly z Boryczy naprzeciw Halupniika Jana Kolodzieyczzyka – z Boryczy. Kwuli Wynadgrodenia Szkody, którą mu Koń Obskarzonego za Łące zrobił – był do Ugody Termin; i stawili się Obskarzony i Skarzyciel. Obskarzony mówi, że iego Koń przeszedł przez Łąkę Skarzyciela – i on chce się ugodzić, i ugodzili się, a Skarzyciel zapłacił Szkodę 5 Cz:

P – p – p

xxx Joh. Kolodzieyczzyk, xxx Hiac. Garbella, Stanik Hadamik

[nr 651] p. 76 spr. 132 (1859)

Kroschnitz d. 28/7 59.

Najemnik Kaczmy w Boryczy – Pan Herlitz skarżyk 25^{tego} t: M: [nieczyt.] Zołgrodniika V: Anderwalta z Kroschnitz – kwuli żądania Długu 3 Tw. 13 Cz: 8 F. Do ugody był Termin na dziś – w którym się obie części wdobrey disposycyi i Schiedsm. osobiście znajomi stawili.

Obskarzony mówił na przeczytaną mu skargę: Ja iestem skarzycielowi 3 – 13 – 8 wińien – ale teras niemam piyniędzy i nie mogę ich teras zapłacić. Skarzyciel żąda dziś razę piyniędzy. Po ustnych wymowkach zgodziły się części tak – że Skarzyciel Obskarzony tego Długu ieszcze do 20^{tego} p: M: czekać będzie, a Obskarzony się obowiążał na 20^{tego} p. M. 20/8 Skarzycielowi 3 Tw. 13 Cz. 8 F. zapłacić – i poności kosta ugody – który Skarzycielowi wynadgrodzi.

P – p – p

Gotschalk, Schiedsmann

M. Herlitz, Walitin Anderwald

[nr 652] p. 77 spr. 134 (1859)

Kroschnitz d. 31/7 59.

Ten Komornik Joh: Wacławczyk z Kroschnicy – skarżył wczora przed podpisaniem Schiedsmanem naprzeciw Gbura Franca Grabeusa z Kroschnitz kwuli obrazy wczora w kaczmie w Boryczy. Do ugody był Termin i stawil się w dobrem disposycyi i Schiedsmanowi osobiście znañi. Po ustnych wymowkach zgodziły się obie części, a Obskarzony zapłacił Kosta ugody.

Cop: 2 - 6 Sgr

2 Vor 5 - „

Bothe 1 - „

= 8 - 6

John Watzlawzyk, Franz Grabolus

[nr 653] p. 78 spr. 135 (1859)

Kroschnitz d. 21/7 59.

Tyn Komornik Maćiek Jagła z Boryczy skrzył²⁸⁶ dziś przed podpisaniem Schiedsmanem na przeciw Gbura Franca Grabeusa z Kroschnitz kwuli obrazy i zniszczenia iedney Koszuly i Westy; wczora na Boryczy w Kaczmie. Do ugody były Części na dziś powołany i stawily się wdobrey disposycyi i Schiedsmanowi znajomi i ugodziły się obie części – a Obskarzony poności Kosta i wynadgrodzi Koszulę podług uszacowania.

Cop: 2 Sgr 6 Pf

Franz Grabolus, xxx M: Jagła, Johan Watzlawzyk

[nr 654] p. 78 spr. 136 (1859)

Kroschnitz d. 4/8 59.

Ten Szołtys z Boryczy P: Pakosch – skarżył wczora tego Zołgrodniika Jana Breguly z Boryczy, że go przed wczorem obraził i onemu mówił – Tyś mi zdrzybie²⁸⁷ ukradł – ty złodzieju itd. Do ugody

²⁸⁶ Skarżył.

²⁸⁷ Żrebię.

był dziś Termin, w którym Obskarzony i Skarzyciel – byli powołani i stawili się wdobrei disposycyi i Schiedsmanowi osobiście znañi. Po ustnych wymówkach zgodiły się obie części tak – zo²⁸⁸ Skarzyciel obskarzonemu obrazę przebaczył. Obskarzony się ale obowiązał Skarzycielowi za mizeracyję²⁸⁹, to iest za drogi do Schiedsmanna 15 Czeskich zapłacić i poności Kosta ugody, to iest do 8 Dñi. Ugoda była przeczytana – podpisana i przyjeta.

Cop: 2 - 6

2 Vorl: 5 Sgr

Both: 2 - 6

= 10 -

Philip Pakosch, xxx Joh: Bregulla, Gärtner, Franz Hurek
Gotschalk, Schiedsm.

[nr 655] p. 79 spr. 138 (1859)

Ten Zołgrodnik Valentin Anderwald tu z Kroschnitz skarżył naprzeciw Wycuzniczki Agneski Suślik i Wycuznika Michała Suślika tu z Kroschnitz – kwuli ublistności i przezywania.

Do ugody był Termin, na który Skarzyciel i Obskarzoni obsztalowani byli – i stanyli oboje części wdobrei disposycyi i Schiedsmanowi osobiście znañi.

Obskarzona i iey mąsz mowili na przeczytaną skargę – podług której oni przezywali – „Hudsfoćie – Byku – Gałón – Bestyioł – Zjodku”.

nie masz na to świadków. Zgoda się nie stała. Kosta poności skarżyciel.

Gotschalk, Schiedsmann

[nr 656] p. 81 spr. 142 (1859)

Kroschnitz d. 16/8 59.

W sprawie tego Zołgrodnika Jana Polołka tu z Kroschnitz – naprzeciw tego Komornika Woytka Kuczery z Boryczy – kwuli żądańioł płatu aż do Jóna 1859, który do kupy 25 Tw: wynosi – był dzi Termin, na który Obskarzony i Skarzyciel powołani byli i stawili się wdobrei disposycyi i Schiedsmanowi osobiście znajomi.

Na przeczytaną Skargę mówił Obskarzony – że on iest 25 Tw: Skarzycielowi winien – ale że on teraz tych pieniędzy zapłacić niemoze – bo Piyńiedzy niema. Po ustnych wymówkach była zgoda próbowana – i zgodziły się obie części tak.

Obskarzony obowiązał się Skarzycielowi na ten Dług do Tydnia 5 Tw:, a na Mihał tego Roku ()²⁹⁰ 20 Tw: zapłacić i oddać. Skarzyciel przyiał te przyzeczzenie Obskarzonego za prawie –

Kosta tey ugody poności Obskarzony. Skarzyciel żąda odpisu ugody.

P – p – p

Gotschalk, Schiedsm.

1 Vorl: 2 - 6

1 Absch. 2 - 6

Bote. 2 - 6

= 7 - 6

Wötek Kuczera, Johan Polłok

[nr 657] p. 82 spr. 144 (1859)

Kroschnitz 1/9 59.

Ten Halupńczyk Syn Albert Migura z Boryczy – skarżył 30^{tego} p: M: przep²⁹¹ podpisanem Schiedsmanem – naprzeciw Halupniika Lorenza Kaczmarzyk z Boryczy – kwuli żądańioł 20 Tw. i uroku od 12^{tego} Czerwnia t: R:

Do ugody wtey rzeczy był Skarzyciel i Oskarzony na dziś do Terminu powołani i stawili się wdobrei

²⁸⁸ „że” lub „co”.

²⁸⁹ Mizeracyja – ‘trud, kłopot, utrapienie’.

²⁹⁰ Tak w rękopisie.

²⁹¹ Błędnie zam. przed.

Dispozycy i Schiedsmanowi osobiście znajomi. Obskarzony mówił po ustnych wymowkach – ia iestem Skarzycielowi 20 Tw: i urok od nich winien – ale ia niymógł na Świątki tych pieniędzy zapłacić. Skarzyciel żądał zaraz tych Pieniędzy, Obskarzony ale mówi, że dziś piyniędzy niema. Na ostatku zgodzili się Skarzyciel i Obskarzony – że Skarzyciel 14 Dni ieszcze tych piyniędzy czekać będzie – a obskarzony obowiązał się Na 14^{tego} t: M: Skarzycielowi 20 Tw: i urok za 3 Mieśiacy zapłacić i ponosi Kosta ugody. Skarzyciel żąda odpisu ugody.

P – p – p:

Cop: 2 - 6

2 V: 5 - “

= 7 - 6

Gotschalk, Schiedsmann

xxx Lorenz Kaczmarzyk als Unterkr. Zeuge, Franz Hurek, Albert Migura

[nr 658] p. 83 spr. 146 (1859)

Kroschnitz d. 5/9 59.

Ten Gbur Franz Bosch tu z Kroschnitz skarży, że 3ciego t: M: ta Gburka, Josepha Lipołk oney Gęsi zajena, a potem jej Pasterzy wygnała, a na ostatku się pokazało, że iedny Gąsę brakowało.

Do ugody był skarżyciel i obskarżonoł ziejem mężem na dziś obsztalowani i stawil się Skarzyciel – a obskarżona bez ijejego męża.

Obskarżona się spiyrała, że bez ijej winę ty Gąsę się straciło – i niechciała się zgodzić, a ponieważ bez męża się stawiała, tosz się ugody ustanowić nie mogła. Obskarżona mówiła, że staroł Gęś i iedną Gąsę i uciekło, a 6 Gęsiąt Gęsiąt one wypuściła – Skarzyciel mówi, że tylko 7 Gęsi nazad wyszło ze zołjmu. Zgoda się niezrobiła – skarżyciel ponosi kosta.

Cop: 2 - 6 Pf

2 Vorl: 5 - „

Bote: 1 - „

= 8 - 6

Gotschalk

[nr 659] p. 83 spr. 147 (1859)

Kroschnitz d. 10/9 59.

W sprawie Zołgrodnika Franza Kaczmarczyka w Boryczy naprzeciw Wycuźnika Jana Długoscha z Boryczy kwuli żądania 10 Cz: Fantowygo od 5 gęsi, który dwa razy w zbożu Skarzyciela były i Szkody zrobiły. Do Terminu byli Skarzyciel i obskarżony na dziś obsztalowani i stawili się wdobrej dispozycy. Obskarżony mówił, że iego Gęsi tylko raz wjego wzbożu szkodę zrobiły – a 5 Czeskich iest dość na to wynadgrad: Skarzyciel żąda 5 Cz. i tesz za te drugie 5 Cz. 2 dni Skarzycielowi robić przy latościem kartoflannem żniwie. Obskarżony na to przydał i zgodziły się obie części. Kosta ponosi Obskarżony – 5 Cz., który Obskarżony Skarzycielowi ma zapłacić, ma iutro Obskarżony zapłacić i uszkodzonemu oddać.

P – p – p

Gotschalk, Schiedsmann

xxx Jan Długosch, Frantz Kaczmarzyk, Maciek Kuliberda als Unterkr.-Zeuge

[nr 660] p. 87 spr. 148 (1859)

Kroschnitz d. 25/9 59.

Tyn Halupnik Gritz tu skroschnitz skarży – że ta służąca T. Madej wsluźbie Halupnika Caspara Bieniasa tu w Kroschnitz na Kapuście dwa razy po 2 główki kapusty wzięła – i żąda wynadgradzeńia. Do ugody kwuli wynadgradzeńia tey kapusty był Termin – i stawil się skarżyciel Halupnik Gritz i Obskarżony Casper Bienas i iego zóna Franciska Bienas. Ostatnia mówi, że ona swey służącey Madej kapusty kraść nieposyłała – tylko miała listków przyniynić. Kwuli wynadgradzeńie tey kapusty mieli się Skarzyciel i Obskarżony zgodzić – co się tyczy ukarańia tey nieprawey rzeczy, wtey sprawie było od Schiedsmana Skarzycielowi mówiono, że ma sprawę Sądu oddać i przedniynić.

Obskarżony żąda za te Listki i kapustę 1 Tw: Obskarżony mu nato zezwolył i ponosi kosta.

P – p – p.

Cop: 2 Vorl: 5 Sgr
Bothe - 2 - 6

= 7 - 6

Franz Gritz, Casper Bienias

[nr 661] p. 89 spr. 160 (1859)

Kroschnitz d. 12/10 59.

Ten Żołgrodnik Franz Kaczmarczyk z Boryczy skarżył przed podpisaniem Schiedsmanem – naprzeciw Tego Halupnika Jana Kolodziejczyka z Boryczy kwuli żądania pożyczonych Pięniędzy 18 Tw: i Urok od 28 Tw: za jeden rok (1858) wynoszący 1 Tw: 12 – Do ugody wtey sprawie był dziś Termin, do którego Skarzyciel i Obskarzony obsztalowani byli i oba się tesz wdobrej disposycji i osobiście znajomi stawili. Po ustnych wymówkach żądał Skarzyciel swego żądania dokupy 19 Tw: 12 Cz: razę. Obskarzony na to odpowiedział, że on teras piynędzy niema a dopiyo za Mieściąg zapłacić może. Na ostatku pogodzili się Skarzyciel i Obskarzony – a Obskarzony się obowiązał od dzisiaj za Mieściąg Skarzycielowi 19 Tw: 12 Cz: zapłacić i poności Kosta tey Ugody. Skarzyciel te przyżeczenie Obskarzonego przyiał – i podpisali tę ugode. Skarzyciel żąda odpisu tey ugody.

P – p – p:

V: Cop: 5 -

Abschrift 2 - 6

Bothe u.

Auf: d: T: 2 - 6

= 10 - 6

erhalt. 5 Sgr v: Kolodziejczyk

Gotschalk, Schieds.

Johadz Kolodziejczyk, Frantz Kaczmarczyk

Franz Gritz, Casper Bienias

[nr 662] p. 90-91 spr. 165 (1859)

Kroschnitz d. 12/11 59.

Tyn Halupnik Jacob Gordzielik z Boryczy skarżył 8^{meo} t: M: naprzeciw tego Komornika Alberta Kutschery z Kroschnitz kwuli żądania 10 Twardych pożyczonych Piynędzy a 4 Tw: Uroko az do dzisiayszego dnia.

Do ugody były obie części – Skarzyciel i Obskarzony obsztalowani i stawili się wdobrej disposycji i Schiedsmannowi osobiście znajomi. Skarzyciel mówił, że od Obskarzonego swojego żądania dokupy 14 Tw. dostać nie może. Obskarzony mówi, że on iest skarzycielowi 14 Tw: dłużen, ale ich teraz zapłacić niemoze. Na ostatku po ustnych wymówkach ugodziły się obie części tak, że: Obskarzony się obowiązał do 14 Dni Skarzycielowi 4 Tw:, a 10 Tw: na wielkanoc 1860 (8^{go} Kwietnia) zapłacić. Skarzyciel [p. 91] te przyżeczenie Obskarzonego przyiał za prawie – i poności Kosta ugody.

P – p – p.

Gotschalk, Schiedsmann

Wotek Kuczera, Jacob Kordzielik

[nr 663] p. 92 spr. 169 (1859)

Kroschnitz d. 27/12 59.

Ta Gdowa Josepha Pyka z Boryczy w przitomności iego żięcia Paula Kaly z Boryczy – skarży naprzeciw tego Halupnika Hiacintha Felixa z Kroschnitz kwuli żądania 20 Twardych, który Felix roku 1857 pożyczyl był. Kwuli ugody wtey sprawie była skarzycielka i Obskarzony dziś do Terminu powołań i stawili się wdobrej Disposycji i Schiedsmannowi osobiście znajomi. W Terminie Skarzycielka zażąda zaraz odpłacenia tych pożyczonych pieniędzy. Obskarzony na to odpowiada – że on teraz piynędzy niema i dopiyo nieskorzey zapłacić może. Po ustnych wymówkach pogodziły się części tak – że Obskarzony 10 Tw: na 8^{meo} Kwietnia 1860, a na 10^{tego} Maja 1860 ostatnie 10 Tw: Skarzycielce zapłaci. Skarzycielka te przyżeczenie Obskarzonego przyiena za prawie i chce do tego czasu tych piynędzy czekać. Kosta tey ugody poności Obskarzony. Skarzycielka żąda odpisu tey ugody.

P – p – p

Gotschalk, Schiedsmann

Yaczek Felix, xxx Josepha Pyka, Paul Kalla als Unterschrifts Zeuge u. Beist. der Josepha Pyka

[**nr 664**] p. 93 spr. 170 (1860)

Kroschnitz d. 5/1 60.

Ten Komornik Joh: Elis z Boryczy skarży przed podpisaniem Schiedsmanem naprzeciw Zołgrodnika Hiac. Garbelly z Boryczy kwuli ządania 1 Tw: 10 Cz., który w Lutem p: r: mu był pożyczyl.

Do ugody był dzis Termin, do którygo Skarzyciel i Obskarzony obsztalowani byli – i tesz oba się w dobrej disposycyi i Schiedsmann. znajomi się stawili. Po ustnych wygołdkach ządał Skarzyciel nazad zapła-
cenia 1 Tw: 10 Cz: Na ostatku pogodzyły się obie części tak – ze Obskarzony Skarzycielowi do 14 Dni
się obowiązał ten Dług 1 Tw: 10 Cz. zapłacić i ponośi Kosta ugoda. Skarzyciel ząda odpisu tey ugody.

P – p – p.

Gotschalk, Schiedsm.

xxx Hiacynth Garbella, Hyacynth Piechotta, Johan Elis als Zeuge

[**nr 665**] p. 94 spr. 172 (1860)

Kroschnitz d. 12/1 60.

Wsprawie Halupnika Franza Gordzielika z Boryczy naprzeciw Zołgrodnika Johanna Bregully w Bo-
ryczy – kwuli ządania 4 Tw: 15 Cz: był Termin do ugody na dzis. W którym się Skarzyciel i Obska-
rzony stawili. Skarzyciel mówił, że mu Obskarzony wczora Dług 4 ½ Tw: oddał. Kosta tey rzeczy
ponośi Skarzyciel.

Vorl: 2 1/2 Sgr

Bothe: 2 1/2 Sgr

= 5

Gotschalk, Schiedsmann

[**nr 666**] p. 94 spr. 173 (1860)

Kroschnitz d. 12/1 60.

Ten Halupniczy Syn Paul Gordzielik z Boryczy w przistempstwem iego Oyca Frazza²⁹² Gordzielika w Boryczy
skarzył 10^{tego} t: M: naprzeciw Zołgrodnika Jana Breguła z Boryczy kwuli ządania 9 Tw: Myta za rok 1859.,
także kwuli ządania 1 Galołt płóciennych i kwuli ządania 1 Koszylły cienkiej, które odzienie przy Myćie za
rok 59. od Obskarzonego do rządania miał i kwuli ządania za robotę, to jest za 11 ½ dnia po 6 Czeskich.

Do ugody był Termin na dzis – do którego Skarzyciel i Obskarzony się wdobrej Disposycyi i Schied-
smanowi osobiście znajomi się stawili. Po ustnych wymowkach mówił Obskarzony, ze teras piyniedzy
niema i kwuli tego tych 9 Tw: Myta teras zapłacić niemoze – Co się tyczy tego ządania za 11 ½ Dnia
roboty, to Skarzyciel za wiele ząda, a on tylko po 5 Czeskich na dziyn obiecał.

Skarzyciel ząda zaraz zapłaty. Na ostatku była zgoda próbowana, a Części pogodzyły się tak:

Obskarzony obowiązał się Skarzycielowi 9 Twardych Myta na św: Jan: 24 Czerwnia t: r: zapłacić –
także mu tesz iedną parę Galołt – i jednę Koszulę oddać i 27 Czeskich 6 Fyników za robotę zapłacić.
Co się tych 27 Cz: 6 F: za robotę tyczy, tosz się tu pomiarkować musi, ze Skarzyciel już był 1 Tw: za
tę robotę otrzymał – a teras iusz tylko ten ostatek ząda.

Skarzyciel i iego Oyciec przyięli te przyrzeczenie Obskarzonego i obowiązali się czekać tych ządań
az do 30^{tego} Czerwn t. Kosta tey ugody ponośi Skarzyciel Obskarzony²⁹³.

Więcey myiały Części nic do ugody i podpisali tę ugodę.

2 Vorl: 7 Sgr 6 Pf

Bothe 1 - 3

8 - 9 Pf

Gotschalk

Fran Gordzielik, Paul Gordzielik, xxx Johann Bregulla, Martin Palitza, Zeuge

²⁹² Błędnie zam. Franza.

²⁹³ Dwa ostatnie wyrazy przekreślone.

[nr 667] p. 95 spr. 174 (1860)

Kroschnitz d. 12/1 60.

Ten Najemnik Kaczmy w Kreuzthali Martin Palitza zkarzył 10^{tego} t: r: naprzeciw Zołgrodnika Jana Breguły z Boryczy kwuli przezywania w Opolu 9^{tego} t: M: Skarzyciel mówił, że ko Obskarzony przezywał „Ty złodzieju – Ty Rabierzu – Tyś mi piyniądzy z kabzy²⁹⁴ ukrasć chciał. Cie go, tyn złodziey, co mie okrasć chciał”.

Do ugody był Termin na dziś, w którym się Skarzyciel i Obskarzony w dobrej disposycyi stawili.

Ugoda się nie stała. Kosta ponosi Skarzyciel.

Gotschalk, Schiedsmann

[nr 668] p. 95 spr. 175 (1860)

Kroschnitz d. 14/1 60.

Ten Najemnik Kaczmy w Kreuzthali – Martin Palitza – skarzył 10^{tego} t: M: naprzeciw Zołgrodnika Jana Breguły z Boryczy kwuli Schimfowania²⁹⁵ – „Ty Złodzieju – Ty Rabierzu” it:d: 9^{tego} t: M: w Opolu. Do ugody był Termin przed podpisaniem Schiedsmanem 12^{tego} Tego M:, w którym się Skarzyciel i Obskarzony stawili – jednak się ale ugoda nie stała. 13^{tego} T: M: się zayś stawili do ugody – ale ponieważ Obskarzony napity był – tosz się ugoda znołwu stać nie mogła.

Dziśiay się stawil Skarzyciel i Obskarzony wdobrej disposycyi a Schiedsmanowi osobiście znajomi.

Po ustnych wymowkach prosił Obskarzony Skarzyciela o przebaczynię i mówił, że był napity i niewiedział, co mówił. Na ostatku pogodziły się części – a Obskarzony obowiązał się skarzycielowi do 2 Tydni za te 4 Drogi do Schiedsmana wty sprawie w nadgrodę dać: 8 Ociypek²⁹⁶ Słomy i 15 Czeskich – a Obskarzony poności kosta tej ugody.

Gotschalk, Schiedsmann

Martin Palitza, Jon Preguła

[nr 669] p. 97 spr. 181 (1860)

Kroschnitz d. 27/1 60.

Ta Petronella Felix z Zauche skarży kwuli ządania 24 Twardych – od Hiacintha Felixa tu z Kroschnitzy.

Do ugody wtey sprawie był dziś przed podpisaniem Schiedsmanem Termin, w którym się Skarzycielka – i Obskarzony wdobrej disposycyi stawili. Po ustnych wymowkach puściła²⁹⁷ Skarzycielka Obskarzonym 3 Tw:, ale ządala zapłaćenia 21 Tw dziś razem. Obskarzony mówił, że teraz pieniędzy niema. Na ostatku ugodziły się obie części tak, że Obskarzony się obowiązał – Skarzycielce tyn Dług 21 Tw: na as: Jan tego Roku (24 Juny 60) zapłaćić i poności kosta ugody.

p – p – p

Jacek Felix, Petronela Felix

Gotschalk, Schiedsmann

[nr 670] p. 104 spr. 197 (1860)

Kroschnitz d. 30/3

W sprawie tey Wycuzniczki Francisky Kasmirczyk w Kroschnitzy naprzeciw Halupnika, Hiacintha Wosnitzky, tesz w Kroschnitzy – kwuli ządania 60 Twardych. Do ugody był dziś Termin, do której Skarzyciel i Obskarzony obsztalowani byli i tesz się wdobrej Disposycyi stawili. Po ustnych wymowkach powiadał Obskarzony, że on iusz tesz część tego Długu odrobił, tak tesz że Skarzycielka mu od opatrywania Zboza i za kómorę winna – ugoda się nie stała.

Gotschalk, Schiedsmann

[nr 671] p. 105 spr. 198 (1860)

Kroschnitz d. 1/4 60.

Przed podpisaniem Schiedsmanem ten Kaczmołrz Franz Jonek z Ottmuth²⁹⁸ w 26/3 Skargę kwuli 15

²⁹⁴ Kieszeni.

²⁹⁵ Schimfowanie – ‘wyzywanie, znieważanie kogoś’ (z niem. schimpfen).

²⁹⁶ Ociepka – ‘wiązka’.

²⁹⁷ Błędnie zam. puściła, tu: ‘zaniechała roszczenia, darowała’.

²⁹⁸ Otmęt, Ottmuth, Otmant – wieś w powiecie strzeleckim, w 1830 roku licząca 58 domów i 378 mieszkańców, w tym 12 ewangelików. We wsi znajdował się zamek, folwark Emilienhof, kościół katolicki i szkoła. Działał młyn wodny, kamieniołom,

Tw: naprzeciw Halupnika Jana Kołodziejczyka z Boryczy przedniost. Kwuli ugody był na dziś po-
południu o 3ciey Godzińie Termin nasadzony, do którego Obskarzony pisewnie, a skarżyciel ustnie
obsztalowańi byli. Obskarzony stawiał się osobiście znaiomy i wdobrey disposycyi, i Skarżyciel stawiał
się wtem spusobie. Po ustnych wymowkach mówił Obskarzony, że on się z Skarżycielem iuz pora-
chował, a onem nie 15 Tw:, tylko już ieno 6 1/2 Tw: winien iest. Kwuli tego więcej ządania niemógły
się części pogodzić. Obskarzony obowiązał się Skarżycielowi ty przyrzeczony rządanie 6 1/2 Tw: do
10 dni zapłacić. Kosta ugody obie części na poły ponoszą.

V – g – u

Gotschalk, Schiedsmann

Jonek

[nr 672] p. 106 spr. 199 (1860)

Kroschnitz d. 10/4 1860.

Przed podpisaniem Schiedsmanem skarżyła Gdowa Wycuźniczka Franciska Kazmirczyk 29/3 1860
naprzeciw Halupnikowi Hiacintha Wosnitę tu z Kroschnitz – kwuli ządaniol:

1. 57 Tw: pozycznych piyniędzy
2. 2 Tw za 1 Miech Owsa
3. 1 - 2 - 6 za 1 Miech Kartofli
4. 3 - 10 - „ za 1 Miech żyta
5. 4 - „ - „ za Kozuch
6. 7 - „ - „ uroku za poł trzecia roku od 60 Tw.
7. 6 - „ - „ za odebraną żywność i danych pieniędzy.

= 80 - 12 - 6

Do ugody wtey sprawie był dziś Termin, do którego Obskarzony i Skarżycielka obsztalowańi byli i tesz
się wdobrey disposycyi stawili. Obskarzony mówił po ustnych wymowkach, że on Skarżycielce Grunt
obrabiał – i tesz ieszcze iejy rzeczy u siebie komorował – za co ona mu ztych piyniędzy iedną część
darowała – także mówił Obskarzony, że tyn odniego odebrany kozuch tylko 2 Twardy, anie 4 werth
był. Obskarzony ządał za iego robotę i za kómorę od skarżycielki 40 Tw:, Skarżycielka zayś to trzymała
za moc. Na ostatku spuściła Skarżycielka ze swego ządaniol 80 Tw: 12 Cz: 6 fynikow wynoszącygo
– 25 Tw: 12 Cz: 6 Twyńick²⁹⁹ za robotę i kómorę Obskarzonemu, a ządała tylko iyno ieszcze 55 Tw:
Obskarzony to przyrzeczenie Skarżycielki przyion i pogodzili się Obskarzony ze Skarżycielką tak:
Że się tu obowiązał skarżycielce na S: Michał 1860 – to iest 29^{tego} Września t: r: 55 Tw: zapłacić –
i ponośi kosta ugody.

Na ostatku ieszcze się pomiarkuje, że Obskarzony za iego robotę i kómorę od Skarżycielki teraz iusz
nic do ządania mieć nie będzie.

Przeczytano – podpisano – przyjęto

Gotschalk

Jacek Wosnitza, xxx Kasmirczyk Franciska, Ignacz Pyka als Zeuge

[nr 673] p. 108 spr. 203 (1860)

W sprawie tego Halupnika Stanika Slapy z Boryczy – Przeciw temu Halupnikowi Janowi Kołodziej-
czykowi z Boryczy kwuli ządania 20 Tw: był dziś do ugody Termin, w którym się Skarżyciel i Ob-
skarzony osobiście wdobrey disposycyi stawili. Obskarzony powiada, że on iest Skarżycielowi 20 Tw:
winien, ale że ich teraz zapłacić niemoże. Skarżyciel ząda ale powrócenia 20 Tw: zaras.

Po ustnych ugodach ugodziły się obie części tak: że się Obskarzony obowiązał Skarżycielowi na Swiętki
t: r:, to iest 27^{tego} Maja 1860 10 Tw, a na Sw: Michał (29^{tego} Września 1860) ostatnie 10 Tw zapłacić -
Skarżyciel przyjął te przyżeczenia Obskarzonego za dobrze i chce az do tego czasu swego rządania
czekać. Skarżyciel ząda odpisu ugody. Kosta ponośi Obskarzony.

P – p – p

Gotschalk

xxx Joh: Kołodziejczyk, als Unterkr: Zeuge, Bialek [nieczyt.], Stanik Slapa

wapiennik i cegielnia.

²⁹⁹ Błędnie zam. Fynik (fenig).

[nr 674] p. 109 spr. 205 (1860)

Kroschnitz d. 22/4 60.

Ten Wycuźnik M: Slappa z Boryczy – skarżył przed podpisaniem Schiedsmanem 19^{tego} t: M: naprzeciw Wycuźnika Josefa Kaska z Boryczy kwuli ządania onemu pożyczanych 10 Tw: pieniędzy i uroku 1 Tw: 15 Cz: za te przeszły 3 lata. Do ugody wtey sprawie był Termin dzis, do którego skarżyciel i obskarżony obsztalow. byli i tesz się oba wdobrey disposycyi stawili. Obskarżony mówił, że on teraz piyniędzy niyma i onych wrócić niemoze – Skarżyciel ząda zaras piyniędz, czyli swego ządania wynoszący do kupy 11 Tw: 15 Cz: Na ostatku pogodziły się obie części – a Skarżyciel obiecał ieszcze 1 Mieściac czekac – a Obskarżony się obowięzał Skarżycielowi za Mieściac, to iesd do 22^{tego} Maja 1860 iego ządanie 11 Tw 15 Cz: zapłacić – i 5 Czeskich tu wyłożonych kosztów nazad wrócić.

P – p – p

Gotschalk, Schiedsmn.

Jozek Kazek, xxx Math: Slappa, Auszügler, Laurez Szczeponek

[nr 675] p. 112 spr. 210 (1860)

Kroschnitz d. 26/4 60.

Ten Wycuźnik Stańnik Hadamik z Boryczy skarży naprzeciw tego Zołgrodnika – Poręcznika Franza Kaczmarczyka i iego pod opiekę oddanemu Mikołajowi Bednarczyk z Boryczy, kwuli ządania wyłożonych kosztów, co się stały między nimi, iak M. Bednarczyk Córke Skarżyciela brać miał, a który wynoszą

- | | | |
|-----------------------------|---|-----------|
| 1. za Kalmuk ³⁰⁰ | - | 1 Tw: |
| 2. co pożyczyl Bednarczyk | - | 1 - 5 Cz: |
| 3. za fóre do miasta | - | „ - 20 - |
| 4. Skarżycielowi za drogę | | |
| do miasta na poządek | - | „ - 20 - |
| 5. jego Córze | - | „ - 12 - |
| 6. Bednarczykowi za drogę - | - | „ - 12 - |
| 7. 2gi Termin (droga do | | |
| Strzelec) | - | „ - 20 - |
| 8. Marynie | - | „ - 12 - |
| 9. Za kust | - | 1 - „ - |
| 10. Za Punktacyią | | |
| i ine pisma | - | „ - 15 - |

= 6 - 26

Poręcznik Bednarczyka na przeczytaną skargę powiedział, że on na ten Rachunek odpowiada – że on Bednarczykowi nie dozwolił długi robić – i tesz się do zołpłaty nie obowięzuje. Ugoda się nie stała.

Gotschalk, Schiedsmann

[nr 676] p. 113 spr. 212 (1860)

Kroschnitz d. 9/5 60

W sprawie Sądu kwuli szkody Walka Pyki z Boryczy – naprzeciw Michała Kaczmarczyka z Boryczy kwuli ządania nadgrody za zrobioną Szkodę przez konie na Łące – był Termin do ugody – w którym się Obskarżony i Skarżyciel stawili; i pogodzili się – Skarżyciel darował szkodę Obskarżonemu – Obskarżony zapłacił kosta Terminu.

Gotschalk

xxx Mich: Kaczmarczyk, xxx Val: Pyka

[nr 677] p. 116 spr. 215 (1860)

Kroschnitz d. 20/5 60.

W sprawie tego Streitu tego Poręcznika Komornika Jana Jadoscha z Danca i iego niedoletniego Jana Kapitz z Boryczy – naprzeciw Komornika Thomka Szkłotza – kwuli Bitwy i Obrazy w 17^{tego} M: był dziś Termin do ugody. Po ustnych wymowkach pogodziły się obie części. Obskarżony mówił, że mu Joh. Kapiza kroliki wzion i on kwuli tego się pogniwiał i onego zbił.

³⁰⁰ Kalmuk – ‘grube sukno na zimową odzież’.

Kosta ugody poności Oskarżony.

P – p – p.

xxx Jan Jadasch, Barn. Sklosz, Thomas Sklorz, Bialek

[nr 678] p. 116 spr. 216 (1860)

Kroschnitz d. 20/5 60.

Ten Halupnik Michael Bregulla z Boryczy skarży naprzeciw Thomka Sklosza, iż ią 17/5 przeżywoł „ty Cyculo”, do tego był dziś Termin, w którym się Skarżyciele i Oskarżony się osobiście znajómi wdobrei disposycyi stawili. Skarżyciel mówi, że Oskarżony iego żonę Cyculą poprzeżywoł. Oskarżony mówił, że tak nie iest. Na ostatku pogodzyły się obie części i Oskarżony zapłacił 15 Cz: do ubogiej kasy dzieciom na papier albo książki – a kosta ugody.

W – p – p.

Gotschalk

xxx Michael Bregulla, xxx Agnes Bregula, Thomasz Sklorz

[nr 679] p. 117 spr. 220 (1860)

Kroschnitz d. 30/5 60.

W sprawie Streitu tego Wycuźniczego Syna Josefa Palitzy z Kroschnitz naprzeciw Parobka Franza Hadamika z Boryczy kwuli – przeżywania w 28^{tego} t: M: a zego bił – szapał³⁰¹ – sztuchał i t: d: Do ugody był dziś Termin do ugody – w którym się Skarżyciel i iego Matka stawili – Oskarżony sam – osobiście i wdobrei disposycyi. Po ustnych wymówkach była ugoda próbowana – ale Oskarżony mówił, że się niezgodzi.

Wtey samey sprawie był tesz i ten Mulasz Peter Woycik obształowany – ten się wtermin wcale nie-dostawił i zgoda się nie stała.

Gotschalk, Schiedsm.

[nr 680] p. 119 spr. 224 (1860)

Kroschnitz d. 18/6 60.

Ten Żołgrodnik Jan Pollok tu z Kroschnitz skarży naprzeciw Hiacintha Felixa tu z Kroschnitz kwuli ządaniał 18 Tw 15 Czeskich, który mu pozyczył był. Do ugody był dziś Termin, na którym się obie części wdobrei disposycyi i Schiedsmanowi osobiście znajómi stawili. Po ustnych wymówkach powiedział oskarżony, że on teras pieniędzy niema. Skarżyciel ządał pieniędzy razem. Potem ugodzili się Skarżyciel i Oskarżony tak – że Oskarżony Skarżycielowi za iego ządanie – 1 Jutrzisko kartofli, 18 Gęsi – i iedno jutrzisko żyta puści i dziś oddawa. Oskarżony chce zays ty gęsi 6 niedziel trzymać, a potem przy odbieraniu gęsi ma Skarżyciel Oskarżonemu 3 gęsi nazad wydać. Części³⁰² ządają odpisu Ugody. Kosta tey sprawy obie części ponoszą na poły.

P – p – p

2 Abschrifte 5 Sgr.

Johan Pollok, Jaczek Felix

[nr 681] p. 122 spr. 230 (1860)

W sprawie sądu tego komornika Jana Elisa z Boryczy naprzeciw tego Żołgrodnika Hiacintha Garbelly z Boryczy – kwuli ządania 15 Czeskich za Siano, co mu konie Oskarżonego na Łące od Breguły najętey zezarły. Oskarżony i Skarżyciel stawili się w dziśiyszem Terminie, a Oskarżony trzyma te ządanie Skarżyciela za wielką – po ustnych wymówkach pogodzyły się obie części tak, że Oskarżony się obowiązał 15 Czeskich Skarżycielowi nadgrody za te siano do 8 dni zapłacić i tyz wyłożone kosta wrócić. Skarżyciel to prziiion za prawie.

P – p – p

Gotschalk, Schiedsmann

xxx Hiac: Garbella, Johan Elis, Walek Anderwald

³⁰¹ Błędnie zam. szarpał.

³⁰² Błędnie zam. części.

[nr 682] p. 122 spr. 231 (1860)

Kroschnitz d. 6/7 60.

W sprawie tego Żołgrodnika Hiacintha Garbely z Boryczy naprzeciw Żołgrodnika Jana Breguły z Boryczy – kwuli wynadgrożenia szkody, co mu jego konie 16^{tego} Maja zrobiły, był dziś Termin, w którym Skarzyciel i Obskarżony stawili się wdobrej dyspozycji i Schiedsmanowi osobiście znajomi. Skarzyciel mówi – ze mu koni Obskarżonego 16^{tego} Maja przez przynicę przeszły – i pół składu rasikóniu³⁰³ zerzary, i żąda 2 Tw za tę szkody.

Obskarżony się tego sprzyczył. Po ustnych wymówkach była zgoda prubowana, ale daremnie – Zgoda się nie stała – kosta tej sprawy poności Skarzyciel.

Gotschalk, Schiedsmann

[nr 683] p. 124 spr. 237 (1860)

Kroschnitz d. 19/7 60.

W sprawie tego Halupnika Jana Kołodziejczyka z Boritschy a tego Żołgrodnika Mathusza Respondek z Proskowa³⁰⁴ z Krysu Oleszynskiego kwuli ugody stawili się przed podpisaniem Schiedsmanem bez Vorladunku – wdobrej dyspozycji i Schiedsmanowi osobiście znajomi – obie części.

Respondek mówił podług ugody dawniejszy wizbicku miał mi dać Kołodziejczyk 32 Tw., a ja onemu konia nazad. My się dziś ale pogodzili tak, że mi Kołodziejczyk dziś konia innego odda – a ja onemu obowiązuję się zapłacić dziś 2 Tw.; a na Niedzielę 22^{tego} Lippna 11 Tw: i piyrwieyszy moje rządanie, to jest 32 Tw: puszcza – tak, że mie Kowalczyk iuz nie winien niebędzie. Konia odbierę dziś. Kowalczyk przistał na to – i podpisali obie części tem ugode. Kosta tej ugody ponoszą obie części i żądają odpisu ugody.

P – p – p

Gotschalk, Schiedsmann

Matusz Respondek, xxx Joh: Kołodziejczyk, Maryia Kucza

[nr 684] p. 126 spr. 243 (1860)

Kroschnitz d. 16/8 60.

Ta Wycuzniczka Maria Slappa z Kroschnitz, skarżyła dzisiay tego Halupnika Ignatza Mikka tu z Kroschnitz, kwuli żądania Wycugu za tele lata 1858 i 59., który zas dokupy 9 Wiertel wynosi. Obskarżony przydał, że jest 2 wiertely Zyta dłużen, a mówi, że Skarzycielka 7 wiertel za zbyt żąda. Te 2 wiertele żyta chce i obowiązuję się Oskarżony oddać skarżycielce na 25^{tego} t: M: Skarzycielka powiedziała, że się kwuli ostatka do sądu udaje. Ugoda się niestała.

Gotschalk, Schiedsmann

[nr 685] p. 128 spr. 246 (1860)

Kroschnitz d. 18/8 60.

In den Streitsache. W sprawie tego Najemnika kaczmy na Boritschy Moritza Herlitz – naprzeciw tego Gbura Franza Boscha w Kroschnitz – kwuli rządania 8 Tw: 7 Cz: 9 F: za zboże i Trunek

był dziś Termin – do którego Skarzyciel i Obskarżony obsztalowani byli. Wterminie stawili się Skarzyciel i Obskarżony wdobrej dyspozycji i osobiście Schiedsmanowi znajomi. Po ustnych wymówkach powiedział Obskarżony – „ia jest Skarzycielowi winien za zbozy i trunk 8 Tw: 7 Cz - 9:, ale teraz niemam piyniędzy i teras ich oddać niemogę”. Skarzyciel żądał zaraz piyniędzy. Po ustnych wymówkach powiedział Obskarżony, że Skarzycielowi za 14 Dni te pieniądze zapłaci. Skarzyciel przyjął to przyrzeczenie i obiecał 14 Dni czekać. Kosta tej ugody poności Obskarżony.

Bosch, Herlitz

Gotschalk, Schieds.

[nr 686] p. 128 spr. 247 (1860)

Kroschnitz d. 18/8 60.

Ten Najemnik kaczmy na Boritsche Moritz Herlitz – skarżył 17tego t: M: tego Gbura Franza Boscha

³⁰³ Rasikori – ‘koniczyna’.

³⁰⁴ Prusków, Pruskau – wieś w powiecie oleskim, licząca 16 domów i 162 mieszkańców. We wsi znajdowały się owczarnia, cegielnia i folwark.

z Kroschnitz – kwuli nadgrody za 1 stoł – za 1 Kuszulę – 1 flaszę – 1 Talesz – i 2 sklanki – którzy Obskarzony zniszczył i Skarzycielowi zgubił. Do ugody był na dziś Termin naznaczony – i obie części – Skarzyciel i Obskarzony powołali. Do Terminu stawiał się Skarzyciel i Obskarzony wdobrej disposycyi i Schiedsmanowi znajomi. Oskarżyciel rząda za te potrzaskany i zniszczony rzeczy 6 czeskich, a Obskarzony się tesz obowiązał ten rozsztraszłony stoł na swój koszt dac zrobić do 14 Dni – i poności kosta ugody.

Skarzyciel przyion to za dobrze i pogodziły się obie części.

Bosch

Gotschalk, Schiedsmann

[nr 687] p. 129 spr. 248 (1860)

Kroschnitz d. 18/8 60.

Ten Najemnik kaczmy w Boryczy M: Herlitz – skarżył 17^{tego} t: M: tego komornika – Alberta Migurę z Boritschy – kwuli obrazy. Do ugody wtey sprawie był Termin na dziś, do którego Skarzyciel i Obskarzony obsztalowani byli – i stawiał się Skarzyciel – Obskarzony się ale nie stawiał. Kosta ugody poności Skarzyciel. Ugoda się nie stała.

Po skonczonem Terminie obie części się nieskorzey stawily, ale ugoda się nie stała. Gotschalk

Gotschalk, Schiedsmann

[nr 688] p. 133 spr. 257 (1860)

Kroschnitz d. 14/9 60.

Ten Parobek Joseph Bock s Kroschnitz skarżył wczora tego Gbura Franza Grabeusa z Kroschnitz – ize go wczora z Służby wygnał, a Myta mu za cały rok rządzoney dać nie chce. Dó ugody był dziś Termin. Skarzyciel i Obskarzony stawili się w Terminie – a Obskarzony mówił – „Poniewasz Skarzyciel na moim kuscie się niekontyntuje, tosz ia onemu wczora kazał iść fórd ze Służby i daję mu Myto: za pierwszy 8 Miesiący 8 Tw: za 9ty M: 15 Czeskich – i 22 1/2 Cz: kolyndy – Na to iusz ma 2 Tw: zMyta 1 Tw: kolyndy a 17 Cz: klasy – a 20 Cz: za Zołgon. do kupy 4 Tw: 7 Cz.

8 – 15 –

„ – 22 – 6

9 – 7 – 6

5 – 9 – 6

4 – 2 – „

Po ustnych wymowkach żądał Skarzyciel Myta za cały rok 1860. Obskarzony mu ale się obowiązał dac na Ś: Michał 1860 Myto za 3/4 roku, to iest az do Mihala – to iest po odciągnienu tego iusz wybranego ieszcze 5 Tw: 5 Cz: 6 F: i dwie koszuly.

Kwuli myta za 4ta szczwierć się zgoda nie stała i Skarzyciel chce kwuli tego ostatka skarzyć do sądu – i nie móglą się kwuli tego stac ugoda. Kosta tey ugody ponosi Obskarzony.

Gotschalk, Schiedsmann

Joseph Bock, Franz Grabolus

8 – 15 –

1 – 6

22

[nr 689] p. 134 spr. 259 (1860)

Kroschnitz d. 17/9 60.

Ten Wucuznik Stanik Hadamik z Boryczy – skarżył tego Halupnika Leopolda Hadamika z Boryczy kwuli żądania Wycugu za ten rok 1860 i żądał – część z żniwa i suty wycug – tak tesz za obrobienie gruntu zołpłatę – kwuli ugody wtey sprawie był dziś Termin – w którym się Skarzyciel i Obskarzony wdobrej disposycyi stawili. Obskarzony mówił, że on takiego wycugu, jak Skarzyciel rząda, powinien nie iest. Na ostatku, po długich wymowkach, pogodziły się części tak:

Obskarzony mówi, że zamiast wycugu sutego i za tę robotę rolną – zezwola trzecinę swego wszystkiego latośigo żniwa.

Skarzyciel to przyrzeczenie przyjął za dobrze i puścił jego pierwiesze żądaniy, to iest puścił ten swoy

wycug.

P – p – p

Gotschalk

Leopold Hadamik, Stanislaus Hadamik

[nr 690] p. 135 spr. 260 (1860)

Kroschnitz d. 17/9 60.

W sprawie tego Halupiczego Wycuznika Stańnika Hadamika z Boryczy – naprzeciw jego Syna Lopol-
da Hadamika kwuli obrazu żony Hedwigi Hadamik i Syna Antońa – był dziś Termin, w którym się
obie części bez Vorladunku stawili – i mówił Stańnik Hadamik i jego żona, że ty naprzeciw Leopolda
Hadamik przednieysiony skargi kwuli obrazu nazad bierą i onym wszystko przebaczyli – i także że
się w tych sprawach pogodzili.

P – p – p

Gotschalk

Stanislaus Hadamik, xxx Hedwig Hadamik, Leopold Hadamik

[nr 691] p. 140 spr. 273 (1860)

Kroschnitz d. 6/10 60.

Ten Kaczmořz M: Herlitz z Boryczy skarży dziś naprzeciw Gbura Franza Boscha tu z Kroschnitz
kwuli żądania 4 Tw: 16 Cz: 6 F:

za 1 Schirra³⁰⁵ 1 – 15 – „

„ trunk „ – 23 – „

„ 2 Wiyrteliki Owsa „ – 16 –

„ trunek i wybranych pieniędzy

7 Cz: 5 1/2 Cz: 4 Cz: i 6 Cz: „ – 22 – 6

„ na Mąkę 1 – „ –

= 4 – 1 – 6

i był dziś do ugody Termin, do którego Skarżyciel i Obskarżony obsztalowani byli i wdobrej dispo-
sycy się stawili. Obskarżony mówił, że on tylko 1 Tw: za Schira obiecał – tak też ten 1 Tw: za Mąkę
przyznaje a te 23 Cz: za trunk – ale tego ostatka nieprzyznaje.

Na ostatku powiadał Obskarżony, że onemu od Skarżyciela 14 Tw: 22 1/2 Cz: za fóry przypada.

Na ostatku po ustnych wymówkach puścił Obskarżony swoje rżądanie 14 – 22 1/2, a Skarżyciel puścił
swoje rżądanie 4 – 1 – 6, a Skarżyciel się obowiązał poność kosta i zapłacić Obskarżonemu 10 Cz:
do 8 Dni.

P – p – p

M: Herlitz, Bosek

[nr 692] p. 142 spr. 278 (1860)

Kroschnitz d. 8/10 60.

Ten Zołgrodnik Franz Kaczmarczyk z Boryczy skarżył 19^{tego} t: M: naprzeciw tego Zołgrodnika
Hiacinta Grabely z Boryczy – kwuli rżądania 30 Tw. pożyczonych pieniędzy. Do ugody był na dziś
Termin naznaczony – do którego Skarżyciel i Obskarżony obsztalowni byli i też się wdobrej dispo-
sycy i Schiedsmanowi osobiście znajomi stawili. Obskarżony mówił, że on teras tych pieniędzy na-
zad zapłacić nie może. Skarżyciel powiada, że iusz przeszłego miesiąca nazad zapłacone bydz miały.
Po ustnych wymówkach była zgoda próbowana – i Obskarżony powiadał, że na 24^{tego} Grudnia t: r: te
pieniędzy Skarżycielowi nazad zapłaci i do tego się obowiązuje. Skarżyciel przyjął to przyrzeczenie
i powiedział, że do 24^{tego} Grudnia czekać będzie.

Kosta ugody poność Obskarżony. Skarżyciel rżąda odpisu tey ugody.

P – p – p

Gotschalk

xxx Hiacint Garbella, Frantz Kaczmarczyk, Philip Pakosch

³⁰⁵ Znaczenie niejasne; może z niem. Geschirr – 1. 'zastawa stołowa', 2. 'uprząż'. Daw. niem. Schirr – 'pojemnik', 'naczynie' lub 'uprząż'.

[nr 693] p. 143 spr. 279 (1860)

Kroschnitz d. 23/10 60.

Ta kómornica Gdowa M: Klossek z Boryczy skarży, że ten Halupník J. Klimek oney iednę Gęś uderzył, iże chodźć nie może. Do ugody był Skarzyciel i Obskarzony do szkoły obsztalowańi; stawili się i Obskarzony powiedział, że on weźmie gęś a zapłaci zanię 9 Czesk. a ponośi kosta ugody. Obskarzona była ztem za kontent.

P – p – p

Gotschalk

Stanik Bregulla, xxx J. Klimek, Maryia Klosak

[nr 694] p. 143 spr. 280 (1860)

Kroschnitz d. 23/10 60.

Ten Halupník S: Bregulla skarży dziś tego Halupníka L: Kaczmarczyka z Boryczy, że mu kapustę spaśł. Kwuli ugody stawili się Skarzyciel i Obskarzony. Skarzyciel żada 1 Tw: za szkodę – Obskarzony mówi, że to iest za wiele. Na ostatku pogodzyli się części, a obskarzony obowiazał się mu 15 Cz: w nadgrode dziś zapłacić i ponośi kosta tey ugody.

P – p – p

Gotschalk, Schiedsman

xxx L. Kaczmarzyk, Stanik Bregulla

[nr 695] p. 147 spr. 288 (1860)

Kroschnitz d. 8/12

Ten Buchbindermeister Theodor Zogłówek z Niemodlynia³⁰⁶ skarżył wczora przed podpisaniem Schiedsmanem – naprzeciw tego Młynarza Jacob Warzehy z Boryczy kwuli żądania swey dzielizny z Boręskiego Młyna³⁰⁷ – która ieszcze wynosi 145 Tw: dzielizny a 24 Tw: za dwie krowy, dokupy 169 Tw., kwuli ugody wtey sprawie był na dziś Termin naznaczony – do którego Skarzyciel i obskarzony obsztalowani byli i tesz się oba Schiedsmanowi osobiście znajomi i wdobrey disposycyi stawili. Wtermińie żadał Skarzyciel od Obskarzonego Wyptacenia swey dzielizny wynoszącey 169 Tw: i chce, aby mu dziś wydany były. Obskarzony zayś nato od powiedział, że on teraz piyniędzy niema a teras tego wiana zapłacić nie może – poñiewasz on myślał, że ty pieniędzy dopiro za rok zapłacone bydz miały. Po ustnych wymowkach była zgoda próbowana i pogodzyli się obie części tak:

1. Skarzyciel obowiazał się tego wiana ieszcze do 8^{meo} Lutego 1861 czekać – a

2. Obskarzony przyrzekł i obowiazał się Skarzycielowi do 8^{meo} Lutego 1861. te wiano 145 Tw: i te 24 Tw. za krowy, dokupy 169. Tw: zapłacić i oddać.

Skarzyciel rżada odpisu tey ugody. Kosta tey ugody ponośi Skarzyciel. Więcey niebyło do spisańia – obie część przeczytały i przyięły tę ugodę i podisali³⁰⁸ ią własnoręcznie. Od podpisanego Schiedsmana się tesz ieszcze pomiarkuje, że on tak polskiey, iak iak miemieckiey mowie zdatny – ze w obuch mowach tak pisac, iak czytac może, co on na swą przyśię gę biere i wyświadcza.

P – p – p

Gotschalk, Schiedsmann

Jacob Warzecha, Theodor Zogłówek

Cop: 2 1/2 Sgr

Vorl: 2 1/2 Sgr

Bothe 2 1/2

70 1/2 Sgr³⁰⁹

10 Sgr

[nr 696] p. 148 spr. 289 (1860)

Kroschnitz d. 8/12 60.

³⁰⁶ Niemodlin, Falkenberg – miasto powiatowe, w XIX w. siedziba starostwa.

³⁰⁷ Młyn wodny nad Jemielnicą (Chrzastawą) w Boryczy.

³⁰⁸ Błędnie zam. podpisali.

³⁰⁹ Przekreślone.

Ten Halupnik Jendra Hermasch z Nołkła skarżył wczora przed podpisaniem Schiedsmanem naprzeciw tego Zolgrodnika Jana Breguły z Boryczy kwuli żądania iednego Restu wynoszącego 10 Cz: to iest od pożyczonych piyniędzy, których 10 Tw: było, a tylko 9 Tw: 20 Cz wrócono – i kwuli restu uroku od 10 Tw: za 6 Tydni, to iest ty Mieśiący Moj i Czyrmien³¹⁰, wynoszący 22 Cz 6 F:

Był na dziś Termin i do niego Skarżyciel i Oskarżony obstalowany. Obu stawili się Schiedsmanowi znajomi i wdobrey Disposycyi.

Po ustny wymowkach przyznał oskarżony – że Skarżycielowi 10 Czeskich od owych pożyczonych 10 Tw: ieszcze iest winien, i obowiązał się, że ony Skarżycielowi do 8 Dni zapłaci. Oskarżony się spierał, że Skarżycielowi za 1 1/2 Mieśiąca urok winien został – ponieważ Skarżyciel za ten czas zołgon zamiast uroku odebrał.

Skarżyciel się tego spierał. Kosta tey ugody ponoszą obie części napoły.

P – p – p

Gotschalk, Schiedsman

xxx Johann Bregulla, Andreas Hermasch, als Zeuge Matus Mrosz

[nr 697] p. 151 spr. 294 (1861)

Kroschnitz d. 13/1 61.

Ten Najemnik kaczmy z Boryczy M: Herlitz skarżył 7ten t: M: naprzeciw tego Halupnika Lorenza Kaczmarczyka z Boryczy – kwuli tego, ize onemu 5^{tego} t: M: w izbie szękowney – 16 kwortowy garniec, który 1 Tw: 10 Cz: kosztuje – ostrzas³¹¹. Kwuli ugody był Termin na 11^{tego} t: M: naznaczony; i Skarżyciel, i Oskarżoni do tego Terminu obsztalowani, Oskarżony ale meldował Schiedsmanowi, że on wten dzien Termin w Strelcach³¹² ma i prosił – o naznaczenie inego Terminu i powołanie Wycuznika Stańka Hadamika z Boryczu do Terminu, bo przy rostrząysnienu owego Garca był Hadamik tesz społwinem. Kwuli zgody był na dziś Termin naznaczony i do niego powołany.

1. Skarżyciel – M. Herlitz

2. Oskarżony L: Kaczmarczyk

3. „ St: Hadamik.

Oskarżony powiada, że nie on sam ten garniec ostrzas – tylko Hadamik – Hadamik się tesz zapiera. Skarżyciel zays rządu za garniec 1 Tw: 10 Cz:

Po ustnych wymowkach pogodziły się części tak:

Skarżyciel odda ten rostrząysniony garniec oskarżonem, a o oskarżony L: Kaczmarczyk kupi iny takowy garniec do 8m dni – Hadamik obowięzuje się 1/3 Kostów za garniec zapłacić.

P – p – p

Herlitz, xxx Stanik Hadamik, xxx L: Kaczmarczyk, Stanislaus Hadamik

Gotschalk, Schiedsman

[nr 698] p. 155 spr. 301 (1861)

Kroschnitz d. 9/3 61.

Ta komornica Josefa Anioł z Kadluba skarżyła dziś przed podpisaniem Schiedsmanem – naprzeciw tego Halupnika Josefa Glinka tu z Kroschnitz kwuli żądaniu 1 Tw: 15 Czeskich Myta – który cera Mathilda Anioł Skarżycielki – za 5 Mieśiący roku 1860. u Oskarżonego zaszłużyła. Obie części się stawili wterminie wdobrey disp. i Schiedsman. znajomi. Skarżycielka powiada, że tesz Oskarżony obiecał oprócz tech połtory Twardego Myta tesz koszulę, kapkę i zołpaskę – Oskarżony zays się wterminie tego spirał – i powiada, że on tylko Myta 1 1/2 Tw. obiecał. Po ustnych wymowkach była zgoda próbowana – ale się części nie mogły pogodzić; na ostatku puściła Skarżycielka ze swego żądania – zołpaskę, kapkę i koszulę, a przistała tylko na Myto. Oskarżony się zays obowięzał Skarżycielce do 18^{tego} t: M: 1 Tw: 15 Cz: Myta zapłacić i iy onej na Kadlub oddać. Kosta tey ugody ponośi Oskarżony. Więcey niebyło nic do spisańia. Ugoda była obiom częściom przeczytana – od nich przyięta i podpisana w przitom ności świadka.

Gotschalk, Schiedsmann

xxx Josepha Anioł, Maciek Kolibaba als zugezogene Zeuge u. Beistan., Joseph Glinka, Verklagte

³¹⁰ Czerwiec.

³¹¹ Rozbił.

³¹² Strzelcach.

[nr 699] p. 156 spr. 303 (1861)

Kroschnitz d. 16/3 61.

Ten Halupnik Stanik Hadamik z Boryczy skarżył przed Tydniem naprzeciw tego Halupnika Mikołaja Bednarczyk z Boryczy kwuli rządu 6 Tw: 26 Cz: – za 1 kalmuk – a co był pożyczyl i za drógi. Kwuli ugody był dziś Termin do ugody – do którego Skarzyciel i Obskarzony obsztalowani byli – i teraz się wdobrej disposycy stawili. Obskarzony powiedział wterminie, że 6 Tw: 26 Tw:³¹³ niedłużeń, a Skarzyciel za moc rządu. Ugoda się nie stała. Kosta tej sprawy ponośi Skarzyciel.

2 Vorl: 5 Sgr

Attest 2 Sgr 6

Both: 2 - 6

10 Sgr:

Gotschalk, Schiedsmann

[nr 700] p. 158 spr. 307 (1861)

Kroschnitz d. 20/3 61.

Ta Wycuzniczka Agnes Pyka skarży naprzeciw Halupnika Josefa Kaczmarczyka i żony jego Maria Kaczmarczyk z Kroschnitz kwuli rządu 2 wycuznych Zołgónów. Kwuli ugody wtej sprawie był na dziś Termin naznaczony, wktórym się Skarzycielka i Obskarzony stawili. Obskarzony powiadają, że Skarzycielka od nich wycugu rządać nie może – poniewarz ona Oyca, który i ten wycug dał zapisac, odeszła i przy nim wcale niebyła. Po ustnych wymowkach była zgoda próbowana – i pogodziły się Części tak:

Skarzycielka puściła ieden ztych oney przinależących zołgónów wycuzniñ, a rządu jyno tylko na przyszły czas iedyn zołgon na wycug.

Obskarzonj zayś to przimują i obowiażują się Skarzycielce kazdego roku 1 zołgon na wycug dać.

Kosta ugody ponośi Obskarzony.

P – p – p

Agnes Pyka, geb. Wycisk, Wilhem Bialek als Zeuge, Jozek Kaczmarczyk, Maryna Kaczmarczyk
Gotschalk, Schiedsman

[nr 701] p. 162 spr. 317 (1861)

Kroschnitz d. 5/5 61.

Ten Halupnik Jan Szczeponek z Kroschnitz skarżył wczora naprzeciw tego Halupnika Hiacintha Mikki tu z Kroschnitz, że mu wczora szkodę na Łące zrobił – czyli że tam iego 3 krowy paśl. Do ugody był na dziś Termin – wktórym się obie części wdobrej disposycy stawili. Skarzyciel rządu 2 Twardy nadgrody. Obskarzony mówił, że to za wiele iest. Na ostatku darował Skarzyciel Obskarzony rządzany wynadgrodenia – a ponośi tylko kost.

P – g – u ³¹⁴

Gotschalk

xx Joh: Szczeponek, Ignatz Mika

[nr 702] p. 163 spr. 318 (1861)

Kroschnitz d. 9/5 1861.

Ten Halupnik J: Skłosz z Boryczy skarżył wczora przed podpisaniem Schiedsmanem naprzeciw tego Halupnika Michała Breguły z Boryczy, że mu 6^{tego} t: M: Gąsię przeraził –

„ mu Kobietę 6^{tego} t: M: posztuchał i

„ mu tesz ziego Gołębniaka parę Gołębi przed 14 Dni wybrał.

Kwuli ugody był dziś Termin i był Skarzyciel i Obskarzony obsztalowani, i stawili się wdobrej disposycy i Schiedsmanowi osobiście znajomi. Obskarzony się spierał tech wszystkich zaskarzen. Zgoda była próbowana, ale się ugoda niestała. Kosta ugody ponośi Skarzyciel. Skarzyciel rządu Attest do Zgargi.
Gotschalk, Schiedsman

³¹³ Błędnie zam. Cz. – ‘czeskich’.

³¹⁴ Połączenie formuły polskiej „Przeczytano – przyjęto – podpisano” i niemieckiej „Vorgelesen – genehmigt – unterschrieben”.

[nr 703] p. 166 spr. 325 (1861)

Kroschnitz d. 1/6 61.

Wczora przyszedł ten Halupnik Johann Kolodziejczyk z Boryczy i skarży naprzeciw tem Właściciela Halupy Thomka Skłozą z Boryczy – że on go wczora / 31tego Maja w kaczmie na Boryczy bił i kolił; że go zklanką na głowę piznął tak, że nad czołę mu głęboką dziurę zrobił – tak że krew na Twarz się rozłża – potem go wtwarz pięścią pizną, że zara pod okiem iedno wielkie nabrzmienie się stało, że oka widac nie było – że go oziemie uderzył, a potem go ieszcze proł. Do ugody był na dziś Termin naznaczony i Skarzyciel i Obskarzony do niego obsztalowani. Stawił się Skarzyciel i Obskarzony wdobrey disposycyi i Schiedsm: osobiści znajomi. Po ustnych wy mowkach była zgoda prubowana i Części pogodziły się. Obskarzony zapirł się Skarzyciela iak podano bić – ale się przyznał, że go szklanką kalczył. Skarzyciel żąda na wylykowanie ran 2 Tw.; a ma tesz Obskarzony 2 Tw. do skolny Kassy zapłacić, a to dziśaiy. Obskarzony obowiązał się do tego – i skarżyciel przebaczył kaliczenie Obskarzone. Kosta tey ugody ponośi Obskarzony.

Gotschalk, Schiedsmann

Thomas Sklorz, John Kodziejczyk

[nr 704] p. 167 spr. 326 (1861)

Kroschnitz d. 1/6 61.

Wczora przyszedł ten Komornik Franz Kallus z Boryczy i skarżył naprzeciw tego Właściciela Halupe – Thomka Skłozą z Boryczy – że go wkaczmie na Boryczu 31/5 61. bił i kalczył. Kwuli ugody był na dziś Termin naznaczony, w którym się oboje części wdobrey disposycyi stawili. Po ustnych wymowkach była zgoda prubowana, a Skarzyciel rżąda 1 Tw: 15 Cz: na wyleczenie ran, a ma Obskarzony 15 Cz. zapłacić do ubogiej kassy. Obskarzony przyznał się, że Skarzyciela bił, ale mówi, że omu³¹⁵ był do tego pobudką. Na ostatku obowiązał się Obskarzony Skarzycielowi na wyleczenie ran 1 Tw 15 Cz: dziś zapłacić, 5 Cz: wyłożonych kosztów wynadgrodzić i 15 Cz: do ubogiej kasy szkolney dziś zapłacić. Skarzyciel przebaczył kaliczenie Obskarzonemu i obie części podpisały ugody.

Gotschalk, Schiedsman

Thomas Sklorz, Francz Kallus

[nr 705] p. 169 spr. 332 (1861)

Kroschnitz d. 7/7 61.

Dziśaiy skarżył ten Halupnik Jacob Koprek z Boryczy – naprzeciw tego Halupnika Josefa Skłosza z Boryczy – kwuli Nadgrody – i mowi, że mu świńia Obskarzonego wczora kartofle bardzo zryła i zniszczyła. Kwuli ugody był na dziś Termin naznaczony i Skarzyciel i Obskarzony do niego obsztalowani – oni się oba stawili – Schiedsm: znajomi i wdobrey disposycyi. Skarzyciel mowi, że szkoda wynosi 15 Czeskich – Obskarzony mówi, że to iest za wiele. Po ustnych wymowkach była zgoda prubowana i pogodziły się części tak – Skarzyciel puścił swe rżądanie 15 Cz. a pożałował za to 3 wierteli światłych piyknych kartofli w nadgrode na Š: Michał t: r: Obskarzony przyjął to za prawie i obowiązał się na š: Michał Skarzycielowi 3 wiyrteli kartfoli w nadgrode oddać – i ponośi kosta tey ugody.

Gotschalk

Jozek Sklorz, Jacob Koprek

[nr 706] p. 170 spr. 333 (1861)

Kroschnitz d. 9/7 61.

Ten Zołgrodnik Jan Brysch z Boryczy – skarżył wczora naprzeciw tego Zołgrodnika Jana Breguły z Boryczy – iże iego żonę Franciska Brysch wniedzielę 7^{me}go t: M: przezywał „kałdónico” – że ią bił i szarpał, że i koszulkę zerwał. Kwuli ugody wtey sprawie był dziś Termin, do którego Skarzyciel i iego żona obsztalowani byli – i tesz Obskarzony³¹⁶. Obie części się do stawili wdobrey disposycyi i Schiedsmanowi zani³¹⁷. Po ustnych wymowkach była zgoda prubowana – ale ani Skarzyciel, ani obskarzony się do zgody nierozumieli. Swiadkowie tey Bitwy iest: Parobek – Idzik Nowak – z Boryczy – Dziewka Lucia Moy w Boryczy i die Wycisk. Skarzyciel rżąda Attestu do Skargi. Kosta ugody ponośi Skarzyciel.

³¹⁵ On mu.³¹⁶ Błędnie zam. Obskarzony.³¹⁷ Błędnie zam. znani.

2 Vorl: 5 Sgr
Attest 2 1/2 Sgr
Bote 2 1/2 Sgr [nieczyt.]

= 10 Sgr:
2 1/2 Sgr: für noch 2 [nieczyt.]

Gotschalk, Schiedsm.

[nr 707] p. 173 spr. 339 (1861)

Kroschnitz d. 30/7 61.

Am 29t d: M: klagt der Häuslersohn Paul Grzyszek v/n den Bauer Franz Grabeus aus Kroschnitz – daß ihn derselbe am 26 i d: M: in dem Boritschen Wirthshausen die Knoten umgeschlagen – auf den Kopf geschlagen u. zwei mal in die Seite mit der Faust gestoßen – u. machte Miene mich mit dem Glase zu schlagen u. schimpfte mich Rotzlöffel u. stieß die Bank ein auf der ich gesesten. Zur Sühnaufnahme von³¹⁸ seite Termin u. Partheien dazu vorgeladen. Es erschien aber nur der Kläger – Verklagter ist ausgeblieben.

1 Vorl: 2 1/2 Sgr
Attest 2 1/2 Sgr

= 5 Sgr

Gotschalk, Schiedsman

Po zakończeniu tego Protokołu gornio stojącego przyszedł skarżyciel i obskarżony przed podpisanego Schiedsmana i mówili, że się chcą poiednać. Skarżyciel powiada, że przebaczy – Obskarżonemu przewinięcie – ale mu ma wynadgradzić 5 Cz: wyłożonych kostów – 15 Czeskich za drogi – do skargi i za te zmudzony dni. Obskarżony mówi, że to iest za wiele – na ostatku obowiązuwał się Oskarżony Skarżycielowi 20 Czeskich do Tydńia zapłacić. Przeczytano – podpisano – przyjęto.

Paul Grzyszek, Franz Grabolus

[nr 708] p. 173 spr. 340 (1861)

Kroschnitz d. 10/8 61.

W sprawie tego Szękieża³¹⁹ M: Herlitz z Boryczy – naprzeciw Zołgrodnika Valka Garbelly z Boryczy kwuli nadgrody za szkodę, co mu Bydło zrobiła – był Termin do ugody. Skarżyciel powiada, że mu Garbelowy Bydło szkodę zrobiło – Obskarżony się tego spira – na ostatku była zgoda prubowana – a Skarżyciel rządu 1 Tw: 5 Cz: 3 F: szkody. Obskarżony się obowiązał tę szkodę zapłacić i poności kosta ugody.

Walek Garbela

Gotschalk, Schiedsm.

[nr 709] p. 174 spr. 341 (1861)

Kroschnitz d. 10/8 61.

Zołgrodnik W: Garbella z Boryczy skarży naprzeciw Wycuznika Woitka Nieschwietz z Boryczy – kwuli wynadgradzenia szkody, co mu 3 Bydło Nieschw. zrobiło – w prośie i w kapuście. Skarżyciel rządu 2 Tw: wynadgradzenia – Obskarżony mówi, że to iest wiele – za ostatku pogodziły się obie części na 1 Tw: 10 Cz:, który mu do 8 dni zapłacić się obowiązał obskarżony. Obie części na to przystały i podpisały ugode.

2 1/2 Sgr
1 Sgr

3 1/2 Sgr

Walek Garbela, xxx Alb: Nieschwietz, Andres Niewiem
Gotschalk

³¹⁸ Niepewne.

³¹⁹ Szylnkarza, karczmarza.

[nr 710] p. 179 spr. 361 (1861)

Kroschnitz d. 23/11 61.

Wczora skarżył ten Halupnik H. Nieschwietz tu z Kroschnitzu naprzeciw J: Kozielskiego tu z Kroschnitzu, że mu 3 Krowy na życie przed wczorem skodę zrobiło. Kwuli ugody był na dziś Termin do ugody i stawili się oba wdobrey disposycyi. Skarzyciel żąda 2 Tw: Nagrody. Obskarzony trzyma za wiele. Na ostatku puścił swoje żądanie Skarzyciel i przyją Kosta ugody – i na ten spůsob się obie części pogodziły i na znak tego tę ugodę podpisali.

Gotschalk

Jacek Nieschwietz, Joseph Korzielsky

[nr 711] p. 180 spr. 363 (1861)

Kroschnitz d. 20/12 61.

W sprawie tej Cery Förstra Nerlicha z Boryczy – Babett Nerlich naprzeciw tego Jana Brysch z Boryczy – kwuli żądania koryta – był dziś Termin do ugody – w którym byli stanyli

1. Jan Brysch u.

2. Babette Nerlich,

oba wdobrey Disposycyi. Po ustnych wymowek była zgoda prubowana i obskarzony mówił, że on ty koryta ma, ale że go niewyda – Skarzycielka mówi, że ty koryta iest iejy.

Ugoda była prubowana, ale podaremnie.

Gotschalk, Schiedsmann

[nr 712] p. 188 spr. 377 (1862)

Kroschnitz d. 4/3 62.

Ten Halupnik Jacob Koprek w Boritschy skarży naprzeciw Thomka Skloza w Boritschy kwuli obrazy w kaczynie Borenskiej 2^{go} Marca, że mu mówił „Gałganie – Zaydołku, w Hereścieś siędział” itd. Kwuli ugody były obie części na Termin obsztalowali i stawili się osobiście znańi i wdobrey disposycyi. Po ustnych wymowkach pogodziły się obie części, a Oskarzony ponosi kosta ugody.

P – p – p

Gotschalk, Schiedsman

Jacob Koprek, Thomas Sklorz

[nr 713] p. 199 spr. 399 (1862)

Kroschnitz d. 17/5 62.

W Sprawie tego Halupnika Franza Gritza w Kroschnitzu naprzeciw tego Halupnika Carl Greinert i jego żony Franciska Greinert – kwuli obrazy – który Obskarzona Greinert 11^{tego} t: M: przed tem Oberforstem Fischerem w Dambia³²⁰ na Skarzyciela Gritza mówiła – że Gritz kradnie drzewo – żyd mu go odkupuje – on bierze drzewo zlasa i cyhuje go – że drzewo kradnie – szędzioł³²¹ robi i przedawa – że go Gałgon przezywał. – Złodziey drzewa – Także ze przed Oberförstem Fischerem w Dambiu te skargi poł fałszywym mianem – to iest tej Halupnicy Halena Breguła podadła. Także skarży Gritz, że w Jeśieni p: r: onemu w nocy około 8 G: z podworzu 2 kawałki drzewa 2 F:³²² 10 Z:³²³ u kradzono, a te drzewo szoftys Kurek i Urzędowy Woschek i Obskarzonego w słómie w somśieku znaydli 13t: t: m. Kwuli ugody był dziś Termin naznaczony, a Partyje stanyły wdobrey disposycyi i osobiście znajomi. Obskarzony mówił, że te u niego znaydzone drzewo przy swoim podwórzu znalazł, a nie ukradł. Co się tyczy tych innych fałszywych Obwińien, mówiła Obskarzona – że ie odwouje i iest gotowa do zapłaty kostów i kary.

Po ustnych wymowkach była zgoda prubowana, a części nie mógłły się pogodzić, na ostatku pogodziły się części, a Obskarzona zapłaciła 5 Tw: do ubogiej czyli szkolney kassy, 5 Cz: Urzędu i kosta u Schiedsmana.

P – p – p

³²⁰ Dębie, Dembio, Dambio – wieś w powiecie opolskim, licząca w 1830 roku 42 domy i 292 mieszkańców, w tym 21 ewangelików. Kościół filialny parafii katolickiej mieścił się w Raszowej. We wsi była szkoła katolicka i młyn wodny oraz stawy rybne. W 1861 roku zamieszkiwana przez 472 mieszkańców. Nazwa Dębie dotyczyła też rewiru leśnego pomiędzy rewirem krasiejowskim a grudzińskim.

³²¹ Szyndzioł – 'drewniane pokrycie dachów; gont' (z niem. Schindel).

³²² F – 'stopa, jednostka długości wynosząca nieco ponad 28 cm' (z niem. Fuss).

³²³ Z – 'cal, jednostka długości; 1 cal pruski = 26,17 mm' (z niem. Zoll).

[nr 714] p. 204 spr. 412 (1862)

Kroschnitz d. 4/8 62.

Dziś przyszedł ten Gbur Franz Bosch z Kroschnitz – Skarzyciel i ten Kowal Joseph Kozielsky tu z Kroschnitz – Obskarzony – bez Forladunku³²⁴ i mówili, że co się tyczy tej Bitywy 24t p: M:, iak dogóre mianowano – że się dziś pogodzili i pojednali. Obskarzony przymuje Kosta ugody i zapłaci 1 Tw. Doktorowi za Attest.

P – p – p

Bosek, Korzielsky

Gotschalk

[nr 715] p. 206 spr. 416 (1862)

Kroschnitz d. 9/8 62.

Ten Halupniik Jan Szczeponek skarży naprzeciw tego Zołgrodnika Albert Moy tu z Kroschnitz – kwuli rządu 6 Tw:, które mu p: r: mieś. Listopada był pozyczył. Do ugody były obie części do Terminu na dziś powołani i stawili się oba wdobrej Disposycyi i Schiedsm. osobiście znañ; po ustnych wymowkach była zgoda prubowana. Obskarzony chce za rok piyniędzy nazad Skarzycielowi zapłacić – Skarzyciel rządu ich razę. Po ustnych wymowkach pogodziły się części tak, że Obskarzony się obowiązał – Skarzycielowi 6 Tw: do 14 dni zapłaci, a Kosta ponoszą napoły.

P – p – p

Gotschalk

Albert Moi, Jochan Szczeponek

[nr 716] p. 207 spr. 417 (1862)

Kroschnitz d. 9/8 62.

Ten Szękierz H: Krebs z Kroschnitz skarży naprzeciw tego Zołgrodnika Franz Nieschwietz z Boryczy – kwuli rządu 4 Wiertelików lnu. Kwuli ugody był dziś termin, do którego Skarzyciel i Obskarzony obsztalowani byli. W Terminie stawili się obie części znajomi i wdobrej disposycyi. Wterminie mówił Oskarzony, że on Skarzycielowi 4 wierteliki lnu zaprzedał i 2 Tw: na to odebrał, ale ze tego lnu jyno 2 Wierteliki było – Skarzyciel nato odpowiada, że Obskarzony ma 4 wierteliki luna³²⁵, ale ony innemu przedał. Po ustnych wymowkach była zgoda prubowana i Obskarzony się obowiązał – Skarzycielowi oddać 4 Wierteliki lnu; na 11^{tego} t: M: Kosta ugody ponośi Skarzyciel.

vg – g – u

Gotschalk

Franz Nieschwietz, H: Krebs

[nr 717] p. 208 spr. 419 (1862)

Kroschnitz d. 17/8 62.

Ten Zołgrodnik Valentin Anderwald tu z Kroschnitz skarży dziś, że wczora temu Halupniikowi Hiacynth Nieschwietz tu z Kroschnitz krowę przedał, a że Nieschwietz dziś rano miał krowę odebrać i 25 Tw: zapłacić – a że Nieschwietz dopiro popołudniu po krowę przyszedł i piyniędzy przyniosł, przes co mu się szkoda zrobiła – także Anderwald mówi, że Nieschwietz tę krowę bez iego dozwoleñia dziś wziął. Nieschwietz i Anderwald byli do ugody na dziś do Terminu powołani, stawili się osobiści znani i w dobrej disposycyi. Nieschwietz się spierał, że on krowę bez dozwoleñia krowę z Anderwaldowego Chlywa wziął – tak tez, że on nie rano, jyno na rano albo na południe dziśiay krowę miał odebrać. Po ustnych wymowkach była zgoda prubowana i Obie części pogodziły się tak:

Nieschwietz odda dziś V: Anderwaldowi tę kupioną krowę nazad.

V. Anderwald odda dziś Nieschwietzowi kupidło 24 Tw: 10 Cz:, a jutro, to iest 18tego Sierpnia, rest ostatek, to iest 1 Twardy.

Obie części tę ugodę przyjęły i podpisały. Kosta tej ugody ponosi Nieschwietz.

P – p – p

Walek Anderwald, Jacek Nieswietz

Gotschalk, Schiedsmann

³²⁴ Forladunek – ‘wezwanie’ (z niem. Vorladung).

³²⁵ Lnu.

[nr 718] p. 209 spr. 420 (1862)

Kroschnitz d. 24/8 62.

Ten Zołgrodnik Albert Moy tu z Kroschnitz skarży naprzeciw tey Halupnicy Franciska Szczeponek tu z Kroschnitz – że mu na Łące szkodę zrobiła i że mu po Trawie deptała.

Do ugody były części do Terminu obsztalowany i stawily się wdobrej disposycyi. Skarzyciel mówił, że chce wynadgrodenia za szkodę. Obskarzony i iey mąsz mówią, że nie zrobiła zadney szkody. Po ustnych wymowkach puścił³²⁶ skarzyciel rządanie wynadgrodenia, a Obskarzona przyima Kosta ugody na siebie i pogodziły się tak obie części.

p – p – p

Franczka Pyka, Albert Moi, Jochan Szczeponek

[nr 719] s. 209 spr. 421 (1862)

Kroschnitz d. 24/8 62.

Ten Zołgrodnik Albert Moy tu skroschnitz skarży na przeciw tego Jana Szczeponek tu z Kroschnitz, a 20 Cz: od gruntu. Do ugody był Termin na Dziś i do niego Skarzyciel i Obskarzony obsztalowali. Obie części stawily się wdobrej disposycyi. Po ustnych wymowkach była zgoda prubowana. Szkarzyciel rządu od 1/4 Jutrziak 20 Cz. płatu za ten rok 1862. Obskarzony mówie, że to za wiele. Po ustnych wymowkach puścił skarzyciel 10 Czeskich od swojego rządania. Obskarzony się obowiazał te 10 Cz: Skarzycielowi od dzisiaj za 14 dni zapłacić i ponosi kosta ugody.

p – p – p

Albert Moi, Jochan Szczeponek

[nr 720] p. 210 spr. 422 (1862)

Kroschnitz d. 26/8 62.

W sprawie skargi tego Poręcznika Stańka Bregulla i iego Małoletniego franza Hurka tu z Kroschnitz naprzeciw Halupnika Jacoba Grzyszka i iego Syna Antonia Grzyszka tu z Kroschnitz, tak tesz tego innego Halupnika Jacoba Grzyszka z Kroschnitz, kwuli Bitwy wczora na paswisku. Do ugody wtey sprawie był Termin na dziś naznaczony, w którym się stawil:

Matka Franza Hurka ie. Hanka Lippok i iego Poręcznik Stańka Bregulla tu z Kroschnitz, Jacob Grzyszek i iego Synowie Jacob i Anton Przyszek tu z Kroschnitz – wdobrej disposycyi i osobiście znañi.

Skarzyciele mówili wterminie, za³²⁷ Anton Grzyszek i Jacob Grzyszek Franza Hurka na paswisku wczora bili – palec mu odarli i wrzcił³²⁸ go uderzył. Obskarzony mówili, że Hurek onych przeżywał i tesz bić zaczął.

Po ustnych wymowkach była zgoda brubowana i części pogodziły się. Obskarzony przyięli kosta ugody na się – Skarzyciele zayś darowali karę i przebaczyli winę.

p – p – p

5 Sgr Kosta

Stanik Bregulla, xxx Jacob Grzyszek, Jakub Grzyszek, Thomas Woicik
Gotschalk, Schiedsman

[nr 721] p. 211 spr. 423 (1862)

Kroschnitz d. 28/8 62.

W sprawie tego Parobka Thomka Woitzik z Boryczy naprzeciw Parobka Franza Pierdolla tu z Kroschnitz kwuli Bitywy³²⁹ w Kaczmie 24tego r. n. Skarzyciel mówi, że go Obskarzony – przed Kaczm: o ziemię uderzył a w kaczmie szkłę obroczył. Kwuli ugody był dziś Termin, w którym się Obskarzony i Skarzyciel stawili. Po ustnych wymowkach była zgoda prubowana. Alec się zgoda nie stała. Obskarzony się przyznał, że skarzyciela bił, ale się zgodzić nie chciał.

Gotschalk, Schiedsman

³²⁶ Puścił – 'odstał od roszczenia'.

³²⁷ Że.

³²⁸ W rzyć – 'w tyłek'.

³²⁹ Błędnie zam. bitwy.

[nr 722] p. 211 spr. 424 (1862)

Kroschnitz d. 28/8 62.

Ten Halupnik Joseph Theda s Kroschnitz skarżył dziś pred podpisaniem Schiedsmanem naprzeciw tego Halupnika Joseph Woitzik z Boryczy – że mu w zbożu ten i przeszły tydzień gęsiami wielką szkodę zrobił – czyli że mu 5 razy 19 gęsi do prosa wpuścił. Kwuli ugody wtey sprawie był Skarzyciel i obskarżony na dziś³³⁰ do ugody powołani – stawili się obskarżony, Skarzyciel w Terminie nie stawili się i nie stała się ugoda. Kosta powołania ponosi skarżyciel.

Jozef Woizik

Gotschalk, Schiedsman

[nr 723] p. 211 spr. 425 (1862)

Kroschnitz d. 2/9 62.

Ten Halupnik Ignatz Pyka z Kroschnitz skarży naprzeciw tego Halupnika Hiacintha Nieschwietz tu z Kroschnitz – że go 31^{tego} t: M: prześladował „ty Obłonku³³¹ – bo twoja kobieta się na tobie niekontentuje – bo zinszemi sprawy ma”. Kwuli ugody był dziś Termin, do którego Skarzyciel i Obskarżony byli – i tesz się stawili wdobrey disposycyi. Obskarżony mówił, że onego tesz Skarzyciel przezywał – Krzywazniołkiem³³² – Wielbądę. Po ustnych wymowkach była zgoda prubowana, ale podaremnie. Kosta ugody ponosi Skarzyciel.

1 Vorl. 2 1/2 Sgr

Attest 2 1/2 Sgr

Bote 2 1/2 Sgr

= 7 1/2 Sgr

Gotschalk, Schiedsman.

[nr 724] p. 212 spr. 426 (1862)

Ten Halupnik Johann Suslik z Boryczy – skarżył wczora naprzeciw tego Zołgrodnika Franza Kaczmarczyka z Boryczy, ze go w Poniedziałek 8^{meo} Września 1862 – przed ludźmi posądzal – że ze siągów³³³ podwoliny³³⁴ wyciągał. Do ugody był Termin na dziś – w którym się Skarzyciel – stawili, Obskarżony ale ni. Skarzyciel rząda Attest do Skargi i ponosi Kosta ugody.

Johan Suslik

Gotschalk, Schiedsman

[nr 725] p. 212 spr. 427 (1862)

Kroschnitz d. 23/9 62.

Wczora skarżył ten Komornik Jan Nieschwietz z Kroschnitz, ze go 17^{tego} t: M: w kaczmie na Boryczy ten Gbur Fr: Bosch z Kroschnitz zbił i Mykę mu potargał, i onego z ranił. Kwuli ugody był Termin na dziś usadzony i do niego Skarzyciel i obskarżony obsztalowani. Oba stawili się Schiedzmanowi znajomi i wdobrey disposycyi. Po ustnych wymowkach była zgoda prubowana – a Obskarżony mówił, że on był wkaczmie napity i sam nie wie, co się stało, a że się chce zgodzić. Skarzyciel żąda 5 Tw: za te potargane odzienie i za zmułę – iże sobie przy tey sprawie rękę okalił i terzas przes kilka dni robić nie może.

Po ustnych wymowkach była zgoda prubowana – a Obskarżony³³⁵ puścił od swego rządania część, a rządał ieno 1 Tw: 5 Cz: Obskarżony mu jy zapłacił i pogodziły się obie części. Kosta ugody ponosi Skarzyciel.

p – p – p

Bosch

xxx Johann Nieschwietz, Gordzielik, Scholz

³³⁰ Błędnie zam. dziś.

³³¹ Obłak – ‘łukowato wygięty przedmiot; tu: obraźliwie o mężczyźnie’.

³³² Krzywaznioł – ‘człowiek o wykrzywionej sylwetce’.

³³³ Siąg – ‘stos drewna o objętości 4 m³’.

³³⁴ Podwalina – tu: ‘najniższa belka w stosie drewna’.

³³⁵ Błędnie zam. Skarzyciel.

[nr 726] p. 217 spr. 435 (1862)

Ten Halupnik Michael Felix z Kroschnitz skarży dziś – naprzeciw tey

a. Kómornicy – Susanna Błazeus ogdow: Waclawczyk z Kroschnitzy

b. tego Kómornika Johanna Wycisk z Kroschnitzy i

c. tey Gdowy Tecla Mikolasch z Kroschnitzy

kwuli żądania restu Płatu od gruntu pańskiego za rok 1848

a mówi, ze Błazeus 1 Tw: 15 Cz:

Wycisk 2 - „

Mikolas 2 - „ winni są.

Do ugody były obie części – Skarzyciel i Obskarżoni powołani i dostawił się –

1. Skarzyciel osobiście znany i wdobrey disposycyi

2. Obskarżoni – Błazeus – Mikolasch

także wdobrey disposycyi.

Zgoda była prubowana, ale daremnie. Obskarżony mówili, że nie są nic winni.

Gotschalk, Schiedsman

[nr 727] p. 217 spr. 436 (1862)

Kroschnitz d. 28/12 62.

W sprawie tego Jacob Poloka w przystępstwie Oyca Zołgrodnika Jana Polloka w Kroschnitzy naprzeciw Gbura W: Białka w Kroschnitzy, żego wczora w Kaczmie pyrtnął – był Termin na dziś.

Do Termin był Skarzyciel i Obskarżony powołani i stawili się wdobrey disposycyi – po ustnych wymowkach była zgoda prubowana – i pogodziły się obie części.

Kosta ugody poności Obskarżony.

Johan Polok, Jakub Polok, Bialek

Gotschalk

[nr 728] p. 218 spr. 439 (1863)

Kroschnitz d. 27/1 63.

Ten Halupnik P: Kubon z Boryczy skarży naprzeciw temu Gbura F: Bosch z Kroschnitzy kwuli rządu długu 5 Tw: wynoszący. Kwuli ugody był na dziś Termin, w którym się Skarzyciel i Obsk: wdobrey disposycyi stawili. Po ustnych wymowkach rządu Skarzyciel piyniedzy razę. Obskarżony powiada, że ich niyma. Po ustnych wymowkach powiada Obskarżony, że na 1^{so} Lutego 5 Tw: Skarzycielowi zapłaci – on to przyim a Kosta ugody poności Obskarżony.

P – p – p

L:

2 Vorl: 5 Sgr

Bote 2 1/2 Sgr

Paul Kubon, Bosch

[nr 729] p. 219 spr. 441 (1863)

Kroschnitz d. 27/1 63.

Ta Kómornica Marie Stariga z Kroschnitzy skarży – naprzeciw tego Gbura J: Lippoka tu z Kroschnitzy – kwuli wynadgrózenia szkody, co mu Swinia w Brogu u Kartofli zrobiła. Kwuli zgody był dziś Termin, do którygo Skarzyciel i Obskarżony obsztalowani byli i stawili się wdobre disposycyi. Po ustnych wymowkach była zgoda prubowana – skarzycielka rządała 10 Cz: po ustnych wymowkach puściła 5 Cz: a Obskarżony obowiązwał się Skarzycielce 5 Cz: dziś zapłacić.

p – p – p

Gotschalk, Schiedsmn.

Jochan Lipok, xxx M. Stariga

[nr 730] p. 221 spr. 446 (1863)

Kroschnitz d. 8/2 63.

Ten Gbur Franz Grabeus tu z Kroschnitzy skarży – naprzeciw tego Halupnika Thomka Gertlera tu z Kroschnitzy – że go 2^{so} t: M: w kaczmie w Kroschnitzy bił – szarpał – i do Szękfasu na Sklan-ki wrzucił. Kwuli ugody był dziś Termin i stawili się Skarzyciel i Obskarżony – wdobrey disposycyi

i Schiedsm: osobiście znajomi. Po przeczytanej skardze mówił Obskarzony – że go Skarzyciel do tej sprawy popudził³³⁶. Po ustnych wymówkach była Zgoda prubowana i pogodziły się części tak, że Obskarzony zapłaci kosta tej ugody – 10 Cz: za te szkło i:td.; co w kaczmie potłukli – a Skarzyciel Obskarzonemu też ubliżanie przebaczy. Skarzyciel przyion tę ugodę i podpisał ją własnoręcznie i wyzwał się dalszej skargi.

P – p – p

Gotschalk

Franz Grabelus, Tomas Getler

[nr 731] p. 222 spr. 448 (1863)

Kroschnitz d. 17/2 63.

Ten Komornik Albert Migura skarży – naprzeciw tego Młynarczyka Z: Drzimalla w Boryczy – że mu w Grudniu 1862 dał do zmlecia 1 Wiyrtelik Prosa w nowym Miechu – a że tygo teraz nazad oddać niechce. Po ustnych wymówkach powiedział Drzemala, że się te proso i ten Miech – w Młynie stracił. Skarzyciel rządu Miecha i prosa nazad. Obskarzony powiada, że na 24^{tego} t: M: Skarzycielowi Miech i proso odda. Kosta tej ugody ponosi Obskarzony.

P – p – p

Gotschalk, Schiedsman

Franz Drzemela, Woitek Migura

[nr 732] p. 223 spr. 449 (1863)

Kroschnitz d. 3/3 63.

Wczoray przyszed ten Gajowy A: Kalka z Kreuzthalu³³⁷ przed podpis: Schiedsmanem i skarżył – że w pierwszego Marca ten Wycuznik Michael Kaczmarczyk z Boryczy w kaczmie na Boryczy na niego mówił – „Kalka iest taki złodziej iak inni Złodz., on przedawa Dęby do Grätza”. Do ugody był na dziś Term: naznaczony. Dotego Skarzyciel i Obskarzony przedwołany. Oni się stawili w dobre disposycye i Schiedsm: osobiście znajomi. Po ustnych wymówkach mówił Obsk. „Jezelich to mówił – to się to stało w piasnstwie – co sam nie wiedział, co mówię – mię to samo boli teraz, zech to mówił – jezelich to mówił. Ja niewiem nic otem, żeby Kalka iaki Dąb przedał – a ia się iyno spominam, zech w kaczmie o Bieguńie Juraszku – na którygoch iest niedobry – mówił”. Kalka żąda, żeby Kaczm. buł skarany. Obsk. ma 2 Tw: do ubogie kasy zapłacić. Po ustnych wymówkach był zgda³³⁸ prubowana, a części się pogodziły tak, że Obskarzony za pokutę 1 1/2 Tw: do szkolney kasy zapłaci i ponosi kosta. Obskarzony się tesz do tego obowiązał i podpisali tę ugodę. Obskarzony ma do trzech dni kosta i karę zapłaci. A: Kalka, xxx Michael Kaczmarczyk, Bialek

[nr 733] p. 225 spr. 453 (1863)

Kroschnitz d. 17/3 63.

Wsprawie skargi tego Najemnika kaczmy w Kreuzthalu Martin Brysch w Kreuzthalu – naprzeciw tego Gbura Franza Grabeusa w Kroschnitzu kwuli obrazy w 2^{go} Marca. Skarzyciel mówi, że Obskarzony mu kobietę szarpał – Piorunem go przezywał – świecznik mu potrzaskał, onego piznył – po Oknach i drzwiach trzaskał.

Do ugody był Termin na dzis naznaczony; i stawili się

1. Skarzyciel

2. za Obskarzonego – iego żona i Najemnik kaczmy Dombrowsky.

Obskarzony się nie dostawił, lecz dał meldowacz, że on – do podpisania ugody się nieskorzey stawi. Skarzyciel rządu za drogi – i ten potrzaskany świecznik, i ty i wyłożone kosta 3 Tw: – do czego obskarzony się zrozumiał. Kosta ugody ponosi Skarzyciel i to do 8 dni.

Po ustnych wymówkach była zgoda brubowana – ale że Obskarzony się nie stawił – nie dokończona.

P – p – n

Gotschalk, Schiedsman

Martin Brysch, Dombrowsky, Grabolus

³³⁶ Pobudził, skłonił.

³³⁷ Krzyżowa Dolina.

³³⁸ Błędnie zam. była zgoda.

[nr 734] p. 226 spr. 454 (1863)

Kroschnitz 17/3 64³³⁹

W sprawie tego Muzykanta Eduard Stahr z Kolynist – naprzeciw tego Gbura Franz Grabeus z Kroschnitz – kwuli tego, że mu 2go Marca bez przyczynu – Wkaczmie Westę potargał – popyrtał i Piorunem poprzyzywał. Do ugody był Termin na dzis i stawil się Skarzyciel a rządał za Westę i drogi 1 Tw: 10 Cz., 15 Cz: do ubogie Kassy, a ma Kosta ponosić; po ustnych wymowkał³⁴⁰ była zgoda prubowana – i puścił Skarzyciel ze swojego rządu 10 Cz: Ugoda niebyła do kóńczona, asz się obskarzony do podpisania stawi. Skarzyciel rządu ukontentowania do 8 dni.

p – p – p

Franz Grabelus, Eduard Stahr, Dombrowsky
Gotschalk

[nr 735] p. 226 spr. 455 (1863)

Kroschnitz d. 23/3 63.

W sprawie tego Halupnika Andre Kapitza z Kadluba – naprzeciw tego halupniczego Syna Simona Pyka z Boryczy kwuli obrazy w leśie (że Obskarzony drzewo pobrał) był Termin, do którego – Obskarzony i Skarzyciel powołańi byli. Po ustnych wymowkach była zgoda prubowana i Skarzyciel rządu, że Obskarzony ma zapłacić karę.

Na ostatku pogodzyły się obie części, a Obskarzony zapłacił Kosta.

P – p – p

Gotschalk, Schiedsman

Andreias Kapitza, xxx Andr: Pyka, Szymon Pyka

[nr 736] p. 227 spr. 436 (1863)

Kroschnitz d. 7/4 63.

Ten Halupnik Johann Szczeponek tu s Kroschnitz skarży dziś przed podpisaniem Schiedsmanem – ze w Roku kupił od tego Halupnika Gritzner tu w Kroschnitz Halupę – a że mu Gritz obiecał jeden kawalek najemnego Gruntu puścić – a le on ten grął onemu teraz odebrać chce – kwuli ugody był dziś termin. Obskarzony mówi – że on nie puści Skarzycielowi gruntu, co go sobie najon.

Ugoda się niestała.

Gotschalk, Schiedsman

[nr 737] p. 227 spr. 437 (1863)

Kroschnitz d. 7/4 63.

Ten Halupniczy-Wycuźnik Maciek Nieschwietz z Kroschnitz – skarży naprzeciw tego Halupnika Ignatz Pyka tu z Kroschnitz kwuli tego, że go iego Pies – albo iego żonę potargał.

Kwuli ugody był Termin i stawil się Skarzyciel i iego żona. Obskarzony nie przyszedł.

Gotschalk, Schiedsmn.

[nr 738] p. 227 spr. 438 (1863)

Kroschnitz d. 13/4 63.

Ten Wycuźnik Math: Nieschwietz tu skroschnitz skarży dziś – że Pies tego Halupnika Ignatz Pyka iego żonie Fortuch potargał – a żada nadgrody. Kwuli ugody był Termin dziś, do którego Skarzyciel i Obskarzony Pyka powołańi byli – Skarzyciel się stawil – Obskarzony nie, tylko jego żona. Skarzyciel żada 15 Cz: za ten Fortuch – a Obskarzona się obowiązała tę sumę zapłacić, tak tesz mówi, że iey mąsz ten ugodę podpisze – i ponośi Kosta ugody.

p – p – p

xxx Math. Nieschwietz, xxx Agnes Nieschwietz, xxx Cath: Pyka

[nr 739] p. 228 spr. 459 (1863)

Kroschnitz d. 14/4 63.

Ten Halupnik Thomas Sklosz z Boryczy – skarży naprzeciw tego Wycuźnika Michała Kaczmarczyka

³³⁹ Zapis błędny, ma być 63.

³⁴⁰ Błędnie zam. wymowkach.

z Boryczy – kwuli tego – że go 13^{tego} t: M: bił – okna mu potrzaskał – a że jego Kobiętę bił – także s Halupy ucieć musiała – że mu do Halupy przyszedł i larmował³⁴¹, i trzaskał – i wrzeszczał. Do ugody był Skarzyciel i Obskarżony obsztalowani i stawili się w dobrej disposycji. Obskarżony zays nato odpowiada, że Skarzyciel onego z Halupy wywlekl. Po ustnych wymowkach była zgoda prubowana – ale podaremnie. Kosta ugody ponośi Skarzyciel. Gotschalk, Schiedsmn.

[nr 740] p. 230 spr. 462 (1863)

Kroschnitz d. 29/4 63.

Ten Komornik Joseph Bock z Kroschnitz skarży dziś przed podpisaniem Schiedsm., ze 26: t: M: ten Gbur Franz Bosch z Kroschnitz onego w Kaczmie w Kroschnitz o ziemię uderzył, aże on od tego teraz chory, i rządu, żeby Bosch był zato skarany. Kwuli ugody był dziś Termin – i do tego skarzyciel i obskarżony powołany – i stawili się oba wdobrey disposycji, po przedstawinie Skargi Obskarżony się tego niespira, ze Skarzyciela oziemię uderzył, iyno mówi, że Skarzyciel padł sam naziemyę. Po ustnych wymowkach była zgoda prubowana, pogodziły się obie części – pogodzili się tak: Obskarżony obowiązał się zapłaci skarzycielowi 1 Tw: za 4dniową zmuđę, co do roboty nie mógł iść – do 3^{go} Maja t: r: i ponośi Kosta ugody.

Skarzyciel przyion te przyrzeczenie tey ugody i podpisały obie części tę sumę. Obskarżony obowiązał się dla skarzyciela te mu przyrzeczony 1 Tw: i wyłożone kosta – do Schiedsm: – do ciego³⁴² t: M: oddać.

P – p – p

Joseph Bock, F: Bosch, Dombrowsky

[nr 741] p. 231 spr. 463 (1863)

Kroschnitz d. 4/5 63.

Ten Komornik A. Paliza tu z Kroschnitz skarży, że – go ciego t: M: Halupnik Z: Kaczmarczyk w lico ugrys. Do ugody był Skarzyciel i Obskarżony obsztalowani – i stawili się wdobrey disposycji. Po ustnych wymowkach mówił obskarżony, ze był opity, a to się stało tylko w szpasię. Na ostatku pogodziły się obie części – skarzyciel przebaczył obskarżonemu te przewinienie i ponośi kosta tey ugody.

P – p – p

xxx August Paliza, Z: Kaczmarczyk, Tomas Geller

[nr 742] p. 231 spr. 464 (1863)

Ten Halupnik T: Gertler tu z Kroschnitz skarży, że ten komornik Hiac: Lippok tu w Kroschnitz na niego mówił:

„Jeno z Miechę po nocy łolce – a połółkowi dach poszywał, coby na niego nie schwiadczył”.

Wterminie mówił oskarżony – ze onemu Pollok powiadał, że Gertlera dopołt – iak kradzony ryby w miech nioś S: Gburski syn Joseph Szczeponek, Paula Hurek z Kroschnitz i Paul Hurek.

Do ugody był Termin na dziś – ale się ugoda niestała.

Gotschalk, Schiedsman

[nr 743] p. 232 spr. 465 (1863)

Kroschnitz d. 5/5 63.

Ten Halupnik Z: Kaczmarczyk z Boryczy skarży naprzećiw tego Kowala J: Kozielsky tu z Kroschnitz, że go Obskarżony 3go t: M: w kaczmie w Kr: za szyję chycił i po dwarazy dołwił. Do ugody był Termin na dziś – ale się nie stawil, iyno Skarzyciel – Obskarżony nie przyszedł. Za Valek Anderwald – Mathusz Mross

Gotschalk, Schiedsm.

[nr 744] p. 232 spr. 466 (1863)

Kroschnitz d. 6/5 63.

Ten Wyczuznik St: Hadamik z Boryczy – skarży naprzećiw tego Wyczuznika A: Nieschwietz – że mu Dziećci obskarżonego szkodę na Łące robią. Obstalowni do ugody – stawili się wdobrey disposycji

³⁴¹ 'krzyczał, awanturował się'.

³⁴² Zapewne: do trzeciego.

i była im skarga przeczytana. Po ustnych wymowk. była zgoda prubowana – i skarżyciel rządu wynadgrożenia. Obskarżony mówize że szkody niezrobił. Na ostatku pogodzyły się obie części, a Obskarżony poności kosta.

p – p – p³⁴³

Stanislaus Hadamik, xxx Alb: Nieschwietz
Gotschalk

[nr 745] p. 233 spr. 467 (1863)

Kroschnitz d. 6/5 63.

Ten Wycużnik Stańnik Hadamik skarży – naprzeciw tego Halupniika, że iego żonę iego – przeżywał – „wy Cygańi, boś cie Talarki wycygańili w Krascheowie³⁴⁴” – (d. 25/4), a 4/5 „Babo – gównu mosz do tego Chlywika” – i ze końca Marca – iego Syna Antońia nozem okalił – tak tesz, że mu dzwierz przed kominem wystawił, coby smąd do izby szedł – a że on drzewa z ściągow Skarżyciela narąbać kazał – (Franz Kapitza).

Do ugody był Termin na dziś – części były obsztalowany – i dostawili się wdobrey disposycyi. Po ustnych wymowkach była zgoda prubowana i Skarżyciel przebaczył Obskarżonemu i obowiązał się dziś ty wyięte dzwyrzi dzis ieszcze nazad wstawić – te iny obrazy przebaczył Skarżyciel – a co się ty-cze drzewa – tosz Obskarżony mówił, że on niekazał drzewa wejść. Kosta ugody ponoś Obskarżony.

P – p – p

Stanislaus Hadamik, Leopold Hadamik

[nr 746] p. 233 spr. 468 (1863)

Kroschnitz d. 11/5 63.

Ten Komornik Joseph Gordzielik z Boryczy skarży – naprzeciw tego Halupniika Jaska Skloza z Boryczy, że 9^{tego} t: M: paśł nieprawnem spůsobem 2 Krowy na najemnem gruncie – a że iego syn Franz miał go ztego spędzić – Obskarżony tego Bydła nie dał spędzić – sztuchnoł T: Gordzielik wpierśi – trzi razy – a potem chycił i dawił, i odzienie, Westę zdarł – i potem zaś ieszcze dali paśł. Do ugody był Termin na znaczony na dziś – i stawili się Schiedsmanowi znajomi i wdobrey disposycyi. Ugoda była po ustnych wymowkach prubowana – ale podaremnie. Kosta poności Skarżyciel.

Gotschalk, Schiedsman

[nr 747] p. 234 spr. 469 (1863)

Kroschnitz d. 12/5 63.

Ten Halupniik Franz Kalka z Boryczy skarży, że 4tego t: M: ta Halupniiczka Magdalena Długosch z Boryczy na niego mówiła – że on im kawał gruntu wyorał a sobie przywłaszczył. Do ugody był na dzis Termin i do niego Skarżyciel i Obskarżona z Mężem obstalowani – i stawili się Skarżyciel i Mąż Obskarżoney Franz Długosch. Po ustnych wymowkach była zgoda prubowana, ale się niechcieli pogodzić – na ostatku pogodzili się oboje, a Skarżyciel przebaczył Obskarżonemu te przewinienie. Kosta ugody poności Obskarżony.

p – p – p

Gotschalk, Schiedsmann

Franz Kalka, Frantz Długosch

[nr 748] p. 234 spr. 470 (1863)

Kroschnitz d. 13/5 63.

Ten Halupniik Joseph Sklosz z Boryczy skarży przed podpisaniem Schiedsmanem, że 9^{tego} t: M: ten Franz Gordzielik – Syn Joska Gordzielik na polu szarpał i kamuzelę potargał, tak esz kwuli tego, że Obskarżony mu 4 Kąski Bydła na życie paśł – a że mu Kwietniu i Lutego przes grąt przeiechał.

Do ugody był dzis Termin – do którego Skarżyciel i Obskarżony powołani i stawili się wdobrey disposycyi. Po ustnych wymowkach była dzis zgoda prubowana. Obskarżony mówił – moy syn Skarżyciela nie bił – jyno mi paśł na grącie i on go zganiał – a Skarżyciel wpadł wnio i uderzył go, i odzienie mu zdarł. Co się tyczy przeieszdzenia pres grąt – to ia miała od niego dozwoleńie. Zgoda się nie stała.

³⁴³ Odczyt niepewny.

³⁴⁴ Krasiejów, Krascheow – wieś w powiecie opolskim, w 1830 roku licząca 98 domów i 664 mieszkańców, w tym 18 ewangelików.

Kosta poności skarżyciel.
Gotschalk, Schiedsmann

[nr 749] p. 235 spr. 471 (1863)
Kroschnitz d. 13/3 63.

Ta Wycuznica C: Greinert skarży przed podpisaniem Schiedsmanem – że iey Syn – ten Halupnik Carl Greinert – oney pieca chlebnego sporządzić niechce – a ona wnim ius chleba upiec niemoże. Kwuli ugody wtey sprawie był Termin dziś – i stawil się Skarżycielka i Obskarżony wdobrej disposycyi i Schiedsm: osobiście znajomi. Po ustnych wymówkach był zgoda prubowana. Obskarżony mówił – że nie iest powinny tego pieca budować – na ostatku mówi ale, że on ten Piec skarżycielce do 14 dni zbuduje i sporządzi. Kosta poności Obskarżony.

P – P – P
Carl Grainet, xxx C: Greinert, Jozek Sklorz
Gotschalk

[nr 750] p. 235 spr. 472 (1863) [protokół dwukolumnowy, z lewej polski, z prawej niemiecki]
W sprawie tego Najemnika kaczmy M: Herlitz z Boryczy naprzedziw komornika J: Lassonczyk z Boryczy kwuli tego, że mu 10^{tego} t: M: Czapkę z Głowy wziął, iak wdroże³⁴⁵ był – i kwuli tego nową za 1 Tw: kupić musiał – co niepotrzebno było.

Do ugody by³⁴⁶ mu dziś Termin nznaczoney³⁴⁷ i dostawił się Skarżyciel i Obskarżony wdobrej disposycyi i Schiedsman. osobiście znajomi.

Po przełożoney skardze – mówił Obsk., że on Skarżycielowi tylko w szpaście czapkę wziął, a potem ią nazad oddał.

Skarżyciel żąda wyłożony 1 Tw: nazad od Obskarżonego. Obskarżony mówi, że to to zawiele. Po ustny wymówkach była zgoda prubowana i obie części pogodziły się tak – że Obskarżony się obowiązał – Skarżycielowi d. R. 24/5 63 na świętki za Czapkę 1 Tw: zapłacić i ponosi kosta ugody.

P – P – N
Gotschalk, Schiedsman
xxx Johann Lassonczyk, Jochan Kozioł, M. Herlitz

[nr 751] p. 235 spr. 479 (1863)
Kroschnitz d. 28/5 63.

Ten komornik Simon Haiduk z Boryczy – przyszet stem Halupnikiem Martinem Kalusem z Boryczy przed podpisaniem Schiedsmanem i mówili, co cię tyczy skargi No: 474. tey Xięgi – że się pogodzili. Obskarżony poności Kosta ugody i Skarżycielowi za drogi 10 Cz:

Symon Heiduk, Marcin Kals
Gotschalk

[nr 752] p. 241-242 spr. 486 (1863)
Kroschnitz d. 22/6 63.

Ten Handlesz Czaja Cohn z Kadluba – skarży 21/6 63., że go wten dzien ten Halupnik Michael Felix z Kroschnitz – w pierś pchnął – przed nim na Tofel pięścią piznął i onego tesz przezywał. Do zgody był na [p. 242] dziś Termin naznaczony i były Partyjy obsztalowane i dostawiły się. Zgoda była prubowana i pogodziły się części tak: Obskarżony obowiązał się Skarżycielowi 20 Czeskich za drogi do Schiedsmana zapłacić i poności Kosta ugody. Obskarżony obowiązuje się tesz te 20 Cz: Skarżycielowi ieszcze dzis zapłacić.

P – P – P
S. Cohn, Michel Felix
Gotschalk, Schiedsman

³⁴⁵ Błędnie zam. w drodze.

³⁴⁶ Błędnie zam. był.

³⁴⁷ Błędnie zam. naznaczony.

[nr 753] p. 244-245 spr. 491 (1863)

Kroschnitz d. 9/4 63.

Ten kowalsky Towarzysz Johann Glinka, 22 Lat stary, w przystępstwie swego Brata Halupnika Josefa Glinka z Kroschnitz, skarżył wczora naprzeciw

Gbura Franza Grabeusa z Kroschnitz i iego

brata Simona Grabeusa w Kroschnitz –

żego – 7^{tego} t: M: w kaczmie w Raschowach³⁴⁸ – bili – targali – nozym kaliczyli i onemu odzienie poszarpali.

Do ugody był na dziś Termin naznaczony – do którego Skarzyciel i iego brat – i oba obskarżoni powołani byli – i tesz się stawili.

Po ustnych wymowkach była zgoda prubowana – Skarzyciel mówi, że dał Doktorowi 1 Tw:, Golarzowi 1 1/2 Cz:, a że te potargany odzienie 4 Tw: kosztują – aże rząda wynadgrozdenio, bo iuz kilka dni robic niemoze – kwuli tych odebranych ran.

Obskarżoni [p. 245] trzymają to za wiele, a niechcą iyno 3 Tw: nadgrozdić.

Po ustny mowach ujedniali się – Skarzyciele i Obskarżoni tak – że Obskarżoni Skarzycielowi do 3 dni – za Attest – doktora – za te potargane odzienie – za drogi i zmudę przes ty dni, co robic niemoze, dokupy 5 Tw: zapłacą, Franz Grabeus 2 Tw: i Simon Grabeus 3 Tw:, i ponoszą kosta ugody – a Oyciec skarzyciela mu do ugody swe zezwolenie dać – i onę podpisać.

Skarzyciele są stem zakątet i przyieni ugode.

Joseph Glinka, Jochann Glinka, Graboleusz, Franz Grabolus

Gotschalk

[nr 754] p. 248 spr. 500 (1863)

Kroschnitz d. 30/7 63.

Ten Halupnik Franz Pyka z Boryczy sam skarżył 27^{tego} t: M: przed podpisaniem Schiedsmanem naprzeciw³⁴⁹ tego Zołgrodnika Leopold Händly z Boryczy – ze go 26^{tego} Lipnia³⁵⁰ 1863. w kaczmie na Boryczy poprzeczywał – „Ciebie ludzkoł krziwda tropi – cie za żywa Diołbli do piekła wezną – Wydziryaczu – Talarekeś mi wzięń – Ty kłaku”.

Kwuli zgody był dziś Termin naznaczony – i do Terminu Skarzyciel i Obskarżony powołany, i stawili się w dobrej disposycyi i Schiedsm. osobiście znajomi. Po ustnych wymowkach była zgoda prubowana, ale podaremnie – zgoda się nie stała.

Gotschalk Schiedsmann

2 Vorl: 5 Sgr

Attest 2 – 6

Bote 2 – 6

= 10 Sgr

[nr 755] p. 256 spr. 511 (1863)

Kroschnitz d. 15/9 63.

Ta Halupniczka Margaretha Mikka w przistępstwie ijejego Męża Halupnika Ignatza Mikki ze z Kroschnitz naprzeciw tego Gbura Josepha Szczeponka tu z Kroschnitz, że ją 13^{tego} t: M: wkaczmie – o ziemię uderzył – i ią w pierś ugrefną – i mówi „mołsz wielkie cyki”.

Do ugody wtey sprawie był na dziś Termin – do którego Skarzyciele i Obskarżony obsztalowani byli – i tesz się stawili w dobrej disposycyi. Po ustnych wymowkach była zgoda brubowana³⁵¹. Skarzycielka rząda za puki³⁵² 2 Tw:, a iak by się rozchorowała od tych puków – rząda lykarskiej pomocy od obskarżonego – Obskarżony mówi, rze to za wiele – na ostatku pogodzyli się obię części tak, że Obskarżony mo Skarzycielce zapłacić 1 Tw: więcey nic – kosta ugody ponośi Obskarżony.

³⁴⁸ Raszowa, dawne Raszow, Raschau – wieś w powiecie opolskim, 5 km od Krośnicy, licząca w 1830 roku 60 domów i 300 mieszkańców, w tym 298 katolików i 2 Żydów. W roku 1861 było już 482 mieszkańców, w tym jeden ewangelik. We wsi znajdowały się kościół parafialny, szkoła katolicka i młyn wodny.

³⁴⁹ Błędnie zam. naprzeciw.

³⁵⁰ Błędnie zam. lipca.

³⁵¹ Błędnie zam. próbowana.

³⁵² Niejasne; może ‘ciosy, uderzenia’?

P – p – n

Gotschalk

xxx Margareta Mikka, Ignatz Mika, Josek Szczepnek, Gordzielik, Scholz

[**nr 756**] p. 263 spr. 519 (1863)

Kroschnitz d. 23/10 63.

Ta Komornica Bura Sklosz z Boryczy skarży – że kura tey Komornicy M: Hajdyszek z Boryczy iey w 21: t: M: na życie szkodę zrobiła – i rządu wynadgródenia szkody.

Do ugody był Termin na dziś i stawiała się – Skarzycielka i Oskarżona – ostatnia mówi, że jey Mąsz na Termin przyiść nie molże, bo jest w St Annie³⁵³ wrobocie. Zgoda była prubowana i Skarzycielka rządu 1 Czeski wynadgro. szkody. Na ostatku³⁵⁴ była ugoda i Oskarżona ma tylko kosta zapłacić.

P – p – n

1 schriftl. Vorl. 2 1/2 Sgr

xxx M: Hajdyszek, xxx B. Sklosz

[**nr 757**] p. 264 spr. 520 (1863)

Kroschnitz d. 29/10 63.

Ten Komornik Simon Haiduk z Kroschnitz – skarży, że mu dziś Tyn Gbur Franz Bosch z Kroschnitz – dziś w kaczmie jego Feifkę zgęby wzion i oziemię trzaśł. Kwuli ugody – był na dziś Termin naznaczony i Skarzyciel i Oskarżony obsztalowani. Oba dostawili się wdobrej disposycyi. Oskarżony mówił, że wzion Skarzycielowi Feifkę wkaczmie a tą samą trzas oziemię. Zgoda była prubowana – ale podaremnie. Oskarżony mówił, że mu się ta feifka piyrwei straciła.

1 Vorl. 2 1/2 Sgr

Bote 1 1/2 Sgr

= 4 Sgr:

Gotschalk, Schiedsmann

[**nr 758**] p. 269 spr. 525 (1863)

Kroschnitz d. 22/11 63.

Ten Gbur Valentin Jonietz aus Szczedrzyk³⁵⁵ skarży dziś przed podpisaniem Schiedsmanem, naprzecif tego Zołgrodnika Valentina Anderwalda z Kroschnitz kwuli rządania 12 Tw: za końia, którego on 2go t: M: wopolu kupił, ale nie zapłacił. Do ugody był dziś Termin naznaczony i stawiał się Skarzyciel i Oskarżony, wdobrej disposycyi i Schiedsmanogi³⁵⁶ osobiście znajomi. Po ustnych wymowka³⁵⁷ rządu Skarzyciel razę piyniędzy – Oskarżony mówi, że ich teraz niyma. Na ostatku była zgoda prubowana – i Oskarżony się obowiązał Skarzycielowi – na 25^{tego} Grudnia t: r., to iest na Gody, ty dłużny 12 Tw: za końia zapłacić i ponośi Kosta ugody. Części rządają Odpisy.

Skarzyciel przyjął to przyrzeczenie i obiecał³⁵⁸ do 25^{tego} Grudnia t. r. tych 12 czekać.

Przeczytano – p: – p:

Walek Anderwald, Walek Joniec, Nicolaus Klimek als Zeuge

Gotschalk

³⁵³ Góra św. Anny, Sankt Annaberg – wieś w powiecie strzeleckim, licząca w 1830 roku 53 domy i 371 mieszkańców, w tym 1 ewangelika. We wsi mieściła się szkoła katolicka. Na szczycie Góry Chełmskiej zlokalizowany jest klasztor franciszkanów, słynne miejsce pielgrzymkowe.

³⁵⁴ Błędnie zam. ostatku.

³⁵⁵ Szczedrzyk, Szczedrzyk – wieś w powiecie opolskim, w 1830 roku licząca 128 domów i 722 mieszkańców, w tym 5 ewangelików i 3 Żydów. We wsi znajdowały się kościół parafialny, szkoła katolicka, leśniczówka nadleśnictwa Dąbie i 3 młyny wodne. W 1861 roku zamieszkiwany był przez 1253 osoby.

³⁵⁶ Błędnie zam. Schiedsmannowi.

³⁵⁷ Błędnie zam. wymowkach.

³⁵⁸ Błędnie zam. obiecał.

[nr 759] p. 276 spr. 532 (1864)

Kroschnitz d. 6/1 64.

Dziś skarży przed podpisaniem Schiedsmanem ten Żołgrodnik Adam Koy z Grodziska³⁵⁹ – naprzeciw tego Mależa i Komornika Franz Juraschek z Boryczy – kwuli rządu 4 Tw: za konia, którego 20/11 v: J: był kupił. Do ugody był dziś Termin i do niego Skarzyciel i Obskarzony obsztalowany. Oba się dostawili wdobrey disposycyi i Schiedsmanowi znajomi. Po ustnych wymówkach mówił Obskarzony, że zaraz pieniędzy zapłacić niemoże – Skarzyciel rządu pieniędzy, to iest swego rządu zaraz. Na ostatku była zgoda prubowana – i po ustnych wymówkach zgodzili się skarżyciel i Obskarzony tak, że się Obskarzony obowiązał Skarzycielowi do 8 dni 3 Tw: 15 Cz: zapłaci – a Skarzyciel puści od swego rządu 15 Cz: Kosta ponośi Obskarzony.

P – p – p

Gotschalk, Schiedsmn.

Adam Koy, Franz Juraschek

[nr 760] p. 277 spr. 533 (1864)

Kroschnitz d. 16/1 64.

Ten Szołtys Stańk Slappa z Boryczy skarży – że o mego t: M: ten Żołgrodnik Leopold Händla z Boryczy na niego mówił: „Tyś namnie fałszywie przysięgał – ty przydziesz na 7 lat do Herestu” i: t: d: Do ugody wtey sprawie był Termin na dziś i stawili się oba, Skarzyciel i Obskarzony wdobrey disposycyi. Na przeczytaną skargę mówił obskarzony, że onemu Urzędowy Kaczmarczyk powiadał – że szołtys do niego w sprawie sądu Händla z Pyką mówił: „Mów mu: lepszy myniey iak więcej, albo mów mu lepszy trochę mniej”.

Po ustnych mowach była zgoda prubowana – obskarzony mówi – że on to mówił piianstwie – i prosił o przebaczenie, i chciał ponośić kosta.

Gotschalk

xxx Händelt, Slappa, Scholze

[nr 761] p. 279 spr. 535 (1864)

Kroschnitz, d. 14/2 64.

Przed podpisaniem Schiedsmanem stawili się dziś

1. ten Komornik Paul Grzyszek tu z Kroschnitzy

2. - Żołgrodnik Stefan Florek z Grodziska;

piyrwszy skarży, że ma od Stefana Florka 1 Tw 20 Cz: 6 f: Kostow do otrzymania. Drugi mowi, że ty Kosta Grzyszkowi powińien, ale że to za wiele iest i żąda zmnieyszyńia tych samych. Po ustnych wymówkach była zgoda prubowana – a Skarzyciel puścił Obskarzonemu 17 Cz: 6 f: Kostów, a ten ostatek mu się obowiązał dziś zapłacić. Skarzyciel to przyjął za prawie i stała się ugoda.

P – p – p

Gotschalk

Paul Grzyssek, Stefan Florek

[nr 762] p. 285 spr. 541 (1864)

Kroschnitz d. 31/3 64.

Ten Hałupnik Stefan Hurek i iego żona Franciska Hurek z Kroschnitzy skarżyli wcora naprzeciw

1. Żołgrodniczki Agatha Bregulla i

2. iego Syna Hiac. Bregulla z Boryczy

kwuli obrazu w 30^{tego} t: M: Skarzyciele mówią, że Obskarżoni wczora onych, iak na Boryczy – Gnoy, który im Matka oddała, brali – ich Schimfowali – wóz popsuli – onych sztuchali i szarpali. Do ugody był Termin na dziś – i stawili się wdobrey disposycyi. Obskarżoni spiyrli się Skarzyciela obrazu i była na ostatku zgoda prubowana.

Po ustnych wymówkach zgodziły się części tak:

Obskarżoni ponoszą kosta tey ugody – a obowiążują się przy wozie sprawic, jeżeli by było co popruto. Przeczytano, przyjęto, podpisano

³⁵⁹ Grodzisko – wieś w powiecie strzeleckim, licząca 85 domów, folwark i 482 mieszkańców, w tym 3 ewangelików. Kościół parafialny znajdował się w Rozmierce. We wsi działała szkoła katolicka, pracował młyn wodny i prowadzono wydobycie potażu.

Gotschalk

xxx Agatha Bregulla, Hiacent Piosek, Scepon Hurek, xxx Hurek

[nr 763] p. 286 spr. 542 (1864)

Kroschnitz d. 31/3 64.

Ten Halupnik i Wycuznik Jacob Grzyszek z Kroschnitry skarży naprzeciw tego Zołgrodnika Jana Polloka z Kroschnitzy kwuli używania iednego kawałka gruntu i kwuli wynadgrodenia roboty pri drugim kawałku gruntu. Do ugody był Termin na dziś – i stawili się Skarzyciel i Obskarzony. Obskarzony mówił, że gruntu Skarzycielowi nie da – bo płatu na S: Michał nie dał – a przy drugim kawałku robić mu niekazał.

Zgoda była prubowana, ale podaremnie – na ostatku puścił Obskarzony Skarzycielowi do uzytku ten Kąsek na Niwce – tela co już gnoja nawieziona – iyno ma Skarzyciel lepszy nagnoić.

Gotschalk

xxx Johann Pollok, xxx Jacob Pollok, Gordzielik, Scholz

[nr 764] p. 287 spr. 543 (1864)

Kroschnitz den 2t. April 64.

Ten Halupnik Stanik Bregulla aus Kroschnitz skarży dzis przed podpisaniem Schiedsmanem naprzeciw tego Zagrodnika Jana Polloka tu z Kroschnitzy, że mówił przed Gritzem – „Stanik Bregulla to iest ten naywiększy złodziey – a rzezał deski u Pichotty i Hermascha”. Kwuli ugody był Termin na dzis i stawil się Skarzyciel i Obskarzony. Po ustnych wymowkach była zgoda prubowana. Obskarzony mówił, że on to mówił, ale jyno w Szpaście.

Na ostatku przebaczył Skarzyciel Obskarzonemu i zgodzili się. Obskarzony ponosi kosta ugody.

p – p – p

Gotschalk, Schiedsman

Stanik Bregulla, Johan Poltok

2 Vorl: 5 Sgr

[nr 765] p. 288 spr. 544 (1864)

Kroschnitz d. 4/4 64.

Ten Halupnik Johann Ciasto tu z Kroschnitzy skarży dzis przed podpisaniem Schiedsmanem – naprzeciw tey Wycuzniczki Helena Pinkawa z Kroschnitz kwuli obrazy w 2^{so} t: M:

Do ugody był Termin i stawil się Skarzyciel i Obskarzona, i iey Mąsz Johann Pinkawa.

Po ustnych wymowkach była zgoda brubowana, a Obskarzona mówiła, ze tego niemówiła – „Ty i twoy Oyciec maiątek przesrali”.

Na ostatku pogodziły się obie części, a Obskarzoni ponoszą kosta do 8 dii.

p – p – p

Gotschalk, Schiedsmann

Johann Ciasto, xxx H. Pinkawa, Jochan Pinkawa

APOp, zesp. 62, sygn. 1005
1877-1906

[nr 766] p. 24 spr. 44 (1878)

Kroschnitz d. 4/11 78.

Ten Wycuznik Johann Pyka tu z Kroschnitzy samskarzył przed podpisaniem Schiedsmanem – naprzeciw tego Halupnika Franz Kutscha tu z Kroschnitzy kwuli rządaniol poprawy

Dachu na Stodole – na kalynicy – i

Ściany w chlywie.

Obskarzony i Skarzyciel byli na dziś do Terminu powołani i stawili się Schiedsmanowi osobiście znajomi i wdobrej dispozycji.

Zgoda była prubowana – Skarzyciel rządu zaraz poprawy tych gmachów lichych. Obskarzony powiada, ze dopiero za 8 dni ty reparatury wystawi. Skarzyciel był ztem zakontyn i obie części się zgodziły. Kosta ponosi skarżyciel połę, Obskarzony połę.

p – p – p

2 Vorl: 5 Sgr

Bestellg: 1 Sgr

= 6 Sgr

Frantz Kuzta, Johan Pyka
Gotschalk**[nr 767]** p. 25 spr. 46 (1878)

Kroschnitz d. 13/11 78.

Ten Żołgrodnik Franz Kaczmarczyk z Boritschy – sam skarży przed podpisaniem Schiedsmanem – naprzeciw Halupnika Paula Kolodzieyczky z Boritschy – że wkaczmie 11^{tego} Listopada na Boritschy iego Syna Johanna Kaczmarczyk – szarpał i bił.

Do ugody był dziś Termin i Skarzyciel – i Obskarzony do Terminu powołani – i stawili się obie części w dobrej dyspozycji.

Zgoda była prubowana – po ustnych Wymowach – chciał Skarzyciel, żeby Oskarzony 9 Marków kary zapłacił – Oskarzony powiadał, że to iest za wiele – ale on się chce zgodzić i mówi, że on był trochę napity. Na ostatku powiada Skarzyciel, że ma Obskarzony kary zapłacić. 2 1/2 Marki do ubiey³⁶⁰ kassy. Obskarzony na to przystał – i ponosi kosta ugody. Obie części sobie wszystkie obrazy wtey sprawie przebaczyły.

p – p – p

Gotschalk, Schiedsm.

Paul Kolodzieyczky, Franz Kaczmarczyk, Johann Kaczmarczyk

Po ukonczoney ugodzie była ta ugoda przez Schiedsmanna przeczytaną – dopiyo potem powiedział Skarzyciel, że ty 2 1/2 Mark dla siebie rządu, nie do ubogiy Kassy, i poszedł do dóm ztem dodatkiym, że on na tem ugody nieprzystawa.

Kroschnitz d. 13/11 78.

Gotschalk, Schiedsm.

[nr 768] p. 26 spr. 47 (1878)

Kroschnitz d. 21/11 78.

Ten Muzikus Johann Wiczorek z Izbicka skarżył przed podpisaniem Schiedsmanem dzis naprzeciw tego komornika Paul Grzyszek z Kroschnitzy – że go wkaczmie w Kroschnitzy 20^{tego} t: M: poprzezywał – „ty pierunski złodzieju” – że go szarpał i onemu odzienie stargał.

Do ugody wtey sprawie był na dziś Termin naznaczony i był Skarzyciel i Obskarzony do terminu powołany – i stawili się wdobrej dyspozycji i Schiedsm: znajomi. Po ustnych wymowkach była zgoda prubowana – ale podaremnie – zgoda się nie zrobiła. Skarzyciel rządu Attest do skargi a ponosi Kosta ugody.

1 Vorl: 2 1/2 Sgr

Attest 2 1/2 Sgr

Bestellg: 1 Sgr

6 Sgr

Gotschalk, Schiedsmn.

bis inclus 47³⁶¹**[nr 769]** p. 26 spr. 48 (1878)

Kroschnitz d. 2t December 78.

Halupnik Laurenz Kozioł z Boritschy skarży naprzeciw komornicy Agatha Klossak i Joseph Klossak, ieyi męża, w Boritschy kwuli obrazy, że i siana wzion i do gnoja zakopał w 30/12 78.

Kwuli ugody był na dziś Termin naznaczony i Obskarzona i iey mąż – tak tesz i Skarzyciel obsztalowani do Terminu powołani.

Skarzyciel się stawiał do Terminu – Obskarzona tysz, ale iey mąż niedostawił się. Zgoda się niestała.

³⁶⁰ Błędnie zam. ubogiej.³⁶¹ Dopisek ołówkiem.

Kosta sprawy ponosi Skarzyciel. Skarzyciel rządu Attest do Skargi.

2 Vorl: 5 Sgr
Bestellg: 1 Sgr
Attest 2 1/2 Sgr

8 1/2 Sgr

Gotschalk, Schieds.

[nr 770] p. 27 spr. 49 (1878)

Kroschnitz d. 2t December 1878.

Ten Halupnik Nicol: Bednarzyk z Boritschy skarżył dziś przed podpisaniem Schiedsmanem naprzeciw tego Syna żołgrodniczego Leopold Händelt w Boritsch – że go przed ludźmi szerzęci, że iego Halupa na Subhastacy stoi.

Do ugody wtey sprawie iest dziś Termin naznaczony i Obskarzony i Skarzyciel do Terminu powołani. Zgoda była prubowana – ale zgoda się nie stała. Skarzyciel rządu Attest do skargi. Kosta ugody ponosi Skarzyciel.

1 Vorl: 2 1/2 Sgr
Bestellg: 1 1/2 Sgr

4 Sgr

Attest 2 1/2 Sgr

6 1/2 Sgr

Gotschalk, Schiedsm.

[nr 771] p. 27 spr. 50 (1878) [protokół dwujęzyczny, w górnej części niemiecki, poniżej polski]

Kroschnitz d. 22/12 78.

Ten Wycużnik Hiacynth Wosnitzka z Kroschnitz 20teg t: M: skarżył pred podpisaniem Schiedsmanem naprzeciw Żołgrodnicy Marcela Gordzielik z Kroschnitz, że go winowała przed ludźmi, ize on 18t t: M: w Strelcach od iego cery Maryi ty 8 Tw, co ostatnia Mareli Gordzielik ukraść miała, odebrał i wzion. Do ugody był Skarzyciel i Obskarzona ziejem mężym obsztalowani. Obie części się stawili w dobrey dispozycji. Zgoda była prubowana. Obie części sobie przebaczyły obrazy, a Obskarzona ponosi kosta ugody i podpisali ugode.

Andryias Gordzielik, Jacek Woznitzka, Marcela Gordzielik

Gotschalk, Schiedsm.

[nr 772] p. 28 spr. 51 (1878) [protokół dwujęzyczny, w górnej części niemiecki, poniżej polski]

Kroschnitz d. 22/12 78.

Ta Halupniczka Maria Bienias w przystępstwie iciego męża Philipp Bienias w Kroschnitz skarżył 20^{tego} t: M: naprzeciw tey Żołgrodniczki Marely Gordzielik, że ią winuje, że w Strelcach 18t M. oney 8 Tw: pieniądze ukradła.

Do ugody był Termin i do Terminu Skarzycielka ziejm mężem – Obskarzona tesz z jejem mężem na dziś obstalowana. Obie części się stawily w dobrej Dispozycji i zgoda była prubowana. Po ustnych wymowach była zgoda prubowana i na ostatku się obie części się pogodzily. Obskarzona ponosi kosta ugody.

p – p – p

Andryias Godzielik, Marcela Gordzielik, Marie Wośnitzka, Philip Bienias

Gotschalk, Schieds.

[nr 773] p. 31 spr. 56 (1879)

Kroschnitz d. 15/2 79.

Ten Palyr mularski Valentin Hadamik z Krascheowa skarży 12t t: M: naprzeciw Halupnika Thomas Sklosz z Boritsch, że go 12^{tego} t: M: na Boritschy w kaczmie obraził i na niego mówił – „pierunie – gałganie – kłaku” i: t: d, „ioł cie ze ziemią zrowną”. Do ugody był dziś termin i do niego Skarzyciel i Obskarzony powołani, i była zgoda próbowana. Skarzyciel mówi, że on tak nie padał, jyno – „dą ci wypyk, bo szydzisz przy grze”.

Na ostatku była zgoda prubowana – Skarzyciel chce, że obskarzony ma zapłacić Kosta – a za drogę onemu 3 Mk: Oskarzony to za wiele trzyma. Na ostatku obowiązał się Oskarzony kosta ugody zapłacić, a Skarzycielowi 1 M: za drogę do Terminu. Obie części tę ugodę przyjęły i pogodziły.

P – p – p.

1 Vol: 2 1/2 Sgr

Cop: 1 1/2 S

Bestellg. 1 S

5 Sgr

Thomas Sklorz, Walętin Hadamik
Gotschalk

[nr 774] p. 32 spr. 57 (1879)

Kroschnitz d. 15/3 79.

Ta kómornica Florentina Bregula skarży w przystępstwie iejego męża Stanika Bregulla – napreciw tego Halupnika Jacoba Koprek z Boryczy – ze ią 26/2 79 przeżywał – „Złodziejka” – a że mu gołębia ukradła, a do Kapicy go zaniósła.

Do ugody był na dziś Termin naznaczony – i do tego Term. Skarzycielka – i obskarzony powołany. Skarzycielka się stawiała do Terminu – Oskarzony się niedostawił. Skarzycielka rzęda Adest do skargi. Kosta ugody poności Skarzycielka. Świadek obrazu, żołodniczy syn Valek i Wilhelm Händelt.

L:

1 Vorl. 2 1/2 Sgr

Bestellg. 1/2 Sgr

Attest 2 1/2 Sgr

5 1/2 Sgr

Gotschalk, Schiedsm.

[nr 775] p. 32 spr. 58 (1879)

Kroschnitz d. 11/4 79

Ten komornik Valentin Anderwald tu z Kroschnitz skarży przeciw tego Halupnika Thom: Bregulla, tesz s Kroschnitz, ze go 5^{tego} t: M: w kaczmie w Kroschnitz bił – w Głowę. Do ugody był do ugody Termin dziś, oba – Skarzyciel i Oskarzony byli obsztalowani i stawili się. Zgoda była próbowana – i części się pogodzili.

p – p – p

Thomas Bregulla, Walitn Anderwald

Gotschalk, Schied.

[nr 776] p. 33 spr. 59 (1879)

Kroschnitz d. 17/4 79

Ten Gbur Albert Lippok tu z Kroschnitz – skarżył 15/4 79 przed podpisaniem Schiedsmanem – naprzeciw tego Halupnika Franz Gondro tu zKroschnitz, ze go ostatniego Marca t: r: przeżywał – „ślimoku – maśloku – złodzieju”.

Kwuli ugody wtey sprawie był Termin na dziś naznaczony i stawił się Skarzyciel – i Oskarzony wdobrey disposycyi i osobiście znani. Po ustnych wymowkach była zgoda próbowana – ale się nie części nie pogodziły – Skarzyciel żąda Attestu do skargi i poności kosta.

Gotschalk, Schieds.

P – p – z

2 Vorl. ad 59 u. 58

1 Sgr

Attest

2 1/2 Sgr

= 7 1/2 Sgr

[nr 777] p. 33 spr. 60 (1879)

Kroschnitz d. 17/4 79

Ten Gbur Abert Lippok tu z Kroschnitz skarżył 15/4 79 przed podpisaniem Schiedsmanem naprzeciw tey Halupniczki Franciska Gondro tu z Kroschnitz, ze ostatniego Marca t: r: onego poprzyzywała „przekłetoł świnią”. Do ugody wtey sprawie był Termin na dziś naznaczony i stawil się – Skarzyciel i Obskarzona ziejem mężym wdobrey disdosycy i osobiście znani. Po ustnych Wymowach była zoda³⁶² prubowana – ale podaremnie. Skarzyciel rządu Attestu do skargi i ponośi kosta tey sprawy.

1 Vorl: 2 1/2

1 Attest 2 1/2 Sgr

Bestellg: „ 1/2 Sgr

5 1/2 Sgr

Gotschalk, Schiedsm.

[nr 778] p. 43 spr. 78 (1879)

Kroschnitz d. 17/8 79

Ten Masoysz Paul Winkler z Danca skarży dziś przed podpisaniem Schiedsmanem naprzeciw tego Kómornika Paul Bock tu z Kroschnitz kwuli rządu 14 Tw: 5 Cz:

Skarzyciel i Obskarzony stawili się wdobrey disposycy i Schiedsmanowi osobiście znajomi.

Na przestawioną Skargę mówi Obskarzony – ze Skarzyciel zniego za wiele rządu, ze on ale mu chce dac 10 Tw: na te rządanie. Skarzyciel po ustnych wymowkach puścił od swojego rządu 4 Tw 5 Cz., a Obskarzony się obowiązł mu zapłacić 10 Tw. dziś. Skarzyciel i Obskarzony się pogodzili i ten Prot. podpisali.

P. Winkler, Poul Bok, Gordzielik, Scholze

Gotschalk, Schiedsm.

[nr 779] p. 46 spr. 82 (1879)

Kroschnitz d. 21/9 79

Przed podpisaniem Schiedsmanem skarżyła 18t t: M: ta Kómornica Hanka Pyka tu z Kroschnitz – naprzeciw tey Halupniczki Maria Blyszcz i iejego męża Halupnika Albert Blyszcz – kwuli rządu 12 marków – który ona przed 3 lata ónem pozyczała. Do ugody wtey sprawie był Termin i Skarzycielka i Obskarzoni do Terminu powołani. Obie części się stawili i była zgoda prubowana. Po ustnych wymowkach powiadał obskarzony, że tych pieniędzy niepowinien. Na ostatku pogodzyły się obie części – i Obskarzoni się obowiązłi ty pożyczany 12 marków Skarzycielce na 1⁸⁰ Listopada zapłacić – i ponoszą Kosta tey ugody.

v – g – u

Gotschalk

Anna Pyka, Albert Blyszcz, xxx Marie Blyszcz

[nr 780] p. 55 spr. 99 (1880)

Kroschnitz d. 15/2 80.

W sprawie Sądu Halupnika Stefan Hurek naprzeciw Gbura Joseph Hurek w Kroschnitz stawily się obie części bez powołania przed podpisanego Schiedsmana i postanowily następującą ugodę.

Stefan Hurek rządu od Gbura Joseph Hurek w Kroschnitz Kosta, który on w procesie z nim zapłacił, a który 20 Marków wynoszą.

Poskarżony trzyma tę Summę za wielką i rządu zmniejszyna tey Summy.

Na ostatku po ustnych wymowkach się pogodzyły tak części, ze Obskarzony Skarzycielowi tela Kostów zapłacić ma, a Skarzyciel – Sądowi będzie zapłacić musiał i co Rachunek Kostów pokaze.

P – p – p

Gotschalk

Stephan Hurek, Joseph Hurek

³⁶² Błędnie zam. zgoda.

[nr 781] p. 63 spr. 108 (1880)

Kroschnitz d. 18/9 80

Wczora stawił się przed podpisaniem Schiedsmanem Halupnik Stefan Długosch tu z Kroschnitz i skarżył, że Gbur J: Lippok z niego 26 Cz: rządu – i oprócz tego inne Kosta, których za wiele jest – i żąda Terminu do ugody. Obie części się stawili dziś – i pogodzili się. Długosch zapłacił – Lipotkowi zaskarżony 26 Cz: i obowiązał się wyłożonych Kostów 24 Cz: do jutra zapłacić. Kosta, co by iesz-cze na Sądzie były – poności Lippok. Lippok bierze Skargę na gerichćie nazad – i tę zgodę obie części przeczytały i podpisały.

P – p – p.

Joham Lippok, Stephan Długosch

Gotschalk, Schiedsmann

Albert Wosnitzka als Zeuge

[nr 782] p. 63 spr. 109 (1880)

Kroschnitz d. 21/9 80

Ten Halupnik Ignatz Noparlik z Kamionka skarżył dziś przeciw Halupnika Ignatz Mikka tu z Kroschnitz kwuli rządania 20 Tw: 25 Cz:, który mu pozyczał, Skarzyciel 6 Tw: 15 Cz, a Franz Noparlik 14 Tw 10 Cz:, dokupy 20 Tw: 25 Cz: Do ugody był dziś Termin naznaczony i stawił się Skarzyciel i obskarżony w dobrej disposycyi i Schiedsm. osobiści znajomi. Obskarżony uznał ten dług za richtig – Skarzyciel rządu zapłaty rażę. Obskarżony powiada, że mu dopiyo na 28^{tego} Września zapłacić może. Po ustnych wymówkach darował i puścił Skarzyciel z swojego rządania 4 Tw: – a Opaskarżony się obowiązał Skarzycielowi 16 Tw: 25 Cz: na 28^{tego} Września t: roku zapłacić. Kosta ugody poności Skarzyciel. Ta ugoda pyła³⁶³ przeczytana – przięta i podpisa.

Gotschalk

Ignatz Mika, Ignac Noparlik

L:

Bestellg:

u. Cop: 5 Sgr

[nr 783] p. 64 spr. 110 (1880)

Kroschnitz d. 2/10 80

Ten Halupnik Franz Gordzielik z Boryczy skarżył 30^{tego} Wreśnia t: r: przed podpisaniem Schiedsmanem naprzeciw Halupnika Franza Pyka z Boryczy, zego 29t p: m: wkaczmie na Boritschy szarpał – onemu koszule, a jego Kobiećie Czepiec potargał.

Do ugody był dziś Termin naznaczony i Skarzyciel z iego żoną i Obskarony³⁶⁴ przedwołani. Obie części się stawily wdobrej dispozycyi i Schiedsmanowi osobiście znajomy – Po ustnych wymówkach była zgoda prubowana – a podaremnie. Kosta ugody ponoś³⁶⁵ skarżyciel – i rządu Attest do skargi.

L:

Bestellg:

u. Cop: 5 Sgr

Gotschalk, Schiedsm.

[nr 784] p. 64 spr. 111 (1880)

Kroschnitz d. 2/10 80.

Ten Halupnik Franz Pyka z Boryczy skarżył 30t: p: m przed podpisaniem Schiedsmanem, że 29^{tego} t: m: ta halupniczka Franciska Gordzielik z Borycze na niego wołała, że i 5 Tw: duzen, co mu przy Ksztach wiązała. Kwuli ugody był Termin na dziś naznaczony i obie części do Terminu powołani – i obie części się stawily – obskarżona ziejem mężem.

Po ustnych wymówkach była zgoda prubowana, a zgoda się nie stała.

L:

L: Bestellgeld

³⁶³ Błędnie zam. była.³⁶⁴ Błędnie zam. Obskarżony.³⁶⁵ Błędnie zam. ponosi.

u. Cop: (Klage-Aufn:

u. Absch: für Verkl.)

5 Sgr

Gotschalk, Schiedsm.

[nr 785] p. 65 spr. 112 (1880)

Kroschnitz d. 16/10 80

Ten Kómornik Simon Grabolus tu z Kroschnitz skarżył przed podpisaniem Schiedsmanem 15t t: m: naprzeciw tego Halupnika Albert Wosnitzka i tego Halupnika Joseph Suślika tu zKroschnitz – ze go 3^o t: m. wieczor bili i katowali w kaczmie i przed kaczma tu w Kroschnitz. Do ugody był Termin na dziś nasadzony – i Skarzyciel, i Obskarzony do Terminu ustnie powołani.

W Terminie stawili się Skarzyciel, a od obskarzonych Halupnik Albert Wosnitzka – Obskarzony Joseph Suślik dał meldować, że on się do Terminu nie stawia. Po ustnych wymówkach była zgoda prubowana – ale podaremnie – zgoda się nie stała. Kosta ugody poności skarżyciel – i rżąda Attest do skargi.

Klage-Aufn: 2 1/2 Sgr

Attest 2 1/2 Sgr

= 5 Sgr

Gotschalk, Schiedsm.

[nr 786] p. 68 spr. 116 (1880)

Kroschnitz d. 22/11 80

Ta Wycuzniczka Marie Kutscha z Kroschnitz – skarżyła 20^{tego} tego miesiąca, że ią jeja Cera Eva Kucza biła w 20t t: M: Do ugody wtey sprawie był dziś Termin i do tego Terminu była Skarzycielka z jejem mężem – a obskarzona tez z jejem mynzem gburum Hiac: Kucza powołani.

Stawili się: Skarzycielka sama.

Od obskarzonych – Gbur Hiac: Kutscha za siebie i jego żonę.

Po ustnych wymówkach była zgoda prubowana – na ostatku pogodzyły się części tak.

Obskarzona się obowiązała 3 marki do ubogiej kasy zapłacić – a poności kosta ugody.

Skarzycielka darowała Obskarzoney obrazy.

p – z – p

xxx Marie Kucza, Hiacynth Kucza

Gotschalk, Schiedsm.

Der Ehemann der Klägerin – Auszügl: A: Kutscha lebt zumeist sehr uneinig mit seiner Ehefrau (der Klägerin) u. wollte resp: ist mit seiner Ehefrau in Term: nicht erschienen.

Gotschalk, Schiedsm.

[nr 787] p. 71 spr. 119 (1881) [protokół dwujęzyczny, górna część niemiecka, dolna – polska]

Kroschnitz d. 17t Januar 1881.

Ten Halupnik Paul Gordzielik z Boritschy 9t t: M: Skargę u podpisanego Schiedsmana podniósł – n p: Johann Wosnitzka i żony jego Sofie Wosnitzka, Handlysz z Kroschnitz – że Sofie Wosnitzka w Strzelcach mówiła – „tys zamiast za 4, za 5 miechów Owsa zołpłatę³⁶⁶ wzion – sąś cie Katalicy³⁶⁷?”

Do ugody był dziś Termin i to tego Terminu był Skarzyciel i Obskarzony obsztalowani, i stawili się Schiedsmannowi osobiście znajomy i wdobrey disposycyi. Po ustnych wymówkach była zgoda prubowana – a Obskarzoni powiadali, że oni wcale wóli niemieli Skarzyciela obrazić – Na ostatku Skarzyciel darował obrazę – a oni się obowiązali zapłacić Kosta ugody.

p – p – p

Gotschalk, Schiedsm.

Paul Gordzielik, Johann Wosznizka, Zofija Wosznizka

L:

Abschr: der Klage

für Verkl: u. Klage-Aufn:

³⁶⁶ Zapłatę.

³⁶⁷ Katolicy.

u. Bothenlohn 5 Sgr**[nr 788]** p. 75 spr. 123 (1881)

Kroschnitz d. 11/5 81.

Przed podpisaniem Schiedsmanem skarżył 9t: t: M: ten Halupnik Joseph Koprek z Boritschy – naprzeciw

1. Zołgrodnika Joseph Garbella z Boritschy

2. Wycużnika Valentin Garbella u.

3. Halupniczki Franciska Jaskólla³⁶⁸,

Kwuli szkody więźmieniu, który mu kury obskarżonych zrobiły – w tych przeszłych 14 dniach.

Do ugody był Termin na dziś naznaczony – i stawiły się obie części. Skarzyciel chciał 5 Tw: Nagrody na ostatki 2 Tw 15 Cz: Jos: Garbella ma 1 Tw. Val: Garbella 1 Tw: Franciski Jaskolle 15 Cz: zapłacić: Obskarżeni po ustnych wymowkach na te rządaniy Skarzyciela przystali i szkodę mu zapłacili – i ponoszą Kosta ugody.

W – p – p

Josef Koprek, Joseph Garbell, Fraćiskal Jaskola

3 Absch: der Klage 7 1/2 Sgr

Bestellgeld 2 1/2 Sgr

Gotschalk, Schiedsm.

[nr 789] p. 76 spr. 124 (1881)

Kroschnitz d. 26t Mai 1881.

Dziś się stawił przed podpisaniem Schiedsmanem ten Halupnik Hiacinth Hermasch i jego żona Barbara geb. Theda, doletni³⁶⁹ i wdobrey disposycyi – tu z Kroschnitzy – i Halupnik Joseph Theda, tesz tu w Kroschnitzy

bez powołania –

H. Hermasch rządu od Obskarżonego Thedy – 8 Tw:, to iest 5 Tw: za półroczy cielę, którygo niedostał, a 3 Tw: Kostow. Po ustnych wymowkach była zgoda prubowana – Skarzyciel puścił 6 Czeskich od iego rządani – a Obskarżony Theda zapłacił razę w Terminie Hermaschiowi i iego żonie 7 Tw 24 Cz:, z Stą Summą były obie części zakóntent i tę ugody przyięły i podpisały.

Joseph Theda się tesz obowiązał te Kosta, co na sąd gerichtowy przypadną, zapłacić. Kosta ugody ponośi Skarzyciel, a obskarżony Theda rządu Kwitu, czyli odpisu tey ugody.

P – p – n

Hiacinth Hermasch, JO als Ehemann der nachstehend, Bara Deda, heißt Theda verehlt; Hermasch, als Verhandl: Zeuge Bialek

Gotschalk, Schiedsm.

[nr 790] p. 87 spr. 139 (1882)

Kroschnitz d. 30/1 82

Ten Hadyrłołk³⁷⁰ Josef Klossak z Boritsch – skażył wczora przed podpisaniem Schiedsmanem naprzeciw Hadyrłołka Franz Klossak z Boryczy, ze go na Kadlubie wczora zbił. Do ugody byli Skarzyciel i obskarżony na dziś obsztalowani i stawili się w dobrej dispozycyi. Po ustnych wymowkach była zgoda prubowana – i części pogodziły się – Obskarżony ponośi Kosta ugody – a Skarzycielowi za te potargane odzieniy 3 Marki. Skarzyciel i Obskarżony się zgodzili i podpisali tę ugodę.

p – p – p

xxx Joseph Klossak, Kläge, xxx Franz Klossak, Verkl.

Klage Aufn:

Bestellgeld 5 Sgr

Absch. der Klage

[nieczyt.], als Unterk. Zeuge Gotschalk II

³⁶⁸ Obok nazwiska na marginesie dopisek: Wittwe?³⁶⁹ Pełnoletni.³⁷⁰ Haderlak – 'handlarz objazdowy skupujący stare szmaty (hadry), a sprzedający drobne przedmioty domowego użytku'.

[nr 791] p. 111 spr. 172 (1884)

Kroschnitz d. 21/7 84.

Przed podpisaniem Schiedsmanem skarżył 20t t: M: Wycuźnik Andreas Waclawczyk z Kroschnitz naprzeciw Halupnika Josef Hermasch, tez z Kroschnitz – ze 10t i 11t tego miesiąca na Łące przed ludźmi mówił – że on (Skarzyciel) słupy z panskiy Łąki wzion. Do ugody był na dziś Termin naznaczony – i Skarzyciel, i obskarżony do Terminu obsztalowany. Na termin się do stawiał Skarzyciel, Obskarżony się wcale niestawił.

Aufnahme der Klage 25 Pf

Bestellgeld 5 Pf

Attest für Klage 25 Pf

55 Pf

Die Kosten erlassen.

Gotschalk, Schiedsm.

[nr 792] p. 113 spr. 175 (1884)

Kroschnitz d. 21/10 84.

Ten halupniczy syn Thomas Kolodzieczyk z Boritschy, 32 lat stary – skarżył 16^{tego} t: M: przed podpisaniem Schiedsmanem naprzeciw tego halupniczego syna Hiacynth Migura z Boritschy, iże go 16t t: M: przy rzyce poprzecywał – temi słowy „ty kurwiołżu”. Do ugody był na dziś Termin naznaczony i do tego Skarzyciel i Obskarżony powołany.

Obskarżony, 26 lat stary, i Skarzyciel, oba Schiedsmanowy osobiście znajomi i wdobrey Disposyci się dostawili, i była zgoda probowana. Obskarżony prosił o przebaczenie, a Skarzyciel chciał, żeby był Obskarżony z karany. Na ostatku się obie części pogodziły. Obskarżony poności Kosta ugody – a Skarzyciel darował Obskarżonemu Karę i tem sposobem była zgoda przeczytana i od obuch strón przyjęty.

L.

Aufnahme der Klage 25 Pf

Botenlohn 5 Pf

Abschrift der Klage

für Kläger 20

= 50 Pf

Thomas Kolodzieczyk, Hiacynth Migura

Die Handzeichen des Kolodzieczyk attest: P. Gotschalk

[nr 793] p. 114 spr. 176 (1884)

Kroschnitz d. 10/11 84.

Ta Franciska Nieschwietz, córka tego żołgrodnika Franz Nieschwietz z Boritschy, w przystępstwie jejey Oyca Franza Nieschwietz – 19 lat stara – skarżyli 6t t: M: naprzeciw tego Kómornika Paul Suślik z Boryczy, ze Skarzycielkę 4t t: m: na dródze przeżywał „Bestyioł pierunskoł – ty smarkatoł Bestyioł – ta Feinica – kieby hustkę wróciła” i:t:d:

Do ugody był Termin na dziś naznaczony i do tego Skarzycielka ziejem Oycem – i Obskarżony wdobrey disposyci i Schiedsmanowi osobiście znajomi się stawili. Zgoda była prubowana, ale daremnie. Kosta ugody poności skarżycielka i rządu Attest do skargi.

L:

Aufnahme der Klage 25 Pf

Abschrf für Vorl: 20 Pf

Botenlohn 15 Pf

Attest zur Klage 25 Pf

= 85 Pf

10 Pf erlassen.

Gotschalk, Schiedsm.

[nr 794] p. 115 spr. 177 (1884)

Kroschnitz d. 29/11 84.

Ten hałupniczy Syn Joseph Grzyszek z Kroschnitz, 21 lat stary, i jego Oyczem Franz Gondro, tesz z Kroschnitz, i ten Hałupnik Thomas Hałupczok – 25 lat stary, z mokrego Danca³⁷¹ – stawili się przed podpisanem Schiedsmanem bez powołania – i rządali spisania ugody.

10t Listopada 1884 był Joseph Grzyszek w Dancu w kaczmie – tam tesz był Obskarzony Thomas hałupczok. Hałupczok piznoł Skarzyciela Josepha Grzyszek ręką i obroczoł³⁷² go. Kwuli tego Grzyszek obskarzół Hałupczołka do Sądu w Oppolu.

Dziś stawil się Obskarzony hałupczok do Skarzyciela i rząda zgody. Skarzyciel Joseph Grzyszek chce się zgodzić, kiedy Obskarzony onemu wyłożony Kosta za drógi i utraty wtey sprawie, i Kosta sądu, dokupy 15 Marków zapłaci. Obskarzony Thomas Hałupczok to trzyma za wiela.

Na ostatku się pogodziły obie części tak, ze Obskarzony ma zapłacić:

1. 3 Marki do ubogiej Kasy szkolney tu w Kroschnitz

2. Skarzycielowi na Kosta sądowy i wszyscy inny wyłogi, do kupy 8 markókw³⁷³.

Skarzyciel się obowiazał skargę wziąć nazad i pogodziły się obie części³⁷⁴ – i przeczytano ugodę i podpisano. Obskarzony wterminie Skarzycielowi rzędanie wszystkie zapłacił.

Gotschalk, Schiedsm.

Joseph Grzyszek, Thomas Hałupczok

za świadkow Frantz Gondro, Valentin Felix

Revidirt am 8. Juli 1885, Sordon, Amts-Gerichtsrath.

[nr 795] p. 116 spr. 178 (1885)

Kroschnitz d. 12/1 85.

Ten Handlysz Anton Szczeponek z Nołkła – skarżył 9t t: M: tę Handlyrkę Sophie Wosnitzka tu z Kroschnitz – że go w Strelcach 8 M: tego: Mieściąca poprzezywała – „Kurwiołzu – Byku – Gidzie, bo się nie kontentujesz na twojej Kabiecie, a mołsz ich 10. Tyś chciół twoje Jayczyska na na Mantliczkę wewalić” i t.d.

Do ugody był na dziś Termin naznaczony i Skarzyciel i Obskarzona z iejem mężem Johann Woznitzka do Terminu powołani.

Wszyscy się stawili wdobrey disposycyi i Schiedsmannowi osobiście znajomi. Po ustnych wygołtkach była zgoda prubowana. Obskarzona przyznała, ze Skarzyciela przezywała – Skarzyciel tesz przyznał, że Obskarzoną przezywał. Zgoda była między obioma częściami prubowana – ale podaremnie – zgoda się nie stała. Kosta ugoda ponośi Skarzyciel. Skarzyciel chce, żeby Obskarzona przes Kreis Blatt onemu odprośiła.

L: Aufnahme der Klage 25 Pf

Abschrift der Klage

für Verkl: 20 Pf

Botenlohn 15 Pf

Attest zur Klage 20 Pf

= 80 Pf

Gotschalk, Schiedsm.

[nr 796] p. 117 spr. 180 (1885)

Kroschnitz d. 31/1 85.

Ten Gbur Joseph Kubon z Kroschnitz skarżył 28t t: m: przeciw tego hałupnika Thomas Bregulli z Kroschnitz – że go w kaczmie 27t t: m: w Kroschnitz dwa razy w gębę piznoł i dwa razy go z zatknu chwycił i tesz go kwuli wojanstwa stōrował³⁷⁵. Kwuli zgody był na dziś Termin na znaczony i do Terminu obie części powołany – i stawili się Skarzyciel i obskarzony wdobrey disposycyi i Schied-

³⁷¹ Mokry Daniec – wieś Daniec, Danietz w powiecie opolskim, nazywana dawniej Mokrym Dańcem dla odróżnienia od Suchodańca w pow. strzeleckim.

³⁷² Zakrwawił.

³⁷³ Błędnie zam. marków.

³⁷⁴ Błędnie zam. części.

³⁷⁵ Stōrować – ‘przeszkadzać, tu: dokuczać’ (z niem. stören).

smanowi znajomi. Po ustnych wymowkach była zgoda prubowana – Skarzyciel rządu, że Oskarżony 2 Marky kary do ubogiej szkolny Kassy zapłaci i Kosta ugody zapłaci – Oskarżony trzyma to za wiele i prosi o zgodym. Na ostatku puścił Skarzyciel Oskarżonemu jeszcze 5 Czesk: Kary, tak że tyłko ma zapłacić 15 Czeskich Kary do ubogiej Kassy a Kosta ugody. Oskarżony przyion to za prawie i obowiązł się te pieniądze zapłaci i Części się pogodziły, i tę ugode podpisały.

p – p – p.

Aufnahme der Klage	25 Pf
Abschrift	20 Pf / für Verkl.
Bothenl.	10 Pf

55 Pf

Joseph Kubon, Thomas Bregulla
Gotschalk, Schiedsm.

[nr 797] p. 118 spr. 181 (1885)

Ten halupniczy syn Franz Wosnitzka z Kroschnitz – 26 lat stary, i ten Halupnik Thomas Halupczok z M: Danca – 25 lat stary, stawili się przed podpisaniem Schiedsmanem wdobrej disposycyi i Schiedsmanowi osobiście znajomi – i zgodę zrobili następująca.

10^{tego} Listopada 1884. w Dancu w kaczmie pisał – Kalupczok³⁷⁶ Wosnitzkę – teraz Skarzyciel – Wosnitzka oskarżył u Sądu w Opolu Halupczołka kwuli bitwy – i stoi Termin w Opolu na sądzie – na 20 Lutego t: r.

Dziś przyszedł Oskarżony halupczok do Skarzyciela – i proś³⁷⁷ o zgodę. Skarzyciel przebaczył Oskarżonemu³⁷⁸ tę obrazę – a Oskarżony wzion na się Kosta sądu i kosta za drogi i pisania, i wyłogi Skarzyciela, dokupy 10 Marków – a jezeli by kosta sądowy więcej wynosiły, to Skarzyciel może ostatku od Oskarżyciela rządać, a Oskarżony się obowiązue ten Ostatek Kostów razę Skarzycielowi zapłacić. Skarzyciel się obowiązuje³⁷⁹ Skargę kwuli obrazę nazad wziąć i tak się Części pogodziły, i ugode przeczytano i podpisano.

Gotschalk, Schiedsm.

Franz Wosnitzka, Thomas Halupczok, als Unterschrifts- u. Vergleichs-Zeuge Walek Wyrwich, Thomas Mika

[nr 798] p. 123 spr. 187 (1885)

Kroschnitz d. 8/5 85

Przed podpisaniem Schiedsmanem skarżył 3cie⁸⁰ t: m: ten Wycuźnik Anton Woschek tu z Kroschnitz – naprzeciw tego Halupnika Hiacynth Nieschwietz, tesz z Kroschnitz, ize go 1⁸⁰ Moia poprzeżywał „Hndsfocie”³⁸⁰ – Kwuli ugody był na dziś Termin naznaczony i do tego Skarzyciel i Oskarżony obsztalowany. Oba stawili się Schiedsmanowi znajomi i wdobrej Disposycyi. Po ustnych wymowkach była zgoda prubowana. Skarzyciel mówi, że on Oskarżonego nie poprzeżywał „Hundsfocie”, iyno mu mówił „błotnie”. Po ustnych wymowkach przebaczył Skarzyciel Oskarżonemu³⁸¹ słowa obrazę, a Oskarżony przyion Kosta ugody. Tak się ugoda stała i Obie części ugode podpisały.

Gotschalk, Schiedsm.

Anton Woschek, Hiacięth Nieschwietz

[nr 799] p. 125 spr. 192 (1885)

Kroschnitz d. 19/6 85.

Ten Halupnik Jacob Warzeha z Kroschnitz skarżył 15t Czerwnia naprzeciw tego Handlyrza Johann Wosnitzka tu z Kroschnitz, że go 15t t: m wieczor z swoim wozem, iak jechał, uderzył, okalił i obroczył. Kwuli ugody był Termin i Skarzyciel i Oskarżony powołany. Oba stawili się wdobrej disposycyi

³⁷⁶ Błędnie zam. Halupczok.

³⁷⁷ Błędnie zam. prosi.

³⁷⁸ Błędnie zam. Oskarżonemu.

³⁷⁹ Błędnie zam. obowiązuje.

³⁸⁰ Błędnie zam. Hundsfocie.

³⁸¹ Błędnie zam. Oskarżonemu.

i była zgoda prubowana. Skarzyciel rządu za utratę 1 Mk: a poności Kosta. Obskarzony był gotowy mu tę szkody wynadgrodzić – i części się pogodziły, i ugodę podpisały.

P – p. –

Klage Aufn: 25 Pf

Klage Absch 20 -

= 45 Pf

Jakob Warzecha, Johann Wosznizka

[nr 800] p. 129 spr. 197 (1885)

Kroschnitz d. 21t July 85

Ten Halupnik Johann Szczeponek z Kroschnitz skarżył³⁸² 19t t M: naprzeciw Wycużnika Johann Lippołk tu z Kroschnitz, ize mu 18t t: M: na drodze Gęś przejechał – a rządu 25 Cz: nagrody za tem gęś – Do ugody był dziś Termin i do Terminu Skarzyciel i Obskarzony powołany. Skarzyciel się dostawił, Obskarzony tesz, oba Schiedsmanowi znajomi i wdobrey disposycyi. Po ustnych wymowkach była zgoda prubowana. Obskarzony trzymał rządanie za wielkie – a chce 20 Cz. za gęś zapłacić i Kosta. Skarzyciel był ztem za kontent i obie części pogodziły się. Obskarzony zapłacił Skarzycielowi wszystko i stała się ugoda, którą przyjęli i podpisali.

L:

Klage Aufn: 25 Pf

Abschrift der Klage 20 Pf

Bestellgeld 5 Pf

= 50 Pf:

Joha Szczeponek, Johann Lippok

Gotschalk, Schiedsm.

[nr 801] p. 146 spr. 221 (1886)

Kroschnitz d. 9/10 86

8mego Paśdziernika t: r: ten Mulosz Nicolaus Stasch tu naprzeciw tego Halupnika Franz Grabollus z Kroschnitz skarżył kwuli obrazy – że go 6t t: m: przezywoł „hahor i głupi ożarciuchu”. Do ugody był Skarzyciel i Obskarzony na dziś do Terminu powołani i stawili się Schiedsmanowi osobiście znajomi i wdobrey disposycyi. Po ustnych wymowkach była zgoda prubowana i obie Części sobie przezywania przebaczyły i się pogodziły. Kosta ugody Skarzyciel połę, a Obskarzony tez połę na się przyją. Na ostatku Ugoda była przeczytana i podpisana.

L:

Aufnahme der Klage 25 Pf

Abschrift für Verkl 20 Pf

Bothenlohn 5 Pf

= 50 Pf

Gotschalk, Schiedsm.

Nicolaus Stasch, Frantz Grabelus

[nr 802] p. 147 spr. 222 (1886)

Kroschnitz d. 13/11 86.

Ten Zołgrodniczy syn Thomas Ciolek z Grodziska – skarżył naprzeciw tego Zołgrodniczego Syna Philippa Pyka tu z Kroschnitz kwuli obrazy i szarpanioł w kaczmie 8^{so} t: M: Zkarzyciel w przystępstwie Poręcznika Thomka Mikki tu w Kroschnitz. Obie części się stały w Terminie w dobrej disposycyi. Skarzyciel przebaczył Obskarzonemu³⁸³ obrazę, a Obskarzony wzion Kosta ugody na się i stała się zgoda.

P – p – p

Thomek Ciolek, Kläger, Thomas Mika, Vorm:, Philipp Pyka, Verkl.

³⁸² Błędnie zam. skarżył.

³⁸³ Błędnie zam. Obskarzonemu.

Gotschalk, Schiedsm.

Aufnahm. der Kl: 25 Pf

Abschrift für Becl: 20 Pf

Bothenlohn 5 Pf

= 50 Pf

Gotschalk, Schiedsm.

Revidirt am 5. Mai 1887, Sordon, Amtsgerichtsrath

[nr 803] p. 155 spr. 233 (1887)

Kroschnitz d. 4/7 87.

Ten Żołgrodnik Josef Szczeponek z Boritschy skarżył naprzeciw tego Żołgrodniczego Syna Alberta Bregulla z Boritschy, że go 30^{tego} Czerwnia t: r: bił – dowił, na ziemię pociep, Westę mu potargał – mu na pierśi klęknął i onego bił, z nieważał. Do ugody był na dziś Termin naznaczony i skarżyciel i ob-skarżony powołani, i stawili się Schiedsmanowi znajomi i wdobrey disposycyi. Po ustnych wymow-kach³⁸⁴ była prubowana. Skarżyciel rżąda, że Obskarżony ma 30 Mk. strofy do ubogie Kassy zapłacić. Obskarżony to trzima za wiele – i chce 6 Mk zapłacić. Skarżyciel przebaczył Obskarżonemu obrazy – i był za kontent, kiedy Obskarżony 6 Mk Kary zapłaci – do ubogie Kassy gminskie. Obskarżony ponoś³⁸⁵ Kosta ugody – razę i tesz te 6 M: do ubogiej kasy – i tę ugodę przyjęli, przeczytali i podpisali. Jozef Szczeponek, Albert Bregulla

L:

Klage Aufnahme 25 Pf

Absch: für Becl: 20 Pf

Überweise der

6 M: an die Armenk.

zu Boritsch 25 Pf

Bestellg. 5 Pf

75 Pf

Gotschalk

[nr 804] p. 157 spr. 235 (1887) [protokół dwujęzyczny, górna część niemiecka, dolna – polska]

Kroschnitz d. 14/9 87.

Ten robotnik Heinrich Nowak z Boritschy skarżył naprzeciw tego żołgrodnika (Gospodołza) Joh: Brysch z Boryczy, że go zbił – 13/9 87. Do ugody był dziś Termin i obie części się stawily w dobrej disposycyi. Zgoda była prubowana i po ustnych wymowach Skarżycie³⁸⁶ przebaczył obskarżonemu, wzion Kosta ugody na siebie i pogodzili się.

L

Klage Aufn: 25 Pf

Abschrift der Klage f.

den Becl: 20 Pf

Bothenlh. 5 Pf

= 50 Pf

Hei[nieczyt.], Josepch Brysch

Gotschalk, Schiedsmn.

[nr 805] p. 157 spr. 236 (1888)

Kroschnitz d. 13/1 88.

Ten halupnik Jacob Klimas tu z Kroschnitzy skarżył 11 t: M: naprzeciw tego halupniczego Syna Carl Grabowski, tesz z Kroschnitzy, kwuli obrazy. Skarżyciel mówi, że 11 t: M iak drogą szedł – Obska-

³⁸⁴ Brak wyrazu: zgoda.

³⁸⁵ Błędnie zam. ponosi.

³⁸⁶ Błędnie zam. Skarżyciel.

rzony do niego mówił: „Ty przeklęty huzycie – ciś, bo byś co dostał”.

Kwuli tey obrazy Skarzyciel skarży i rządał Terminu do ugody. Kwuli ugody był dziś Termin i do niego Skarzyciel i Oskarżony powołany. Skarzyciel się do stawil, oskarżony ni – i Skarzyciel rząda Attest do Skargi. Kosta ugody ponośi Skarzyciel.

L

Aufnahme der Klage	2 1/2 Sgr
Abschrift der Klage für den Becl.	2 Sgr
Botenlohn	„ - 5 Pf
Attest	25 Pf

= 75 Pf

Gotschalk, Schiedsm.

[nr 806] p. 158 spr. 238 (1888)

Kroschnitz d. 24/4 88.

Ten Handlysz Heinrich Blumenfeld z Schiedlitz³⁸⁷ skarżył 17t t: M: naprzeciw tey Halupniczki Agatha Bregulla tu z Kroschnitz kwuli obrazy 10t t: M:, że go przezywała „Złodzieju, Cyganie, Szulyżu” i: t: d: Do zgody był dziś Termin, a do Terminu Skarzyciel i Oskarżona ze jejem mynzem Halupnikiem Anton Bregulla tu z Kroschnitz obsztalowani.

Do Terminu stawil się Skarzyciel i Oskarżona – ale Oskarżona bez iciygo męża. Kwuli tego zgoda nie mógła bydz zrobiona. Skarzyciel chce się zgodzić, ale rząda kosta za drógę i za zmułę – a Oskarżona ma kosta ugody ponośi – Oskarżona tego niechciała i zgoda się nie stała. Kosta ugody ponośi Skarzyciel.

L: Klagenaufn:	25 Pf
Absch: fü. Becl:	20 Pf
Bothenlohn	5 Pf

= 50 Pf

Gotschalk, Schiedsm.

[nr 807] p. 160 spr. 241 (1888)

Kroschnitz d. 27/7 88.

Ten Halupnik Joseph Bock tu z Kroschnitz skarżył 26t t: M: naprzeciw Franz Lippoka, Syna Gbura Albert Lippok tu z Kroschnitz, iże go na dródze 13t t: M pyrtńol, a ten się przes to na kosie zranił – i zrobiło się 6 Mk: Kostów od lyczenia. Kwuli ugody stanyły Skarzyciel i Oskarżony bez powołania przed podpisaniem Schiedcmanem. Kwuli ugody Skarzyciel rząda 6 Marków Nadgrody – Oskarżony to za moc trzyma a chce 4 Mk dać – na ostatku był Skarzyciel ztem za kontent i zgodzili się obie części. Kosta ugody ponośi Skarzyciel wczora.

(keine Kosten)

Gotschalk, Schiedsm.

Josekh Bock, Albert Lippok

[nr 808] p. 162 spr. [243] (1889)

Kroschnitz d. 11/3 89

Pan Förster Broll z Izbickiego Pieca / z Ligoty³⁸⁸ – skarżył 8^{go} t: m: przed podpisaniem Schiedcmanem – na przeciw

1. Wycuznika Stefan Hurek

2. Halupniczego Syna Constantin Hermasch, 25 lat stary

3. i wycuzniczkę Franciska Greinert z Kroschnitz kwuli obrazy i obmówiska.

³⁸⁷ Siedlec, dawniej Schedlitz – wieś w powiecie strzeleckim, w 1830 roku licząca 37 domów, folwark i 261 mieszkańców, w tym 2 ewangelików i 5 Żydów. We wsi znajdowała się szkoła katolicka i prowadzono wydobyć potażu. Wieś należała do parafii katolickiej w Kamieniu Śląskim.

³⁸⁸ Piec hutniczy za Izbickiem przy Ligocie.

Skarzyciel mówi: ze ci Obskaroni³⁸⁹ 3t t: M: w dómi³⁹⁰ tego zołgrodnika Valentin Pollok tu w Kroschnitz przed ludźmi mówili,

ze 28t p: m: Skarzyciel tę Cerę Zołgrodnik Joseph Szczeponek z Boryczy niestatecznie napadł.

Kwuli ugody był na dziś Termin naznaczony i do tego Skarzyciel i obskarżeni obstalowani. Stawili się wdobrej dyspozycji i Schiedsmanowi osobiście znajomi: Wycuznik Stefan Hurek – Halupniczy Syn Const: Hermasch i Wycuzniczka Franciska Greinert. Tak tysz Skarzyciel.

Ustna mowa pokazała. Że ten Wycuznik Stefan Hurek się spierał. Hermasch i Greinert powiadali, że te Obmowiska Hurek powiadał. Hurek zays powiadał, że to wszystko Hermasch powiadał. Na ostatku była zgoda próbowanoł. Skarzyciel rządał, że za karę albo pokutę Obskarżony Hermasch i Hurek mają do ubogiej kaszy zapłacić każdy 5 Mk., kosta ponościć i na jej koszt w Streleckim Kreisblattcie obrazę odprościć i odwołać. Obskarżeni prosili o zmieszynię kary, a Skarzyciel złośćał przy swoim rządaniu. Na ostatku się Obskarżeni Hermasch i Hurek przy zwolili, że chcą 5 Mk Kary i Kosta zapłacić i w Kreis Bl: odwołać – i części się pogodziły – Ugoda była podpisana, przeczytana i przyjęta. Carl Broll, Scepon Hurek, Konstantin Hermaesh, xxx Franciska Greinert

Klage Aufn: 25 Pf

3 Abrift; an die Verkl 60 Pf

Bothnlohn 10 Pf

Cop: für Schrift an den

Armenv: Überw:

der 10 Mk 20 Pf

1 Mk 15 Pf

Gotschalk, Schiedsm.

[nr 809] p. 163 spr. 244 (1889)

Kroschnitz d. 16/3 89

Ten Halupniczy Syn Franz Mröss (25 Jahr alt) tu z Kroschnitz – skarżył naprzeciw tej Halupniczki Marcella Gordzielik z Kroschnitz kwuli obraży – 14t t: M: przed podpisaniem Schiedsmanem – że ona miała powiadać – Ze Skarzyciel – z Córką Woyznitzki Thomka Franciszką – wieczor w kaczynie do Szopy się udali.

Kwuli ugody był dziś Termin naznaczony – i do tego Terminu Skarzyciel – i Obskarżona z jej mężem powołani. Skarzyciel się stawiał i Obskarżona też, ale bez męża, wdobrej dyspozycji i Schiedsmanowi osobiście znajomi. Po ustnych wymówkach była zgoda prubowana – skarzyciel³⁹¹ powiada, że się ta rzecz tak ma, jak skarżył – obskarżona mówi, że ona nic nie³⁹² mówiła na Skarzyciela – ieno inni ludzie (Kolibaba). Zgoda się nie stała, że się obraży Obskarżona spierała, a że się bez męża stawiała.

Kosta ugody poności Skarzyciel.

Klage-Aufn: 25 Pf

Absch: der Klage

an die Verkl. 20 Pf

Bestellg. 5 Pf

= 50 Pf

Gotschalk, Schiedsm.

[nr 810] p. 165 spr. 247 (1889)

Kroschnitz d. 31/3 89.

Ten halupniczy Syn Franz Mross w Kroschnitz – skarżył w sprawie (No: 245.), że onego ta halupniczka Johanna Sklosz tu z Kroschnitz tego miesiąca omówiła i obrażyła, że się miał niestatecznie sprawić. Kwuli ugody był dziś Termin i stawiał się Skarzyciel wdobrej dyspozycji i Schiedsmanowi znajomy. Obskarżona się stawiała z jej mężem. Po ustnych wymówkach była zgoda prubowana –

³⁸⁹ Błędnie zam. Obskarżeni.

³⁹⁰ Błędnie zam. domie.

³⁹¹ Błędnie zam. skarżyciel.

³⁹² Błędnie zam. nie.

Obskarżona się spierała Skarżyciela obrazić, ale naostatku Skarżyciel Obskarżonem obrazę przebaczył – a ona ponosi kosta ugody.

Przeczytano – przyjęto i podpisano

L:

In Sachen No: 245 u. 247.

Cop: für 3 Absch:

60 Pf, Bestellg. 10 Pf

Aufn: der Kl: 5 Pf

Franz Mross, Andreas Sklosz, Jochanna Sklosz

Gotschalk, Schiedsm.

[nr 811] p. 168 spr. 251 (1889) [protokół dwujęzyczny, wyżej niemiecki, pod spodem polski]

Ten Kowal Franz Schimsky tu z Kroschnitz skarżył 26t t: m: naprzeciw Mynarczyka Johann Mutz tu z Kroschnitz, iże go 26t Lipnia w karzmie w Kroschnitz sztuchną, na ziemię pociep i onego kilka razy piznoł. Kwuli ugody był dziś Termin i do niego Skarżyciel i Obskarżony powołani. Oni się stawili w dobrej disposycyi i Schiedsmanowi osobiście znajomi. Po ustnych wymowkach była zgoda prubowana. Obskarżony mówił – my oba byli napici, a Skarżyciel mie tesz bił – ia się ale chcę zgodzić. Skarżyciel nato mówił – Obskarżony ma Kosta ugody zapłacić. Obskarżony nato mówił, że on Kosta chce zapłacić. Skarżyciel przebaczył Obrazę Obskarżonemu i zgodzili się i ugode przeczytanę podpisał.

L: Klage Auf: 25 Pf

Absch: der Klage

an Verkl. 20 Pf

Bestellg. 10

Benachrit: des

Kl (Copial) 20

für über Auf: des _____

Term: 75 Pf

Franz Siemsky, Johann Mutz

Gotschalk, Schiedsm.

[nr 812] p. 170 spr. 254 (1889)

Kroschnitz d. 18/9 89.

Ten Zołgrodnik Jacob Anderwald z Kadłuba – skarży dziś pred podpisaniem Schiedsmanem – naprzeciw tego Zołgrodniczego Syna Albert Bregulla z Borytschy – kwuli obrazy. Anderwald momi³⁹³, że 2^{so} tego miesiąca w Kaczmie na Kadłubie A. Breguła (Obskarżony) onego piznał. Do ugody był dziś termin naznaczony – i Skarżyciel, i Obskarżony stawili się przed Schiedsmanem – w dobrej disposycyi – i Schiedsmanowi przes tego Obywatela – Halupnika Laurens Kutscha tu z Kroschnitz, iak Znajomi, osoby poznany i mianowany.

Po ustnych wymowkach była zgoda prubowana. Obskarżony Breguła mówi, że Skarżyciel onego przód piznoł. Na ostatku pogodziły się obie części. Skarżyciel przebaczył Obskarżonemu, a Obskarżony Skarżycielowi obrazę. Kosta ugody się nie zrobiły. Przeczytano, podpisano i przyjęto.

Nicht liquidirt.

Jacob Anderwald, Kläger, Albert Bregulla, Werkl., Lorenz Kutza, Verh: Zeuge

Gotschalk, Schiedsmn.

[nr 813] p. 171 spr. 255 (1889)

Kroschnitz d. 20/9 89.

Ten Komornik Albert Wosnitzka tu z Kroschnitz – skarżył 19t t: m: naprzeciw Gburki Franciska Kutscha żony Gbura Johann Kutscha tu z Kroschnitz – kwuli tego, że jego Syna Stefana na polu kopaczką zbiła. Kwuli ugody wtey sprawie – był na dziś termin naznaczony i Skarżyciel i Obskarżony na ziejem mężem obstalowani. Skarżyciel się stawil – Obskarżona się niedostawiła – jyno iey mąsz. Wszyscy Schiedsmanowi osobiście znajomi i w dobrej disposycyi. Mąsz Obskarżoney mówił – że go iego żona niebiła. Po ustnych wymowkach była zgoda prubowana – Obskarżony powiadał, że on się

³⁹³ Błądnie zam. mowi.

zgodzić niechce. Kosta ugody poności Skarzyciel – on rządu Attest do skargi.

L:

Klage Aufn: 25 Pf

Absch: für den

Bekl: 20 Pf

Bestellg. 5 Pf

= 50 Pf

Gotschalk, Schiedsm.

[nr 814] p. 172 spr. 257 (1890)

Kroschnitz d. 21/10 89.

Ten Halupnik Joseph Suślik tu z Kroschnitzy skarżył 20t t: m. naprzeciw tego Halupnika Hiacynth Nieschwietz tu z Kroschnitzy i jego Syna Josepha Nieschwietz kwuli tego, że Josef Nieschwietz 19t t: mieściąc Syna (Skarzyciela) Norberta o ziemię uderzył i bił. Kwuli ugody był dziś Termin naznaczony – i stawili się Skarzyciel Joseph Suślik, a z Obskarzonych – Oyciec tego Obskarzonego i jeszcze nie doletniego Josepha Nieschwietz – Halupnik Hiac: Nieschwietz tu z Kroschnitzy – oba, Skarzyciel i Obskarzony, Schiedzmanowi osobiście znajomi i obu w dobrej dispozycji. Po ustnych wymowach była zgoda prubowana. Skarzyciel przebaczył Obskarzonemu winnę – a Obskarzony poności Kosta ugody. Na ostatku się obie części zgodziły – i ugoda była napisana, przeczytana i podpisana.

Liq: Klage Aufn: 25 Pf.

Absch: Vorl der Kl: 20 Pf.

Bestellg.

zurück gegeben. = 45 Pf.

Gotschalk

Jozepech Śuslik, Hiacięt Nieswiętż

[nr 815] p. 174 spr. 259 (1890)

Kroschnitz d. 14/7 90.

Ta Halupniczka Alvina Andryszek tu z Kroschnitzy w przistępstwie męża Franz Andryszek tu z Kroschnitzy skarży przed podpisaniem schiedsmanem, że ta Halupniczka Ursulla Kutscha 10t t: m: na nią tak mówiła: „Tobie Pan Bóg żadnych dzieci nieda, boś iy ty iuz pożeżyrała – a iak byś którą miała, to głodeć poumieraią” – Kwuli tego był dziś termin, do którego Skarzyciele – i obskarzona z mężem obstalowani byli – Obie części się stawili Schiedsmanowi znajomi i wdobrej dispozycji, i ustnych wymowach była zgoda prubowana. Na ostatku przebaczyli Skarzyciele – Obskarzoney obrazę – a Obskarzona przyięna kosta ugody.

Przeczytano przyjęto i podpisano.

Aufn: der Klage 2 1/2 Sgr

Absch: der Klage 2 Sgr

Best: Geld „ - 5 Pf

= 50 Pf

Alwine Andrzysek, Franz Andryszek, Orsullia Kuca, Frantz Kutza

Gotschalk, Schiedsm.

[nr 816] p. 177 spr. 262 (1890) [protokół dwujęzyczny, część górna – niemiecka, dolna – polska]

Kroschnitz d. 22/9 90.

Ten Halupnik Franz Warzeha z Boritsch – przed podpisaniem Schiedsmanem skarżył naprzeciw Halupnika Paul Kolodzieyczek z Boritsch – iże onego on poprzeżywał i obraził, i mówił, że 23t Sierpnia 1890 Obskarzony go przeżywał „Ty Kłaku – ty luncie – ty bachorzu – rubischu a strzępie”. Kwuli zgody był dziś Termin naznaczony i do tego Skarzyciel i obskarzony powołany. Oni się stawili Schiedsmanowi znajomi i wdobrej dispozycji. Potem była zgoda prubowana. Po ustnych wymowkach powiadał Skarzyciel, że on Obskarzonemu ty obrazy przebaczy i odpuści – kiedy on Kosta ugody zapłaci. Do

tego był Oskarżony gotowy i stała się zgoda, i ugoda była przeczytan³⁹⁴, przetłumaczona i podpisana³⁹⁵.
L:

Benachrit: an Kläger	
über Auf: des Termine	
u. Absch: der Klage	25 Pf
Absch: der Klage an Becl:	20 Pf
Abschrift des Vergl:	
an den Rechts-Anw: Faltin	25 Pf
Bothenlohn	20 Pf
Porto	10 Pf
Klage-Aufnahme	20 Pf

= 1 - 10

Cop: für das Begleichg:
zu den Rechtsan:
bei Eins: der Abschrift
des Vergl:

10

1 - 20

Franz Warze, Häusler, Kolodziejczyk Paul, Häusler
Gotschalk, Schiedsm.

[nr 817] p. 179 spr. 264 (1890)

Kroschnitz d. 14/11 90.

Ten Halupník Laurenz Pyka tu z Kroschnitz skarżył przed podpisaniem Schiedsmanem 11t Listopada 1890 naprzeciw tego Halupnika Thomas Bregulla tu z Kroschnitz – ze on w kaczmie 10t Listopada tego roku – iego Syna Johanna Pyka – dołwił i bił – to iest głową o ścianę udyrzał. Kwuli ugody był na dziś Termin naznaczony i do tego Skarżyciel i Oskarżony obształowany. Oba się stawili wdobrey disposycyi i Schiedsmanowi znajomi. Po ustnych wymotwach była zgoda prubowana – i Oskarżony prosił Skarżyci³⁹⁶ o przebaczenie, i on mu tesz to przebaczył, i zgodzili się, a Kosta ugody ponośi Oskarżony. Zgoda była przeczyta., przyjęta i podpisana.

Laurenz Pyka, Kläger, Thomas Bregulla, Verkl.

L:

Klage Aufn:	25 Pf
Abschrift	20 Pf
Bothe.	5 Pf

= 50

Gotschalk, Schiedsm.

[nr 818] p. 185 spr. 270 (1891)

Kroschnitz d. 5/2 91.

Ten Gbur Albert Lipołk tu z Kroschnitz skarżył 3t Lutego 1891 przed podpisaniem Schiedsmanem naprzeciw tego Halupnika Josefa Suślika tu z Kroschnitz kwuli obrazy 13t Stycznia przez ty Słowa: Oskarżony miol Grabowskiemu mówić „Joł kluczkę wydar Lipołkowi, bo ty Tkorzy by cie były zabiły”. Kwuli ugody był dziś Termin naznaczony i stawili się obie części Schiedcmanowi znajomi i wdobrey disposycyi. Po ustnych wymowkach była zgoda prubowana. Skarżyciel brzebaczył Obrazę Oskarżonemu i przyion kosta na się. Tym spusobem się zgoda zrobiła.

L:

Kl: Aufn:	25 Pf
Absch:	20 Pf

³⁹⁴ Błędnie zam. przeczytana.

³⁹⁵ Błędnie zam. podpisana.

³⁹⁶ Wyraz niedokończony na końcu linii testu – Skarżyciela.

Bestg. 5 Pf

= 50 Pf

Albert Lippok, Jozepch Susilk
Gotschalk, Schiedsm.

[nr 819] p. 186 spr. 272 (1891)

Kroschnitz d. 16/3 91.

Ten Zołgrodniczy syn Leopold Grabowsky tu z Boritschy skarżył przed podpisaniem Schiedsmanem naprzeciw tey halupniczy Cery Hanka Kaczmarczyk z Boritsch (18 lat stara) wprzistępstwie iejego Oyca, Halupnika Walek Kaczmarczyk z Danca. Skarzyciel i Obskarżoni są Schiedsmanowi znajomi w w dobrej Dispozycye. Po ustnych wymówkach³⁹⁷ była zgoda prubowana: Skarzyciel mowi, ze Obskarżona w Dancu na niego mówiła: Że on na iedno oko ślepa, a na Sporółku 3 zołwitki³⁹⁸ moł – to było 8m: Marca 1891.

Po ustnych wymowkach była zgoda prubowana – Obskarżona zapłaci kosta ugody – a Skarzyciel przebaczył Obrazę i obie części się zgodziły. Przeczytano i podpisano.

L:

Klage Aufnahme

K. Aufnahme 25 Pf

2 Abschriften 40 Pf

Post [...] ³⁹⁹an den

Vater der Bekl: 5 Pf

Bothenlohn 15

= 85 Pf

Leopold Grabowski, Haka Kaczmarcyk, Walęntin Kaczmarczyk

[nr 820] p. 188 spr. 275 (1891) [protokół dwujęzyczny, górna część niemiecka, dolna – polska]

Kroschnitz d. 22/4 91.

Ta Wycuzniczka Halena Matheja i iey mąsz Thomas Matheja z Raschow – skarżyli naprzeciw tey Halupniczki Eva Slappa z Kroschnitzy przep⁴⁰⁰ podpisaniem Schiedsmanem 18t t: M, ize ich na Targu w Izbicku 16/4 91 poprzeżywała: „Mathejowi są ludzie nieporządni”. Kwuli ugody był dziś Termin na znaczony i do niego Skarzyciele i Obskarżona z jejem mężem obstalowani. Skarzyciele się dostawili, a od obskarżonych – Obskarżona z ziejem mężem – wszyscy od dobrej dispozycji i Schiedcmanowi znajomi. Po ustnych wymowkach była zgoda prubowana – Skarzyciele przebaczyli Obskarżonem obrazę, zapłacili kosta ugody i 10 Cz: za drogi. Ugoda była przeczytana – przyjęta i podpisana.

L.

Klage Aufn: 25 Pf

Absch: der Klage

für Bekl. 20 Pf

= 45 Pf

Gotschalk, Schieds.

Thomas Mathus, Helyna Metyia, Pal Sapa, Ewa Slapa

[nr 821] p. 192 spr. 279 (1891)

Kroschnitz d. 25/5 91.

Ten Halupnik i Ciesla Casper Smolosz z Utraty skarżył 18t Maia 1891 naprzeciw tego Zołgrodniczego Syna Franz Pyka (23 lat stary) kwuli tego, że go 17t Maja wkaczmie w Kroschnitzy – szarpoł – przeżywol „pierunie” – foregłę mo z ztargoł i wygrołzoł, że go z ziemią zrownol. Kwuli ugody był na dzis

³⁹⁷ Błędnie zam. wymowkach.

³⁹⁸ Zawitka – ‘panna z dzieckiem’.

³⁹⁹ Wyraz nieczytelny.

⁴⁰⁰ Błędnie zam. przed.

Termin naznaczony – i stawili się Schiedsmanowi znajomi i wdobrey dispozycji. Po ustnych wymowkach była zgoda prubowanol. Skarzyciel rządu za tę potarganą foregla za 2 drógi do Schiedsmana i za zmuđe 2 Marki i 25 fyników, a kosta ugody ma poność Obskarzony. Obskarzony prosił o przebaczenie obrazy i obowiązał się kosta ugody zapłacić – i Skarzycielowi 2 Mk 25 f: Skarzyciel rządu odpisu ugody. Obskarzony się obowiązał 2 Mk: 25 f: do tydnia zapłacić. Przeczytano – przyjęto i podpisan⁴⁰¹.

L:

Klage Aufn:	25 Pf
Abschrift der Klage an Verkl.	20 Pf
Bothe	10 Pf
Abschrift des Vergl. für Klage	25 Pf

80 Pf

Kasper Smolarz, Kläger, Frantz Pyka, Verkl:
Gotschalk, Schied.

[nr 822] p. 193 spr. 281 (1891)

Kroschnitz d. 30/5 91

Przed podpisaniem Schiedsmanem stawili się dzis sami bez Powołania – ten Halupnik Jacob Klimas tu z Kroschnitz – i ten halupnik Joh: Woitzik z Kadluba – oba wdobrey dispozycji, Klimas Schiedsmanowi osobiście znajomy – Woycika – ten Gbur Joh: Kucza oświadczył. Potem Klimas Schiedsmanowi do Protokołu powiadał: „Ja i Woycik współecznie kupili Krowę czerwioną, co miała czoło białe, na jermaku⁴⁰² w Dobrodzieńiu 27t Kwietnia 1891. Potem nieskorzey to ia Woycikowi tę Krowę na jego Własność odprzedał i puścił, a on mie zplacił – tak ze ta krowa iego własną zlostala” – tę Ugodę obie części przyięły, podpisały i przeczytały. Kosta tey ugody przyią Woitzik.

Jakob Klimas, Johan Wojtzik

Gotschalk, Schiedsman

L:

Abschrift der Verh:
20 Pf: deutsch u. poln:
50 Pf.

[nr 823] p. 200-201 spr. 290 (1892)

Kroschnitz d. 29/4 92.

Wczora skarzył przed podpisaniem Schiedsmanem ten Halupnik Joseph Giesa z Zauche – naprzeciw tego zołgrodniczego Syna Franz Pyka z Kroschnitz kwuli Obrazy („ty pierunie”) i wygroźańia („ia cię tu muszę zabić”) – na publicznem drodze 27/4 92. Kwuli ugody był dziś Termin naznaczony i do tego Skarzyciel i obskarzony powołani byli. Oba się stawili Schiedsmanowi znajomi i wdobrey dispozycji. Po ustnych wymowkach była zgoda prubowana. Skarzyciel rządu ze obskarzony onemu ma zapłacić [p. 201] ze dwie drógi do Schiedsmana do Kroschnitz 2 Mk: i wyłożony Kosta. Obskarzony iest gotowy tę Summę Skarzycielowi zapłacić – ale prosi, żeby mu tych pieniędzy 3 dni czekał. Skarzyciel obiecał 3 dni czekać a rządu odpisu tey ugody.

Skarzyciel i Obskarzony się na ten spůsob zgodzili, tę ugodę podpisali i przyięli, a Skarzyciel Obrazę Obsakrzonemu przebaczył.

P: – p: – p:

L:

Kl. Aufn.	25 Pf
Abschrift	20 Pf
Bothe	10 Pf

= 55 Pf

⁴⁰¹ Wyraz niedokończony na końcu linii – podpisano.

⁴⁰² Jarmarku.

Absch: des

Vegl: 20 Pf

= 75

Gotschalk als Schiedsm.

Jozeph Gisa, Kläge, Frantz Pyka, Vkr., Johann Skopp, Händler, als Zeuge

[nr 824] p. 201 spr. 291 (1892)

Kroschnitz d. 29/4 92.

Wczora skarżył przed podpisaniem Schiedcmanem ten Halupnik Johann Skopp z Zauche – naprzeciw tego Zołgrodniczego Syna Franz Pyka z Kroschnitzy kwuli obrazy (szarpanie i bićie) na publiczney drodze 27/4 92. Kwuli ugody był na dziś Termin naznaczony i do tego Terminu Skarzyciel i Obskarzony powołani. Oba się stawili Schiedsmannowi znajomi i wdobrey dispozycyi. Po ustny wymowkach była zgoda prubowana. Skarzyciel rządu od Obskarzonego – za 2 drógi do Schiedmana do Kroschnitz⁴⁰³ i za: zmuę 2 Mki i Kosta ugody.

Obskarzony trzyma to za wiele, ale na ostatku obowiązał się te rządzanie 2 Mk i kosta wyłożony Skarzycielowi do 3 dni zapłacić. Skarzyciel przyzwolił 3 dni tych kosztów czekać. Obie części się zgodziły i Skarzyciel obrazę przebaczył i ugodę podpisali. Skarzyciel rządu: odpisu ugody.

P – p – p.

L.

Klage Auf. 25 Pf

Abschrift 20 Pf

Bothe 10 Pf

Abschr. 20 Pf

= 75 Pf

Gotschalk, Schieds.

Jozef Giza als Zeuge, Johann Skopp, Kläge, Frantz Pyka, Verk.

[nr 825] p. 203 spr. 293 (1892)

Kroschnitz d. 28/5 92.

Ten Masołsz i Handlysz Philipp Slappa z Izbicka skarżył przed podpisaniem Schiedsmannem naprzeciw tego Zołgrodniczego Philipp Pyka z Kroschnitzy kwuli obrazy – że go w kaczmi w Kroschnitzy 22tego Maja 1892 obraził temi słowami: Nie zapierey się, boś mie iednak o 4 marki na pieniądzech oszodził⁴⁰⁴. Kwuli ugody był na dziś Termin naznaczony i do tego Skarzyciel i Obskarzony obsztalowany. W Terminie się dostawił Obskarzony – Skarzyciel się nie dostawił. Ugoda się nie stała, a Kosta tej sprawy i skargi poności Skarzyciel.

L:

Klage Aufn: 25 Pf

Abschrift der Klage

für den Beklagten 20 Pf

Bestellgeld 5 Pf

= 50 Pf:

Gotschalk, Schiedsmann

[nr 826] p. 204 spr. 294 (1892) [protokół dwujęzyczny, górna część – niemiecka, dolna – polska]

Kroschnitz d. 13/6 92

Ta Wycuzniczka Rosalia Grabowsky z Boritsch – 9t t: m: przed podpisaniem Schiedcmanem skarżyła naprzeciw iejego Syna Leopold Grabowsky i jego zóny Paulina Grabowsky z Boritsch kwuli obrazy. Skarzycielka skarżyła bez jejego męża, który iest 80 lat stary a chory. Skarzycielka mowi, ze Obska-

⁴⁰³ Błędnie zam. Kroschnitzy.

⁴⁰⁴ Błędnie zam. oszodził 'okłamał, oszukał'.

rzony 7mego t: m: onę chcioł bić i nanię się zaganiol Łopolką⁴⁰⁵, a mōwil „by was pierun zabil, a łeb wā utrzasnę”. A Paulina Grabowski Obskarzona iā – Garbołczu i Czarownicā przeżywała, a to 6-8⁸⁰ 9t. Do ugody był na dziś Termin naznaczony i stawila się Skarzycielka, od Obskarzonych – Obskarzony. Obskarzona się niedostawiła. Obie Części się niemōgli pogodzić, ale nastatku⁴⁰⁶ się pogodziły. Skarzycielka przebaczyła Obrazy Obskarzonym – a Obskarzony przyion kosta ugody.

L:

Klage Aufn.	25 Pf
Bothe	15
3 Absch:	60

= 100

Gotschalk, Schiedsman

Kläger, Roszalaia Grabowski, Leopold Grabowski, Verk.

[nr 827] p. 216 spr. 306 (1893)

Kroschnitz d. 6/2 1893.

Przed podpisanem Schiedsmanem skarżył 3go Lutego 1893 ten robotnik Johann Pietruszka z Boritschy naprzeciw tey Komornicy Marie Hoidyszek z Boritschy kwuli obrazy. Skarzyciel mowi, że Obskarzona wstrzodę onego Bykiem poprzeżywała. Kwuli ugody był dziś Termin i do tego Terminu Skarzyciel i Obskarzona powołani. Oba się stawili Schiedsmanowi znajomi i wdobrey Disposycyi. Po ustnych wymowkach była zgoda prubowana. Skarzyciel rządu, że Obskarzona ma za karę zapłacić – 3 Marki do ubogiej Kassy a Kosta ugody. Obskarzona to trzyma za wiele. Ona mōwi, że ona Skarzyciela Bykiem nie przeżywała. Na ostatku przebaczył Skarzyciel Obskarzoney Obrazy – a Obskarzona poności kosta ugody. Skarzyciel rządu odpisu ugody. Obię części się pogodziły i ugodę podpisali⁴⁰⁷.

L: Klage-Auf: 25 Pf

Absch: der Klage

für Bekl: 25 Pf

Bestellgeld 10 Pf

Abschrift des

Verkl: für

Klage 25 Pf

= 85 Pf

Johann Pietruska, Kläger, xxx Marie Hoidyszek, Verkl.

Gotschalk, Schiedsm.

Abschrift ertheilt für den Kläger am 6/2 93

Gotschalk, Schiedsm.

[nr 828] p. 223 spr. 313 (1893)

Kroschnitz d. 6/6 93.

Ten Halupnik Thomas Wosnitzka tu z Kroschnitz skarżył 2⁸⁰ Maja 1893. naprzeciw tey Halupniczki⁴⁰⁸ Margaretha Elis z Boryczy, że ona iego żonę Franciszkę Wosnitzka w Strzelcach 17t Mai 1893 na drodze przes ty słowa: „Ty dłużniku – tyś moje przemozenie z rzar⁴⁰⁹ – ty bys cery rad wydał, ale nie masz pieniędzy” – obraziła. Kwuli ugody był na dziś Termin naznaczony – i do tego Skarzyciel z swoją żoną – a Obskarzona z jeję mężem obsztalowani byli. Obie części się stawili – Schiedsmanowi znajomi i wdobrei dispozycyi. Po ustnych wymowkach była zgoda prubowana. Na ostatku się pogodziły obie części tak: Obskarzona ma zapłacić kosta ugody Schiedsmanna – i kosta u Rechtsanwalta za spisanie skargi – Skarzyciel się zayś obowiązał Skarge u Rechtanwalta weyść nazad. Ta ugoda była przeczytana przyięta i podpisana.

⁴⁰⁵ Opalka – ‘kosz, kobiałka’.

⁴⁰⁶ Błędnie zam. na ostatku.

⁴⁰⁷ Błędnie zam. podpisali.

⁴⁰⁸ Błędnie zam. halupniczki.

⁴⁰⁹ Zżarł.

L:
Klage Auf: 25 Pf
Abschriften u.
Vorl: 40 Pf
Bestellg. 15 Pf

80

75 Pf erhalte 5 Pf erh:

Thomas Woznitzka, Franciska Woznitzka, Kläger, Joha Elis, xxx Margaretha Elis, Verkl.
Gotschalk, Schiedsm.

[nr 829] p. 231 spr. 322 (1893)

Kroschnitz d. 24/7 93.

Przed podpisaniem Schiedsmanem stawili się dziś:

1. Gastwirth Paul Haschke z Kroschnitzy i jego żona Catharina Haschke tu z Kroschnitz

2. ta kórnica Maria Grabollus z Kroschnitzy.

Maria Grabollus powiadała – ta Kaczmarka Catharina Haschke mie 22t ego⁴¹⁰ Miesiąca w Kaczmie
pizła⁴¹¹ – i ia kwuli tego skarżyła.

Katharina Haschke zayś mówi, ze Grabeuska onę przód pizła – i na onę mowiła, ze mie na 10 Łońt
do więzienia wprowadzi. Kwuli ugody był dziś Termin naznaczony i dostawili się Skarzyciel Haschke
i jego żona – a Obskarzona Marie Grabollus.

Zgoda była prubowana i pogodziły się Części⁴¹² tak:

Skarzyciel Haschke i jego żona przebaczyli wszystkiy Obrazy Graboluse i wzieni jego Skargi nazad
– a Grabeuska wszystkie obrazy i skargi przeciw Haschke tesz bierze nazad i zgodziły się obie części
i tę ugodę podpisali.

Klage Aufn: 25 Pf
Absch: für Becl: 20 Pf
Bestellgeld 5 Pf

= 50 Pf

Paul Haschke, Mari Grabelus, Katharine Haschke
Gotschalk, Schiedsm.

⁴¹⁰ Błędnie zam. tego.

⁴¹¹ Uderzyła.

⁴¹² Błędnie zam. Części.

Leśnica (Leschnitz)⁴¹³

APOp, zesp. 59, sygn. 1202
1841-1852

[nr 830] p. 331-332 spr. 96 (1851) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska]
No 96. Verhandelnd Leschnitz den 10^{ten} October 1851

Upewniono⁴¹⁴ w Leschnitz⁴¹⁵ dnia 10^{go} Pazdźnika 1851.

Przed podpisaniem Ugadzazu⁴¹⁶, który na swoją Uzandowna⁴¹⁷ Przyjęga upewnie, że łon w polsky mowie tak mocny iest, że poradzi w nie⁴¹⁸ pisaz, gądaz i czytacz; dostawili się przedwoani⁴¹⁹ od Osoby znajumi i wtrzięb⁴²⁰ Spusobie⁴²¹.

1. Swiec⁴²² Felix Doerfel
2. tkotz⁴²³ Franz Theinel

} oba tu stónt.

Oba są miemietzky mowy nie motzny, tak że było wiew Krainnej Mowie tej Polsky, tak jak tesz i wmiemietzky Mołwie ten przitomnei Protokoll lub Spies wiedzoney boł. Obie osoby són wygkoszanei⁴²⁴ w prawie soubie sami w tej Szczycy⁴²⁵ jeich Wadzinia⁴²⁶ rasprawiatz. Ten tczat⁴²⁷ Franz Theiner iest z jednem w tem roku srobionem handel owocym temu Felixu Doerfel do 29 twardych Thalarow durzien⁴²⁸. Te rasz razyn⁴²⁹ nie iesdym morzno⁴³⁰ słapacz⁴³¹, a zastawie arze do Płocnygo Dnia⁴³² swoin w rzestek⁴³³ Owotz, którą [p. 332] jesdem na Gourze⁴³⁴ swoje Pomięskaniu⁴³⁵ stem rzetelnem Nasnaceniem, że on ten Owoc tak dugo nie ruzy⁴³⁶, az on Derfle saspokoï.

Jakby alle Theiner ten Dług za osiem Dnie nie sakrył⁴³⁷, to jest Derfel zamocnony⁴³⁸ ten Owoc pod

⁴¹³ W 1851 roku w Leśnicy rozstrzygano dla miasta Leśnicy, Wolnego Wójtostwa Leśnicy, Księżej Wsi i Rozwady. W 1852 roku wydzielono nowy okręg rozjemczy dla Wolnego Wójtostwa Leśnicy, Księżej Wsi i Rozwady. *Nachweisung der zum Bezirk der Regierung zu Oppeln und zum Departement des Appellations Gerichts zu Ratibor gehörigen, zu gegenseitiger Vertretung der Schiedsmänner bestimmten Schiedsmanns-Bezirke*, „Extraordinaire Beilage zum Amtsblatt der Königlichen Regierung zu Oppeln”, Stück 51, 23sten December 1852, s. 343.

⁴¹⁴ Błędnie zam. upewniono.

⁴¹⁵ Leśnica, Leschnitz – miasto w powiecie strzeleckim, zamieszkałe w 1840 roku przez 1272 osób, a w 1861 roku – 1413. W mieście działało 5 młynów wodnych, a rzemiosło rozwijało się w obszarach młynarstwa, szewstwa, piekarstwa, stolarstwa, siodlarstwa, tkactwa i rzeźnictwa. Handlowano przede wszystkim owocami. Rocznie odbywało się 5 jarmarków: w święto 3 Króli, Niedzielę Laetare, Trójcy Świętej, Wniebowzięcia, Szymona i Judy. Mieszkańcy uczęszczali do 2 katolickich kościołów. Działały 2 katolickie szkoły elementarne. Ludność mówiła po polsku i po niemiecku.

⁴¹⁶ Ugadzaczem – ‘sędzią rozjemczym’.

⁴¹⁷ Urzędową.

⁴¹⁸ W niej.

⁴¹⁹ Przedwołani – ‘pozwani’.

⁴²⁰ Trzeźwym.

⁴²¹ Stanie.

⁴²² Szwiec – ‘szewc’.

⁴²³ Tkacz.

⁴²⁴ Zapewne: wykazani.

⁴²⁵ Rzeczy.

⁴²⁶ Wadzenia – ‘sporu, kłótni’.

⁴²⁷ Tkacz.

⁴²⁸ Dłużeń, winien.

⁴²⁹ Teraz razem – ‘teraz już’.

⁴³⁰ Nie jestem można – ‘nie jestem w stanie’.

⁴³¹ Błędnie zam. zapłacić.

⁴³² Do Płocnego Dnia – do dnia zapłaty.

⁴³³ Wszystek.

⁴³⁴ Strychu.

⁴³⁵ Mieszkaniu.

⁴³⁶ Ruszy.

⁴³⁷ Zakrył – ‘pokrył, spłacił’.

⁴³⁸ Upoważniony.

przicziongnioniy⁴³⁹ jednego Uzondownego od Polizye⁴⁴⁰ bes Wzysstkigo zabrac, przedac i stego Utargu się zaspokoiz. Jakby alle ten Utarg nie stęknął⁴⁴¹, to stoi Derflowi u Woli swoje dalne⁴⁴² Zondania isto zrobic:

Franz Teinert, Derfel.

Za Człeka świadectwa y Potperę⁴⁴³ temu to Franzowi Theinertowi tego Spisu był ten Piekarski Towazes⁴⁴⁴ Isidor Fleischer, a za Człeka świadectwa dla tego Derflego ten Pomocnik Kupieczki Kunze wybranie, ktozy te przed tem stojące Podpisania poswiacajom⁴⁴⁵.

Fleischer, C. Kunze

a – u – s

Kunze⁴⁴⁶

gratis

[nr 831] p. 333-334 spr. 97 (1851) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska] N. 97. Upewniono w Leschnicy, dnia 10 Pazdziernika Roku 1851.

Przedtem nizi podpisanem Schiedsmanem lub Ugadzaczem, ktorey na swoion Słusbiston Przischengan sapewnia, ze on w tey Polsky Mawie tak daleka upewnioney iest, ze on w tey samey czetac, mowic y pisac poradzi, dostawielische przez Powołaniol s Osoby świadomi y skutecznym spusobie:

1. Ten pierwaiszey Sładek, teraz Wyrobnik Franz Mrosek tu stond.

2. Ta Thecla wydana szeslym⁴⁴⁷ Bernhard⁴⁴⁸ Schulwitz tu stond, bez jeigo męża,

którzi oba niemietzkie Mołwy nieswadomi som i także wiew Krainny Mowie tei Polsky ten przitomnei⁴⁴⁹ Protokoll lub Spis wiedzoney boł. Obie Party są wykoszany⁴⁵⁰, ze są młocny nad toun Sze-rzun⁴⁵¹ spisanum roskozaz.

Mrusek dodał (podaje)⁴⁵² od te p. Schulwitzcę Małżonkowie w 5t Pazdzerniku tego Roku w (:real i verbal:) Ublyszuny⁴⁵³ będącz. [p. 334] Obskarzona ta p. Schulwitz to spioro⁴⁵⁴. Zgoda nie była morżna⁴⁵⁵, tak że ten przed pisany Spies lub Upewnionisc⁴⁵⁶ skóncona.

P. – P. – i Podp.

Przed Podpisim prosił ten p. Mrusek o ten Attest przedpisani do Uszundni⁴⁵⁷ Skargi.

Franz Mrozek, Thecla Schulwitz

a – u – s.

Kunze

⁴³⁹ W obecności.

⁴⁴⁰ Urzędnika policyjnego.

⁴⁴¹ Styknoł – ‘starczył’.

⁴⁴² Dalsze.

⁴⁴³ Jako świadek i wsparcie.

⁴⁴⁴ Czeladnik.

⁴⁴⁵ Poświadczają.

⁴⁴⁶ Burmistrz Kunze z Leśnicy powołany we wrześniu 1850 roku, „ARO”, Stück 37, 10 September 1850, s. 287.

⁴⁴⁷ Z cieślą.

⁴⁴⁸ Bernhard.

⁴⁴⁹ Obecny.

⁴⁵⁰ Są wykazane – ‘okazują się’.

⁴⁵¹ Niejasne tłumaczenie niemieckiego „Streit” – ‘sprzeczka, spór, kłótnia’.

⁴⁵² Wyraz w nawiasach nadpisany nad „dodał”.

⁴⁵³ Niejasne tłumaczenie niemieckiego „Injurirt” – ‘obrażony, urażony’.

⁴⁵⁴ Spiera – ‘zaprzeczła’.

⁴⁵⁵ Możliwa.

⁴⁵⁶ Protokół.

⁴⁵⁷ Urzędnej – ‘urzędowej’.

[nr 832] p. 334-335 spr. 98 (1851) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska] No. 98 gratis.

Upewniono w Leschnitz dnia 10^{tego} Pazdźernika Roku 1851.

Przed tem nizi podpisanem Schiedsmanem lub Ugadzaczem, który na swoion Uzrandowną⁴⁵⁸ Przischęgę sapelwnia⁴⁵⁹, ze on wtey Polsky Mawie tak daleko uplewnony iest, ze ón w tey semy⁴⁶⁰ czetacz, mówic i pisac schwiadomy, dos tawielische⁴⁶¹ presz⁴⁶² powoalnioł⁴⁶³ s Osoby swiadomie y skutecznym spusobie:

1. Ten pierweschy⁴⁶⁴ Kupietz, Pán Samuel Skutsch, tóke⁴⁶⁵ stónt, [p. 335] 53 Lat stary, który pomie-mietzkó i po Polsku gadał.

2. Ten pierwieschi Myłnarsch⁴⁶⁶ Valentin Cingler, 62 Lat stary, s Krzienziensefschi⁴⁶⁷, który ino po polsku gadał.

Ten ostatny p. Cingler podaje, isze pisac nie poradzi⁴⁶⁸, bez to unemu, jak w Prawie jesdem w §:13 od 1t Moja Roku 1841, ten Piekarsky Towarzéz⁴⁶⁹ Isidor Fleischer za Czweka Schwiadestwa⁴⁷⁰ podany. Pierschi ten p. Skutsch Zszunda⁴⁷¹ od tégó obskarzonego Cinglera za

- | | |
|--|----------------|
| 1. 4 miary zeug ⁴⁷² na galoty a 5 sgr | - „ - 20 - „ - |
| 2. 13-feiny Kattun ⁴⁷³ a 4 1/4 sgr | - 1 - 25 - 3 - |
| 3. 2 1/2 miary Płutna a 3 sgr | - „ - 7 - 6 - |
| 4. 3/4 m. Kattunu a 5 sgr | - „ - 3 - 6 - |
| 5. 1 m. Schwiatlygo ⁴⁷⁴ Kattunu | - „ - 4 - 3 - |

dokupy⁴⁷⁵ 3 Tw. - „ - 6 fen.

Obskarżony usnąwa⁴⁷⁶ tén dług i obietział⁴⁷⁷ bes 14 dnie odpłacic szdém⁴⁷⁸ jest ten p. Skutsch cóntent. P. – P. – ZW. i P.

XXX Valentin Cingler, IFleischer, S. Skutsch

Sapewni, iżrze ten Cingler Krszysziki⁴⁷⁹ srobioł.

a – u – s

Kze⁴⁸⁰

[nr 833] p. 338-339 spr. 101 (1851) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska] No 101. Upewniono

w Leschnitz dnia 21^{tego} Pazdźernika w Roku 1851.

Przed tem nizi podpisanem Schiedsmanem lub Ugadzaczem, który na swoien Uszandownę Przischon-

⁴⁵⁸ Błędnie zam. urzandowną.

⁴⁵⁹ Zapewnia.

⁴⁶⁰ Samej.

⁴⁶¹ Dostawili się – ‘stawili się’.

⁴⁶² Przez – ‘bez’.

⁴⁶³ Powołania.

⁴⁶⁴ Pierwiejszy – ‘wcześniejszy, dawniejszy’.

⁴⁶⁵ Tutaj.

⁴⁶⁶ Młynarz.

⁴⁶⁷ Księżej Wsi. Księża Wieś, Ksienzowiesch – wieś w powiecie strzeleckim, granicząca z Leśnicą. W 1860 roku zamieszkała przez 135 mieszkańców zajmujących się pracą na roli. We wsi pracował rzeźnik, kowal, 2 krawców i 2 szewców. Parafia katolicka znajdowała się w Leśnicy, szkoła katolicka – w Wolnym Wójtostwie Leśnicy.

⁴⁶⁸ Nie potrafi.

⁴⁶⁹ Czeladnik.

⁴⁷⁰ Świadka.

⁴⁷¹ Żąda.

⁴⁷² Cąg – materiał na ubrania.

⁴⁷³ Kartonu – ‘kretonu’.

⁴⁷⁴ Światłego – ‘jasnego’ lub ‘niebieskiego’.

⁴⁷⁵ Razem.

⁴⁷⁶ Uznawa – ‘uznaje’.

⁴⁷⁷ Obiecał.

⁴⁷⁸ Z czem.

⁴⁷⁹ Krzyżyki.

⁴⁸⁰ Kunze.

gę sapewnia, ze ónwtey Polsky Mawie tak daleko upiewney⁴⁸¹ iest, że on y tey samy czetac, mowic y pisac umie, dos tawielische⁴⁸² przez powołani od osoby świadomi y skutecznym spusobie:

1. Ten Puśiodłog⁴⁸³ Johann Swaczina z Lichinie⁴⁸⁴, wienci jak 30 Lat stary, za Skarzicela.
2. Ta Ktaczko Gdowa⁴⁸⁵ Mariana Cingler tóke stónt, 50 Lat staro, za Obskarziciela, którzy oba tey miemmietzki Mowie nie mocni a nieswiadómi son, i tak ze wieiji Krainnej Mowie tei Polsky, tak jak tesz i w miemmietzky Mowie ten przitómney Prottokół lub Spis wiedzoney boł. Obje Party nie poradżón pisac, tak ze buło za Czweka swiadestwa y Potperę⁴⁸⁶ temu Skarzicelowi ten Pieczerski Towarzez⁴⁸⁷ Isidor Fleischer tóke⁴⁸⁸ stónt, [p. 339] a tey obskarzony ten Kupcik Kunze dostawiónie. Skarzicel htce od jedne fuhry⁴⁸⁹ z Owotzy⁴⁹⁰ do Raticborzo 1 th. 25 sgr. Obskarżóna sche ino przisnawa do 1 th. 5 sgr. a obietza arz do 4 Tydni to zapłacić, co Skarzicel przeimuie. Chwule⁴⁹¹ tego ostawionego Restu⁴⁹² Skarzicel schie tą Urzundownę Skargę przeddzierzo⁴⁹³. Kosta jusz Skarzicel z 5 sgr. zapłacił⁴⁹⁴ a nichcie⁴⁹⁵ ję nazod⁴⁹⁶. Obskarżóna sche doswoli tęt Rest od 4 sgr. 6 pf. sabłać⁴⁹⁷ arz do 24 godszien⁴⁹⁸.

P. – Przedol: - i - Podpi.

xxx Marianna Cingler, xxx Johann Swatzina, JFleischer, Czwek etz.⁴⁹⁹, L. Kunze, Czwek etz.

a – u – s

Kunze

[nr 834] p. 339-341 spr. 102 (1851) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska] No. 102. Upewniono w Leschnitz y dnia 21^{tego} Pazdziernika Roku 1851.

Przed tem nizi podpisanem Schiedsmanem lub Ugadzadzem, ktory na swoiën Urzandownę Przischungę sapiewnia⁵⁰⁰, Ze ón tey Polsky Mawie tak daleko upewnioneyiest⁵⁰¹, [p. 340] ze ón wtey samey czetac, mowic y pisac schwiedómi⁵⁰², dos tawiólische⁵⁰³ przez powoanio⁵⁰⁴, s O soby swiedómi y skutecznym Spusobie.

1. Ten Owotcny Wachtyrzch⁵⁰⁵ Michael Franetzky z Zurowy⁵⁰⁶, 70 Lat stary, za Skarziciela.

2. Ten Tkartcky⁵⁰⁷ meister Procop Schwarzer tók stónt, 51 Lat stary, za Obskarziciela.

⁴⁸¹ Błędnie zam. upewniony – ‘świadomy’.

⁴⁸² Dostawili się – ‘stawili się’.

⁴⁸³ Puśiodłak – ‘majętny gospodarz, mniej jednak bogaty niż siodlak’.

⁴⁸⁴ Lichynia, Lichinia – wieś w powiecie kozielskim, w 1830 roku licząca 68 domów i 452 mieszkańców, w tym 7 Żydów. Należała do parafii katolickiej w Zalesiu Śląskim, w powiecie strzeleckim. We wsi działała szkoła katolicka, pracowały młyn wodny, piec hutniczy i cegielnia.

⁴⁸⁵ Tkacka wdowa – ‘wdowa po tkaczu’.

⁴⁸⁶ Jako świadka i wsparcie.

⁴⁸⁷ Czeladnik.

⁴⁸⁸ Tutaj.

⁴⁸⁹ Fury.

⁴⁹⁰ Owocami.

⁴⁹¹ Kwuli – ‘dla, z powodu’.

⁴⁹² Reszty.

⁴⁹³ Przeddzierzył – ‘powstrzymał’.

⁴⁹⁴ Zapłacił.

⁴⁹⁵ Nie chce.

⁴⁹⁶ Z powrotem.

⁴⁹⁷ Zapłacić.

⁴⁹⁸ Godzin.

⁴⁹⁹ Człek świadectwa i podpora – ‘świadek i wsparcie’.

⁵⁰⁰ Zapewnia.

⁵⁰¹ Upewniony jest – ‘jest kompetentny’.

⁵⁰² Świadomy – ‘zdolny’.

⁵⁰³ Dostawili się – ‘stawili się’.

⁵⁰⁴ Bez powołania.

⁵⁰⁵ Wachterz – ‘strażnik’.

⁵⁰⁶ Żyrowa, Zyrowa – wieś w powiecie strzeleckim, w 1830 roku licząca 41 domów i 311 mieszkańców, w tym 4 ewangelików i 8 Żydów. W 1880 roku miała 360 mieszkańców. We wsi zlokalizowany był dawny pałac Gaszynów i folwark. Dobra rycerskie należały do hrabiego Nostitza. Wieś należała do parafii katolickiej w Jasionej. Działał kamieniołom.

⁵⁰⁷ Tkacki.

Skarsziciel ino popolsku gada, a obskarżóni mówy po miemietzku i popolsku, tak ze bół ten Protokoł lub Spis w polsky i w miemietzky Mawie wodzuny⁵⁰⁸.

Skarziciel nie poradzi⁵⁰⁹ pisac, tak ze ónému tén hp. Isidor Fleischer za Czweka Schwiadestwa y Potpery bół przywołani⁵¹⁰ a do tę Sgodę prziciugnóni⁵¹¹.

Skarziciel chze za 14 dnia Wachę⁵¹² jednego Owocnego Ogrodę w Zurowie, którą od 18^{tego} Schirpnia tego Roku napolcun⁵¹³, 1 th. 20 sgr. Obskarżóni sche ino przisno do 25 sgr., a obietcą⁵¹⁴ arz do 12 Godzin zapłacić, co Skarziciel przimuie, ale ze tę drogą Urzónno⁵¹⁵ przedszierzo⁵¹⁶ nat tén ostatną Dług. [p. 341] Kosta óceni⁵¹⁷ 9 sgr. 6 pf. Obskarżónie rasę⁵¹⁸ 5 sgr polorzó, a Skarziciel 4 sgr. 6 pf. sapłació. P. – P. – i – Podp.

xxx Michel Franetzky, Procop Schwarzer, JFleischer, Czwek Skarziciela.

a – u – s

Kunze

[nr 835] p. 346–350 spr. 104 (1851) [protokoł dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska] No 104. Upewniono w Leschnitz dnia 21^{tego} Października w Roku Painskiego 1851.

Przed tem nizi podpisanem Schiedsmanem lub Ugadzaczem, który na swoien Uszandawnę Przischón-nę sapłewnia⁵¹⁹, ze ón tey Polsky mawie tak daleko upewnionie iest, ze ón wtey samy czetac, mowic i pisac swiedomy, dos tawiółliche⁵²⁰ przesz powoalnia⁵²¹, s osoby swiadomy i skutecnim spusiobie:

1. Ten tuteyschy Piekarsky maister Mathias Schembor, 50 Lat stary.

[p. 347] 2. Ten Półchlop⁵²², według iego Padania teraischneyschy Wyczuznik, Anton Maciołsschek s Kzienzaiwschi, 55 Lat stary.

Ktożi oba miemietzky Mówwie nieswiadomi son, i także wiew Krainnej Mawie tui Polsky, tak iak tesh i w miemietzky Malwie⁵²³, ten przitomnei Protokoł lub Spis wiodszoney bół⁵²⁴. Za Czweka swiadestwa y Potperę temu to Antouniowy Macioszkowi tego Spisu był ten Piekarsky Towarzesz Isid. Fleischer tu stónt, a dla tego Mathesa Schémbora ten Kupcik C. Kunze tu stónt przeciognónie⁵²⁵. Ten Piekarsch Mathias Schembor utrzymywał, ze ón temu Antóniowi Marziosskowi w trzech rasę⁵²⁶ jednę Summa wynosząca od 13 th. i.e. Trzynoscie Twardych Thalarów porszydzarł⁵²⁷.

Ta pierso Tsynsch⁵²⁸ przez dwoma Rokuma⁵²⁹. Ta droga Tsynsch przesz putora Raku⁵³⁰, a ta trzedschio Tsynsch kóinca [p. 348] przeszeswem⁵³¹ Roku, a ze ten Antón Maciołschiek ónemu zamiast gatowe-

⁵⁰⁸ Wiedziony, przeprowadzany.

⁵⁰⁹ Nie poradzi – 'nie potrafi'.

⁵¹⁰ Powołany.

⁵¹¹ Wezwany.

⁵¹² Wacha – 'straż, warta' (z niem Wache).

⁵¹³ Napoczął – 'zaczął'.

⁵¹⁴ Obiecał.

⁵¹⁵ Urzędną – 'urzędową'.

⁵¹⁶ Przeddzierzył – 'powstrzymał'.

⁵¹⁷ Uczynił.

⁵¹⁸ Razem – 'od razu, natychmiast'.

⁵¹⁹ Zapewnia.

⁵²⁰ Dostawili się – 'stawili się'.

⁵²¹ Powołania.

⁵²² Półchlop – Halbbauer.

⁵²³ Mowie.

⁵²⁴ Wiedziony był – 'był prowadzony'.

⁵²⁵ Przybyły.

⁵²⁶ Razach – 'ratach'.

⁵²⁷ Pożyczył.

⁵²⁸ Część.

⁵²⁹ Latami.

⁵³⁰ Przed półtora roku.

⁵³¹ Przeszłym – 'zeszłym, minionym'.

mi⁵³² pieniądzy w początek Roku 1850. jedną Rollnicą⁵³³ od dwóch wschodni do Podtrzebu⁵³⁴ sa tą Summę od 2 1/4 rth Roku garzdego⁵³⁵ tak daleko, a ze ón zapłacschónie będzche⁵³⁶.

Ta Rollnica sche naszywo⁵³⁷ Noplotek a iest na tey Granicie tę Rollnicie teygo Chłopa Ledwika a tego chłopa Bartek Dziemba. Ta Rollnica sche napocinał /fängt an/⁵³⁸ od Krzienziewieschkiego Lassu, a kunó⁵³⁹ prszi Lichinsky granicie.

p. Schembor daly padoł⁵⁴⁰, iże jak ón sluschió⁵⁴¹, ze Macziosek tą Rollnitę ze swoęm Gospodarstwem [Wirtschaft]⁵⁴² temu Jósephowi Kapturowie sprzedał, choc ón tę Rollnica dopiór na kóincu Roku 1853. mo dostacsch⁵⁴³ nasóld⁵⁴⁴, po tëlko ón jusz dobrze wygnóyu⁵⁴⁵, po nieworsch⁵⁴⁶ on go chtczo⁵⁴⁷ a ze⁵⁴⁸ do Roku 1853. dla swoigo Pozydku⁵⁴⁹, terraz [p. 349] chze Schembor od tego Antonia Maciorska, keby ten kupietz tą Rollnitę odebrac mio, pełnó nadgroda.

Po rosmeiti⁵⁵⁰ mówie, a potem jak ten Anton Macziossek to Wypowiadanie Schembórowy ussłósoł⁵⁵¹, to sa prowde usnawał y sgodszelie schie obje Parthy jak dalżem iesdem: Macziossek padoł. – Jesdęm prawie, i ze ia tę Rollnicę tyrsz sprzedał, ale ja temó Kupcowie ustnymi złowami warunkim padół, i ze tę w mówie stoionczę Rollnitą dopior dłóniego do podrzebu iest na kóncu 1853. jak ją ónemu naz stosunek [Verhältniß]⁵⁵² dzierzawicky [Pachtverhält.]⁵⁵³ iesce pzez wnioskęm [Schlußung]⁵⁵⁴ te-igo kupym pedszió⁵⁵⁵, a ón bół stęm cóntent⁵⁵⁶. my ale to za niepodrzebny dszerszelie⁵⁵⁷ tą celkę⁵⁵⁸ [Klausel]⁵⁵⁹ do teigo Kupu⁵⁶⁰ posdawiec⁵⁶¹.

Ja bydę schie Staró⁵⁶², co Schembór tę Rollnitę a ze do koinca Roku 1853. obdsziersze⁵⁶³. – Schembór [p. 350] bół stęm content.

P. – P. – Usn. – i – P.

xxx Anton Macziosek, Mathias Schembor

C. Kunze, IFleischer za Czeweke i Potpérę.

ostatnie ukuntentuje⁵⁶⁴ irze tei Krszieszikie od tego A. Maczioska srobione són.

a – u – s

532 Gotowymi.

533 Rollnica – ‘rola, grunt orny’.

534 Do potrzeby – ‘do użytku’.

535 Każdego.

536 Zapłacony będzie.

537 Się nazywa.

538 Wyrazy w nawiasach nadpisane nad słowem „napocinał”.

539 Kona – ‘kończy się’.

540 Powiadał.

541 Słyszał.

542 Wyraz podpisany pod słowem „Gospodarstwem”.

543 Dostać.

544 Nazad – ‘z powrotem’.

545 Wygnoić – ‘nawiózł gnojem’.

546 Ponieważ.

547 Chciał.

548 Aże – ‘aż’.

549 Pożytku.

550 Rozmaitej.

551 Usłyszał.

552 Nadpisane nad słowem „stosunek”.

553 Nadpisane nad słowem „dzierzawicky”.

554 Nadpisane nad słowem „wnioskęm”.

555 Pedszió – ‘powiedział’.

556 Zadovolony.

557 Dzierżyli – ‘uznali, uważali’.

558 Tu: klauzulę, chyba w znaczeniu umowy handlowej.

559 Nadpisane nad słowem „celkę”.

560 Zakupu.

561 Postawić.

562 Będę się starał.

563 Obdzierży – zatrzyma.

564 Ostatni potwierdza, że te krzyżyki od tego Maczioska zrobione są.

Kunze

[nr 836] p. 376–378 spr. 121 (1851) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska] No 121. Upewniono w Leschnitz dnia 8th Listopada Roku 1851.

Na to ustowne⁵⁶⁵ Powołanie dostawili się przed nizi podpisanego Godziciela⁵⁶⁶ lub Schiedsmanna

1. Skarziciel Schwiec⁵⁶⁷ Valentin Schembor, 40 Lat starie,

2. Ta Obskarzono Antonia Kowol Bachar, 50 Lat staro, bez swoigo od ne odłonconego zyjoncego Męza⁵⁶⁸, Kowola Franza Bachara.

Obadwa son w Czetaniu i [p. 377] w Pisaniu nie mocni, i tez nie umiom po miemietzku, dla tego było Obiema, to jest Panu ad1. Ten Kupczik Pan Carl Kunze, Temu ad.2. Ten miecky Huga Steiner, strona Ustawy §.19. te Instruckcie od 1schego Moja 1841, sa Cłekow Schwiadestwa i Potporę przitocone. Przed Zaczenciu tych stronowych Objasnienium es istuje⁵⁶⁹, ten nizi podpisany Godziciel na swoję Słusbisston Przischęną, zeon po polsku mawic i pizac umie, i był, poniewaz obie strony po miemietzku nie rozumiom, ten przitomny Protokoll takze po miemietzku, jak po polsku przijenty.

Skarziciel powiada: „Ta Antonia Bacharka kupieła od moigo ościa⁵⁷⁰ (Schwiegervoter) Ziurka z Le-schany⁵⁷¹ po swiente Michału⁵⁷² w Roku 1850 za 9 Twardych 27 Ceskich Owocu, a mnie son od tego p. Ziurka te Piniondze odstonpione”. Antonia Bachar prziszna się, ze ony te Odstonpienie od Ziurka na p. Schembora w Wysokosci od 9. Twardych 27 Czeskich snajomo jest i obwiąza się ten Dług Schemborowi na puźneyi do jednego [p. 378] Roku zapłacic. Schembor ale to niechce przijac, żąda wienc, dla dalny sondowny⁵⁷³ Skargi, Wygotowanie tego Zaprzędania.

P. – P. – Pi – P.

Antonia Bachar, Valentin Schembor

Te Assystencye zaswiadczaą te własnorenne Podpisu, tego Zaprzędania strona tych Połernich⁵⁷⁴.

L. Kunze, Steiner.

z – j – w

Kunze

Ausfertigung untern 13/12/51 ertheilt.

[nr 837] p. 387–389 spr. 128 (1851) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska] No. 128. Upewewniona⁵⁷⁵ w Leschnitz dnia 11^e Listopada Roku 1851.

Na te pisowne Powołanie dostawili się przed nizi podpisanego Godziciela lub Schiedsmanna.

1. Johann Stajenda, wolny Zogrodnik z Januschkowitz⁵⁷⁶ 35 Lat starie, Skarziciel

2. Pon Krawiec Ignatz Wyrwoll, 37 Lat starie, Obskarzonie z Leschnitze.

Obadwa snajomi i wskuttecznim Spusobie.

Obie Partye nie umiom pisać ani czetac, són tez wmiemietzky Mawie nie mocni, także im było stróna Ustawa Instruckcie od 1szego Moja 1841, te jest Temu ad 1 /Skarziciel:/ Ten piekarsky [p. 388] Po-

⁵⁶⁵ Ustne.

⁵⁶⁶ Godziciela – ‘rozjemcę’.

⁵⁶⁷ Szewc.

⁵⁶⁸ Bez swojego, od niej odłączonego, żyjącego męża.

⁵⁶⁹ Potwierdza, oświadcza.

⁵⁷⁰ Teścia.

⁵⁷¹ Lesiana, Lesiany, Leschane – daw. przysiółek wsi Januszkowice w pow. krapkowskim.

⁵⁷² 29 września.

⁵⁷³ Królewski Sąd Powiatowy w Strzelcach Opolskich (Königliches Kreis-Gericht Gross Strehlitz) został utworzony na podstawie rozporządzenia króla pruskiego Fryderyka Wilhelma IV z dnia 2.01.1849 roku (*Verordnung über die Aufhebung der Privatgerichtsbarkeit und des eximierten Gerichtsstandes, sowie über die anderweitige Organisation der Gerichte. Vom 2. Januar 1849, Preussische Gesetz Sammlung Nr 1, 1849 r.*), którym zniesiono całkowicie jurysdykcję prywatną i sądownictwo dla osób uprzywilejowanych. W Strzelcach Opolskich powołano wówczas Sąd Powiatowy (*Kreis-Gericht*) dla powiatu strzeleckiego i miast Leśnicy, Strzelc Opolskich i Ujazdu. Sesje wyjazdowe sądu odbywały się w Gogolinie, Leśnicy i w Zawadzkiem. W Ujeździe powołano delegaturę sądu w Strzelcach Opolskich – Komisję Sądową (*Kreis-Gerichts Commission*). Komisja ta rozpatrywała sprawy drobne, tzw. *Bagatell-Sachen*. Sąd Powiatowy miał pod swoją jurysdykcją 57 181 osób. Sprawy podlegające kompetencjom Sądu Przysięgłych (*Schwurgericht*) toczyły się przy Sądzie Powiatowym w Opolu. Stan taki przetrwał do 1879 roku.

⁵⁷⁴ Niejasne tłumaczenie niem. „Betheiligsten”.

⁵⁷⁵ Błędnie zam. upewniono.

⁵⁷⁶ Januszkowice, Januschkowitz – wieś w powiecie kozielskim, w 1830 roku licząca 43 domy i 326 mieszkańców, w tym 8 ewangelików. Parafia katolicka znajdowała się w Rokiciu. We wsi działały młyn wodny i cegielnia.

mocnik Isidor Fleischer, a Temu Obskarzonemu². Kupczik Carl Kunze:/, poniewaz oba zadnego Assystencya ze sobą na Miesce prziwiedli/, od tego Ugadzaca przicongnono.

Przed Zaczieniem tego Zaprzędania, ze istuje⁵⁷⁷ ten nizi podpisanie Ugadzac na swoją Słuszbiston Przischenga w tei polsky i miemietzki Mawie tak tak daleko mocno być, ze on wnich czetac, pizac i mawic umie, ten Protokoll był, poniewaz obie Partie wtei miemietzki Mawie nie mocni sôn, takže wtei, jak tez wpolsky wiedzoni. Skarziciel ząda od Obskarzonego podług przedozonego Rachunku za Quater⁵⁷⁸ i za Pokarm 1 Twardy 5 Czeskich 10 Pfennikow.

Obskarzony ale eno się do 17 Czeskich 11 Pfenników przisna i obieca za 8 Dnie Płaca czynic. Kosta ponosi Obskarzenie p. Wyrwol. Skarziciel upusci⁵⁷⁹ mu ten wiency Zondanek⁵⁸⁰ i jest s tem przed tem stojoncem Wypusz- [p. 389] czieniem⁵⁸¹ sakontent⁵⁸².

P. – P. – Pi – P.

Johann Stajenda, Ignatz Wyrwol

To Assystencije zawiadzają te własnorenne Wykonanie tego Zaprzędania strony tych, ktorem ony za Asestencijou przicongnoli bili. L. Kunze

z – j – w

Kunze

Ausfertigung untern 13/12/51 ertheilt. 2 1/2 Sgr. Best. K.

[nr 838] p. 392-394 spr. 131 (1851) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska] No. 131. Upewniono w Leschnitz dnia 13 Grudnia Roku 1851.

Na te ustowne Powołanie dostawili się przed tem nizi podpisanem Schiedsmannem lub Ugadzaczem od Osoby znajomi i w Skuttecznem Spusobie.

1. Ta Zona od tuteisego Mazaza⁵⁸³ Ciprian Steiner w immien⁵⁸⁴ Marjanna, 30 Lat staro, w Assystenciem jeigo Menza, za Skarzicielka.

2. Ten Brukarz Franz Kaschowitz tu stont, 33 Lata starie. Obskarzony Partye son eno popolsku i było tem samem strona Ustawu §.13 tei Instrukcie od 1che⁵⁸⁵ Moja 1841 Assystencie przicongoni i ci son: dla tych od1. Ten Kupczik Carl Kunze, a Temu ad2. Ten Pan Radzca Bolek tu stont. Przed Zaczieniem⁵⁸⁵ tych stronowych Zaprzędaniow⁵⁸⁶ objasnuje⁵⁸⁷ ten nizi podpisany Ugadzac na swoją Słuszbiston⁵⁸⁸ Przisange⁵⁸⁹, ze on tei polsky Mawie tack daleko mocny iest, co by on wni gadac i pizac umioł. Ten Protokoll był także w polsky i w miemietzki Mawie wiedzony. [p. 393] Skarzicielka skarży oto: ze i⁵⁹⁰ Obskarzony przed niejakim Zasem⁵⁹¹ ten Trzack⁵⁹² przed jeim Domie jednak tak źle brukował, ze ten Trzask⁵⁹³ od Polizie rozedrzon⁵⁹⁴ i nowo zrobiony być musiał. Ona Ząnda dlatego te Doniesynie tei robotni sapłaty od Pułtora Twardego, który i, iprzed Zawinna strona Obskarzonego⁵⁹⁵ wiency się stało. Sgoda przisła tak, ze tam że p. Kaschowitz się obwiąsuje Skarzicielce az do tych pliskich Godowych Świętow⁵⁹⁶ 1 Twardy oddac, przeciw temu Skarzicielka od kozdego wiency Ządanku⁵⁹⁷ odstponpi.

⁵⁷⁷ Potwierdza, oświadcza.

⁵⁷⁸ Kwatę.

⁵⁷⁹ Nie żąda, daruje.

⁵⁸⁰ Żądanie – ‘żądanie’.

⁵⁸¹ Wyrokiem.

⁵⁸² Zadowolony, usatysfakcjonowany.

⁵⁸³ Masarza – ‘rzeźnika’.

⁵⁸⁴ Imieniem.

⁵⁸⁵ Zaczęciem – ‘rozpoczęciem’.

⁵⁸⁶ Zeznań stron.

⁵⁸⁷ Oświadcza.

⁵⁸⁸ Służbową.

⁵⁸⁹ Przysięgę.

⁵⁹⁰ Jej.

⁵⁹¹ Czasem.

⁵⁹² Niejasne tłumaczenie niem. Platz.

⁵⁹³ Niejasne tłumaczenie niem. Pflaster.

⁵⁹⁴ Zdarty.

⁵⁹⁵ Z winy oskarżonego.

⁵⁹⁶ Święt Bożego Narodzenia.

⁵⁹⁷ Żądanku – ‘żądania’.

Obskarzony ponosi te Kosta.

P. – P. – P. – P.

xxx Marjanna Steiner, xxx Franz Kaschowitz

Ci Assystencie u istują tez własnorenzne Dokonanie tego Zaprzędania strona tych, ktorem oni za Assystencie przicongnony [p. 394] byli.

L. Kunze, Bolik

z – j – w

Kunze

[nr 839] p. 394-395 spr. 132 (1851) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska] No. 132. Upewniono w Leschnitz dnia 13^o Grudznia Roku 1851.

Na te ustowne Powołanie dostawili się przed tem nizi podpisanem Schiedsmanem lub Ugadzaczem znajomi i w skutecznem Sbusobie:

1. Pan Garbarzki Meister Robert Cibis tu stont, 36 Lat starie, po niemietzku i po polsku, Skarziciel,

2. Pan Swiec i Brukarz Franz Kaschowitz tu stont, 33 Latta starie, eno po polsku, Temu ad2. było stro-na stosownosci §.13. tei Instrukcie od 1schego Moja 1841 za Assystencija Ten Kupczik Carl Kunze przicongnony. Przed Zacienciem tych stronowych Objasnienow u istuje ten nizi podpisany Ugadzac na swoję Słusbiston Przisągą, ze on [p. 395] wpolski Mawie tak daleko mocny iest, ze on wni Mawie i pisac umie. Skarziciel ząnda od Obskarzonego 13 Cieckich⁵⁹⁸ za wybrano⁵⁹⁹ Skora⁶⁰⁰.

Obskarzony usna to i obwjonsuje się te 13 Cieckich Skarzicielowi na te bliske Gody⁶⁰¹ zapłacic. Skarziciel przimnie to, Obskarzony ponosy te Kosta.

P. – P. – P. – P.

xxx Franz Kaschowitz, Cibis

Ten Assystenciant od tego Kaschowitza zawiadzuje⁶⁰² tei własnorenne Dokonanie tego Zaprzędania.

L. Kunze

z – j – w.

Kunze

[nr 840] p. 395-396 spr. 133 (1851) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska] N. 133. Upewniono w Leschnitz dnia 13^o Grudzenia Roku 1851.

Na to ustowne Powołanie dostawili się przed tem nizi podpisanem Schiedsmanem lub Ugadzaczem dokolane⁶⁰³ znajomi i w skutecznem Sbusobie:

1. Pan Garbarszki Maister Robert Cibis tu stont, 36 Lat starie, po niemietzku i po polsku.

2. Ten Swiec Johann Scheicht [p. 396] tu stont 30 Lat starie, eno po polsku.

Temu ad. 2 było za Assystencija ten Kupczik Carl Kunze przicongnony. Ten Ugadzac u istuje na swoję Słusbiston Przisiega po polsku czetac i pizac umiec, ten Protokół był włobuch⁶⁰⁴ Mowach wiedzony. Skarziciel ząnda od Obskarzonego za wybrano Skora 24 Cieskich 4 Pfenniki.

Obskarzony usna to i obwiązuje się 14 Dni po Godach Zapłaca⁶⁰⁵ czynic i ponosi te Skosta⁶⁰⁶. Skarziciel przimnie to.

P. – P. – P. – P.

xxx Johann Scheicht, Cibis

Ten Temu Obskazonymu przicongnony Assystenciant zawiadzuie jego własnorenne Podpis przed tem stojencym Zaprzędania.

L. Kunze

z – j – w.

Kunze

⁵⁹⁸ Czeskich.

⁵⁹⁹ Kupioną.

⁶⁰⁰ Skórę.

⁶⁰¹ Gody – 'Boże Narodzenie'.

⁶⁰² Poświadcza.

⁶⁰³ Doskonale.

⁶⁰⁴ W obu.

⁶⁰⁵ Zapłatę.

⁶⁰⁶ Koszta.

[nr 841] p. 396-397 spr. 134 (1851) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska] No. 134. Upewniono w Leschnitz dnia 13^o Grudnia 1851.

Na te ustowne Powołanie dostawili się przed tem nizi podpisanem Schiedsmanem lub Ugadzaczem znajomi i wskuttecznem Spusobie:

1. Ten Garbarski Meister Robert Cibis, 35 Lat starie, po miemiecki i po polsku.

[p. 397] 2. Ten Swiec Franz Brodtk, 42 Lata starie, eno po polsku, Obskarzony.

Temu ad. 2 było za Assystencye ten Kupczik Carl Kunze przicongnony. Ten Ugadzacz u istuie na swoja Stubiston Przisąga po polsku mawic i pizac umiec. Ten Protokół był takze wtei, jak tez i w mie-mietzki Mawie wiedzony.

Skarziciel ząnda od Obskarzonego za wybrano Skora 5 Twardych.

Obskarzony usnaje ten Zondanek⁶⁰⁷ i obwionza się⁶⁰⁸ Połowka, 2 Twarde 15 Cieskich, do Poły Styc-nia 1852. Skarzicielowi zaplacic, a ponosi Skosta do Zapłaty do 8 Dni. Skarziciel prziemnie⁶⁰⁹ te.

P. – P. – P. – P.

xxx Franz Brodtk, Cibis

Ten Temu p. Brodtkowi za Assystenciant przicongonny Carl Kunze zawiaduje jego własnorenzne Wykonanie przed tem stojącego Zaprzędania.

L. Kunze

z – j – w

Kunze

[nr 842] p. 397-398 spr. 135 (1851) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska] No. 135. Upewniono w Leschnitz dnia 13^o Grudzińla Roku 1851.

Przed tem nizi podpisanem Schiedsmanem [p. 398] lub Ugadzaczem na to ustawne⁶¹⁰ Powołanie od Ossoby znajomi i wdoskonalnem skuttesznem⁶¹¹ Spusobie.

1. Pan Garbarsky Meister Robert Cibis tu stont, 36 Lat starie, Skarziciel.

2. Pan Piekarsky Meister Eduard Bolik tu stont, 42 Lata starie, Obskarzony.

Oba son tei miemiecki Mawie takze tego Pisanie i czetania mocni.

Skarziciel zanda od tego Obskarzonego po części Peñondze po części za Naturalie⁶¹² 11 Twardych 26 Cieskich.

Obskarzony usna ta Wysokocz tego Zondanku i obwiązuje się swio⁶¹³ Dług tego 13t. Lutego 1852 zgładzić⁶¹⁴ a ponosy⁶¹⁵ te Kosta.

Skarziciel przimmnie to.

P. – P. – P.

Eduard Bolik, Cibis

z – j – w.

Kunze

[nr 843] p. 400-401 spr. 137 (1851) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska] No. 137. Upewniono w Leschnitz dnia 13^o Grudznia Roku 1851.

Na te ustowne Powołanie dostawili się przed tem nizi podpisanem Schiedsmanem lub Ugadzaczem od Ossoby znajomi i wskuttecznen Spusobie.

1. Skarziciel, Pan Radza⁶¹⁶ Andreas Thielmann tu stont, 51 Lat stary, po miemietzku i po polsku.

⁶⁰⁷ Żądanie – ‘żądanie’.

⁶⁰⁸ Zobowiązuje się.

⁶⁰⁹ Przyjmie.

⁶¹⁰ Ustne.

⁶¹¹ Skutecznym – ‘zdolnym do prowadzenia spraw urzędowych’.

⁶¹² Naturalia – ‘plody rolne’.

⁶¹³ Swój.

⁶¹⁴ Zgładzić – ‘o długu: spłacić’.

⁶¹⁵ Ponosi.

⁶¹⁶ Radca.

2. Obskarzony, Mynazy⁶¹⁷ Wycucznik⁶¹⁸ Anton Cholewa tu stont, 45 Lat starie, eno⁶¹⁹ po polsku. Temu ad. 2 było do §.13 Te Instrukcije od 1^{szego} Moja 1841⁶²⁰. ten Kupczik Carl Kunze za Assystencianta przicongnony. Skarziciel Skarzy, co przidzie⁶²¹:

Wiency jak 3 Lata miał Obskarzony 20 Twardych od mnie pożyczano, i opiecał⁶²² mnie za te Przibodobanie⁶²³ przji ty powrotny Zapłacz⁶²⁴, cwaitka⁶²⁵ rzany⁶²⁶ Mąki staro Maira⁶²⁷ dac miał. Ta Powrotno Zapłata jus iest nastąpiono, nie alle ten Lieferunek⁶²⁸ tei obiekanie⁶²⁹ Monki.

Partyje sgodzieli się, ponewiarz Obskarzony swoję Obwionsky [p. 401] przisnał tam, ze Skarziciel się z 2 Twardami saspokoiz⁶³⁰ hce, kedy Obskarzony mu te Pinondze jeczce wtem Miesioncu zapłaci.

Jak by alle nie szapłacioł, to od tego Lieferunku tei Monki nie od stąmpi. Obskarzony obwiązuje się te 2 Twarde wtem postanowionem Czasu zapłacić i ponosi Te Kosta.

P – P – P – P.

Anton Cholewa, Thielmann

Ten Temu Obskarzonemu przicongnony Assystenciant u istuje jego własnorenzne Wykonanie tego przed tem stojancego Zaprzędania.

C. Kunze

z – j – w.

Kunze

[nr 844] p. 401–404 spr. 138 (1851) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska] No. 138. Upewniono w Leschnitz dnia 13^{go} Grudzień Roku 1851.

Na to pissowne Powołanie dostawieli się przed tem [p. 402] nizi podpisanem Godzicielem lub Schidsmannem od Osoby znajomi i w skutecznym Spusobie.

1. Ten Kowal Petrek Cyron z Kziensywschi, 28 Lat starie, ene po polsku, Skarziciel

2. Pan Piekarsky Meister Joseph Scholz tu stont, 28 Lat starie, po polsku i po miemietzku, Obskarzony. Temu ad. 1 był strona Ustawy §. 13 tei Instrukcie od 1^{szego} Moja 1841 jeden Assystencyo wtej Osobie tego Kupczika Carla Kunzego przicongnony.

Przed Zaczieniem tego Zaprzędania u istuje ten nizi podpisany Godziciel na swoja Słuszbiston Przischanga, wtei polsky Mawie tak daleko mocno byc, ze on wni czetac i pizac umie.

Ten Protokoł był takze po polsku, jak tez i po miemietzku wiedzony.

Skarziciel żąda od Obskarzonego za srobiono kowalsko Robota, i to jest:

za Poprawa dwóch Ossi 3th 15 sg -

za jeden Pług 2 - 8 -

za rosmaite Fraszki⁶³¹ - 19 - 6.

= 6 - 12 - 6 pf.

[p. 403] Obskarzony objasnio, ze on za Poprawa tej Ossi Skarzicielowi 2 Twarde płacic chce.

Tyczący sie tego Pługa, to Obskarzony tego samego nie obstalował, tylko jego acia⁶³² (Schwiegervater:), którego się Skarziciel trzymac ma, hoc on już zato uspokojony być mo. Do tech 19 Czieszkich i dwa Pientoki za Fraszki przisna się Obskarzony a hce tak temu Skarzicielowi 2 Twarde 19 Czie-

⁶¹⁷ Mynarzy – ‘młynarski’.

⁶¹⁸ Wycucznik – ‘były właściciel jakiegoś majątku, przebywający na wycugu, czyli na żywociu u obecnego gospodarza’.

⁶¹⁹ Jenó – ‘tylko’.

⁶²⁰ *Instruction für die Schiedsmänner in den Provinzen Preußen, Schlesien, Brandenburg, Sachsen und Pommern, Extraordinaire Beilage zum XXXV. Stück des Amtsblattes 1841.*

⁶²¹ Jak następuje.

⁶²² Obiecał.

⁶²³ Wynagrodzenie?

⁶²⁴ Powrotna zapłata – ‘spłata długu’.

⁶²⁵ Ćwairka – ‘ćwierć cetnara, wg miary pruskiej niecałe 13 kg’.

⁶²⁶ Rżanej – ‘żytniej’.

⁶²⁷ Starą miarą: prawdopodobnie wg jednostek austriackich: cetnar austriacki miał 56 kg, ćwierć cetnara wynosiłoby więc 14 kg.

⁶²⁸ Lieferunek – ‘dostawa’ (z niem. Lieferung).

⁶²⁹ Obiecaniej.

⁶³⁰ Zaspokoić.

⁶³¹ Drobiazgi, małe przedmioty.

⁶³² Teść.

skich 2 Pientoki zapłacić, nie alle te sądane 6 Twarde 12 Cieskich⁶³³ Szies Pfennikow. Obskarzony chce temu p. Cyroniowi te 2 Twarde 19 Cieskich 6 Pfennikow razem zapłacić, co on (Skarziciel) ale przyjone niechce.

Sgoda nie przisła do stanu. Pomiarkuje się⁶³⁴, ze Skarziciel temu Godzicielowi 5 Cieskich (pierwszy wystzał⁶³⁵ Kustow) dał.

Skarziciel sąda Wygotowanie tego Zaprzędania.

P. – P. – P. – P.

Skarziciel odmawia też Zamiana tej Zasady ten Podpis⁶³⁶.

Scholz

[p. 404] Ten Skarzicielowi przicongnony Assystenciant zawiadzają⁶³⁷ jego Odmawianie Podpisu.

L. Kunze

z – j – w

Kunze

Ausfertigung untern 15/12. 51. ertheilt.

Kunze

[nr 845] p. 404-405 spr. 139 (1851) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska] No. 139 Upewniono w Leschnitz dnia 13^o Grudnia Roku 1851.

Przed tem nizi podpisanem Schiedsmanem lub Ugadzaczem dostawili się na te ustawne Powołanie od Osoby znajomy i wskuttecznem Spusobie:

1. Skarziciel, Tkac Johann Rudzky tu stont, 40 Lat starie, eno po polsku

2. Swiec⁶³⁸ Valentin Gerlich tu stont, 55 Lat starie, eno po polsku.

Partye niunion⁶³⁹ doskonalne czytac ani pizac, son tez tei niemiezki Mawie nie mocni, dla tego im było strona Ustawu §.13. tei Instrukcie od 1^{schego} Moja 1841, i to jest.

Temu ad1. Ten Kupczik Carl Kunze

Temu ad2. Ten mieski Sługa Steiner za Assystensiuw przicongnony.

[p. 405] Przed Zaczeciem tego Zaprzędanie u istuje ten Ugadzacz na swoje Słusbiston Przischęnga wtei polsky Mawie tak daleko mocny być, co by on wni czetac i pizac mok. Ten Protokół był także popolsku, jak po niemiezku wiedzony. Skarziciel ząnda od Obskarzonego 3 Twarde 5 Cieskich s jedny Owocny Czynnosci.

Obskarzony nie zapiera eno tego, alle tez utrzymywa, ze onemu stei samei Czynnosci jesce 4 Twarde 20 Cieskich przidze. Sgoda nie mogła do Stanu prziwiedzono być.

Kosta będą spuzcone⁶⁴⁰.

P – P – P – P

xxx Joh. Rudzky, Walentin Gierlich

Ci Assystencie zaswiadcza je te własnorenzne Wykonanie tego Zaprzędania strona tych Partyow.

Steiner, L. Kunze

z – j – w.

Kunze

[nr 846] p. 405-407 spr. 140 (1851) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska] No. 140. Upewniono w Leschnitz dnia 13^o Grudnia Roku 1841⁶⁴¹.

Na te ustowne Powołanie⁶⁴² [p. 406] dostawili się przed tem nizi podpisanem Ugadzaczem od Osoby snajomi i wskuttecznem Sbusobie.

1. Skarzicielka, Josepha wydano Krawiec Sebastian Wyschkowsky tu stont, 40 Lat staro, z Assysten-

⁶³³ Czeskich.

⁶³⁴ Zaświadcza się.

⁶³⁵ Wystzał?

⁶³⁶ Zmiany zasad składania podpisu?

⁶³⁷ Zaświadcza ją.

⁶³⁸ Szewc.

⁶³⁹ Nie umią 'nie umieją'.

⁶⁴⁰ Darowane.

⁶⁴¹ Zapis błędny, to rok 1851.

⁶⁴² Powołanie.

ciem jeigo Męenza, enopo polsku.

2. Obskarżono, Josepha wydano Menaz⁶⁴³ Głowatzky, 35 Lat staro, eno po polsku / jei Męnz jest przy Woisku i nie mog się dostawic. Ponieważ obie Partye czetac i pizac doskonale nie umiom, a tez tei miemiecki Mawie nie mocni son, to im było strona Ustawa §.13 tei Instrukcie od 1^{szego} Moja 1841 od Ugadzaca, i to iest

Tej ad. 2 Ten Kupczik Carl Kunze, dla tych ad1. Ten mieski Sługa Steiner za Assystenciov przicongnony. Przed Zaczenciem tego Zaprzędania u istuie ten Ugadzac no swoją Słusbiston Przischęną, ze on wtei polski Mawie tak daleko mocny jest, coby on wni czteac⁶⁴⁴ i pizac umioł. Tie Zaprzędania było tak temu także w miemiecki, jak tez i wpolsky Mamie⁶⁴⁵ wiedzone.

[p. 407] Ta Sebastianka⁶⁴⁶ Wyschkowska skarży, ze ona od tei Obskarżony Josepha wydano Menarki⁶⁴⁷ Głowatzki w 8me⁸⁰ Listopada ukrzywdzono była, ato jest bez te słowa:

„wy /frzoze⁶⁴⁸:/ Słodziej Cygonio”.

Obskarżono zapiera się i powiada, ze jedna Curka tei Skarzicielki, ktoro jei Krowa biła, od ni /Ty Głowatzky:/ uganiono była.

Sgoda nie prziesła do stanu i prosiła ta Skarzicielka o ten do Natęzaciana⁶⁴⁹ tei sondowny Skargi potrzebny Zawiadzenie.

P – P – P – P

xxx Josepha Wyschkowsky, xxx Sebastian Wyschkowsky, xxx Josepha Głowatzki

Ci Assystencije zawiadzają te własnorenne Wykonanie tego przed tem stojącego Zaprzędania strona tych Partyow.

S. Kunze, Steiner

z – j – w

Kunze

[nr 847] p. 408-409 spr. 141 (1851) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska] No. 141. Upewniono w Leschnitz dnia 13. Grudzenia Roku 1851.

Na to ustowne Powołanie dostawili się przed tem nizi podpisanem Schiedsmanem lub Ugadzac od Osoby znajumi i wskuttecznem Spusobie:

1. Ten Kowol Johann Prusko z Frei Vogtei Leschnitz, 58 Lat stary, Skarziciel, eno po polsku.

2. Obskarżony, Komornik i Wyrobnik Johann Sulik z Leschnitz, 33 Lat stary, tez po polsku.

Poniewaz Partye tei miemiecki Mawie nie mocny som i tez doskonale czetac i pizac nie umiom, to im było dla tego strona Ustawy §.13. tei Instrukcie od 1^{szego} Moja 1841.

Temu Skarzicielowi ad.1. Ten Kupczik Carl Kunze, Temu Obskarżonemu ad2. Ten mieski Sługa Steiner za Assystenciov od tego Ugadzaca przicongnony, ponieważ oba szadnego Assystencija se sobą na Miesce prziwiedli.

Przed Zaczenciem tego Zaprzędania u istuje ten Ugadzac na swoją Słusbiston Przisięga, wtei polsky i miemiecki Mawie tak daleko mocny być, co by wni gadac i pisac umioł.

Ten Protokół był temu w miemiecki i w polski Mawie [p. 409] wiedzony. Skarziciel ząnda od Obskarżonego 12 Cieskich za Poprawy dwóch Dłotkow⁶⁵⁰ i za Wygotowania jednego nowego. Obskarżony usnawa i ze to prawie jest, obwionsuje się te 12 Cieskich na Gody tego R. zapłacić i odbiera te Skosta 2 sg. 6 pf Skarzicielowi, który je jus zapłacił, tyz na Gody nazad wrocic.

P. – P. – P. – P.

xxx Johann Prusko, xxx Johann Sulik

Ci Assystencije zawiadzają te własnorenne Wykonanie tego przed tem stojącego Zaprzędania stro- na tych Partyow.

S. Kunze, Steiner

z – j – w.

⁶⁴³ Młynarz.

⁶⁴⁴ Czytać.

⁶⁴⁵ Mowie.

⁶⁴⁶ Żona Sebastiana, Sebastianowa.

⁶⁴⁷ Młynarki.

⁶⁴⁸ Wszarze.

⁶⁴⁹ Niejasne tłumaczenie niem. Anstrengung.

⁶⁵⁰ Dłutek.

Kunze

[nr 848] p. 409-411 spr. 142 (1851) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska] No. 142. Upewniono w Leschnitz dnia 13^{tego} Grudzenia Roku 1851.

Na te ustowne Powołanie przed tem nizi podpisanem [p. 410] Schiedsmanem lub Ugadzaca od Osso-by znajomi i wskuttecznem Spusobie:

1. Ta niewydano Franziska Grabowsky, 21 Lat staro, eno po polsku

2. Ta Agatha wydano Ignatz Grzonka, 35 Lat staro, z Assystencii jeiga Męenza, eno po polsku.

Partye nie umiom doskonale pizac ani czetac i son tez wtei miemietzki Mawie nie mocny, dla tego im było strona Ustawu §.13. tei Instrukcie od 1^{schego} Moja 1841. i to jest

Tei Skarzicielkie ad1. Ten Kupczyk Carl Kunze

Tei Obskarzony ad2. Ten mieski Sługa Steiner za Assystenciov od Ugadzaca przicongnono.

Przed Zaczenciem tego Zaprzędania, u istuie ten Ugadzac na swoją Słusbiston Przisięga, by on wni mawici pizac⁶⁵¹ umioł. Ten Protokół był także wymietzki, jak tez i wpolski Mawie wiedzony.

Skarzicielka zanda o tei obskarzony za krawiecko [p. 411] Robota 7 Cieskich.

Obskarzono usna to i obieca za 14 Dnie Zapłata czynic.

Kosta będą spuscone.

P – P – P – P

xxx Agathe Grzonka, Ignatz Grzonka, xxx Franciska Grabowski

Ci Assystencie zawiadzają te własnorenzne Wykonanie tego Zaprzędania strona tych, ktorem oni za Assystenciov przicongnoli byli.

S. Kunze, Steiner

z – j – w.

Kunze

[nr 849] p. 412-414 spr. 1 (1851) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska] No1. Upewniono w Leschnitz dnia 31^{tego} Grudznia Roku 1851.

Na te pisowne Powołanie, ktore trzi razy sie stało, ponieważ oba pierwsze Razy Skarziciel i Obskarzony wkupie w doma nie byli, dostawili się już roz dzischie⁶⁵² przed tem nizi podpisanem Schiedsmannem lub Ugadzaczem

1. Ten Tkotz⁶⁵³ Franz Cingler, 31. Lat stary, Skarziciel

2. Ten Schwiec⁶⁵⁴ Franz Kolonko, 27 Lat stary, Obskarzony.

Oba eno po polsku, od Osoby znajomi i wskuttecznem Spusobie.

Partye nie umiom także doskonale Pisac, jak tez i czetac, som tez tei miemietzki Mawie nie mocni, także im było strona Ustawu §.13 tei Instructie od 1^{schego} Maia 1841 i to jest

Temu Skarzicielowi ad I Ten Kupczik Carl Kunze,

Temu ad2. Ten Mieski Sługa Steiner za Assystencia od tego Ugadzaca przicongnono, ponieważ Oba zadnych Assystencyow na Miesce prziwiedli. [p. 413] Przed Zacienciem tego Zaprzędania uistuje na swoje Słusbiston Przischengę w tei polsky i miemietzki Mawie tak Daleko mocny być, ze on wtei samy pisac, mawic i czetac umnie. Ten Protokoll był także wymietzki i wpolski⁶⁵⁵ Mawie wiedzony. Skarziciel obcienza⁶⁵⁶ się oto, zeon Obskarzonego w 17^{tego} Pazdziernika 1851. obrazony był.

Sgoda nie przisła do stanu, Skarziciel żada tak temu Wygotowanie jednego Zawiadzania, co by on ta Zec⁶⁵⁷ na sądowy Drodze mog dali posukowac⁶⁵⁸ dac.

Temu samemu było powiedzano 10 Cieskich Kostow zapłacic, a po tem mu byndzie te Zawiadzanie wydano.

P – P – P – P

Franz Zingler, Franz Kolonko

⁶⁵¹ Mówić i pisać.

⁶⁵² Dzisiaj.

⁶⁵³ Tkacz.

⁶⁵⁴ Szewc.

⁶⁵⁵ W polskiej.

⁶⁵⁶ Uskarża się.

⁶⁵⁷ Rzecz, sprawa.

⁶⁵⁸ Poszukiwać – ‘dochodzić’.

Ci Assystencie zawiedzają te własnorenne Wykonanie tego przitomnego [p. 414] Zaprzędania strona tych, ktem oni przicongnani byli.

S. Kunze, Steiner

z – j – w.

Kunze

[nr 850] p. 414-416 spr. 2 (1851) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska] No.2. Upewniono w Leschnitz dnia 31^{tego} grudnia Roku 1851.

Na te ustowne Powołanie⁶⁵⁹ dostawili się przed tem nizi podpisanem Schiedsmanem lub Ugadzaczem od Osoby znajomi i wskuteczmem Spusobie:

1. Skarziciel, Schwiec⁶⁶⁰ Ignatz Grzonka, 39 Lat starie,

2. Obskarzono Gdowa⁶⁶¹ Rosa Grabowsky, 46 Lat staro.

Partye nie umion doskonale pisac ani czetac, som tez wtei miemietzki Mawie nie mocni, takze im było strona Ustawy §.13. tei Instructie od 1^{schego} Moja 1841, i to jest temu Skarzicielowi ad I Ten Kupczik Carl Kunze,

Temu Obskarzonemu ad2. Ten mieski Sługa Steiner [p. 415] od tego nizi podpisanego Ugadzacza przicongnono, poniewaz zadne Assystencie na miesce prziwied zoni byli.

Przed Zacienciem tego Zaprzędania uistuje ten nizi podpisany Ugadzacz na swoją Słusbiston Przischęngę, ze on wtei polski Mawie Pisania i Mawienia mocny jest. Ten Protokoll był wymietzki i wpolsky mawie także wiedzony.

Skarziciel żąda od tego Obskarzonej 18 Cieskich za duszne⁶⁶² Mieskanie.

Partye ugodzili się tak daleko, ze Obskarzono się obwiąza, do 8schem Dnie temu Skarzicielowi 2 Cieskie 6 Pfennikow zapłacic, który ony⁶⁶³ ten Ostatek upusci⁶⁶⁴.

Kosta byłą upuscone⁶⁶⁵.

P – P – P – P

Ignatz Grzonka, xxx Rosa Grabowsky

Ci Assystencie zawiadzają [p. 416] te własnorenne Wykonanie przitomnego Zaprzędania strona tych, ktem oni przicongnani byli.

S. Kunze, Steiner

z – j – w

Kunze

[nr 851] p. 416-418 spr. 3 (1851) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska] No. 3. Upewniono w Leschnitz dnia 31^{tego} Grudnia Roku 1851.

Na moczazne⁶⁶⁶ ustawne⁶⁶⁷ Powołanie dostawili się przed tem nizi podpisanem Schiedsmanem lub Ugadzaczem

1. Skarzicielka Ernstina Kley, 32 Lat staro

2. Obskarzony Schwiec Franz Brodtko, 42 Lat stary,

od Osoby znajomi i wskuteczmem Spusobie.

Partye umiom, i to jest: eno ta ad1. pisac i czetac i pomymietzku, i po polsku gadac, ten Obskarzony ad2. tego wszistkiego nieumie, było mu także od tego nizi podpisanego Ugadzacza za Assystencia ten mieski Sługa Steiner przicongnony, poniewaz on zadnego Assystencia na Miesce prziwiod.

Przed Zaczenciem [p. 417] tego Zaprzędania uistuje ten nizi podpisany Ugadzacz na swoją Słusbiston Przischęngą wtei polski Mawie tak daleko mocny byc, co by on wtei samy gadac i pisac poradzić mog. Ten Protokoll był tak temu także w polsky, jak tez w mymietzki Mawie wiedzony.

⁶⁵⁹ Błędnie zam. powołanie.

⁶⁶⁰ Szewc.

⁶⁶¹ Wdowa.

⁶⁶² Dłużne.

⁶⁶³ Onej – 'jej'.

⁶⁶⁴ Daruje.

⁶⁶⁵ Darowane.

⁶⁶⁶ Niejasne tłumaczenie niem. mehrmalige.

⁶⁶⁷ Ustne.

Skarzicielka ząnda od Obskarzonego za jeden Achtel⁶⁶⁸ Piwa, ktore on przed 7 Szwierci⁶⁶⁹ Roku obdzierzał, 1 Twardy 25 Sgr. Obskarzony sprzica⁶⁷⁰ to a powaido⁶⁷¹, ze on eno poł Achtela Piwa za 27 Cieskich 6 fennikow wsion, a eno ta Summa Skarzicielce duzen⁶⁷², i powiada, ze on i to razem⁶⁷³ sapłacic nie moze, tylko dziepierz⁶⁷⁴ az on się troskę spamiento⁶⁷⁵.

Skarzicielka od jeigo Ządania nie oddęndze⁶⁷⁶, ząnda cało Summa. Sgoda nie przisła do Stanu.

P – P – P – P

Ernestine Kley, xxx Franz Brodtka

[p. 418] Monz od Ernstiny Kleyki przistompi do jeich Objasnieniu.

H. Kley

Assystenciant zawiadzuie te własnorenzne Wykonanie tego Zaprzędania strona tego, któremu on był przicongnony.

Steiner

z – j – w.

Kunze

[nr 852] No. 4. Upewniono w Leschnitzu dnia 31^{tego} Grudnia Roku 1851.

Przedem nizi podpisanem Schiedsmanem lub Ugadzaczem dostawili sie na ustowne Powołanie od Osoby snajomi i wskuttecznem Spusobie.

1. Skarziciel, Krawiec Franz Czernik, 32 Lata stary

2. Obskarzony, Schewc Franz Brodtka, 42 Lata stary.

Partye nie umiom doskonale pisac ani czetac, ani tez po miemietzku, i była im takze strona Ustawu §.13. tei Instuccie od 1^{szego} Moja 1841. i to jest:

Skarzicielowi ad1. [p. 419] Ten Kupczyk Carl Kunze,

Obskarzonemu ad2. Ten mieski Sługa Steiner za Assystenciou przicongnioni.

Przed Zaczenciem tego Zaprzędania uistuje ten nizi podpisany Ugadzacz na swoję Słusbiston Przischęgą po polsku gadac i pisac umiec.

Ten Protokoll był tak temu takze po polsku, jak tez i pomiemietzku wiedzony.

Skarziciel ząnda od Obskarzonego 3 Twarde, poniewaz on Obskarzenemu około dwuch Lat 5 Twardych pożyczał, a na ten Dług dziepierz⁶⁷⁷ 2 Twarde odpłacono dostał.

Obskarzony przisna sie do Długu od 3 Twardych i obiecuje Skarziciela az do świętego Michała 1852. zaspłokoic, co od niego przijento było.

Kusta odbiera Obskarzony. Skarzyciel zemda⁶⁷⁸ Wygotowanie tego Zaprzędania.

P – P – P – P

Franz Czernik, xxx Franz Brodtka

Assystencie zawaidzają⁶⁷⁹ [p. 420] Te Wykonanie własnorenngo⁶⁸⁰ Zaprzędania strona tych, ktorym oni przicongnoli byli.

Carl Kunze, Steiner

z – j – w.

Kunze

⁶⁶⁸ Jednostka objętości płynów; w Prusach achtel liczył 3,745 l.

⁶⁶⁹ Czwierci.

⁶⁷⁰ Zaprzeczca.

⁶⁷¹ Błędnie zam. powiada.

⁶⁷² Dłużeń, winien.

⁶⁷³ Zaraz, natychmiast.

⁶⁷⁴ Dopiero.

⁶⁷⁵ Opamięta się, dojdzie do ładu.

⁶⁷⁶ Odejdzie, odstąpi.

⁶⁷⁷ Dopiero.

⁶⁷⁸ Żąda.

⁶⁷⁹ Zaświadczają.

⁶⁸⁰ Własnoręcznego.

[nr 853] p. 420-422 spr. 5 (1851) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska] No. 5. Upewniono w Leschnitz dnia 31^{tego} Grudnia Roku 1851.

Na ustowne Powołanie dostawili się przed nizi podpisanem Schiedsmanem lub Ugadzaczem od Osoby znajomi i wskutternem Spusobie

1. Krawiec Franz Czernik, 32. Jahr alt, Skarziciel.

2. Schewcowo Kobieta Constantina Gierlich, 32 Lata staro, Obskarzono.

Partye nie umiom doskonale czytac ani pisac, son tez w miemietzky Mawie nie mocny, także im było strona Ustawy §.13 tei Instrukcie od 1^{schego} Moja 1841 i to jest, Skarzicielowi ad1. Ten Mieski Sługa Steiner

ten ad2. Ten Kupczik Carl Kunze za Assystenciam od Ugody [p. 421] Ugadzaca przicongnono, ponieważ Oba zadnego Assystencia na Miesce prziwiedli.

Przed Zacienciem tego Zaprzeczenia osjasnuje⁶⁸¹ Ugodzacz na swoją Słusbiston Przisiąga, tei polsky Mawie tak daleko mocny być, co by on wtei samy gadac i pisac poradzić.

Ten Protokoll był tak temu wmiemietzky i polski Mawie wiedzony.

Skarziciel zanda od Obskarzony za Krawiecko Robota 24 Cieskich.

Obskarzono przisna się ta Summa Skarzicielowi dužno być, podawo ale za Płacno Niemorzno.

Skarziciel zanda dla dalszego Posładowania⁶⁸² Wygotowanie tego przitomnego Zaprzeczenia.

Kosta musi Skarziciel ponosic.

P – P – P – P

Franz Czernik, xxx Constantine Gerlich

[p. 422] Assystencie zawiadzajom te własnorezne Wykonanie tego Zaprzeczenia strona tych, ktorem oni przicongnoni byli.

Steiner, Carl Kunze

z – j – w.

Kunze

[nr 854] p. 422-424 spr. 6 (1851) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska] No. 6. Upewniono w Leschnitz dnia 31^{tego} Grudnia Roku 1851.

Przed nizi podpisanem Schiedsmanem lub Ugadzaczem dostawili się na ustowne Powołanie od Osoby znajomi i wskuttecznem Spusobie.

1. Skarziciel, Krawiec Franz Czernik, 32 Lata stary

2. Obskarzony, Szewc Ignatz Grzonka, 39 Lat stary.

Partye mie umiom doskonale pisac ani czetac, som tez tei miemietzki nie mocny, także im było strona Ustawy §.13 tei Instrukcie od 1^{schego} Moja 1841, i tejest

Skarzicielowi ad1. Mieski Sługa Steiner, a Obskarzonemu [p. 423] Kupczik Carl Kunze za Assystenciam od nizi podpisanego Schiedmana lub Ugadza⁶⁸³ przicongnono, ponieważ Oba zadnego Assystencia na Miesce prziwiedli.

Przed Zacienciem tego Zaprzeczenia uistuje ten Ugadzacz na swojen Słubiston⁶⁸⁴ Przischangę po polsku mawic i pisac umiec.

Ten Protokoll był tak temu po polsku i po miemietzku wiedzony.

Skarziciel zanda on⁶⁸⁵ Obskarzonego 18 Twardych, ktore on Obskarz. w Wiosna tego Roku pozyczał. Obskarzony przisna się do tego, podawo ale Zapłacno Niemozncz., obiecuje ale Zapłata, jak skoro będzie mog.

Sgoda nie przisła do Stanu.

Skarziciel zanda Wygotowanie tego Zaprzeczenia.

P – P – P – P

Franz Czernik, Ignatz Grzonka

Assystencie zawiadzają [p. 424] te własnorencne Wykonanie, przitomnego Zaprzeczenia strona tych, ktorem oni przicongnoni byli.

⁶⁸¹ Oświadcza.

⁶⁸² Postępowania sądowego.

⁶⁸³ Błędnie zam. Ugadzacza.

⁶⁸⁴ Błędnie zam. służbistą – 'służbową'.

⁶⁸⁵ Błędnie zam. od.

Steiner, Carl Kunze

z – j – w

[nr 855] p. 424-426 spr. 7 (1851) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska] No. 7 Upewniono w Leschnitz dnia 31^{tego} Grudnia Roku 1851.

Na ustowne Powołanie dostawili się przed tem nizi podpisanem Schiedsmannem lub Ugadzaczem od Osoby znajomi i wskuttecznem Spusobie:

1. Josepha wydano Menazc⁶⁸⁶ Głowatzky, 35 Lat staro, Skarzicielka, ktorej Mężn koli Zabrania do Wioska sniom nie mog prziesc⁶⁸⁷.

2. Josepha wydano Krawiec Sebastian Wyschkowsky, około 50 Lat staro, w Assystencję jeigo Mężna. Partye nieumiom doskonałne czytac ani pisac, som tez tei miemietzky Mawie nie mocny, [p. 425] tak temu onem za Assystencia i to jest, tei Skarzicielce ad1. Kupczik Carl Kunze, Obskarzonę ad2. Ten Mieski Sługa strona Ustawy §.13 tei Instruccie od 1^{schego} Moja 1841. za Assystenciou przicongnony, ponieważ Oba zadnych na Miesce prziwiedli.

Przed Zacienciem tego Zaprzędania uistuje ten Ugadzacz na swoją Słusbiston Przischenga wtei polski Mawie tak daleko mocny być, ze by on wtei samy mawic i pisac poradzić mog.

Ten Protokoll był tak temu po polsku i po miemietzku wiedzony.

Skarzicielka utrzymywa, co 26^{te} Pazdzernika tego Roku w Poborschowie⁶⁸⁸ od tej Obskarzony obrazono była.

Obskarzono wypiera tego i powiada, ze ona do Skarzicielki eno powiadała, za ta samo [p. 426] wielki Miech ma, sktorego ona suje.

Sgoda nie przisła do Stanu.

Skarzicielka zanda te przepisane Zawiadzanie, dla Posladowania⁶⁸⁹ tei Zecy przed Ząndem.

P – P – P – P

xxx Josepha Głowatzky

Nizli Obskarzono podpisała, sgodzieli się Partye tem, ze oni sobie słobuch Stron te Obrazenia, jak one wtem Zaprzędaniu od 13^{tego} tego Miesonca No. 140 i wten przitomnen blizi⁶⁹⁰ naznacono jest, odpuszają.

P – P – P – P

xxx Josepha Głowatzky, Josepha Wyschkowsky, Sebastian Wyschkowsky

Assystencije zawiadzają te własnorezne Wykonanie przitomnego Zaprzędania strona tych, ktorym oni przicongnoni byli.

Carl Kunze, Steiner

z – j – w

Kunze

[nr 856] p. 427-429 spr. 8 (1852) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska] No. 8. Upewniono w Leschnitz dnia 3^{tego} Stycznia Roku 1852.

Na pisowne Powołanie dostawili się przed tem nizi podpisanem Schiedsmanem lub Ugadzaczem

1. Ten Szewc Franz Kolonko, 27 Lat stary, tu stont, za Skarziciela.

2. Josepha wydano Severin Stoekel, 34 Lata staro, pez jeigo Menza.

3. Josapha wygdowano⁶⁹¹ Kolonko, 48 Lat staro, Obie Obskarzone tu stont. Wietzke⁶⁹² Trzi znajomi i wskuttecznem Spusobie.

Partye nie umiom doskonałne pisac ani czetac, som tez tei miemiezki Mawie nie mocni; także im było strona Ustawa §.13. tei Instruccie od 1^{schego} Moja 1841 i to jest

Skarzicielowi ad1. Kupczik Carl Kunze.

Obskarzonemu ad2. Mieski Sługa Steiner, [p. 428] a ty Obskarzony ad3. ten Pizaz⁶⁹³ Pan Julius Ga-

⁶⁸⁶ Młynarz.

⁶⁸⁷ „Mąż z powodu zabrania do wojska z nią nie mógł przyjsć”.

⁶⁸⁸ Poborszów, Poborszowe, Poborschau – wieś w powiecie kozielskim, licząca w 1830 roku 70 domów i 367 mieszkańców. Należała do parafii katolickiej w Mechnicy. We wsi znajdowała się szkoła katolicka.

⁶⁸⁹ Dochodzenia.

⁶⁹⁰ Bliżej.

⁶⁹¹ Owdowiała.

⁶⁹² Wszystkie.

⁶⁹³ Pisarz.

etner za Assystencia od Ugadzaca przicongnono, poniewaz wrzeczy⁶⁹⁴ Trzi zadnego Assystencia na Miesce prziwiedli. Przed Zacienciem tego Zaprzecania uistuje ten nizi podpisany Ugadzac na swoja Słusbiston Przischengą wtei polsky Mawie i miemietzki Mawie tak daleko mocny być, coby on wtei samy gadac i pisac poradzić mog.

Ten Protokoll był tak temu wymietzki i polsky Mawie wiedzony.

Skarziciel utrzymywa, ze one od tych obuch Obskarzonych w 2^{gis}o albo 3^{cigo} Grudnia przestego Roku obrazona była.

Obskarzone wypierają sie tego.

Skarziciel zgodził się [p. 429] z Josephą wydaną Severin Stoekel tem, ze Skarziciel tei Obskarzony odpusci, i te Kusta / 2 Cieskie 11 Pfennikow, a Obskarzono tez 2 Cieskie 11 Pfennikow dla Zapłaty do Trzech Dniach odbierają. Między Skarzicielem i ty Josepha Kolonko nie przisła zadna Sgoda do Stanu, także było te przed tem stojance Zaprzecanie Partyom przeczytane, ie tez przetłomacono, przijento i podpisano.

Przed Podpisem prosił Skarziciel to te przepisane Zawiadzenie.

Franz Kolonko, xxx Josepha Stekel, xxx Josepha Kolonko

Assystencie zawiadzią te własnorezne Wykonanie tego Zaprzecania strona tych, ktorem oni za Assystencio przicongnoni byli.

Carl Kunze, Steiner

z – j – w

Kunze

[nr 857] p. 430–432 spr. 9 (1852) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska] No. 9. Upewniono w Leschnitz dnia 3^{cigo} Stycznia Roku 1852.

Na pisowne Powołanie dostawili się przed tem nizi podpisanem Schiedsmanem lub Ugadzaczem

1. Josepha wydano Mulors⁶⁹⁵ Corat⁶⁹⁶ Pietrzik, 25 Lat stary, w Assystencyi jeigo Męża, za Skarzicielka, tu stont.

2. Szews Mathes Dylga, 40 Lat stary, tu stont, za Obskarzonego.

Wziescy trzy znajomi i skutecznem Spusobie.

Partye nie umiom doskonalne pisac ani czytac, son tez wymietzki Mawie nie mocni, także im było strona Ustawa §.13. tei Instructie od 1^{schego} Moja 1841 i to jest ty Skarzicielce ad1. i jej Menzowi ten Kupczyk Carl Kunze, Obskarzonemu ad2. Ten Mieski Sługa Steiner, za Assystencia od Ugadzaca przicongano, [p. 431] poniewaz obie Cięci zadnego Assysencia na Miesce prziwiedli. Przed Zacienciem tego Zaprzecania uistuje ten nizi podpisany Ugadzac na swoja Słusbiston Przischengę wtei polsky i miemietzki Mawie tak daleko mocny być, co by on wtei sama gadac i pisac poradzić mog.

Ten Protokoll był tak temu także wymietzki, jak tez i w polsky Mawie wiedzony.

Skarzicielka utrzymywa, ze ona łonskiego⁶⁹⁷ Roku Obskarzonemu 4 Twarde 15 Cieskich na 14 Dnie pozycala i ta Zapłata tego Długu ząnda.

Obskarzony przisna się, ze on łonskiego Roku od Skarzicielki 4 Twarde 15 Cieskich pozycal, ale nie na 14 Dnie, tylko na jeden Rok.

Partye sgodzieli się potem tam, ze Obskarzony Dylga się obwiąza do świętego Jana⁶⁹⁸ t. R. [p. 432] albo az do Konca tego Roku Skarzicielce 4 Twarde 15 Cieskich przy zandowej⁶⁹⁹ Exekucie zapłacic i te Kosta, które 9 Cieskich 6 Pfennik zrobioto, ponosic.

Ostatnie dla Zapłaty do 8 Dniach.

P – P – P – P

Dylga, Jospha Pietrzik, Carl Pietrzik

Assystencie zawiadzią te własnorezne Wykonanie tego Zaprzecania strona tych, ktorem oni za Assystencia przicongnoni byli.

Carl Kunze, Steiner

⁶⁹⁴ Wszyscy.

⁶⁹⁵ Murarz.

⁶⁹⁶ Conrad.

⁶⁹⁷ Zeszłego.

⁶⁹⁸ 24 czerwca.

⁶⁹⁹ Sądowej.

z – j – w
Kunze

[nr 858] p. 432-435 spr. 10 (1852) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska] No. 10. Upewniono w Leschnitz dnia 3^{ciego} Stycznia Roku 1852.

Na pisowne Powołanie dostawili się przed tem [p. 433] podpisanem Ugadzaczem.

1. Theresia wydano Muloz⁷⁰⁰ Grzesista, 66 Lat staro, ze Skarzycielka, w Assystencyi jeigo Menza Simona Grzesisty z Kziensywschi.

2. Szewc Peter Rudner z Kienzywschi, 28 Lat stary, za Obskarzonego.

Oba znajomi i wskuttecznem Spusobie.

Partye nie umio doskonalne pisac ani czetac, som tez wtei niemietzki Mawie nie mocni, takze im było strona Ustawu §.13. tei Instructie od 1^{schego} Moja 1841 i to jest

Skarzicielce ad1. i jei Menzowi ten Kupczik Carl Kunze,

Obskarzonemu ad2. Ten Mieski Sługa Steiner za Assystencia od Ugadzaca przicongnoni, ponieważ obie Ciensci zadnego Assystencia na Miesce prziwiedli.

[p. 434] Przed Zacięciem tego Zaprzędania uistuje ten nizi podpisany Ugadzacz na swoją Słusbiston Przischąga tei polsky i mymietzki Mawie tak daleko mocny być, ze on wtei samej gadac i pisac poradzi. Ten Protokoll był tak temu wymietzki i wpolsky Mawie wiedzony.

Skarzicielka utrzymywa w 29^{tego} Grudnia przesłego Roku od Obskarzonego bez to obrazono będnąc, ze jak ona po konsek Skory do Obskarzonego przisła, który obskarzony i duzen⁷⁰¹ był, Obskarzony jom do Dzwi wytirpno⁷⁰².

Obskarzony spiera to. Miedzy Partyami przisła tako Sgoda do Stanu, ze Skarzicielka Obskarzonemu odpusci i Obskarzony te Kusta, ktore 9 Cieskich 6 Pfennikow srobiom dla zapłaty do 8 Dniach odbiera. Od tego ma Skarzicielka te zapłacone [p. 435] 5 Cieskich nazod⁷⁰³ dostac.

P – P – P – P

Pietr Ruder, xxx Theresia verehl. Grzesista, xxx Smion⁷⁰⁴ Grzesista

Assystencie zawiadzają te własnorenzne Wykonanie tego Zaprzędania strona tych, ktorem oni za Assystenciou przicongnoni byli.

Carl Kunze, Steiner

z – j – w
Kunze

[nr 859] p. 435-437 spr. 10 (1852) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska] No. 10. Upewniono w Leschnitz dnia 13^{tego} Stycznia⁷⁰⁵ Roku 1852.

Na pisowne Powołanie dostawili się przed tem nizi podpisanem Schiedsmanem lub Ugadzaczem od Osoby znajomi i wskuttecznem spusobie. [p. 436] 1. Franciska verehl.⁷⁰⁶ Dylga, 26 Lat staro, w Assystenciem jeigo Menza, Szewca Pawol Dylga, Skarzicielka

2. Marjanna owdowiono Skac⁷⁰⁷ Cingler, 57 Lat staro, obie tu stont.

Partye nie umiomo doskonalnie pisac ani czetac, są tez tei niemietzki Mawie nie mocni, takze im było strona Ustawu §.13. te Instrukcie od 1^{schego} Moja 1841 i ci są: ad1. Kupczik Carl Kunze, Temu ad2. Pizaz⁷⁰⁸ Julius Gaertner za Assystenciou od Ugadzaca przicagnony, ponieważ Oba zadnego Assystencia na miesce prziwiedli.

Przed Zacięciem tego Zaprzędania uistuje ten nizi podpisany Ugadzacz na swoją Słusbiston Przisięga, ze on tej polski i niemietzki Mawie tak daleko mocny iest, co by on wni gadac i pisac umią.

Ten Protokoll był tak temu wnimietzki i polsky wiedzony. Skarzicielka powiada, ze ona Obskarzony

⁷⁰⁰ Murarz.

⁷⁰¹ Dłużeń.

⁷⁰² Wyrzucił.

⁷⁰³ Z powrotem.

⁷⁰⁴ Simon.

⁷⁰⁵ Stycznia.

⁷⁰⁶ Verehl. – ‘zamężna’ (z niem. verehelichte).

⁷⁰⁷ Może: Tkacz.

⁷⁰⁸ Pisarz, kancelista.

na Koncu Roku 1860 jedne Łaty srobyła, za ktoro Robota i Obskarzona jesce 25 Czeskich dużno⁷⁰⁹. Obskarzono przisna się⁷¹⁰ i opwiąsuje się⁷¹¹ Skarzicielce ten Żądane⁷¹² [p. 437] na dwa Raży aż do 14 Dnie zapłacić.

Skarzicielka przinmnie to. Obskarzoni ponosi Kosta.

xxx Marjanna Cingler, xxx Franciska Dylga, Paul Dylga

Assystencie zawiadzaja te własnorenżne Wykonanie tego Zaprzędania strona tych, ktorem oni za Assystenciou przicongnoni byli.

C. Kunze, Gaertner

z – j – w

Kunze

[nr 860] p. 437 [notatka dwujęzyczna, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska]

Registratur

od No. 11 aż do No. 43. są Sgody⁷¹³ między Grofem v. Renar na Strzelcach i Trzidziesci a Trzi Krziesowskich Obywatelow zely⁷¹⁴ Obsadacow⁷¹⁵ gruntu, kuli⁷¹⁶ dużnego⁷¹⁷ Grundzinsu⁷¹⁸ wykonane. Te po jednym wzięte Zaprzędania dd 13 i tez 14^{tego} Stycznia o. są wtek Datch Acta tego Ugadzaca Burmizzcera⁷¹⁹ Kunze dla Roku 1851/2.

z – j – w

Kunze

[nr 861] p. 438 spr. 45 a (1852) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska]

No. 45 a Upewniono wLeschnitzy dnia 20^{tego} Stycznia Roku 1852.

Na te pisowne Powołanie dostawili się przed tem nizi podpisanem Schiedmanem lub Ugadzaczem

1. Ten pęzyrowany⁷²⁰ Naucziiciel Leopold Kowallik, 69 Lat stary, Skarziciel,

2. Ten Gospodarz Emanuel Kowallik, 25 Lat stary, Obskarzony.

Oba od Osoby snajomi i wskuttecznem Spusobie, tez wtei niemietzki Mawie doskonalnie mocni, ten Protokoll był tak temu eno wtei wiedżony.

Skarziciel żąda od Obskarzonego jedna Nadgroda od Komornego za jeden dożywotny pomięzkanski⁷²¹ Wycug⁷²², ktorymu Obskarzony naturalnie⁷²³ nie lieferuje⁷²⁴. Wymaga ta Nadgroda w Wysokosci od 10 Twardych, które on są za jedne Pomięzkanie⁷²⁵ wmiencie musiol płacić; poniewaz mu Obskarzony som ten Wycug nie nakazał.

Obskarzony obwiązuje się Skarzicielowi, namiast⁷²⁶ naturalnego Pomięskania, 8 Twardych rocznie Nadgroda wcałych Ratach prenumerando⁷²⁷ płacić, a Skarziciel Przinnmie to.

P – P – P

Kowallik, Kowallik

z – j – w

Kunze, Schid.

⁷⁰⁹ Dłużna.

⁷¹⁰ Przyznaje się.

⁷¹¹ Obowiązuje się.

⁷¹² Żądane⁷¹² – ‘żądanie, dług’.

⁷¹³ Zgody.

⁷¹⁴ Czyli.

⁷¹⁵ Obsiadaczów – ‘dzierzawców’.

⁷¹⁶ Z powodu, w sprawie.

⁷¹⁷ Dłużnego.

⁷¹⁸ Grundzins – ‘czynsz gruntowy’ (z niem. Grundzins).

⁷¹⁹ Burmistrza.

⁷²⁰ Pęzyrowany – ‘emerytowany’ (z niem. pensioniert).

⁷²¹ Mieszkaniowy.

⁷²² Wycug – ‘obowiążek łożenia na utrzymanie starszego gospodarza w zamian za przekazane gospodarstwo’.

⁷²³ W naturze, w postaci płodów rolnych.

⁷²⁴ Lieferuje – ‘dostarcza’ (z niem. liefern).

⁷²⁵ Mieszkanie.

⁷²⁶ Zamiast.

⁷²⁷ Płacąc z góry.

[nr 862] p. 439-440 spr. 45 (1852) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska] No. 45 a. Upewniono w Leschnitz dnia 20^{tego} Stycznia Roku 1852.

Na pisowne Powołanie dostawili się przed tem nizi podpisanem Ugadzaczem od Osoby znajomi i wskutecznen Spusobie:

1. Skarzicielka, Juliana wydano Szewc Crispin Kolonko tu stond, 29 Lat staro, w Assystencyi jeigo Męża.

2. Obskarzony, Tkaz Franz Cingler, 32 Jahr alt.

Oba od Osoby znajomi i wskutecznen Spusobie.

Partye nie umiom doskonalnie czytac ani pisac, są tez wtei niemietzki Mawie nie mocni, także im było strona Ustawu §.13. tej Instruccie od 1^{schego} Moja 1841. i to jest; Ten ad1. Kupczyk Carl Kunze, Temu ad2. Ten Piżaż⁷²⁸ Julius Gaertner za Assystenciou od Ugadzaca przicongnono, poniewaz oba zadnego Assystenia na miesce prziwiedli.

Przed Zacięciem tego Zaprzędania uistuje ten Ugadzacz na swoją Słusbiston Przysięgą tej polski i niemietzki⁷²⁹ mawie tak daleko [p. 440] mocny być, co by on wtei samy gadac i pisac poradził.

Ten Protokoll był tak temu po polsku i poniemiecku wiedzony.

Skarzicieka⁷³⁰ utrzymywa, ze Obskarzony od ni jeden koz⁷³¹ naOwoc, do którego 4 Miehy się smieściły, pozyczał a jeszcze go nie wrocioł, dla tego żada ona ta Wartość za to, sa 13 Cieskich, ze on Obskarzony przisna się jeden Koz od ni pozyczał, niechce alle te 13 Cieskich zaplacic, eno jeden akurat tem ruwne dla skarzicieki zrobic dar.

Sgoda przisła tam do Stanu, ze Obskarzony Skarzicielce 10 Cieskich za ten Koz, a 5 Cieskich Kusta (Przedrzał) do 14 Godzien nad grodzi, Skarzicielka przinmnie to.

P – P – P – P

Franz Zingler, xxx Juliana Kolonko

Assystencie zawiedzują te własnorenzne Wykonanie strona tych Partyow, ktorem oni przicongnaci bili.

C. Kunze, Gaertner

z – j – w

Kunze

[nr 863] p. 441-442 spr. 46 (1852) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska] No. 46. Upewniono w Leschnitz dnia 20^{tego} Stycznia Roku 1852.

Na pisowne Powołanie dostawili się przed tem nizi podpisanem Ugadzaczem od Osoby znajomi i wskutecznen Spusobie.

1. Skarzicielka, Juliana wydano Szewc Crispin Kolonko tu stond, 29 Lat staro, w Assystencyi jeigo Męża,

2. Obskarzony, Siodłog Christoph Ledwig z Kziensywschie, 36 Lat stary.

Partye nie umiom doskonalne pisac ani czetac, są tez te niemietzki Mawie nie mocni, także im było strona Ustawu §.13 tej Instruccie od 1^{schego} Moja 1841 i to jest:

tem ad1. Kupczik Carl Kunze

temu ad2. Piżaż⁷³² Julius Gaertner za Assystenciou przicagnono.

Przed Zacięciem tego Zaprzędania objasnio Ugadzacz na swoją Słusbiston Przischęną po polsku gadac i pisac umiec. Ten Protokoll był tak temu po polsku i po niemiecku wiedzony.

[p. 442] Skarzicieka żada od Obskarzonego p. Ledwig 7 Cieskich i 6 Pfennikow za wzięty Trunek.

Partye juz się przed tem zgodzieli.

Obskarzony ponosi ta Nadgroda od 5 Cieskich Kuta⁷³³ Przesstrzał na Skarzicielki. Skarzicielka przięmnie to.

P – P – P – P

xxx Christoph Ledwig, xxx Juliana Kolonko

Assystencie te własnorenzne Wykonanie tego Zaprzędania strona tych Partyow, ktorem oni przicognonci bili.

C. Kunze, Gaertner

⁷²⁸ Pisarz, kancelista.

⁷²⁹ Niemieckiej.

⁷³⁰ Skarzicielka.

⁷³¹ Kosz.

⁷³² Pisarz, kancelista.

⁷³³ Kusta – 'koszta'.

z – j – w
Kunze

[nr 864] p. 442-445 spr. 47 (1852) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska] No. 47. Upewniono w Leschnitz dnia 20^{tego} Stycznia Roku 1852.

Na pisowne Powołanie dostawili się przed tem nizi podpisanem Ugadzaczem [p. 443] od Osoby snajomi, i wskuteczne Spusobie

1. Szewc Franz Kolonko, 28 Lat stary, tu stond, Skarzyciel

2. Obskarzony, Tkac Franz Cingler, 32 Lata stary, tu stąd.

Partye nieumiom doskonalnie czetac ani pisac, są tez wtei niemiecki Mawie nie mocni, także im było strona Ustawu §.13. tej Instruccie od 1^{schego} Moja 1841 i to jest.

Temu ad1. Kupczyk Carl Kunze

Temu ad2. Piżaż Julius Gaertner za Assystenciou przicagnono, ponieważ Oba takich na Miesce nie prziwiedli.

Przed Zacięciem tego Zaprzędania, uistuje ten nizi podpisany Ugadzacz, na swoją Słusbiston Przisięga wtei niemiecki i polski Mawie tak daleko mocny być, co by on wni gadac i pisac poradziął⁷³⁴. Ten Protokoll był tak temu po polsku i po niemietzku widzony. Skarziciel żąda Trzi Koze, ktore Skarziciel [p. 444] w Lichynie zostawił, a Obskarzony po nie posłał, onemu alle jeszcze nie odlieferował⁷³⁵.

Sgoda albo Poruwnanio tam przisła do Stanu, ze Skarziciel od Skargi odstąpi i żadne Koze żąda.

Te niewzyciane Ządowne⁷³⁶ Kusta ponoszą od obuch Czieścich 23 Cieskich 6 Pfennikow. Skarziciel Kolonko obiecuie do 12ci Godzin ztech Kostow Obskarzonemu 6 Ciekich 9 Pfennikow nadgrodzic. Bez tego ugodzieli sie Partye wpociagnyniu na to Zaprzędania od 31^{tego} Grudnia pr. No.1. Kuli tych temu Franz Cingler od tego Franza Kolonko Obrazeniow dd. 17^{tego} Pazdziernika pr. tum ze oni się obuch stron odpuszczą. Skarzicie⁷³⁷ weźnie ta ządową Skarga nazod. Kosta ponosą na poły i Kolonko obiecuje jak skoro ta Nota wędzie, jego Czieśc Cinglerowi nad grodzic.

P – P – P – P

Franz Zingler, Franz Kolonko

Assystencie zawiadzują te własnorenzne Wykonanie [p. 445] tego Zaprzędania strona tych Partyow, ktorem oni prziciagnoni byli.

C. Kunze, Gaertner

z – j – w

Kunze

[nr 865] p. 445-447 p. 48 (1852) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska] No. 48. Upewniono w Leschnitz dnia 20^{tego} Stycznia Roku 1852.

Na pisowne Powołanie dostawili się przed tem nizi podpisanem Ugadzaczem

1. Siodłog Anton Stadek z Czarnosynie, 48 Lat stary, za Skarziciela

2. Marjanna wydano Rudny Pachter⁷³⁸ Johann Wiesiolek, w Assystencie jeigo Męża, 56 Lat storo, za Obskarzono.

Oba snajomi i wskuteczne Spusobie.

Partye nie umiom doskonalnie pisac ani czetac, są tez wtei niemiecki Mawie nie mocni, także im było strona Ustawu §.13. tej Instruccie od 1^{schego} Moja 1841. i to jest.

temu ad1. Skarziciel, Kupczyk Kunze

Obskarzonemu ad2. Canzellista Julius Gaertner za Assystenciou od tego [p. 446] Ugadzaca przicongni, ponieważ obie Czieści zadnego Assystencia na Miesce prziwiedli.

Przed Zacięciem tego Zaprzędania uistuje ten nizi podpisany Ugadzacz na swoją Słusbiston Przisięga wtei polski i niemiecki Mawie tak daleko mocno być, co by on wni gadac i pisac poradziął.

Ten Protokoll był tak temu wpolski i niemiecki Mawie widzony.

Skarziciel żąda za uczyniony Pojazd z Owocem ta wynosząca Summa od 3 Twardych 20 Cieskich.

⁷³⁴ Potrafil.

⁷³⁵ Odprowadził.

⁷³⁶ Sądowe.

⁷³⁷ Skarzyciel.

⁷³⁸ Rudny pachter – 'dzierżawca złoza rud'.

Obie Cziesci ugodzieli się tam, ze Obskarzony Skarzicielowi do 4rech Tydni 2 Twarde a 20 Cieskich pod Executijom zapłaci.

Ten więcej Żadanek upusci Śladek Wiesiołkowi.

P – P – P – P

Wiesiolek, xxx Marjanna Wiesiolek, xxx Anton Śladek

Assystencie zawiadują te własnorenzne Wykonanie tego Zaprzędania strona [p. 447] tych, ktorem oni za Assystencie przicongnoni byli.

Gaertner, C. Kunze

z – j – w

Kunze

[nr 866] p. 447-449 spr. 49 (1852) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska] No. 49. Upewniono w Leschnitz dnia 24^{tego} Stycznia Roku 1852.

Na pisowne Powołanie dostawili się przed tem nizi podpisanem Schiedsmanem lub Ugadzaczem

1. Pan Radzy⁷³⁹ Thielmann, 52 Lata stara⁷⁴⁰, za Skarziciela

2. Tkac Paul Miodonsky, 43 Lata stary, za Oskarzonego.

Oba znajomi i wskuttezmem Spusobie.

Partye umiom i to jest eno ten ad1. czytac i pisac, i po niemietzku czytac, ten ad2. nie umnie tego wszystkiego, takze mu było strona Ustawu §.13. tej Instruccie od 1^{szego} Moja 1841, ten Kupczik Carl Kunze za Assystencie od Ugadzaca przicongnono, poniewaz on zadnego Assystencia na Miesce prziwiod. [p. 448] Przed Zacięciem tego Zaprzędania uistuje ten nizi podpisany Ugadzacz na swoją Ślusbiston Przisięgą tej polski Mawie tak daleko mocny być, coby on wni gadac i pisac poradził.

Ten Protokoll był tak temu wnimietzky i wpolsky Mawie wiedzony.

Skarziciel utrzymywa, zeon w 20^{tego} Moja łonskiego⁷⁴¹ Roku Obskarzonemu 25 Twardych z ten warunkiem pozyczał, ze on mu ta Summa wynosząca na 11^{tego} Listopada łonskiego Roku nazad zapłaci.

Obskarzony alle mu eno 15 Twardych zapłacił, a jest mu takze jeszcze 10 Twardych duzen⁷⁴².

Obskarzony Miodonsky przisna się to a obwiazuje się te 10 Twardych do 14 Dnin Skarzicielowi zapłacić, a Kosta (9 Cieskich 6 Pfennikow) tego Postępowania ponozic.

Przeczytano – Przetłó – [p. 449] macono, przijęnto i podpisano.

Paul Miodoński, Andr. Thielmann

Assystenciant zawiaduje⁷⁴³ własnorenzny Podpis i tez Wykonanie tego Zaprzędania strona tego, któremu on za Assystencianta przicongnony był.

C. Kunze

z – j – w

Kunze

[nr 867] p. 449-451 spr. 50 (1852) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska] No. 50. Upewniono w Leschnitz dnia 4^{tego} Lutego Roku 1852.

Na ustowne Powołanie dostawili się przed tem nizi podpisanem Schiedsmanem lub Ugadzaczem

1. Spitalny Skarbnik, Kameronasz⁷⁴⁴ Gottschlich, 35 Lat stary, za Skarziciela

2. Ten tuteizy Tkac Felix Kusch, 47 Lat stary, za Obskarzonego.

Oba znajomi i wskuttezmem Spusobie.

[p. 450] Partye umiom, i to jest: eno ten ad 1, pisac i czetac, i po niemietzku gadac, ten ad2. nie umie tego wszystkiego, takze mu było strona Ustawu §. 13. tej Instrucie od 1^{szego} Moja 1841 ten Kupczik Carl Kunze za Assystencia przicongnony, poniewaz on zadnego Assystencia na Miesce prziwiod.

Przed Zacięciem tego Zaprzędania uistuje ten nizi podpisany Ugadzacz na swoją Ślusbiston Przisięgą tej polsky i niemietzky Mawie tak daleko mocny być, co by on wni gadac i pisac poradzić mog.

Ten Protokoll był taktemu w niemietzky i wpolsky Mawie wiedzony.

⁷³⁹ Radcy.

⁷⁴⁰ Błędnie zam. stary.

⁷⁴¹ Zeszłego, minionego.

⁷⁴² Dłużny, winien.

⁷⁴³ Poświadcza.

⁷⁴⁴ Kamerarz – ‘pracownik kamery, pruskiego urzędu państwowego’.

Skarziciel Kamasz Gottschlich podawa, ze Obskarzony p. Kusch te Uroki⁷⁴⁵ za Rok 1851 od jednego Spitalnego Kapitołu od 250 Twardych 12 Twardych 15 Cieskich do Spitalny Casę duszen⁷⁴⁶. Obskarzony przisna się do tego i obiecuje te Uroki pr. 12 Twardych 15 Cieskich na 1^{szego} Moja tego Roku punktualnie zapłacić, i te [p. 451] Kosta od 2 Cieskich 6 Pfenikow ponosic. Skarziciel odtrzymia się jesce jego Objasnienie, kuli tego Przejęcio.

P – P – P – P

Felix Kusch, Gottschlich

Ten Assystenciant zawiadzuje te własnorezne Wykonanie tego Zaprzędania, strona tego, któremu on za Assystencia prziciągnony był.

C. Kunze

z – j – w

Kunze

Ausfertig: untern 6t Februar c. ertheilt.

[nr 868] p. 451–453 spr. 51 (1852) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska] No. 51. Upewniono w Leschnitz dnia 4^{tego} Lutego Roku 1852.

Na ustowne Powołanie dostawili się przed nizi podpisanego Schiedsmana lub Ugadzaca:

1. Gdowa⁷⁴⁷ Johanna Fleischer, Lat staro, za Skarzicielka, w Assystencie Kanzellisty Pana Gaertnera, tu stont.

2. Ci Piekarz Ignatz i Josepha Zurowsky, cy Małżonkowie, on 28 Lat stary, za Obskarzoni, ona jest 27 Lat staro.

Obie Cziesci są od Osoby znajomi i wsuttezne Spusobie. Ta Pierwza /:Skarzicielka:/ ząda od Obskarzonego 95 Twardych, ktore Obskarzoni od Skarzicielki wrosmaitych Rantach az na Konciu przesłego Roku gotowego pozyczali.

Obskarzoni przisnąją się do tego Długu od Dziewiędzieschont i pienc Twardych, i obiecują ten Dług w terminach pod Executiom zapłacić, i to jest:

na 1sch ^{go} Szczerwa tego Roku	- 20 Twardych
na 1 ^{szego} Wrzeznia tego Roku	- 20 Twardych
na 1sch ^{go} Listopata t. R	- 10 - „ -
na 1 ^{szego} Stecnia 1853	- 10 - „ -
na 1 ^{szego} Marca 1853	- 10 - „ -
na 1 ^{szego} Moja 1853	- 10 - „ -
na 1 ^{szego} Lipca 1853	- 10 - „ -
na 1 ^{szego} Wrzeznia 1853	- 5 - „ -

do kupy⁷⁴⁸ jakna wierhu⁷⁴⁹ - 95 Twardych

Kosta ponoż Obskarzoni.

Skarzicielka ząda Wygotowanie tego [p. 453] Srownania, albo Sgody.

Przeczytano, przijento i podpisano.

Ignatz Zurowsky, xxx Josepha Zurowsky

z – j – w

Kunze

Ausfertig: untern 6t Februar 52. ertheilt.

[nr 869] p. 453–455 spr. 52 (1852) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska] No. 52. Upewniono w Leschnitz dnia 4^{tego} Lutego Roku 1852.

Na ustowne Powołanie dostawili sie od Osoby znajomi i wskuttezne Spusobie przed tem nizi podpisanem Schiedmanem lub Ugadzaczem

1. Kamasz i Spitalny Skarbnik Eduard Gottschlich Lat stary, Skarziciel

⁷⁴⁵ Procenty.

⁷⁴⁶ Winien, dłużny.

⁷⁴⁷ Wdowa.

⁷⁴⁸ Razem.

⁷⁴⁹ Jak wyżej.

2. Oskarżone

a. Marianna owdowiono⁷⁵⁰ Kowal Ocipinsky, 60 Lat staro

b. jej Syn, ten Kowal Franz Ocipinsky, 28 Lat stary

c. Poranżnik⁷⁵¹ tych Małoletnich po Kowolu Franz Ocipinskiemu, i to jest Joseph Carl, Paul, Antonie, Theodor.

Tkacki Mistrz Leopold Kobsa, 43 Lat stary, który jego Pełnomco⁷⁵² pokazał.

Parteje ad2. nie umiom doskonalnie pisac ani czetac, son tez tei niemietzki [p. 454] Mawie nie mocni, takze im było, jak tem Obskazonem⁷⁵³ jeden Assystenciat strona Ustawy §.13. ty Instructie od 1^{szego} Moja 1841 wOsobie Kubczika Carla Kunzego od Ugadzaca przicongnone, poniewaz oni zadnego Assystencia na Miesce prziwiedli.

Ten Protokoll był, kuli tei Partye ad2. takze po polsku, jak tez i poniemietzku wiedzony, a uistuje ten nizi podpisany Ugadzacz⁷⁵⁴ na swoją słuśbiston Przisięgą wtei polski Mawie tak daleko mocny być, coby on wni gadac i pisac poradziół.

Skarziciel, Kamerasz i Spitalny Skarbnik Gottschlich objasnuje⁷⁵⁵, ze Oskarżoni, Uroki za Rok 1851 od tego dla Spitalny Cassy tyconcy Kapitołu od 200 Twardych, ta Summa od 10 Twardych dużni są. Oskarżoni przisnają się do tego Obwiąsku, a chcą jeich Dług ad 10 Twardych w 11^{tego} Aprilla 1800 Piędziesion i dwa zapłacić. Skarziciel oddziera się jesce jego Doswolenie Kusta ponosą Oskarżoni. P – P – P – P

xxx Marianna Ocipinsky, Franz Ocipinsky, Kobsa, Gottschlich

[p. 455] Assystenciat od Partye ad2. zawiadzuje te własnorenzne Podpisanie, przed tem stojącego Zapredania strona tych, ktorem on za Assystencianta przicongnony był.

C. Kunze

a – u – s

Kunze

Ausfertigung untern 6t Februar 52. ertheilt.

[nr 870] p. 455-457 spr. 53 (1852) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska] No. 53. Upewniono w Leschnitz dnia 4^{tego} Lutego Roku 1852.

Na ustowne Powołanie dostawili się przed nizi podpisanem Schiedmanem lub Ugadzaczem:

1. Gdowa Johanna Fleischer, 48 Lat staro, za Skarzicielka, w Assystencyi Kanzelisty Pana Gaertnera, tustont

2. Szwec Johann Scheicht, 31 Lat stary, za Oskarżonego.

Oba znajomi i wskuttezmem Spusobie.

Partye nie umion doskonalnie pisac ani tez czetac, son tez, i to jest:

eno ta ad 1 tei niemiecki Mawy mocny, [p. 456] takze im było strona Ustawy §.13 tej Instructie od 1^{szego} Moja 1841 i to jest ty ad. 1 /Skarzicielce:/ ten już wzmiankowany Kanzellista Julius Gaertners, Obskarzonemu ad2. Ten Kupczyk Kunze za Assystenciou od Ugadzaca przicięgnono, poniewarz Oba zadnego Assystencia na Miesce prziwiedli. Przed Zacieciem tego Zapredania uistuje ten nizi podpisany Ugadzacz na swoją słuśbiston Przisięgą tei polsky i niemietzki Mawie tak daleko mocno być, co by on wnich gadac i pisac poradzić mog.

Ten Protokoll był tak temu, w niemietzki i wpolsky Mawie wiedzony.

Skarzicielka Pani Fleischerka żąda od Obskarżonego Johanna Scheichta 14 Twardych 10 Cieskich, [p. 457] ktore Obskarżony od ni wrosmaitych Rantach az do Koncu przesłego Roku porzycał.

Johann Scheicht /młody/ przisna się do tego Długa od Stirnoscie⁷⁵⁶ Twardych 10 Cieskich i obiecuje na 1^{szego} Moja 1841 tego Roku Pieńc Twardych, a na 15^{tego} Pazdzernika tego Roku Dziewienec Twardych 10 Cieskich zapłacić, i te Kosta tego Postępowania ponosic. Skarzicielka przięmnie te Przisznanie, poniewarz i ale te Terminy Zapłaty za daleko odwlecone są, to ona się jeszce ta żądowno Skarga

⁷⁵⁰ Owdowiała.

⁷⁵¹ Poręcznik – 'przedstawiciel prawny, pełnomocnik'.

⁷⁵² Pełnomocnictwo?

⁷⁵³ Obskarżonem.

⁷⁵⁴ Ugadzacz.

⁷⁵⁵ Objasnia.

⁷⁵⁶ Czternaście.

obdzierza⁷⁵⁷.

P – P – P

xxx Johann Scheicht, ooo Johanna Fleischer

Assystencieie zawiadzują te własnorezne Wykonanie Podpisania tego Zaprzędania, strona tych, kto-rem oni za Assystencioiw przciongonni byli.

Gaertner, C. Kunze

z – j – w

Kunze

Ausfertigung untern 7t Februar 1852. ertheilt.

[nr 871] p. 458-459 spr. 54 (1852) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska] No. 54. Upewniono w Leschnitz dnia 4^{tego} Lutego Roku 1852.

Na ustowne Powołanie dostawili się przed nizi podpisanem Schiedsmanem lub Ugadzaczem

1. Johanna odgowało⁷⁵⁸ Fleischer, 48 Lat staro, tu stond, za Skarzicielka, w Assystencji Kupczika Pana Carla Kunzego,

2. Szewc Mathias Dylga, 45 Lat stary, tu stond.

Partya ad2. nie umnie doskonalnie pisac ani czetac, jest tez tei niemietzki Mawy nie mocny, takze i była strona Ustawu §.13 tei Instructie od 1^{sche}go Moja 1841 za Assystencia Mieski Sługa Robert Steiner przciongonny, poniewaz ona się zadnego Assystencia na Miesce prziwiodła.

Przed Zacięciem tego Zaprzędania, objasnuje ten nizi podpisany Ugadzacz na swoją słuśbiston Przisię-gą wtei polsky Mawie tak daleko mocny być, co by on wni gadac i pisac poradzić mog. Ten Protokoll był tak temu kuli Partye ad2. także popolsku i poniemietzku wiedzony.

Skarzicielka żąda 12 Twardych, [p. 459] ktore ona Obskarzonemu do konca Grudnia Roku 1851. pozycala. Obskarzony objasnuje się⁷⁵⁹ za obwiązany i obiecuje jego Dług na 15^{tego} Schierpnia 1852 nazod⁷⁶⁰ zaplacic. Skarzicielka przimnie to pod Obdzierzaniem⁷⁶¹ żądowny Skargi, i ponosi Obska-rzony te Kosta. Skarzicielka żąda Wygotowanie.

P – P – P

Mathias Dylga, ooo Johanna Fleischer

Assystencie zawiadzają te własnorezne Podpisanie przitomnego Zaprzędanie Strona tych, ktorem oni przciongonni byli.

C. Kunze, Steiner

a – u – s

Kunze

Ausfertigung untern 7t Februar 1852. ertheilt.

[nr 872] p. 459-461 spr. 55 (1852) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska] No. 55. Upewniono w Leschnitz dnia 4^{tego} Lutego w Roku 1852.

Na ustowne Powołanie dostawili się przed tem nizi podpisanem Schiedsmanem lub Ugadzaczem:

1. Johann⁷⁶² ogdowiono⁷⁶³ Fleischer Lat sato⁷⁶⁴, tu stont, za Skarzicielka, w Assystencyi Kupczika Pana Karła Kunzego.

[p. 460]2. Szewc Ignatz Grzonka tu stond, 39 Lat stary.

Partya ad2. nie umie doskonalnie czetac ani pisac, jest tez tei niemietzki Mawy nie mocny, takze i było strona Ustawu §.13 tei Instructie od 1^{sche}go Moja 1841 Mieski Sługa Robert Steiner prziciagnony, po-niewarz on som zadnego Assystencia na Miesce prziwiod.

Przed tem Zaprzędaniem objasnuje ten nizi podpisany Ugadzacz na swoją słuśbiston Przisięgą w tei posky⁷⁶⁵ Mawie tak daleko mocny być, co by on wni gadac, czetac i pisac poradział.

⁷⁵⁷ Zatrzymuje, nie rezygnuje.

⁷⁵⁸ Owdowiała.

⁷⁵⁹ Poczuiwa się.

⁷⁶⁰ Z powrotem.

⁷⁶¹ W zamian za wycofanie, powstrzymanie się od.

⁷⁶² Błędnie zam. Johanna.

⁷⁶³ Owdowiała.

⁷⁶⁴ Błędnie zam. staro – 'w wieku'.

⁷⁶⁵ Polskiej.

Ten Protokoll był tak temu w niemietzky i w polsky Mawie wiadomo.

Skarżycielka żąda 12 Twardych, które Obskarżony od ony bez⁷⁶⁶ gotowne⁷⁶⁷ Pozycanie po Proso dużen⁷⁶⁸ został.

Obskarżony przysna się i obieca 5^{tego} Schierpnia i 15^{tego} Pazdznika 1852 na Poły zapłacić.

Skarżycielka przinmnie to zatem, a Obdzierzuje się⁷⁶⁹ żądawnio Skarga i żąda dla żądawnio Executie [p. 461] Wygotowanie przitomnego Zaprzędania.

Kosta ponosi Obskarżony.

P – P – P – P

Ignatz Grzenka, ooo Johanna Fleischer

Assystenciant popisał dla zawiedzeniu na ten włosnorenzny podpis, strona tych, którem oni prziciongnoni byli.

C. Kunze, Steiner

z – j – w

Kunze

Ausfertigung untern 7t Februar 1852. ertheilt.

[nr 873] p. 461-463 spr 56 (1852) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska] No. 56. Upewniono w Leschnitz dnia 4^{tego} Lutego Roku 1852.

Na ustowne Powołanie dostawili się przed tem nizi podpisanem Schiedsmanem lub Ugadzaczem od Osoby snajomi i wskutecnem Spusobie.

1, za Skarżyciela, ten tuteizy Krawietzky Zech⁷⁷⁰, zastąpiiony bez,

a. ten starzy⁷⁷¹ s Zehu Andreas Kowallik, 60 Lat stary.

[p. 462] b. ten Starzy z Zehu Sebastian Wyschkowsky, 50 Lat stary.

c. ten Starzy z Zehu Franz Cziernik, 33 Lat stary.

2. Obskarżony, Szewiezki Mistrz Franz Cingler, 63 Lata stary, tu stond.

Partye nieumiom doskanalnie pisac ani czytac, są tez tei niemietzky Mawy nie mocny, także im było strona Ustawu §.13 tei Instructie od 1^{schego} Moja 1841. i to jest:

Skarżycielom ad1. Kupczyk Carl Kunze, Obskarżonemu ad2. Mieski Sługa Robert Steiner za Assystenciov od Ugadzaca prziciagnono, ponieważ obie Partye zadnego Assystencia na Miesce prziwiedli.

Przed Zacięciem tego Zaprzędania uistuje ten nizi podpisany Ugadzac na swoją słuśbiston Przisięga tei polsky Mawy tak daleko mocny być, co by on wni gadac, czytac i pisac poradzi⁷⁷².

Ten Protokoll był także wniemietzky, jack tez i wposky⁷⁷³ Mawie wiadony i po tem Stojace, io Rze-cach Sgargi⁷⁷⁴ te tutiezigo⁷⁷⁵ krawietzkiego Ciechu, na Obskarżonego Szewieckiego⁷⁷⁶ Mitrztia⁷⁷⁷ Franza Cinglera [p. 463] zaprzędano.

Skarżycielowie żądają w Immiem⁷⁷⁸ Zechu od Obskarżonego jak naturelly Dziedziczio⁷⁷⁹ swojego umartego⁷⁸⁰ Syna Krawca Vinzenta Cinglera, te, od Ostatniego do Zechny Cassy⁷⁸¹ dużne⁷⁸² 2 Twarda za Przyjęcie do Zechu.

Sgoda przisła tam do Stanu, ze Cingler obiecuje do 14 Dnich za jego zmarłego Syna ta wynosząca

⁷⁶⁶ Przez.

⁷⁶⁷ Gotówkowe.

⁷⁶⁸ Dłużny, winien.

⁷⁶⁹ Wstrzymuje się od.

⁷⁷⁰ Cech.

⁷⁷¹ Starszy.

⁷⁷² Potrafił.

⁷⁷³ W polskiej.

⁷⁷⁴ Skargi.

⁷⁷⁵ Tutejszego.

⁷⁷⁶ Szewskiego.

⁷⁷⁷ Mistrza.

⁷⁷⁸ W imieniu.

⁷⁷⁹ Dziedzica.

⁷⁸⁰ Zmarłego.

⁷⁸¹ Do kasy cechowej.

⁷⁸² Dłużne.

Suma od 1ne⁸⁰ Twardego zapłacić, co Skarzicielowie przimują. Kosta bądą spuscone⁷⁸³.

P – P – P – P

Cingler, A. Kowallik, Sebastian Wischkowsky, Franz Czernik

Assystencie zawiadzują ten własnorenzny Podpis, jak tez Wykonanie tego Zaprzędania, strona tych, ktorem oni za Assystenciou prziciągnoni byli.

C. Kunze, Steiner

z – j – w

Kunze

[nr 874] p. 464-465 spr. 57 (1852) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska] No. 57. Upewniono w Leschnitz dnia 4^{tego} Lutego Roku 1852.

Na ustowne Powołanie dostawili się przed nizi podpisanem Schiedsmanem lub Ugadzaczem od Osoby snajomi i wskuttezne Spusobie, za Skarzicielka

1. Johanna ogdowiano⁷⁸⁴ Fleischer, Lat staro, tu stond, w Assystencyi Kupczyka Carla Kunzego.

2. Szewiecki Mistrz Franz Brodtko tu stond, 42 Lat stary.

Partya ad2. nie umie doskonalnie pisac ani czetac, jest tez wniemietzki Mawie nie mocny, takze im było strona Ustawy §.13. te Instructie od 1^{szego} Moja 1841 za Assystencya, ten Mieski Sługa Robert Steiner tu stond prziciągnony, poniewaz on sie zadnego Assystencia na Miesce przwiedli⁷⁸⁵.

Przed Zacięciem tego Zaprzędania uistuja ten nizi podpisanem Ugadzaczem na swoją słuśbiston Przisięga wtei polsky Mawie tak daleko mocny byc, co by on wni czetac, gadac i pisac poradziół.

Ten Protokoll był tak temu takze po polsku, jak tez i po niemietzku wiedzony. Skarzicielka powiada, ze ony [p. 465] do kupy 61 Twardy duzen, ktore ona temu samemu Raatach i to jest: po 20 Twardych, 16 Twardych, 10 Twardych, 5 Twardych i 10 Twardych pozycala. Obskarzony uzna swio⁷⁸⁶ Obowiązek⁷⁸⁷ w Wysokosci od 61 Twardych, a obiezuje na Poły ze 30 Twardych 15 Cieskich na 1^{szego} Schierpnia 1852., a ta tyz taka wysoko Połowka w 15^{tego} Pazdzernika 1852. Zapłaca czynic.

Skarzicielka przinmnie to pot tem Obdzierzaniem⁷⁸⁸ ządowny Sgargi, a ząda Wygotowanie przitomnego Zaprzędania, a Obskarzony ponosi kosta.

P – P – P – P

xxx Franz Brodtko, ooo Johanna Fleischer

Assystencije zawiadzują te własnorenzne Wykonanie tego Zaprzędania strona tych, ktorem oni za Assystencie prziciągnoni byli.

C. Kunze, Steiner

z – j – w

Kunze

Ausfertigung untern 11t Februar 52. ertheilt. Zu dieser Ausfertigung ist ein Stempelbogen von 5. Sgr. verbraucht.

Kunze

[nr 875] p. 466-467 spr. 58 (1852) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska] No. 58. Upewniono w Leschnitz dnia 4^{tego} Lutego Roku 1852.

Na ustowne Powołanie dostawili sie przed tem nizi podpisanem Schiedsmanem lub Ugadzaczem, od Osoby znajomi i wskuttezne Spusobie

1. Skarzicielka Agnes wydano Kotulla, bez 30 Lat staro, tu stond, bez Męza, zktorem ona wsprzitomnosci nie zyje, wAssystencije Kanzellisty Julius Gaertner tu stond.

2. Obskarzony, Stolarz Leopold Kotulla z Kziensywshi, 24 Lat stary, eno po polsku.

Partye nie umiom doskonalnie czytac ani pisac, są tez w niemietzky Mawie nie mocni, takze im było strona Ustawa §.13 tei Instructie od 1^{szego} Moja 1841. i to jest: Skarziciela ad1. Kupczyk Carl Kunze, Obskarzonemu ad2. Mieski Sługa Robert Steiner za Assystenciou od Ugadzaca prziciągnono; pone-

⁷⁸³ 'darowane'.

⁷⁸⁴ Owdowiała.

⁷⁸⁵ Przwiedli.

⁷⁸⁶ Błędnie zam. swoi – 'swój'.

⁷⁸⁷ Obowiązek, zobowiązanie.

⁷⁸⁸ 'powstrzymaniem, cofnięciem'.

waz Oba zadnego Assystencia na Miesce przywiedli.

Przed Zacięciem tego Zaprzędania uistuje ten nizi podpisany Ugadzac na swoją słuśbiston Prziśięgą w tei polski i niemietzki Mawie tak daleko mocny byc, co by on wtei samy gadac [p. 467] i pisac poradził. Ten Protokoll był tak temu także w niemietzki, jak tez i wpolsky Mawie wiedzony. Skarzicielka utrzymywa, ze ona od Obskarzonego, u jeigo Męza w 21^{tego} Stecznia 1852 z Słowami obrazono była. „Ty nie dostanierz nic do zarcio, az nozod przinieziez, coż wzięna, te Słodzisko”.

To miał jeden Siodłog z Rokitsch⁷⁸⁹ wimmiem Paul Luchs słyszec.

Obskarzony wypiera się tei Sprajedliwosci tego Zamiana i oczekiwia Przekazu.

Sgoda nie przisła do Stanu. Skarzicielka prosi to Udzielenie podług Prawa Kargi dla Ugrontowanie żądowny Skargi, potrzebnego Zawiadzenia.

P – P – P – P

xxx Agnes Kotulla, Leopold Kotulla

Assystencie zawiadzają te własnorenzne Wykonanie przitomnego Zaprzędania, strona tych, ktorem oni za Assystencioiw prziciągnoni byli.

C. Kunze, Steiner

z – j – w

Kunze

Attest unterm 11t Februar 52. ertheilt.

[nr 876] p. 468–469 spr. 59 (1852) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska] No. 59. Upewiono w Leschnitz dnia 4^{tego} Lutego Roku 1852.

Na ustowne Powołanie dozwalieli się przed nizi podpisanem Schiedsmanem lub Ugadzaczem od Osoby snajomi i wskuteczne Spusobie,

1. Skarziciel, Siodłarni Wyzuznik Anton Lesczorz z Kziensywshi, więcej jak 60 Lat stary.

2. Obskarzono, Roso wydano Schubert, rodzonono⁷⁹⁰ Grabowsky, 27 Lat staro, bez jeigo Meza, zktorem ona nie zyje.

Partye nie umiom doskonalnie czytac ani pisac, som tez tei niemietzki Mawie nie mocny, także im było strona Ustawy §.13. tei Instructie od 1^{schego} Moja Roku 1841. i to jest

Skarzicielowi ad2. Kupczik Carl Kunze za Assystencia od nizi podpisanego Ugadzaca prziciągnoni, poniewaz sie Oba zadnego Assystencia na Miesce przywiedli.

Przed Zacięciem tego Zaprzędania uistuje ten nizi podpisany Ugadzac na swoją słuśbiston Prziśięgą, ze on wpolsky i niemietzki Mawie [p. 469] tak daleko mocny jest, coby on wni gadac i pisac poradził. Ten Protokoll był tak temu także wpolsky, jak tez i wnietzki Mawie wiedzony.

Skarziciel powiada:

„w Moju 1851 pozycół jo Obskarzony 2 Dwarda, od ktorych ona mnie 1 Twardy nazod zaplaciła i tak temu mnie jesce 1 Twardy duszna⁷⁹¹”.

Obskarzono uzna jej Dług a obwiazuje się do 6 Tydzie Zaplaca czynic.

Skarziciel nie jest stem zakontent, żąda wienc Zaplaca az do 8 Dnie. On żąda dali, poniewaz Sgoda sie nie mogła srobic, dla dalnego Posladowania⁷⁹² te Rzeczy Wygotowanie Przitomnego Zaprzędania.

P – P – P – P

xxx Andreas Lesczoch, Rosa Schubert

Assystencie zawiadzują te własnorenzne Wykonanie tego przitomnego Zaprzędania strona tych, ktorem oni prziciągnoni byli.

C. Kunze, Steiner

z – j – w

Kunze

Ausfertigung unterm 12t Februar 52 ertheilt.

⁷⁸⁹ Rokicie, Rokitsch – wieś w powiecie kozielskim, w 1927 roku włączona do Raszowej. W 1830 roku liczyła 40 domów i 269 mieszkańców. Znajdowały się w niej kościół katolicki i szkoła. We wsi pracowały 3 młyny wodne i położona była leśniczówka. W 1861 roku wieś liczyła 485 mieszkańców.

⁷⁹⁰ Błędnie zam. rodzono – ‘urodzona, z domu’.

⁷⁹¹ Dłużna.

⁷⁹² ‘postępowania sądowego’.

[nr 877] p. 470-471 spr. 60 (1852) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska] No. 60. Upewniono w Leschnitz dnia 4^{tego} Lutego Roku 1852.

Na ustowne Powołanie dostawili się przed tem nizi podpisaniem Schiedsmanem lub Ugadzaczem od Osoby znajomi i wskuttezne Spusobie:

1. Skarziciel, Menaz⁷⁹³ Ignatz Piwowarsky tu stond, 51 Lat stary, eno po polsku

2. Obskarzony, Menaz Anton Holewa tu stond, 45 Lat stary, eno po polsku.

Partye nie umiom doskonalnie pisac ani czytac, som tez w niemietzky Mawie nie mocny, takze im było strona Ustawu §.13 tei Instructie od 1^{szego} Moja 1841. i to jest:

Skarzicielowi ad1. Kupczyk Carl Kunze, Obskarzonemu ad2. Mieski Sługa Steiner, za Assystencia od Ugadzaca prziciagnono było, poniewaz oni zadnego Assystencia na Miesce prziwiedli.

Przed Zacieciem tego Zaprzeczenia uistuje ten nizi podpisany Ugadzacz na swoja slobiston Prziśięgą [p. 471] wtei polsky i niemietzky Mawie tak daleko mocny byc, co by on wni gadac i pisac poradził.

Ten Protokoll był tak temu takze po polsku, jak tez i po niemiezku wiedzony.

Skarziciel ząda od Obskarzonego za jeden Menarsky⁷⁹⁴ Kamien, który on mu przed 3 abo 4 Tydniami⁷⁹⁵ przedał, ta umowiono Summa wysokosci od 2 Twardych, które mu Holewa jesce duszen.

Obskarzony usna ten Ządaniek i obiecuje az do 1^{tego} Aprilla 1852 Skarzicielowi zaplacic, który on to przinmnie. Kosta ponosie w Wysokosci od 5 Cieskich Obskarzony. Wygotowanie ząda Skarziciel zatem nie.

Ignatz Piwowarsky, Anton Cholewa

Assystency zawiadzają te właslonrenzne Wykonanie przitomnego Zaprzeczenia strona tych, kotorem oni prziciognoni byli.

C. Kunze, Steiner

z – j – w

Kunze

[nr 878] p. 472-474 spr. 63 (1852) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska] No. 63. Upewniono w Leschnitz dnia 11^{tego} Lutego Roku 1852.

Na pisowne Powołanie dostawili się przed tem nizi podpisaniem Schiedsmanem lub Ugadzaczem od Osoby znajomi i wskuttezne Spusobie:

1. Skarziciel, Johann Mimietz, Mynarsky Pomocnik, 25 Lat stary, tu stond.

2. Obskarzony, Młensky Obsiadacz⁷⁹⁶ Johann Pogodzick, tu stond, 27 Lat stary.

Partye nie umiom doskonalnie pisac ani czytac, są tez tei [p. 473] niemietzky Mawie nie mocny, takze im było strona Ustawu §.13. tei Instructie od 1^{szego} Moja 1841. i to jest: Partyi ad2. Mieski Sługa Steiner za Assystencia od Schiedsmanna prziciagnono, poniewaz Oba zadnego takigo na Miesce prziwiedli.

Przed Zacięciem tego Zaprzeczenia uistuje Ugadzacz na swoją slobiston Prziśięgą wtei polsky i niemietzky Mawie tak daleko mocno byc, co by on wni gadac i pisac poradził.

Ten Protokoll był tak temu wniemietzky i wpolsky Mawie wiedzony.

Skarziciel ma od Obskarzonego 150 Twardych do ządanie, niechce je ale razem nazod, tylko eno je hce na jako upewniono miec, albo Schuldschein⁷⁹⁷ na te Pogodzickowi pozyczane Piniondze od Ostatnigo wystawniono miec.

Skarziciel przedał Pogodzickowi jej Schostry⁷⁹⁸ Hlapa ta na niego padajaco Erbowizna⁷⁹⁹, wszystko w wszystkim, za 200 Twardych, na ktora mu Pogodzick 50 Twardych odpłaciał, tak ze on mu jesce 150 Twardych duzen. Obskarzony wypiera to wszystko, utrzymywa [p. 474] Ta Erbowizna od Miemia przed tem Notarem Galachem za Pienedzesion Twardych wrzystko w wrzystkim kupiło, ktore on mu rasem zapłacił.

Sgoda nie przisła do Stanu. Kosta ponosi temu Skarziciel.

P – P – P – P

Johann Pogodzick, Johann Miemieć

⁷⁹³ Młynarz.

⁷⁹⁴ Młynarski, właściwie młyński.

⁷⁹⁵ Tygodniami.

⁷⁹⁶ Młyński obsiadacz – 'dzierzawca młyna'.

⁷⁹⁷ Schuldschein – 'kwit dłużny' (z niem. Schuldschein).

⁷⁹⁸ Siostry.

⁷⁹⁹ Dziedzictwo.

Assystencie zawiadują te własnorezne Wykonanie tego Zaprzędania strona tych, ktorem oni za Assystenciuw przyciągnoni byli.

Steiner, C. Kunze

z – j – w

Kunze

[nr 879] p. 474-476 spr. 64 (1852) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska] No. 64 Upewniono w Leschnitz dnia 11^{tego} Lutego Roku 1852.

Na pisowne Powołanie dostawili się przed temi podpisanem Schiedsmanem lub Ugadzaczem od Osoby znajomi i wskuteczne Spusobie

1. Skarżiciel, Szewc Mathias Dylga tu stond, 44 Lata stary

2. Obskarżony, Komornik Johann Adamietz z Ksienzywshy, 51 Lat stary.

Partye nie umiom doskonalnie pisac ani czetac, [p. 475] są tez wniemiezki Mawie nie mocny, takze im było strona Ustawu §.13. tej Instructie od 1^{schego} Moja 1841 i to jest.

Partyi ad1. Kupczyk Carl Kunze

Partyi ad.2. Mieski Sługa Robert Steiner za Assystencia od Ugadzaca przyciągnono, poniewaz zadnego Assystencia na Miesce prziwiedli.

Przed Zacięciem tego Zaprzędania uistuje Ugadzacz na swoją słuśbiston Przisięgał tej niemiezki i polsky Mawy tak daleko mocny byc, coby on wni gadac i pisac poradziół.

Ten Protokoll był tak temu wniemiezki i polsky Mawie wiedzony.

Skarżiciel żąda od Obskarżonego Rest za Podzyfka⁸⁰⁰ 1 Twardy. Obskarżony wypiera się tego i powiada, że mu jego Hlebowno⁸⁰¹ Pani Piekarka Kowalicka dla Dylgy dycki od Roboty obciagnyła, a on tak Ostatniem co juz zapłaciół. Sgoda nie przisła do stanu. Kusta ponosi Skarżiciel.

P – P – P – P

Mathias Dylga, xxx Johann Adamietz

Assystencie zawiadują te własnorezne Wykonanie tego Zaprzędania [p. 476] strona tych, ktorem oni za Assystenciuw przyciągnoni byli.

Steiner, C. Kunze

z – j – w

Kunze

[nr 880] p. 476-478 spr. 65 (1852) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska] No. 65 Upewniono w Leschnitz dnia 11^{tego} Lutego Roku 1852.

Na pisowne Powołanie dostawili się przed nimi podpisanem Schiedsmanem lub Ugadzaczem od Osoby znajomi i wskuteczne Spusobie

1. Skarżiciel, Stodolny Christian Reichel z Rozwadze⁸⁰², 73 Lata stary

2. Obskarżony, Haupnik Andreas Kuberczyk z Rozwadze, 31 Lat stary.

Partye nie umiom doskonalnie czetac ani pisac, są tez tej niemiezki Mawie nie mocny, takze im było strona Ustawu §13. tej Instructie od 1^{schego} Moja 1841. i to jest: Skarżicielowi ad1. Kupczyk Carl Kunze

Obskarżony ad.2. Mieski Sługa Robert Steiner Od Schiedsmana za Assystencia przyciągnono, poniewaz oni takich samy na Miesce nie prziwiedli.

Przed Zacięciem tego Zaprzędania uistuje Ugadzacz na swoją słuśbiston Przisięgał tej polsky z niemiezki Mawie [p. 477] tak daleko mocny byc, coby on wni czetac i pisac poradziół.

Ten Protokoll był tak temu wniemiezki i wspolsky⁸⁰³ Mawie wiedzony.

Skarżiciel powiada: w 16^{tego} Grudnia łonskiego⁸⁰⁴ Roku robiół ech⁸⁰⁵ s Obskarżonem na Polu a poło-

⁸⁰⁰ Może odziewek, ubranie.

⁸⁰¹ Chlebowawczyń?

⁸⁰² Rozwadza, Roswadze – wieś w powiecie strzeleckim, w 1830 roku licząca 51 domów i 331 mieszkańców, w tym 1 ewangelika i 3 Żydów. Parafia katolicka znajdowała się w Jasoncej. W roku 1843 majątek rozwadzki wraz z zamkiem nabył Franz Grünert, który w 1854 roku wybudował cukrownię, dającą zatrudnienie 150 robotnikom z Rozwadzy i okolicy. We wsi pracowały 3 młyny i gorzelnia.

⁸⁰³ W polskiej.

⁸⁰⁴ 'zeszłego, minionego'.

⁸⁰⁵ Pracowałem.

zoł ech Ploszcz⁸⁰⁶ i Rankawitzky na Ziemia. Jo oddezoł tak na 20 Krokow od tych Zecow, a jak eh nazad przisał, prakował Ploszcz. Swaitkowie powiadają, że Obskarszony go wziął. Dla tego jo ządą od Ostatniego 6 Twardych za Nadgroda tego strazunego⁸⁰⁷ Plosza.

Obskarszony Objasnuje wtem Dniu opity być, a ponieważ Swiatkowie powiadają, to on nie chce się tego wypierac, że on ten Ploszcz wziął, ale niewie gdzie się podział, chce się także sgodzić.

Ruwnosc allo⁸⁰⁸ Sgoda przisła tam do Stanu, że Obskarszony się obwiązuje aż do 11^{tego} 1852. Skarżycielowi Pienc Twardych zapłacić, a wszystkie Kosta ponosić, także u Soltysa, jak też tu. Skarżyciel przenmnie [p. 478] to, a będzie swego Zara Wygotowania przitomneko Zaprzędania żądać, kiedy Obskarszony swoja Obwiazka⁸⁰⁹ nie trzymał⁸¹⁰.

P – P – P – P

xxx Christian Reichel, xxx Andreas Kuberczyk

Assystencia zawiadają te własnorezne Wykonanie przitomnego Zaprzędania strona tych, którym oni prziciągnoni byli.

Steiner, C. Kunze

z – j – w

Kunze

[nr 881] p. 478-480 spr. 66 (1852) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska] No. 66. Upewniono w Leschnitz dnia 11^{tego} Lutego Roku 1852.

Na pisownie Powołanie dostawie się przed siebie podpisanem Schiedsmanem lub Ugadsadcem od Ossoby snajomy i wskotezmem⁸¹¹ Spusobie:

1. Scarsziciel⁸¹², Pacholek Martin Noglik z Dszieschowitz⁸¹³, 24 Lat stary.

2. Obscarszoni, chalupnik Franz Pacura z Kszienzifschie, 30 Lat stary.

Partye nie ummion doskonale czytać ani pisać, są też wmiemietzki Mawie nie mocny, tak że im było strona Ustawy §.13. tej Instructzie od 1^{szego} Moja 1841. i to jest: Skarsziczelowy ad1. Kupczyk Karl Kunze,

temu Obskarszonemu ad2. ten Miesky Sługa Steiner sa Podpęry ex officio do dani, ponieważ onie szadnego Assystenca na Miescy nie prziwiodły.

[p. 479] Przed Zacinóm tego Zaprzędania uistuje Ugadszac na swoją służbistou Przsięgą tej Polsky i miemietzky Mawie tak daleko mocny być, że on wtey samy gadać i pisać poradzą.

Ten Protokół był tak temu w miemietzky i w polsky mawie wiedzsonie.

Scarszycziel obskarsziszchie nato, iż Obskarszony onego besto⁸¹⁴ za Słodsza⁸¹⁵ zrobiu, iż on tak moszno 16^{tego} Decebr. pr. swjemu tereiznemu⁸¹⁶ Panu Pfarrosza Braschke powiadał, iż on, ten p. Noglik, miał swjemu pierwieschemu⁸¹⁷ Panu, temu Mynoszu⁸¹⁸ Sachnik, raz Prszinicz⁸¹⁹ ukrot i on incym⁸²⁰ przedał⁸²¹.

Obscarszony schie przisznowo⁸²², iżse onego obraził⁸²³ wtym spósobie, iak on pedział⁸²⁴, iżse Ska-

⁸⁰⁶ Piaszcz.

⁸⁰⁷ Straconego – ‘zgubionego, zaginionego’.

⁸⁰⁸ Albo.

⁸⁰⁹ Obowiązku, zobowiązania.

⁸¹⁰ ‘nie dopełnił’.

⁸¹¹ W skutecznym.

⁸¹² Skarżyciel – ‘oskarżyciel’.

⁸¹³ Zdieszowice, Dzieszowitz, Dzieszowic, Deschowitz – wieś w powiecie strzeleckim, licząca w 1830 roku 74 domy i 429 mieszkańców, w tym jednego ewangelika. We wsi działały szkoła katolicka i folwark. Parafia katolicka znajdowała się w Leśnicy.

⁸¹⁴ Bez to – ‘z tego powodu’.

⁸¹⁵ Złodzieja.

⁸¹⁶ Teraźniejszemu.

⁸¹⁷ Pierwieszemu – ‘poprzedniemu’.

⁸¹⁸ Młynarzu – ‘młynarzowi’.

⁸¹⁹ Pszenicy.

⁸²⁰ Inszym – ‘innym’.

⁸²¹ Sprzedał.

⁸²² Przyznawa – ‘przyznaje’.

⁸²³ Obrził.

⁸²⁴ Pedział – ‘powiedział’.

rziciel tą Prszinicą ukrot, co wechliwie⁸²⁵ u Sachnika snadly⁸²⁶, ale nie isze on tą Prszinicą prsedał. Skarsziciel wes⁸²⁷ przez rosmeitą mowie tą Skargę nabad⁸²⁸, a ón nichcy⁸²⁹ ty jusz poloszony⁸³⁰ Kosta od strony Obskarszonego nazad.

P – P – P – P

xxx Martin Noglik, xxx Franz Pakura

Aseystencią za wiazdaja [p. 480] te własnorezne Wykónianie tego Zaprzedania stroną tych, kto-remonie prsziciongnonie byli.

C. Kunze, Steiner

a – u – s

Kunze

[nr 882] p. 480-482 spr. 67 (1852) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska] No. 67. Upewniono w Leschnizi dnia 11^{tego} Lutego Roku 1852.

Na pisownę Powołanie dostawiely sie prszed tem nisz podpisanem Schidsmanem lub Ugadzadcem od ossoby snajómi i wskurternem⁸³¹ Spusobie:

1. Skarszicielka, ta Barbora osziniono⁸³² handlyrka Pawoł Wyrwoll z Kszienzefschie, w Assystencie jeigo męnsza, pierscha 45 Lat staro.

2. Za Obskarszonego ten Pacholek Thomas Wypich z Kszienziefschie, 25 Lat stary.

Partye nie umiom doskonalnie czytac ani pisac, a tesz tey miemietcki mowie nie són mocnie, tak sze im bylo strona Ustawa §:13. tei Instrukcie od 1^{schego} Moia 1841. i to jest ad1. ten Kupczyk Carl Kunze, temu ad.2. ten Miesky Sługa Robert Steiner tукę⁸³³ stont.

[p. 481] Za Assystencią od Schidsmana /ex officio/ prsziciongnonie, poniewasz oni tacich⁸³⁴ samy na mieszc nie prsziwiodly. Pszed Zaczynom tego Zaprzedania uistuje Ugadzac na swojén slósbiston Prszischóngę tei Polsky mowie tak daleko mocny iest, ze on wtei samy gadac i pisac poradszy. Ten Protokół tak ze buł w miemietzky i jak tesz w Polsky wodsony⁸³⁵.

Skarszicielka ad.1. w Assystencji jeigo Menza skarszy, ze ten Pacholek od tego Dominika Firgutha Miąnym⁸³⁶ Thomas Wypich we Wieczor tego 20^{tego} Stycznia t. Roku na je i⁸³⁷ Podwórek⁸³⁸ po Wodę szed, a on ten Podworek sąknónie⁸³⁹ znad⁸⁴⁰, ón tən Kotką⁸⁴¹ albo Sumek⁸⁴² oderwał a do Podwórk-ku stómpniół⁸⁴³, a iak una onemu to sacosła⁸⁴⁴, on ona stemy⁸⁴⁵ Klukamy⁸⁴⁶ na Ręcy⁸⁴⁷ biął⁸⁴⁸ i tesz

⁸²⁵ We chlywie – ‘w chlewie’.

⁸²⁶ Znadli – ‘znaleźli’.

⁸²⁷ Wezł – ‘wziął’.

⁸²⁸ Chyba błędnie zam. nazad – ‘z powrotem’.

⁸²⁹ Nie chce.

⁸³⁰ Położone – ‘poniesione’.

⁸³¹ Błędnie zam. ‘w skutecznem’.

⁸³² Ożeniona.

⁸³³ Tukej – ‘tutaj’.

⁸³⁴ Takich.

⁸³⁵ Wodzony – ‘prowadzony’.

⁸³⁶ Mianem – ‘imieniem’.

⁸³⁷ Jej.

⁸³⁸ Podwórko.

⁸³⁹ Zamknięty – ‘zamknięty’.

⁸⁴⁰ Znadł – ‘znalazł’.

⁸⁴¹ Kłódkę.

⁸⁴² Zamek.

⁸⁴³ Wstąpił.

⁸⁴⁴ Zakazała.

⁸⁴⁵ Z tymi.

⁸⁴⁶ Klukami – ‘prętami, kijami’.

⁸⁴⁷ Po rękach.

⁸⁴⁸ Bił.

pszez Pierschi pyrtnął⁸⁴⁹. Parthye sie tak daleko Sgodszylic⁸⁵⁰, i sze⁸⁵¹ ten Obskarszony tey swojany⁸⁵² Kosta od 9 1/2 Czeskich asz na Niesziele tego 15^{tego} tego Mts. sapłacic ma. Skarszicilka to przziimuje i temu Obskarszonego wszidsko odpuscie.

P – P – P – P

xxx Thomas Wypich, xxx Barbara Wyrwoll, xxx Paul Wyrwoll

Assystencia zawiadzaja te własnorenzne Wykonia- [p. 482] nia tego Zaprszedania stroną tych, którym oni przsicognonie były.

C. Kunze, Steiner

a – u – s

Kunze

[nr 883] p. 482 sp. 69 (1852) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska; protokół polski sprawy nie dokończony i wykreślony]

No. 69. Upewniono w Leschnitz dnia 16^{tego} Lutego w Roku 1852.

Na ustowne Powołanie dostawiely się dobrsze snajomy i w Skuttecznem Spussobie

1. Skarsziciel, Budziarsch⁸⁵³ Johann Wiescholek, 65 Lat stary.

2. ten Miesky Słoga Robert Steiner, 39 Lat stary, Obskarszony.

Oba són w Pisanió i w Cetanió mocny, tersz w Miemietzky Mówie són mocny.

[nr 884] p. 485-488 spr. 77 (1852) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska] No. 77. Upewniono w Leschnitz dnia 24^{tego} Lutego w Roku 1852.

Na pisownę Powołanie dostawiely sie przed tem niszi podpisanem Schiedsmanem lub Ugadsadcem 1. ta Josepha wydano Wyrobnicka Kómornicka Michael Schikira z Krszienzefschy, w Asystency je i Męza Joseph Schikira, 24 Lat stary, Michael Schikira, 29 Lat stary, za Skarszicielka.

[p. 486]2. ta Josepha wydana chlop Ferdinand Klosa, urodzona Nowok, 45 Lat staro, z Krsziensiefschie, za Obskarszoną, w Asestency jeigo Męza chlopa Ferdinand Klosa, 41 Lat staro. Oba od Ossoby snajomy i wskurttecznem porszandku.

Parthye nie umiön doskoñnalnie pisac a cytacz, a tersz nie són tey Miemietzky Mąwie mocny, tak sze ónem było strona Ustawy §:13. tey Instructcie od 1^{schego} Moia 1841 temu Skarszicelowy ad1. ten Piecarsky Meister Eduard Bolik tukey⁸⁵⁴ stont,

a temu Obskarszonemu ad.2. ten Miesky Sługa Steiner toke⁸⁵⁵ stónt.

Za Asystency od tego Schidsmanna /ex officio/ przsiógnónie, i ze oba zadnego Asystenca na Mie-sce nie przziwiódlly.

Przed Zacinóm tego Zaprszedania uistuje Ugadzadz na swoien słusbiston Prszisiege, i ze mu w tei polsky Mąwie i tei miemietzky Mawie tak daleko mocny jest, az ón wtei samy mowicz i pisac porad-szy. Ten Protokół tak temu był w Miemietzky i w Polsky Mąwie wodszony.

Skarszicielka uistuje, i ze óna na 21^{tego} tego Mieschonca w Ssobotę od tei [p. 487] obskarsziönie Josepha wydaną Klosa z Krsziensiefschie z jednóm Miedwón⁸⁵⁶ bidscho⁸⁵⁷ dostała. Parthye se takę Spósobie sgodzom, i ze ta Skarszicelka tei Obskarszoni otpuscie⁸⁵⁸ a obietzcuie ta Josepha Klosa w Asystency jeigo Męza tey Josephie Schikira przesz 14dnie 1 th. 15 Sgr. za tę ot tę p. Schiekiera telko mioncy⁸⁵⁹ Bul sapłacic, a tesz przesz teigo samego Czasu 9 sgr. 6 pf. Kosta nadgrodszic.

Ten Michael Schikiera tersch⁸⁶⁰ stępną⁸⁶¹ do tei Sgody.

⁸⁴⁹ Pyrtnął – ‘popchnął’.

⁸⁵⁰ Zgodzili.

⁸⁵¹ Iż.

⁸⁵² Córki?

⁸⁵³ Budziarz – ‘kramarz’.

⁸⁵⁴ Tukej – ‘tutaj’.

⁸⁵⁵ Tukej – ‘tutaj’.

⁸⁵⁶ Mietlą – ‘miodłą’.

⁸⁵⁷ Bicio – ‘bicie’.

⁸⁵⁸ Odpusci – ‘przebaczy’.

⁸⁵⁹ Mający?

⁸⁶⁰ Też.

⁸⁶¹ Przystąpił.

P – P – P – P

xxx Josepha Schikiera, xxx Michael Schikiera, xxx Josepha Klosa, Ferdinand Klosa

Asystencją zawiadają tei własnoręcznie Wykó- [p. 488] nanie tego Zaprszedania stronę tych, którym oni pryciögnione były.

Bolik, Steiner – Schwiadkowie, Asystencia i Potpęry.

a – u – s

Kunze

[nr 885] p. 488-490 spr. 78 (1852) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska] No. 78. Upewniono w Leschnitz dnia 25^{tego} Lutego w Roku 1852.

Na ustawne Powołanie dostawili się przez tem nieszi podpisaniem Schidsmanem lub Ugadszacem.

1. Ten Gospodarsch a Geomytę⁸⁶², Pan Carl Ziehmman z Kosłowa⁸⁶³ prszy Glywitzt, 40 Lat stary z⁸⁶⁴ Skarzyciela

2. Ta ogdowiona⁸⁶⁵ Kowalka⁸⁶⁶ Marianna Ociepiensky, urądszona⁸⁶⁷ Jacobzyk, 60 Lat staro, z Leschnitz, z Obskarszoną, w Asystency teigo Mieskygo Suga Robert Steiner.

Ostatnio ta Marianna Ociepiensky tëlko⁸⁶⁸ ino ppolsku jest a tesz nie poradzie pisac przez tem i poniewarz jesce jeden Asystenc teigo prsedania w tey Osobie steigo Piecarskego Towarzysza Isidor Fleischer tókej stónt /ex officio/ przsziögnonie.

Ten Skarszyciel Pan Ziehmman nie podszebuje szadnego Asystancę.

Przesz Zacinom tego Zaprszedania uistuje ten nizi podpissany Ugadsacz na swoęn Slósbiston Prszission- [p. 489] gę, ze ón tey Polsky i Miemietzky Mawie tak daleko mocny bycz, ze ón wtey samy gadacz i pisac poradszy.

Ten Protokołł tak temu był w Mietzky⁸⁶⁹, i jak tersz w polsky Mawie wodzony.

Skarszyciel sie napiera, i ze ón w Imieniu swego Oica przez prawie 3 Latmi tey Obskarszonie jednę działkę od 30 rh. porszydscho⁸⁷⁰ a i ze Obskarszona temu prsze omartemu⁸⁷¹ Oberförstrowie⁸⁷² Carl Ziehmman przez tą jednę Capitulaci⁸⁷³ wystawiua, poniewasz óna sie tëlko wtey samy podciöngwa⁸⁷⁴ na 1^{schego} Lutego w Roku 1852 to sapłacziz. Obskarszona Marianna Ociepiensky sie przsyznawa na ten prszód padany Sposob to poszydano⁸⁷⁵ miecz, a tersz ze óna obietcała tę 30 rh. na 1^{schego} Lutego 1852. naszad sapłacziz, ale jednak terasz niepłacziz mosze⁸⁷⁶ a obietzcuie potęen razęen sapłacziz, gdy óna jednę Rollnica⁸⁷⁷ kómu neimnie⁸⁷⁸, [p. 490] naco óna juz te dotego podszebny kroky srobiua.

Pan Ziehmman to podswaly⁸⁷⁹ i sze to tak prawda bydsz morze⁸⁸⁰, jednak ale tak długo niechce ciekacz⁸⁸¹ a proszie o Wyzug⁸⁸² teigo Zaprszedania.

P – P – P – P

⁸⁶² Geometer – ‘geometra’.

⁸⁶³ Kozłów, Kozłow – wieś w powiecie toszecko-gliwickim, licząca w 1830 roku 60 domów i 394 mieszkańców, w tym 12 ewangelików. We wsi działała szkoła katolicka, pracowały młyny, kuźnia i piec hutniczy. Kozłów należał do parafii katolickiej w Brzezince.

⁸⁶⁴ Za – ‘jako’.

⁸⁶⁵ Owdowiała.

⁸⁶⁶ Kowalowa.

⁸⁶⁷ Urodzona – ‘z domu’.

⁸⁶⁸ Tylko.

⁸⁶⁹ Niemieckiej.

⁸⁷⁰ Pożyczył.

⁸⁷¹ Omartemu – ‘zmarłemu’.

⁸⁷² Oberförster – ‘nadleśniczy’ (z niem. Oberförster).

⁸⁷³ Zarządzenie?

⁸⁷⁴ Zobowiązała się.

⁸⁷⁵ Pożądane?

⁸⁷⁶ Teraz niepłacić może – ‘teraz nie może zapłacić’.

⁸⁷⁷ Rolnica – ‘działka ziemi uprawnej’.

⁸⁷⁸ Wynajmie.

⁸⁷⁹ Pozwoli.

⁸⁸⁰ Być może.

⁸⁸¹ Czekać.

⁸⁸² ‘wyciąg, odpis’.

xxx Marianna Ocpiensky, Steiner als Beistand, Carl Ziehmann

Ten Asysterz⁸⁸³ tei Mariany Ocpiensky sawiadają tey własnorenznę Wykónalnie strónę tei Obskarziony, tak sze ón óny za Asystencią przyscióngnonie był.

Isid. Fleischer

a – u – s

Kunze

[nr 886] p. 490-492 spr. 79 (1852) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska] No. 79. Działo się w Leschnicy dnia 1ze⁸⁹ Marca 1852 roku.

Na wydane Powołaniej dostawili się przed na dole pod pissanem Schiedsmanem, od ossoby snajomi i w staniej dispositii,

[p. 491]1. Skarziciel, stolorz Heinrich Franke tu stąd, nimiecki mowy, cytania i pissania swiadomy, 24 lot stary,

2. Obskarzonei, piekarz Joseph i Constancia Długosch z Kzięzywszy.

Joseph Długosch, 24cza lot stary.

Constancia Długosch, 24cza lat staro.

Oba niemieckie mowy, citania i pissania nieswiadomie, dla czego onem było według ustawy Instrukcie od 1ze⁸⁹ Moja 1841., §. 13⁸⁹ za przistępcą od Schiedsmanna ex officio policiski⁸⁸⁴ szurżlec⁸⁸⁵ Steiner przistanowiony.

Przed zaczęciem tego actu istuje Schiedsmann na jego zluzebno prziszęga w polsky mowie tak swiadomy być, ze mówicz i pissacz morze albo poradzie.

Ten protocoł był tagrze w polskie i niemiecki Mowie prowadzony.

Skarziciel rzonda od obskarzonego 6 Thalarow za onemu z prawjone⁸⁸⁶ i od danol Kommoda. Obskarzony Joseph Długosch mówi, jego zona, a nie on, ta Kommoda u Skarziciela ob. stalowała⁸⁸⁷, i nie morze on do zapłacynia prziczongniony być. [p. 492] Zona, Constancia Długosch odmowia, się nie chczech sgodzicz. Takrz był tę Act⁸⁸⁸ za końconie⁸⁸⁹.

Przetitani, prze tłomaczony, przijęty i pod pissany.

Przed podpisem s godziely się Parthei, ze Obskarzonių połowy od 3 Thalarow za 8 dniej, i drugę połowicę za 3⁸⁹ tydnie za płacicz chcą.

Obskarzonių tez przijenie⁸⁹⁰ jeno 2 czeskie 6 pfennikow kóstów.

Obskarżam przy dzielony Swiadek potwierdza podpisanie jeich.

Steiner

a – u – s

Kunze

[nr 887] p. 492 spr. 80 (1852) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska; część polska nie dokończona i wykreślona]

Upewniono w Lesznicy dnia 1ze⁸⁹ Marca 1852 roku.

Na ustowne⁸⁹¹ Powołanie dostawiejli się przed na dole podpissanem Schiedsmanem snajomi i w stanje dispositii.

1. Skarziciel, cziesla August Czaika, w wońniej Vogtei Lesznice⁸⁹² miękajają, 26 lat stary.

2. Obskarzono Antonia owdowiało Czaika, rodzono Edwin, 84 Lat staro, w przitomności stolarza Henrika Franka tu stónd.

⁸⁸³ Asystent.

⁸⁸⁴ Policyjski – ‘policyjny’.

⁸⁸⁵ Szurżlec – ‘sługa, posługacz’.

⁸⁸⁶ Sprawione – ‘wykonana’.

⁸⁸⁷ Obstalowała – ‘zamówiła’.

⁸⁸⁸ Ten akt.

⁸⁸⁹ Zakończony.

⁸⁹⁰ Przyjmie.

⁸⁹¹ Ustne, słowne.

⁸⁹² Wolne Wójtostwo Leśnicy – wieś w powiecie strzeleckim, położona obok Leśnicy, należąca wcześniej do państwa leśnickiego, ale zarządzana przez wolnego wójta. We wsi pracowali rzemieślnicy: 1 garncarz, 2 kowali i 1 szewc. Parafia katolicka znajdowała się w Leśnicy.

Obję Parthie som niemiecki Mowy swidomi, tak ból Protokół w ty mowie prowadzony.

[nr 888] p. 495-497 spr. 82 (1852) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska]
No 82. Działo się w Lesznicy dnia 1ze^{go} Marca roku 1852.

Na ustowne Przedwołaniej dostawieyli się przed na dole pod pissanem Sądze Ugody od personiej snajomy i w stanie dipositii.

1. Skarziciel, zwec⁸⁹³ Valentin Schembor tu stąd, 40 lat stary.

2. Obskarzoniej, zwec Jań Dysczik, 50 lat stary, tu stąd.

Parthie nie umią doskonale pissacz ani czitacz, tyz mowy niemieckie nie swiadowiej, takrze onem było w wymiarze §.13^{tego} Instrucitii od 1ze^{go} Moja [p. 496] roku 1841, od na dole podpissanem Sądzem ugodies, i takrze temu

po1. Sługa Policji Steiner.

po2. Piekarski towaszisz Fleischer z urzadowskiego praca za przistępcow przy dzielonej⁸⁹⁴, po nie warz⁸⁹⁵ są oba takiech na miesce nie prziwiedliej. Przed począdkę actu istuje Sędza ugódów na jego złuzebna przizęga polski i niemieczki mowy tak dalece swiadowy, rze wni mówicz i pissacz morze.

Protokół tagrze był w polski i niemieczki mowie prowadzoniej.

Skarziciel mowi, że obskarżajem Stodoła na cas jednego roku w roku 1850. za 1 1/2 Thalara noją⁸⁹⁶.

Stodoła za ocoło Tegodniej, jak Sborze⁸⁹⁷ się wni znaidowało, sgorała⁸⁹⁸, i rzonda według tiejo między nimi objema zrobioniej ugody ta od obkarżącego zapoczto⁸⁹⁹ Zapłata od tego ómówjonego 1 1/2 Thalara. Obskarzony prziznawa ten najem, trzima się, wedly tych się znaidujących Okolicznościach, że przez ogien o potrzebowanie Stodoły przisiedl przed kądzem⁹⁰⁰ naimu, cięszczum porządanie z czały no- iemniej sumiej [p. 497] za doskonale nie powinny.

Obję Parthy ogodzum⁹⁰¹ się, że Obskarzony Skarzicielowiej do 24cza godzie pięć dwadziesta cze- skich zapłacił.

Skarziciel to przyjmuje.

Kósta ponosiel Obskarzony.

Dysczyk, Valenty Schembor

Przistępcie potwirdzajom samo rędzny⁹⁰² Podpiss przedstojącego Actu spissanego strąom tych, gdore za przistępcom przidzielonie byli.

Steiner, Fleischer

a – u – s

Kunze

[nr 889] p. 497-498 spr. 83 (1852) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska]
No 83. Działo się w Lesznicie, dnia 1ze^{go} Marca roku 1852.

Przedwołanom miarom dostawieyli się przed na dole podpissanem Sędzem Ogodow⁹⁰³, od persony snajomy i w stanie dipositie.

1. Fararz, pań Anton Braschke tu stąd, lat stary.

2. siedlok Johann Domin z Kzięzyswie, 32 lot stary.

Obskarzony niemiecki mowy nie swiadowy, tyz ani doskonale [p. 498] citacz i pissacz nie umiej, dla czego mu od Sędziem ugódów pod miarom §.13 Instrucie od 1ze^{go} Moja 1841 ex officio za przistępcę w personie sługi policyjskiego Steinera przidzielony był.

Przed poczędzem actu istuje Schiedsmann na jego prziszęga złuzebno, że po polsku mówicz i pissacz

⁸⁹³ Szwiec – ‘szewc’.

⁸⁹⁴ Przydzieleni.

⁸⁹⁵ Ponieważ.

⁸⁹⁶ Najął.

⁸⁹⁷ Zboże.

⁸⁹⁸ Zgorała – ‘spłonęła’.

⁸⁹⁹ Zaczęta.

⁹⁰⁰ Końcem.

⁹⁰¹ Ugódza.

⁹⁰² Własnoręczny.

⁹⁰³ Ugódów – ugód.

po radziej⁹⁰⁴, i był tagrze Act tak pomiemiecku, jak i popolsku wiedzony.

Skarżiciel rzonda od obskarżonego na mesno⁹⁰⁵ 10ta ciężc. za rok 1850 i 1851. dłużna ssoma od3. Thalarow 6 1/2 finnika.

Obskarżony przysnaje się ta suma farazowy dłużny być i objecuje w 1^{zego} Sierpnia tego roka zapłata odbycz, a to za zostawieć secucie⁹⁰⁶.

Kusta ponosiej Obskarżony.

Przecitane, przetłomacę, przyjęte i podpissane.

xx Johann Domin, Braschke

Przistępca Obskarżonego Jacoba Domina⁹⁰⁷ potwierdza jego szamo rędznei⁹⁰⁸ podbiss przedstojącego actu strąom tego, gdoremu był za przistępce przidzielony.

Steiner

a – u – s

Kunze

[nr 890] p. 499-500 spr. 84 (1852) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska] No. 84. Działo się w Lesznicie, dnia 1^{zego} Marca roku 1852^{ge}.

Na spuszone ustawie Powołanie dostawieły się przed na dole podpissanem Schiedsmannem od osso-by znajomie i w stanie diposicii,

1. farraz, pan Anton Braschke tu stónd, lat stary,

2. siodłak Jacob Mikosch z Kzięzywsie, 30 lat stary.

Obskarżonei jest niemieccki mowy nie swiadomy, tyz nie umie doskonale citacz i pissacz, dlaczego mu, wedlug pomiary §. 13. Instructie od 1^{zego} Moja 1841. od Schiedsmanna ex officio policyjski⁹⁰⁹ służa Steiner za przistępce przidzielony był, poniewarz ón się tagiego na miesce z sobóm nie przywiód.

Przed Podzenczem⁹¹⁰ Actu uistuje Schiedsmann na jego przisięga złuzebna w polski mowye tak swiadomy być, ze wni mowicz i pissacz morze. Protokół tagrze był w polski i niemieccki mowie wiedzony.

[p. 500] Skarżiciel rzonda od Obskarżonego meszne z roku 1850 i 1851. za nie odewdane sborze⁹¹¹ 3 Thalary 6 1/2 finnika.

Obskarżony przisnaje się do tego długu i objecuje, w 1^{zego} Sierpnia tego roka zapłata od bycz, a to za zostawieć sekucie⁹¹².

Kusta ponosił Obskarżony.

Przecitane, przetłomacone, przijente i podpissane.

[Jacob Mikosz]⁹¹³, Braschke

Przistępca Obskarżonego potwierdza samoręczny Podpiss tego actu, strąom tego, gdoremu był za-przistępce przidzielony.

tak – się stało jak spissano.

Kunze

[nr 891] p. 500-502

No 85. Działo się Leszniczy dnia 2^o Marca 1852 roku.

Na pisewne Powołanie dostawiełi się przed na dole podpissanem Schiedsmannem od perssony snajomy i w stanie disposiciei.

1. Skarżiciel, Wosnitza Piotr Meisner tu stąd, 30 lat stary,

2. Obskarżony, półsiodłaci syn, Valentin Golla z Kzięzywsy, 23 lat stary, w przitomnosczy jego Poręcznika, półsiodłoka Thomassa Czecziora z Kzięzywsy.

[p. 501] Parthy nie umią doskonale pissacz, nie czitacz, som tyz niemieccki mowy nie swiadomi, dla

⁹⁰⁴ Poradzi – 'potrafi, zdoła'.

⁹⁰⁵ Meszne – daw. opłata pobierana przez parafię za odprawianie mszy w kościele, podatek kościelny.

⁹⁰⁶ Egzekucji.

⁹⁰⁷ Pomyłka w imieniu, to Johann Domin.

⁹⁰⁸ Własnoręczny.

⁹⁰⁹ Policyjny.

⁹¹⁰ Poczęciem – 'rozpoczęciem'.

⁹¹¹ Zboże.

⁹¹² Egzekucji.

⁹¹³ Podpis tylko w niemieckiej części protokołu.

tego onem wedly pomiary §. 13. Instrukcie od 1^{tego} Moja 1841 roku jak skarzicielowiej po1. policiski sługa Steiner.

po2. piekarski towarzysz Isidor Fleischer ex officio przy dzielony byli.

Przed Zaczęciem actu uistuje Schiedsmann, ze w polskiej mowie tak dalece swiadomy jest, co kolwiek wni mówicz i pissacz poradzy.

Ten Protokoll był tagrze w polskie, jak w niemiecki mowie prowadzoni i spissany.

Skarziciel mowi następujące: w 19^{tego} Stycznia t. r. byłem na jedny tuteiszy musice⁹¹⁴ i przy tej przilerzi-tości⁹¹⁵ mie Obskarzony tak bardzo pięściom w Twarz bił, arz mi krew giembón⁹¹⁶ i noszem ciekła. Obskarzony wypiera ta od Skarziciela podano Rzec i jene przisnaje onego z koła taniecnego rękóm naspadek⁹¹⁷ cziejnieł⁹¹⁸.

Sgoda nie przisła do stanu.

Skarziciel rzonda tę przepissany [p. 502] Adest do Ugróntowania sądowy Skargi.

P. – P. – P. i P.

Pietr Maisner, xxx Valentin Golla

a – u – s

Przystęmcy potwierdzają szamo ręczne⁹¹⁹ podzagnienie⁹²⁰ przed stołującego Actu strąą tych, gdorem, byli za Przystęmców przydzieloni.

Steiner, Fleischer

a – u – s

Kunze

[nr 892] p. 502–504 spr. 86 (1852) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska] No 86. Działo się w Lesznicy dnia 2^{tego} Marca 1852 roku.

Na spuszczone Powołanie dostawieyli sien przed na dole pod pisanem Schiedsmannem od perssony snajomiy i w staniej dispostici.

1. Skarziciel, Wyczusnik Franz Klimek z Kziężywsiej, 60 lat stary.

2. Obskarzoniy, pólśiedłóg Jacób Mikosch z Kzięszywszy, 30 lat stary.

Parthie nie uiołóm doskonale pissacz ani czittacz, som tyz niemiecki mowy nie swiadomy, [p. 503] dlaczego ohnem według pomiary §. 13. Instructie od 1^{tego} Moja 1841. roku i takrze, Skarzicielowi po 1.en Policieski Sługa Steiner.

Obskarżamu po 2.ge piekarski towarzisz Isidor Fleischer.

Od Schiedsmana ex officio za za przistęmpcow przirządzany.

Przed Poczędziem actu uistuje Schiedsmann, ze w polskie mowie tak dalece swiadomy jest, ze wnie mówicz i pissacz morze.

Tagrze był Protokoll w niemiecky i polski mowie prowadzoni.

w 5tego Lutego br. r. popółudniu szedę⁹²¹, tak podaje Skarziciel, do Mikosza, gdory my wycuk dacz powinien jest, i ja mu przetstawił, ze on mie zło i mokro Słoma dajel⁹²². Nato się obskarzony oczerwienioł i łatą⁹²³ mie pisnioł, tak aze rzem besz rozumu na ziemja pad, besz głowy pissnye.

Swatków mogiem postawicz na to. Obskarzony przepiera to⁹²⁴ i mowi, ze na przedziw temu⁹²⁵ ón od Skarziciela Franciska Klimka był słownie obrazony.

Sgoda do stónu nie prziszia⁹²⁶.

⁹¹⁴ Zabawie tanecznej.

⁹¹⁵ Okazji.

⁹¹⁶ Gębą – ‘ustami’.

⁹¹⁷ Z powrotem.

⁹¹⁸ Czynił.

⁹¹⁹ Własnoręczne.

⁹²⁰ Podpisanie.

⁹²¹ Szedłem.

⁹²² Daje? Dał?

⁹²³ Deską.

⁹²⁴ Wypiera się tego.

⁹²⁵ Przeciwnie.

⁹²⁶ Przyszła.

[p. 504] Skarżyciel porzonda wystawienie tego według nowego Prawa karnego⁹²⁷ potrzebujący⁹²⁸ Adest do Utwierdzenia Skargi.

P. P. P. i P.

xxx Franz Klimek, Jakób Mikosz

Przyzniony⁹²⁹ potwierdzają ssamo ręczney podziagnienie tego actu stronią tych, gdorym byli za przistępcaw przydzielonie.

Steiner, Fleischer

a – u – s

Kunze

[nr 893] p. 506-508 spr. 90 (1852) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska] No. 90. Działo się w Leszniczy, dnia 8^{go} Marca roku 1852.

Na widząc ustowe Powołanie dostawieili się przed na dole podpisanem Schiedsmanem od perssony snajomi i w stanje dispoście.

1. Skarżyciel, Krawiec Johań Zagan tu stond, 27 lat stary, niemieccki mowi swiadomy.

2. Obskarżay, bednárz Karoł Rudoll, tu stąd, 26 Lat stary.

Parthiio po2. nie umiemy doskonale [p. 507] doskonale pissacz i citacz, tyz nie jest niemieccki mowi swiadomy, dlo cego p Rudołowi Priwatni Secretarz Thomala za przistępcę według pomary Instruktie od 1^{zego} Moja roku, 1841^{zego} od na dole podpisanego Schiedsmanna przyzniony był.

Przed Poczendziem actu uistujie na dole pod pissany Schiedsmann na jego prziszęga złuzebno polsky mowy tak swiadony byc, rze wniej mówicz i pissacz poradziej.

Protokół był takrze w niemiecckzi i w polsky mowie prowadzony.

Skarżyciel rzonda od Obskarzonego 13 czieskich za jedna w prześtem leczye odkupyno Westa /:Brzuślek:/⁹³⁰. Obskarzony przisnaje to i objecuje Skarżycielowi do 14 dnjej, takrze arz na 22^{tego} Marca b. r. ukąęłowacz⁹³¹.

Kusta od 2 1/2 czieskiego biere Obskarzony na ziebie do połorzenia na Niedziela, 14^{tego} tego mieśiącza.

P. P. P. i P.

xxx Carl Rudolph, Johann Sagan

Przistępcą po 1ze^{go} utwierdza samo rżnye Podziechowanie⁹³² [p. 508] przed stojńcego actu strąnom tego, gdoremu był za przistępcę przifondzony.

F Thomala

a – u – s

Kunze

[nr 894] p. 508-510 spr. 91 (1852) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska] No 91. Działa się w Leszniczy dnia 9^{tego} Marca roku 1852.

Się dostawieili przed na dole podcychówanem Schiedsmannem od persony snajomy, i w stanje dispoście, i z wolny wołę.

1. raz byjący Nauczyciel Franz Głombitza tu stąd, 52 lata stary, niemieccki i polskiej.

2. Szewiecz Pavoł Dylga tu tąd⁹³³, 24 lat stary, jenó polskiej.

Parthio po 2ge jest niemieccki mowy nie mocna i tyz nie zupołnie pissanie i czitania swiadoma, dla czego p Dylgowi w pomiary §. 13. Instrukciey od 1 Moja 1841 roku od na dole podcychówanego Schiedsmanna ex officio przywatny sekretarz Thomala za przistępcę był przydzielony.

Franziska Głombitza wydano Pavoł Dylga umarla i posłostawieła zadnych insziech Erbów⁹³⁴, [p. 509] jak jej Oica, po 1 dostawiełego Franca Głombitze i jejiej po 2ge stąjącego mżrza Pavła Dylgiej.

⁹²⁷ Mowa tu o *Nachweisung der zum Bezirk der Regierung zu Oppeln und zum Departement des Appellations Gerichts zu Ratibor gehörigen, zu gegenseitiger Vertretung der Schiedsmänner bestimmten Schiedsmanns-Bezirke* [w:] „Extraordinaire Beilage zum Amtsblatt der Königlichen Regierung zu Oppeln“, Stück 51, 23sten December 1852, s. 343.

⁹²⁸ Potrzebny.

⁹²⁹ Przyłączeni, tu: świadkowie.

⁹³⁰ Kamizelka.

⁹³¹ Ukontentować.

⁹³² Podcechowanie – ‘podpisanie’.

⁹³³ Tu stąd.

⁹³⁴ ‘dziedziców, spadkobierców’.

Nad Posłostaniem zgłódom się oba takgze, ze Pavel Dylga pod unoszącem kustów pogrzebnych⁹³⁵ się wysztko obdzierzy i Głombicowej stego jeno jedna wierchna pierzyna i jedę zoglówek⁹³⁶ i jedna płachta⁹³⁷ wydał. Wysypiey⁹³⁸, te się na niech znaidują, są w czierszonie⁹³⁹.

Głombitza przilmuje⁹⁴⁰ te Podanie Pavła Dylgyey.

Przed podzięciem aktu tyz był Schiedsmann uistawał, rze polskiej mowie tak dalece swiadomi, rze wniej mówicz i citacz poradziej.

Ten Protocoł tagrze był w niemieccki i polskie mowie prowadzay.

P. - P. P. i P.

Głombitza, Paul [Dylga]⁹⁴¹

Przystępca szewdza Pavła Dylgi po 2gie potwyrdza zamo ręczne⁹⁴² pod cichowanie⁹⁴³ przed stojącego aktu [p. 510] strąom tego, gdoremu był przilondziay.

FThomala za swiadka

a - u - s

Kunze

[nr 895] p. 513-514 spr. 95 (1852) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa - polska] No 95. Działo się w Leszniczej, dnia 11^{tego} Marca 1852 roku.

Na Grónd wysłanego ustownego Powołania przisli przed na dole pod cychowanego Schiedsmanna.

1. Rzewcowo⁹⁴⁴ Franziska Derfel, 40 Lat staro, polsko, w przitomności stolorza Franca Hünera, 2. bednarz Caroł Waculik, tys Rudolph nażwany, 26 lat stary, polskie. Oba snajomie i w stanie disposiciej. Party nie umią zupiełni pissacz ani citacz, zą tyz niemieccki mony⁹⁴⁵ nie swiadowy, dla czego onem było według pomiaru §. 13. Instrukcie od 1^{zego} Moja 1841 roku jak, dla skarżicielki prywatny Pissarz Thomala.

Obskarżemu po2. prywatny sekretarz Gaertner za przistępców prziladzay, poniewarz się oba takiech na miesce ze sobóm nie prziwiedly.

Prze Podzięciem aktu uistuje na dole podcichowany Schiedsmann na jego przisięę złuzebną, rze polski i niemieccki mowy tak dalece swiadowy jest, rze wni mówicz i pissacz morze.

Protocoł był takrze w niemieccki i polski mowie wiedzany.

Skarżicielka rzonda od Obskarżonego za jedna Pora przerobianich Pótów⁹⁴⁶ 20 czieskich i pomiaruje przitem, rze Obskarżay ony na té 20 czieskich szaty⁹⁴⁷ tibetowe⁹⁴⁸ zafantowa⁹⁴⁹. Obskarżay przisneiej to i opowęzuje się te smianowane 20 czieskich arz do 28^{tego} Marca tego roku [p. 514] na nazód⁹⁵⁰ wzięciy po mianowanego szatu za placzicz i kusta ty sprawy od 1 1/2 czieskich ponosczicz. Obskarżay Waculik da się spodobacz, jak by te 20 sgr arz do 28 Marca t. r. nie zapłacił, Derflino pomianowane szaty szama przdacz⁹⁵¹ i s tych wytarzą ych⁹⁵² Pinięzy się zaplaczicz, a rzeby te wytarzone pinęze nie wystarczicz, się z restem Waculika dzerszicz⁹⁵³ morze. Skarżicielka przejmuje jego Wypowiedzenie.

Przeczitanie, przetłomaczone, przijęte i podpissane.

⁹³⁵ Kosztów pogrzebowych.

⁹³⁶ 'poduszkę'.

⁹³⁷ 'prześcieradło'.

⁹³⁸ Wyspy - prawdopodobnie sama pierzyna i poduszka, umieszczone wewnątrz poszewek.

⁹³⁹ Wciżone - 'wepchnięte'.

⁹⁴⁰ Przyjmuje.

⁹⁴¹ Nazwisko tylko w wersji niemieckiej protokołu.

⁹⁴² Własnoręczne.

⁹⁴³ Podpisanie.

⁹⁴⁴ Szewcowa.

⁹⁴⁵ Mowy.

⁹⁴⁶ Butów.

⁹⁴⁷ Szaty.

⁹⁴⁸ Tybetowe, z tkaniny tybetowej.

⁹⁴⁹ Zastawił, oddał w zastaw.

⁹⁵⁰ Z powrotem.

⁹⁵¹ Przedać - 'sprzedać'.

⁹⁵² Wytarżonych - 'wytargowanych'.

⁹⁵³ Dzierżeć.

xxx Carol Waczulik, xxx Franziska Derfel

Przistęmpce utwierdza szamo ręczny pod Podziągnięnie tego actu strąom tego, gdoremu oni za przistępców przionczay byli.

Thomala, Hübner

a – u – s

Kunze

[nr 896] p. 514–516 spr. 96 (1852) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska] No 96. Działo się w Leschniciej, dnia 16 Marca roku 1852.

Się dostawieły przed wołaniej przed na dole podzycchowaniem Schiedsmannen

1. Gospodarz goszczinca pań Wolff Fischer, Skarziciel, 34 lat stary, tu stąd.

2. polsiódłok Josef Pannek, 34 lat stary, z Kzięzywsiey, Obskarzonioy.

[p. 515] Oba znajomi i w stanie disposiciej. Skarziciel po 1ze jest niemieczki mowy swiadomy, ómiej tyz citacz i pissacz. Obskarzony po 2ge nie umiej pissacz ani citacz, jest tyz niemiezki mowy niej swiadomy, dlatego mu według pomiary § 13. Instructciej od 1^{zego} Moja 1841 roku Privatny Sekretarz Thomala za przistępcę od Schiedsmanna, poniewarz łón się takiego na miesce nie przywiódł, przilądżay był.

Przed Zacęczeniem actu uistuje Schiedsmann na jego szluszebna przisęga, niemiecki i polskie mowy tak dalece swiadomy bycz, rze wniej mówicz i pissacz poradziej.

Tén Protokół był tagrze w niemieckiem i polskiem języku prowadżay i spissany.

Skarziciel mówi, Obskarżanemu w tem roku, 20 Thalarów porzydcał. Obskarzony przisnaje Skarziciela w podany czas 20 Thalarow poiszczane dostał, i ópowęzuje się te Summa w miesiącu Wrzesznju tego roku pónktalnie i w nie oserwany ssumje naspadek za płaczicz. Rzeby ale Obskarzony to ucynicz w stanie nie miał bycz, tak się opowięzuje w wrześnju t. roku, czyśtego Ówsza z jego rzniwa za pomjarkowane 20 Thalarow w ty cynje, gdoro w Miesądzu Wrześniu na Kosielskich Targach⁹⁵⁴ będzie, Mioł ale Obskarżay by tyz [p. 516] i to niej wypołnicz, to ón dobrze się namyśczlądż zezwóło, ze Skarziciel się w jego całe Rzniwa dzierzecz morze, i dozwoło sądowa sekucyo i sprzedai jego całego Rzniwa do Wygubjėja pomyślonych 20gi Thalarów, a rzeby to przedstawiające do Zakrycia pomyślach 20 Thalarów, Kósztów i szkódów nie wystardziecz miały, p. Fischer się tyz i w inszią przemoga Obskarżego trzymacz morze.

Kusta ponośi Obskarżay. Skarziciel prośie o wygotuwanie te actu.

Przecitane, przetłomacę, przijęte i podpissane.

Joseph Panek, W: Fischer

Przistępcą potwierdza szamoręczne Podciągnięcie tego actu strąom tego, gdoremu był za przistępcę przyądzay.

Thomala

z – s – j. w.

Schiedsmann Kunze

[nr 897] p. 516–517 spr. 97 (1852) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska] No 97. Działo się w Lesznicy, dnia 20^{tego} Marca 1852 roku.

Przed na dole podzycchowaniem Schiedsmanem [p. 517] dostawiełi się dzisiai na więdzaje ustowne Powołaniej

1. Mistrz maszarskiej pan Franz Glowatzky, 51 la' stary, Skarziciel

2. raz bywszy za gospodarnego urzędnika pan Franz Miksch, 56 lat stary.

Oba tu stąd, od perszony znajomy i w stanie dispositci, tyz mówioń Oba po niemieczku i stom w pissaniu i citaniu znajomiej.

Piyrwzy rządu od Obskarzonego za do Dziśai wybranny Mięszo i tuste⁹⁵⁵, suma od 1 Thal. 23 czieskich. Ostatniej /:Obskarzony:/ przisnaje te pówinność i obiecuje te ssume od 1 Talara 23 czieskich na nieskorzy⁹⁵⁶ do 1^{zego} Moja roku 1852gie⁸⁰ Skarzycielowi zaplaczicz. Kosta sąz spuszczone.

Prz. P. P. P.

⁹⁵⁴ Targi w Koźlu odbywały się corocznie (*Jahrmakrt*) lub co tydzień (*Wochenmarkt*); zob. F. Triest, *Topographisches Handbuch von Oberschlesien. Im Auftrage der Königlichen Regierung und nach amtlichen Quellen*, t. 2, s. 897].

⁹⁵⁵ 'smalec'.

⁹⁵⁶ Najnieskorzej – 'najpóźniej, najdalej'.

Gartener za świadka, Miksch, Głowatzki

[a – u – s]⁹⁵⁷

Schiedsmann [Kunze]⁹⁵⁸

[nr 898] p. 517-519 spr. 98 (1852) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska] No 98. Działo się w Leschnitz 20^{tego} Marca roku 1852^{tego}.

Na ustowne Powołanie [p. 518] dostawiły się po nierzej pod cichówanem Schiedsmanem od personsy znajomi i w stanje disposicji

1. Skarżiciel, Mażarz Franz Głowatzky, 51 la^t stary,

2. Obskarżony, szewiec Valentin Gierlich, 56 lat stary.

Oba tu stąd, ten po1. jest niemiecki mowi, pissanya i citania znajomy, te po 2gie naprzędziw nie.

Tagrze było temu po 2gie w pomiarze §. 13. Instructie od 1 Moja 1841 za przistępcę

pissarz Thomala od Schiedsmana ex officio przilączony.

Przed zadzenciem tego actu mówiy na dole podcychowany Schiedsmann na jego przisęga służebną, ze ón polskiej i niemjecki mowy tak świadomy, isze wni mówicz i pissacz poradziej.

Protokół był tagrze w niemiecki i polskiej mowie prowadzony.

Skarżiciel rządu od Obskarżanego

1. za dano deska 22 czieskich

2. „ wybranie Mięszo 3 „

3. „ „ czieglly 2 Thal „ „

do kupi 2 Talary 25 czieskich

[p. 519] Obskarżony mowy:

ze Skarżicielowi Głowatzkiemu sumy od 2 Talarow 25 czieskich powinnien i objecuje na 1^t Czerw-
cza tego roku Zapłata od cynicz.

Skarżiciel to przilimuje. Kusta były darowane. Wygotuwany nie będzie jestce rządany.

P. P. P. i P.

Valentin Gierlich, Głowatzky

Przistępcę tego po 2gie Gerlicha zaświedza samoręczny podpis tego, temu ón był przilączany.

Thomala, przistępcę

[a – u – s]⁹⁵⁹

[Kunze]⁹⁶⁰

[nr 899] p. 519-521 spr. 99 (1852) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska] No 99. Działo się w Lesznycy, dnia 22 Marca roku 1852^{tego}.

Na Powołanie dostawili się przed na dole podcychowanem Schiedsmannem

1. Skarżiciel, raz bywszy za maszarza Ciprian Steiner, 56 la^t stary, z Lesznice.

2. Obskarżony, Hędlirz Skórow⁹⁶¹ Crispin Kolonko s Frei-Vogtei Leschnitz, 37 la^t stary.

Oba znajomi i w stanje disposicji.

[p. 520] Party szom oba polscy, nie umiom ani doskonale citacz, ani tyz pissacz, szom tyz niemieccki mowy nie świadomy, dla czego onem, w pomiarze §. 13. Instrukcie od 1^{tego} Moja 1841^{tego} roku, tak Skarżicielowiej po1. Privatny sekretarz Gaertner.

Obskarżanemu po2. Kanzelista Thomala

za przistępców przilączony byli, poniewarz się oniej takich na miestce z sobóm nie przyprowadzily.

Przed zadzenczem actu uistuje jesse Schiedsmann na jego służebna przisęga, ze w polskie i nimiecki mowie tak swadomy jest, ze wni pissacz i citacz poradziej. Protokół był tagrze w polskiej i nimiecki mowie prowadzony.

Skarżiciel rządu za jedna Obskarżonemu przed 4ma Latmi poiszczano Wogą 2 Tal: 15 cziesk. Obskarżony wypieja się, ze ón wogi nie porzidzał, jeno mówiy, ze Skarżiciel mu wogę zastawiel, i jesse

⁹⁵⁷ W części niemieckiej protokołu.

⁹⁵⁸ W części niemieckiej protokołu.

⁹⁵⁹ W części niemieckiej protokołu.

⁹⁶⁰ W części niemieckiej protokołu.

⁹⁶¹ Handlarz skór.

mu za skory powinien jest, a rze jak Obskarzony był okradzony, ta woga mu tysz była ukradzono.
Sgoda do stanó nie przisła, dla tego teń act był zakończony, przecitany, przetłomaconi, przyjęty i podpissany.
Crispin Kolonko, Ciprian Steiner
Przistępcę zaświadcją zamo- [p. 521] ręczne podciągnięcie tego protokołu stronom tych, gdorem za przistępców byli przilądzoniej.

Gaertner, Thomala

a – u – s

Kunze

[nr 900] p. 521-522 spr. 100 (1852) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska]
No 100. Działo się w Lesznicy, dnia 22^{tego} Marca roku 1852^{ge}.

Na wyindżone Powołanie dostawieli się przed na dole podpissanem Schiedsmanem

1. szewcowa Franziska Derfel, 40 lat staro, za skarżicielka.

2. stolorz Fabian Zurowsky, Obskarzony, 56 la^{ty} stary, oba tu stąd.

Oba znajomi i w stanje disposiciej.

Party omiom⁹⁶² aniej⁹⁶³ doskonale pissacz, ani citacz, szom tysz jene polski mowy swiadomi, dlaczego onem według pomjary §. 13. Instrukcjej od 1 Moja roku 1841^{ze} Skarżicielce Kancelist Thomala Obskarzony prywatny sekretarz Gaertner za przistępców od Schiedsmanna przilączoni byli, poniewarz oba się takich na miesce nie prziprowadzieli.

Przed zacędzem actu Schiedsman uistuje na przisięga złuzebna, ze w polskie mowie citacz i pissacz poradzie. Protokół był tagrze w obuch mowach prowadzą.

[p. 522] Skarżicielka mówi, iż Obskarzonemu w przeszłem roku 2 Talary porzyczała.

Obskarzony to przisnaje, mówi ale, od Skarżicielki 1 Talar od piwnice do dostanio ma.

Skarżicielka to przimuje i Obskarzony się opowięzuje do na niej skorzi 8 dny 1 Talar Skarżicielce zapłaczicz i kusta do 2 1/2 cziesgiego pónoszicz.

P. P. P. i P.

Zurowsky, xxx Franziska Derfel

Przistępcę potwierdzajom szamo ręczny pod cychowanie stronom tych, gdorem byli za przistępców byli przilądzoniji.

Gaertner, Thomala

a – u – s

Kunze

[nr 901] p. 522-524 spr. 101 (1852) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska]
No 101. Działo się w Lesznicy, dnia 22^{tego} Marca roku 1852^{gie}.

Na Powołanie dostawiejli się dziszai przed nizej podcychówanem Schiedsmanem

1. Skarżiciel, mistrz piekarskiy Jan Długosz, 37 lat staro, z Lesznice.

2. bednorz Caroł Waculik, Obskarzony, 26 lat stary, z Lesznice.

[p. 523] Oba znajomiej i w stanje disposiciej.

Party nie umjom doskonale pissacz ani citacz, dla tego onem według §. 13. Instrukcjej od 1^{zego} Moja 1841^{zego} roku, jak

1. Skarżicielowi prywatny sekretarz Gaertner.

2. Obskarżanemu Kancelista Thomala,

za przistępców byli, poniewarz oba takiech na miesce nie prziwiedli.

Przed zacędzem actu uistuje jesce Schiedsman, rze ón w polskie mowie tak swiadomy, iż wnziej citacz i pissacz poradzi.

Ten Protokół był tagrze w nimiecki i polski mowie prowadzą.

Skarżiciel mówi, Obskarzonemu w przesłem roku 3 Talary porzyczał, i rze Obskarzony dla Istoszcziej tego dżugu na fant trzi serwetty i jeden kabot dał.

Te Rzeczy miał p Waculik na trzy Króle tego roku bez zapłacenie /:połózenie:/ spomnianych 3 Talarow wykupicz, co ón nie wykónał, temu rżada Długosz te ostatniej zaraz.

Obskarzony Waculik przisnaje to wysytko, co Długosz prze powiedzał, i objecuje arz do 12^{tego} Kwiet-

⁹⁶² Umią – 'umieją'.

⁹⁶³ Ani.

nia tego roku zapłata od cynicz i przed [p. 524] stojąz pomianowane rzecy ode bracz.

Obskarzony Waculik tyz prziswolo do tego, rze jak by przed stojąz pomianowane rzecy do 12^{tego} Kwietnia t. r. nie były wykupjone, Długosz ma miecz tej prawa, te Rzeczy sprzedacz, się z wytarzony sumy zapłacony zrobicz, a rzeby wytarzono suma nie wystarczycz miała, ze Restem się jescze Waculika dzerzcz ma.

Kusta od 2 1/2 czieskiego ponosie Obskarzony.

P. – P. – P. – P.

xxx Karol Waculik, Johann Długosch

Przistępcy zaswiadzajom te szamo ręczne podciąnienie przed stojącego protokołu, stronom tych, gdom oniej za przistępców przilądzaję byli.

Gaertner, Thomala

a – u – s

Der Schiedsmann Kunze

[nr 902] p. 524–527 spr. 102 (1852) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska] No 102. Upewniono w Leschnitz dnia 1^{szego} Kwietnia Roku 1852.

Na pisowne Powołanie dostawieli się dsziesch prszed tem nisz [p. 525] podpisanem Schidsmanem lub Ugadsacem.

1. Scarszicielka, Marianna wydano Obroskorsch Paul Cziscorz, 20 Lat staro, w Assystencie jeigo Męża, 34 Lat stary.

2. Obskarszióny, Chalupnego ssyn Johann Grzeschista, 23 Lat stary, oba s Kziensiefschy, od Ossoby snajómy i wskurtecznem Spusobie.

Parthey nie ómióm doskonalnie pisac ani czętacz, a tesz tey Miemietzky Mawie nie són mocnie, tac sze im było stróny Ustawę §. 13. tey Instructziy od 1^{szego} Moia 1841. i to jest ad1. dla Skarszyczielka1. Miesky Sługa Steiner, temu obskarszónemu ad.2. ten Canczelista Gaertner za Assystenczia od Schidsmana /: 'ex officio'/: przsieczióngnonie, poniewasz ónie takych samy na miescy nie przsiwiódlly. Prszed zacynóm tego Zaprszedania uistuje ten niezie podpisany Ugadsac na swoję Słubisną Pszysięga, sze ón w tey polsky iwtey Miemietzky Mawie tac daleko mocny jest, sze ón wtey samy gadacz i pisacz poradszy. Tę Protokół tak

[p. 526] sze był w Miemietzky i w polsky Mawie wodsóny.

Skarszyczielka upiera schie od tego obskaszonego w 22^{tego} Stecznia tego Rocku w Wieczór na dródse obczekano była a, iże ón óną w tym Spusobę uczenkami obrąsziół, sze jón 4 razy spienzióń swo-szonóm⁹⁶⁴ prszed Głowę pismoń, ze óna nastęmpuiącym sposobie na Ziemie padwą a 7 Czesky przsy tem straczyła. Obskarszióny spiera cąón treść tey Skargy a uistuje, sze ónego ta Skarszyczielka w tēm samę dnią swowamy obrasziła w rosmeitem Spósobie, a zato ón drosnonie był, óną prszed Pierschią stuchnu, a potēm odesched.

Sgoda schie nie stała, prszetos prszekłada Skarszicielka Wygotowanie tego Zaprszedania do Rządowego prawa poswatc⁹⁶⁵ i ze by Grszechista sato, sze ón jedną ciężarność Kobięttą z nieworszu⁹⁶⁶, scarany był. Za Świątków⁹⁶⁷ són postawiani1. Swiec Albert Weinhönig, 2. jego Czera Agatha Weinhönig, obje s Leschnitz.

P. – P. – P. – P.

xxx Marianna Cziscorz, xxx Paul Cziscosch, Grschesista

[p. 527] Assystencia zawiądają tey własno renznę Wykonanie tego Zaprszedania strony tych, ktorym oni przsieczióngnonie byli.

Steiner, Gaertner

a – u – s

[Kunze]⁹⁶⁸

⁹⁶⁴ Pięścią złożoną.

⁹⁶⁵ Poślac.

⁹⁶⁶ Znieważyl.

⁹⁶⁷ Świądków.

⁹⁶⁸ W niemieckiej części protokołu, p. 526.

[nr 903] p. 527-528 spr. 103 (1852) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska] No 103. Upewniono w Leschnitz dnia 1sⁱ Kwietnia w Roku 1852.

Na pisownę Powołanie⁹⁶⁹ dostawieli schie dsziesch prszed tēm nisz podpisanem Schiedsmanem lub Ugadzaczem

1. Skarsziciel, Pacholek Jacob Franetzky z Leschnitzky Ligoty⁹⁷⁰, wiency jak 23 Lat stary.

2. Obskarszioni, Órszynik⁹⁷¹ Johann Kaemmerer, tysz z Fr. Vgt. Leschnitz, 25 Lat stary.

Oba snajomy i w skórtcym Spósobie. Scarszycal⁹⁷² nie poradzie wolnie pisac i cytac, i tesz nie jest mocny tey Miemietzky Mawie, tak sze onemu było strony Ustawy §: 13. tey Instructiy od 1sⁱ Moia Roku 1841. ten Sługa Miesky Robert Steiner za Assystencia od tego Ugadszadza /ex officio/ przsi-
ciógnonie, ze ón takygo na Miescy nie przsiwiód. Prszed Zacynom tego Zaprszedania uistuie ten Ugadsac na swoien Słubisną Prszyschynga, ze ón wtey [p. 528] Miemietzky tak daleko mocny jest, ze ón wtey samy gadac i pisac poradzie, tak sze tēn Protokół był w Miemietzky i w polsky Mawie wodzony. Scarszyciel uistuie od Obskarszonego w 7^t Maerza teg. Roku wtym Spósobie Uczenkamy i Swowami urąsziónie⁹⁷³ był.

Obskarszienie niespięra tēmu Scarszicielowi w tem dniu jednę Policzek dajócz, i ze tēn sam przesch rosmeitych nie spojónoscie i podpurszką miedzy Czeladką ónego tak długo drasznu, ze ón na ostatku sa Zastępcą tego Państwa to prawo se wes ónego podług Ustawy Celadky od 8^{go} Listopada Roku 1810. prszisstoi w taky Spusobie leky Ukoranie udzielic. Nie Ugodzieli schie, a Skarsziciel był do Sāndu spusconie. Ón zóna wygotowanie tego podtrzebnego zaświadczenia.

P. – P. – P. – P.

xxx Jacob Franetzky, Theodor Kammerer

Assystencia sadiadę to własno rencne wykóńanie tego Zaprszedania stróny tego, co ón był przsi-
ciógnonie.

Steiner

a – u – s

[Kunze]⁹⁷⁴

[nr 904] p. 529-530 spr. 104 (1852) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska] No 104. Upewniono w Leschnitz dnia 1^t Kwietnia Roku 1852.

Na pisownę Powołania dostawieli schie dszisz prszed tem nisz podpisanem Schiedsmanem.

1. Scarsziciel, Połanik Ignatz Długosch z Kziensiefschie, 42 Lat stary.

2. Obskarsziony, Połanik Gregor Klimek, tesz z Kziensiefschie, 34 Lat stary, oba od Osoby snajomy i w skurtecym Spusobie. Parthey nie umiód doskóńanie pisac ani Cetac, a tesz tey Miemietzky Mawie nie són młocny, tak sze oném było strony Ustawy §. 13. tey Instruccy od 1g Moia 1841. Roku temu ad1. Skarszicielowy ten Miesky Sługa Robert Steiner, a temu ad2. ten Pisarsch Gaertner za Assystencia od Schidsmana /ex off./ były prsziciógnonie, a to jest ze oni zadnego Assystenda ze sobą przsiwiódy. Przed Zacénóm tego Zaprszedania uistuie Ugadsac na swoien Słosbistón Prsziszęgę, ze on wtey Polsky i miemietzky Mawie tak daleko mocny, ze ón wtey samy gadac i pisac poradzie.

Ten Protokół był poniewasz tego w obách Mowach wodzony.

[p. 530] Skarsziciel padał, ze onego Obskarszienie w 16^{tego} Martza t. Roku rano mąwióc obrasziął, ze on onemu padał:

„Ty mie marsz⁹⁷⁵ Gówno do roskasu, ukrot esz mie 9 Kurky, co szie mie noleszay⁹⁷⁶ i ziad esz, schie dobrze jada cudze Mióśo⁹⁷⁷. Twoia Matka iest żebraczka i ze ty oni⁹⁷⁸ niec nie dasz, a jo óny musza usziwicz⁹⁷⁹. Obskarsziony to sapiera, telko on ino padał: „Ty mie masz Gówno do roskazu, iusz 9 Lat

⁹⁶⁹ Błędnie zam. Powołanie.

⁹⁷⁰ Leśnicka Ligota – inaczej Wójtostwo – Leschnitz Frei Vogtei.

⁹⁷¹ Urzędnik.

⁹⁷² Skarszyciel.

⁹⁷³ Urażony.

⁹⁷⁴ W niemieckiej części protokołu.

⁹⁷⁵ Masz.

⁹⁷⁶ Należały.

⁹⁷⁷ Mięso.

⁹⁷⁸ Onej – ‘jej’.

⁹⁷⁹ Używić – ‘wyżywić’.

mie szie tracą Kurky” a wiency niec.

Sgoda schie nie stała, a Skarsziciel był do Sóndu poswany. Skarszicieł chce podług Ustawu Artik. 8. do dostawnienio Skargy ten podtrzebny Attest.

P. – P. – P. – P.

Ignatz Dlugosch, xxx Gregor Klimek

Assystencią sawiadają tę własno renczne Wykołnania tego Sapsrszedania strony tych, którym oni przyciognoni byli.

Steiner, Gaertner

a – u – s

[nr 905] p. 532-534 spr. 106 (1852) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska] No 106. Upewniono w Leschnitz dnia 1^o Kwietnia 1852.

Na pisownę Powołanie dostawieli schie prszed tem nieszi podpisanem Schiedsmanem lub Ugadsacem 1. Skarszicieł, w Raszióńkowie Maschinista Rudolph a Johanna Grundwald, on 36 Lat, óna 32 Lat staro, z Roswadze.

2. Obskarszióny a. Pachółek Carl Wilk, 24 Lat stary, z Roswadze, b. Pachółek Anton Krahł z Zyrowy, 24 Lat stary,

od osoby snajómy i wskórtcneń Spusobie. Parthy ad.1. mówion pomiemietzku, obskarszióny ad.2. mawion popolsku a nie poradszón doskołnanie pisac ani cetac, tak sze ónem było podług Ustawu §. 13. tey Instruct. od 1^o Moia Roku 1841. ten Miesky Sługa Steiner sza Assystenca od Schidsmanna :/ ex off. :/ przziógnóny, a to jest ze óni takego ze sobą nie przziwiodły. Prszed sacónem tego Zaprszedania uistuię ten podpisany Ugadzac na swóę Słuzbistón Przschionge, ze ón w tey polsky i w tey miemietzky Mawie tak daleko mocny jest, ze ón wtey samy gadac i pisac poradszy.

[p. 533] Ten Protokół tak temu był w Polsky i w Miemietzky Mawie wodsónie.

Skarsziciełczy uistuión, ze oba od obskarszióny w 25^{tego} Stecznia t: R. w Roswadzkem Katschmie od nich były ze Swowamy i ucénkamy obrasziony. Obskarszióny schie sapierajón tey Sprawse.

Sgoda tak daleko schie stała, ze Skarsziciel ta Skargę nasad wesnie, kedy Obskarszióny wszysztky Kosta od Sądu za dwa Skargy i tey nie Sądowy Kosta telko wszestko sapłacąm. Obskarszienie Wilk a Krahł prszimajón tę offiarę a obiecaón orszesz 8 dnie pospólnię Solidarskę Rencznoscy temu Skarszicielowy 9 Sgr 6 pf, a Schiedsmanowy ten pierwszy wystrzął od 5 Sgr 9 pf. Ugadsacky Kosta sapłacicz Skarszicieły prszymajón tę oświadczenie stem warunkim, iz je ze ly chyba tey Obskarszienie tę srobionę obietzka nie sprawiedliwie utrzymaly, ten Protokół za niec [p. 534] usnany bydze, a óni tey Skarszicielky potém o wyprawianie tego do Sądu albo do Skargy podrszebnego Wykasu prszioc bydón. V – V – G – V.

Karl xxx Johanna Grunwald, Anton Rudolph, Rudolph

Assystencia sawiadają to własno rencne wykołnanie tego Zaprszedania stronę tego, co ón przziocnognie był.

Steiner

a – u – s

Kunze

[nr 906] p. 541-543 spr. 113 (1852) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska] No 113. sa Sad. Dzialo się w Leschnitz dnia 19^{tego} Kwiecznia 1852.

Na ustowne powołanie dostawieli się przed tem podpisanem Ugadzacem od osoby snajomy i w skurtecneń Spósobie:

1. Skarzicieł, Siódłok Dominik Firguth s Kzienzełsę, 50 Lat stary,

2. Dziewska Veronika Burzek tu stont, przez 23 Lat. Staw obskarziona bez jeigo Oica ten Kómornik i wyrobnik Vincent Burzek s Boslawitz za Raciborzem⁹⁸⁰ mieskajón. Parthy nie poradzon doskołnalnie pisac ani cetac, terz nie son tey Miemiecky Mawie mocny, tak ze ónem podług Ustawu § 13. tey Instrukciy od 1^o Moia Roku 1841., a to jest ad.1. Miesky Sługa Robert Steiner, a ten ad.2. Tkatsch Mathias Cichopad tukey stont za Asystancia od Schiedsmanna [p. 542] przziocnogni i ze Parthey takego na miesce nie przywiodly. Przed zacénem tego Zaprszedania uistuię ten podpisany Ugadzac na swoien Słusbisnę Przsięgę, ze on wtey polsky i w tey Miemiecky Mawie tak daleko mocny, ze on

⁹⁸⁰ Boslawitz za Raciborzem – miejscowość niezidentyfikowana; może Bohuslavice w Czechach, 26 km na południe od Raciborza.

wtey samy gadac, pisac i citac poradzie.

Ten Protokół tak temu był w Polsky i w miemiecky Mawie wodzony. Skarzcieziel uistuie, iz on od obskarszony pozóndzony był, ze on ona miał obciąszic, co nie jest prawda a tak temu obraśenie. Obskarszona tę posódzanie nie wypiera, a telko przed tem podpisanem Schiedsmanem uistuie, ze ona od Skarziciezia Obciązona jest. Ona padał:

Po 1^o Lipca roku 1851. okoo mośno 5 dnie stąpiała ja do tuteysigo Doktora Kollara do słusby. Okoo Tedsien niesgorzie :/: w Niedzieli :/: mie sly śKarziciezi na Poly do jego Stróncą a tam ón mie pod-rzebował⁹⁸¹, a tak [p. 543] temu ja odniego jest Obciązona. Sgoda się nie stąła, tak temu ten Protokół był przsecetany, prszetałmocony i podpisany. Przed podpisem powiadał jescie Fírguth, ze obskarszona z tem Paróbkem Andreasa Gawurka toke stont w przezwem Roku pora rasy do cieniienia miała, a ize on p. Gawurek, Oicec tego Dszecia jest, który Obskarszona w 31. Marca c. urodziła, a i ze Obskar-sziona okoo Michała przeswego Roku temu wyrobnikowu Jacoba Namislę toke stont padała, ze ten Gawurek ona Obciąszu. Obskarszona to wszestko usnawa, ale jednak uistuie, i ze ona to prsześ Styd dlo Fírgutha na tego Gawurka pedzela.

xxx Veronika Burzek, Dominik Fírguth, xxx Mathias Czichopad

Steiner

a – u – s

Kunze

[nr 907] p. 544-547 spr. 114 (1852) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska]
No 114. Upewniono w Leschnitz dnia 19^o Kwietnia 52.

Na ustowne Powołanie dostawili schie przed tem niez podpisanem Ugadzadcem od osoby snajómy i w skurteczną porządku

1. Połanik Joseph Koptur z Kzienszyfschy, 27 Lat stary, za Skarszicieła.

2. Piekarsz Mathyas Schembor tukey stónt, 51 Lat stary.

Parthey nie ómion doskołnannie pisac ani cetacz, a tesz nie són tey Miemietzky Mawie mocnie, tak ze ónem było strony Ustawy §: 13. tey Instrukcý od 1^{go} Moia Roku 1841., a to jest tey Parthey ad1. Soltysz Smykalla z Kziensziefsy, temu Obskarszonemu ad2. Wycusznik Anton Macziossek a Tkac Ignatz Stoec-
kel za Assystencya od Schiedsmana /ex off./ prszicógnoni, i ze oba zadnego na mięscie nie prszewiódly. Prszed Zacénóm tego Zaprszedania uistuie nieszi podpissany Ugadzac na swoín Słusbiston Prszicógnę, ze ón w tey polsky i w miemiecky Mawie tak daleko mocny iest, ze ón w tey samy pisac [p. 545] i cetac poradzie. Ten Protokół tak temu w polsky i w miemiecky mawie był wodzony. Skarszicieiel uistuie, ze ón od swoigo oyca teść Anton Maciosseka Gospodarstwo w Kziensziefschie kupią, a ize Obskarszió-
nie Schembor jednę Rollnicę od tego Gospodarstwa w posładloscie ma, a ze ón temu Skarszicieielowie to odacz niechce. Ón Koptur chce to naszad a na ten Spusób:

Ón chce Schemborowy i ze ón Koptur wiedzía, ze Schembor ma tę Rollnicę niesz ón to kupią najętę a ze do Roku 1853 na 4 Lata ten naym 13 rh. naszad nadgrodszic, który Maciossek jus dostał, podług temu ze Schembor tę Rolnice jusz wygnóiu a terasz Raschikón zasiów, a on chce od Schembóra tę Rollnica naszad weszc, a kedy ostatny jescze nie jest Cóntent, to ónemu jescze i nacę radzy Skarszicieiel [p. 546] Schembor se mosze tę sniwę Raschikonńskę ostawicz na podszimek, jednak temu Kopturo-
wy tę Rolnicę naszad wrucziz mosze, zato tólko tey nadgrody naymny od Koptura ino 4 czsiensz od teych 13 rh. ónemu chze wrócszic, a to jest 3 rh. 7 sgr. 6 pf.

Parthey sche Sgodzieli na prszód opissany Spósub podług Schembor jescze ten terasz Rocny Raschi-
kón obdszierszie, tę Rollnice jednak na podsziem oddał, a ta nadgrode od 4 rh. 7 sgr. 6 pf. na miescu oddebra. Na ssadzóno jescze było ze Schembor tę Rollnica Kopturowy 2 tiédnie prszes schwiąty tego Roku odacz ma. Kosta són spuscóny.

Joseph Kaptur, Tomas Smykala, Mathias Schembor, xxx Anton Maciossek, Ignatz Stöckel

[p. 547] Prszed tēm tēs Assystencya teych Parthey saistujón to własno rencne podpis tego Zaprszedania

a – u – s

[Kunze]⁹⁸²

⁹⁸¹ Używał; tu: 'miał kontakt seksualny'.

⁹⁸² Tylko w niemieckiej części protokołu.

[nr 908] p. 547-549 spr. 115 (1852) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska]
No 115. Upewniono w Leschnitz dnia 19^o Kwietnia Roku 1852.

Na ustowne Powołanie dostawił schie przed tem podpisanem Ugadzacem od osoby znajomy i w skurtecznem Spusobie:

1. Skarszciel, Tkatzky Meister Ignatz Stoekel toke stónt, 66 Lat stary.
2. Obskarszony, Herbowie od kowola Franza Ociepienskiego, a to jest2. a. Gdowa Marianna Ociepiensky, 60 Lat staro,
b. majorensky Syn Kawal Franz Ociepiensky, 28 Lat stary,
c. za tę minorensky Dziedzic⁹⁸³ tego zamartego Ociepienskiego, a to jest:

1. Joseph
2. Carl
3. Paul
4. Antonie
5. Theodor

[p. 548] jey Poransnik Tkatzky Meister Leopold Kobsa.

Parthey nie poradson doskólnie pisac ani cetac, a tesz tey miemietzky Mawie nie són mocny, tak sze ónem była strony Ustawy §: 13. tey Instrukcy od 1^o Moia 1841., a to jest tey Parthey ad1.

Pisarsz Publiczny Gaertner

tey Parthey ad 2.

Miesky Sługa Steiner sa Assystencia od Schiedsmanna /ex off./ prziciógnie, i ze oba takego na miesce samy nie przziwiódl. Przed zacenóm tego Zaprzedania uistui ten podpissany Ugadzac na swoin Słósbiston Prszischionę, ze on w tey Polsky i w tey miemietzky Mawie ta daleko mocny jest, ze ón wtey samy gadac a pisac poradzie. Ten Protokół tak temu był w miemietckę, jak tersz w polsky mawie wodzony. [p. 549] Skarszciel uistui od tych Obskarszóných 17 rh. 5 sgr. dugu dostacz, który óngmu w przeszwem Roku ostaly duszny, Obskarszony sche do tego przysnawajón, padajńc i ze tey Pinóńsy dla tego Josepha Ociepienskygo, co sse za Csewca u Derfly ucy, spodrszebowanie były. Sgoda sche tak dalece miedsy Parthey stała, ze obskarszony sche uswolęły tey duszny 17 rh. 5 sgr i Interressa za 2 Lata asz do 1^o Kwietnia Roku 1853. Skarszcielowe odpłaciz, który tę offiarę przziymuye.

Kosta són spusconę.

P – P – P – P.

xxx Marianna Ocapiensky, Franz Ocapiensky, Kobsa, Stoekel

Assystencia sawiadaję to własnó rencne wykólnanie tego Zaprzedania strony tego, co óni były prziciógnie.

Gaertner, Steiner

a – u – s

[Kunze]⁹⁸⁴

[nr 909] p. 566-568 spr. 125 (1852) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska]
No 125. Upewniono w Leschnitz dnia 26^o Kwietnia Roku 1852.

Na pisowne Powołanie dostawił schie przed tem niezi podpisanem Ugadzacem od Ossoby Znajomy i w skórtcznem Spóusobie:

1. Skarszciel, Wycusznik Johann Makosch aus Lichinia, 60 Lat stary.
2. Stolarsz Fabian Zyrowsky toke stónt, 56 Lat stary.

Parthey nie poradzon doskólnie pisac ani cetac, a tesz nie són tey miemietzky Mawie etz., tak ze onem było Strony Ustawy §. 13. tey Instruction od 1^o Moia Roku 1841., a to jest temu ad 1.

Pisarsz Gaertner

temu ad 2.

Sługa Miesky Steiner

za Assystencia od Schiedsmanna /ex off./ prziciógnie i ze oba ta kego na Miesce nie przziwiódl. Przed Zacenóm tego Zaprzedania uistui Ugadzac na swoin Słósbiston Prszischionę, ze on w tey polském i ak tez w tey miemietckę Mawie tak daleko mocny, ze ón w tey samy gadacz i pisac poradzie, tak temu tez był ten Protokół w polsky i w miemietzky Mawie wodzony. Skarszciel na to skarszy, i ze

⁹⁸³ Dzieci.

⁹⁸⁴ Tylko w niemieckiej części protokołu.

ón temu Obsarszonemu Zyrowskemu ten Owoc stego Roku 1849 za 45 rh. na jón, ale jednak od tego [p. 568] Zurowskiego dopiór 21 rh noym Zapłacono dosta.

Dalzy ze Zurowsky jedęń ogrodny poszytek od Roku 1850 odebrał, a na miescu tey odmówjónę Summa od 9 rh. ino 4 rh. oddał, i z ón dalszy Zurowskemu w Roku 1851. tesz jednę ogrodny uszytek za 15 rh. najón na to, ale ino 10 rh. dostał, tak ze onemu jesce w całosci od Zurowskiego 34 rh. dzierzawa posoztowało.

Obskarszony p. Zurowsky usnaje swoęń powinosc i uswolęsche przez 14 dnie tą Summę od 34 rh., tak jak tesz ten od tego Skarsziciela połoszóny prszed ztrzał od 9 1/2 Sgr temu ostatnému w całosci 34 – 9 – 6 sapłasczic.

P – P – P – P

Zurowsky, xxx Makosch

Assystencia sawiadają tey własno rencne wykołnanie tego Zaprzedania strony tych, ktorym oni przyciógnonie byly.

Gaertner, Steiner

a – u – s

Kunze

Łaziska (Lasisk)⁹⁸⁵

APOp, zesp. 62, sygn. 988
1871-1887

[nr 910] p. 241 spr. 229 (1882)

Działo się w Łaziskach dnia 18. Grudnia 1882.

Przed niżej podpisanego Sziedsmana dostawili się podług pozwu:

1. Komornica Julianna Gasch z im mężem Wojtek Gasch,

2. chałupniczka Kasia Schnura z im mężem Paul Schnura,

wszystcy tu z tąd, od osoby znani i do ugody zdadni.

Komornica Julianna Gasch uskarżała się, że ją Kasia Schnura przed trzema tygodniami oczerniała, bo mówiła do chałupniczki Anny Dziewior tu z tąd w miejsko wielko strzeleckim lesie: „Julianna Gasch przynocowała złodzieja, leżała z nim pospołu w jednym łóżku a z nim się kurwiła, zaczem jej mąż Wojtek Gasch na słomie na ziemi w tej samiej izbie spał”.

Miedzy niemi uczyniła się następująca ugoda.

Kasia Schnura prosi skarżycielkę o odpuszczenie tego oczernienia i obowiązuję się teje do 25go Grudnia 1882 trzy marki sześćdziesiąt fenikow nadgrody zapłacić. Julianna Gasch jest z tego kontent i odpuszcza tę obrazę.

Przeczytano, przyjęto i podpisano.

Kasia Sznera, Julianna Gasch, Wotek Gasch, Paul Znura

g. – v. – u.

Mrass⁹⁸⁶, Schiedsmann

Am 17. Dezember 1882 hat die Klägerin für Aufnahme des Antrags 25 Pf bezahlt.

Ausfertigung der Verhandlung wurde nicht verlangt.

[nr 911] p. 253 spr. 242 (1883)

Działo się w Łaziskach 17tego Listopada 1883.

Przed niżej podpisanego Sziedsmanna dostawili się podług pozwu

1. komornik Jozef Lerch

2. gbur Franz Barthodziej,

obaj tu z tąd, od osoby znani i do ugody zdadni.

⁹⁸⁵ Łaziska zostały wyodrębnione w 1871 roku z okręgu jemielnickiego. Rozstrzygano w nich dla Łazisk, Piotrówki i Barutu, „Extra Beilage zum Amtsblatt der Königlichen Regierung zu Oppeln” Stück 51, 1871, s. 1-26. Obraz wsi wraz z nazwiskami właścicieli lub dzierżawców gruntów zawiera mapa z roku 1860, przechowywana w zasobie APOp, zesp. Rejencja Opol-ska, nr 1191, Mapy i plany, sygn. XIV/135.

⁹⁸⁶ Nauczyciel Mrass z Łazisk, powołany na rozjemcę w październiku 1871 roku, „ARO”, Stück 42, 20 October 1871, s. 224.

Komornik Jozef Lerch uskarżał się, że go syn od gbura Franza Barthodzieja, na imię Franz, 12^{go} Listopada 1883 w karczmie w Łasiskach na muzycie umyślnie pięścią w twarz uderzył tak, że mu krew z nosa ciekła.

Gdy się obie strony dostatecznie wygadały, uczyniła się między nimi następująca ugoda:

Gbur Franz Barthodziej prosi o przebaczenie tego skaleczenia i obowiązuje się sześćdziesiąt feników skarżycielowi zaraz zapłacić. Skarżyciel Jozef Lerch jest z tego kontent i przebacza tę obrazę.

Przeczytano, przyjęto i podpisano.

Jozeph Lerch, Frans Barthodziej

Działo się jak wyżej.

Mrass, sziedsmann

Der Antragsteller hat bezahlt: für Aufnahme des Antrags am 13. November 1883 = 25 Pf

Revidirt am 26. Mai 1884

Sordon

A.G. Roth.

[nr 912] p. 254 spr. 243 (1884)

Działo się w Łasiskach, dnia 29tego Lutego 1884.

Przed niżej podpisanego Sziedsmanna dostawili się dzisiaj podług pozwu

1. gburka córka Elisabeth Barthodziej w przystępie jej ojca Mateusza Barthodziej,

2. Pacholek Andreas Kruppa, tu z tąd wszyscy, znani i do ugody zdadni.

Elisabeth Barthodziej uskarżała się, że ją Andreas Kruppa oczerniał przez te słowa, które on do jejego ojca 25go Lutego 1884 w Karczmie weisowej w Łasiskach w przytomności świadków wymówił: „Ja, Tobie jest dobrze z twemi córami, bo iże pitkami z myśliwcami handlują i przez to masz do lasa dobry przystęp, i ztego się żywisz”.

Gdy się obie strony dostatecznie wygadały, uczyniła się między nimi następująca ugoda: Pacholek Andreas Kruppa, 37 lat stary, obowiązuje się siedm marek do gminskiej na ubogich Kassy w Łasiskach, a Matheuszowi Barthodziejowi zmuđenego i wyłożonych sziedsmanskich kosztów wynagrodzenie, czyniąc do kupy jedną markę, podług żądania jutro zapłacić i prosi o przebaczenie tego oczernienia. Skarżycielka i jej ojciec są z tego kontent i przebaczą tę oczernienie.

Przed przeczytaniem protokołu wypowiedział gbur Mathaeusz Barthodziej, że on nie umie pisać. On sobie obrał za przystępcę szołtysa Johann Zientek tu z tąd, poczem w jego przytomności obom stronom ten protokół był przeczytany i po przyjęciu podpisany.

Elisabet Barthadziej

znaki ręczne +++ Matheusza Barthodziej poswiadczone przez Zientek, Scholze.

Andreas Krupa

Działo się jako wyżej.

Mrass, sziedsmann.

Die Antragstellerin hat bezahlt: für Aufnahme des Antrags am 27. Februar 1843 = 25 Pf

[nr 913] p. 256 spr. 245 (1884)

Działo się w Łasiskach, dnia 24. Marca 1884.

Przed niżej podpisanego sziedsmanna dostawili się dzisiaj podług pozwu:

1. Chałupnik Franz Kozlik ze swoim 22 lat starym synem Johann Kozlik,

2. gbur Jakób Kruppa,

wszyscy tu z tąd, znani i do ugody zdadni.

Johann Kozlik oskarżył ustnie u niżej podpisanego sziedsmanna dnia 21. Marca r. b. gbura Jakoba Kruppa tu ztąd kwuli tego, że go oskarżony w Karczmie w Wielkich Staniszczech dnia 20. Marca r. b. w przytomności świadków umyślnie na ziemię wyrzucił, a tam i przed Karczmą biczyskiem po ramionach bił.

Gdy się obie strony dostatecznie wygadały, uczyniła się między nimi następująca ugoda.

Oskarżony, gbur Jakob Kruppa, obowiązuje się sziedsmańskie Koszta zapłacić a prosi skarżyciela o przebaczenie. Skarżyciel i jego ojciec są z tego Kontent i przebaczą mu tę obrazę.

Przeczytano, przyjęto i podpisano.

Johann Kozlik, Jakub Krupa, Franz Kozlik

Działo się jako wyżej.

Mrass, sziedsmann.

Der Antragsteller hat bezahlt: am 21. März 1884 für Aufnahme des Antrags = 25 Pf.

[nr 914] p. 262 spr. 251 (1884)

Działo się w Łasiskach dnia 12^{go} Września 1884.

Przed niżej podpisanego sziedsmanną dostawili się dzisiaj podług pozwu:

1. Mularz Filipp Holewa ze swoją żoną Jadwigą Holewa, rodzoną Kraka,
2. niezamężna Karolina Jallowy z jej ojcem Komornikiem Anton Jallowy,

wszyscy tu z tą i do ugody zdadni, także wszyscy znani.

Jadwiga Holewa uskarżała się, że ją Karolina Jallowy 27. Sierpnia 1884 na łaziskim polu złodziejką przeżywała.

Gdy się obie strony dostatecznie wygadały, uczyniła się następująca ugoda: Oskarżona Karolina Jallowy prosi o odpuszczenie tej obrazu i obowiązuje się, na co jej ojciec Anton Jallowy zezwala, te sziedsmannskie Koszta skarżycielowi Filippowi zaraz wynagrodzić a do ubogiej Kassy tu w Łasiskach bez odwołki zapłacić jedną markę.

Skarżyciele Holewowie są z tego kontent i przebaczą tę obrazę.

Przeczytano, przyjęto i podpisano.

Filip Holewa, Hedwig Holewa, Karolina Jallowy, Anton Jallowy

Działo się jak wyżej.

Mrass, Schiedsmann

Der Antragsteller hat bezahlt: für Aufnahme des Antrags am 10. September 1884 = 25 Pf.

[nr 915] p. 267 spr. 256 (1884)

Działo się w Łasiskach dnia 29. Grudnia 1884.

Przed niżej podpisanym sziedsmannem stawili się dzisiaj na wezwanie:

1. chałupnik Franz Kraka,
2. chałupnik Franz Kolodziejczyk w raz ze swoim 17 3/4 lat starym synem Francem, wszyscy tu z tą, zosoby znani i zdolni do spraw.

Chałupnik Franz Kraka uskarża się, że go chałupnik Franz Kolodziejczyk i tegoż syn Franz 23^{go} Grudnia 1884 w lesie⁹⁸⁷ przy robocie leśnej w przytomności wielu świadków obrazili przez te wypowiedzenie, że ta siekiera, którą Franz Kraka zatrudniony jest, ta sama jest, którą oni przy wiezieniu drzewa z lasa prosto domu Kraki stracili.

Miedzy skarżycielem i oskarżonymi uczyniła się następująca ugoda.

Chałupnik Franz Kolodziejczyk prosi ze swoim synem Francem o odpuszczenie tej obrazu i obowiązuje się skarżycielowi wyłożone sziedsmannskie Koszta zaraz wynagrodzić i też bez odwołki dwa marki pieniędzy do ubogiej Kassy w Łasiskach wpłacić.

Skarżyciel Franz Kraka jest z tego Kontent i odpuszcza obioma tę obrazę.

Przeczytano, przyjęto i podpisano.

Franz Kraka, Franz Kolodziejczyk, Franz Kolodziejczyk

Działo się jak wyżej.

Mrass, Schiedsmann

Am 27. Dezember 1884 hat der Antragsteller für Aufnahme des Antrags 25 Pf bezahlt.

[nr 916] p. 274 spr. 263 (1885)

Działo się w Łasiskach, dnia 6^{go} Września 1885.

Przed niżej podpisanego Sziedsmanna dostawili się podług pozwu

1. chałupnicza wdowa Katarzyna Schnura
2. chałupnik Franz Kraka II,

obaj tu z tą, znani i do ugody zdadni.

Chałupnicza wdowa Katarzyna Schnura uskarżała się, że ją chałupnik Franz Kraka II 23^{go} Grudnia 1885⁹⁸⁸ w bliskości Langnerowego Gasthausu w Wielkich Strzelcach przeżywał bestyją.

⁹⁸⁷ Topografię lasów pomiędzy Staniszcami Wielkich a Łaziskami, wraz z polskim nazewnictwem poszczególnych obszarów leśnych, obrazuje mapa z 1819 roku, przechowywana w zasobie APOp, w zespole Rejencja Opolska, nr 1191, Mapy i plany, sygn. XIV/41.

⁹⁸⁸ Pomyłka: ma być 1884 rok.

Gdy się obie strony dostatecznie wygadały, uczyniła się następująca ugoda.
Chąłupnik Franz Kraka II prosi o przebaczenie i obowiązuje⁹⁸⁹ się skarżycielce Katarzynie Schnura trzy marki zaraz zapłacić. Chąłupnicza wdowa Katarzyna Schnura jest z tego Kontent i odpuszcza tę obrazę. Przed przeczytaniem protokołu wypowiedziała Katarzyna Schnura, że ona nie umie pisać. Ona sobie obrała za przystępcę szofłtysa Johann Zientek tu z tą, poczem w jego przytomności obom stronom ten protokół był przeczytany i po przyjęciu podpisany.
Znaki ręczne +++ Katarzyny Schnura poświadczono przez Johan Zientek.
Franz Kraka, Johan Zientek
Działo się jak wyżej.
Mrass, Schiedsmann

[nr 917] p. 276 spr. 265 (1885)

Działo się w Łasiskach, dnia 16^{go} Września 1885.

Przed niżej podpisanego sziedsmanna dostawili się dzisiaj podług pozwu

1. Komornik Wojtek Gasch,
 2. Komornik Peter Gruschka,
- obaj tu z tą, znani i do ugody zdadni.

Komornik Wojtek Gasch uskarżał się, że go Komornik Peter Gruschka na wieskiej drodze (ulica) w Łasiskach 14^{go} Września 1885 obraził przez te do niego wymówione słowa: „Wy stary mandrel! Wy chodzicie do fesztra⁹⁹⁰ na ludzi skarżyć i Michała Kozlika teżeście u niego oskarżyli”.

Gdy się obie strony dostatecznie wygadały, uczyniła się następująca ugoda.

Komornik Peter Gruschka prosi o przebaczenie i obowiązuje się sziedsmanskie koszta zaraz dzisiaj skarżycielowi wynagrodzić.

Komornik Wojtek Gasch jest z tego kontent i przebacza tę obrazę.

Przeczytano, przyjęto i podpisano.

Arbet Gasch, Peter Gruszka

Działo się jak wyżej.

Mrass sziedsmann.

Der Antragsteller hat am 16. September 1885 für Aufnahme des Antrags – 25 Pf bezahlt.

[nr 918] p. 277 spr. 266 (1885)

Działo się w Łasiskach, dnia 18^{go} Września 1885.

Przed niżej podpisanego sziedsmanna dostawili się dzisiaj podług pozwu

1. Mularz Anton Moskewitz,
 2. Ciesla Kaspar Drzymalla,
- obaj tu z tą, znani i do ugody zdadni.

Mularz Anton Moskewitz uskarżał się, że go ciesla Kaspar Drzymalla 14^{go} Września 1885 przed Weissową Karczmą na drodze obraził przez te do niego wymówione słowa:

„Ty łacie, kłaku, cyganie, bestyjo!”

Gdy się obie strony dostatecznie wygadały, uczyniła się następująca ugoda.

Ciesla Kaspar Drzymalla prosi skarżyciela o przebaczenie i obowiązuje się sziedsmanskie Koszta dzisiaj zapłacić. Mularz Anton Moskewitz jest z tego kontent i przebacza tę obrazę.

Przeczytano, przyjęto i podpisano.

Anton Moskewitz, Kaspar Drzymala

Działo się jak wyżej.

Mrass, sziedsmann.

Der Antragsteller hat am 18. September 1885 für Aufnahme des Antrags – 25 Pf bezahlt.

[nr 919] p. 279 spr. 268 (1886)

Działo się w Łasiskach, dnia 27. Lutego 1886.

Przed niżej podpisanego sziedsmanna dostawili się dzisiaj podług pozwu

1. pacholek Wawrzyn (Lorenz) Kraka

⁹⁸⁹ Obowiązuje – obowiązuje.

⁹⁹⁰ Feszter – ‘leśniczy’ (z niem. Förster).

2. chałupnik Johann Kolodziej ze swoją żoną Elżbietą Kolodziej, urodzoną Drzymalla, wszyscy tu z tą, znani i do ugody zdadni.

Pachołek Wawrzyn (Lorenz) Kraka żali się, że go Elżbieta Kolodziej 23go Lutego obraziła przez te do tutajszej żony komorniczej Marianny Ludwig wymówione słowa:

„Ty kurwo! Idź sobie po krakowego pacholka a leżej z nim”.

Gdy się obie strony dostatecznie wygadały, uczyniła się następująca ugoda.

Elżbieta Kolodziej prosi o odpuszczenie tej obrazy i obowiązuje się skarżycielowi wyłożone sied-smańskie kosza zaraz dzisiaj wynagrodzić, a pierwszego Marca 1886 jedną Markę pieniędzy do ubo-giej Kassy w Łasiskach wpłacić. Mąż chałupnik Johann Kolodziej dał żonie na to swoje pozwolenie.

Wawrzyn (Lorenz) Kraka jest z tego kontent i odpuszcza tę obrazę.

Przeczytano, przyjęto i podpisano.

Lorenz Kraka, Elzta Koledey, Johan Kolodziej

Działo się jak wyżej.

Mrass, sziedsmann.

Der Antragsteller hat bezahlt: für Aufnahme des Antrags am 25. Februar 1886 = 25 Pf.

[nr 920] p. 280 spr. 269 (1886)

Działo się w Łasiskach, dnia 1^{go} Marca 1886.

Przed niżej podpisanego sziedsmanna dostawili się dzisiaj podług pozwu

1. karczmarz Karl Hanke,

2. gbur Jozef Kozlik, obaj tu z tą, znani i do ugody zdadni.

Karczmarz Karl Hanke żali się, że go gbur Jozef Kozlik 2^{go} Lutego 1886 po południu w karczmie jego (Hankiego) obraził przez te do niego wymawiane słowa:

„Niech sobie pamiętają, że ich będę skarżył, iż złodziei przechowują!”

Gdy się obie strony dostatecznie wygadały, uczyniła się następująca ugoda.

Gbur Jozef Kozlik prosi skarżyciela o przebaczenie tej obrazy i obowiązuje się te sziedsmanske kosza wynagrodzić, a do Kassy ubogich w Łasiskach 2^{go} Marca 1886 wpłacić Markę. Skarżyciel jest z tego kontent i odpuszcza tę obrazę.

Przeczytano, przyjęto i podpisano.

Carl Hanke, Joseph Koslik

Działo się jak wyżej.

Mrass, sziedsmann.

Der Antragsteller hat bezahlt am 1. März 1886 für Aufnahme des Antrages = 25 Pf.

[nr 921] p. 281 spr. 270 (1886)

Działo się w Łasiskach, dnia 10^{go} Marca 1886.

Przed niżej podpisanego sziedsmanna dostawili się dzisiaj podług pozwu

1. gbur Mateusz Sowa,

2. gbur Matheusz Barthodziej,

obaj tu z tą, znani i do ugody zdadni.

Gbur Mateusz Sowa żali się, że go gbur Mateusz Barthodziej 28^{go} Lutego 1886 w Karczmie u Han-kiego, a 5^{go} Marca 1886 w Karczmie u Pokutty w Łasiskach obraził temi wymowionemi słowami:

„Ty cyganie, ocyganie!ś mnie o jeden meter, przedowosz pole, a nie możesz się wypłacić!”

Gdy się obie strony dostatecznie wygadały, uczyniła się następująca ugoda.

Gbur Matheusz Barthodziej, prosi skarżyciela o przebaczenie i obowiązuje się skarżycielowi wyłożone sziedsmanske kosza dzisiaj wynagrodzić. Skarżyciel jest z tego kontent i odpuszcza tę obrazę. Przed przeczytaniem protokołu wypowiedział gbur Mateusz Barthodziej, że nie umie pisać. On sobie obrał za przystępcę chałupnika Jozefa Jałowego tu z tą, poczem w jego przytomności obom stronom ten protokół był przeczytany i po przyjęciu podpisany.

Matuż Sowa

znaki ręczne +++ Mateusza Barthodzej poswiadczone przez Jozeph Jałowy

Działo się jako wyżej.

Mrass, sziedsmann.

Der Antragsteller hat bezahlt am 7 März 1886 für Aufnahme des Antrages 25 Pf.

[nr 922] p. 286 spr. 275 (1887)

Działo się w Łasiskach dnia 19^{go} Stycznia 1887.

Przed niżej podpisanego sziedsmanna dostawili się dzisiaj podług pozwu

1. gbur Johann Wycisło,
2. chałupnik Josef Jalowy,

obaj tu z tą, znani i do ugody zdadni.

Gbur Johann Wycisło uskarżał się, że go chałupnik Jozef Jalowy w karczmie u Hankiego 7^{go} Stycznia 1887 w przytomności świadków obraził przez te do niego wymowione słowa:

„Wycisło jest jeno taki lunt!”

Gdy się obie strony dostatecznie wygadały, uczyniła się następująca ugoda: Chałupnik Jozef Jalowy prosi o przebaczenie i obowiązuje się sziedsmanskie kosza zaraz dzisiaj skarżycielowi wynagrodzić. Johann Wycisło jest z tego kontent i przebacza tę obrazę.

Przeczytano, przyjęto i podpisano.

Johann Wycisło, Jozeph Jalowy

Działo się jak wyżej.

Mrass, sziedsmann.

Der Antragsteller hat am 19. Januar 1887 für Aufnahme des Antrags bezahlt – 25 Pf.

[nr 923] p. 289 spr. 278 (1887)

Działo się w Łasiskach dnia 25^{tego} Kwietnia 1887.

Przed niżej podpisanego sziedsmanna dostawili się dzisiaj podług pozwu

1. ciesla Peter Drzymalla
2. Franciszka Lippok w przystępstwie jej męża wycuźnika Błażka Lippok,

wszyscy tu z tą, znani i do ugody zdadni.

Ciesla Peter Drzymalla uskarża się, że go Franciszka Lippok 23^{go} Kwietnia 1887 rano o godzinie szostej, jak on przyszedł swego brata Kaspra Drzymalla, u którego oskarżona mieszka, do roboty wołać, przed mieszkaniem tego brata w przytomności świadków temi słowami obraziła:

„Drzymałowe pokolenie to są proznoicy a nic potem gospodarze i żyrocy! A ten, co tu robił co jest w Ameryce?” (Brat Franz Drzymalla).

Gdy się obie strony dostatecznie wygadały, uczyniła następująca ugoda między nimi.

Franciszka Lippok prosi o przebaczenie tej obrazę i obowiązuje się z dozwoleń jej męża skarżycielowi sziedsmanskie kosza zaraz wynagrodzić a dwa marki na odnowienie krzyża przy kaplicy w Łasiskach też dzisiaj zapłacić. Przyciel⁹⁹¹ jest z tego kontent i odpuszcza tę obrazę. Przed przeczytaniem protokołu wypowiedziała Franciszka Lippok, że ona nie umie pisać. Ona sobie obrała za przystępcę gbura Jozef Fuhl tu z tą, poczem w jego przytomności obom stronom ten protokół był przeczytany i po przyjęciu podpisany.

Znaki ręczne +++ Franciszka Lippok, poswiadczone przez Joseph Fuhl.

Blauius Lippok, Peter Drzymalla

Działo się jak wyżej.

Mrass, Schiedsmann

Der Antragsteller hat am 23. April 1887 für Aufnahme des Antrages – 25 Pf. bezahlt.

[nr 924] p. 297 spr. 286 (1888)

Działo się w Łasiskach, dnia 28^{go} Stycznia 1888.

Przed niżej podpisanego sziedsmanna dostawili się podług pozwu

1. komornica Marianna Ludwig w przystępstwie jej pokrewnego, gbura Franza Barthodziej,
2. kowal Bernard Giemsa,

wszyscy tu z tą, znani i do ugody zdadni.

Komornica Marianna Ludwig uskarża się, że ją kowal Bernard Giemsa 24^{go} Stycznia 1888 wieczor w Gasthauzie Hankiego tu w Łasiskach w przytomności świadków przy przyleżytości muzyki weselnej temi słowami obraził: „Ty kurwo! zańdziesz na smolną gorę⁹⁹², to chnet tam trzy marki zarobisz. Ty łacie, strzępie, możesz iść na mnie na skargę kandy chcesz, przedemnie pana nie masz, coby mię sądził”.

⁹⁹¹ Błędnie zam. Skarżyciel.

⁹⁹² W Łasiskach działały 3 smolarnie.

Gdy się obie strony dostatecznie wygadały, uczyniła się następująca ugoda między nimi. Kowal Bernard Giemsza prosi skarżycielkę o przebaczenie tej obrazę i obowiązuje się skarżycielce zaraz trzy marki wynagrodzenia zapłacić i sziedsmańskie kosztu ponosić. Skarżycielka i jej przystępca jest z tego kontent i odpuszcza tę obrazę.

Przeczytano, przyjęto i podpisano.

Moronna Ludwig, Bernhard Giemza, Franz Barthodziey

Działo się jak wyżej.

Mrass, Schiedsmann

Die Antragstellerin hat am 26. Januar 1888 für Aufnahme des Antrags 25 Pf. bezahlt.

[nr 925] p. 299 spr. 287 (1888)

Działo się w Łasiskach dnia 10 Kwietnia 1888.

Przed niżej podpisanego sziedsmanna dostawili się bez pozwy

1. gbur Johann Wycisło,

2. zagrodnik Mikołaj Golla,

obaj tu z tą, znani i do ugody zdadni.

Gbur Johann Wycisło uskarża się, że go Zagrodnik Mikołaj Gola 3go Kwietnia 1888 obraził. Oskarżony przyszedł do izby rano o szostej godzinie do skarżyciela, zrobił tam larmo kwuli woźnia kamienie, potem jak wyszedł z tej izby, stanął przed podworkiem i wołał na skarżyciela temi słowami: „Ty przekłety ryszołku, złodzieju, Ty krzywdziorzu, bos barucianom pieniądze ukradł. Tyś mię do fałszywej przysięgi namowoł”.

Gdy się obie strony dostatecznie wygadały, uczyniła się następująca ugoda między nimi. Mikołaj Gola prosi skarżyciela o odpuszczenie tej obrazę i obowiązuje się i przez Kreisblatt odproszenie uczynić. Skarżyciel jest z tego kontent i żąda, żeby tej obrazę oskarżony nie powtarzał, co oskarżony przyobiecuje. Przed przeczytaniem protokołu wypowiedział Mikołaj Golla, że on nie umie pisac. On sobie obrał za przystępce szołtysa Johanna Zientek, poczem potem w jego przytomności obom stronom ten protokół był przeczytany i po przyjęciu podpisany.

Johann Wycisło

Znaki ręczne +++ Mikołaj Gola poswiadczone przez Johan Zientek.

Działo się jak wyżej.

Mrass, sziedsmann.

24/5 88 w

[nr 926] p. 357 spr. 345 (1893)

Działo się w Łaziskach, dnia 12. Pazdziernika 1893.

Chałupnik Matuż Malek tu ztąd zaskarżył Jana Kolodziej i matkę jego tu z tą, że go 6^o tego miesiąca słowami następującymi obrazili. Jan Kolodziej miał mowić: „ty pieronie, podż mi sam, to ci oczy wydubię, ty cyganie, kup sobie mydła a umy się”. Matka jego zaś powiedziała, że ma dzieci kulawy. Wskutek zgody był na dzień dzisiejszy termin naznaczony, na który się skarżyciel i oskarżeni stawili. Zgoda się następująca stała: Jan Kolodziej i matka jego proszą Małka o przebaczenie i chcą połowę kosztów, co się przez to stały ponosić i obowiązuje się matka Jadwiga Kolodziej skargę przeciw Matuśza Małek założoną na jej kosztu nazad wziąć. Malek się z tem kontentuje.

Johann Kolodziej, xxx Jadwiga Kolodziej

znaki oświadcza Franz Sowa.

a – u – s

Porada, Schiedsmann

für 3 Vorladungen 75 pf

an Bestellgeld 15 pf

90 pf

12/October 1893 erhalten. P.

[nr 927] p. 360 spr. 348 (1894)

Działo się w Łaziskach, d. 15. Lutego 1894.

Komorniczka Magdalena Kruppa tu ztąd zaskarżyła hałupniczkę Mariana Fuhl, także tu ztąd, że ją

następującymi słowami obraził w izbie swojej 6tego miesiąca bieżącego: „futowałaś swinię twoję moim koziołkim i owsym”.

Dla ugody był na dzień dzisiejszy termin naznaczony, na który się skarżycielka i oskarżona dostawiła. Zgoda się taka stała, że oskarżona Mariana Fuhl odprosiła obrażenie i obowiązała się koszta ponosić. Skarżycielka się tem kontentuje. Na znak ugody się obie osoby podpisały.

przeczyt. pozwol. podpis.

Magdalena Kruppa, Marinna Fuul

a – u – s

Porada

für 2 Vorladungen 50 pf

an Bestellgeld 10 pf

60 pf

erhalten 15/2 94. P.

[nr 928] p. 379 spr. 365 (1895)

Działo się w Łaziskach, dnia 8mego Lipca 1895.

Chałupniczka Franciszka Małek tu ztąd zaskarżyła wycuźnika Błażeja Lippok także tu ztąd, że ją w karczmie u p. Bräuera tutaj w przytomności męża jej 29^{tego} Maja r. b. przez następujące słowa obraził: „Będziemy dzis obaj ztwoją kobietą spać, bo ona powiedziała, iż już ty wyż”.

Na wskutek ugody był na dzień dzisiejszy termin nasadzony, na który skarżycielka z mężem swoim Matuszym Małek i oskarżony się stawili.

Ugoda się stała: Błażej Lippok odprasza obrazę skarżycielce, zktórą się mąż jej kontentuje i ponosi koszta sztydmanske.

przeczyt. pozwol. podpis.

Franzika Małek, Matus Małek, Błazieius Lippok

a – u – s

Porada

für 2 Vorladungen 50 pf

„ Zustellung 10 -

= 60 pf am 8/7 95 bezahlt. P.

Płużnica Wielka (Gross Pluschnitz)⁹⁹³

APOp, zesp. 62, sygn. 1002

1868-1886

[nr 929] p. 1-2 spr. 43 (1868) [protokół dwujęzyczny, w górnej części niemiecki, w dolnej – polski]

Stało się W. Płużnica⁹⁹⁴, dnia 14. Listopada 1868.

Przed podpisaniem szicmanem stawili się dzisiaj według wezwania:

1. Chałupnik Jacob Hajduk, 41 lat

2. Siodlak Franz Mięsok, 32 „

obadwa z Błotnice⁹⁹⁵, przy dobrem rozsądku, osobiście znajomi i pisania ćwicznici.

Chałupnik Jacob Hajduk udał 5^{tego} t. m. przed podpisanym ustną skargę przeciw siodłakowi Franz Mięsok, że on 3^{tego} Listopada cr. w przytomności świadków jego [p. 2] syna Josepha bił, on żąda, żeby zato według prawnych usad był karany. Siodlak Franz Mięsok zaprzecza owe udania. Za przedstawą

⁹⁹³ W Płużnicy Wielkiej rozstrzygano dla Błotnicy Strzeleckiej, Centawy, Płużnicy Wielkiej i Nogowczyc.

⁹⁹⁴ Płużnica Wielka, Gross Pluschnitz, Plusznica – wieś w powiecie strzeleckim, licząca w 1830 roku 33 domy i 251 mieszkańców, w tym 2 ewangelików. We wsi znajdował się folwark, pracował młyn wodny, ponadto mieściły się kościół parafialny i katolicka szkoła elementarna.

⁹⁹⁵ Błotnica Strzelecka, Blottnitz, Blotnica – wieś w powiecie strzeleckim, licząca w 1830 roku 40 domów i 377 mieszkańców, w tym 17 ewangelików i 6 Żydów. Parafia katolicka i szkoła znajdowały się w Centawie. We wsi położone były folwark i leśniczówka, działały też wapiennik i cegielnia.

szicmana ugodzili się przeciwnicy tak dalece, że obskarżony skarżycielowi 10 sbr. za zmuę zapłaci i te przezto powstałe kosza ponosi. Przeciwnicy są ztem kontent.

Przeczytano, przyjęto i podpisano.

Jacob Haiduk, Francz Miysok

a. – u. – s.

Golly⁹⁹⁶, Schiedsmann

[nr 930] p. 8 spr. 9 (1869) [protokół tylko w wersji polskiej]

Stało się W. Płużnica, dnia 18. Maja 1869.

Na szczygółne wezwanie stawili się w dzisiajsem terminie:

1. Parobek Piotr Pollusik, 23 lat stary, w przytomności swego poręcznika, Jacob Hajduk,

2. Chałupnik Augustin Piela, 32 lat stary.

Przeciwnicy oba dwa z Centawy; poręcznik z Błottnice, wszyscy szicmanowi osobiście znajomi i przy dobrem rozsądku, wszyscy tylko poskiej⁹⁹⁷ mowy a polskiego pisania ćwiczni.

Pierwszy skarży 10^{so} t. m., że chałupnik Augustin Piela onego 26^{so} kwietnia r. b. w przytomności świadków w piersi sztuchnył, i pożąda, żeby zato według prawa był karany.

Obskarżony przyznawa owe udanie i godzi się ze skarżycielem tak dalece, że mu te wyłożone kosza od 7 1/2 sbr. nadgrodzi. Obie części są ztym kontent.

Przeczytano, przyjęto i podpisano.

August Piella, Peter Polusik, Jacob Haiduk

2 Vorladungen 5 Sgr

Bote 2 - 6 pf

= 7 sgr 6 pf bez.

a – u – s

Golly, Schiedsmann

[nr 931] p. 10 spr. 12 (1869) [protokół tylko w wersji polskiej]

Stało się W: Płużnica, dnia 12^{so} Czerwca 1869.

Bez wezwania stawili dzisiaj przed podpisanem szicmanem

1. Karczmarz Anton Śmiga, 60 lat stary, z W: Płużnice.

2. Siodłak Johann Chluba, 43 J. a., i jego żóna Catharzina Chluba, 36 J., z Błottnice,

wszyscy osobiście znajomi, przy dobrym rozsądku i polskiego pisania ćwiczni.

Ci wymianowani następującą ugodę między sobą uczynili: Śmiga udawa, że Chlubowi małżonkowie onemu za żyto 4 tlr., za jęczmieni 1 tlr. 22 sgr 6 pf, a 1 tlr gotowizny są powinni i żąda zapłaty. Chlubowie przyznawają ten dług, proszą ale zaraz swego wiernego: żeby im jeszcze 6 tlr. 7 sbr. 6 fg dopożycał, z tem obowiązkiem żemu więc 13 tlrw. dłużni będą, którą sumę oni na 1^{so} Października r. b., pod egzekucją, pewnie wrócą. Śmiga jest ztem kontent i wspomaga swych dłużników tą wymianowaną summą od 6 tlrw. 7 sbr. 6 fg.

Przeczytano, przyjęto i własno ręcznie podpisano.

Kostenfrei.

Johan Chluba, xxx Catharzina Chuba, Anton Schmiga

a. – u. – s.

Golly, Schiedsmann

[nr 932] p. 11-12 spr. 14 (1869) [protokół tylko w wersji polskiej]

Stało się w W. Płużnicy, dnia 8^{so} Lipca 1869.

Przed podpisanym szicmanem stawili się dzisiaj według wezwania

1. Chałupnik Mathäus Pollusik, 34 lat stary,

2. Chałupnik Johann Cedzich, 46 lat stary,

oba dwa z Centawy, przy dobrem rozsądku i osobiście znajomi, tylko polskiego języka i polskiego

⁹⁹⁶ Josef Golly – nauczyciel początkowo pracujący w Centawie. Powołany w sierpniu 1858 roku, „ARO”, Stück 37, 16 September 1858, s. 268. Do 1859 roku pracował jako asystent nauczyciela, od 1859 roku nauczyciel w Centawie, „ARO”, Stück 33, 15 August 1873, s. 183. Powtórnie wybrany w lipcu 1876 roku, „ARO”, Stück 33, 18 August 1876, s. 224.

⁹⁹⁷ Polskiej.

pisania ćwiczni.

Chałupnik Matheusz Pollusik udał przed podpisanym ustną skargę przeciw chałupnikowi Johann Cedzich, że go on 2^{go} Czerwca r. b. najprzód na publicznej drodze, a potem w nocy około o 1 1/2 godziny w jego własnej izbie napadł, bił i bardzo poranił, a to w przytomności świadków; on żąda, żeby Cedzich zato według usad prawnych był karany.

Obskarżony Cedzich sprzecza to udanie a mowi: że Pollusik był przyczyną tej ostudy⁹⁹⁸ i że on go też bił. [p. 12] Za przedstawą szcimaną zgodzili się przeciwnicy z tą okolicznością, że obskarżony Cedzich swemu skarżycielowi wszystkie przez to zranienie sprawione koszta, zmudy i wydatki w summie 4 th. 14 sgr 6 f /: Cztery talary, czternaście czeskich sześć feników / od dziś w tygodniu pod uściem egzekucyi zapłacić się obowiązuje.

Obie strony są z tem kontent.

Przeczytano, przyjęto i własno ręcznie podpisano.

Kosten 5 Sgr. bez.

Johann Cedzich, xxx Mathausz Pollusik

a – u – s

Golly, Schiedsmann

[nr 933] p. 13 spr. 16 (1869) [protokół tylko w wersji polskiej]

Stało się W. Płużnica, dnia 20 Lipca 1869.

Na wezwanie szcimanie stawili się w dzisiajszem terminie

1. Siodlak, Franz Kołodziej, 38 lat stary,

2. kumornik Franz Palus, 44 - dto -

oba dwa z Błotnice, szcimanowi osobiście znajomi i przy dobrem rozsądku, pisania ćwiczni.

Pierwszy, Franz Kołodziej udawa 25. t. m. ustną skargę przeciw Franz Palusowi, że go 24. Lipca r. b. w przytomności świadków powtórnie kilka razy w twarz ręką wyciął i żąda, żeby on za to według prawnych ustaw był karany.

Ten obskarżony Palus wymawia się początkowo, że do tego przez skarżyciela był powodowany, a za przedstawą szcimana ugodzili się przeciwnicy tak dalece, że skarżony aż do 2^{go} Sierpnia r. b. skarżycielowi „talarę” zapłaci i szcimanie koszta od 7 1/2 sbr. pod uściem sekucyi ponosi. Przeczytano, przyjęto i własnoręcznie podpisano.

2 Vorl. - 5.

1 Bothe - 2 – 6.

Pallus, Franz Kołodziej

a. – u. – s.

Golly, Schiedsmann

[nr 934] p. 18 spr. 23 (1869) [protokół tylko w wersji polskiej]

Stało się W. Płużnica, dnia 28. Października 1869.

Na szczególne wezwanie szcimanie stawili się w dzisiajszem terminie:

1. kumornik Paul Laska, 44 lat stary,

2. Alexander Moczygęmba, 17 lat stary, syn chałupnika Jendrzeja Moczygęmba, w przytomności jego ojca; Wszyscy z Centawy, podpisanemu szcimanowi znajomi, przy dobrem rozsądku.

Pierwszy skarży 24. t. m., że ten Alexander 4^{go} Października r. b. w przytomności świadków powiadał: „Inny żaden jegomościowi i księdzowi nie wziął tych rzeczy, jak Laska”; on pożąda, żeby obskarżony był za to karany według usad prawnych.

Obskarżony zaprzecza te udanie.

Za przedstawą szcimana zgodzili się przeciwnicy, że obskarżony 17 1/2 sbr. do tutajszej kasy kościelnej, a 7 1/2 sbr. szcimanie kosztów ponosi.

Przeczytano, przyjęto i podpisano.

Alexander Moczygęmba, xxx Andreas Moczygęmba, Paul Laska

a. – u. – s.

Golly, Schiedsmann

⁹⁹⁸ Ostuda – ‘kłótnia, spór’.

[nr 935] p. 25 spr. 8 (1870) [protokół tylko w wersji polskiej]

Stało się W. Pluźnica, dnia 26. Marca 1870.

Na szczególny wezwanie stawiał się w dzisiejszym terminie

Chałupnik Joseph Merker z Błotnicy⁹⁹⁹; 45 lat stary, osobiście znajomy i przy dobrym rozsądku, pisanie ćwiczy.

Podpisanego szicmana doszła 23. t. m. pisowna skarga państwa Błotnic-Centawskiego¹⁰⁰⁰ przeciw chałupnikowi Joseph Merker, żeon

a, za odebrane drzewo - 1 rh 27 sgr

b, „ 9 siągów kamieni a 5 sgr nagrody gruntu, a 10 sgr łamanie - 4 - 15 -

6 rh 12 sgr

jest dłużen – z tem požądaniem, obskarzonego o zapłacenie długu tego wezwać resp. czas od onego usadzić, kiedy chce zapłacić.

Obskarżony Merker powiada: „Przyznawam się, że za drzewo jest 1 rh 27 sgr dłużen; lecz kamieni tylko pięć siągów¹⁰⁰¹ odebrałem, a nie dziewięć. Obowiązuję się zarazem to drzewo do sześciu tygodni od dzisiaj zapłacić, a te pięć siągów kamieni, podług oznaczonej woli państwa, od dziś do 14 dni nałamano i ułożono oddać, a to pod executyją”.

Przeczytano, przyjęto i własnoręcznie podpisano.

Joseph Merker

a. – u. – s.

Golly, Schiedsmann

Beklagter hirt. 2 Sgr 6 pf

Bothenlohn bez.

[nr 936] p. 34 spr. 19 (1870) [protokół tylko w wersji polskiej]

Stało się W. Pluźnica, dnia 18. Lipca 1870.

Bez wezwania stawili się przed podpisaniem szicmanem

1. Franz Gralla z Kottulina, 62. lat stary,

2. Adam Felux, zegrodnik z Pluźnice, 36 lat stary,

szicmanowi osobiście znajomi i przy dobrem rozsądku:

Pierwszy skarży, że Adam Felux dzisiejszego dnia onemu przy mijaniu jego w Toszku stojącego woza koło roztrząsł i żąda nagrody resp. zapłaty.

Obskarżony przyznawa, że się to wprawdzie przydało i obowiązuję się tę szkodę 20 śbrnikami nadgrodzić, i zaraz zapłacił.

Skarżiciel jest z tem kontent.

Przeczytano, przyjęto i podpisano.

kostenfrei

Adam Felux, xxx Franz Gralla, Ignatz Heiduk

a. – u. – s.

Golly, szicmann

[nr 937] p. 36-37 spr. 23 (1870) [protokół tylko w wersji polskiej]

Stało się W. Pluźnica, dnia 8. Września 1870.

Na osobliwe wezwanie stawili w tym na dzisiejszy dzień ustawionem terminie:

1. Andreas Swaczyna, kołodziej, 29 lat stary

2. Mathäus Gawlik, stodołny, 39 „ - „ -

obaj dwa z W. Pluźnice, przy dobrem rozsądku i osobiście znajomi.

Pierwszy udał 8^{go} t. m. u podpisanego szicmana uszną skargę przeciw stodołnemu¹⁰⁰² Mathäus Gawlik,

⁹⁹⁹ Błotnicy.

¹⁰⁰⁰ Od 1851 roku właścicielem państwa błotnicko-strzeleckiego był hrabia Hermann von Possadowski-Wehner, mieszkający w Błotnicy. Majątek obejmował dobra w Błotnicy, Centawie, Warmuntowicach, Balcarzowicach, Nogowczycach i Pluźnicy Wielkiej.

¹⁰⁰¹ Siąg – dawna jednostka objętości stosowana zwykle dla drewna, tu dotyczy kamieni. Miarą są rozpostarte ramiona dorosłego mężczyzny.

¹⁰⁰² Błądnie zam. stodołnemu.

że on go już więcej razy, jak też 8^{go} Września r. b. w przytomności świadków „ten piorun, jeno w karczmie siada, ślepie a nic nie robi; deputat za darmo żere” – a jego żona – „onego na ostatku jeszcze wszy zeżerą” przeżywali; on żąda, żeby zato według prawa byli skarani.

Początkowo wymawia się obskarżony z tego udania; na reszcie zgodzili się przeciwnicy tak dalece, że [p. 37] obskarżony do kasy kościelnej 15 sbr. i koszta ponosi. Obskarżony płaci to zaraz.

Przeczytano, przyeto i podpisano.

= 5 Sgr. Kosten bez.

Matus Gawlik, Andreas Swszyna

a. – u. – s.

Golly, Schiedsmann

[nr 938] p. 49 spr. 11 (1871) [protokół tylko w wersji polskiej]

Stało się W. Płużnica, dnia 10. Lipca 1871.

Bez wezwania żądają ci podpisani, że się względem sprawy skargi od 3. t. m. tyczącej się sztuchnicia, aż się Tomas Siedlaczek wywrocił i wagę roztrząsł /:2go Lipca 1871:/ między sobą ugodzili; że Siedlaczek koszta ponosi.

Stało się. Przeczytano, przyeto i podpisano.

Joseph Oblonczek, Tomas Siodlaczek

a. – u. – s.

Golly, Schiedsmann

[nr 939] p. 51 spr. 13 (1871) [protokół tylko w wersji polskiej]

Stało się W. Płużnica, dnia 13. Lipca 1871.

Bez wezwania stawili się dzisiaj przed podpisaniem szicmanem

1. Karczmarz Caspar Gralka, 46 lat stary

2. zegrodnik Michael Rzepka, 45 „ - „ -

oba z Nogowszyc¹⁰⁰³, osobiście znajomi i przy dobrym rozsądku: a tylko pierwszy pisma i czytania ćwiczy. Dla Rzepki był tutajszczy nauczyciel pan Roter jak przystępca przyzwany.

Pierwszy skarży, że ten Michael Rzepka onego 14.^{go} Czerwca r. b. w przytomności świadków tymi słowy obraził: „Ty mi na gorę leziesz”; on żąda, żeby on zato podług prawa był karany. Obskarżony zaprzecza to udanie.

Za przedstawą szicmana zgodzili się przeciwnicy bez dalszych warunków.

Przeczytano, przyeto i podpisano.

Kostenfrei

xxx Michael Rzepka, Roter, Beistand u. Unterkreuzungszeuge, Casper Gralka

a. – u. – s.

Golly, Schiedsmann

[nr 940] p. 53 spr. 15 (1871) [protokół tylko w wersji polskiej]

Stało się W. Płużnica, dnia 20. Lipca 1871.

Przed podpisaniem szicmanem stawili się w dzisiajszym terminie:

1. Parobek Franz Musiol, 32 lat stary,

2. Kucza Joseph Glejd, 52 dto,

oba z Błottnice, przy dobrym rozsądku i osobiście znajomi.

Pierwszy skarży ustnie, że kucza Glejd onego 8^{go} Lipca r. b. w przytomności świadków z ranił; on żąda, żeby tenże zato według prawa był karany.

Obskarżony Glejd przyznawa, że skarżyciela piznął, lecz dodeje, że dotego od niego był powodowany. Po dłuższych rosmowach w tej rzeczy, zgodzili się przeciwnicy tak, że obskarżony Glejd zkarżycielowi wszystkie w tej rzeczy powstały koszta od 1 th 22 sgr. 6 pf ponosi. Obskarżony jest z tego kontent.

Przeczytano, przyeto i podpisano.

2 Vorl. 5 –

1 Bote 2 – 6

¹⁰⁰³ Nogowszycze, Nogowschütz, Nogowczütz – wieś w powiecie strzeleckim, licząca w 1830 roku 20 domów i 128 mieszkańców, w tym 4 Żydów. Parafia katolicka i szkoła katolicka znajdowały się w Jaryszowie. We wsi działały folwark, leśniczówka i pożarnia (wytwórnia potażu). W 1861 roku wieś liczyła 242 mieszkańców.

= 7 – 6 bez.

Geid, xxx Franz Musioł, Roter, Unterkreuzungszeuge

a. – u. – s.

Golly, Schiedsmann

[nr 941] p. 59 spr. 23 (1871) [protokół tylko w wersji polskiej]

Stało się W. Pluschnitza, dnia 5. Października 1871.

Na osobiwe wezwanie stawili się w dzisieaszem terminie:

1. Kumornik Caspar Polluszik,

2. Wycużnik Sebastian Bryś,

oba z Centawy, osobiście znajomy i przy dobrym rozsądku, a tylko skarzyciel jest pisania ćwiczny.

Pierwszy skarży 2^{go} t. m., że wycużnik Bryś na jego gruncie żyto zasiał i żąda wydania tego gruntu.

Obskarżony zaprzecza to udanie i mówi, że on ten grunt od skarzyciela najął.

Dobrotliwa ugoda była między przeciwnikami probowana, lecz się niestała.

Przeczytano, przyjęto i podpisano.

Kasper Poluschik

a – u – s

Golly, Schiedsmann

[nr 942] p. 66-67 spr. 32 (1871) [protokół dwujęzyczny, górna część polska, dolna – niemiecka]

Stało się Centawa, dnia 27. Listopada 1871.

Na szczególne żądanie udał się dzisiaj ten podpisany szicman do mieszkania wycużniczki wdowy Marzaty Kałus, gdzie ta wymianowana chora w przytom: miejscowego szoltysa Josepha Oblonczek obecna się znajdowała.

Wycużniczka Marzata Kałus jest z Centawy, przy dobrym rozsądku i osobiście znajoma.

Na zapytanie, którą wiadomość ta Marzata Kałus o powinnościach tych erbnej zmarły Marianny Gruszka – imieniem Elżbieta wydana Valentin Ploch naprzeciw chałupnikowi Szymon Szczendzina z Błotnice – ma, odpowiedziała ona

„Wiadomo mi że:

1. Szymon Szczendzina ze zagronicznej¹⁰⁰⁴ numery, Valentin i Elżbiecie plochowym małżonkom w Centawie należące = 140 th = /: Sto czterdzieści talarów/ ma do żądania.

[p. 67] 2. Także ma = 21 tlr = /: Jeden dwadzieścia talarów /:, które na zapłcenie interesu od pozostałych długów wyłożył, a na których zapłcenie się w tym miejscu krowa znajduje.

3. Dalej¹⁰⁰⁵ wydał Szczendzina = 4 tlr = /Cztery talary/ na kupieny konia, = 1 tlr 5 sbr. = /: Jeden talar na zapłcenie podatku /: i = 1 tlr = /: Jeden talar/ gotowych pieniędzy do rąk tej Elżbiety wydał Ploch. Iż Szymon Szczendzina te wymianowane summy ma do żądania, mogę, gdyby było potrzeba, z dobrem sumieniem i czystym sercem podprzysiądz.

Ten protokół był przeczytany, przyjęty i podpisany.

Kosten

Fuhre 7 – 6

Abschrift 2 – 6

= 10 sgr bez.

xxx Małgorzata Kałus, Joseph Oblonczek, Schulze

a – u – s

Golly, szicmann

Na reszcie będzie pomiarkowano, że ła¹⁰⁰⁶ Marzata Kałus czytania polskiego pisma jest ćwiczną.

Golly, Schidsmann

¹⁰⁰⁴ Błędnie zam. zagrodnicznej.

¹⁰⁰⁵ Błędnie zam. Dalej.

¹⁰⁰⁶ Błędnie zam. ta.

[nr 943] p. 97 spr. 36 (1872) [protokół dwujęzyczny, w górnej części polski, w dolnej – niemiecki]
Stało się W. Płużnica, dnia 30^{go} Listopada 1872.

Na szczególne wezwanie stawili się w dzisiejszym terminie

1. Zegrodnik Joseph Kuś, 36 lat stary,
2. Chałupnik Franz Probanski, 40 lat stary,

Oba z W. Płużnicy, osobiście znajomi, przy dobrem rozsądku, a tylko polskiej mowy i polskiego pisanania ćwiczni.

Zagrodnik Kuś skarży 20^{go} t. m., że Chałupnik Franz Probanski ma obowiązek onemu kawałek gruntu z tej od Henkla kupionej numery ustąpić.

Obskarżony Probanski sprzecza początkowo te udanie. Za dalszem rozmowieniem i uwadze zgodzili się przeciwnicy tak dalece, że Probański kusiowi¹⁰⁰⁷ ustępnego od jego żądania =350 tlr.= (: Słowami Trzysta talarów) najpóźniej na termin św: Michała roku 18 set siedmdziesiąt pięć bez interesu zapłacić. Zamiast interesu oddawa Probanski kusiowi¹⁰⁰⁸ [s. 98] ten w sporze stojący grunt (: pod Gojem :) aż do tego wymianowanego terminu (św: Michała r. 1875) w użytek. Przeciwnicy są z tem kontent, a ponieważ więcej nie było do pomiarkowania, więc ten protokół został po przeczytaniu przyety i własnoręcznie podpisany.

Franz Probanski, Jozef Kusch

a. – u. – s.

Golly, Schiedsman

[nr 944] p. 181-182 spr. 25 (1876) [protokół dwujęzyczny, w górnej części niemiecki, w dolnej – polski]
Stało się W. Płużnica, dnia 9. Czerwca 1876.

Na szczególny wezwanie stawili się w dzisiejszym terminie

1. Komornik Jacob Hajduk 28 Jr alt, aus Blottnitz,
2. Zegrodniczka, wdowa Johanna Maxelon w przitomności tego następująco mianowanego, 50 lat stara,
3. Poręcznik tych Johann Maxelonowy małoletnich

a. Johann Maxelon

b. Marianna Maxelon

c. Alexander Maxelon

d. Ulianna Maxelon

chałupnik Joseph Drescher z Centawy, 35 lat stary, wszyscy wielkoletni¹⁰⁰⁹, szicmanowi osobiście znajomi i przy dobrym rozumie.

Kumornik Jacob Hajduk skarży 7. t. m. ustnie kwoli żądania od 252 mark 30 fenikow po części za materiały budynkowe, pocześci gotowizny i zarobek – ty wymianowanych erbow i resp. poręcznika i żąda zapłaty albo przenajmniej zeznania tego pożądanja zaprawe.

Tak wdowa Maxelon, jak też poręcznik Drescher, znajdują to żądanie [p. 182] za wysokie, pocześci też i niesprawiedliwe, więc go też ani zapłacić, ani za prawne zeznać niechcą, a zdawają skarżycielowi, że sobie te do tego budynku dodany materiały na odwrót¹⁰¹⁰ wziąć może, a to do szczęci tygodni od dzisiaj, zaczawszy od dzis za tydzień.

Skarżyciel Jacob Hajduk jest z tym kontent.

Przeczytano, przyęto i własnoręcznie podpisano.

Jakub Hajduk, Josepch Drescher, Johanna Maxelon

a – u – s

Golly, Schiedsmann

[nr 945] p. 335-336 spr. 7 (1880) [protokół dwujęzyczny, w prawej kolumnie niemiecki, w lewej – polski]
Stało się W. Płużnica, dnia 6. Marca 1880.

Przed podpisaniem szicmanem dostawili się według wezwania

1. Parobek Jacob Przibysch, 28 lat stary, syn zegrodnika nika¹⁰¹¹ Valencina Przibysch z Centawy.

¹⁰⁰⁷ Błędnie zam. Kusiowi.

¹⁰⁰⁸ Jw.

¹⁰⁰⁹ Pełnoletni.

¹⁰¹⁰ Z powrotem.

¹⁰¹¹ Efekt poprawek dokonywanych w poprzedniej linii.

2. Siodłak Albert Poluschik, 30 lat stary,
obadwa z Centawy, osobiście znajomi i przy dobrem rozsądku.
Parobek Jacob Przibysch przed podpisaniem 25^{go} Lutygo r. b. usną skargę naprzeciw siodlaka Albert Poluschik udał i powiadał, że on go 25^{go} Lutygo t. r. w Centawskim lesie, w przitomności świadkow kłosem powrotnie¹⁰¹² uderzył i po twarzy go podrapał, także [p. 336] iż siekierę przeciw niemu porwał i nią się na niego zagnał. Obskarzony te udania poczęści sprzecza.
Proba dobrotliwej ugody miała skutek i przyszło do następującej ugody.
Siodlak Albert Poluszik obowiązuje się skarżycielowi 3 Marki az do 20^{go} t. m. pod uściem exekucyi zapłacić, te tutaj powstały szicmańskie kosztą ponosić i dalszej skargi przeciw skarżycielowi i jego bratu Albertowi w tej sprawie zaniechać.
Bywa zaraz pomiarkowano, że obie części z tego są kontent.
Przeczytano, przyjęto i podpisano.
Albert Poluschik, Jacob Przibysch

Kosten.

2 Vorlad. 50 Pf

Bote. 50 „

= 100 Pf bz.

a. – u. – s.

Golly, Schiedsmann

Vergleich¹⁰¹³

[nr 946] p. 342-343 spr. 14 (1880) [protokół dwujęzyczny, w prawej kolumnie niemiecki, w lewej – polski]
Stało się Wielka Płużnica, dnia 30^{go} Kwietnia 1880.

Przed podpisaniem szicmanem dostawili się

1. Chałupnik Marcus Olszok, 36 lat stary,

2. Karczmarz Anton Schmiga, 41 lat stary,

oba tutaj ztąd, osobiście znajomi i przy dobrem rozsądku.

[p. 343] Ci sami mówią tylko popolsku a są pisania ćwiczeni.

Chałupnik Marcus Olszok 3^{go} t. m. żądanie stawiał do próby dobrotliwej ugody z Karczmarzem Anton Schmiga – o wyznaczenie terminu, ponieważ on go 29^{go} Marca t. r. w Gościencu tutajszem, w przitomności świadków następującymi słowami obraził: „Marek, tyś jest gmiński złodziej i pański złodziej, bo masz bróg ćwikle a marchwie pańskiej; boś Filippowi wydarł ranty, a Filipp cię widział, jak szły brzemię za brzemię; tyś jest gałgon, złodziej i łajdak”.

Proba ugody była skuteczna a przyszło następujące pojednanie do wykonania. p. Schmiga obowiązuje się te tu powstałe szicmańskie kosztą zapłacić. p. Olszok zdawa prawo do sądowego prześladowania tej mu uczynionej obrazy. Obie części są z tem kontent.

P. – p. – podp.

Anton Schmiga, Markus Olszok

Kosten

2 Vorld. 50 „

a. – u. – s.

Golly, Schiedsmann

Ausfertigung dem Olschok ertheilt am 7.9.1880.

25 Pf Gebühren erhalten Golly.

Vergleich¹⁰¹⁴

[nr 947] p. 344-346 spr. 16 (1880) [protokół dwujęzyczny, w prawej kolumnie niemiecki, w lewej – polski]
Stało się W. Płużnica, dnia 12. Maja 1880.

Przed podpisaniem szicmanem dostawili sie:

¹⁰¹² Kilkakrotnie, więcej niż jeden raz.

¹⁰¹³ Dopisano niebieskim ołówkiem.

¹⁰¹⁴ Dopisano niebieskim ołówkiem.

1. Dziewka Marianna Pastuszka, 19 lat stara, w przytomności jej matki, kumorniczej¹⁰¹⁵ wdowy Marianna Pastuszka,

2. Parobek Anton Szoltyssik, 16 lat stary, w przytomności [p. 345] jego ojca, zagrodnika Jacob Scholtyssik, wszyscy tutaj z tą, osobiście znajomi i do sprawy zdadni.

Kumornicza wdowa Marianna Pastuszka 30^{go} Kwietnia t. r. pożądanie stawiała, w zamiar próby dobrotliwej ugody z tym parobkiem Anton Scholtyssik, o umieszczenie terminu, ponieważ on 18^{go} Kwietnia t. r. jej córkę Mariannę na publicznej drodze, w 9tej godzinie wieczor, gdy ona drogę służby swojej szła – zatrzymał, szarpał i onę powtórnie porzucił.

Ugody proba była skuteczna i przyszło następujące pojednanie do wykonania.

Parobek Anton Szoltyssik prosi Mariannę Pastuszką względem tej onej wyrządzonej Obrazy o przebaczenie i płaci te przez tę sprawę powstałe¹⁰¹⁶ kosztą od =75 fenikow=.

Marianna Pastuszka odstępuje prawa do sądowego prześladowania tej onej wyrządzonej urazy.

Uczestnicy są z tym kontent.

Zaraz bywa pomiarkowano, ze uczestnicy tylko popolsku mówią, a [p. 346] ztąd sprowadzeni pobocznego polskiego protokołu potrzebne było; – jak też, ze obrażona małoletnią jest. Ponieważ ona, podług jej zaiszczenia, poręcznika niema, dla tego stawiała się przytomności jej matki.

p. – p. – pod.

Jaukob Soltysek, Anton Scholtyšek, Marjama pastuseka, xxx Marianna Pastuschka

a. – u. – s.

Golly, Schiedsmann

Kosten

Abt. Vorl. 25

Bestellung 25

= 50 pf anz.

[nr 948] p. 358–359 spr. 36 (1881) [protokół dwujęzyczny, w lewej kolumnie wersja niemiecka, w prawej – polska]

Stało się Wielka-Płużnica, dnia 17. Października 1881.

Przed podpisaniem szicmanem stawili się:

1. chałupnik Felix Dreszer, 37 lat stary

2. Wycużnik Franz Siedlaczek, 52 lat stary,

oba z Centawy, szicmanowi dobrze znajomi i przy dobrym rozsądku.

Chałupnik Felix Dreszer 14. t. m. rządał w zamiar próby dobrotliwej ugody z wycużnikiem Franz Siedlaczek, który go

a) 6^{go} Października t. r. na wiejskiej drodze w Centawie [p. 359] temi słowy: „Tyś jest smarkaty szoltyś, całuj mnie w rzyć, – a

b) 11^{go} Października t. r. we wieczor w gosciencu w Centawie tymi słowy: „Co, ty smarkaty szoltyś, co ty tu masz do rozkazu” – obraził.

Proba ugody była skuteczna i stało się następujące pojednanie.

Franz Siedlaczek prosi Felixa Dreszera o przebaczenie i płaci 3 marki do kassy szicmanskiej, 1 markę skarżycielowi za dwie drogi¹⁰¹⁷ do szicmana i szicmanskę kosztą; Felix Dreszer zdawa się prawa do dalszego, prawnego prześladowania tej sprawy. Przeciwnicy są z tem kontent.

Przeczytano, przyjęto i podpisano.

Frantz Siedlaczek, Felix Rescher

a. – u. – s.

Golly, szicman.

Kosten.

Antrag und Vorlad. 25 Pf.

Ausfertigung dem F. Drescher erteilt = 25 pf Schreibgebühren erhalten.

Ausfertigung dem Franz Siedlaczek am 29. December 1881 erteilt = 25 pf Schreibgebühren erhalten.

¹⁰¹⁵ Błędnie zam. kumorniczej – komorniczej.

¹⁰¹⁶ Błędnie zam. powstałe.

¹⁰¹⁷ Błędnie zam. drogi.

[nr 949] p. 360 spr. 37 (1882)

W. Pluschnitz, dnia 28. Stycznia 1882

Przed podpisaniem szicmanem dostawili się:

1. Chałupnik Johann Kruppa, 43 lat stary,
 2. Zegrodnik Jacob Scholtyssek, 48 lat stary,
- obadwa tutaj z tą, osobiście znajomi i przy dobrem rozsądki¹⁰¹⁸.

Chałupnik Johann Kruppa udawa, że Zegrodnik Jacob Scholtyssek onemu z roku przeszłego

a. mieszkalnego płatu za trzy miesiące - 27 m

b. za robotę - 7,15 m

jest winien. On żąda zapłaty.

Zagrodnik Jacob Scholtyssek uznawa to żądanie za prawe, przedkłada ale zaraz przeciwny obrachunek, podług którego Kruppa onemu 50 m 75 fenikow jest powinien a żąda także zapłaty.

Przeciwnicy ugodzili się, że jeden drugiemu z tych tu przedłożonych żądań, od dzisiaj, nic nie jest dłużyn.

Obie części są z tem kontent.

Przeczytano, przyjęto i podpisano.

Jakub Scoltysek, Johann Kruppa

a. – u. – s.

Golly, Schiedsmann

Kosten:

Antrag 25 pf

Bestellung 5

= 30 pf

[nr 950] p. 361-362 spr. 39 (1882) [protokół dwujęzyczny, kolumna z lewej strony – niemiecka, po prawej – polska]

Stało się W. Płużnica, dnia 16. Lutygo 1882.

Przed podpisaniem szicmanem dostawili się:

1. kumorniok Marcellin Augustin, 29 lat stary
2. Wycuźniczka, wdowa Agneszka Linkert, 66 lat stara,

obadwa z Błotnice, osobiście znajomi i przy dobrem rozsądku. Zaraz bywa pomiarkowano, że tutajszczy nauczyciel Paul Czaja za przistepcę tej wdowie p. Linkert był prziciągniony. [p. 362] Kumornik Marcellin Augustin 6^{go} t. m. żądanie stawiał w celu proby dobrotliwej ugody z wycuźniczką, wdową Agnes Linkert, która go 1^{go} Lutygo t. r. na podróży od Błottnice do Wiel: Strzelec temi słowy: „Synu, synu co ty masz za myśli, twoją matkę okraść; boś mi kożę i gęsi ukradł cudzych ludzi żywić” – obraziła.

Wycuźniczka, wdowa p. Linkert prosi kumornika Marcellina Augustin kwoli tej w przódstawiającej obrazie o przebaczenie i obowiązuje się za karę te przez tę sprawę powstałe kosztu ponieść.

Marcellin Augustin udawa na reszcie, że gdyby ta oskarżona jeszcze raz te same posądzanie powtórzyła, to onę dla tego zaras skarżyć będzie.

Obie części są ztem kontent.

Przeczytano, przyjęto i podpisano.

Agnes Linkert, Paul Czaja, Marcelin Augustin

a. – u. – s.

Golly, Schiedsmann

Kosten:

Antrag 25 pf

Vorladung 25 -

Bestellung 10 -

= 60 pf

¹⁰¹⁸ Błędnie zam. rozsądki.

[nr 951] p. 364-365 spr. 43 (1882) [protokół dwujęzyczny, kolumna z lewej strony – niemiecka, po prawej – polska]

Stało się W: Płużnica 13^{go} Maja 1882.

Przed podpisaniem szicmanem stawili się:

1. Szewiecki mistrz Franz Wieczorek, 38 lat stary
2. Posiedziciel młyna Jacob Kulpok, 60 lat stary, oba z Płużnice, szicmanowi osobiście znajomi i przy dobrem rozsądku.

Szewiecki mistrz Franz Wieczorek 10. t. m. żądanie stawiał w celu próby dobrotliwej ugody z młynarzem [p. 365] Jacob Kulpok i jego synem Alois Kulpok, że go 8^{go} Maja tego roku w gościencu we W. Płużnicy w przitomności świadków

a. Jacob Kulpok „ty wole, ty tromba przekłęty” nazwał.

b. żego Alois Kulpok: „tyś jest przekłęty szulerz” nazwał.

o usadzenie terminu.

Po dłuższych rozmowach dotyczących się owej sprawy zgodzili się przeciwnicy tak, że p. Kulpok te w tej rzeczy powstałe koszta ponosi.

Przeciwnicy są z tem kontent.

Zaraz bywa pomiarkowano, że ten współobskarżony Alois Kulpok w terminie się niedostawił.

Przeczytano, przyjęto i podpisano.

Jakub Kulpok, Franz Wieczorek

a. – u. – s.

Golly, Schiedsmann

Kosten:

Antrag 25 pf

Bestellung 10 „

[nr 952] p. 368-369 spr. 48 (1882) [protokół dwujęzyczny, kolumna z lewej strony – niemiecka, po prawej – polska]

Stało się Wiel: Płużnica, dnia 13. Grudnia 1882.

Przed podpisaniem szicmanem stawili się:

1. Krowiarz Joseph Lepszy, 39 lat stary,
 2. Wachtérz Franz Mandrella, 48 lat stary,
- oba z W: Płużnice, osobiście znajomi i przy dobrem rozsądku.

Krowiarz Josef Lepszy żądał 9^{go} t. m. naznaczenia terminu w celu próby dobrotliwej ugody z wachte-rzem Franz Mandrella, [p. 369] ponieważ on 6^{go} t. m. w pańskiej gospodarskiej kancelaryi przed jego panem, panem hrabią de Posadowski¹⁰¹⁹ wypowiedział, że on w kumorz tego Josefa Lepszy pańskie kołaczuchy i gnieniony owies widział. Po dłuższej rozmowie dotyczącej się teje sprawy przyznał sie Mandrella tych słów i zgodził się z krowiarzem p. Lepszy z tym obowiązkiem, że te koszta szicman-skie za karę ponosi.

Przeciwnicy są z tem kontent.

Przeczytano, przyjęto i podpisano.

Fran Manrel, Joseph Leprzy

a. – u. – s.

Golly, Schiedsmann

[nr 953] p. 369-370 spr. 49 (1882) [protokół dwujęzyczny, kolumna z lewej strony – niemiecka, po prawej – polska]

Stało się W. Płużnica, dnia 13. Grudnia 1882

Przed podpisaniem szicmanem stawili się:

1. Chałupnik Markus Olschok, 37 lat stary;
 2. Pański wachte-rz Franz Mandrella, 48 lat stary,
- oba z W. Płużnice, szicmanowi osobiście znajomi i przy dobrem rozsądku.

Ten pierwszy żądał 7^{go} t. m. [p. 370] nadania terminu do próby dobrotliwej ugody z wachte-rzem Franz Mandrella, ponieważ go on 6^{go} Grudnia t. r. tajenia, ja wcale odbierania kradzonych rzeczy następu-

¹⁰¹⁹ Hrabia Hermann von Posadowsky-Wehrner, ur. 1825, zm. 1912, właściciel majątku błotnicko-centawskiego.

jącami słowy posądził: „On (: krowiarz :) pewnie te kołaczuchy¹⁰²⁰ do Marka nosi”.

Wachterz Franz Mandrella powiada, że on tego nie mówił, prosi jednak p. Olszoka o przebaczenie. Na reszcie zgodzili się przeciwnicy, wachterz p. Mandrella obowiązuje się =50 fg. kary do tutajszej gmińskiej kassy i te tu powstałe koszta; pod uściem eksekucyje, aż do 24^{go} t. m. ponosić.

Przeciwnicy są z tem kontent.

Przeczytano, przyjęto i podpisano.

Franc Marela, Markus Olszok

a. – u. – s.

Golly, Schiedsmann

[nr 954] p. 371 spr. 50 (1883) [protokół dwujęzyczny, kolumna z lewej strony – niemiecka, po prawej – polska]

W. Plūznica, dnia 27. Lutygo 1883.

Przed podpisaniem szicmanem stawili się:

1. Masarski mistrz Carl Ritschel, 38 lat stary,

2. Siodłak Johann Bartodziej, 44 lat stary,

oba z Centawy, osobiście znajomi i przy dobrym rozsądku.

Ten pierwszy żądał 25. p. m. nasadzenia terminu do próby dobrotliwej ugody ze Siodłakiem Johann Bartodziej, ponieważ go on 22. Stycznia r. b. następującymi słowy, w przytómności świadkow: „Ty chcesz takiego łapa do twojego mieszkania wziąć, lepszy kiedy sobie nasrosz do twojej izby jak tego wziąć” – obraził.

Obskarzony p. Bartodziej początkowo zaprzecza się tych udań.

Nareszcie zgodzili się przeciwnicy, a Bartodziej obowiązuje się tę przez tę sprawę powstałe koszta ponosić.

Przeciwnicy są z tem kontent.

Przeczytano, przyjęto i podpisano.

Johann Barthodziej, Karl Ritschel

a. – u. – s.

Golly, Schiedsmann

Kosten

2. Vorladung 25

1. Abschrift des

Antrages 25

Porto v. 2 Brfe 20

= 70 pf bez.

[nr 955] p. 375 spr. 55 (1884) [protokół dwujęzyczny, kolumna z lewej strony – niemiecka, po prawej – polska]

W. Plūznica, dnia 23. Lutygo 1884.

Przed podpisaniem szicmanem stawili się:

1. Kontraktnik Thomas Smolorz – 42 lat stary;

2. Krowiarz Josef Lepszy – 42 lat stary;

oba dwa tutaj z tąd, podpisanymu osobiście znajomi i przy dobrem rozsądku.

Kontraktnik Thomasz Smolorz żądał 14^{go} t. m. usadzenia terminu w celu próby dobrotliwej ugody z Krowiarzem Josef Lepszy, ponieważ on 13^{go} Lutygo t. r. jego syna Thomasz Smolorz przed pańską stajnią w piersi sztuchnął, a potem mu kilka policzków wyciął.

Obskarzony p. Lepszy zeznawa te udania za prawdziwe, lecz z tem dodaniem, że ów syn tego skarżyciela onemu pomyi ukradł, a ku temu onego jeszcze przezywał.

Po dłuższej rozmowie oteżę rzeczy zgodzili się ci przeciwnicy tym sposobem, że ten oskarżony p.

Lepszy te przez tę sprawę powstałe szicmańskie koszta¹⁰²¹ ponosi.

Obie części są z tim zakontent.

Przeczytano, przyjęto i podpisano.

¹⁰²⁰ „wytłoczyny z nasion roślin olejnych, wykorzystywane jako pasza dla zwierząt”.

¹⁰²¹ Błądnie zam. koszta.

Joseph Lepszy, Tomas Smolosz, Vater, Smolosz Tomasz, Sohn

a. – u. – s.

Golly, Schiedsmann

Kosten:

1. Antrag 25 pf

2. a. erste Bestellung 10 „

b. zweite dto 10 „

= 45 pf

[nr 956] p. 377- 378 spr. 59 (1885) [protokół dwujęzyczny, kolumna z lewej strony – niemiecka, po prawej – polska]

W. Pluźnica, dnia 25. Listopada 1885.

Przed podpisaniem szicmanem stawili się:

1. Zagrodnik Josef Kusch, 50 lat stary

2. Zagrodnik Lorenz Długi, 40 lat stary,

oba tutaj ztąd, podpisanemu osobiście znajomi i przy dobrem rossądku.

Zagrodnik Josef Kusch żądał 21.^{go} t. m. usadzenia terminu w celu próby dobrotliwej ugody ze Zagrodnikiem Lorenz Długi, ponieważ on powtórnie córkę jego Albinę Kusch głupią nazywał, a też 18^{go} Pazdziernika [p. 378] t. r. z powciągiem owej mojej córki w gościencu we W. Pluźnicy mówił „Do tej kusiowej przyjechał, do tej głupiej; dyć ona jest głupia”. Oskarżony Lorenz Długi przynawa¹⁰²² owe udanie tylko poczęści za prawe, a powiada „że on tylko powiedział: „Ona jeszcze jest bardzo głupia”.

Po dłuższej rozmowie w tej rzeczy zgodzili się ci przeciwnicy w tym sposobie, że oskarżony p. Długi 15 (: piętnaście :) Mark kary do tutajszej szicmanskiej¹⁰²³ ponosi, te przez te sprawę powstały kosztą pod usciem sekucy od dzisiaj do osmi dni płaci i przez Katolik zaras publicznie odprosić się obowiązują.

Przeciwnicy są oba z tem tu konten¹⁰²⁴.

Przeczytano, przyjęto i podpisano.

Lorenz Długi, Joseph Kusch

a. – u. – s.

Golly, Schiedsmann

Kosten

a. Antrag 25 pf

b. Bestellung 20 -

= 45 pf bez.

Revidirt am 14.4.1880, Sordon, Amtsgerichtsath

[nr 957] p. 380 spr. 62 (1886) [Protokół w początkowej części tylko niemiecki, koniec w dwóch kolumnach: z lewej – niemiecka, z prawej – polska]

Der Hülfsbahnwärter Simon Niemietz von hier hat am 20. d. Mts. den Antrag gestellt, zum Zwecke des Sühneversucht mit dem Häusler Markus Olschok hier selbst, welcher seinen 11 jährigen Sohn Ludwig am 20ten Mai d. J. Nachmittags, auf dem herrschaftlichen Hüteglatze „Doły“ am Arme gefaßt, denselben geschüttelt und dann gegen die Erde geschlagen habe, einen Termin anzuberaumen: Der Termin ist auf den heutigen Tag bestimmen, die Parteien sind in demselben auch erschienen, der Sühneversuch blieb indessen erfolglos.

Gr. Pluschnitz, den 26. Mai 1886.

Golly, Schiedsmann

Bescheinigung dem S. Niemietz sofort erteilt Kosten:

a. Antrag 25 pf

b. Bescheinigung 25 pf

¹⁰²² Błędnie zam. przynawa.

¹⁰²³ Brak wyrazu „kasy”.

¹⁰²⁴ Błędnie zam. konten.

= 50 Pf. bez.

Przed oddaleniem z terminu zgodzili się:

1. Dozorca kolei żelaznej Simon Niemietz, 37 lat stary i
2. chałupnik Markus Olschok, 42 lat stary, owi na wierchu wymianowani, podpisanemu szicmanowi osobiście znajomi i przy dobrem rozsądku będący przeciwnicy w przod, pod Nro 62 stojącej sprawie w tym sposobie, że oskarżony Olszok 3 (: trzi) marki kary płaci i kosza tej sprawy ponosi. Przeciwnicy są z tem kontent.

Przeczytano, przyjęto i podpisano.

Markus Olszok, Simon Niemietz

a. – u. – s.

Golly, Schiedsmann

Kostenberechnung oben.

Poznowice (Posnowitz)¹⁰²⁵ 982

APOp, zesp. 62, sygn. 982

1865-1885

[nr 958] p. 60-61 spr. 9 (1868)

Verhandelt Posnowitz den 15^e 6. 68.

Przed niżej podpisanem szidzmanem stanęli:

1. Komorniczka Carolina Gebauer

wzastępie Pietra Tkocza

2. Komornik Const. Lukaszczyk.

[p. 61] p. Gebauer uskarża się, że Lukaszczyk powiadał, że syn gojowego Stanislaus Pan Rangoł w le-sie, na ni leżał.

Lukaszczyk zapiera się tego.

Po wymowieniu ujedniali się; że Lukaszczyk 1 tal. 15 czesk., to jest 1 talar Gebauerce, a 15 czeskich

Kary zapłaci w przeciągu trzech tygodniach pod sekucją.

Karolina Gałor, Peter Tkocz, Konstantin Lukaszczk

a – u – s

Sobotta¹⁰²⁶

[nr 959] p. 61 (1868) [protokół wykreślony]

Przed niżej podpisanem szidzmanem stawili się.

1. komornik Franz Rogowsky

2. chałupnik Martin Smolin z swoją żoną.

Rogowsky uskarża się, że Smolinka jego dziewczkę najęła do roboty a jej nie zapłaciła 3 1/2 dnia a 3 cz:

10 1/2 f., potem pozyczała koryto a nie chce jejim wrócić.

[nr 960] p. 62-63 spr. 11 (1868)

Verhandelt Posnowitz den 26^e Juli 68.

Przed niżej podpisanem szidzmanem stanęli:

1. komorniczka Victoria Lukaszczyk w zastępie swojego męża Konstantina

2. zegrodnik Johann Klimek tutaj.

[p. 63] Lukaszczyk się uskarża, że ją Klimek dzisiaj trzy razy pyrtnął, az na ziemię upadła. p. Klimek odpowiada, że on ją popyrtał, ponieważ mu na swoim gruncie pał.

Ugodzić się Klimek [wykreśl. nie chciał.]

Ugoda się stała tak, że 7 cz. 6 fyn. [wykreśl. strofy] kustów do 14 dni pod sekucją zapłaci.

[wykreśl. Sobotta, Schiedsmann], Jochann Klimek

¹⁰²⁵ Poznowice stały się odrębnym okręgiem rozjemczym w 1865 roku, „ARO”, Stück 39, 29 September 1865, s. 297.

¹⁰²⁶ Josef Sobotta – nauczyciel z Poznowic, powołany w listopadzie 1865 roku, „ARO”, Stück 49, 8 December 1865, s. 358, po-
nownie wybrany w 1876 roku, „ARO”, Stück 29, 21 Juli 1876, s. 198.

[nr 961] p. 63-64 spr. 13 (1868)

Verh. Pos. d. 12. 8. 68.

Przed niżej podpisanem sędzą ugodnym stawili się na pisewne powołanie

1. Agnieszka Ledwon, wstąpię swojego ojczyma Jana Ptaschka

2. komorniczka Julianna Pohla, jej mąż się nie dostawił.

Agnieszka Ledwon się uskarża, że Julianna Pohla była publicznie ogłosiła, że ona z siodłakiem Warzechą w niedzielę w nocy na ławie wpodwórzu jego spała.

[p. 64] Julianna Pohla odpowiada na to, że ona nie wie o niczym, a że mówiła: Skarzycielka się opiała i została u Warzechy na Deskach leżeć.

Ugoda się nie stała.

Sobotta

[nr 962] p. 64 spr. 14 (1868)

Przed niżej podpisanem szidsmanem stawili się:

1. chałupniczka Josepha Klimek wstąpię swojego męża Jakuba Klimka

2. komorniczka Lucie Polarz z swym mężem Jan Polarz.

Klimek uskarża się, że 23^{tego} t. m. ją komorniczka Polarz z miotłą biła i przezwiała: Bestia kotna. p. Polarz przyznała się, że ją miotłą biła, ponieważ się do izby darła.

Ugoda się nie stała.

Sobotta

[nr 963] p. 64-65 spr. 15 (1868)

Przed niżej podpisanem sziedsmanem stawili się:

1. wycużnik Andreas Rygoł

2. siodłaczka Rosalia Raczek

3. chałupniczka Franciszka Nocon,
mężowie się nie stawili.

Nocon wprzymotności w zastępie Jana Piotra.

[p. 65] Rygoł się uskarża, że obskarżony go obrazili, że go biły.

Raczek się tego zapiera.

Franciszka Nocon powiada, że ona broniła swojej matki i można, że go była pyrtła albo uderzyła. Jak się wymówiła, Franciszka Nocon z Rygołem, to się ugodzili.

Rosalia Raczek nie mogła się ugodzić, ponieważ go nie biła, tylko jeszcze od skarzyciela, Rygoła, uderzona była. Rygoł się sam przyznawa, że był Raczcheną uderzył, gdy jego żonę broniła.

Zgoda stała się, że Noconka zapłaciła 10 czeskich kostow.

Andreas Rygoł, +++ Franciszka Nocon, Zister za świadka

a – u – s

Sobotta

[nr 964] p. 66 spr. 16 (1868) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska]

Posnowice, dnia 19^{tego} Październik 1868.

Przed niżej podpisanem szidsmanem stawili się:

1. Pan nauczyciel Prentky z Niwek

2. siodłak Vincent Żyła.

Prentky uskarża się, że obskarżony przyszedł do niego przywitając go następnymi słowami: „Witaj Was, Panie psiara”. Żyła odpowiada na to: „Ja niepowiedziałem tego”. Lecz za wielką prośbą Żyły Pana Prentkiego stała się ugoda.

Prentky, Vincent Zylla

a – u – s

Sobotta

[nr 965] p. 67 spr. 17 (1868) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska]

Verhandelt Posnowitz den 19^{ten} September 1868.

Przed niżej podpisanem szidsmanem stawili się:

1. szoltys i komornik Peter Tkocz

2. komornik Theodor Urbanietz.

Tkocz uskarża się, że Urbanietz w Karczmie tutejszy go obraził, że do niego mówił: „Ty gałganie, ty szulerzu, złodzieju, honswocie, pierunie, szydzisz ludzi pierwi z kartoflami, teraz wgminie”. Urbanietz na to odpowiada, że on nic Tkoczowi do oczu nie mówił.

Zgoda stała się, że Urbanietz zapłaci 1 talar kary, który szidsmann na potrzebę szkolny reperatury¹⁰²⁷ po jego woli obróci, a 8 czeskich kustow; a obiecuje go więcej razy nie obrazić.

Tchiodor Urbanietz, Peter Tkocz

a – u – s

Sobotta

bezahlt den 21st September 1 rh. 8 sgr.

[nr 966] p. 68 spr. 18 (1868) [protokół tylko w wersji polskiej]

Verhandelt Posnowitz den 25^e October 1868.

Przed niżej podpisanem szidsmanem stanęli

1. Theodor Urbanietz

2. Marjanna Franke

3. Joseph Franke.

Urbanietz się uskarża, że go Marjanna Franke go obrażała: „Ty przekłety ryszaku, swinia, polska bestia”.

Ugoda się nie stała.

Marjanna Franke zapiera się tych słów.

a – u – s

Sobotta

[nr 967] p. 70 spr. 20 (1868) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska]

Verhandelt Posnowitz den 3^{ten} November 1868.

Przed niżej podpisanem szidsmanem stanęli

1. Auguste Grabowsky wprzymności swego męża Emanuel Grabowsky

2. Chałupnik Jacob Klimek.

p. Grabowsky uskarża się, że Klimek ją następnymi słowami obraził: „Robcie tak jak ludzie, nie jak swinie, ty pierunie, ty bestia”.

Ugoda się nie stała, chociaż Klimek się przyznał, że do niej mówił „Ty pierunie”.

Sobotta, Schiedsmann

[nr 968] p. 70-72 spr. 21 (1868)

Verhandelt Posnowitz den 28^e Nov. 1868.

Przed niżej podpisanem szidsmanem stanęli.

1. chałupnik Martin Smolin z jego żoną Caroliną

2. komornik Franz Rogowsky, wszyscy z Posnowitz.

[p. 71] Smolin, także jak jego kobieta, najęli sobie krowy do roboty dzien pod gożowy¹⁰²⁸ a do wyradlenia i przywożenia kartofli, za co sobie Rogowsky liczy 1 tal. 10 czesk, co zapłacić niechcą.

Carolina Smolin odpowiada, że za tę robotę, co Beata robiła Rogowską, nic nie chce.

Smolin obiecuje koryto dać nazad, gdy mu Rogowsky 7 1/2 czeskich za nie zapłaci.

Za to, co kartofle pod lasem wyradlowali, ugodzili się Smolinowie tak, że obiecali jutro Rogowskiemu 20 czeskich zapłacić.

Co się roboty krów pod gorzywami¹⁰²⁹ tyczy, to odpowiada Smolinka, że za to nic nie zapłaci, ponieważ się z Rogowskim ugodziła mu za to znowu swoich krów przyprzac dać, a Rogowski do dziś dnia tego nie żądał. Rogowski zapiera się, że taka ugoda się między nimi stała.

Kusta obiecują na poły zapłacić, każdy 3 groszy.

Martin Smolin, xxx, Karolina Smoleń

Sobotta

¹⁰²⁷ ‘naprawy, remontu’.

¹⁰²⁸ Odczytanie niepewne.

¹⁰²⁹ Zob. poprzedni przypis i tekst, którego dotyczy.

[nr 969] p. 72-73 spr. 22 (1868)

Verhandelt Posnowitz den 29^e November 1868.

Przed niżej podpisanem szidsmanem stawili się.

1. Franz i Julianna Pohla

2. Johann i Josepha Michalik

p. Pohla uskarża się, że 24^e t. m. Michallik ją obrazil następnymi słowami: „Ty bestia, tu nie masz drogi – Ty pierunie, ty gizdzie przekłety”, przy tem mnie pyrtnął, aż padłach. Potym żona Michalika mi goły tył ukazała, wprzytomności trzech dzieci. Do mojego dziecka 3 lat stary mówił te słowa: „Ty pierunie, od mojej ręki zgładzony będzie”.

Michallik zapiera się, że jej mówił „ty bestia”, także żeby jej chłopcu mówił „ty pierunie, od mojej ręki zginiesz” albo „ty pierunie, gizdzie przekłety”, tylko Pohla Julianna Mnie obraziła temi słowami „ty złodzieju, pierunie, czarno motyko zgnita”. Żona Michalika odpowiada, że ona tyłu nie ukazała, tylko na te słowa, któremi Polka Michaliczkę obraziła [p. 73] „ty przekłeto motyko czarno”, to tylko zadek wypięła.

Ugoda się niestała. [dalsze wersje: Ugoda się stała później. Ugoda się stała]¹⁰³⁰.

Sobotta

[nr 970] p. 73 spr. 23 (1868)

Verhandelt Posn. d. 10. 12. 68.

Przed niżej podpisanem szidsmanem stanęli

1. Siodłak Vincent Żyła

2. stolarz Theodor Urbanietz.

Vincent Żyła uskarża się, że go obskarżony 7^{me}go fłaszą więcej razy w głowę piznął, tak że mu rany porobił. Urbanietz powiada, że mu nic jest wiadomo, ponieważ był opity, iżby go oranił. Urbanietz mówi, że się przed świadkami już byli ugodzili i dodawa, że go Żyła obraził, ponieważ mu mówił „Du verfluchter Aas”. Żyła się zapiera tego, Urbanietz się przyznawa, że mu był przy ugodzie 1 talar zapłacić obiecali. Ugoda stała się, że Urbanietz 1 talar za ból Żyłowi zapłaci 11^{stego} t. m. pod sekucją, a kusta tego terminu.

Vincent Żylla, Tcheidor Urbnietz

a – u – s

Sobotta

[nr 971] p. 74 spr. 24 (1868)

Verhandelt Posn. d. 10. 12. 68.

Przed niżej podpisanem szidsmanem stanęli

1. chałupnik Martin Smolin

2. komornik Franz Rogowsky.

Smolin uskarża się, że Rogowsky używał bez jego wiedzy izbę w jego stawieniu, za który rządu 1 tal. 15 czesk., potym rządu za pasienie krów jego 14 czeskich. Rogowsky odpowiada, że jak Smolin mu zapłaci 2 talary, co mu w Gorzowach¹⁰³¹ pomógł krowami orać, a 1 talar, co jego koryto używał, to mu też od izby i pasienia zapłaci. Obadwa się ugodzili pod tym warunkiem, że Ragowski kusta tego terminu, a oprócz tego jeszcze Smoliniowi 7 – 6 fyników na 1szego Stycznia pod sekucją zapłaci.

Martin Smolin, xxx Franz Rogowski

Wosnitza wurde als Zeuge zugerufen, weil Rogowsky der Schrift urkundig ist.

Sobotta, Schiedsmann

[nr 972] p. 75 spr. 25 (1868)

Verhandelt Posnowitz den 12^e 12. 68.

Przed niżej podpisanem szidsmanem stanęli

1. Gajowy Franz Zajac z Kamienca¹⁰³²

2. komorniczy syn Peter Skaza, wprzytomności swojego ojca Joseph Forytta.

Zajac się uskarża, że go Peter Skaza alias Forytta na podwórku pyrtnął tak, że Zajac na ziemię padł,

¹⁰³⁰ Tekst kilkakrotnie poprawiany.

¹⁰³¹ Gorzowy – część wsi Poznowice związana z legendą o powstaniu Poznowic na gruzach miasta Gorzów.

¹⁰³² Kamieniec, Kaminietz – folwark i leśniczówka Siedlca.

przytem go jeszcze obraził temi słowami „Ty pierunie, dopadłeś mnie ty w lesie” a siekierą się na niego zaganiał. Piotr Skaza nie zapiera się tego, tylko powiada, że na jego podwórzu ma prawo go pyrtnać. Żeby Forytta się siekierą na Zająca zaganił, to się tego zapiera. Uгода się stała między ojcem i skaznikiem tak, że Forytta 5 czeskich szidzmańskich Kustow zapłaci.

Franz Zaionz, Joseph Forytta

a – u – s

Sobotta

[nr 973] p. 76 spr. 1 (1869)

Verhandelt Posnowitz d. 22^{te} Januar 1869.

Przed niżej podpisanem szidzmanem stanęli.

1. Rosalia Żyła i Vincent Żyła

2. Stephan Tkorz.

Tkorz powiada, że mu Żyliń 9 t. 5 cz. za rozmaite roboty wdomostwie. Żyliń powiada, że już niepamięta, wiele zostało długów. Uгода stała się następująca, Tkorz obiecuje pod sekucją do 1szego Kwietnia 1 talar Vincentowi zapłacić.

Szczepon Tkotz, Wincent Żylla

a – u – s

Sobotta

[nr 974] p. 77-78 spr. 4 (1869)

Verhandelt Posnowitz d. 5^{te} Febr. 1869.

Przed niżej podpisanem szidzmanem stanęli

1. Komornik Constantin Lukaszczyk

2. chałupnik Johann Mikolasch.

Mikolasz uskarża się, że Lukaszczyk mu winien 28 czeskich, który wziął. [p. 78] Lukaszczyk odpowiada na to, że Mikolasz wziął od zarobionego rudy za niego 15 czeskich, a mu ich nie dał, dla tego przyzwolał się mu jeszcze 13 czeskich dać. 10 czeskich Lukaszczyk mu chciał zapłacić, lecz Mikolasch ich nie przyjął, a 28 czeskich będą.

a – u – s

Sobotta

[nr 975] p. 78 spr. 5 (1869)

Verhandelt Posnowitz den 5^{ten} Februar 1869.

Przed niżej podpisanem szidzmanem stanęli

1. Komornik Franz Skowronek

2. Komornik Salamon Klimek.

Skowronek uskarża się, że Klimek go w głowę w stódole piznął. Klimek się zapiera tego a przyznawa go tylko nieco ztyrsknął¹⁰³³, ponieważ go rozgniewał. Jak się umówili, to zgoda się stała przeto, że obskarżony Kusta podniósł.

Salomon Klimek, +++ Franz Skowronek

a – u – s

Sobotta

[nr 976] p. 79 spr. 6 (1869)

Verhandelt Posnowitz den 13^{ten} Februar 1869.

Przed niżej podpisanem szidzmanem stanęli:

1. Rosalia Gwesdok im Beistande des Einl. Jacob Wosnitza

2. Carolina Fitzek w zastępie siodłaka Libora Zmudy.

Rosalia Gwesdok uskarża się, że ją obskarżona obraziła, iż ją w Kaczmie przytomności wiele ludzi w gębę pizła i jej mówiła „Ty Kurwo, gisdzie”. Carolina Fitzek przyznawa się, że ją biła, lecz się zapiera tych słów obrażających. Uгода stała się pod tym warunkiem, że Carolina Fitzek zapłaci 1 talar kary, który szidzmann podług swojego zdania potrzebować może dla polepszenia albo reparatury przy

¹⁰³³ Znaczenie niejasne.

szkolnym domie, a 14 czeskich Kustow do trzech dni pod sekucją.

1 rh bezahlt den 19^{ten} Februar 1869.

Karolina Ficek, +++ Rosalia Gwesdok, Jacob Wosnitza, Libor Zmuda

Sobotta, Schiedsmann

[nr 977] p. 80 spr. 7 (1869)

Verhandelt Posnowitz, den 15^{ten} März 1869.

Przed niżej podpisanem szidsmanem stanęli:

1. Franciszka Mikolasch w zastępie swego męża Johanna Mikolasch

2. Auguste Lukaszczyk w zastępie swego męża Johan Lukaszczyk.

Mikolaszka się uskaża, że ją Auguste Lukaszczyk obraziła temi słowami, że do niej mówiła: „Ty to usiebie bykow przechowujesz. Czyś to jest suka, czy się to ciekasz”. Lukaszczyczka się zapiera tych słów, tylko powiada, że tylko mówiła: „Choć byś tam jaką sukę miała, że się tam do Ciebie tak naslatowali”. Jak się wymówiły, to się ugoda stała, tak że Lukaszczyczka Kusta zapłaciła.

Nachträglich unterschrieben.

Tranciszka Mikołasz

a – u – s

Sobotta

[nr 978] p. 81 spr. 9 (1869)

Verhandelt Posnowitz, den 15^{ten} März 1869.

Przed niżej podpisanem szidsmanem stanęli

1. Marjanna Klis w zastępie swojego ojca Josepha Klis

2. Chałupnik Johann Michallik

3. Komornik Johann Gaida.

Marjanna Kliš uskarża się, że ją Michallik na drodze porzucili, a Gaida ją osobliwie szczypał a wąsami po gębie potarł. Gaida się niezapiera tego. Michallik się niezapiera, żeby Gaidę na nią pyrtnął. Ugoda stała się pod tym warunkiem, że Michallik 7 czeskich Kustow zapłaci za 14 dni pod sekucją.

Gaida obiecuje do 6 niedziel 22 czeskich pod sekucją zapłacić kustow i kary zapłacić.

Johan Michalik, Johann Gda, xxx Marjanna Klis, xxx Joseph Klis

a – u – s

Sobotta

noch nicht bezahlt d. 15.1.70.

[nr 979] p. 84-85 spr. 14 (1869)

Verhandelt Posnowitz, d. 19^{ten} April 1869.

Przed niżej podpisanem szidsmanem stawili się podług powołania

1. Gajowy Thomas Szczodrok z Larischki¹⁰³⁴

2. Komornik Vincent¹⁰³⁵ Klimek wstępie swojego ojca Vincent Klimka z Sława.

p. Szodrok uskarża się, że go Wiktoria Klimek w tym obraziła, że zmyślała, iż ja się z Marjanną Klimek z Sławy w lesie jachrał, to jest nieczystość prowadził.

Klimek Kiktoria¹⁰³⁶ na to odpowiada, że ona na Gajowego tego niepowiedziała, ani na innego.

[p. 85] Jak się wymówili, to ugoda się stała pod tym warunkiem, że Wiktoria zapłaci 22 czeskich 6 fyników, to jest 15 czeskich Kary a do Kasy szkolny 7 1/2 czeskigo Kustow.

Szodrok, Vitoria Klimek, xxx Vincent Klimek

a – u – s

Sobotta, Schiedsmann

[nr 980] p. 85-86 spr. 15 (1869)

Verhandelt Posnowitz, den 9^{ten} Mai 1869.

Przed niżej podpisanem szidsmanem stanęli

¹⁰³⁴ Larischka – folwark wsi Suchodaniec (Sucho Danietz).

¹⁰³⁵ Wykreślone „Vincent” i nadpisane „Victoria”.

¹⁰³⁶ Błędnie zam. Viktoria.

1. Augustin Janda z Kadłubca

2. Vincent Żyła, siodłok ztutaj.

p. Janda uskarża się, że go Żyła dobrowolnie w Karczmie piznął. Żyła się tego niezapiera, tylko mówi, że on nie wie, iż go by był uderzył.

Zgoda się stała pod tym warunkiem, że Żyła zapłacił Jandowi za swoją turbację i kosta 20 czeskich, a oprócz tego obowiązuje się Żyła 5 Kufów bajerskiego piwa i 5 cyarow¹⁰³⁷ na lepszą dać.

Vinzent Zylla, Augustin Janda

a – u – s

Sobotta

[nr 981] p. 218-220 spr. 21 (1874)

Verhandelt Posnowitz, d. 22^e October 1874.

Vor dem unterzeichnetem Schiedsmann erschienen ohne Vorladung

1. der Häusler Valentin Kapitza

2. die unverehelichte Josepha Thamaszowsky, 34 Jahre alt, aus Klein Stanisch¹⁰³⁸ im Beistande des Häuslers Philipp Pyttel von hier.

[p. 219] Przytomni następną ugodę zrobili.

Ja, Josepha Thamaszowsky, w zastępie Philippa Pyttela, obowiązuje się chałupnikowi Kapitza do małżeństwa przynieść 50 talarów, słowami Pięćdziesiąt talarów, za 14 dni.

Ja, Valentin Kapitza, obowiązuje się Josephę Thamaszowską za małżonkę na 27stego Października b. r. pojąć a jej do 14 dni dać za wycug aż do śmierci jej wsądu zapisać jedną izby, a to jest tę izbę od zachodu słońca,

plac nad tą izbedką

plac na drzewo

i prawo brać wodę z jego studnie, jak też przystęp do wszystkich tych rzeczy.

Na potwierdzenie tego podpisują tu wszyscy

Walek Kapica, Józepha Thamaszowski, Filip Pyttel

[p. 220] Za świadka przy tej sprawie jest powołany wycużnik Franz Pohla.

Franz Pohla

a – u – s

Sobotta

[nr 982] p. 264 spr. 11 (1876)

Stało się w Posnowicach dnia 3^{ciego} Maja 1876.

Miedzy nauczycielem Joseph Sobotta stała się naszempująca ugoda¹⁰³⁹.

My niżej podpisani świadczymy, że nam nauczyciel Joseph Sobotta za grunt, który od nas kupił za 800 talarow albo 2400 markow, jeszcze 41 talarow albo 123 Markow jest dłużeń, na co kwitujemy z tem pomiarkowaniem, że Josef Sobotta za nas zapłacił

1) 135 talarow wechsel Haimanowi

2) 19 talarów pieniędzy nam dał

3) 200 talarow Endrowi do Niwek

4) 9 tal. Interesow dla Endra

5) 50 tal. Noconiowi

6) 2 tal. 15 tal.¹⁰⁴⁰ interesa dla Noconia

7) 344 tal. za chałupę, którą my od p. Soboty kupieli.

759 tal. 15 czesk.

Posnowitz, dnia 3^{ciego} Maja 1876.

Filip Pyttel, Trancla¹⁰⁴¹ Pytel, Peter Tkocz

¹⁰³⁷ Błędnie zam. cygarów.

¹⁰³⁸ Odczytanie niepewne.

¹⁰³⁹ Zdanie wykreślone.

¹⁰⁴⁰ Błędnie zam. czes.

¹⁰⁴¹ Zapewne Francla – Franciszka.

19 - 6 Zinsen für Nocon

10 - 6

[nieczyt.]

[nr 983] p. 370-371 spr. 25 (1882)

Stało się w Posnowicach dnia 2go Stycznia 1882.

Przed niżej podpisanem Schiedsmanem stała się następująca ugoda między

1. chałupniczką Otilie Urbanczyk w zastępie męża Walencina Urbanczyk

chałupniczką Caroliną Urbanczyk w zastępie swego męża jejego

2. siodłaczka Julianna Sowka, wdowa, wszyscy znani.

Podług obrachowania renty od 21stego Grudnia 1881 ma przyiść renty do płacenia

1. na chałupniczkę Otilie Urbanczyk 1 M. 60 P.

2. - „ - Caroline Urbanczyk 1 - 70 - na rok.

3. na siodłaczkę Julianne Sowka 9 - 60 -

Ci tu przytomni się następnie ugodzili.

Otilie Urbanczyk będzie rocznie renty płacić 24 czesk. (2 M. 40 Fyn.)

Carolina Urbanczyk będzie rocznie renty płacić 24 czeskie (2 M. 40 fyn.)

[p. 371] Julie Sówka będzie renty płacić rocznie 8 M. 10 fyn.

To płacenie ty renty będzie się działo tylko tak długo, podwiele Julie Sówka gospodynią będzie. Jak nowy gospodarz nastąpi, to

Otilie Urbanczyk tylko 1 M. 70 a

Caroline Urbanczyk 1 - 70 - tak jak jest rozparterowano płacić będą.

Przeczytano i podpisano

Otilia Urbanczyk, Walętin Urbanczyk, +++ Karoline Urbanczyk, +++ Anton Urbanczyk, Julianna Sowka

a - u - s

Unterschriftszeuge, Smolin

Sobotta, Schiedsmann

[nr 984] p. 371-372 spr. 26 (1882)

Verhandelt Posnowitz den 28^{ten} Februar 1882.

Przed niżej podpisanem Schiedsmanem stała się następująca ugoda między

1. wycużniczka Rygoł

2. siodłak Gallus Cyprian.

M. Rygoł uskarża się, że ją siodłak Gallus przed 14 dniami, jak szła do dom z Karczmy, „Gallus szedł z swoją żoną na przód, a ja szła kasek za niemi. Jak przyszedł ku podwórku, to już było zaparto. Chcąc [p. 372] do podwórku wlyść, otworzył prędko Gallus fórtkę, chyciyl mnie i wyciepnął na drogę, gdzie długo leżałam”.

Gallus odpowiada, że on ją wcale wtedy nie widział – ani żadny kobiety z placu nie wyrzuciłem. Ry-golka mówi, że nie mogła do placu wleść i musiała u Noconia nocować.

Zgoda się nie stała, ponieważ Gallus ugody nie chce.

a - u - s

Sobotta

Kosten erlassen.

[nr 985] p. 372 spr. 27 (1882)

Verhandelt Posnowitz den 5^{ten} Juni 1882.

Przed niżej podpisanem Schiedsmanem stawili się

1. Chałupnik Philipp Pyttel

2. wycużniczka Pyka Marianna.

Pyttel skarzi Marjanę Pyka, że mówiła: „Pyttel kobietę zabił”. Na to mówi Pyka. „Ja mogę powie-dzieć, że jego nieboga kobieta bez niego umarła, bo ją bardzo popraul. Kości i potrzaskał, ciało wzięło gnść i gniefło aż ku sercu, przyszły bóly i umarła. Osobliwie ja nie mówiela, iżby ją zabił, tylko że ja z trzaskał”.

Zgoda stała się, że Marjanna Pyka kosta zapłaci i 3 Marki na 6 dni.

Filip Pyttel, +++ Marjanna Pyka

a – u – s

Der Schiedsmann J. Sobotta

[nr 986] p. 373 spr. 28 (1882)

Stało się w Posnowicach dnia 6^{tego} Czerwca 1882.

Przed niżej podpisanem Schiedsmanem stawili się

1. chałupniczka Aloise Skworc w zastępie męża Franz Skworz

2. chałupnik Franz Żyła.

Przytomni mają podług obrachunku od 31^{stego} Marca 1882 rentę ad No 35^{ty} następującej płacić.

Skworc Aloise 3 M 80 Pf, Żyła Franz 3 M 70 Pf, lecz się ugodzili, że podwiele Skworc Aloise gospodarstwo trzymać będzie – Franz Żyła 4,80 M., a Skworc Aloise 2, 70 M. renty się obowiązują płacić.

Przeczytano i podpisano

Żyła Franz, xxx Aloise Skworc, xxx Franz Skworc

Ponieważ oba małżonkowie Skworc pisac nie potrafią, to był za świadka chałupnik Smolin przyciągniony.

Smolin

a – u – s

Der Schiedsmann J. Sobotta

[nr 987] p. 374 spr. 29 (1882)

Verhandelt Posnowitz den 11^{ten} Juni 1882.

Przed niżej podpisanem s¹⁰⁴²

Stało się w Posnowicach dnia 27^{stego} Sierpnia 1882.

Przed niżej podpisanem Schiedsmanem stawili się od osoby znani i trzeźwi

1. zegrodnik Leopold Jonek

2. komornik Johann Urbanczyk z tąd.

Jonek się uskarża, że go Urbanczyk Johann w karczmie z dobry woli chył a trzy razy bez głowę pięścią bił. Urbanczyk się nie zapiera, tylko mówi, że go tylko raz piznął, ponieważ się z ojcem się prauł.

Uгода stała się, że Urbanczyk zapłaci dwie Marki kary i kosta do 14 dni.

Leopold Jonek, Jochann Urbanczyk

a – u – s

Der Schiedsmann J. Sobotta

[nr 988] p. 375 spr. 30 (1882)

Posnowitz den 5^{ten} October 1882.

Przed niżej podpisanem sziedsmanem stawili się

1. Elżbieta Koźlik

2. Joseph Koźlik

Elżbieta Koźlik uskarża się, że ją Joseph Koźlik 3 razy po głowie wtorek na wieczor bił. Koźlik na to odpowiada, że ją 3 razy po głowie bił, ponieważ mu jakłę rozerwała. Ona na to mówi. „Ja widziałam, że chciał moję siostrę Marjannę bić, tożech go chycieła za jakłę, on się szarpnał i stargnął sobie sam westę. Przed rokiem tyż mnie bił”.

Uгода stała się, że Joseph płaci 1,00 M. na 8^{tego} tego miesiąca pod sekucyą.

Jozef Koźlik, Elizabeth Koźlik,

a – u – s

Der Schiedsmann J. Sobotta

[nr 989] p. 375 spr. 31 (1882)

Posnowitz den 5^{ten} October 1882.

Przed niżej podpisanem sziedsmanem stawili się:

1. Marjanna Koźlik

2. Joseph Koźlik.

Marjanna Koźlik uskarża się, że ją Joseph Koźlik 15 razy bił po głowie. Wiele razy, nie wiem, odpo-

¹⁰⁴² Zapis protokołu z niewiadomych powodów został przerwany, następnie rozpoczęto kolejny protokół.

wiada Koźlik.

Ugoda stała się, że Koźlik zapłaci kosta i kary 1 M.¹⁰⁴³ f. na 8mego tego miesiąca pod sekucją.
Marjona Kozlik, Jozef Kozlik

[nr 990] p. 376 spr. 32 (1882)

Posnowitz dnia 24^{stego} Października 1882.

Przed niżej podpisanem Sziedsmanem stawili się

1. szewc Karl Skowronek
2. Komornik Philipp Puchała.

p. Skowronek uskarża się, że go Puchała obraził temi słowami: „Ty głupi, ty szurlawcu”. Puchała się tego nie zapiera i chce się ugodzić.

Ugoda stała się, że Puchała obowiązuje się koszta sziedsmańskie i 1 Markę za drogę.

Philip Puchalla, Carl Skowronek

a – u – s

J. Sobotta, Schiedsmann

[nr 991] p. 376-377 spr. 33 (1883)

Stało się w Posnowicach dnia 11^{stego} Lutego 1883.

Przed niżej podpisanem Schiedsmanem stawili się

1. Franciszka Urbanczyk w zastępie swego męża Johanna
2. Marjanna Urbanczyk.

p. Franciszka Urbanczyk skarży, że ją Marjanna Urbanczyk w lesie 8mego Lutego przedzywała „Ten garbauc, kiedy Ciebie ma mało, to pachółków niech na siebie wciąga”.

p. Marianna Urbanczyk mowi na to „Mnie Franciszka Urbanczyk przedzywała przodzi, to jest w swoi izbie. «Taką starą marcha sobie będziesz brau!». Dlatego ja się też gorszyła i wymówiałach to mojemu bratu w lesie i mówiłach tam «ja stara marcha [p. 377] jest, a ona taka młoda, a już garbata»”.

Ugoda stała się, że każdy połowę kustow zapłaci do 8 dni pod sekucją.

Franciszka Urbanczyk, Marianna Urbańczyk

a – u – s

Der Schiedsmann J. Sobotta

[nr 992] p. 377 spr. 34 (1883)

Stała się w Posnowicach dnia 27^{stego} Lutego 1883.

Przed niżej podpisanem Schiedsmanem stawili się:

1. Tischbirek Karl, komornik
2. Raczek Valentin, syn siodłaczy.

Oba dwa ugodzieli się następnie.

Tischbirek przedawa ten gnoj, który na Płackowym polu już wywieziony jest, a 5 miechow kartofli za 30 Marków. Pieniądzy Raczkowi już są zapłacony. Jeżeliby Tischbirek te 30 Marków Valkowi Raczkowi zapłacił niżby się kartofły kopały, a na 1szego Października, Tischbirek też wszystkie kosta, który się przy sadzeniu kartofli stały, zapłacić, to mu Valek Raczek te na tym gnoju zasadzony kartofle da nazad.

Ratschek Valentin, Carl Tischbirek

a – u – s

J. Sobotta

[nr 993] p. 378 spr. 35 (1883)

Stało się w Posnowicach dnia 23st Marca 1883.

Przed niżej podpisanem Schiedsmanem stawili się.

1. Siedlarz Franz Knappik z Kalinowa
2. komornik Jacob Gebauer z tąd

i zawarli między sobą następującą ugode.

§. 1. Franz Knappik wziął syna Jakuba Gebauera, naimiono Woyciech, do wynauczenia go za siedlaurza. 1^{szego} Kwietnia 1881 i obowiązuje się go dobrze wynauczyć i na 1^{szego} Kwietnia 1884 go z nauki wypuścić.

¹⁰⁴³ Wykreślone 50.

§. 2. Knappik nie żąda żadnego zapłacenia od nauki.

§. 3. p. Gebauer obowiązuje się – mu pranie bielizny i nieco przyodziewku dawać.

§. 4. Knapik obowiązuje się także ten trzeci rok też wiele będzie można temu uczniowi przyodziewku sprawić tak, jak te przepłynione lata 1881-1882.

Przeczytano i podpisano.

Gebor, Franz Knappik

a – u – s

J. Sobotta

[nr 994] p. 383 spr. 38 (1883)

Posnowitz den 14^{ten} Juli 1883.

Przed niżej podpisanem Schiedsmanem stawili się:

1. chałupnik Johann Urbanczyk

2. chałupnik Martin Smoleń.

Urbanczyk skarży następnie

1. że go Smolen sądzi, iż w gminski krzypopie¹⁰⁴⁴ pasł

2. iżę pasę na gminski krzypopie

3. iż Smoleń pasę na krzypopie do lasa pańskiego należącej.

4. iż mam mieć w polu przyorano z drogi

5. iż Smoleniowa dziaucha powiedziała, że ja mam wielki pysk, pysk zadek bije.

Smolen odpowiada: „1. ja mogę powiedzieć, że Johann Urbanczyk w gminski krzypopie pasł gęsi, gęś stara była w chływiku z desek zawarta przy krzypopie, a ty młody gęsi się pasły na krzypopie.

2. Na gminski krzypopie pasę, bo mi szoftys nie zakazał, żebych tam nie pasł¹⁰⁴⁵.

3. Ja pasę na krzypopie, co mnie należy – Urbanczykowi nic do ty krzypopy.

4. Ja nie mówiłem, że on w polu ma przyorano, tylko szoftys – jeżeli nie ma przyorano, to niech sobie weźmie konduktora i da przemierzyć.

5. Ja nie wiem, jeżeli moja dziaucha mówiła, iż Urbanczyk ma wielki pysk, pysk zadek bije”.

Ugodzić się obadwa nie chcieli.

Później było Urbanczykowi powiedziano od Schiedsmann, żeby tę skargę wziął nazad, ponieważ żadnej obrazy nie zajmuje.

a – u – s

Sobotta, Schiedsmann

Później były¹⁰⁴⁶

[nr 995] p. 384 spr. 39 (1883)

Stało się w Posnowicach dnia 3^{ciego} Listopada 1883.

Przed niżej podpisanem Schiedsmanem stawili się

1. Franciszka Piszczor z swym mężem Jan Piszczor

2. Caroline Smolen z swym mężem Marcin Smolen.

Franciszka Piszczor uskarża się, że ją Carolina Smolen w Pindziałek dwa tygodnie, to jest 22^{stego} Października ją pyrtła i na podwórku ją bieła. Carolina Smolen powiada, że ona ją nie bieła, tylko Piszczorka ją w gębę jeden raz wydzieliła, jak jej mówiła „to tam idź z moje chałupy”, ja ją nie pyrtła, tylko ją cofła, coby szła z moje chałupy fort.

Ugoda się niestała, ponieważ żadna się nie chciała ugodzić.

a – u – s

der Schiedsmann J. Sobotta

[nr 996] p. 384-385 spr. 40 (1883)

Stało się w Posnowicach dnia 3^{ciego} Listopada 1883.

Przed niżej podpisanem Schiedsmanem stawili się

1. Johanna Klimek

¹⁰⁴⁴ Krzypop, właściwie przykop ‘rów’.

¹⁰⁴⁵ Ostatni fragment, od przecinka, wykreślony.

¹⁰⁴⁶ Zapis urwany.

2. Michael Swientek.

Johanna Klimek uskarża się, że ją Michael Swientek w św. Michał, to jest 30^{tego} Września, October¹⁰⁴⁷, w głębie ręką uderzył, że 14 dni czułach, idź Ty k¹⁰⁴⁸

[p. 385] Michael Swientek odpowiada na to: „Ja ją w tym dzień jeden raz piznanł zato, że mi do głowy przygrozała a iż powiedziała, iż ją będę pamiętać”.

Klimczyna powiada, że ona mu do głowy nie przygrozała ani mu nie mówiła, iż mie będzie pamiętać – „Ja tam szła synka bronić, boch widziała, że mi mojego synka okrutnie bił, więcej jak 8 razy go w głowę biel”.

Ugoda się nie stała, ponieważ oba dwa się ugodzić nie chcieli.

a – u – s

der Schiedsmann J. Sobotta

Die Einigung ist nach dem Termine erfolgt.

[nr 997] p. 388 spr. 41 (1884)

Verhandelt Posnowitz den 1^{ten} Februar 1884.

Przed niżej podpisanem Schiedsmanem stawili się:

1. zegrodnik Nepomuk Malorny
2. siodłak Gallus Cyprian, stawił się przed terminem, oba trzeźwi i od osoby znani.

Nepomuk Malorny uskarżył się, że Gallus mu chodnik do studnie zabronił, który już blisko 100 lat on i jego przodkowie używali.

Już 23^{tego} Listopada go kuli tego chodnika skarżył. Schiedsmann się udał na miejsce i uznał, że Malorny ma prawie, to samo też poświadczili

Marjanna Rygoł poświadczyla, że przodkowie Malorny i on sam już przez 50 lat tym chodnikiem po wodę do studni chodził.

Gallus sam przyznał ten chodnik Malornemu i mówił: „Ja nie zakazuję chodnika do studni Malornemu, tylko żądam, aby szkody nie miałem od Malornego”. To samo dzisiaj przed terminem Schiedsmanowi powiadał.

Podpisać się jednak na to wypowiedzenie nie chciał.

a – u – s

Das entzogenen Furst. Reigoł¹⁰⁴⁹.

Der Schiedsmann, J. Sobotta

1 M. am Ort u. Stelle

50 Pf Vorladungen

20 - Botenlohn

1 - 70

20 Odpis

1 - 40

erhalten 1 M. 70 Pf.

[nr 998] p. 389 spr. 42 (1884)

Posnowitz, dnia 28^{tego} Lutego 1884.

Przed niżej podpisanem Schiedsmanem

1. wdowa Magdalena Ticz
2. Fabian Tomaszowski, komornik oba znani i trzeźwi

Ticz się uskarża, że ją Tomaszowsky obraził, iż ją 26^{tego} Lutego przezywał: „Ty staro marcha, Ty bestio”.

Ugoda stała się, że Tomaszowsky zapłaci 1 Markę Kustów za dwa terminy. 1szego Marca zapłaca.

Przeczytano, potwierdzono i podpisano.

Fabiian Thomaszowski, +++ Magdalena Ticz

¹⁰⁴⁷ Pomyłka piszącego.

¹⁰⁴⁸ Zapis urwany, na kolejnej stronie dalszy ciąg protokołu.

¹⁰⁴⁹ Odczytanie niepewne.

Liquidation

4 Vorl. a 2 1/2 = 1 M.

50 Pf erlassen

a – u – s

Handzeichen attestirt

J. Sobotta

[nr 999] p. 389 spr. 43 (1884)Posnowitz den 16^{ten} März 1884.

Przed niżej podpisanem Schiedsmanem

1. August Obstoy, szewc

2. Caroline Rudek z ojcem Andreas Rudek. Wszyscy znani i trzeźwi.

August Obstoy uskarża się, że Caroline Rudek obwinęła go przed siostrą Marjanną, że w nocy z 13^{stego} do 14^{stego} Lutego o drugiej godzinie w lesie scielkę ukradł.

Carolina Rudek powiada, „ja tego nie mówiła, tylko tyle przed matką i siostrą Augusta Obstoja. Ja będę przysiągać, żeście o drugi przyszli wnocy, ponieważ ja widziała, jak August przyszedł z siostrami wnocy. Siostry Augusta niosły scielkę, a August szedł kole nich, lecz żeby był scielkę ukradł, to nie mówiłem”.

Ugoda się nie stała.

a – u – s

Der Schiedsman J. Sobotta

[nr 1000] p. 390 spr. 44 (1884)

Verhandelt Posnowitz den 27.4.1884.

Przed niżej podpisanem Schiedsmanem stawili się

1. Antonie Jadasch, żona Maschinisty i chałupnika, i mąż Anton Jadasch

2. siodłak Valentin Raczek – tu ztąd.

Wszyscy znani i trzeźwi.

Antonie Jadasch uskarża się, że ją Valentin Raczek posądzał, że mu 15^{stego} Kwietnia tego roku z dauwki w Karczmie pieniędzy wzięła i temi słowami: „Ty przeklęty złodzieju, boś ty te pieniądze ukradła”.

Valentin Raczek odpowiada na to uskarżenia „Ja jej niepowiedział przeklęty złodzieju, ja jej mówił: Złodzieju, tyś jest taki złodziej jak on, ponieważ ona 1 talarek, co mi go jej mąż wziął, od niego odebrała”. Val. Raczek mówi: „Ja jej tego doświadczyć, że ona jest złodziej, jeżeli by to była obraza, żech ja jej prawdę powiedział, to się chcę zgodzić”.

Ugoda się nie stała, ponieważ Jadaschka i jej mąż żąda tę obrazę publicznie odprosić.

a – u – s

Der Schiedsman J. Sobotta

2 Vorl. 25 pf

Botenl. 10

35 pf

erlassen¹⁰⁵⁰**[nr 1001]** p. 392 spr. 46 (1884)Posnowitz, dnia 26^{stego} Maja 1884.

Przed niżej podpisanem Schiedsmanem stawili się

1. chałupnik Julius Santura

2. komorniczka Marjanna Tkocz z swoim mężem Peter Tkocz, wszyscy ztąd, trzeźwi i dobrze od osoby znani.

Santura uskarża się, że go w środę 21^{stego} Maja Marjanna Tkocz, żona komornika Pietra Tkocza w karczmie tutejszy publicznie obraziła:

„Wy złodzieje, boście krzyż ukradli za kwartę gorzołki”.

Marjanna Tkocz mówi, że ona tak nie mówiła.

¹⁰⁵⁰ Odczytanie niepewne.

Ugoda stała się tak, że Pietrzychka kusta zapłaci. Przecz., potwierdzono i podpisano.

Santura, Peter Tkocz, +++ Marjanna Tkocz

Liquidation

3 Vorl. 7 – 6 –

Ponieważ Marjanne Tkocz pisac nie potrafi, to był za świadka siodłak Valentin Raczek przyciągniony.

Raczek Walentin

a – u – s

Sobotta, Schiedsmann

[nr 1002] p. 392 spr. 47 (1884)

Posnowitz, dnia 26^{tego} Maja 1884.

Przed niżej podpisanem Schiedsmanem stawili się

1. Anton Jadasch, chałupnik

2. Valentin Raczek, siodłak¹⁰⁵¹, oba trzeźwi i znani.

Jadasch się uskarża, że mu Raczkowy świnię w zęgodku szkodę uczyniły.

Ugoda stała się, że Raczek kosta schiedsmanske na siebie weźmie. Przeczytano, potwierdzono i podpisano.

Raczek Walentin, Anton Jadasch

Kosten erlassen

a – u – s

Sobotta, Schiedsmann

[nr 1003] p. 393 spr. 48 (1884)

Posnowitz, dnia 26^{tego} Maja 1884.

Przed niżej podpisanem Schiedsmanem stawili się

1. chałupnik Anton Jadasch

2. siodłak Constantin Obstoj trzeźwi i dobrze znani.

Jadasch uskarża się, że mu zdrzebię na polu szkodę zrobięło.

Ugoda stała się, że Obstoj kosta zapłaci.

Przeczytano, potwierdzono i podpisano.

Obstoj, Anton Jadasch

Kosten erlassen

a – u – s

Sobotta, Schiedsmann

[nr 1004] p. 393 spr. 49 (1884)

Przed niżej podpisanem Schiedsmanem stawili się

1. Peter Noparlik, syn komornika Jana Noparlika, z ojcem

2. Philipp Urbanczyk, syn chałupnika Jana Urbanczyka, z ojcem.

Wszyscy znani i trzeźwi.

Noparlik uskarża się, że go Philipp Urbanczyk 11^{tego} Moja w lesie kijem po nogach zbił – 5 razy po nogach i wiele razy bez gębę.

Philipp Urbanczyk mówi. „Ja się nie zapieram, iż bych go był bił na dródze kijem i po gębę”.

Ugoda stała się, że Filipp Urbanczyk od dzisiaj do 14 dni kusta 1 Marki K. zapłaci.

Przeczyt. podp. i potwierdzono.

Filipp Urbanczyk, +++ Johann Noparlik, Peter Noparlik

Handzeichen attestirt. J. Sobotta

a – u – s

Der Schiedsmann J. Sobotta

[nr 1005] p. 394–395 spr. 50 (1884) [protokół dwujęzyczny, lewa kolumna niemiecka, prawa – polska]

Stało się w Posnowicach 12 Sierpnia 1884.

Przed niżej podpisanem Schiedsmanem stawili się

1. zęgodnik Lorenz Soika ztąd

¹⁰⁵¹ Błądnie zam. siodłak.

2. robotnik jego, wieloletni syn Jakob Soika z Suchy, obaj od osoby znani i trzeźwi.

Miedzy nimi stała się następująca ugoda.

§. 1. Lorenz Soika obowiązuje się jeszcze dzisiaj dać swojemu wieloletniemu synowi Jakubowi 345 M., słowami: Trzysta czteredzieści pięć Marków za inwentarz.

§. 2. Jacob Soika przeto nie żąda żadny erbowizny po swojej niebodze matce, ponieważ już za życia matki erbowiznę otrzymał: 1620 Markow, słowami: Jeden tysiąc sześćset dwadzieścia Markow, dzisiaj za Inwentarz 345 markow, na co kwituje.

§. 3. Jakub Soika mówi: „Ta część pieniędzy po mojej niebodze matce, coby na mnie miała przyjsć, ma połowę moj ojciec, a połowę moj małoletni brat Paul otrzymać. Paul ma kolatora¹⁰⁵² otrzymać”.

[p. 395] Kosta ujednania ponosi Lorenz Soika.

Dalej nie było nic do spisania.

Przeczytano, podpisano i przydano.

Jacob Sojka, Lorencz Soika

Zu dem Vergleiche wurden zugezogen als Zeugen bekamen¹⁰⁵³

der Gärtner Leopold Jonek

der Häusler Johann Michalik beide von hier u. dispositionsfähig.

Lopolt Jonek, Jochan Michalik

a – u – s

Der Schiedsmann J. Sobotta

NB. Dieser Vertrag ist aufgenommen in Folge Klage des Lorenz Soika. Sobotta

[nr 1006] p. 395 spr. 51 (1884)

Posnowitz, den 18^t August 1884.

Przed niżej podpisanem stawili się

1. Johanne Tkocz i Marjanna Tkocz, mężowie są w Polski,

2. Martin i Karoline Smolensche Eheleute.

p. Smoleń uskarża się, że mu kozy szkodę zrobieła.

Ugoda stała się, że Tkocz zapłaci kosta i 50 Fyników za szkodę.

Przeczytano, potwierdzono i podpisano.

Kosten erlassen.

Johanna Tkocz, xxx Marjanna Tkocz, Karolina Smoleń

Handzeichen attestirt. Sobotta

Smolin

a – u – s

Der Schiedsmann J. Sobotta

[nr 1007] p. 400 spr. 58 (1885)

Verhandelt Posnowitz, den 28^{ten} Mai 1885.

Vor dem unterzeichnetem Schiedsmanna gestellten sich

1. Magdalena Ticz, komorniczka i wdowa z Sławy

2. Franciszka Blania im Beistende des Vormundes Michael Swientek, od osoby znani i trzeźwi.

Magdalena Ticz uskarża się, że ją przezywała i obrażała Franciszka Blania (am ...tage)¹⁰⁵⁴, że wołała na Ticzkę „Ty garbaczku, świętoszku, wasza chałupa tylko parchotnik a bykownia”.

Franciszka Blania odpowiada na to. „Ja mówiela «świętoszku», bo ona jest do rożanca zapisana, a jak pacholcy albo skalarzy przyjdą, to im karze na łóżko ku dziouchu leść. To mówielam «parchotnik» (Hurenhaus), bo tam wiele skalarzow i pachółkow przelegują z jei dziauchami”.

Ugoda stała się, że Franciszka Blania kosta na siebie weźmie. Franciszka Blania się zgodzić nie chciała, choć Poręcznik na tem był.

a – u – s

Der Schiedsmann J. Sobotta

Vorl. 50 pf.

¹⁰⁵² Opiekun prawny, patron.

¹⁰⁵³ Zapis niewyraźny, może też „bekamm”.

¹⁰⁵⁴ Wyrzaz nieczytelny.

Botenl. 20 -

70

[nr 1008] p. 401-402 spr. 60 (1885)

Stało się w Posnowicach dnia 28^{tego} Maja 1885.

Przed niżej podpisanem Schiedsmanem stawili się

1. Maszynista Anton Jadasch

2. Katharzina Malorny w zastępie Nepomuk Malorny, wszyscy znani i trzeźwi.

p. Jadasch się uskarża, że Malorna 10^{tego} Maja powiadła Dombczyni, że jej kury jak włączą do Jadasze, to już też nie przyjdą nazad, bo je u Jadasza zjedzą.

Katharina Malorny odpowiada. „Ja nie mówiłam, żeby moje kury do Jadasza leciały albo by ich zjadł, bo onego nie ma nigdy doma”.

[p. 402] Jadasch ciągnie tę skargę i żąda, coby na termin była powołana Dombczynna, ponieważ ona to miała powiedzieć.

a – u – s

Der Schiedsman J. Sobotta

[nr 1009] p. 402 spr. 61 (1885)

Stało się w Posnowitz dnia 29^{tego} Maja 1885.

Przed niżej podpisanem Schiedsmanem stawili się

1. Maszynista Anton Jadasch

2. Karolina Dombek w zastępie Johann Dombek, wszyscy ztąd, trzeźwi.

Jadasch się uskarża, że Dombek Karolina przed Galasem mówiła, że jej Malornau rozprawiała, że jak wypuści kury a przeleć na Jadaszow podwórek, to nie przyjdą nazad, bo je u Jadasza zjedzą.

Dombek odpowiada, że „Malornau tak nie mówiła, ani ja tego Galasowi nie powiadała”.

Ugoda stała się, że Dombek przyjmuje Kosta na siebie.

Anton Jadasch, xxx Johann Dombek, xxx Karolina Dombek

Za świadka, ponieważ Johann i Karolina Dombek pisać nie umie, to siodłak Cyprian Gallus z Posnowitz był wzięty. Gallus

a – u – s

Der Schiedsman J. Sobotta

2 termine 4 Vorl. 1 M.

No 60 u. 61 Botenl. 20

Summa 1 - 20

[nr 1010] p. 403 spr. 62 (1885)

Posnowitz den 2^{ten} Juni 1885.

Przed niżej podpisanem Schiedsmanem stawili

1. komornik Joseph Pohla

2. komorniczka wdowa Johanna Klimek, oba ztąd, trzeźwi.

Pohla uskarża się, że go Klimczynau obraziła wczora, że przed innemi mówiła: „Pohlowi dobrze pić za kołaczuchy i sól pańską”. Klimczynau odpowiada, że to od innego słyszała.

Ugoda stała się, że Klimczynau kosta zapłacić do 14 dni.

Przez. i podpisano.

Jozef Pohla, Johanna Klimek

a – u – s

Der Schiedsman J. Sobotta

Kosten

Aufnahme der Klage 20 Pf

2 Vorl. 50 -

Licht 5 -

75 p 25 Pf wurden erlassen

Rozmierka (Klein Rosmierka)¹⁰⁵⁵

APOp, zesp. 62, sygn. 1003
1857-1887

[nr 1011] p. 21-23 spr. 25 (1857) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska]
Rosmierka den 22^e August 1857.

Do dobrowolne ugody znaleśli się dzisiaj:

1. chalupnik Mathias Glomb, 43.

2. - Franz Miensok, 57 lat stary,
oba tu ztąd, od osoby znani i do sprawy zdatni.

Miedzy obóma iest process i Franz Miensok, Macieja Glomb kwuli ónemu dłużne 50. tw: kupitelnych pieniędzy zaskarżył. Glomb ale Miensoka tez zaskarżył, ze mu za wiele kupitelnych pieniędzy zapłacił. Podług spólnego porachunku i uznania, uznaje Maciej Glomb za prawie, ze ón Francu Miensok piendziesiąt talarow iako reztę kupitelnych pieniędzy iest winien a płaci ie dziesiąć Miensokowi w gotowiznie. [p. 22] Miensok ztem zrozumiał, kwiteruje Macieja Glomb na to dziś odebrany 50. talarów, tak iak ón uznaje całą kupitelną summę w 620. tw: i. e. Sześć set, dwadzieścia tward: od chalupnika Macieja Glomb otrzymał.

Maciej Glomb i Franz Miensok biorą te założone skargi nazad, ządają na bok położenie actów, a co się kosztą tyczy, to óni na rozsądek, kto te kosztą ma ponosić, królewskiemu powiatowemu Sąda w W: Strzelcach poddają.

Co te zasiedziale uroków się dotyka, to kwiteruje Miensok Glombia za prawe odebranie 19. sgr 11 pfg. Miensok ale ieszcze miał od 40. talarow uroków z Glombia do ządania, te ale daruje Miensok Glombiowi.

Te przylozone kwite od Franca Miensok wystawione, a to:

od 6. Marca 1856 nad 330. rh:

- 1. Lipca 1856. „ 80. -
- 19. Maja 1857. „ 60. rh.

są dzisiaj zkasyrowane.

Wkońcu ieszcze oba chcą mieć pomiarkowano [p. 23] ze względ tego kupienia zadnego tak ziedne, iak zdrugie stróny ządania nie mają.

Przeczytano, przyjęto i podpisano.

Mathias Glomb, Franz Miensok

a – u – s

Freihöfer, Schiedsmann

[nr 1012] p. 43-44 spr. 54 (1858) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska]
Rosmirka, den 9^{ten} Septbr. 1858.

Do dobrowolne ugody stawili się dziś:

1. Pan Farasz Suchanek z Rosmiry

2. Siodłak Jan Ploch tu ztąd,
od persóny znani i do sprawy zdatni.

Pan Farasz Suchanek skarży Jana Plocha, ze on, to iest p. Ploch panu Farazowi Suchanek reszteruje Meszny z Miejsca No. 28. w Rośmierce z roku 1856, a to:

1. Stwiertnię 6 1/2 miarki pruskie miarki zyta albo w pieniądzech 2. tw. 8 ce: 9 F:

1. Stwiertnię 6 1/2 miarki w tej saney mierze owsa albo „ 1. - 7 - 6.

Latus [?] 3. - 16. - 3.

[p. 44] Transport – 3 – 16 – 3.
z roku 1857.

¹⁰⁵⁵ W okręgu rozstrzygano tylko sprawy mieszkańców Rozmierki.

1. Schte:¹⁰⁵⁶ 6 1/2 miarki Pr: Miary zyta albo wpieniądzach – 1. – 29. – 6.
 1. Stwiertnię 6 1/2 miarki w tej samej wierze owsa albo w pieniądzach – 1. – 18. – 2.

Summa 7 – 3. – 11.

Jan Ploch uznaje te żądanie, tak w mierze, jak wpieniądzach wyrachowano, za prawie i obowiązuje się owe w wysokości od 7. tw: 3. cesk: 11. finik: iak zprawa mocnego rozsądku, iak tyz te latośne meszne 12. Listopada 1858. to iest na Termin sw: Marcina pod uniknieniem Execuciy zapłacić resp: oddać. Vorgelesen, genehmigt und unterschrieben.

xxx Jan Ploch

Das in meiner Gegenwart dem Johann Ploch die Verhandlung vorgelesen, von ihn genehmigt und eigenhändig unterkreuzt worden, attestiert Stasch, Scholze.

a – u – s.

Freihöfer, Schiedsmann

[nr 1013] p. 50-51 spr. 64 (1859) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska] Rosmirka, den 20^{ten} Februar 1859.

Do ugody stawili się w personie:

1. Chałupniczka Maria za mężna Kasperczyk, ztem uwiadomieniem, ze jej mąż iest w więzieniu, i było iiej chałupnik Jan Piontek za zastępcą przydany.

2. Dziewka Marzatha Kalla, oboje tu ztąd, znajome i do sprawy zdatne.

[p. 51] Przed 3. latoma kupiła Marysia za mężna Kasperczyk krowę od te Marzate Kalla za umowioną cenę od 20. tward: Ponieważ ale ta Marysia Kasperczyk te 20 tward: az do dzisiaj dłużna iest, żąda Marzatha Kalla Kapitoł i uroki. Kasperczycka ale nie w stanie oboiga zapłacić, ugodziły się tak, ze zamiast uroków, Marysia Kasperczyk tej Marzacie Kalla 23. twardych Kapitału i uroku od dzisiaj do dwóch lat się zapłacić obowiązuje.

Vorgelesen – genehmigt und unterschrieben.

xxx Handzeichen der Marysia Kasperczyk, Johan Piontek, xxx Handzeichen der Margaretha Kalla Das in meiner Gegenwart der Marysia verhl: Kasperczyk und der Margartha Kalla die Verhandlung vorgelesen, von ihnen genehmigt und eigenhändig unterkreuzt worden, bescheinige, Johann Piosek.

a – u – s.

Freihöfer, Schiedsmann

[nr 1014] p. 53-55 spr. 68 (1859) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska] Rosmirka, den 2^{ten} April 1859.

Pod podpisanego Schiedsmanna stawili się:

1. Gdowa Maria będąc zamężna chałupnik Anton Piontek, rodzona Stasch, 25 lat stara, w zastępstwie ieiie Ojca tutalejszego¹⁰⁵⁷ Scholtysa Stasch i

2. Wycuzniczka Casia Piontek, 76. lat stara, iak teścia pierwszej, w zastępstwie urzędownego Balcer Cichon, wszyscy tu ztąd, od persónie znani i do sprawy zdatni.

[p. 54] Wycuzniczka gdowa Casia Piontek powiada: „Mój syn, chałupnik Anton Piontek, 29. Marca r. b. bez zostawienia prawomocnych erbów – oprócz swoje małżonki Maria, rodz: Stasch – umarł. Ja chcę, żeby się ta moja niewiasta¹⁰⁵⁸ w pozostałość mego syna zemną dzieliła.

Maria gdowa Piontek, rodzona Stasch, odpowiada ale: Chociaz wprzymomności po moim mężu zadnego prawo mocnego erba niepozostało, to przecę iestem wciąży i za kilka tydni zlegnę, i potem owe dziecie iak erb to dozastałości swego niebozczyka Ojca stąpi.

Oprócz tego mój niebozczyk mąż dług od 43 tal: zostawił. Gdy moja teścia się do zastołości zemną się podzielić chce, to tez połowicę długu nazapłacenie niech odbiere i zatrzymaj sobie opócz tego to prawo, iezeli szczęśliwie zlegnę, a dziecie przy zyciu zostanie, w imieniu erba od moje teście wszystkie požądane pozostałe rzeczy nazad požadam.

Podług ustnego umowienia ugodzili się Partaje, ze wycuzniczka gdowa Casia Piontek dobrze umyślnie powiada: Ja odstępuję od dzielenia pozostałości po moim niebozczyku synie Antoniu Piontek na

¹⁰⁵⁶ Niejasny odpowiednik niem. Scheffel – ‘korzec’; prawdopodobnie ćwiertnia (zapis Stwiertnia).

¹⁰⁵⁷ ‘tutejszy’.

¹⁰⁵⁸ ‘synowa’.

dobro moje Niewiasty Marij Piontek, rodzonei Stasch, [p. 55] wymawiam się kazdej wtej sprawie tyczące żądanie na wdycki, niech ma imię iaki chce, i puszczam moj Niewiasty samo władne rozporządzenie i uzywanie tej pozostałości.

Vorgelesen, genehmigt u. unterschrieben.

Handzeichen +++ der Casia Piontek, Maria Piontek, Andreas Stasch als Beistand, Balczer Cihon als Beistand der Casia Piontek.

Das in meiner Gegenwart der Auszüglern Casia Piontek die Verhandlung vorgelesen, von ihr genehmigt und eigenhändig unterkreuzt worden ist, bescheinigt Martin Nocon.

a – u – s.

Freihöfer, Schiedsmann

[nr 1015] p. 90-91 spr. 103 (1861) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska] Rosmierka den 26^{ten} Februar 1861.

Do dobrowolnej ugody stawili się dziś:

Poręcznik Urban Piontek f zastemstwie dziewczki Cathariny Hermaś, ktora jeszcze małoletnia jest, jednak ale poręcznik zgórne pozwolenie poręczstwa od 24^{go} Stycznia c. onemu pozwolenie udzielone jest jak skarżyciel wyurnej¹⁰⁵⁹ procesowej rzeczy przeciw kaczmarce Susannie zamężne Bienie z Rosmierki i jój mężowi.

Miedzy partajoma jest już wjuryny proces Krolewskiego kreis gerichtu w Wielkich Strelcach¹⁰⁶⁰ założony. Partaje ustanowiły między sobą następującą ugodę.

1) Susanna Bienie z Rosmierki obejmuje wszystkie procesowe kosta do samowładnego zapłacenia.
2) Ponieważ dziewczka Catharina Hermaś jak moja pod poręczstwem stojąca lekarstwie pomocy użytowała, podejmuje także [p. 91] ta wydana Susanna Bienie już likwidowane i jeszcze do likwidacyje przydące kosta do samowłasnego zapłacynia.

ad 3.

Jeżeli by moja pod poręczstwem stojąca jeszcze dłużej jak miesiąc chora bydz miała, to jest obskarżona kaczmarka Susanna Bienie nieobowiązana dalszej lekarskiej, jak też naturalnej opatrności udzielać, lecz ale do miesiąca ona zaopatrzyć i zywic.

ad 4.

Za zmudzenie obowiązuje się obskarżona Susanna Bienie skarżycielce Catharzynie Hermaś 17 tal. w słowach: smidminasie talary, zapłacić, nad które otrzymani poręcznik kwityruje.

ad 5.

Poręcznik Urban Piontek wymawia wszelkich dalszych żądań, niech jest wjego rzeczy, jak też wynadgrodenie swojej pod poręczstwem stojącej.

ad. 6

Poręcznik Urban Piontek przyzwoluje na bok odłożenie aktów i bierze żądanie na karę nazad.

f – g – u

Urban Piontek, Zuzana Biyniek, Caper Bieniok

a – u – s

Freihöfer¹⁰⁶¹, Schiedsmann

[nr 1016] p. 92-93 spr. 105 (1861) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska] Rosmirka den 14.^{ten} April 1861.

Przed podpisano Schiedsmanna stawili się dziś w Persónie:

1) Siódłak Joseph Thomalla ziego zoną Franciska, rodzóna Kuhnert, z Waldhäuser¹⁰⁶²

2) Gbur Nikas Czedrich ziego małżonką Jozepha, rodzono Thomalla, z Dollny¹⁰⁶³, wszyscy zosoby

¹⁰⁵⁹ Tłumaczenie niemieckiego „Injurien”. „Wyurnej procesowej rzeczy” znaczy „w sprawie procesu o obrazę, zniewagę”.

¹⁰⁶⁰ Królewski Sąd Powiatowy w Strzelcach Opolskich.

¹⁰⁶¹ Anton Freihöfer, nauczyciel z Rozmierki, prawdopodobnie powołany już w 1839 roku, „ARO”, Stück 34, 20 August 1839, s. 195; powołany w sierpniu 1855 roku, „ARO”, Stück 33, 16ten August 1855, s. 260; ponownie wymieniony we wrześniu 1873 roku, „ARO”, Stück 42, 17 October 1873, s. 242; ponownie wybrany w grudniu 1876 roku, „ARO”, Stück 2, 12 Januar 1877, s. 10.

¹⁰⁶² Podborzany, Podborzan, Waldhäuser – dziś przysiółek Rozmierki, dawniej wieś w powiecie strzeleckim, w 1830 roku licząca 17 domów i 132 mieszkańców, w tym 1 ewangelika. W 1861 roku liczyła 170 mieszkańców. Należała do parafii katolickiej w Jemielnicy. We wsi znajdowały się kamieniołom i wapiennik.

¹⁰⁶³ Dolna, Dollna – wieś w powiecie strzeleckim, licząca w 1830 roku 57 domów i 372 mieszkańców. We wsi znajdował się

znajomi i do sprawy zdadni.

Przymiot iest następujący: Jozeph i Franciska Thomallowie Małzonkowie chcą swoj córce Jozephie, [p. 93] teraz wydana gbur Nikas Czedrich, tę przyobieczaną ojcowską dzieliznę 600. Tal: wypłacić i dać się na to kwiterować.

Josepha rodzona Thomalla, teraz za mężną gbur Nikas Czedrich, ale ieszcze tez ząda macierzinskę dzieliznę.

Podług ustnego umówienia ugodzili się parthejje, ze te 600. Talarów nie tylko ojcowska, lecz też i macierzinska dzielizna iest i kwiterują Josepha rodzona Thomalla, teraz za mężną gbur Nikas Czedich, swych rodziców tych Joseph i Franciska Thomalla, małżonków z Podborzan, tak ze oni ztemi odebranemi 600. Tal: w słowach Sześć set Talarow i dwie krowy, tak ojcowskiego, iak też macierzinskiej dzielizne zupełnie uspokojoni są i wyrzykają ta Josepha rodzona Thomalla, teraz wydana Nikas Czedrich, i jej mąż na wdyczki i kazde ządanie zojcowskie i macierzinskiej pozostałości na lepszą tych drugich dzieci. Vorgelesen – genehmigt u. unterschrieben

+++ Jozeph Thomalla, Franciszka Tomala, Nikas Czedrich, Josepha Czedrich

[nr 1017] p. 109 spr. 132 (1862) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska] Rosmirka, den 17^{te} Juni 1862.

Pred podpisanego Schiedsmanna stawili się dziś od persóny znani i do sprawy zdadni

1. Najemnik Szynku Lorenz Pieszczan ziego małżonką Ewą.

2. Siodłak Jan Greipel z Podborzan.

Dnia t. m. i roku przyszedł Jan Greipel do Szynku p. Pieszczana. Tam ón się nieco napił i miał Ewę Pieszczan cokolwiek pchnąć i szczisnąć. Wbiegu tygodnia ale ona Pieszczanka się rozchorowała i cierpi na pławisko¹⁰⁶⁴. Ponieważ się na Greipla wina kładzie, ządają Małżonkowie Pieszczan od niego nadgrody szkody, leczenia i opatrowania 20. tal:

Podług ustnego umówienia, ugodzili się ale Parthaje, ze się p. Greipel obowięzuje Małżonką Pieszczan 15. tal: zapłacić, ktore otrzymanie kwiterują i wymawiają się małżonkowie Pieszczan u Greipla, każdy inne ządanie i nadgrody.

V. – g. – u.

[nr 1018] p. 135-136 spr. 9 (1865) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska] Rosmirka den 12^{te} August 1865.

Przed podpisanego Schidsmana stawili się dzis:

1. Najemnik Szynku Lorenz Pieschczan z W: Strzelec.

2. Chałupnik Franz Markieton tu ztąd, od osoby znajomi i do sprawy zdadni.

Lorenz Pieszczan ma od p Markietona ządania, kwuli od niego najetego pomieszkania, i które on mu nie mógł do wciagnienia¹⁰⁶⁵ oddać, poniewaz handlerz Isidor Olschowski, ktory przez 3 lata u Markietona mieszkał, to pomieszkanie prędy nie opuścił, az dopiero przez królewski powiatowy sąd exmiserowany¹⁰⁶⁶ być musiał. Przez to odwleczenie, ze Olschowski pomieszkanie nie opuścił, musiał Pieszczan sobie mieszkanie w W: Strzelcach nając a przeciwko Markietona skargę prowadzić i ztego te koszt i rep: ządania powstały, to iest:

1. dla Rechtsanwálka¹⁰⁶⁷ Buchwald - 3 - 28. - .
2. „ królewskiego pow: sądu - 4 - 29. - .
3. za fóry przewożenia - 7 - „ - .
4. za wzięty trunek i wykłady - 2 - 25 - 9.

Sm 18 - 22. - 9.

Ponieważ ale Markietónowi te ządanie fóry przewożenia za wysoka się zdają, to Partaje się ugodzili, ze się chałupnik Franz Markieton obowięzuje [p. 136] najemnikowi Szynku Lorenz Pieszczan 18. Tal:

folwark, kościół parafialny i szkoła katolicka. W 1861 roku było już 548 mieszkańców, karczma i trzech kowali.

¹⁰⁶⁴ Może: upławy.

¹⁰⁶⁵ 'wprowadzenia się'.

¹⁰⁶⁶ 'eksmitowany'.

¹⁰⁶⁷ Błędnie zam. Rechtsanwálta – 'advokata' (z niem. Rechtsanwalt).

– iak on Markietónowi 22 ces. 9: fi: upościł¹⁰⁶⁸ – do 1go Paśdziernika 1865. zapłacić.

V. – g. – u.

L. Pischzan, Franz Markieton

a – u – s

Freihöfer, Schiedsmann

[nr 1019] p. 139 spr. 13 (1865) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska]
Rosmirka den 26^t Septtr. 1865.

Do dobrowolne ugody, przed podpisanego Schiedsmanna stawili się wpersónie:

1. Siodlak Marcin Kucza i iego małzonka Marianna

2. Komornik Jakób Mutz, wszyscy z Jendrin, od persónie znani i do sprawy zdadni.

Między Partajami iest założony Injurowi prozess a iest Termin do ustnego wymowienia u Królewsk: powiatowego sądu w W. Strzelcach na 10^t Pazdziernika r. b. usadzony.

Skarzyciel Jakob Mutz bierze swoje żądanie na ukaranie obskarżonych nazad, i przyzwoluje na bok położenie Actów¹⁰⁶⁹, a obskarżóni biorą zapłacenie kosztów na się.

V – g – u.

Jakub Mutz

a – u – s

Freihöfer, Schiedsm.

[nr 1020] p. 140-141 spr. 15 (1865) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska]
Rosmirka, den 20^t October 1865

Przed podpisanego Schiedsmanna stawili się wperosnie:

1. Najemnik Schinku Isidor Olschowskj

2. Schołtys Franz Jendryka, a oba 2. tu ztąd, od persónie znani i do sprawy zdadni.

Między Partajami iest Injurowi Process u królewskiego powiatowego sądu w W: Strzelcach założony, [p. 141] i iest Termin do ustnego umówienia na 31^t Octobra c. nasadzony.

Skarzyciel Isidor Olschowskj bierze swoje żądanie na ukaranie obskarżonego nazad i przyzwoluje na bok położenie Actów, obskarżony przyjmuje sądowe, a skarzyciel Mandatarskie kosztu.

V. – g. – u.

Franz Jendryka, I. Olszewsky

a – u – s.

Freihöfer, Schiedsmann

[nr 1021] p. 143-144 spr. 17 (1865) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska]
Rosmirka den 10^t November 1865

Przed podpisanego Schiedsmanna stawili się dzis w persónie:

1. Karczmarz Jakob Biniek z Grodziska

2. służebny parobek Jan Kechla, rodzony z Gonschorowitz, lecz nie moze swoją starość¹⁰⁷⁰ wypowiedzieć, i dla tego na bezpieczeńć Nauczyciel Pan Musiol z Grodziska za zastępcu przydany, który się tez persónie¹⁰⁷¹ stawil.

p. Kechla powiada dali, ze on nie ma rodziców, ze mu poręcznik przed kilka latami do Litwy wyciągl i dla tego az do dzisia bez poręcznika iest.

Podpisanemu Schiedsmanowi są wszystkie trzy osoby znajome i do sprawy zdadne.

Jan Kechla skarży kaczmarza Jakoba Binięka, ze go on z 7. do 8. b. m. i r. kwuli domowych zawin leko obil.

Aby dalszej skardze zapobiedz, ugodzili się partaje, ze p. Kechla Binkowi kazdą karę, która by go podług geseców¹⁰⁷² trefic mógł, odpuszcza i [p. 144] i od kazdej dalsze skargi odstępuje, za co tez i Biniek Kechlowi kazdą szkodę, którą ón mu wiego gospodarstwie uczynil, i zktorej to to lekie obicie się stało, także daruje.

¹⁰⁶⁸ Upościł – ‘zrezygnował z roszczenia, podarował’.

¹⁰⁶⁹ Wycofanie złożonych dokumentów procesowych.

¹⁰⁷⁰ Starość – tu: ‘problem, kłopot’.

¹⁰⁷¹ ‘osobiście’.

¹⁰⁷² Gesec – ‘prawo’ (z niem. Gesetz).

Ten przyciągniony zastępca Nauczyciel Musiol iest wtem zrozumiały i przystępuje tej ugodzie w wszystkich punktach.

V – g – u.

Jakub Bieniek, Johan Kha¹⁰⁷³, Musial

a – u – s

Schluß 1865.

Freihöfer, Schiedsmann

[nr 1022] p. 144-146 spr. 18 (1865) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska] Rosmierka den 29.^{ten} Decbr. 1865.

Przed podpisanego Schiedsmanna stawili się zawołani w personie:

1. Siodłak August Piontek, nad 25. lat stary,

2. Dziewka Marianna, rodzona Miensok, 25 lata stara, w zastępstwie swego Ojca, zygodnika Jana Miensok, wszyscy tu ztąd, od persónie znani i do sprawy zdatni.

[p. 145] Dziewka Marianna Miensok w zastępstwie swego ojca, zygodnika Jana Miensok, skarży siodłoka Augusta Piontek, że ona się nim często cielesnie zmieszała i 26^{tego} Września 1865. nie małżeńskie dziecko porodziła, i w Chrzcie sw: imię Jadwiga otrzymało.

Piontek uznaje być ojcem tego dziecka i chce się dla tego ze swoją obzemiónną¹⁰⁷⁴, Maryna Miensok, na wdyczki ugodzić, tak że ani ona, ani to dziecię Jadwiga iuz zadnego ządania uczynić nie mogą. Tak Maryna Miensok, iak iej Ojciec Jan Miensok przyzwalają takze do te ugody i ządają od Augustyna Piontek 150. th: Że się ale to ządanie Piontkowi za wysokie zdaje, ugodzili się Parthaje, ze się August Piontek obowiązuje: [p. 146] do 14. dni swojej obzemiałej i jej dzieciu Jadwiga Sto Talarów zapłacić. Ztą zapłatą uspokoją się Maryna Miensok dla siebie, iak tez dla swego dziecka Jadwiga na zawsze być uspokojona. Ojciec Jan Miensok przyjmuje tę ugodę.

V. – g. – u.

August Piontek, Maryna Miensłoka, xxx Johann Miensok

Freihöfer, Schiedsmann

Daß in meiner Gegenwart dem Johann Miensok die Verhandlung vorgelesen, von ihm genehmigt u. eigenhändig unterkreuzt worden, bescheinige hier mit.

Johann Grinert

a – u – s

Freihöfer, Schiedsmann

[nr 1023] p. 153 spr. 7 (1866) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska] Rosmierka, den 17^t März 1866.

Do zgody stawili się dziś w persónie:

1. Najemnik Szynku Moritz Herlitz tu ztąd

2. Siodlak Michael Jurettko z Podborzan, od persónie znani i do sprawy zdatni.

Moritz Herlitz skarży Michała Jurettka, że mu ón za odebrane Trunki za 2 1/2 roku z Summie 63. t: 24. cesk. 6 f: dluzę został. Jurettko niechce ale tego długu od 63. t: 24. cesk. 6. f: uznać, że mu się to za wysoko zdaje; i prosi, żeby mu nie co puszczono.

Parthaje ugadzili się dla tego, że się Michael Jurettko obowiązuje Moricowi Herlitz az do 1. Maja 1866. 60. Talarow i. e. Sześć dziesiąt T: zapłacić.

V. – g. – u.

Michal Jurettko, Mortz Herlitz

a – u – s

Freihöfer, Schiedsmann

[nr 1024] p. 155 spr. 10 (1866) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska] Rosmierka, den 24^{ten} März 1866.

Do zgody stawili się dziś:

1. Najemnik Szynku Moritz Herlitz

¹⁰⁷³ W prawej kolumnie podpis: Johan Kechla.

¹⁰⁷⁴ Tę, która zaszła w ciążę.

2. Studniarz Clemens Rother, oba tu ztąd, od persóny znani i do sprawy zdadni.

Clemens Rother wgotowych pieniądzech 11. Tal: 7 cesk. 6. fin: od Moritza Herlitz pozyczał i 7. Tal: za Trunki dłużeń został. Rother ale tylko chce za Trunki 6 1/2 Tal: przyznać. Parthaje ugodzili się: ze Rother Herlicowi 5. Tal: płaci, a obowiązuje się Moricowi Herlitz 10. Tal: 1 cesk. i 9. finik: az do 1.go Maja 1866. zapłacić.

V. – g. – u.

Klimsa Roter, Moritz Herlitz

a – u – s

Freihöfer, Schieds.

[nr 1025] p. 165–167 spr. 25 (1866) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska] Rosmierka, d. 17^e August 1866.

Do dobrowolne ugody stawili się dziś, od persone znani, do sprawy zdadni:

1. Siodlak Franz Popanda

2. d Alexd: Biniek, oba tu ztąd.

Przy budowaniu piwnicy rept: szopy Franca Popandy [p. 166] ostatni wchód, czyli wiazd Binkowi przed kilka latami kupioną chałupę zabudował.

Biniek ztem nie zaspokojem, szukał u Policji sprawiedliwości. Ta tez owę ugodę między Partajami 11. Sierpnia r. b. ugruntowała. p. Popanda ale ztem nie spokojem, szukał dalsze sprawiedliwości i przyprowadził Królewskiego Feldmesera, pana Beinhorn, aby ieszcze raz prostą granicę położyć, co się dziś stało. Parthaje ugodzili się:

p. Biniek wyrzeka się nawdycki wiazd do swoje chałupy, na ktorem p. Popanda swoją pywnicę wybudował, i uznają Biniek, jak tez i Popanda, te dzisiaj wystawione granicy za prawie. Te od piwnicy az do wieskie ulicy nowo wybudowany murowany mur, obowiązuje się Popanda na własne kosztą wystawić. Co się płota tyczy, prosto od stodoły az do Szymonskie drogi, to w czasie, iak będzie potrzebna, oba części, a osobiwie Biniek podług moszności wapienne kamienie wojzić, a Popanda iest obowiązani [p. 167] płot na wdyczne czasy na iego kosztą utrzymować.

Samy rozumialnie musi Popanda płot od pywnicy az do stodoły sam utrzymować. Tak tez tam, gdzie stary chlew stoj, granica wtej ścianie musi wyciągniona.

Policyina ugoda od 11.go Stycznia rb. iest od partajów zarzucóna i iak by się nie była stała przyięta.

Oprocz tego obowiązuje się Popanda 1. Tal: kosztów nadgrodzić.

V. – g. – u.

Franz Popanda, Alexander Bienek

Przed podpisem chce Biniek, ze, gdy Popanda płot wnovej granicy będzie wystawiać, tylko ziego stró-ny, tak, ze ten płot wprostiej Liniy, iak wystawioną ma być postawiony. Takze obowiązuje się Popanda wychód pod swoją pywnicą, az do dowystawienia nowego płotu do przechazdki utrzymać.

V – g – u.

Alexander Bienek, Franz Popanda

a – u – s

Freihöfer, Schiedsmann

[nr 1026] p. 168 spr. 26 (1866) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska] Rosmierka, den 17^e August 1866.

Pod podpisanego Schiedsmanna stawili się dziś

1. zygrodnik Jakob Gomolla

2. Siodlak August Piontek, oba tu ztąd, znani i do sprawy zdadni.

Partaje są graniczny sąsiedzi. Od dawna byli w spórc¹⁰⁷⁵, ponieważ ieich ogrody krzywy granice mieli, kto wprawdzie uzywiciel¹⁰⁷⁶ tej krzywych kasków iest.

Dzisiaj były granicy przez Królewskiego Feldmesera pana Beinhorn prosto wystawione i ugodzili się Partaje, że te wystawione prosty granicy za prawie na wdyczy uznają.

V. – g. – u.

Jakob Gomolla, August Piontek

¹⁰⁷⁵ Wiedli spór.

¹⁰⁷⁶ Użytkownikiem.

a – u – s

Freihöfer, Schiedsmann

[nr 1027] p. 175 spr. [3]¹⁰⁷⁷ (1867) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska]
Rosmierka, den 22^t April 1867.

Chałupnik Jan Piossek tu ztąd, od pierwszego chałupnika Glomb i jego żony Carolina Glomb, rozdżona Sulik, przed kilkami laty od ostatnich im należący chałupczanne miejsce No. 71. Hypoteczne w Rosmierce kupił. Na tem miejscu było dla rodzeństwa Agnes, Franzki i Marianny Glomb Capital od 275 t: zapisano, iednak ale bez uroków. Mathias Glomb żąda ale od tego kapitału za ten czas, iak Piossek iest posiedzicielem tego miejsca, 40. Tal: uroków. Parthaje ugodzili się ale, ze kupiciel Piossek dla Przedawicieli 20. T: dwadzieścia Talarów płaci i przez to p. Glomb za zupełnie zaspokojony, tak, ze ani ón, ani jego dzieci od uroków do żądania nie mają. Prawie odebranie od 20. Tal: kwiteruje Glomb. V. – g. – u.

Mathias Glomb, Johann Piosek

a – u – s

Freihöfer, Schiedsmann

[nr 1028] p. 176 spr. 4 (1867) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska]
Rosmierka, den 30^t April 1867.

Do ugody stawili się dziś w osobie, znajómi i do sprawy zdadni

1. Wycuznik Franz Miensok

2. chałupnik Ignaz Miensok, oba z Jendrin.

Między partajóma iest bagatel process¹⁰⁷⁸ założony od 11. Marca t. r. kwuli

I. 6. Tón wurflowego¹⁰⁷⁹ węgla i 1 1/2 siąga kulowego drzewa¹⁰⁸⁰ albo ósm Talarów i 5 % uroków od wręczynia skargi

II. dziesięć Talarów i 5% uroków od wręczenia skargów.

Parthaje ugodzili się tak, ze skarżyciel Franz Miensok skargę bierze nazad i przyzwoluje na bok położenie Actów. Za to płaci obskarżony Ignaz Miensok skarżycielowi 5. rh. na 1.go Października t. r. i podeimuje gerichtowe i mandatarskie koszta do zapłaty.

V. – g. – u.

Franz Miensok, Ignac Miensok

a – u – s

Freihöfer, Schiedsmann

[nr 1029] p. 177-179 spr. 6 (1867) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska]
Rosmierka, den 12^t Maj 1867.

Dzisiaj stawili się do dobrowolne ugody:

1. Posiedziciel miejsca Hypp: No. 11. s Rosmierki, Stephan Urbantzyk

2. Joseph Urbanczyk iak pierwszy Posiedziciel tego miejsca.

Podług sądowego Kontractu od 26. Stycznia 1866. Joseph Urbantzyk swemu synowi Stephan Urbantzyk te mianowane miejsce odprzedał.

Podług §. 2. sobie ale Jozeph Urbantzyk uzytek az do Jona (24. czerwca 1868) zostawił.

Poniewaz ale między Parthajami [p. 178] od dluszszezo czasu spórka kwuli tego oddania panuje, to się dzisiaj Parthaje tak ugodzili:

Jozeph Urbanczyk oddawa swemu synowi Stephan Urbanczyk to od ostatniego kupione miejsce No. 11. Rozmierka zamiast na 24. Czerwca 1868 iuz od dzisiaiszezo dnia.

Że ale podług mianowanego kontraktu strony przedawiciela żadna pozostałość, tak na zyiącym, iak zmartwem Inventarzu nie iest dano, to przedawiciel swemu synowi – kupicielowi – na Inventarz puści:

1. konia, rydzą klaczę

2. Wóz

¹⁰⁷⁷ Brak numeru w rękopisie.

¹⁰⁷⁸ Bagatel process – ‘proces o sprawy drobne, w których obiekt sporu ma wartość mniejszą niż 50 talarów’ (z niem. Bagatell-Prozess); zob. *Preußens gerichtliches Verfahren in Civil- und Kriminal-Sachen*, Köln am Rhein 1825, s. 164.

¹⁰⁷⁹ Węgiel w kostkach?

¹⁰⁸⁰ Prawdopodobnie drewno w postaci pni, okrągłych w przekroju bali.

3. pług i co do tego należy
4. Try brony
5. Radło
6. ieden stół
7. wielki obraz.

Te rzeczy ale dopiero na sw: Jan 1867. mają być oddane, gdy ia, Jozeph Urbanczyk, ztem mnie wtem kontrakcie od 26^t Stycznia 1868. zatrzymane kupitelne pieniądze od 100 T: – sto – i te dla mego syna Peter Urbanczyk naznaczone 100. Tal: sto – i na koniec dla moje córki Marianna za mężna chałupnik Franz Kopr w Rozmirzy¹⁰⁸¹ wymówione 50. Tal – pięćdziesiąt – [p. 179] zapłacone będą.

Wtem razie ale, żeby kupiciel te mianowane pieniądze nie mógł zapłacić, albo zapłacić chciał, to zostaje przy tem wymówionę naznaczeniach §. 3. do a. b., tak iak dla mnie do zapłacenia reszty kupitelnych pieniędzy od 100. Tal: na moje żądanie, a Stephan Urbanczyk nie dostaje tego odemnie przyobiecany Inventarz.

Naznaczenia §. 5. mianowanego kontraktu mają w swojej wartości zostać, równo, iezeli Stephan Urbanczyk te miejsce od Jóna 1867. albo 1868. odbiere.

Kartofle, które na łące w Goiu sadzone są, należą samemu Jozefowi Urbanczyk, nie przyidą do dzielenia. Zasiany len od 4. zagonow będzie na połowiznę podzielone.

Jozeph Urbanczyk ma Piotrowi, swemu synowi, chałupę wybudować. Stephan Urbanczyk obowiązuje się wszystkę Materią do wybudowania za darmo nawiyść.

Za miesiąc Czerwiec r. b. podejmuje Stephan Urbanczyk wszystkie podatki.

V. – g. – u.

Stefan Urbiaczyk, Jozek Urbańczyk

a – u – s

Freihöfer, Schiedsmann

[nr 1030] p. 180-181 spr. 8 (1867) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska] Rosmierka, den 29^t Junj 1867.

Do ugody stawili się dziś

1. Jadwiga za mężna Jan Markiton i jej mąż, tu ztąd,

2. Siodłak Franz Gedrich z Rozniontowa, od persónie znani i do sprawy zdatni.

Franz Gedrich pokazał rękopis dd. Wielkie Strzelce dnia 21: Stycznia, zktórego wychodzi, ze Gedrich Jadwidze za mężną Joh: Markiton 100. Tal: pożyczał.

Wbiegu potem czasie ale p. Gedrich [p. 181] podług swego nadania zas 70. Tal: siedemdziesiąt Talarów tej Jadwidze za mężna Johann Markiton pożyczał.

Jadwiga Markiton i jej mąż Jan Markiton sprzyczają się ale, ze óni nie 70. Tal:, lecz na najwyszą 60. Tal: może być, które óni wybrali.

Gedrich ztem wnie rozumiałości, wypowiada ten już wyczyszczany Kapitał, i chce taki wtem naznaczo-nem czasie nazad mieć wrócony.

Markitonowie małżonkowie ale odpowiadają, ze od 11-12. Czerwca r. b. wygorzeli¹⁰⁸², dla tego nie w standzie są zapłacić, poniewa zbudowaniem ieich gospodarskich budynków zadosyć do czynienia mają. Gedrych uznaje tę biedę i ustanowili Parthaje następującą ugodę, i powiada Gedrich:

Co się tych 100. Tal: tyczy, chcę óne ieszcze czekać, lecz te 70. Tal:, który ia późni pożyczał, te chcę zarazem mieć nazad. Podług ustnego wygodania uznają Jadwiga i Jan Markitonowie małżonkowie, ze 70 Tal: od p. Gedricha dostali, poniewaz ich ale zarazem zapłacić nie mogą, to zafantuią resp: puszcza a. Jadwiga zamężna Johann Markiton swoje wszystkie na iej posiedzeniu Hypt: No. [p. 182] zasiane i zasadzone latośie polne owoce, iak tez

b. Johann Markiton na swojej wycuznej roli od miejsca Hypt: No. 14 takze znajdujące latośie polne owoce, niech mają imię iakie chcą, za prawdziwą własność siodłakowi Franz Gedrich z Rosniontowa, tak ze ón samowładny i prawdziwi właściciel tych polnych owocow resp: zniw iest i zaden inni na nie prawa nie moze mieć.

Gdyby ale Markitonowie, małżonkowie, w czasie zniwa polne owoce, mogą mieć imię iakie chcą, do

¹⁰⁸¹ Rozmierz, Gross Rozmierka – wieś w powiecie strzeleckim, licząca w 1830 roku 56 domów i 389 mieszkańców, w 1861 roku – 555 mieszkańców. We wsi działały młyn wodny, kamieniołom i piec hutniczy. Znajdowały się tam kościół parafialny i szkoła katolicka.

¹⁰⁸² 'padli ofiarą pożaru'.

swego Gospodarstwa ukłudzali¹⁰⁸³, to się to tylko na imię Gedricha na jego rachunek staje i zostaną wszystkie polne owoce samowładną własnością Gedricha, tak ze drugi iuz na to prawa osiągnąć nie może.

V. – g. – u.

Jadwiga Mrkiton, Johan Markiton, Franc Gedrych

a – u – s

Freihöfer, Schiedsmann

[nr 1031] p. 188-189 spr. 15 (1867) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska] Rosmierka, den 13^t September 1867.

Do ugody znaleźli się dzisiaj wpersónie, znajomi i do sprawy zdadni:

1. Wycuznik Franz Michla

2. Carolina rodzona Michla, za mężna Simon Grabollus, wszyscy z Jendrin¹⁰⁸⁴.

Przymiot ugody jest:

Wycuznik Franz Michla ma podług kupittelnego Prawa w Wielkich Strzelcach dnia 17^t Maja 1854. pod §. 3. c. freiny kust¹⁰⁸⁵ przy stole kupicielki do ządania.

Te ządanie jest w Hypotecznem księdze chalupki Hyp: No. 48. Rosmierka zapisane.

Michla uskarża się, ze mu Grabolusowie małżónkowie kust nieregularnie i wnet wcale nie oddadzą. [p. 189] Parthaje ugodzili się tak:

Grabolusowie małżónkowie obowiązują się: wycuznikowi Franz Michla na wdyczki osobobliwie¹⁰⁸⁶ na zywoyt za ten freiny kust Summę od 8. Tal: ośm Talarów zapłacić i oprócz tego ten wpodwórzu znajdujący Grabolusom należący gnoj na lepszą oddać. Gnoj jest na 1. Talar szacowany.

Te ządanie od 8. Talarow kwiteruje Franz Michla i przyzwala wymazanie w Hypotecznem księdze. Ostatek wycugu zostaje nienaruszony stać.

V. – g. – u.

xxx Franz Michla, Simon Grabolus, Karolina Michla

a – u – s

Freihöfer, Schiedsmann

Daß in meiner Gegenwart dem Franz Michla die Verhandlung vorgelesen, von ihm genehmigt u. eigenhändig unterkreuzt worden ist, bescheiniget.

[nr 1032] p. 191-193 spr. 18 (1867) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska] Rosmierka, den 24^{ten} Novbr. 1857¹⁰⁸⁷.

Do ugody stawili się dzisiaj:

1. Zagrodnik Jakob Gomolla

2. chalupnik Jan Piontek

3. pan farasz Suchanek z Rosmirzy¹⁰⁸⁸, od osoby znani i do sprawy zdadni.

[p. 192] Ablösungoej sprawie¹⁰⁸⁹, fary Rosmirzy, miał zagrodnik Jakob Gomolla z Rozmierki kazdemu farazowi w Rosmirzy podług wystawionej Tabelli pod Hyph: No. 1/102. rocznie

6. Miarek 1. Kwt: żyta i

6. dt – 1. K: owsa, w Terminie sw: Marcina¹⁰⁹⁰ do oddawania.

Podług bieżącej No. 6. Tabelli, Jakob i Carolina Biniek, małżonkowie w Grodzisku, Hyptn: No 38., którą rolę ale Jakób Gomolla kupitelnie sobie przywłaszczył, Gomolla także ten obowiązek miał, farazowi w Rosmirzy

¹⁰⁸³ Zwozili.

¹⁰⁸⁴ Jędrynie, Jendrin – część wsi Rozmierka w pow. strzeleckim.

¹⁰⁸⁵ Darmowe utrzymanie.

¹⁰⁸⁶ Błędnie zam. osobliwie.

¹⁰⁸⁷ Pomyłka piszącego – powinno być 1867.

¹⁰⁸⁸ Rozmierz, Gross Rozmierka – wieś w powiecie strzeleckim, licząca w 1830 roku 56 domów i 389 mieszkańców. W 1861 roku zamieszkiwało ją już 555 osób. We wsi pracował młyn wodny, kamieniołom i piec. Znajdowały się też tutaj kościół parafialny i szkoła katolicka. Początkowo Rozmierz z Grodziskiem stanowiły jeden okręg rozjemczy. W 1865 roku dla Grodziska stworzono odrębny okręg. W Rozmierzu rozpatrywano sprawy dla Rozmierza i Suchej. W 1887 roku okręg rozjemczy obejmuje również Grodzisko.

¹⁰⁸⁹ W sprawie spłaty.

¹⁰⁹⁰ 11 listopada.

3. Miarki 1 1/2 K: żyta i

3. „ 1 1/2 „ owsa, mesznego oddać.

Jan Piontek I. kawał roli bieżąca No. 36. w Tabelli, Hypt: No. 101. miał także obowiązek farazowi w Rosmirz

10. Miarek 1/2 k: żyta i

10. - „ - 1/2 „ owsa

mesznego rocznie do oddawania.

Jo ale te obowiązki Jakob Gomołowi, iakże też Jan Piontkowi za wysoko się zdają, a kazdo rocznie przez to spórki po wstały, to się Parthaje następujące ugodzili:

[p. 193] Pan farasz Suchanek uznaje scucia mesznego także za wysoko, i żąda tylko

1. od zygrodnika Jakob Gomola

od Hypt: No. 1/102. rocznie 6. M: żyta

i - „ - „ - 6. „ owsa.

od Hypt: No. 38. - 3. M: 1. kw: żyta

- „ - „ - 3. M: 1. kw: owsa.

2. Od chałupnika Jan Piontek

Hyp: No. 101 rocznie 8. M: żyta

- i 6. M: owsa.

Tę kwotę zboża ma pod zchowanię w Tabelli mianowany spis do Ablösunku przyisc, iednak tak, ze Gomolla i Piontek z pierwiejszych lat żadne nadgrody do ządania mieć nie mają.

Parthaje są ztem wrozumiłości i przyzwolają Ablösunek.

V. - g. - u.

Jakob Gomolla, Johan Piontek, frt Suchanek, Pfarrer

a - u - s

Freihöfer, Schiedsmann

[nr 1033] p. 195-196 spr. 20 (1867) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska] Rosmierka, den 7^{ten} December 1867.

W Philipp Plochowim pozostałości sprawie, a osobiwie w gruntowej sprawie Hypt: No. 30. Rozmierka stawili się do ugody:

1. zygrodnik Johann Ploch

2. Najemnik szinku Lorenz Piszczan

3. Barbara rodz: Ploch w zastępce urzędowego Franz Popanda, wszyscy tu ztąd, od persónie znani i do sprawy zdadni.

Lorenz Piszczan, iak też Barbara Ploch są legitemirowani Erbowie po Philipie Ploch. W Terminie 29^o Listopada r. b. u Królewskiego powiatowego sądu w W: Strzelcach nie mógli się Erbowie po społu ugodzić, poniewaz Lorenz Piszczan od Jana Ploch 200. Tal.; a ta Barbara Ploch 100. Tal: ządali. Ponieważ ale te erbowne pieniądze za wysoko zdady, toz się Parthaje tak ugodzili, ze

1. Jan Ploch Lorencowi Piszczan zamiast 200. Tal: tylko 150. Tal.; a to za 14. dni, iak Johann Ploch sądowni kup [p. 196] resp: Tytuł posiedzenia dostaje zapłacić obowiązany.

2. Barbarze Ploch zamiast 100. Tal: tylko 50. Tal.; a to na 1.szego stycznia 1869. wypłacić. z tą Summą są ci oba erbowie Lorenz Piszczan i Barbara Ploch uspokojony, wezmną założoną Subhastacją gruntu Hyph: No. 30. nazad, i przyzwalają udzielenie kupu resp: Tytułu posiedzenia i ugruntowania Hyph: księgi.

Dalej iest Jan Ploch obowiązany swemu bratu Thomas Ploch, który ale swoją erbowiznę Lorencu Piszczanowi przedał, frajne pomieszkanie w izbetce za kominę do żywotnie przyzwolic, także też frainy plac na gnój, także na drzewo, tak iak on ie przytomności używa. Gdyby ale Thomas Ploch zte izbetki dobrowolnie wyciągnąć, to ta izbetka przypada Lorenz Pieszczanowi, a ten ma te prawo albo komornika osadzić, albo onę zamknąć. Te prawo ale ma tylko tak długo ten moc, iak długo Thomek Ploch żyje. Wszystkie iuz powstający kosza i kupitelne, ponosi Jan Ploch.

V. - g. - u.

Handzeich xxx des Johann Ploch, Lorenz Pischzan, Barbara Ploch, Franz Popanda

a - u - s

Freihöfer, Schiedsmann

[nr 1034] p. 204–206 spr. 11 (1868) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska]
Rosmierka, den 6^{ten} Septbr. 1868.

Wposostałości sprawie siodłoka Philip Mross z Rosmirzy, stawili się do ugody:

1. Wycuznik Franz Mross z Rośmirzy,

2. Jadwiga gdowa Mróss, rodzona Biniek, wzastępce swego ojca gbura Alexander Biniek tu ztąd, wszyscy od osoby znany i do sprawy zdadni.

U królewskiego powiatowego sądu w W. Strzelcach iest pozostałość erbownstwa po niebosczyku gbura Philip Mróss, iego zonie Hedwig, rodzona Biniek, i ojcu Philipa Mroza, z wycuznikiem Franz Mróss założone.

Parthaje są między sobą nie zgodni.

Jadwiga ogdowała Mróss, rodzona Biniek, żąda od wycuznika Franz Mróss ustępnego 2860. Tal.; Franz Mróss iej ale tylko sadzi 2700. Tal: Podług ustnego wymówienia ale Parthaje się ugodzili:

[p. 205] Jadwiga ogdowała Mróss, rodzona Biniek, wzastępce swego ojca, gbura Alexander Biniek, puszcza wycuznikowi Franz Mróss swoją podług prawa usadzoną część należącej gruncie i ziemi, i iej należąca połowicę zkupu od 11.go Października 1867. także też na zyiącym i martwym Inventarzu, tak, że wycuznik Franz Mróss zaś wposiedzenie tego miejsca Hyph: No 23. w Rośmierzy iak samo władny posiedzielić wstąpi, za tę puszczającą cenę od 2800. Tal:

Dwa tysiące ośm set Talarów.

Pieniądze będą w następujący sposób odpłacone:

Franz Mróss płaci od dzisiaj

za ośm dni - 800. Tal:

resztę od - 2000. Tal:

na pierwszego stycznia r. 1869.

Oddanie z strony Jadwigi gdowy Mróss, wycuznikowi Franz Mróss iest dzisiaj na zaspokojenie obuch części wypelnione.

Franz Mross dla tego też od dzisiaj podejmuje wszystkie podatki i ciężary ztego miejsca.

[p. 206] Także też obejmuje Franz Mróss wszystkie koszta i stemple zkupu 11.go Października 1867. nad ten Grunt Hyph: No. 23. Rozmierzy, iakże też koszta i stemple przytomnieszy ugody, do samo władnego zapłacenia, tak, że Jadwiga Mróss od wszystkich kosztów ma być uwolniona.

Te założone rozporządzenie erbownizne u królewskiego powiatowego sądu w W. Strzelcach ma być zakończone i Acta za sluzowane.

1. Franz Mróss wymawia się rzetelnie kazde inne żądanie od Jadwigi Mróss, rodzona Biniek, także ztego kupu od 11.go Października 1867, iak też ztej dzisiajsze ugody.

Ojciec Alexander Biniek przystępuje do tego w wszystkich punktach.

V. – g. – u.

Hedwig Mróz, Alexander Bienek, Franc Mros

a – u – s

J. Freihöfer, Schiedsm.

[nr 1035] p. 208–210 spr. 3 (1869) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska]
Rosmierka, den 7^{ten} Februar 1869

Przed podpisanego Schiedsmanna stawili się w Personie:

1. Siodłak Joseph Thomalla ziego małżonką Franciszką, rodzoną Kuhnert, z Pustkowie¹⁰⁹¹

2. Siodłak Joseph Puzik i iego małżonka Franciska, rodzona Thomalla, z W: Stanisch, wszyscy od osoby znani i do sprawy zdadni.

Przymiot jest następujący. [p. 209] Joseph i Franciszka Thomalla, małżonkowie, swojej córce Franciszka, teraz wydana siodłak Joseph Puzik z W. Stanisch, obiecaną dzieliznę od 600. Tal: wypłacili, i chcą za to być kwiterowani.

Franciszka rodzona Thomalla żąda też ale ieszcze macierzinską dzieliznę i powiada ztemi 600. Tal: niezaspokojną być.

Podług ustnego umowienia ugodzili się ale Parthaje tak, że te 600. Tal: nie tylko ojcowska, ale też macierzinska dzielizna iest, i kwiteruje Franciszka rodzona Thomalla, teraz wydana siodłak Joseph Puzik, i iej mianowany mąż swych rodziców resp: Schwiegervotrów Siodłaka Joseph i Franciszka Thomalów

¹⁰⁹¹ Pustkowie – teren pomiędzy Rozmierką a Podborzanami.

z Pustkowie, ze ztemi otrzymanemi 600. Tal: i. e.

Sześć set Talarów i dwie krowy, tak iak na ojcowskiej, iak tez na macierzeńskiej dzielźnie zupełnie są kóntenci i wyrzekają się Franciszka rodzona Thomalla teraz wydana siodłok Joseph Puzik i jej mąż na wdyczki i na kazde ządanie z ojcowskiej, iak tez macierzeńskiej pozostałości, [p. 210] iak tez wyraźnie prawo mocy zposiedzenia Hyph: No. 3. Waldhäuser na lepszą tych drugih dzieci.

Vorgelesen, genehmigt u. unterschrieben

+++ Joseph Thomala, Franciszka Tomala, Josef Puzik, Franciszka Puzik

Daß in meiner Gegenwart dem Joseph Thomalla die Verhandlung vorgelesen, von ihm genehmigt und eigenhändig unterkreuzt worden, bescheinige hiermit.

Adam Gawlik

a – u – s

Freihöfer, Schiedsmann

[nr 1036] p. 210–211 spr. 4 (1869) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska] Rosmierka, den 7^{te} Februar 1869.

Przed podpisanego Schiedsmanna stawili się w persónie:

1. Siodłak Joseph Thomalla ziego małżónką Franciszka, rodzóna Kuhnert, z Pustkowie.
2. Siodłak Franz Iwanetzki i iego małżonka Marianna, rodzona Thomalla, z Schimmischow¹⁰⁹², wszyscy znani i do sprawy zdadni.

Przymiot iest następujący.

Joseph i Franciszka Thomalla, małżónkowie, swój córce Marianna, teraz wydana Franz Iwanetzki z Schimmischow, [p. 211] obiecaną dzieliznę od 600. Tal: wypłacili, i chcą na to być kwiterowani.

Marianna rodzona Thomalla ząda ale tez macierzinską dzieliznę i powiada ztemi 600. Talaróma nie-zaspokojoną być.

Podług ustnego umowienia, ugodzili się Parthaje, ze te 600. Tal: nie tylko ojcowska, ale też macierzińska dzielizna iest, i kwiteruje Marianna rodzona Thomalla, teraz za mężna Franz Iwanetzki, swech rodziców resp: Schwierz, votrów Siodłoka Joseph i Franciszka Thomalla, małżonków z Waldhäuser, ze ztemi otrzymanemi 600. Tal: i. e. Sześć set Talarów i 2. krowy, tak na ojcowski, iak tez macierzinsky zupełnie uspokojoni są i wyrzeka się Marianna rodzona Thomalla, teraz za mężna Franz Iwanetzki, i jej mąż na wdyczki i kazde ządanie z ojcowskiej i macierzińskiej pozostałości, iak też wyraźnie prawo mocy posiedzenia Hyph: No. Waldhäuser na lepszą tych drugih dzieci.

Vorgelesen, genehmigt u. unterschrieben

xxx Joseph Thomalla, Franciszka Tomala, Franc Iwaneczki, Maraianna Iwanecki

Daß in meiner Gegenwart dem Joseph Thomalla die Verhandlung vorgelesen, von ihm genehmigt und eigenhändig unterkreuzt attestiert.

Adam Gawlik

a – u – s

Freihöfer, Schiedsmann

[nr 1037] p. 212–213 spr. 5 (1869) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska] Rosmierka, den 18 März 1869.

Przed podpisanego Schiedsmanna stawili się dzis do sprawy zdadni i od persónie znani:

1. Chałupnik Jan Miensok
 2. Josepha gdowa Schydłowski, rodzóna Wróbel, zaś za mężna Schwaczyna.
- Ostatnia ma podług kupu od 13^{te} Stycznia 1854. §. 4. na chalupczannem miejscu Hyph: No. 72 zywo-bytny wycug, frajne pomieszkanie i wszystko, co wtem §. iest mianowane.

Schydłowska, która zdrugiem mężem nie żyje, i która tu ztąd wyciąga, puszcza swój wycug posiedzielcowi chałupczego miejsca Janu Miensok na zywobyt. Za to ząda ona 4. Tal: rocznie. Parthaje ugodzili się ale tak, ze się Jan Miensok Josesefie¹⁰⁹³ Schydłowskiej, zaś za mężna Schwaczyna, każdy rok 3 1/2 Tal:, trzy a pół Tal:, każdy rok 1-go Kwietnia zapłacić. Dzisiaj płaci Miensok 3 1/2 Tal:, które tyz ona ztem pomiarkowaniem kwiteruje, ze te ządanie dopiero zaś na 1-go kwietnia 1870. do ządania

¹⁰⁹² Szymiszów, Schmischau – wieś w powiecie strzeleckim, w 1830 roku licząca 56 domów, pałac, folwark i 429 mieszkańców, w tym 6 ewangelików i 6 Żydów. W 1861 roku było już 616 mieszkańców. We wsi znajdowały się parafia i szkoła katolicka. Działal wapiennik i 3 młyny wodne.

¹⁰⁹³ Błędnie zam. Josefie.

ma. Pod lit: e. mianowany wycug Schydląka ieszcze tego roku [p. 212] będzie zniwować, a potem ten kawałek roli Miensokowi przypadnie.

V. – g. – u.

Johan Miensok, xxx Josepha Schydlowskj, wieder verhl: Swaczyna

Daß in meiner Gegenwart dem Josepha Schydlowskj, wieder verehl: Swaczyna, die Verhandlung vorgelesen, von ihm genehmigt und eigenhändig unterkreuzt, attestiert.

Franzcz Szydlowski

a – u – s

Freihöfer, Schiedsmann

[nr 1038] p. 213-214 spr. 6 (1869) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska] Rosmierka, den 25. März 1869.

Przed podpisanego Schiedsmanną stawili się dzis:

1. chałupnik Jan Piossek

2. d. Franz Koziół i iego małżonka Maryna, rodzona Stasch, od persónie znani i do sprawy zdadni. Parthaje są polni sąsiedzi. Miedza na polu, nazywana Niwka, była bardzo nie regularna i byli Parthaje wdyci wsądzie, który znich właścicielem tej miedzy iest. Parthaje się ale dziś ugodzili, że Jan Piossek przyzwala prostą miedzę wyciągnąć, a co za tą miedzą [p. 214] leży, Franzu Kozłowi i iego małżonce Marynie ma należeć. Za to odstąpienie płacą małżonkowie Koziół chałupnikowi Jan Piossek 15. Tal., i. e. piętnaście Tal., które tyz Piossek kwiteruje. Renta, która na tę rolę padnie, podejmują małżonkowie Koziół.

V. – g. – u.

Franz Koziół, Maria Koiziół, Johann Piosek

a – u – s

Freihöfer, Schiedsmann

[nr 1039] p. 218-220 spr. 13 (1869) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska] Rosmierka, den 4^{te} Septbr. 1869.

Przed podpisanego Schiedsmanną stawili się dziś wpersónie:

1. Gbur Joseph Thomalla ze swoją małżonką Franciską, rodzóna Kuhnert, z Waldhäuser.

2. Siodłak Joseph Zwiór z swoją małżonką Anna, rodzóna Thomalla, z osoby znani i do sprawy zdadni. Chociaz Anna Zwiór ieszcze małoletnia iest, bywa od swego męża Josepha Zwiór – zastąpióna. Joseph i Franciska Thomalla, małżonkowie swój córce Anna, teraz za [p. 219] mężna Zwiór, z Mokrolohna, obiecaną dzieliznę od 800. Tal: wypłacili i chcą na to być kwiterowani.

Anna rodzóna Thomalla żąda ale też ieszcze macierzinską dzieliznę i powiada, że ztemi 800. Tal: nie iest zaspokojna.

Podług ustnego umówienia ugodzili się ale Partaje, że te 800. Tal: nie tylko z ojcowskiej, ale też z macierzinskiej dzielizne są, i kwiteruje Anna, rodzóna Thomalla, teraz za mężna Zwiór, i iej mianowany mąż, swych rodziców resp: Schwigervotrów, gbura Josepha i Franciszki Thomalla, małżonków z Waldhäuser, że óni ztemi otrzymanemi 800. Tal: i. e. Ośm set Talarów i 2 krowy, tak na ojcowskim, iak też macierzinskiej dzieliznie zupełnie uspokojóni i wyrzeka się Anna, rodzóna Thomalla, teraz za mężna Joseph Zwiór, i iej mąż na wdyci i kazde żądanie z ojcowskiej, iak macierzinskiej pozostałości, iak też wyraźnie z sprawa żądania z sposiedzenia miejsca pod Hyph: No. 3. z Waldhäuser na lepszą drugich dzieci.

V. – g. – u.

+++ Joseph Thomalla, Franciszka Tomalla, Anna Zwiór, Józef Zwiór

Daß [p. 220] in meiner Gegenwart dem Joseph Thomalla die Verhandlung vorgelesen, von ihm genehmigt und eigenhändig unterkreuzt worden, bescheiniget.

Nikas Czedzich

a – u – s

Freihöfer, Schiedsmann

[nr 1040] p. 229-230 spr. 9 (1870) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska] Rosmierka, den 12^{te} Junj 1870.

Na zygodniczem miejscu Hyph: No. 33. Rosmierka ist przytomny Posiedzieli Lorenz Urbanczyk.

Ten miał siostrę imieniem Josefa, rodzóna Urbanczyk, która zygodnikowi Michael Sappich w Jendryniach zamężna była, ale przed 24. latem umarła.

Ztego małżeństwa poszło syn imię Johann, teraz iuz 28 lat przy zyciu. Ten żąda ztego miejsca Lorenca Urbanczyk Hyth. No. 33. iego macierzinską dzieliznę w wysokości od 250. Ta:

Do dobrowolne ugody znaleźli się dzisiaj [p. 230]

1. zygodnik Lorenz Urbanczyk, 47. lat stary

2. „ Michael Sappich, 51. l.

3. iego syn Johann Sappich, parobek, 28. lat stary.

Lorenz Urbanczyk ale ieszcze na swoje miejsce nie ma tytułu posiedzenia, dla tego wprzód ugoda zten erbem.

Ponieważ ale Urbanczykowi te żądanie 250. Tal: za wysoko się zdaje, podaje mu 50. T:

Partaje ugodzili się ale, ze się Lorenz Urbanczyk obowiązuje Johanowi Sappich 150. Tal: na 1go Października 1871. zapłacić.

Jan Sappich wyrzeka się wszystkich żądań od Lorenca Urbanczyka i stawia się ztem nadgroda zaspokojem, przyzwala napis Tytułu posiedzenia dla zygodnika Lorenz Urbanczyk.

Ojciec zygodnik Michael Sappich, przystępuje w wszystkich punktach ostatniego i wyrzeka na lepsze swego syna Jana wszystkie dalsz żądania od Lorenza Urbanczyk.

V. – g. – u.

Loręcz Urbaczky, Jochann Sapich, Michel Sapich

a – u – s

Freihöfer, Schiedsmn.

[nr 1041] p. 238–239 spr. 6, III J. 65/71.¹⁰⁹⁴ (1871) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska]

Rosmierka, den 18^t Maj 1871.

Do dobrowolne ugody stawili się od osoby znani i do sprawy zdatni:

1. kowal Josef Filla i iego zona Gertruda Filla z Nakla

2. Gojowy Hyacinth Reinert tu ztąd.

Miedzy Parthaje iest Injurowi Process u królewskiego powiatowego sądu w W: Strzelcach założony.

Parthaje się ale ugodzili:

[p. 239] skarżycielka Gertruda Filla zastępstwie swego męża bierze skargę nazad, iak tez żądanie ukarania i dozwala na bok położenia Acta.

Sądowe, iak też nie sądowe koszta podejmuie skarżycielka do samo władnego zapłacenia.

V. – g. – u.

Getruda Filla, Joseph Filla, Hyacinth Reinert

a – u – s

Freihöfer, Schiedsmann

[nr 1042] p. 239–240 spr. 7 (1871) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska]

Rosmierka, den 4^t Junj 1871.

Do dobrowolne ugody stawili się dzis w osobie, do sprawy zdatni:

1. zogradnik Joseph Urbanczyk

2. siodlak Franz Gorgosch,

oba tu ztąd. Urbanczyk mówi:

20^t Maja 1871. posłałem mego syna Stephana do Opola¹⁰⁹⁵, iak iednem zaprzęgę po ruły do trynierowania¹⁰⁹⁶. Na drodze ku domowoy mój kón od innych fórmanów został przejechany, między którymi też Gorgosch ma być zamieszani.

Urbanczyk żąda nadgrode szkody od Gorgoscha 7. Tal:

¹⁰⁹⁴ Napis na marginesie protokołu, pod numerem sprawy.

¹⁰⁹⁵ Opole, Oppeln – miasto powiatowe, stolica rejencji. W 1830 r. liczyło 451 domów, 5978 mieszkańców, w tym 1329 ewangelików i 200 Żydów. Było siedzibą pruskich jednostek wojskowych. W mieście znajdowały się 2 kościoły katolickie, jeden ewangelicki, szkoła katolicka, szkoła ewangelicka oraz katolicki szpital miejski, a także apteki, drukarnie i biblioteki. Pracowało 5 browarów i 19 gorzelni oraz liczne warsztaty rzemieślnicze, m. in. garncarzy i garbarzy. W poniedziałki odbywały się jarmarki zbożowe i trzody chlewnej.

¹⁰⁹⁶ 'drenowania'.

Aby wszelkie spórki i zwady unikać, ugodzili się Parthaje, [p. 240] ze się Gorgosch obowiązuje Urban-
czykowi 5. Tal: na 7.mego Czerwca c. zapłacić i tak Gorgosch ze wszystkie sprawy wyięty.

V. – g. – u.

Jozek Urbańczyk, Franc Gorgos

a – u – s

Freihöfer, Schiedsmann

[nr 1043] p. 244-245 spr. 4 (1872) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska]
Rosmierka, den 19^{ten} Februar 1872.

Do dobrowolne ugody stawili się dzis w osobie.

1. Kaczmarz Casper Biniek ziego wieloletnim¹⁰⁹⁷ synem Matheus Biniek

2. Ta niewydana Marianna Pakosch ziejm ojcem, komornikiem Christof Pakosch, wszyscy od osoby
znani i do sprawy zdadni.

Miedzy Partajami iest iuz zakonczony Prozess, oktorym Matheus Biniek iak ojciec od Marianny Pa-
kosch 29. Lutego 1868. rodzonego dziecka uznany i tez te wychowalne pieniędzy az do zakonczenia roku
owego dziecka od królewskiego powiatowego Sądu w W. Strzelcach od 9. Stycznia 1872 osądzony iest.
Partaje ale chcą pospołu gruntowaną ugode usłuszować¹⁰⁹⁸.

Marianna Pakosch i iej Ojciec iak naturalny Poręcznik dziecka Annastasia żądają nadgrode od 150.
Tal: Casper Biniek i Matheus Biniek ale dawają tylko 120. Tal:

Podlug ugody ale placi kaczmarz Kasper Biniek przytomności swego syna Matheus Biniek Mariannie
Pakosch i ieiem dzieciu Summę od 130. Tal: i. e. Jedno sto i trzydzieści Talarow. [p. 245] Ztę Summą
od 130. Tal: wypowiadają Marianna Pakosch dla siebie i swego dziecka Annastasia na wdylki zaspoko-
joną być i wyrzeka się kazde dalsze żądanie, tak ze tę rozsądek królewskiego Kreis Gerichtu od 9.
Stycznia 1872. II. 865/71^b swoją moc utraci, a zniego zadne požądanie dla Marianny Pakosch i swego
dziecia Annastazyi wprowadzony być nie moze.

Christof Pakosch iak ojciec Marany¹⁰⁹⁹ Pakosch i iak poręcznik Annastasiy przyimuje pod wyszczemi
warunkami ugode i kwiterują prawdziwe odebranie od 130. Tal:

V. – g. – u.

Casper Bieniek, Mateusz Biniek, Marianna Pakosch, Kristoph Pakosz

a – u – s

Freihöfer, Schiedsmann

[nr 1044] p. 252-253 spr. 3 (1873) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska]
Rosmierka, den 18. October 1873.

Miedzy gościnnem panem Moritz Herlitz i Josefą zamężną hałupniczką Franz Markieton w zastępcę
swego mianowanego męża iest injuriyowy process u królewskiego powiatowego sądu w W: Strzelcach
założony i stoj na 20. Października Termin. Do dobrowolne ugody znaleźli się ci wyżej mianowany
osoby i ustanowili następującą ugode:

[p. 253] Skarziciel Moritz Herlitz bierę skargę, iak też żądanie kary nazad i przizwała na bok poło-
zenie Actow. Za to ale podejmuje oskarżona Josefa, wydana hałupnik Franz Markieton, wszystkie
sądowe i niesądowe koszt do samo władne zapłaty.

V. – g. – u.

Josefa Markieton, Franz Markieton

Daß in meiner Gegenwart der Josefa Markieton die Verhandlung vorgelesen, von ihr genehmigt und
eigenhändig unterkreuzt worden, bescheinigt

Stanislaus Zaiunz

a – u – s

Freihöfer

¹⁰⁹⁷ Wieloletnim – 'pełnoletnim'.

¹⁰⁹⁸ „Usłuszować”? Niejasne tłumaczenie niem. abschließen (z niem. abschliessen – 'zawrzeć').

¹⁰⁹⁹ Marianny.

[nr 1045] p. 282-283 spr. 14 (1883) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska] Rosmierka, den 28. Aug. 1883.

Zygrodnik Johann Schlapa z Suchy posłał pisowne uskarżynie przeciw 1/2 siodłaka Joseph Porada, wktorem powiada, ze Joseph Porada małżonce Schlapy, na imię Julianna, rodzona Porada, 300. Mk. zobiecki niebozczyka Jana Porady wypłacić ma.

Joseph Porada wykazuje się, ze te 300. Mark zwemu bratu młynarzowi Franz Porada w Rzendowitz¹¹⁰⁰ zapłacić ma.

[p. 283] Sprawa ale tak się ma:

Młynarz Franz Porada iuz umarł. Podług iego zycia powiadał ale Franz Porada do iego ojca Jana Porady: „Ja wam daruje te 300. Mk., ia swoją dzieliznę iuz otrzymał, mozećcie zniemi robic, co chcecie”. To ten 1/2 siodłok Johann Porada oświadczy.

Ponieważ ten syn Franz przed swoim ojcem umarł, to obiecał ojciec Jan Porada te w mowie stojące 300. Mark iak swoją własność swojii córce Julianna za mężna Schlapa. To oświadczy szoftys Gomolla i siodłok Franz Gorgosch.

Joseph Porada stego uznaje, ze ón te 300. Mk, które ón z kupitelnych pieniędzy dłużę, swoj siostrze Julianna, za mężna Schlapa, zapłaci.

Ponieważ ale dzisiaj płacić nie może, to ón się obowiązuje te 300. Mk. Juliannie az do 1.go stycznia 1884. zapłacić.

Johann Schlappa przystępuje do tego wypowiedzenia.

50 pf. bezahlt

V. – g. – u.

Jozef Porada, Julianna Schlapa, Jochan Schlappa

a – u – s

Freihöfer, Schiedsmann

[nr 1046] p. 286-287 spr. 21 (1884) [protokół dwujęzyczny, prawa kolumna niemiecka, lewa – polska]¹¹⁰¹ Między wycuzniczką Agnes Mros i palarzem¹¹⁰² Peter Urbantzyk iest u królewskiego Amts Gerichtu w W. Strzelcach Alimentowi process, wktorem Agnes Mros dla swego dziecia 21t Novbr. 1874. urodzonego, imię Elisabeth, nadgrode w wysokości az do 1500 Mk. przeciw Peter Urbantzyk żądała¹¹⁰³.

[p. 287] Agnes Mros, która wprzytomności w Jarischowie służy, ale 8mego t. r. dla swego ojca wycuznika Mathias Glomb tu mieszkając, Vollmacht ztem sprawą ugode z Pietrem Urbantzyk, gdy on 120. Mk. zapłaci, wystawiła.

Peter Urbantzyk iest gotów 120. Mk. zapłacić. Otrzymanie kwiteruje Mathias Glomb i wypowiada, iże ztą zapłatę także dla swoje córki Agnes, wdowe Mros, iakze dla swoje dziećci Elisabeth na wdylcki zaspokojone iest.

Mathias Glomb, w imię swoje córki Agnes Mros, uznaje ów Process zakóńczony i przyzwala Acta na bok położyć.

Koszta sądowe pojdeimuje Peter Urbantzyk na zapłacenie.

Takze te wyłożone kosztu od 8. Mk. płaci Urbantzyk Mrosce.

Rosmierka, den 11^{ten} Maj 1884.

Freihöfer, Schiedsmann

Peter Urbańczyk, Mathias Glomb

Vorstehender im Protokollbuch unter No. 21. eingetragene Vergleich wird hiermit behufs Beendigung des Prozesses ausgefertigt.

Rosmierka, den 11^t Maj 1884.

1. Mk. bezahlt.

Freihöfer, Schiedsmann

¹¹⁰⁰ Rzędowice, Rzendowitz – wieś w powiecie lublinieckim, w 1830 roku licząca 50 domów, pałac, folwark i 312 mieszkańców.

Parafia katolicka znajdowała się w Dobrodzieniu. We wsi działały młyny wodne.

¹¹⁰¹ Miejsce i data spisania protokołu znajduje się w końcowej jego części.

¹¹⁰² Palarz – może paler, palerz – ‘czeladnik budowlany’ (z niem. Polier).

¹¹⁰³ Żądała.

[nr 1047] p. 292 spr. 29 (1884) [protokół tylko w wersji polskiej]

Jendrin, den 31^t Octbr. 1884.

Dzis stawili¹¹⁰⁴ się do dobrowolnie ugody

1. pólśiodłok Augustin Piontek i

2. samotny Valentin Jendryka, oba od osoby znani i do sprawy zdatni.

Valek Jendryka skarzi, ze 28^{go} tego miesiący August Piontek wkaczmie mowił, że ón iest masarz koty drzyć.

Partaje tak się ugodziły, ze August Piontek do ubogie kasy 3. Marki i Jendrykowi 50. finikow za drogę i Schiedsmanske koszta zapłaci.

pr: – i. – p.

August Piontek, Valentin Jendrika

a – u – s.

Freihöfer, Schiedsmann

Zwei Vorladungen a 25 pf = 50 pf erhalten. Freihöfer

[nr 1048] p. 292 spr. 30 (1884) [protokół tylko w wersji polskiej]

Jendrin, den 3^t Decbr. 1884.

Dzis stawili się podług stalowania do dobrowolne ugody:

1. dziewczka Magdalena Szczepónek zieim ojcem Andreas Szczepónek i skarzą chałupnika Josefa Szczepónek, wszyscy z Rosmierki od osoby znani i do sprawy zdatni, po polsku mowiacy.

Magdalena Szczepónek skarzi, ize ónę 28^t Listopada tego roku uderzył świerdnę¹¹⁰⁵ i pięścią ónę kilka razy uderzył, także ią kurwą przezywał.

Parthaje tak się ugodzieli, ze skarzicielka Josefowi Szczepónek karę daruje, tylko Schidsmańskie koszta od 50. finik: do zapłaty podejmuje.

p: – p: – pod:

Zwei Vorladungen a 25 pf = 50. pf., erhalten, Freihöfer

Joseph Szczeponek, Magdalena Szczeponek, xxx Andreas Szczeponek, attestiert, Paul Hadrion

a – u – s.

Freihöfer

Revidirt am 18. Mai 1885

Sordon

Amts. Ger. Rath.

[nr 1049] p. 294 spr. 33 (1885) [protokół tylko w wersji polskiej]

Jendrin, den 11^t December 1885.

Do dobrowelne ugody byli zawołani i stawili się:

1. Siodłok Josef Jendryka i iego zóna Agnes z Rosmierki

2. Wycuznik Franz Jendryka, takze tam ztąd.

Parthaje od osoby znani i do sprawy zdatni.

Ci ad. 1. skarzą, ze ich Franz Jendryka 29^t Nowembra t. r., a to Josefa Jendryki: „trąba, osłe, smarko-czu”, a Agnyszkę: „cycula, przyniosłaś troje dzieci, iedno z młynarzem, kurwą, gidzie”.

Franz Jendryka mówi, ze ón nie wie, ize przezywał, bo był opiti.

Parthaje podług wymowek ugodzili się tak, ze się Franz Jendryka opowięzuje do miesiąca 30. Marek – trzydzieści Marek – do ubogie kassy zapłacić i kwitem się wykazać.

Przeczytano – przyjęto – i podpisano.

Der 10^t Januar 1886. hat Franz Jendryka bezahlt. Freihöfer

Josef Jendryka, Agnes Jendryka, Franz Jendryka

a – u – s

Freihöfer, Schiedsmann

Liquidation.

2 Vorladungen a 25 Pf, macht 50 Pf.

erhalten, Freihöfer

¹¹⁰⁴ Błędnie zam. stawili.

¹¹⁰⁵ Wyraz nie notowany w słownikach.

[nr 1050] p. 295-296 spr. 36 (1886) [protokół tylko w wersji polskiej]

Jendrin, den 7^t März 1886.

Do dobrowolne ugody stawili się:

1. Parobek Andreas Miensok z Rosmierki

2. Josefa, rodzona Tkotz, samotna, w zastępcę Schafarza Josef Kokot, od osoby znani i do sprawy zdatni. Josefa Tkotz ma Andrzejem Miensok dziecko rodzona 15^t Października 1885. chrząca na imię Jadwiga (Hedwig). Ci oba chcą się dobrowolnie ugodzić, tak, że Josefa Tkotz żąda od Andrzeja Miensoka 75. marków. Podług umowy ale przyszło do zgody, że Miensok płaci dziś Josefie Tkotz 60. Mark, i. e. Sześć dziesiąt Mark, tak że Josefa Tkotz dla siebie i dla jej dziecka Jadwiga ztą zapłatą zaspokojona, i wyrzyka się nie tylko dla siebie, iak i dla swej córki Jadwigi wszystkie dalsze zapłaty i ządania od Andrzeja Miensoka.

Ku końcu powiada Josefa Tkotz, że ma poręcznika, Stanisława Kutza z Kadluba. Ponieważ się ale dziś ow poręcznik nie stawił, obowiązuje się Josefa Tkotz onego wkrótce na [p. 296] przyzwolenie i na podpis dostawić.

Jadwiga Tkotz kwiteruje 20. Mark, że ie odebrała.

Przeczytano, podpisano i przyjęto.

Andryas Miensok, Josepha Tkotz, Joseph Kokott

a – u – s

Freihöfer, Schiedsmann

[nr 1051] p. 298 spr. 41 (1886) [protokół tylko w wersji polskiej]

Rosmierka, den 19^t Maj 1886.

Do dobrowolne ugody byli dziś zawołani:

1. Kowolka Susanna wydana Johann Skoberla

2. szafarka Ewa, wydana Josef Kokot, wszyscy od osobe znani i do sprawy zdatni.

Susanna Skoberla powiada, że jej mąż kwuli inny wazne sprawy się stawic nie mógł.

Ewa Kokot skarzi Susannę Skoberla, że ią 11^t Maja tego roku miała przezywać: „pańska Dama, mo-tyka ruba, żadniku, to ona będzie kartofle sadzić, a my ni”.

Susanna Skoberla się wymawa, iże ona tych słów nie mowiła, a Ewa Kokot także powiada, iże ona tych przezwisków nie słyszała, tylko od innych ludzi słyszała, dla tego Parthaje się ugodzili, że sobie iedna drugiej przebaczą, w wyrzykają się wszystkich dalszych przezwisków. Koszta Schidsmanskie są darowane.

Przeczytano, przyjęto i podpisano.

Zuzanna Szkobirla, Ewa Kokott, Joseph Kokott

a – u – s

Freihöfer, Schiedsmann

[nr 1052] p. 299 spr. 43 (1886) [protokół tylko w wersji polskiej]

Rosmierka, den 25^t Junj 1886.

Do dobrowolne ugody stawili się:

1. Kaczmarz wycuznik Kasper Biniek

2. chałupniczka gdowa Josefa Markieton, w następce Paula Hadriana, od osoby znani i do sprawy zdatni. Kasper Biniek skarzi, iże Jozefa Markieton mówiła: iże musiała pięć reńskich fantowanego¹¹⁰⁶ od bydła zapłacić, a za to onę niebogę¹¹⁰⁷ kaczmarę, to iest żonę Kaspra Bienka po piekle włóczę. Markietonka przyznaje, iże ona te słowa wypediała. Parthaje się tak ugodzili, że się Markietonka obowiązuje trzy Marki do ubogie kassy zapłacić.

Przeczytano, przyjęto i podpisano.

Casper Bieniek, xxx Josefa Markieton, attestieret

Liquidation

2. Vorladungen a 25 pf 50 pf, erhalten, Freihöfer

a – u – s

Freihöfer

¹¹⁰⁶ Przypuszczalnie *fantowane* to opłata należna za zwolnienie bydła złapanego na wchodzeniu w szkodę na cudzych uprawach. W *Powszechnym prawie krajowym dla państw pruskich*, cz. 1, t. 2, Poznań 1826, s. 187, opłata taka nosi nazwę *fantowe*.

¹¹⁰⁷ ‘zmarłą’.

[nr 1053] p. 303 spr. 49 (1886) [protokół tylko w wersji polskiej]

Rosmierka, den 23^{ten} October 1886.

Dzisiaj stawili się do ugody

1. Siodlaczy syn Jakob Gorgosch

2. Masarz Valentin Jendryka, oba tu ztąd, od osoby znani i do sprawy zdatni.

Jakob Gorgosch skarży Valentina Jendryki, że go ón wgłębę uderzył (Ohrfeige) w 13^{go} tego miesiąca.

Partaję ugodzili się tak, że sskaziciel obskarżónemu karę daruje, tylko Schidsmańskie koszta płaci.

Przeczytano, przyjęto i podpisano.

Jakob Gorgosch, Valentin Jendrik

Liquidation

2. Vorladungen a 25 pf = 50 pf, erhalten, Freihöfer

a – u – s

Freihöfer, Schiedsmann

[nr 1054] p. 304 spr. 53 (1886) [protokół tylko w wersji polskiej]

Rosmierka, den 13^t Novbr. 1886.

Obstalowani stawili się dziś

1. Najemnik szynku Johann Miemietz,

2. parobek Michael Grabollus, oba od persóne znani i do sprawy zdatni.

Michael Grabollus 8^{go} tego miesiąca popychał żonę Agnyszkę Mięcową.

Grabollus przyznaje to i obowiązuje się 5. Marek kary zapłacić. Ponieważ ale dziś nie ma te 5. Marek,

płaci 2. Marki, a ostatek od 3. Marek od dzisa do roku.

Przeczytano, przyjęto i podpisano.

Liquidation.

2. Vorladungen 50 pf, erhalten, Freihöfer

Johann Miemietz, Michel Grabolus

a – u – s

Freihöfer

[nr 1055] p. 305 spr. 55 (1886) [protokół tylko w wersji polskiej]

Rosmierka, den 30^t Decbr. 1886.

Stawili się

1. Robotnik Peter Urbantzyk

2. Chałupnik Jan Jendryka, oba tu ztąd, od osoby znani i do sprawy zdatni.

Urbantzyk skarży Jendrykę, że ón miał powiadać, że Urbantzyka mieli w Strzelcach obic. Partaje się

tak ugodzili, że Urbantzyk Jendrykowi karę daruje, tylko ze Schiedsmańskie koszta zapłaci.

Przeczytano, przyjęto i podpisano.

2. Vorladungen 0.50, erhalten, Freihöfer

Peter Urbantzyk, Jochann Jendrika

a – u – s

Freihöfer, Schiedsmann

Revidirt am 11. Mai 1887, Sordon, Amtsgerichtsrath.

[nr 1056] p. 306 spr. 56 (1887) [protokół tylko w wersji polskiej]

Rosmierka, den 12^t Januar 1887.

Stawili się do ugody:

1. Chałupnik Michael Kapitza z Kadluba

2. Parobek Andreas Sapich z Jendrin, od osoby znani i do sprawy zdatni.

Kapitza skarży, że jego żona Josefa 5^{to} tego miesiąca szła z Strzeletz. Sapich iechał na saniach i jego

kónie przeiechały moję żonę, że się do śniega wywróciła.

Michael Kapitza zastąpi jego żonę, ponieważ powiada, że jest chora a nie mogła by tu z Kadluba przyiść.

Partaje się tak ugodziły, że Kapitza nie żąda, żeby Sapich był karany, ponieważ on nie na złość, lecz

tylko nie co nie posorności uczynił, tylko 3. Marki za drógi Kapitziowi i Schidsmanskie koszta zapłaci.

P: – p: – i pr:

Liquidation

2. schriftliche Vorladungen a 25 pf = 0.50 pf, erhalten, Freihöfer

Michael Kapitza, Andreas Sapich

a – u – s

Freihöfer, Schiedsmann

[nr 1057] p. 307 spr. 58 (1887) [protokół tylko w wersji polskiej]

Rosmierka, den 24^t März 1887.

Do dobrowolne ugody stawili się:

1. Zygodnik Josef Klyszcz

2. dto Anton Adamietz,

oba z Kadluba – Banatek¹¹⁰⁸, oba od persónie znani i do sprawy zdadni.

Josef Klyszcz skarży, że go Anton Adamietz 11^{go} Marca t. r. na Banatkach w karczmie, bez wszelakiej przyczyny przezywał kurwiarzę, ize ma dwie kurwy, a przytem zdwuch kieliszków gorzałki do twarzy wlał.

Partaje tak się ugodzili, że się Anton Adamietz obowiązuje 3. Marki za drógi Klyszczowi i Schiedsmanske kosztu zapłacić.

P: p: podpisano.

Joseph Klyszcz, Anton Adamiz

a – u – s

Freihöfer, Schiedsmann

Liquidation

2. Vorladungen a 25 pf = 50., erhalten, Freihöfer

Rozmierz (Rosmierz)¹¹⁰⁹ 1031

APOp, zesp. 62, sygn. 1031

1886-1911

[nr 1058] p. 41 spr. 64 (1886) [protokół dwujęzyczny, górna część niemiecka, dolna – polska]

Rosmierz, den 5 Decbr. 1886

Przed podpisaniem sędzią polubownym stawili się, znajomo i do dispozycyi zdatno;

1. koniarz Nikodem Damaszek, 43 lat mający,

2. stódołny Jan Popanda, 31 lat mający, oba ze Suchy.

p. Damaszek skarżył 27^{go} p. m., że go stódołny Jan Popanda w ten sam dzień w pańskiej marształni w Suskim folwarku około 7 godzinie rano przed świadkami około pięć razy grubym kosturkiem w bok i ramię udyrzył. Skarzyciel żąda ukarania.

Umowiwszy się zgodzili się tak, że obskarżony kosztu, t. j. 50 fenigów zapłaci.

v. – g. – u.

xxx Nicodemus Damaschek, Johann Popanda

Das vorstehender Vergleich deutsch u. polnisch vorgelesen werden, bescheinige ich.

M. Mross

a – u – s

Schreibg. für 2 Vorlad. = 50 Pf.

Steuer¹¹¹⁰, Schiedsmann

Revidirt am 10. Mai 1887, Sordon, Amtsgerichtsrath

¹¹⁰⁸ Banatki, Banattken – dziś Banatki Małe i Banatki Duże, przysiółek wsi Kadłub w powiecie strzeleckim.

¹¹⁰⁹ Początkowo Rozmierz z Grodziskiem stanowiły jeden okręg rozjemczy. W 1865 roku dla Grodziska stworzono odrębny okręg. W Rozmierzu rozpatrywano sprawy dla Rozmierza i Suchej. W 1887 roku okręg rozjemczy obejmuje również Grodzisko.

¹¹¹⁰ Eduard Steuer – główny nauczyciel i rozjemca z Rozmierza. Seminarium nauczycielskie ukończył w Głogówku w 1863 roku; *Schematismus der katholischen Volksschulen der Provinz Schlesien*, hrsg. von Ph. Deutschmann, H. Ziesche, Neustadt O/S. 1900, s. 236.

[nr 1059] p. 43 spr. 66 (1887)¹¹¹¹

Przed podpisaniem sędzią polubownym stawili się, znajomi i do dyspozycji zdadni:

1. Mariana Małyssek, 24 lat mająca, cera chałupnika Antonia Małyssek z Rozmierzy, za pomocą swego ojca.

2. Jan Koprek, 22 lat mający, z Rozmierzy, syn nieboszczyka chałupnika Jana Koprka.

Mariana Małyssek skarżyła za pomocą swego ojca 27^{go} przeszł. m., że ją Jan Koprek przed Cudową karczmą 26^{go} pr. m. wieczór około 8 godzinie przed świadkami 3 razy pięścią prał i kurwą przezywał. Jan Koprek mówi, że to nie prawda.

Zgoda była próbowana, ale nie przyszło do zgody.

To oświadczam z upewnieniem, że oskarżony pod podpisanego sędzię polubownego należy.

v. – g. – u.

Rozmierz, den 6 Januar 1887.

Steuer

Bescheinigung am 8 Januar cr. der p. Małyssek ertheilt.

Nota! Schreibg. f. d. Vorladungen 50 Pf.

Bothenlohn - 10 -

Bescheinigung - 25 -

= 85 -

[nr 1060] p. 50 spr. 76 (1888)

Rosmierz, den 22^{ten} April 1888

Przed podpisaniem sędzią polubownym stawili się, znajomo i do dyspozycji zdadni:

1. Katarzyna Tkocz, wycuźniczka ze Suchy, 40 lat mająca.

2. Alex Moczygamba, zegrodnik ze Suchy, 37 lat stary.

Katarzyna Tkocz skarżyła 12^{go} Kwietnia b. m., że ją Alex Moczygamba 11^{go} b. m. o pół ósmej wieczór w sieni jego dowiła. Dla zgody był dzisiaj termin. Obie party się stawili. Zgoda była sprobowana, ale nie przyszło do zgody.

To oświadczam z upewnieniem, że oskarżony pod podpisanego sędzię polubownego należy.

Schreibgebühren für die Vorladungen - 50 Pf.

Steuer. Sędzia polubnym.

29/5 88

[nr 1061] p. 50 spr. 77 (1888)

Rosmierz, den 18 Juli 1888.

Przed podpisaniem sędzią polubownym stawili się, znajomo i do dyspozycji zdadni:

1. zegrodnik Jozef Goczol, 40 lat mający, z Grodyska,

2. chałupnik Jan Ciomperlik, 33 lat mający, z Grodyska.

Jozef Goczol skarżył dnia 14^{go} Lipca b. r., że go chałupnik Jan Ciomperlik 4^{go} i 23^{go} p. m. na łące przy Grodysku około 5 godzinie po południu przezywał przed świadkami: „byku, kurwiorzu, złodzieju” i. t. Dzisiaj był termin dla zgody.

Oni zgodzili się tak, że oskarżony skarżycielowi za drogi 3 (trzy) Marki i koszta zapłaci.

p. p. p.

Joseph Goczol, Johann Ciomperlik

a – u – s

Steuer, Schiedsmann

Schreibg. f. d. Vorlad. 50 Pf.

Porto 05

55 -

¹¹¹¹ Miejsce i data sporządzenia protokołu znajduje się w końcowej jego części.

[nr 1062] p. 52 spr. 80 (1888)

Rosmierz, den 2 September 1888

Der Mühlscher Michael Notzon von hier, bekannt und dispositionsfähig, klagte am 28ten v. M., daß ihn der Dienstknecht Franz Podleschka von hier am 27ten v. M. in Notzonschen Mühlhause circa 9 Uhr Abends vor Zeugen geschlagen habe.

Behufs Herbeiführung der Sühne stand heut Termin an und es sind beide Partheien vorgeladen.

Es ist indes nur der Kläger erscheinen, der Verklagte aber ausgeblieben.

Dies wird mit dem bemerken attestirt, daß der Verklagte in dem Bezirk des unterzeichneten Schiedsmannes anfaßig ist.

Steuer

Na końcu terminu dostawił się też Franciszek Podleska, 23 lat mający i zgodził się z Michałem Notzon pod tym warunkiem, że 50 fenigów kosztów zapłaci.

v. – g. – u.

Michael Nocon, Franz Podlëska

v. w. ob.

Nota.

Schreibg. f. d. Vorlad. 50 Pf.

Steuer, Schiedsmann.

[nr 1063] p. 54-55 spr. 83 (1889) [protokół dwujęzyczny, górna część niemiecka, dolna – polska]

Rosmierz, den 24. Februar 1889

Przed podpisanym sędzią polubownym dostawili się:

1. zegrodnik Paweł Cichon, 65 lat stary, z Suchy, z swoim 17 letnym synem Franciszkiem.
2. Wyrobnik Ignatz Kleemann, 27 lat mający, ze Suchy; wszyscy znajomi i do dispozycji zdadni. p. Cichon skarżył 21 b. m., że Ignatz Kleemann 20^{go} b. m. w karczmie Wieńckowej w Suchy, wieczór [p. 55] około 1/2 11 godzinie kilka razy przy tańcu uderzył.

Dzisiaj był termin i obie party się dostawili. Zgodzili się tak, że Kleemann zapłaci 50 fenigów kosztów.

v. – g. – u.

Kleemann Ignatz, Paul Czichon, Franz Cichon

v. w. o.

Nota.

Schreibgebührene für die Vorladungen 50 Pf.

Steuer, Schiedsmann

[nr 1064] p. 55 spr. 84 (1889)

Rosmierz, den 3 Marca

Przed podpisanym sędzią polubownym dostawili się znajomi i do dispozycji zdadni:

1. Zegrodnik Franciszek Polaczek, 38 lat, z Grodiska
2. Chałupnik Franciszek Mróz, 33 lat, z Grodiska
3. Jego żona Emilie Mróz, 37 lat, z Grodiska.

Polaczek zkarżył 1 t. m., że Mróz i jego żona mieli 27^{go} p. m. w Wiesiołkowej karczmie i w domu przed świadkami około 4 godzinie po południu powiedzieć: „przekłety cygan, złodziej, kwóli niego straciłem 20 talarów”.

Dzisiaj był termin do zgody. Party zgodziły się tak, że obskarżeni koszta zapłacą, t. j. 80 fenigów.

v. – g. – u.

Franc Polaczek, Franz Mross, Emilie Mross

a – u – s

Steuer

Nota.

Schreibgebühren für die Vorladungen - 50 Pf.

Porto - - 30 -

= 80 -

[nr 1065] p. 58 spr. 89 (1889)

Rosmierz, den 26. Juni 1889

Przed podpisaniem sędzią polubownym stawili się znajomo i do sprawy zdadni:

1. siodłak Antoni Greipel, 35 lat mający, z Grodiska,
2. chałupnik Jozef Dombrowski, 65 lat mający, z Grodiska.

Greipel skarżył 20^{go} b. m., że go Dombrowski 19. b. m. w karczmie u Wiesiołka w Grodisku o 4 godzinie po południu przed świadkami następującymi słowami obraził: „lunczy, chwancie” i.t.d.

Dzisiaj dla zgody jest termin.

Obie party się stawili i zgodzili się tak, że każda parta 25 finigow kosztow zapłaci.

v. – g. – u.

Anton Greipel, Joseph Dombrowsky

a – u – s.

Steuer

Nota

Schreibg. f. die Vorl. 50 Pf.

[nr 1066] p. 61 spr. 93 (1890)

Działo się w Rozmierzy, dnia 11. Maja 1890

Przed podpisaniem sędzią polubownym dostawili się znajomo i do dispozycji zdadni:

1. zegrodnik Jan Smykalla, 33 lat mający,
2. Wycużnik Szczepan Podleśka, 65 lat mający, oba z Grodiska.

Mój zięć Szczepan Podleśka jest przez wyrok sądu krajowego¹¹¹² w Opolu od 17 Lutego 1890 dla skaliczenia ciała i dla groźby na 4 miesiące więzienia wydany czyli osądzony i ten rozsądek dostąpił władzy prawa.

Mój zięć myśli prośbę do Najjaśniejszego cesarza Niemieckiego i króla pruskiego¹¹¹³ poddać, aby mu była kara więzienia z łaski darowana albo w łagodną karę w pieniądzech obroconą. Ja odpuściłem mojemu zięciowi wszystko, co mi złego uczynił. On pożałował swój występek i prosił mię o odpuszczenie, pokazując wielki żal i upewniając, że się przez swoją złość już nigdy nie da do nieprzystojnego obchodzenia naprzeciwko mnie zwać, ale mnie chce od terazniejszego dnia jako ojca mieć.

Ja wierzę mojemu zięciowi i złączę moję prośbę z prośbą mojego zięcia, żeby Najjaśniejszy Cesarz Niemiecki i Król Pruski łaskawie raczył karę więzienia darować albo w karę pieniędzy obrócić.

P. P. P.

Stefan Podleśka, Johann Smykalla

a – u – s

der Schiedsmann Steuer

Nota

Bescheinigung 25 Pf.

Bescheinigung hast der Joh. Smykalla ertheilt.

[nr 1067] p. 72 spr. 108 (1891)

Rosmierz, den 28. October 1891

Przed podpisaniem sędzią polubownym dostawili się znajomi i do dispozycji zdadni:

1. zegrodnik Adam Długosch, 33 lat mający, z Grodiska.
2. karczmarz Jakub Bieniek, 67 lat mający, z Grodiska.

Adam Długosch rzekł: 29. Sierpnia stała się w karczmie Bienkowej w Grodisku między mną, Jakubem Bienkiem, jego synem Jacek i j. kobietą od Jakuba Bienka bitwa. Dla tego oskarżyłem Jakuba Bienka, jego syna i jego kobietę u statsanwalt (Staatsanwalt). 19 Listopada b. r. ma być dla tego pierwszy termin w wielkich Strzelcach. Na prośbę Jakuba Bienka wezmę moję skargę pod tym warunkiem nazad, że on wszystkie koszta i moje drogi, com w téj rzeczy miał, zapłaci. Jakub Bieniek jest na tem zakontent i obowiązuje się koszta za swojego syna i swoją kobietę zapłacić.

p. p. p.

Adam Długosch, Jakub Bieniek

¹¹¹² Królewski Sąd Krajowy w Opolu (Königliches Landgericht Oppeln).

¹¹¹³ Wilhelm II Hohenzollern.

a – u – s

Steuer, Schiedsmann

Ausfertigung ertheilt am heutigen Tages dem Jacob Bieniek.

Nota, Ausfertigung – 25 Pf.**[nr 1068]** p. 74 spr. 110 (1891)

Rosmierz, den 13. Decbr. 1891

Przed podpisaniem sędzią polubownym dostawili się znajomi i dispozyyci zdadni:

1. chałupnik Paul Bregulla, 33 lat mający, z Grodiska,

2. chałupniczka Johanna, poślubiona Martin Nieświetz, 31 lat stara, z Grodiska. Jój mąż znajduje się we więzieniu.

Bregulla skarżył 29. Listopada cr., że Johanna Nieschwietz 22. Listopada cr. przed świadkami przed swoim podworkiem około 3. godzinie po południu rzekła, że fałszywie przysięgł i marchew ukradł. Dzisiaj był termin i obie party się dostawiły.

One się zgodziły tak, że Johanna Nieschwietz koszta, t. j. 60 fenigów zapłaci.

p. – p. – p.

Paul Bregula, Johanna Nieswietz

v. w. o.

Steuer, Schiedsmann

Nota.

Für die 2 Vorlad. – 50 Pf. Schreibgeb.

Porto – 10 –

= 60 –

[nr 1069] p. 77 spr. 113 (1892) [protokół dwujęzyczny, górna część niemiecka, dolna – polska]

Rosmierz, den 16. October 1892

29^{go} Września r. skarżyła Marcyana Schlappa, małżonka wyrobnika Franciszka Schlappy z Suchy, pi-sewnie, że 29 Września b. r. chałupnik Franciszek Szczeponek ze Suchy, jak po terminie przed sądem w Strzelcach w jednej rzeczy kary naprzeciwko oskarżonego, w którym ona była za świadka, z scho-dów ratuża w Strzelcach zszedł, około 10 godziny rano, groził skarżycielce kosturkiem, mówiąc: „Tyś fałszywie na mnie przysięgała, ty będziesz na mnie pamiętać”.

Dla zgody stawili się dzisiaj na zaproszenie podpisanego:

1. małżonka wyrobnika Marcyana Schlappa, 31 lat mająca, z swoim mężem Franciszek Szlappa z Suchy,

2. chałupnik Franciszek Szczeponek, 31 lat mający, z Suchy, znajomi i do dispozyyci zdadni.

Oni się zgodzili tak, że się oskarżony obowiązuje koszta, t. j. 60 fenigo¹¹¹⁴ zapłacić.

v. – g. – u.

Franz Szczeponek, Marcyjanna Szlappa, Franz Schlappa

v. w. o.

Steuer, Schiedsmann

[nr 1070] p. 79 spr. 116 (1892)

Rosmierz, den 11. Februar 1893

Przed podpisaniem sędzią polubownym stawili się znajomo i do dispozyyci zdadni:

1. zegrodnik Martin Pasternok z Grodiska, 49 lat stary,

2. zegrodnik Szymon Ochwat z Grodiska, 54 lat stary.

Pasternok skarżył 1. b. m., że Ochwat 31. prz. m. w karczmie u Pakosza w Grodisku około siódmej godzinie przed świadkami rzekł, żeby poradził Pasternoka do więzienia przywieść, gdyby chciał.

Wdzisiajszym terminie zgodzili się tak, że Ochwat koszta, t. j. 60 f. zapłaci.

p. p. p.

Martin Pasternok, Simon Ochwat

v. g. u.

Steuer, Schiedsmann

¹¹¹⁴ Błądnie zam. fenigów.



Nota

Schreibgebühre für die Vorl. 50 Pf

Porto 10

60

Ausfertigung dem p. Pasternok am 8. März 1893 ertheilt.

[nr 1071] p. 82 spr. 120 (1893)

Rosmierz, den 27. August 1893.

Przed podpisaniem sędzią polubownym stawili się

1. młynarz Anton Piossek, 53 lat mający, z Grodyska;

2. siodlaczka Franciszka Bieniek, 36 lat mająca, z Grodyska. Mąż jej nie mógł przyjść do terminu, ponieważ w więzieniu siedzi.

Anton Piossek skarżył 22^{go} t. m., że Franciszka Bieniek go 17^{go} t. m. przed świadkami o 3 godzinie po południu na jej polu kurwiarzem przeżywała.

Dzisiaj dla zgody jest termin i stawili się obie party. One są znajome i do dyspozycji¹¹¹⁵ zdadni.

One się tak zgodziły, że Franciszka Bieniek kosztą, t. j. 60 fenigów zapłaci.

v. g. u.

Franciszka Bieniek, Anton Piossek

a – u – s

Steuer, Schiedsmann

Schreibgeb. für die Vorl. 50 Pf

Porto - 10

60 -

[nr 1072] p. 83 spr. 121 (1893)

Rosmierz, den 27. August 1893.

Przed podpisaniem sędzią polubownym stawili się

1. chałupniczka Mariana Urbanczyk, 56 lat mająca, z Grodyska, z swoim mężem Philipp Urbanczyk.

2. Franciszka Bieniek, siodlaczka z Grodyska, 36 lat mająca. Jej mąż nie mógł przyjść do terminu, bo siedzi we więzieniu.

Wszystkie osoby były znajome i do dyspozycji zdadni.

Mariana Urbanczyk skarżyła 21go t. m. za pomocą swojego męża, że Franciszka Bieniek 17^{go} t. m. na swoim polu około 3 godzinie przed świadkami rzekła, że skarżycielka bestią i że ona przez nieporządne, grzeszne życie swoją chałupę zarobiła.

Dzisiaj dla zgody jest termin.

Party się tak zgodzili, że Franciszka Bieniek się obowiązkuje kosztą i za drogi skarżycielce do kupy 2 M. 60 f. zapłacić.

p. p. p.

Franciszka Bieniek, Maryina Urbanczyk, Filip Urbanczyk

a – u – s

Steuer, Schiedsmann

Schreibgeb. f. d. Vorlad. 50 Pf

Porto - 10

60 -

Eine Ausfertigung ist der Mariana Urbanczyk am 18. Septbr. 1893 zum Zweck der Zwangsvollstreckung ertheilt worden.

[nr 1073] p. 87-88 spr. 126 (1894)

Rosmierz, den 15 Juli 1894.

Przed podpisany sędzią polubownym dostawili się znajomo i do dyspozycji zdadni:

¹¹¹⁵ Błędnie zam. dyspozycji.

1. komornik Walentin Brommer, 54 lat, ze Suchy,
 2. syn zegródnika imieniem Franz Mutz, 21 1/2 roku mający, ze Suchy.
 Walentin Brommer skarżył dzisiaj, że p. Mutz dzisiaj jego 12-letniego syna Jakuba dwa razy [p. 88] na polu przy Notzoniowym młynie w Suchy około 9 godzinie biczyskiem zepął, tak że noga była opuchniona.
 Dla zgody był termin dzisiaj.
 Party się zgodzili tak, że Mutz trzy Marki do ubogiej kasy w Suchy i koszta zapłaci.
 v. g. u.
 Franz Mutz, Walętin Bromer
 v. w. o.
Keine Kosten
 Steuer, Schiedsmann

[nr 1074] p. 91 spr. 130 (1894)
 Rosmierz, den 19. August 1894
 Przed sędzią polubownym dostawili się:
 1. cera komorniczki Jozefy Urbanczyk imieniem Agatha Urbanczyk z Grodiska, 22 lat stara.
 2. komornik Jozef Goczol z Grodiska, 39 lat mający. Wszyscy byli znajomi i do dispozycji zdadni.
 Agatha Urbanczyk skarżyła 1. t. m., że 29. p. m. Jozef Goczol ją na drodze w Grodisku około 4 godzinie następującymi słowami przezywał: „motyka, kraka” etc. przed świadkami.
 Dzisiaj dla zgody jest termin.
 Party tak się zgodzili, że Jozef Goczol trzy Marki do ubogiej kasy do Grodiska, jedną Markę za drogę karzycielce i 60 Pf. kosztów zapłaci.
 p. p. p.
 Agata Urbanczyk, Joseph Goczol
 v. w. o.
 Steuer
Nota
 Schreibg. f. d. Vorlad. 50 Pf
 Porto 10 -
 60 -

[nr 1075] p. 95 spr. 135 (1895)
 Rosmierz, den 5. Mai 1895.
 Przed podpisanym sędzią polubownym dostawili się, znajomo i do dispozycji zdadni:
 1. chałupnik Ludwig Oczko z Rozmierzy, 35 lat mający
 2. gbur Jan Przybysz i jego małżonka Marya 38 i 29 lat mające, z Rozmierzy.
 Oczko skarżył 28^{go} p. m., że Jan i Marya Przybysz go 25^{go} p. m. przed świadkami na jeich placu około 1 godzinie przezywali: „złodzieju, lumpie” i t. d.
 Dzisiaj jest dla zgody termin. Zgodzili się tak, że Przybyszowie koszta, t. j. 60 f. zapłacą.
 p. p. p.
 Ludwig Oczko, Johann Przibysz, Marie Przibysz
 v. w. o.
 Steuer, Schiedsmann

[nr 1076] p. 103-104 spr. 144 (1895)
 Rosmierz, den 6. October 1895.
 Przed podpisanym sędzią polubownym dostawili się, znajomo i do dispozycji zdadni:
 1. siodlak Theodor Steindor, 34 lat mający,
 2. wycuźnik Wojciech Steindor, 56 lat mający,
 3. wycuźniczka Konstantina Steindor, 34 lat mająca; wszyscy z Rozmierzy.
 27^{go} prz. m. przysli Wojciech i Konstantina Steindor i Theodor Steindor dla wspólnego obrażenia do podpisanego.
 Theodor Steindor skarżył, że Konstantina Steindor 25^{go} p. m. wieczór o 6 godzinie na placu jéj przed

świadkami powiedziała, że Theodor Steindor swoją matką zeznał. Wojciech i Konstantine Steindor zaś skarżyli, że Theodor Steindor w ten sam dzień i w tej samej godzinie [p. 104] i też na jej placu przed świadkami „trąba piorunska” etc. przezywał.

Dzisiaj zgodzili się tak, że każda parta połą koszty ponosi.

p. p. p.

Theodor Steindor, Steindor Ale[nieczyt.], Konstantine Steindor

v. w. o.

Steuer, Schiedsmann

Nota

Schreibgeb. f. d. Vorlad. 50 Pf.

[nr 1077] p. 110-111 spr. 150 (1896)

Rosmierz, den 8. November 1896

[protokół niemal w całości po niemiecku, tylko ostatnie zdanie po polsku]

Na końcu ugodzili się tak, że Franciszek Szczeponek 50 fenigów kosztów zapłaci.

p. p. p.

Franz Szczeponek, Alexander Smykalla

v. w. o.

Steuer, Schiedsmann

Für die Vorlad. 50 Pf.

[nr 1078] p. 112 spr. 151 (1897)

Rosmierz, den 3. März 1897.

Przed podpisaniem sędzią polubownym dostawili się, znajomo i do dyspozycji zdadni:

1. chałupnik Josef Kleszcz, 43 lat mający

2. wdowa Jadwiga Kolibaba, 46 lat mająca, obie z Rozmierzy.

Kleszcz skarżył 25. Lutego b. r., że Hedwig Kolibaba 25. Lutego b. r. jego 12 letnią córkę Franciszkę na polu przy wsi w Rozmierzy około 3 godzinie po południu przed świadkami uderzyła i przezywała: „bestyo” etc.

Dla zgody jest dzisiaj termin. Obie party zgodzili się tak, że Jadwiga Kolibaba 50 fenigów kosztów zapłaci.

p. p. p.

Joseph Klyszcz, Hedwig Kolibaba

v. g. u.

Steuer, Schiedsmann

Nota

Schreibgebühren f. d. Vorlad. 50 Pf.

[nr 1079] p. 119 spr. 158 (1897)

Rosmierz, den 12. September 1897.

Przed podpisaniem sędzią polubnym dostawili się, znajomo i do dyspozycji zdadni:

1. komorniczka wdowa Eva Szczeponek, 62 lat mająca

2. chałupniczka Juliana Szczeponek, 62 lat mająca, z swoim mężem Jan Szczeponek, wszyscy z Suchy. Eva Szczeponek skarżyła 27. p. m., że Juliana Szczeponek ją 24 p. m. około 8 godziny rano przed świadkami w sieni Jacka Szulca w Suchy zepnęła.

Dzisiaj dla zgody był termin. Próbowano się ich zgodzić, ale bez skutku.

Dies wird mit dem Bemerken bescheinigt, daß die Verklagte im Bezirke des unterzeichneten Schiedsmannes ansäßig ist.

Steuer, Schiedsmann

Nota

Schreibgeb. f. d. Vorl. 50 Pf.

Bescheinigung 25 -

Bescheinigung in deutscher Sprache der Eva Szczeponek am 19. Septbr. 1897 ertheilt.

[nr 1080] p. 135 spr. 175 (1899)

Rosmierz, den 19. März 1899

Przed podpisany sędzią polubownym stawili się, znajomi i do dispozycji zdadni:

1. siodlak Jozef Zimon, 37 lat mający,
2. siodlak Michał Gawlik II, 38 lat mający; obaj z Rozmierz.

Jozef Zimon skarżył 13. Marca b. r., że go Michał Gawlik 1. Stycznia 1899 około 7 godzinie po południu u tutajszego kupca Franca Skrzypczyka w izbie przed świadkami przyszedłszy do Skrzypczyka obraził, mówiąc:

1. Wyście wszyscy głupcy,
2. Twoje chłopcy na mojem życie krowy paśli,
3. Tyś sam raz swoje krowy gnał i je do mojego żyta wygnał.
4. Wyście tu pili sznaps i piwo.

Dla zgody był dzisiaj termin i obie party się stawili. Zgoda była probowana, ale nie przyszło do zgody. To oświadczam z upewnieniem, że obskarżony pod podpisanego sędzię polubownego należy.

Steuer, Schiedsmann

Nota

Schreibg. für die Vorlad. 50 Pf

Porto 10

Bescheinigung 25

85 -

Bescheinigung dem Kläger am 21.3.99. ertheilt.

Revidirt.

G. Strehlitz dem 6. Mai 1899

Kgl. Amtsgericht

Viedemann

Rožniątów (Rosniontau)¹¹¹⁶ 62/772

APOp, zesp. 62, sygn. 772
1884-1911

[nr 1081] p. 16 spr. 23 (1887)

Rosniontau, dnia 10^{go} Czerwca 1887.

Dostawiwszy siń dzisai przed podpisaniem Sędzią polubowny

1. Dziewczyna Ludwine Krawietz
2. Dziewczyna Constantine Nowak z jejem Oycem Stefan Nowak; za przistępnika dla Ludwine Krawietz był Zygrodnik Michael Pasur powołany, frzyńczy z Rosniontowa, znajomy i wstanie dispozicje. Dziewczyna Ludwine Krawietz uskarża siń, ize Dziewczyna Constantine Nowak dnia 30^{tego} Maja tego roku w przytomności Swiadkow oną posóndzała, ize ona karzdoń Noc ze Synem Gospodaza spi. Constantine Nowak mowieła, ize Ludwina Krawietz onei otym sama rosprawiała, albo i to sama mowieła. Ugoda była między obioma probowana, ale było darymnie, a nie stała się ugoda.

50 Pf. kostow pisanania otrzymano.

Herzel, Sędzia polubowny

[nr 1082] p. 17 spr. 24 (1887)

Rosniontau dnia 18go Grudnia 1887.

Dostawiwszy siń dzisai przed podpisaniem Sędzią polubowny

Wdowa Johanna Klimek z jejem Synem Viencent Klimek z Rosniontowa i uskarża siń ize Uzendnig gospodarstwa Eduard Pyka tagze z Rosniontowa, jejego Syna Viencent Klimek dnia 20tego Paz-

¹¹¹⁶ Rożniątów i Szymiszów stanowiły jeden obwód rozjemczy.

dziennika tego roku, bes winy, w przitomności Swiatkow, dwarazę w Gembę Rękom, a dwarazę pod kolana, a ras w plecą Kiem uderzył.

Uzendnig Eduard Pyka był na dziszieszy dzyń pisewnie do Terminu powołany, ale siń jednak niedostawioł. Zględem tego Ugoda nie mogła bycz probowana i jest do sądu zlycona.

Wykas spisania jest zaras udzielony. 75 Pf. kostow pisania otrzymano.

Herzel, Siedzia polubowny.

24/5 88¹¹¹⁷

[nr 1083] p. 17-18 spr. 25 (1888)

Rosniontau, dnia 5^{tego} Listopada 1888.

Na pisewne powołanie dostawiwszy sin dzisai przed podpisaniem Siedzią polubowny:

1. Wycuznik Stefan Nowak

2. Wycuznik Mathias Habasch.

Żona Mathiasa Habasch tagrze do terminu była powołana, ale sin niedostawieła.

Obojga z Rosniontowa, znajomy i wstanie dispozicije:

Wycuznik Stefan Nowak uskarża siń, iż Wycuznik Mathias Habasch a żona jego Mariana Habasch, rodzona Pollaczek, onego Czarownikiem poprzezywali, iż im Krową poszarowau, co bes pareń dni mleka używacz niemogli, [p. 18] a on tego nieuczynioł. Mathias Habasch ale nato odpowiada, iż p. Nowak mu som w isbie jego powiadał, iż ón take żeczy srobicz poradzi, byle siń gmachu whyczioł¹¹¹⁸.

Ugoda była miendzy obioma probowana, ale było darymnie, a nie stała siń ugoda.

50 Pf. kostow pisania otrzymano.

Herzel, Siedzia polubowny.

Rev. am 28.5.1889, Sordon, Amtsgerichtsrath.

[nr 1084] p. 24 spr. 34 (1891)

Rosniontau dnia 24^{ego} Maia 1891.

Dostawiwszy sin dzisai przed podpisaniem Siedzią polubowny

1. Maschyniasz Joseph Pasur z Wielkiego Volwarku¹¹¹⁹

2. Hałubnik Jacob Koziolek z Rosniontowa,

oba dwa znaiony i wstanie dispozicje.

Maschyniasz Joseph Pasur uskarża siń, że Hałubnik Jacob Koziolek dnia 20^{tego} Maia tego Roku w przitomności Szwiatkach i Pomieszkaniu tego Szwiatka Odbieraczym uwinował. Hałubnik Koziolek mowi, iż on go Odbieraczym nie posondza, tylko sin zapytau, jeżeli sin tam jaky Kurczyńta szudze¹¹²⁰ niesnadły¹¹²¹.

Ugoda była miendzy obioma probowana i stała siń nastempuioncza Ugoda.

Koziolek prosioł Pasura oprzebaczynie, podjoń Koszta tego Terminu i obowionzau sin naswoje Koszta ras w Wielko Strzelecky Krysowy Gazeczcie tyń Obrazyń odwołacz.

Przeczytano. Przisnano i Podpisano

Joseph Pazur, Jakob Koziolek.

75 Pf. kostow pisania otrzymano.

a. u. s.

Herzel, Schiedsmann

[nr 1085] p. 26 spr. 36 (1891)

Rosniontau dnia 27 Maia 1891.

Dostawiwszy sin dzisai przed podpisaniem Siedzią polubowny.

1. Zygrodnik Peter Habasch

2. Dziewczynyna Mariana Guzych;

za przistepnika dla Mariana Guzych był Zygrodnik Michael Pasur powołany; frzyszczy z Rosnionto-

¹¹¹⁷ Dopisek na marginesie.

¹¹¹⁸ Chwył.

¹¹¹⁹ Wielki Folwark, Gross Vorwerk – folwark należący do zamku w Strzelcach Opolskich.

¹¹²⁰ Cudze.

¹¹²¹ Nie znalazły.

wa, znajomy i wstanie dispozicje. Zygodnik Peter Habasch uskarża się, iżego Dziewczyna Mariana Guzych dnia 23^{tego} tego Miesiaca w przitomności Swiatkow Psiarą poprzeżywała.

Ugoda była między obioma probowana i stała się Ugoda: Mariana Guzych prosiła Petra Habasch o przebaczenie a podjona Koszta tego Terminu.

Przeczytano, prziznano i podpisano.

75 Pf. kostow pisania otrzymano.

Peter Habash, Mariana Guzik

a. u. s.

Herzel, Schiedsmann

[nr 1086] p. 29 spr. 40 (1892)

Rozniewótau dnia 13^{tego} Wrzesienia 1892.

Dostawiwszy się dzisiaj przed podpisaniem Sędzią polubowny

1. Robotnik Philipp Mikolaschek

2. Parobek Johann Szczeponek,

oba dwa z Rozniewótauwa znajomy i wstanie dispozicje. Robotnik p. Mikolaschek uskarża się, iż Pa-
rodek Johann Szczeponek dnia 3go tego Miesionca w przitomności Swiatkow powiedzau, iż on do
Amtsvorstejera ozarty saschel i tam się porzigacz i posracz miał. Johann Szczeponek mowi, iż on to
odjednego Chłopa słyszau, który tam w urządzie był.

Ugoda była między obioma probowana i stała się Ugoda: Szczeponek prosił Mikolaschka o przeba-
czenie a podjął Koszta tego Terminu.

Przeczytano, prziznano i podpisano.

Fillipp Mikolaczek, Johann Szczeponek.

75. Pf. kostow pisania otrzymano.

a. u. s.

Herzel, Schiedsmann

Rev. am 31.5.1893, Sordon, Amtsgerichtsrath.

[nr 1087] p. 32 spr. 43 (1894)

Rozniewótau dnia 4^{tego} Stycznia 1894.

Przed podpisaniem Sędzią polubowym dostawiwszy się dzisiaj

1. Hałupnik i Mularz Jacob Kosolek

2. Komornik i Robotnik Johann Czernia,

oba dwa z Rozniewótauwa, znajomy i wstanie dispozicje.

Hałupnik Jacob Kosolek uskarża się, iż Komornik Johann Czernia dnia 26^{tego} Grudnia 1893 onego
w przitomności Swiatkow posondzau, iż on nietylko z Lasa kradnie, ale też i przed dwioma Latni
s Pańskigo pola Łowsa ukrad a na forze dodom prziwios. p. Czernia się przisnau, iż to powiedzau,
ale iż on powiadau, iż muto jedna Dziewczyna powiedzała.

Ugoda była między obioma probowana i stała się Ugoda. Johann Czernia prosił Kosiolka o przeba-
czenie, podjął korszta tego Terminu i obowionzau się Kosolkowi 65. Pf. za zmudzone połdnia Ro-
boty zapłaczic.

Przeczytano, prziznano, i podpisano.

Jakob Koziolok, Johan Czernia

75 Pf. kostow pisania otrzymano.

a. u. s.

Herzel, Sędzia polubowy

[nr 1088] p. 34 spr. 45 (1894)

Rozniewótau dnia 7go Kwietnia 1894.

Przed podpisaniem Sędzią polubowym dostawiwszy się dzisiaj:

1. Zameńżna Franziska Misch

2. Johanna Bartodzyę zięciem mężem Ignatz Bartodzyę

frzyżczy z Rozniewótauwa, znajomy i wstanie dispozicje.

Franziska Misch uskarża się, iż Johanna Bartodzyę dnia 2go tego Miešionca oneń w przitomno-
ści Swiatkow posondzyła, iż ona się ziednem pachółkiem przed końskiem hlewem rano o koło 4^{ty}

Godzinie jachrała¹¹²².

Johanna Bartodzyę mowi, że ona tego niepowiadała przed żadnemi czudzymi Ludzmi, jeno tylko swojemu Meńżowi powiedzała, iż joń tam ziednem stocz¹¹²³ widzała.

Ugoda była między obioma probowana i stała się Ugoda. Johanna Bartodzyę prosiła Franziski Misch oprzebaczenie, podjena korszta tego Terminu i obowionzała się przed Myńżem Franziski Misch'ki powiedziecz, że tobyła nieprawda, że ona niecz niewidzała. Jeżeli by tego odwołania Bartodzyęka nieuczyniela, to jest Misch'ze wolno tam sprawam do Sońdu oddzac.

Przeczytano, przisnano i podpisano.

Fransiska Mish, Johanna Barthodziej, Ignatz Rarthodziej¹¹²⁴

75 Pf. kostow pisaniana¹¹²⁵ otrzymano.

a. u. s.

Herzel, Schiedsmann

Rev. 7/7 94. pro St. F. Ebr

Revidirt Gr. Strehlitz d. 1. 7., Kgl. Amtsgericht, Dauermann [?]

[nr 1089] p. 36 spr. 48 (1895)

Rosniontau dnia 26^{ego} Kwietnia 1895.

Przed podpisaniem Sędziom polubwym¹¹²⁶ dostawiwschy dzisiaj.

1. Dziewczyna Susanna Materok

2. Parobek Robert Gawlik;

za Przistempnika dla Susanny Materok był jej Schwager Bernhard Misch powołany, fszyscy z Rosniontowa, znajomi i wstanie dyspozycyje.

Dziewczyna Susanna Materok uskarza się, iż Parobek Robert Gawlik dnia 7^{ego} tego Mjesiēcza w przitomności Swiadkow bes fszelki winy raz wgębę joń uderzoł, asz siń rasem krwiō załała. p. Gawlik mowięc, że ona się jusz dawni śniego pośmiewała i wten som dziń zaiś roś na niego wołała.

Ugoda była między objoma probowana i stała się ugoda.

Robert Gawlik prosił Dziewczyny Materok o przebaczenie, podjoł Koszta tego Terminu i na żądanie tej Dziewczyny Materok Markę Pieńiędzy na powiększynie parafialnego Koscioła w W. Strzelcach płacic ma.

Przeczytano, prziznano, i podpisano.

Susanna Matterok, Robert Gawlik, Bernhard Misch

75 Pf. Kosztow pisania otrzymano.

a. u. s.

Herzel, Schiedsmann.

[nr 1090] p. 40 spr. 53 (1896)

Rosnionta¹¹²⁷ dnia 21teg Stycznia 1896.

Przed podpisaniem Sędzią polubowyę dostawiwszy siń dzisiaj

1. Dziewczyna Cecilia Lempa.

2. Zegrodniczka Barbara Jelito

zijeń Meńżem Anton Jelito;

za Przistempnika dla Cecilie Lempa był Siodłak Lorenz Pischczan powołany;

frzysczy z Rosniontowa, znajomi i wstanie dispoziczye

Dziewczyna Cecilia Lempa uskarza się, iż Zegrodniczka Barbara Jelito dnia 12^{teg} tego Miesiończa nanień wprzitomości Swiatkow wołała, „ta Motyka, niech ona swojeń Motykań wołzy a nie moje Masło, ta Kurwa, ten Giesd, bo ona mi Masło krađła”.

Barbara Jelito mowi, iż by ona tego niebyła mowieła, keby ten jeden Swiadek nieboł powiedzau, iż

¹¹²² 'odbywała stosunek seksualny'.

¹¹²³ Stać.

¹¹²⁴ Błędnie zam. Barthodziej.

¹¹²⁵ Błędnie zam. pisania.

¹¹²⁶ Błędnie zam. polubowym.

¹¹²⁷ Błędnie zam. Rosniontau.

p. Lempa powiadła¹¹²⁸, iże ona i Gromliczką¹¹²⁹ ukradła.

Ugoda była między objoma probowana i stała się ugoda.

Barbara Jelito podjęła Koszta tego Terminu i nażądanie tej p. Lempa 3. m. do Kasy ubogich zapłaciła.

Przeczytano, przisniano i podpisano.

Cecilia Lempa, Barbara Jelito, Anton Jelito

75 Pf. Kosztów pisania otrzymano.

a. u. s.

Herzel, Schiedsmann.

[nr 1091] p. 43 spr. 56 (1897)

Rosniontau dnia 19^{tego} Maia 1897.

Przed podpisaniem Sędzią polubowycę dostawiwszy się dzisiaj:

1. Robotnik Albert Gawlik ze swojej Zonoń Mariana Gawlik, rodzona Wollny.

2. Robotnik Robert Gawlik;

frzyszy z Rosniontowa, znajomi i wstanie dispozyccye.

Robotnik Albert Gawlik uskarża się, iże Robotnik Robert Gawlik dnia 15^{tego} tego Miesioncza wieczornem czasem, na drodze wieski, przes w szelki winy donjego przistompił i wołał „ty Pieronie przeklynty”, i potem mię ujon za klapy u zaketa atak mie rwał, asz mi Guziki u Zaketa i koszule pourywał. Potem do mój Żony, która kumnie przibiegła, mie do Domu za reńken cziońgła, skorzoł, za hustkę u whyczol i scharpał, asz ten hustkę szni serwał a okropnie nanią klon a pieronowau.

Obskarzony Robert Gawlik mowioł, iże boł napity, a Skarżiczel go miał w Gembą uderzicz, a Żona Skarżiczela miała ras powiedzcz, iże on jest Lichwiasz a wniezapłaconych Botah hodzi.

Ugoda była między niemi probowana i stała się ugoda.

Obskarzony Robert Gawlik podjon kosza tego Terminu i nażońdań Żony Skarżiczela dwie marki Piędzy na powięgshynie parafialnego kosczoła w W: Strzelcach zapłacił.

Przeczytano, przisniano i podpisano.

Albert Gawlik, Marianna Gawlik, Robert Gawlik

75 Pf. Kosztów pisania otrzymano.

a. u. s.

Herzel, Schiedsmann

[nr 1092] p. 50 spr. 63 (1898)

Rosniontau dnia 2^{tego} Czyrwca 1898.

Dostawiwszy się dzisiaj przed podpisaniem Sędzią polubowycę

1. Wycuźnik Mathias Habasch

2. Hałupnik Anton Pasur,

oba dwa z Rosniontowa, znajomy i wstanie dispozyccye.

Wycuźnik Matthias Habasch uskarża się, iże Hałupnik Anton Pasur dnia 2^{tego} Kwietnia tego Roku, onego w przitomności Swiatkow dwarazyn sztuhał, as na Ziemię upad, potem popad Nasidło a hcział go uderzicz, a zaczoł go przezywacz „ty pieroński Kurwiolzu, tys jest Kurwiolusz, bo masz trzy Żony”.

Anton Pasur mowi, iże by ongo nieboł przezywał i posztuwał, ale on onego i jego Robotnikow w robocze sterował, a on go tysz nieskarzoł, ani go skarżycz niebyńdze.

Ugoda była między obioma probowana i stała się ugoda. Anton Pasur prosił Habascha o przebaczenie i podjon kosza tego Terminu.

przeczytano, przisniano i podpisano.

75 Pf. Kostów pisania otrzymano.

Matusz Habas, Anton Pazur

a. u. s.

Herzel, Schiedsmann

¹¹²⁸ Błędnie zam. powiadła.

¹¹²⁹ Gromniczkę?

[nr 1093] p. 51 spr. 64 (1899)

Rosniontau dnia 27^{tego} Stycznia 1899.

Dostawiwszy siń dziśai przed podpisaniem Sędzią polubowę

1. Strozowa Johanna Sklarek, rodzona Fridrich

2. Jei Mónż Franz Sklarek

3. Robotniczka Marianna Wenzel,

wrżyszy z Rosniontowa, znajomy i wstanie dispoziczyę.

Johanna Sklarek uskarża sin, że Robotniczka Marianna Wenzel dnia 23^{tego} Grudnia roku 1898 w przitomnoscy Swiatkow powiedziała, że ona (Johanna Sklarek) i sgory Rżane¹¹³⁰ otręmy ukradła. p. Wenzel mowi, że ona tego niepowiadała, że to Johanna Sklarek te Otręby ukradła, jeno że i seń z Gory straczyły.

Ugoda była między objoma probowana i stała sin ugoda. Marianna Wenzel prosiła Johannyni Sklarek oprzebaczyńie, i podjęła kosza tego Terminu.

przeczytano, przisnano i podpisano.

75 Pf. Kostow pisania otrzymano.

Johanna Sklarek, Franz Sklarek, Mrnaę¹¹³¹ Wenzel

a. u. s.

Herzel, Schiedsmann

[nr 1094] p. 58 spr. 71 (1901)

Rosniontau dnia 14^{tego} Maia 1901.

Dostawiwszy sin dziśai przed Seńdzią polubowę

1. Stroż Carl Pasur

2. Parobek Johann Gawurek z jego Ojcem Bernhard Gawurek, frżyszy z Rosniontowa, znajomy i wstanie dispoziczyę.

Stroż Carl Pasur uskarża się, że Parobek Johann Gawurek dnia 4^{tego} Maja tego Roku w przitomnoscy Swiatkow na niego wołał „ty przeklenty, pieroński Spocze¹¹³², ty nie patrzisz wachy, jeno siedzisz przityh przeklentyh Dziewach, bo kebys wachował, to bys wiedzau, kto czy te Wrota potatral¹¹³³. A jag cziń w placzu dopadniemy, to czy tele napierymy, wiele do ciebie wlezie”.

Ugoda była między obioma probowana i stała siń ugoda. Oskarżony Johann Gawurek podion kosza tego Terminu i nażondanie p. Pasura dwie Marki Pieniędzy na powiengszynie parafialnego Kosciola w W: Strzelcach zapłacił.

Przeczytano, przisnano i podpisano.

75 Pf. Kostow pisania otrzymano.

Karl Pasur, Johann Gohworek, Johann¹¹³⁴ Gohwurek

a. u. s.

Herzel, Schiedsmann

Revidirt am 22.6.01., Ring, Amtsrichter

[nr 1095] p. 62 spr. 75 (1902)

Rosniontau dnia 30^{tego} Kwietnia 1902.

Dostawiwszy sin dzisai przed Sendzoą polubowę

1. Haupnik Jacob Kosiolek

2. Haupnik Anton Pasur,

oba dwa z Rosniontowa, znani i wstanie dispoziczyę.

Haupnik Jacob¹¹³⁵ Kosiolek uskarża się, że Haupnik Anton Pasur onege 11^{tego} tego Miesioncza wiego Zegrodze wprzitomnoscy Swiatkow wrzeszczał „ty Pieronie, tys mi mojań Budań wykuszol¹¹³⁶, bo ty ze Swinioń lygołsz, twoje prosinta czy Kartofle ze zeroń, moje Dzechi to jadajon Rysch”.

¹¹³⁰ Rżane – ‘żytnie’.

¹¹³¹ Marianna.

¹¹³² Szpacze – ‘szpaku’.

¹¹³³ ‘pobrudził’.

¹¹³⁴ Pomyłka piszącego, powinno być Bernhard.

¹¹³⁵ Błędnie zam. Jacob.

¹¹³⁶ Wykurzył – ‘podpalił, spalił’.

Ugoda była między niemi probowana i stała się ugoda. Oskarżony Anton Pasur prosił skarżiczelą o przebaczenie i podjął Kosta tego Terminu.

Przeczytano, przisnano i podpisano.

Jakob Koziolek, Anton Pazur

75 Pf. Kostow pisania otrzymano.

a. u. s.

Herzel, Schiedsmann

[nr 1096] p. 64 spr. 77 (1902)

Rosniontau dnia 16^{ego} Sirpnia 1902.

Przed podpisaniem Sędzią polubowycę dostawiwszy się dzisiaj.

1. Zegrodnik Franz Mross

2. Hałupnik Florian Mainka,

oba dwa z Rosniontowa, znajomy i wstanie dispoziczy.

Zegrodnik Franz Mross uskarża się, że Hałupnik Florian Mainka dnia 9^{tego} tego Miesioncza na drodze wieski, w przitomnoscy Swiatkow, oneg przez te słowa: „ty Żebraku kulawy, ciebie muszy twoja Żona żywicz” obraził.

Ugoda była między obioma probowana i stała się ugoda.

Florian Mainka podjął kosztą tego Terminu i na požondanie skarżiczelą obowiożau się 3. trzy marki na zbudowanie parafialnego kościoła w Wielkich Strzelczach zapłacić.

Przeczytano, przisnano i podpisano.

Franz Mross, Florian Mainka

75 Pf. Kostow pisania otrzymano.

a. u. s.

Herzel, Schiedsmann

[nr 1097] p. 65 spr. 78 (1902)

Rosniontau dnia 19^{ego} Listopada 1902.

Przed podpisaniem Sędzią polubowem dostawiwszy się dzisiaj.

1. Eva Thomaschowski

2. Paulina Thomaschowski sjeien Oczym¹¹³⁷ Ignatz Thomaschowski

3. Marianna Duda, rodzona Pelka, zięcień¹¹³⁸ menzem Franz Duda,

wszczy z Rosniontowa, znajomi i wstanie dispoziczy.

Dzyczynny Eva i Paulina Thomaschowski uskarżają się, że Studolnoł Mariana Duda je dnia 14^{go} Pasdzernika w przitomnoscy Swiadkow, w Domie Paisken¹¹³⁹ „wy kurwy, wy gisdy, wy kołajdy” po-przeżywała.

Ugoda była między niemi probowana i stała się ugoda. Marianna Duda podjęła kosztą tego Terminu.

Przeczytano, przisnano i podpisano.

Eva Thomaschowsky, Pauline Thomaschowsky, Ignatz Thomaszowski, Marianna Duda, Franz Duda

75 Pf. Kostow pisania otrzymano.

a. u. s.

Herzel, Schiedsmann

[nr 1098] p. 66 spr. 79 (1902)

Rosniontau dnia 19^{teg} Listopada 1902.

Przed podpisaniem Sędzią polubowycę dostawiwszy się dzisiaj.

1. Stodolny Franz Duda

2. Mariana Thomaschowski zięciem myżem Ignatz Thomaschowski,

wszczy z Rosniontowa, znajomy i wstanie dispoziczy.

Franz Duda uskarża się, że Marianna Thomaschowski dnia 14^{go} Pasdzernika w przitomnoscy Swiadkow na Placzu onego przez te słowa „ty łysoniu, ty wole, ty osle” obrażała.

¹¹³⁷ Z jej ojcem.

¹¹³⁸ Z jej.

¹¹³⁹ Pańskim.

Ugoda była między obioma probowana i stała się ugoda. Marianna Thomaschowski podjona koszta tego Terminu.

Przeczytano, usnano i podpisano.

Franz Duda, Marianna Tchowsky, Ignatz Thomaschowski

75 Pf. Kostow pisania otrzymano.

a. u. s.

Herzel, Schiedsmann

Revidirt am 25. Juni 1903, Ring, Amtsrichter.

[nr 1099] p. 68 spr. 81 (1903)

Rosniontau dnia 20^{tego} Sirpnia 1903.

Przed podpisaniem Sędzią polubowycę dostawiwszy siń dzisiaj

1. Zygodnik Johann Nowak zjego zónoń Francziszka, rodzona Pandel

2. Hałupniczka Pauline Malek, rodzona Gawlik, zjejem mężym Josef Malek,

frzysczy z Rosniontowa, znajomy i wstanie dispozicze.

Zygodnik Johann Nowak uskarza się, ize Haupniczka Pauline Malek 13^{tego} Sirpnia tego Roku w przitomnosci Swiatkow wiejem podworzu na jego Zóneń wołała „jusch tam stoj ta Bestioł, tyń gisd oszażony, a śmieje sin, te diolbły czorne, te gisd, te bestie Nowolkowe, te mi wszyskań Gowiedz pozabijaioń, w czora jednań, dzisaj drugoń kaczkań”.

Ugoda była między niemi probowana i stała sin Ugoda. Pauline Malek proseła o przebaczynie i podjona koszta tego Terminu.

Przeczytano, przisniano i podpisano.

Johan Nowak, Tranciszka Nowak, Pauline Malek, Josef Malek

75 Pf. Kostow pisania otrzymano. Herzel, Schiedsmann

a. u. s.

Herzel, Schiedsmann

[nr 1100] p. 72 spr. 90 (1904)

Rosniontau dnia 19^{tego} Paśdzernika 1904.

Dostawiwszy siń dzisaj przed podpisaniem Sędzią polubowycę

1. Haupnik Andrias Pietrowski ze Schimischow

2. Zygodnik Franz Piossek z Rosniontowa, znaiony i wstanie dispoziczyę.

Haupnik Andrias Pietrowski uskarza sin, ize Zygodnik Franz Piossek onego 16^{tego} tego Miesioncza w przitomnosci Swiatkow Bestioń, Pieronem i Śłodzeiem poprzezywał.

Ugoda była mieńdzy objoma probowana i stała się Ugoda. Oskarzony Franz Piossek podjon koszta tego Terminu, i nażondanie Skarzicela 3. /trzi/ Marki napowińgyszynie koszczoła w Schimischowach a 1. Marka za jego znumem zapłaczicz.

Przeczytano, Przisniano i podpisano.

Andreas Pietrowsky, Franz Piossek

75 Pf. Kostow pisania otrzymano. Herzel, Schiedsmann

a. u. s.

Herzel, Schiedsmann

Spórok (Carmerau)¹¹⁴⁰

APOp, zesp. 62, sygn. 968
1866-1879

[nr 1101] p. 15 spr. 15 (1866)

Działo się Spórok¹¹⁴¹ dnia 7^{go} Pazdziernika 1866

Dostawili się według wezwania dzisiaj u przed podpisaniem:

1. Bednarz Jakób Klyszcz z Kadłuba

2. Chałupnik Franciszek Reitor z Sporoła,
obaj znajomi i zdadni do spraw sądowych.

Bednarz Jakób Klyszcz skarżył 30^{go} Września, że mu chałupnik Franciszek Reitor za robotę od rozmaitych naczyń 8 czeskich jest dłużny już od ośm lat i żąda zapłaty. Oskarżony wypowiadał, że robota ta lichy była zrobiona i że tylko 2 czeskie 6 fenigów ma dożądania. Podalszem wymowieniu ugodzili się tak:

1. Franciszek Raitor zapłaci zaraz 8 czeskich Jakubowi Klyszczowi.

2. kosztą też Franciszek Reitor ponosi.

Przeczytano, potwierdzono i przeczytano¹¹⁴², i podpisano.

Franz Reitor

Ponieważ Jakób Klyszcz ani czytać, ani pisać nie umnie, był protokół wpryżtomności chałupnika Bernarda Richter powoli i żretelnie¹¹⁴³ przeczytany, treść potwierdzona od Klyszcza i potem znakami własną ręką podznaczona.

+++ znaki bednarza Jakoba Klyszcza.

Że ten protokół w mojej przyżtomności Jakubowi Klyszczowi przeczytany był, od niego potwierdzony i znakami podpisany jest, wyświadcza przetto tu.

Bernhard Richter

a – u – s

Cichos¹¹⁴⁴, Schiedsmann.

Liquidation. Kopialien für 2 Vorladungen 5 Sgr. Eingetragen Nro 15.

[nr 1102] p. 30 spr. 30 (1867)

Działo się Spórok dnia 25^{go} Lutego 1867.

Według pozwania dostawili się dziesiaj u podpisanego

1. kolonisty syn Franciszek Richter, 24 lat stary,

2. wdowa koloniszczka Maria Kałka, 50 lat stara,

tu z tąd, z osoby znani i zdadni do spraw sądowych.

Franciszek Richter skarżył ustnie 22^{go} Lutego 1867 przed podpisaniem sędzią pojednawczym, że 19^{go} lutego r. b. go wdowa koloniszczka Maria Kałka go oszkaradziła¹¹⁴⁵ przed obcemi w swoim domie, żem ja się na Kadłubie opił, i żąda, żeby zato była ukarana.

Maria Kałka wypowiada, że ona tak nie mowiła.

Podelszem wymowieniu zgodzili się skarżyciel i skarżycielka, i umowili, że oskarżona Maria Kałka

¹¹⁴⁰ Początkowo sprawy ze Spóroka rozpatrywane były w okręgu Staniszc Wielkich, do których należały również Staniszcze Małe i Myślina.

¹¹⁴¹ Spórok, Spórok, Karmerau – wieś położona w dwóch powiatach, część w strzeleckim, część w opolskim. W części strzeleckiej w 1830 roku było 21 domów i 148 mieszkańców, w tym 5 ewangelików. Obie części tworzyły jedną wspólnotę gminną. Szkoła katolicka znajdowała się w części opolskiej, leśniczówka w strzeleckiej. W 1861 roku było już 419 mieszkańców. Wieś należała do parafii katolickiej w Szczedrzyku. Zabudowę wsi oraz okoliczne pola i działki leśne, wraz z nazwiskami ich właścicieli lub dzierżawców, obrazują mapy z zasobu APOp, zesp. Rejencja Opolska, nr 1191, Mapy i plany, sygn. XIV/6/20, XIV/6/21, XIV/99, XIV/243. Znajdujemy na nich nazwiska często pojawiające się w poniższych protokołach: Bock, Chlebosch, Kałka, Klyszcz, Mrochen, Richter i in.

¹¹⁴² Pomyłka piszącego.

¹¹⁴³ Wyrażnie, jasno; z czes. żretelny – ‘wyrażny, zrozumiały’.

¹¹⁴⁴ Paul Cichos – nauczyciel ze Spóroka, powołany w sierpniu 1873, „ARO”, Stück 38, 19 September 1873, s. 208, ponownie w październiku 1876 roku, „ARO”, Stück 45, 10 November 1876 roku, s. 292.

¹¹⁴⁵ ‘obmowiła, oczerniła’.

ma szkota¹¹⁴⁶ ponosić, które przez to powstały. Maria Kałka obowiązuje się te koszta, wynoszące teraz 5 czeskich, Franciszkowi Richterowi do 8 dni zapłacić.

Przeczytano, potwierdzono i podpisano.

Franz Richter, xxx Maria Kałka

a – u – s.

Cichos, sędzia pojednawczy.

Liquidation. Kopialien für 2 Vorladungen 5 Sgr. Eingetragen Nro 29.

[nr 1103] p. 31 spr. 31 (1867)

Działo się Sporok dnia 26^{go} Lutego 1867.

Dostawili się dzisiaj

1. Służąca Jozefa Leitner, 48 lat stara, z Kadłuba

2. Chałupnik Franciszek Katerle z Sporoka,

obaj znani i zdadni do sprawów sądowych.

Jozefa Leitner dała przed ośmi latni chałupnikowi Franciszkowi Katerle cielę pod tem warunkiem, że gdy wyrośnie i poczwarty raz się ocieli, Franciszek Katerle jęj tę krowę nazad¹¹⁴⁷ wrocić ma. Krowa ta już się trzy razy ocieliła. Katerle jęj teraz jeszcze nie chce wrocić. Jozefa Leitner żado od Katerle 7 talarów, a krowa ta ma jego własnością zostać. Katerle dawa jęj tylko 6 talarów.

Za dalszem wymowieniem i za przełożeniem podpisanego sędzia pojednawczego¹¹⁴⁸ ugodzili się tak: Franciszek Katerle daje Jozefie Leitner 6 talarów, a ta krowa jest jego własnością. Te sześć talarów mają być 10^{go} Marca 1867. tu przedtem sędzią pojednawczym zapłacone.

Koszta, które przezto powstały, płaci Jozefa Leitner.

Przeczytano, potwierdzono i podpisano.

xxx Jozefa Leitner, Franz Katherle

Że wmojej przytomności był ten protokół przeczytany, od Jozefy Leitner potwierdzony i własnymi znakami ręki podpisany, potwierdza Franz Kaczmarczouk

a – u – s.

Cichos, sędzia pojednawczy.

Liquidation. Für 2 Vorladungen 5 Sgr. Eingetragen Nro 30.

[nr 1104] p. 44 spr. 44 (1867)

Działo się w Sporoku dnia 21^{go} Lipca 1867.

Przed podpisaniem sędzia pojednawczym na wezwanie:

1. kolonistka wdowa Elżbieta Bock

2. chałupnicza wdowa Franciszka Gerlich,

obie tu stąd, z osoby znane i zdadne do sprawów sądowych.

Koloniscia wdowa Elżbieta Bock skarżyła 15^{go} Lipca t. r. ustnie przed podpisaniem, że chałupnicza wdowa Francka Gerlich 14^{go} Lipca 1867 troje bydła na jej łące w czernicznej¹¹⁴⁹ pasła i żada 20 czeskich nagrody. Franciszka Gerlich uznaje, że 20 czeskich jest za wiele i tak się ugodziły obie:

Chałupnicza wdowa zapłaci Elżbiecie Bock 10 czeskich – słowami dziesięć czeskich – do 14 dni albo za te 10 czeskich odrobi je: dwa dni w czasie żniwa¹¹⁵⁰ i okrom tego ponosi koszta tego wynoszące 5 czeskich.

Przeczytano, przyjęto i podpisano.

Elżbieta Bok, Franciszka Gerlich

a – u – s.

Cichoz, sędzia pojednawczy.

Liquidation. Copialien für 2 Vorladungen 5 Sgr. Eingetragen Nro 43.

¹¹⁴⁶ Błędnie zam. koszta.

¹¹⁴⁷ 'z powrotem'.

¹¹⁴⁸ Błędnie zam. pojednawczego.

¹¹⁴⁹ Czerniczna, prawdopodobnie mikrotoponim.

¹¹⁵⁰ Stąd wnioskujemy, że dzień najmniej pracy w czasie żniw kosztował w Spóroku w roku 1867 pięć czeskich (1/6 talara).

[nr 1105] p. 46 spr. 46 (1867)

Działo się Spórok dnia 18^{go} Sierpnia 1867.

Dostawili się według wezwania przed pisanem sędzią pojednawczem:

1. Chałupnik Franciszek Reitor

2. wyczuzniczka wdowa Jadwiga Bock,

oba tu stąd, z osoby znani i zdadni do spraw sądowych.

Chałupnik Franciszek Reitor skarżył 14 b. m. ustnie przed podpisaniem sędzią pojednawczem, że syn Michał wdowy wyczuzniczki Jadwigi Bock jej 3 bydła na jego polu, gdzie trawę na siano zostawił, paśł 12^{go} Sierpnia 1867 i żąda 2 talary nadgrody.

Jadwiga Bock uznaje to za wiele. Podalszem wymowieniu tak się ugodzili:

Jadwiga Bock zapłaci do 8 dni Franciszkowi Reitor 20 czeskich pod exekucyja i ona też ponosi kosztą od tego.

Przeczytana, potwierdzono i od skarżyciela podpisano.

Franz Reitor

Ponieważ wdowa Jadwiga Bock ani czytać, ani pisać nie umie, tak ten Protokół w przytomności chałupnika Jozefa Gerlich był jej powoli i rzetelnie przeczytano i od niej potwierdzono, i prze znaki podpisano. znaki +++ Jadwiga Bok

Że ten protokół w mojej wprzymotności Jadwidze Bok był przeczytany, od niej potwierdzony i znakami podpisany, potwierdzam. Joseph Gerlich

a – u – s.

Cichoz.

Liquidation. Kopialien für 2 Vorladungen 5 Sgr. Eingetragen 45

[nr 1106] p. 63 spr. 63 (1868)

Działo się. Spórok, dnia 13. Sierpnia 1868.

Dostawili się dzisiaj według wezwania przed popisanem sędzią pojednawczem:

1. Chałupnik Franciszek Reitor

2. Komornik Filip Chlebosch,

obaj tu stąd, obaj z osoby znani i zdadni do spraw sądowych. Chałupnik Fr. Reitor, głuchy, jednak może się dobrze nim znowić¹¹⁵¹, podpisany.

Chałupnik Franciszek Reitor skarżył 13. Lipca ustnie, że komornik Filip Chlebosch przed tygodniem¹¹⁵² jego syna Franciszka Reitor zbił na polu przed świadkami, że ten sam 12 Lipca t. r. samego skarżyciela zbił wizbie obskarżonego, że ten Chlebosch nie chce dać myta¹¹⁵³ jemu synowi Franciskowy Reitor, i żąda, żeby obskarżony był ukarany według praw za bicie, i żeby myto dał.

Skarżyciel z obskarżonym ugodzili i pojednali się tak:

komornik Filip Chlebosch zapłaci Franciszkowi Reitor: skarżycielowi 7 czeskich 6 fenigów, myta jemu synowi 8 czeskich i ponosi kosztą, do tydnia.

Przeczytano, potwierdzono i podpisano.

xxx Filip Chlebosch, Franz Reitor

a – u – s.

Cichoz, Schiedsmann.

Liquidation.

Kopialien für 2 Vorladungen 5 Sgr.

Bestellkosten - 1 Sgr

= 6 Sgr.

Eingetragen Nro 62.

[nr 1107] p. 68 spr. 68 (1868)

Działo w Spóroku dnia 26. Października 1868 r.

Dostawili się dzisiaj przed podpisaniem sędzią pojednawczego

¹¹⁵¹ 'porozumieć się'.

¹¹⁵² 'tygodniem'.

¹¹⁵³ 'wypłatą za służbę, za pracę najemną'.

1. Posiedziciel gościna¹¹⁵⁴ Franciszek Dombrowski z Banatek z jego synem Franciszkiem Dombrowskim, towarzyszem żensnickim¹¹⁵⁵, 15 lat stary.

2. Chałupnik Andrzej Drysch z Sporoka

3. Wycuźniczka Marya Drysch z Małych Staniszczy, wszyscy z osoby znani i zdadni do sądowych sprawów.

Posiedziciel gościńca Franciszek Dombrowski skarżył dzisiaj u podpisanego sędziego pojednawczego ustnie, że dzisiaj po południu chałupnik Andryasz Drysch z Sporoka

jemu synowi Franciszkowi Dombrowski, który z dworca kolejnego w Małych Staniszczy¹¹⁵⁶ szedł, na drodze w świ¹¹⁵⁷ Sporoka zastąpił, do sołtysa Paul w Sporoku strzeleckim¹¹⁵⁸ zawiodł, onego znieważał i skarżył dalej, że wycuźniczka Maryja Drysch z małych Staniszczy tego samego jego syna Franciszka o zgwałcenie na ścieście w lesie onej posądzała i żąda, żeby obaj byli zato ukarani. Tak Andrzej Drysch, jako i Marya Drysch nie spierają się tego, oco byli oskarżeni, i prosili o pojednanie się i o przebaczenie, gdyż to oni oba fałszywie i niesprawiedliwie czynili.

Po dalszem wymowieniu pojednali obie strony i odprosilili Dombrowskiemu i jego synowi. Koszta ponaszają oskarżeni.

Przeczytano, zezwolono¹¹⁵⁹ i podpisano.

Franz Dombrowski, Andryasz Drysch, znaki ręczne +++ Marya Drysch

Że Marya Drysch, wycuźniczka, się podpisała, i że jej ten protokół był w mojej przytomności przeczytany, i że ona nań zezwoliła, potwierdza

prz. z. p.

Kosytorz, Scholze

a – u – s

Cichoz, Schiedsmann.

Liquidation.

Kopialien für 2 Vorladungen 5 Sgr.

Nro 67

[nr 1108] p. 70 spr. 71 (1868)

Działo w Sporoku dnia 7. Listopada 1868.

Dostawili się dzisiaj przed podpisaniem sędziego pojednawczem według wezwania:

1. chałupnik Franciszek Kaczmarczyk

2. chałupnik Antoni Bock,

oba tu ztąd, z osoby znani i zdadni do spraw sądowych.

Chałupnik Franciszek Kaczmarczyk skarżył 3. Listopada b. r., że 2go Listopada r. b. jedna krowa, do południa, a popołudniu zaś jedna podwarazy w jego brogu siana były i na 15 czeskich mu siana zeżarły, i żąda nagrody czyli zapłaty od Antonia Boka, Chałupnika, któremu te krowy należały.

Chałupnik Antoni Bok uznawa, że ta szkoda, którą jego krowy w tem sianie zrobiły, 15 czeskich nie może wynosić.

Po dalszem wymowieniu i za pośrednictwem podpisanego sędziego pojednawczego obie strony tak się pogodziły:

Obskarżony chałupnik Antoni Bok daje Franciszkowi Kaczmarczyk na wynagrodzenie tej szkody jedne brzemie¹¹⁶⁰ siana krasikonowego¹¹⁶¹, ważące 25 funtów, i ponosi oraz też i koszta. Te brzemie siano ma być do trzech dni odedwane¹¹⁶².

Przeczytano, potwierdzono i podpisano.

Franz Kazmarzouk, Anton Bok.

¹¹⁵⁴ Posiedziciel – daw. 'właściciel'. Gościńiec to nie tylko nazwa wiejskiej drogi publicznej, ale w dawnej polszczyźnie także 'zajazd, karczma', Franciszek Dombrowski był więc właścicielem karczmy.

¹¹⁵⁵ Czeladnikiem rzeźnickim.

¹¹⁵⁶ Linia kolejowa Opole-Tarnowskie Góry, ze stacją w Staniszczy Małych, powstała w roku 1858.

¹¹⁵⁷ We wsi.

¹¹⁵⁸ Do 1939 roku przez wieś przebiegała granica między dwoma powiatami: opolskim i strzeleckim.

¹¹⁵⁹ Błędnie zam. zezwolono.

¹¹⁶⁰ Brzemie – 'dźwiganie przez kogoś ciężar, ładunek, duża ilość czegoś'.

¹¹⁶¹ Krasikonowy – 'koniczynowy, z koniczyny'.

¹¹⁶² 'oddane'.

a – u – s.

Cichoz, Schiedsmann.

Liquidation.

Kopialien für 2 Vorladungen 5 Sgr.

Eingetragen Nro 70.

[nr 1109] p. 71 spr. 72 (1868)

Dziąło Sporok dnia 16. Listopada 1868.

Dostawili się dzisiaj dostwili się na wezwanie przed sędzią pojednawczym

1. Urzędowy¹¹⁶³ i chałupnik Anton Jagusch

2. Urzędowy i kolonist Leopold Klyszcz

3. Kolonist Wojtek Mrochen i żona jego Katarzyna,

wszyscy tu ztąd, z osoby znani i zdadni do sprawów sądowych.

Urzędowi Anton Jagusch i Leopold Klyszcz skarżyli ustnie 12go Listopada 1868, że 11^{go} Listopada r.

b. Kolonist Wojciech Mrochen Antoniego Jaguscha tyką bił i Wojtek Mrochen i żona jego Katarzyna

tak Antoniego Jaguscha i Leopolda Klyszcza pyrtali i słowami obrazili, i żądają, żeby zato byli ukarani.

Wojtek i Katarzyna Mrochen przyznali się częścią do tego. Podalszem wymowieniu i za pośrednictwem sędziego pojednawczego pogodzili się i pojednali się obie strony tak:

Wojtek i Katarzyna Mrochen zapłacą do tutejszej szkoły na potrzeby dla ubogich dzieci 20 czeskich (: dwadzieścia czeskich :) do 8 dni pod exekucją i ponoszą kosztą.

Przeczytano, potwierdzono i podpisano.

Jagusch Anton, Leopold Klyszcz, Woitek Mrochiń, XXX Kalarzyna Mrocheń.

Że w mojej przytomności ten protokół był Katarzyni Mrochen przeczytany, ona nań przydała i znakami podpisała potwierdza

Kosytorz, Scholze

a – u – s.

Cichoz, Schiedsmann.

Die Kosten sind erlassen.

[nr 1110] p. 89 spr. 90 (1869)

Dziąło się Sporok dnia 29. Sierpnia 1869.

Przed podpisaniem sędziego pojednawczym dostawili się

1. blecharz¹¹⁶⁴ Franciszek Richter

2. niewydana Maria Gerlich,

obaj z osoby znani, tu stąd i zdadni do sprawów sądowych.

Blecharz Franciszek Richter skarżył, że Adam, 9 lat stary, syn niewadanej Maryi Gerlich 1 1/2 łokcia¹¹⁶⁵ przedze na blechu¹¹⁶⁶ 28^{go} Sierpnia pożarzał i żąda nagrody od 5 czeskich.

Marya Gerlich, jako matka, przyobiecuje tę przedze z pięćmi czeskimi do 8 dni pod exekucją blecharzowi Franciszkowi Richterowi zapłacić, bo się Adam Gerlich tego czynu nie sprzyca. Franciszek Richter jest na tem kontent.

Przeczytano, potwierdzano i podpisano.

Franc Richter, [nieczyt.] heißt Maria Gerlich

a – u – s.

Cichoz, sędzia pojednawczy.

Die Kosten sind erlassen.

Cichoz Schiedsmann

[nr 1111] p. 131 spr. 132 (1873)

Dziąło się Carmerau, 10. Kwietnia 1873.

Przed podpisaniem sędziego pojednawczym dostawili się dzisiaj:

¹¹⁶³ 'osoba pełniąca jakąś funkcję urzędową, publiczną; urzędnik'.

¹¹⁶⁴ Blecharz – rzemieślnik trudniący się wybielaniem przędzy i tkanin.

¹¹⁶⁵ Łokieć – dawna jednostka długości wynosząca 57,6 cm. Zniszczono więc około 87 cm przędzy.

¹¹⁶⁶ Blech – miejsce, gdzie wybielano na słońcu lub za pomocą popiołu drzewnego płótno i przędzę lnianą.

1. komornik Jakob Dziuba z Carmerau z królewskiego
 2. chałupnik Jakob Chlebosch z Carmerau z strzeleckiego,
 obaj znajomi i zdadni do spraw sądowych.
 Komornik Jakob Dziuba skarżył ustnie u mnie, że chałupnik Jakob Chlebosch od niego w żniwa przeszłego roku woza pożyczał i przytem koło połamał, i żąda, żeby oskarżony dał koła zrobić albo zapłacić. Oskarżony Jakob Chlebosch sprzecza się dać to koło zrobić, ponieważ to koło liche było, a piasta zprochniała była. Podalszem wypowiedzeniu pojednali się jak następuje:
 Jakob Chlebosch daje to koło najpóźniej do 14 dni zrobić i od niego kołodziejowi zapłacić, jednak Jakob Dziuba musi krąg wydać, które u niego jest. Jeżeli to koło do 14 dni nie było zrobione, to je Jakob Chlebosch musi zapłacić. Ryfę¹¹⁶⁷ też musi dać oskarżony na to koło wciągnąć. To koło ma być w takim stanie, jak w tedy było, jak było życzone.
 Koszta szydmskie ponoszą obaj na poły.
 Przeczytano, potwierdzano i podpisano.
 +++ Jakob Dziuba, +++ Jakob Chlebosch
 Że ta ugoda i pojednanie tak zawarta była, jak stoi, i że obiom przeczytana i od nich potwierdzona, i że obaj się własną ręką przez krzyżyki w naszej przytomności podpisali, wyświadczamy przez podpisz.
 Andreas Paul
 a – u – s.
 Cichoz, Schiedsmann
 Liquidation¹¹⁶⁸
 1. Kopialien für 2 Vorladungen 5 Sgr
 2. Bestellungenkosten 1 „
 = 6 Sgr.
 Eingetragen Nro 125

Staniszcz Małe (Klein Stanisch)¹¹⁶⁹

APOp, zesp. 62, sygn. 999
 1859-1872

[nr 1112] p. 1 spr. 1 (1859)
 Mały staniszcz¹¹⁷⁰, dnia 1. go Maja 1859.
 Przed podpisaniem Sądzcą pojednawczym dostawili się dzisiaj
 1. Siodłok Kuba Kolodziej
 2. Hałupnik Joseph Puzik,
 oboje osoby sądczy znajomi i przy trzyźbym¹¹⁷¹ sposobie znajdują się.
 Pierwszy skarżył ostatniego kwóli¹¹⁷² polnej szkody, którą jego bydło popełnić miały.
 Pomiędzy nimi uczynionej rozmowie stała się następująca zgoda:
 Oskarżony zeznaje tę szkodę skarżycielowi wypełnić¹¹⁷³, lecz skarżyciel nie więcej od oskarżonego żądał, że tylko te koszta Sądzczy zapłacić, kóre¹¹⁷⁴ wyłożył.
 Ta zgoda była obojam¹¹⁷⁵ przeczytana, przyjęta i podpisana.
 Jakob Kolodziej, +++ Joseph Puzik

¹¹⁶⁷ Ryfa – 'żelazna skuwka do mocowania koła u wozu'.

¹¹⁶⁸ Tak w oryginale.

¹¹⁶⁹ Okręg działający od 1859 roku, wcześniej sprawy mieszkańców Staniszcz Małych rozstrzygano w Staniszczach Wielkich.

¹¹⁷⁰ Obraz wsi z drugiej połowy XIX wieku zawiera mapa przechowywana w APOp, zesp. Rejencja Opolska, nr 1191, Mapy i plany, sygn. XIV/6/9 i XIV/6/10.

¹¹⁷¹ Trzeźwym.

¹¹⁷² 'z powodu'.

¹¹⁷³ 'wyrządzić'.

¹¹⁷⁴ Błądnie zam. które.

¹¹⁷⁵ Obo.

Neugebauer¹¹⁷⁶, Sędzca pojednawczy

Liquidation

Kopialien für die Vorladung 5 Sgr.

Bestellungskosten 1 -

Summa 6 Sgr.

Eingetragen No. 290.

[nr 1113] p. 2 spr. 2 (1859)

Mały staniszc, dnia 5tego Maja 1859.

Przed podpisanym Sędzcą pojednawczym dostawili się dzisiaj:

1. Komornica Marianna Strzelczyk, 42 lat stara;

2. Hałupnik Alex Ceglarek, 37 lat stary,

oboje osoby sędzcy znajomi i przy trzyżbym sposobie znajdują się.

Pierwsza skarżyła ostatnego kwóli posądzenia kradziestwa jój syna Floriana.

Pomiędzy nimi uczynionej rozmowie stała się następującą zgodę:

Obskarżyciel weźmie to posądzenie nazat¹¹⁷⁷ i chce te kosztu zapłacić, ktore skarżyciel wyłożył.

Ta zgoda była obojam¹¹⁷⁸ przeczytana, przyjęta i podpisana.

+++ Marianna Strzelczyk, Alex Ceglarek

Neugebauer, Sędzca pojednawczy

Liquidation

Kopialien für die Vorladung 5 Sgr.

5 Sgr.

Eingetragen No. 290, 2

[nr 1114] p. 3 spr. 3 (1859)

Mały staniszc, dnia 6. tego Maja 1859.

Przed podpisanym Sędzcą pojednawczym dostawili się dzisiaj:

1. Siodłok Bartek Czupalla, 49 lat stary;

2. Hałupnicka Magdalena Kolloch, 40 lat stary;

oboje osoby sędzcy znajomi i przy trzyżbym sposobie znajdują się.

Pierwszy skarżył ostatnę dla polnej szkody, którą jój gęsi wypełnić miały.

Po między nimi uczynionej rozmowie słała się¹¹⁷⁹ następującą zgodę:

Obskarżona zeznaje tę szkodę skarżycielowi wypełnić¹¹⁸⁰ i obowiązała się skarżycielowi z piętności

Czeskich tę szkodę nadgrodzić, i kosztu wyłożone zapłacić.

Obskarżyciel był ztem uspokojony.

Obam była tą zgodą przeczytana, przyjęta i podpisana.

Bartek Czupalla, xxx Magdalena Kolloch

Neugebauer, Sędzca pojednawczy

Liquidation

Kopialien für die Vorladung 5 Sgr.

5 Sgr.

Eingetragen No. 290, 3

[nr 1115] p. 4 spr. 4 (1859)

Mały staniszc, dnia 13. tego Maja 1859.

Przed podpisanym Sędzcą pojednawczym dostawili się dzisiaj:

¹¹⁷⁶ Rozjemca Julius Neugebauer – nauczyciel ze Staniszc Małych, zaprzysiężony w maju 1859 roku, „ARO”, Stück 24, 16 Juni 1859, s. 152.

¹¹⁷⁷ Z powrotem; wziąć skargę nazad – ‘wycofać złożoną skargę’.

¹¹⁷⁸ Obo.

¹¹⁷⁹ Błądnie zam. stała się.

¹¹⁸⁰ ‘wynagrodzić’.

1. Hałupnik Jendra Kolodziej, 40 lat stary;
 2. Zagrodnik Johann Czupalla, 50 lat stary;
 oboje osoby sądzący znajomi i przy trzyźbym sposobie znajdują się:
 Hałupnik Jendra Kolodziej obskarżył drugiego kwóli przerażenia prosięcia.
 Pomiędzy nimi uczynionej rozmowie stała się następującą zgodę:
 Obkarzyciel więcćj od obkarzonego nie żąda, żeby tylko te koszta, które on wyłożył, nosił¹¹⁸¹.
 Obojom ta zgoda była przeczytana, przyjęta i podpisana.
 xxx Jendra Kolodziej, xxx Johann Czupalla
 Neugebauer, Sądzcą pojednawczy
Liquidation
 Kopialien für Vorladung 5 Sgr.

”
 5 Sgr.
 Eingetragen No. 290, 4

[nr 1116] p. 5 spr. 5 (1859)
 Mały staniszcz, dnia 13. tego Maja 1859.
 Przed podpisaniem Sądzcą pojednawczym dostawili się dzisiaj:
 1. Comornica Marianna Bednorz;
 2. Hałupnik Johann Wiora
 Oboje osoby sądzący znajomi i przy trzyźbym sposobie znajdują się.
 Pierwsza skarżyła ostatniego, że on jój talarek wziął.
 Obkarzony wymówił się tak, że się w rachunku tylko omylił, i wrocił jój ten talarek, tak też obowiązał się te koszta, które ona wyłożyła, nosić.
 Obojom ta zgoda była przeczytana, przyjęta i podpisana.
 +++ Marianna Bednorz, +++ Johann Wiora
 Neugebauer, Sądzcą pojednawczy
Liquidation
 Kopialien für Vorladung 5 Sgr.

”
 5 Sgr.
 Eingetragen No. 290, 5

[nr 1117] p. 6 spr. 6 (1859)
 Mały staniszcz, dnia 15. tego Maja 1859.
 Przed podpisaniem Sądzcą pojednawczym dostawili się dzisiaj:
 1. Pachótek Walek Kolodziej;
 2. dto Andreas Czupalla.
 Pierwszy skarżył ostatniego dla posędenia, że jednemu kartofły ukradł.
 Pomiędzy nimi uczynionej rozmowie stała się następująca zgoda:
 Obkarzony odwołuje swoje posędenie, które skarżycielowi spenił¹¹⁸²; i obowężuje się¹¹⁸³ te koszta, które skarżyciel wyłożył, nosić.
 Obojom ta zgoda była przeczytana, przyjęta i podpisana.
 Waleko¹¹⁸⁴ Kolodziej, Andryias Czupalla
 Neugebauer, Sądzcą pojednawczy
Liquidation
 Kopialien für Vorladung 5 Sgr.

”
 5 Sgr.
 Eingetragen No. 290, 6

¹¹⁸¹ Ponoził.

¹¹⁸² Błędnie zam. spełnił – ‘zarzucił’.

¹¹⁸³ Zobowiązuje się.

¹¹⁸⁴ Tak w rękopisie.

[nr 1118] p. 7 spr. 7 (1859)

Mały staniszc, dnia 16. tego Maja 1859.

Przed podpisanym Sądzą pojednawczym dostawili się dzisiaj:

1. Komornik Vicent Czok, 25 lat stary;
 2. dto Lorenz Gaidzik, 26 lat stary obaj z mały staniszc,
- oboje osoby sądcy znajomi i przy trzyźbyim sposobie znajdują się.
 Pierwszy skarżył ostatnego kwóli posędenia kradziejstwa.
 Pomiędzy nymi uczynionej rozmowie stała się następującą zgodą:
 Obkarzony odwoła swoje posędenia, które skarżycielowi spenił.
 Skarżyciel iest ztém zkontent i przyjęł kosza sam nosić.
 Obojam ta zgoda była przeczytana, przyjęta i podpisana.

Wicent Czok, Lorenz Gaydzik
 Neugebauer, Sądza pojednawczy

Liquidation

Kopialien für Vorladung 5 Sgr.

5 Sgr.

Eingetragen No. 290, 7

[nr 1119] p. 8 spr. 8 (1859)

Mały staniszc, dnia 18. tego Maja 1859.

Przed podpisanym Sądzą pojednawczym dostawili się dzisiaj:

1. Pachotek Sobek Drysch, 19 lat stary, z jego Ojcem;
 2. Hałupnik Woitek Kolodziej, 27 lat stary.
- Oboje osoby sądcy znajome i przy trzyźbyim sposobie znajdują się:
 Pierwszy skarżył ostatnego dla bicia.
 Obkarżyciel wymówił się tak, że to nie ze złości uczynił.
 Skarżyciel przebaczył mu to i żądał, żeby kosza ponosił.
 Ta zgoda była obojam przeczytana, przyjęta i podpisana.
 +++ Sobek Drysch, +++ Johann jego Ojciec, +++ Woitek Kolodziej
 Neugebauer, Sądza pojednawczy

Liquidation

Kopialien für Vorladung 5 Sgr.

Eingetragen No. 290, 8.

[nr 1120] p. 9 spr. 9 (1859)

Mały staniszc, dnia 21. tego Maja 1859.

Przed podpisanym Sądzą pojednawczym dostawili się dzisiaj:

1. Sagrodnik Urban Kolloch, 37 lat stary.
2. Michael Machnik, Einlieger, 70 lat stary.
3. Johann Wiora dto 62 " "
4. Vicent Czok dto 25 " "

Wszystkie osoby sądcy znajome i przy trzyźbyim sposobie znajdują się.

Pierwszy skarżył ostatnich kwóli przejeżdżania przez jego łakę.

Obkarżoni zeznają tę szkodę skarżycielowi wypełnili; lecz obkarżyciel nie żądał niejaki¹¹⁸⁵ nad-
 grody¹¹⁸⁶; żeby kosza, które wyłożył, ponieśli.

Ta zgoda była im przeczytana, przyjęta i podpisana.

Urban Kolloch, +++ Michael Machnik, +++ Johann Wiora, Wicent Czok
 Neugebauer, Sądza pojednawczy

Liquidation

Kopialien 7 Sgr. 6 pf.

Eingetragen No. 290, 9.

¹¹⁸⁵ Nijakiej, żadnej.

¹¹⁸⁶ Wynagrodzenia szkody.

[nr 1121] p. 11 spr. 11 (1859)

Mały staniszc, dnia 23. Maja 1859.

Przed podpisaniem Sądzą pojednawczym dostawilli się dzisiaj:

1. Wyślužnik¹¹⁸⁷ Urban Wilczek, 58 lat stary;
2. Komornik Ignatz Drysch, 28 lat stary.

Oboje osoby sądżcy znajome i przy trzyźbym sposobie znajduj się.

Pierwszy skarżył ostatnego dla zajęcia jednej krówy, która na jego polu szkodę zrobiła.

Obskarżyciel uznał tę szkodę i obowiązał się koszta, które skarżyciel wyłożył, zapłacić. Skarżyciel był z tem kontent i przebaczył obskarżycielowi.

Obojam była ta zgoda przeczytana, przyjęta i podpisana.

+++ Urban Wilczek, ignac drys

Neugebauer, Sądzą pojednawczy

Liquidation

Kopialien an Vorladung 5 Sgr.

Eingetragen No. 290, 11.

[nr 1122] p. 15 spr. 15 (1859)

Mały staniszc, dnia 5. tego Czerwca 1859.

Przed podpisaniem Sądzą pojednawczym dostawili się dzisiaj:

1. Hałupnik Jacob Malik;
2. Siodłok Johann Machnik.

Oboje osoby sądżcy znajome i przy trzyźbym sposobie znajduj się;

Pierwszy skarżył ostatnego dla odebrania jednej miedzy.

Obskarżyciel uznaje te szkodę wypełnić i obowiązuje się te koszta, które skarżyciel wyłożył, ponosić.

Skarżyciel jest tém skontent i przebaczył obskarżycielowi.

Obojom ta zgoda była przeczytana, przyjęta i podpisana.

+++ Johann Machnik, Jacob Malik

Neugebauer, Sądzą pojednawczy

Liquidation

Kopialien an Vorladung 5 Sgr.

Eingetragen No. 290, 15.

[nr 1123] p. 16 spr. 16 (1859)

Mały staniszc, dnia 6. tego Czerwca 1859.

Przed podpisaniem sądzą pojednawczym dostawili się dziisiaj:

1. Siodłok Franz Wiescholek;
2. dto Thomas Klyszcz.

Oboje osoby sądżcy znajome i przy trzyźbym sposobie znajduj się;

Pierwszy skarżył ostatnego, że jego corkę imieniem Jadwiga bił.

Obskarżyciel uznaje to i obowiązuje się te koszta, które skarżyciel wyłożył, ponosić.

Skarżyciel jest tém skontent i przebaczył obskarżycielowi.

Ta zgoda była obojom przeczytana, przyjęta i podpisana.

+++ Franz Wiescholek, Thomas Klyszcz

Neugebauer, Sądzą pojednawczy

Liquidation

Kopialien Vorladung 5 Sgr.

Eingetragen 290, 16.

[nr 1124] p. 27 spr. 27 (1859)

Mały staniszc, dnia 4. tego września 1859.

Przed podpisaniem sądzą pojednawczym dostawili się dzisiaj:

1. Kupiec Eduard Gogel;
2. Siodłocka Magdalena Wiora.

¹¹⁸⁷ Zapewne: wycuźnik.

Oboje osoby sędzcy znajome i przy trzyżbym sposobie znajdują się.

Pierwszy skarżył ostatną kwóli długu 26 Cz. 3 Fg. za chléb.

Obkarszona nie sprzyca się zapłacić ten dług i podzwola się za 14. dni na raz zapłacić, i kosza ponosić.

Skarzyciel iest ztém kontent.

Ta zgoda była obojom przeczytana, przyjęta i podpisana.

Eduard Gugel, +++ Magdalena Wiora

Neugebauer, Sędzcą pojednawczy

Liquidation

Kopialien an Vorladung 2 Sgr. 6 pf.

Eingetragen No. 292, 24.

[nr 1125] p. 28 spr. 28 (1859)

Mały staniszc, dnia 5. tego września 1859.

Przed podpisaniem sędzcą pojednawczym dostawili się dzisiaj:

1. Wdowa Anna Gomoluch z Myschliny;

2. Siodłok Johann Kurda z Mały staniszc.

Pierwsza skarżyła ostatnego, że jej syna Caspar wczoraj czwartego na drudze przejechał.

Obkarszony uznaje to, ale wymowia się tak, że to niechcące uczynił, i obowiązuje się ten ból i zmudy mu nagrodzić; co to zaraz uczynił.

Skarzycielka oddebrała 1 talarek i 15 Czeskich, i jest tem kontenta, i oboje osoby są ugodzone.

Przed czytane, przyjęte i podpisane.

+++ Anna Gomoluch, Johann Kurda, Malik Sulz¹¹⁸⁸, Unterkreuzungszeuge

Neugebauer, Sędzcą pojednawczy

Liquidation

Kopialien an Vorladung 2 Sgr. 6 pf.

Eingetragen 292, 25.

[nr 1126] p. 40 spr. 40 (1859)

Mały staniszc, dnia 20. tego Listopada 1859.

Przed podpisaniem Sędzcą pojednawczym dostawili się dzisiaj:

1. Siodłok Simon Drysch;

2. Hałupnik Anton Strzelczyk;

oboje osoby znajome i przy trzyżbym sposobie znajdują się.

Pierwszy skarżył ostatnego dla zadłużenia płatu od pomierzkania i żądał od obkarszyciela 2 Tw. Obkarszony wymawiał się, że skarzycielowi nie dwa talarki, lecz tylko 1 Tal. 15 Cz. dłużyn jest. Oboje osoby tak się ugodzili, że obkarszony się obowiązał ten dług obkarszycielowi aż do dwanaście Grudnia zapłacić.

Obkarszyciel jest ztém kontent.

Przeczytano, przyjęto i podpisano.

Liquidation

Kopialien für Vorladung 5 Sgr.

Eingetragen 294, 37.

+++ Anton Strzelczyk, Simon Drysch

Neugebauer, Sędzcą pojednawczy

[nr 1127] p. 46 spr. 46 (1860)

Mały staniszc, dnia 31. tego Stycznia 1860.

Przed podpisaniem Sędzcą pojednawczym dostawili się dzisiaj:

1. Hałupnik Anton Janek;

2. dto Simon Strzelczyk;

oboje osoby znajome i przy trzyżbym sposobie znajdują się.

Pierwszy skarżył ostatnego dla długu 18. Twardych za krowę.

Obkarszony przyznawał się do tego długu i obowiązuje się, dzisiaj przed sędzcą pojednawczym dwa

¹¹⁸⁸ Schulz – 'sołtys' (z niem. Schulze).

twardy położyć i co zaraz uczynił. Te ostatnie 16. Twardych obiecał mu za trzy tygodnie zapłacić.

Koszta ponosi obskarżony i ztem są oboje uspokojoni.

Przeczytano, przyjęto i podpisano.

Anton Janik, Symon Strzelczyk

Liquidation

Kopialien für Vorladung 5 Sgr.

Eingetragen 294, 43.

Neugebauer, Sędzca pojednawczy

[nr 1128] p. 48 spr. 48 (1860)

Mały staniszcz, 7. mego Lutego 1860.

Przed podpisanym Sądzcą pojednawczym dostawili się dzisiaj:

1. Komornik Jozef Barthodziej z zawadzkigo;

2. Hałupnik i szwec Franz Wiora z mały staniszcz;

oboje osoby znajomy i przy trzyżbym sposobie znajdują się.

Pierwszy obskarżył ostatnego dla długu 15. Czeskich za bóty, które mu sprzedał.

Obskarżony przyznawał się do tego długu i obowiązuje się te 15. Czeskich na niedzielę 12. Lutego tego roku mu zapłacić i koszta nosić.

Skarżyciel iest z tem kontent i oboje są uspokojoni.

Przeczytana, przyjęta i podpisana¹¹⁸⁹.

+++ Jozef Barthodziej, Franz Wiora

Kopialien für Vorladung 2 Sgr. 6 pf.

Eingetragen 294, 45.

Neugebauer, Sądzca pojednawczy

[nr 1129] p. 49 spr. 49 (1860)

Mały staniszcz, 18. tego Lutego 1860.

Przed podpisanym Sądzcą pojednawczym dostawili się dzisiaj:

1. Siodłok Franz Malik

2. Hałupnik Gregor Wiora;

oboje osobe znajome i przy trzyżbym sposobie znajdują się.

Pierwszy obskarżył ostatnego dla 10 Twardych, które mu w miesiący Październiku w roku 1859 pożyczył.

Obskarżony przyznawał się do tego długu i obowiązuje się te 10 Twardych aż do 8. mego kwietnia tego roku obskarżycielowi wrocić.

Skarżyciel iest tem kontent i są oboje osobe uspokojone.

Obskarżyciel nosi te koszta.

Przeczytana, przyjęta i podpisano.

Frantz Malik, +++ Gregor Wiora

Adele Neugebauer als Unterkreuzungszeuge

Kopialien für Vorladung 5 Sgr.

Eingetragen 294, 46.

Neugebauer, Sądzca pojednawczy

[nr 1130] p. 50 spr. 50 (1860)

Mały staniszcz, dnia 18. tego Lutego 1860.

Przed podpisanym sądzcą pojednawczym dostawili się dzisiaj:

1. Siodłok Franz Malik

2. Hałupnik Simon Strzelczyk;

oboje osobe znajome i przy trzyżbym sposobie znajdują się.

Pierwszy obskarżył ostatnego dla 5 Twardych długu płatu od roli.

Obskarżony przyznawał się do tego długu i obowiązuje się te 5 Twardych aż do pierwszego kwietnia tego roku obskarżycielowi zapłacić.

Skarżyciel iest tem kontent i oboje osobe są uspokojone.

¹¹⁸⁹ Błędnie zam. podpisana.

Obskarżyciel nosi kosztą.

Przeczytano, przyjęto i podpisano.

Frantz Malik, +++ Simon Strzelczyk

Malik, Unterkreuzungszeuge

Kopialien für Vorladung 2 Sgr. 6 pf.

Eingetragen 294, 47.

Neugebauer, Sądzcą pojednawczy

[nr 1131] p. 59 spr. 59 (1860)

Mały staniszc, dnia 30. tego Maja 1860.

Przed podpisanym sądzcą pojednawczym dostawili się dzisiaj:

1. Siodłok Kuba Kolodziej;

2. Siodłocka wdowa Magdalena Wiora;

oboje osobe znajome i przy trzyżbym sposobie znajdują się.

Pierwszy obskarżył ostatną, że mu jego łakę wypasła.

Obskarżona przyznawała się, że tę szkodę mu uczyniła.

Skarżyciel nie więcej od niej żąda, żeby te kosztą zapłaciła.

Obskarżona obowiązuje się do tego i są oboje osobe uspokojone.

Przeczytano, przyjęto i podpisano.

Jakob Kolodziej, +++ Magdalena Wiora

Kopialien für Vorladung 2 Sgr.

Eingetragen 294, 56.

Neugebauer, Sądzcą pojednawczy

[nr 1132] p. 62 spr. 62 (1860)

Mały staniszc, 7. mego Czerwca 1860.

Przed podpisanym sądzcą pojednawczym dostawili się dzisiaj;

1. Hałupnicka Marianna Kolloch i jój mąż Bartek;

2. Siodłok Jakob Kolodziej;

oboje znajomy i przy trzymym¹¹⁹⁰ sposobie znajdują się:

Pwiersi¹¹⁹¹ obkarżyli ostatnego, że jego pies im cztery gosiąta¹¹⁹² zezarł.

Pomiedzy nimi stała się ta zgoda, że obskarżony chce 2 Cz. 6 Fg. za jedne gosięte¹¹⁹³ zapłacić i kosztą chce obskarżony nosić.

Oboje są tem kontenci i uspokojony.

Przeczytano, przyjęto i podpisano.

+++ Marianna Koloch, +++ Bartek Kolloch, Jakob Kolodziej

Kopialien an Vorladung 5 Sgr.

Eingetragen 294, 58.

Neugebauer, Sądzcą pojednawczy

[nr 1133] p. 80 spr. 80 (1860)

Mały staniszc, dnia 23. Listopada 1860.

Przed podpisanym sądzcą¹¹⁹⁴ pojednawczym dostawili się dzisiaj:

1. Handlerz Fabian Brieger z wielkich staniszc;

2. Hałupnik i kowal Anton Waclawczyk z mały staniszc;

Oboje osobe sądzczy znajome i przytrzymym¹¹⁹⁵ sposobie znajdują się.

Pierwszy obskarżył ostatnego dla 1 Talareka¹¹⁹⁶ 13. Czeskich długu za odebrany towar.

Obskarżony przyznawał się do tego długu i obowiązuje się od dzisiaj za dwa tydzie, to jest na 7. mego

¹¹⁹⁰ Błędnie zam. trzyżbym – 'trzeżwym'.

¹¹⁹¹ Błędnie zam. pierwsi.

¹¹⁹² Gąsięta.

¹¹⁹³ Gąsię.

¹¹⁹⁴ Błędnie zam. sądzcą.

¹¹⁹⁵ Błędnie zam. trzyżbym – 'trzeżwym'.

¹¹⁹⁶ Tak w rękopisie.

Grudnia t. r., ten dług obskarżycielowi zapłacić i te kosztu nosić.

Obskarżyciel jest z tém kontent i oboje osobe są uspokojone.

Przeczytano, przyjęta i podpisano.

Kopialien an Vorladung 2 Sgr.

Eingetragen 296/75

FBriegertt, +++ Anton Waclawczyk

Neugebauer, Sądzca pojednawczy¹¹⁹⁷

[nr 1134] p. 82 spr. 82 (1860)

Mały staniszcz, dnia 26. tego Grudnia 1860.

Przed podpisanym sądcą pojednawczym dostawili się dzisiaj:

1. robotnik Franz Krzykalla z Renardshut;

2. dto. Vicent Czock z Mały staniszcz,

oboje sądzczy znajome i przy trzymbym sposobie znajdują się.

Pierwszy skarżył ostatnego, że on był winien, że mu trzech twardych przy wypłacy brakowały.

Obskarżony wymawiał się, że skarżycielowi wszystkie pieniądze przed wypłacką¹¹⁹⁸ mu oddał. Pomiędzy nymi uczynionej rozmowie stała się następującą zgodę:

Obskarżony obowiązuje się skarżycielowi za jego stratę na 10. tego Stycznia 1861 jeden talarek dać i poła kosztu ponosić.

Oboje osoby są uspokojone.

Przedczytano, przyjęto i podpisano.

Franz Krzikalla, Wićent Czok

Kopialien an Vorladung 5 Sgr.

Eingetragen 296/77

Neugebauer, Sądzca pojednawczy

[nr 1135] p. 86 spr. 86 (1861)

Mały staniszcz, dnia 5. tego Maja 1861.

Przed podpisanym sądcą pojednawczym dostawili się dzisiaj:

1. Siodłak Michael Wiora;

2. Wdowa Magdalena Wiora,

oboje osobe sądzczy znajomy i przy trzymbym sposobie znajdują się.

Peierwszy¹¹⁹⁹ skarżył ostatnę dla przezywanie.

Obskarżona uznała, że go przezywała, i zgodziła się z nim; i

Obowiązała się 20. Czeskich do tutierszj¹²⁰⁰ ubogiej kassy zapłacić i kossta ponosić.

Obskarżyciel jest z tem kontent i oboje są uspokojone.

Przeczytano, przyjęto i podpisano.

+++ Magdalena Wiora, Michal Wiora

Neugebauer, Schiedsmann

Kopialien an Vorladung 5 Sgr.

Eingetragen 296/86

[nr 1136] p. 119 spr. 119 (1862)

Mały staniszcz, dnia 5. tego Listopada 1862.

Przed podpisanym sądcą pojednawczym dostawili się dzisiaj:

1. Zagrodnik Anton Spałek z małych Łagewnik¹²⁰¹.

¹¹⁹⁷ Błędnie zam. pojednawczy.

¹¹⁹⁸ Wypłacka – 'wypłata'.

¹¹⁹⁹ Błędnie zam. pierwszy.

¹²⁰⁰ Błędnie zam. tutejszej.

¹²⁰¹ Łagiewniki Małe, Klein Łagewnik – wieś w powiecie lublinieckim, licząca w 1830 roku 40 domów i 228 mieszkańców. Należała do parafii katolickiej w Pawonkowie. We wsi pracowały piece hutnicze. Szkoła katolicka znajdowała się w Kośmidrach. W 1861 roku wieś zamieszkiwana była przez 561 mieszkańców. Obraz Łagiewnik Małych oraz leżących w pobliżu miejscowości zawiera mapa z roku 1910, przechowywana w zasobie APOp, zesp. Rejencja Opolska, nr 1191, Mapy i plany, sygn. XIV/269.

2. Hałupnik Franz Wiora tu ztąd;
 oboje znajome i przy trzyżbym sposobie znajdują się.
 Pierwszy obskarżył ostatniego, kwóli 4. Talar. 22. Czesk. i 6 Fg.
 Obkarzony przyznał się do tego długu i obowięzuje się skarżycielowi ten dług na pierwszego
 Grudnia t. r. zapłacić.
 Skarżyciel jest tem kontent i oboje są uspokojone.
 Skarżyciel ponosi koszta.
 Przeczytane, przyjęte i podpisane.
Liqui.
 Kopialien an Vorl. 5 Sgr.
 Eingetr. 298/111.
 Anton Spalek, Franz Wiora
 Neugebauer, Sądca pojednawczy

[nr 1137] p. 216 spr. 216 (1868)

Spisano Colonnowska¹²⁰², 8^{go} Czerwca 1868.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie wszyscy zdatni.

1. Hałupnik Franz Wiora
2. Komornik Franz Machnik
3. Hałupnik Thomas Machnik.

Pierwszy skarżył tych Franza Machnika i Thomassa Machnika, że go 27^{go} Maja t. r. w Karczmie w mał.
 Staniszczach t. j. ten Franz Machnik go chwycił, na ziemię porzucił, dawił¹²⁰³ i do sieni wywlykł, a Tho-
 mas Machnik go w sieni kłękał, napiętkami¹²⁰⁴ kopał po piersiach i plecach; gdy się wszyscy o tej spra-
 wie rozmówieli, stała się ugoda, że Franz Machnik 1 Twardy talar 15 czeskich, a Thomas Machnik 1
 Twardy talar 15 czeskich skarżycielowi za zmuę i każdy 3 czeskie 9 fyników kosztow ponosi, a 8 dni
 pod sekucją zapłacić się obowięzali. Co skarżyciel obkarzonych w tój samėj bitwie i sprawie, i tego
 samego dnia bił i przezywał, a obraził, także się obkarżeni z skarżycielem ugodzili.
 Przeczytano przyzwolono i podpisano.

+++ Franz Wiora, +++ Thomas Machnik, +++ Franz Machnik

a – u – s

Copialien f. 3 V. 7 Sgr 6 pf.

Wischkowsky¹²⁰⁵

[nr 1138] p. 218 spr. 218 (1868)

Spisano Colonnowska, 13. Września 1868.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie wszyscy zdatni:

1. Hałupnik Ignatz Drysch
 2. Siodłak Michael Machnik,
- oba z mał. Stanisch.

Pierwszy skarżył tego Michała Machnika, że mu jego syna Ludwika 2^{go} Września t. r. na polu ręką po
 głowie i byczyskim po plecach bił, i nogą w brzuch kopał; gdy się oba o tej sprawie rozmówieli, sta-
 ła się ugoda, że obkarzony skarżycielowi za zmuę i za drogę 15 czeskich i 5 czeskich kosztow pod
 sekucją zapłacić się obowięzał.

Także się stała ugoda dla noszyka¹²⁰⁶, co syn skarżyciela ten Ludwig schował, a obkarzony przez to
 czas zmuodził.

Przeczytano przyzwolono i podpisano

Machnik, ignac grys

a. – u. – s.

¹²⁰² Przez dwa lata sprawy były rozstrzygane w Kolonowskiem. Prowadzona była jednak odrębna księga.

¹²⁰³ Dławił, dusił.

¹²⁰⁴ Napiętek – 'tylna część buta obejmująca piętę'. Tu być może chodzi o obcasy.

¹²⁰⁵ Cajetan Wischkowsky – nauczyciel z Kolonowskiego. Rozstrzygał również dla wspólnego okręgu Staniszc Wielkich, Sta-
 niszc Małych i Mysłiny. Powołany w lipcu 1856 roku, „ARO”, Stück 33, 14 August 1856, s. 229. Od kwietnia 1859 roku
 rozstrzygał w Kolonowskiem, „ARO”, Stück 19, 12 Mai 1859, s. 126.

¹²⁰⁶ Noszyk – niejasne: jakiś sprzęt służący do noszenia czegoś? Może też: nożyk.

Copialien 1 für 2 V. 5 Sgr.
Wischkowsky

[nr 1139] p. 223 spr. 223 (1869)

Spisano Colonnowska, 11^o Października 1869.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdadni:

1. Kolonista Anton Urbainczik z Carlsthalu¹²⁰⁷

2. Siodłak Franz Puzik z mał. Stanisch.

Pierwszy żądał od tego Franza Puzika dla swego opiekunika¹²⁰⁸ Michael Puzik za służbę myta 1 Th. 25 czeskich. Siodłak Franz Puzik uznał ten dług za prawie i obowiązał się ten 1 Twardy Talar 25 czeskich do 17^{tego} Października t. r. zapłacić i 9 czeskich kosztów ponosić.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

+++ Franz Puzik, Wons Scholze, Anton Urbańczyk

a. – u. – s.

Wischkowsky

Copialien für 2 V. 5 Sgr.

[nr 1140] p. 229 spr. 229 (1870)

Spisano Małe-Staniszcze, dnia 13^{tego} Stycznia 1870.

Przed niżnie podpisanem sędzą pojednawczym dostawili się dzisiaj na pozew:

1. Handlerz Andreas Sklorz z Kadłuba, 38 lat stary,

2. Parobek Adrian Bronder tu ztąd, 25 lat stary,

obaj do osoby znani i do rozkładu zdadni.

Handlerz Andreas Sklorz z Kadłuba skarżył 10 t. m. naprzeciw Adriana Bronder tu ztąd, że mu on w 10^{tego} m. wiele jajów, na około wedle¹²⁰⁹ kopy zkoszykiem wziął, a tylko za jeden mędel 5 czeskich zapłacił. Gdy się obaj o tej sprawie rozmówili, stała się ta ugoda: Obskarżony obowiązuje się zaraz za te 3 mędele i 11 jajów 19 sbrg., a za zmułę 8 sbrg., więc 27 sbrg. skarżycielowi i 5 sbrg. kosztów zapłacić. Przeczytano, pozwolono, i podpisano.

Andreias Sklorz, Anreias Bronder

a – u – s

Copialien für 2 Vorladungen 5 Sgr.

Przybylla¹²¹⁰, Schiedsmann

[nr 1141] p. 231 spr. 231 (1870)

Spisano Małe-Staniszcze, dnia 23^{tego} Stycznia 1870.

Przed niżnie podpisanem sędzą pojednawczym dostawili się dzisiaj na pozew.

1. Wdowa Ewa Bednorz z wielkich Staniszc, 50 lat stara,

2. Wycuźnik Mathias Kozok tu ztąd, 70 lat stary, oboje do osoby znani i do rozkładu zdadni.

Wdowa Ewa Bednorz z wielkich Staniszc skarżyła 21^{tego} Stycznia t. r. naprzeciw wycuźnikowi Mathias Kozok tu ztąd, że jej tenże dla jej córki Marie Wagner, która w przeszłym roku służyła u niego, jedną koszulę jeszcze dłużeń jest. Gdy się obaj o tej rzeczy rozmówili, stała się pomiędzy nimi ta ugoda: Obskarżony obowiązuje się skarżycielce dla jej córki Marie Wagner na ową zaskarżoną koszulę od dzisiaj do tygodnia 1 1/2 łokcia zwyczajnego zgrzebnego płotna oddać i jej grosz na kosztą zaraz też płaci. Wdowa Ewa Bednorz jako skarżycielka się przez to ukontentow¹²¹¹ być zeznawa.

Przeczytano – pozwolono – i podpisano.

xxx Ewa Bednorz, xxx Mathias Kozok

a – u – s

¹²⁰⁷ Kasztal, Carlstal – kolonia Osieka założona w 1824 roku przy drodze ze Strzelec Opolskich do Dobrodzienia. Szkoła katolicka znajdowała się w Osieku, a parafia katolicka w Jemielnicy. We wsi położona była leśniczówka.

¹²⁰⁸ 'podopiecznego'.

¹²⁰⁹ 'około, w przybliżeniu'.

¹²¹⁰ Richard Przybylla – nauczyciel ze Staniszc Małych. Zatrudniony jako nauczyciel od 1865 roku. Zaprzysiężony na rozjemcę w roku 1873, „ARO”, Stück 42, 17 October 1873, s. 242, i ponownie w październiku 1876, „ARO”, Stück 45, 10 November 1876, s. 292.

¹²¹¹ Błędnie zam. ukontentowaną.

Copialien. Für eine Vorladung 2 1/2 Sgr.
Przybylla, Schiedsmann

[nr 1142] p. 232 spr. 232 (1870)

Małe-Staniszczce, dnia 18^{tego} Lutego 1870.

Przed niżnie podpisanem sędzą pojednawczym dostawili się dzisiaj na pozew:

1. Hebama Johanna Drysch, 40 tat¹²¹² stara, tu ztąd, z jej mężem Franz Drysch, 45 tat¹²¹³ stary
2. Komornik Simon Machnik tu ztąd, 25 lat stary, do osoby znani i do rozkładu zdatni.

Hebama Johanna Drysch z jej mężem skarżyła 12^{tego} t. m. u niżnie podpisanego sędzcy pojednawczy naprzeciw komornikowi Simon Machnik tu ztąd, że ją tenże 11^{tego} t. m., gdy do jego żony, która w połogu leży, przywołana była, ją nazchwalnie¹²¹⁴ tak szturchną, że na ziemię podła. Gdy się partaje o tej rzeczy rozmówiły, stała się ta ugoda, skarżycielka z jej mężem odpuszczają obskarżonemu obrazę, a Simon Machnik obowiązuje się koszta 5 srebrników wynoszące do 8 dni zapłacić.

Przeczytano – pozwolono i podpisano.

Johanna Drysch, Symon Machnik, xxx Franz Drysch

a – u – s

Przybylla, Schiedsmann

[nr 1143] p. 233 spr. 233 (1870)

Małe-Staniszczce, dnia 9^{tego} Marca 1870.

Przed niżnie podpisanem sędzą pojednawczym dostawili się dzisiaj na pozew:

1. Kaczmarz Mathias Konietzko tu ztąd, 25 tat¹²¹⁵ stary,
2. Hałupnik Thomas Machnik tu ztąd, 35 lat stary, do osoby znani i do rozkładu zdatni.

Kaczmarz Mathias Konietzko skarżył 2^{go} Marca t. r. u niżnie podpisanego sędzcy pojednawczy naprzeciw hałupnikowi Thomas Machnik tu ztąd, że go tenże 27^{tego} Lutego t. r. w domie skarżyciela o 10 godzinie w wieczór smarkoczem, smarkatym koniem i kurwiorzem wyzywał. Gdy się skarżyciel ze obskarżonym o tej rzeczy rozmówili, stała się ta ugoda, skarżyciel wybacza obskarżonemu obraza, a tenże obowiązuje się do 8 dni koszta o 5 srebrników zapłacić.

Przeczytano – pozwolono – podpisano.

Mathias Konietzko, Kretschmer, Thomas Machnik, Häusler

a – u – s

Copialien für 2 Vorladungen 5 Sgr.

Przybylla, Schiedsmann

[nr 1144] p. 236 spr. 236 (1870)

Spisano Małe-Staniszczce, dnia 30^{tego} Kwietnia 1870.

Przed niżnie podpisanem sędzą pojednawczym dostawili się dzisiaj na pozew:

1. zagrodnik Johann Machnik tu ztąd, 57 lat stary
2. karczmozor Mathias Konietzko tu ztąd, 26 lat stary, i hałupnik Anton Puzik tu ztąd, 35 lat stary, wszyscy do osoby znani i do rozkładu zdatni.

Zagrodnik Johann Machnik skarżył 8^{tego} Kwietnia tr. u niżnie podpisanego sędzcy pojednawczy naprzeciw karczmozorowi Mathias Konietzko i hałupnika Anton Puzik tu ztąd, że mu ci oboj, Konietzko 28^{tego} Marca t. r. i przed tem kilka razy, Anton Puzik także, gdy przed kilku dniami gnoj wozil, przez łąkę nazwaną „pod klejkiem” przejechali. Gdy się partaje o tej rzeczy rozmówiły, stała się ta ugoda: każdy obskarżony obowiązuje zaraz 10 srebrników, to jest 5 śrbr. kosztow skarżycielowi, a 5 śrbr. do tutajszej miejscowej ubogi kassy zapłacić.

Przeczytano – pozwolono – podpisano.

xxx Johann Machnik, Mathias Konietzko, Anton Puzik

a – u – s

Copialien. Für 3 Vorladungen 7 1/2 sgr.

¹²¹² Błędnie zam. lat.

¹²¹³ Błędnie zam. lat.

¹²¹⁴ 'celowo, umyślnie'.

¹²¹⁵ Błędnie zam. lat.

Bestellungskosten 2 1/2 sgr.

10 sgr.

Przybylla, Schiedsmann

[nr 1145] p. 237 spr. 237 (1870)

Spisano Małe-Staniszcze, dnia 14^{tego} Maja 1870.

Przed niżnie podpisanem sędzą pojednawczym dostawili się dzisiaj na pozew:

1. Hałupnik Jacob Malik tu ztąd, 51 lat stary,
 2. Siodłak Johann Czupalla tu ztąd, 30 lat stary, obaj do osoby znani i do rozkładu zdadni.
- Hałupnik i urzędowy Jacob Malik skarżył 2^{go} Maja t. r. wieczor w tutajszej karczmie bez przyczyny przed świadkami następującymi słowami przezywał: „gminski złodzieju, garboczu, cyganie, byku, krupy i jagły mi zeżyraż”.

Gdy się partaje o tej rzeczy rozmówiły, odprosił obskarżony skarżycielowi, który mu też obrazę odpuścił. Johann Czupalla zaraz płaci 5 śrbr. kosztow, które skarżyciel zapłacił.

Przeczytano – pozwolono – podpisano.

Jacob Malik, Johan Czupalla

a – u – s

Copialien. Für 2 Vorladungen 5 sgr.

Przybylla, Schiedsmann

APOp, zesp. 62, sygn. 998
1872-1891

[nr 1146] p. 123-124 spr. 121 (1879)

Działo się małe-Staniszcze, dnia 14^{tego} Października 1879.

Przed niżnie podpisanem sędzą pojednawczym dostawili się na pozew:

1. Wycużnik Andreas Kolodziej tu ztąd, 60 lat stary,
 2. Hałupnik Jakob Kolodziej tu ztąd, 33 lat stary,
- obaj od osoby znajomi i do rozkładu zdadni.

Wycużnik Andreas Kolodziej tu ztąd skarżył 21^{tego} Sierpnia 1879 naprzeciwno swego syna hałupnika Jakoba Kolodziej tu ztąd, że go tenże w nocy z 20^{tego} do 21^{tego} Sierpnia 1879 około 1 godzinie do jego – skarżyciela – izby przyszedł i tam wielkie larmo¹²¹⁶ i hałas robił. Przytem go obskarżony przekłętym ojcem i złodziejem przezwał i jego – skarżyciela – żona w sieni sturchnył¹²¹⁷, a 21^{tego} Sierpnia 1879 rano o 7 godzinie onego samego zaś w sieni tak ostro w piersi sturchnył, że na drzwi padnął i w głowę się bardzo uderzył.

Obskarżony powiada, że te podania nie są prawie; ale jak się skarżyciel i obskarżony o tem przypadku rozmowili, [p. 124] stała się między nimi ugoda. Skarżyciel przepuszcza¹²¹⁸ obskarżonemu ta obraza, a tenże się obowiązuje koszta tego terminu ponosić.

przeczytano, pozwolono, podpisano

+++ Andreas Kolodziej, Jakub Kolodziej, Gottlieb Pasler, Gastwirth, bescheinigt die Handzeichen des Andreas Kolodziej

a – u – s.

Przybylla, sędza pojednawczy.

50 Pf den Schreibgebühren erhalten 14.10.79.

[nr 1147] p. 125 spr. 122 (1880)

Spisano małe-Staniszcze, dnia 4^{tego} Lipca 1880.

Przed niżnie podpisanem sędzą pojednawczym dostawili się na pozew:

1. komornik Karl Kolloch

¹²¹⁶ Larmo – ‘hałas, zgłęb, jazgot’, także ‘awantura’.

¹²¹⁷ Sturchnąć – ‘pchnąć, uderzyć’.

¹²¹⁸ ‘wybacza’.

2. siodłak Michael Machnik,

obaj tu ztąd, od osoby znajomi i do rozkładu zdatni.

Komornik Karel Kolloch tu ztąd skarżył 13^{tego} Maja 1880 ustnie naprzeciwno siodłaka Michała Machnika i jego 14 lat stary córki Marianna, że ta ostatnia mu 12^{tego} Maja 1880 na pastwisku młoda koza przez krzyż tak uderzyła, że mu krzyż złamała i do wyleczenia niezdatnym uczyniła.

Michael Machnik, który przytomny był, jak jego córka Marianna te koźlę uderzyła, powiada, że te koźlę przez przeskok przez przykopę¹²¹⁹ się uszkodziło.

Jak się skarżyciel i oskarżony o tej sprawie rozmówili, ugodzili się na ten sposób, że Michał Machnik Karłowi Kolloch za to koźlę jedna Marka dzisiaj zapłacił i kosza ponosi.

Przeczytano, pozwolono, podpisano.

Carl Kolloch, Michel Machnik

a – u – s.

Przybylla, Schiedsmann

50 Pf an Schreibgebühren erhalten am 4. Juli 1880.

[nr 1148] p. 130 spr. 126 (1881)

Spisano małe-Staniszczce, dnia 28^{tego} Maja 1881.

Przed niżnie podpisanym sędzą pojednawczym dostawili się na pozew:

1. Młynarz Simon Drzymalla

2. zagrodnik Johann Kurda,

obaj tu ztąd, do osoby znajomi i do rozkładu zdatni.

Młynarz Simon Drzymalla skarżył 17^{tego} Maja 1881 naprzeciwno zagrodnika Johana Kurda temi słowami: „Gdy ja się wczoraj, 16^{tego} Maja 1881 wtutajszej karczmie znajdował, dokąd też zagrodnik Johann Kurda przyszedł, napoczał on mnie pogardzać, potem przystąpił trzy razy do mnie i sturchnął mnie każdy raz ostro w lewą pierś pięścią, potem mi wytrząsł¹²²⁰ cigara¹²²¹ zgęby¹²²², którą ja baczył¹²²³, i chciał mnie zkarzmy wyciepnąć¹²²⁴ wołając: «Idź przecz¹²²⁵, ty pieronie, bo cię wyciepnę!». Kurda te obrażynia bez przyczyny i przed wielu świadkoma wykonał”.

Gdy się skarżyciel i oskarżony o tej sprawie rozmówili, to się też ugodzili. Oskarżony przeprosił skarżyciela o przebaczenie¹²²⁶; tenże mu więc ta obraza bez wszelkiej kary przepuszcza i odrzeka się¹²²⁷ dali¹²²⁸ skarżyć. Kosza ponosi oskarżony.

Przeczytano, pozwolono i podpisano.

Simon Drzymalla, Johann Kurda

a – u – s.

Przybylla, Schiedsmann

50 Pf an Schreibgebühren erhalten den 21. 5. 81.

[nr 1149] p. 132 spr. 128 (1882)

Spisano małe-Staniszczce, dnia 8^{meo} Września 1882.

Przed niżnie podpisanym sędzą pojednawczym dostawili się na pozew:

1. kramarka¹²²⁹ Laura Heilborn w przywstępstwie¹²³⁰ jej męża Jakob Heilborn.

2. gburka¹²³¹ Eva Czupalla w przywstępstwie jej męża Johann Czupalla,

wszyscy tu ztąd, do osoby znajomi i do rozkładu zdatni.

¹²¹⁹ Przykopa – ‘rów’.

¹²²⁰ ‘wyrzucił’.

¹²²¹ ‘papierosa’.

¹²²² ‘z ust’.

¹²²³ ‘palił’.

¹²²⁴ ‘wyrzucić’.

¹²²⁵ Precz.

¹²²⁶ Chyba mylnie zamiast ‘poprosił o przebaczenie’.

¹²²⁷ Wyrzeka się, nie ma zamiaru.

¹²²⁸ Dalej.

¹²²⁹ ‘właścicielka kramu, sklepu, także żona kramarza’.

¹²³⁰ Błędnie zamiast ‘w przystępstwie’ – ‘w towarzystwie’.

¹²³¹ ‘żona gburka – bogatego gospodarza’.

Kramarka Laura Heilborn w przystępstwie jej męża Jakob Heilborn tu ztąd skarżyła 1^{go} Września 1882 pisemnie¹²³², że ją gburka Eva Czapalla tu ztąd 1^{go} Września 1882 przed świadkoma przezywała: śmierzdzącą żydówką, gizdawą¹²³³ żydówką, złodziejką.

Obskarżona powiada, że te podania nie są prawie¹²³⁴.

Gdy się skarżyciele i oskarżeni o tej sprawie rozmówili, to się też ugodzili. Skarżyciela¹²³⁵ przepuszcza oskarżonej ta uczyniona obraza i odrzeka się dalej skarżyć, lecz koszta tego terminu ponosi oskarżona. Mąż tak skarżycielki, jak oskarżonej przystępują do tej zgody.

Przeczytano, pozwolono, podpisano.

Laura Heilborn, Jacob Heilborn, Jewa Czapalla, Johan Czapalla

a – u – s.

Przybylla, Schiedsmann

[nr 1150] p. 134 spr. 130 (1882)

Działo się małe-Staniszcze, dnia 8^{go} Września 1882.

Przed niżnie podpisanym sędzą pojednawczym dostawili się na pozew.

1. komornik Valentin Grabollus tu ztąd,

2. gbur Hyacinth Piosek, też tu ztąd,
oba do osoby znajomi i do rozkładu zdadni.

Komornik Valentin Grabollus tu ztąd skarżył 29^{tego} Sierpnia 1882 naprzeciw gbur Hyacinth Piosek tutaj, że go tenże 26 Sierpnia 1882 po południu we swoim podworzu, gdzie też Grabollus mieżka, bez przyczyny nazchwalnie¹²³⁶ tak sturchnął, że do gnojowy wpadł, wstając zaś go popadł¹²³⁷ i o ścianę nim trzasnął, potem na ziemię porzucił, na jego ciało ukłękął i pieściami i kamieniem po głowie bił, tak że mu rany nadał¹²³⁸ i chorobliwym z bił i zgniódł¹²³⁹. Piosek się niechce do tych podań przyznać. Gdy się obaj o tej sprawie rozmówili, to się też ugodzili. Grabollus przepuszcza Pioskowi ta obraza i odrzeka się dalszej skarki, gdy mu tenże 4 marki za lekarskie doświadczenie¹²⁴⁰ – adest¹²⁴¹ – i za recept¹²⁴², i leki zapłacone nagrodzi, i koszta tego terminu ponosi. Piosek zeswala na te warunki i obo- wiązuje się koszta tego terminu i Grabollusowi najniepóźniej¹²⁴³ do 30^{tego} Września 1882 pożądane 4 marki zapłacić.

Przeczytano, pozwolono, podpisano.

Valentin Grabollus, Hiacint Piosek

a – u – s

Przybylla, Schiedsmann

25 Pfg erhalten.

[nr 1151] p. 136 spr. 132 (1882)

Działo się małe-Staniszcze, dnia 17^{go} Grudnia 1882.

Przed niżnie podpisanym sędzą pojednawczym dostawili się na pozew:

1. hałupniczka Albina Gerlich z Banioka¹²⁴⁴, w przystępstwie jej męża Johann Gerlich,

2. hałupnik Franz Bok, też z Banioka, wszyscy do osoby znajomi i do rozkładu zdadni.

Hałupniczka Albina Gerlich z Banioka, wprzystępstwie jej męża Johann Gerlich, skarżyła 3^{go} Grudnia 1882 naprzeciw hałupnika Franza Bok, też z Banioka, że ją tenże 17^{tego} Listopada 1882 przed jej mężem i innymi ludźmi na publicznej drodze obmawiał i przezywał, że jest gminską kurwą, że ma

¹²³² Pisemnie.

¹²³³ 'obrzydlivą'.

¹²³⁴ 'prawdziwe'.

¹²³⁵ Błędnie zam. skarżycielka.

¹²³⁶ 'celowo, specjalnie'.

¹²³⁷ 'chwycił'.

¹²³⁸ 'zadał'.

¹²³⁹ Zapewne: 'zbił go i zgniótł tak bardzo, aż doprowadził go do choroby'.

¹²⁴⁰ 'badanie, ekspertyza'.

¹²⁴¹ 'atest'.

¹²⁴² 'receptę'.

¹²⁴³ 'najpóźniej'.

¹²⁴⁴ Baniok – kolonia Staniszc Małych.

zbierane dziedzic¹²⁴⁵ i że ją sołtys Adam Bok z Sporaka też kurwią¹²⁴⁶. Gdy się partaje o tej rzeczy rozmówiły, ugodziły się pod tem warunkiem, że Albina Gerlich za zezwoleniem jej męża Johann Gerlich Francowi Bok ta uczyniona obraza odpuszcza i dalszego skarżenia się odrzeka, gdy tenże, od dzisiaj do 8 dni do kasy mało-Staniszczckiego ubogiego związku 2 marki, we słowach: dwie marki, zapłaci i kosztą sztydmanńskie ponosić będzie, na które warunki Franz Bok zezwala.

Przeczytano, pozwolono, podpisano.

Alwina Gerlich, Johann Gerlich, Frantz Bock

a – u – s.

Przybylla, Schiedsmann

Gebühren 25 Pfg

Porto 10 -

35 Pfg erhalten 17/12 82.

[nr 1152] p. 137 spr. 133 (1883)

Działo się małe-Staniszczce, dnia 24^{tego} Lutego 1883.

Przed niżnie podpisanem sędzą pojednawczym dostawili się na pozew:

1. Banwärter¹²⁴⁷ i hałupnik Stephan Piontek tu ztąd, 35 lat stary,
2. Wycuźniczka Marie Czok, też tu ztąd, 47 lat stara, wprzystępstwie jej męża Paul Czok,

wszyscy trze do osoby znajomi i do rozkładu zdadni.

Banwärter i hałupnik Stephan Piontek tu ztąd żądał 19^{tego} Lutego 1883 terminu dla ugody z wycuźniczkom Marie Czok tu ztąd, podawając, że go ona 28^{tego} Stycznia 1883 w jej izbie ciężko obraziła, gdy mu przed świadkami ten przerzudt¹²⁴⁸ uczyniła, że on już raz fałszywie przysięgał.

Gdy się partaje o tej rzeczy rozmówiły, to się też ugodziły. Stephan Piontek odpuszcza tej Marie Czok ta mu uczyniona obraza bez wszelkiej kary i odrzeka się też dalszej skargi do sądu, lecz Marie Czok ma ponosić kosztą tego terminu, na który warunek ona zpozwozeniem jej męża zezwala i te kosztą od 25 Pf zaraz płaci.

Przeczytano, pozwolono, podpisano.

Stephan Piontek, Maryi Czok, +++ Paul Czok

a – u – s

Przybylla, Schiedsmann.

25 Pfg erhalten 24/2 83.

[nr 1153] p. 138-139 spr. 134 (1883)

Działo się małe-Staniszczce, dnia 3 Marca 1883.

Przed niżnie podpisanem sędzą pojednawczym dostawili się na pozew:

1. stolarz Josef Dawid z Kroschnitze, 29 lat stary,
2. gburka Hedwig Klyszcz tu ztąd, 53 lata stara, wprzystępstwie jej męża Thomas Klyszcz,

wszyscy do osoby znajomi i do rozkładu zdadni.

Stolarz Josef Dawid z Kroschnitze dostawił się dzisiaj u niżnie podpisanego sędzce pojednawczy i żądał terminu jeszcze dzisiaj z gburką Hedwig Klyszcz tutaj ztąd, podawając do protokołu, że go ona dzisiaj w jej gospodarstwie obraziła, gdy mu powiadała, że on jest wichłacz¹²⁴⁹.

W zaraz naznaczonym terminie się partaje dostawiły, a po rozmówce¹²⁵⁰ stała się następująca ugoda. Dawid chce Hedwicę Klyszcz ta uczyniona obraza odpuścić i odrzec się dalszego skarżenia do sądu, gdy od Hedwigi i Thomasa Klyszcza dostaje jeszcze dzisiaj zapłacono 6 Markow. Te 6 markow mają być częścią nadgroda za smuda¹²⁵¹ i nadgroda za uszkodzenie konskiego chomata i zagłowka¹²⁵², które ten Dawid Klyszczowi był w przeszłym roku pożyczał, a które przy [p. 139] oddaniu przez używanie

¹²⁴⁵ Dzieci. „Zbierane dzieci” – dzieci niesłubne, będące owocem przygodnych stosunków seksualnych.

¹²⁴⁶ Właśc. kurwił.

¹²⁴⁷ Banwärter – ‘dróżnik kolejowy’ (z niem. Bahnwärter).

¹²⁴⁸ ‘zarzut’.

¹²⁴⁹ ‘krętacz, kłamca, oszust’.

¹²⁵⁰ ‘dyskusji’.

¹²⁵¹ ‘strata czasu poświęconego na pracę zarobkową’.

¹²⁵² Może: ‘nagłówek, część końskiej uprzęży’.

uszkodzone być miały. Tak też mają Hedwig i Thomas Klyszcz koszta sztydzmanske tego terminu ponosić. Hedwig i Thomas Klyszcz przydawają na te warunki.

Przeczytano, pozwolono, podpisano.

Joseph Dawid, Hedwiga Klyszcz, Thomas Klyszcz

a – u – s.

Przybylla, Schiedsmann

25 Pfg erhalten den 3/3 83.

[nr 1154] p. 142 spr. 137 (1883)

Spisano Małe-Staniszcz, dnia 1^{go} Kwietnia 1883.

Przed niżnie podpisanym sędzą pojednawczym dostawili się na pozew:

1. zagrodnik Romelius Felix, 28 lat stary,

2. komornik Lorenz Malik, 48 lat stary, oba do osoby znajomi i do rozkładu zdadni.

Zagrodnik Romelius Felix ządał 21^{go} Marca 1883 terminu dla ugody z komornikiem Lorenz Malik tu ztąd, powiadając, że go tenże 21^{go} Marca 1883 przy robocie w kopalni szczyrk¹²⁵³ przed świadkami obraził, gdy go posadzał, że swój dom i całe małe-Staniszcz chce wypalić, a przez to się zbogacić. Dalej mu ten przerzut¹²⁵⁴ uczynił, że lepiej swój lichi dom poprawić i długi swej żony zapłacić ma, jak się znim do procesu udawać. Tak mu też jeszcze powiadał, że sobie ma soli kupić, bo żre jak świnia.

Gdy się partaje o tej sprawie rozmówiły, to się też ugodziły. Lorenz Malik powiada, że w ów czas nie był prawie trzeźwy¹²⁵⁵. Dzisiaj przeprasza Romeliusa Felix o przebaczenie i jest gotów koszta dzisiejszego terminu od 25 fenigów zaraz zapłacić. Felix też odpuszcza temu Malikowi ta uczyniona obraza bez większej kary i odrzeka się dalszego skarżenia kwuli tej obrazy.

Przeczytano, pozwolono, podpisano.

Romanus Felix, Lorenz Malik

a – u – s.

Przybylla, Schiedsmann

25 Pfg erhalten 1/4 83.

[nr 1155] p. 144-147 spr. 138 (1883)

Spisano Małe-Staniszcz dnia 16^{tego} Kwietnia 1883.

Przed niżnie podpisanem sędzą pojednawczym dostawili się:

1. Robotnik Jakob Korzenietz, z Carmerau, 28 lat stary, zjego matką, komorniczką Franziszka Korzenietz też z Carmerau, 72 lata starą

2. Hałupnik Valentin Joschko, 48 lat stary, także z Carmerau wyscy¹²⁵⁶ do osoby znajomi i do rozkładu zdadni.

Robotnik Jakob Korzenietz dostawił się z jego matką Franziszką Korzenietz 28^{tego} Marca 1883 u niżnie podpisanego sędzce pojednawczego i prosił o termin dla ugody ztem hałupnikiem Valentin Joschko i jego 17 lat starem synem Franz Joschko z Carmerau, podawając do protokołu, że ci dwaj ich 27^{tego} Marca 1883 z tem 17 lat starem Francem Joschko mały przerzut i zwada dostał wpodwórzu. Z tej przyczyny przybiegł ojciec tego Franca Joschko, ten hałupnik Valentin Joschko, z swojej izby, chwycił mnie i potem mnie obaj bili; powalili mnie na wóz [p. 145] w podwórzu, gdzie mnie Franc Joschko kamieniem uderzył; potem mnie na gnoj i do gnojówki pocięli¹²⁵⁷, gdzie mnie zaś bili i pótami¹²⁵⁸ po ciele kapali¹²⁵⁹. Przy tej bitwie mi zniszczyli i potargali surdut¹²⁶⁰ we wartości o 3 markow, westę¹²⁶¹ wartą 1 marka i koszulę w wartości o 2 marków.

Franziszka Korzenietz zaś podała, że, gdy ona do tej bitwy przybiegła, aby jej syna uwolnić i tych

¹²⁵³ Szczyrk – tu: 'zwir'.

¹²⁵⁴ 'zarzut'.

¹²⁵⁵ Trzeźwy.

¹²⁵⁶ Błędnie zam. wszyscy.

¹²⁵⁷ 'wrzucili'.

¹²⁵⁸ Butami.

¹²⁵⁹ Kopali.

¹²⁶⁰ 'wierzchnie okrycie męskie, długa marynarka z dwoma rzędami guzików'.

¹²⁶¹ Westa – 'kamizelka' (z niem. Weste).

walczących rozwieść, tak ją Franz Joschko chwycił i na groty¹²⁶², które pod ścianą słaty¹²⁶³, pociepl i ją drewnem wpierśi uderzył i po ciełe bótami kopał.

W dzisiajszem terminie się tylko Valentin Joschko dostawił a powiada, że on swego syna, ponieważ jeszcze małoletni jest, zastępuje. Przeciwna partaja jest z tem zakontent. Valentin Joschko wypowiada, że te podania Jakoba Korzeńca i jego matki nie są prawie.

Gdy się ale partaje o tej rzeczy rozmówiły, tak się pogodziły. Jakob Korzenietz odrzeka się dalszego skarżenia kwuli tej bitwy i jest gotow [p. 146] Valentinowi Joschko i jego synowi Franz ta obraza odpuścić, gdyby mu Valentin Joschko za ten przy tej bitwie zniszczony surdut, westę i koszulę 6 (sześć) marków zapłacił i kosza sztydzmanskié ponosił. Valentin Joschko przystał na ten warunek i zaraz w terminie temu Jakubowi Korzenietz te požądane 6 (sześć) marków i 45 Pfg. sztydzmanskié kosztów zapłacił. Franciszka Korzenietz zaś żądała darowania płatu¹²⁶⁴ zasiedziałego i jeszcze nie zapłaconego od najętej izby. Na ten warunek też Valentin Joschko przydawa i jest gotów jej 9 marków dłużnego płatu za mieszkalną izbę od niego najętą za te 3/4 roku od 1go Lipca 1882 aż do pierwszego Kwietnia 1883 darować. Więc są partaje ugodzone i każda z nich się odrzeka dalszego skarżenia do sądu kwuli tej bitwy i tych jeden drugiemu uczynionych obrazów.

Przed podpisem powiada Franciszka Korzenietz, że pisać nie poradziły¹²⁶⁵. Ona obrała sobie zagrodnika Stefana Malika tu ztąd za [p. 147] jej przystępcy, poczem protokół w przytomności ten¹²⁶⁶ czterech osob przeczytany, pozwolony i podpisany był jak następuje.

Valentin Jożko, Jacob Korzynietz

Znaki +++ ręki Franciszki Korzenietz poświadczają Stpan Malik

a – u – s.

Przybylla, Schiedsmann

Für Aufnahme des Antrages 25 Pfg

Porto - 20

= 45 Pfg

erhalten 28/3 83.

[nr 1156] p. 150 spr. 141 (1883)

Działo się Małe-Staniszczce, dnia 20^{go} Moja 1883.

Przed niżnie podpisanem sądcą pojednawczem dostawili się na pozew:

1. hałupnik i mularz¹²⁶⁷ Valentin Hadamik, 51 lat stary,

2. hałupnik Paul Kolodziej, 60 lat stary,

obaj tu ztąd, do osoby znajomi i do rozkładu zdadni.

Hałupnik Valentin Hadamik tu ztąd żądał 12^{go} Moja 1883 terminu dla ugody z hałupnikiem Paul Kolodziej tu ztąd, podawając do protokołu, że go tenże 5^{go} Moja 1883 wczas rano przed zaczęcią robotą w kopalni szcherku przed świadkami temi słowami: „Ty pieroński psiozu, pieroński raubczyku¹²⁶⁸” przeżywał i pięścią w głowę bez przyczyny uderzył.

Gdy się partaje o tej rzeczy rozmówiły, tak się też ugodziły. p. Hadamik żąda za zmuda¹²⁶⁹ i drogę tak ze skargą, jako też do dzisiajszego terminu od Kolodzieja 1 Marka i jest gotow mu ta obraza odpuścić, i dalej do sądu nie skarżyć, na co Kolodziej przydał i Hadamikowi ta požądana 1 Marka zaraz zapłacił, i też te 25 Pfg kosztów dla sztydzmiana.

Przeczytano, pozwolono, podpisano.

Walętin Hadamik, Paul Kolodziej

a – u – s.

Przybylla, Schiedsmann

¹²⁶² Grot – ‘duże naczynie sporządzone z klepek, służące do rozmaitych celów w gospodarstwie, np. do dojenia krów, przecho-
wywania towarów sypekich itp.’

¹²⁶³ Błąd, ma być: stały.

¹²⁶⁴ ‘opłaty’.

¹²⁶⁵ Błędnie zam. poradzi – ‘potrafi’.

¹²⁶⁶ Tych.

¹²⁶⁷ ‘mularz’.

¹²⁶⁸ ‘rabuś, złodziej’, także ‘khusownik’.

¹²⁶⁹ ‘strata czasu poświęconego na pracę zarobkową’.

Für Aufnahme des Antrages 25 Pfg erh. den 20/5 83.

[nr 1157] p. 153-154 spr. 144 (1883)

Verhandelt Kl. Stanisch, den 16^{ten} Juni 1883.

Spisano mał-Staniszcze, dnia 16^{tego} czerwca 1883.

Przed niżnie podpisanym sędzą pojednawczym dostawili się na pozew:

1. wycuźniczka Josefa Damaszek wprzystępstwie jej męża Franz Damaszek,
 2. hałupniczka Josefa Bock wprzystępstwie jej męża Anton Bock,
- wszyscy z Carmerau, do osoby znajomi i do rozkładu zdadni.

Wycuźniczka Josefa Damaszek w przystępstwie jej męża Franz Damaschek żądała 11^{go} Czerwca 1883 terminu dla ugody z hałupniczką Josefą Bock, wydaną za Antoniem Bock w Carmerau, ztem potwierdzeniem, że ją ta Josefa Bok 1^{go} Czerwca 1883 obraziła, gdy do niej mówiła: „Ty złodzieju, Ty hondzofocie, tyś mi kurżeta zeżarła, tak też karmiona gęś”.

Gdy się partaje o tej rzeczy rozmówiły, tak się też ugodziły. Za zezwoleniem jej męża, odpuszcza Josefa Damaszek tej Josefie Bock ta uczyniona obraza i odrzeka się dalszego skarżenia do sądu; lecz Josefa Bock ma zaraz [p. 154] koszta tego terminu od 20 Pfg i też 20 Pfg Damaszkowi nadgrodzić, które on za pismo dla požądania terminu wydał. Josefa Bock z pozwleniem¹²⁷⁰ jej męża zaraz te 40 Pfg płaci i jest więc zgoda zawarta.

przezytano¹²⁷¹, pozwolono, podpisano.

+++ Josefa Damaszek, +++ Franz Damaszek, Józefa Bok, Anton Bok.

a – u – s.

Przybylla, Schiedsmann

20 Pfg. an verauslagtem Porto erhalten den 16/6 83.

[nr 1158] p. 160 spr. 150 (1883)

Spisano mał-Staniszcze dnia 30^{tego} Września 1883.

Przed niżnie podpisanem sędzą pojednawczym dostawili się na pozew:

1. robotnik żelaznej kolei Franz Bosek, 27 lat stary,
2. robotnik żelaznej kolei Nikolaus Machnik, 25 lat stary, obaj tu ztąd, do osoby znajomi i do rozkładu zdadni.

Franz Bosek żądał 12^{tego} Września r. b. terminu dla ugody z Nikolausem Machnik z tem podaniem, że go tenże 9^{tego} Września 1883 rano o 6 godzinie, gdy on z przedniejszym robotnikiem żelaznej kolei Franzem Wiora i z więcej innemi robotnika od tutajszej wsi do kopalnie szcerku na żelaznej kolei na rolwadze¹²⁷² do roboty jechał, samochcąc i zpotęgą, gdy go dwarazy chwycił, ztej dość rażno jadącej rolwagi z ciepłny¹²⁷³, tak że sobie łatwo jaki członek złamać mógł, gdyż na ręce i twarz padł. Machnik mu też przy tej obrazie surdut robotny – każdodzienny¹²⁷⁴ – rozzerwał.

Gdy się obaj o tej sprawie rozmówili, tedy się też ugodzili. Bosek odpuszcza Machnikowi ta obraza i niechce dalej do sądu nie skarżyć. Machnik ponosi koszta dzisiajszego terminu. przezytano, pozwolono, podpisano.

Franc Bołsek, Nikolas Machnik

a – u – s.

Przybylla, Schiedsmann

25 Pfg für Aufnahme des Antrages

15 - Bestellkosten

40 Pfg erhalten 3/10 83.

[nr 1159] p. 164 spr. 154 (1883)

Spisano mał-Staniszcze, dnia 4^{tego} Listopada 1883.

¹²⁷⁰ Błędnie zam. pozwoleniem.

¹²⁷¹ Błędnie zam. przezytano.

¹²⁷² Rolwaga – ‘wózek transportowy’ (z niem. Rollwagen).

¹²⁷³ ‘zrzucił’.

¹²⁷⁴ ‘używany na co dziei, codzienny’.

Przed niżnie podpisaniem sędzą pojednawczym dostawili się na pozew:

1. hałupniczka Johanna Jagusch wprzystępstwie jej męża Antonia Jagusch,
2. wycuźniczka wdowa Franziszka Chlebosch, wszyscy z Sporaka – z Carmerau – do osoby znajomi i do rozkładu zdadni.

Hałupniczka Johanna Jagusch wprzystępstwie jej męża Antonia Jagusch z Sporoka żądała 28^{tego} Października 1883 terminu dla ugody z wycuźnicą wdową Franciszką Chlebosch, także s Sporoka, ztem podaniem, że ją ta 23^{tego} Października 1883, gdy z innymi kobietami na tark na Ozimek¹²⁷⁵ – Malapane – szła, ją obmawiała i posądziała, że ona – Johanna Jagusch – podlesznemu¹²⁷⁶ Siegmund w Sporoku jej córka Barbara Chlebosch kwuli około żniw popełnionej kradzieży leśnej – kwuli ukradzonej szczeli¹²⁷⁷ – podać, czyli imionem z mianować miała, aby się z bogacić.

Gdy się partaje dzisiaj o tej rzeczy¹²⁷⁸ rozmówiły, tak się też ugoda stała. Franzka Chlebosch przydała, że ta obraza uczyniła i przeprosiła Johanną Jagusch o przebaczenie. Johanna Jagusch odpuszcza tej Franziszce Chlebosch ta obraza i odrzeka się z pozwoleniem jej męża dalszego skarżenia do sądu, ale Franziszka Chlebosch ma najmnij kosztą dzisiajszego terminu ponosic, któremu warunkowi taj zaraz zadosyć czyni i te kosztą w ilości 45 Pfg ponosi.

Przeczytano, pozwolono, podpisano.

+++ Franciszka Chlebosch, Anton Jagusch, Jochanna Jagusch

a – u – s.

Przybylla, Schiedsmann

25 Pfg für Aufnahme des Antrages.

Bestellungskosten erhalten 4/11 83.

[nr 1160] p. 168 spr. 158 (1884)

Spisano Małe-Staniszczce, dnia 14^{tego} Marca 1884.

Przed niżnie podpisaniem sędzą pojednawczym dostawili się na pozew¹²⁷⁹:

1. maszynpucer¹²⁸⁰ Bernhard Czupalla, 34 lata stary,
2. hilfswärter¹²⁸¹ Franz Spallek, 35 lat stary,

obaj z wielkich Staniszcz, do osoby znajomi i do rozkładu zdadni.

Maszynpucer Bernhard Czupalla z wielkich Stanisch żądał 5^{tego} Marca 1884 terminu dla ugody z hilfswärtrem Franz Spallek, też z wielkich Stanisch, z tym podaniem, że go tenże 4^{tego} Marca 1884 na dródze od Vossowskiego aż do wielkich Stanisch, gdy oni jeszcze z innemi śli, powtórnie¹²⁸² kijem w pleca szturchał i go temi słowami przezywał: „Ty krasóniu¹²⁸³, złodzieju, ty trupie”.

Gdy się partaje wdzisiajszem terminie rozmóły¹²⁸⁴, tak się ugodziły.

Franz Spallek się obowięzuje kosztą terminu ilości 40 Pfg i nadgrody za jedne zmudzone¹²⁸⁵ robotne¹²⁸⁶ 1/2 dnia Bernhardowi Czupalle w ilości 70 Pfg, do kupy¹²⁸⁷ 1 Marka 10 Pfg jutro zapłacić. Bernhard Czupalla jest ztem zakontent¹²⁸⁸ i odrzeka się dalszego skarżenia do sądu.

Przeczytano, pozwolono, podpisano.

Bernad Czupalla, Franz Spallek

a – u – s.

¹²⁷⁵ Ozimek, Malapane – osada hutnicza w powiecie opolskim, założona w 1753 roku przez nadleśniczego von Rehndanza. Pierwsze piec i fryszernie założono już w 1754 roku. W 1830 roku Ozimek był osadą liczącą 25 domów i 246 mieszkańców, w tym 90 katolików. Parafia katolicka znajdowała się w Krasiejowie, parafia ewangelicka – w Ozimku. W 1861 roku zamieszkały przez 251 mieszkańców. Odbywały się w nim sesje wyjazdowe Sądu Powiatowego w Opolu.

¹²⁷⁶ Podleśny – ‘pracownik administracji leśnej; podleśniczy’.

¹²⁷⁷ Ściel – ‘ściółka leśna’.

¹²⁷⁸ Błędnie zam. rzeczy.

¹²⁷⁹ Hiperpoprawnie zam. pozew.

¹²⁸⁰ Maszynpucer – ‘czyściciel maszyn’, prawdopodobnie na kolei (z niem. Maschinenputzer).

¹²⁸¹ Hilfswärter – ‘strażnik pomocniczy’ (z niem. Hilfswärter).

¹²⁸² ‘wielokrotnie’.

¹²⁸³ Może: wyzwicko na człowieka rudowłosego lub o rudym zarósie.

¹²⁸⁴ Błędnie zam. rozmówiły.

¹²⁸⁵ ‘niewykorzystane na pracę zarobkową, zmarnowane, zmitrężone’.

¹²⁸⁶ ‘robotce’.

¹²⁸⁷ ‘razem, łącznie’.

¹²⁸⁸ ‘zadowolony, usatysfakcjonowany’.

Przybylla, Schiedsmann

Für Aufnahme des Antrages 25 Pfg

Bestellungskosten 15 -

= 40 Pfg

erhalten 14/3 84. P.

[**nr 1161**] p. 176-177 spr. 166 (1884)

Działo się Małe-Staniszcze, dnia 14^{tego} Września 1884.

Przed niżnie podpisanem sędzą pojednawczem dostawili się na pozew:

1. hałupniczką Johanna Kirchner w przystępstwie jej męża Bartek Kirchner,

2. hałupnik Albert Danielczok z jego żoną Marianną Danielczok,
wszyscy z kolonyi Schroll¹²⁸⁹, do osoby znajomi i do rozkładu zdatni.

Johanna Kirchner w przystępstwie jej męża Bartek Kirchner z kolonyi Schroll żądała 12^{tego} Sierpnia 1884 terminu dla ugody z hałupnikiem Albert Danielczok i z jego żoną Marianną Danielczok z tem potwierdzeniem, że ją Albert Danielczok 4^{tego} Lipca 1884 przed hałupniczką Magdaleną Kolloch i komorniczką Cäcilją Przywara przezwiał, że jest bestyją i z piekła niewylezie, ponieważ jego cera¹²⁹⁰ Marianna do aresztu przywiodła.

Marianna Danielczok ją zaś 6^{tego} Lipca 1884 przed komorniczką Lucia Filla też winowała, że jej cera Marianna kwuli niej w areszcie siedzieć musi.

11^{tego} Sierpnia 1884 zaś Albert Danielczok ją chachorem i kolorem [?]¹²⁹¹ przed świadkami przezwiał.

Gdy się partaje o tej sprawie rozmowyły, to się ugodziły. Albert i Marianna Danielczok proszą o przebaczenie i ponosić chcą za karę sztydźmańskie kosza wilości 50 Pfg, które zaraz płacą. Johanna Kirchner za pozwoleniem jej męża [p. 177] przydawa na to i odrzeka się dalszego skarżenia do sądu.

Przeczytano, pozwolono, podpisano.

Jochanna Kiercher, Bartek Kichner, +++ Albert Danielczok, +++ Marianna Danielczok

Die Handzeichen des Albert und der Marianna Danielczok bescheinigt der als Zeuge zugezogene
Walętin Hadamik

a. u. s.

Przybylla, Schiedsmann

Für Aufnahme des Antrages 25 Pfg

Bestellungskosten 25 -

= 50 Pfg erh. 14/9 84.

[**nr 1162**] p. 180-181 spr. 169 (1884)

Działo się małe-Staniszcze dnia 29^{tego} Października 1884.

Przed niżnie podpisanem sędzą pojednawczym dostawili się dzisaj¹²⁹² bez pozwania:

1. wdowa Marianna Zajęc

2. hałupnik Valentin Kolloch, obaj tu ztąd, do osoby znajomi i do rozkładu zdatni.

Wdowa Marianna Zajonc powiada, że na porządanie hałupnika Valentina Kollocha chce z nim ugodą ustanowić kwuli tej obrazy, którą Valentin Kolloch jej 26^{tego} Czerwca 1884 uczynił, że ją w jego podworzu dwa razy w głowę piznęł i dwa razy na ziemię pocięł. Ponieważ w terminie 14^{tego} Sierpnia 1884, No 163 tej księgi, ugoda niebyła ujednana, dla tego Marianna Zajonc dalej do królewskiego sądu do wielkich Strzelc scarzyła.

Dzisaj jest Marianna Zajonc gotowa ta skarga od królewskiego sądu w wielkich Strzelcach cofnąć, gdy jej Valentin Kolloch trzy marki na te kosza od pisania tej skargi i za drógi w tej sprawie zapłaci, i też te kosza ponosić będzie, które aż dotąd u sądu się stały i za te cofnienie tej skargi jeszcze się staną. Valentin Kolloch na te warunki [p. 181] przydawa i płaci zaraz Mariannie Zajonc te požadane¹²⁹³ trzy

¹²⁸⁹ Kolonia Schroll – kolonia Staniszc Wielkich.

¹²⁹⁰ 'córke'.

¹²⁹¹ Niepewna pierwsza litera.

¹²⁹² Błędnie zam. dzisaj.

¹²⁹³ Błędnie zam. požadane.

marki na te koszta odpisania tej skargi i za te drogi, i smuda wtej rzezy; dalej się obowiązuje tej Mariannie Zajonc wszystkie te koszta zapłacić, które aż dotąd u sądu się zrobiły i kwuli cofnienia tej skargi się jeszcze staną, lecz Marianna Zajonc ma mu każdy rachunek nad takimi¹²⁹⁴ kosztami przedłożyć.

Przeczytano, pozwolono, podpisano.

Mariann Sajonz, Walentin Kolloch

a. u. s.

Es sind keine Kosten entstanden.

Przybylla, Schiedsmann

[nr 1163] p. 182 spr. 170 (1884)

Działo się małe-Staniszczce dnia 23^{tego} Listopada 1884.

Przed niżnie podpisanem sędzą pojednawczym dostawili się na pozew:

1. chałupnik Alex Gerlich tu ztąd,

2. chałupnik Walentin Kolloch tu ztąd, obaj do osoby znajomi i do rozkładu zdalny.

Chałupnik Alex Gerlich tu ztąd żądał 23^{tego} Października 1884 terminu dla ugody z chałupnikiem Valentinem Kolloch ztem podaniem, że go tenże 23^{tego} Października 1884 po południu, gdy on z nim i jeszcze innemi ludźmi z targu – jarmarku – z wielkich Strzelec do domu szedł, na drodze między Karlstalem i małymi Staniszczkami chwycił i krwawie zbił.

Gdy się dzisiaj obaj o tej rzeczy rozmówili, się też ugodzili. Gerlich odpuszcza Kolochowi ta obraza, odrzeka się dalszego skarżenia do sądu i ponosi sam koszta tego terminu.

Przeczytano, pozwolono, podpisano.

Alexk Gerlich, Walentin Kolloch

a. u. s.

25 Pfg für Aufnahme des Antrages

10 dto Bestellungskosten

=35 Pfg erh. 23/11 84.

Przybylla, Schiedsmann

[nr 1164] p. 183 spr. 171 (1884)

Działo się małe-Staniszczce, dnia 23^{tego} Listopada 1884.

Przed niżnie¹²⁹⁵ sędzą pojednawczym dostawili się na pozew:

1. Chałupnik Valentin Kolloch,

2. Chałupnik Alex Gerlich, obaj tu ztąd, do osoby znajomi i do rozkładu zdalni.

Chałupnik Valentin Kolloch tu stąd żądał 24^{tego} Października 1884 terminu dla ugody z chałupnikiem Alex Gerlich tu ztąd ztem podaniem, że go tenże 23^{tego} Października 1884, gdy z nim i innemi ludźmi z targu – jarmarku – z wielkich Strzelec do domu szedł, w gościncu¹²⁹⁶ na Karlstału temi słowami: „Ty świnię przekłeto, bestyo, Tyś mnie też niechciał botów sprawić”, a na drodze zaś tak: „Ty świniorzu, przekłety pieronie, Tyś na banie¹²⁹⁷ pokradł, ja Ci tego dowiedę” przezywał, potem go szturchnął, po lewem licu i po prawej ręce podrapał i mnie w twarz kilka razy uderzył.

Gdy się dzisiaj o tej rzeczy rozmówili, tak się też ugodzili: Kolloch odpuszcza Gerlichowi ta obraza, odrzeka się dalszej skargi do sądu, a Gerlich się obowiązuje koszta tego terminu ponosić.

Przeczytano, pozwolono, podpisano.

Alexk Gerlich, Walentin Kolloch

a – u – s.

25 Pfg für Aufnahme des Antrages

10 dto Bestellungskosten

=35 Pfg erh. 23/11 84.

Przybylla, Schiedsmann

¹²⁹⁴ Błędnie zam. takimi.

¹²⁹⁵ Brak wyrazu: podpisanym.

¹²⁹⁶ 'w karczmie, zajeździe'.

¹²⁹⁷ Bana – 'kolej' (z niem. Bahn).

[nr 1165] p. 184 spr. 172 (1884)

Działo się małe-Staniszcze dnia 23^{tego} Listopada 1884.

Przed niżnie¹²⁹⁸ sędzą pojednawczym dostawili się na pozew:

1. Chałupnik Anton Barthodziej,

2. Chałupnik Johann Pallus, obaj tu ztąd, do osoby znajomi i do rozkładu zdadni.

Chałupnik Anton Barthodziej tu ztąd żądał 29^{tego} Października 1884 terminu dla ugody z chałupnikiem Johann Pallus tu ztąd ztem podaniem, że go tenże 28^{tego} Października 1884 w tutajszym gościncu¹²⁹⁹ bez przyczyny przed świadkami temi słowami: „Ty smarkaty koniu, Ty wole, Ty osłe smarkaty, śpiki¹³⁰⁰ se znosa wydubł¹³⁰¹, a potem zemną rząć¹³⁰²”. Obroc¹³⁰³ tego miał mu Pallus jeszcze przerzud¹³⁰⁴ czynic, że szachtmaistra¹³⁰⁵ Johanna Janitz, forarbeitra¹³⁰⁶ Franca Wiory, Valentina Klabisch i Jakoba Kolodzieja, i robotnika Andreasa Wiory do direkcyi od eisenbany¹³⁰⁷ denuncerowa¹³⁰⁸.

Gdy się dzisiaj o tej rzezy rozmówili, też się ugodzili. Barthodziej się odrzeka dalszego skarzenia do sądu i odpuszcza Pallusowi ta obraza, a tenże daruje Barthodziejowi 1 Marka i 15 Pfg., które mu tenże już dawniej dłużny, także też ponosi kosza tego terminu.

Przeczytano, zezwolono, podpisano.

Anton Bartodziej, Johann Pallus

a – u – s.

25 Pfg für Aufnahme des Antrages

10 dto Bestellungskosten

=35 Pfg erh. 23/11 84.

Przybylla, Schiedsmann

[nr 1166] p. 185 spr. 173 (1884)

Działo się małe-Staniszcze, dnia 24^{tego} Grudnia 1884.

Przed niżnie podpisanem sędzą pojednawczym dostawili się na pozew:

1. komornik Alex Malik z Makowczütz¹³⁰⁹

2. gbur Johann Kullik tu ztąd, obaj do osoby znajomi i do rozkładu zdadni.

Komornik Alex Malik z Makowczütz żądał 22^{tego} Grudnia 1884 terminu dla ugody z gburem Johann Kullik tu ztąd ztem potwierdzeniem, że mu tenże pozostałych rzeczy, łachow, około 30 czwiertni¹³¹⁰ kartofli i resztowne¹³¹¹ wycuzne zboże po jego ojcu Anton Malik, który na gospodarstwie Johanna Kullika był wycuznikiem, a 18^{tego} Grudnia 1884 umarł, niechce wydać. Gdy się obaj o tej rzeczy rozmówili, się też ugodzili. Johann Kullik jest gotów Alexowi Malik każdego czasu, więc i dzisiaj wszystkie sprzęty i łachy po tem umarłym wycuzniku Antoniu Mallik wydać i za 7 wiertelików żyta, które tenże jeszcze miał dostać, 8 markow zapłacić i połowa wszystkich pozostałych wydać. Alex Malik jest z tem zakontent a przyznawa ta druga połowa tych pozostałych kartofli Johanowi Kullik na te kosza od pogrzebu tego Antonia Malik, które Johann Kullik 46 Markoma 85 Pfg zapłacił. Kosza tego terminu ponosi Kullik.

Przeczytano, pozwolono, podpisano.

¹²⁹⁸ Brak wyrazu: podpisanym.

¹²⁹⁹ 'w karczmie, zajezdzie'.

¹³⁰⁰ 'sople'.

¹³⁰¹ Wydłub.

¹³⁰² Właśc. rządź – 'rozmawiaj'.

¹³⁰³ oprócz.

¹³⁰⁴ Przerzut – 'zarzut'.

¹³⁰⁵ Szachtmajster – 'urzędnik w kopalni'.

¹³⁰⁶ Forarbeiter – 'brygadzysta'.

¹³⁰⁷ Eisenbana – 'kolej żelazna' (z niem. Eisenbahn).

¹³⁰⁸ 'denuncjował'.

¹³⁰⁹ Makowczyce, Makowczütz – wieś w powiecie lublinieckim, licząca w 1830 roku 20 domów i 159 mieszkańców, w tym 14 ewangelików. We wsi pracowały 2 fryszerie obsługiwane przez 6 pracowników. Makowczyce należały do parafii katolickiej w Dobrodzieniu. W 1861 roku miały 209 mieszkańców.

¹³¹⁰ Czwiertnia – dawna miara objętości, wynosząca 30,15 l.

¹³¹¹ Pozostające jako reszta.

Alex Malik, Johann Kulik

a – u – s.

25 Pfg für Aufnahme des Antrages

10 dto Bestellungskosten

=35 Pfg

Przybylla, Schiedsmann.

Revidirt den 18. Juni 1885, Sordon, Amtsger. Rath.

[nr 1167] p. 186-188 spr. 174 (1885)

Działo się małe Staniszcze, 3^{go} Marca 1885

¹³¹²Przed niżnie podpisanem sądczą pojednawczym dostawili się bez pozwania:

1. Ci trzech bracia, zagrodnicy synowie

Bartek Bronder, 40 lat stary,

Johann Bronder, 32 lata stary,

Josef Bronder, 35 lat stary,

2. Karczmarz Josef Bednorz, jako zastępca i opiekun (Pfleger) tych małoletnich dzieci Marie i Johann Konietzko, za którego on od królewskiego sądu przez pisewne rozporządzenie od 26^{tego} Września 1884 wezwany jest.

Wszystkie osoby są tu ztąd, do osoby znajomi i do rozkładu zdadni:

Ci trze bracia Bartek, Josef i Johann Bronder powiadają, że ich matka, zagrodniczka Sophie Bronder tu ztąd, która w roku 1878 umarła, a której synami i dziedzicami oni są, pierwsiemu karczmarzowi Mathiasowi Konietzko i jego żonie Karolinie Konietzko, rodzonej Drzymalla, jako współczynnym właścicielom karczmy No 4 w małych Staniszczach, w roku 1872 – 600 markow, w roku 1873 – 300 markow, a później jeszcze 90 markow, a oni zaś sami w roku 1878 – 60 marków, do kupy więc 1050 markow wypożyczali, bez wszelkiego rewersu, ale przed świadkami. Ten kapitał miał być na 5 pro- [p. 187] centów czynszowany. Dotąd nie jest ten kapitał wrocony, ani też czynszowany. Karolina Konietzko w roku 1879 umarła, a Mathias Konietzko prze- dał karczmą No 4 w małych Staniszczach, a nieposiada teraz nic. Dzieci tej Karoliny i Matyasa Konietzko, imieniem Marie i Johann Konietzko, których opiekunem (Pfleger) karczmarz Josef Bednorz jest, posiadają jeszcze przemożenie, a więc ci trzech bracia Bartek, Josef i Johann Bronder żądają wypłaty owych 1050 mar- kow i czynszu zprzemożenia tych dwóch dzieci Marie i Johann Konietzko, które ich matkę odziedziczyły. Opiekun tychże dzieci, karczmarz Josef Bednorz, powiada, że onemu wiadomo, że ci trze bracia Bron- der jako dziedzice ich matki te 1050 markow od Mathiasa i Karoliny Konietzko do żądania mają, ale on na wypłatę całych 1050 markow zprzemożenia tych dwóch dzieci Marie i Johann Konietzko przy- dać nie może, ponieważ by te dzieci tylko połowę tych dłużnych pieniędzy za zmarłą matkę wypłacić musiały, ale nie tej za jeszcze żyjącego ojca; a oprócz tego jeszcze też powiada, że Maciek Konietzko też tem trzem bratom Bronder prze robotę wpolu końmi i przez wyszynkowanie trunków bez pie- niędzy [p. 188] wiele ztych pieniędzy pożyczanych odniósł, tak że ten dług teraz mniejszy być musi. Gdy sie partaje o tej rzeczy należycie rozmówiły, stała się następująca ugoda. Bartek, Josef i Johann Bronder są zakontent, gdy im ów dług zprzemożenia tych dwóch dzieci Marie i Johann Konietzko w ilości 525 markow, we słowach: Pięć set dwadzieścia i pięć markow, jako też wszystkiego czynszu aż do dzisiejszego dnia i dalszego skarzenia do sądu kwuli tego się ci trzech bracia rzetelnie odrzeka- ją. Opiekun, karczmarz Josef Bednorz przystępuje do tej ugody i obowiązuje się owe 525 markow zpienędzy tem dzieciom należących wypłacić pod tem warunkiem, gdy królewski sąd poręczeński tą ugodę zezwoli i potwierdzi.

Koszta tej ugody i kosza stemplu ma opiekun Josef Bednorz ponosić.

Przeczytano, pozwolono, podpisano.

Bartek Bądr, Josef Bronder, Johan Bronder, Joseph Bednorz

a – u – s.

Kosten sind nicht entstanden¹³¹³.

Przybylla, Schiedsmann

¹³¹² Na karcie znajduje się w tym miejscu znaczek opłaty skarbowej „Stempelmark 1/2 Mark” z dopiskiem sędziego rozjemcze- go: KL Stanisch, den 10ten März 1885, Przybylla, Schiedsmann.

¹³¹³ Koszty nie powstały.

[nr 1168] p. 190 spr. 175 (1885)

Działo się małe-Staniszcze dnia 15^{tego} Kwietnia 1885

Przed niżnie podpisanem sędzą pojednawczym dostawili się na pozew:

1. Chałupnicza wdowa Magdalena Watzlawczyk

2. Chałupnik Bernhard Czok, obaj tu ztąd, do osoby znajomi i do rozkładu zdadni.

Magdalena Watzlawczyk tu ztąd żądała 9^{tego} Kwietnia 1885 terminu dla ugody z chałupnikiem Bernhardem Czok tu ztąd z tem podaniem, że ją tenże 2^{go} Kwietnia 1885 gd¹³¹⁴ płot między jej a jego ogrodem grodził i na jej stronę pocisł, na jej przerzudł¹³¹⁵ dwa razy sosnowem kijem, niby cienkiem kołem tak ostro przed świadkami uderzył, że się od tego rozchorowała i tygodzien¹³¹⁶ leżała.

Gdy się partaje o tej rzeczy rozmowiły, tak się też ugodziły. Magdalena Watzlawczyk pożąda od Bernharda Czoka 7 Markow 50 Pfg nagrody, za to, że ona przez tygodzien robić niemogła i lekować się musiała, i odrzeka sie dalszej skargi do sądu. Czok na te warunki przydawa, płaci zaraz pożądanę 7 markow 50 Pfg i ponosi też kosztą tego terminu.

Przeczytano, pozwolono, podpisano.

Bernhard Czok, Handzeichen +++ Magdalena Watzlawczyk.

Die Handzeichen der Magdalena Watzlawczyk bescheinigt der als Zeuge zugezogene Paul Meinef
...]¹³¹⁷, Gärtner

a – u – s.

25 Pfg für Aufnahme des Antrages

10 - Bestellungskosten

=35 Pfg erhalten 15/4 84.

Przybylla, Schiedsmann

[nr 1169] p. 191 spr. 176 (1885)

Działo się małe-Staniszcze, dnia 25. Kwietnia 1885.

Przed niżnie podpisanem sędzą pojednawczym dostawili się na pozew:

1. siodłaczy syn Anton Kolodziej tu ztąd, 22 lat stary,

2. siodłaczy syn Anastasius Hudalla tu ztąd, 22 lat stary, obaj do osoby znajomi i do rozkładu zdadni.

Anton Kolodziej żądał 9^{tego} Kwietnia 1885 terminu dla ugody z Anastazjusem Hudalla z tem podaniem, że go tenże 8^{go} Kwietnia 1885 w podworzu siodłaka Thomasza Klyszcz tutaj bez przyczyny dwa razy sturchnął, że każdy raz padnął, i potem go jeszcze trzy razy w twarz uderzył.

Gdy się partaje o tej rzeczy rozmowiły, tak się też ugodziły. Hudalla prosił Kolodzieja o przebaczenie, więc mu tenże ta obraza odpuszcza i dalszej skargi do sądu się odrzeka. Kosztą tego terminu ponosi Hudalla.

Przeczytano, pozwolono, podpisano.

Anton Kolodziej, Anastasius Hudalla

a – u – s.

25 Pfg für Aufnahme des Antrages

20 dto Bestellungskosten.

45 Pfg erhalten 25/4 85.

Przybylla, Schiedsmann

[nr 1170] p. 192 spr. 177 (1885)

Działo się małe-Staniszcze, dnia 25^{tego} Kwietnia 1885.

Przed niżnie podpisanym sędzą pojednawczym dostawili się na pozew:

1. Komornik Andreas Kaczmarczyk z Carmerau, 34 lata stary,

2. Chałupnik Lorenz Chlebosch z Carmerau, 30 lat stary, obaj do osoby znajomi i do rozkładu zdadni.

Komornik Andreas Kaczmarczyk żądał 19^{tego} Kwietnia 1885 terminu dla ugody z chałupnikiem Lo-

¹³¹⁴ Błędnie zam. gdy.

¹³¹⁵ 'zarzut, uwagę'.

¹³¹⁶ Tydzień.

¹³¹⁷ Nieczytelne.

renz Chlebosch z tem podaniem¹³¹⁸, że mu tenże około 3 marki za struganie grubowego¹³¹⁹ drzewa w oborze w rewirze förstra¹³²⁰ Prieur w Hunten od Lutego b. r. dłużyn jest, ponieważ oni współ ro-bili, a Chlebosch zapłatę odebrał.

Gdy się partaje o tej rzeczy rozmówiły, tak się też ugodziły. Chlebosch powiada, że on jeszcze wszyst-kiej zapłaty od strugania tego drzewa nieotrzymał, tylko vorszusa¹³²¹ jest gotów Kaczmarczykowi za jego pomocka¹³²² przez 2 dni 2 marki wypłacić na ten sposób, że mu jutro aż do południu 1 marka zapłacić, a ta druga dopiero wtedy, jak on sam od panstwa wypłatę od wszystkiego drzewa otrzyma-ła¹³²³, dokąd jeszcze 14 dni albo też i miesiąc trwać może. Kaczmarczyk na te warunki zezwala i sam kosztu terminu ponosi.

Przeczytano, pozwolono, podpisano.

Andreas Kazmarczyk, Lorenz Chlebosch

a – u – s.

25 Pfg für Aufnahme des Antrages

20 dto Bestellungskosten.

45 Pfg erhalten 19/4 85.

Przybylla, Schiedsmann

[nr 1171] p. 193 spr. 178 (1885)

Działo się małe-Staniszczce, dnia 25^{go} Kwietnia 1885.

Hutny robotnik Johann Mrochen z Bendawitz żądał 19^{tego} Kwietnia 1885 terminu dla ugody z za-grodcniczką Agnes Czok, wydaną za Benediktem Czok z wielkich Staniszcz, ztem podaniem, że ona 17^{go} Kwietnia 1885 po południu jego 7 lat starego syna Josef, gdy on z szkoły na Kowolowskie wedle jej domu szedł, wprzysłomności wielu innych szkolnych dzieci chwyciła, onego po twarzy biła, potem nogą kopła¹³²⁴, że się obalił, a na ziemi leżącego jeszcze raz w bok kapła.

Dla ugody jest dzisiaj termin ustawiony, w którym się dostawili:

1. Hutny robotnik Johann Mrochen z Bendawitz

2. Zagrodcniczka Agnes Czok z jej mężem Benedikt Czok z wielkich Staniszcz, wszyscy do osoby znajomi i do rozkładu zdadni.

Gdy się partaje o tej rzeczy rozmówiły, tak się też ugodziły. Mrochen jest gotów Agnesce Czok obraza jego dziecia¹³²⁵ odpuścić i odrzekł się dalszej skargi do sądu, gdy Agnes Czok 2 marki niby kary do tutajszej ubogi kasy zapłacić i kosztu tego terminu ponosić się zezwoli. Agnes Czok z pozwoleniem jej męża na te warunki przydawa¹³²⁶ i te 2 marki do ubogi kasy tutajszej i 45 Pfg kosztów od tego terminu płaci; więc zgoda zawarta.

Przeczytano, pozwolono, podpisano.

Jrohn¹³²⁷ Mrocen, Agnes Czok, Benedikt Czock

a – u – s.

25 Pfg für Aufnahme des Antrages

20 dto Bestellungskosten.

45 Pfg erh. 25/4 85.

Przybylla, Schiedsmann

¹³¹⁸ 'skargą'.

¹³¹⁹ 'kopalnianego'.

¹³²⁰ Förster – 'leśniczy' (z niem. Förster). W Spórku mieściła się leśniczówka.

¹³²¹ Vorszus – 'zaliczka' (z niem. Vorschuss).

¹³²² 'pomoc'.

¹³²³ Błędnie zam. otrzyma.

¹³²⁴ 'kopnęła'.

¹³²⁵ 'dziecka'.

¹³²⁶ 'przystaje'.

¹³²⁷ Zapewne Johann.

[nr 1172] p. 197-199, spr. 182 (1885)

Działo się małe-Staniszcze, dnia 31^{tego} Maja 1885.

Przed niżnie podpisanem sędzą pojednawczym dostawili się na pozew:

1. Myśliwiec Viktor Jagielski, 22 lat stary, tylko po niemiecku mówiąc,
2. Barbara wydana za banwertrem¹³²⁸ Anton Santura tu ztąd, 29 lat stara, w przystępstwie jej męża, wszyscy tu ztąd, do osoby znajomi i do rozkładu zdadni.

Myśliwiec Viktor Jagielski żądał 25^{tego} Maja 1885 terminu dla ugody z Barbarą wydaną za Banwertrem Antoniem Santura tu ztąd ztem podaniem, że ona go 23^{tego} Maja 1885, gdy ją wczas¹³²⁹ rano przy kradzieży trawy w lesie jeszcze z inną kobietą trafił i obią¹³³⁰ sierpy odebrał, a potem do ustanowienia ich imieniów do wsi do urzędowego¹³³¹ Kurda, u którego mieszka, wiodł, już drogą od lasa aż do wsi, a potem w jego izbie i na podwórzu przed świadkami temi słowami przezywała:

„Ty krawaku¹³³² czarny, Ty czarno bestyjo, Ty gidzie paskudny, swinio tako, wrzić mnie pocałuj, ty gidzie”. Oprócz tego jeszcze drzwiami jego izby tak ostro trzasnąć miała, że niby ściany drgały.

Barbara Santura się zapiera, że ta obraza tak uczyniała jak podano; [p. 198] ale gdy się partaje rozmówiły, tak się też ugodziły. Jagielski jest gotów tej Barbarze Santura ta obraza odpuścić i odrzeka się¹³³³ dalszej skargi do sądu, gdy ona do 14 dni od dzisiaj do tutajszej szkolnej kassy za kara 10 markow zapłaci i koszta tego terminu ponosi. Barbara Santura na te warunki za zezwoleniem jej męża przyzwala. Przeczytano, pozwolono, podpisano¹³³⁴.

[p. 199] Jagielski, Hilfsjäger, Barbara Satura, Anton Santura

a – u – s.

25 Pfg für Aufnahme des Antrages

20 – Bestellungskosten.

=45 Pfg erhalten 31/5 85.

Przybylla, Schiedsmann

[nr 1173] p. 202 spr. 185 (1885)

Działo się małe-Staniszcze dnia 23^{tego} Września 1885.

Przed niżnie podpisanem sędzą pojednawczym dostawili się na pozew:

1. Hałupniczna wdowa Marianna Malik, 51 rok stara,
2. Siodłak Hyacinth Piosek, 47 lat stary, obaj tu ztąd, do osoby znajomi i do rozkładu zdadni.

Marianna Malik żądała 16^{tego} Września 1885 terminu dla ugody z siodłakiem Hyacinthem Piosek tu ztąd ztem podaniem, że on ją 15^{tego} Września 1885 wieczór o 8 godzinie w jej podwórzu pod oknem temi słowami przewzał: „Ty pieronie, ty przekłeto bestyjo, wykluć¹³³⁵ mi zaraz twoje żyto z mojej stodoły albo ci je ze stodoły wyciępnę”¹³³⁶, a potem ją wpodwórzu staketa¹³³⁷ w twarz wedle prawego oka ostro samochcąc¹³³⁸ uderzył, tak że od tego uderzenia ma oko zapuchłe i twarz obolała.

Gdy się partaje otej rzeczy rozmówiły, tak się też ugodziły. Marianna Malik pożąda za zmuda¹³³⁹, że parę dni robić¹³⁴⁰ nie mogła i drógi¹³⁴¹ miała, 6 markow i odrzeka się dalszej skargi do sądu. Piosek na te warunki przydawa¹³⁴², płaci zaraz požądane 6 marków i ponosi koszta tego terminu.

Przeczytano, pozwolono, podpisano.

¹³²⁸ Banwerter – ‘dróżnik kolejowy’ (z niem. Bahnwärter).

¹³²⁹ ‘wczesnie’.

¹³³⁰ ‘obu’.

¹³³¹ ‘urzednika’.

¹³³² ‘czlowiek nieumiejtnie, niewyraźnie mówiący, także mówiący w języku obcym’.

¹³³³ ‘wyrzeka się, nie ma zamiaru podejmować’.

¹³³⁴ Dalej znajduje się tekst tego protokołu w języku niemieckim.

¹³³⁵ ‘wynieś, zabierz’.

¹³³⁶ ‘wyrzucę’.

¹³³⁷ ‘sztacheta’ (z płotu’).

¹³³⁸ ‘w sposób zamierzony, celowo, nie przypadkiem’.

¹³³⁹ ‘stratę czasu poświęconego na pracę zarobkową’.

¹³⁴⁰ ‘pracować’.

¹³⁴¹ ‘konieczność zapłaty za podróż do miejsca, gdzie odbywa się rozprawa’.

¹³⁴² ‘przystaje’.

Maryianna Malik, Hiacint Piosek

a – u – s.

25 Pfg für Aufnahme des Antrages

20 Pfg Bestellungskosten

=50 Pfg

Przybylla, Schiedsmann

[nr 1174] p. 205-206 spr. 188 (1885)

Działo się małe-Staniszcze, dnia 6^{tego} Grudnia 1885.

Chałupnik Adam Barthodziej z wielkich Stanisch żądał 22^{tego} Listopada 1885 terminu dla ugody z chałupnikiem Antoniem Strzelczyk i z jego żoną Marianną z wielkich Stanisch z tem podaniem¹³⁴³, że ci na początku Lipca albo na początku Sierpnia 1885 przez ich 10 lat stara córka Karolina nowy czarny parasol¹³⁴⁴ (Regenschirm), który 1 M 50 Pfg kosztował, dla potrzeby przy idzeniu¹³⁴⁵ na wesele na Colonnowskie pożyczali, ale do tąd nazad nie wrócili¹³⁴⁶, ponieważ im się miał z tracić¹³⁴⁷, a wartości też niechcą zapłacić.

Wdzisiajszem terminie, do którego się

1. chałupnik Adam Barthodziej i

2. chałupnik Anton Strzelczyk bez swojej żony dostawili i ktorzy do osoby znajomi i do rozkładu zdadni są, rozmówili i ugodzili się obaj. Anton Strzelczyk przydał na koniec, że ten parasol był od Barthodzieja pożyczany, a że się stracił, i zapłacił Barthodziejow zań pożądane 1 M. 50 Pfg wdzisiajszem terminie. Koszta tego terminu w ilości 50 Pfg ponosi Barthodziej, [p. 206] ponieważ on Strzelczykowi za robotę był 50 Pfg dłużyn, więc uwolnia Strzelczyka od nagrody tych 50 Pfg i są więc obaj ugodzoni i ukontentowani.

Przeczytano, pozwolono, podpisano.

Adam Bartodziej, Anton Strzelczyk

a – u – s.

25 Pfg für Aufnahme des Antrages

25 Pfg Bestellungskosten

50 Pfg erhalten.

Przybylla, Schiedsmann

[nr 1175] p. 207-211 spr. 189 (1886)

Działo się małe-Staniszcze, dnia 6^{tego} Stycznia 1886.

Przed niżnie podpisanem sędzą pojednawczym dostawili się bez pozwania:

1. Margaretha wydana za hałupnikiem, teraz komornikiem Romann Felix, wprzystępstwie jej męża,

2. wycużnicy, małżonkowie Simon i Katharina Hasterok,

wszyscy tu ztąd, do osoby znajomi i do rozkładu zdadni.

Ponieważ wycużnicy Simon i Katharina Hasterok, małżonkowie, czytać i pisać nie umią, tak jest za świadka dla nich szołtys Josef Bednorz tu ztąd wezwany.

Na tem tej Margarecie wydaniej za Romanem Felix należącym hałupniczemu miejscu Karta No 72 gruntowej Księgi od małych Stanisch, na którym 28^{tego} Maja 1885 budynki wygorały i za które tej Margarecie Felix od Szląsko-prowincjalnego-landowego towarzystwa ogniowego¹³⁴⁸ 750 markow

¹³⁴³ 'skargą'.

¹³⁴⁴ 'parasol'.

¹³⁴⁵ Doraźnie utworzony rzeczownik odczasownikowy od „iść”.

¹³⁴⁶ 'oddali'.

¹³⁴⁷ 'zgubić'.

¹³⁴⁸ Śląskie Prowincjalne Towarzystwo Ogniowe we Wrocławiu „Schlesische Provinzial-Feuersozietät”. Zgodnie z decyzją Fryderyka II Wielkiego, w 1742 roku powstało na Śląsku Towarzystwo Ogniowe. Nadzór nad jego działalnością miał miejscowy landrat. Od właścicieli budynków pobierano składki, które wykorzystywane były na pomoc dla ofiar pożarów. Ponadto Towarzystwo zajmowało się profilaktyką przeciwpożarową, m.in. stanowiąc przepisy zobowiązujące posiadaczy gospodarstw do zaopatrzenia się w niezbędny sprzęt do gaszenia pożaru, np. sikawki, beczki na wodę, skórzane wiadra, drabiny, haki do rozbijania lodu itp. Lokalne koła Towarzystwa pomagały w odbudowie spalonych budynków, a także udzielały pożyczek na zakup ziarna do siewu, zwierząt hodowlanych lub narzędzi.

nagrody za szkoda przez pożar wyrządzona wypłacono być mają, jest dla Simona i Kathariny Hasterok, małżonków, wycug napisany, składając się zbezzapłatnego pomieszkania i używania góry, chlewa i stodoły. Potem pożaru ognia musieli sobie Hasterokowie inne pomieszkanie nająć, którego ale [p. 208] Małgorzata Felix zapłacić niechciała. Za skargą jest jednakowa Margaretha Felix przez rozsądek królewskiego sądu w wielkich Strzelcach¹³⁴⁹ od 23^{tego} Października 1885 rossądzona za 3 miesiące, Czerwiec, Lipiec i Sierpień 1885 – 6 Markow 25 Pfg komornego zapłacić i kosza procesu ponosić. Ponieważ Małgorzata Felix i tedy jeszcze dobrowolnie płacić niechciała i też do fantowania zdatnych rzeczy nie posiadała, tak jest przez ustawa sądu we wielkich Strzelcach od dnia 23^{tego} Listopada 1885 u śląsko-prowincjonalnego-ładowego towarzystwa ogniowego w Wrocławiu od tych nagrodnych pieniędzy za tą przez ten pożar wyrządzoną szkodę na te zaskarżone 6 Markow 25 Pfg i powstałe kosza, w sumie 23 marków 65 Pfg już zafantowano. Hasterokowie oprócz tego jeszcze do tego mianowanego towarzystwa ogniowego prośbę podali, aby od tej ogniowki 150 Marków dla nich na komorne na kilka lat zatrzymane były, ponieważ oni wątpią, że Margaretha Felix będzie nowo budować. Na prośbę o wypłacenie tej ogniowki w ilości 750 Markow zaś Margaretha Felix dostała od direkcyi tego [p. 209] śląsko-prowincjonalnego-ładowego towarzystwa ogniowego tą odpowiedź, że ta ogniowka nie będzie prędzej wypłacona, pokej ona nieuczyni ugody z Hasterokami małżonkami.

Gdy się partaje o tej rzeczy rozmówiły, tak się też ugodziły.

Simon i Katharina Hasterok, małżonkowie, zezwalają na wypłatę ogniowki dla tej Margarethy Felix, gdy ona na to zewala¹³⁵⁰, żeby direkcyja śląsko-prowincjonalnego-ładowego towarzystwa ogniowego w Wrocławiu ztych pieniędzy za tą wyrządzoną szkodę przez pożar ogniowy w 28^{tego} Maja 1885 za te zgorzałe budynki tego chałupniczego miejsca hypoteczna No 72 w małych Staniszczech odciągnąć i onem – to jest Hasteroką, małżonkom – bez kosztów i frankowano wypłacić może:

1. te już przez sąd zafantowane	23 M. 65 Pfg
2. w tem samem procesie powstałych sądowych i niesądowych kosztów, które jeszcze totąd nie są liquidowane	- 4 - 80
3. komorne za pomieszkanie i stodołę za te 4 miesiące: Wrzesień, Październik, Listopad i Grudzień 1885	- 10 - 00
	= 38 - 45
[p. 210] Transport	38 M. 45 Pfg
4. komorne od pomieszkania i stodoły za te 2 lata 1886 i 1887	52 - 00
	współ 90 M. 45 Pfg

Hasterokowie małżonkowie jeszcze wypowiadają, że oni, gdyby Margaretha Felix prędziej niż te dwa lata przejdą, nowy budynek wybudowała i dla nich pomieszkanie wygotowała, od tego czasu, jak do tego pomieszkania wciągną, resztą tego komornego, która na ta zbywająca część tych dwóch lat przypadnie, wypłaci.

Margaretha Felix przydawa na te warunki zpozwozeniem jej męża Romann Felix i zezwała więc, że direkcyja śląsko-prowincjonalnego-ładowego towarzystwa ogniowego we Wrocławiu te 90 M 45 Pfg od tej ogniowki odciągnąć i wycużnikom Simon i Katharina Hasterok, małżonkom, tutaj, wypłacić ma, pożąda dalej wygotowania pisownego tej ugody z przetłumaczeniem niemieckiem [p. 211] i obowiązuje się kosza tego terminu ponosić.

Przeczytano, zezwolono, podpisano.

Margaryta Felix, Roman Felix

Handzeichen +++ des Simon Hasterok

Handzeichen +++ der Catharina Hasterok

Die Handzeichen des Simon Hasterok und der Catharina Hasterok bescheinigt Joseph Bednorz a – u – s.

Przybylla, Schiedsmann

Eine Ausfertigung der Margaretha verehelichten Romann Felix ertheilt am 12 Januar 1886

Przybylla

45 Pfg erhalten.

¹³⁴⁹ Sąd Obwodowy w Strzelcach Opolskich (Amtsgericht Gross Strehlitz).

¹³⁵⁰ Będnie zam. zezwoli.

Eine Ausfertigung in deutscher Übersetzung der Auszüglerswittwe Katharina Hasterok ertheilt den 7 Januar 1891.

Przybylla

[nr 1176] p. 212-213 spr. 190 (1886)

Działo się małe-Staniszczce, dnia 30 Stycznia 1886.

Przed niżnie podpisanem sędzą pojednawczym dostawili się na pozew

1. niewydana komorniczka Ursula Filla z wielkich Staniszcz, 54 lat stara,
2. komornik i nocny stróż Johann Marsellik, 42 lata stary, też z wielkich Staniszcz, wszyscy do osoby znajomi i do rozkładu zdadni.

Ursula Filla skarżyła 6^{tego} Grudnia 1885 naprzeciw Johanesa Marcellik, że tenże 30^{tego} Listopada 1885 do pomieszkania chałupnika Lepolda¹³⁵¹ Händel w wielkich Staniszcz, u którego ona mieszka, przy-szedł i żądał od żony Händla imieniem Agnes Händel pieniędzy na gorzałkę. Ponieważ ta pieniędzy nie miała i onemu więc nic nie dała, rozgniewał on się i przezwiał ją w tej izbie „garboczem”; potem ją miał dwa razy w twarz pisać, dawić i chustkę z głowy z targnąć, a wsieni miał ją mietłą tak ostro bić, że jej lewa ręka krwawiła. Ursula Filla pożądała terminu dla ugody.

Gdy się partaje dzisiaj o [p. 213] tym przypadku rozmówiły, tak się też ugodziły. Ursula Filla prze-bacza Marcellikowi tą obraza i pożąda tylko, żeby on koszta tego terminu ponosił, na co przydawa, więc zgoda zawarta.

Przeczytano, pozwolono, podpisano.

Handzeichen +++ Ursula Filla

Die Handzeichen der Ursula Felix bescheinigt Beier, Adjuvant.

Handzeichen +++ Johann Marsellik.

Die Handzeichen des Johann Marsellik bescheinigt Beier, Adjuvant.

a – u – s.

25 Pfg für Aufnahme des Antrages

25 Pfg Bestellung zum Termin

50 Pfg erh. 30/1 86.

Przybylla, Schiedsmann

[nr 1177] p. 214-215 spr. 191 (1886)

Działo się małe-Staniszczce 28^{tego} Lutego 1886

Przed niżnie podpisanem sędzą pojednawczem dostawili się na pozew:

1. hałupnik Leopold Hendel z wielkich Staniszcz, 29 lat stary.
 2. komornik Anton Wonsik z małych Staniszcz, 25 lat stary, obaj do osoby znajomi i do rozkładu zdadni.
- Hałupnik Leopold Hendel z wielkich Staniszcz pożądał 21^{tego} Lutego 1886 terminu dla ugody z komornikiem Anton Wonsik tu ztąd z tem podaniem, że mu tenże 5 marków 50 Pfg dłużeń jest od Października 1885, za to, że on – Hendel – jemu na prośbę zezwolił u gościnnego Liebner na Vossowskiem na jego rachnek – konto – śródky dla żywności bez zapłaty brać, ale je na przyszły dzień wypłaty zabrobku¹³⁵² na pile na Vossowskiem, gdzie obaj robią, punktualnie zapłacić się – Wonsik – przyobiecał, jednak teraz zapłacić niechce.

Gdy się partaje dzisiaj o tej rzeczy rozmówiły, tak się też ugodziły. Jest ustanowiono, że ten dług, który Wonsik Hendlowi powinni jest, nie 5 Markow 50 Pfg, lecz 4 Marki 45 Pfg wynosi. Wonsik płaci wdzisiajsem terminie¹³⁵³ Hendlowi 2 marki i koszta sztydźmański wilości 45 Pfg i obowiązuje się ostatnie 2 Marki 45 Pfg długu Hendlowi na przyszły dzień wypłaty zarobku na pile na Vossowskiem [p. 215] – na geldtag¹³⁵⁴ – to jest na 14^{tego} Marca 1886 punktualnie zapłacić, a gdyby nie zapłacił, tedy ma Hendel te umocnickie¹³⁵⁵ go – Wonsika – kwuli tych 2 Marków 45 Pfg dać fantować¹³⁵⁶. Hendel

¹³⁵¹ Błędnie zam. Leopolda.

¹³⁵² Błędnie zam. zarobku.

¹³⁵³ Błędnie zam. terminie.

¹³⁵⁴ Geldtag – ‘dzień wypłaty’ (z niem. Geldtag).

¹³⁵⁵ Prawdopodobnie ‘ma prawo, jest upoważniony’.

¹³⁵⁶ ‘poddac przymusowej licytacji’.

jest z temi warunkami zakontent, więc zgoda zawarta.

Przeczytano, zezwolono, podpisano.

Anton Wonślik, Leopold Hendel

a – u – s.

25 Pfg für Aufnahme des Antrages.

20 - Bestellungskosten

=45 Pfg erhalten.

Przybylla, Schiedsmann.

[nr 1178] p. 216 spr. 192 (1886)

Działo się małe-Staniszcze, dnia 18^{tego} Maja 1886.

Przed niżnie podpisanem sędzą pojednawczym dostawili się na pozew:

1. hebama¹³⁵⁷ Johanna Drysch, 59 lat stara, w przystępstwie jej męża Franz Drysch tu ztąd.

2. siodłak Johann Czupalla, tu ztąd, 43 lata¹³⁵⁸ stary, wszyscy do osoby znajomi i do rozkładu zdadni.

Hebama Johanna Drysch wprzystępstwie Franca Drysch, jej męża, skarżyła 5^{ego} Kwietnia 1886, że ją

siodłak Johann Czupalla tu ztąd 3^{ego} Kwietnia 1886 w mieszkaniu rzeźnika Pawła Hertel, tutaj, który u tego siodłaka Johana Czupalla komorą jest, temi słowami: „Ty kurwo, Ty zowito”¹³⁵⁹ przewwał i ją ostro wpierśi sturchną.

Gdy się partaje o tej rzeczy rozmówiły, tak się ugodziły. Za prośbą Jana Czupalla przebacza Johanna Drysch że¹³⁶⁰ zezwoleniem jej męża temu¹³⁶¹ obraza i odrzeka się skargi do sądu. Czupalla się obo-
wiewuje do 8 dni kosza tego terminu wilości 75 Pfg zapłacić.

Przeczytano, zezwolono, podpisano.

Johan Czupalla, Johana Drysch

Handzeichen +++ Franz Drysch.

Die Handzeichen des Franz Drysch bescheinigt Beier, Lehrer

a – u – s.

25 Pfg für Aufnahme des Antrages.

50 - für Bestellung

=75 Pfg erhalten.

Przybylla, Schiedsmann

[nr 1179] p. 217 spr. 193 (1886)

Działo się małe-Staniszcze dnia 9^{ego} Czerwca 1886.

Przed niżnie podpisanem sędzą pojednawczym dostawili się na pozew:

1. siodłak Johann Kulik, 54 lata stary

2. chałupnik Valentin Kolloch, 35 lat stary, obaj tu ztąd, do osoby znajomi i do rozkładu zdadni.

Siodłak Johann Kullik żądał 31^{ego} Maja 1886 terminu dla ugody zchałupnikiem Valentinem Kolloch z tem podaniem, że 30^{ego} Maja 1886 ten około 10 lat stary syn tego Walka Kolloch imieniem Johann

4 łaty¹³⁶² od tego przy dródze przy jego polu „do zapaści” mianowanem w cale przerażał.

Gdy się partaje o tej rzeczy rozmówiły, tak się dotąd ugodziły, że Valentin Kolloch się obowiewuje na
miejsce tych przerażanych łat do tego płota 3 nowe łaty do trzech dni przybić i kosza tego terminu
ponosić, a Johann Kullik się odrzeka każdej dalszej skargi.

Przeczytano, zezwolono, podpisano.

Jochan Kulik, Valentin Kolloch

a – u – s.

Für Aufnahme des Antrages 25 Pfg

¹³⁵⁷ Hebama – ‘położna, akuszerka’ (z niem. Hebamme).

¹³⁵⁸ Błędnie zam. lata.

¹³⁵⁹ Zawita – ‘panna z dzieckiem, wyzwisko na kobietę’.

¹³⁶⁰ Błędnie zam. za.

¹³⁶¹ Błędnie zam. tę.

¹³⁶² ‘deski’.

Bestellungskosten - 10 -
 = 35 Pfg erhalten.

Przybylla, Schiedsmann

[nr 1180] p. 218 spr. 194 (1886)

Działo się małe-Staniszczce, dnia 24^{tego} Lipca 1886.

Przed niżnie podpisanym sędzą pojednawczym dostawili się na pozew:

1. komornik Michael Kiwitz, 64 lata stary, zjego 22 lat starą córką Marie Kiwitz,
2. kolonist¹³⁶³ Dionisius Janitzek, 54 lata stary, wszyscy z Heine, do osoby znajomi i do rozkładu zdadni. Komornik Michael Kiwitz żądał 19^{tego} Czerwca 1886 terminu dla ugody z kolonistą Dionisius Janitzek z tem podaniem, że tenże 18^{tego} Czerwca 1886 jego cera¹³⁶⁴ Marie Kiwitz na dródze w Heine temi słowami: „Ty gidzie¹³⁶⁵, ty kurwo, ty złodzieju, ty drachu¹³⁶⁶, ty paskudniku” przezwiał.

Gdy się partaje dzisiaj o tej rzeczy rozmówiły, tak się też ugodziły. Michael Kiwitz zjego córką Marie odpuszcza Dionisiusowi Janitzek tą obrazę i odrzekają się dalszej skargi do sądu, a Dionisius Janitzek się obowiązuję Michałowi Kiwitz do 3 dnich zapłacić:

- | | |
|---|---------------|
| a. za pisanie o termin wydane | - 55 Pfg |
| b. przy posyłaniu pisma od pocztu | - 10 „ |
| c. za drogę do dzisiajszego terminu dla niego i jego cery ¹³⁶⁷ | - 75 |
| | = 1,40 Marka, |

tak też ponosić koszt sztydymańskie wilości 45 Pfg.

Przeczytano, pozwolono, podpisano.

Dionisius Janitzek, Maryia Kiwitz

Handzeichen +++ Michael Kiwitz

Die Handzeichen des Michael Kiwitz bescheinigt Franz Wiora, Zimmermann

a – u – s.

Für Abschrift des Antrages 25 Pfg

Bestellungskosten - 20 -

= 45 Pfg erhalten.

Przybylla, Schiedsmann.

[nr 1181] p. 224 spr. 199 (1886)

Działo się małe-Staniszczce, dnia 12^{tego} Sierpnia 1886.

Dostawili się na pozew:

1. Johanna Bock wprzystępstwie jej męża, zgrodnika¹³⁶⁸ Mathiasa Bock
2. chałupnik Thomas Waclawczyk, wszyscy z wielkich Staniszcz, do osoby znajomi i do rozkładu zdadni. Zagrodniczka Johanna Bock w przystępstwie jej męża Mathiasa Bock z wielkich Staniszcz żądała 1^{go} Sierpnia 1886 termin dla ugody z chałupnikiem Thomaszem Waclawczyk, też z wielkich Staniszcz, z tem podaniem, że ją tenże 30^{tego} Lipca 1886 w grofskiem¹³⁶⁹ lesie przed ludźmi „czarownicą i paskudnicą” nazwał.

Gdy się partaje dzisiaj o tej sprawie rozmówiły, tak się też ugodziły. Johanna Bock ze zezwoleniem jej męża przebacza Thomaszowi Waclawczyk tą obraza i odrzeka się dalszej skargi do sądu, ale sobie też wyprasza, żeby już nigdy od niego ani też od jego żony niebyła obrażona. Thomas Waclawczyk za karę tylko ponizi¹³⁷⁰ koszt sztydymańskie.

Przeczytano, zezwolono, podpisano.

¹³⁶³ Kolonist – ‘człowiek zagospodarowujący z woli właściciela nowo zasiedlane tereny; osadnik, kolonista’ (z niem. Kolonist).

¹³⁶⁴ ‘córka’.

¹³⁶⁵ ‘osoba budząca obrzydzenie, wstręt’.

¹³⁶⁶ ‘smok; popularne wyzwisko’.

¹³⁶⁷ ‘córki’.

¹³⁶⁸ Błędnie zam. zagrodnika.

¹³⁶⁹ Grafski – ‘należący do hrabiego, grafa; hrabiowski’.

¹³⁷⁰ ponosi lub poniesie.

Johanna Bock, Thomasz Waclawcyk, Matyas Bock

a – u – s.

25 Pfg. Bestellungskosten erhalten.

Przybylla, Schiedsmann.

[nr 1182] p. 228 spr. 203 (1886)

Działo się małe-Staniszcze dnia 10^{tego} Października 1886

Przed niżnie podpisanym sędzą pojednawczym dostawili się na pozew:

1. chałupnik i mularz August Paczulla z Banioka,

2. Małgorzata wydana za chałupnikiem¹³⁷¹ Joseph Gerlich w przystępstwie jej męża, też z Banioka, wszyscy znajomi i do rozkładu zdadni.

Chałupnik i mularz August Paczulla żądał 3^{go} Października 1886 terminu z Małgorzatą wydaną za chałupnikiem Josef Gerlich z tem podaniem, że go ona 8^{go} Września 1886 przed kilka osobami w Banioku obmówiła i posądzała, że on jej zizby ze szybonka¹³⁷² 5 talarów pieniądze zbiała chustka¹³⁷³ ukradł. Gdy się partaje o tej rzeczy rozmówiły, tak się też ugodziły. August Paczulla odpuszcza Małgorzacie Gerlich ta obraza pod tem warunkiem, że musi ponosić kosza tego terminu i się też odrzec skargi kwuli tej obrazy i przewisk, które żona Augusta Paczulla naprzeciw tej Małgorzaty Gerlich uczyniła. Małgorzata¹³⁷⁴ Gerlich za zezwoleniem jej przytomnego męża na te warunki zezwała i jest więc zgoda zawarta.

Przeczytano, zezwolono, podpisano.

August Paczulla, Margaretha Gerlih, Józef Gerlich

a – u – s.

25 Pfg für Aufnahme des Antrages

25 dto Bestellungskosten

=50 erhalten.

Przybylla, Schiedsmann

[nr 1183] p. 230-231 spr. 205 (1886)

Działo się małe-Staniszcze, dnia 21^{go} Listopada 1886.

Przed niżnie podpisanem sędzą pojednawczym dostawili się na pozew:

1. hałupnik Josef Kosok z Myschliny, 48 lat stary,

2. zagrodnik Stefan Malik tu ztąd, 42 lata stary, obaj do osoby znajomi i do rozkładu zdadni.

Hałupnik Josef Kosok z Myślińi żądał 28^{tego} Października 1886 terminu dla ugody z zagrodnikiem Stefanym Malik tu ztąd ztem podaniem, że go tenże 28^{tego} Października 1886 w gościncu u Kinzera na Vossowskiem przed świadkami obraził, ponieważ mu przerzucił¹³⁷⁵ czynił za to, że Kozok przed około 3 latni, gdy za gojowego w Myślińskim rewirze służba czynił, jego syna Tomasza przy kradzieży ściółki natrafił i z wierchności podał, tak że Malik z jego synem był od sądu skarany i 24 godziny w więzieniu siedzieć musiał. Malik miał powiadać, że Kosok ma wielki grzech za to.

Oprócz tego jeszcze Malik do szynkowego stołu przystąpił, gdzie Kosok w szklanice za 10 Pfg gorzałki stać miał i wlał sobie ztej szklanki jeden kieliszek tej gorzałki i wypił, niedbając na warunek Kosoka tej gorzałki niepić, gdy jej nie zapłacił.

Gdy się partaje dzisiaj o tej rzeczy [p. 231] rozmówiły, tak się też ugodziły. Kosok przebacza te obie obrazy Malikowi i odrzeka się dalszej skargi do sądu, gdy mu tenże za te dwie drógi do zaskarzenia i dzisiajszego terminu 2 marki zapłaci i kosza tego terminu zapłaci, na które warunki Malik zezwała i pożądanę 2 marki, jako też 50 Pfg kosztów terminu zaraz zapłacił, więc zgoda zawarta.

Przeczytano, podpisano, zezwolono.

Jozef Kossok, Stepan Malik

a – u – s.

¹³⁷¹ Błędnie zam. chałupnikiem.

¹³⁷² Szybonek – 'kredens'.

¹³⁷³ Błędnie zam. chustką.

¹³⁷⁴ Błędnie zam. Małgorzata.

¹³⁷⁵ Właśc. przerzut – 'zarzut'.

25 Pfg für Aufnahme des Antrages

25 - Bestellungskosten

=50 Pfg erhalten.

Przybylla, Schiedsmann

[nr 1184] p. 232 spr. 206 (1886)

Działo się małe-Staniszczce, dnia 21^{go} Listopada 1886.

Przed niżnie podpisanem sędzą pojednawczym dostawili¹³⁷⁶ na pozew:

1. chałupnik Vincent Sgraj, 62 lata stary,

2. zagrodnik Bernhard Czupalla, 37 lat stary,

obaj z wielkich Staniszcz, do osoby znajomi i do rozkładu zdatni.

Chałupnik Vincent Sgraj żądał 30^{tego} Października 1886 terminu dla ugody z zagrodnikiem Bernhard Czupalla ztem podaniem, że go tenże 28^{tego} Października 1886 na dródze od Kolonowskiego do wielkich Staniszcz pięścioma po głowie i po ciele bił, i powtórnie do przykopy¹³⁷⁷ przy dródze do błota w ciepl¹³⁷⁸.

Gdy się obaj dzisiaj o tem przypadku rozmówili, tak się też ugodzili. Sgraj odpuszcza Czupallowi ta obraza pod tem warunkiem, żeby mu tenże 2 marki za dwie drogi, to jest za droga do zaskarzenia i za drogą do dzisiejszego terminu zapłacił i kosza terminu 50 Pfg nagroził; tedy się odrzeka dalszej skargi do sądu. Czupalla na te warunki przydawa i obowiązuje się Sgrajowi te 2 marki 50 Pfg jutro zapłacić. Więc są oba zaś pojednani.

Przeczytano, zezwolono, podpisano.

Vincent Sgraj, Bernad Czupalla

a – u – s.

25 Pfg für Aufnahme des Antrages

25 - Bestellungskosten

=50 Pfg erhalten.

Przybylla, Schiedsmann

[nr 1185] p. 236 spr. 210 (1887)

Działo się małe-Staniszczce, dnia 23^{tego} Stycznia 1887

Przed niżnie podpisanem sędzą pojednawczym dostawili się na pozew:

1. siodłak Johann Kulik, 54 lata stary,

2. siodłak Johann Czupalla, 44 lata stary,

obaj tustąd, do osoby znajomi i do rozkładu zdatni.

Siodłak Johann Kulik żądał 31^{tego} Grudnia 1886 terminu dla ugody z Siodłakiem Johann Czupalla ztem podaniem, że mu tenże 3 centnary¹³⁷⁹ 60 funtów rżannej¹³⁸⁰ długiej słomy od roku 1883 dłużny jest, którą do przykrywania dachu pożyczął. Tak mu też jeszcze 6 markow od wiosny 1886 za polną robotę dłużny jest, a nic mu dać niechce.

Gdy się obaj w dzisiejszejm terminie umowili, tak się też ugodzili. Johann Czupalla się obowiązuje te dłużne 3 centnary 60 funtów słomy rżannej do 26^{go} Stycznia 1887 wrocić. Te dłużne 6 markow za ta polna robota końmi się obowiązuje na dwa razy zapłacić, pierwsze 3 marki na 27^{go} Stycznia 1887, a drugie 3 marki na 1^{go} Lutego 1887. Kosza terminu ponosi Kulik. Więc zgoda zawarta.

Przeczytano, zezwolono, podpisano.

Johan Kulik, Johan Czupalla

a – u – s.

25 Pfg für Aufnahme des Antrages

25 dto Bestellungskosten

¹³⁷⁶ Brak wyrazu: się.

¹³⁷⁷ 'rowu'.

¹³⁷⁸ 'wrzucił'.

¹³⁷⁹ cetnar – 100 kg.

¹³⁸⁰ 'żytniej'.

=50 Pfg erhalten.

Przybylla, Schiedsmann

[nr 1186] p. 240-241 spr. 214 (1887)

Działo się małe-Staniszcze, dnia 21^{go} Marca 1887.

Przed niżnie podpisanem sędzą pojednawczym dostawili się na pozew:

1. wdowa Młynarka¹³⁸¹ Marie Pampuch z Myśliny,
2. gepäkträger¹³⁸² Paul Kossok z Myśliny,
3. briefträger¹³⁸³ Joseph Kossok z Myśliny,

wszyscy do osoby znajomi i do rozkładu zdadni.

Wdowa młynarka Marie Pampuch żądała 22^{tego} Lutego 1887 terminu dla ugody z gepäkträgem Paul Kossack i z briefträgem Josef Kossak z Myśliny ztym podaniem, że Paul Kossak 20^{tego} Lutego 1887 w gościńcu¹³⁸⁴ na Myślinie bez wszelkiej przyczyny do jej syna Josefa Pampuch przed świadkami te słowa mówił: „Twój ojciec jak pies pod kołem zdechł”, a Josef Kossak te słowa powtarzał.

Przeciwnicy powiadają wdzisiajszem terminie, że ich Josef Pampuch przód¹³⁸⁵ obraził, ponieważ do Paula Kossak miał mówić, że jego – Kossoków – ojciec zdycha, a niemoże zdechnąć. Gdysię wszyscy o tej rzeczy rozmówili, tedy się też ugodzili. Marie Pampuch odpuszcza Pawłowi i Josefowi Kossok ta obraza, odrzeka się dalszej skargi do sądu z swojej strony i ze strony jej syna Josef Pampuch, gdy jej oba obowiązują Kossokowie 1 Marka 50 Pfg za drogę do dzisiajszego terminu, 50 Pfg od pisania i za porto o termin do zgody i kosza szydmańskiego terminu ponosić chcą. [p. 241] Na te warunki przydawają¹³⁸⁶ obaj Kossokowie, płacą zaraz wterminie Marie Pampuch pożądane 2 Marki i kosza terminu wilości 50 Pfg i odrzekają się obaj syna tej Marie Pampuch skarżyć kwuli owych wszystkich obrażeń, które on naprzeciw onych aż do dzisiajszego dnia mówił.

Przeczytano, pozwolono, podpisano.

Maria Pampuch, Paul Kossok, Josef Kossok

a – u – s.

50 Pfg Bestellungskosten erhalten.

Przybylla, Schiedsmann

[nr 1187] p. 245 spr. 219 (1887)

Spisano małe-Staniszcze, dnia 30^{go} Maja 1887.

Przed niżnie podpisanym sędzą pojednawczym dostawili się na pozew:

1. Wdwowa¹³⁸⁷ Karolina Korzenietz, 64 lat stara,
 2. Komornik Philipp Chlebosch, 58 lat stary,
- oboje z Carmerau, do osoby znajomi i do rozkładu zdadni.

Wdwowa Karolina Korzenietz żądała 25^{go} Kwietnia 1887 terminu dla ugody z komonikiem¹³⁸⁸ Philippem Chlebosch ztem podaniem, że tenże ją 24^{go} Kwietnia 1887 w karczmie u Klyszcza w Carmerau przed świadkami temi słowami przezywał: „Ta Korzeńcowo, ta staro baba muszę zabić, ta charanza¹³⁸⁹, ta staro motyką¹³⁹⁰, tego złodzieja”.

Gdy się partaje dzisiaj o tem przypadku rozmowiły, tak się też ugodziły. p. Korzeniec odpuszczał za przeproszeniem Chleboschowi ta obraza i odrzeka się dalszej skargi do sądu. Chlebosch zaś za karę ponosi kosza tego terminu w ilości 50 Pfg.

Przeczytano, zezwolono, podpisano.

Handzeichen +++ Philipp Chlebosch,

¹³⁸¹ 'żona młynarza, właścicielka młyna'.

¹³⁸² Gepäkträger – 'tragarz' (z niem. Gepäckträger).

¹³⁸³ Briefträger – 'listonosz' (z niem. Briefträger).

¹³⁸⁴ W karczmie.

¹³⁸⁵ 'uprzednio'.

¹³⁸⁶ 'przystają, zgadzają się'.

¹³⁸⁷ Błędnie zam. wdowa.

¹³⁸⁸ Błędnie zam. komornikiem.

¹³⁸⁹ Charęza – 'osoba chorowita, ciągle uskarżająca się na złe samopoczucie'.

¹³⁹⁰ 'wulgarne wyzwiśko na kobietę'.

Handzeichen +++ Karolina Korzenietz.

Die Handzeichen des Philipp Chlebosch und der Karolina Korzenietz bescheinigt Fabian, Adjuvant.
a – u – s.

25 Pfg für Aufnahme des Antrages

25 dto Bestellungskosten

50 dto erhalten.

Przybylla, Schiedsmann

[nr 1188] p. 246 spr. 220 (1887)

Działo się małe-Staniszczce dnia 30^{go} Maja 1887.

Przed niżnie¹³⁹¹ sǎdcǎ pojednawczym dostawili się na pozew:

1. Chałupnik Franz Kaczmarczyk, 60 lat stary

2. komornik Philipp Chlebosch, 58 lat stary, obaj z Carmerau, do osoby znajomi i do rozkładu zdatni. Chałupnik Franz Kaczmarczyk żądał 25^{go} Kwietnia 1887 terminu dla ugody z komornikiem Philipp Chlebosch ztem podaniem, że go tenże 24^{go} Kwietnia 1887 w karczmie u Kłyszczu w Sporoku – Carmerau przed świadkami temi słowami przezywał: „Ty pieroński złodzieju, kłaku, boś mi pieniądze zeżarł, ty łajdaku”.

Gdy się partaje dzisiaj o tem przypadku rozmówiły, tak się też ugodziły. Franz Kaczmarczyk przepuszcza Chleboschowi ta obraza i odrzeka się dalszej skargi do sądu. Koszta tego terminu ponoszą obaj na poły, więc każdy 25 Pfg.

Przeczytano, pozwolono, podpisano.

Franz Kaczmarczik

Handzeichen +++ Philipp Chlebosch

Die Handzeichen des Philipp Chlebosch bescheinigt Fabian, Adjuvant.

a – u – s.

25 Pfg für Aufnahme des Antrages

25 dto Bestellungskosten

50 Pfg erhalten.

Przybylla, Schiedsmann

[nr 1189] p. 247 spr. 221 (1887)

Działo się małe-Staniszczce dnia 12^{tego} Czerwca 1887.

Przed niżnie podpisanem sǎdcǎ pojednawczym dostawili się na pozew:

1. Wycuźniczka Lisa Czok, 63 lata stara, z wielkich Staniszcz

2. Dziewka Magdalena Pach, 18 lat stara, z wielkich Staniszcz, wprzystępstwie jej poręcznika, hałupnika Josef Koj I z Carmerau.

Wycuźniczka Lisa Czok żądała 27^{tego} Maja 1887 terminu dla ugody z tą dziewczką Magdaleną Pach z tem podaniem, że ją ta 20^{tego} Kwietnia 1887 starą bestyją, 21^{tego} Maja 1887 focą (Pfortze)¹³⁹², a 27^{tego} Maja 1887 zaś starą bestyją i starą cyczulą przezywała.

Gdy się partaje dzisiaj rozmówiły, tak się też ugodziły. Za przeproszeniem ze strony Magdaleny Pach odpuszcza Lisa Czok tej Magdaleny Pach ta obraza i odrzekał się dalszej skargi do sądu. Magdalena Pach się obowiązuje jeszcze dzisiaj Lisie Czok 50 Pfg wyłożonych kosztów dzisiajszego terminu zapłacić. Josef Koj jako poręcznik tej Magdaleny Pach przydawa na tę ugodę i przyzwala tej Lisie Czok te 50 Pfg z pieniędzy tej Magdaleny Pach należących zapłacić, gdyby ich ona nie zapłaciła.

Przeczytano, zezwolono, podpisano.

+++ Handzeichen der Lisa Czok.

Die Handzeichen der Lisa Czok bescheinigt Fabian, Lehrer.

Magdane¹³⁹³ Pach, Josef Koy I

a – u – s.

25 Pfg für Aufnahme des Antrages

¹³⁹¹ Brak wyrazu: podpisanym.

¹³⁹² Foca – 'suka' (z niem. Fotze).

¹³⁹³ Magdalene.

25 „, Bestellungskosten

50 Pfg erhalten.

Przybylla, Schiedsmann

[nr 1190] p. 255 spr. 229 (1887)

Działo się małe Staniszcze dnia 21^{go} Sierpnia 1887.

Dostawili się na pozew:

1. hałupnik Paul Bednorz tu ztąd, z jego 11 lat starem synem Albert,
2. hałupnik Valentin Grabollus tu ztąd zjego 15 lat starym synem Johann,
3. komornik Anton Czok tu ztąd zjego 17 lat starym synem Karlem, wszyscy do osoby znajomi i do rozkładu zdadni.

Hałupnik Paul Bednorz żądał 14 Sierpnia 1887 terminu dla ugody ztem Johanem Grabollus i Karlem Czok, ponieważ ci 14^{go} Sierpnia 1887 przed południem jego 11 lat starego syna Albert na polu, mianowane „na klejcko”, gdzie tam bydło paść, do niego zaśl¹³⁹⁴ i tam go kijem po głowie i po tylnej części ciała bili. A gdy im uciekł, zaś go gónili, aż go dogonili i powtórnie go bili. Przy tem mu czapkę zniszczyli.

Gdy się dzisiaj partaje o tej rzeczy rozmówiły, tak się tylko Johann Grabollus za zezwoleniem jego ojca Walentina Grabollus zgodził. Paul Bednorz zjego synem Allert¹³⁹⁵ Bednorz odpuszcza Johanowi Grabollus ta uczyniona obraza i odrzeka się dalszej skargi do sądu, a tenże Johann Grabollus zjego ojcem Valentin Grabollus ponosi kosztu tego terminu w ilości 50 Pfg.

Karol Czok zjego ojcem Anton Czok do żadnej zgody przystąpić niechcą.

Przeczytano, zezwolono, podpisano.

Johann Grabollus, Valentin Grabollus, Paul Bednorz, Albert Bednorz

a – u – s.

25 Pfg für Aufnahme des Antrages

25 Pfg Bestellungskosten

50 Pfg erhalten.

Przybylla, Schiedsmann

[nr 1191] p. 257 spr. 231 (1887)

Działo się małe-Staniszcze, dnia 28^{tego} Sierpnia 1887.

Przed niżnie podpisanym sędzą pojednawczym dostawili się na pozew:

1. komornik Thomas Machnik tu ztąd z jego żoną Johanną
2. komorniczka Katharina Spallek z jej mężym Johann Spallek,

wszyscy tu ztąd, do osoby znajomi i do rozkładu zdadni.

Komorniczka Katharina Spallek wprzstępstwie jej męża Johann Spallek żądała terminu dla ugody z komornikiem Thomasem Machnik i jego żoną Johanną z tem podaniem, że ona się 12^{tego} Sierpnia 1887 dowiedziała, że ta Johanna Machnik ją posądzając, że jej kawał nowego płótna ukradła, a że teraz jej 3/4 roku stara córka to płotno za futro¹³⁹⁶ w sukni nosi. Thomas Machnik sam zaś 14^{tego} Sierpnia 1887 przed jej mężem ją złodziejem mianować i jeszcze wypowiedzieć miał, że mu do jego izby przez zamek wleść miała.

Gdy się partaje wdzisiajszem terminie o tej rzeczy rozmówiły, tak się też ugodziły. Katharina Spallek za zezwoleniem jej męża odpuszcza Thomasowi i Johannie Machnik ta obraza i odrzeka się dalszej skargi do sądu. Thomasz i Johanna Machnik ponoszą kosztu tego terminu w ilości 50 Pfg.

Przeczytano, zezwolono, podpisano.

Johannes Machnik, Joanna Machniek, Katarina Spallek, Johann Spallek

a – u – s.

25 Pfg für Aufnahme des Antrages.

25 Pfg Bestellungskosten.

¹³⁹⁴ Zaszli.

¹³⁹⁵ Błądnie zam. Albert.

¹³⁹⁶ ‘podszewkę’.

50 Pfg erhalten.

Przybylla, Schiedsmann

[nr 1192] p. 258 spr. 232 (1887)

Działo się małe-Staniszczce, dnia 18^{tego} Września 1887.

Przed niżnie podpisanym sędzą pojednawczym dostawili się na pozew:

1. wycuźnik Michael Gerlich, 60 lat stary,
 2. chałupnik Alex Gerlich, 37 lat stary,
- obaj tu ztąd, do osoby znajomi i do rozkładu zdatni.

Wycuźnik Michael Gerlich żądał 30^{ego} Sierpnia 1887 terminu dla ugody zjego synem, chałupnikiem Alex Gerlich tu ztąd, ztem podaniem, że go tenże 28^{tego} Sierpnia 1887 we wieczór około 10^{tej} godziny wsieni w ich gmachu temi słowami: „Pieronie, lumpie, złodzieju, kurwiorzu” przezywał.

Gdy się partaje wdzisiajszem terminie o tem przypadku rozmówiły, tak się też ugodziły. Za odproszeniem przebacza Michael Gerlich Alexowi Gerlich ta obraza i odrzeka się dalszego skarżenia do sądu. Alex Gerlich zaś ponosi za karę kosza tego terminu wilości 50 Pfg.

Przeczytano, zezwolono, podpisano.

Michael Gerlich, Alex Gerlich

a – u – s.

25 Pfg für Aufnahme des Antrages.

25 Pfg Bestellungskosten.

50 Pfg erhalten.

Przybylla, Schiedsmann

[nr 1193] p. 259-260 spr. 233 (1887)

Działo się małe-Staniszczce, dnia 23^{tego} Października 1887.

Przed niżnie podpisanym sędzą pojednawczym dostawili się na pozew:

1. komornik Lorenz Wiora tu ztąd, 38 lat stary,
 2. siodłak Andreas Wiora tu ztąd, 51 lat stary,
- obaj do osoby znajomi i do rozkładu zdatni.

Komornik Lorenz Wiora żądał 13^{tego} Października 1887 terminu dla ugody zjego bratem, siodłakiem Andreas Wiora ztem podaniem, że go tenże 13^{tego} Października 1887 w tutajszej karczmie przed świadkami obrazil, gdyż powciągając¹³⁹⁷ się na jego dotychczasowna¹³⁹⁸ invalidność¹³⁹⁹, którą on – Lorenz Wiora – sobie wrobocie na pile Heringowej na Vossowskiem 27^{tego} Kwietnia 1887 przyciągł i zatem tygodnie 3 M. 73 Pfg. podpurki czyli Renty dostawa, te słowa mowić miał: „Ty okradasz i cyganisz Heringa w tych rzeczach”. Dalej jeszcze miał mowić: „Twoja cera z tą białą głową chodzi po polach a kradnie kapustę”.

Gdy się partaje wdzisiajszym terminie o tem przypadku rozmówiły, tak się też ugodziły. Lorenz Wiora jest gotów Andreasowi Wiora uczynioną obrazę odpuścić i dalszej skargi do sądu się odrzec, gdy tenże od dzisiaj do dwóch tygodni trzy marki [p. 260] do kassy tutajszego ubogiego związku za karę zapłacić i kosza terminu w ilości 50 Pfg ponosić zechce. Andreas Wiora przydawa na te warunki i więc zgoda zawarta.

Przeczytano, zezwolono, podpisano.

Jęndra Wiora, Lorenz Wiora

a – u – s.

25 Pfg für Aufnahme des Antrages

25 dto Bestellungskosten

50 Pfg erhalten.

Przybylla, Schiedsmann

¹³⁹⁷ Chyba: ‘powołując się’.

¹³⁹⁸ Dotychczasową.

¹³⁹⁹ ‘kalectwo’.

[nr 1194] p. 262-263 spr. 235 (1887)

Działo się małe-Staniszcze, dnia 20^{tego} Listopada 1887

Przed niżnie podpisanym sędzą pojednawczym dostawili się¹⁴⁰⁰ pozew:

1. komornik Thomas Garbas, 27 lat stary, zjego żoną Martha Garbas, 27 lat stary
2. siodłak Johann Czapalla, 46 lat stary,

wszyscy tu ztąd, do osoby znajomi i do rozkładu zdatni.

Komornik Thomas Garbas z jego żoną Martha żadali¹⁴⁰¹ 3^{go} Listopada 1887 terminu dla ugody z siodłakiem Johann Czapalla tu ztąd ztem podaniem, że ich tenże każdego zosobna wtutajszej Bednorzowej karczmie bez przyczyny przed świadkami obraził, to jest Thomasa Garbas 22^{tego} Października 1887 wieczór około 9^{tej} godzinie przy przyleżytości¹⁴⁰² muzyki, gdzie mu – Garbasowi – z faszki kieliszek sznapsu¹⁴⁰³ wypić i temi słowami przezywać miał: „Ty strzępie, boś lye¹⁴⁰⁴ ukradł”. Marthę Garbas zaś miał Czapalla 3^{go} Listopada 1887 po południu temi słowami przezwać: „Ty gidzie, ty paskudniku, boś rada, iże cię Garbas wziął”.

Gdy się partaje o tych przypadkach rozmowyli, tak się też ugodziły. Johann Czapalla [p. 263] się obowięzuje do 1^{go} Grudnia 1887 za karę, że te obrazy uczynił, 3 marki, we słowach: trzy marki, do tutajszej kassy ubogiego związku i małżonką Garbas wyłożonych 50 Pfg kosztów za dzisiajszy termin zapłacić, a Thomas i Martha Garbas odpuszczają Czapalle ta obraza i odrzekują się dalszej skargi do krolewskiego sądu.

Przeczytano, zezwolono, podpisano.

Thomas Garbas, Martha Garbas, Johan Czapalla

a – u – s.

25 Pfg für Aufnahme des Antrages

25 Pfg Bestellungskosten

50 Pfg erhalten.

Przybyła, Schiedsmann

[nr 1195] p. 266, spr. 237 (1888)

Działo się małe-Staniszcze, dnia 27^{tego} Marca 1888.

Przed niżnie podpisanym sędzą pojednawczym dostawili się na pozew:

1. zagrodnik Paul Mańczyk, 43 lata stary,
2. młynarz Simon Drzymalla, 70 lat stary,

obaj tu ztąd, do osoby znajomi i do rozkładu zdatni.

Zagrodnik Paul Mańczyk żądał 4^{go} Marca 1888 termin z młynarzem Simon Drzymalla z tem podaniem, że go tenże 27^{tego} Lutego 1888 w gościńcu Sosinkowem [?] w Dobrodzieniu przed wiele świadkami obraził, ponieważ mu przerzud¹⁴⁰⁵ uczynił, że on – Mańczyk – onemu Drzymallowi – w komissyi do zaszacowania do dawki kłásnej¹⁴⁰⁶ na miesiąc 50 Pfg dawki kłásnej przyłożył, a jego przychód od młyna za wysoko podał. Potem go jeszcze krowiożem przezwał.

Gdy się partaje o rzeczy tej rozmówili, tak się też ugodziły. Mańczyk odpuszcza Drzymallowi ta uczyniona obraza i odrzeka się dalszej skargi do sądu. p. Drzymalla ponosi za karę kosztu tego terminu wilości 50 Pfg.

Przeczytano, zezwolono, podpisano.

Paul Mańczyk, Simon Drymalla

a – u – s.

25 Pfg für Aufnahme des Antrages

25 Pfg Bestellungskosten

50 Pfg erhalten.

¹⁴⁰⁰ Brak wyrazu: na.

¹⁴⁰¹ Żądali.

¹⁴⁰² Okazji.

¹⁴⁰³ Sznaps – ‘wódka’ (z niem. Schnaps).

¹⁴⁰⁴ Lejce, część uprząży dla konia.

¹⁴⁰⁵ Zarzut.

¹⁴⁰⁶ Podatku związanego z klasą ziemi uprawnej.

Przybylla, Schiedsmann

[nr 1196] p. 267 spr. 238 (1888)

Działo się małe-Staniszcze, dnia 31^{go} Marca 1888.

Przed niżnie podpisanym sędzą pojednawczym dostawili się na pozew:

1. wycuźnik Johann Janik, 53 lat stary,
 2. siodłak Johann Czupalla, 45 lat stary,
- obaj tu stąd, do osoby znajomi i do rozkładu zdatni.

Wycuźnik Johann Janik żądał 23^{tego} Marca 1888 terminu dla ugody z siodłakiem Johann Czupalla z tem podaniem, że go tenże 20^{tego} Marca 1888 w tutajszej Bednorzowej karczmie przed świadkami bez przyczyny „hamanem, zabiorzem, złodziejem i pieronym przeżywał i raz szturchnął”.

Gdy się partaje o tym przypadku rozmówiły, tak się też ugodziły. Janik odpuszcza Czupallowi ta obraza i odrzeka się dalszej skargi do sądu, gdy Johann Czupalla się obowiáže sztydźmańskie kosztu Janikowi aż do 2^{go} Kwietnia 1888 w ilości 50 Pfg i zakarę do tutajszej szkolnej kassy 5 markow aż do 1^{go} Maja 1888 zapłacić. Czupalla na te warunki zezwała, więc zgoda zawarta.

Przeczytano, zezwolono, podpisano.

Johann Janik, Johann Czupalla

a – u – s.

25 Pfg für Aufnahme des Antrages

25 Pfg Bestellungskosten

50 Pfg erhalten.

Przybylla, Schiedsmann

[nr 1197] p. 269–270 spr. 240 (1888)

Działo się małe-Staniszcze, dnia 23^{tego} Kwietnia 1888.

Przed niżnie podpisanym sędzą pojednawczym dostawili się na pozew:

1. niewydana robotniczka Katarzyna Wiora tu ztąd, 30 lat stary, wprzystępstwie jej ojca Andreasa Wiora,
 2. hilfswärter Valentin Waclawczyk tu ztąd, 21 lat stary, do osoby wszyscy znajomi i do rozkładu zdatni.
- Katarzyna Wiora wprzystępstwie jej ojca porządała 8^{go} Kwietnia 1888 terminu dla ugody z Valentinem Waclawczyk ztem podaniem, że ją tenże 21^{go} Marca 1888 w izbie bahnwärtra Joseph Piosek tutaj, gdy ona przytomna niebyła, po polsku temi słowami przeżywał: „Ta przekłeta kurwa myśliwiecka, ten gizd, kiedyby tu była, to bych ją tem kosturem przebił”.

Gdy się partaje wdzisiajszem terminie o tej rzeczy rozmówiły, tak się też ugodziły. Katarzyna Wiora za zezwoleniem jej ojca odpuszcza Waclawczykowi ta uczyniona obraza i odrzeka się dalszej skargi do sądu pod tem warunkiem, że Waclawczyk kosztu tego terminu [p. 270] od Katarzyna Wiora w ilości 50 Pfg już wyłożona do 1^{go} Maja 1888 zapłacić ma, na który warunek Waclawczyk przydawa, więc zgoda zawarta.

Przeczytano, zezwolono, podpisano.

Katarzyna Wiora, Andeas¹⁴⁰⁷ Wiora, Valentin Wazlawczyk

a – u – s.

25 Pfg für Aufnahme des Antrages

25 Pfg Bestellungskosten

50 Pfg erhalten.

Przybylla, Schiedsmann.

[nr 1198] p. 272 spr. 242 (1888)

Działo się małe-Staniszcze, dnia 7^{go} Czerwca 1888.

Przed niżnie podpisanym sędzą pojednawczym dostawili się na pozew:

1. siodłak Konstantin Kozub, 27 lat stary,
2. chałupnik Peter Machnik, 40 lat stary, obaj tu stąd, do rozkładu zdatni i do osoby znajomi.

Siodłak Konstantin Kozub pożądał 8 Maja 1888 terminu dla ugody z chałupnikiem Peter Machnik

¹⁴⁰⁷ Andreas.

z tem podaniem, że go tenże 7^{go} Maja 1888 w wieczór około 9^{tej} godzinie wtutajszej karczmie przed świadkami bez przyczyny temi słowami obraził, przeżywał: „Ty wole, ty smarkaty koniu, ty zielony rekrucie”.

Gdy się partaje wdzisiajszem terminie o tej rzeczy rozmówiły, tak się też ugodziły. Kozub odpuszcza Machnikowi uczyniona obraza i odrzeka się dalszej skargi do sądu, gdy Machnik za karę 1 Marka 50 Pfg do tutajszy ubogi kassy do 3 dni zapłacić i koszta tego terminu w ilości 50 Pfg ponosić chce, na które warunki Peter Machnik zezwala; więc zgoda zawarta.

Przeczytano, zezwolono, podpisano.

Peter Machnik, Constantin Kozub

a – u – s.

25 Pfg für Aufnahme des Antrages

25 Pfg Bestellungskosten

50 Pfg erhalten.

Przybylla, Schiedsmann

[nr 1199] p. 273–274 spr. 243 (1888)

Działo się małe-Staniszcze, dnia 8^{go} Czerwca 1888

Przed niżnie podpisanym sądcą pojednawczym dostawili się na pozew:

1. wycuźnik Franz Drysch z jego żoną Johanną Drysch

2. chałupnik Anton Barthodziej,

wszyscy tu stąd, do osoby znajomi i do rozkładu zdadni.

Wycuźnik Franz Drysch i jego żona Johanna Drysch požądali 26^{tego} Maja 1888 terminu dla ugody z chałupnikiem Antoniem Barthodziej, z ktorem w jednym a tem samym budynku mieszkają, ztem podaniem, że ich tenże 23^{tego} Maja 1888 przeżywał i ich naczynia i sprzęty nazchwalnie¹⁴⁰⁸ strzaskać¹⁴⁰⁹ miał. Anton Barthodziej miał 23^{tego} Maja 1888 około 5^{tej} godziny rano Johanna Drysch temi słowami: „ty ognisty, siarczysty pieronie” przeżywać i od niej żadać¹⁴¹⁰, żeby jej gnoj zaraz spodworza wywiozła. Potem miał jej w podworzu stojąca żelazna misa w wartości 2 markow 50 Pfg. do gnojówki wrzucić i siekierą na trzy kęsy¹⁴¹¹ rozwalić i jedne stare nosidła od tragacza¹⁴¹² znowu tą siekierą potrzaskać i na drogę wyciepnąć. W ten sam dzień wieczór miał Barthodziej do [p. 274] Johanny Drysch te obroznie¹⁴¹³ słowa mowić: „Ty cudzoziemcu, ty gmin odzieras, ty musisz tu stąd fót¹⁴¹⁴ iść, ja cię tu niechcę”, a Franca Dryscha zaś miał temi słowami przeżywać: „Ty pieronie, ty byku łysy, ja cię zabiję”. Gdy się partaje wdzisiajszym terminie rozmówiły, tak się też ugodziły. Franz i Johanna Drysch, małżonkowie, odpuszczają Antoniowi Barthodziej ta uczyniona obraza i niechęć dali do sądu skarżyć, ani też zapłaty nieżądają za ta strzaskana mise i te nosidła od tragacza, jeżeli Anton Barthodziej się obowiąże najpoźniej do ośmi dni od dzisiaj ten płot, który on też tego 23^{go} Maja 1888 obalił, a przez który gnojowisku wpodwurzu przedzielone¹⁴¹⁵ było, na te same miejsce i w tym samym rychtunku¹⁴¹⁶ i długości postawić, i Franca i Johanna Dryscha, małżonków, w używaniu tej części gnojowiska i wtej samej wielkości, jak ją przed 23^{tem} Maję 1888 używali, już nigdy nie przeszkadzać i przydać¹⁴¹⁷, że oni te gnojowisko na przyszłość używać prawo mają; tak też ma Barthodziej [p. 275] koszta tego terminu w ilości 50 Pfg zapłacić. Anton Barthodziej przydawa¹⁴¹⁸ na wszystkie te wymianowe¹⁴¹⁹ warunki, więc zgoda zawarta.

Przeczytano, zezwolono, podpisano.

¹⁴⁰⁸ ‘umyślnie, celowo’.

¹⁴⁰⁹ ‘porozbijać, zniszczyć’.

¹⁴¹⁰ Żądać.

¹⁴¹¹ Części, kawały.

¹⁴¹² Uchwyty tacek?

¹⁴¹³ Obrażliwe.

¹⁴¹⁴ Fót – ‘precz’ (z niem. fort).

¹⁴¹⁵ Przedzielone.

¹⁴¹⁶ Rychtunek – ‘kierunek’ (z niem. Richtung). „W tym samym rychtunku” znaczy „w tym samym układzie”.

¹⁴¹⁷ ‘przyznać’.

¹⁴¹⁸ ‘przystaje’.

¹⁴¹⁹ ‘wymienione’.

Anton Barthodziej, Handzeichen +++ des Franz Drysch
Die Handzeichen des Franz Drysch bescheinigt Fabian, Lehrer.
Johanna Drysch

a – u – s.

25 Pfg für Aufnahme des Antrages

25 dto Bestellungskosten

=50 Pfg erhalten.

Przybylla, Schiedsmann

[nr 1200] p. 290-291 spr. 258 (1889)

Działo się wielkie Staniszczce, dnia 24^{go} Lutego 1889.

Przed niżnie podpisanym sędzą pojednawczym dostawili się na pozew:

1. ślusarz¹⁴²⁰ Thomas Maniera zwielkich Staniszcz, 49 lat stary,
2. Johanna Maniera, 19 lat stara, wprzystępstwie jej ojca, chałupnika Paul Maniera, też zwielkich Staniszcz, wszyscy do osoby znajomi i do rozkładu zdadni.

Śłószarz Thomas Maniera żądał¹⁴²¹ 6^{tego} Lutego 1889 terminu dla ugody z Johanną Maniera ztym podaniem, że go ta 5^{tego} Lutego 1889 obraziła, ponieważ w tenże dzień w wieczor w karczmie Bednorzowej w wielkich Staniszczach, onego się tycząc, do kilku osób, gdyż między niemi rozmowa o wydaniu¹⁴²² Ewy Nowak zwielkich Staniszcz była, która jeszcze małoletnia, a on jej poręcznikiem¹⁴²³ jest i do tego wydania zezwolenia prędko dać nie chciał, te obrażające słowa mówiła: „To jej jest dobrze, bo nie musieli takiego sarwacha¹⁴²⁴ za poręcznika obrać”.

Gdy się partaje o tej sprawie dzisiaj rozmowiły, tak się też ugodziły. Thomas Maniera jest gotów tej Johannie Maniera ta obraza odpuścić i dalszej skargi do sądu się odrzec, gdy ona onemu najmniej¹⁴²⁵ kosztu tego terminu wilości 50 Pfg i także też za jedna drogo do małych Staniszcz do szydzmana [p. 291] znowu 50 Pfg zapłaci. Johanna Maniera za zezwoleniem jej ojca Paula Maniera przydawa na ten warunek i płaci Thomasowi Maniera pożądana 1 Marka, więc zgoda zawarta.

Przeczytano, zezwolono, podpisano.

Schlosser Thomas Maniera, Johanna Maniera, Paul Maniera

a – u – s.

25 Pfg für Aufnahme des Antrages

25 „ Bestellungskosten

=50 Pfg erhalten.

Przybylla, Schiedsmann

[nr 1201] p. 295-296 spr. 261 (1889)

Działo się małe-Staniszczce, dnia 22^{go} Kwietnia 1889.

Przed niżnie podpisanym sędzą pojednawczym dostawili się na pozew:

1. chałupnik Kaspar Namysło z kolonije Schroll z jego wychowanicą Josefą Wichary, 15 lat starą
2. chałupniczką Johanna Machnik w przystępstwie jej męża Ludwig Machnik, też z kolonije Schroll. Chałupnik Kaspar Namysło żądał¹⁴²⁰ 1^{go} Kwietnia 1889 terminu dla ugody z chałupniczką Johanną wydaną za Ludwigiem Machnik z tem podaniem, że ona 1^{go} Kwietnia 1889 w kuchni i przytomności nauczyciela Puzik w wielkich Staniszczach jego wychowanica (Pflegetochter) Josefa Wichary, 15 lat starą, na którą na skargę zaszła, bez przyczyny jeden ostry policzek (Ohrfeige) dała.

Gdy się partaje o tym przypadku rozmowiły, tak się też ugodziły. Kaspar Namysło sta Josefą Wichary odpuszczają Johannie Machnik ta uczyniona obraza i odrzekają się dalszej skargi do sądu, gdy ona najmniej kosztu tego terminu w ilości 50 Pfg zapłacić chce. Johanna [p. 296] Machnik przydawa

¹⁴²⁰ Ślusarz.

¹⁴²¹ Żądał.

¹⁴²² 'zamążpójściu'.

¹⁴²³ 'pełnomocnikiem'.

¹⁴²⁴ Sarwach – wyzwiśko: 'człowiek prostacki, nieokrzesany'.

¹⁴²⁵ 'przynajmniej'.

ze zezwoleniem jej męża na ten warunek, płaci zaraz te požądane 50 Pfg kosztów i odrzeka się też wszelkiej skargi kwuli tej obraży, która jej ta Josefa Wichary ztego przypadku, względem którego partaje dzisiaj termin mają.

Przeczytano, zezwolono, podpisano.

Josefa Wichary, Casper Namyslo, Johanna Machnik, Ludwig Machnik

a – u – s.

25 Pfg für Aufnahme des Antrages

25 Pfg Bestellungskosten

=50 Pfg erhalten.

Przybylla, Schiedsmann

[nr 1202] p. 298 spr. 263 (1889)

Działo się małe Staniszcze, dnia 5^{tego} Maja 1889.

Dostawili się na pozew:

1. chałupnik Adam Raitor zkrólewskiego Sporoka (Kgl. Carmerau)¹⁴²⁶, 60 tat¹⁴²⁷ stary

2. chałupnik Franz Richter z Banioka (Baniok, Gutsbezirk Kl. Stanisch), 69 lat stary, obaj do osoby znajomi i do rozkładu zdadni.

Chałupnik Adam Raitor żądał 23^{tego} Kwietnia 1889 terminu dla ugody z chałupnikiem Franz Richter z Banioka ztem podaniem, że tenże 22^{tego} Kwietnia 1889, gdyż się obaj zinnemi chłopami w Richterowem gościncu w królewskim Sporoku znajdowali, do tego z tołu¹⁴²⁸, gdzie on – Raitor – zinnemi karty grał, i do niego przerzekł, że źle gra. Gdy on go – Franca Richter – napomnił, że się do tej gry wrażać¹⁴²⁹ niema, miał go Franz Richter za szyję w chycić, trzęść nię i dawić¹⁴³⁰, tak że go dopiero inni chłopci z jego rąk uwolnić mieli.

Gdy się partaje o tem przypadku dzisiaj rozmówiły, tak się też ugodziły. Adam Raitor jest gotow Francowi Richter ta uczyniona uraza odpuścić i dalszej skargi do sądu się odrzec, gdy tenże najmniej kosztu tego terminu w ilości 50 Pfg ponosić zechce. Franz Richter przydawa na tym warunek, płaci zaraz požądane 50 Pfg i jest więc zgoda zawarta.

Przeczytano, zezwolono, podpisano.

Franz Richter, Adam Raytor

a – u – s

25 Pfg für Aufnahme des Antrages.

25 dto Bestellungskosten

=50 Pfg erhalten.

Przybylla, Schiedsmann

[nr 1203] p. 299 spr. 264 (1889)

Działo się małe-Staniszcze, dnia 2^{go} Czerwca 1889.

Przed niżnie podpisanym sędzcą pojednawczym dostawili się na pozew:

1. szwiec Thomas Pach z wielkich Staniszczy, 25 lat stary

2. komornik Karl Machnik, 28 lat stary, też zwielkich Staniszczy, obaj do osoby znajomi i do rozkładu zdadni.

Szwiec Thomas Pach żądał 8^{go} Maja 1889 terminu dla ugody z kormikiem¹⁴³¹ Karłem Machnik z tem podaniem, że go tenże 5^{tego} Maja 1889 na dródze chwycił, bił i po twarzy zdrapał i temi słowami: „Ty szpotłoku¹⁴³², ty smarkoczu” z przezywał, tylko kwuli tego, że go napomnił, aby mu za szewiecką¹⁴³³ robotę dłużna 1 Marka zapłacił.

¹⁴²⁶ Część wsi Spórok należąca do króla, w odróżnieniu od części hrabiowskiej (grafskiej).

¹⁴²⁷ Błędnie zam. lat.

¹⁴²⁸ Stołu.

¹⁴²⁹ 'wtrącać się'.

¹⁴³⁰ Dławić, dusić.

¹⁴³¹ Błędnie zam. komornikiem.

¹⁴³² 'człowiek o szpotawych nogach'.

¹⁴³³ 'szewską'.

Gdy się partaje o tem przypadku rozmówiły, tak się też ugodziły. Pach odpuszcza Machnikowi uczynioną urazę i odrzeka się dalszej skargi do sądu, gdyż mu Machnik koszta tego terminu w ilości 50 Pfg i ta dłużna 1 Marka 30 Pfg, do kupy więc 1 Marka 80 Pfg, zapłacić chce. Machnik na ten warunek przydawa, płaci Pachowi dzisiaj 1 M. 50 Pfg, a 30 Pfg się obowiązuje aż do 5^{tego} Czerwca 1889 zapłacić. Przeczytano, zezwolono, podpisano.

Thomas Pach, Carl Machnik

a – u – s.

25 Pfg für Aufnahme des Antrages.

25 „ Bestellungskosten

=50 Pfg

Przybylla, Schiedsmann

[nr 1204] p. 306 spr. 271 (1889)

Działo się małe-Staniszczce, dnia 1^{go} Lipca 1889.

Przed niżnie podpisanem sądcą pojednawczym dostawili się na pozew:

1. mularz Valentin Hadamik, 58 lat stary,

2. siodłak Franz Janik, 25 lat stary, obaj tu stąd, do osoby znajomi i do rozkładu zdadni.

Mularz Valentin Hadamik żądał 22^{go} Czerwca 1889 terminu dla ugody ze siodłakiem Franz Janik ztem podaniem, że tenże 22^{go} Czerwca 1889 rano około 6^{tej} godzinie na ten plac budynkowy¹⁴³⁴ zagrodniczy wdowy Franciszki Machnik tutaj, gdzie on z innymi mularzami¹⁴³⁵ zdodała¹⁴³⁶ budował, przyszedł i nazchwalnie¹⁴³⁷ mu sznura¹⁴³⁸ wyciągnięta, która rychtonek¹⁴³⁹ muru gruntowego wskazywała, potargał¹⁴⁴⁰ i mówił: „Tak nie macie budować”.

Gdy się partaje wdzisiajszym terminie rozmówiły, tak się też ugodziły. Hadamik porząda, żeby mu Janik za ta sznura i za zmuda zaraz 1 Marka zapłacił, i koszta tego terminu w ilości 50 Pfg ponosił. Janik przydawa na ten warunek, więc zgoda zawarta.

Przeczytano, podpisano, zezwolono.

Franz Janik, Walętin Hadamik

a – u – s.

25 Pfg für Aufnahme des Antrages.

25 „ Bestellungskosten

=50 „

Przybylla, Schiedsmann

[nr 1205] p. 307 spr. 272 (1889)

Działo się małe-Staniszczce, dnia 7^{go} Lipca 1889.

Przed niżnie podpisanem szydzmanem dostawili się na pozew:

1. Marie wydana za zagrodnikiem Karłem Kolodziej, tu stąd, wprzystępstwie jej męża,

2. chałupnik Franz Machnik tu stąd, wszyscy do osoby znajomi i do rozkładu sdatni.

Marie Kolodziej wprzystępstwie jej męża żądała 30^{tego} Czerwca 1889 terminu dla ugody z jej bratem chałupnikiem Francem Machnik, tu stąd, ztem podaniem, że ona 30^{go} Czerwca 1889 rano do tego Franca Machnik zaszła po jej najmłodszego brata Johana Machnik, który o nej¹⁴⁴¹ był służył a do tego Franca Machnika 29^{go} Czerwca 1889 wieczór uciekł. Franz Machnik nie dał temu bratu znią

¹⁴³⁴ Plac budowy.

¹⁴³⁵ Murarzami.

¹⁴³⁶ Stodołę.

¹⁴³⁷ ‘celowo, umyślnie’.

¹⁴³⁸ ‘sznur’.

¹⁴³⁹ Rychtonek – ‘kierunek’ (z niem. Richtung).

¹⁴⁴⁰ ‘porozrywał’.

¹⁴⁴¹ Onej – ‘jej’.

ić, lecz ją w izbie szturchnył¹⁴⁴², wsieni dwa razem¹⁴⁴³ na ziemia obalił, na jej bleca¹⁴⁴⁴ uklęknął i ją kijem przez pleca kilka razy uderzył, tak że ma siny stryfy¹⁴⁴⁵. W podworzu ją zaś na ziemię obolił i pięścią na głowa pisnył¹⁴⁴⁶.

Gdy się partaje o tem przypadku rozmówiły, tak się też ugodziły. Marie Kolodziej za zezwoleniem jej męża odpuszcza bratu Francu Machnik ta uczyniona obraza i dalszej skargi do sądu się odrzeka. Franc Machnik się obowięzuje¹⁴⁴⁷ sztydzańskie w ilości 50 Pfg zaraz zapłacić i znowu się dalszej skargi naprzeciw tej Marie Kolodziej w kuli obrazow tego 30^{go} Czerwca 1889 uczynionych odrzeka. Przeczytano, podpisano, zezwolono.

Mari Kolodrzj [?], Carl Kolodzj, Franz Machnik

a – u – s.

25 Pfg für Aufnahme des Antrages.

25 „ Bestellungskosten

=50 „ erhalten

Przybylla, Schiedsmann

[nr 1206] p. 309-310 spr. 274 (1889)

Działo się małe-Staniszcze, dnia 8^{go} Lipca 1889.

Przed niżnie podpisanem sądcą pojednawczym dostawili się na pozew:

1. chałupniczk¹⁴⁴⁸ wdowa Agnes Waclawczyk tu stąd z jej synem Hilfswärtrem¹⁴⁴⁹ Valentin Waclawczyk, 22 lat stary, też tu stąd,

2. chałupniczka Eva Kolloch wprzystępstwie jej męża Simon Kolloch, tu stąd, wszyscy do osoby znajomi i do rozkładu sdatni.

Wdowa Agneszka Waclawczyk z jej synem Valentin Waclawczyk żądali 1^{go} Lipca 1889 terminu dla ugody z Evą Kolloch, wydaną za chałupnikiem Simon Kolloch, z tem podaniem, że ta wszysdzmańskim terminie 20^{go} Czerwca 1889 jej ten przerzudł uczyniła, że ona jej syna Valentina Waclawczyk do krzywoprzysięstwa¹⁴⁵⁰ namówiła a że tenże ta fałszywa przysięga odłożył¹⁴⁵¹. Ten przerzudł się powciągał¹⁴⁵² na przysięgę, którą Valentin Waclawczyk za świadka kwuli leśnego złodziejstwa naprzeciw¹⁴⁵³ kilka osób z tutajszego gminu przed sądem królewskim przed 6 latmi odłożył¹⁴⁵⁴. Tak matka, jak i syn czują¹⁴⁵⁵ przez ten przerzudł obrażeni.

Gdy się partaje wdzisiajszem terminie o tem przypadku rozmówiły, tak się też ugodziły. Agnes Waclawczyk z jej synem Valentin Waclawczyk odpuszczają Ewie Kolloch ta uczyniona obraza i odrzekają się dalszej skargi do [p. 310] sądu. Tak też ale i Ewa Kolloch za zezwoleniem jej męża Szymona Kolloch odpuszcza ta jej od Agneszki Waclawczyk uczyniona obraza, kwuli ktorej przed niżnie podpisanym sztydżmanem 20^{go} Czerwca 1889 – No 268 tej protokolnej księgi sztydżmanskiej – termin bez skutku zgody był i odrzeka się też dalszej skargi do sądu. Jak wtedy Ewa Kolloch koszta za termin sztydżmanski zapłaciła, tak też koszta dzisiajszego terminu ponosi Agnes Waclawczyk z jej symem¹⁴⁵⁶ Waclawczyk; więc zgoda zawarta.

Przeczytano, zezwolono, podpisano.

Agnes Waclawcyck, Valentin Wazlawczyk, Ewa Kolloch, Simon Kolloch

¹⁴⁴² 'uderzył'.

¹⁴⁴³ Dwa razy.

¹⁴⁴⁴ Właśc. pleca 'plecy'.

¹⁴⁴⁵ Stryfy – 'pręgi' (z niem. Streifen).

¹⁴⁴⁶ 'uderzył'.

¹⁴⁴⁷ Brak wyrazu: koszta.

¹⁴⁴⁸ Chałupniczka.

¹⁴⁴⁹ Hilfswärter – 'strażnik pomocniczy' (z niem. Hilfswärter).

¹⁴⁵⁰ Krzywoprzysięstwa.

¹⁴⁵¹ 'złożył'.

¹⁴⁵² 'dotyczył, odnosił się'.

¹⁴⁵³ 'przeciwno'.

¹⁴⁵⁴ 'złożył'.

¹⁴⁵⁵ Brak wyrazu: się.

¹⁴⁵⁶ Synem.

a – u – s.

25 Pfg für Aufnahme des Antrages.

25 „ Bestellungskosten

=50 Pfg erhalten

Przybylla, Schiedsmann

[nr 1207] p. 311 spr. 275 (1889)

Działo się małe-Staniszczce, dnia 12^{tego} Sierpnia 1889.

Przed niżnie podpisanym sędzą pojednawczym dostawili się na pozew:

1. zagrodnik Anton Klyszcz, 32 lat stary,

2. robotnik Anton Kolodziej, 25 lat stary,

obaj tu stąd, do rozkładu zdadni i do osoby znajomi.

Zagrodnik Anton Klyszcz żądał 7^{go} Lipca 1889 terminu dla ugody z robotnikiem Antoniem Kolodziej ztem potwierdzeniem, że go tenże 6^{go} Lipca 1889 w tutajszej karczmie przed świadkami obraził, ponieważ¹⁴⁵⁷ go posadzał, że mu z izby flinta¹⁴⁵⁸ ukradł.

Gdy się partaje wdziarszym terminie o tym przypadku rozmówiły, tak się też ugodziły. Anton Klyszcz odpuszcza Antoniowi Kolodziej ta uczyniona uraza i odrzeka się dalszej skargi do sądu, a Anton Kolodziej ponosi za karę kosztu dzisiejszego terminu wilości 50 Pfg.

Przeczytano, zezwolono, podpisano.

Anton Klyszcz, Anton Kolodziej

a – u – s.

25 Pfg für Aufnahme des Antrages

25 Pfg Bestellungskosten

=50 Pfg erhalten.

Przybylla, Schiedsmann

[nr 1208] p. 319-320 spr. 282 (1889)

Małe-Staniszczce, dnia 2^{go} Listopoda 1889.

Przed niżnie podpisanym szydzmanem dostawili się na pozew:

1. siodłak Joseph Kampa zjego żoną Karoliną Kampa, on 54 lat, ona 30 lat stara,

2. robotnik Valentin Kolodziej, 25 lat stary, z jego żoną Gertrud, 17 lat starą,

wszyscy z wielkich Staniszcz, do osoby wszyscy znajomi i do rozkładu zdadni.

Josef Kampa zjego żoną Karolina Kampa żądali 23^{go} Października 1889 terminu dla ugody ztą Gertrud wydaną za robotnikiem Valentin Kolodziej ztem podaniem, że Gertrud Kolodziej ją Karolina Kampa 19^{tego} Października 1889 wgościncu Fischerowem w wielkich Staniszczach przy muzyce balownej¹⁴⁵⁹ „kurwą” nazwała i mowiła, że ona do jej męża na zalety chodzi. Dalej miała walać¹⁴⁶⁰, że swoje miejsce w małych Staniszczach przesrała a do wielkich Staniszcz przyszła, a Kampowi tyle długów narobiła, że jego miejsce¹⁴⁶¹ jeno za jeden rog wisi.

Josef Kampa zaś wypowiedział, że on jeszcze jest od sądu wyzwanem poręcznikiem¹⁴⁶² tej Gertrudy Kolodziej, rodzony¹⁴⁶³ Waclawczyk, a gdy on tego 19^{tego} Października 1889 wtym gościncu Fischerowem w wielkich Staniszczach przy tej muzyce też przytomny¹⁴⁶⁴ [p. 320] był i tej Gertrudy Kolodziej się zapytał, czemu ona tak na jego żona i na niego wala¹⁴⁶⁵, tedy ona miała odpowiedzieć: „Taki poręcznik, jakis ty jest, mnie możesz wziąć¹⁴⁶⁶ pocałować; Ty możesz do twej zici poręcznikiem być, ale

¹⁴⁵⁷ Ponieważ.

¹⁴⁵⁸ ‘strzelbę’.

¹⁴⁵⁹ Na zabawie tanecznej.

¹⁴⁶⁰ Walać.

¹⁴⁶¹ ‘gospodarstwo’.

¹⁴⁶² ‘opiekunem, pełnomocnikiem’.

¹⁴⁶³ ‘z domu’.

¹⁴⁶⁴ ‘obecny’.

¹⁴⁶⁵ Wala.

¹⁴⁶⁶ ‘w tyłek’.

nie dla mnie. Ty jako poręcznik i gericht¹⁴⁶⁷, wy mnie możecie wszyscy w dupa pocałować, ja nie mam nic, to mi też nie możecie nic wziąć¹⁴⁶⁸.

Gdy się partaje wdzisiajszem terminie o tej rzeczy rozmówiły, tak się też ugodziły. Gertruda Kolodziej odprosiła Karolinie i Josefowi Kampa ta uczyniona wielka obraza i przyobiecuje ich już więcej razy nie obrazić i nie obgadywać, więc jej Karolina i Josef Kampa ta obraza odpuszczają i dalszej skargi do sądu odrzekają. Gertrud Kolodziej za zezwoleniem jej męża Valentina Kolodziej ponosi za karę tylko te kosztu tego terminu.

Przeczytano, zezwolono, podpisano.

Joseph Kampa, Caroline Kampa, Gertrud Kolodziej, Valentin Kolodziej

a – u – s.

Für Aufnahme des Antrages 25 Pfg

Bestellungskosten 25

= 50 Pfg erhalten.

Przybylla, Schiedsmann

[nr 1209] p. 321-322 spr. 283 (1890)

Działo się małe-Staniszcze, dnia 17^{tego} Lutego 1890.

Przed niżnie podpisanym sztydmanem dostawili się na pozew:

1. komornik Thomas Garbas, 29 lat stary, z jego żoną Martha Garbas, 29 lat stara,

2. rzeźnik Johann Mehlich, 25 lat stary,

wszyscy tu stąd, do osoby znajomi i do rozkładu zdadni.

Thomas Garbas z jego żoną Martha Garbas żądał 4^{tego} Lutego 1890 terminu dla ugody ze rzeźnikiem Johann Mehlich z tem podaniem, że tenże 3^{tego} Lutego 1890 około 1/2 6^{tej} godzinie po południu trochę napiły¹⁴⁶⁸ z jego szwagrem do jego najętego mieszkania przyszedł i tam go wsieni ostrymi i grubymi słowami napominał, aby mu dług za kupiony towar zapłacił, na co mu Garbas odpowiedział, że mu tego nie zapiera, ale mu wsieni albo na dworze zapłacić nie może. Do tego przyszła Martha Garbas do tej sieni i miała Mehlichowi powiedzieć, że niema tego długu od chłopca, tylko od niej żądać, ponieważ ona go zrobiła i też go zapłaci. Mehlich ich potem obojguch miał powtórnie złodziejami pierwszej klasy nazwać. Thomas Garbas się udał do swej izby; Mehlich miał iść za nim i w drzwiach [p. 322] stanąć. Gdyż potem Thomas Garbas myckę¹⁴⁶⁹ wziął i na dwór wystąpić¹⁴⁷⁰ chciał, miał go Mehlich sturchnąć¹⁴⁷¹, poczem go też Thomas Garbas na bok cofnął a jednokowo¹⁴⁷² wyszedł. Gdy potem Martha Garbas do izby wstąpiła¹⁴⁷³, miał ją Mehlich naprzeciw piersi sturchnąć, ta że się na łóżko potoczyła i piźła¹⁴⁷⁴.

Gdy się partaje o tej sprawie dzisiaj rozmówiły, tak się też ugodziły. Thomas i Martha Gorbas odpuszczają Mehlichowi ta uczyniona obraza i odrzekają się dalszej skargi do sądu, a Mehlich im zaraz wdzisiajszem terminie płaci sobie wymowione 10 Marków za zmuda i drogi i 50 Pfg kosztow od tego terminu; więc zgoda zawarta.

Przeczytano, zezwolono, podpisano.

Thomas Gorbas, Martha Garbas, Johann Mehlich

a. u. s.

Für Aufnahme des Antrages 25 Pfg

Bestellungskosten 25 „

= 50 Pfg erhalten.

Przybylla, Schiedsmann

¹⁴⁶⁷ Z niem. Gericht – 'sąd'.

¹⁴⁶⁸ 'pijany'.

¹⁴⁶⁹ 'czapkę'.

¹⁴⁷⁰ 'wyjść'.

¹⁴⁷¹ 'uderzyć'.

¹⁴⁷² 'mimo wszystko'.

¹⁴⁷³ 'weszła'.

¹⁴⁷⁴ 'uderzyła się'.

[nr 1210] p. 324 spr. 285 (1890)

Dziąło się małe-Staniszczce, dnia 2^{go} Marca 1890.

Przed niżnie podpisanem sądcą pojednawczym dostawili się na pozew:

1. chałupnik Adam Raitor, 61 rok stary, z królewskiego Carmerau¹⁴⁷⁵,
2. chałupnik Johann Gerlich, 41 rok stary, z grofskiego Carmerau¹⁴⁷⁶, obaj do osoby znajomi i do rozkładu zdadni.

Adam Raitor żądał 17^{go} Lutego 1890 terminu dla ugody z chałupnikiem Johann Gerlich ztem podaniem, że go tenże 16^{go} Lutego 1890 w gościncu Richterowem na grofskiem Carmerau przed świadkami obraził, ponieważ go miał temi słowami przezywać: „Murek, ty pieroński murku, ty Baniocki leśny”. Gdy się partaje wdżisiajsem terminie o tem przypadku rozmówiły, tak się też ugodziły. Adam Raitor odpuszcza Johanowi Gerlich uczyniona obraza i odrzeka się dalszej skargi do sądu, a Johann Gerlich się obowięzuje Adamowi Raitor jeszcze dzisiaj 1 marka za 2 drógi do szydzmana i kosztu tego terminu wilości 50 Pfg, więc w sumie 1 M. 50 Pfg zapłacić; więc zgoda zawarta.

Przeczytano, zezwolono, podpisano.

Adam Reitor, Johann Gerlich

a – u – s.

50 Pfg für Aufnahme des Antrages und Bestellungskosten

Przybylla, Schiedsmann

[nr 1211] p. 327-328 spr. 288 (1890)

Dziąło się małe-Staniszczce, dnia 27^{tego} Kwietnia 1890.

Przed niżnie podpisanem szydzmanem dostawili się bez pozwania:

1. Marianna wydana za chałupnikiem Joseph Mrochen, tu stąd, w przystępstwie jej męża,
2. Marianna wydana za wycuźnikiem Michael Gerlich, tu stąd, wprzystępstwie jej męża; wszyscy do osoby znajomi i do rozkładu zdadni.

Za porządaniem Marianny Gerlich wprzystępstwie jej męża Michała Gerlich jest Mariannie Mrochen od sądu królewskiego w wielkich Strzelcach dnia 18^{go} Kwietnia 1890 III B. 500/90 ten rozkaz zapłaty dany, tej Mariannie Gerlich 81 Marka 75 Pfg nagrody za ten, według sądowego paktu¹⁴⁷⁷ od 13^{go} Kwietnia 1875, dla niej na tej Mariannie Mrochen należący chałupce karta 133 gruntowej księgi od małej Staniszcz napisanego, ale przez 11 lat nieużywanego wycugu zapłacić.

Partaje się dostawiły się u niżnie podpisanego szydzmana dobrowolnie, aby nad tę zaskarżoną porządaniem ugodę ustanowić. Gdy się partaje o tej rzeczy rozmowiły, zawarły następującą ugodę: Maryanna Gerlich ma według mianowego¹⁴⁷⁸ paktu za ten wycug rocznie 9 Markaw od 18^{tego} Listopada 1878 aż do 18^{tego} Listopada 1889, więc za 11 lat 99 Markow [p. 328] do rządania, ale powiada, że już na to 17 Markow 25 Pfg dawniej otrzymała, a więc jeszcze 81 M. 75 Pfg pożąda i tyle też zaskarżyła, ale za zezwoleniem jej męża Michała Gerlich obskarżonej Maryannie Morchen 54 Marki 75 Pfg. daruje i porządania u sądu królewskiego wyfantowania¹⁴⁷⁹ o te 54 M. 75 Pfg się odrzeka, a tylko 27 Markow pożąda i od Maryanny Mrochen za zezwoleniem jej męża dzisiaj płocono otrzymuje. Na przyszłość ma Maryanna Mrochen Moryannie Gerlich każdego 18^{tego} Listopada 9 Marków za ten wycug rocznie płacić.

Przeczytano, zezwolono, podpisano.

+++ Marianna Gerlich, Michael Gerlich, Marianna Mrochen, Jozef Mrocheń

a – u – s.

Keine Gebühren gefordert.

Przybylla, Schiedsmann

[nr 1212] p. 331 spr. 290 (1890)

Dziąło się małe-Staniszczce, dnia 10^{go} Maja 1890.

Przed niżnie podpisanem szydzmanem dostawili się na pozew:

¹⁴⁷⁵ Część Spóroka należąca do króla. Podział być może pokrywający się z podziałem powiatowym, przez Spórok przebiegała bowiem granica między powiatem opolskim i strzeleckim.

¹⁴⁷⁶ Część Spóroka należąca do hrabiego (grafa). Zob. poprzedni przypis.

¹⁴⁷⁷ ‘wyroku’.

¹⁴⁷⁸ ‘wymienionego’.

¹⁴⁷⁹ ‘wyegzekwowania’.

1. pensjonawy¹⁴⁸⁰ banwärter Ludwig Hallor zwielkich Staniszc, 53 lata stary

2. komornik i krawiec Chrystyan Ziaja, też zwielkich Staniszc, 62 1/2 lat stary, obaj do osoby znajomi i do rozkładu zdadni.

Ludwig Hallor żądał 30^{go} Kwietnia 1890 terminu dla ugody z Chrystyanem Ziaja ztem podaniem, że od tego przed około 6 tygodniami zakupił gnój, który by mu teraz we wiośnie był został, a mu 3 Marki zadawku¹⁴⁸¹ zapłacić. Teraz mu ale Ziaja ani gnoja, ani też tych 3 Markow zadawku dać niechce. Gdy się partaje o tej rzeczy dzisiaj umówiły, tak się też ugodziły. Chrystyan Ziaja w dzisiajszem terminie Hallorowi płaci odebrane 3 marki zadawku nazad, a obowiązuje się jeszcze aż do 15^{go} Maja 1890 jeszcze Ludwikowi Hallor połowa szydmańskich kosztow, t.j. 25 Pfg, we słowach: pięć dwadziejsca fennikow zapłacić.

Przeczytano, zezwolona, podpisano.

Ludwig Hallor, Ziaja

a – u – s.

25 Pfg für Aufnahme des Antrages.

25 Pfg Bestellungskosten

50 Pfg erhalten.

Przybylla, Schiedsmann

[nr 1213] p. 333-334 spr. 292 (1890)

Działo się małe-Staniszcze, dnia 26^{go} Maja 1890.

Przed niżnie podpisanym szydzmanem dostawili się na pozew:

1. zagrodnik Kaspar Kolodziej, 42 lat stary,

2. siodłak Johann Kullik, 58 lat stary,

3. siodłaczy syn Matthias Kullik, 24 lat stary,

wszyscy tu sąd, do osoby znajomi i do rozkładu zdadni.

Zagrodnik Kaspar Kolodziej żądał 19^{go} Maja 1890 terminu dla ugody z siodłakiem Johann Kullik i jego synem Matthias Kullik z tem potwierdzeniem, że 17^{go} Maja 1890 rano około 5tej godzinie go Johann Kullik przy zwadzie kwuli granice na polu ku wieczoru od wsi onego siekierą nalegał¹⁴⁸², potem ją pociepl, onego chwycił i na ziemię obalił. Kolodziej miał Kulikowi na ziemi leżąc ręce chwycić, aby go nie mógł bić. Wtem miał Matthias Kullik przylecieć, onego na ziemi trzymać, a Johann Kullik go miał dawić i kilka razy pięścią w twarz uderzyć. Do¹⁴⁸³ się miało stać przed świadkami.

Gdy się partaje wdzisiajszem terminie rozmowiły, tak się też ugodziły. Kaspar Kolodziej odpuszcza Johannowi i Matthiasowi Kullik uczyniona obraza i odrzeka [p. 334] się dalszej skargi do sądu. Obaj Kulikowie obowiązują się koszta terminu w ilości 50 Pfg do 8 dni zapłacić.

Przeczytano, zezwolono, podpisano.

Kasper Kolodziej, Jochan Kulik, Mathias Kullik

a. u. s.

25 Pfg für Aufnahme des Antrages

25 Pfg Bestellungskosten

50 Pfg erhalten.

Przybylla, Schiedsmann

[nr 1214] p. 335 spr. 293 (1890)

Działo się małe-Staniszcze, dnia 22. Czerwca 1890.

Przed niżnie podpisanem szydzmanem dostawili się na pozew:

1. Josepha wydana za komornikiem Adam Kolloch, z wielkich Staniszc, 34 lata stara, wprzystępstwie jej męża Adam Kolloch

2. Gertrud wydana za robotnikiem Valentin Kolodziej, zwielkich Staniszc, 18 lat stara, wprzystęp-

¹⁴⁸⁰ 'emerytowany'.

¹⁴⁸¹ 'zadatku'.

¹⁴⁸² 'atakował, straszył'.

¹⁴⁸³ To.

stwie jej męża Valentin Kolodziej, wszyscy do osoby znajomi i do rozkładu zdadni.

Josepha Kolloch wprzystępstwie jej męża Adam Kolloch żądała 15^{go} Czerwca 1890 terminu dla ugody z Gertrudą Kolodziej ztem podaniem, że ją ta 6^{go} Czerwca 1890 przed tą niewydaną¹⁴⁸⁴ Marie Schafforz zwiekich Staniszczy obgadywała i temi słowami: „Ten gid, paskudnik, ta staro chyrypa, szczerbok” przezywała.

Gdy się partaje wdzisiajszem terminie rozmówiły, tak się też ugodziły. Josepha Kolloch za zezwoleniem jej męża¹⁴⁸⁵ Adam Kolloch odpuszcza Gertrudzie Kolodziej uczyniona obraza i odrzeka się dalszej skargi do sądu, Gertruda Kolodziej zaś za zezwoleniem jej męża Valentin Kolodziej zaraz płaci za 2 drogi do terminu 50 Pfg a wyłożone 50 Pfg kosztów terminowych¹⁴⁸⁶ tej Josefie Kolloch, więc zgoda zawarta. Przeczytano, zezwolono, podpisano.

Josepha Kolloch, Adam Kolloch, Gertrud Kolodziej, Valentin Kolodziej

a – u – s

25 Pfg für Aufnahme des Antrages

25 „ Bestellungskosten

50 Pfg erhalten.

Przybyła, Schiedsmann

[nr 1215] p. 336-337 spr. 294 (1890)

Działo się małe-Staniszczce, dnia 22^{go} Czerwca 1890.

Przed niżnie podpisanym szydzmanem dostawili się na pozew:

1. Susanna wydana za zagrodnikiem Paul Szostok z wielkich Staniszczy, 21 lat stara, w przystępstwie jej męża Paul Schostok

2. zagrodnik Matthias Pakosch, 36 lat stary, też z wielkich Staniszczy, wszyscy do osoby znajomi i do rozkładu zdadni.

Susanna Schostok wprzystępstwie jej męża Paul Schostok żądała 15^{go} Czerwca 1890 terminu dla ugody ze zagrodnikiem Matthias Pakosch ztem podaniem, że ją tenże 12^{go} Czerwca 1890 przed świadkami przy pobudunku¹⁴⁸⁷, „freimaurerką¹⁴⁸⁸ ze Strzelec” przezywał.

Gdy się partaje wdzisiajszem terminie o tej rzeczy rozmówiły, tak się też ugodziły. Susanna Schostok za zezwoleniem jej męża Paul Schostok odpuszcza Matthiasowi Pakosch uczyniona obraza i odrzeka się dalszej skargi do sądu pod tem warunkiem, że Matthias Pakosch jej wyłożone 50 Pfg terminowych kosztów i za karę 3 marki do wielko-Staniszczkiej kassy szkolnej na książki dla ubogich dzieci do trzech¹⁴⁸⁹ zapłacić ma, na [p. 337] który warunek Pakosch przydawa, więc zgoda zawarta.

Przeczytano, zezwolono, podpisano.

Mattias Pakosch, Susanna Shostok, Paul Schostok

a – u – s.

25 Pfg für Aufnahme des Antrages

25 „ Bestellungskosten

=50 Pfg erhalten.

Przybyła, Schiedsmann

[nr 1216] p. 338-339 spr. 295 (1890)

Działo się małe-Staniszczce, dnia 22^{go} Czerwca 1890.

Przed niżnie podpisanym sądczą pojednawczym dostawili się na pozew:

1. Ludwina wydana za komornikiem Felix Heiduk, z Vossowskiego, 40 lat stara, wprzystępstwie jej męża Felix Heiduk.

2. Katherina wydana za zagrodnikiem Stanislaus Knoll, z wielkich Staniszczy, 29 lat stara, w przystęp-

¹⁴⁸⁴ 'niezamężną'.

¹⁴⁸⁵ Błędnie zam. męża.

¹⁴⁸⁶ Za przeprowadzenie rozprawy.

¹⁴⁸⁷ 'budynku'.

¹⁴⁸⁸ Z niem. Freimaurer – 'wolnomularz, mason'. Freimaurerka – 'wolnomularka, masonka'.

¹⁴⁸⁹ Brak wyrazu: dni.

stwie jej męża Stanislaus Knoll.

Ludwina Heiduk żądała 18^{go} Czerwca 1890 terminu dla ugody z tą Kathariną Knoll ztem podaniem, że ją ta w tym tygodniu od 8^{go} aż do 15^{go} Czerwca 1890 przed kilkimi¹⁴⁹⁰ kobietami w wielkich Staniszczech posądzając, że ona – Ludwina Heiduk – z jej mężem z łąki Lamichowy siano kradła.

Gdy się partaje wdzisiajszem terminie rozmówiły, tak się też ugodziły. Ludwina Heiduk za zezwoleniem jej męża Felix Heiduk odpuszcza Katharzynie Knoll uczynioną obraza, a Katharzyna Knoll za zezwoleniem jej męża Stanislaus Knoll zaś za karę ponosi kosztu tego terminu w ilości 50 Pfg; prócz tego się obie strony odrzekają [p. 339] wszelkich skargow naprzeciw siebie kwuli wszystkich obrażeń, które aż do dzisiajszego dnia między sobą miały, więc zgoda zawarta.

Przeczytano, zezwolono, podpisano.

Catharina Knoll, Stanislaus Knoll, Ludwine chaiduk, Felix Hieduk

a – u – s.

25 Pfg für Aufnahme des Antrages

25 „ Bestellungskosten

=50 Pfg erhalten.

Przybylla, Schiedsmann

[nr 1217] p. 340-341 spr. 296 (1890)

Działo się małe-Staniszcze, dnia 29^{tego} Czerwca 1890.

Przed niżnie podpisanym szydzmanem dostawili się na pozew:

1. Karolina wydana za hilfsbremserem¹⁴⁹¹ Matthias Spallek, z Renardzki, 38 lat stara, wprzystępstwie jej męża Matthias Spallek

2. zagrodnik Bernhard Czapalla z wielkich Staniszczech, 40 lat stary, wszyscy do osoby znajomi i do rozkładu zdadni.

Karolina Spallek wprzystępstwie jej męża Matthias Spallek żądała 19^{tego} Czerwca 1890 terminu dla ugody z Bernhardem Czapalla ztem podaniem, że tenże przed jej mężem w przytomności świadków powiedział, że on – Bernhard Czapalla – 18^{tego} Czerwca 1890, gdy on w tym domie był, gdzie ona mieszka, ją na łóżku przycisł¹⁴⁹². Przez co ona się bardzo obrażona czuje.

Gdy się partaje wdzisiajszym terminie umówiły, tak się też ugodziły. Karolina Spallek za zezwoleniem jej męża Mathiasa Spallek odpuszcza Bernhardowi Czapalla uczynioną obraza [p. 341] i odrzeka się dalszej skargi do sądu pod tem warunkiem, że Bernhard Czapalla kosztu tego terminu wilości 50 Pfg i za drogi do porządania terminu i do dzisiajszego terminu 2 marki 30 Pfg, do kupy więc 2 marki 80 Pfg od dzisiaj do trzech dni zapłacić im ma, na który warunek Bernhard Czapalla przydawa, więc zgoda zawarta.

Przeczytano, zezwolono, podpisano.

Mathias Spallek, Karolina Spalek, Berchad Czapalla

a – u – s.

25 Pfg für Aufnahme des Antrages.

25 „ Bestellungskosten.

=50 Pfg erhalten.

Przybylla, Schiedsmann

[nr 1218] p. 344-345 spr. 299 (1890)

Działo się małe-Staniszcze dnia 20^{go} Lipca 1890.

Przed niżnie podpisanym szydzmanem dostawili się na pozew:

1. Małgorzata, wydana za wycuźnikiem Joseph Bock, z Banioka, 56 lat stara, wprzystępstwie jej męża,

2. Franziszka, wydana za robotnikiem Anton Piontek, też z Banioka, 20 lat stara, wprzystępstwie jej męża, wszyscy do osoby znajomi i do rozkładu zdadni.

Małgorzata Bock wprzystępstwie jej męża z Banioka żądała 3^{go} Lipca 1890 terminu dla ugody z Fran-

¹⁴⁹⁰ Kilkoma.

¹⁴⁹¹ Z niem. Hilfsbremser – ‘pomocnik hamulcowego’ (na kolei).

¹⁴⁹² Przycisł – ‘przycisnął’, tu chyba eufemistycznie ‘odbył z nią stosunek seksualny’.

ciszką Piontek z tem podaniem, że ją ta 1^{go} Lipca 1890 po południu na drodze od wielkich Staniszcz ku Sporoku przed świadkami następującymi słowami przezywała: „Ty przekłeto motyko, ty waku¹⁴⁹³ ślepy, szurloku przekłety, ty bestyjo ślepo, masz jednego syna, a jeszcze złodzieja”.

Gdy się partaje wdzisiajszym terminie o tem przypadku rozmówiły, tak się też pogodziły. Małgorzata Bock za zezwoleniem jej męża odpuszcza Franciszka Piontek uczyniona obraza i odrzeka się dalszej skargi do sądu pod tem warunkiem, żeby Franciszka Piontek koszta tego terminu w ilości [p. 345] 50 Pfg, potem onej i jej mężowi Joseph Bock za dwie drogi i smudę do małych Staniszcz 1 marka 50 Pfg, a za karę do mało-Staniszczkiej ubogi kassy, t.j. kassy ubogiego związku 2 marki do trzech dni zapłaciła, na które warunki Franciszka Piontek za zezwoleniem jej męża Antonia Piontek przydawa, więc zgoda zawarta.

Przeczytano, zezwolono, podpisano.

Francka Piontek, Anton Piontek, Margorzatha Bock, Joseph Bock

a – u – s.

25 Pfg für Aufnahme des Antrages

25 „ Bestellungskosten.

=50 Pfg erhalten.

Przybyła, Schiedsmann

[nr 1219] p. 355-356 spr. 309 (1890)

Działo się małe-Staniszczce, dnia 23^{tego} Listopada 1890.

Przed niżnie podpisanym szyzdmanem dostawili się na pozew:

1. chałupnik Alex Gerlich tu stąd, 49 lat stary,

2. komornik Alex Pach z Myschliny, 29 lat stary, obaj do osoby znajomi i do rozkładu zdadni.

Chałupnik Alex Gerlich żądał 12^{tego} Listopada 1890 terminu dla ugody z komornikiem Alex Pach z Myschliny ztem podaniem, że go tenże 4^{tego} Listopada 1890 w 5^{tej} godzinie po południu w Puzikowem gościńcu na Myschline bez przyczyny przed świadkami raz w twarz uderzył.

Gdy się partaje o tem przypadku rozmówiły, tak się też ugodziły. Alex Gerlich odpuszcza Alexowi Pach ta uczyniona uraza i odrzeka się dalszej skargi do sądu pod tem warunkiem, że mu Alex Pach dzisiaj w terminie 2 marki za ten policzek i 50 Pfg szyzdmanskich od dzisiajszego terminu płaci; więc zgoda zawarta.

Przeczytano, zezwolono, podpisano.

Alex Pach, Alex Gerlich

a – u – s.

25 Pfg für Aufnahme des Antrages.

25 „ Bestellungskosten.

=50 Pfg erhalten.

Przybyła, Schiedsmann

Rev. am 6. Mai 1891, Sordon, Amtsgerichtsrath

[nr 1220] p. 357-358 spr. 311 (1891)

Działo się małe-Staniszczce, dnia 25. Stycznia 1891.

Przed niżnie podpisanym szyzdmanem dostawili się na pozew:

1. robotnik i syn kolonisty Paul Klimke, 23 lat stary, z Carmerau

2. zagrodnik Paul Schostok, 30 lat stary, z wielkich Staniszcz, wszyscy do osoby znajomi i do rozkładu zdadni.

Robotnik Paul Klimke z Carmerau żądał 15^{tego} Grudnia 1890 terminu dla ugody ze zagrodnikiem Paul Schostok z wielkich Staniszcz z tem podaniem, że go tenże 13^{go} Grudnia 1890, gdy z Fische-rowego gościńca w wielkich Staniszczach wieczór około 10^{tej} godziny wystąpił, aby do domu iść, na drodze zatrzymał, wchycił, do przykopy w ciepł i temi słowami przezywał: „Ty pieronie smarkaty, ty odmiano, ty świnió”.

Gdy się dzisiaj oba o tej rzeczy rozmowili, tak się też ugodzili. Paul Klimke odpuszcza Pawłowi Scho-

¹⁴⁹³ Wulgarnie wyzwisko na kobietę.

stok uczyniona obraza i odrzeka się dalszej skargi do sądu. Paul Schostok zaś się obowiązuje Pawłowi [p. 358] Klimek¹⁴⁹⁴ za zmudzone poł dnia robocze 75 Pfg a koszta tego terminu wilości 50 Pfg, do kupy więc 1 M 25 Pfg na 1go Lutego 1891 zapłacić, więc zgoda zawarta.

Przeczytano, zezwolono, podpisano.

Paul Klimke, Paul Schostok

a – u – s.

25 Pfg für Aufnahme des Antrages.

25 Pfg Bestellungskosten.

50 Pfg erhalten.

Przybylla, Schiedsmann

[nr 1221] p. 358¹⁴⁹⁵ spr. 312 (1891)

Działo się Małe-Staniszcze dnia 13^{go} Lutego 1891.

Przed niżnie podpisanym sztydmanem dostawili się na pozew:

1. chałupnik Jakob Mehlich tu stąd, 32 lata stary,

2. zagrodnik Johann Bronder tu stąd, 37 lat stary, obaj do osoby znajomi i do rozkładu zdadni.

Chałupnik Jakob Mehlich żądał 19^{go} Stycznia 1891 terminu dla ugody ze zagrodnikiem Johann Bron-der z tem podaniem, że go tenże 19^{go} Stycznia 1891 w mieszkaniu siodłaka Johann Czupalla tutaj temi słowami: „Ty gidzie smarkaty, coś ty to jest? Ja jest gospodarz, a tyś jest gówno, bo cię ani wgmienie niechęć przyjąć. Tyś jest ciela a osieł przedemnie” przeżywał.

Gdy się obaj w dzisiajszem terminie rozmówili, tak się też ugodzili. Jakob Mehlich odpuszcza Bron-derowi uczyniona uraza i odrzeka się dalszej skargi do sądu pod tem warunkiem, że Johann Bronder się obowiązuje do 3 dni 1 Marka za karę do tutjaszej¹⁴⁹⁶ ubogi kassy, a Mehlichowi 50 Pfg kosztow za ten dzisiajszy termin zapłacić, na które warunki Johann Bronder zezwala.

Przeczytano, zezwolono, podpisano.

Jakub Mehlich, Johan Bronder

a – u – s.

25 Pfg für Aufnahme des Antrages.

25 „ Bestellungskosten.

50 Pfg erhalten.

Przybylla, Schiedsmann

[nr 1222] p. 360-361 spr. 313 (1891)

Działo się Małe-Staniszcze 7^{go} Kwietnia 1891.

Przed niżnie podpisanym sztydmanem dostawili się bez pozwania:

1. wycuźnik Anton Malik tu stąd, 69 lat stary, z jego żoną Katarzyną Malik, 57 lat starą,

2. ich syn, chałupnik Vincent Malik, też tu stąd, 32 lata stary, z jego żoną Hedwig Malik, 30 lat starą, wszyscy do osoby znajomi i do rozkładu zdadni.

Wycuźnik Anton Malik z jego żoną Katarzyną powiadają, że ich syn chałupnik Vincent Malik, ze którym w jednym budynku mieszkają, wniedziela 5^{tego} Kwietnia 1891 w wieczór około 8^{mej} godziny do ich wycuźnej izby przyszedł, tak też jego żona Hedwig Malik i „oba się znami, gdyżmy prawie przy wieczery¹⁴⁹⁷ siedzieli, do zwady i potem do bitwy dali. Hedwig Malik mnie, Katarzyna Malik, najprzód wgęba uderzyła, a potem mnie syn Vincent Malik wchycił i o ławkę przy ścianie uderzył, tak że jeszcze dzisiaj bol w boku czuję. Ja potem uciekła, aby kogo zawołać”.

[p. 361] „Mnie, Antonia Malik, tyn syn Vincent Malik także po głowie i po ciele z bił”.

Gdy się partaje o tej rzeczy rozmowiły, tak się też ugodziły i pisewnej¹⁴⁹⁸ zgody żądały. Anton Malik i Katarzyna Malik się odrzekają dalszej skargi do sądu i chcą Vincentowi Malik i jego żonie Hedwig

¹⁴⁹⁴ Błędnie zam. Klimke.

¹⁴⁹⁵ Błąd w paginacji, powtórnie p. 358.

¹⁴⁹⁶ Błędnie zam. tutejszej.

¹⁴⁹⁷ ‘kolacji’.

¹⁴⁹⁸ ‘pisemnej’.

Malik da¹⁴⁹⁹ uczyniona obraza pod tem warunkiem odpuścić, żeby ci onem 12 Markow za fóry¹⁵⁰⁰ na Kolonowskie do policyje i do Warlowa¹⁵⁰¹ do przeciagnienia¹⁵⁰², dokąd dzisiaj z forą przyjechała przeciagnąć¹⁵⁰³ chcieli, ale kwuli tej zgody zaniedbali¹⁵⁰⁴, zapłacą, także też jeszcze za żelazny piec, którzy sobie wycużnicy Anton i Katarzyna Malik do ich wycużnej izby kupuli¹⁵⁰⁵, a przy ich odciaгу¹⁵⁰⁶ do Warlowa w tej izbie Vincentowi i Hedwig Malik zostawić chcą, 9 Markow zapłacą, na które warunki Vincent i Hedwig Malik przydawają. Oni się obowiązują te 21 Markow na dwa razy, to jest 10 Markow 50 Pfg na 17^{tego} Kwietnia 1891, a 10 Markow 50 Pfg na 2^{go} Maja 1891 zapłacić, na co Anton Malik i jego żona przydawają, więc Zgoda zawarta.

Ges. d. 11/4 91. pro St. F., Elb [?]

Przeczytano, zezwolono, podpisano.

Handzeichen +++ des Anton Malik

Handzeichen +++ der Katharina Malik

Den Hanzeichen des Anton u. der Katharina Malik bescheinigt Franc Kulik, Häusler

Vincent Malik, Hedwig Malik

a – u – s.

Keine Kosten.

Przybylla, Schiedsmann

[nr 1223] p. 365-366 spr. 317 (1891)

Działo się małe-Staniszcze, 30^{go} Maja 1891.

Przed niżnie podpisanym szydzmanem dostawili się na pozew:

1. wdowa Magdalena Dziuba, 62 lata stara, z Carmerau

2. komornik Philipp Chlebosch, 62 lata stary, też z Carmerau,

obaj do osoby znajomi i do rozkładu zdatni.

Wdowa Magdalena Dziuba żądała 11.^{go} Maja 1891 terminu dla ugody z komornikiem Philipp Chlebosch z tem podaniem, że tenże 10^{go} Maja 1891 po południu na drodze w Carmerau jej wnuczka Albina Dziuba, 7 lat stara, winował¹⁵⁰⁷, że mu ona jedno gąsię okulała. Potem Chlebosch z drogi jedno z jej gęsi wchycił i do swoich zaniósł, a jego okaliczone do jeich przyłączył. Gdy ona też na drogę przysła i Chleboscha się zapytała, z jakim prawem on z jej trzody gąsię sobie przywłaszczył, tedy ją Chlebosch wchycił i ją do przykopy¹⁵⁰⁸, która pełna bagna była, wtrzasł¹⁵⁰⁹, że ona, gdy zaś wstała, od nóg aż do głowy, płotem¹⁵¹⁰ zplamiona¹⁵¹¹ była. Ponieważ przy tej przykopie żerdzi leżały, tak ona się przy tem padnięciu¹⁵¹² też o tego drzewa uderzyła.

[p. 366] Gdy się partaje o tem przypadku dzisiaj rozmówiły, tak się też ugodziły. Magdalena Dziuba odpuszcza Chleboszowi uczyniona uraza i odrzeka się dalszej skargi do sądu, a Chlebosch płaci zaraz kosztą tego terminu w ilości 50 Pfg, więc zgoda zawarta.

Przeczytano, zezwolono, podpisano.

+++ Handzeichen der Magdalena Dziuba

Die Hanzeichen der Magdalena Dziuba bescheinigt Simon Gerlich, Einlieger aus Carmerau.

Handzeichen +++ des Philipp Chlebosch

Die Handzeichen des Philipp Chlebosch bescheinigt Löhnert, Lehrer.

¹⁴⁹⁹ 'ta'.

¹⁵⁰⁰ Fury (transport).

¹⁵⁰¹ Warłów – wieś w powiecie lublinieckim licząca w 1830 roku 51 domów i 350 mieszkańców, w tym 5 ewangelików. Należała do parafii katolickiej w Dobrodzieniu. We wsi pracowały 4 młyny i fryszarnia. W 1861 roku we wsi były już 2 fryszarnie i mieszkało 598 osób.

¹⁵⁰² 'przeprowadzki'.

¹⁵⁰³ 'przenieść się, przeprowadzić się'.

¹⁵⁰⁴ 'zaniechali'.

¹⁵⁰⁵ Błędnie zam. kupili.

¹⁵⁰⁶ 'przeprowadzce'.

¹⁵⁰⁷ 'obwinił'.

¹⁵⁰⁸ 'rowu'.

¹⁵⁰⁹ 'wrzucił'.

¹⁵¹⁰ 'błotem'.

¹⁵¹¹ 'poplamiona'.

¹⁵¹² 'upadku'.

a – u – s.

25 Pfg für Aufnahme des Antrages.

25 „Bestellungskosten.

50 Pfg erhalten.

Przybylla, Schiedsmann

[nr 1224] p. 375-376 spr. 326 (1891)

Działo się małe-Staniszcze, dnia 8^{go} Września 1891.

Przed niżnie podpisanym sztydmanem dostawili się na pozew:

1. kaczmarzy wycuźnik¹⁵¹³ Karl Richter, 73 lata stary, z krolewskiego Karmerau
2. kolonistow syn Johann Bock, 21 lat stary, z grafskiego Karmerau, obaj do osoby znajomi i do rozkładu zdadni.

Kaczmarzy wycuźnik Karl Richter z krolewskiego Karmerau żądał 24^{tego} Sierpnia 1891 terminu dla ugody z Johannem Bock. Karl Richter powiada, że jest przystępcą (Beistand) jego niewiasty¹⁵¹⁴, tej owdowiałej kaczmarki Anna Richter na krolewskiej Karmerau w gwerbie¹⁵¹⁵ szynkowem¹⁵¹⁶. Wnie-dziele 17^{go} Sierpnia 1891 wieczór o 10. godzinie było kilka chłopów w karczmie jego niewiasty. Gdy on tych chłopów do występu¹⁵¹⁷ z karczmy napominał, aby szynk zamknąć, zprzeczal się¹⁵¹⁸ Johann Bock wystąpić, wchcił onego – Karla Richter – i bił go ostro po głowie, plecach i ramionach.

Gdy się obaj dzisiaj o tym przypadku rozwówil, tak się też ugodzili. Karl Richter odpuszcza Johan-nowi Bock uczyniona uraza i odrzeka się dalszej skargi do sądu pod tem warunkiem, [p. 376] żeby Johann Bock onemu wyłożone kosztu tego terminu wilości 50 Pfg, a za 2 drogi do sztydmana 1 Mar-ka, do kupy więc 1 Marka 50 Pfg zaraz zapłacił, na który warunek Johann Bock przydawa i pożą-dane pieniądze płaci, więc zgoda zawarta.

Przeczytano, zezwolono, podpisano.

Carl Richter, Johann Bock

a – u – s.

25 Pfg für Aufnahme des Antrages.

25 „Bestellungskosten.

50 Pfg erhalten.

Przybylla, Schiedsmann

[nr 1225] p. 378-379 spr. 328 (1891)

Działo się małe-Staniszcze, dnia 20^{go} Września 1891.

Przed niżnie podpisanym sztydmanem dostawili się na pozwanie:

1. chałupnik Raphael Glück z Banioka, 45 lat stary, zjego dwanaście lat starą córką Katharzyną Glück
2. chałupnicza wdowa Eva Paul z Banioka, 47 lat stara, zjej 13 lat starą córką Franziszką Paul, od którą też jest poręczniką, wszyscy do rozkładu zdadni i do osoby znajomi.

Chałupnik Raphael Glück żądał 7^{go} Września 1891 terminu dla ugody z Ewą Paul i jej córką Fran-ziszką Paul, ponieważ Franziszka Paul 4^{go} Września 1891 po południu na polu do Katarzyny Glück, córki Raphaella Glück, przezywając walać¹⁵¹⁹ miała: „Wyście Ozimczyny 2 pecynki¹⁵²⁰ chleba i 3 funty masła przy siannym żniwie¹⁵²¹ ukradli”.

Gdy się partaje o tym rozmówiły, tak się też pogodziły. Raphael Glück zjego cerą¹⁵²² Katarzyną się odrzekają dalszej skargi do sądu i odpuszczają da uczyniona uraza, gdy Eva Paul zjej cerą Franziszką

¹⁵¹³ Starszy człowiek mieszkający na dożywociu (wycugu) w karczmie.

¹⁵¹⁴ Niewiasta – daw. synowa lub bratowa.

¹⁵¹⁵ Z niem. Gewerbe – ‘działalność gospodarcza’.

¹⁵¹⁶ Karczmarzskim. Anna Richter prowadziła więc karczmę w Spóroku.

¹⁵¹⁷ ‘wyjścia, opuszczenia’.

¹⁵¹⁸ ‘opierał się, nie zamierzał wyjść’.

¹⁵¹⁹ Wolać.

¹⁵²⁰ ‘bochenki’.

¹⁵²¹ Sianne żniwo – ‘sianokosy’.

¹⁵²² ‘córką’.

Paul kosztą tego terminu wilości 50 Pfg, także [p. 379] Raphaelowi Glück za 2 drogi 1 marka, a za karę do ubogi mało-Staniszczkiej kassy 1 marka 50 Pfg zaraz zapłaci, na który warunek one przydają i płacą. Więc zgoda zawarta.

Przeczytano, zezwolono, podpisano.

Rafaël Glick, Katharina Glück, Ewa Paul, Franziska Paul

a – u – s.

25 Pfg für Aufnahme des Antrages.

25 „Bestellungskosten.

50 Pfg erhalten.

Przybylla, Schiedsmann

[nr 1226] p. 379-380 spr. 329 (1891)

Działo się małe-Staniszczce, dnia 22. Września 1891.

Przed niżnie podpisanym sztydzmanem dostawili się na pozew:

1. zagrodnik Bernhard Czupalla, 42 lat stary,

2. zagrodnik Josef Bednorz, 50 lat stary, obaj z wielkich Staniszcz, do osoby znajomi i do rozkładu zdadni. Bernhard Czupalla pożałd 7^{go} Września 1891 terminu dla ugody ze zagrodnikiem Josef Bednorz z tem podaniem, że go tenże 5^{tego} Września 1891 na drodze w wielkich Staniszczach temie słowami: [p. 380] „Ty łatkorzu, pieroński smarkoczu, pieroński złodzieju” przezywał.

Gdy się partaje w dzisiajszem terminie o tym przypadku rozmówiły, tak się też pogodziły. Bernhard Czupalla odrzeka się dalszej skargi do sądu i odpuszcza Josefowi Bednorz uczynioną uraza, gdy tenże Czupallowi kosztą tego terminu w ilości 50 Pfg i 50 Pfg za 2 drogi, dokupy więc 1 Marka od dzisiaj do 3 dni zapłaci, na który warunek Josef Bednorz przydawa, więc zgoda zawarta.

Przeczytano, zezwolono, podpisano.

Bernad Czupalla, Joseph Bedors

a – u – s.

25 Pfg für Aufnahme des Antrages.

25 „Bestellungskosten.

50 Pfg erhalten.

Przybylla, Schiedsmann.

APOp, zesp. 62, sygn. 1000
1892-1899

[nr 1227] p. 29 spr. 25 (1892)

Działo się małe-Staniszczce, dnia 28. Sierpnia 1892.

Przed niżnie podpisanym sztydzmanem dostawili się na pozew:

1. wycuźnik Jakob Malik tu ztąd, 73 lata stary,

2. zagrodnik Stephan Malik tu ztąd, 47 lat stary, obaj do osoby znajomi i do rozkładu zdadni.

Wycuźnik Jakob Malik żądał 21^{go} Sierpnia 1892 terminu dla ugody ze zagrodnikiem Stephan Malik ztem podaniem, że go tenże 16^{go} Sierpnia 1892 przed kilko osobami obmawiał, mówiąc, że mu – J. Malikowi – na jego najęte pole chodzi, największe krze¹⁵²³ kartofli wyrzywa a kartofle z tychże bierze; gdy go – tego dziada – raz dopadnie, to mu nogi potrzaska.

Gdy się partaje o tem przypadku dzisiaj rozmówiły, tak się też pogodziły. Jakob Malik odpuszcza Stefanowi Malikowi uczynioną obraza i odrzeka się dalszej skargi do sądu pod tem warunkiem, że Stefan Malik aby kosztą tego terminu wilości 50 Pfg zapłaci, na co Stefan Malik przydawa, więc zgoda zawarta.

Przeczytano, zezwolono, podpisano.

Jacob Malik, Stphan Malik

a – u – s

25 Pfg für Aufnahme des Antrages

¹⁵²³ 'krzewy, krzaki'.

25 „ Bestellungskosten

50 Pfg erhalten.

Przybylla, Schiedsmann

[nr 1228] p. 30 spr. 26 (1892)

Działo się małe-Staniszcze, dnia 18.^{go} Września 1892.

Przed niżnie podpisanym sztydzmanem dostawili się na pozew:

1. chałupnik Franz Machnik tu stąd, 41 lat stary,
 2. chałupnik Philipp Wiora tu stąd, 53 lat stary, obaj do osoby znajomi i do rozkładu zdadni.
- Chałupnik Franz Machnik żądał 4^{go} Września 1892 terminu dla ugody z chałupnikiem Philipp Wiora ztem podaniem, że tenże 2^{go} Września 1892 wieczór na dródze wedle jego mieszkania i na swoim podworzu wielkie larmo robił, a onego, jego dzieci i żona przeżywał. Onego nazwał fanzolem¹⁵²⁴ i gniłą Matuszkową, jego żona zającała, a jego dzieci śmieciami.

Gdy sie partaje wdzisiaszym terminie o tem przypadku rozmówili, tak się też pogodziły. Franz Machnik odpuszcza Philippowi Wiora uczyniona obraza i odrzeka się dalszej skargi do sądu pod tem warunkiem, żeby Philipp Wiora koszta tego terminu wilości 50 Pfg zapłacił; na co tenże przydawa, więc zgoda zawarta.

Przeczytano, zezwolono, podpisano.

Franz Machnik, Philip Wiora

a – u – s

25 Pfg für Aufnahme des Antrages

25 „ Bestellungskosten

50 Pfg erhalten.

Przybylla, Schiedsmann

[nr 1229] p. 32 spr. 28 (1892)

Działo się małe-Staniszcze, dnia 6. Listopad 1892.

Przed niżnie podpisanem sztydzmanem dostawili się na pozew:

1. wycużnik Michael Bosek, 46 lat stary
 2. chałupnik Alexander Gerlich, 42 lata stary, obaj tu stąd, do osoby znajomi i do rozkładu zdadni.
- Wycużnik Michael Bosek żądał 10^{go} Października 1892 terminu dla ugody z chałupnikiem Alexander Gerlich ztem podaniem, że go tenże 9. Października 1892 po południu w tutajszej karczmie przed świadkami piononem przezwiał i jego fajką nazchwalnie¹⁵²⁵ i ostro w twarz uderzył.

Gdy się obaj dzisiaj rozmówili, tak się też pogodzili. Michael Bosek odpuszcza Alexandrowi Gerlich uczyniona uraza i odrzeka się dalszej skargi do sądu. Koszta tego terminu ponoszą obaj, że Gerlich 30 Pfg a Michael Bosek 20 Pfg płaci, więc zgoda zawarta.

Przeczytano, zezwolono, podpisano.

Michael Bohsek, Alex Gerlich

a – u – s

25 Pfg für Aufnahme des Antrages

25 „ Bestellungskosten

=50 Pfg erhalten.

Przybylla, Schiedsmann

[nr 1230] p. 36-37 spr. 32 (1892)

Działo się małe-Staniszcze, dnia 26. Lutego 1893.

Przed niżnie podpisanym sztydzmanem dostawili się na pozew.

1. chałupniczka, niewydana Agnes Wiora, 35 lat stara,
2. komorniczy syn Thomas Piegsa, 19 lat stary, wprzystępstwie jego ojca, komornika Franz Piegsa,

¹⁵²⁴ 'człowiek, który mówi dużo i niepotrzebnie, gada głupstwa'.

¹⁵²⁵ 'celowo, umyślnie'.

3. komorniczy syn Josef Gerlich, 18 lat stary, wprzystępstwie jego matki i poręczniczki Thekla Gerlich, teraz wydana Czupalla

4. chałupniczy syn Joseph Gerlich, 16 lat stary, wprzystępstwie jego ojca chałupnika Alexander Gerlich, wszyscy tu stąd, do osoby znajomi i do rozkładu zdadni.

Chałupniczka Wiora pożałała 14. Lutego 1893 terminu dla ugody z komorniczem synem Thomas Piegsa, z komorniczem synem Josef Gerlich i z chałupniczem synem Josef Gerlich ztem podaniem, że ci 12. Lutego 1893 wieczor około 9 1/2 godzinie do jej podworza przyśli, z jej płota 5 staket¹⁵²⁶ ułomili¹⁵²⁷ i niemi po ramach jej łokna trzaskali, larmo robili i ją drachem¹⁵²⁸ i sarwachem¹⁵²⁹ przezywali. Gdy się partaje wdzisiajszem terminie o tej rzeczy rozmoły¹⁵³⁰, tak się też pogodziły. Agnes Wiora się odrzeka dalszej skargi do sądu [p. 37] i odpuszcza wszystkim trzem uczyniona uraza pod tem warunkiem, że jej ci trzej za uczyniona szkoda i na szydzmanskie kosztu tego terminu zara płacą: Thomas Piegsa 1 Mark, Josef Gerlich, komorniczy syn, 70 Pf, Josef Gerlich, hałupniczy syn, 50 Pf, na co przytomni ojcowie Franz Piegsa, Alexander Gerlich i Thekla Gerlich, teraz wydana Czupalla, zezwalają, więc zgoda zawarta. Przeczytano, zezwolono, podpisano.

Agnes Wiora, Thomas Piegsa, Francz Piegsa, Joseph Gerlich, Alex Gerlich, Joseph Gerlich, +++ Thekla Czupalla

Die Handzeichen der Thekla Czupalla bescheinigt Leopold Pach

a – u – s

25 Pf für Aufnahme des Antrages

50 „ für 2 Abschriften des Antrages an 2 Gegend

25 „ Bestellungskosten

=1 Mark erhalten.

Przybylla, Schiedsmann

[nr 1231] p. 38-39 spr. 33 (1893)

Działo się małe-Staniszczce, dnia 26. Lutego 1893.

Przed niżnie podpisanym szydzmanem dostawili się na pozew:

1. wycuźniczka wdowa Franziska Konietzko, 60 lat stara,

2. chałupnik Theodor Kolloch, 34 lat stary, obaj tu stąd, do osoby znajomi i do rozkładu zdadni.

Wycuźniczka wdowa Franziska Konietzko pożałała 19. Lutego 1893 terminu dla ugody z jej zienciem, chałupnikiem¹⁵³¹ Theodor Kolloch tu stąd, ztem podaniem, że ją tenże 17. Lutego 1893 w wieczór w8mej godzinie gwałtownie ze sieni do jego izby wciągnął, a zaraz zaś z izby do sieni gwałtownie i tak ostro wysturchnął, że ona tak w izbie, jako wsieni padła i przytem o kamienie cała lewa strona ciała strzaskała i odarła, i się cała chorą czuje.

Gdy się partaje wdzisiajszem terminie rozmowyły i pogodziły. Franciszka Konietzko się odrzeka dalszej skargi do sądu i odpuszcza Theodorowi Kolloch uczyniona uraza pod tem warunkiem, że też Theodor Kolloch założona skarga albo denuncyacya naprzeciw jej dwóch synow, Josef [p. 39] i Paul Konietzko, kwuli tej bitwy w 17. Lutego 1893 nazad cownąć ma, na który warunek Theodor Kolloch przydawa i kosztu tego terminu wilości 50 Pf ponosi, więc zgoda zawarta.

Przeczytano, zezwolono, podpisano.

Theodor Kolloch, +++ Franziska Konietzko

Die Handzeichen der Franziska Konietzko bescheinigt Franz Janik.

a – u – s

25 Pf für Aufnahme des Antrages

25 „ Bestellungskosten

=50 Pf erhalten.

¹⁵²⁶ Sztachet.

¹⁵²⁷ Wylamali.

¹⁵²⁸ Wyzwisko – 'smok'.

¹⁵²⁹ Wyzwisko – 'prostak, człowiek nieokrzesany'.

¹⁵³⁰ Błędnie zam. rozmówiły.

¹⁵³¹ Błędnie zam. chałupnikiem.

Przybylla, Schiedsmann

[nr 1232] p. 45 spr. 38 (1893)

Działo się małe Staniszcze dnia 11^{go} Czerwca 1893.

Przed niżnie podpisanym sztydzmanym dostawili się na pozew:

1. zagrodnik Bernhard Czupalla, 43 lata stary

2. zagrodnik Mattheus Pakosz, 38 lat stary,

obaj z wielkich Staniszcz, do osoby znajomi i rozkładu zdadni.

Zagrodnik Bernhard Czupalla żądał 16. Maja 1893 terminu dla ugody ze zagrodnikiem Mattheuszem Pakoszem i jego żoną Marianną z tem podaniem, że go ci 13^{tego} Maja 1893, gdy pole przy jego chałupie orali, przed jego ojcem temi słowami przezywali: „Co tam wasz Bernhard, taki ryszek¹⁵³², taki szramok¹⁵³³, taki chelyosz¹⁵³⁴”.

Gdy się partaje o tem przypadku rozmóli¹⁵³⁵, tak się też ugodziły.

Bernhard Czupalla odrzeka się dalszej skarki¹⁵³⁶ do sądu i odpuszcza Mattheuszowi i Mariannie Pakosz uczyniona uraza pod tem warunkiem, żeby Mattheusz Pakosz mu talarka za smudę¹⁵³⁷ do terminy a 50 Pfg kosztow terminu od dzisiaj do 3 dni zapłacił, na który warunek Mattheusz Pakosz przydawa, więc zgoda zawarta.

Przeczytano, zezwolono, podpisano.

Bernad Czupalla, Mathes Pakosch

a – u – s

25 Pfg für Aufnahme des Antrages

25 „ „ Bestellungskosten

50 Pfg erhalten.

Przybylla, Schiedsmann

[nr 1233] p. 49 spr. 42 (1893)

Spisano Małe-Staniszcze, dnia 31. Lipca 1895¹⁵³⁸.

Przed niżnie podpisanem sztydzmanem dostawili się na pozew:

1. robotnik Johann Stryczek, 27 lat stary, z Krascheowa

2. robotnik Anderas Loch, 30 lat stary, z małych-Staniszcz, obaj do osoby znajomi i do rozkładu zdadni.

Robotnik Johann Stryczek żądał 10. Lipca 1895¹⁵³⁹ terminu dla ugody z robotnikiem Andreas Loch ztem podaniem, że go tenże 5. Lipca 1895 około 6 1/2 godziny po południu na drodze tu w Małych Staniszczach przy banwerterskiej¹⁵⁴⁰ budzie No 18 po dwa razy wchycił¹⁵⁴¹, aby go dawić i bić, i przy tem mu rękawy z koszule wcale wytargał, i jeszcze mu wygrażał, że go se będzie pamiętał.

Gdy się partaje wdziśiajszem terminie o tem przypadku rozmówiły, tak się też pogodziły. Johann Stryczek przebacza Andreasowi Loch uczyniona uraza i szkoda, i odrzeka się dalszej skargi do sądu. Andreas Loch się obowiązuje Johann Stryczkowi 50 Pfg wyłożonych kosztow od dzisiajszego terminu do 3 dni zapłacić, więc zgoda zawarta.

Przeczytano, zezwolono, podpisano.

Johann Stryczek, Andreas Loch

a – u – s

25 Pfg für Aufnahme des Antrages

25 „ „ Bestellungskosten

¹⁵³² Wyzwisko – ‘rudzielec’.

¹⁵³³ Wyzwisko – ‘człowiek mający bliznę lub blizny na twarzy’.

¹⁵³⁴ Wyzwisko o niejasnym znaczeniu.

¹⁵³⁵ Błędnie zam. rozmówili.

¹⁵³⁶ Błędnie zam. skargi.

¹⁵³⁷ Żmuda – ‘strata czasu przeznaczonego na pracę zarobkową’.

¹⁵³⁸ Błędnie zam. 1893.

¹⁵³⁹ Błędnie zam. 1893.

¹⁵⁴⁰ Banwerterski – ‘dróżniczy’ (z niem. Bahnwärter) ‘dróżnik kolejowy’.

¹⁵⁴¹ Chwycił.

50 Pfg erhalten.

Przybylla, Schiedsmann

[nr 1234] p. 50 spr. 43 (1893)

Działo się małe-Staniszczce, dnia 9. Lipca 1893¹⁵⁴².

Przed niżnie podpisanem sędzą pojednawczym dostawili się na pozew:

1. Franziska wydana z chałupnikiem Paul Bednorz, tu stąd, 45 lat stara, wprzystępstwie jej męża,
2. chałupnik Anton Barthodziej tu stąd, 43 lata stary,

wszyscy do osoby znajomi i do rozkładu zdadni.

Franziszka Bednorz wprzystępstwie jej męża pożądała 26. Czerwca 1893 terminu dla ugody¹⁵⁴³ chałupnikiem Anton Barthodziej z tem podaniem, że ją tenże 25. Czerwca 1893 po południu około 1/2 7 godzinie na dródze wtutajszej wsi przed świadkami temi słowami przezwiał: „Ty pieronie ognisty, siarczysty, ty złodzieju Kandziorow przekłety, ty paskudniku, ty gidzie, ty wrono czorno”.

Gdy się partaje o tej rzeczy dzisiaj rozmówiły, tak się też pogodziły. Franciszka Bednorz za zezwoleniem jej męża odpuszcza Antoniowi Barthodziej uczyniona uraza i odrzeka się dalszej skargi do sądu pod tem warunkiem, że Anton Barthodziej zaraz koszta tego terminu w ilości 50 Pfg płaci; więc zgoda zawarta. Przeczytano, zezwolono, podpisano.

Paul Bednorz, Anton Barthodziej, Franciszka Bednorz

a – u – s.

25 Pfg für Aufnahme des Antrages

25 „ Bestellungskosten

50 Pfg erhalten.

Przybylla, Schiedsmann

[nr 1235] p. 56 spr. 49 (1893)

Działo się małe-Staniszczce, dnia 23. Lipca 1893.

Przed niżnie podpisanym szyzdmanem dostawili się na pozew:

1. chałupnicza wdowa Marianna Maniera, 66 lat stara,
2. zagrodnik Joseph Bednorz, 51 lat stary,

obaj zwielkich Staniszcz, do osoby znajomi i do rozkładu zdadni.

Chałupnicza wdowa Marianna Maniera pożądała 15. Lipca 1893 terminu dla ugody ze zagrodnikiem Joseph Bednorz z tem podaniem, że ją tenże 15. Lipca 1893 po południu na dródze we wielkich Staniszczach temi słowami przezywał: „Ty kurwo rasikoniowa, bestyjo przekłeto, jeno do kościoła latosz a po drodze stoisz”. Jej umarłego męża zaś tak przezwiał: „Ta bestyjo przekłeto już dawno diabli wzięli, już dawno ziemia zre, wszystko chciał zgarnąć, zeżryć; tobie też tak przydzie. Co się ty starasz omnie?”

Gdy się partaje dzisiaj o tem przypadku rozmówiły, tak się też pogodziły. Marianna Maniera odpuszcza Josefowi Bednorz uczyniona uraza i odrzeka się dalszej skargi do sądu pod tem warunkiem, że Josef Bednorz koszta tego terminu wilości 50 Pfg i za karę do szkolnej kassy do wielkich Staniszcz do 8 dni od dzisiaj 2 Marki zapłacić ma, na które warunek Josef Bednorz przydawa, więc zgoda zawarta.

Przeczytano, zezwolono, podpisano.

Joseph Bednorz, +++ Marianna Maniera

Die Handzeichen der Marianna Maniera bescheinigt Dokupil, Lehrer.

a – u – s

25 Pfg für Aufnahme des Antrages

25 „ Bestellungskosten

50 Pfg erhalten.

Przybylla, Schiedsmann

[nr 1236] p. 57-58 spr. 50 (1893)

Działo się Małe-Staniszczce, dnia 5. Sierpnia 1893.

¹⁵⁴² Błądnie zam. 1893.

¹⁵⁴³ Brak wyrazu: z.

Przed niżnie podpisanem sztydzmanem dostawili się na pozew:

1. Förster Joseph Schemetzko ze Sporoka, 44 lata stary,
2. dziewczka Marianna Wrześniok z kolonije Schroll, 25 lat stara,

ojoj do osoby znajomi i do rozkładu zdatni.

Förster Joseph Schemetzko żądał 3^{go} Sierpnia zdzwiewką¹⁵⁴⁴ Marianna Wrześniok z tem podaniem, że ona u niego służyła, a 16. Lipca 1893 naprzeciw jego rzetelnego zakazu do nowo wygotowanej, jeszcze mokry ściany w kuchni wielkich gwoździ nabiła, i przez to ta ściana bardzo zdziurawiła, strząsała i uszkodziła. Ponieważ on ją za to poganił i skarał, tak ona wten sam dzień, to jest 16.^{go} Lipca 1893, się ze służby oddaliła; on sobie na jej miejscu najętą osobę trzymać musiał.

Gdy się partaje wdziśiajszem terminie o tej rzezy¹⁵⁴⁵ rozmowiły, tak się też pogodziły. Marianna Wrześniok powiada, że ona kwuli tego zbiecia przez förstra Schemetzkiego u policyje na Colonnowskiem porządanie kary uczyniła przy równoczasowem podaniu attestu [p. 58] lekarskiego, za który 3 Marki zapłaciła. Ona się obowiązuje te u policyje na Colonnowskiem podane porządanie na skaranie förstra Schemetzki nazad zaraz cofnąć i jutro zaś do förstra Schemetzkiego do służby dalszej wstąpić pod tem warunkiem, że jej tenże zaraz 3 Marki wydane za lekarski attest zapłaci, a za uszkodzenie tej ściany, jako też dla na jej miejscu robiącej najętej robotniczki od niej zapłaty porządać nie będzie, na które warunki förster Schemetzko przydawa, więc każdy się odrzeka w tej sprawie dalszych skargów do sądu i zgoda zawarta.

Koszta tego terminu ponosi förster Schemetzko.

Przeczytano, zezwolono, podpisano.

Joseph Schemetzko, Mayi Wrsenniek

a – u – s.

25 Pfg für Aufnahme des Antrages

25 „ Bestellungskosten

50 Pfg erhalten.

Przybylla, Schiedsmann

[nr 1237] p. 59-60 spr. 51 (1893)

Działo się małe-Staniszcze, dnia 9. Września 1893.

Przed niżnie podpisanem sztydzmanem dostawili się na pozew:

1. wycuźniczka wdwowa¹⁵⁴⁶ Karolina Wilczek, 52 lata stara,
2. Franziska wydana za gburę Peter Kolloch, 45 lat stara, wprzystępstwie jej meża Peter Kolloch,

wszyscy tu stąd, do osoby znajomi i do rozkładu zdatni.

Wycuźnika¹⁵⁴⁷ Karolina Wilczek, wdowa, pożądała 18^{go} Sierpnia 1893 terminu dla ugody z Franziszka wydaną za gburę Peter Kolloch, tu stąd, z tem podaniem, że ją ta 17. Sierpnia 1893 w izbie komorniczki Margarethy Felix, tutaj, która u Piotra Kollocha mieszka, bez przyczyny 2 razy w twarz ręką uderzyła i ją z izby wyciepnąć chciała, przyczem jej lewy rękaw od jakle urwała.

Gdy się partaje wdziśiajszem terminie o tej rzeczy rozmowiły, tak się też pogodziły, bo Franziszka Kolloch powiada, że ją Karolina Wilczek przód przezywała. Karolina Wilczek odpuszcza Franciszce Kolloch uczyniona obraza i odrzeka się dalszej skargi do sądu, to samo [p. 60] też Franziszka Kolloch za zezwoleniem jej meża. Koszta tego terminu ponoszą na poły, każda 25 Pfg.

Przeczytano, zezwolono, podpisano.

Karolina Wilczek, Fraciszka Koloch, Peter Kolloch

a – u – s

25 Pfg für Aufnahme des Antrages

25 „ Bestellungskosten

50 Pfg erhalten.

Przybylla, Schiedsmann

¹⁵⁴⁴ Z dziewczką.

¹⁵⁴⁵ Rzeczy.

¹⁵⁴⁶ Wdowa.

¹⁵⁴⁷ Błędnie zam. wycuźniczka.

[nr 1238] p. 62-63 spr. 53 (1893)

Działo się małe-Staniszcze, dnia 26. Sierpnia 1893.

Przed niżnie podpisanem sztydmanem dostawili się na pozew:

1. Masarz Johann Eichhorn z Kowolowskiego, 31 lat stary,
2. Marianna wydana za chałupnikiem i mularzem Chrystyan Namyslo, z wielkich Staniszcz, 61 lat stara, wprzystępstwie jej męża Chrystyana Namyslo.

Masorz Johann Eichhorn żądał 21^{go} Sierpnia 1893 terminu dla ugody z Marianną Namyslo ztem podaniem, że go ona 20. Sierpnia 1893 po południu okola 6 1/2 godziny przed i w karczmie Puzikowej w Bendawitzach¹⁵⁴⁸ przed świadkami winowała, że jej w ten sam dzień, wię¹⁵⁴⁹ 20. Sierpnia 1893 po południu z izby 17 Markow pieniędzy, które ona za przedane cielę od masarza Sylła z Kolonowskiego otrzymała, ukradł, gdy po te ciela Sylle u nej był.

Gdy się partaje wdzisiajszem terminie o tej rzeczy rozmowiły, tak się też pogodziły. Marianna Namyslo powiada, że się te pieniądze na drugi dzień na ławce pod oknem wpodworzu jej przykryte grodkiem znalazły. Na który sposób one się tam dostały, ona niewie, a prosi Johanna [p. 63] Eichhorna o przebaczenie mu uczynionej obrazy. Tenże odpuszcza Mariannie Namyslo mu uczyniona obraza i odrzeka się dalszej skargi do sądu pod tem warunkiem, że mu ona zaraz 10 Markow za drogi i smudę i 50 Pfg wyłożone na kosztu terminu zaraz zapłaci i do 2 tygodni przez inserat¹⁵⁵⁰ w kraisblacie¹⁵⁵¹ wielko-Strzeleckiego kresu ta mu uczyniona obraza odwoła, na które warunki Marianna Namyslo za zezwoleniem jej męża przydawa, więc zgoda zawarta.

Przeczytano, zezwolono, podpisano.

Johan Eichhorn, +++ Marianna Namyslo, Christian Namislo

a – u – s

25 Pfg für Aufnahme des Antrages

25 „ Bestellungskosten

=50 Pfg erhalten.

Przybylla, Schiedsmann

[nr 1239] p. 66-67 spr. 56 (1893)

Działo się małe-Staniszcze, dnia 11. Listopada 1893.

Przed niżnie podpisanem sztydmanem dostawili¹⁵⁵² na pozew:

1. komornik Christian Schafforz z jego żoną Rosalie Schafforz
2. zagrodnik Johann Czok,

wszyscy zwieklich Staniszcz, do osoby znajomi i do rozkładu zdadni.
Komornik Chrystian Schafforz żądał 19. Października 1893 terminu dla ugody ze zagrodnikiem Johann Czok z tem podaniem, że go tenże w jego podwurzu, gdzie komornikiem był, jako też jego żona Rosalia, 9. Października 1893 bez przyczyny przed świadkami zbił i z tego komornego mieszkania wyganiał, z kąd się też 14. Października 1893 wybrał. Ponieważ ale komara¹⁵⁵³ aż do 31. Grudnia 1893 naprzód zapłacił, tak ma od Czoka 2 Marki 50 Pf. nazad otrzymać, których pieniędzy mu ale Czok niechce dać. Gdy się partaje wdzisiajszem terminie rozmowiły, tak się też pogodziły. Schafforz powiada, że mu Czok te 2 M. 50 Pf. [p. 67] już 2 Listopada 1893 zapłacił. Co się tyczy tego bicia w 9. Października r. b., odrzekają się Chrystian Schafforz i jego żona Rosalia Schafforz dalszej skargi do sądu i odpuszczają mu pod tem warunkiem, że Johann Czok kosztu tego terminu w ilości 50 Pfg zaraz zapłaci, jako im też dłużna ociepka słomy, jako też onemu Schafforzowi za 1/2 dnia roboty przy sieczeniu 75 Pfg, a Rosalii Schafforz od kopania przez 3 dni 1,60 Marki do 3 dni zapłaci, na które warunki Johann Czok przydawa, więc zgoda zawarta.

Przeczytano, zezwolono, podpisano.

Krystian Schafforz, +++ Rosalia Schafforz, Jochann Czok

¹⁵⁴⁸ Obraz miejscowości, huty oraz działek dla kolonistów wraz z nazwiskami ich użytkowników zawierają mapy z zasobu APOp, zesp. Rejencja Opolska, nr 1191, Mapy i plany, sygn. XIV/6/11 i XIV/6/12.

¹⁵⁴⁹ Więc.

¹⁵⁵⁰ 'ogłoszenie'.

¹⁵⁵¹ Kraisblat – 'gazeta powiatowa' (z niem. Kreisblatt).

¹⁵⁵² Brak wyrazu: się.

¹⁵⁵³ Komora.

a – u – s

25 Pfg für Aufnahme des Antrages

25 „ Bestellungskosten

50 Pfg erhalten.

Przybylla, Schiedsmann

[nr 1240] p. 74 spr. 63 (1894)

Działo się małe-Staniszcze, dnia 31. Stycznia 1894.

Przed niżnie podpisanem sztydżnanem¹⁵⁵⁴ dostawili¹⁵⁵⁵ na pozew:

1. kolonist Joseph Mross, 32 lata stary, z krolewskiego Sporoka
2. chałupnik Caspar Goczol, 29 lat stary,
3. chałupnik Stanislaus Kokott, 31 lat stary, obaj z Banioka, wszyscy do osoby znajomi i do rozkładu zdadni.

Kolonist Joseph Mross żądał 21. Stycznia 1894 terminu dla ugody z chałupnikiem Caspar Goczol i chałupnikiem Stanislaus Kokott z tem podaniem, że go ci 14. Stycznia 1894 około 7 godzinie w karczmie u Kirschnera w krolewskim Sporoku przed świadkami obrazili i przezywali. Goczol go miał nazwać: „osiel, błazen, trąba”. Kokott go zaś nazwał „cyganem” i mówił jeszcze, że jeno cygaństwem żyje. Gdy się partaje dzisiaj o tem przypadku rozmowiły, tak się też pogodziły. Za przeproszeniem obskarżonych odpuszcza Mross uczynioną uraza Goczolowi i Kokottowi i odrzeka¹⁵⁵⁶ się dalszej skargi do sądu. Goczol i Kokott ponoszą kosztu tego terminu; więc zgoda zawarta.

Przeczytano, zezwolono, podpisano.

Joseph Mross, Casspar Gottscholl, Stanislaus Kokott

a – u – s

Przybylla, Schiedsmann

[nr 1241] p. 75 spr. 64 (1894)

Działo się Małe-Staniszcze, dnia 21. Lutego 1894.

Przed niżnie podpisanem sztydżnanem dostawili się na pozew:

1. chałupnik Alois Langer, 53 lata stary, zjego żoną Johanna Langer, 44 lat stara,
 2. kolonist Joseph Pach, 33 lata stary,
- wszyscy do osoby znajomi i do rozkładu zdadni, a z Myśliny.

Kolonist Alois Langer z jego żoną Johanną pożądal 2. Lutego 1894 terminu dla ugody z kolonistem Joseph Pach ztem podaniem, że ich tenże w karczmie Puzikowej na Myślinie 30. Stycznia 1894 przez to przed świadkami obrazili, że Aloisa Langer temi słowami: „Ty jękocie, ty chapciu, ty słodzieju” przezywał, a ona Johanna Langer dwa razy w piersi sturchną i ją temi słowami: „Ty pieronie, to masz pierona, ty staro fersterko, ty kurwo” przezywał.

Gdy się partaje w dzisiajszem terminie o tej rzeczy rozmowiły, tak się też pogodziły. Alois Langer i jego żona Johanna Langer odpuszczają Josephowi Pach uczynioną uraza i odrzekają się dalszej skargi do sądu pod tem warunkiem, żeby im Josef Pach te powstałe [p. 76] kosztu za drogi, od pisanioiu i od terminu wilości 3 Markow zaraz zapłacił, na które warunki Josef Pach przydawa, więc zgoda zawarta.

Przeczytano, zezwolono, podpisano.

Alos Langer, Johanna Langer, Josef Pach

a – u – s.

25 Pfg Bestellungskosten

Przybylla, Schiedsmann

[nr 1242] p. 81 spr. 69 (1894)

Działo się małe-Staniszcze, dnia 19. Maja 1894.

Przed niżnie podpisanem sztydżmanem dostawili się na pozew:

1. zagrodnik Peter Kapitza, 26 lat stary,

¹⁵⁵⁴ Sztydżnanem.

¹⁵⁵⁵ Brak wyrazu: się.

¹⁵⁵⁶ Odrzeka.

2. siodłak Konstantin Janik, 27 lat stary,
 obaj tu stąd, do osoby znajomi i do rozkładu zdatni.
 Zagrodnik Peter Kapitza żądał 18. Kwietnia 1894 terminu dla ugody ze siodłakiem Konstantin Janik ztem podaniem, że go tenże 18. Kwietnia 1894 po południu w 3. godzinie obraził, gdyż do jego podworza przyszedł, wieczorne wrota ostro otwar i wołał: „Skłudź ten wóz, po tu pojedę”, ole¹⁵⁵⁷ nie jechał, jeno przyszedł na to, aby zwadę zacząć, aby do bitwy przyszło. On do Kapitza miał walać: „Podź jeno, a zrób mi co, ty smarkaty koniu, ty mandrela smarkaty, ty wielbłądzie długi”.
 Gdy się partaje o tej rzeczy rozmiły¹⁵⁵⁸, tak się też pogodziły. Kapitza się odrzeka dalszej skargi do sądu i odpuszcza Janikowi uczyniona uraza, a Janik ponosi za karę kosza tego terminu.

Przeczytano, zezwolono, podpisano.

Konstantin Janik, Peter Kapitza

a – u – s

25 Pfg für Aufnahme des Antrages

25 „ Bestellungskosten

50 Pfg erhalten.

Przybylla, Schiedsmann

[nr 1243] p. 84 spr. 72 (1894)

Działo się Małe-Staniszczce, dnia 23 Czerwca 1894.

Przed niżnie podpisanem szydzmanem dostawili się bez pozwania:

1. Wycuźnik Lorenz Pruss, 76 lat stary,

2. kolonist Stephan Janitzek, 23 lat stary,

obaj z Heine, do osoby znajomi i do rozkładu zdatni.

Wycuźnik Lorenz Pruss powiada, że go ten kolonist Stephan Janitzek 23. Maja 1894 obraził, ponieważ mu ze swego mieszkania te obrazające słowa walać¹⁵⁵⁹ miał: „Niech mnie ten stary żebrak wrzyć caluje¹⁵⁶⁰, ja go zniszczyć muszę”.

Gdy się partaje o tem przypadku rozmówiły, tak się też pogodziły. Pruss się odrzeka dalszej skargi do sądu kwuli tej obrazu, a Stephan Janitzek zapłacił Prussowi w tej sprawie się stałych mu 50 Pfg kosztów, więc zgoda zawarta.

Przeczytano, zezwolono, podpisano.

Lorenz Pruss, Stefan Janitzek

a – u – s

Przybylla, Schiedsmann

[p. 1244] p. 85-86 spr. 73 (1894)

Działo się Małe-Staniszczce, dnia 24 Czerwca 1894.

Przed niżnie podpisanem szydzmanem dostawili się na pozew:

1. komorniczka Marianna Spallek wprzystępstwie jej męża Johann Spallek

2. komorniczka Johanna Pach wprzystępstwie jej męża Thomas Pach,

wszyscy z wielkich Staniszcz, do osoby znajomi i do rozkładu zdatni.

Komorniczka Marianna Spallek wprzystępstwie jej męża żądała 4. Czerwca 1894 terminu dla ugody z Komorniczką Johanna Pach ztem podaniem, że ta w tych ostatnich 5 tygodniach przed 4. Czerwcem 1894 przed kilkimi osobami w wielkich Staniszczach ją obmawiała i mówiła, że ona – Marianna Spallek – ztem komornikiem Johann Kulig zwielkich Staniszcz nieprzystojne czynności prowadzi, a że ona – Johanna Pach – ją – ta Marianna Spallek – z tem Kuligiem trafiła, jak on ją nieprzystojnie obmacywał i ręką w przyporze¹⁵⁶¹ jej mazelonki¹⁵⁶² miał.

Gdy się partaje wdzisiajszem terminie o tej rzeczy rozmówiły, tak się też pogodziły. Marianna Spallek

¹⁵⁵⁷ Ale.

¹⁵⁵⁸ Błędnie zam. rozmówiły.

¹⁵⁵⁹ Wołać.

¹⁵⁶⁰ Caluje.

¹⁵⁶¹ Przypora – ‘rozciągnięcie w pasie’.

¹⁵⁶² Mazelonka – ‘spódnica w śląskim stroju ludowym’.

odpuszcza Johannie Pach ta uczyniona obraza [p. 86] i odrzeka się dalszej skargi za zezwoleniem jej męża pod tem warunkiem, że Johanna Pach do 1. Lipca 1894 jej 50 Pfg wyłożonych szydzmańskich kosztów a 1 Marka za smuda i droga do szydzmana w 4. Czerwca 1894 zapłacić ma, na który warunek Johanna Pach wprzystępstwie jej męża Thomas Pach przydawa, więc zgoda zawarta.
Przeczytano, zezwolono, podpisano.

Maria Spallek, Johan Spallek, Johanna Pach, Thomas Pach

a – u – s.

25 Pfg für Aufnahme des Antrages

25 „ Bestellungskosten

50 Pfg erhalten.

Przybylla, Schiedsmann

Rev. 7/7.94 pro [...] ¹⁵⁶³, Eb.

[nr 1245] p. 94-95 spr. 81 (1894)

Działo się Małe-Staniszcze, dnia 9. Września 1894.

Przed niżnie podpisanym szydzmanem dostawili się na pozew:

1. Komornik i rangierer ¹⁵⁶⁴ Franz Nowak, 26 lat stary

2. Chałupnik i rangierer Stephan Kulawik, 45 lat stary,

obaj zwielkich Staniszczy, do osoby znajomi i do rozkładu zdadni.

Franz Nowak żądał 1. Września 1894 terminu dla ugody ze Stefanem Kulawik z tem podaniem, że go tenże w nocy od 31. Sierpnia do 1. Września 1894 na banhowie Wossowska ¹⁵⁶⁵ obraził. Oni tam obaj tej nocy mieli służba. Kulawik miał przez ten czas, jako dwa cuży przyszyły, spać, a swych powinności nie czynić. Kwuli tego przyszło między niemi do zwady, a Kulawik miał ¹⁵⁶⁶ Nowakowi ten przerzut uczynić, że jego żona nie będzie wiele dzieci mieć, ponieważ je ¹⁵⁶⁷ prozdach ¹⁵⁶⁸ i przykopach potraci. Potem miał jeszcze Kulawik Nowaka za szyja chwycić, dawić i przy tem mu Jaket stargać.

Gdy się partaje wdzisiajszem terminie o tem przypadku rozmowiły, tak się też pogodziły. Nowak odpuszcza Kulawikowi Johannie Pach uczyniona urazy i odrzeka się [p. 95] dalszej skargi do sądu, pod tem warunkiem, że mu tenże za dróga 50 Pfg i koszta wilości 50 Pfg, więc w sumie 1 Marka aż do 16. Września 1894 zapłacić musi, na który warunek Kulawik przydawa, więc zgoda zawarta.

Przeczytano, zezwolono, podpisano.

Franz Nowak, Stephan Kulawik

a – u – s.

25 Pfg für Aufnahme des Antrages

25 Pfg Bestellungskosten

=50 Pfg erhalten.

Przybylla, Schiedsmann

[nr 1246] p. 96-98 spr. 82 (1894)

Działo się Małe-Staniszcze, dnia 23 Sierpnia 1894.

Przed niżnie podpisanem sędzą pojednawczym dostawili ¹⁵⁶⁹ bez pozwania:

1. Johanna Piegsa, rodzona Bronder, 25 lat, w przystępstwie jej męża, chałupnika Johann Piegsa, 26 lat stary, tu stąd

2. Wycużnik Vinzent Bronder, 54 lata stary, tu stąd.

3. mularz Emanuel Kühnel, 25 lat stary, z Oschieka.

¹⁵⁶³ Zapis nieczytelny.

¹⁵⁶⁴ Rangierer – ‘manewrowy na kolei’ (z niem. Rangierer).

¹⁵⁶⁵ W latach 1856-1858 powstała pierwsza linia kolejowa łącząca Opole z Tarnowskimi Górami, która wiodła przez Fosowskie. Rozbudowywano ją kilkakrotnie w następnych latach. Do końca XIX w. stacja kolejowa Fosowskie była ważnym węzłem komunikacji.

¹⁵⁶⁶ Miał.

¹⁵⁶⁷ Brak wyrazu: w.

¹⁵⁶⁸ Bruzdach.

¹⁵⁶⁹ Brak wyrazu: się.

Partaje się u szydzmana dostawiły, aby zgodę między sobą zawrzeć.

Johanna Piegsa rodzona Bronder porodziła, będąc jeszcze dwiewczyną¹⁵⁷⁰, porodziła 17. Kwietnia 1891 dziecko żeńskiej pci¹⁵⁷¹, które w chrzcie imię Appolonia otrzymało i jeszcze żyje. Za poręcznika tego dziecka jest ojciec tej Johanny Piegsa, wycuźnik Vinzent Bronder 25 Kwietnia 1891 wezwany. Johanna Piegsa powiada, że mularz Emanuel Kühnel z Oschieka jest ojcem tej jej córki Appolonia Bronder i pożąda od niego zapłaty za połów, chrzest i wychowanie tego dziecka, wprzystępstwie jej męża [p. 97] Johann Piegsa i poręcznika tego dziecka, jej ojca.

Przytomny mularz Emanuel Kühnel przyznawa się być ojcem tej od Johanny Piegsa, rodzonej Bronder, porodzonej Appolonie Bronder i jest gotów się kwuli zapłaty požądanej się ugodzić.

Gdy się partaje o tej rzeczy rozmowiły, tak się następnie pogodziły.

Johanna Piegsa za zezwoleniem jej męża Johann Piegsa i poręcznika Vinzent Bronder porząda za połów, chrzest, za wychowanie tej córki Appolonie Bronder, tak przeszłe jak przyszłe, od Emanuel Kühnel od dzisiaj do trzech miesięcy 30 Markow we słowach: drzydziejści Markow. Oprócz tego jeszcze Emanuel Kühnel ma w tym jej i jej mężu należącym domie tutaj w Małych Staniszczach, Haus No 61, zaczęta mularska robota dokonać bez wszelkiej zapłaty. Ta robota się składa z wyrowania izby i komory w tem drewnianem budynku, postawieniu ceglannego kuchennego pieca, opciepanie czyli opucowanie¹⁵⁷² tej nowej izby wewnątrz i zewnątrz, jako też tego nowo wybudowanego chlewa. [p. 98] Ta mularska robota ma Kühnel wprzyszłym tygodniu zaraz zacząć i tak długo robić, aż ją dokończy. Gdyby jej nie zaczął i dzie dorobił, tak mają Johanna Piegsa i jej mąż te prawo sobie innego mularza na kosztą Kühnela wziąć.

Ta wartość tej roboty bywa na 30 Markow szacowana.

Emanuel Kühnel na te warunki przydawa i opowięzuje się tej Johannie Piegsa požądane 30 Markow od dzisiaj do trzech miesięcy zapłacić i požądana mularska robota wykonać, ale sobie wymawia, żeby te dziecko Appolonia Bronder od niego za życia i pośmierci żadnej erbowisny¹⁵⁷³ żądać niemógło. Na miejscu tego dziecka Appolonie Bronder odrzeka się poręcznik jego, wycuźnik Vinzent Bronder, jako też ta jego matka Johanna Piegsa wprzystępstwie jej męża, wszelkiej innej zapłaty i erbowisny od Emanuela Kühnel, więc zgoda zawarta.

Przeczytano, zezwolono, podpisano.

Emanuel Kinel, Johanna Piegsa, Johann Piegsa, Vinzent Bronder

a – u – s

Przybylla, Schiedsmann

[nr 1247] p. 103 spr. 87 (1894)

Działo się małe-Staniszczce, dnia 28. Paźdźierika¹⁵⁷⁴ 1894.

Przed niżnie podpisanem szydzmanem dostawili się na pozew:

1. Kolonist Franz Gasch, 56 lat stary,

2. Kolonist Simon Kandora, 45 lat stary,

obaj z Heine, do osoby znajomi i do rozkładu zdadni.

Kolonist Franz Gasch z Heine żądał 7. Października 1894 terminu dla ugody z kolonistą Simon Kandora z Heine z tem podaniem, że go tenże 1. Października 1894 na polu przy Heine temi słowami przeżywał: „Pieronie, sucharo, ty kurwiarzu, coż ty masz, ty sucharo? Kurwa masz, która w mieście kurwić daje, ty pieronie, tyś twoją kobietą zamorzył. Twój brat zdechł, a ty też zdechniesz”.

Gdy się partaje wdzisiajszem terminie o tem przypadku rozmowiły, tak się też pogodziły. Franz Gasch odpuszcza Simonowi Kandora uczynioną uraza i odrzeka się dalszej skargi do sądu. Simon Kandora ponosi kosztą tego terminu.

Przeczytano, zezwolono, podpisano.

Simo Kandora, Franc Gasch

a – u – s.

Przybylla, Schiedsmann

¹⁵⁷⁰ Dziewczyną.

¹⁵⁷¹ Pci.

¹⁵⁷² Obciepanie, opucowanie – ‘otynkowanie’.

¹⁵⁷³ ‘spadku, dziedzictwa’.

¹⁵⁷⁴ Października.

[nr 1248] p. 105 spr. 89 (1894)

Działo się Małe-Staniszcze, dnia 8. Grudnia 1894.

Przed niżnie podpisanem sędzą pojednawczym dostawili się na pozew:

1. Bodenrobotnik¹⁵⁷⁵ Karl Spallek z Renardskiego, 46 lat stary,
2. Hilfsbremser¹⁵⁷⁶ Boleslaus Hallor z wielkich Staniszc, 30 lat stary,

obaj do osoby znajomi i do rozkładu zdadni.

Karl Spallek żądał 24. Listopoda¹⁵⁷⁷ 1894 termin dla ugody z Boslesławem Hallor z tem podaniem, że go tenże 23. Listopada 1894 bez południe w bahnhofie¹⁵⁷⁸ na Vossowskim przed świadkami obraził, że do niego te słowa mówił: „Ty będziesz na grob twego ojca śrać chodził”. Ojciec Spallka był w ten sam dzień pogrzebany.

Gdy się partaje wdzisiajszem terminie o tem przypadku rozmowiły, tak się też pogodziły. Spallek odpuszcza Hallorowi uczyniona uraza i odrzeka się dalszej skargi do sądu pod tem warunkiem, że Hallor tylko koszta dzisiajszego terminu wilości 50 Pfg zapłacić ma. [p. 106] Hallor na ten warunek przydawa i tak też ze strony Spallka aż do 23. Listopada 1894 i w ten dzień mu uczynione urazy odpuszcza, i wszelkich skargow do sądu odrzeka, więc między niemi zgoda zawarta.

Przeczytano, zezwolono, podpisano.

Boleslaus Hallor, Carl Spallek

a – u – s.

25 Pfg für Aufnahme des Antrages

25 „ Bestellungskosten

=50 Pfg erhalten.

Przybylla, Schiedsmann

[nr 1249] p. 107-108 spr. 90 (1894)

Działo się Małe-Staniszcze, dnia 8. Grudnia 1894.

Przed niżnie podpisanem szyzdmanem dostawili¹⁵⁷⁹ na pozew:

1. kolonist Adam Bock, 48 lat stary,
2. chałupnik Stanislaus Kokott, 32 lat stary,
3. chałupnik Kapar¹⁵⁸⁰ Gotschol, 29 lat stary,

wszyscy z Grofskiego Sporoka (Carmerau), do osoby znajomi i do rozkładu zdadni.

Kolonist Adam Bock, który dawnej za sołtysa był, żądał 16. Listopada 1894 terminu dla ugody z chałupnikiem Stanisławem Kokott i chałupnikiem Kaspar Gotschol ztem podaniem, że go ci dwaj ostatnie wymianowani 10. Listopada 1894 wgościncu na krolewskim Sporoku (Königlich Carmerau) publicznie przed wielu świadkami temi słowami obrazili, gdy do niego mówili: „Jé i pije ci się dobrze za kradzone gminskie pieniądze. Tyś naszej kolonii – Baniok – gruntowa dawka za 2 lata zeżał!”.

Gdy się partaje wdzisiajszem terminie o tem przypadku [p. 108] rozmowiły, tak się też pogodziły. Adam Bock odpuszcza tak Kokottowi jak Gotscholowi mu uczyniona uraza pod tem warunkiem, że każdy z nich ma do 8 dni po 3 Marki do kościelnej kassy do Krascheowa za karę zapłacić i wprzyszej nume-rze kreisblattu wielko Strzeleckiego¹⁵⁸¹ ta uraza przez inzerat na ich koszta odwałać¹⁵⁸² temi słowami niemieckimi: „Wir Endes unterzeichneten haben den früheren Gemeindevorsteher, Kolonisten Adam Bock zu Gräfllich Karmerau in Bezug auf sein früheres Amts am 10. November 1894 im Gasthause zu Königlich Carmerau durch Äußerungen schwer beleidigt. Infolge schiedsmännischen Vergleiches erklären wir die bezüglichen Äußerungen für unwahr und leihten hierdurch dem Adam Bock Abbitte. Gräfllich Carmerau, den 8. Dezember 1894. Stanislaus Kokott, Häusler, Kaspar Gotscholl, Häusler”. Tak też mają koszta tego terminu zapłacić.

¹⁵⁷⁵ ‘robotnik rolny’.

¹⁵⁷⁶ Hilfsbremser – ‘pomocnik hamulcowego (na kolei)’ (z niem. Hilfsbremser).

¹⁵⁷⁷ Listopada.

¹⁵⁷⁸ Banchow – ‘stacja kolejowa’ (z niem. Bahnhof).

¹⁵⁷⁹ Brak wyrazu: się.

¹⁵⁸⁰ Błędnie zam. Kaspar.

¹⁵⁸¹ Kreisblatt wielkostrzelecki – „Gross-Strehlitzer Kreis-Blatt” – gazeta powiatowa wydawana w Strzelcach Opolskich od połowy XIX wieku. Publikowano w niej informacje urzędowe, ogłoszenia oraz rozporządzenia powiatu i rejencji.

¹⁵⁸² Odwołać.

Stanislaus Kokott i Caspar Gotschol przydają na te warunki, więc zgoda zawarta.

Przeczytano, zezwolono, podpisano.

Adam Bock, Stanislaus Kokott, C. Gotschol

a – u – s.

50 Pfg für 2 Abschriften des Antrages

25 „ Bestellungskosten

25 „ für Abschrift des festgestellten Widerrufs

1,00 Mark erhalten.

Przybylla, Schiedsmann

[nr 1250] p. 113 spr. 95 (1895)

Działo się Małe-Staniszcze, dnia 16. Marca 1895.

Przed niżnie podpisanem sztydzmanem dostawili się na pozew:

1. siodłak Konstantin Janik, 29 lat stary,

2. Martha wydana za zagrodnikiem Johanem Kurda, 39 lat stary, wprzystępstwie jej meża;

wszyscy tu stąd, do osoby znajomi i do rozkładu zdadni.

Siodłak Konstantin Janik rządał 5. Lutego 1895 terminu dla ugody z Martha Kurda z tem podaniem, że go 1. Lutego 1895 na drodze wtutajszej wsi, gdy on z kamieniami, a ona z jej mężem ze wielkich Strzelec jechała, tem słowem „Borowkosz” przezwala.

Gdy się partaje dzisiaj o tem przypadku rozmowiły, tak się też ugodziły. Konstantin Janik odpuszcza Marcie Kurda uczyniona uraza i odrzeka się dalszej skargi do sądu. Przeczytano, zezwolono, podpisano.

Konstantin Janik, Martha Kurda, Johann Kurda

a – u – s.

25 Pfg für Aufnahme des Antrages

25 Pfg Bestellungskosten

50 Pfg erhalten.

Przybylla, Schiedsmann

[nr 1251] p. 118 spr. 100 (1895)

Działo się małe-Staniszcze, dnia 13. Czerwca 1895.

Przed niżnie podpisanem sądcą pojednawczem dostawili się na pozew:

1. chałupnik Johann Schafforz, 40 lat stary,

2. zagrodnik Mattheus Bock, 52 lat stary, obaj zwielkich Staniszcz, do osoby znajomi i do rozkładu zdadni.

Chałupnik Johann Schafforz żądał 5. Czerwca 1895 terminu dla ugody ztem podaniem, że go zagrodnik Mattheusz Bock 26. Maja 1895 po południu w Bednorzowem gościncu w wielkich Staniszczach przed świadkami: „dłużnikiem, lumpem, chachorem” przezywał i jeszcze mówił, że za pożyczane pieniądze pije i niema co jeść, dla tego chce próbować się zgoda zrobić.

Gdy się partaje wdzisiajszem terminie o tem przypadku rozmowiły, tak się też pogodziły. Mattheusz Bock ponosi kosztu tego terminu, a Johann Schafforz się odrzeka dalszej skargi do sądu i odpuszcza Bockowi uczyniona uraza, więc zgoda zawarta.

Przeczytano, zezwolono, podpisano.

Johann Schafforz, Matyios Bock

a – u – s.

25 Pfg für Aufnahme des Antrages

25 „ Bestellungskosten

50 Pfg erhalten.

Przybylla, Schiedsmann

[nr 1252] p. 119-120 spr. 101 (1895)

Działo się Małe-Staniszcze, dnia 31. Lipca 1895.

Przed niżnie podpisanym sztydzmanem dostawili się na pozew:

1. Wycuzniczka Johanna Waclawczyk, wdowa, 56 lat stara

2. chałupnik Valentin Waclawczyk, 36 lat stary, obaj z wielkich Staniszczy, do osoby znajomi i do rozkładu zdadni.

Wdowa wycuźniczka Johanna Waclawczyk żądała 16. Lipca 1895 terminu dla ugody z jej synem, chałupnikiem Valentin Waclawczyk, i z jego żoną Marianną z tem podaniem, że ci obaj ją 19. Czerwca 1895 po południu około 8 godziny potwornie¹⁵⁸³ bili. Najprzód ją miał syn Valentin Waclawczyk w podworzu wchycić i do jej wycuźnej izby gwałtownie wsturchnąć, tak że ona na ziemię upadła. Gdy wstała i do sieni wstąpiła, ją zaś miał w chycić i tyłem o kanta (róg) ścianny powtórnie z gwałtem szturchnąć. Teraz miało Marianna Waclawczyk przystąpić i wołać: „Jeno bi¹⁵⁸⁴, jeno tłucz¹⁵⁸⁵”. Syn ją potem miał nadół przycisnąć i obaj ją pieściami bić. Marianna Waclawczyk jej miała cztery razy pełne ręce piasku to¹⁵⁸⁶ Twarzy też i gęby naciepać. Ten piasek leżał na kupce wsieni. Potem ją zaś ten syn do wycuźnej izby w ciepną¹⁵⁸⁷ miał, że zaś na ziemię padła. [p. 120] Potem ta izba zaparł, że ona – Johanna Waclawczyk – wystąpić nie mogła. Ona mówi, że musiała oknem wyleść, aby iść do Maryanny Dyllong i jej pokazać, jako tam piaskiem jest z ciepana¹⁵⁸⁸ i jako z bita¹⁵⁸⁹.

Gdy się partaje o tem przypadku rozmówiły, tak się też pogodziły. Johanna Waclawczyk jest gotow jej synowi Valentin Waclawczyk i jego żonie Marianna ta uczyniona uraza odpuścić i dalszej skargi do sądu się odrzec pod tem warunkiem, żeby Valentin Waclawczyk jej 15 Markow za smudę i ból zapłacił, na który warunek Valentin Waclawczyk przydawa i zaraz porządane 15 Markow płaci, więc zgoda zawarta. Przeczytano, zezwolono, podpisano.

Handzeichen +++ Johanna Waclawczyk

Die Handzeichen der Johanna Waclawczyk bescheinigt Bernhard Messias.

Valentin Waclawczyk

a – u – s.

25 Pfg für Aufnahme des Antrages

25 Pfg Bestellungskosten

=50 Pfg erhalten.

Przybylla, Schiedsmann

[nr 1253] p. 130 spr. 111 (1895)

Spisano Małe-Staniszcze, dnia 6. Października 1895.

Przed niżnie podpisanem sztydzmanem dostawili się na pozew:

1. kolonist Franz Gasch, 58 lat stary,

2. wycuźniczka Maria Dylla, 58 lat stara, wszyscy z Heine, do osoby znajomi i do rozkładu zdadni.

Kolonist Franz Gasch żądał 8. Września 1895 terminu dla ugody z wycuźniczką Maria Dylla z tem podaniem, że go ta 7. Września 1895 temi słowami w Heine temi słowami przezywała: „Ty pieronski złodzieju, spodłoku¹⁵⁹⁰, sucharo, ty charkocie”.

Gdy się obaj wdzisiajszem terminie o tej rzeczy rozmówili, tak się też pogodzili. Franz Gasch odpuszcza Maryi Dylla uczyniona uraza i odrzeka się dalszej skargi do sądu pod tem warunkiem, że kosztą tego terminu i onemu za drogi 2 Marki, do kupy 2 Marki 50 Pfg zapłaci. Maria Dylla przydawa na ten warunek, płaci zaraz 2 M 50 Pfg i odrzeka się także wszelkiej skargi naprzeciw Franza Gascha z obrazow aż do dzisiajszego dnia, więc zgoda zawarta.

Przeczytano, zezwolono, podpisano.

Frerz Gasch, Handzeichen +++ Maria Dylla

Die Handzeichen (beschein) der Maria Dylla bescheinigt R. Dokupil, Lehrer.

a – u – s.

50 Pfg Kosten erhalten.

Przybylla, Schiedsmann

¹⁵⁸³ Prawdopodobnie pomyłka: chyba powinno być „powtórnie”, czyli ‘wielokrotnie’.

¹⁵⁸⁴ Błędnie zam. bij.

¹⁵⁸⁵ Tłucz.

¹⁵⁸⁶ Błędnie zam. do.

¹⁵⁸⁷ Wciepnąć – ‘wrzucić’.

¹⁵⁸⁸ Zciepana – ‘zasypana, zabrudzona’.

¹⁵⁸⁹ Zbita.

¹⁵⁹⁰ Szpotłoku – ‘wyzwisko na człowieka o szpotawych stopach’.

[nr 1254] p. 136 spr. 117 (1895)

Działo się Małe-Staniszcze, dnia 1. Listopada 1895.

Przed niżnie podpisanem szyzmanem dostawili się na pozew:

1. Zagrodnik Wilhelm Kolloch, 35 lat stary,
2. Josepha wydana za siodłakiem Franz Janik, 31 lat stara, wprzystępstwie jej męża, wszyscy tu stąd, do osoby znajomi i do rozkładu zdadni.

Zagrodnik Wilhelm Kolloch żądał 16. Października 1895 terminu z Josefą wydaną za Francem Janik ztem podaniem, że go ta 15. Października 1895 do oczu i przed ludźmi w tutajszej wsi winowała, że on miał ten kołacz, który jej wnocy od 12. do 13. Października 1895 z izby ukradziony miał być, odbierać i z komornikiem Johann Spallek w izbie Spalka w tej samej nocy jeść.

Gdy się partaje wdzisiajszem terminie rozmowiły, tak się też pogodziły. Josefa Janik powiada, że ona tak winy nie mówiła, jak podano, a że ona go za odbieracza alba¹⁵⁹¹ za złodzieja tego kołacza nie trzyma. Wilhelm Kolloch jest na tem wypowiedzeniu kontent i odrzeka się dalszej skargi do sądu, więc zgoda zawarta.

Przeczytano, zezwolono, podpisano.

Wilhelm Kolloch, Josefa Janik, Franz Janik

a – u – s.

50 Pfg Kosten erhalten.

Przybylla, Schiedsmann

[nr 1255] p. 137 spr. 118 (1895)

Działo się Małe-Staniszcze, dnia 11. Grudnia 1895.

Przed niżnie podpisanem szyzmanem dostawili się na pozew:

1. Kolonist Stanislaus Scissek, 42 lat stary,
2. kolonist Stefan Janitzek, 25 lat stary, obaj z Heine, do osoby znajomi i do osoby¹⁵⁹² rozkładu zdadni.

Kolonist Stanislaus Scissek żądał 27. Października 1895 terminu dla ugody z kolonistem Stefanem Janitzek z tem podaniem, że go tenże 16. Października 1895, gdy na pole szedł, bez przyczyny temi słowami przezwiał: „Ty pieronie, ty drachu, ty wszożu, ty szoplaku, jak do ciebie przyde, co ci nogi połamię”. Gdy się partaje o tem rozmowiły, tak się też pogodzili. Scissek jest gotow Stefanowi Janitzek ta uczyniona uraza odpuścić i dalszej skargi do sądu się odrzec pod tem warunkiem, żeby Janitzek onemu zaraz 2 Marki za drogi, 75 Pfg wyłożone od pisaniow i kosza szyzmańskie zapłacił, na które warunki Janitzek przydawa i wszystko płaci, więc zgoda zawarta.

Przeczytano, zezwolono, podpisano.

Stanik Sciszek, Stefan Janitzek

a – u – s

25 Pfg Bestellungskosten erhalten.

Przybylla, Schiedsmann

[nr 1256] p. 140-141 spr. 121 (1895)

Działo się Małe-Staniszcze, dnia 22. Grudnia 1895.

Przed niżnie podpisanem szyzmanem dostawili się na pozew:

1. Wdowa Magdalena Waclawczyk, 73 lata stara
 2. Siodłak Franz Mrochen, 32 lata stary, obaj tu stąd, do osoby znajomi i do rozkładu zdadni.
- Wdowa Magdalena Waclawczyk żądała 17. Grudnia 1895 terminu dla ugody ze siodłakiem Franz Mrochen tu stąd ztem podaniem, że jej tenże za 13 1/2 dnia, przez które przeszłej wiosny, przez lato i jesień u niego robiła, 6 Marek 75 Pfg dłużeń jest a jej po dobroci zapłacić¹⁵⁹³ niechce.

Gdy się partaje wdzisiajszem terminie rozmowiły, żąda zaś też Franz Mrochen od Magdaleny Waclawczyk 6 Mark 50 Pfg za robotą, która on jej koniem robił. Waclawczycka przydawa na te pożądanie, zaś też jeszcze od Mrochnia żąda 5 M. 50 Pfg za 11 dni roboczych niezapłaconych przeszłego roku. Mrochen zaś też na te pożądanie przydawa. Więc Waclawczyk ma od Mrochnia 6 M. 75 Pfg i 5 M. 50 Pfg, wsumie 12 M. 25 Pfg do pożądanja, a Mrochen od niej 6 M. 50 Pfg; więc ten prawy

¹⁵⁹¹ Albo.

¹⁵⁹² Zapewne zapisane błędnie, tu zbędne.

¹⁵⁹³ Błędnie zam. zapłacić.

[p. 141] dług po odrachowaniu tych 5 M. 50 Pfg ze strony Mrochnia jeno 5 M. 75 Pfg wynosi, które Mrochen tej wdowie Waclawczyk jeszcze dzisiaj zapłacić gotów jest, z czym ta Waclawczyk zakon-
tent jest, więc zgoda zawarta.

Przeczytano, zezwolono, podpisano.

Franz Mrochen, +++ Magdalena Waclawczyk

Die Handzeichen der Magdalena Waclawczyk bescheinigt Anton Barthodziej

a – u – s

25 Pfg für Aufnahme des Antrages

25 „ Bestellungskosten

=50 Pfg.

Przybylla, Schiedsmann

[nr 1257] p. 142 spr. 122 (1896)

Działo się Małe-Staniszcze, dnia 1. Lutego 1896.

Przed niżnie podpisanem sztydzmanem dostawili sie na pozew:

1. Niewydana robotniczka Marie Malik, 27 lat stara

2. Komornik Franz Jendryka, 30 lat stary, obaj z wielkich Staniszczy, do osoby znajomi i do rozkładu
zdatni.

Robotniczka Marie Malik żądała 27. Stycznia 1896 terminu dla ugody z komornikiem Franz Jendryka
z tem podaniem, że ją tenże 26. Stycznia 1896 w izbie jej szwagra, wycuźnika Franz Fiedler wewiel-
kich Staniszczy, u którego ona przebywa, położnicą, kontesą, pieronę przeżywał, ją zbić chciał¹⁵⁹⁴ i te
wygrożenie wymówił, że ją zabić musi, ponieważ go obmawiać miała.

Gdy się partaje wdzisiajszem terminie o tem przypadku rozmówiły, tak się też pogodziły. Marie Malik
odpuszcza Jendrykowi uczyniona uraza i odrzeka się dalszej skargi do sądu.

Przeczytano¹⁵⁹⁵, zezwolono, podpisano.

Mara Marllk, Franz Jendryka

a – u – s.

25 Pfg für Aufnahme des Antrages

25 „ Bestellungskosten

=50 Pfg erhalten.

Przybylla, Schiedsmann

[nr 1258] p. 144-145 spr. 124 (1896)

Działo się Małe-Staniszcze, dnia 29. Lutego 1896.

Przed niżnie podpisanem sztydzmanem dostawili się na pozew:

1. Komornik Michael Koj, 49 lat stary, z Kowolowskiego, z jego żoną Marianna Koj, 38 lat stara

2. chałupnik Alexander Jałowy, 65 lat stary, z Myśliny,

wszyscy do osoby znajomi i do rozkładu zdatni.

Komornik Michael Koj żądał 23.^{tego} Lutego terminu dla ugody z chałupnikiem Alexander Jałowy
z Myśliny ztem podaniem, że tenże 19. Lutego 1896 wieczor na Kowolowskie do wdowy Josefy Kle-
inert przyszedł, która wtem samem domie jak on mieszka i z ostał tam przez wieczor i przez noc.
Wieczór o 9 godzinie, gdy on Koj z jego żoną i familiją już w łóżku leżał, przyszedł Jałowy do jego
drzwi mieszkalnych, targał je, przeżywał go następującymi słowami: „Koj, ty lumpie, ty złodzieju, ty
żebraku, bo ty jeno czyjemi gęsiami i jajcami żyjesz”.

Tak też żona Koj i jej zmarłego ojca jej temi słowami Jałowy przeżywać miał: „Ty kurwa Gerlichowa,
[p. 145], bo Gerlichowie są wszyscy złodzieje, twój ojciec zdechł jak pies, bo to był złodziej przeklęty”.

Gdy się partaje wdzisiajszem terminie o tem przypadku rozmówiły, tak się też pogodziły. Koj z jego
żoną są gotowi Jałowemu ta uczyniona uraza odpuścić i dalszej skargi do sądu się odrzec, jeżeli Jałowy
do 3 dni wyłożone 50 Pfg kosztow terminu i 1 Marka 50 Pfg za smudę i drogę do terminu, więc do
kupy 2 Marki onem zapłacić chce, na które warunki Jałowy przydawa, więc zgoda zawarta.

¹⁵⁹⁴ Chciał.

¹⁵⁹⁵ Przeczytano.

Przeczytano, zezwolono, podpisano.
Michael Koj, Maria Koj, Alex Jałowy
a – u – s.

25 Pfg für Aufnahme des Antrages
25 „ Bestellungskosten

50 Pfg erhalten.
Przybylla, Schiedsmann

[nr 1259] p. 146-147 spr. 125 (1896)

Działo się Małe-Staniszcze, dnia 31. Marca 1896.

Przed niżnie podpisanem szydzmanem dostawili się na pozew:

1. Thelegrafista Paul Kajek, 26 lat stary, z jego żoną Anna Kajek, 24 lat stara,
2. Kolonista Anton Binkowsky, 35 lat stary, wszyści z Myśliny, do osoby znajomi i do rozkładu zdadni.
Telegrafista Paul Kajek żądał 9. Marca 1896 terminu dla ugody z kolonistem Anton Binkowsky, u którego od 1. Czerwca 1895 aż do 1. (Februara) Lutego 1896 mieszkali, ztem podaniem, że Anton Binkowsky 19. Stycznia 1896 około 9 godziny wieczor, gdy do domu przyszedł, wsieni wołał: „Ci Kajekowie, te lunt y dzisiaj pieron weźmie, tych muszę raz wysoko wziąć”. Za chwilę przyszedł do drzwi mieszkania Kajekowego i próbował, jeżeli otwarte są, i szarpał je. Potem zas przezwiał: „Luterokow nie chcę mieć w mojem pomieszkaniu, wy musicie zaraz z mego pomieszkania wyciągać, wy dłużnicy, lumpy, żyć nie macie co, wy żrecie lichszej jak moje świnie, wy smarkocze, kaligi”. Tak powtornie; 4 az 5 razy do drzwi przyszedł i przezywał od [p. 147] 9tej godziny wieczor aż do 1 godziny wnocy. Gdy się partaje wdzisiąższem terminie o tem przypadku rozmowiły, tak się też pogodziły. Binkowsky prosi Kajeka i jego żonę od przebaczenie i jest gotow dla ugody. Kajek i jego żona więc odpuszczają Binkowskiemu uczyniona uraza i odrzekają się dalszej skargi do sądu pod tem warunkiem, żeby on im od dzisiaj do 3 dni 3 marki kosztow i za forę w teźe sprawie zapłacił i on też ze wszelkiem wygrażaniem naprzeciw nich przestał, na które warunki Binkowsky przydawa, więc zgoda zawarta.

Przeczytano, zezwolono, podpisano.

Anton Binkowski, Anna geb. Motika vereh. Kaiyek, Paul Kajek

a – u – s.

25 Pfg. Bestellungskosten

25 „ für Abschrift des Antrages

50 Pfg erhalten.

Przybylla, Schiedsmann

[nr 1260] p. 148 spr. 126 (1896)

Działo się Małe-Staniszcze, dnia 26. Kwietnia 1896.

Przed niżnie podpisanem szydzmanem dostawili się na pozew:

1. Kolonist Karł Burek, 46 lat stary,
2. Kolonist Johann Felix II, 26 lat stary, obaj z Heine, do osoby znajomi i do rozkładu zdadni.
Kolonist Karł Burek rządał 3. Kwietnia 1896 terminu dla ugody z kolonistem Johann Felix II z tem podaniem, że go tenże 2. Kwietnia 1896 zpola nie daleku przy domie temi słowami przezwiał: „Ty złodzieju, ty drachu, ty ślepu”.
Gdy się partaje wdzisiąższem terminie o tem przypadku rozmowiły, tak się też pogodziły. Kolonist Johann Felix się obowężuje kosza tego terminu wilości 50 Pfg i Karłowi Burek za pisanie 40 Pfg, za drogę do terminu 1 Marka, a za karę na odnowienia krzyża w Heine 2 Marki, więc w sumie 3 Marki 40 Pfg, do 3 dni 3 marki zapłacić. Karł Burek zaś odpuszcza Janowi Felix uczyniona uraza i odrzeka się dalszej skargi do sądu, więc zgoda zawarta.

Przeczytano, zezwolono, podpisano.

Karl Burek, Johann Felix

a – u – s.

25 Pfg für Abschrift des Antrages

25 „ Bestellungskosten

50 Pfg erhalten.

Przybylla, Schiedsmann

[nr 1261] p. 150-151 spr. 128 (1896)

Działo się Małe-Staniszcze, dnia 10. Maja 1896.

Przed niżnie podpisanem sztydmanem dostawili się na pozew:

1. Johanna wydana za zagrodnikiem Peter Kapitza, 28 lat stara, w przystępstwie jej męża,
2. Marianna wydana za chałupnikiem Theophil Wiora, 30 lat stara, wprzystępstwie jej męża, wszyscy tu stąd, do osoby znajomi i do rozkładu zdadni.

Johanna Kapitza wprzystępstwie jej męża żądała 27. Kwietnia 1896 terminu dla ugody z Maryanna Wiora z tem podaniem, że ją ta 26. Kwietnia 1896 przed wieczorem przed jej sienią temi słowami: „Ty niezgodliwcu, ty sucharo, ty suchy kocie, ty gidzie śmierdzący, chodzisz jak wymliszono” przeżywała i wręce trzymając kijem w głowę uderzyć chciała, ale tylko w chustkę szkyrtła¹⁵⁹⁶. Potem zaś pantoflem, który z nogi zemła¹⁵⁹⁷, groziła jej głowem z trzaska¹⁵⁹⁸.

Gdy się partaje wdzisiajszem terminie o tem przypadku rozmówiły, tak się pogodziły. Johanna Kapitza za zezwoleniem jej męża odpuszcza Mariannie Wiora uczy- [p. 151] niona uraza i odrzeka się dalszej skargi do sądu, a Maryanna Wiora za zezwoleniem jej męża ponosi za karę kosztu tego terminu; więc zgoda zawarta.

Przeczytano, zezwolono, podpisano.

Johanna Kapitza, Peter Kapitza, Marie Wiora, Theophil Wiora

a – u – s.

25 Pfg für Aufnahme des Antrages

25 „ Bestellungskosten

50 Pfg erhalten.

Przybylla, Schiedsmann

[nr 1262] p. 153 spr. 130 (1896)

Działo się Małe-Staniszcze, dnia 30. Maja 1896.

Przed niżnie podpisanem sztydmanem dostawili się na pozew:

1. kolonista Stanislaus Scissek, 43 lata stary
2. kolonista Josef Kosok, 35 lat stary,

obaj z Heine, do osoby znajomi i do rozkładu zdadni.

Kolonista Stanislaus Scissek żądał 10 Maja 1896 terminu dla ugody zkolonistem Josef Kosok z tem podaniem, że go tenże 27. Kwietnia 1896 na polu w Heine temi słowami przeżywał: „Wy wyżyracze, ty bukaczu, chodzisz a buczysz”.

Gdy obaj wdzisiajszem terminie o tem przypadku¹⁵⁹⁹ rozmówili, tak się też pogodzili. Stanislaus Scissek jest gotow Josefowi Kozok uczyniona uraza odpuścić i dalszej skargi do sądu się odrzec, jeżeli tenże mu urosłych kosztow od pisania do sztydmana, za drogę do dzisiajszego terminu i kosztu terminu, w sumie 1 Marka 96 Pfg do 3 dni zapłacić chce, na który warunek Josef Kozok przydawa, więc zgoda zawarta.

Przeczytano, zezwolono, podpisano.

Stanik Sciszek, Josef Kossok

a – u – s.

25 Pfg Bestellungskosten

„ erhalten.

Przybylla, Schiedsmann

¹⁵⁹⁶ 'drasnąć'.

¹⁵⁹⁷ 'zdjęła'.

¹⁵⁹⁸ Strzaskać.

¹⁵⁹⁹ Brak wyrazu: się.

[nr 1263] p. 156-157 spr. 133 (1896)

Działo się Mało-Staniszczce, dnia 16. Sierpnia 1896.

Przed niżnie podpisanem sztydmanem dostawili się na pozew:

1. Mistrz rzeźniczki Robert Brysch z jego żoną Marie Brisch

2. Ceglarz Franz Jendryka, wszyscy wielkoletni¹⁶⁰⁰, z wielkich Staniszcz, do osoby znajomi i do rozkładu zdatni.

Robert i Marie Brisch pożądalі 28 Lipca 1896 terminu dla ugody z ceglarzem Franz Jendryka ztem podaniem, że ich tenże 27. Lipca 1896 w sieni i mieszkaniu ich gospodarza także też na publicznej drodze i w gościncu Bednorzowem we wielkich Staniszczach temi słowami przezywał: „Ty lutrze, ty cieluchu, ty motyko, bo cie się ta motyka rozdziera, ty wszorz, ty dobrodzieński kłaku, wzięć mię cają¹⁶⁰¹”. Gdy się partaje wdzisiajsem terminie rozmówili, tak się też pogodziły. Robert i Marie Brisch są gotow Franzowi Jendryka uczyniona uraza odpuścić i dalszej skargi do sądu się odrzec, jeżeli tenże [p. 157] kosza tego terminu ponosić i uczyniona uraza publicznie, to jest napisane i od Franca Jendryki w polskiej i niemieckiej mowie napisane i podpisane odwołajnie i odproszenie przez 14 dni w gościncu Josefa Bednorz w wielkich Staniszczach odprosić, na który warunek Franz Jendryka przydawa i żąda, żeby mu sztydmann te odwołanie urazy napisał.

Przeczytano, zezwolono, podpisano.

Franz Jendryka, Robert Brisch, Marie Brisch

a – u – s.

25 Pfg für Abschrift des Antrages

25 Pfg Bestellungskosten

50 Pfg erhalten.

Przybylla, Schiedsmann

[nr 1264] p. 160-161 spr. 136 (1896)

Działo się mało-Staniszczce, dnia 23^{tego} Sierpnia 1896.

Przed niżnie podpisanem sztydmanem dostawili się na pozew:

1. chałupniczka Marie Janik, 23 lat stara, z jej mężem Vinzent Labus, 31 lat stary,

2. Niewydana Johanna Ziaja, 33 lat stara, wszyscy z wielkich Staniszcz, do osoby znajomi i do rozkładu zdatni.

Marie Labus z jej mężem Vinzent Labus żądała 19. Sierpnia 1896 terminu dla ugody z Johanną Labus z tem podaniem, że ją ta 14. Sierpnia 1896 na drodze w wielkich Staniszczach obraziła, tak też jej męża i ich ojców z obuch stron, ponieważ te słowa na nią wołała: „Ty mało Staniszczki klapacz, ty mało-Staniszczko motyko. Kiedyby twój ojciec ludzkich pieniędzy nie był nacyganił, toby cię twój chłop niebył wziął; jakbyś porządna dziewczka była, tobyś niebyła wzięła od kurwiorza syna kurwiorza. Już masz u żyda szkrefka, toż zaś latasz do Bednorza po [p. 161] gorzałka. Robisz się srogą gospodynią, nakupiłaś pola, a na dług, jenoś dała 20 twardych na nie. Tyś się już tak ostudziła twojemu chłopu, że przed całą piłą na cie płacze, iż śle zrobił”. Gdy się partaje wdzisiajsem terminie o tem przypadku rozmówili, tak się też pogodziły. Johanna Ziaja odprasza tak Marie i Vinzentowi Labus uczyniona obraza i ponosi kosza terminu, a ci się odrzekają dalszej skargi do sądu, ale sobie wymawiają, żeby Johanna Ziaja się już więcej takej obrazy nie zawinięła¹⁶⁰², więc zgoda zawarta.

Przeczytano, zezwolono, podpisano.

Vinzent Labus, Maria Labus, Johanna Ziaja

a – u – s.

25 Pfg für Aufnahme des Antrages

25 „ Bestellungskosten

50 Pfg erhalten.

Przybylla, Schiedsmann

¹⁶⁰⁰ ‘pełnoletni’.

¹⁶⁰¹ Całuj.

¹⁶⁰² ‘nie dopuściła się’.

[nr 1265] p. 170 spr. 145 (1897)

Działo się Małe-Staniszcze, dnia 2. Lutego 1897.

Przed niżnie podpisanem szydzmanem dostawili się na pozew:

1. Chałupnik Theodor Waclawczyk, 33 lata stary
2. Chałupnik Michael Kurda, 64 lat stary, zjego żoną Marianną Kurda, 60 lat stary, obaj tu sąd, do osoby znajomi i do rozkładu zdadni.

Chałupnik Theodor Waclawczyk żądał 12. Stycznia 1897 terminu dla ugody z chałupnikiem Michael Kurda i jego żoną Marianną z tem podaniem, że ci mu obiecali połowa ta kosztów owych zapłacić, które on zapłacił za odmierzenie owych stryfów¹⁶⁰³ gruntu od pola siodłaka Franca Wiora, które tak on, jak Michael Kurda do powiększenia ich podwórzów przykupili. Te odmierzenie jest 1895 przez krolewski katasteramt we wielkich Strzelcach wykonane, a Theodor Waclawczyk powiada, że 13 M. 80 Pfg za to zapłacił, więc pożąda połowę, więc 6 M. 90 Pfg od Michała i Maryanny Kurda, których ci zapłacić mu niechcą.

W dzisiajszem terminie, gdy się partaje o tem przypadku rozmowili, tak się też pogodziły. Michael Kurda zjego żoną powiadają, że mu 6 M. 90 Pfg zapłacić niemogą, ponieważ kawał Theodora Waclawczyk jest oco większy. Michael Kurda z jego żoną dawają [p. 171] tylko 4 marki, które Theodor Waclawczyk odbiera i się za kontent ogłasza, więc zgoda zawarta.

Przeczytano, zezwolono, podpisano.

Theodor Waclawczyk, Michal Urda

a – u – s.

25 Pfg für Aufnahme des Antrages

25 „ Bestellungskosten

50 Pfg erhalten.

Przybylla, Schiedsmann

[nr 1266] p. 175 spr. 148 (1897)

Działo się Małe-Staniszcze, dnia 14.go Lutego 1897.

Przed niżnie podpisanem szydzmanem dostawili się na pozew:

1. Johanna wydano za wycuźnikiem Bartek Kirchner, wprzystępstwie jej męża, 63 lata stara
2. Franziska wydano za chałupnikiem Albert Kirchner, 57 lat stara, wszyscy z kolonije Schroll, do osoby znajomi i do rozkładu zdadni.

Johanna Kirchner żądała terminu dla ugody z Franciszką Kirchner z tem podaniem, że ta ją przed komorniczką Marthą Gawlik i komorniczką Marie Janta przed 18. Styczią 1897 obmawiała, iż ona – Johanna Kirchner – jej córka Francka wydała za chałupnikiem Francę Kozok z małych Staniszcza ucząca, jako się ma przy leganiu i spaniu z jej mężem sprawować, żeby dzieci i miaja¹⁶⁰⁴.

Gdy się partaje w dzisiajszem terminie o tej rzeczy rozmowiły, tak się też pogodziły. Johanna Kirchner przepuszcza Franciszce Kirchner uczynioną uraza i odrzeka się dalszej skargi do sądu, a Franciszka Kirchner ponosi za karę kosztu terminu i płaci Bartkowi Kirchner za dwie drogi tu dotąd 50 Pfg., więc zgoda zawarta.

Przeczytano, zezwolono, podpisano.

Fraciska Kirchner, Johanna Kiechern, Bartek Kirchner

a – u – s.

25 Pfg für Aufnahme¹⁶⁰⁵ Antrages

25 Pfg Bestellungskosten

50 „

Przybylla, Schiedsmann

¹⁶⁰³ Stryfy – pasy, tu: ziemi uprawnej (z niem. Streifen – ‘pas’).

¹⁶⁰⁴ Niejasne; może: „żeby dzieci ni miała”?

¹⁶⁰⁵ Brak wyrazu: des.

[nr 1267] p. 177 spr. 150 (1897)

Działo się Małe-Staniszcze, dnia 26. Lutego 1897.

Przed niżnie podpisanem sztydmanem dostawili się na pozew:

1. kolonist Bernhard Petermann, 51 lat stary
2. chałupnik Anton Binkowsky, 36 lat stary, obaj z Myschliny, do osoby znajomi i do rozkładu zdatni. Kolonist Bernhard Petermann w pośrodku Grudnia 1896 bez przyczyny z chodnika przy żelaznej kolei, gdy do roboty szedł, do przykopy w ciepł.

7. Lutego 1897 zaś Anton Binkowsky po południu w gościnku¹⁶⁰⁶ Puzikowem w Myślinie tego Josefa Petermann w twarz uderzył.

Gdy się partaje o tych przypadkach rozmowiły, tak się pogodziły. Petermann się odrzeka dalszej skargi do sądu i ma być Binkowskiemu uraza odpuszczona pod tem warunkiem, że Petermanowi do 8 Marca 1897 2 Marki 50 Pfg za drogi i kosztu zapłacić chce, na który warunek Binkowsky przydawa, więc zgoda zawarta.

Przeczytano, zezwolono, podpisano.

Bernard Petermann, Anton Binkowsky

a – u – s.

25 Pfg Bestellungskosten erhalten

Przybylla, Schiedsmann

[nr 1268] p. 183-184 spr. 156 (1897)

Działo się Małe-Staniszcze, dnia 11. Lipca 1897.

Przed niżnie podpisanem sztydmanem dostawili się na pozew:

1. Wycuźnik Thomas Klyszcz, 70 lat stary,
 2. Gbur Franz Mrochen, 36 lat stary,
- obaj tu stąd, do osoby znajomi i do rozkładu zdatni.

Wycuźnik Thomas Klyszcz rządał 2^{go} Czerwca 1897 terminu dla ugody z jego zięciem¹⁶⁰⁷, gburem Franz Mrochen tu stąd, z tem podaniem, że go ten 1. Czerwca 1897 około 8mej godzinie po południu w jego wycuźniem mieszkaniu obraził, ponieważ go temi słowami: „Ty gminski złodzieju, ty jeno będziesz po Strzelcach latał a kosztu mi robił” przezywał i w twarz go tak ostro uderzył, że mu spodnie warge roztrzas, i on się od tego uderzenia ze stołka na próg obalił, i sobie lewy bok ciała oskaradził¹⁶⁰⁸.

Tak też miał Mrochen 12tego Kwietnia 1897 do mieszkania Thomasa Klyszcza przyść i go trzy razy pięścią uderzyć, że się na łóżko obalił.

Gdy się partaje wdzisiajsem terminie o tem rozmowiły, tak się też pogodziły. Franz Mrochen przyjmuje do zapłacenia kosztu [p. 184] tego terminu, a Thomas Klyszcz odpuszcza Francowi Mrochen uczynioną obraza i odrzeka się dalszej skargi do sądu.

Przeczytano, zezwolono, podpisano.

Thomas Klyszcz, Franz Mrochen

a – u – s.

50 Pfg Schiedsmannskosten erhalten.

Przybylla, Schiedsmann

[nr 1269] p. 197 spr. 169 (1897)

Działo się Małe-Staniszcze, dnia 31. Października 1897.

Przed niżnie podpisanem sądczą pojednawczym dostawili się na pozew:

1. Robotnik żelaznej kolei Johann Kolloch tu stąd, 20 lat stary, w przystępstwie jego ojca chałupnika Valentin Kolloch tu stąd,
 2. chutny¹⁶⁰⁹ robotnik Joseph Drysch tu stąd, 24 lat stary,
- wszyscy do osoby znajomi i do rozkładu zdatni.

Johann Kolloch wprzystępstwie jego ojca Valentina Kolloch żądał 26^{tego} Października 1897 terminu

¹⁶⁰⁶ Gościńcu.

¹⁶⁰⁷ Zięciem.

¹⁶⁰⁸ 'ubrudził'.

¹⁶⁰⁹ Hutny, pracujący w hucie.

dla ugody z Josefem Drysch ztem podaniem, że go tenże 25.^{go} Października 1897 wieczor oka¹⁶¹⁰ 8 1/2 godzinie w tutajszem Kuligowem gościńcu bez przyczyny temi słowami: „Ty przekłety smarkoczu, ty osłe, ty wole, ty trąba” przezwał i pięścią cztery razy w głowa uderzył.

Gdy się partaje wdzisiajszem terminie o tem przypadku rozmówiły, tak się Johann Kolloch za zewoleniem¹⁶¹¹ jego ojca pod tem warunkiem od dalszej skargi do sądu chce odrzec i Josefowi Drysch urazy odpuścić pod tem warunkiem, że tenże kosza tego terminu wilości 50 Pfg i 3 Marki za karę do tutajszej kassy ubogi do 8 dni zapłacić się obowiąz, na ktore warunki Josef Drysch zezwala, więc zgoda zawarta. Przeczytano, zezwolono, podpisano.

Joseph Drysch, Johanna Kolloch, Walentin Kolloch

a – u – s.

50 Pfg Schiedsmannskosten erhalten.

Przybylla, Schiedsmann

[nr 1270] p. 201 spr. 172 (1897)

Działo się Małe-Staniszcze, dnia 20. Listopoda 1897.

Przed niżnie podpisanem szydzmanem dostawili się na pozew:

1. chałupnik Christian Zgraj, 35 lat stary,

2. chałupnik Johann Ziaja, 40 lat stary,

obaj z wielkich Staniszczy, do osoby znajomi i do rozkładu zdadni.

Chałupnik Christian Zgraj żądał 14^{tego} Listopada 1897 terminu dla ugody z chałupnikiem Johann Ziaja ztem podaniem, że go tenże 13^{go} Listopada 1897 po południu wieczor około 9 1/2 godziny w Bednorzowem gościńcu we wielkich Staniszczech przed wielu świadkami następnemi słowami: „Ty mi pole żejrasz, ty polny złodzieju, ty i twoje dzieci są złodzieje, ty luncie, ty pieronie, ty amerykanie, ty afrykanie, tyś był w Ameryce innych okraść”, przezywał.

Gdy się obaj wdzisiajszem terminie o tem przypadku rozmowili, tak się też pogodzili. Zgraj jest gotów Ziajowi obraza odpuścić i dalszej skargi do sądu się odrzec pod tem warunkiem, że Ziaja kosza tego terminu wilości 50 Pfg i 1 Marka za droga i zmuda do 3 dni mu zapłaci. Ziaja przydawa na te warunki, odprasa Zgrajowi uczyniona uraza i pryobiecuje¹⁶¹² już go nigdy nie obrazić, więc zgoda zawarta. Przeczytano, zezwolono, podpisano.

Christian Sgraj, Johann Ziaja

a – u – s

50 Pfg Schiedsmannskosten erhalten.

Przybylla, Schiedsmann

[nr 1271] p. 209–210 spr. 178 (1898)

Działo się Małe-Staniszcze, dnia 23. Lutego 1898.

Przed niżnie podpisanem szydzmanem dostawili się bez pozwania, uze¹⁶¹³ dobrowolnie:

1. chałupnik Andreas Loch, 32 lat stary,

2. wycuźnik Vinzent Loch, 27 lat stary,

obaj tu stąd, do osoby znajomi i do rozkładu zdadni, i proszą o spisanie zgodny¹⁶¹⁴.

Wycuźnik Vinzent Loch tu stąd żądał u sądu amtowego we wielkich Strzelcach rozkazu zapłatne¹⁶¹⁵ (Zahlungsbefehl) dla jego brata, chałupnika Andreas Loch, tu stąd, kwuli 80 Markow zarobionej zapłaty za robionej 20,000 cegły a 1000 v 4,00 Marki. Ten rozkas zapłaty (Zahlungsbefehl) jest od krolewskiego sądu amtowego we wielkich Strzelcach 17. Lutego 1898 wygotowany i Andreasowi Loch dzisiaj podany Akty. 3. B. 312/98. Andreas Loch się ale ze swoim bratem Vinzent Loch w tej sprawie zgodził a mniejsza cenę.

Vinzent Loch rzetelnie powiada, że zamiast tych zaskarzonych 80 Markow nieporządo od swego brata Andreas Loch nic więcej, jak tylko 3 marki, a te inne 77 Mrek mu daruje i dalszego [p. 210] zaska-

¹⁶¹⁰ Prawdopodobnie: około.

¹⁶¹¹ Zezwoleniem.

¹⁶¹² Przyobiecuje.

¹⁶¹³ Zapewne: lecz.

¹⁶¹⁴ Zgody, ugody.

¹⁶¹⁵ Zapłaty.

rzenia i ściągnięcia przez eksekucyjną się odrzeka. Andreas Loch jest ztem zakontent i zapłacił zaraz Vinzentowi Loch te pożądane 3 Marki; więc jest między niemi zgoda zawarta.

Przeczytano, zezwolono, podpisano.

Vincent Loch, Andreas Loch

a – u – s.

Keine Kosten.

Przybylla, Schiedsmann

[nr 1272] p. 224-225 spr. 192 (1898)

Działo się Małe-Staniszcze, dnia 10. Września 1898.

Przed niżnie podpisanem sztydzmanem dostawili się na pozew:

1. robotnik żelaznej kolei Anton Kolloch, 25 lat stary,

2. kolonist Franz Kossok, 56 lat stary,

obaj z Myschliny, do osoby znajomi i do rozkładu zdadni.

Anton Kolloch żądał 21. Sierpnia 1898 terminu dla ugody z Francem Kossok ztem podaniem, że go tenże 17. i 18. Sierpnia 1898 ciężko obraził.

17 Sierpnia 1898 miał Franz Kossok banwärterka¹⁶¹⁶ Karoline Termin z Myśliny do kolonisty Johann Dambietz i jego żony posłać, która tem powiedzieć miała, iż Anton Kolloch ich cera Anna Dambietz do cielesnego obcowania (Beischlaf) zgwałcić chciał.

18. Sierpnia 1898 zaś Franz Kossok tego Antonia Kolloch przy robocie na zelaznej kolei, sztrece¹⁶¹⁷ przy Myślinie, temi słowami przezywać miał: „Ty pieronie, ty pieroński kurwiarzu, ptaszniku, ty ty-sionczniku, bo się nie możesz ożenić”; zu deutsch: Du Donnerwetter, du donnerwetterischer Hurer, du Vögler, du Tausender, du kannst dich nicht verheirathen.

Gdy się partaje wdzisiajszym [p. 225] terminie o tych przypadkach rozmówiły, tedy się też pogodziły. Anton Kolloch jest gotow się dalszej skargi do sądy odrzec, jeżeli Franz Kossok za karę:

1. do 4 tygodni 10 Mark do kościelnej kassy do wielkich Staniszc zapłaci, a onemu – Antoniawi Kolloch – kwitek dostawi;

2. do 4 tygodni przez inzerat w „Katoliku” ta uczyniona obraza odwoła i odprosi;

3. onemu – Kollochowi – zaraz wydana 1 Marka 20 Pf za pisanie i porto od skargi, a 1 Marka 30 Pf za dzisiajszy smudzony¹⁶¹⁸ robotny dzień zapłacić, i też kosztu terminu w ilości 50 Pf ponosic chce.

Franz Kossok przydawa na te warunki, więc zgoda między obioma zawarta.

Przeczytano, zezwolono, podpisano.

Anton Kolloch, Franz Kossok

a – u – s.

50 Pfg Schiedsmannskosten erhalten.

Przybylla, Schiedsmann

[nr 1273] p. 232-233 spr. 199 (1899)

Działo się Małe-Staniszcze, dnia 4. Marca 1899.

Przed niżnie podpisanem sztydzmanem dostawili się na pozew:

1. Marianna wydana za chałupnikiem Raphael Glück, 54 lata stara, w przystępstwie jej męża.

2. Pauline wydana za chałupnikiem Kaspar Gotschol, 33 lata stara, wprzystępstwie jej męża,

wszyscy ze Sporoka (Carmerau), do osoby znajomi i do rozkładu zdadni.

Chałupniczka Marianna Glück wprzystępstwie jej męża rządała 18^{go} Lutego 1899 terminu dla ugody z Pauliną Gotschol ztem podaniem, że ja¹⁶¹⁹ ta 18^{go} Lutego 1899, gdy u wycuźniczki Mathildy Gotschol na Sporoka kopaczki pożyczac była, a ztą kopaczką z domu na podwórze wystąpiła i Mathilda Gotschol jeszcze przy nej stała, ta Pauline Gotschol ztego samego domu, gdzie też mieszka, na podwórze wystąpiła i ją – ta Marianna Glück – temi słowami przezwała: „Ty złodzieju, tyś mi kopaczka ukradła” i miała ją szcztoką na wycieranie izby przez ręce uderzyć. Potem [p. 233] miała rubą szerc¹⁶²⁰

¹⁶¹⁶ Banwärterka – ‘żona dróżnika kolejowego’ (z niem. Bahnwärter – ‘dróżnik kolejowy’).

¹⁶¹⁷ Sztreka – ‘linia kolejowa’ (z niem. Strecke).

¹⁶¹⁸ Zmudzony – ‘zmarnowany, nie przynoszący dochodu’.

¹⁶¹⁹ Ją.

¹⁶²⁰ Żerdź.

wchycić i tą rzerdzią – 3 razy wpiersi sturchnąć.

Gdy partaje wdzisiajszem terminie¹⁶²¹ rozmówiły, tedy się też pogodziły. Marianna Glück za zezwoleniem jej męża odrzeka się dalszej skargi do sądu i odpuszcza Paulinie Gotschol uczyniona uraza pod tem warunkiem, że Pauline Gotschol koszta tego terminu w ilości 50 Pfg ponosi, na który warunek ta za zezwoleniem jej męża chętnie przydawa, więc zgoda zawarta.

Przeczytano, zezwolono, podpisano.

Maria Glük, Rafaiel Glicck, Pauline Gotschol, Caspar Gotschol

g – w – o

50 Pfg Schiedsmannskosten erhalten.

Przybylla, Schiedsmann

[nr 1274] p. 239–240 spr. 205 (1899)

Działo się Małe-Staniszcze, dnia 1^{go} Lipca 1899.

Przed niżnie podpisanem sztydzmanem dostawili się dobrowolnie, bez pozwania:

1. Bahnwärter Andreas Wiora, 45 lat stary, z Konstadt¹⁶²² O/S.

2. Wdowa Veronika Niewiak, rodzona Czok, 81 rok stara, tu stąd, obaj do rozkładu zdadni i do osoby znajomi.

Bahnwärter Andreas Wiora posiada wtutajszem gminie chałupnicze miejsce, gruntowej księki¹⁶²³ karta No 58, Małe-Staniszcze. Na tejże karcie jest dla tej wdowy Veronika Niewiak napisany wycug zkładający się z pomieszkaniem, góry nad wycużnią izbą, używanie chlewa na jedno bydłę, używanie poł ogrodu i kawał placu wpodworzu. Tego wycugu nieużywa Veronika Niewiak wnatursze, tylko jej go Andreas Wiora rocznie 15 markow opłaca. Od 1. Lipca 1899 zaś Veronika Niewiak chciało ten wycug wnatursze używać, a potem jest między obioma ta zprzeczką, że Andreas Wiora twierdzi, że on aż do tąd każdego 1. Lipca od roku 1881 ten wycug przez 15 Markow rocznie naprzód płaci, Veronika Niewiak zaś ale powiada, że ten płąt [p. 240] bywa każdego Lipca nie naprzód, tylko tyłem płacony.

Gdy się partaje należycie rozmówiły, tak się następnie pogodziły: Veronika Niewiak się odrzeka tego wycugu od dzisiajszego dnia aż do 30tego Września 1902 roku wnatursze nie używać, jeno odstępuje używania tego całego wycugu prze te 3 1/4 roku Andreasowi Wiora, na jaki sposób onemu się zdaje. Andreas Wiora zaś dzisiaj płaci 15 Marek płatu za ten wycug za ten czas od 1^{go} Lipca 1898 aż do 30^{go} Czerwca 1899, a przez te przyszłe 3 1/4 roku ma ten płąt Veronice Niewiak co ćwierć roku tyłem każdego 1. ^{go} Października, 1^{go} Stycznia, 1^{go} Kwietnia, 1^{go} Lipca wilości 3 marek 75 Pfg bez kosztów przysylać. Gdyby Andreas Wiora w ten ciągu czasu aż do 1^{go} Października 1902 roku te chałupnicze miejsce, karta gruntowej księgi No 58 Małych Staniszczeń sprzedał, to Veronika Niewiak na to rzetelnie przydawa, że ta dzisiejsza ugoda między przyszłym posiedzicielem¹⁶²⁴ i nią ma mieć krewkość¹⁶²⁵.

Przeczytano, zezwolono, podpisano.

Ręczne znaki +++ Veronika Niewiak, Andreas Wiora

Ręczne znaki Veroniki Niewiak poświadcza Johann Bock

a – u – s.

Przybylla, Schiedsmann

[nr 1275] p. 241 spr. 206 (1899)

Działo się Małe-Staniszcze, dnia 2^{go} Lipca 1899.

Przed niżnie podpisanem sztydzmanem dostawili się na pozew:

1. chałupnik Nikolaus Kaczmarczyk, 41 lat stary,

2. Paulina wydana za chałupnikiem Franz Mrochen, 34 lat stara, wprzystępstwie jej męża, wszyscy tu ztąd, do osoby znajomi i do rozkładu zdadni.

Chałupnik Nikolaus Kaczmarczyk rządał 11. Czerwca 1899 terminu dla ugody z Pauliną Mrochen z tem podaniem, że ona 5. Czerwca 1899 przed kilku osobami z tutajszego gminu i onemu samemu te uwinowanie mówiła, że on – Kaczmarczyk – myśliwczycykowski z Sporoka te podanie uczynić miał, że

¹⁶²¹ Brak wyrazu: się.

¹⁶²² Wolczyn, Konstadt – miasto w powiecie kluczborskim.

¹⁶²³ Księgi.

¹⁶²⁴ 'posiadaczem, właścicielem'.

¹⁶²⁵ Chyba błędne tłumaczenie niem. Heftigkeit: 'moc', ale także 'krewkość, gwałtowność'.

ona – Paulina Mrochen – ściółka z lasa na wozie do domu wieść miała.

Gdy się partaje wdzisiajszem terminie o tej sprawie rozmowiły, tak się też pogodziły. Nikolaus Kaczmarczyk odpuszcza Paulinie Mrochen uczyniona uraza i odrzeka się dalszej skargi do sądu, a Paulina Mrochen za karę ze zezwoleniem jej męża ponosi kosztą tego terminu.

Przeczytano – zezwolono – podpisano.

Nicolaus Kaczmarczyk, Mr Franz Mrochen, Paulina Mrochen

a – u – s.

50 Pfg Schiedsmannskosten erhalten.

Przybylla, Schiedsmann

[nr 1276] p. 242 spr. 207 (1899)

Działo się Małe-Staniszczce, dnia 2. Lipca 1899.

Przed niżnie podpisanem szydzmanem dostawili się na pozew:

1. zagrodnik Paul Schostok, 39 lat stary,

2. komornik Max Nitsche, 29 lat stary,

obaj z Wielkich Staniszcz, do osoby znajomi i do rozkładu zdadni.

Zagrodnik Paul Schostok rzędał 13. Czerwca 1899 terminu dla ugody z komornikiem Max Nitsche z tem podaniem, że tenże 11. Czerwca 1899 wieczor około 9 3/4 godzinie do jego izby przyszedł a go bez przyczyny około 5 razy pięścią w twarz uderzył, dawił, do sieni wywlekl, na zchod¹⁶²⁶ przycis i zaś bił. Gdy się Paul Schostok i Max Nitsche wdzisiajszem terminie rozmowili, tak się następnie pogodzili. Paul Schostok odpuszcza Maxowi Nitsche uczyniona uraza i odrzeka się dalszej skargi do sądu pod tem warunkiem, że Max Nitsche Pawłowi Schostokowi o¹⁶²⁷ dzisiaj do dwóch tygodni za potarganą koszulę 1 M. 50 Pfg, za potarganie westy 50 Pfg, za drogę czyli smudę 11. Czerwca 1899 do szydzmaną 1 M, a kosztą za dzisiajszy termin 50 Pfg, w sumie 3 Marki 50 Pfg zapłaci, na który warunek Max Nitsche przyzwala, więc zgoda zawarta.

Przeczytano, zezwolono, podpisano.

Paul Schostok, Max Nitsche

a – u – s.

50 Pfg Schiedsmannskosten erhalten.

Przybylla, Schiedsmann

[nr 1277] p. 243-244 spr. 208 (1899)

Działo się Małe-Staniszczce, dnia 2. Lipca 1899.

Przed niżnie podpisanem szydzmanem dostawili się bez pozwania, więc¹⁶²⁸ dobrowolnie.

1. siodłak Karl Kolloch tu stąd z jego żoną Marianna, 67 lat a 43 lat starzy,

2. siodłak Matthias Kulig tu stąd, 33 lat starzy¹⁶²⁹, wszyscy do osoby znajomi i do rozkładu zdadni.

Siodłak Matthias Kulig 17. Maja 1899 w tutajszem Kuligowem gościncu Marianna Kolloch, żonę siodłaka Karla Kolloch, obraził, ponieważ ją pięścią w głowę pisył. Ponieważ się partaje wterminie szydzmanie 11. Czerwca 1899 nieugodziły, dla tego Karl Kolloch kwuli tej urazy jego żony przez adwokata Josef Faltin¹⁶³⁰ w wielkich Strzelcach 24. Czerwca 1899 do królewskiego sądu amtownego we wielkich Strzelcach skargę podał. Ta sprawa ma aktowy No II B. 69/99.

Dzisiaj ale partaje następną ugodę zawarły. Matthias Kulig odprasza Mariannie Kolloch uczyniona uraza i opowięzuje się Maryannie i Karłowi Kolloch wszystkie sądowe kosztą, jako też kosztą dla adwokata J. Faltin, które się przez założenie [p. 244] skargi już stały i przez cofnienie tej skargi jeszcze się staną, przy przedłożeniu rachunkow zaraz zapłacić, a Maryanna Kolloch z jej mężem Karl Kolloch się obowiązują ta przez ich adwokata J. Faltin 24. Czerwca 1899 II B. 69-99 założona skarga bez upływu czas¹⁶³¹ cofnąć, czyli nazad wziąć, już w tej sprawie więcej nie skarżyć i otrzymane rachunki w tej sprawie Matthiasowi Kullig do zapłaty przedłożyć.

¹⁶²⁶ Schody, na schodach.

¹⁶²⁷ Od.

¹⁶²⁸ Więc.

¹⁶²⁹ Starzy.

¹⁶³⁰ Adwokat Faltin w Strzelcach Opolskich; zapewne „Faltin”, jak w dalszej części protokołu.

¹⁶³¹ Czasu.

Przeczytano, zezwolono, podpisano.

Carl Kolloch, Marianna Kolloch, Mathias Kulig

a – u – s.

Przybylla, Schiedsmann

APOp, zesp. 62, sygn. 997

1899-1925

[nr 1278] p. 6-7 spr. 6 (1899)

Działo się Małe-Staniszcze, dnia 29. Września 1899.

Przed niżnie podpisanym szydzmanem dostawili się bez pozwania:

1. Wycuźnia wdowa Johanna Knapik, 71 lat stara

2. zagrodnik Johann Czok, 48 lat stary, obaj z wielkich Staniszcz, do osoby znajomi i do rozkładu zdadni. Wycuźnia wdowa Johanna Knappik skarżyła zagrodnika Johana Czok jako posiadziela gruntu we wielkich Staniszczach, to jest tych dwóch No. 121 i 115 gruntowej księgi od wielkich Staniszcz 1 Sierpnia 1899 do królewskiego sądu amowego w wielkich Strzelcach, naprzeciw zagrodnika Jana Czok kwuli jej niedanych wycuźnych przedmiotów i należytności¹⁶³², to jest o 1 1/2 wora żyta za ten czas od Michała 1897 aż do Michała 1898, o gotowe pieniądze na sól za 17 lat po 10 Pfenikow na tygodzień, a za 10 miesięcy o umasta, 1/2 funta na tygodzień.

Partaje mają wtej sprawie przed krolewskim amtowym sądem w wielkich Strzelcach termin na 3. Października 1899. Oni się ale obaj dobrowolnie przed niżnie podpisanym szydzmanem dostawili, aby między sobą ugodę zawrzyć, a ten skargę i termin cofnąć. [p. 7] Partaje się tak ugodziły: Johann Czok się obowiewuje tej Johannie Knapik do 15. Października 1899 ten 1 1/2 woru żyta w naturze oddać, tak też za ten przeszły czas aż do 30. Września 1899 za sol 20 Markow 80 Pfę, a za jeden rok aż do 30. Września 1899 za masło czyli umastę dłużne 26 Markow, a za zapłocone rozmaite kosztu wtej sprawie 4 Marki, więc w sumie 50 Markow 80 Pfenikow znowu do 15 Października 1899 zapłacić. Gdyby do tego dnia niezapłacił, tedy ma wycuźniczka Johanna Knapik mieć te prawo owe 1 1/2 woru żyta i te 50 Markow 80 Fenikow od Jana Czoka dać przez gwałt, to jest przez gerichtsfolziera¹⁶³³ dać ściągnąć. Johanna Czok się zaś obowiewuje skarga od 1. Sierpnia 1899 u królewskiego sądu amowego we wielkich Strzelcach nazad wziąć i termin na 3. Października 1899 zgubić.

Więc zgoda zawarta.

Przeczytano, zezwolono, podpisano.

Jochanna Knapik, Jochan Czok

g. – w. – o.

Przybylla, Schiedsmann.

[nr 1279] p. 10 spr. 9 (1899)

Działo się Małe-Staniszcze, dnia 3. Grudnia 1899.

Przed niżnie podpisanem szydzmanem dostawili się na pozew:

1. Chałupnik Valentin Kolloch, 49 lat stary,

2. Chałupnik Martin Konietzko, 29 lat stary, obaj tu stąd, do osoby znajomi i do rozkładu zdadni.

Chałupnik Valentin Kolloch rządał 1. Listopada 1899 terminu dla ugody ztem podaniem, że go chałupnik Martin Konietzko 15. Października 1899 na dródzie od naszej wsi przy żelaznej kolei aż na pole gorzembel¹⁶³⁴ przed świadkami temi słowami przezywał: „Ty złodzieju, tyś mi pół dziołu ukradł, ty pieronie, jak cię na miedzy trafę, to cię zaraz uśmiercę, tyś bóty ukradł”.

Gdy się partaje dzisiaj rozmowiły, tak się następnie pogodziły. Martin Konietzko płaci dzisiaj Walkowi Kolloch za smudę i drogi 5 Marek, ponosić kosztu dzisiajszego terminu wilości 50 Pfę i obowiewuje się jeszcze do 14 dni ta Walkowi Kolloch uczyniona uraza prze inserat we Wielko-Strzeleckiem kreisblacie odwołać i odprosić. Valentin Kolloch jest ztemi Warunkami zakontent i odrzeka się dalszej skargi do sądu.

¹⁶³² Należności.

¹⁶³³ Niem. Gerichtsvollzieher – ‘komornik sądowy’.

¹⁶³⁴ Odczytanie niepewne.

Przeczytano, zezwolono, podpisano.
 Walentin Kolloch, Martin Konietzko
 a – u – s
 50 Pfg Schiedmannskosten erhalten
 Przybylla, Schiedsmann.

[nr 1280] p. 13 spr. 12 (1899)

Działo się Małe-Staniszcze, dnia 6. Grudnia 1899.

Przed niżnie podpisanem sztydmanem dostawili się na pozew:

1. zagrodniczka wdowa Martha Kurda, 43 lata stara,
 2. chałupnik Alexander Gerlich, 49 lat stary, obaj tu stąd, do osoby znajomi i do rozkładu zdadni.
- Zagrodniczka, wdowa Martha Kurda żądała 15. Listopada 1899 terminu dla ugody z chałupnikiem Alexander Gerlich ztem podaniem, że tenże ją 13. Listopada 1899 wtutajszem gościńcu¹⁶³⁵ (karczmie) przed świadkami temi słowami przeżywał: „Kurdzino mojemu synowi szczęście odebrała, nie może się teraz ożenić. Ona się nim kurwiła, a to wszyscy domowi, dzieci i czeladka widziała. Pierwej to była pani Kurdzino, a teraz to jest kurwa, świnia a gid”.

Gdy się wdzisiajszem terminie oba o tej rzeczy rozmowili, tak się też pogodzili. Martha Kurda się odrzeka dalszej skargi do sądu i odpuszcza Alexandrowi Gerlich jej uczyniona obraza, ponieważ tenże odprasza, ale on ma koszt dzisiajszego terminu ponosić i 3 Marki do 14 dni do kassy tutajszego ubogiego związku zapłacić, na ktore warunki Gerlich przydawa, więc zgoda zawarta.

Przeczytano, zezwolono, podpisano.

Martha Kurda, Alex Gerlich

a – u – s.

50 Pfg Schiedmannskosten erhalten.

Przybylla, Schiedsmann.

[nr 1281] p. 14 spr. 13 (1899)

Działo się Małe-Staniszcze, dnia 6. Grudnia 1899.

Przed niżnie podpisanem sztydmanem dostawili się na pozew:

1. zagrodniczka wdowa Martha Kurda, 43 lata stara,
 2. chałupnik Anton Barthodziej, 48 lat stary, obaj tu stąd, do osoby znajomi i do rozkładu zdadni.
- Zagrodniczka, wdowa Martha Kurda żądała 15. Listopada 1899 terminu dla ugody z chałupnikiem Antoniem Barthodziej ztem podaniem, że ją tenże 13. Listopada 1899 w tutajszej karczmie przed wielu świadkami temi słowami: „Kurwa, ruby wór, świnia, gid, jej dzieci są rozwieziane i rozbyrkańce, ani im się mięso nie zda, po ziemi nim ciepają” przeżywał.

Gdy się wdzisiajszem terminie obaj o tem przypadku rozmowili, tak się pogodzili. Martha Kurda się odrzeka dalszej skargi do sądu i odpuszcza Antoniowi Barthodziej jej uczyniona obraza pod tem warunkiem, że tenże koszt dzisiajszego terminu a za karę 3 Marki do kassy tutajszego ubogiego związku do 14. dni zapłacić ma, na które warunki Anton Barthodziej przydawa, więc zgoda zawarta.

Przeczytano, zezwolono, podpisano.

Martha Kurda, Anton Barthodziej

a – u – s.

50 Pfg Schiedmannskosten erhalten.

Przybylla, Schiedsmann.

[nr 1282] p. 19 spr. 18 (1899)

Działo się Małe-Staniszcze, dnia 29. Grudnia 1899.

Przed niżnie podpisanem sztydmanem dostawili się na pozew:

1. Chałupnik Paul Weimann, 42 lat stary, z Krolewskiego Sporoka (Carmerau)
2. Chałupnik Raphael Glück, 55 lat stary, z grofskiego Sporoka (Carmerau), obaj do osoby znajomi i do rozkładu zdadni.

Chałupnik Paul Weimann żądał 4. Grudnia 1899 terminu dla ugody z chałupnikiem Raphael Glück ztem podaniem, że go tenże 3. Grudnia 1899 w Josef Bokowej karczmie na krolewskim Sporoku

¹⁶³⁵ Gościńcu – ‘karczmie’.

przed świadkami obrazili, ponieważ miała powiadać, że w 16. roku się znajdująca córka Paula Weimann imieniem Anna się zrobotnikiem Jakob Korzenietz z grofskiego Sporaka się ma obdawać¹⁶³⁶, że on ją potrzebował¹⁶³⁷, że ono od niego za to pieniądze dostawa, a że o tych spółkach matka wie.

Gdy się obaj wdziśiajszem terminie rozmówili, tak się pogodzili. Paul Weimann odpuszcza Raphaelowi Glück uczyniona uraza i odrzeka się dalszej skargi do sądu pod tem warunkiem, że Raphael Glück mu za 2 drógi do szydzmiana 2 Marki i kosza tego terminu wilości 50 Pfg do 8 dni od dzisiaj zapłacić musi, na który warunek Raphael Glück przydawa, więc zgoda zawarta.

Przeczytano, zezwolono, podpisano.

Paul Weimann, Rafael Glick

a – u – s.

50 Pfg Schiedmannskosten erhalten.

Przybylla, Schiedsmann

[nr 1283] p. 21-22 spr. 20 (1900)

Działo się Małe-Staniszcze, dnia 10. Marca 1900.

Przed niżnie podpisanym szydzmanem dostawili się na pozew:

1. hebama¹⁶³⁸ Florentine Lyssy, 36 lat stara, wprzystępstwie jej męża, szewca Johanna Lyssy, 27 lat stary, z wielkich Staniszczy

2. Johanna Piegsa, wydana za chałupnikiem Johann Piegsa, 30 lat stara, tu stąd, wprzystępstwie jej męża Johann Piegsa, tu stąd, 32 lat stary

3. Franziska Kolloch, 52 lata stara, wprzystępstwie jej męża, wycuźnika Piotra Kolloch, tu stad, wszyscy do osoby znajomi i do rozkładu zdadni.

Hebama Florentine Lyssy żądała 19. Lutego 1900 terminu dla ugody z wycuźniczką Franciszką Kolloch i z chałupniczką Johanna Bronder z tem podaniem, że Johanna Piegsa 9. Lutego 1900 w izbie komornika Ludwig Bronder tutaj ta obraza mówić miała, że ona hebama Florentina Lyssy jest temu winna, że żona banwärtra¹⁶³⁹ Malik umarła, iż też u myśliwca Kaiser tutaj cyganstwo zrobić miała z pieniędzmi. 11. Lutego 1900 zaś miała do Franciszki Kirchner zkolonije Schroll mówić, że ona hebama Florentina Lyssy do [p. 22] Ludwiga Bronderowej żony, gdy do porodu zawołana była, obojona¹⁶⁴⁰ przyszła.

Franziska Kolloch zaś też 9. Lutego 1900 w domie Ludwiga Brondera do Florentyny Lissy miała mówić, że ona temu jest winna, że jej cera, ta Pauline Bronder przy porodzie uszkodzona była, że Florentine Lyssy drugi dzień do Bronderki opiona¹⁶⁴¹ przyszła, a że ona – Franciszka Kolloch – do szoltysa Bednorza do wielkich Staniszczy pojdzie a o to się postara, że Florentnie¹⁶⁴² Lyssy jej chlepie straci.

Gdy się partaje wdziśiajszem terminie o tej sprawie rozmówiły, tak się też pogodziły. Florentina Lyssy za przyzwoleniem jej męża się odrzeka dalszej skargi do sądu i chce z przeciwniczkami zgodę zawrzeć, jeżeli te jej za fora do dzisiejszego terminu, za smudę jej męża, za pisanie o termin, do kupy 3 Marki 20 Pfg, więc każda z nich 1 M. 65 Pfg zaraz zapłacą. Johanna Piegsa i Franciszka Kolloch za zezwoleniem jej mężów każda te pożądane 1 M 65 Pfg zaraz płacą, więc zgoda zawarta.

Przeczytano, zezwolono, podpisano.

Florentine Lyssy, Johann Lyssy, Johanna Piegsa, Joham Piegsa, Fraczka¹⁶⁴³ Kolloch

a – u – s

50 Pfg Schiedmannskosten erhalten.

Przybylla, Schiedsmann

[nr 1284] p. 26 spr. 24 (1900)

Działo się Małe-Staniszcze, dnia 28 April 1900.

Przed niżnie podpisanem szydzmanem dostawili się na pozew:

¹⁶³⁶ Zadawać się.

¹⁶³⁷ Używał; tu: miał z nią kontakty seksualne.

¹⁶³⁸ Z niem. Hebamme – ‘akuszerka, położna’.

¹⁶³⁹ Z niem. Bahnwärter – ‘dróżnik kolejowy’.

¹⁶⁴⁰ Opojona – ‘pijana’.

¹⁶⁴¹ Opojona – ‘pijana’.

¹⁶⁴² Błądnie zam. Florentinie.

¹⁶⁴³ Franzka, Franciszka.

1. komornik Pius Ledwon, 34 lata stary,
2. chałupnik Ignatz Pietruschka, 31 lat stary, obaj zwielkich Staniszc, do osoby znajomi i do rozkładu zdadni.

Komornik Pius Ledwon żądał 16. Kwietnia 1900 terminu dla ugody z chałupnikiem Ignatz Pietruschka ztem podaniem, że go tenże 14. Kwietnia 1900 na Vossowskiem w węglarni, gdzie obaj robują, przed świadkami obraził, ponieważ go cudzoziemcem nazwał, i twierdził, że komonego¹⁶⁴⁴ zapłacić niemożę, a gdy prawie nie we starej karczmie mieszkał, toby jako pies pod płótem leżeć musiał. Też go miał tem słowem „Scharfficken”¹⁶⁴⁵ nazwać.

Gdy się obaj wdzisiajszem terminie o tej rzeczy rozmowili, tak się też pogodzili. Pius Ledwoń odrzekł się dalszej skargi do sądu i odpuszcza Pietruschkowi uraza pod tem warunkiem, że tenże koszta terminu wilości 50 Pfg a za karę 1 Marka do kassy ubogiego związku Mało-Staniszcckiego od dzisiaj do 8 dni zapłacić musi, na które warunki Pietruschka przydawa, więc zgoda zawarta.

Przeczytano, zezwolono, podpisano.

Pius Ledwon, Ignatz Pietruschka

a – u – s

50 Pfg Schiedmannskosten erhalten.

Przybylla, Schiedsmann

[nr 1285] p. 33 spr. 31 (1900)

Działo się Mało-Staniszcze, dnia 5. Sierpnia 1900.

Przed niżnie podpisanem szydzmanem dostawili się na pozew:

1. Wycuźnik Vincent Wiora tu stąd, 60 lat stary, z jego żoną Agnes Wiora, 60 lat stara
2. Chałupnik Peter Puzik tu stąd, 31 lat stary, wszyscy do osoby znajomi i do rozkładu zdadni.

Wycuźnik Vincent Wiora żądał 28. Lipca 1900 terminu dla ugody z chałupnikiem Peter Puzik tu stąd ztem podaniem, że go tenże 25. Lipca 1900 przed wieczorem na ich współcznem podworzu temi słowami przezywał: „Ty stary złodzieju, boś Kozokowi grod¹⁶⁴⁶ ukradł”; a że jego żona zaś temi słowami przezywał: „Ty staro czarownico, boś dzieci po przykopach potraciła”.

Gdy się partaje wdzisiajszem terminie rozmowili, tak się też pogodzili. Peter Puzik się obowiązuje koszta dzisiajszego terminu zapłacić i ta uczyniona uraza przez anonca¹⁶⁴⁷ w w wielko-Strzeleckiem kraisblacie do dwóch tydni odwołać i odprosić, z czem Vincent i Agnes Wiora zakontent są i się dalszej skargi do sądu odrzekają.

Przeczytano, zezwolono, podpisano.

Wicent Wiora, Peter Puzik, Agnes Wiora

a – u – s.

50 Pfg Schiedmannskosten erhalten.

Przybylla, Schiedsmann

[nr 1286] p. 36-37 spr. 34 (1900)

Działo się Mało-Staniszcze, dnia 27 Sierpnia 1900.

Przed niżnie podpisanem szydzmanem dostawili się na pozew:

1. Młynarz Joseph Pampuch, 32 lat stary,
2. Agnes wydana za kolonistą Franz Morawietz, 49 lat stara, wprzystępstwie jej męża, wszyscy z Myśliny, do osoby znajomi i do rozkładu zdadni.

Młynarz Joseph Pampuch z Myśliny żądał 6. Sierpnia 1900 terminu dla ugody z Agneszką wydaną za kolonistą Franz Morawietz z Myśliny z tem podaniem, że ona go 6^{tego} Sierpnia 1900 na dródzie w Myślinskiem polu mianowaną krzywda przy Morawcowem polu kopaczką wprawę łokieć uderzyła i następniemi słowami: „Tyś jest gminski złodziej, zapłać Błyszczowi coś mu winien, ty okradasz cały gmin”, obraziła.

Gdy się partaje wdzisiajszem terminie o tej rzeczy rozmowili, a Agnes Morawietz twierdziła, iżę ją Joseph Pampuch przodzi uderzył, a ona go potem dopiero małą kopaczką uderzyła, tóż się też pogo-

¹⁶⁴⁴ Błędnie zam. komornego.

¹⁶⁴⁵ Prawdopodobnie „Schafficker” – ‘człowiek obcuający seksualnie z owcą’.

¹⁶⁴⁶ Grot – ‘duże naczynie z klepek’.

¹⁶⁴⁷ Anonca – ‘ogłoszenie zamieszczone w gazecie; anons’.

dzili. Agnes Morawiec się obowiązuję koszta dzisiajszego terminu w ilości 60 Pfg zaraz zapłacić, tak też [p. 37] Josefowi Pampuchowi za droga do dzisiajszego terminu 1 M 50 Pfg a wyłożonego porto od pismów w tej sprawie 15 Pfg, więc w sumie 1 M 65 Pfg dzisiaj za zezwoleniem jej męża zapłacić i odprosza Josefowi Pampuch jest ztemi warunkami zakontent, odpuszcza Agneszce Morawietz ta uraza i odrzeka się dalszej skargi du sądu wtej sprawie; więc zgoda zawarta.

Przeczytano, zezwolono, podpisano.

Josef Pampuch, Agnes Morawiec, Franz Morawietz

a – u – s.

50 Pfg Schiedmannskosten erhalten.

Przybylla, Schiedsmann

Staniszcz Wielkie¹⁶⁴⁸ i Małe (Gross Stanisch, Klein Stanisch)

APOp, zesp. 62, sygn. 969

1858-1868

[nr 1287] p. 2 spr. 2 (1858)

Spisano w wielk. Staniszczach 30^{tego} Września 1858.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdatni.

1. Karczmarz Louis Langer

2. Kómornik Vinzent Kullig,

oba z wielk. Staniszcz.

Pierwszy żądał, aby ten Vinzent Kullig wypowiedział, kiedy mu dług w wysokości 1 Twardy Talar i 9 czeskich i 6 fyników zapłacić chce. Vinzent Kullig mówił jak następuje: „Jest prawie, żem tego roku soli, chleba i gorzałki za 1 Twardy talar 9 czeskich i 6 fyników wybrał, a obowiązuję się ten dług 10^{tego} Paizdziernika t. r. 15 czeskich, 10^{tego} Listopada t. r. 15 czeskich, a 10^{tego} Grudnia t. r. 9 czeskich zapłacić, a gdybym jednego Terminu płacenia nie trzymał, wten czas Louis Langer jest upoważniony zaraz na całą resztę Exekucyje żądać”.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Witzent Kulig, Louis Langer

a. – u. – s.

Wischkowsky¹⁶⁴⁹

Copialien 1 für eine Vorladung 2 Sgr 6 pf.

[nr 1288] p. 3 spr. 3 (1858)

Spisano w wielk. Staniszczach 3^{go} Paizdziernika 1858.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdatni:

1. Karczmarz Louis Langer

2. Komornik Casper Waclawczyk,

oba z wielk. Staniszcz.

Pierwszy żądał, aby ten Casper Waclawczyk wypowiedział, kiedy mu dług w wysokości 1 Twardy Talar 4 czeskie zapłacić chce. Casper Waclawczyk mówił jak następuje: „Jest prawie, żem t. r. gorzałki, piwa i tabaki za 1 Twardy talar 4 czeskie wybrał, a obowią¹⁶⁵⁰ się ten dług 10^{go} Paizdziernika t. r. 17 czeskich, a 10^{tego} Listopada 17 czeskich t. r. zapłacić, a gdybym jednego Terminu płacenia nie trzymał, wtenczas Louis Langer jest upoważniony Exekucyje żądać na cały dług”.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Louis Langer, Kasper Waclawczyk

a. – u. – s.

Wischkowsky

Copialien 1 für eine Vorladung 2 Sgr 6 pf.

¹⁶⁴⁸ Okręg w Staniszczach Wielkich obejmował początkowo Staniszcz Wielkie, Staniszcz Małe, Spórok i Myślę. Od 1859 roku prowadzona jest odrębna księga dla Staniszcz Małych. Od 1866 roku wyodrębniony zostaje Spórok.

¹⁶⁴⁹ Cajetan Wischkowsky – nauczyciel z Myśliny, powołany w lipcu 1856 roku, „ARO”, Stück 33, 14 August 1856, s. 229.

¹⁶⁵⁰ Błędnie zam. obowiązuję.

[nr 1289] p. 5 spr. 5 (1858)

Spisano Colonowska 23^o Paizdziernika 1858.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdatni.

1. hałupnik Mathusz Knoll
2. komornik Johann Dziewior,

oba z wielk. Staniszcz.

Pierwszy żądał, aby ten Johann Dziewior wypowiedział, kiedy mu dług w wysokości 26 czeskich i 8 fyników zapłacić chce. Johann Dziewior mówił jak następuje: „Jest prawie, żem t. r. kartofli za 26 czeskich i 8 fyników wybrał, a obowięzuję się ten cały dług aż do 1^{go} Listopada t. r. naraz z podziękowaniem zapłacić, a gdybym Terminu płacenia nie trzymał, wtenczas Mathusz Knoll jest upoważniony Eksekucyje żądać”. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

+++ Mathusz Knoll, +++ Johann Dziewior

a. – u. – s.

Wischkowsky

Copialien 1. für zwei Vorlad. 5 Sgr.

[nr 1290] p. 11 spr. 11 (1859)

1959.

Spisano Colonowska 28^{tego} Kwietnia 1859.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie oba zdatni:

1. Karczmarz Fabian May
2. Zagrodnik Bernhard Kullig,

oba z wielk: Staniszcz.

Pierwszy żądał, aby ten Bernhard Kullig wypowiedział, kiedy mu dług w wysokości 22 Twardy i 9 czeskich zapłacić chce. Bernhard Kullig mówił jak następuje: „Jest prawie, żem przeszłego roku mąki, chleba, soli, gorzałki i jałówkę za 22 Twardy i 9 czeskich wybrał i kupił, a obowięzuję się ten dług 20^{tego} Maja t. r. 15 Twardych, a 20^{tego} Sierpnia t. r. 7 Twardych 9 czeskich zapłacić, a gdybym jednego Terminu płacenia nie trzymał, wtenczas Fabian May jest upoważniony Eksekucyje żądać”.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

+++ Bernhard Kullig, F. May, Bossek, Scholze

a. – u. – s.

Wischkowsky

Ausfertigung v. 28. 4. 59. – 2 Sgr. 6 pf.

[nr 1291] p. 14 spr. 14 (1859)

Spisano w Wielkich Staniszczach dnia 3. Czerwca 1859.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie obaj zdatni

1. Karczmarz Fabian Mai
2. hutnik Jan Michna,

obaj z wielkich Staniszcz.

Pierwszy żądał, aby ten Jan Michna wypowiedział, kiedy mu dług w wysokości 7 talarow 16 czeskich i 6 fenigów zapłacić chce. Jan Michna zaś mówił, że jest prawie, że jest Majowi za żywność i trunki dłużeń 7 tal. 16 czesk. 6 pf., a obowięzuję się ten dług jak następuje zapłacić: 9^{tego} miesiąca¹⁶⁵¹ 2 tal., 9^{tego} Lipca tego roku 2 talary, 9^{tego} Sierpnia t. roku 2 tal., a 9^{tego} Września t. roku 1 tal. 16 czesk. 6 fenigów, i powiada zaskarżony jeszcze, „gdybym jednego Terminu płacenia nie trzymał, to jest Fabian Moj upoważniony zaraz na całą resztę Eksekucyje żądać”.

Przeczytano, przyzwolniono i podpisano.

xxx Jan Michna, Matyas Bednorz, świadek¹⁶⁵² podkrzyżowania F: May

a – u – s

Copialien. 1. für eine Vorladung 2 Sgr. 6 pf.

Martin¹⁶⁵³

¹⁶⁵¹ Powinno być: 9tego tego miesiąca.

¹⁶⁵² Świadek.

¹⁶⁵³ August Martin – nauczyciel z Myśliny, powołany na rozjemcę w maju 1859 roku, „ARO”, Stück 24, 16 Juni 1859, s. 152.

[nr 1292] p. 15 spr. 15 (1859)

Spisano w Wielkich Staniszczach dnia 3 Czerwca 1859.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie zdadni

1. Karczmarz Fabian Mai

2. komornik Andreas Waclawczyk,

obaj z Staniszczach¹⁶⁵⁴.

Pierwszy żądał, aby ten Waclawczyk wypowiedział, kiedy mu dług w wysokości 7 talarów 13 czesk. zapłacić chce. Waclawczyk zaś wypowiedział jak następuje: „Jest prawda, jestem Majowi za żywność i trunki dłużen 7 tal. 13 czeskich, a obowiązuję się od dzisiaj za cztery tygodnie, t. j. 12^{tego} Lipca zapłacić 2 tal., 12tego Sierpnia zaś 2 tal., a 12tego Września 1 tal., 12^{tego} Października 2 tal. 13 czeskich t. roku, gdybym zaś jednego terminu płacenia nie trzymał, jest Moj upoważniony na całą Resztę Eksekucja żądać; Obowiązuję się też połowę kosztów znosić”.

xxx Andreas Waclawczyk, Matyias Bednorz, świadek¹⁶⁵⁵ pokrzyżowania F: May

a – u – s.

Martin

Copialien 1. für eine Vorladung 2 Sgr. 6 pf.

Ausfertigung f. den 4 Mai den 29 Octb. 1859.

[nr 1293] p. 16 spr. 16 (1859)

Spisano w Wielkich Staniszczach dnia 3. Czerwca 1859.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu polskiej mowy oba zdadni

1. Karczmarz Mai Fabian

2. Wdowa Magdalena Filla,

obaj z Staniszcz.

Pierwszy żądał, aby ta Filla wypowiedziała, kiedy mu dług w wysokości 28 czeskich i 6 finigow za wybrany chleb i. t. d. zapłacić chce. Filla wypowiedziała jak następuje: „jest prawda, jestem Majowi dłużna 28 czeskich 6 fenigow, a obowiązuję się połowę tego długu zapłacić 20^{tego} t. miesiąca, a drugą połowę 3ciego Lipca tego roku, a gdybym jednego Terminu płacenia nie trzymała, to upoważniony jest Maj na całą Resztę Eksekucja żądać. Połowę kosztów zapłacić się też obowiązuję”.

Przeczytano, zadowolniono i podpisano.

xxx Magdlena Filla, F: May

a – u – s

Martin

Copialien 1. für eine Vorladung 2 Sgr. 6 pf.

[nr 1294] p. 17 spr. 17 (1859)

Spisano w wielkich Staniszczach dnia 3. Czerwca 1859.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu polskiej mowy oba zdadni

1. Karczmarz Fabian Mai

2. Wdowa Johanna Kokot,

obaj tu ztąd.

Pierwszy skarżył przeciwko téj Kokot, że jęj dziewczyna wychowanica trawa rwała na jego polu, co że prawda zaskarżona wypowiedziała.

Jak się obaj wymowili, zgodził ich sędzca pojedn. na ten sposób, że się Kokotka obowiązwała za ta szkoda Majowi przez jedną osobę na 6^{tego} t. miesiąca dać robić na polu, jak nie, 7 czeskich 6 pf zapłacić i koszta znosić. Jakby zaskarżona nie dała robić na polu Majowi, to tenże jest upoważniony na te 7 czeskich 6 fenigow Eksekucja żądać.

Przeczytano, zadowolniono i podpisano.

Johanna Kokot, F: May

a – u – s.

Martin

Copialien 1. für eine Vorladung 2 Sgr. 6 pf.

¹⁶⁵⁴ Tak w rękopisie.

¹⁶⁵⁵ Świadek.

Ausfert. fü¹⁶⁵⁶ p. Mai am Octbr. 1859.

[nr 1295] p. 18 spr. 18 (1859)

Spisano w Wielkich Staniszczach d. 3. Czerwca 1859.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu polskiej mowy oba zdatni

1. Karzmarz Fabian Mai

2. Zagrodnik Johann Machnik,

obaj tu ztąd.

Pierwszy skarżył przeciw Machnika, że mu dłużen za konia i woz 48 talarów, i pyta się go, kiedy mu to zapłaci.

Johann Machnik przyznaje ów dług i obowiązuje się go na 1^{go} Września tego roku zapłacić, i upoważnia Maja, gdyby nie zapłacił, Eksekucye żądać.

Przeczytano, zadowolniono i podpisano.

xxx Johann Machnik, Ignaz Czok, F: May

a – u – s.

Martin

Copialien 1. für eine Vorladung 2 Sgr. 6 pf.

[nr 1296] p. 19 spr. 19 (1859)

Spisano w Mischlinie dnia 28^{meo} Czerwca 1859.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu polskiej mowy oba zdatni

1. haupnik Christian Piecuch

2. komornik Franz Mój,

obaj tu ztąd.

Pierwszy skarżył przeciw Moja, że ten 24^{teg} t. m. jego syna Carła przy pasieniu chwycił, podowił i nawet tak zepał, że było widzieć krwawe znaki. Komornik Franz Moj powiada, że tak jest.

Gdy się obaj o tój rzeczy wymowili, zgodził ich sądzca na ten sposób, że Franz Moj skarżycielowi 10 czeskich, do szkolnej kassy 5 czeskich i koszta jeszcze dzisiaj zapłacić się obowiązwał.

Przeczytano – zadowolniono – i podpisano

Pieuch, Franz Moy

a – u – s

Martin

Copialien 1. für zwei Vorladungen 5 Sgr.

[nr 1297] p. 20 spr. 20 (1859)

Spisano w Wielkich Staniszczach dn. 7. Lipca 1859.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie obaj zdatni:

1. Syn wycusznika Woitka Bednorza w przytomności swego ojca

2. Zagrodnik Thomas Koj,

obaj tu stąd.

Pierwszy skarżył, że go oskarżony w karczmie Louis Langra tutaj przed innemi posądzał, że on skarżyciel 1go Czerwca na jego dach ciepał. fot. 028

Oskarżony tego, że to tak skarżyciela posądzał, się nie wymawia, jednakowoż się zgodzić nie chce, ponieważ się na świadków powołuje.

Przeczytano, zadowolniono i podpisano.

Joseph Bednorz, xxx Wojtek Bednorz, Tomas Koy

F: May unterschrittszeuge

Copialien 1. für 2 Vorladungen 5 Sgr.

[nr 1298] p. 22 spr. 22 (1859)

Spisano Wielkie Staniszcze, dnia 7. Lipca 1859.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie obaj zdatni

1. Karczmarz Fabian Mai

¹⁶⁵⁶ Für.

2. Wdowa Rasalia¹⁶⁵⁷ Gaidzik,

obaj tu stąd.

Pierwszy żądał, aby ta Rozalia Gaidzik wypowiedziała, kiedy mu dług w wysokości trzech talarów za wybrany chleb i sól zapłacić chce.

Rozalia Gaidzik wypowiedziała jak następuje: „jest prawda: jestem Majowi dłużna za wybranie chleba, soli i. t. d. 3 talary i obowiązuję się ten dług na 15^{tego} sierpnia zapłacić; a jakby ja tego terminu nie zatrzymała, to Mai jest upoważniony Eksekucją na całą¹⁶⁵⁸ sumę żądać”.

Przeczytano, zadowolniono i podpisano

F. Mayi, xxx Rosalia Gaidzik, Johann Zi[nieczyt.]

Cop.

1. für 1 Vorladung 2 – 6 pf

[nr 1299] p. 24 spr. 24 (1859)

Spisano w Wielkich Staniszczech 1859¹⁶⁵⁹.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie obaj zdatni

1. Barbara

2. Parobek Vincent Czapla,

obaj tu stąd.

Pierwsza skarżyła przeciw Vincenta Czaply, że on 26. pr. m., gdy z Częstochow¹⁶⁶⁰ jechała, na jej woz tak nadjechał, że zawadził i koło jej połamał. Vincent Czapla się tego nie zapierał.

Gdy się obaj części w tem punkcie wymówili, zgodził ich sędzca poj. na ten sposób, że y¹⁶⁶¹ Czapla zapłaci 10 czeskich za koło i kosztą.

Przeczytano – zad. – i podpisano

xxx Barbara Czapla, Johan Bregulla, xxx Vincent Czapla, F: May, unterschiftzeuge

a – u – s.

Copialien.

1. für 2 Vorladungen.

Martin

[nr 1300] p. 31 spr. 31 (1859)

Spisano Wielkie Staniszcze, dn. 24^{tego} Lipca 1859.

Dzisiaj stawili się do rozkładu w polskiej mowie obaj zdatni:

1. Karczmarz Louis Langer tu stąd

2. hutnik Mathäus Zmieszkoll z Renardskiego.

Loui Langer żąda o hutnika Zmieszkoll, że ma wypowiedzieć, kiedy mu dług w wysokości 1 talara i 9 fenigów zapłacić chce.

Hutnik Math. Zmieszkoll wypowiada, jest prawda, że jest tą sumę za trunki dłużeń i obowiązuję się ten dług w dwóch terminach, t. j. połowę na 10^{tego} Sierpnia i połowę zaś na 10^{tego} Września t. r. zapłacić i kosztą dla sędzcy poj. ponosić. „Jakbym zaś jednego terminu nie trzymał, jest Louis Langer upoważniony na cały dług Eksekucją żądać”.

Przeczytano – zadowolniono – podpisano.

xxx Mathäus Zmieszkoll, Andryias Kwasny Unterkreuzungszeuge, Loui Langer

a – u – s

Cop

f. 1 Vorl. 2. – 6 pf.

Martin

¹⁶⁵⁷ Rosalia.

¹⁶⁵⁸ Całą.

¹⁶⁵⁹ Brak daty dziennej.

¹⁶⁶⁰ Być może była to podróż związana z pielgrzymką. Częstochowa – miasto będące najbardziej znanym polskim miejscem pielgrzymkowym, z klasztorem na Jasnej Górze, gdzie przechowywany jest obraz Czarnej Madonny. Lud śląski pielgrzymował do Częstochowy przez cały wiek XIX, nawet w okresie zakazów i szykan stosowanych przez władze w okresie kulturkampfu (od 1872 roku).

¹⁶⁶¹ ‘jej’.

[nr 1301] p. 32 spr. 32 (1859)

Spisano Wielkie Staniszczce, dn. 24.^{tego} Lipca 1859

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie obaj zdatni:

1. Louis Langer tu stąd
2. Komornik Lorenz Filla z Kolonii Antonia¹⁶⁶².

Pierwszy żąda, aby ten Lorenz Filla wypowiedział, kiedy mu dług w wysokości 3 talarów 17 czeskich i 6 fen. zapłacić chce. Lorenz Filla wypowiada, jak następuje: „jest prawie, jestem dłużen za wybrane trunki i żywności u Langra trzy talary, siedmiuście czeskich i sześć fenigów, a obowiązuję się ten dług w następujących terminach zapłacić: 10^{tego} Sierpnia t. r. talar, 10^{tego} Września talar, a 10^{tego} Października talar siedmiuście czeskich i 6 fenigów; a koszta ponoszę. Jakbym zaś jednego terminu zapłacenia nie trzymał, to Louis Langer jest upoważniony na cały dług eksekucyą żądać”.

Przeczytano – zadowolniono – podpisano.

Lornez Filla, Louis Langer

a – u – s.

Cop.

Für 1 Vorl. 2 – 6 pf.

Martin

[nr 1302] p. 33 spr. 33 (1859)

Spisano Wielkie Staniszczach dn. 24 Lipca 1859.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie obaj zdatni

1. Louis Langer tu stąd
2. komornik Andreas Kwaśny z Kolonii Antonii.

Pierwszy żąda, aby ten Kwaśny wypowiedział, kiedy mu dług w wysokości 6 talarów 25 czeski. i 3 feników zapłacić chce.

Andreas Kwaśny powiada jak następuje: „jest prawda, jestem skarżycielowi zaabrany chleb, kapusta, kartofle dłużen sumę od sześciu talarów, pięć dwadzieścia czeskich i trzech fenigów i obowiązuję się ten dług w następujących terminach zapłacić: 10^{tego} Sierpnia tego roku jeden talar piętnaście czeskich – 10^{tego} Września t. r. talar piętnaście czeskich t. r., 10^{tego} Października t. r. talar piętnaście czeskich, a 10^{tego} Listopada t. r. talar piętnaście czeskich, a 10^{tego} Grudnia t. r. 25 czeskich i 3 fen., a koszta ponoszę. Jakbym zaś jednego terminu zapłacenia nie trzymał, to Louis Langer jest upoważniony na całą sumę eksekucyą żądać”.

przeczytano – zadowolniony – podpisano

Andrejias Kwasny, Louis Langer

a – u – s.

f. eine Vorl. 2 – 6

Martin

[nr 1303] p. 34 spr. 34 (1859)

Spisano Wielkie Staniszczce dn. 24^{tego} Lipca 1859

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie obaj zdatni:

1. haupnik Franz Katerla
2. Lorenz Bok, obaj z Karmarau.

Lorenz Bok skarżył przeciw Franz Katerły, że m¹⁶⁶³ on 12^{tego} t. m. woz z podwórka wziął i koło mu połamał.

Gdy się obaj wymówili, ugodzili się na ten sposób, że Franz Katerla zapłaci 20 czeskich kary na wspomnienie zubożałych w Ahrweiler¹⁶⁶⁴ i koszta ponosi.

przeczytano – zadowolnionou – i podpisano

Lorenz Bock, Franz Katerla

¹⁶⁶² Antonia – kolonia w powiecie opolskim, założona w 1781 roku jako osada dla robotników huty w Ozimku. W 1830 liczyła 53 domy i 304 mieszkańców. Od 1821 roku we wsi funkcjonowała katolicka szkoła, do której uczęszczały dzieci z Antonii i ze Schodni. Kolonia w 1861 roku liczyła 372 mieszkańców. Parafia katolicka znajdowała się w Krasiejowie, ewangelicka – w Ozimku.

¹⁶⁶³ Mu.

¹⁶⁶⁴ Ahrweiler – niegdyś miasto, dziś dzielnica miasta Bad-Neuenahr-Ahrweiler w Nadrenii-Palatynacie w Niemczech.

a – u – s

Cop.

für 2 Vorl. 5 Sgr.

Martin

[nr 1304] p. 35 spr. 35 (1859)

Spisano Wielkie Staniszczy dn. 24^{tego} Lipca 1859.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie obaj zdatni:

1. Karczmarz Louis Langer

2. haupnik Jacob Spalek z kolonii Antonii.

Pierwszy żądał, aby ten Jacob Spalek wypowiedział, kiedy mu dług w wysokości 3 tal. 4 czeskich 2 fenigów zapłacić chce. J. Spalek wypowiada, jak następuje: „Jest prawie, jestem Langrowi za wybrany chleb i trunki dłużen sumę od trzech tal. czterech czeskich i dwóch fenigów i obowiązuję się ten dług w następujących terminach zapłacić: 10^{tego} Sierpnia t. r. 23 czeskich 6 fenigów, 10^{tego} Września 23 czeskich 6 fenigów, 10^{tego} Października 23 czeskich 6 fenigów, a 10^{tego} Listopada t. r. 23 czeskich 6 fenigów; i kosza ponoszę. Jakbym zaś jednego terminu zapłacenia nie trzymał, to Louis Langer jest upoważniony na całą Sumę Eksekucję żądać”.

Przeczytano – zadowolniono – podpisano

xxx Jacob Spalek, Johann Ronisch, Unterschriftzeuge, Loui Larysch

a – u – s

Cop.

1. für 2 Vorladungen 5 Sgr.

2. bestellgeld 2 Sgr.

7 Sgr.

Martin

[nr 1305] p. 36 spr. 36 (1859)

Spisano w Wielkich Staniszczych dn. 28. Lipca 1859.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie obaj zdatni, tu ztąd

1. Siadłak¹⁶⁶⁵ Johann Breguła

2. Benjamin Sklorz z poręcznikiem

3. Blasius Gomoluch.

Pierwszy skarżył przeciw drugiego, że go przezywał: „klak i polok”.

Gdy się obaj wymowili ustnie, zgodził i¹⁶⁶⁶ sędzca pojednawczy; na ten sposób, że obskarżony kosza ponosi.

Przeczytano, zadowolniono i podpisano.

Johan Bregulla, Blazek Gomoluch, xxx Benjamin Sklorz

a – u – s

Martin

Cop.

1. 2 Vorl. 5 Sgr.

[nr 1306] p. 37 spr. 37 (1859)

Spisano w Wielkich Staniszczych dnia 28 Lipca 1859.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie obaj zdatni

1. Wdowa Josepha Szklorz tu ztąd

2. Komornik Johann Patrzek z małych Staniszczy

3. Poręcznik Blasius Gomoluch tu ztąd.

Josepha Szklorz skarżyła przeciw komornika Jana Patrzyka 21 t. m., że on 20 t. m. jęj córka Marianna na swem polu uchwycił i tak surowo onę pasem zepął, że były znaki skaliczenia na jęj cieie.

Jan Patrzyk tego się nie zapiera. Gdy się części wymowiły, zgodził ich sędzca pojednawczy na ten

¹⁶⁶⁵ Siadłak.

¹⁶⁶⁶ Ich.

sposób: że on Patrzyk, jak się obowiązuje, najprzód koszta, 5 czeskich Poręcznikowi Gomoluchowi, a Talar jak żeby kary zapłaci, a to wszystko obowiązuje się zapłacić na 8mego Sierpnia t. r.

Przeczytano – zadowolniono – podpisano

Johann Patrzek, Błazek Gomoluch, xxx Josepha Sklorza, J. Ellman [?], Kreuzungszeuge

Cop.

f. 2 Vorl. 5 Sgr.

a – u – s

Martin

[nr 1307] p. 38 spr. 38 (1859)

Spisano Wielkie Staniszczach dn. 28^{ten} Lipca 1859.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie zdatni

1. Francka, omeźniało¹⁶⁶⁷ wycuźniczka Wojtek Bednorz, z mężem swoim

2. Lorenz Heiduk, wszyscy tu stąd.

Lorenz Heiduk skarżył przeciw Francki omeźniały Bednorz, że ona jego córka obiała, zgodził ich sędzca pojednawczy, na ten sopób¹⁶⁶⁸, że oskarżona zapłaci skarżycielowi talar na leczenie córki jego a koszta ponosi.

Przeczytano, zadowolniono, podpisano.

xxx Wojtek Bednorz, xxx Francka Bednorz, J. Ellman [?] xxx Zeuge, Lorenz Haiduk

Cop.

f. 2 Vorl. 5 Sgr.

[nr 1308] p. 43 spr. 43 (1859)

Spisano w Wielkich Staniszczach, dn. 7 Sierpnia 1859.

Dzisiaj się stawili znani i do rozkładu w polskiej mowie obaj zdatni

1. haupnik Anton Bok

2. Jacob Chleboś, komornik, obaj z Karnerau¹⁶⁶⁹.

Pierwszy skarżył przeciw drugiemu, że mu jeszcze płatu w wysokości 1 talara i 6 groszy nie zapłacił i żąda od niego, aby wypowiedział, kiedy mu ten płat zapłaci. Oskarżony obowiązuje się ten dług po 6 groszy na miesiąc 1^{sego} Wześnia t. r., 1^{sego} Października t. r., 1^{szego} Listopada t. r., 1^{szego} Grudnia t. r., 1^{tego} Stycznia 1860. zapłacić i koszta ponosić.

Przeczyta¹⁶⁷⁰, zadowolniono i podpisano.

xxx Jacob Chleboś, Franz Katherla, Zeuge, Anton Bock

a – u – s

Cop.

1. für 2 Vorladungen 5 Sgr.

2. bestellgeld 2 Sgr.

Summa 7 Sgr.

Martin

[nr 1309] p. 44 spr. 44 (1859)

Spisano w Miszlinie, dn. 8. Sierpnia 1859.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie obaj zdatni

1. Haupnik Carl Bok

2. Haupnik Simon Mrochem.

Pierwszy skarżył przeciw drugiego, że on posądział go, że jego syn na kartoflach mu rwał.

Zgodzili się na ten sposób, że oskarżony koszta ponosi.

przeczytano, zadowolniono i podpisano

Simon Mrocheń, Karl Bock

¹⁶⁶⁷ 'zamężna'.

¹⁶⁶⁸ Sposób.

¹⁶⁶⁹ Karmerau, Carmerau.

¹⁶⁷⁰ Przeczytano.

a – u – s.

Martin

Cop.

1. Für 2 Vorladungen 5 Sgr.

[nr 1310] p. 46 spr. 46 (1859)

Spisano Wielkie Staniszcze, dnia 18. Sierpnia 1859.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie ob. zdatni

1. haupnik Benedict Gerlich
2. jego córka Marianna
3. komornik Messyosz Mathusz z swojemi dziećmi
 1. Michael
 2. Josepha
 3. Johanna.

Córka pierwszego skarżyła przeciw dzieciom Mathusza Messyosza, że ją one 25^{tego} Lipca t. r. posądzały i powiedziały, że się ona z młodem człowiekiem niby poniewierała.

Gdy się wymowili, zgodził ich sędzca poj. na ten sposób, że ojciec obskarżonych się obowiązując kosztą zapłacić a 15 czeskich kary do kassy kościelnej¹⁶⁷¹ w Wielkich Staniszczach ponosić, a to wszystko na pierwszego Września tego roku zapłacić, upoważniony zaś jest skarżyciel na kosztą eksecucye żądać. przeczytano, zadowolniono i popisano¹⁶⁷².

xxx Mathusz Messyosz, F: May, Unterschrift Zeuge, Benedig Gerlih, Maria Gerlich

a – u – s

Martin

Cop.

1. für zwei Vorladungen 5 Sgr.

[nr 1311] p. 47 spr. 47 (1859)

Spisano w Wielkich Staniszczach dnia 25 Sierpnia 1859.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie obaj zdatni

1. Nauczyciel Pan Koziółek
2. haupnik Urban Czok, obaj tu ztąd.

Pierwszy żądał, aby ten Urban Czok wypowiedział, kiedy mu dług w wysokości 2 talarów 4 czeskich za odebrane i zakupione żyto zapłacić mu chce.

Urban Czok powiada, jak następuje: „jest prawda, że jestem Panu Koziolkowi¹⁶⁷³ za zakupione od niego żyto dłużeń 2 talary 4 czeskie i obowiązuję się ten dług na 4^{tego} Września t. r. zapłacić i kosztą ponosić; i upoważniam Pana skarżyciela, gdyby terminu zapłacenia nie trzymał, że on na ten dług eksekucją żądać może”.

Przeczytano, zadowolniono i podpisano

Koziółek, Lehrer, Urban Czok, Urban

a – u – s.

Copialien

1. für 2 Vorladungen 5 Sgr.
2. bestellgeld 2 Sgr. 6 pf.

7 - 6 pf.

[nr 1312] p. 48 spr. 48 (1859)

Spisano Wielkie Staniszcze dn. 4. Września 1859.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie obaj zdatni.

1. Jacob Chleboś, komornik
2. haupnik Anton Bok, obaj z Karmerau.

¹⁶⁷¹ Kościelnej.

¹⁶⁷² Podpisano.

¹⁶⁷³ Koziółkowi.

Pierwszy skarżył przeciw drugiego, że mu dłużeń fura ścieli i pytał go się, ile mu chce za ta ściel dać. Anton Bok zapłacił mu za ta ściel cztery grosze i tak się zgodzili.

Przeczytano – zadowolniono i przeczytano¹⁶⁷⁴.

Anton Bock, xxx Jacob Chleboś, F: May, Unterschr. zeuge

a – u – s.

Martin

Copialien

1. für 2 Vorladungen 5 Sgr.

[nr 1313] p. 49 spr. 49 (1859)

Spisano Wielkie Staniszczce dn. 4. Września 1859.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie obaj zdatni

1. Karczmarz Fabian Maj

2. komornik Andreas Piecuch,

obaj tu ztąd.

Pierwszy żądał, aby ten Andreas Piecuch wypowiedział, kiedy mu dług w wysokości 2 talarów zapłacić chce. Andreas Piecuch powiada, jak następuje: „Jest prawie, jestem Majowi dłużeń za wybrane trunki i chleb, sól i. t. d. 2 talary i obowiązuje się ten dług pierwszego Stycznia r. 1860 zapłacić”.

Przeczytano F: May

Verklagter hat nachträglich seine Unterschrift verweigert; obgleich er die Schuld vor mir anerkannte u. sich auchvergleich, was ich auf meine Amtseid bezeuge

Cop.

1. für eine Vorladung 2 Sgr. 6 pf.

Martin, Schiedsmann

[nr 1314] p. 51 spr. 51 (1859)

Spisano w Wielkich Staniszczach dnia 11. Września 1859.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie obaj zdatni

1. hutnik Nicolaus Niewiak z Renardskiego

2. Charlotte owdowiała Loebel Nothmann, teraz zamężniała Karczmarza Fabian Mai, tu stąd, z mężem swoim.

Chartotte¹⁶⁷⁵ zamężniała Mai żądała, aby ten Nicolaus Niewiak wypowiedział, kiedy i dług za wybrane żywności, t. j. chleba, krupy i. t. d., o¹⁶⁷⁶ jej zmarłego męża w wysokości 9 talarów zapłacić chce. Nicolaus Niewiak powiada jak następuje: „Jest prawda, jestem ta suma od 9 talarów za wybrane żywności od zmarłego Nothmana, teraz zamężniały Fabian Mai, dłużeń i obowiązuje się ten dług comiesięcznie talarem, zaczynając pierwszego Października t. r. zapłacić, i jest Maj i żona upoważniony, gdybym jednego terminu zapłacenia nie trzymał, na cały dług eksekucją żądać”.

przeczytano – zadowolniono – podpisano

xxx Nicolaus Niewiak, Chucka, Unterschriftszeuge, ooo Charlotte Mai, Fabian May

Copialien

1. für eine Vorladung 2 Sgr. 6 pf.

[nr 1315] p. 52 spr. 52 (1859)

Spisano Miszlina, dnia 12^{tego} Października 1859.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie obaj zdatni:

1. Francka Jonczyk

2. komornik Jacob Kossok,

tu ztąd.

Pierwsza skarżyła przeciw drugiego, że jego bydło na jej łące uczyniło szkoda.

Gdy się wymowili obaj, zgodził ich sędzca pojednawczy na ten sposób, że oskarżony 10 czeskich za szkoda i 5 czeskich kosztów skarżycielce zapłacić się obowiązwał.

¹⁶⁷⁴ Błędnie zam. podpisano.

¹⁶⁷⁵ Charlotte.

¹⁶⁷⁶ Od.

przeczytano – zadowolniono i podpisano.

xxx Jacob Kossok, xxx Francka Jonczyk

Martin

Copialien

1. Für 2 Vorladungen 5 Sgr.

Summa 5 Sgr.

[nr 1316] p. 53 spr. 53 (1859)

Spisano Wielkie Staniszczach 13^{tego} Października 1859.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie obaj zdatni.

1. karczmarz Fabian Mai

2. hutnik Mathusz Zmieszkoll z Renardzkiego.

Pierwszy żąda od wtórego¹⁶⁷⁷, aby wypowiedział, kiedy mu dług w wysokości 3 tal. 14 czesk. i 6 fen. za wybrane trunki, chleb i. t. d. zapłacić chce. M. Zmieszkoll wypowiada, jak następuje: „Jest prawda, jestem Majowi za wybrane trunki chleb i. t. d. dłużeń 3 tal. 14 czesk. 6 fen. i obowiązuję się ten dług aż do drugiego Lutego 1860 zapłacić i koszta ponosić”.

przeczytano, zadowolniono i podpisano.

xxx Mathusz Zmieszkoll

Martin

Copialien

1. fü¹⁶⁷⁸ 2 Vorladungen 5 Sgr.

Ausfertigung am 2. Januar 1860 für Zmieszkoll.

[nr 1317] p. 54 spr. 54 (1859)

Spisano w Wielkich Staniszczach dnia 13^{tego} Października 1859.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie obaj zdatni

1. komornik Franz Wolny

2. Franciska ożenił Woitek Bednorz, obaj tu stąd.

Pierwszy żądał, aby wtóra wypowiedziała, kiedy mu uroki za pożyczany kapitał od 80 tal. wysokości 4 tal. zapłacić chce.

Francka Bednorz się obowiązała te uroki od 1szego Listopada t. r. aż do kące¹⁶⁷⁹ 1860 zapłacić i kosztta ponosić.

przeczytano, zadowolniono i podpisano

xxx Franz Wolny, xxx Francka Wolny

Copialien

1. fü 2 Vorladungen 5 Sgr

[nr 1318] p. 57 spr. 57 (1859)

Spisano w Wiekich¹⁶⁸⁰ Staniszczach, dn. 17. Listopada 1859.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie obaj zdatni.

1. Ceglarz Carl Ertel

2. Zagrodnik Bernhard Kulig,

obaj tu ztąd.

Pierwszy żąda, aby Bernhard Kulig wypowiedział, kiedy mu dług z urokami podług Szutszajnu¹⁶⁸¹ mu w wysokości 6 talarów 10 czeskich zapłacić chce. Bernhard Kulig powiada jak następuje: „Jest prawda, jestem Ertlowi tyle dłużeń i obowiązuję się ten dług na Św. Jana¹⁶⁸² 1860 z urokami 5% zapłacić i koszta ponosić”.

¹⁶⁷⁷ 'drugiego'.

¹⁶⁷⁸ Für.

¹⁶⁷⁹ Końca.

¹⁶⁸⁰ Wielkich.

¹⁶⁸¹ Z niem. Schuldschein – 'kwit dłużny, weksel'.

¹⁶⁸² 24 czerwca.

Przeczytano – zadowolniono – podpisano.
Karl Ertel, xxx Bernh. Kulig, Louis Langer
a – u – s.

Martin, Schiedsmann

Cop.

1. Für zwei Vorladungen 5 Sgr.

2. bestellgeld 2 „ 6 pf

7 „ 6

Ausfert. am 10. Juni 1860 für Ertel

[nr 1319] p. 58 spr. 58 (1859)

Spisano w wielkich Staniszczach dn. 27. Listopada 1859.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie obaj zdatni.

1. Margaretha zamężniała Joseph Bok

2. Cäcilie zamężniała Franz Koj z Spóroka.

Pierwsza skarżyła przeciw drugiej, że ją posądzała złodziejką.

Gdy się wymówili, zgodzili się na ten sposób, że obskarżona kosztą ponosić się obowiązała.

Przeczytano – zadowolniono – i podpisano.

xxx Marg. Bok, xxx Cäcilia Koj

a – u – s

Martin

Cop.

1. Für 2 Vorladungen 5 Sgr.

2. bestelgeld 2 Sgr. 6 pf

7 - 6

[nr 1320] p. 59 spr. 59 (1859)

Spisano w wielkich Staniszczach, dn. 27. Listopada 1859.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie obaj zdatni.

1. Haupnik Jacob Szpalek z Kol. Antonii

2. Haupnik Blasius Gomoluch tu ztąd.

Pierwszy skarżył przeciw drugiemu, że go przezywał: tyś jest złodziej.

Gdy się wymówili, zgodzili się na ten sposób, że Blasius Gomoluch się obowiązał kosztą ponosić.

przeczytano – zadowolniono i podpisano

xxx Blasius Gomoluch, xxx Jacob Szpalek

a – u – s.

Martin

Cop.

1. Für 2 Vorladungen 5 Sgr.

Für bestell. 1 Sgr.

6 Sgr.

[nr 1321] p. 61 spr. 61 (1859)

Spisano na Mischlinie dn. 10^{tego} Grudnia 1859.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie obaj zdatni:

1. Sophia zamężniała Vincent Bryłka z Gajdow¹⁶⁸³.

2. Barbara zamężniała Lorenz Puzik z wielk. Staniszcz.

Pierwsza skarżyła przeciw drugiej, że ją przezywała „ty świnió” etc.

Jak się obie części wymówiły, zgodził ich sędzca pojednawczy na ten sposób, że kosztą na połowę ponosić się obowiązali.

¹⁶⁸³ Gajdy, Gajden – przysiółek wsi Główny w powiecie lublinieckim.

przeczytano – zadowolniono – podpisano.

xxx Sophie Bryłka, xxx Barbara Puzik, Lorenz Puzik

a – u – s.

Martin, Sch.

Cop.

1. für 2 Vorl. 5 Sgr.

2. bestellgeld 2 Sgr. 6 pf.

7 - 6.

[nr 1322] p. 63 spr. 63 (1859)

Spisano w wielkich Staniszczach dn. 20. Listopada 1859.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie obaj zdatni

1. Karczmarz Fabian Mai

2. wdowa Josepha Szklorz

3. Poręcznik Blasius Gomoluch.

Pierwszy żądał, aby ta Josepha Szklorz wypowiedziała, kiedy mu dług w wysokości 47 tal. i 15 czeskich za wybrany towar zapłacić chce. Josepha Szklorz wypowiada, jak następuje:

„Jest prawda, jestem Majowi za wybrany towar tyle dłużna, t. j. dług w wysokości 47 talarów 15 czeskich, i obowiązuję się ten dług w następujących terminach zapłacić: na pierwszego Grudnia t. r. 8 talarów, na pierwszego Stycznia 1860 8 tal., na pierwszego Lutego 1860 8 talarów, na pierwszego kwietnia 1860 8 tal., na pierwszego Sierpnia 1860 8 tal., a na pierwszego Października 1860. 7. tal. 15 czeskich. Gdybym zaś jednego terminu nie trzymała, to Mai jest upoważniony na cały dług eksekucją żądać”.

przeczytano zadowolniono – podpisano

xxx Josepha Szklorz, Błażek Gomoluch, Unterkr. Zeuge, F. Mai

a – u – s.

Ausfert. den 27. 12. 59 für Mai

Martin

[nr 1323] p. 64 spr. 64 (1860)

Spisano Miszlina, dn. 4^{tego} Lutego 1860.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie obaj zdatni.

1. komornik Peter Kossok

2. Parobek Robert Kolloch,

obaj tu ztąd.

Pierwszy skarżył przeciw drugiego, iż mu psa zastrzelił.

Gdy się wymówili, zgodził ich sędzca na ten sposób, że Kolloch się obowiązwał 10 czeskich za psa zapłacić i kosztą ponosić, a to skarżycielowi na 6^{tego} t. m.

Przeczytano, zadowolniono i podpisano.

Robert Kolloch, xxx Peter Kossok

a – u – s

Martin

Cop.

1. Für 2 Vorladungen 5 Sgr.

Ausfert. am 8. 2. 60.

[nr 1324] p. 65 spr. 65 (1860)

Spisano Miszlina, dnia 28^{tego} Lutego 1860.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie obaj zdatni

1. Katan [?] Roth z Collonowskiego

2. Franz Moy.

Pierwszy żądał od drugiego, aby wypowiedział, kiedy mu dług w wysokości 4 tal. zapłacić chce. Franz Moy powiada, jak następuje: „jest prawda, jestem Rotowi dłużen za skórą 4 tal. i obowiązuję się ten dług na 1^{szego} Marca t. r. zapłacić. Jeżelibym zaś terminu zapłacenia nie trzymał, to jest Roth upoważniony eksekucję żądać”.

Przeczytano, zadowolniono – i podpisano.

Franz Moy

a – u – s.

Martin

Cop.

für eine Vorladung 2 – 6.

am 29^{ten} Ausf.

[nr 1325] p. 66 spr. 66 (1860)

Spisano Mischlina, dn. 28. Marca 1860.

Stawili się dzisiaj znani i do rozkładu w polskiej mowie obaj zdatni

1. komornik Christ. Kotysch, 24 Jahre alt

2. Josepha z. Johann Lorek z mężem.

Pierwszy skarżył przeciw drugo, że go 21. t. m. przed świadkami posądzała, że on pieniądze męża jej wziął.

Gdy się wymówili, zgodził i sędzca poj. na ten sposób, że Josepha z. J. Lorek się obowiązała 10 czesk. do kościelnej kassy w wielk. Staniszczach zapłacić i koszta ponosić.

Przeczytano, zadowolniono i podpisano.

xxx Christ. Kotysch, xxx Josepha Lorek, Johann Lorek

a – u – s

Martin

Cop.

1. für 2 Vorl. 5 Sgr.

2. bestellgeld 1 Sgr.

6 Sgr.

[nr 1326] p. 68¹⁶⁸⁴ (1860)

Spisano Mischlina, dn. 3^{ego} Kwietnia 1860.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie zdatni:

1. Maciek Czok i żona jego

2. Christ. Kotysz tu ztąd.

Pierwsza skarżyła z mężem swoim przeciw Christ. Kotyscha, że on ją posądzał, jakby stracone pieniądze była zataiła.

Gdy się wymówili, pogodził i sędzca pojednawczy na ten sposób, że Maciek Czok z żoną jego koszta ponoszą.

przeczytano – zadowolniono – i podpisano.

xxx Maciek Czok, xxx Mariana Czok, xxx Christian Kotysz

a – u – s.

Martin, Schiedsmann

Cop.

für 2 Vorl. 5 Sgr.

[nr 1327] p. 69¹⁶⁸⁵ (1860)

Spisano Mischlina, dn. 3^{cim} Kwietnia 1860.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie zdatni:

1. Chr. Kotysz

2. haupnik Jan Lorek tu ztąd.

Pierwszy skarżył przeciw drugiemu, że tenże go złodziejem sądził.

Zgoda na ten sposób zawarta, że Lorek się obowiązuje Kotyszowi koszta zapłacić.

przeczytano – zadowolniono – podpisano.

Johann Lorek, xxx Christ. Kotysz

a – u – s

¹⁶⁸⁴ Brak numeru sprawy: 68.

¹⁶⁸⁵ Brak numeru sprawy: 69.

Martin, Schiedsmann

Cop.

für 2 Vorl. 5 Sgr.

für¹⁶⁸⁶

[nr 1328] p. 71 spr. 71 (1860)

Spisano Mischlina, dn. 11^{tego} Kwietnia 1860.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie obaj zdatni:

1. Joseph Sak, obaj tu ztąd.

2. Louis Wienskowitz

Drugi skarżył przeciw pierwszemu, że on powiedział 10. t. m. przed świadkami, że go tenże ocyganił. Gdy się wymowili, zgodził ich sędzca pojednawczy na ten sposób, że się Sak obowiązał 15 czeskich do do¹⁶⁸⁷ kościelnej kassy zapłacić i koszta ponosić.

przeczytano, zadowolniono – podpisano.

L. Wienskowitz, xxx Joseph Sak

a – u – s

Martin

Cop.

für 2 Vorladungen 5 Sgr.

[nr 1329] p. 72 spr. 72 (1860)

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie obaj zdatni:

1. koloniok Joseph Wytzka

2. Johann Kaczmarczyk, kowal, 25 lat stary,

obaj tu ztąd.

Pierwszy skarżył na przeciw drugiego, że m¹⁶⁸⁸ za pół roku kwater i kuszt jest dłużeń, i żąda od tegoż Kaczmarczyka talar na tydzień.

Kaczmarczyk się nie zapiera, że był u Wytzki pół roku i używał u tegoż kwater i kuszt, i że tenże jest dłużeń, a obowiązuje się co miesiąc 2 talary zapłacić i koszta ponosić. Ten dług, który 25 czeskich płacąc na tydzień, za ten czas wynosi 20 talarów będzie obskarżony po 2 talary co miesiąc za sobą postępujące miesiące płacić.

a.¹⁶⁸⁹

W. Joseph Wytzka

Der p. Kaczmarczyk verweigerte nachträglich die Unterschrift.

Cop.

f. 2 Vorl. 5 Sgr.

[nr 1330] p. 74 spr. 74 (1860)

Spisano Mischlina, dn. 1^{szego} Moja 1860.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie obaj zdatni:

1. Komornik Thomas Bulka

2. Johanna zamężniata Joseph Mytzka.

Pierwszy skarżył przeciw drugiej, że onegoż i jego żona rozmaicie przeżywała.

Na dzisiajszym terminie się wymowili i zgodził ich sędzca poj. na ten sposób, że Johanna zam. Mytzka koszta ponosić się obowiązała.

przeczytano, zadowolniono – podpisano.

xxx Johanna Mytzka, xxx Thomasz Bulka

a – u – s

Martin

Cop.

¹⁶⁸⁶ Zapis przerwany.

¹⁶⁸⁷ Tak w rękopisie.

¹⁶⁸⁸ Mu.

¹⁶⁸⁹ Prawdopodobnie miało być: a – u – s.

1. für 2 Vorl. 5 Sgr.
2. für - 2 Sgr. 6 pf.

wie vorstehen.

[nr 1331] p. 75 spr. 75 (1860)

Spisano Miszlina, dn. 20^{tego} Maja 1860.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie zdatni

1. Nadleśny Joseph Kirsch

2. haupnik Christ. Piecuch

Pierwszy skarżył przeciw drugiego, że tenże psa nie daje uwiązać, także jego pasterkę, małe dziecko, ugryz. Gdy się wymówili, zgodził i sędzca pojednawczy na ten sposób, że Christ. Piecuch się obowiązał 10 czesk. kary do szkolné kassy zapłacić i kosztą ponosić.

Przeczytano – zadowolniono – i podpisano.

Piecuch, Kirsch

a – u – s.

Martin, Schiedsmann

Cop.

1. für 2 Vorl. 5 Sgr.

[nr 1332] p. 78 spr. 78 (1860)

Spisano, Wielkie Staniszczce, dn. 16^{tego} Sierpnia 1860.

Stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie obaj zdatni

1. Carl, syn wycuźnika Albert Bednorz, 24 lat stary

2. Zagrodnik Maciej Bednorz,

obaj tu ztąd.

Carl Bednorz skarżył, że go Maciej Bednorz 11^{tego} t. m. przez bicie skaliczył. Drugi zaś się nie zapiera tego. Założona zgoda od podpisanego sędzcy pojednawczego miała swój skutek. Maciek Bednorz się obowiązał wszystkie kosztą ponosić.

Przeczytano, zadowolniono – podpisano.

Matyias Bednorz, Carl Bednorz

a – u – s.

Martin

Cop.

1. für 2 Vorl. 5 Sgr.
2. bestellgeld 1 „

6 Sgr.

[nr 1333] p. 79 spr. 79 (1860)

Spisano Wielk. Staniszczce, dn. 16^{tego} Sierpnia 1860.

Stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie zdatni

1. Zagrodnik Maciej Bednorz

2. haupnik Jakob Klitza,

obaj tu ztąd.

Haupnik Jakob Klitza skarżył przeciw Macieja Bednorz, że go ten 11^{tego} t. m. uchwycił, obiał i pokaliczył. Gdy się obaj wzajemnie wymówili, przywiódł ich sędzca pojednawczy do dobrowolnej zgody między sobą.

Obskarzony się obowiązał wszystkie kosztą ponosić.

Przeczytano – zadowolniono i podpisano.

Matyias Bednorz, xxx Jacob Klitza

a – u – s.

Martin

Cop.

1. Für 2 Vorladungen 5 Sgr.

2. bestellgeld 1

Su. 6 Sgr.

[nr 1334] p. 82 spr. 82 (1860)

Spisano w Wielkich Staniszczech dn. 16. Sierpnia 1860.

Stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie obaj zdatni

1. Carl, syn wycusznika Albert Bednorz, 24 lat stary

2. Zagrodnik Maciej Bednorz,

obaj tu ztąd.

Carl Bednarz skarżył, że go obskarżony 11^{tego} t. m. przez bicie skaliczył. Drugi zaś się nie zapiera tego. Założona zgoda od podpisanego sędzce pojednawczego miała swój skutek. Maciek Bednorz się obo-
wiązał wszystkie koszta ponosić.

Przeczytano, zadowolniono, podpisano

Matyas Bednorz, Carl Bednorz

a – u – s

Martin

Cop.

1. Für 2 Vorladungen 5 Sgr.

2. an bestellgeld 1 Sgr.

Summa 6 Sgr.

[nr 1335] p. 83 spr. 83 (1860)

Spisano w Wielkich Staniszczech, dn. 16. Sierpnia 1860.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie obaj zdatni

1. Zagrodnik Maciek Bednorz

2. haupnik Jacob Klitza,

obaj tu ztąd.

Haupnik Jacob Klitza skarżył przeciw Macieja Bednorza, że go ten 11^{tego} t. m. uchwycił, obił i po-
kaliczył. Gdy się obaj wzajemnie wymówili, przywiódł ich sędzca pojednawczy¹⁶⁹⁰ do dobrowolnej
zgody między sobą. Obskarżony się obowiązał wszystkie koszta ponosić.

Przeczytano, zadowolniono i podpisano.

Matyjas Bednorz, xxx Jacob Klitza

Cop.

1. Für 2 Vorl. 5 Sgr.

2. bestellgeld 1 Sgr.

6 Sgr.

[nr 1336] p. 84 spr. 84 (1860)

Spisano Wielkie Staniszczech, dn. 14. Października 1860.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie obaj zdatni

1. Haupnik Urban Waclawczyk

2. Zagrodnik Józef Schostok,

obaj tu ztąd.

Pierwszy skarżył przeciw drugiego, że go on 30^{tego} p. m. przezywał: Ślimokiem, szpotłokiem. Gdy się
wymówili, zgodził ich sędzca poj. na ten sposób, że obskarżony się obowiązał koszta ponosić. Żgo-
dzili się wzajemnie.

Przeczytano – zadowolniono – podpisano

xxx Urban Waclawczyk, Jozef Szostok

a – u – s.

Cop.

¹⁶⁹⁰ Pojednawczy.

1. Für 2 Vorl. 5 Sgr.**[nr 1337]** p. 85 spr. 85 (1860)

Spisano w Wielk. Staniszczach dn. 14. Października 1860.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie obaj zdatni

1. Susanna z. Kwaśny

2. Haupnik Franz Maniera,

obaj tu ztąd.

Pierwsza skarżyła przeciw drugiego, że jego krowa zrobiła w jej kapuście szkoda.

Gdy się wymówili, zgodził ich sędzca pojednawczy na ten sposób, że się obskarżony obowiązał koszta zapłacić i Susanny z. Kwaśny 5 czesk. za szkoda zaraz zapłacić.

przeczytano – zadowolniono – podpisano.

xxx Franz Maniera, xxx Susanna Kwaśny

a – u – s

Martin

Cop.

1. Für 2 Vorl. 5 Sgr.

2.¹⁶⁹¹**[nr 1338]** p. 88 spr. 88 (1860)

Spisano Miszlina, dn. 26. Października, 1860.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie zdatni

1. Hutnik Matusz Zmieszkoł z Renarskiego¹⁶⁹².2. Haupnik Lorenz Filla z Wielkich Stanisz¹⁶⁹³

3. Zolleinneher Louis Wienskowitz tu ztąd.

Pierwszy skarżył naprzeciw Louis Wienskowitz, że on ich 14. t. m. ubił i poszarpał.

Obskarżony się tego nie zapiera. Gdy się między sobą wymówili, przywiódł ich pojednacz do zgody na ten sposób, że się obskarżony obowiązał koszta ponosić i Lorencowi Filli 5 Sgr. za smuda zapłacić.

przeczytano – zadowolniono i podpisano.

Wienskowitz, Lorenz Fiell, Matus Zmieszkoł

a – u – s.

Martin

Cop.

1. für 3 Vorladungen 7 Sgr. 6 pf.

2. bestellgeld 2 Sgr.

 9 Sgr. 6 pf.
[nr 1339] p. 90 spr. 90 (1860)

Spisano, Wielkie Staniszczce, dn. 28 Października 1860.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie obaj zdatni.

1. haupnik Blasius Joszko

2. haupnik Martin Korrek,

obaj z Spóroka.

Pierwszy skarżył przeciw drugiemu, że jego bydło mu szkoda zrobiło w kapuście. Gdy się wymówili, zgodził ich sędzca poj. na ten sposób, że się obskarżony obowiązał skarżycielowi 15 czeskich zapłacić i koszta ponosić.

Przeczytano, zadowolniono i podpisano.

xxx Blasius Joszko, xxx Martin Korrek, S. Angres

a – u – s

Martin

¹⁶⁹¹ Zapis przerwany.¹⁶⁹² Renardskiego.¹⁶⁹³ Staniszcz.

Cop.

1. Für 2 Vorl. 5 Sgr.
2. - bestellgeld 2 Sgr. 6 pf.

7 - 6 pf.

K. Verkl.

[nr 1340] p. 91 spr. 91 (1860)

Spisano Wielkie Staniszcze, dn. 28. Października 1860.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie obaj zdatni.

1. Albert Michalski
2. Kaczmarz Maciek Bednorz.

Pierwszy skarżył na przeciw drugiego, że mu jego bydło zrobiło szkoda.

Gdy sobie pomówili, zgodzili się i p. Bednorz się obowiązał mu za ta szkoda 2 spnopki¹⁶⁹⁴ słomy dać.

przeczytano, zadowolniono i podpisano.

Matyias Bednorz

a – u – s

Martin

Cop.

1. Für 2 Vorl. 5 Sgr.

K. Kl.

[nr 1341] p. 92 spr. 92 (1860)

Stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie obaj zdatni:

1. Leśny Joseph Kirsch tu ztąd.
2. hutnik Bernhard Spalek z Renardskiego.

Pierwszy skarżył przeciw Bernharda Spalek, że mu jego syn Franz przy pasieniu krów w lesie liczna część sideł zniszczył. Bernh. Spalek i syn jego Franz się tego niezapierają. Gdy się skarżyciel i obskarżony wymówili, zgodzili się na ten sposób, że się Bernh. Spalek obowiązał, aż do 14ciu dni od dzisiaj 5 kóp sideł na ptaki zrobić i koszta ponosić.

przeczytano – zadowolniono¹⁶⁹⁵ i podpisano

Bernat Spalek, Kirsch

a – u – s

Martin

Cop.

1. Für 2 Vorladungen 5 Sgr.

Verkl. K.

[nr 1342] p. 93 spr. 93 (1860)

Spisano Miszlina, dn. 11. Listopada 1860.

Dzisiaj stawili się znani i¹⁶⁹⁶ rozkładu w polskiej mowie obaj zdatni

1. Komornik Jacob Kossok
2. haupnik Thomas Kolodziej,

obaj tu ztąd.

Pierwszy skarżył przeciw drugiego, że mu jego bydło z paśło koziołek.

Gdy się obaj wzajemnie wymówili, zgodzili się na ten sposób, że się obskarżony obowiązał 18^{tego} t. m. Kossokowi za szkodę przez bydło uczynioną 1 tal. 10 czeskich zapłacić i koszta tegoż samego dnia ponosić.

przeczytano – zadowoln. – i podpisano

xxx Jacob Kossok, Thomas Kolodziej

a – u – s

¹⁶⁹⁴ Snopki.

¹⁶⁹⁵ Błądnie zam. zadowolniono.

¹⁶⁹⁶ Brak wyrazu: do.

Martin, Schiedsmann

Cop.

1. Für 2 Vorl. 5 Sgr.

Verkl. Kost.

[nr 1343] p. 96¹⁶⁹⁷ (1860)

Spisano Miszlina, dn. 21. Listopada 1860.

Stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie obaj zdatni:

1. Thom. Kolodziej, haupnik

2. Kossok Jacob, komornik tu ztąd.

Pierwszy skarżył przeciw Kossoku, że jego gęsi mu zrobiły szkodę na życie.

Gdy się obaj wymowili, zgodził i sędzca pojednawczy, tak że to skarżyciel obskarżonemu darował.

Przeczytano – zadowolnion – podpisano.

Thomas Kolodziej

Cop.

1. für 2 Vorladungen 5 Sgr.

[nr 1344] p. 97 spr. 97 (1860)

Spisano Miszlina dn. 24. Listopada 1860.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie wszyscy zdatni.

1. Służąca Francka Czok

2. matka jój, wdowa Margaretha Czok z M. Staniszcz

3. wycuszniczka Anna Bok z Carmerau.

Służąca Francka Czok i matka jój skarżyły na przeciw Anny Bock, że pierwszój Francce Czok, która u niej służyła, jeszcze myta dłużna 1 tal. 13 czeskich 9 fen.

Obskarżona powiada na dzisiejszym terminie przed pojednawczym, że jest prawda: dłużuję jeszcze Franzce Czok tę sumę od 1 tal. 13 czeskich i 9 fen. myto i obowiązuję się ten sumę skarżycielce zapłacić na 2 Grudnia tego roku i kosztą ponoszę.

xxx Anna Bock, xxx Francka Czok, xxx Margaretha Czok

a – u – s

Martin, Schm.

Cop.

für 2 Vorladungen 5 Sgr.

[nr 1345] p. 100 spr. 100 (1861)

1861.

Verhandelt, Gr. Stanisch, den 1. Januar 1861.

Stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie zdatni:

1. Ceglarz Carl Ertel

2. Szołtys Lorenz Puzik, obaj tu z tąd.

Pierwszy skarżył przeciw drugiego, że on go 1 Grudnia w kaczmie uchwycił i parę razy ręką częścią w gębę i głowę piznył.

Obskarżony się tego nie zapiera. Gdy się zaś na dzisiajszym terminie wymowili, godził ich pojednawcz.

Szołys¹⁶⁹⁸ Puzik się obowiązał kosztą ponosić; tak się zgoda między Niemi stała.

przeczytano, zadowolniono – i podpisano.

Lorenz Puzik, Scholz, xxx Carl Ertel, Unterschriftszeuge Kirsch

Cop.

1. für 2 Vorl. 5 Sgr.

Kl. K.

¹⁶⁹⁷ Brak numeru sprawy: 96.

¹⁶⁹⁸ Sołtys.

[nr 1346] p. 102 spr. 102 (1861)

Spisano Miszlina, dn. 21. Stycznia 1861.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiéj mowie wymagający:

1. Zagrodnik Johann Kutz z Thurzy
2. Koloniok Joseph Sak tu ztąd.

Zagrodnik p. Kutz się pyta p. Saka, kiedy mu dług według wystawionego szultszajnu w wysokości 50 talarów, t. j. pięćdziesiąt talarów, zapłacić chce.

Koloniok Sak Joseph zaś powiada jak następuje: prauada jest – jak też mój Kutzowi wystawiony szultszajn powiada – że temuże jestem dłużen Sumę od pięćdziesiąt talarów; i obowiązuję się tenże dług Janowi Kutz na 4^{tego} Lutego tego roku zapłacić i koszta ponoszę. Jeżelibym zaś terminu zapłacenia tej sumy od pięćdziesiąt tal. nie trzymał, to p. Kutz jest natychmiast upoważniony egzekucyę natąże sumę żądać.

przeczytano – zadowolniono i podpisano.

xxx Joseph Sak, Johann Kutz

Cop.

1. für 2 Vorl. 5 Sgr.
2. bestellgeld 2 Sgr.

7 Sgr.

[nr 1347] p. 103 spr. 103 (1861)

Spisano Miszlina, dn. 29^{ten} Lutego 1861.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiéj mowie wymagający:

1. kolonista Johann Lorek
2. kolonista Johann Kaczmarczyk,

obaj tu ztąd i z osoby znajomi.

Pierwszy żąda, aby p. Kaczmarczyk wypowiedział, kiedy mu dług od 5 talarów, którą sumę mu on pożyczał, zapłacić chce.

p. Kaczmarczyk wypowiada, jak następuje: „jest prawda, jestem kolonistowi Janowi Lorek 5 talarów, które mi ten w Czerwcu roku 1860 pożyczał, dłużen, i obowiązuję się mu ten dług w następujących terminach zapłacić: 4^{tego} Marca t. r. 2 talary i 15 czeskich, a 28 Marca tego roku zaś 2 talary 15 czeskich i koszta ponoszę. Jeżelibym zaś jednego terminu zapłacenia nie trzymał, to p. Lorek jest upoważniony na cały dług egzekucyę żądać.

przeczytano, zadowolniono i podpisano.

Kaczmarczyk, xxx Johann Lorek

a – u – s

Martin

Cop.

für 2 Vorl. 5 Sgr.

[nr 1348] p. 105 spr. 105 (1861)

Spisano Miszlina, dnia 6^{tego} Czerwca 1861.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiéj mowie zdadni:

1. wdowa Barbara Konietzko z małych Staniszczy
2. Catharina, córka jej
3. Franzka zamężniła Pissulski

Pierwsza skarżyła, że Franzka Pissulski jej córce Catharzinie, która u niej służyła, myta zapłacić nie chce. Catharina z matką jej żądają, aby p. Pissulski wypowiedziała, kiedy jej myto w wysokości 2 talarów 5 czeskich zapłaci, hustka, zapaska a kapla, której rzeczy jęj przy mycie obiecała, jęj daje.

Gdy się wymówiły, zgodził ich sędzca pojednawczy. Oskarżona się obowiązuję na 24^{tego} t. m. Catharinie Koniecko zapłacić 2 tal. zapłacić i hustka, i kapla podarować, i koszta ponosić.

Przeczytano – zadowolniono i podpisano.

+++ Barbara Konietzko, xxx Catharina Konietzko, xxx Francka Pissulski

a – u – s

Martin

Cop.

[nr 1349] p. 106 spr. 106 (1861)

Abschrift

Spisano Wielkie Staniszcze, dn. 28. Kwietnia 1861.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie zdadni:

1. Kaczmarz Simon Angress

2. kurzak Joseph Strzelczyk,

obaj tu ztąd.

Pierwszy pyta się Strzelczyka, kiedy mu dług w wysokości od 5 tal. 12 czesk. i 9 fenigów za trunk i żywność zapłacić chce.

Obskarżony wypowiada, jak następuje: „jest prawda, jestem Angressowi dłużeń 5 tal. 12 czesk. i 9 fen., i obowiązuję się ten dług w następujących terminach zapłacić: pierwszego Maja t. r. 1 tal. i 24 czesk., pierwszego Czerwca t. r. 1 tal. i 24 czesk., pierwszego Lipca t. r. 1 tal. 24 czesk. i 9 fen., i koszta ponoszę. Jakbym zaś jednego terminu zapłacenia nie trzymał, to Angress upoważniony na cały dług Eksekucją żądać”.

przeczytano – zadowolniono i podpisano

Joseph Strzelczyk, S. Angress

a – u – s.

Cop.

für 1 Vorl. 2 – 6.

original extra

[nr 1350] p. 107 spr. 107 (1861)

Abschrift

Spisano Wielkie Staniszcze, dn. 28^{ten} Kwietnia 1861.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie zdadni:

1. Zagrodnik Benjamin Sklorz

2. Zagrodnik Joseph Kampa,

obaj tu ztąd.

Pierwszy skarżył przeciw drugiego, że on mu zrobił szkodę na jego łące.

Zagrodnik Joseph Kampa zaś z żoną swoją przeciwnie na skarżyciela skarżyli.

Po wzajemnem wymówieniu przywiód ich pojednacz do zgody. Zagrodnik Joseph Kampa zapłacił wszystkie od skarżyciela uczynione koszta i wypowiedziały obie części, iż teraz nic między sobą nie mają, i skarżyć jeden drugiego wtęj rzeczy nie będzie.

przeczytano – zadowolniono i podpisano.

Benjamin Sklorz, Joseph Kampa

Cop.

1. für 2 Vorl. 5 Sgr.

original extra

[nr 1351] p. 112 spr. 112 (1861)

Spisano, Miszlina, dn. 31. Maja 1861.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie zdadni:

1. komornik Simon Bartodziej

2. Barbara zam. Jacob Gaidzik,

wszyscy z wielk. Staniszc.

Pierwszy skarżył przeciw drugiej, że ona go miała fałszywie posądzić. Obskarżona wypowiada, że to się tak rzecz nie ma, i zapiera się, że to powiedziała. Jak się wystawiło według wymówienia, zdaje się, cała rzecz być zmyśleniem innych. Pojed. zgodził obie części – i płacą koszta na połowę.

przeczytano, zadowol. – podpisano

Simon Bartodziej, xxx Barbara, zam. Jacob Gaidzik

[podpis nieczytelny] Unterkreuzungszeuge

a – u – s

Martin

Cop.

1. für 2 Vorl. 5 Sgr.

[nr 1352] p. 113 spr. 113 (1861)

Spisano Mischlina, dn. 31. Maja 1861.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie obaj zdatni:

1. Johann Kolloch z Małych Staniszczy

2. Kolonisty Joseph Sak tu ztąd.

Pierwszy skarżył przeciw drugiemu, że on go uchwycił i kilka razy sztuchnął.

Gdy się na dzisiejszym terminie wymówili, zgodził ich poj. tym sposobem, że się p. Sak obowiązał p. Kolloch 5 czesk. za jego zmuda zapłacić i koszta ponosić. Za zmuda 5 czeskich zapłaci Sak Kollochowi na 9^{ten} Czerwca t. r.

Przeczytano, zadowolnion. – podpisano

xxx Joseph Sak, xxx Johann Kolloch

Cop.

1. für 2 Vorl. 5 Sgr.

[nr 1353] p. 114¹⁶⁹⁹ (1861)

Abschrift

Spisano, Wielkie Staniszczy, dn. 9^{ten} Czerwca 1861.

Dzisiejszego dnia stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie zdatni.

1. Siadłok Valentin Bartodziej

2. Blasius Gomoluch,

obaj tu ztąd.

Siadłok Valentin Bartodziej skarżył przeciw Gomolucha, że go ten 3^{ciego} t. m. przezywał: „ty łysy psie – ty kłaku” i chciał go uchwycić.

W dzisiejszym terminie wymówili się obaj; w kroczywszy pojednacz w tej rzeczy, zgodził ich obuch. Obskarżony obowiązuje się na 22^{tego} t. m. skarżycielowi 20 czesk. zapłacić za jego zmuda i koszta zaraz ponosi.

Przeczytano – zadowolniono – podpisano

a – u – s

Martin

Cop.

1. für 2 Vorl. 5 Sgr.

2. bestellgeld 1 Sgr.

6 Sgr.

orig. extra

Ausfert. am 21. September für Bartodziej.

[nr 1354] p. 115 spr. 115 (1861)

Spisano Mischlina, dn. 11. Czerwca 1861.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie zdatni:

1. Hauptnik Christian Piecuch

2. komornik Franz Pissulski,

obaj tu ztąd.

Pierwszy skarżył przeciw drugiemu, że jego krowa wżycze swoim potrafił.

Gdy się wymówili, zgodził ich pojednacz na dzisiejszym terminie. Obskarżony Franz Pissulski wypowiada: ja płacę p. Piecuchowi za to, że krowa moja była w jego życie i tam szkodę zrobiła, na 1^{szego} sierpnia 20 czeskich, i koszta ponoszę. Jeże li Terminu zapłacenia nie trzymał, to upoważniony eksekucją żądać.

przeczytano – zadowolniono – podpisano.

Piecuch, Pissulski

a – u – s.

Martin

Cop.

1. Für 2 Vorladungen 5 Sgr.

¹⁶⁹⁹ Brak numeru sprawy: 114.

2. Bestellgeld „ - 6 pf.

5 - 6 pf.

[nr 1355] p. 116 spr. 116 (1861)

Spisano Mischlina, dn. 24. Czerwca 1861.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie zdatni:

1. kolonista Johann Felix

2. - Johann Kaczmarzyk,
tu ztąd.

Pierwszy skarżył przeciw drugiemu, że jego pasterz paś 21 t. m. 5cioro kawałków bydła na łące skarżyciela. W dzisiejszym terminie się wymówili i zgodzili się przed pojednaczym. Obskarżony wypowiada jak następuje: ja płacę Skarżycielowi 1 talarek za szkoda, którą moje bydło na jego łące uczyniło, a to na 8 Lipca tego roku i koszta ponoszę. Jeżeli zaś terminu zapłacenja nie dotrzymam, to skarżyciel upoważniony eksecucją żądać.

Przeczytano, zadowolniono i podpisano.

Kaczmarczyk, xxx Johann Felix

a - u - s

Martin

Cop.

1. Für 2 Vorl. 5 Sgr.

2. für¹⁷⁰⁰

[nr 1356] p. 117 spr. 117 (1861)

Spisano, Myszlina, dn. 27. Lipca 1861.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie zdatni.

1. komornik, kowol Thomas Bulka

2. kowol Alexander Tomasek.

Pierwszy skarżył przeciw drugiemu, że on temuże na sprzedaż oddał 121 funt. gwoździ; i podług zmówienia miał obskarżony, który się nie zapiera, że wymieniona suma gwoździ od skarżyciela odebrał, po 7 piętaków funt sprzedać, co też się obowiązał. Lecz on tylko na odwrót dał skarżycielowi 6 tal. za sprzedane object, co sumy nie dosięgało. Za to obskarżony dzisiejszego dnia w terminie, gdy się wymówili, zgodzili się przed pojednaczym. Obskarżony wypowiada: ja się obowiązuję skarżycielowi jeszcze talar zapłacić - a to zaraz, i koszta ponoszę.

przeczytano - zadowolniono - podpisano

xxx Thomas Bulka, Alexander Tomasek

a - u - s

Martin

Cop.

1. für 2 Vor. 5 Sgr.

2. Bestellgeld 1 Sgr.

6.

[nr 1357] p. 118¹⁷⁰¹ (1861)

Spisano, Mischlina, dn. 20^{tego} Października 1861.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie zdatni

1. komornik Matusz Felix

2. Joseph Bohsek obaj tu ztąd.

Joseph Bohsek skarżył naprzeciw p. Felixa, że tenże mu dłużeń 11 tal., czego się obskarżony nie zapiera. Skarżyciel się go pyta, aby wypowiedział, kiedy mu ten dług od 11 tal. zapłacić chce. p. Franz wypowiada, jak następuje: „Jest prawda, jestem Jos. Bohsek 11 tal. dłużeń i obowiązuję się ten dług

¹⁷⁰⁰ Zapis przerwany.

¹⁷⁰¹ Brak numeru sprawy: 118.

w następujących terminach zapłacić: 20^{ten} Listopada t. r. 5 tal. 15 czesk., a 20^{ten} Grudnia t. r. 5 tal. i 15 czeskich, i koszta ponoszę. Jeżelibym zaś jednego terminu zapłacenia nie trzymał, to p. Bohsek jest upoważniony na cały dług sekucją żądać”.

przeczytano zadowolniono – podpisano

Josef Bossek, Matis Felix

a – u – s

Martin

Cop.

für 2 Vorl. 5 Sgr.

Abschrift für Bohsek am 2^{ten} Januar 1862.

[nr 1358] p. 121 spr. 121 (1861)

Spisano Mischline, dnia 31. Października 1861.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie zdadni:

1. Kolonista Blasius Dyllong

2. Kolonista Simon Felix.

Pierwszy p. Dyllong skarżył na przeciw Felixa, że tegoż było 9 kawałków¹⁷⁰² na swoi łące potrafił¹⁷⁰³ pasione przez jego pastuchy, Valentin Kruppa i Franz Felix. W dzisiejszym terminie wypowiada obskarżony, że on się chce z skarżycielem zgodzić, i obowiązuje się natychmiast za tę szkodę, które było jego na łące skarżyciela uczyniało, 2 tal. 7 – 6 pf. temuże zapłacić; a to na 1^{sze}go Grudnia t. r., a obowiązuje się koszta ponosić. Jeżeliby zaś p. Felix terminu zapłacenia téj sumy od 2 tal. 7 czesk. 6 pf. nie trzymał, to p. Dyllong jest upoważniony eksecucie zędać.

przeczytano – zadowolniono – podpisano.

Simon Felix, xxx Blasius Dyllong

Cop.

1. für 2 Vorl. 5 Sgr.

2. Botenl. - 6 pf.

5 - 6 pf.

[nr 1359] p. 122 spr. 122 (1861)

Spisano Mysłina, dn. 2. Listopada 1861.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie zdadni:

1. kolonista Franz Petermann

2. haupnik Thomas Kolodziej,

obaj tu ztąd.

Pierwszy skarżył na przeciw Thomas Kolodziej, że on jego było potrafił na swoim polu. Obskarżony się tego nie zapiera i jest gotów się z skarżycielem zgodzić – według téj zgody obowiązuje się obskarżony skarżycielowi Franz Petermann 10 czeskich zapłacić, a to na 1^{sze}go Grudnia t. r., i koszta ponosić także się obowiązuje.

Przeczytano, zadowolniono i podpisano.

Thomas Kolodziej, Franz Petermann

a – u – s.

Cop.

1. für 2 Vorl. 5 Sgr.

2. - -

[nr 1360] p. 125 spr. 125 (1861)

Spisano Mischlina, dn. 10^{tego} Grudnia 1861.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie¹⁷⁰⁴:

1. haupnik Franz Czok

¹⁷⁰² ‘sztuk’.

¹⁷⁰³ ‘przyłapał’.

¹⁷⁰⁴ Brak wyrazu: zdadni.

2. bahnwärter Johann Świeca, obaj z Wiekich¹⁷⁰⁵ Staniszczy i przy rozumie.

Bahnwärter Johann Świeca skarżył na przeciw Franza Czok, że go ten 17^{tego} p. m. napomniął: „tożes mi dłużeń 12 czeskich a zapłacić mi” i że sztuchnył go. Oskarżony się tego nie zapiera i wypowiada, że się chce z Skarżycielem zgodzić. Pojednaczy ich przyprowadził do zgody i oskarżony się obowiązkuje koszta wszystkie ponosić, skarżycielowi za zmuda 15 czeskich i jeden talar piętnaście czeskich do szkolnej kassy tutajszej zapłacić.

przeczytano, zadowolniono i podpisano.

Franz Czok, Johan Schwietza

a – u – s

Martin

Cop.

1. für 2 Vorl. 5 Sgr.

[nr 1361] p. 127 spr. 121¹⁷⁰⁶ (1862)

Spisano Miszlina, dn. 5^{tego} Lutego 1862.

Dzisiaj stawili się przed podpisaniem pojednaczym:

1. haupnik Franz Dudek

2. komornik Urban Piecuch,

obaj z Wielkich Staniszczy i znani z osoby.

Pierwszy skarżył przeciw drugiego, że tenże go 12^{tego} przesł. miesiąca przeżywał: „ty kłaku, wichłaczu”.

Do ustnej rozmowy i ugody na dzisiejszy dzień termin zaorzony¹⁷⁰⁷, na którym się skarżyciel z oskarżonym wymówili i się zgodzili jak następuje: Oskarżony Urban Piecuch wypowiada: „Ja się obowiązuję koszta ponosić i Dudkowi za drogę do pojednacza na termin 10 czeskich, a to zaraz zapłacić”.

przeczytano, zadowolniono – podpisano

xxx Urban Piecuch, Franz Dudek

Cop.

1. für 2 Vorl. 5 Sgr.

[nr 1362] p. 128¹⁷⁰⁸ (1862)

Spisano Miszlina, dn. 12^{tego} Lutego 1862.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie zdadni:

1. Joseph Bohsek

2. komornik Matusz Felix.

p. Bohsek skarżył na przeciw Matusza Felixa, że tenże mu dłużeń 10 tal., którą sumę mu skarżyciel w celnie¹⁷⁰⁹ na krowę zakupienie pożyczął, i pyta się go, kiedy mu chce tę sumę zapłacić.

Oskarżony p. Felix wypowiada, jak następuje: „Jest prawą, dłużeń ech Josephowi Bohskowi 10 tal., które mi tenże wcałości na zakupienie krowy pożyczął, a obowiązuję się onemu ten dług w następujących terminach zapłacić: pierwszego Marca t. r. 2 tal., 15^{tego} Marca t. r. 3 tal., a na 15^{tego} Kwietnia t. r. 5 tal., i obowiązuję się koszta ponosić. Gdybym zaś oskarżony jednego terminu nie trzymał, to p. Bohsek jest upoważniony na cały dług eksekucję żądać”.

Math. Felix, Josef Bossek

Cop.

für 2 Vorl. 5 Sgr.

[nr 1363] p. 142 spr. 142 (1862)

Spisano Miszlina, dn. 12. Sierpnia 1862.

Dzisiaj stawili się przed podpisanym pojednaczym

1. koloniok Philipp Koj

2. komornik Casper Gomoluch,

¹⁷⁰⁵ Wielkich.

¹⁷⁰⁶ Błądnie zam. 127.

¹⁷⁰⁷ Założony.

¹⁷⁰⁸ Brak numeru sprawy: 128.

¹⁷⁰⁹ W celnie – ‘w całości, w jednej turze’.

obaj tu ztąd.

Pierwszy skarżył przeciw drugiego, że on mu trawa rznął na jego Numerze. p. Gomoluch się tego nie zapiera i obowięzuje się skarżycielowi za uczyniona szkoda sześci czeških zapłacić i kosztą ponosić. Gdyby zaś tego w przeciągu ośmi dni nie uczynił, to skarżyciel jest upoważniony eksekucyę na całą sumę żądać.

przeczytano – zadowolniono – podpisano

Philip Koy, xxx Casper Gomoluch

Cop.

1. für 2 Vorl. 5 Sgr.

[nr 1364] p. 143 spr. 143 (1862)

Spisano Miszlina, dn. 12^{ten} Sierpnia 1862.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie obaj zdatni.

1. koloniok Thomasz Langer

2. wycużnik Valentin Drzymalla.

Val. Drzymalla skarżył na przeciw Langra, że tenże mu wziął fajkę. Langer się tego nie zapiera, ale wypowiada, że mu skarżyciel najprzód wiał¹⁷¹⁰ 2 grosze, i on mu także też wiał za to fajkę.

Gdy się wymówili, zgodził ich pojednać na ów sposób. Obaj się obowięzują kosztą na połowę ponosić a obiecali sobie w tej rzeczy jeden drugiego już nie skarżyć.

Langer w dzisiajszym terminie powrócił skarżycielowi jego fajkę.

przeczytano – zadowolniono – podpisano

Walek Drzymalla, Thomas Langer

Cop.

Für 2 Vorl. 5 Sgr.

[nr 1365] p. 147 spr. 147 (1862)

Spisano Miszlina, dn. 23. Września 1862

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie zdatni

1. kaczmarz Christian Schadlok z Murkowego¹⁷¹¹

2. kolonista Joseph Sak tu ztąd.

Pierwszy żąda, aby p. Sak wypowiedział, kiedy mu dług w wysokości 2 tal. 23 czech. i 9 fen. za wybrane trunki i pożywności zapłacić chce. Joseph Sak wypowiada jak następuje: „jest prawda, jestem Szadlokowi 2 tal. 23 czechskich 9 fen. dłużen, a obowięzuję się ten dług w następujących terminach zapłacić: na piętnastego Października tego roku połowę tego długu, a na pierwszego Listopada tego roku druga połowa tego długu. Także się też obowięzuję kosztą ponosić. Jeżeli zaś jednego terminu zapłacenia nie trzymał, to Schodlok jest upoważniony eksekucyę na cały dług żądać”.

przeczytano, zadowolniono i podpisano

xxx Joseph Sak, Ch. Schiodlock

a – u – s

Martin

Cop.

1. für 2 Vorl. 5 Sgr.

bestellgeld 1 Sgr.

6 Sgr.

[nr 1366] p. 151 spr. 151 (1862)

Spisano Mischlina, dn. 12^{tego} Listopada 1862.

Dzisiaj stawili się znani i w polskiej mowie zdatni:

1. haupnik Franz John

2. zagrodnik Jacob Kwaśny,

obaj znani i z Wielkich Staniszczy.

¹⁷¹⁰ Wziął.

¹⁷¹¹ Murkowe – Murków, przysiółek Mysłiny.

Pierwszy skarży przeciw drugiego, że mu za przedane mu kartofli dłużeń 25 czeskich i pyta go się, kiedy mu ten dług zapłacić chce. p. Kwaśny wypowiada, jak następuje: „jest prawda, jestem Francowi John dłużeń 25 czeskich, a obowiązuję się ten że dług na 20^{ten} Grudnia t. roku zapłacić i kosza ponoszę. Jeżelibym zaś jednego terminu zapłacenia nie trzymał, to upoważniony p. John egzekucję na ten dług żądać”.

przeczytano, zadowolnion¹⁷¹² i podpisano.

xxx Jacob Kwaśny, Franz John

Cop.

für 2 Vorl. 5 Sgr.

[nr 1367] p. 152 spr. 152 (1862)

Spisano, Mischlina, dn. 20. Listopada 1862.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie zdadni:

1. Komornik Bartheke Neita

2. haupnikniczka¹⁷¹³ Jozepha Puzik z mężem jej, wszyscy z Karmerau i przy Dysposycy.

Komornik p. Neita skarżył 7^{giego}¹⁷¹⁴ t. m. na przeciw Josepha zam. Puzik, że wołała na niego: „bo cię już diabli wezmą, wy przeklęci Naitocy”.

Gdy się obojga części wymówili, zgodził ich pojednać.

p. Jozepha zam. Puzik i mąż jej obowiązują się Talar do szkolnej kassy tamtęjszej zapłacić i kosza ponosić. przeczytano, zadowolniono – podpisano.

xxx Christ. Puzik, Josepha Puzik, Bartek Naiyla

Cop.

1. für 2 Vorl. 5 Sgr.

2.

5 Sgr.

[nr 1368] p. 154 spr. 154 (1862)

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie¹⁷¹⁵

1. komornik Albert Bartodziej

2. wycużniczka Josepha Szklorz,

obaj z Wielkich Staniszczach.

Pierwszy skarżył przeciw Jozefa Szklorz, że ona go mianowała: „Polski smyk”.

Gdy się wymówili, zgodził ich pojednać. Szklorz się obowiązuję kosza ponosić, 15 czesk. do tutajszej szkolnej kassy, a 5 czeskich skarżycielowi zapłacić.

Przeczytano, zadowolniono – podpisano

Albert Bartodziej

Po podpisie wypowiada Bartodziej, że źle słyszy i protokołu nie rozumieła. Szklorz się obowiązuję zamiast 15 czeskich do szkolnej kassy Skarżycielowi zapłacić.

Albert Bartodziej, xxx Jozefa Szklorz, Lehmann, Unterkreuzungszeuge.

a – u – s

Martin

Cop.

1. für 2 Vorl. 5 Sgr.

2. bestellgeld 5 Sgr.

3. ¹⁷¹⁶

¹⁷¹² Zadowolniono.

¹⁷¹³ Błędnie zam. haupnikniczka.

¹⁷¹⁴ 2 poprawione na 7.

¹⁷¹⁵ Brak wyrazu: zdadni.

¹⁷¹⁶ Zapis niedokończony.

[nr 1369] p. 157 spr. 157 (1863)

Spisano, Mischlina, dn. 28^{meo} Stycznia 1863.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie zdadni:

1. haupnik Th. Machnik z Małych Staniszc

2. „ Th. Struss¹⁷¹⁷ z Wielk. Staniszc

Pierwszy skarżył przeciw drugiego, że on go 19^{teg} t. m. piznął chrubem koturem¹⁷¹⁸.

Gdy się wymówili, zgodził ich sędzia pojednawczy. p. Pruss się obowiązuje 1 tal. do szkolnej kasy tutajszy zapłacić i kosza ponosić.

Przeczytano, zadowolniono i podpisano.

Tchomas Machnik, Tomas Prus

a – u – s

Martin

Cop.

1. für 2 Vorl. 5 Sgr.

2. bestellgeld 10 Sgr.

15 Sgr.

[nr 1370] p. 161 spr. 161 (1863)

Spisano Mischlina, dn. 18. Marca 1863.

Dzisiaj stawili się przed niżej podpisanem pojednaczem

1. wycuźniczka Franzka Bednorz

2. siadłak Mathias Bednorz

3. żona jego Katharina¹⁷¹⁹ Bednorz.

Wycuźniczka Franzka Bednorz skarżyła przeciw siadłoka Mathias Bednorza i żony jego, że go onize 23^{tego} Grudnia przeszłego roku przezywali swinią parszywą i wilczym pazurem.

Gdy się wymówili, zgodził ich pojednacz. Bednorzowi małżonkowi obowiązuje się kosza ponosić i wycuźnicce Franzka Bednorz 1 talar zapłacić.

Przeczytano, zadowolniono i podpisano.

Matyias Bednorz, Katharina Bednerz, xxx Franzka Bednorz, Walek Drzymalla, Unterkreuzungszeuge Martin

Cop.

[nr 1371] p. 164 spr. 164 (1863)

Spisano Mischlina, dn. 28. Kwietnia 1863.

Dzisiajszego dnia stawili się przed pojednaczem znani i do rozkładu w polskiej mowie zdadni

1. Kowal Johann Goldowski z Dobrodzienia

2. Wycuźnik Valentin Drzymalla tu ztąd.

Pierwszy skarżył przeciw drugiego, że go tenże 23tego t. m. uderzył kilka razy w grzbiet przed świadkami.

Gdy się obaj wymówili, zgodził ich pojednacz. p. Drzymalla zapłacił zaraz kosza i skarżycielowi 1 tal. 15 czesk.

przeczytano, zadowolniono – podpisano.

Johann Goldowsky, Walek Drzymalla.

a – u – s –

Martin

Cop.

1. für 2 Vorl. 5 Sgr.

2. botenlohn 5 Sgr.

10 Sgr.

¹⁷¹⁷ Dalej w protokole nazwisko Pruss.

¹⁷¹⁸ Grubym kosturem.

¹⁷¹⁹ Tak w rękopisie.

[nr 1372] p. 165 spr. 165 (1863)

Spisano Miszlina, dn. 10. Moja 1863.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie zdadni

1. żona Förstra Heinrich Dürre z mężem swoim

2. koloniok Anton Strzoda z żoną swoją:

wszyscy tu ztąd.

żona Foerstra Dürre skarżyła z mężem swoim dzisiajszego dnia na przeciw Catharina zam. Strzoda, żeś ona pierwsza posądziała przed świadkami fałszywie.

Gdy się wymówili, zgodził ich pojednacz.

zam. Strzoda z mężem swoim obowiązując się 1. tal. do tutajszej szkolnej kasy zapłacić i kosztą ponosić. przeczytano, zadowol. i podpisano.

Dürre, Caroline Dürre, xxx Anton Strzoda, xxx Catharina Strzoda, Heinrich Martin, Unterkreuzungszeuge.

Cop.

1. für eine Vorl. 2 Sgr. 6 pf.

2. bestellgeld 2 Sgr. 6 pf.

5 Sgr.

[nr 1373] p. 170¹⁷²⁰ (1863)

Spisano Miszlina, den. 13.^{tego} Lipca 1863.

Dzisiajszego dnia stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie¹⁷²¹:

1. Josepha Margaretha zam. Simon Kurda

2. haupnik Franz Słapa,

obaj z Carmerau i przy dyspozycji.

Josepha zam. Simon Kurda skarżyła przeciw Franca Stopy, że on jój cerze, Johannie, która przez pół roku u niego służyła, jeszcze myto dłużen.

zam. Kurda pyta się oskarzonego, kiedy onże jej corze dłużne myto w wysokości 2 tal. 15 czeskich zapłacić chce.

Haupnik Franz Stopa wypowiada, jak następuje: „jest prawda, jestem cerze Margarethy Kurdy imieniem Johanna jeszcze dłużen z myta 2 tal. 15 czeskich i obowiązując się jój te pieniądze w następujących terminach zapłacić: na pierwszego sierpnia t. r. 1 tal., na pierwszego września t. r. 1 tal. 15 czeskich i kosztą ponoszę. Jeżeli bym zaś jednego terminu zapłacenia nie trzymał, to p. Kurda jest upoważniona na cały dług egzekucję żądać”.

przeczytano, zadowolniono – podpisano.

xxx Franc Stopa, xxx Josepha Kurda

Cop.

1. für 2 Vorl. 5 sgr.

2. Abstellzahl. 5 sgr.

z. -----

10 sgr.

Abschrift f. d. Kurda am 19.9.63.

[nr 1374] p. 172 spr. 172 (1863)

Spisano Miszlina, dn. 10.^{tego} Sierpnia 1863.

Dzisiaj stawili się przed podpisanym pojednaczem znani i do rozkładu w polskiej mowie zdadni:

1. komornik Jacob Mrochen

2. haupnik Friedrich Richter,

obaj z Carmerau i przy dyspozycji.

p. Mrochem skarżył na przeciw Friedricha Richtera 25^{tego} lipca t. r., że ten jego syna tak obił, że miał znaki na ciele. Skarżyciel prezentuje¹⁷²² attest od doktora. Oskarżony się nie zapiera, że on syna ska-

¹⁷²⁰ Brak numeru sprawy: 170.

¹⁷²¹ Brak wyrazu: zdadni.

¹⁷²² Odczytanie niepewne.

rzyciela, który u niego jeszcze przed parę tygodni służył, jednego razu obiał, i wypowiada, że on się z skarżycielem chce zgodzić i obowiązuje się jak następuje zapłacić, po pierwsze: skarżycielowi za drogą i attest od doktora 2 tal. 10 czesk., po drugie kosztów sztydymańskich 15 czeskich, do szkolnej kassy 1 tal., a to zapłacić obowiązuje się obskarżony zaraz.

Przeczytano, zadowolniono i podpisano.

Friedrich Richter, xxx Jacob Mrochen

a – u – s

Martin

Cop.

1. f. 2 Vorl. 5 Sgr.

2. Bestell. 10 Sgr.

Summa 15 Sgr.

[nr 1375] p. 175 spr. 175 (1863)

Spisano Mischline, dn. 28 Sierpnia 1863.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie zdadni:

1. chaupnik Bartek Kirchner i żona jego Johanna

2. haupnik Maciek Gaidzik i żona jego Catharina.

Zamężniała Kirchner skarżyła na przeciw zam. Gaidzik z mężem swoim, że ona 3^{ciego} t. m. przed ludźmi i świadkami do niej mówiła: „bierz zaś łajna i kadź krowie, to ci więcej mleka daje”.

Gdy się skarżyciele i obskarżeni wymówili w tej rzeczy, przyszło do zgody. p. Gaidzik obowiązuje się zapłacić Kirchnerowi 7 - 6¹⁷²³ kosztów i 15 czeskich za zmuda i drogi.

przeczytano – podpisano

xxx Maciek Gaidzik, xxx Johanna Gaidzik, Bartek Kirchner, Johana Kierchr

Martin

Cop.

1. f. 2 Vorl. 5 sgr.

2. – bestellgeld 2 - 6 pf.

7 - 6 pf.

[nr 1376] p. 179 spr. 179 (1863)

Spisano Mischline, dn. 28. Września 1863.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie zdadni:

1. koloniok Thomas Langer

2. koloniok Johann Kaczmarczyk,

obaj tu ztąd i przy dispożycyi.

Johann Kaczmarczyk skarżył na przeciw p. Langra, że on przez jego pastuchy paś dwa razy było¹⁷²⁴ na jego łące. Gdy się wymówili, zgodzili się. Th. Langer obowiązuje się od kawałka bydła 7 czeskich

6 fen. zapłacić i kosztą ponosić.

Kaczmarczyk, Langer

a – u – s

Martin

Cop.

1. für 1 Vorl. 2 – 6.

[nr 1377] p. 182 spr. 182 (1863)

Verhandelt, Mischline, den 30^{sten} Decembr 1863.

Dzisiaj stawili się znane i do rozkładu w polskiej mowie zdadne:

1. służąca Maria Buron

2. Jadwiga Gniński

¹⁷²³ 7 czeskich 6 fenigów.

¹⁷²⁴ Błądnie zam. bydło.

obie tu ztąd.

Pierwsza skarżyła na przeciw drugiej, że ona ją przed świadkami przezywała „ty przekłety rysoku”. Gdy się obie wymówiły, zgodził je pojednacz. Obskarzona obowiązuje się koszta ponosić i 5 czeskich do szkolnej kassy zapłacić.

przeczytano, zadowolniono i podpisano

Mari Boron, xxx Jadwiga Gniejski

Martin

[nr 1378] p. 185 spr. 185 (1864)

Spisano Miszlina, dn. 2. Marca 1864.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie zdadni:

1. niezamężniała Catharina Kaczmarczyk¹⁷²⁵

2. kolonista Johann Kaczmarczyk,

obaj tu ztąd i przy dispozycji.

Pwiersza¹⁷²⁶ skarżyła p. Kaczmarczyka, ponieważ się znią przed pojednaczyk¹⁷²⁷ w terminie 8^{me}go Stycznia t. r. z nią zgodzić nie chciał kwóli obrażenia przed sądem krysowem¹⁷²⁸. Na to naznaczony termin na 31. Marca t. r.

p. Kaczmarczyk wypowiada w dzisiajszym terminie, na który się dobrowolnie stawil:

ja się chcę z skarżycielkom w téj od niej na przeciw mnie założony skardze zgodzić i obowiązuje się wszystkie koszta, które się aż do terazniejszego czasu stały, pojednaczce i Gerichtalne ponosić, jeżeli skarżycielka ta skarga nazad weźmie.

Wskutku tego wypowiedzenia obskarzonego, obowiązuje się skarżycielka wymieniona skarga wziąć nazad.

przeczytano, zadowolniono i podpisano

Katarzina Ilka, Johan Kaczmarczyk

[nr 1379] p. 188 spr. 188 (1864)

Spisano, dn. 13^{tego} Czerwca 1864.

Dzisiaj stawili się znani i przy dispozycji:

1. friseurmeister Carl Mansel

2. Marianna wdowa Golla.

Pierwszy skarżył na przeciw p. Golla, że ona jemu sprzedała krowa, która bódła i switała¹⁷²⁹, ona koniec dał skazać skarżyciel obskarzony, że ta krowa niepotrzebna i że ją sobie ma wziąć na powrót. Na koniec krowa ze chływa skarżyciela uciekła i zabiegła do chływa obskarzony. Obskarzona zaraz przy przekupie krowy wzięła od skarżyciela 19 tal. Krowy skarżyciel pod tem warunkiem przyjąć nie chce, a obskarzona obowiązuje się suma od 12 tal. na 13^{ten} t. m. nazad zapłacić i koszta ponosić.

przeczytano, zadowolniono i podpisano

xxx Marianna Gólla, Carl Mamsel

a – u – s

Martin

Cop.

1. für 2 Vorl. 5 Sgr.

2. Bestellgeld 2 Sgr. 6 pf.

Summa 7 - 6 pf.

[nr 1380] p. 189 spr. 189 (1864)

Spisano Miszlina, dn. 20. Lipca 1864.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie zdadni:

1. Johann Kaczmarczyk

¹⁷²⁵ Podpisana później jako Katarzina Ilka.

¹⁷²⁶ Błędnie zam. pierwsza.

¹⁷²⁷ Przed pojednaczym.

¹⁷²⁸ Królewski Sąd Powiatowy w Strzelcach Opolskich (Königliches Kreis-Gericht Gross Strehlitz).

¹⁷²⁹ 'kopała'.

2. Franz Kolloch,

obaj tu ztąd i przy i przy¹⁷³⁰ dyspozycji.

Pierwszy skarżył przeciw drugiego, że mu 9tego t. m. przed świadkami powiedział, że mu chciał psa zeżryć. Gdy się wymówili, zgodził ich pojednacz; obskarżony obowiązuje się kosztą ponosić.

przeczytano, zadowolniono i podpisano

Franz Kolloch, Joham Kaczmarczyk

Cop.

1. für 2 Vorladungen 5 Sgr.

[nr 1381] p. 190 spr. 190 (1864)

Spisano Miszlina, dn. 25^{tego} Lipca 1864.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie zdadni:

1. Josepha Bronder, służąca u zagrodnika Franca Smandzika z Wielkich Staniszc

2. zagrodnik Carl Bednorz z Wielki Staniszc.

Pierwsza skarżyła na przeciw Bednorza kwóli tego, że ją przez bicie znieważył.

Gdy się wymówili, zgodził ich pojednacz. Obskarżony zapłacił skarżycielce zaraz 1 tal. i kosztą.

Przeczytano, zadowolniono i podpisano

Carl Bednorz, xxx Josepha Bronder

Cop.

1. Für 2 Vorladungen 5 Sgr.

2. Bestellgeld 2 - 6 pf.

7 - 6

[nr 1382] p. 194 spr. 194 (1864)

Spisano Miszlina, dn. 20. Września 1864.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie zdadni:

1. Karczmarz Johann Urbańczyk z Karlsthal

2. siodłok Blasius Gomoluch z Wielkich Staniszc.

Pierwszy skarżył na przeciw drugiego, że on mu stół złómał, za który sprawunek żąda 24 czeskie.

Gdy się wymówili, zgodził ich pojednacz; obskarżony się obowiązał zaraz skarżycielowi zapłacić 24 czeskich i kosztą ponosić.

przeczytano, zadowolniono – podpisano.

Blazek Gomoluch, Jochan Urbaczyk

a – u – s

Martin

Cop.

1. für 2 Vorladungen

2. ...¹⁷³¹

[nr 1383] p. 196 spr. 196 (1864)

Spisano Miszlina, dn. 1^{go} Październiki 1864.

Dzisiaj stawili się przed podpisaniem pojednaczem znani i w polskiej mowie zdadni:

1. Susanna zam. kolonioczka Stefan Mróz z mężem swoim.

2. koloniok Jacob Mróz.

Pierwsza skarżyła na przeciw drugiego, że ją 25^{tego} t. m. na drórze uchwycił i na ziemia nią rzucił.

Gdy się wymówili obaj części, zgodził ich pojednacz tak, że się obskarżony obowiązuje kosztą ponosić.

przeczytano, zadowolniono i podpisano.

Jakob Mross, Susanna Mross, Stefan Mross

Cop.

f. 2 Vorl. 5 Sgr.

¹⁷³⁰ Tak w rękopisie.

¹⁷³¹ Zapis niedokończony.

[nr 1384] p. 200 spr. 200 (1864)

Spisano Mischlina, dn. 25^{tego} Października 1864.

Dzisiaj stawili się znani i w polskiej mowie zdadni:

1. koloniok Thomas Langer
2. Marianna wdowa Felix
3. koloniok Stefan Mrós

4. żona ostatniego Susanna,
wszyscy tu ztąd i przy dispozycji.

p. Langer skarżył na przeciw tych pod 2. 3. 4. wymienionych, że oni mu się obowiązywali mu 2 drogi do Głównicz i Wielkich Strzelec, które skarżyciel na jej poządanie i w jejem Interessie uczynił, zapłacić resp. nadgrodzić. Obskarzeni się obowiązują przed pojednaczem, nie wypierając prawdy tej rzeczy, Langrowi zapłacić za owe drogi 1 tal., a to na 10^{tego} Listopada t. r.

przeczytano i zadowolniono, i podpisano.

Stefan Mross, Thoma Langer, xxx Marianna Felix, Susanna Mróss

a – u – s

Martin

Cop.

1. für 1 Vorl. 2 - 6

[nr 1385] p. 206¹⁷³² (1865)

Spisano Mischlina, dn. 14. Stycznia 1865.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie obaj zdadni:

1. kolonista Simon Bohsek
2. komornik Matusz Felix,

obaj tu ztąd i przy dispozycji.

Simon Bohsek skarżył przeciw Matusza Felix, że ten mu dłużeń 9 talarów, która summa onemu skarżyciel po cetmie¹⁷³³ na zakupienie krowy pożyczał. Matusz Felix wypowiada, jest prawda, pożyczałem od skarżyciela 9 tal., która summa mnie on po cetmie pożyczał. Ja się obowiązuję tą sumę skarżycielowi na 18^{tego} t. m. zapłacić i koszta ponoszę. Jeżelibym zaś termin zapłacenia nie trzymał, upoważniony jest p. Bohsek na tę sumę exekucję żądać.

przeczytano, zadowolniono i podpisano.

xxx Matusz Felix, Symon Botsek

a – u – s

Martin, Schiedsmann

Cop.

für 2 Vorladungen 5 Sgr.

[nr 1386] p. 208 spr. 208 (1865)

Spisano Mischlina, dn. 6. Moja 1865.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie zdadni:

1. Marianna zam. Woitek Lizurek z mężem
2. wycuźniczka Franzka zamężniła Franz Jonczyk.

Pierwsza skarżyła przeciw Franzki Jonczyk, że jej pożyczane 10 czeskich, reszta długu od talara, która jej ona pożyczala, dobrowolnie nazad nie chce wrócić.

Zam. Jonczyk wypowiada jak następuje: „jest prawda, jestem jeszcze skarżycielce dłużna 10 czeskich i obowiązuję się ten dług na pierwszego Czerwca onę nazad wrócić i koszta ponosić”.

xxx Marianna Lizurek, xxx W. Lizurek, xxx Franzka Jonczyk

Martin

a – u – s

Martin

Cop.

1. für 2 Vorl. 5 sgr.

¹⁷³² Brak numeru sprawy: 206.

¹⁷³³ Prawdopodobnie „po cetmie” – ‘w całości, w jednej racie’.

[nr 1387] p. 210 spr. 210 (1865)

Spisano Miszlina, dn. 27. Moja 1865.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie¹⁷³⁴:

1. Siadłok Paul Halik
2. zagrodnik Matusz Namysło,
obaj z Wielkich Staniszczy i przy dyspozycyi.

Pierwszy skarżył na przeciw drugiego, że on przed świadkami powiedział na niego: „że pieniądźki kościelnej kolekty na kiełbasach przejadł i na piwie przepił”. Gdy się wymówili, zgodził ich pojednać. Obskarżony p. Namysło się obowiązuje Halikowi 1 tal. za zmuda, która przez dzisiejszy termin miał, i kosza zapłacić, a to na 4^{tego} Czerwca tego roku.

przeczytano, podpisano i zadowolniono.

Paul Malik, Matusz Namysło

a – u – s

Martin, Schiedsmann

Cop.

1. für 2 Vorladungen 5 Sgr.
2. Bestellgeld 2 - 6 pf.

7 - 6

[nr 1388] p. 211 spr. 211 (1865)

Spisano Miszlina, dn. 14. Czerwca 1865.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie¹⁷³⁵:

1. komornik Anton Kolloch
2. haupnik Casimir Kolloch i żona jego Francka,
wszyscy z Wielk. Staniszczy, znajomi i przy dyspozycyi.

Anton Kolloch skarżył przeciw haupnika Casimirza Kollocha, że on jednego dnia w tym miesiącu przed świadkami wołał: „ty kłaku, tyś Kaprolowego Kaspra nauczył kraść”. Obskarżony się tego nie zapiera. Gdy się wymówili, zgodził¹⁷³⁶ pojednać. Obskarżony p. Kolloch się obowiązuje skarżycielowi Anton Kolloch za zmude, które przez drogi do pojedna cza miał, 20 czeskich do kościelnej kassy w Wielk. Staniszczy 1 tal. i kosza zapłacić.

Przeczytano, zadowolniono i podpisano

Kazimierz Koloch, Antoni Kolloch

a – u – s

Martin

Cop.

- für 2 Vorl. 5 Sgr.
- Bestellgeld 2 - 6 pf.

7 - 6

[nr 1389] p. 215 spr. 215 (1865)

Spisano Miszlina, dn. 9^{tego} Sierpnia 1865.

Dzisiaj stawili się znani i w rozkładzie w polskiej mowie zdadni:

1. Handlerz Martin Świeca z Wielk. Staniszczy
2. koloniok Bohsek Josef z synem Michałem,
tu ztąd.

p. Świeca skarżył na przeciw syna Boska Michała, że ten 30^{tego} pr. m. onemu na jednym drzewie wiśnie rwał. Obskarżony się tego nie zapiera.

Gdy się wymówili, zgodził ich pojednać.

p. Bohsek się obowiązuje za swego syna Michała Świecowi zapłacić 15 czeskich i kosza ponieść.

¹⁷³⁴ Brak wyrazu: zdadni.

¹⁷³⁵ Brak wyrazu: zdadni.

¹⁷³⁶ Ich.

przeczytano, zadowolniono i podpisano.

Symon Bołsek, Michael Bosek, [?] ¹⁷³⁷ Świeca

a – u – s

Martin, Schiedsmann

Cop.

1. f. 2 Vorl. 5 Sgr.

[nr 1390] p. 221 spr. 221 (1865)

Spisano Miszlina, dn. 13. Października 1865.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie zdadni:

1. Ciesła Franz Krupko z Kolonowskiego
2. Jego syn Carl, 14 lat stary
3. Robotnik Thomas Maniera z Wielkich Staniszcz,

wszyscy znani i przy dispożycyi.

Franz Krupko skarżył 11^{ten} t. m. na przeciw p. Maniery, że on 10^{tego} t. m. jego syna Carla, 14 lat ¹⁷³⁸ stary, chwycił i tak nim na ziemię uderzył, że mu z nosa i z gęby krew ciekła. Oskarżony się tego nie zapiera. Gdy się skarżyciel z oskarżonym, także też i wymieniony syn Krupki Karl z oskarżonym wzajemnie o tej rzeczy wymówili, zgodził i pojednacz. p. Maniera obowiązuje się talar do szkolnej kassy zapłacić, także też Krupkowi talar, i koszta ponosić, a to na 15^{ten} t. m.

Krupka, Maniera, Krupka

a – u – s

Martin

Cop.

1. für 2 Vorl. 5 Sgr.

[nr 1391] p. 222 spr. 222 (1865)

Miszlina, dn. 13. Października 1865.

Dzisiaj stawili się znani i w polskiej mowie zdadni do rozkładu zdadni

1. Syn kolonioka Thomasza Langra imieniem Alois
2. jego ojciec
3. komornik Josef Bronder tu ztąd,

wszyscy znani i przy dispożycyi.

Syn Langra Alois skarżył 10 t. m. z ojcem swoim na przeciw Brondera, że on go 24. Września parę razy kijem w głowę uderzył. Oskarżony się tego nie zapiera. Gdy się skarżycielowie z oskarżonym w tej rzeczy wymówili, zgodził i pojednacz. p. Bronder się obowiązuje skarżycielowi talar zapłacić i koszcie ¹⁷³⁹ ponosić, a to na 14^{tego} t. m.

Thomas Langer, A. Langer, Bronder Jozef

a – u – s

Martin

Cop.

1. für 2 Vorl. 5 Sgr.

[nr 1392] p. 228 spr. 228 (1866)

Spisano Miszlina, dn. 18. Stycznia 1866.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu w polskiej mowie zdadni:

1. Franz Pissulski
2. koloniok Jacob Kossok
3. syn jego Peter Kossok, 19 lat stary,

wszyscy tu ztąd i przy dispożycyi.

Franz Pissulski skarżył na przeciw Jacob Kossoka, że to tenże 13^{ten} t. m. nazwał „bykiem, złodziejem, i że on nie jest prawym parobkiem, ale paskudnikiem”. Czego się p. Kossok nie zapiera.

¹⁷³⁷ Fragment zapisu nieczytelny.

¹⁷³⁸ Błędnie zam. lat.

¹⁷³⁹ Błędnie zam. koszta.

Gdy się wymowili, zgodził i sędzia pojednawczy.

p. Kossok obowiązuje się 2 talary do szkolnej kassy zapłacić i kosza ponosić. Te dwa talary obowiązuje się te dwa talary do szkolnej kassy pierwszego Lutego t. roku zapłacić.

przeczytano, zadowolniono i podpisano.

xxx Jacob Kossok, Pieter Kosok, Franz Pisulki

Martin

Cop.

1. f. 2 Vorl. 5 Sgr.

[nr 1393] p. 241 spr. 241 (1866)

Spisano w Wielkich Staniszcach dnia 30^{go} Grudnia 1866.

Dzisiaj stawili się znani i do rozkładu zdadni:

1. zagrodnik Franz Czapalla i

2. hałupnik Kazimirz Kolloch, obaj tu ztąd.

Pierwszy skarżył w 26^{go} Grudnia ustnie u mnie, że go ow Kazimierz Kolloch, dnia 24^{go} Grudnia w karczmie targał i tam mu też nazdawał.

Pojednawczy pogodził ich, gdy się wymowili, a obskarżony obowiązał się oprócz 5 cz. kosztów 15 czeskich kary skarżycielowi położyć, które zaraz dzisiaj w przytomności pojednawczy położył.

Przeczytano, przyjęto i podpisano.

Cazimirz Kołoch, Tranz¹⁷⁴⁰ Cupała

a – u – s

Koziolek¹⁷⁴¹, Schiedsmann

[nr 1394] p. 252 spr. 252 (1867)

Spisano we wielkich Staniszcach 4^{tego} Lipca 1867.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie wszyscy zdadni:

1. Komorniczka Marianna Smietana w przystępstwie Karzczmarza Mathias Bednorz

2. Siodłak Joseph Potyka,

wszyscy z wielk. Staniszc.

Pierwsza skarżyła tego Josepha Potykę, że jego bydło 10^{tego} Czerwca 1867 na ziemniakach jęj szkodę zrobiło. Gdy się o tej sprawie rozmówieli, stała się ugoda, że obskarżony 30^{tego} Września t. r. dwa miechy ziemniaków za tę szkodę oddać się obowiązał i 5 czeskich kosztów ponosić.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Jozef Potyka, +++ Maria Smietana, Matyas Bednorz

a – u – s

Wischkowsky¹⁷⁴²

Copialien

für 2 Vorlad. 5 Sgr.

[nr 1395] p. 253 spr. 253 (1867)

Spisano w wielk. Staniszcach 4. Lipca 1867.

Dzisiaj stawili się znanie i do rozkładu w polskiej mowie wszyscy zdadni

1. Maria wydana za hałupnikiem Carl Kapitza w przystępstwie swego męża.

2. Wycużnik Franz Kolloch,

wszyscy z wielk. Staniszc.

Pierwsza skarżyła 25. Czerwca t. r. naprzeciw tego Kollocha, że ją 24. Czerwca t. r. w Karczmie w wielk. Staniszcach Bestią, cyganą i że się na drodze wakę¹⁷⁴³ swoją rozdziera przeżywał. Gdy się oba o tej sprawie rozmówieli, stała się ugoda, że obskarżony, ponieważ się skarżycielka od tę gorliwości¹⁷⁴⁴ rozchorowała

¹⁷⁴⁰ Błędnie zam. Franz.

¹⁷⁴¹ Koziolek – nauczyciel ze Staniszc Wielkich, powołany na rozjemcę w sierpniu 1866 roku, „ARO”, Stück 39, 28 September 1866, s. 276.

¹⁷⁴² Prawdopodobnie Cajetan Wischkowsky – rozjemca w Kolonowskiem.

¹⁷⁴³ Wak – z czes. ‘worek’, tu: ‘kobiecie narzędzia płciowe’.

¹⁷⁴⁴ Gorliwość – tu: ‘zdenerwowanie’.

i robić nie mogła, z¹⁷⁴⁵ zmuę 1 Twardy talar zaraz zapłacić się obowiązał i 5 czeskich kosztów ponosić. Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

xxx Maria Kapitz, Karl Kapica, xxx Franz Kolloch

a – u – s

Wischkowsky

Copialien

1. für 2 Vorlad. 5 Sgr.

Strzelce Opolskie (Gross Strehlitz)

APOp, zesp. 62, sygn. 962
1835-1853

[nr 1396] p. 67-69 spr. 11 (1842)

Pisano w Wielkich Strzelcach¹⁷⁴⁶ 5^{go} Moja 1842.

Przed niżę podpisaniem Schiedsmanę dostawili się dzisiaj

I Pan Justiziarus¹⁷⁴⁷ Schneider ziednei strony

II Erbowie¹⁷⁴⁸ po Antoniu Antoschu zdrugiey strony, to iest

a. Komornik Ignatz Antosch, 38 lat stary

b. Marianna żonato¹⁷⁴⁹ Zogrodnik Vincent Lipok, zię męzę Vinzent Lipok, z Brzeziny¹⁷⁵⁰, 44 lat

c. swobodna Barbara Antosch, 32 lat, w przitomności curatora¹⁷⁵¹ burmistrza Kielbassa.

Erbowie przez Attest urzędu sądu państwa wielko Strzeleckiego¹⁷⁵² od 7^{go} Kwietnia z. r. się za takowych wyswiadczyli.

Wszyscy oras prosili zgodę kwoli zarobionych Kusztoów pana Justizara Schneidra, ktore [p. 68] które 46 th 7 sgr wyniosą i kwoli Kupu na ten statek¹⁷⁵³, który oni dzisiaj między sobą sprawieli, do tutejszego protokołu napisać.

§ I

Pan Just. Schneider, który tem erbom w tym procesie na przeciw Jana Cziupki ze Saleschio¹⁷⁵⁴ kwuli odewdanie oycawskiego statku przed urzędem sądu pomocny był, wyrzyka się jego wpierszei Instancyie zarobionych kustow i utratow przez 46 rtn 7 Sgr i opowięzuje się w dalszych Instancjach erbom pomocnem być, kiedyby ale proces, ktory erbowie w pierwszei Instancyi wygrali, dla erbom zygrany był: to pan Schneider na jego prziszle kusztą, ktore on wdalszych Instancjach zarobi, żadnego żądania nie robi.

II

¹⁷⁴⁵ Błędnie zam. za.

¹⁷⁴⁶ W Strzelcach rozstrzygano dla miasta Strzelce Opolskie.

¹⁷⁴⁷ Justitiarius, łac. – odpowiednik dzisiejszego niem. Justiziar ‘radca prawny’.

¹⁷⁴⁸ ‘spadkobiercy’.

¹⁷⁴⁹ Pomyłka piszącego, powinno być ‘zamężna’.

¹⁷⁵⁰ Brzezina – wieś w powiecie strzeleckim, założona przez hrabiego von Collonę w 1780 roku. W 1830 roku liczyła 12 domów i 89 mieszkańców, w tym 1 ewangelika. W 1861 roku miała już 127 mieszkańców. Parafia katolicka znajdowała się w Strzelcach Opolskich, a szkoła katolicka w Mokrych Łanach. W Brzezynie położony był folwark Brzezina i Koczorownia.

¹⁷⁵¹ Curator – przedstawiciel osoby niezdolnej do działań prawnych, w tym wypadku niezamężnej kobiety.

¹⁷⁵² Urząd Sądowy Władztwa Strzelce Opolskie (*Gerichts Amt der Herrschaft Gross Strehlitz*) dla Będowskiego, kolonii hutniczej Bemowskie, poza tym dla miejscowości Borowiany, Brzezina, Bzinica, Kolonowskie, Haraszowskie, Kowalowskie, Renardzka Huta, Rogolowice, Fosowskie, Kasztal, Spórok, Czarnosin, Dolna, Dziewkowice, Kielcza, Księża Wieś, Łaziska, Kalinów, Kolejka, Myslina, Mokre Łany, Olszowa, Popice, Zalesie Śląskie, Sieroniuwice, Staniszcze Wielkie, Staniszcze Małe, Strzelce Opolskie Zamek, Suche Łany, Wierchlesie, Żędowice, kolonia hutnicza Świerkle i Filipolis, Sulkówek, Nowa Wieś, Szczepanek; zob. A. Gläser, *Gerichts-Topographie von Oberschlesien oder spezielle Zusammenstellung sämtlicher in dem Departement des Königlich Preussischen Ober-Landes-Gerichts von Oberschlesien zu Ratibor befindlichen Untergerichte, mit Bezeichnung ihres Jurisdiktions-Umfanges nach Ortschaften, Possessionen, und Seelenzahl, Namen und Wohnort Richter nebst einem vollständigen Register und einer Darstellung der Gerichtsverfassung, Ratibor 1831*, s. 228.

¹⁷⁵³ ‘majątek’.

¹⁷⁵⁴ Zalesie, Salesche – wieś w powiecie strzeleckim, licząca w 1830 roku 125 domów i 820 mieszkańców. We wsi znajdował się folwark, kościół katolicki i szkoła, do której uczęszczały też dzieci z Popic. Mieszkańcy wsi zajmowali się hodowlą baranów oraz bydła. W Zalesiu mieszkali również rzemieślnicy: 1 gorzelnik (działała tu gorzelnia), 2 rzeźników, 2 krawców, 5 szewców, 1 kupiec korzenny oraz 5 handlarzy zbożem. W roku 1861 wieś liczyła już 1229 mieszkańców.

Ci wierchu mianowanie Antoschowi erbowie zpuszczają na wolą pana Schneidra albo równą część, jako przy przysiężeniu na jednego erba usadzono będzie, żądać, albo ten statek kupić. Na ten ostatni sposób, przedawiają erbowie ten oycowski statek, jako go oni wostatni Instancyi wygraia, panu Just: Schneiderowi, pod następującą kondycją¹⁷⁵⁵:

1. Pan Schneider zapłaci za ten statek, jako leży i stoi, 500 rtn, to jest pięć set Talarów, i położy kupitelną sumę na dwa Terminy, to jest 250 rtn przy odedwaniu tego statku przez Johanna Cziupki, a 250 rtn za trzy miesiące od tego dnia, jako statek odedwany będzie.

2. Pan Just: Schneider opowiezuie się sam oto starać, iżę Jaś Cziupka ten statek albo po dobroci, albo przez gwałt urzędu sądu odedwa, żeby on ten statek odebrał. Tak on też te gronta, które Cziupka podczas jego gospodarstwa nie prawie odprzedał, od terazniejszych [p. 69] gospodarzów na swoje Kuszta sobie prziwłaszcć musi. Erbowie żadną nagrodę kupicielowi na to nie obiecują.

3. Tak też pana Schneidra starość jest przistąpienie i zezwolenie siedlaka Marek, który się dzisiaj nie dostawioł, i jego małoletni cory Marianny do tego przedaju sobie wyrobić, jeżeli by ale kwuli tei ostatniej ten statek na przód szacowany być musiał, to Kupiciel te Kuszta sam ponosić musi.

4. Kiedyby ale Cziupka z iaki kolwiek przyczyny kwuli otrzymanio tego statku od śmierci Andryasa Antoscha jakie Żądanie na erbow chciał robić, tak ostatnie się na to nim pogodzić muszą.

5. Kiedyby ale Cziupka płat grątowny albo Krolewski, gminskie albo Kósćzielne podatki od tego statku resztem pozostał: to takowe zapłacić i od Cziupki one sobie nadgrodzić musi.

Więcei nie było nic do spisanio, przedewatele¹⁷⁵⁶ i kupiciel wyrzekali się wszystkim wykrętów, to jest namowienia oszukaństwa albo ukrzywdzenia nad połowicę kupnei sumy, co onem zdrzitelnie ogłoszono było. Na co ten protokół zakończony, przeczytany, przimowany i wprzitomności świadka podpisu Kielbassa podpisany był.

heißt Ignatz +++ Antosch

„ Marianna +++ Antosch, vereh. Lipok

„ Vincent +++ Lipok

„ Barbara +++ Antosch

Kielbassa als Beistand und Unterschriftszeuge
Jaeschke¹⁷⁵⁷, Schiedsmann

[nr 1397] p. 71 spr. 13 (1842)

Pisano w Wielkich Strzelcach 16^{go} Moja 1842.

Przed niżę podpisanę Schiedsmannę dostawili się

a. Pan Justitiariusz Schneider tu stąd

b. Siodlak Andreas Marek ze Saleschio 1 lat stary wprzitomności burmistrza pana Kielbassa.

Obie części odwołują się na szgodę od 5^{go} Moja b. r., którą pierwszy zerbami¹⁷⁵⁸ po Andreasu Antosch kwuli swoich Kusztoów od 46 rh 7 Czeskich sprawił i do których Andreas Marek dla siebie i dla swojej małoletniej cory Maria pięną część od ----- 9 rh 7 sgr do nosić ma,

p. Schneider żąda tesz i od Marka foszus¹⁷⁵⁹ ----- 6

na kuszta Ilgiew Instancyi, do kupy ----- 15 rh.

Marek, który te żądanie przyimuje, żąda tei ugodzie, od 5^{go} Moja b. r. przistąpić, kiedy p. Schneider na ten sam sposób tych żądanych Kusztoów się wyrzeczze, tak jako on to przy tych drugich erbach czynił. Poniewasz pan Just: Schneider do tego gotow był: także Markowi ta wniemieckiej i polskiej mowie 5^{go} Moja b. r. spisana ugodą przeczytano była, na co on odpowiada.

„Jja zamnie i wimieniu moi cory Maryi przistępuję do tei samei ugody i zdam na wolą pana Schneidra albo równą część żadać, albo ten Statek kupić, który ja mu na ten ostatni sposób za 500 Talarów, to jest pięć sed twardych pod tą samą zapłatą i tem samem obowiązaniu na własność zpuszczam, jakowo to ci drudzy zpołerbawie¹⁷⁶⁰ wtey ugodzie od 5^{go} Moja b. r. uczynili.

Pan Schneider przimował te odpowiedzynie na swoje lepsze, wyżyka się żądania tey części Kusztoów,

¹⁷⁵⁵ 'warunkiem'; tu: na następujących warunkach.

¹⁷⁵⁶ 'sprzedający'.

¹⁷⁵⁷ Kupiec Jäschke ze Strzelca Opolskich został powołany na rozjemcę 10 sierpnia 1841 roku, „ARO”, Stück 32, 10ten August 1841, s. 142.

¹⁷⁵⁸ Z erbami – 'ze spadkobiercami'.

¹⁷⁵⁹ Foszus – z niem. Vorschuss 'zaliczka'.

¹⁷⁶⁰ Współerbawie – 'współspadkobiercy'.

którą Marek i jego cora płacić by musieli, na ten sam sposób, jako pod § I mianowani ugody napisano. Więc obie dwie części niemieli nic do powiedziano, szczerem ten protokół za kończony, przeczytany, przetłumaczony i podpisany był.
heißt Andreas +++ Marek
Jaeschke

Suche Łany (Sucholohna)¹⁷⁶¹

APOp, zesp. 62, sygn. 990
1852-1858

[nr 1398] p. 1 spr. 1 (1852) [protokół dwujęzyczny, u góry niemiecki, na dole polski]
Sucholona, dnia 17 Grudnia 1852.

Stawili się dzisiaj na wezwanie:

1. Syn siodłaczy Jan Gruszka, 28 lat liczący,
2. Syn siodłaczy Franz Gruszka, 18 lat liczący, z ojcem swoim Jan Gruszka.

Te trzy osobe tu z miejsca i doskonale znany.

Jan Gruszka żali się, że go Franc Gruszka na ulicy wyzywał, że wojjańskie¹⁷⁶² galaty¹⁷⁶³ ukradł. Ostatni oświadcza, że onego tymi słowami nie minioł¹⁷⁶⁴, i powada oraz, on też był od Jana Gruszka obrażony. Wszelkie przedstawień¹⁷⁶⁵ daremnie¹⁷⁶⁶ były, przetoż ugoda nie przyszła do skutku. Przeczytano, przyjęto i podpisano. Franz Gruszka, Bauerssohn, Johan Gruschka, Bauerssohn
Der Bauer Johann Gruszka verweigert die Unterschrift.

Działo się jak wyżej.

Damek¹⁷⁶⁷, Rozjemca

[nr 1399] p. 2 spr. 2 (1852) [protokół dwujęzyczny, u góry niemiecki, na dole polski]
Sucholóna, dn. 22 Grudnia 1852.

W skutek wezwanie stawili się przed podpisanym rozjemcą:

1. Siodłak Szymon Polok, 48 lat stary,
2. Kowal Carl Gemke, 48 lat stary, oboje z osoby znani i zdolni do odbywania wszelkich sądowych czynności.

Polok żąda od przywiezienia furę ściołki 20 sgr, a Gempke chce tylko płacić 10 sgr. Po ustnej rozprawie zgodziły się nareści obie strony na 18 sgr, które Gempke 3go Stycznia 1853 siodłakowi Szymon Polok zapłaci.

Przeczytano, przyjęto i podpisano.

xxx Simon Polok, Gemke

Verhandelt wie oben

Dameck, Schiedsmann

[nr 1400] p. 211 spr. 1 (1852) [protokół dwujęzyczny, dwukolumnowy, z lewej polski, z prawej niemiecki]
Stało się w Sucholónach, dnia 3go Stycznia 1857.

Na skargę komornika Joseph Miemietz z Dollny przeciw siodłaka Theofila Gasch ztamtąd kwóli nagrody za uczynioną szkodę był na dzisiaj termin dla ugody, na który się party sędziemu polubowemu zwolił pojętności i osoby dostawiły się.

Obskarzony nie odrzekał się, że jego gęsi skarżycielowi 75 roślin kapusty obzarły na polu. On się chce ze skarżycielem zgodzić i daje mu za nagrodę 1 talar: słowami: jeden talar zaraz i koszta ponosi. Ska-

¹⁷⁶¹ W Suchych Łanach rozstrzygano spory dla Suchych Łanów, Czarnocina, Olszowej i Dolnej.

¹⁷⁶² 'wojskowe'.

¹⁷⁶³ 'spodnie'.

¹⁷⁶⁴ Nie mienił – 'nie oskarżył z imienia'.

¹⁷⁶⁵ 'tłumaczenia, wyjaśnienia'.

¹⁷⁶⁶ Błędnie zam. daremne.

¹⁷⁶⁷ Aleksander Damek – nauczyciel z Suchych Łanów, powołany w grudniu 1852, „ARO”, Stück 2, 13ten Januar 1853, s. 10.

W 1855 roku powołany ponownie również dla Dolnej, „ARO”, Stück 50, 13ten December 1855, s. 389.

rzyciel jest ztem kontent i kwituje zaraz.

Więcej nie było do ugody. Wyż spisany protokół był partom przeczytany, tłumaczony, przyjęty i podpisany. Theopfil Gasch, Josef Niemietz

a – u – s

Bulla¹⁷⁶⁸, Schiedsmann

[nr 1401] p. 220 spr. 27 (1857) [protokół dwujęzyczny, dwukolumnowy, z lewej polski, z prawej niemiecki]
Stało się w Suchołonach dnia 30go Kwietnia 1857.

Przed niżej podpisanym sędzią polubowym dostawili na powołanie pisewne:

1. Zegrodnik Paul Mocek

2. dto Peter Poloczek

obaj z Czarnożenia¹⁷⁶⁹, zosoby i woli pojętności znajomi.

Zegrodnik Paul Moczek skarżył na przeciw Polaczka, że go 26t tego miesiąca w gościńcu czarnożeńskim¹⁷⁷⁰ przezywał karlusem, nicponiem i. t. p., i że go popychał. Poloczek nie mógł się wymówić ztego, że mu „karlus” powiadał, ale tych drugich nazwisk mu nie powiadał ani go nie popychał.

[p. 221] Przyszło pomiędzy partami do następującej ugody:

Zegrodnik Poloczek obowiązuje się do kassy Szkolnej w Dolnie 15 czesk: słowami: piętnaście czeskich zapłacić i kosztu ugody ponosić. Zapłacenie do szkolnej kassy ma się do 8mju dni stać pod warunkiem sekucyi.

Pawel Moczek nie miał nic na przeciw temu i wyż spisany protokół był przez sędziego polubowego przez spisany polski protokół przetłumaczony, przyjęty i podpisany.

xxx Peter Poloczek, Paul Mocek

a – u – s

Bulla, Schiedsmann

Schullehrer Hirsch in Dollna ist davon in kenntniß gesetzt worden.

Bulla

[nr 1402] p. 223-224 spr. 29 (1857) [protokół dwujęzyczny, dwukolumnowy, z lewej polski, z prawej niemiecki]

Stało się w Suchołonach dnia 1go Maja 1857.

Przed niżej podpisanym sędzią polubowym dostawili się dzis:

1. Wdowa Franzka Zięć z komornikiem Jacob Gabriel

2. Wojtek Fuhl, komornik, z jego żoną Marianną,
wszyscy tu ztąd, sędziemu polubowemu z osby¹⁷⁷¹ i woli pojętności znajomi.

Wdowa Franzka Zienć powiadała, że ją żona Fula we 24 kwietnia biła i wskutek tego więcej ran na głowie i twarzy miała. Żona Marianna Fuhl zaprzeczyła owe podanie i mówiła, że Skarzycielka upadła i sama się zraniła.

Po ustnem wymowieniu przyszło między obiema partami do następującej ugody: [p. 224] Komornik Wojtek Fuhl obowiązał się ten atest od doktora Markgrafta, który sobie skarzycielka wystawić dała, jeden talar wynagrodzić i kosztu ugody ponosić.

Zapłacenie obowiązuje się Fuhl na 9tego tego miesiąca pod warunkiem sekucyi uczynić.

Skarzycielka była ztem kontent i wyż spisany protokół był przez sędziego polubowego, który po polsku czytać i pisać umie, a to swoją przysięgą twierdzi, przetłumaczony, przeczytany, przyjęty i podpisany. Franciszka Zięć, Jacob Gabriel, Wotek Wotek Fuhl, Marysia Ful

a – u – s

Bulla Schiedsmann

¹⁷⁶⁸ Stefan Bulla – nauczyciel z Suchych Łanów, powołany na rozjemcę w styczniu 1857 roku, „ARO”, Stück 8, 19 Februar 1857, s. 58. W lutym 1857 roku dodatkowo rozstrzygał dla okręgu Strzelce Opolskie Zamek, „ARO”, Stück 11, 12 März 1857, s. 80. Powołany ponownie w sierpniu 1873 roku, „ARO”, Stück 38, 19 September 1873, s. 209, w czerwcu 1876 roku, „ARO”, Stück 29, 21 Juli 1876, s. 198.

¹⁷⁶⁹ Czarnocin, Czarnosin, Czarnożeń – wieś w powiecie strzeleckim, w 1830 roku licząca 36 domów i 247 mieszkańców. We wsi znajdował się folwark, 4 młyny, gorzelnia i wapiennik. Czarnocin należał do parafii katolickiej w Leśnicy. Szkoła katolicka była na miejscu. W 1861 roku wieś zamieszkiwało 361 mieszkańców.

¹⁷⁷⁰ Czarnosińskim, tj. w karczmie w Czarnosinie.

¹⁷⁷¹ Błędnie zam. osoby.

[nr 1403] p. 239-240 spr. 53 (1857) [protokół dwujęzyczny, dwukolumnowy, z lewej polski, z prawej niemiecki]

Stało się Sucholona dnia 26go Czerwca 1857.

Dostawili się na dzisiajsze powołanie:

1. Hałupnik Andreas Goły jako skarżyciel

2. Komornik Anton Hollender z jego żoną,

wszyscy z Olszowy¹⁷⁷², niżej podpisanemu sędziemu polubowemu z osoby i woli pojętności znajomi. Hałupnik Andreas Goły uskarżał się, że mu żona komornika Hollendra dwie butelki wina na drodze wzięła i wypła wpryтомności więcej świadków.

[p. 240] Żona Hollendra nie mogła się tego wyrzec, ale powiadała, że się to wżarcie stało.

Po umowieniu obuch partów ugodzili się tak, że komornik Hollender się obowiązał Gołemu za wino 7 1/2 czeskiego zapłacić i kosza ugody ponosić; potem za drogę 5 czeskich i 20 czeskich do ubogiej kassy w Olschowie zapłacić do 4go przyszłego miesiąca pod warunkiem sekucyi.

Potem był protokół przeczytany, po polsku spisany, przyjęty i podpisany.

Aten¹⁷⁷³ Kalendar, xxx Magdalena Hollender, Andreias Goły

Peter Krul, Verhandlungs und Unterschriftzeuge

a – u – s

Bulla, Schiedsmann

[nr 1404] p. 244 spr. 66 (1857) [protokół dwujęzyczny, dwukolumnowy, z lewej polski, z prawej niemiecki]

Stało się Sucholona dnia 14 Września 1857.

Na skargę zegródnika Franzka Lipoka tu ztąd przeciwko zegródnikowi Franz Foryta kwóli obrazy był na dzisiaj termin dla ugody, na który się party zosoby i woli pojętności niżej podpisanemu sędziemu polubowemu¹⁷⁷⁴ dostawiły.

Po przedstawieniu skargi nie mógł się obskarżony wymówić Lipoka temi słowy: „Ty jeleniu” nazwać, ale dodał, że go on przód obraził.

Po dalszem umówieniu ugodziły się obie party tak, że Foryta 10 cz.: słowami: dziesięć czeskich do tutajszej szkolnej kassy dzisiaj zapłaci i kosza terminu ponosi. Potem był protokół przeczytany, przetłumaczony, przyjęty i podpisany.

Franc Foryta, xxx Franz Lippok

a – u – s

Bulla, Schiedsmann

[nr 1405] p. 248-249 spr. 74 (1857) [protokół dwujęzyczny, dwukolumnowy, z lewej polski, z prawej niemiecki]

Stało się Sucholona dnia 10go Października 1857.

Na skargę zegródnika Carola Henkiel z Olschowy przeciw małżonkom Ambros i Rosalie Henkiel tam ztąd kwóli ukarania jego pasterki Marianny Bajer był na dziś termin dla ugody, na który się party wyż spisane, jak też i ojciec tej pasterki komornik Joseph Bajer z Klutschow¹⁷⁷⁵, z osoby i woli pojętności sędziemu polubowemu znajome, się dostawiły.

Po przedstawieniu skargi nie mogła się żona siodłaka Ambrosego Henkiel wymówić ową Mariannę Bajer bić, ale podała, że krowy na koniczynie pała.

Jak się party umowy, były przez sędziego polubowego tak ugodzone, że siodłak Ambrosy Henkiel 1 tal. 10 cz., słowami: jeden talar i dziesięć czeskich, potem 15 cz., słow.: piętnaście czeskich za zmuę skarżycielom [p. 249] do środy, t. j. na 14go tego miesiąca pod warunkiem sekucyi zapłaci i kosza ugody ponosi.

¹⁷⁷² Olszowa, Olschowa – wieś w powiecie strzeleckim, licząca w 1830 roku 36 domów, folwark i 197 mieszkańców. W 1825 roku właściciel Olszowej, hrabia Andreas Renard von Gaschin, wybudował we wsi stadninę i zajął się hodowlą koni wyścigowych. Tu z czasem powstała znana w Europie śląska rasa koni. Na zmeliorowanych łąkach założył winnice i rozpoczął produkcję wina. Dodatkowo w Olszowej i okolicy powstały wapienniki. W 1861 roku wieś zamieszkiwało 437 ludzi. Parafia katolicka i szkoła znajdowały się w Kluczu.

¹⁷⁷³ Anton.

¹⁷⁷⁴ Brak wyrazu: znajome.

¹⁷⁷⁵ Klucz, Klutschau – wieś w powiecie strzeleckim, w 1830 roku licząca 34 domy, folwark i 214 mieszkańców. We wsi stał kościół parafialny wybudowany w 1748 roku i szkoła katolicka. Pracował kamieniołom i wapiennik. W 1861 roku wieś była zamieszkiwana przez 361 osób.

Więcej nie było do umówienia. Wyż spisany protokół był przez sędziego polubowego, który po polsku mówi i pisze, i to swoją przysięgą twierdzi, po polsku spisany, przeczytany, przyjęty i podpisany. Ambrozy Henkiel, xxx Rosalie Henkiel, Josef Beyer, Carl Henkiel

a – u – s

Bulla, Schiedsmann

[nr 1406] p. 250–251 spr. 77 (1857) [protokół dwujęzyczny, dwukolumnowy, z lewej polski, z prawej niemiecki]

Stało się Suchołona dnia 20go Października 1857.

Na skargę Obywatela Tomas Morawietz z Strzelec przeciw wycuźnikowi Simon Kuhnert tutaj i jego żonie kwóli obraży, był na dziś termin dla ugody, na który się party z osoby¹⁷⁷⁶ i woli pojętności niżej podpisanemu sędziemu polubowemu znajome, dostawiły się.

Po przedstawieniu skargi nie mogła się żona Kuhnerta wyprzec Morawca w 16go t. m. wprzysłomności świadków temi słowy: „lichwiarzu i cyganie” obrazić, ale podała, że ona powiadała nie będąc wstanie woli pojętności.

[p. 251] Gdy się party kwóli tego wymówiły, tak się ugodziły, że się Kuhnert do 1szego Listopada cr. do tutajszej szkolnej kassy obowiązuje 5 tal: słowami: pięć talarów zapłacić, pod warunkiem sekucyi i kwitem u Morawca zapłacenia wykazać.

Więcej nie było do umówienia i tak był protokół przez sędziego polubowego, który popolsku mówi i pisze, a to swoją przysięgą twierdzi, popolsku spisany, partom przeczytany, przetłomaczony, przyjęty i podpisany.

xxx Simon Kuhnert, xxx Franziska Kuhnert, Thomas Morawietz

Nerlich, Postbeamte, als Verhandlungs und Unterkreuzungszeuge

a – u – s

Bulla, Schiedsmann

[nr 1407] p. 252–253 spr. 78 (1857) [protokół dwujęzyczny, dwukolumnowy, z lewej polski, z prawej niemiecki]

Stało się Suchołona dnia 28go Października 1857.

Na skargę siodłaka Piotra Skowronek z Olszowy przeciw siodłakowi Johann Zielonka tam ztąd kwóli świni, które skarżycielowi rolę porły, był na dzisiaj termin dla ugody, na który się party z osoby i woli pojętności niżej podpisanemu sędziemu polubowemu znajomę, dostawiły się.

Po przedstawieniu skargi nie mógł się obskarżony wyrzec, że 2 świni pole skarżycielowi pole¹⁷⁷⁷ porły, ale tam szkody nie zrobiły.

Jak się party wymówiły, ugodziły się tak, że obskarżony jeszcze dzisiaj skarżycielowi 15 cz. (słowami: piętnaście czeskich) zapłaci i kosza ugody ponosi.

Dalej sobie party wymówiły, że gdyby jeden drugiego wtęj rzeczy miał obrazić, skarga zaraz u krolewskiego powiatowego sądu [p. 253] założona będzie.

Więcej nie było do umowienia i wyż spisany protokół był po polsku od sędziego polubowego, który po polsku mówi i pisze, i to swoją przysięgą twierdzi, spisany, przetłomaczony, przeczytany, przyjęty i podpisany.

Jahann Zielonka, xxx Peter Skowronek

a – u – s

Bulla, Schiedsmann

[nr 1408] p. 255–256 spr. 84 (1857) [protokół dwujęzyczny, dwukolumnowy, z lewej polski, z prawej niemiecki]

Stało się w Suchołonach dnia 7 Listopada 1857.

Na skargę zegrodnika Amand Suchanek z Dollny przeciw tutajszemu siodłakowi Joseph Filla kwóli kłótni, był na dziś termin dla ugody, na który się party niżej podpisanemu sędziemu polubowemu znane, się dostawiły.

Po przedstawieniu skargi nie mógł się obskarżony wyprzec przy weselu 3go t. m. za włosy chwycić,

¹⁷⁷⁶ Osoby.

¹⁷⁷⁷ Powtórzenie, tak w rękopisie.

ale go nie bił, jak skarżyciel powiada.

[p. 256] Jak się obie party wtej rzeczy wymówiły, tak się ugodziły, ze się siodłak Joseph Filla do kościelnej kassy do Strzelec 2 tal.: słowami: dwa talary obowiązuje zapłacić aż do jutra, pod warunkiem sekucyi, dalej się obowiązuje skarżycielowi za drogę 5 czeskich zapłacić i kosza ugody ponosić.

Skarżyciel był ztem kontent i wyż spisany protokół był przez sędziego polubowego, który po polsku pisze i czyta, i to swoją przysięgą twierdzi, po polsku spisany, przeczytany, przyjęty i podpisany.

xxx Joseph Filla, Amand Suchanek

a – u – s

Bulla, Schiedsmann

[nr 1409] p. 270-271 spr. 26 (1858) [protokół dwujęzyczny, dwukolumnowy, z lewej polski, z prawej niemiecki]

Stało się w Sucholonach dnia 8go kwietnia 1858.

Na skargę tkocza Anton Kurka z Strzelec przeciw tutajszemu haderlakowi Johann Pszowski kwóli długi, był na dziś termin dla ugody, na który się osoby z wóli pojętności sędziemu polubowemu znajome dostawiły się.

Po przedstawieniu skargi nie mógł się [p. 271] obskarżony wyrzec Kurkowi za płótno i t. d, które od niego kupił, 9 tal., 18 cz. i 3 fen. dłużnym być. Obskarżony pracował kilka dni skarżycielowi i ma zato 3 tal. 2 cz. 6 fen. do żądania, tak że jeszcze gdy się to odciągnie, skarżycielowi ma 6 tal. 15 cz. 9 fen. do płacenia. Obskarżony obowiązuje miesięcznie 2 talary: słowami: Dwa talary odpłacić, zaczawszy od pierwszego Maja r. b. Ostatnie pieniądze 2 tal. 15 cz. 9 fen. muszą być 1go Lipca r. b. zapłacone. Gdyby się obskarżony odciągał¹⁷⁷⁸ odpłacenia, będzie sekucya u krolewskiego powiatowego sądu zaraz szukana. Skarżyciel był ztem kontent i wyż spisany protokół był od sędziego polubowego, który po polsku mówi i pisze, i to swoją przysięgą twierdzi, po polsku spisany, przeczytany, przyjęty i podpisany.

Johan Pszowski, Anton Kurka

a – u – s

Bulla

[nr 1410] p. 275 spr. 38 (1858) [protokół dwujęzyczny, dwukolumnowy, z lewej polski, z prawej niemiecki]

Stało się w Sucholonach dnia 19go Maja 1858.

Na skargę siodłaka Lorenza Sojki i zony jego Karoliny z Czarnozenia przeciw tamtejszemu siodłakowi Peter Krall kwóli kłótni, był na dziś termin dla ugody, na który się party z osoby i woli pojętności niżej podpisanemu sędziowi polubowemu znane, dostawiły się.

Po przedstawieniu skargi nie mógł się obskarżony wyprzedz, że żonę p. Sojki popyrtał¹⁷⁷⁹. Ma jednakoż woleć się znią ugodzić i obowiązuje się 2 tal.: słowami: dwa talary Panu Nauczycielowi Hirsch w Dollny na nakupienie książek dla ubogich dzieci na 16go czerwca r. b. pod warunkiem sekucyi zapłacić i kosza ugody ponosić.

Skarżyciel, jak też i jego żona, byli ztem kontent i wyż spisany protokół był po polsku spisany, przeczytany, przyjęty i podpisany.

Peter Krul, Lorenz Sojka, xxx Caroline Sojka

a – u – s

Bulla, Schiedsmann

[nr 1411] p. 277 spr. 46 (1858) [protokół dwujęzyczny, dwukolumnowy, z prawej polski, z lewej niemiecki]

Stało się w Sucholonach dnia 5go Czerwca 1858.

Na skargę owczarza Johann Mildner z Gonsiorowitza przeciw małżonkom Jacob i Marianna Gabriel tutaj kwóli pożyczanych 5 talarów, był na dziś dla ugody termin, na który się party [p. 278] zosoby i woli pojętności sędziemu polubowemu znajome, dostawiły się.

Po przedstawieniu skargi nie mogła się żona obskarżonego wymówić przed rokiem od m. Mildnera 5 talarów pożyczać.

Obskarżoni Jacob i Marianna Gabriel obowiązuja się mianowaną kwotę na święty Michał r. b. wrócić pod warunkiem sekucyi i 2/3 kosztów ugody ponosić.

¹⁷⁷⁸ Ociagał.

¹⁷⁷⁹ Pyrtać – ‘popychać’.

Skarżyciel był z tym kontent i wyż spisany protokół był bocznie przez sędziego polubowego, który po polsku mówi i pisze, i to swoją przysięgą twierdzi, spisany, przeczytany, przyjęty i podpisany.

Jacob Gabriel, Marianna Gabriel, xxx Johann Mildner

a – u – s

Bulla, Schiedsmann

[nr 1412] p. 286–287 spr. 65 (1858)

Stało się w Sucholonach dnia 31go Lipca 1858.

Na skargę farbierza Salamon Rosenthal i jego żony z Strzelec przeciw wdowy Catarzyna Szydło tu ztąd kwóli 2 tal. 17 cz. 6 fen. za płótno, był na dziś termin [p. 287] naznaczony, na który się party z osoby i woli pojętności znajome, dostawiły się.

Skarżyciel Rozenthal powiadał, że wdowa Szydło przed dwiema miesiącami płótna za 2 tal. 17 cz. 6 fen. kupiła. Oskarżona niewywówała¹⁷⁸⁰ się i obiecała tę kwotę na 8go p. m. pod warunkiem sekucy zapłacić i kosza ugody ponosić. Skarżyciele byli ztém kontent.

Wyż spisany protokół był bocznie po polsku napisany od sędziego polubowego, który po polsku i po niemiecku mówi i pisze, i to swoją przysięgą twierdzi, przeczytany, od partów przyjęty i podpisany.

xxx Catharina Schydło, Ignatz Pacula als Beistand und Unterschriftszeuge, Rosenthal

a – u – s

Bulla, Schiedsmann

APOp, zesp. 62, sygn. 989
1867–1882

[nr 1413] p. 24–25 spr. 10 (1868) [protokół tylko po polsku]

Stało się w Sucholonach dnia 25go Kwietnia 1868.

Za powołaniem dostawili się:

1. siodłak Franz Gruszka

2. siodłak Johann Rożek, obaj z Dollny, sędziemu polubowemu z osoby i woli pojętności znajomi.

Gruszka uskarża się, że go Johann Rożek 19go t. m. w kaczmie Dollenskiej następującymi słowy obraził: [p. 25] „Ty świniorzu, osłe, złodzieju twych dzieci”.

Rożek nie wymawia się ztego, ale mówi, że był pijanym i nie wiedział, co mówi. Jednakowóż się chce ugodzić i obowiązuje się na przyszły tydzień trzy dni sam swoją osobą drogę za rozkazem sołtysa gminską sprawić, a to pod warunkiem skargi na sąd.

Gruszka jest ztém kontent i na ten sposób ugoda się staje, gdy Rożek tutaj kosza jeszcze zapłaci, co się też obowiązuje.

Tak wyż spisany protokół był partom przeczytany, od nich przyjęty i podpisany.

Franz Gruszka, Johann Rożek

a – u – s

Bulla, Schiedsmann

2 Vorlad. 5 sgr

Bestellgeld 2 - 6

= 7 sgr 6 pf

Eingetragen Pag. 385 No 33.

[nr 1414] p. 29–30 spr. 18 (1868) [protokół tylko po polsku]

Za powołaniem dostawili się:

1. sołtys Mainka z Olschowy

2. owczarz Peter Kaczmarczyk z Czarnożenia,

obaj sędziemu polubowemu z osoby i woli pojętności znajomi.

Mainka z Olschowy uskarża się, że go Kaczmarczyk w kaczmie złodziejem nazwał. Kaczmarczyk nie wymawia się ztego, ale powiada, że był napitym, to nie wiedział, co czyni. Jednakowóż się chce ugodzić

¹⁷⁸⁰ Nie wymówiała.

i obowiązuje się dziesięć czeski do Dolenskiej szkoły na książki [p. 30] zapłacić i kosztu ugody ponosić. Skarzyciel jest ztem kontent i wyż spisany protokół był partom przeczytany, od nich przyjęty i podpisany. Mainka Scholze, xxx Peter Kaczmarczyk

a – u – s

Bulla, Schiedsmann

2 Vorl. 5 sgr

Bestell. 2 - 6

= 7 sgr 6 pf

Eingetr. Pag. 386 No 41.

[nr 1415] p. 31 spr. 20 (1868) [protokół tylko po polsku]

Stało się w Sucholonach dnia 22go Lipca 1868.

Za powołaniem dostawili się:

1. komornik Thomas Nowok

2. zagrodnik Franz Poloczek, obaj z Czarnożenia, sędziemu polubowemu z osoby i woli pojętności znajomi.

Pierwszy uskarża się, że go Poloczek 17go t. m. bez głowę trzy razy piznął i bestyją przezwiał. Poloczek nie wymawia się ztego, ale powiada, że go przod¹⁷⁸¹ inni bili. Jednakowoż się chce ugodzić i obowiązuje się kosztu zapłacić i skarżycielowi zmuć. Skarzyciel jest ztem kontent i tak wyż spisany protokół był partom przeczytany, od nich przyjęty i podpisany.

Franc Poloczek, Tomas Nowok

a – u – s

Bulla, sędzia polubowy

Vorl. 5 sgr

Best. 2 - 6 -

= 7 sgr 6 pf

Eingetragen Pag. 386. No 43.

[nr 1416] p. 33 spr. 24 (1868) [protokół tylko po polsku]

Stało się w Sucholonach dnia 6go Listopada 1868.

Za powołaniem dostawili się:

1. komornik Johann Palusik z Centawy¹⁷⁸²

2. stodołny Jacob Waliczek zjego żoną, tu ztąd.

Pierwszy uskarża się, że żona studolnego jego cerę Paulinę kilka razy uderzyła. Obskarżona nie wymawia się ztego, ale powiada, że dziewczka zaczęła. Jednakowoż się chce ugodzić i obowiązuje się kosztu terminu zaraz zapłacić, jako też ten talar za atest od doktora. Skarzyciel jest ztem kontent i ka protokół był partom przeczytany, od nich przyjęty i podpisany.

xxx Johann Palusik, xxx Jacob Waliczek

a – u – s

Bulla, sędzia polubowy

2. Vorl. 5 sgr

Attest 2 - 6 -

= 7 sgr 6 pf

Eingetr. Pag. 386 No 47.

[nr 1417] p. 34-35 spr. 26 (1868) [protokół tylko po polsku]

Stało się w Sucholonach dnia 10go Września 1868.

Za powołaniem dostawili się:

¹⁷⁸¹ 'przedtem, wcześniej'.

¹⁷⁸² Centawa – wieś w powiecie strzeleckim, licząca w 1830 roku 53 domy, folwark i 354 mieszkańców, w tym 8 ewangelików i 14 Żydów. We wsi stał kościół parafialny i szkoła katolicka, także siedziba urzędu leśnego i wielki piec. W 1861 roku wieś liczyła 419 mieszkańców.

1. siodłak Simon Jontza
 2. komornik Johann Giemza z corką Pauliną, obaj z Dollny, sędziemu polubowemu z osoby i woli pojętności znajomi.
 p. Jontza uskarża się, że go Pauline Giemza kurwiarzem przezwąła. Obskarżona nie wymawia się ztego i chce się ugodzić, i obowiązuje się jej ojciec Johann Giemza 20 (dwadzieścia czeskich) na ubogich w Dollny jutro Sołtysowi oddać, przez tygodnik kryswy¹⁷⁸³ Jontzowi odprosić i koszta ugody ponosić. Skarzyciel jest ztem kontent i tak protokół wyż spisany był partom przeczytany, od nich przyjęty i podpisany.

xxx Johann Giemza, Simon Jonca

a – u – s

Bulla, sędzia polubowy

2. Vorl. 5 sgr

Bestellung 2 - 6 -

= 7 - 6 pf

Eingetr. Pag. 386. No 49.

[nr 1418] p. 39 spr. 1 (1869) [protokół tylko po polsku]

1869

Stało się w Suchołonach dnia 16go Stycznia 1869.

Za powołaniem dostawili się:

1. siodłak Anton Mierswa

2. komornik Carl Malcherek,

obaj tu ztąd, sędziemu polubowemu z osoby i woli pojętności znajomi.

Mierswa uskarżał się, że go Malcherek kilka razy po gębie uderzył wkarczmie. Malcherek nie wymawia się ztego, ale powiada, że był napitym i nie wiedział, co czyni. Chce się ugodzić, i obowiązuje się koszta terminu ponosić. Mierswa jest ztem kontent, ale sobie wymawia, żeby się już to nieprzydało¹⁷⁸⁴ pod warunkiem skargi na sąd. Więcej nie było do ugody i wyż spisany protokół był partom przeczytany, od nich przyjęty i podpisany.

Anton Mierzwa, Karl Malcherek

a – u – s

Bulla

2 Vorl. 5 sgr

Eingetragen Pag. 386 No 55.

[nr 1419] p. 52-53 spr. 24 (1869) [protokół tylko po polsku]

Stało się w Suchołonach dnia 30go Października 1869.

Za powołaniem dostawili się:

1. Hałupnik Johann Poloczek

2. Inspektor Ernst Dworaczek

3. Wachterz Simon Pawliczek,

wszyscy z Czarnosenia, z osoby i woli pojętności sędziemu polubowemu znajomi.

[p. 53] Hałupnik Johann Poloczek uskarża się, że go Inspektor Dworaczek i Wachterz Simon Pawliczek posądzali, że miech jęczmienia ukradł. Pan Inspektor nie wymawia się ztego, że to przed inneyim powiedział, ale że go skarzyciel do tego przywiódł. Jednakowoż się chce ugodzić i obowiązuje się Poloczkowi za jego zmułę 10 cz. dziesięć czeskich zapłacić. I na ten sposób ugoda się stała.

Drugi obskarżony Pawliczek powiada, że on nic nie mówił przed żadnym i wolno jest skarzycielowi dalej tego szukać.

Wyż spisany protokół był partom przeczytany, od nich przyjęty i podpisany.

EDworatzek, Simon Pawliczek, xxx Johann Poloczek

a – u – s

Bulla, sędzia polubowy

¹⁷⁸³ Prawdopodobnie „Gross Strehlitzer Stadtblatt” – gazeta wydawana dwa razy w tygodniu od 1868 roku.

¹⁷⁸⁴ ‘nie przydarzyło’.

2 Vorl. 5 sgr
 Bestell. 2 - 6 -
 Attest 2 - 6 pf
 = 12 sgr 6 pf

[nr 1420] p. 54-55 spr. 25 (1869) [protokół tylko po polsku]

Stało się w Sucholonach dnia 14 Listopada 1869.

Dobrowolnie dostawili się

1. Zagrodnik Joseph Bartodziej

2. Ciesła Carl Malcherek, obaj tu ztąd, sędziemu polubowemu z osoby i woli pojętności znajomi.

Zagrodnik Joseph Bartodziej skarży u sądu Ciesłę Carla Malchereka tu ztąd, że jego chłopca Josepha zbił. Z powodu tego jest u sądu na 16go tego miesiąca termin. Oskarżony chce się ugodzić i obowiązuje się wszystkie koszty, które z tego sądu powstaną, zapłacić. Bartodziej jest ztem kontent i bierze skargę założoną u sądu nazad. Carl Malcherek zapłaci zaraz dzisiaj Bartodziejowi wyłożone koszty 10 czeskich, a kosztu sądowe obowiązuje się zaraz Bartodziejowi zapłacić, jak od sądu przyjdą, pod warunkiem sekucyi.

Więcej nie było do ugody i wyż spisany protokół był partom [p. 55] przeczytany, od nich przyjęty i podpisany.

Joseph Bartodziej, Karl Malcherek

a – u – s

Bulla, sędzia polubowy

Eine Ausfertigung des Protokolls 2 sgr 6 pf

Eingetragen Pag 387. No 79.

[nr 1421] p. 56-57 spr. 28 (1869)

Stało się w Sucholonach dnia 1go Grudnia 1869.

Za powołaniem dostawili się:

1. Chałupnik Joseph Gasch z jego żoną

2. Komornik Carl Makosch, wszyscy z Czarnożenia, z osoby i woli pojętności sędziemu polubowemu znajomi.

Pierwszy uskarża się, że jego żonę Wiktoria Carl Makosch poprzeczywał tymi słowy: „ty giździe, idź, bo ci dam wypsk”.

[p. 57] Oskarżony nie wymawia się z tego, ale powiada, że on to wogóle mówił, a żadnego nie mianował. Jednakowż się chce ugodzić i obowiązuje się drogi skarżycielowi zapłacić i kosztu ugody ponosić. Za te drogi i zmułę żąda skarżyciel 17 czeskich i 6 fenigów, które mu zaraz oskarżony przy terminie zapłacił. Więcej nie było do ugody i wyż spisany protokół był partom przeczytany, od nich przyjęty i podpisany.

Carl Makosch, Jozek Gasch

a – u – s

Bulla, sędzia polubowy

2. Vorl. 5 sgr

Bestell. 2 - 6 -

= 7 sgr 6 pf

Eingetragen Pag. 387. No 82.

[nr 1422] p. 60 spr. 4 (1870) [protokół tylko po polsku]

Stało się w Sucholonach dnia 1go Lutego 1870.

Za powołaniem dostawili się:

1. siodłak Thomas Poloczek

2. siodłak Ignatz Mojsa, obaj z Dollny, sędziemu polubowemu z osoby i woli pojętności znajomi.

Thomas Poloczek uskarża się, że Ignatz Mojsa jego chłopca Ernesta zbił na drodze. Mojsa nie wymawia się z tego, ale powiada, że ten chłopiec mu nie robił na cały dzień, a chciał zapłaty 5 czeskich na dzień; nad tem on się rozgniewał i uderzył go. Jednakowż się chce ugodzić i obowiązuje się skarżycielowi

nagrody dla chłopca dwa talary i piętnaście czeskich zaraz zapłacić i kosza ugody ponosić. Skarżyciel jest ztem kontent i na ten sposób protokoł był partom przeczytany, od nich przyjęty i podpisany. Ignatz Moisa, Thomass Polosek

a – u – s

Bulla, sędzia polubowy

2. Vorl. 5 sgr

Bestell. 1 -

= 6 sgr

Eingetr. Pag. 387 No 86.

[nr 1423] p. 62 spr. 7 (1870) [protokół tylko po polsku]

Stało się w Suchołonach dnia 26go Marca 1870.

Za powołaniem dostawili się:

1. Dziewka Constantine Pakosz

2. Franz Klimann, parobek

3. Jozeph Sosnowski, parobek, wszyscy z Czarnożenia, zosoby i woli pojętności znajomi. Constantine Pakosz uskarża się, że ją Franz Klimann piznął, a Joseph Sosnowski ją przezwiał gizdem i wszorzem. Franz Klimann mówi, że to że żartu było i chce się ugodzić, jako też i Joseph Sosnowski też. Kosza ponoszą wszyscy. Skarżycielka jest ztem kontent i tak protokoł był spisany, partom przeczytany, od nich przyjęty i podpisany.

xxx Constantine Pakosz, Franz Klemann, Joseph Sosnowski

a – u – s

Bulla, sędzia polubowy

2 Vorladungen 5 sgr

Bestellung 2 - 6 pf

= 7 sgr 6 pf

Eingetr. Pag. 387. No 89.

[nr 1424] p. 71-72 spr. 24 (1870) [protokół tylko po polsku]

Stało się w Suchołonach dnia 25go Sierpnia 1870.

Za powołaniem dostawili się:

1. Zagrodnik Franz Forytta

2. Zagrodnik Franz Lippok, obaj tu ztąd, sędziemu polubowemu zosoby i woli pojętności znajomi.

Franz Lippok uskarża się, że go Forytta 23go t. m. następującemi słowy obraził: „wy hundsfoci”. Ob-skarżony powiada, że on na swoje dzieci to mówił. Jednakowóż się chce ugodzić i obowięzuje się jeden talar na zranionych żołnierzy¹⁷⁸⁵ [p. 72] do radzcy powiatowego do czternastu dni od dzisiaj pod warunkiem sekucyi zapłacić pod warunkiem sekucyi i kosza ugody ponosić.

Więcej nie było do ugody. Skarżyciel był ztem kontent i wyż spisany protokoł był partom przeczytany, od nich przyjęty i podpisany.

xxx Franz Lippok, xxx Franz Forytta

Wanke, Adj.

a – u – s

Bulla, sędzia polubowy

2 Vorladungen 5 sgr

Eingetragen Pag. 387 No 106.

[nr 1425] p. 74-75 spr. 30 (1870) [protokół tylko po polsku]

Stało się w Suchołonach dnia 25go Pazdziernika 1870.

Za powołaniem dostawili się:

1. wdowa Victorie Jokiel z zastępcą Albert Tomalla

2. chałupnik Nicolaus Jokiel, obaj tu ztąd, sędziemu polubowemu z osoby i woli pojętności znajomi.

¹⁷⁸⁵ Prawdopodobnie chodzi o żołnierzy wojny francusko-pruskiej 1870-1871.

[p. 75] Wdowa Jokiel uskarża się, że żona Mikołaja Jokiel jej chłopca zabiła. Obskarżony nie wymawia się ztego i chce się ugodzić. Obowiązuję się koszta terminu ponosić i czapkę chłopcu, która przy tem biciu zginęła, doszaflować¹⁷⁸⁶ albo 7 cz. 6 fen. wynagrodzić.

Więcej nie było do ugody i wyż spisany protokół był partom przeczytany, od nich przyjęty i podpisany. Jokiel, xxx Victorie Jiel, xxx Albert Tomalla

Wanke, Verhandlungs und Unterschriftszeuge

a – u – s

Bulla, Schiedsmann

2 Vorl. 5 sgr

Bestell. 1 -

= 6 sgr =

Eingetr. Pag. 387 No 112.

[nr 1426] p. 76-77 spr. 31 (1870) [protokół tylko po polsku]

Stało się w Sucholohnach dnia 7go Listopada 1870.

Za powołaniem dostawili się:

1. chałupnik Joseph Michalski z Dziewkowitz

2. kołodziej Paul Kałuża tu ztąd, obaj sędziemu polubowemu z osoby i woli pojętności znajomi.

Joseph Michalski uskarża się, że go Paul Kałuża 10go Sierpnia t. r. następującymi słowy obraził: „kiedy ty idziesz kraść, to ja za tobą nie idę”. Kałuża nie wymawia się ztego, ale powiada, że można był trochę napity i nie wie, co powiedział. Jednakowoż się chce ugodzić i obowiązuję się koszta terminu ponosić, karę skarżyciel mu daruje. Dalej sobie wymawia, żeby co w 10go Sierpnia t. r. dalej między niemi mówiono było, że żadnej strony skargi nie może być robiono, bo wtedy by dzisiejsza ugoda by nie była nic wartna i Michalski Kałużę dalej by skarżył. Kałuża jest ztem kontent.

Więcej nie było do ugody i wyż spisany protokół był [p. 77] partom przeczytany, od nich przyjęty i podpisany.

Paul Kałuża, Joseph Michalski

a – u – s

Bulla, sędzia polubowy

2 Vorl. 5 sgr

Eingetragen Pag. 387. No 113.

[nr 1427] p. 93 spr. 3 (1871) [protokół tylko po polsku]

Stało się w Sucholohnach dnia 19go Grudnia 1871.

Bez powołania dostawili się:

1. Chałupnik Ludwig Morawietz tu ztąd

2. siodłak Lukas Rogowski z Niewek, obaj sędziemu polubowemu z osoby i woli pojętności znajomi. Pierwszy uskarża się, że Lukas Rogowski 13go tego miesiąca jego żonę przejechał. Rogowski nie wymawia się ztego, ale powiada, że żona tego Morawca drogi na bok zesła i pod konie wlaźła. Jednakowoż się chce ugodzić i obowiązuje się Morawcowi zaraz dzisiaj dwadzieścia czeskich daje, za co Morawietz kwituje, a powiada też, że już otrzymał piętnaście czeskich, chleb i trochę grochu. Obowiązuje się też zaraz Morawietz, że wtej wymienionej rzeczy już dalej nie będzie skarżyć. Na ten sposób się ugoda stała i wyż spisany protokół był partom przeczytany, od nich przyjęty i podpisany.

xxx Ludwig Morawietz, Lukas Rogowski

Kostenbe.

a – u – s

Bulla, Schiedsmann

[nr 1428] p. 97-98 spr. 10 (1872) [protokół tylko po polsku]

Stało się w Sucholohnach, dnia 8go Lutego 1872.

Za powołaniem dostawili się:

1. Komornik Jacob Gabriel tu ztąd

¹⁷⁸⁶ ‘dostarczyć’.

2. Towarzysz Johann Rudoll też tu ztąd,

obaj sędziemu polubowemu z osoby i woli pojętności znajomi.

[p. 98] Gabriel uskarża się, że Johann Rudoll jego Syna Franza 5go t. m. zbił. Johann Rudoll wymawia się ztego i powiada, że on go jeno z sieni wypyrtnął. Jednakowoż się chce ugodzić i obowiązuje się dziesięć czeskich za zmułę i kosztu ugody do ośmiu dni pod warunkiem sekucyi zapłacić.

Gabriel jest ztem kontent.

Więcej nie było do ugody i wyż spisany protokół był partom przeczytany, od nich przyjęty i podpisany.

Johann Rudolf, Jacob Gabriel

a – u – s

Bulla, sędzia polubowy

[nr 1429] p. 102 spr. 15 (1872) [protokół tylko po polsku]

Stało się w Suchofonach dnia 16go Kwietnia 1872.

Za powołaniem dostawili się:

1. Wycuźnik Johann Mikołaszek z jego żoną Johanną

2. siodłak Johann Gruszka, obaj tu ztąd, z osoby i woli pojętności sędziemu polubowemu znajomi.

Pierwszy uskarża się, że Johann Gruszka jego żonę Johannę przezwiał Motyką, kurwą. Johann Gruszka nie wymawia się ztego, ale mówi, że był trochę napity. Jednakowóż się chce ugodzić i obowiązuje się kosztu terminu ponosić. Skarzyciel jest ztem kontent i tak wyż spisany protokół był partom przeczytany, od nich przyjęty i podpisany.

Johann Gruschka, Jochan Mikołaszek

a – u – s

Bulla, Schiedsmann

1 Vorl. 2 sgr 6 pf

Bestell. 1 - „

3 sgr 6 pf

Eingetr. Pag. 389. No 157.

[nr 1430] p. 106 spr. 20 (1872) [protokół tylko po polsku]

Stało się w Suchofonach dnia 5t Czerwca 1872.

Za powołaniem dostawili się:

1. Koniarz Joseph Kostoń

2. dziewczka Marianna Pandel, obaj z Czarnożenia, sędziemu polubowemu z osoby i woli pojętności znajomi.

Kostoń uskarża się, że Marianna Pandel jego chłopca złodziejem przed świadkami zrobiła. Obskarżona nie wymawia się ztego i chce się ugodzić; obowiązuje się kosztu zapłacić. Skarzyciel jest ztem kontent i tak protokół wyż spisany był partom przeczytany, od nich przyjęty i podpisany.

Jozek Kostoń, Marianna Pandel

a – u – s

Bulla, Schiedsmann

2 Vorl. 5 sgr

Bestell. 2 sgr 6 pf

= 7 sgr 6 pf

Eingetr. Pag. 389 No 162.

[nr 1431] p. 113 spr. 31 (1872) [protokół tylko po polsku]

Stało się w Suchofonach dnia 31go Lipca 1872.

Za powołaniem dostawili się:

1. Stellmach Joseph Pollok

2. Komornik Jacob Kruczek,

obaj z Mokrełonów, sędziemu polubowemu z osoby i woli pojętności znajomi.

Joseph Pollok uskarża się, że go Jacob Kruczek obraził temi słowy: „Pollok nakradł kapusty, a potem dał 5 talarów, coby go nieskarzył”. Kruczek powiada, że on tego nie mówił, jeno to są babskie plotki.

Jednakowoż się chce ugodzić i obowiązuje się koszta terminu ponosić. Skarzyciel jest ztem za kontent i wyż spisany protokół był partom przeczytany, od nich przyjęty i podpisany.

Jakub Kruczek, Jozef Pollok

a – u – s

Bulla, Schiedsmann

1 Vorlad. 2 sgr 6 pf

Porto „ - 6

3 sgr

Eingetrag. Pag. 389. No 173

[nr 1432] p. 117 spr. 36 (1872) [protokół tylko po polsku]

Stało się w Suchołonach dnia 24go Sierpnia 1872.

Za powołaniem dostawili się:

1. Zagrodnik Franz Paczuła

2. Zagrodnik Johann Grymla, obaj z Czarnożenia, sędziemu polubowemu z osoby i woli pojętności znajomi.

Pierwszy uskarżał się, że Grymla jego żonę popyrtał. Obskarzony nie wymawia się ztego i chce się ugodzić, obowiązuje się skarżycielowi za znudę¹⁷⁸⁷ 15 czeskich i za czepiec 5 czeskich, i koszta terminu ponosić, a do przyszłej środy pod warunkiem sekucyi zapłacić. Skarzyciel jest ztem kontent i wyż spisany protokół był partom przeczytany, od nich przyjęty i podpisany.

Johan Gymla, xxx Franz Paczuła

a – u – s

Bulla, Schiedsmann

2 Vorl. 5 sgr

bestell. 2 - 6

= 7 sgr 6 pf

Eingetr. Pag. 389 No 178.

[nr 1433] p. 130 spr. 9 (1873) [protokół tylko po polsku]

Stało się w Suchołonach dnia 18go Marca 1873.

Za powołaniem dostawili się:

1. Urzędowy Johann Szydło

2. wycuźnik Albert Tomalla,

obaj tu ztąd, sędziemu polubowemu z osoby i woli pojętności znajomi.

Johann Szydło uskarża się, że go Albert Tomalla 14go t. m. następującymi słowy obraził: „ty ośle, trąba”. Obskarzony nie wymawia się ztego, ale powiada, Skarzyciel był pobudką do tego. Jednakowoż się chce ugodzić i obowiązuje się koszta terminu ponosić. Skarzyciel jest ztem kontent i wyż spisany protokół był partom przeczytany, od nich przyjęty i podpisany.

xxx Albert Tomalla, Jochan Szydło

a – u – s

Bulla, Schiedsmann

2 Vorl. 5 sgr

bestell. 1 -

6 sgr

Eingetragen Pag. 390. No 198.

[nr 1434] p. 132-133 spr. 12 (1873) [protokół tylko po polsku]

Stało się w Suchołonach dnia 25go Kwietnia 1873.

Za powołaniem dostawili się:

¹⁷⁸⁷ Błędnie zam. znuć.

1. Szołtys Marcus Blach z Kadlubca¹⁷⁸⁸

2. siodłak Ignatz Mojsa z Dollny,

obaj sędziemu polubowemu zosoby i woli pojętności sędziemu polubowemu znajomi.

Sołtys Blach uskarża się, że go obskarżony Ignatz Mojsa 16go t. m. w przytomności świadków piznął. Obkarżony nie wymawia się ztego, ale powiada, że był napity i nie wiedział, co robi. Jednakowóż się chce ugodzić i obowięzuje się skarżycielowi za jego zmuę jeden talar zapłacić i kosztu ugody ponosić. Skarżyciel jest z tém kontent i wyż [p. 133] spisany protokół był partom przeczytany, od nich przyjęty i podpisany. Przed podpisem wymówił sobie skarżyciel, że na tę ugodę flaszkę węgierskiego wina obkarżony dzisiaj na lepszą da, na co on też przyzwolił.

Ignatz Moisa, Markus Bloch

a – u – s

Bulla, Schiedsmann

2 Vorl. 5 sgr

bestell. 2 - 6

7 sgr 6 pf

Eingetr. Pag. 390. No 201.

[nr 1435] p. 140 spr. 26 (1873) [protokół tylko po polsku]

Stało się w Sucholonach dnia 2go Lipca 1873.

Za powołaniem dostawili się:

1. majster szwiecki Gregor Kaluża

2. wdowa Josepha Jokiel, obaj tu ztąd, sędziemu polubowemu zosoby i woli pojętności znajomi.

Kaluża uskarża się, że Jozefa Jokiel przed świadkiem na niego powiadała, iż jej rasikon zgóry wziął. Obkarżona powiada, że to ten świadek zmyślał¹⁷⁸⁹, ponieważ jest na nią zły. Jednakowóż się chce ugodzić i obowięzuje się do 9go tego miesiąca jeden talar na weteranów do amtu landrackiego¹⁷⁹⁰ zapłacić i kosztu ugody ponosić pod warunkiem sekucyi.

Skarżyciel jest ztem kontent i wyż spisany protokół był partom przeczytany, od nich przyjęty i podpisany.

xxx Josepha Jokiel, Gregor Kaluza

a – u – s

Bulla, Schiedsmann

2 Vorl. 5 sgr

bestell. 1 -

= 6 sgr =

Eingetragen Pag. 390. No 215.

[nr 1436] p. 145-146 spr. 35 (1873) [protokół tylko po polsku]

Stało się w Sucholonach dnia 29go Sierpnia 1873.

Za powołaniem dostawili się:

1. cieśla Jacob Kowolik z Strzelec z jego żoną Magdaleną

2. cieśla Anton Malcherek tu ztąd,

z osoby i woli pojętności znajomi sędziemu polubowemu.

Jacob Kowolik uskarża się, że Malcherek jego żonę na dródze sztuchnął.

Obkarżony powiada, że nie wie nic otem, jednakowóż się chce ugodzić i obowięzuje się kosztu terminu i zmuę skarżycielowi 10 czeskich do jutra pod warunkiem sekucyi zapłacić. Skarżyciel jest ztem kontent i wyż spisany protokół był partom przeczytany, od nich przyjęty i podpisany.

¹⁷⁸⁸ Kadłubiec, Kadłubiec – wieś w powiecie strzeleckim, w 1830 roku licząca 42 domy i 248 mieszkańców, w tym 1 ewangelika. Należała do parafii katolickiej w Wysokiej. We wsi działał folwark, wapiennik i młyn. W 1861 roku było już 564 mieszkańców.

¹⁷⁸⁹ Zmyślał.

¹⁷⁹⁰ Amt landracki – Königliches Landratsamt Gross Strehlitz (Królewskie Starostwo Powiatowe w Strzelcach Opolskich) powstał w 1743 roku. Początkowo zadania starosty dotyczyły zapewnienia finansowania spraw wojskowych, później rozszerzono je o zadania gospodarcze i polityczne. Starosta wykonywał zadania z zakresu rolnictwa, ochrony lasów, ogrodnictwa i sadownictwa, rzemiosła i handlu, ochrony przeciwpożarowej, udzielania pomocy w razie nieszczęśliwych wypadków lub klęsk żywiołowych. Dbał o porządek, bezpieczeństwo mieszkańców, nadzorował emigrację i imigrację ludności, sprawy budowlane i szkolne, szpitale, więzienia i instytucje sądowe podległych gmin wiejskich i miejskich.

Anton Malcherek, Jakub Kowollik

a – u – s

Bulla, Schiedsmann

2 Vorl. 5 sgr

bestell. 2 - 6

7 s 6 pf

Eingetr. Pag. 391. No 224.

[nr 1437] p. 154-155 spr. 6 (1873) [protokół tylko po polsku]

Stało się w Sucholonach dnia 11go Grudnia 1873.

Za powołaniem dostawili się:

1. wachterz Andreas Krawietz

2. chałupnik Johann Plachetka,

obaj tu ztąd, sędziemu polubowemu zosoby i woli pojętności znajomi.

Krawietz uskarża się, że Plachetka jego syna piznął. Plachetka nie wymawia się z tego, ale mówi, że ten chłopiec był początkiem do tego, ponieważ go złodziejem nazwał. Jednakowoż się chce ugodzić i obowiązuje się kosztu terminu na poły ponosić. Skarzyciel jest ztem kontent i wyż spisany protokół był partom przeczytany, od nich przyjęty i podpisany.

Johann Plachetka, Andreias Krawietz

a – u – s

Bulla, sędzia polubowy

2 Vorl. 5 sgr

bestell. 1 -

= 6 sgr

Eingetragen Pag. 391. No 240.

[nr 1438] p. 157-158 spr. 9 (1874) [protokół dwukolumnowy, po lewej niemiecki, po prawej polski]

Stało się w Sucholonach dnia 16go Stycznia 1874.

Bez powołania dostawili się:

1. zagrodnik Carl Lippok

2. wycuźniczka Josepha Lippok,

obaj tu ztąd, sędziemu polubowemu zosoby i woli pojętności znajomi, i prosili o spis następującej ugody:

Wycuźniczka Josepha Lippok powiadała: „Ja mojemu synowi Carl Lippok pożyczałam po kilka razy pieniędzy, na co on mi też szuldszejny wystawił, a które mi się się straciły. Jeżeli by się jeszcze na jaw wykryły, to je tutaj za nie wartne opowiadane. Mnie moj syn Carl wszystko zapłacił i ja nie mam już nic od niego do żądania”. [p. 158] Więcej nie było do spisowania i wyż spisany protokół był partom przeczytany, przetłomaczony i bocznie¹⁷⁹¹ po polsku spisany, od nich przyjęty i podpisany.

xxx Josepha Lippok, xxx Carl Lippok, Gruszka, Scholze, xxx Franzka Galgan

a – u – s

Bulla, Schiedsmann

2 Abschriften der Verhandl. 5 sgr

Eingetragen Pag. 391. No 243.

[nr 1439] p. 175-178 spr. 6 (1875) [protokół dwukolumnowy, po prawej niemiecki, po lewej polski]

Stało się w Sucholonach dnia 9go Kwietnia 1875.

Przed niżej podpisanym sędzią polubowym dostawili się dzisiaj

1. chałupnik Carl Skowronek z Dollny

2. kupiec Pan Ignac Goldstein z Strzelec,

obaj sędziemu polubowemu z osoby i woli pojętności znajomi, i ułożyli następującą ugodę: [p. 176]

Wprocesie chałupnik Carl Skowronek w Dollny przeciw kupcowi Panu Isaak Goldstein jest ostatni rozsządzony skarżycielowi ten od niego przyjęty wechseł na 75 tal. (225 marków) nazad wrocić, od ska-

¹⁷⁹¹ Bacznie – ‘uwagaźnie’.

rzyciela przedaną brunatną kłacze nazad wziąć, skarżycielowi też osobno przysądzone wynagrodzenie za obrok i opatrowanie zapłacić i kosztu procesu ponosić; skarżyciel kupioną kłacze obskarżonemu już wrócił, co Pan Goldstein kwituje. Względem tych kosztów za obrok i opatrowanie, jako też kosztu procesowe, to dzisiaj Pan Isaak Goldstein skarżycielowi chałupnikowi Karl Skowronek wcałości tę sumę [p. 177] Pięć set dwadzieścia pięć marków zapłacił; ostatni kwituje za odebranie tych pieniędzy wtej ugodzie i powiada, że jest zupełnie ukontentowany i niema od Pana Goldsteina nic więcej do żądania, spuszcza go też z wszystkich sądowych kosztów, skarżyciel ale też sam nie chce żadnych sądowych kosztów, gdyby jeszcze jakie były, ponosić i założoną sekucją przeciw Panu Goldsteinowi zaraz cofnąć. Pan Goldstein jest ztem podaniem zaspokojem i obie party prosiły o wygotowanie podwójne tej ugody dla każdego jeden eksemplarz, kosztu względem założonej sekucyi [p. 178] obowiązuje się także Pan Goldstein zapłacić.

Więcej nie było do ugody i wyż spisany protokół był partom przeczytany, po polsku spisany, od nich przyjęty i podpisany.

I. Goldstein, Karl Skowronek

Ausfertigung 50 pf

Eingetr. Pag. 392. No 273.

[nr 1440] p. 196-197 spr. 1 (1876) [protokół tylko po polsku]

Stało się w Suchofonach dnia 15go Stycznia 1876.

Na skargę wdowy chałupniczy Marianna Gasz z Dollny przeciw wycużnicy Katharina Gruszki sam ztąd, dostawili się wyżej wymienione osoby, sędziemu polubowemu z osoby i woli pojętności znajomi. Marianna Gasch uskarża się, że Katarzyna Gruszka jej cerę Susanna Garczarski po głowie biła, jak atest od doktora powiada. Ona się nie wymawia ztego i chce się ugodzić i ofiaruje skarżycielce jej wszystkie kosztu wynagrodzić i zapłaci jai¹⁷⁹² zaraz sześć markow (2 talary). Skarżycielka jest ztem kontent [p. 197] i kwituje jej za wymienionę sumę.

Więcej nie było do ugody i wyż spisany protokół był partom przeczytany, od nich przyjęty i podpisany. xxx Catherine Gruszka, xxx Marianna Gasz, Lucian Jontza als Zeuge

a – u – s

Bulla, Schiedsmann

2 Vorl. 5 rt

bestell. 25 –

75.

Eingetragen Pag. 393. No 305.

[nr 1441] p. 198-199 spr. 2 (1876) [protokół dwukolumnowy, po lewej polski, po prawej niemiecki]

Stało się w Suchofonach dnia 11go Lutego 1876.

Za powołaniem dostawili się:

1. kupiec Isaak Goldstein z Strzelec

2. siodłak Carl Skowronek z Dollny, obaj sędziemu polubowemu z osoby i woli pojętności znajomi.

Kupiec Goldstein uskarża się, że go obskarżony Carl Skowronek 31go Stycznia t. r. przy terminie u sądu następującymi słowy obraził.

„Ja niechcę Reissa za świadka, bo on jest taki oszukaniec jak Goldstein, a Goldstein jak Reiss”.

Obskarżony nie wymawia się ztego; on się chce ugodzić i obowiązuje się [p. 199] do 25go t. m. trzydzieści markow Panu Sekretarzowi Rau dla starych żołnierzów (Inwalidów) pod warunkiem sekucyi zapłacić i kosztu ugody ponosić. Skarżyciel jest ztem kontent i wyż spisany protokół był od sędziego polubowego po polsku spisany, partom przeczytany, przyjęty i podpisany.

Carl Skowronek, I. Goldstein

a – u – s

Bulla, Schiedsmann

2 Vorl. 50 pf

bestell. 25 –

¹⁷⁹² Jej.

75 pf

Eingetragen Pag. 393. No 306.

[nr 1442] p. 299-300 spr. 19 (1880) [protokół tylko po polsku]

Stało się w Sucholonach dnia 1 Kwietnia 1880.

Za powołaniem dostawili się:

1. Parobek Johann Wypol z Dollny

2. parobek Franz Skowronek tu ztąd, obaj sędziemu polubowemu zosoby i woli pojętności znajomi. Johann Wypol uskarża się, że go Franz Skowronek wponiedziałek wielkanocny i jego żonę zbił. Ob-skarżony nie wymawia się ztego, ale powiada, że Wypol był początkiem do tego. Jednakowoż się chce ugodzić i obowiązuję się skarżycielowi jedną Markę i 25 fenigów zapłaci i kosza ugody ponosić. [p. 300] Skarżyciel jest ztem kontent, ale sobie wymawia, żeby resztę 50 fenigów do niedzieli były zapłacone, na co się obskarżony pod warunkiem sekucyi przystaje. Więcej nie było do ugody i wyż spisany protokół był partom przeczytany, od nich przyjęty i podpisany.

xxx Franz Skowronek, Johan Wypol

a – u – s

Bulla, sędzia polubowy

2 Vorlad. 50

Bestellung 50

= 1 M

Eingetr. Pag 399. No 456.

[nr 1443] p. 301-302 spr. 20 (1880) [protokół tylko po polsku]

Stało się w Sucholonach dnia 16go Czerwca 1880.

Za powołaniem dostawili się

1. Carola Szydło, córka tutajszego siodłaka Johann Szydło, 24 lat stara,

2. zagrodnik Franz Skworz, obai tu ztąd, sędziemu polubowemu z osoby i woli pojętności znajomi. Carola Szydło uskarża się, że ją obskarżony Franz Skworz 10go t. m. grabiskiem na drodze wpry-tomności świadkow bił. Obskarżony nie wymawia się ztego, ale powiada, że Skarżycielka onego też wgębę piznęła. Jednakowoż się chce ugodzić i obowiązuję się 6 (sześć) Marków na krzyż do Szimiszw farazowi do ośmi dni pod [p. 302] warunkiem sekucyi zapłacić.

Skarżycielka była ztem kontent i wyż spisany protokół był partom przeczytany, od nich przyjęty i podpisany.

Frantz Skwartz, Karoline Szydło, Johan Szydło

a – u – s

Bulla, sędzia polubowy

3 Vorlad. 75 Pf

Eingetr. Pag 399. No 457.

[nr 1444] p. 314-315 spr. 44 (1880) [protokół tylko po polsku]

Stało się w Sucholonach dnia 18go Grudnia 1880.

Za powołaniem dostawili się

1. chałupnik Franz Bedynek

2. siodłak Johann Rożetz,

obai zDollny, sędziemu polubowemu z osoby i woli pojętności znajomi.

Pierwszy uskarża się, że go obskarżony Rożetz 15go t. m. złodziejem przed świadkami nazwał. Ob-skarżony Rożetz nie wymawia się ztego, ale powiada, że był napity. Jednakowoż się chce ugodzić i obowiązuję się drogę skarżycielowi zapłacić i kosza ugody ponosić.

Skarżyciel Bedynek [p. 315] jest ztem za kontent i wyż spisany protokół był partom przeczytany, od nich przyjęty i podpisany.

Frantz Bedynek, Johann Rożetz

a – u – s

Bulla, Schiedsmann

2 Vorlad. 50 Pf

Bestell. – 25 Pf

= 75 pf

Eingetragen Pag 400. No 481.

[nr 1445] p. 317-318 spr. 3 (1881) [protokół tylko po polsku]

Stało się w Sucholonach dnia 20go Stycznia 1881.

Za powołaniem dostawili się:

1. meister rzeźniczy Anton Basista z Strzelec
2. Thekla Mucha z jej mężem Josef Mucha z Dollny, sędziemu polubowemu z osoby i woli pojętności znajomi.

p. Basista uskarża się, że wieprzka od Tekly Mucha za 42 Marków kupił. 14 t. m. ztem warunkiem, że po niego na poniedziałek 17 t. m. przyjdzie. Skarzyciel przyszedł 18 t. m. po wieprzka, a obskarżona Thekla Mucha i jej mąż Josef Mucha nie chcieli go wydać.

Obskarżony Josef Mucha powiada, że jego żona [p. 318] bez męża nie może nic sprzedać. Jednakowoż się chce ugodzić i obowiązuje się jutro wieprzka wydać. p. Basista przy terminie 42 Marki zapłacił i obiecuje funt mięsa jeszcze dać. Obskarżony obowiązuje się koszta terminu ponosić.

Wyż spisany protokół był partom przeczytany, od nich przyjęty i podpisany.

xxx Josef Mucha, Aon Bassota

D. Bernard, Unterschriftzeuge

a – u – s

Bulla, sędzia polubny

1 Vorl. 25 Pf

Bestell. – 25 -

Attest 25

= 75 pf

Eingetrag. Pag 401. No 484.

[nr 1446] p. 322-323 spr. 6 (1881) [protokół tylko po polsku]

Stało się w Sucholonach dnia 9tgo Lutego 1881.

Za powołaniem dostawili się:

1. Komornik Filip Kirstein
 2. syn siodłaczy Franz Jontza, obaj z Dollny, sędziemu polubowemu z osoby i woli pojętności znajomi.
- Pierwszy uskarża się, że go Franz Jontza wniedzielię twarz i ubior sadzami zbrukał. Obskarżony powiada, że to skarzyciel sam sobie zrobił. Jednakowoż się chce ugodzić i obowiązuje się koszta terminu zaraz za [p. 323] płacić. Skarzyciel jest ztem kontent i wyż spisany protokół był partom przeczytany, od nich przyjęty i podpisany.

Franz Jonza, Philip Kierstain

a – u – s

Bulla, Schiedsmann

2 Vorl. 50 Pf

Bestell. – 25

= 75 pf

Eingetrag. Pag 401. No 487.

[nr 1447] p. 324-326 spr. 9 (1881) [protokół tylko po polsku]

Stało się w Sucholonach dnia 19 Lutego 1881.

Za powołaniem dostawili się:

[p. 325] 1. hałupnik Adolf Wosnitza

2. siodłak Johann Rozetz i jego żona Ludwina, sędziemu polubowemu z osoby i woli pojętności znajomi, z Dollnego.

Skarzyciel Wosnitza uskarża się, że Ludwina Rozetz go następującymi słowy obraziła: „Mojej matce pierze z pierzyny ubiera i przedawa”. Obskarżona powiada, że nie wie nic otem, jednakowoż się za

zezwoleńiem męża chce ugodzić i obowiązuje się skarżycielowi za jego zmułę dwa marki 25 fen., do szkolney kassy w Dollny dwa Marki do jutra pod warunkiem sekucyi zapłacić i kosza ugody ponosić. [p. 326] Skarżyciel jest ztem kontent i wyż spisany protokół był partom przeczytany, od nich przyjęty i podpisany.

Johan Rozetz, Ludwina Rożetz, Adolph Wosnitza

a – u – s

Bulla

Eingetragen Pag. 401. No 490.

[nr 1448] p. 329-331 spr. 15 (1881) [protokół tylko po polsku]

Stało się w Sucholonach dnia 15go Maja 1881.

Za powołaniem dostawili się:

1. Parobek Gregor Krancioh
2. Parobek Thomas Popek
3. Owczarz Franz Garbass,

wszyscy z Olschowy, sędziemu polubowemu zastępującemu Olschowę z osoby i woli pojętności znajomi. Parobek Gregor Krancioch uskarża się, że go Thomas Popek złodziejem nazwał, a Franz Garbass go popchnął. Obskarżeni nie wymawiają się z tego i obowiązują się wszystkie kosza [p. 330] ponosić. Skarżyciel już tę sprawę do sądu oddał, jeżeli więc jakie kosza sądowe do Kranciocha przydą, obowiązują się obskarżeni je pod warunkiem dalszej skargi sądowej zapłacić skarżycielowi, jako też i kosza terminu ponosić. Skarżyciel weźmie zaraz skargę sądową nazad.

Obskarżeni są ztem kontent i wyż spisany protokół był partom przeczytany, od nich przyjęty i podpisany. Franz Garbass się też zaraz obowiązuje i jego matkę względem [p. 331] kosztow zastąpić.

xxx Gregor Krancioch, xxx Thomas Popek, Franz Garbas

Paul Bernard, Unterschriftzeuge

a – u – s

Bulla, Schiedsmann

Eingetragen Pag. 401. No 496.

[nr 1449] p. 331-332 spr. 16 (1881) [protokół tylko po polsku]

Stało się w Sucholonach dnia 21go Maja 1881.

Dobrowolnie dostawili się

1. siodłak Franz Lippok
2. ślosarz Theodor Lippok,

obaj tu ztąd sędziemu polubowemu z osoby i woli pojętności znajomi.

Theodor Lippok daje następujące żądanie do protokołu:

[p. 332] „Ja idę do Ameryki. Od mojego brata Franz Lippok tu ztąd mam jeszcze 900 Marek : słowami: dziewięć set Marek wiana do żądania. Do trzydzieści lat, jeżeli bym ja tych pieniędzy nie żądał, albo jeżeli bym umarł, w tedy nie ma żaden na nie prawo ani ten jeszcze żyjący brat Jacob. Moi brat Franz może te pieniądze bez uroków ten cały czas używać.

Po trzydziestu latach, jeżeli bym ja tych pieniędzy nie wypotrzebował, mają być na dzieci moich [p. 333] bratów Franca i Jakuba na poły podzielone”.

Więcej nie było do ugody i wyż spisany protokół był partom przeczytany, od nich przyjęty i podpisany.

Tehdor Lippok, Franz Lippok

a – u – s

Bulla, Schiedsmann

Eingetragen

Pag. 401. No 497.

[nr 1450] p. 335-337 spr. 21 (1881) [protokół tylko po polsku]

Stało się w Sucholonach dnia 6t Lipca 1881.

Za powołaniem dostawili się

1. wycuźnik Telesphor Kądziela
2. siodłak Franz Porada,

obaj z Dollnego, sędziemu polubowemu z osoby i woli pojętności znajomi.

Wycuźnik Kądziała [p. 336] uskarża się, że go obskarżony Porada 24go Czerwca zbił, jako attest od doktora pokazuje. Obskarżony nie wymawia się ztego, ale powiada, że Kądziała był pobudką do bitwy. Jednakowoż się chce ugodzić i obowiązuje się skarżycielowi jego zmudy i attest doktorski w sumie 8 m 20 pf (osiem markow i dwadzieścia fenikow) jeszcze dzisiaj pod warunkiem sekucy zapłacić i kosza ugody ponosić. Skarżyciel jest ztem kontent i wyż spisany protokół był partom przeczyta- [p. 337] ny, od nich przyjęty i podpisany.

Frantz Porada, Telestwur Kondziela

a – u – s

Bulla, Schiedsmann

Eingetragen

Pag. 402 No 502.

[nr 1451] p. 340-342 spr. 27 (1881) [protokół tylko po polsku]

Stało się w Sucholonach dnia 27t Sierpnia 1881.

Bez powołania dostawili się

1. siodłak Josef Donath tu ztąd,

2. Młynarz Florian Operskalski i jego zona Constantina z Obrowca¹⁷⁹³,

wszyscy sędziemu polubowemu z osoby i woli pojętności znajomi.

Siodłak Josef Donath najął przeszłego roku swój młyn w Obrowcu leżący zcałem gospodarstwem podług kontraktu ułożony 6go Września 1880 na sześć lat. Donath spuszcza Operskalskiego ztego kontraktu od 1go Października tego roku wten sposób, że on zaś całe gospodarstwo odbierze, pomiar- kuje też, że Operskalski ma prawo jeszcze i [p. 341] w październiku kapustę i kartofle zebrać, gdyby nie był do czasu gotowy. Dalej dozwoli Donath Operskalskiemu we stodole jego zboże do gód tego roku wymłócić.

Te powinności, które wkontrakcie stoją, muszą być wcałości wypełnione.

Gdy Operskalski te gospodarstwo odda, to Donatha potem te 500 tal. słowami: pięć set talarow ka- ucyi odda, jeżeli będzie mógł, toż zaraz, najpóźniej do nowego roku. Jezeliby Operskalski jakie go- spodarstwo kupił, to się Josef Donoth obowiązuje do czternaści dni po wypowiedzeniu wrócić i uroki od tych pieniędzy dać.

Więcej nie było do ugody i wyż spisany protokół [p. 342] był partom przeczytany, przyjęty i podpisany.

Florian Operskalski, Kąnsztantina Operskalsky, Joseph Donoth

a – u – s

Bulla, Schiedsmann

Eingetragen Pag. 402. No 508.

[nr 1452] p. 342-344 spr. 28 (1881) [protokół tylko po polsku]

Stało się w Sucholonach dnia 13go Września 1881.

Za powołaniem dostawili się

1. Marianna Cichon

2. hałupnik Simon Szweinoch, obai tu ztąd, sędziemu polubowemu zosoby i woli pojętności znajomi. [p. 343] Marianna Cichon uskarża się, że ją Simon Szweinoch 1go sierpnia t. r. na drodze przeżywał. Szweinoch nie wymawia się ztego, ale powiada, że on się wielce gorszył na tych chłopców Klabisio- wych, które mu już tele szkody zrobiły. Jednakowoż on się chce ugodzić i obowiązuje się skarżycielce jei kosza zaraz zapłacić, jako też i wszystkie sądowe kosza zastąpić, ponieważ skarżycielka już skargę u sądu założyła. Jezeliby się sprzeciwił sądowe kosza zapłacić, tedyby skarżycielce wolno było skargę dalej u sądu założyć.

[p. 344] Więcej nie było do ugody i wyż spisany protokół był partom przeczytany, od nich przyjęty i podpisany.

Simon Schwainoch, Marianna Cichonń

a – u – s

Bulla

Eingetragen Pag. 402. No 509.

¹⁷⁹³ Obrowiec, Oberwitz – wieś w powiecie strzeleckim, w 1830 roku licząca 45 domów i 419 mieszkańców, w tym 7 ewangeli- ków i 4 Żydów. Należał do parafii katolickiej w Jasionej. We wsi znajdowały się folwark i szkoła katolicka, karczma, 2 mły- ny i potażarnia. W majątku pracowała gorzelnia. W 1861 roku Obrowiec liczył 629 mieszkańców.

[nr 1453] p. 346-348 spr. 33 (1881) [protokół tylko po polsku]

Stało się w Sucholonach dnia 3go Grudnia 1881.

Za powołaniem dostawili się:

1. siodlak Anton Adamietz
2. siodlak Franz Porada
3. syn siodlaczy Franz Jontza
4. syn siodlaczy Thomas Cebula.

[p. 347] wszyscy z Dollny, zosoby i woli pojętności znajomi.

Pierwszy uskarża się, że go ci trzej wyżej wymienieni obskarżeni 27go p. m. wprzymotności świadkow posztuchali i westę mu stargali.

Obskarżeni nie wymawiają się ztego i obowiązują się zaraz 3 marki za westę, 1 markę za drogę i zapłacić, i kosza ugody ponosić.

Skarzyciel Adamietz jest ztem kontent i wyz spisany protokół był partom [p. 348] przeczytany, od nich przyjęty i podpisany.

Franz Jonza, Frantz Porada, Thomas Cebula, Anton Adamietz

a – u – s

Bulla, Schiedsmann

Eingetragen Pag. 402. No 514.

[nr 1454] p. 363-364 spr. 51 (1882) [protokół tylko po polsku]

Stało się w Sucholonach dnia 23go Września 1882.

Za powołaniem dostawili się

1. chałupnik Johann Poloczek
 2. zagrodnik Joseph Tukai, obaj z Czarnożenia, sędziemu polubowemu zosoby i woli pojętności znajomi.
- Poloczek uskarża się, że go Josef Tukai 18 t. m. wprzymotności świadkow następującymi słowy obraził: „Teraz mi zapłać moję kapustę”.

Tukai przyznaje się, że mu te słowa powiadał, ale mienił, że to nie jest obraza. Jednakowoż się chce ugodzić i obowiązuje się drogę do terminu skarzycielowi i kosza ugody za [p. 364] płacić. Skarzyciel jest ztem kontent i wyz spisany protokół był partom przeczytany, od nich przyjęty i podpisany. Kosza i termin wynoszą 1 Marka i 15 fenigow, które obskarżony zaraz zapłacił.

xxx Johann Poloczek, Jozef Tukai

a – u – s

Bulla

Aufnahme des Antrages 25 pf

Bestellung 50 pf

75 pf

Eingetragen Pag. 403. No 532.

[nr 1455] p. 365-367 spr. 53 (1882) [protokół tylko po polsku]

Stało się w Sucholonach dnia 7go Pazdziernika 1882.

Za powołaniem dostawili się

1. robotnik Johann Najuch
2. robotnik Simon Osadnik
3. skarzyciel Johann¹⁷⁹⁴ [Mainka] [p. 366] z Ollschowy, wszyscy sędziemu polubowemu zosoby i woli pojętności znajomi.

Mainka uskarża się, że Johann Najuch i Simon Osadnik przed świadkami powiadali: „Mainka na kuropatwy strzelił”.

Obskarżeni chcą się ugodzić i obowiązują się kosza ugody ponosić i do ośmi dni w Katoliku odwołać, pod warunkiem dalszej skargi, Mainka jest ztem kontent i wyz spisany protokół [p. 367] był partom przeczytany, od nich przyjęty i podpisany.

Emanuel Mainka, Simon Osadnik, Johann Najuch

a – u – s

¹⁷⁹⁴ Błędnie zam. Emanuel.

Bulla

[nr 1456] p. 372-373 spr. 58 (1883) [protokół tylko po polsku]

Stało się w Suchołonach dnia 28t Kwietnia 1883.

Za powołaniem dostawili się

1. meister masarski Johann Deszczyk z Strzelec

2. siodłak Josef Lippok tu ztąd, sędziemu polubowemu zosoby i woli pojętności znajomi.

Johann Deszczyk uskarżał się, że go Josef Lippok 22go t. m. w Restauracyi u Przyremble w wieczor przed świadkami powiadał: „wyście bydło odemnie kupili, a 14 dni musiałem je żywić, ani funta mięsa za to nie dostałem”. Lippok nie sprzecza się tego, ale powiada, że Deszczyk był pobudką [p. 373] do tego. Jednakowóz się chce ugodzić i obowiązuje się trzy marki kary zapłacić do rąk kapelona Szynka we Strzelcach i koszta ugody ponosić. Deszczyk jest ztem kontent i wyż spisany protokół był partom przeczytany, od nich przyjęty i podpisany.

Joseph Lippok, Johann Deszczyk

a – u – s

Bulla

Aufnahme des Antrages 25 pf

Bestellung 25

50 pf

Eingetragen Pag. 403. No 58.

[nr 1457] p. 381-383 spr. 66 (1883) [protokół tylko po polsku]

Stało się w Suchołonach dnia 3go Pazdziernika 1883.

Za powołaniem dostawili się:

1. siodłak Johann Donath

2. wycuźnik Carl Guss, obaj z Adamowitz, sędziemu polubowemu zosoby i woli pojętności znajomi. Johann Donath uskarża się, że go Carl Guss 26go Września na polu po południu świniarzem nazwał. Obскарzony nie wymawia się ztego, ale mówi, że skarżyciel pobudką był do tego. [p. 382] Jednakowóz się chce ugodzić i obowiązuje się koszta terminu przedwczorajszego ponosić, jako też koszta od założenia skargi przez Horę u sądu; dalej też i koszta sądowe ponosić, gdy skarżyciel złożoną skargę od sądu cofnie.

Nie zastąpił by obскарzony tych wymienionych kosztów, wtedy jest skarżycielowi wolno skargę na nowo u sądu założyć.

[p. 383] Więcej nie było do ugody i wyż spisany protokół był partom przeczytany, od nich przyjęty i podpisany.

Jochann Donath, xxx Carl Guss

a – u – s

Bulla, Schiedsmann

Aufnahme des Antrages 25 pf

Bestellung 25 pf

50 pf

Eingetragen Pag. 404. No 66.

Szymiszów (Schimischow)¹⁷⁹⁵

APOp, zesp. 62, sygn. 992
1872-1908

[nr 1458] p. 133 spr. 164 (1885) [protokół dwujęzyczny, w lewej kolumnie niemiecki, w prawej polski]
Działo się Schimischowy, dnia 27. Stycznia 1885.

Dzisiajszego dnia stawili się przed niżej podpisanego Schiedsmana od osoby znajomi i do działania zdadni:

1. Gbur Grześ Piontek
2. Johanna, zamężna Zagrodniczka Jendrzej Piontek, w przytomności swego męża, jak skarżycieli
3. Gbur Franz Iwanetzki, obzkarzony, wszyscy tuai.

Gbur Grześ Piontek powtarza swoją skargę od 19^{tego} tego miesiąca, że Franz Iwanetzki mówił, iż on (Piontek) Julianę Lippok, teraz zamężną Jendrzej Piontek, zkurwił miał.

[p. 134] Równie także powtarza Julianna, zamężna Jendrzej Piontek, swoją skargę, że p. Iwanetzki mówił: nie Ułani są winni, że ona się znajduje z cięcey¹⁷⁹⁶, lecz stary Piontek.

Oskarżony przydaje, że on to mówił.

Skarżyciele i Obzkarżony zgodzili się następującym sposobem.

1. Obowiązuje się obzkarżony na obraz do tutejszego kościoła dziesięć marek zapłacić, którą sumę on zaraz do rąk skarżyciela Piontka oddał.

2. Obowiązuje się Obzkarżony tę obrazę na swoje koszta w Wielko-Strzeleckim Kreisblacie odwołać i odprosić.

Koszta się nie zrobiły.

Mąż Julianny Piontek przystąpi do tej ugody.

Vorgelesen, genehmigt und unterschrieben.

Gregor Piontek, Julianna Piontek, Andreas Piontek, Franz Iwanetski

a – u – s

Kuzia¹⁷⁹⁷, Schiedsmann

[nr 1459] p. 144 spr. 174 (1886) [protokół dwujęzyczny, na górze niemiecki, na dole polski]

Schimischowy, dnia 31 Sierpnia 1886.

Przed niżej podpisanem szidsmanem dostawił się 30^{tego} Sierpnia 1886 r. kaczmarz Andreas Pordzik tu ztąd, od osoby znany i do działania zdatny i żądał ugody z chałupniczkom Josefa Rygol, także tu ztąd, która go 29^{tego} Sierpnia r. b. przed tutęjszą karczmą miała mianować: „Wy giździe, boście ta kobieta o wszystko okradli”.

Do ugody był dzisiaj termin naznaczony i obie części zazwane, obzkarżona z jej mężem, ale tylko skarżyciel przyszedł.

Morawitzky¹⁷⁹⁸, Schiedsmann

[nr 1460] p. 148 spr. 178 (1887) [wstęp po niemiecku, potem cały protokół po polsku, na marginesie dopisany niemiecki]

Schimischow, d. 28 April 1887.

Przed niżej podpisanem dostawił się 26^{tego} kwietnia r. b. gbur Robert Baron tu ztąd, od osoby znany i do działania zdatny, i żądał ugody z zagrodniczem synem Franz Bock tu ztąd, który 20. kwietnia

¹⁷⁹⁵ W okręgu rozstrzygano sprawy dla Szymiszowa, Suchej i Rożniątowa.

¹⁷⁹⁶ ‘w cięży’.

¹⁷⁹⁷ Josef Kuzia – nauczyciel z Szymiszowa, powołany na rozjemcę w lipcu 1852 roku, „ARO”, Stück 32, 12ten August 1852, s. 230. Od 1859 roku rozstrzygał także dla miejscowości Rożniatów, „ARO”, Stück 6, 10 Februar 1859, s. 34. Ponownie wymieniony w 1873 roku, „ARO”, Stück 33, 15 August 1873, s. 184. Kolejny raz wybrany w czerwcu 1876 roku, „ARO”, Stück 29, 21 Juni 1876, s. 198.

¹⁷⁹⁸ Emanuel Morawitzky – nauczyciel w Szymiszowie Wsi. Seminarium nauczycielskie w Głogówku ukończył w 1868 roku; zob. *Schematismus der katholischen Volksschulen der Provinz Schlesien*, Neustadt O/S 1900, s. 237.

tego roku w tutejszej karczmie gbura Barana bez przyczyny na ziemię pociep, a jemu przy ty pszyle-żytości rozszarpał suknię i jemy się łańcuszek zegarkowy wienie około 9 marek zagubił. p. Baron się czuje przez to pociepnienie obrażony, dla tego na dzisiaj termin jest naznaczony do ugody. Obadwaj są zazwani, lecz tylko skarżyciel się dostawił.

25 pf für Vorladung bez.

Morawitzky, Schiedsmann

[nr 1461] p. 150 spr. 180 (1887) [cały protokół po polsku, na marginesie dopisany niemiecki]
Robotnik Johann Schlapa i jego żona Julie Schlapa ze Schimischow, obaj od osoby znani i do działania zdadni, żądali do ugody terminu z robotnikiem Karoł Sapich, także ze Schimischow, który także znany i zdadni do działania, a który 20. Lipnia r. b. przy sieczeniu żyta do téj Julie Schlapy przed innemi ludźmi mówił: „Tyś jest kurwa, boś się z Niestroję w izbie zaparła”, a do Johann Schlapy zaś 11. Lipnia mówił: „Ty robisz na ta przekłętą motyka, a ona się stroi przed innych chłopów, ty mosz dziewczyna, a ona nie wie, który jój ojciec jest”. Termin jest na dzisiaj naznaczony i obie części się dostawiły, lecz oskarżony się zgodzić nie chciał.

Schimischowy, dnia 31. Lipnia 1887 r.

Morawitzky, Schiedsmann

Ausfertigung für die Johann und Julie Schlapaschen Eheleute ist am 31 Juli 1887 ertheilt. An Schreibgebühr bis 25 pf. bezahlt

Schimischow, den 31 Juli 1887

Morawitzky

[nr 1462] p. 169 spr. 199 (1889)

Spisano w Schimischowach, dnia 30tego Sierpnia 1889.

Dzisiajszego dnia dostawili się przed niżej podpisanem Schiedsmanem od osoby z nani i do działania zdadni

1. robotnik Karol Sapich, skarżyciel

2. do Karol Bednarek, oskarżony, obaj [p. 170] obaj z Wapienika Schimischowskiego. Carl Sapich powtarza swoją 28^{tego} t. m. złożoną skargę, że oskarżony Carl Bednarek powiedział, że on – Carl Sapich – na wapieniku deski ukradł i węgle Tillgnerowe ludzi Schimischuuskę wydawał.

Oskarżony przydaje, że on to mówił.

Oskarżony i skarżyciel się tém sposobem ujedniali, to jest ugodzili, że oskarżony Bednarek koszta terminu ponosi.

przeczytano – pozwolono – podpisano.

1. An Schreibgebühr 25 pf

2. 2 Bestellungen 25 pf

= 50 pf

bez.

Karl Bednarek, Kol Sapich

a – u – s

Der Schiedsmann Morawitzky

[nr 1463] p. 174 spr. 203 (1890)

Spisano w Schimischowach, dnia 24. Lipnia 1890 r.

Dzisiajszego dnia dostawili się przed niżej podpisanem sziedsmanem od osoby z nani i do działania zdadni

1. koniarz Franz Gawlik, skarżyciel

2. hałupnicza gdowa Julie Iwanetzki, obaj ze Schimischow.

Franz Gawlik powtarza swoją 27^{tego} Czerwnia r. b. złożoną skargę, że oskarżona Julie Iwanetzki 21. Czerwnia przed szafarką Antonie Gabor powiedziała o mnie: „Gawlik ma dzieci, które nie są jego, a robi gościny dla cudzych dzieci”.

Oskarżona i skarżyciel się tem sposobem ujedniali, to jest ugodzili, że oskarżona pięć marek i 25 fen. na ubogie dzieci zapłaci i koszta terminu ponosi.

przeczytano – pozwolono – podpisano

1. An Schreibgebühr 25 pf

2. 2 Bestellungen 25 pf
3. 1 Abschrift 25 pf

S: 75 pf

Gawlik, +++ Julie Iwanetzki

a – u – s

S. Morawitzky, Schiedsmann

[nr 1464] p. 175 spr. 204 (1890)

Spisano w Schimischowach, dnia 27tego Lipnia 1890 r.

Dzisiajszego dnia dostawili się przed niżej podpisanem sziedsmanem od osoby znani i do działania zdadni

1. Antonie Gabor z jęj mężem szafarzem Markus Gabor z folwarku Schimischowskiego

2. Dziewka Elżbieta Iwanetzki, 26 lat stara, zjęj matka Julie Iwanetzky, gdowa, tu ztąd.

Markus i Antonie Gabor powtarzają swoją 22^{tego} Lipnia r. b. założoną skargę, że oskarżona Elżbieta Iwanetzki 22^{tego} Lipnia b. r. do szafarki Antonie Gabor mówiła: „Ty kurwo, tyś z Francę Iwanetzkę kurwiła”.

Oskarżona i skarżycielowie się tēm sposobem ujednali, że oskarżona 4 marki i 25 fen. dla ubogich dzieci zapłaci i kosztu terminu ponosi.

przeczytano – pozwolono – podpisano

1. An Schreibgeb. 25 pf

2. 2 Bestellungen 25 pf

= 50 pf

przeczytano – pozwolono – podpisano

Elisabeth Iwantzki, +++ Julie Iwanetzki, Mutter der Elisabeth, Antonia Gabor, Markus Gabor

a – u – s

Schiedsmann Morawitzky

[nr 1465] p. 176 spr. 205 (1891)

Spisano w Schimischowach, d. 20. Stycznia 1891 r.

Dzisiajszego dnia dostawili się przed niżej podpisanem od osoby znani i do działania zdadni

1. der Bauer Anton Wojtalla

2. „ „ Franz Iwanetzky,

obaj ze Schimischuw.

Anton Wojtalla powtarza swoją 14^{tego} Stycznia r. b. założoną skargę, że oskarżony 4. Grudnia 1890 Wojtalowi powiadał: „Smarkaty koniu” i dalsze obrazy.

Oskarżyciel i oskarżony się tem sposobem ujednali, że oskarżony do gminskiej kasy jedna marka zapłaci i kosztu tej skargi ponosi.

przeczytano, pozwolono i podpisano.

v – g – u

Anton Woitalla, Franz Iwanetzki

a – u – s

Morawitzky, Schiedsmann

1. An Schreibgebühr 25 pf

2. 2 Bestellungen 25 pf

= 50 pf

Gef. d. 11/4. 91

pro St. F.

Eb.

Rev. am 28.4.1891

Sordon, Amtsgerichtsrath.

[nr 1466] p. 177 spr. 206 (1891)

Spisano w Schimischowach, dnia 24. April 1891.

Dzisiajszego dnia dostawili się przed niżej podpisanem, od osoby znani i do działania zdadni

1. komornik Michael Czecior

2. robotnik Florian Pawlitzki

3. Margorzata Pawlitzki, matka Floryjana Pawlitzki, ponieważ ten dopiero na 4. Maja będzie wieloletni, a jego matka téż jest poręcznikiem, wszyscy tu ze wsi Schimischow.

Michael Pawlitzki powtarza swoje, 20^{tego} Kwietnia r. b. założoną skargę, że oskarżony 19^{tego} Kwietnia 1891 r. powiadał do niego: „Ty kurwiorzu, pieronie” i ciepła trzy razy kamieniem na niego i chciał go kosturem bić. Oskarżony i skarżyciel się tem sposobem ujedniali, że oskarżony na tutejszy kościół pięć Marek, Michałowi Czeciorowi jedna Marka za zmuda zapłaci i koszta terminu ponosi.

Przeczytano, pozwolono i podpisano.

Florian Pawlitzki, Michael Czecior

Marg. Pawlitzki erklärte erst beim Unterschreiben, die eigene Unterschrift vergessen zu haben, daher ist der Schiedsmann als Zeuge

+++ Margareth Pawlitzky, Mutter und Vormunderin der Flor. Pawlitzky

Morawitzky, Unterkreuzungszeuge

a – u – s

Morawitzky Schiedsmann

1. An Schreibgebühr 25 pf

2. 2 Bestellungen 25 pf

3. 1 Abschrift 25 pf

= 75 pf

[nr 1467] p. 207 spr. 236 (1894)

Verhandelt Schimischiuw, d. 5. April 1894.

[wykreślone: Der Häusler Karl Stolfik war hierhal aus]

Am heutigen Tage erschienen vor dem unterzeichneten Schiedsmann bek [przerwane]

Dzisiajszego dnia dostawili się przed niżej podpisanem od osoby znani i do działani¹⁷⁹⁹ zdadni

1. hałupnik Karol Stolfik z jego żoną

2. gdowa a komornica Jacobina Szczeponek, wszyscy ze Schimischiuw.

Skarżyciele powtarzali tę 1. kwietnia r. b. założoną skargę, że Jacobina Szczeponek powiedziała przed hałupnikiem Viktor Marzokiem, że ona – Jacobina Szczeponek – nic w domu nie może mieć, bo żona Stolfikowa i jej dzieci to dla siebie weźmią.

Oskarżona i skarżyciele się tem sposobem ujedniali, że oskarżona Jacobina Szczeponek trzy marki na kościół do kosciołnej kasy dała i koszta terminu ponosiła.

przeczytano, pozwolono – podpisano

+++ Jakobina Szczeponek, Handzeichen der p. Szczeponek, Stolfik Karl

a – u – s

Schiedsmann Morawitzky

1. Schreibgebühr 25 pf

2. Vorladung 25 pf

3. Abschr. 25 pf

= 0,75 M

bez.

¹⁷⁹⁹ Działania.

[nr 1468] p. 214 spr. 243 (1894)

Spisano w Schimischowach, dnia 20. Listopada 1894 r.

Verhandelt Schimischow, den 20. November 1894

Przed niżej podpisanem dostawili się od osoby znani i do działania zdadni

1. zagrodnik Bernhard Kozok, skarżyciel

2. wycużnik Josef Haiduk obskarżeni, wszyscy z Schimischow.

3. jego żona Josefa Haiduk,

Skarżyciel¹⁸⁰⁰ Bernhard Kozok powtarza swoją 14^{tego} Listopada 1894 r. złożoną skargę, że 12^{tego} Listopada obskarżeni onego „cygnę¹⁸⁰¹ a szwindlirzę¹⁸⁰²” poprzyzywali.

Mianowani się ugodzili, że wspokoju będą żyć a więc¹⁸⁰³ Bernarda Kozaka pszezywać nie będą.

Kary w pieniądzech Kozok Bernard nie żąda.

Protokół był przeczytany, pozwolony i jak następuje podpisany.

+++ Haiduk Josef, Haiduk Josefa, Bernard Kozok

a – u – s

Der Schiedsmann Morawitzky

Schreibgebühr 25 pf

Bestellun. 25 pf

= pf 50 bez.

Revidirt d. 16. Juni 1895, Rindemann, Amtsgerichtsrath.

[nr 1469] p. 229 spr. 257 (1895)

Spisano w Schimischowach, dnia 22^{tego} Grudnia 1895 r.

Przed niżej podpisanem dostawili się od osoby znani i do działania zdadni

1. krowiaż Konstantin Cebulla tu ztąd

2. jego żona Josefa Cebulla, jako skarżyciele,

3. gdowa Augustyna Lyssek ze Schimischow.

Skarżyciele powtarzają ich 27^{tego} Października 1895 r. złożoną skargę, że 21^{tego} Października Augustyna Lyssek posądzała tę Josefę Cebulla, że ona pańskie „wory, pszenicę i jaja” wzięła.

Mianowani się ugodzili wtém, że obskarżona Augustyna Lyssek jedna Marka do ubogiej kassy zapłaci.

Protokół był pszczytany, pozwolony i jak następuje podpisany.

Constantin Cebulla, +++ Josefa Cebulla, Ausene Lyšek

a – u – s

Schiedsmann Morawitzky

Schreibgebühr 0,25 M

Attest 0,25 M

0,50 M

bez.

[nr 1470] p. 230 spr. 258 (1895)

Spisano w Schimischowach, dnia 26. Grudnia 1895 r.

Przed niżej podpisanem dostawili się od osoby znani i do działania zdadni

1. robotnik Jósef Poloczek

2. żona jego Małgorzata

3. kroważ Foitzik Anton

4. jego żona Marianna, wszyscy z folwarku Tenczinów¹⁸⁰⁴.

¹⁸⁰⁰ Skarżyciel.

¹⁸⁰¹ Cyganem – ‘kłamcą’.

¹⁸⁰² Szwindlerzem – ‘oszustem’.

¹⁸⁰³ Więcej.

¹⁸⁰⁴ Tęczynów, Tenczinow, Tenczinau – wieś w powiecie oleskim, licząca w 1830 roku 10 domów i 74 mieszkańców, w tym 35 ewangelików i 7 Żydów. Kościół katolicki znajdował się w Gorzowie Śląskim, a katolicka szkoła w Neudorf (Nowa Wieś Oleska). W 1861 roku wieś miała już 222 mieszkańców, licząc łącznie z Josephsbergiem.

Skarżyciele powtarzają ich 8^{go} Listopada 1895 r. złożoną skargę, że Marianna Foitzik ósmego Listopada tę Małgorzatę Poloczek „gizdę” poprzeżywała.

Mianowani się ugodzili a kary w pieniądzech nie żądali.

Protokół był pszczytany, pozwolony i jak następuje podpisany.

+++ Handzeichen des Josef Poloczek, +++ Handzeichen der Margarethe Poloczek, Anton Foitzik,

+++ Handz. der Marianna Foitzik

a – u – s

Der Schiedsmann Morawitzky

Schreibgebühr 0,25 M

Vorladung 0,25 M

Attest 0,25 M

0,75 M

bez.

[nr 1471] p. 233 spr. 261 (1896)

Spisano w Schimischowach, dnia 9. Czerwnia 1896.

Przed niżej podpisanem dostawili się od osoby znany i do działania zdalnie

1. Gregor Greipel } skarżyciele

2. Franzka Greipel }

3. Andreas Pietrowski,

wszyscy z Schimischuwa.

Skarżyciele powtarzają ich 3. Maja r. b. złożoną skargę, że Pietrowski tę Franzkę Greipel „gęsiorką” mianował a że jęj powiedział „jeżeli ma chęć”.

Mianowani się ugodzieli, że Pietrowski 12 Marek do 8 dni na dobre uczenki do niżej podpisanego położy, to jest zapłaci.

Protokół był pszczytany, pozwolony i podpisany.

Andreas Pietrowsky, Gregor Greipel, Franciska Greipel

a – u – s

Der Schiedsmann Morawitzky

Schreibgebühr 0,25 M

Vorl. 0,25 M

Abschrift 0,25 M

= 0,75 M

bez.

[nr 1472] p. 236 spr. 264 [wykreślone] (1896)

Spisano

Verhandelt Schimischow, den 11. Oktober 1896.

Przed niżej podpisanem dostawiły się od osoby [brak dalszego ciągu protokołu]

Zawadzkie (Zawadzki)¹⁸⁰⁵

APOp, zesp. 62, sygn. 977
1880-1885

[nr 1473] p. 70 spr. 84 (1881)

Działo się 4. Czerwca roku 1881.

Przed sędzią ugody dostawili się:

1. kolonista Robert Biniek z kolonii Böhme¹⁸⁰⁶

2. hutny robotnik Vincent Bogdoll ze Zawadzki, znajomi i przy dobrym rozumie.

Biniek zaskarżył, że on i jego żona Julia Bieniek, także i oskarżony na weselu się znajdowali, przy tancu swadził się¹⁸⁰⁷ skarżyciel z Adolfem Broll. Do tego przyszedł Vincent Bogdoll i bił mię w głowę ręką tak silnie, że banie na głowie mam, i dawił¹⁸⁰⁸. Żona moja przybiegła, aby mię ratować. Bogdoll natychmiast przezywał ją następującymi słowami: „Ty bestyo, ty smarkoczu, do pysku ci kopnę”. Przytem chcił ją za głowę i potargał jej czepiec.

Stała się ugoda następująca.

Oskarżony obowiązuję się karę 1 marki do szkolny kasy zapłacić, także 1 marka 50 fyników skarżycielowi za czepiec¹⁸⁰⁹ dać, na 14. Czerwca obowiązuję się oskarżony tę sumę 2 marki i 50 fyników zapłacić.

Przeczytano, pozwolono i podpisano.

Robert Bieniek, Vinzent Bogdoll

Olschenka¹⁸¹⁰, sędzia ugody

[nr 1474] p. 74-75 spr. 91 (1881)

Działo się 10. Lipca 1881.

Przed sędzią ugody dostawili się:

1. hutnik Franz Plaszczyk

2. hutnik Johann Smieszkoł, zastępca żony jego na imię Agnesz Smieszkoł.

Franz Plaszczyk udał, że go Agnes Smieszkoł [p. 75] 6. tego miesiąca bez przyczyny następującymi słowami obraziła: „Franz Plaszczyk będzie złote wesele brał. Jego dzieci pacierza nie umią”.

Agnes Smieszkoł przyznawa się, że te słowa mówiła, do tego ale przez żonę skarżyciela, ze którą już dawny czas w niezgodzie żyją, przemuszoną była.

Stała się następująca zgoda:

Franz Plaszczyk pożąda 5 marków kary, które do kasy szkolny na Zawadzki Johann Smieszkoł ma płacić. Johann Smieszkoł obowiązuję się tę karę zapłacić.

Przeczytano, pozwolono, podpisano.

Franz Plaszczyk, Johan Zmierzskoł

Działo się jak wyżej.

Olschenka, sędzia ugody

[nr 1475] p. 75-76 spr. 92 (1881)

Działo się 10. Lipca 1881.

Przed sędzią ugody dostawili się:

1. hutnik Anton Ludwig

2. hutnik Peter Stampor

ze Zawadzki, znani i przy dobrym rozumie.

¹⁸⁰⁵ Rozstrzygano dla miejscowości Zawadzkie.

¹⁸⁰⁶ Bemowskie, Böhme – kolonia hutnicza w powiecie strzeleckim, założona w 1824 roku przez hrabiego Renarda. W 1830 roku liczyła 25 domów i 150 mieszkańców, w tym 53 ewangelików. Należała do parafii katolickiej w Kielczy, szkoła katolicka znajdowała się w Żędowicach. W 1861 roku miała już 249 mieszkańców. Wizerunek kolonii z roku 1841 wraz z zabudową i nazwiskami właścicieli poszczególnych posesji zawiera mapa przechowywana w APOp, zesp. Rejencja Opolska, nr 1191, Mapy i plany, sygn. XIV/164.

¹⁸⁰⁷ 'pokłócił się'.

¹⁸⁰⁸ 'dusił'.

¹⁸⁰⁹ Czepiec.

¹⁸¹⁰ Josef Olschenka – nauczyciel z Zawadzkiego. Seminarium w Pyskowicach ukończył w 1863 roku; zob. *Schul-Schematismus des Bistums Breslau*, Ziegenhals 1883, s. 189.

Anton Ludwig mówi, że go Stampor w goscincu w Zawadzki w przytomności ludzi następującymi słowami obraził: „Ludwig Anton mi moją siekiere porwał i Adamowi Kuszowi sprzedał”.

Stampor dodaje, że mu się siekiyra, którą Kusch miał, straciła, i tylko te słowa mówił: „Kusz miosł moję siekiery od Antonia Ludwika”.

[p. 76] Stała się następująca zgoda:

Ludwik pożąda, żeby Stampór koszta, które aż dotąd się stały, zapłacił.

Stampor jest z tym zaspojem¹⁸¹¹.

Przeczytano, pozwolono, podpisano.

Anton Ludwig, Peter Stampor

Działo się jak wyżej.

Olschenka, sędzia ugody

[nr 1476] p. 80 spr. 98 (1881)

Działo się 17 Lipca 1881.

Przed sędzią ugody dostawili się

1. hutny robotnik Johann Brolik

2. kolonista Nicolaus Tyslik, zastępca 17 lat liczącego syna swego Franza,

oba z Böhme, znani i przy dobrym rozumie.

Hutny robotnik Johann Brolik zaskarżył 12 tego Miesiąca, że jego syna Thomasa Brolika, jak¹⁸¹² było dodomu pędził 10 tego miesiąca i jak ku domu Tyslika przybył, wypadł syn Tyslika Franz Tyslik i pacholek Ignaz Segieth, zbili bez wszelkiej przyczyny.

Stała się następująca ugoda:

Tyslik obowiązuje się te koszta, które aż dotąd powstały – to jest szidsmanskie – zapłacić.

Przeczytano, pozwolono, podpisano.

Johann Brolik, Mikolus Tyslik

Działo się jak wyżej.

Olschenka, sędzia ugody

[nr 1477] p. 86 spr. 107 (1881)

Działo się Zawadzki dnia 13. Listopada 1881.

Przed sędzią ugody dostawili się

1. hutnik Mathaeusz Szkorupa

2. hutnik Ignatz Ziaja,

oba dwa ze Zawadzki, znani i przy dobrym rozumie.

Matusz Szkorupa zaskarżył, że Ignatz Ziaja 26. Pazdziernika t. r. syna jego przeżywał. Ziaja mówi, że to uczynił, ponieważ przyczynę do tego mu dał syn skarżyciela.

Stała się następująca ugoda.

Szkorupa żąda, że obskarżony 3 marki kary ma zapłacić na ubogie dzieci.

Ziaja obowiązuje się tę karę zapłacić.

Przeczytano, pozwolono i podpisano.

Matusz Skoruppa

Znaki xxx własnoręczne Ignatza Ziaja potwierdzone przez świadka Bednorz.

Działo się jak wyżej.

Olschenka, sędzia ugody

[nr 1478] p. 87 spr. 108 (1881)

Działo się Zawadzki, dnia 14. Listopada 1881.

Przed sędzią ugody dostawili się:

1. siodłak Andreas Danysch ze Sandowitz

2. hutnik Urban Smieszkoł ze Zawadzki,

oba dwa znani i przy dobrym rozumie.

Pierwszy zaskarżył, że go Smieszkoł Urban następującymi słowami obraził: „Danysz mnie może

¹⁸¹¹ Błędnie zam. zaspokojem.

¹⁸¹² Jak – ‘gdy’.

wrzyć pocałować”.

Urban Smieszko przeznaje się, że te słowa mówił i prosi go, skarżyciela, o przebaczenie; także obowiązuje się za drógi i aż do tąd powstanych kosztów trzy marki Danyszowi dać.

Trzy marka kosztów zapłacił Smieszko Danyszowi zaraz.

Przeczytano, pozwolono i podpisano.

An. Danysz, Urban Smieszko

Działo się jak wyżej.

Olschenka, sędzia ugody

[nr 1479] p. 88 spr. 110 (1881)

Działo się Zawadzki, dnia 29. Grudnia 1881.

Przed sędzią ugody dostawili się

1. hutnik Josef Dylla i jego żona Carolina

2. wdowa Caroline Ibrom,

wszyscy ze Zawadzki, znani i przy dobrym rozumie.

Caroline Dylla zaskarżyła, że wdowa Caroline Ibrom szkolne dziecię: Constantine Heimeł przed okno skarżycielki posłała, żeby następujące słowa mówiła: „Już cie Voyton przeraitał”.

Stała się następująca ugoda:

Obskorzona zabobowiązuje się koszta, które aż do tąd powstały, zapłacić.

Przeczytano, pozwolono i podpisano.

Matusz Skoruppa, Jozef Dylla, Karolina Dylla, Karolina Ibrom

Działo się jak wyżej.

Olschenka, sędzia ugody

[nr 1480] p. 90 spr. 113 (1882)

Zawadzki, dnia 12. Lutego 1882.

Przed sędzią ugody dostawili się

1. szłószarz Pius Leischwitz

2. hutnik Josef Bogdol,

oba dwa ze Zawadzki, znani i przy dobrym rozumie.

Pierwszy zaskarżył 1. Lutego b. r., że Josef Bogdol go 31^{go} tego roku w gościncu tutejszym tak mocno na głowę piznoł, że znaki pozostały, jak też lekaż pisownie zeznaje; adest lekarza Repecki ze Zawadzki skarżyciel przedłożył.

Josef Bogdol przyznawa się skarżyciela piznać, dodawa ale, że do tego był przemuszony, ponieważ skarżyciel go był najprzód ręką sztuchnył.

Stała się następująca ugoda:

Skarżyciel pożąda, żeby obskarżony za wyświadczenie lekarskie 3 Marki i kosta szidsmanskie zapłacił, także też 3 Marki do ubogiej kasy. Bogdol obowiązuje się tę karę zapłacić i położył natychmiast 3 M za adest i szidsmankie¹⁸¹³ kosta, 75 fyników skarżycielowi.

3 Marki, które są do ubogiej kasy przeznaczone są, chce obskarżony tyn tydzień zapłacić.

Przeczytano, pozwolono i podpisano.

Laischwitz, Joseph Bogdoll

Działo się jak wyżej.

Olschenka, sędzia ugody

1. Klageantrag. Abschrift 25 pfg

2. zwei Vorladungen 25 „

3. Abschrift der Verhandlung. 25 -

75 pfg

[nr 1481] p. 96-97 spr. 123 (1882)

Działo się Zawadzki dnia 21. Maja 1882.

Dostawili się przed sędzią ugody:

¹⁸¹³ Szidsmanskie.

1. hutnik Josef Bogdol
 2. hutnik Franz Kulik i
 3. Franzisca Kulik, żona Franza Kulika,
 wszyscy ze Zawadzki, znani i przy dobrym rozumie.
 Pierwszy zaskarżył, że Franzisca Kulik 15 t. miesiąca go winowała, że fałszywie przysiągał. Obskarżyna zeznaje, że te słowa mówiła.
 Stała się następująca ugoda.
 Franzisca Kulik prosi skarżyciela o przebaczenie i obowiązuje się koszta, które aż do tąd [p. 97] powstały, zapłacić i trzy marki na kościół we Stanisich zapłacić.
 Przeczytano, pozwolono i podpisano.
 Joseph Bogdoll, Franz Kulik
 Handzeichen xxx der Franzisca Kulik attestirt H. Rüdiger
 Działo się jak wyżej.
 Olschenka, sędzia ugody
 50 pfg Schreibgebühren
 und Botenlohn.

[nr 1482] p. 98 spr. 125 (1882)
 Działo się Zawadzki, dnia 18. Czerwca 1882.
 Przed sędzią ugody dostawili się
 1. hutnik Simon Garczorz z Böhme
 2. hutnik Franz Kulik ze Zawadzki,
 znani i przy dobrym rozumie.
 Pierwszy zaskarżył, że go Kulik 12. tego miesiąca w lesie siekierą uderzyć chciał i mówił „Ty pierunie, ty pierunsko świnią”.
 Kulik zeznaje, że to uczynił, i prosi skarżyciela o przebaczenie.
 Stała się następująca ugoda:
 Kulik obowiązuje się 1. marki do ubogiej kasy zapłacić, także skarżycielowi za drugę¹⁸¹⁴ 50 Fynikow i aż do tąd powstałe koszta szidsmanskie, które Kulik zaraz zapłacił.
 Przeczytano, pozwolono i podpisano.
 Simon Garcosz, Franz Kulik
 Działo się jak wyżej.
 Olschenka, sędzia ugody
 50 pfg Schreibgebühren u. Botenlohn erhalten.

[nr 1483] p. 99-100 spr. 127 (1882)
 Działo się Zawadzki, dnia 23. Lipca 1882.
 Przed sędzią ugody dostawili się
 1. hutny robotnik Josef Schatton
 2. wdowa Caroline Ibrom,
 [p. 100] wszyscy znani, działania zdadni i ze Zawadzki.
 Pierwszy zaskarżył 19. t. m., że Ibrom 18 tego miesiądza grubemi słowami wołała, że on, Schatton, jej kurę zabić miał. Przez trzy dni ciepała Ibrom kurą nieżywą po podwórku skarżyciela.
 Stała się następująca ugoda:
 Wdowa Ibrom prosi o przebaczenie i obowiązuje się 10 Marek zapłacić. Te pieniądze mają na kościół do Stanisich obrócone zostać, także sumę Ibrom obowiązuje się 1. Sierpnia płacić.
 Przeczytano, pozwolono i podpisano.
 Jozepch Schatton, Karolina Ibrom
 Działo się jak wyżej.
 Olschenka, sędzia ugody
 25 pfg Schreibgebühren erhalten.

¹⁸¹⁴ Drogę – tu: koszty podróży.

[nr 1484] p. 100-101 spr. 128 (1882)

Dziąło się Zawadzki, dnia 20. Sierpnia 1882.

Przed sędzią ugody dostawili się

1. posidziciel¹⁸¹⁵ Zacharyas Kopyra

2. posidziciel Martin Koch,

oba znani, działania zdadni, z Philippolis¹⁸¹⁶.

Kopyra zaskarżył 12. sierpnia tego roku, że 19 gęsi Martinowi Koch należące 11. tego miesiąca na jego łące szkodę zrobiły, a które Kopyra zajął. Koch zeznaje, że te gęsi onemu należały.

Stała się następująca ugoda.

Kopyra żąda, że szkoda, którą gęsi uczyniły, 3 marki 85 fyniki wynosi i mają te pieniądze na ubogie dzieci szkolne obrócone zostać. Koch natych- [p. 101] miast zapłacił te pieniądze, w sumie 3 marki 85 fyników.

Przeczytano, pozwolono i podpisano.

ręczne znaki xxx Zacharyas Kopyra oświadczone przez Bednaz, Martin Koch

Dziąło się jak wyżej.

Olschenka

[nr 1485] p. 101-102 spr. 129 (1882)

Dziąło się Zawadzki, dnia 20. Sierpnia 1882.

Przed sędzią ugody dostawili się

1. posidziciel Zacharyas Kopyra

2. wdowa Rosalie Plaszczyk,

oba dwa z Philippolis, znani i działania zdadni.

Rosalie Plaszczyk zaskarżyła 11. Sierpnia tego roku, że Zacharyas Kopyra 9. Sierpnia syna jej, Johann Spalek, zymieniem¹⁸¹⁷ bił. Kopyra zeznaje, że go trzy razy uderzył z tej przyczyny, że Johann Spalek szkodę na łące, na której kozy pasł, onemu zrobił.

Stała się następująca ugoda.

Wdowa Plaszczyk poząda, że Kopyra 3 marki do ubogi kassy zapłacić ma.

Kopyra obowiązuję się 3 marki zapłacić.

Przeczytano, pozwolono i podpisano.

ręczne znaki Zacharyas Kopyra xxx oświadczone przez

ręczne znaki xxx Rosalie Plaszczyk oświadczone Bednorz

Dziąło się jak wyżej.

Olschenka, sędzia ugody

50 pfg Schreibgebühren u. Botenlohn.

[nr 1486] p. 102 spr. 130 (1882)

Dziąło się Zawadzki, dnia 21. Sierpnia 1882.

Przed sędzią ugody dostawili się

1. hutnik Franz Leischwitz ze żoną swoją Agatha

2. hutnik Jacob Golla ze żoną swoją Johanna,

wszyscy ze Zawadzki, działania zdadni i znajomi.

Pierwszy zaskarżył, że żona Jacoba Golla imieniem Johanna 18. tego miesiąca żonę skarżyciela, na imię Agatha Leischwitz, na drórze przezywała.

Golla Johanna przyznawa się, że ją, skarżycielkę, przezywała i prosi ją o przebaczenie.

Stała się taka ugoda, że obskarżony kosta, które aż do tąd powstały, ponosić ma.

Leischwitz jest ze wszystkim zaspokoim i mowi, że od dalnej¹⁸¹⁸ skargi odstępuje.

Przeczytano, pozwolono i podpisano.

Franz Leischwitz, ręczne znaki xxx Jacoba Golla oświadczone przez Bednorz

¹⁸¹⁵ Posidziciel – 'posiadacz, właściciel'.

¹⁸¹⁶ Filipolis, Philippolis – kolonia Żędowic, położona na północny zachód od miejscowości, założona w 1790 roku przez hrabiego Filipa von Colonnę w środku lasu. Z czasem w pobliżu powstało Zawadzkie jako ważny ośrodek hutniczy, co dokumentuje mapa z 1911 roku, przechowywana w zasobie APOp, zesp. Rejencja Opolska, nr 1191, Mapy i plany, sygn. XIV/213.

¹⁸¹⁷ Rzemieniem.

¹⁸¹⁸ Dalszej.

Działo się jak wyżej.
Olschenka, sędzia ugody
25 pfg Schreibgebühren.

[nr 1487] p. 102-103 spr. 131 (1882)
Działo się Zawadzki, dnia 27. Sierpnia 1882.

Przed sędzią ugody dostawili się:

1. planierz Franz Scholtyssek z Malapartus¹⁸¹⁹
2. hutnik Johann Gwosdz ze Zawadzki,
działania zdadni i znajomi.

Pierwszy zaskarżył 25. tego miesiąca, że go Johann Gwosdz 24. Sierpnia w gościncu na Zawadzki go następującymi [p. 103] słowami obraził: „Ty stary ośle, wole, tromba”.

Johann Gwosdz zeznaje, że te słowa mówił i prosi skarżyciela o przebaczenie.

Stała się taka ugoda, że Gwosdz kosztą, które do tąd powstały, ponosi.

Przeczytano, pozwolono i podpisano.

Johann Gwosdz

Ręczne znaki Franza Scholtysik oświadczone xxx przez Bednorz

Działo się jak wyżej.

Olschenka, sędzia ugody

25 pfg Schreibgebühren

[nr 1488] p. 103-104 spr. 132 (1882)
Działo się Zawadzki, dnia 27. Sierpnia 1882.

Przed sędzią ugody dostawili się:

1. dziewczka Albina Wiench ze Zawadzki
2. hutnik Johann Bock z Filippolis,
oba znani i działania zdadni.

Albina Wiench zaskarżyła 21. tego miesiąca, że ją obskarżony 20 tego miesiąca w gościncu na Zawadzki przy mózyce raz w głębę uderzył.

Johann Bock mówi, że ją skarżycielkę piznoł.

Stała się następująca ugoda:

Johann Bock prosi Albinę Wiench o przebaczenie i obowiązuje się 3 marki kary do kassy szkolnej płacić, także też i te kosta, które aż do tąd powstały.

Przeczytano, pozwolono i podpisano.

Johan Bock, Albina Wienh

Działo się jak wyżej.

Olschenka, sędzia ugody

50 pfg Schreibgebühren u. Botenlohn erhalten.

[nr 1489] p. 104 spr. 134 (1882)
Działo się Zawadzki, 2. Września 1882.

Przed sędzią ugody dostawili się:

1. kolonist Zacharyas Kopyra
2. wdowa Rosalie Plaszczyk,
oba dwa z Philippolis, znani i działania zdadni.

Pierwszy zaskarżył 15 sierpnia tego roku, że 11. przeszłego miesiąca Rosalie Plaszczyk 2 kozy na łące skarżyciela pała. Plaszczyk zeznawa, że te dwie kozy szkody zrobiły.

Stała się taka ugoda, że Plaszczyk 2 Marki za uczynioną szkodę zapłaci; które pieniądze jutro zapłacić się obowiązuje.

Przeczytano, pozwolono i podpisano.

ręczne znaki xxx Zacharyas Kopyra

ręczne znaki xxx Rosalie Plaszczyk oświadczone przez Bednorz

¹⁸¹⁹ Kompleks leśny „Malapartus” w okolicy miejscowości Zawadzkie otaczającej zamek myśliwski (obecnie w leśnictwie Dębie). Mapa tego terenu znajduje się w zbiorach APOp, zesp. Rejencja Opolska, nr 1191, Mapy i plany, sygn. XIV/269.

Działo się jak wyżej.
Olschenka, sędzia ugody
50 pfg Schreibgebühren und Botenlohn.

[nr 1490] p. 105 spr. 135 (1882)

Działo się Zawadzki, 2. Września 1882.

Przed sędzią ugody dostawili się:

1. hutnik Carl Bogdol
 2. hutnik Urban Smieszkol,
- oba dwa ze Zawadzki, znani i działania zdadni.

Pierwszy zaskarżył, że żona Julianna Smieszkol na żonę Carl Bogdol, Margaretha Bogdol, następującymi słowami obrażała: „Margaretha Bogdol na odpuszcie piernik wzięła, a go nie zapłaciła”.

Stała się ugoda; Smieszkol prosi o przebaczenie skarżyciela, skarżyciel odstępuje od dalszej skargi.

Przeczytano, pozwolono i podpisano.

Carl Bogdoll, Urban Smieszkol

Działo się jak wyżej.

Olschenka, sędzia ugody

50 pfg Schreibgebühren incl. Bestellgeld.

[nr 1491] p. 105-106 spr. 136 (1882)

Działo się Zawadzki, 16. Września 1882.

Przed sędzią ugody dostawili się:

1. towarzysz piekarstwa¹⁸²⁰ Carl Oranski
 2. posiedziciel domu Johann Fanfara,
- oba dwa ze Zawadzki, znani i działania zdadni.

Pierwszy zaskarżył, że żona oskarżonego Josefa Fanfara dnia 11go bierzącego miesiąca skarżyciela następującymi słowami obrażała: „Oni też są taki cygon”!

Stała się ugoda następująca:

[p. 106] Josefa Fanfara prosi skarżyciela o przebaczenie. Johann Fanfara zaobowiązuje się koszta, które aż do tąd powstały, ponosić. Carl Oranski zaś odstępuje od dalszej skargi.

Przeczytano, pozwolono i podpisano.

Carl Oranski, Joh. Fonfara

Działo się jak wyżej.

Olschenka, sedzia ugody

[nr 1492] p. 106 spr. 137 (1882)

Działo się Zawadzki, 15. Pazdziernika 1882.

Przed sędzią ugody dostawili się:

1. hutnik Thomas Respondek
 2. hutnik Andreas Lukawski,
- oba dwa ze Zawadzki i działania zdadni.

Pierwszy zaskarżył 9. tego miesiąca, że Lukawski syna skarżyciela 8. tego miesiąca w gębę piznął. Oskarżony przyznawa się do tego, mówi ale, że syn skarżyciela kota, oskarżonemu należącego, męczył.

Stała się następująca ugoda:

Lukawski prosi skarżyciela o przebaczenie, a Respondek odstępuje od dalszej skargi.

Przeczytano, pozwolono i podpisano.

Znaki ręczne xxx Thomas Respondek oświadczone przez Grabietz

Andreias Lukawsky

Działo się jak wyżej.

Olschenka, sędzia ugody

50 pfg Kosten erhalten.

¹⁸²⁰ Błędnie zam. piekarstwa.

[nr 1493] p. 107 spr. 138 (1882)

Działo się Zawadzki, dnia 15. Pazdziernika 1882.

Przed sędzią ugody dostawili się

1. myśliwicz Constantin Grabietz

2. hutnik Albert Ibrom ze żoną

3. Marcella Ibrom,

wszyscy ze Zawadzki i działania zdadni.

Grabietz zaskarżył 10. tego miesiąca, że żona oskarżonego Marcella Ibrom 2. tego miesiąca następującymi słowami obraziła: „Do tego byka nie pujdę kartofli kopac”.

Stała się następująca ugoda:

Zona oskarżonego prosi skarżyciela o przebaczenie. Skarżyciel odstępuje od skarki¹⁸²¹ dalej.

Przeczytano, podpisano i pozwolono.

Grabietz, Albert Ibrom, Marela Ibrom

Działo się jak wyżej.

Olschenka, Sędzia ugody

25 pfg Schreibegebühren erhalten.

[nr 1494] p. 107-108 spr. 139 (1882)

Działo się Zawadzki, dnia 15. Pazdziernika 1882.

Przed sędzią ugody dostawili się:

1. hutnik Carl Heimel

2. hutnik Josef Zmieszkoj¹⁸²² i

3. żona Josefa Zmieszkoj, Marie,

wszyscy ze Zawadzki i działania zdadni.

Heimel zaskarżył, że żona Smieszkoj żonę skarżyciela rozmaitymi słowami obraziła, to jest 20. Września tego roku.

Stała się ugoda.

Marie Zmieszkoj prosi skarżyciela o przeba- [p. 108] czenie.

Heimel odstępuje od dalszej skargi.

Przeczytano, pozwolono i podpisano.

Heimel, Smieszkoj, Marie Smieszkoj

Działo się jak wyżej.

Olschenka, sędzia ugody

50 pfg Kosten erhalten.

[nr 1495] p. 110-111 spr. 144 (1883)

Działo się Zawadzki, dnia 7. Stycznia 1883.

Przed sędzią ugody dostawili się:

1. hutnik Vincent Kluba

2. wdowa Magdalena Ludwig,

ze Zawadzki, znani, że działania zdadni.

Pierwszy zaskarżył, że¹⁸²³ Magdalena Ludwig 23. Grudnia przeszłego roku następującymi słowami obraziła: „Ten Kluba ryszok¹⁸²⁴, on na bzdy¹⁸²⁵ w gasthausie¹⁸²⁶ pije”.

Obzkarżona przyznaje, że te słowa muwiła.

Stała się następująca ugoda:

Magdalena Ludwig prosi skarżyciela o przebaczenie i obowiązuje się dwie marki do ubogi kasy płacic, także i dotąd powstałe kosta szidsmanskie.

Przed przeczytaniem protokołu udawa [p. 111] wdowa Magdalena Ludwig, że nie jest pisanja zdadna

¹⁸²¹ Błędnie zam. skargi.

¹⁸²² Błędnie zam. Zmieszkoj.

¹⁸²³ Brak wyrazu: go.

¹⁸²⁴ Przezwiśko człowieka rudowłosego; rudzielec.

¹⁸²⁵ Na darmo. Bzdy – ‘wiatry’.

¹⁸²⁶ Gasthaus – z niem. Gasthaus ‘karczma’.

i obiera nauczyciela Struzina ze Zawadzki¹⁸²⁷ za świątką od niej zrobionych¹⁸²⁸ kżyrzykow¹⁸²⁹. Protokół był w przytomności wszystkich przeczytany i pozwolony.

Przeczytano, pozwolono i podpisano.

Wicent Kluba, xxx Magdalena Ludwig, ręczne znaki oświadczone przez nauczyciela Wincenz Struzina. Działo się jak wyżej.

Olschenka, sędzia ugody

50 pfg Kosten erhalten und zwar für Aufnahme der Klagenntrages 25 pfg
und an Botengeld 25 „

[nr 1496] p. 111-112 spr. 145 (1883)

Działo się Zawadzki, dnia 7. Stycznia 1883.

Przed sędzią ugody dostawili się:

1. Marianna Kluba z mężem swoim Constantin Kluba, hutnik z Schwierkle¹⁸³⁰,

2. myśliwiec Constantin Schampera z Schwierkle,

wszyscy działania zdadni.

7.^{go} Grudnia przeszłego roku udana była skarga przed niżej podpisanym sędzią ugody, że Constantin Schampera żonę hutnika Constantina Kluby na imię Marianna 7.^{go} Grudnia trzy razy kiję wrękę piznół. Constantin Schampera zeznaje, że to ztego powodu uczynił, że Marianna Kluba gałęzie ze spuszcanych drzew brała, do czego ona podzwolenia nie miała.

Stała się następująca ugoda:

Constantin Schampera obowiązuje się szidsmanskie kosta zapłacić.

Skarzycielka odstępuje od dalszej skargi.

[p. 112] Przeczytano, podzwolono i przeczytano¹⁸³¹.

Constantin Kluba, Marie Kluba, Schampera.

Działo się jak wyżej.

Olschenka, sędzia ugody

50 pfg Schreibgebühren und Porto erhalten.

[nr 1497] p. 115 spr. 150 (1883)

Działo się Zawadzki, 13.^{go} Stycznia 1883.

Przed sędzią ugody dostawili się:

1. wdowa i handlyrka Bertha Otremba ze Zawadzki,

2. hutnik Johann Latka ze Schwierka¹⁸³²,

oba dwa w osobie i działania zdadni.

Bertha Otremba przedkłada rachunek towaru, który obskarzony o¹⁸³³ niej otrzymał i porząda zapłaty w sumie 25,39 M.

Latka przyznawa się, że ten w rachunku wymieniony towar otrzymał i że skarzycielce tę sumę 25,39 M dłużyn jest, dodawa zaś, że nie jest we stanie tyn dług zaras zapłacić, i obowiązuje się tę sumę na dwa razy zapłacić, to jest 1.^{go} Lutego b. r. 12 Marek, a 1.^{go} Marca b. r. resztę, w sumie 13,39 M.

Bertha Otremba mówi, że jest z tym oddaniem długu zaspokoim.

Przeczytano, pozwolono i podpisano.

B. Otremba, Johann Lattka

Działo się jak wyżej.

Olschenka, sędzia ugody

Für Aufnahme der Klageantrager 25 pfg

¹⁸²⁷ Nauczyciel Vincent Struzina z Zawadzkiego – seminarium nauczycielskie w Pyskowicach ukończył w 1877 roku; zob. Schul-Schematismus des Bistums Breslau, bearb. von Joseph Heukeshoven, Ziegenhals 1883, s. 189.

¹⁸²⁸ Zrobionych.

¹⁸²⁹ Krzyżyków.

¹⁸³⁰ Świerkle – kolonia hutnicza położona na lewym brzegu Małej Panwi na północ od Żędowic. W 1864 roku złożona z 20 mieszkańców zamieszkałych przez 300 osób. W kolonii pracowały fryszarnie i tartak. Wygląd osady dokumentuje mapa z zasobu APOp, zesp. Rejencja Opolska, nr 1191, Mapy i plany, sygn. XIV/6/26.

¹⁸³¹ Błędnie zam. podpisano.

¹⁸³² Zapewne pomyłka piszącego, chodzi o Świerkle.

¹⁸³³ Błędnie zam. od.

An Bestellgeld 25 „
Für Abschrift des Vergl. 25 „

75 pfg

[nr 1498] p. 117-118 spr. 153 (1883)

Działo się Zawadzki, dnia 15. Stycznia 1883.

Przed sędzią ugody dostawili się:

1. handlerka Bertha Otremba,
 2. wdowa Julie Dombrowa,
- obie dwie ze Zawadzki, w osobach i działania zdadne.

Bertha Otremba przedłożyła rachunek towaru, który Dombrowa od niej odebrała, a za który ostatnia 5,80 M dłużna jest.

Dombrowa zeznała, że w prawdzie tę sumę 5,80 M ze odebrany towar skarżycielce powinna [p. 118] i obowiązuje się na trzy razy zapłacić w tym sposobie, że aż do 1. Marca tego roku dług w sumie 5,80 M odniesie.

Przed przeczytaniem protokołu udała Dombrowa, że nie umie pisać i obiera za świadka sobie wycużnika Bednarz ze Zawadzki. Protokół przeczytany był wprzysłowności wszystkich trzech.

Przeczytano, pozwolono i podpisano.

B. Otremba

ręczne xxx znaki Julie Dombrowa oświadczone przez Bednorz.

Działo się jak wyżej.

Olschenka, sędzia ugody

50 pfg [Kosten]¹⁸³⁴ und zwar für Aufnahme des Antrages 25 pfg
und an Bestellgeld 25 „ erhalten.

[nr 1499] p. 119 spr. 155 (1883)

Działo się Zawadzki, dnia 15 Stycznia 1883.

Przed sędzią ugody dostawili się:

1. handlerka Bertha Otremba,
 2. hutny robotnik Andreas Slabon,
- oba ze Zawadzki, w osobach i działania zdadni.

Otremba przedłożyła rachunek towaru w sumie 15,80 M, który Slabon od niej odebrał i pożąda zapłaty.

Slabon zeznał, że jest skarżycielce tę sumę winien i obowiązuje się takową podzielnie aż do 1. kwietnia t. r. zapłacić.

Przeczytano, pozwolono i podpisano.

B. Otremba, Andreas Slabon

Działo się jak wyżej.

Olschenka, sędzia ugody

Liquidation: [Kosten:]¹⁸³⁵ keine

[nr 1500] p. 122-123 spr. 160 (1883)

Działo się Zawadzki, dnia 3go Czerwca 1883.

Przed sędzią ugody dostawili się

1. wdowa Johanna Ibrom z Petershoff¹⁸³⁶,
 2. hutnik Hiacinth Ibrom ze Schwierkle,
- oba dwa w osobie i działania zdadni.

Pierwsza zaskarżyła 31. Maja, że ją obskarżony Hiacinth Ibrom 30 Maja tego roku w karmie¹⁸³⁷ w Pe-

¹⁸³⁴ Wykreślone.

¹⁸³⁵ Wykreślone.

¹⁸³⁶ Pietraszów, Petershof – wieś w powiecie lublinieckim, w 1830 roku licząca 26 domów i 180 mieszkańców, w tym 40 ewangelików. We wsi położony był folwark, pracowały fryszernie i kuźnia. Kościół katolicki znajdował się w Pawonkowie. W 1861 roku wieś zamieszkiwało 266 mieszkańców.

¹⁸³⁷ Karcznice.

terzhoff drwa¹⁸³⁸ razy pyrtnył i następującymi słowami obraził: „ty kurwo, ty gidzie”.

Hiacynth Ibrom przyznawa się, że to uczynił.

Stała się następująca ugoda.

[p. 123] Hiacynth Ibrom prosi Johannę Ibrom o przebaczenie i obowiązuje się koszta szidmanskje ponosić. Ponieważ Johanna Ibrom pisania nie zdania, obrała sobie nauczyciela Strużyna za świadka.

Przeczytano, pozwolono i podpisano.

Znaki ręczne xxx Johanna Ibrom oświadczone przez Struzina

Jacek Ibrom

Działo się jak wyżej.

Olschenka, sędzia ugody

Liquidation

Für Abschrift der Klageantrages 25 pfg

An Botengeld 25 -

An Porto 15

Summa 65 pfg

[nr 1501] p. 123-124 spr. 161 (1883)

Działo się Zawadzki, dnia 17. Czerwca 1883.

Przed sędzią ugody dostawili się

1. hutnik Thomas Respondek,

2. hutnik Matthias Spalek,

oba dwa w osobach i działania zdadni.

Pierwszy udaje, że Matthias Spalek 15. Czerwca na pole skarżyciela przyszedł i przezywał go, także uderzył go dwa razy ręką w piersi. Spalek przyznawa się, że to uczynił i prosi [p. 124] skarżyciela o przebaczenie.

Skarżyciel przebacza oskarżonemu i odstępuje od dalszej skargi, gdy oskarżony kosta, które aż do tąd powstały, zapłaci.

Spalek obowiązuje się kosta płacić.

Przeczytano, pozwolono i podpisano.

Tomas Respdek, Mateas Spallek

Działo się jak wyżej.

Olschenka

Liquidation

Für Aufnahme der Klageantragen 25 pfg

An Botenlohn 25 -

Summa 50 pfg

[nr 1502] p. 128 spr. 168 (1883)

Działo się Zawadzki, dnia 22. Lipca 1883.

Przed sędzią ugody dostawili się

1. hutnik Martin Brolik i żoną jego Magdalena Brolik,

2. hutnik Simon Ludwig i żoną jego Carolina Ludwig.

Pierwszy zaskarżył, że Carolina Ludwig żonę skarżyciela 7. Lipca następującymi słowami obrażała: „Ta kurwa, ona chodzi z basę¹⁸³⁹, ale nie z jej chłopem¹⁸⁴⁰, tylko z Janyń”.

Carolina Ludwig przyznawa się, że to mówiła.

Stała się następująca ugoda:

Carolina Ludwig prosi Magdalенę Brolik o przebaczenie i obowiązuje się także Simon Ludwig 10 Marków do szkolny kassy zapłacić. Martin Brolik odstępuje od dalszej skargi.

Przeczytano, pozwolono i podpisano.

Martin Brolik, Simon Ludvik

¹⁸³⁸ Błędnie zam. dwa.

¹⁸³⁹ Dosł. chodzi z brzuchem – ‘jest w ciąży’.

¹⁸⁴⁰ Chłopem – ‘mężem’.

Działo się jak wyżej.

Olschenka, sędzia ugody

Für Aufnahme des Antrages 25 pfg

An Bestellgeld 25 -

50 pfg

[nr 1503] p. 128-129 spr. 169 (1883)

Działo się Zawadzki, dnia 7. Sierpnia 1883.

Przed sędzią ugody dostawili się:

1. hutnik Josef Ludwig,

2. hutnik Valentin Cimbolista,

[p. 129] oba dwa ze Zawadzki, w osobach i działania zdadni.

Pierwszy udawa, że Cimbolista 72,00 Marki, które onemu pożyczął, jest winien, i pożąda, że Cimbolista jemu ma wrocic. Cimbolista mówi, że jest tę sumę winien i dodawa, że nie jest wstanie te pieniądze zaraz i na jeden raz wrocic.

Stała się następująca ugoda:

Cimbolista obowiązuje się te pieniądze dzielne, każdego Miesiąca 9 Marek odedwać. Na 14. Sierpnia chce Cimbolista te pierwsze 9 Marek zapłacić. Josef Ludwig jest z tą podzielną zapłatą zaspokoim.

Przeczytano, podpisano i pozwolono.

Walentin Cimbolista, Joseph Ludwig

(soll heißen: Josef Ludwig)

Działo się jak wyżej.

Olschenka, sędzia ugody

Für Aufnahme des Antrages 25 Pfg

An Bestellgeld 25 -

Für eine Abschrift vorst. Vergleichs 25 Pfg

Summa 75 Pfg

[nr 1504] p. 136 spr. 179 (1883)

Działo się Zawadzki, dnia 26. Sierpnia 1883.

Przed sędzią ugody dostawili się:

1. Fabrykant Floryan Rozumek,

2. fabrykant Josef Kroll,

oba ze Zawadzki i działania zdadni.

Pierwszy zaskarżył, że go Kroll 12. Sierpnia t. r. przed gościem porwał i go dwa razy na ziemię rzucał. Broll zeznawa, że to uczynił i prosi go – skarżyciela – o przebaczenie.

Floryan Rozumek odstępuje więc od dalszej skargi.

Przeczytano, podpisano i pozwolono.

Floryan Rozumek, Joseph Broll

Działo się jak wyżej.

Olschenka, sędzia ugody.

Für Aufnahme des Antrages 25 pfg

Summa 25 pfg

[nr 1505] p. 137 spr. 180 (1883)

Działo się Zawadzki, dnia 26. Sierpnia 1883.

Przed sędzią ugody dostawili się:

1. kupiec August Korus ze Zawadzki

2. hutnik Simon Smieschkol ze Zawadzki,

oba dwa w osobach i działania zdadni.

Korus przedłożył rachunek towaru, który obskarżony od niego otrzymał, i pożąda zapłaty 45,50 M.

Simon Smieschkol mówi, że jest tę sumę winien i obowiązuje się tę samą miesięcznie odpłacić, t. j.

każdy miesiąc pierwszego 5,00 M płacić, także pierwszy odpłat na 1. Września odedać.
Przed przeczytaniem protokołu mówi Simon Smieschkoł, że nie jest pisaną zdalny i obiera sobie za zastępcy nauczyciela Strużyna. W przytomności wszystkich był protokół przeczytany, pozwolony i następnie podpisany.

August Korus, Znaki ręczne: Simon Smieschkoł xxx oświadczone przez Strużyna

Działo się jak wyżej.

Olschenka, sędzia ugody

Für Aufnahme des Antrages 25 pfg

An Bestellgeld 25 „

50 pfg

[nr 1506] p. 139-140 spr. 184 (1883)

Działo się Zawadzki, dnia 9. Września 1883.

Przed sędzią ugody dostawili się:

1. kupiec August Korus

2. robotnik hutny Franz Ibrom,

oba dwa ze Zawadzki, w osobach i działania zdalni.

Korus przedkłada rachunek towaru w sumie 49,93 M i pożąda od Franza Ibrom zapłaty wymienionej sumy. Franz Ibrom mówi, że jest skarżycielowi tę sumę za od niego odebrany towar winiyn, dodał zaś, że nie jest w stanie tyn to dług natychmiast i podobnie też jednym razem odedać.

Stała się następująca ugoda:

Korus pozwała obskarżonemu Franz Ibrom tę dłużną sumę 49,93 M podzielnie odpłacać. Ostatni obowiązuje się zaś tyn dług miesięcznie podzielnymi odpłatoma [p. 140] w sumie 6,00 marek oddawać. Ibrom obowiązuje się także pierwszą zapłatę 15. tego miesiąca ponieść.

Przeczytano, pozwolono i podpisano.

August Korus, Franz Ibrom

Działo się jak wyżej.

Olschenka, sędzia ugody

Für Aufnahme des Antrages 25 pfg

An Botenlohn 25 „

Für Absch. resp. Verhandl. 25 „

75 pfg

[nr 1507] p. 141 spr. 187 (1883)

Działo się Zawadzki, dnia 24. Września 1883.

Przed sędzią ugody dostawili się

1. wycużnik Lorenz Garczorz z Schwierkle,

2. kolonist Michael Ferstera z Böhme,

oba dwa w osobach i działania zdalni.

Pierwszy udał, że Michael Ferstera onemu siedym marek wycugu za drugą ćwierć tego roku winiyn, a że obskarżony procz¹⁸⁴¹ napomnienia mu je nie daje.

Michael Fesztera zeznawa, że mu siedym marek wycugu za 2. ćwierć roku bierzącego jest winiyn i obowiązuje się takowe na 1 Października t. r. Garczorzowi odedać. Dziewięć markow wycugu za trzecią ćwierć tego roku chce Michael Ferstera na 1. Listopada skarżycielowi odedać.

Lorenz Garczorz jest zatem zaspokoim.

Przeczytano, pozwolono i podpisano.

Znaki ręczne xxx Lorenz Garczorz oświadczone przez Frantz Bednorz

Znaki ręczne xxx Michael Fesztera oświadczone przez Frantz Bednorz

Działo się jak wyżej.

Olschenka, sędzia ugody.

Für Aufnahme des Antrages 25 pfg

¹⁸⁴¹ Mimo.

An Botenlohn 25 „
Für Abschrift vorp. Verhandl. 25 „

75 pfg

[nr 1508] p. 142 spr. 188 (1883)

Działo się Zawadzki, 30 Września 1883

Przed sędzią ugody dostawili się:

1. hutny robotnik Adam Paul ze żoną swoją Josefa Paul
 2. hutny wachtarz Jacob Golla ze żoną swoją Johanna Golla,
- wszyscy ze Zawadzki, w osobach i działani zdadni.

Z mowy skarżyciela i obskarżonego udało się, że Jozefa Paul z Johanną Golla 24. tego miesiąca się zwadziły. W tym kłopoteniu¹⁸⁴² Johanna Golla żonę Adama Paul rozmaitymi słowami obrażała.

Stała się ugoda następująca:

Obskarżona prosi skarżycielkę o przebaczenie i Jacob Golla obowiązuje się kosta powstane zapłacić.

Adam Paul odstępuje od dalszej skargi.

Przeczytano, podpisano i pozwolono.

xxx Adam Paul, Znaki ręczne Jacoba Golla oświadczone przez Struzyna.

Działo się jak wyżej.

Olschenka, sędzia ugody

Für Aufnahme des Antrages 25 pfg

An Bestellgeld 25 pfg

50 „

[nr 1509] p. 142-143 spr. 189 (1883)

Działo się Zawadzki, 3 Pazdziernika 1883

Przed sędzią ugody dostawili się:

1. stolarz Paul Kontny ze Sandowitz
 2. hutnik Josef Plaszczyk ze Zawadzki,
- w osobach i działania zdadni.

Pierwszy zaskarżył, że 30. Września obskarżony w tutejszym gościncu go był bił.

Obskarżony przyznawa się, że to uczynił.

Stała się następująca ugoda.

Obskarżony zapłaci skarżycielowi za zmułę, którą miał, 4 Marki, także też za adest lekarski.

[p. 143] Paul Kontny odstępuje od dalszej skargi.

Przeczytano, pozwolono i podpisano.

Paul Kontny, Josef Plaszczyk

Działo się jak wyżej.

Olschenka, sędzia ugody.

Für Aufnahme des Klageantrages 25 pfg

[nr 1510] p. 143 spr. 190 (1883)

Działo się Zawadzki, 3 Pazdziernika 1883.

Przed sędzią ugody dostawili się:

1. stolarz Paul Kontny ze Sandowitz
 2. hutnik Johann Bednorz ze Zawadzki,
- w osobach i działania zdadni.

Kontny udaje, że go Bednorz 30. Września t. r. w tutajszym gościncu bił.

Bednorz mówi, że to uczynił.

Stała się następująca ugoda:

Johann Bednorz prosi skarżyciela o przebaczenie i obowiązuje się 4 marki za ukrzywdzoną szkodę skarżycielowi zapłacić.

¹⁸⁴² W tym kłopoteniu – ‘podczas tej awantury, kłótni’.

Paul Kontny jest z tym zaspokoim.
 Przeczytano, podpisano i pozwolono.
 Paul Kontny, Johan Bednorz
 Działo się jak wyżej
 Olschenka, sędzia ugody
 Für Aufnahme des Antrages 25 pfg
 An Bestellgeld 25 „

 50 pfg

[nr 1511] p. 147-148 spr. 198 (1883)

Działo się 18. Listopada 1883.

Przed sędzią ugody dostawili się:

1. kolonista Zacharyas Kopyra

2. kolonista Matthias Broll,

oba dwa z Philippolis i działania zdadni.

Pierwszy mówi, że 10. tego miesiąca troje bydła po polu żytem zasiane Matthias Broll należące przegnał, przez co skarżycielowi szkodę uczynił, on pożąda 6 marek za uczynioną szkodę.

Kolonista Broll mówi, że według mowy pasterza jego, Emanuel Broll, tylko jedna krowa przez pole skarżyciela przeszła.

[p. 148] Stała się następująca ugoda:

Matthias Broll obowiązuje się sześć marek uczynionej krzywdy Cacharyas Kopyra zapłacić. Ostatni zaś odstępuje od dalszej skargi.

Przeczytano, pozwolono i podpisano.

Ręczne znaki xxx Zacharyas Kopyra oświadczone przez świadka Frantz Bednorz.

Mathea Broll

Działo się jak wyżej.

Olschenka, sędzia ugody

Für Aufnahme des Klageantr. 25 pfg

An Bestellgeld 25 -

 50 pfg

[nr 1512] p. 148-149 spr. 199 (1883)

Działo się Zawadzki dnia 18. Listopada 1883.

Przed sędzią ugody dostawili się:

1. kupiec August Korus

2. hutnik Josef Szaflik,

oba dwa ze Zawadzki, w osobach i działania zdadni.

Pierwszy udawa, że Josef Szaflik za odebrany towar od niego onemu 165 M / sto sześćdziesiąt i pięć marek winien i pożąda zapłaty wymienionego długu.

Josef Szaflik i żona jego mówią, że są skarżycielowi te pieniądze dłużni, udają zaś, że nie są we stanie tyn dług zaraz zapłacić.

[p. 149] Stała się następująca ugoda:

Korus pozwala tyn dług w sumie 165 marek, że oskarżony go do ośmi dni zapłacić może. Szaflik obowiązuje się tę sumę / sto sześćdziesiąt i pięć marek skarżycielowi zapłacić.

Korus otrzymał odpis tego protokołu.

Przeczytano, pozwolono i podpisano.

August Korus, Joseph Schafflik

Działo się jak wyżej.

Olschenka, sędzia ugody

Für Aufnahme des Antrages 25 pfg

An Botenlohn 25 „

 50 „

Für eine vollstreitsbare Ausfertigung am 1/12. 83 25 pfg.

[nr 1513] p. 149-150 spr. 200 (1883)

Działo się Zawadzki, dnia 21. Listopada 1883.

Przed sędzią ugody dostawili się:

1. hutny robotnik Peter Stampor ze żoną swą Johanna Stampor, tu ztąd.

2. stolarz Paul Kontny ze Sandowitz,

wszyscy w osobach i działania zdadni.

Johanna Stampor mówi, że ją Paul Kontny dnia 18. tego miesiąca w sklepie u Reudelsdorf bez wszelkiej przyczyny dwa razy ręką piznył. Kontny udawa, że on był opiły i nie wie, co czynił.

Stała się następująca ugoda:

Obskarżony obowiązuję się poządane trzy marki skarżycielce za uczynioną krzywdę zapłacić, podobniez prosi ją o przebaczenie.

Przeczytano, podpisano i pozwolono.

Peter Stampor, Paul Kontny

Działo się jak wyżej.

Olschenka

Für Aufnahme des Antrages 25 pfg

Summa 25 pfg

24/3. 84. dem Kläger Ausfertigung ertheilt.

[nr 1514] p. 158 spr. 201 (1883)

Działo się Zawadzki, dnia 21. Listopada 1883.

Przed sędzią ugody dostawili się:

1. kolonist Zacharyas Kopyra

2. kolonist Matthias Broll,

oba ze Philipolis, w osobach i działania zdadni.

Zmowy obuch dwóch wydało się, że oba dwa w niezgodzie żyją i znowu 18 tego miesiąca oba dwa ze sobą w kłopot padli, przy którym Broll skarżyciela tymi słowy obraził, że mówił, że w podszukunku¹⁸⁴³ siedział.

Stała się ugoda następująca:

Mathias Broll prosi skarżyciela o przebaczenie, Kopyra zaś za to zadosyć uczynienie kontentuje się i odstępuje od dalszej skargi.

Przeczytano, podpisano i pozwolono.

Ręczne znaki xxx Zacharyas Kopyra oświadczone przez Franz Bednorz

Mathias Broll

Działo się jak wyżej.

Olschenka, sędzia ugody

Für Aufnahme des Antrages 25 pfg

An Bestellgeld 25

Summa 50 pfg

[nr 1515] p. 162 spr. 221 (1884)

Działo się Zawadzki dnia 6. Wrzesnia 1884.

Przed sędzią ugody dostawili się

1. hudnik¹⁸⁴⁴ Johann Soika

2. hutnik Johann Spallek i zona jego Maria Spallek,

wczesczy¹⁸⁴⁵ z Zawadzkiego i działania zdadni.

Soika zaskarżył Marianna Spallek, i ze ona 2go Września przed jego Pomieskaniem na jego cora¹⁸⁴⁶

¹⁸⁴³ Podszykunek – 'areszt'.

¹⁸⁴⁴ Błędnie zam. hutnik.

¹⁸⁴⁵ Błędnie zam. wszyscy.

¹⁸⁴⁶ 'córkę'.

Marie wołała, i ze i 15 pfeników ukradła.
 Maria Spalek zeznawa, ze to uczyniła, i prosi skarżycziela o przebaczenie.
 Johann Soika odstępuje od dalnej [p. 163] skargi.
 Przeczytano, podpisaną i pozwoloną.
 Jochann Soyka, Maryj Spallek
 Działo się jag wyżej.
 Hawellek, sędzia ugody
 Für den Antrag 25 pfg
 Bestellgeld 10

35 pfg

[nr 1516] p. 183 spr. 253 (1885)
 Działo sie Zawadzki, dnia 18 Marca 1885.
 Przed sędzią ugody dostawiły się
 1. kupiec August Korus z Zawadzki
 2. robotnik hutny Jacob Mainka z Schwierkle,
 wosobach i działania zdadni.
 Korus przedkłada rachunek towaru w sumie 45,31 Markuw i poząda od Jacob Mainka zapłaty wym-
 nienony symy¹⁸⁴⁷.
 Jacob Mainka mowiy, i ze jest skarżyczelowi te sume sa ot niego odebrany towar winiyn i prosi o pod-
 swolene do mieszcążnego¹⁸⁴⁸ odpłaty.
 Stała sie następująco ugoda:
 Korus pozwała obskarżonemu Jacob Mainka te dłużnę sume miesięcznie w sumie od 2 marek oddawac.
 Przeczytano, podpisaną i pozwoloną.
 xxx Jacob Mainka, August Korus
 attestirt Schopka
 a – u – s
 Der Schiedsmann Hawellek
 50 pf Kosten erhalten.

Żędowice (Sandowitz)¹⁸⁴⁹

APOp, zesp. 62, sygn. 771
 1859-1865

[nr 1517] p. 35 spr. 79 (1860)
 Działo się w Żandowicach 12 Kwietnia 1860.
 Dzisaj dostawili się przed niżej podpisanem sądczą pojednawczem w rozumie i do ustawienia ugody
 zdadni:
 1. Pan Kupiec Marcus Pinczower
 2. Wyćiuźnik Wawrzin Świerzy¹⁸⁵⁰,
 obadwaj z Żandowic.
 Pierwszy skarży przeciw ostatniego kwoli 5 talarów 22 sgr. Obskarżony przyznaje za prawie ska-
 rżycielowi 5 tal. 22 sgr., we słowach: pięć talarów i dwie dwadzieścia srebników, za żywność dłużeń
 być a obowiązuje się ten dług do pierwszego Maja r. b. zapłacić.
 Przeczytano, potwierdzono i podpisano¹⁸⁵¹.
 Marcus Bernhard Pinczower, Lorentz Swyzy

¹⁸⁴⁷ Błędnie zam. sumy.

¹⁸⁴⁸ Miesięcznej.

¹⁸⁴⁹ Rozstrzygano dla Żędowic, Zolki (Zulkau) i Bemowskiego.

¹⁸⁵⁰ Zapisy z 1826 roku dotyczące gospodarstw w folwarku Żędowice rodzin Broll, Gwosc, Kluba, Schatton, Schostok znajdzie-
 my w APOp, Majątek Strzelce Opolskie, nr zesp. 156, sygn. 1.

¹⁸⁵¹ Podpisano.

a – u – s

J. Gorzel¹⁸⁵², Sędzca pojednawczy

2 tal 5 sgr

1 Best. 1

„ 6 sgr

[nr 1518] p. 37 spr. 84 (1860)

Działo się w Żandowicach dnia 11 Maja 1860.

Przed niżej podpisanem sędzcą pojednawczem dostawili się do ustanowienia ugody zdatni:

1. Komornik Franz Gollor z Kielcze,
2. Zogrodnik Tomek Kuś ze Żandowic.

Pierwszy skarży przeciw drugiego, że mu jest 33 talarow 1 sgr winien. Obskarzony Tomas Kuś przyznaje się za prawie, że skarżycielowi jest 33 talarów 1 sgr w słowach: Trzydzieści trzy talary i jeden srebnik jak pożyczany gotowy grosz powinien, a obowiązuję się ten dług za 14 dni zapłacić.

Przeczytano, potwierdzono i podpisano.

Franz Gollor, Thomas Kusch

a – u – s

J. Gorzel, Schiedsm.

[nr 1519] p. 54 spr. 117 (1860)

Działo się w Żandowicach dnia 22 Lipnia 1860.

Dzisiaj dostawili się przed niżej podpisanem sędzcą pojednawczym w rozumie i do ugody zdatni:

1. Fabrykant Franz Szatton
2. Wyciuznik Franz Kluba,

oba tu ztąd.

Pierwszy skarży drugiego kwoli 5 talarow, ktore jemu jak gotowy grosz pożyczał. Obskarzony przyznaje się skarżycielowi 5 talarów: we słowach piec talarów, jak gotowy grosz pożyczany dłużeń być, a obowiązuję się ten dług zaraz zapłacić i koszta ponosić.

Przeczytano, potwierdzono i podpisano.

Frantz Szaton, Frantz Kluba

a – u – s

J. Gorzel, Schiedsm.

[nr 1520] p. 99-100 spr. 201 (1861)

Stało się w Żandowicach dnia 16 Czerwca 1861.

Dzisiaj dostawili się przed niżej¹⁸⁵³ sędzcom pojednawczem w rozumie i do ugody zdatni według porządania.

[p. 100] 1. Hałupnik Michał Kostorz

2. Hałupnik Marcin Szustok,

oba tu ztąd.

Pierwszy skarży ostatniego kwoli 2 talarów. Obskarzony przyznaje się skarżycielowi 2 talary, w słowach dwa talary, jak pożyczany gotowy grosz powinien być, a obowiązuję się na rachunek w przyszłym miesiącu bez na pominania i koszta 2 sgr. zapłacić.

Przeczytano, potwierdzono i podpisano.

Mihel Kostorz, Marcin Szustok

a – u – s.

J. Gorzel, Schiedsmn.

2 Best. 2 sgr

¹⁸⁵² Nauczyciel Johann Gorzel z Żędowic, powołany w czerwcu 1858 roku, „ARO”, Stück 27, 8 Juli 1858, s. 200. Ponownie wymieniony w czerwcu 1870 roku, „ARO”, Stück 29, 22 Juli 1870, s. 150, we wrześniu 1873 roku, „ARO”, Stück 38, 19 September 1873, s. 209, w październiku 1876 roku, „ARO”, Stück 45, 10 November 1876, s. 292.

¹⁸⁵³ Brak wyrazu: podpisanym.

[nr 1521] p. 100 spr. 202 (1861)

Działo się w Żędowicach dnia 16 Czerwca 1861.

Według porządania dostawili się dzisiaj w rozumie i do ugody zdadni przed niżej podpisanego sądca pojednawczego:

1. Komornik Johann Jakubczyk,

2. Hałupnik Grześ Gwość,

oba tu z tąd.

Johann Jakubczyk skarży przeciw Grzesia Gwosdzia i powiada, że mu jego córka Johannę 7 tego miesiąca na drodze dobrowolnie kijem zepnął. Obskarzony przyznaje się, nie może sobie lecz spomnieć, ponieważ był pijany. Jak partaje się wygadały, na następujący sposób się zgodziły:

Skorzyli¹⁸⁵⁴ odpuścił tę obrazę obskarzonemu, zapłacił ale 15 sgr za smudę skarżycielowi i tu te powstające koszta o 6 sgr.

Przeczytano, potwierdzono i podpisano –

xxx Johann Jakubczyk, Pawelek Scholze, Grześ Gwość

a – u – s

2 Vorl. 5 sgr

2 Best. 1 -

Sma¹⁸⁵⁵ 6 sgr

J. Gorzel, Sadzca pojedn.

[nr 1522] p. 287 spr. 499 (1865) [protokół dwukolumnowy, z lewej polski, z prawej niemiecki]

Działo się w Zandowicach, 4 Grudnia 1865.

Przed niżej podpisanym sędzią polubnym dostawili się dzisiaj bez pozwania:

1. siodłacki wycuźnik Andreas Brol,

2. pan kupiec M. B. Pinczower,

oba tu z tąd, do ugody zdadni i z osoby znajomi. Podpisany sędzia polubny umie po polsku mówić i pisać, co za przysięgę urzędową zapewnia. Ponieważ wycuźnik Jendra Brol tylko po polsku mówi, tak bywa ten protokół w niemieckiej i polskiej mowie spisany. Rzecz protokołu była: Według rachunku jest dłużeń wycuźnik Jendra Brol kupcowi p. M. B. Pinczowrowi za wybraną żywność tę sumę: 102 talarów 7 sgr 8 fenig, którą za prawdziwą uznaje. Ponieważ on tego pożądanego na raz zapłacić w stanie nie jest, tak odstępuje na odpłatę tejże M. B. Pinczowrowi 92 tal., dziewięćdziesiąt dwa talary z procentami od 8 ośm talarów za rok 1864 i 1865, do kupy 100 tal (sto talarów), z tym warunkiem, że za nie stoi i które od od jego syna Josefa Broła, terazniejszego posiadziela miejsca Nro 84 w Zandowicach, sumą kupiecką otrzymać ma, tak że on żadnego prawa na nie niema i pan Pinczower do odebrania tychże prawo ma. Reszta dłuğu od 10 talarów 7 sgr 8 fen. zostanie na nowo dłużeń.

Przeczytano, przetłumaczono, zezwolono i podpisano.

Jendra Brol, Spira, Unterschriftszeuge

a – u – s

J. Gorzel, Schiedsmann

APOp, zesp. 62, sygn. 976

1865-1880

[nr 1523] p. 3-5 spr. 6 (1865) [protokół dwukolumnowy, po lewej polski, po prawej niemiecki]

Działo się w Zandowicach 4 Grudnia 1865.

Przedniżem podpisanem sędzią polubnym dostawili się dzisiaj bez pozwania

1. WYROBNIK Josef Plaszczyk, 29 lat stary,

2. jego szwager, hałupnik Franz Gwozdzi i

3. Kupiec, pan M. B. Pinczower,

wszyscy tukaj ztąd, do ugody zdadni i z osoby znajomi. [p. 4] Podpisany sędzia polubny umie po polsku

¹⁸⁵⁴ Skarżyciel.

¹⁸⁵⁵ Summa.

mówić i pisać, co za przysięgę urzędową zapewnia. Ponieważ wyrobnik Josef Plaszczyk i ten dotego przyciągnięty przystępca Franz Gwóźdz tylko po polsku mówią, tak bywa tym protokół w niemieckiej i polskiej mowie spisany.

Rzecz protokołu była: podług wykazu aktów gruntowych hałupy No 115 w Zandowicach ma wyrobnik Josef Plaszczyk po swoim ojcu, zmarłemu hałupnikowi¹⁸⁵⁶ Macku Plaszczyku, od jego staroszk¹⁸⁵⁷, hałupnika Jana Ziaje, który wyżej mianowaną hałupę posiadał, a tę samą przez ten czas swojemu synowi Kubie Ziaje sprzedał, 12 talarów wiana¹⁸⁵⁸, to jest dwanaście talarów do otrzymania, zapłatne przy jego wieloletności. Ponieważ Josef Plaszczyk pieniędzy bardzo potrzebuje, a obowiązujący Kuba Ziaja jemu dać nie może, tak przedawa Josef Plaszczyk jego wiano i porządanie od 12 talarów kupcowi M. B. Pinczowerowi za 9 tal.; to jest za dziewięć talarów z wszystkimi procentami od 24 roku albo za 5 lat, a kwituje Plaszczyk nad odebraniem pieniędzmi na koncu tego protokołu.

[p. 5] Ten do tego przyciągnięty hałupnik Franz Gwóźdz powiada, że Josef Plaszczyk od hałupnika Kuby Ziaje wiana od 12 tal. do porządania ma, a jeżeli by kupiciel tychże pieniędzy dostać nie mógł, toż on za nie stoi.

Przeczytano, przetłumaczono, zezwolono i podpisano.

Jozek Plascek, Franz Gwóźdz

a – u – s

J. Gorzel, Schiedsmann

[nr 1524] p. 47 spr. 69 (1866)

Działo się w Zandowicach dnia 29 grudnia 1866.

Przed niżem¹⁸⁵⁹ sędzią pojednawczym dostawili się podług pozwania wrozumie i do ugody zdadni:

1. Maszynwerter Mikołaj Dylla z Zawadzkiego,
2. Hutny robotnik Piotr Bogdoll z Świerkle.

Maszynwerter Mikołaj Dylla skarży Piotro Bogdola i powiada, że go on przed gościncem na Zawadzkim chwycił i zbił. Oskarżony przyznał się tego, prosił skarzyciela o wybaczenia, iże by się to niebyło stała, gdy skarzyciel oskarżonemu niebył „smarkoczu” powiedział, co nie jest prawda, bo skarzyciel oskarżonemu tego nie powiedział. Gdy Partaje się wygadały, następująco się zgodziły: Skarzyciel odpuszcł tę obrazę oskarżonemu, a Oskarżony obowiązując się skarzycielowi zapłacić

- | | |
|-------------------------------------|----------------------------|
| 1. za Adest od Doktora Miklisa | 1. Talarek „ czesk. „ fen. |
| 2. za Forę na Kolonowską do Doktora | 1 „ a – „ – „ |
| 3. kosztów szidsmannskich | „ – 10 czesk – „ |

do kopy 2 Th 10 czeskich

i.e. Dwa Talary i dziesięć czeskich na 13 Stycznia 1867 bez uniknienia Exekucyje.

Przeczytano, zezwolono i podpisano.

Nikolay Dylla, Peter Bogdoll

a – u – s

J. Gorzel, Szidsmann

Liquidirt

für 2 Vorladungen 5 sgr

“ 2 Bestellungen 2 1/2 “

“ Abschrift der Klage 2 1/2 “

S^m 10 sgr

[nr 1525] p. 49 spr. 73 (1867)

Działo się w Zandowicach dnia 18 Stycznia 1867.

Podług požądania do stawilli się dzisiaj przed niżem¹⁸⁶⁰ sędzią pojednawczem w rozumie i do ugody zdadni:

¹⁸⁵⁶ Chałupnikowi, właściwie chałupniku.

¹⁸⁵⁷ ‘dziadka’.

¹⁸⁵⁸ Tu: ‘suma należna dorosłemu synowi z domu rodzicielskiego’.

¹⁸⁵⁹ Brak wyrazu: podpisanym.

¹⁸⁶⁰ Brak wyrazu: podpisanym.

1. hałupnik Jędra Dudzinski
 2. hutny robotnik Matusz Janek,
- oba dwa tutaj.

Jędra Dudzinski skarży Matusza Janka, że go 9^{tego} miesiąca popyrtoł i „łaidokiem, zyrokiem” poprzyzywał. Obskarzony przyznał się tego, prosił skarżyciela o wybaczenie, iż by się to niebyło stało, gdy on jego syna nie był kuloszem¹⁸⁶¹ poprzyzywał. Jak partaje się wygadały, następująco się zgodziły: Skarżyciel odpuszcza obskarzonemu tę obrozę, a ostatni obowiązkuje się te tu powstające kosztu zapłacić. Przeczytano, zezwolono i podpisano.

Dudzinski Janek

a – u – s

J. Gorzel, Szidsmann

2 Vorladungen 5 sgr

2 Beste. 1 “

S^m 6 sgr

[nr 1526] p. 374–375 spr. 503 (1880) [tylko po polsku]

Działo się w Sandowicach, dnia 22 Maja r. 1880.

Przed niżej podpisanem sędzią pojednawczym dostawili się w rozumie i do ugody zdadni

1. hutnik robotny Mateusz Skorupa
 2. hutnik robotny Adam Paul,
- oba z Zawadzkiego.

Hutnemu robotnikowi Adam Paul była wnocy z 12 na 13 Maja r.b. jałowka z chlewa ukradzona. Obskarzony był w Adamowicach się u jednego chłopu wywiedzieć, kto mu tę jałówkę ukradł? Ten że powiedział, że od nieprzyjacieli jego, pomiędzy tez i skarżyciel się znaiduie, mu tę jałówkę wydał. Przydąc obskarzony do dom, wypowiadał przed mistrzem maszyn Janem Giemza i przed wielu innemi swiatkami te słowa:

„Skorupa tę jałówkę wydał”.

Takież na jarmaku bydłem w wielkich Strzelcach w przeszłem miesiącu miał skarżyciel złodzieji namawiac, co by Obskarzonemu do chlewa wlesli.

Skarżyciel czyje się¹⁸⁶² przez takowe posądzanie na sławie wielce obrazony, gdyz on o niczem nie wie i wniczem się nie czuje.

Obskarzony Adam Paul przyznając się, że te słowa powiedział i ze mu na sławie ubliżył, lecz prosi skarżyciela o wybaczenie i odpuszczenie tejsz obrazu; gdyz on to nie z serca, ale znamowy tego chłopu powiedział. Mateusz Skorupa odpuscił Adamowi Paul tę [p. 375] obrasę, ale żąda na miast kary za płątę od 6 Markow, słowami sześć marków, do ubogi kassy i ponoszenia wszystkich innych kosztów. To było wielkie żądanie dla Obskarzonego i prosił o umnięjszenie.

Skarżyciel był gotowy to uczynić, a partaje się tak zgodziły:

1. Adam Paul zapłaci tylko kosztu u sędzia pojednawczego z 0,95 M
2. Skarżycielowi za jedna szichtę, którą zmudził 2,00 –
3. Odprosi publicznie w Tygodniku krysowym

S^m 2,95 Mk.

we słowach: Dwie marki dziewiedziesiąt i pięć Fenników.

Obskarzony przyzwolił na tę zapłątę i był znią kontent. Skarżyciel się wyrzeka dalszego skarżenia do sądu urzędowego, a obskarzony razem te požądane pieniądze zapłacił.

Przeczytano, potwierdzono i podpisano.

Matusz Skorupa, Adam Paul

a – u – s

J. Gorzel, Sędzia pojednawczy

Liquidirt

für 2 Vorladungen 0,50 M

“ 2 Bestellungen 0,20 „

¹⁸⁶¹ 'kuternoga, kulawiec'.

¹⁸⁶² Czuję się.

“ Abschrift der Klage 0,25 „

S^m 0,95 Mk.

[nr 1527] p. 375-376 spr. 504 (1880) [protokół dwukolumnowy, z lewej polski, z prawej niemiecki]
Działo się w Sandowicach dnia 24 Maja r. 1880.

Przed nize¹⁸⁶³ sędziom pojednawczym dostawili się dzisiaj

1. Pan Kupiec Markus Pinczower

2. domownik August Ludwik,

oba tu stąd, podług osoby znani i do ugody zdadni.

Kupiec Pan Marcus Pinczower powiada, że on od Domownika Augustyna Ludwika ma

1. za wybrany Towor w wysokosci od 87,00 M

2. dawny wypowiedzanny Dług 99,00

Summa 171,00 M¹⁸⁶⁴

w Sławach: Jedne sto siedem dziesiąt i jedna Marka i urok od ostatniego długu [p. 376] z 6% od 1go Stycznia r. 1878 do požądania. Augustyn Ludwik przyznaje Markusowi Pinczower ten požądany Dług winnem bydz od wysokości 171 Marek i powiadał, że on nie jest wtem położeniu tę summę zaraz zapłacić i prosił Pinczowra o przyzwolenie zapłaty na terminy. Partaie tak się zgodziły. Pan Marcus Pinczower przyzwala Augustynowi Ludwik teje zapłaty na terminy, a ostatni mianowany obowiązuje się ten dług od 171 Marków co dwa tygodnie z 15^{mi} Markami zawsze na 1^{go} i 15^{tego} każdego miesiąca, zaczynając na 1^{go} Czerwnia r.b. odpłacić i jemu także powstające kosztą wynadgrozić.

Przeczytano, potwierdzono i podpisano.

Marcus Pinczower, August Ludwig

a – u – s.

J. Gorzel, Sędzia pojednawczy

[nr 1528] p. 376-377 spr. 505 (1880)

Działo się w Sandowicach dnia 26 Maja r. 1880.

Przed nizej sędzią pojednawczym dostawili się dzisiaj w osobie znani i do ugody zdadni

1. wdowa Tekla Schubert

2. niewydana Marianna Schubert i

3. hutny robotnik Wojtek Frania,

wszyscy tu ztąd.

Wdowa Tekla Schubert i Maryanna Schubert, cora jego, skarżyły przeciwko Wojtka Frania, że je 23 Maja r.b. zbił, aże sine dęgi¹⁸⁶⁵ miały. Obskarzony Wojtek Frania przyznał [p. 377] się, że Tekle Schubert raz, a Maryannę Schubert 2 raze pisnył, a to dla tego, że one go tez biły. Jak partaje się wygadały, tak się zgodziły. Wdowa Tekla Schubert i Maryanny Schubert odpisicy¹⁸⁶⁶ tę obrazę Wojtkowi Frani, gdyż je o wybaczenie prosił, a te powstające kosztą z 60 fenikow tak ponoszą, że Frania dwie trzecie, a Szubertki jedna trzecia część zapłacą. Skarżycielki wyrzekają się dalszego skargi sądowej, a Obskarzony zaraz kosztą z 40 fenikow zapłacił.

Przeczytano, potwierdzono i podpisano.

xxx Tecla Schubert, xxx Maryanna Schubert, Beischeinigt¹⁸⁶⁷ durch Ottilie Gorzel

xxx Wojtek Frania, bescheinigt durch Pawellek Scholze

a – u – s

J. Gorzel, Schiedsmann

Liquidirt

für 2 Vorladungen 0,50 M

“ 2 Bestellungen 0,10 „

¹⁸⁶³ Brak wyrazu: podpisanym.

¹⁸⁶⁴ Błąd w obliczeniach, tak samo w protokole niemieckim.

¹⁸⁶⁵ ‘pręgi’.

¹⁸⁶⁶ Błędnie zam. odpuścili.

¹⁸⁶⁷ Błędnie zam. niem. bescheinigt ‘potwierdza’.

S^m 0,60 M.

[nr 1529] p. 378-379 spr. 508 (1880)

Działo się w Sandowicach dnia 6 Czerwnia r. 1880.

Przed nize¹⁸⁶⁸ sędziom pojednawczem dostawili się dzisai

1. Jozefa zamężna komornikiem Matusz Guzy z jej^m mężem
2. hutny robotnik Matusz Foks,

wszyscy z Swierkle, podług osyby¹⁸⁶⁹ znani i do ugody zdadni. Jozefa i Matusz Guzy założyli 31 Maja r. b. skargę przeciwko Matusza Foksa, że ich 30 Maja r. b., to jest Josefy Guzy z pięścia bił po głowie i ją „pierunie” poprzywywał, „bo cie taraz utłumie”, a Matusza Guzy, że się za swoją żoną ujon, tak go bił, że pomimo¹⁸⁷⁰ tego bicia chory był. Obskarzony przyznaję się, że skarżycieli bił, ale powiadał, że oni go też przezywali, co nie ma być prawdą. Gdy partają się wygadała¹⁸⁷¹, tak się zgodziły. Obskarżyny¹⁸⁷² prosił skarżycieli o wybaczenie, ponieważ był pijany, a iże już tego więcej niebędzie robił, a skarżyli¹⁸⁷³ odpuszcili my te przezywanie i bicy¹⁸⁷⁴, a poządali, żeby obskarzony im z mydę¹⁸⁷⁵ i te tutejsze koszta nad grodził. Matusz Foks był zaroz gotywy¹⁸⁷⁶ to uczynic i obowiazał się

1. za smudę skarżycieli dwie marki i 10 fennigow
2. koszta pojednawcze - „ 90 finigow

dokupy trzy marki dzisai zapłacić.

[p. 379] Skarżyciele wyzykają się dalszego skarzenie sądowej, a obskarzony obowiazuje się, gdy by nie dotrzymał słowy, bez Eksekucyą te poządana summę zapłacić.

Przed przeczytaniem protokołu wypowiadali Jozefa i Matusz Guzy, że pisac nieumia. Oni sobie obrali Vincenta Schatton za przystępcę, a potem w jego przyttnomności był protokół przeczytany, potwierdzony i podpisany.

Matheusz Foks

Handzeichen xxx der Jozefa Guzy, Handzeichen xxx der Matusz Guzy bescheinigt durch Wicent Schatton.

a – u – s

J. Gorzel, Schiedsmann

Liquidirt

für 2 Vorladungen	0,50 Mk
- 2 Bestellungen	0,20 -
- Abschrift der Klage	0,20 -

S^m 0,90 Mk

erhalten J:G

[nr 1530] p. 379-381 spr. 509 (1880) [protokół dwukolumnowy, z lewej po polsku, z prawej po niemiecku]

Działo się w Sandowicach dnia 17 Czerwnia roku 1880.

Przed nize¹⁸⁷⁷ sędziom¹⁸⁷⁸ pojednawczem dostawili się dzisai podług poządania do ugody zdadni

1. Pan Faraz¹⁸⁷⁹ z Talaczynski z Kielczy
2. mało letni robotnik Piotr Gwosdz z jego ojcem, robotnikiem Batłomiej Gwosdz, z Swierkli.

Pan Faraz z Talaczynski 31^{go} Maju r. b. następującą pisewną skargę przeciwko mało letniego Piotra

¹⁸⁶⁸ Brak wyrazu: podpisanym.

¹⁸⁶⁹ Błędnie zam. osoby.

¹⁸⁷⁰ Raczej: na skutek.

¹⁸⁷¹ Błędnie zam. wygadały.

¹⁸⁷² Błędnie zam. obskarżony.

¹⁸⁷³ Błędnie zam. skarżyciele.

¹⁸⁷⁴ Bicie.

¹⁸⁷⁵ Błędnie zam. żmudę.

¹⁸⁷⁶ Błędnie zam. gotowy.

¹⁸⁷⁷ Brak wyrazu: podpisanym.

¹⁸⁷⁸ Sędzią.

¹⁸⁷⁹ Faraz – ‘ksiądz’.

Gwosdzia i jego oica Bartka Gwosdzia kwuli obrazy założył.

[p. 380] Pewny Piotr Gwosdz, syn hutnego robotnika Bartka Gwosdzia, 25 Maja r. b. w przytłomności wielu ludzi z Swierkle następującą obrazę przeciwko moi osoby, osobiwie przed żoną robotnika Aloisa Zosgornika w polskiem języku wymowił: „Tys ciężkiego grzechy”¹⁸⁸⁰ nie wyznała na spowiedzi w Lubetzk, ze chodzisz do Talaczynskiego w Kielczy do kościoła – tys jedna bestya, a ten Talaczynski to druga bestya”¹⁸⁸¹.

Obskarżony przyznał się¹⁸⁸², że to w nagłości i iże się z żoną robotnika Aloisa Zosgornika zwadził i te wyżej mianowane przewiska powiedział, a jak partaje się wygadała, tak się następująco zgodziły: Piotr Gwosdz i jego ojciec Bartek Gwosdz proszą Pan faraza z Talaczynski kwuli téj jemu uczynionéj obrozy o wybaczenie, a zapłaci Bartek Gwosdz za swojego syna 5 Markow, słowami pięć marek, na potrzeb kościelną do rąk pana Faraza. Pan Faraz z Talaczynski wyrzyka się dalszy skargi sądowej kwóli jemu uczeniony obrozy, takteż odbiera [p. 381] obskarżony zapłatę kosztow pojednawczych w wysokości od 1 Marki. Bartek Gwosdz jest z tą ugodą zakontenty.

Przeczytano, przyzwolono i podpisano.

Peter Gwosdz, Bartek Gwdz, v. Talaczynski

a – u – s.

J. Gorzel, Schiedsmann

Liquidirt

für 2 Vorladungen 0,50 M

- 2 Bestellungen 0,25 -

- Abschrift der Klage 0,25 -

S^m 1,00 M

erhalten.

[nr 1531] p. 381 spr. 510 (1880)

Działo się w Sandowicach dnia 17^{tego} Czerwnia r. 1880.

Przed nizej podpisanem sędziąm pojednawczem dostawili się dzisai podług powołania w rozumie i do ugody zdadni

1. Zogrodnik Franciszek Dryika

2. siodłak Emanuel Sladek,

obaj tutaj.

Zogrodnik Franciszek Dryika skarżył siodłaka Emanuela Sladka 14 Maja r. b., że jemu jego pastucha 1 Maja, 2 Maja, 13 Maja i 14 Maja jedną jałowkę, 2 cieląt i byka bez zyto przegnał i żąda za to nadgrody. Obskarżony Sladek przyznaje się, że mu tę szkody zrobił i prosił go o wybaczenie, gdy on za to niemoże¹⁸⁸³, a te bydło w wielkim cieple na tak wąski drodze sam i tam lata. Pomimo tejez prosby daruje skarżyciel obskarżonemu tę nadgrody szkody, a Sladek obowiązwał się koszta szidsmannskie w ilości 75 fen. zapłacić.

Przeczytano, potwierdzono i podpisano.

Franz Dreyka, Emanuel Sladek

a – u – s

J. Gorzel, Schiedsmann

Liquidirt

für 2 Vorl. 50 Pf

- 2 Best. 10 -

S^m 60 Pf

erhalten

¹⁸⁸⁰ Grzechu.

¹⁸⁸¹ Ks. Ignacy Talaczynski był proboszczem parafii w Kielczy w latach 1877-1888; był jednym z duchownych starokatolickich, wspieranych przez państwo „księży-patriotów”, działających podczas kulturkampfu poza strukturami Kościoła rzymskokatolickiego. Z tego powodu był lekceważony przez parafian.

¹⁸⁸² Przyznał się.

¹⁸⁸³ On za to nie może – ‘on nic na to nie poradzi’.

[nr 1532] p. 382 spr. 511 (1880)

Działo się w Sandowicach dnia 20 Czerwnia r. 1880.

Przed niżej podpisanem sędzią pojednawczem dostawili się dzisai do ugody zdatni podług powołania

1. hutny robotnik Franciszek Garcz z Zawadzkiego
2. domownik Szczepan Garcz z Kolonie Sandowskiej¹⁸⁸⁴

Franciszek Garcz skarżył 31 Maja r. b. przeciwko domownikowi Szczepanowi Garcz, że pastucha ostnie mianowanego 28 Maja r. b. z dwioma krowami na Stawcach żyto opasł i jemu szkodę zrobił, on żąda nadgrody za to. Obskarżony wypowiadał, że on niemoże zato, gdyż on pastuchę do bydła ma. Podług požądania obowiozał się zapłacił obskarżony skarżycielowi od kaską 2 Marki, do kupy 4 Marki i kosza szidsmannskie od 60 fennigow.

Przeczytano, potwierdzono i podpisano.

Franz Garcz, xxx hat nur die drei Kreuze gemacht u. sich ich in der größten Hitze entfernt

a – u – s

Gl

[nr 1533] p. 382 spr. 512 (1880)

Działo się w Sandowicach 4 Lipnia r. 1880.

Przed niżej podpisanem szidsmanem dostawili się dsisai¹⁸⁸⁵ podług powołanie i do ugody zdatni:

1. Szoltys Franz Pawelek
2. Marianna zamężna domownikiem Josefem Migura i jej mąż, tutaj z tąd wszyscy.

Franz Pawelek zkarży Maryanna zamężna z Josefem Migura, że ona przed swiatkiem powiedziała, że skarżyciel u myśliwca Dürre był jemu poskarżyć, że obskarżonej mąż łankę¹⁸⁸⁶ zapił¹⁸⁸⁷. One się przeznała, że to powiedziała, ale się nie świadczyła, jeżeli to jest prawda. Obskarżona prosi skarżyciela o wybaczenie, że tego nigdy nie będzie powiadać, a on jęj ta obrazę odpuścił i wyrzyka się dalszej skargi sądowej, a obskarżona i jęj mąż, który przytomny jest, obowiazuje się kosza szidsmannski w ilosci 60 fen. zapłacić.

Przeczytano, potwierdzono i podpisano.

Franz Pawellek, xxx Marianna Migura, Jozef Migura, bescheinigt durch Urban Strzoda

a – u – s

J. Gorzel, Schiedsmann

[nr 1534] p. 383–384 spr. 514 (1880)

Działo się w Sandowicach dnia 11^{go} Lipnia r. 1880.

Przed niżej podpisanem szidsmanem czyli sędzią pojednawczą dostawili się dzisai podług pozwania w rozumie i do ugody zdatni

1. wdowa Maryanna Wollny
 2. hutny robotnik Urban Strzoda,
- tukai ztad.

Wdowa Maryanna Wollny skarżała¹⁸⁸⁸ 1^{szego} Lipnia r. b. Urbana Strzodę, że jęj 16letniego syna Mateusza na paszy 1^{go} Lipnia r. b. zbił tak, że sine dęgi¹⁸⁸⁹ miał. Urban Strzoda przynał się¹⁸⁹⁰, że jęj syna Mateusza zbił, ale oraz tez powiadał, zego kwoli tego zbił, ize jego syna tez bił, co nie ma być prawda. Gdy partaje się wygadała, tak się zgodziły: Urban Strzoda prosił skarżycielkę o wybaczenie, że by się to niebyło stało, gdyby on się tak nie był rozgniwany. Maryanna Wollny wybaczyła mu tę bitwy i odpuszcza mu tę obrazę. Wyrzykuje się też dalszej sądowej skargi, a obskarżony przyzyka tego więcęj nie robić. Te od obskarżyciela w 5 Lipnia r. b. założone skargi przeciwko Maryanna Wollny i jęj corki Kasie Wollny kwoli przezywania biere Urban Strzoda nazad i wyrzyka się [p. 384] także dalszego sądowego skarżenia, i obowiazuje się wszystkie kosza, co tu powstały, z 1 M 50 fen. zapłacić.

¹⁸⁸⁴ Kolonia Żędowska, Kolonia Sandowska, Sandowicz Kolonie – kolonia Żędowic.

¹⁸⁸⁵ Dzisiaj.

¹⁸⁸⁶ Łanieć.

¹⁸⁸⁷ Zabił.

¹⁸⁸⁸ Skarżyła.

¹⁸⁸⁹ 'pręgi'.

¹⁸⁹⁰ Przyznał się.

Przed przeczytaniem tejże ugody powiadało Maryanna Wollny, że ona oni¹⁸⁹¹ pisać, ani czytać nie-
umie. Ona sobie nauczyciela Teodora Gorzela zaprzystępcę obrała, gdy potem w jego przytomności
protokół przeczytany był, a po jej potwierdzenia ją następująco podpisała.

ręki znaki xxx Maryanny Wollny, Urban Strzoda, bescheinigt durch Theodor Gorzel, Lehrer.

a – u – s

J. Gorzel, Schiedsmann

Liquidirt

für 6 Vorladungen 1,50 Mk

S^m 1,50 Mk

erhalten J.G.

[nr 1535] p. 385 spr. 516 (1880) [dwukolumnowy, z lewej polski, z prawej niemiecki]

Spisana w Sandowicach dnia 28 Lipnia 1880 r.

Przed niżej podpisanem sędzią pojednawczę dostawili się dzisai bez powołania w rozumie i do ugody
zdatni i podług osoby znani:

1. Kupic¹⁸⁹² Pan Kuba Pick

2. Domownik Jozef Czaja,

oba tu ztąd.

Pierwszy wypowiada: na gruntowej szkarcie No 193 i 195 w Sandowicach stoją dla mnie 225 Mar-
ków, w słowach: Dwie sta pięćdziesiąt Marków gotowego grosza, na 7 procentow rocznie od 7
Marca r. 1874 do urokowania zapisane. Pan Jakob Pick zpuszcza ten urok z 7 procentów na rocznie 5
procentów, a to od 7 Marca r. 1880, zktórem wypowiedzeniem Josef Czaja zakontent jest.

Przeczytano, zezwolono i podpisano.

Jacob Pick, Joseph Czaia

a – u – s

J: Gorzel, Schiedsmann

Eine Ausfertigung den 29 Juli 1880 ertheilt.

25 Pf. Schreibgebühr erhalten. J:G.

¹⁸⁹¹ Ani.

¹⁸⁹² Kupiec.

Słowniczek

wyrazów dawnych, gwarowych i zapożyczonych

występujących w tekstach protokołów

sądów rozjemczych

[dołączono numery protokołów, w których występują podane wyrazy]

A

adest – atest [774, 891-892, 1150, 1480, 1509, 1524]

adresyrowany – adresowany [323]

amtowy – urzędowy (z niem. Amt – ‘urząd’) [1271, 1277-1278]

anonca – ogłoszenie zamieszczone w prasie; anons [1285]

aresztowany – o przedmiotach, dobrach: zajęty na poczet długu [162, 175]

B

baczyć – o papierosie: palić [1148]

bana – kolej (z niem. Bahn) [1164]

banwerterski – dróżniczy (z niem. Bahnwärter – ‘dróżnik kolejowy’) [1233]

bezzapłatny – bezpłatny [1175]

blech – miejsce, gdzie wybielano płótno lub przędzę lnianą na słońcu lub przy pomocy węgla drzewnego [1110]

brzemienna – o kobiecie: w ciąży [340]

brzemie – dźwigany przez kogoś ciężar, ładunek, duża ilość czegoś [946, 1108]

bzdy – wiatry; na bzdy – na darmo [1495]

C

charęza – osoba chorowita, często uskarżająca się na złe samopoczucie [1187]

cherest – areszt [319]

ciepać – rzucać [585, 1281, 1297, 1466, 1483]

ciepnąć – rzucić [55]

ciepnieć – rzucić [51]

cigara zob. cygara

cora – córka [1373, 1396-1397, 1515, 1528]

corka – córka [947, 956, 1123, 1180, 1246, 1348, 1417, 1534]

cygan – kłamca [227, 356, 806, 918, 921, 926, 1064, 1145, 1240, 1406]

cygana – kobieta, która kłamie [7-8, 257, 1395]

cyganić – kłamać [1193]

cygaństwo – kłamstwo [1283]

cygara – papieros [324, 1148]

D

dawić – właśc. dławić, dusić [746, 1137, 1176, 1202, 1213, 1233, 1245, 1276, 1473]

denuncerować – denuncjować, donosić [1165]

denuncjacja – donos [1231]

deputerowany – deputowany [186-187]

dęga – pręga [1528, 1534]

dostawić się – stawić się [1-1535]

doszafować – dostarczyć, okazać [111, 1425]

doświadczenie – badanie, ekspertyza lekarska [1150]
doświadczyć – dowieść, udowodnić [221, 238, 267, 1004]
dyspozyczny – będący w dobrej dyspozycji, zdolny do uczestniczenia w rozprawie, tu: trzeźwy [26-28, 40, 43, 48, 60]
dział – część gruntu otrzymana z podziału gospodarstwa [1279]
dziecię – dziecko [136, 205, 429, 1014, 1022, 1046, 1479]
dziecio – dziecko [67, 126, 136, 205, 239, 330, 1022, 1043, 1046, 1171, 1246]
dziedzizna – spadek, dziedzictwo [136, 139]
dziepierz – dopiero [851-852]

E

eisenbana – kolej (z niem. Eisenbahn ‘kolej żelazna’) [1165]
eksekutyczny – egzekucyjny [97]
eksmiserowany – eksmitowany [1018]
erb – dziedzic, spadkobierca (z niem. Erbe ‘dziedzic’) [573, 894, 944, 1014, 1033, 1040, 1396-1397]
erbizna – dziedzictwo, spadek [573]
erbny – dotyczący spadku, dziedziczny [942]
erbowizna – dziedzictwo, spadek [297, 878, 1005, 1033-1034, 1246]
erbowny – dotyczący spadku, dziedziczny [1033]
erbowstwo – dziedzictwo, spadek [1034]

F

fantować – oddawać lub brać w zastaw [100]
fantowane – przypuszczalnie opłata należna za zwolnienie bydła złapanego na wchodzeniu w szkodę na cudzych uprawach [1052]
fantowanie – oddawanie lub branie w zastaw [1175]
fantowe – opłata należna za zwolnienie bydła złapanego na wchodzeniu w szkodę na cudzych uprawach [659]
flinta – strzelba [1207]

G

gburski – dotyczący gbur, bogatego gospodarza [742, 912]
gdowa – wdowa [25, 122, 332, 663, 672, 693, 726, 833, 850, 868, 870, 1014]
gęba – 1. twarz [250, 270, 324, 328, 502, 583, 588, 796, 976, 995-996, 1004, 1053, 1089, 1222, 1345, 1418, 1443, 1488, 1492]; 2. usta [222, 268, 757, 1148, 1252, 1390]
gizdawy – budzący obrzydzenie, wstręt; obrzydliwy [1149]
gorliwość – zdenerwowanie [284, 1395]
gorliwy – porywczy, popędliwy, także zdenerwowany [13]
gościniec – 1. zajazd, karczma [127, 324, 328, 351-352, 392, 400, 410, 441-443, 451, 529, 580, 584, 946, 951, 956, 1107, 1164-1165, 1183, 1185, 1195, 1202, 1208, 1210, 1219-1220, 1249, 1251, 1262, 1267, 1269-1270, 1277, 1280, 1401, 1480, 1487-1488, 1504, 1509-1510, 1524]; 2. publiczna droga wiejska [161]
gotowizna – gotówka [101, 103, 123-124, 138, 144-146, 148, 155, 168, 172-173, 176, 195, 532, 540, 931, 944, 1011]
grąt – ziemia uprawna, grunt [139, 617, 736, 748, 943]
grátowy – dotyczący gruntu; gruntowy [612-620, 1396]
grot – duże naczynie sporządzone z klepek, służące do rozmaitych celów w gospodarstwie, np. do przechowywania towarów sypkich itp. [1155]
grotek – naczynie z klepek do użytku domowego i gospodarczego, np. do dojenia krów [309]

H

herb – dziedzic, spadkobierca (z niem. Erbe ‘dziedzic’) [307, 908]
herest – areszt [760]

I

inserat – ogłoszenie [1238, 1279]

K

- kalmuk – grube sukno na zimową odzież [675, 699]
karton – cienki materiał bawełniany – kreton [832]
karwacz – bicz [103]
kattun zob. karton
kawałek – sztuka (o bydło) [1355, 1358, 1376]
kłopotenie – hałas, krzyk, awantura [1508]
kłopotić – spierać się, kłócić się [10]
kłopot – spór, kłótnia [12, 1514]
koli – z powodu [855]
kolić – kaleczyć, ranić [703]
kołacz – ciasto drożdżowe, zwykle z nadzieniem i kruszonką [1254]
kołaczuchy – wytloczyny z nasion roślin oleistych, używane jako pasza dla zwierząt [952-953, 1010]
komorniczy – związany z komornikiem, najemcą izby w czyjeś chacie [919, 972, 1230]
komparent – ten, który się stawiał w celu załatwienia jakiejś sprawy urzędowej (z niem. Komparent) [16]
kondycja – warunek; pod następującą kondycją – na następujących warunkach (z łac. conditio) [1396]
kraisblat – gazeta powiatowa (z niem. Kreisblatt) [1240, 1285]
krasikoniowy – z koniczyny, koniczynowy [1108]
kreisblat – gazeta powiatowa (z niem. Kreisblatt) [795, 808, 925, 1249, 1279, 1458]
kreisgericht – sąd powiatowy (z niem. Kreisgericht) [1015, 1043]
krom – oprócz [16]
krysowy – powiatowy (z niem. Kreis ‘powiat’) [124, 630, 1084, 1378, 1417, 1526]
krzywdziarz – ten, kto krzywdzi [925]
kuli – z powodu [860, 864, 867, 869, 871, 997, 1205]
kupa: do kupy – razem, łącznie [171, 183, 199, 306, 322, 368, 412, 621, 624, 630, 646-647, 656, 661-662, 674, 684, 688, 695, 753, 782, 794, 797, 832, 868, 874, 898, 912, 1072, 1160, 1167, 1203, 1217, 1220, 1224, 1226, 1253, 1258, 1283, 1397, 1522, 1529, 1532]
kupitelni – związany z kupnem; zob. kupitelny [1396]
kupitelnie – przysłówki od kupitelny [1032]
kupitelny – związany z kupnem; zob. kupitelni [1011, 1029, 1033, 1045]
kurzę – piskłę kury; kurczę [286, 1157]
kust – 1. koszt, tu zwykle koszt sprawy sądowej [26-39, 41-46, 49-88, 110, 153, 844, 852, 856, 858, 862, 864, 869, 879, 889-890, 893-896, 898, 900-901, 960, 965, 968, 970-972, 975-979, 991, 998, 1001, 1004, 1396]; 2. utrzymanie, wyżywienie [675, 1031]
kwiterować – kwitować [139, 1011, 1016-1017, 1027, 1031, 1035-1039, 1043, 1046, 1050]
kwiterowany – kwitowany [1035-1036, 1039]
kwuli – z powodu [90-93, 98, 101-104, 108-120, 122, 126-129, 131-137, 139-144, 147-150, 152-154, 156-159, 162-164, 167-177, 179-184, 186-188, 190-197, 199, 201-203, 237, 359, 369, 443, 445, 449, 462, 465-466, 479, 622-626, 628-633, 635-638, 641-647, 649-653, 655-657, 659-677, 679-692, 694-700, 702, 704-706, 708-713, 715-716, 720-723, 725-726, 728-730, 733-740, 748-750, 753-754, 757-759, 762-766, 769-776, 778-779, 782, 784, 788, 794, 796-799, 801-802, 805-818, 820-821, 823-829, 913, 925, 1018, 1021, 1028-1029, 1051, 1154-1155, 1159, 1161-1162, 1167, 1177, 1182, 1186, 1201, 1203, 1206, 1213, 1216, 1222, 1231, 1236, 1243, 1245-1246, 1271, 1277-1278, 1396-1397, 1530, 1534]

L

- larmo – hałas, zgiełk, jazgot, także awantura [283, 428, 925, 1146, 1228, 1230]
larmować – hałasować, krzyczeć, awanturować się [283-284, 739]
latosi – tegoroczny, zob. latości, latośny [659, 1030]
latości – tegoroczny, zob. latosi, latośny [659]
latośny – tegoroczny, zob. latosi, latości [1012]
legitymiowany – prawomocny [1033]
lekarstwy – lekarski [1015]
lekować się – leczyć się [1168]

lekowanie – leczenie [155, 524]
 Lieferować – dostarczać (z niem. liefern) [861]
 Lieferunek – dostawa, dostarczenie czegoś (z niem. Lieferung) [843]
 likwidowany – tu: zaliczony do rachunku (z niem. liquidieren – ‘wystawiać rachunek’) [1015]

L

łata – 1. deska [23, 892, 1179]; 2. doszyty do odzieży lub obuwia kawałek materiału, który zakrywa dziurę [859]
 łoński – o roku: zeszyły, miniony [857, 866, 880]

M

manżoł – mąż (z czes. manžel); manżołowie – małżonkowie [36]
 masztalnia – stajnia [248, 279]
 meszne – zapłata dla księdza za odprawianie mszy w kościele [890, 1012, 1032]
 mitręga – kłopot, trudność [45, 48, 84]
 mudzić – stpol. spędzać nad czymś dużo czasu; marnować czas [473]
 myto – zapłata za służbę, za pracę najemną [44, 354, 377, 412, 513, 576, 608, 625, 666, 688, 698, 1106, 1139, 1344, 1348, 1373]

N

naćpać – tu: nasypać, obsypać [1252]
 nacyganić – nakłamać [1264]
 nadać – o ranach, obrażeniach: zadać [1150]
 najprzod – najpierw, wcześniej [214, 253, 932, 1252, 1304, 1394, 1480]
 należytowność – należność [1278]
 namianowany – wspomniany [99]
 namienić – wymienić, wspomnieć [100]
 namieniony – wspomniany [100, 102, 103-104, 107, 123, 125, 136, 139, 150, 152, 176, 179]
 napiętek – tylna część buta, obejmująca piętę [582, 1137]
 naprzod – najpierw, wcześniej [24, 984]
 nasadzenie – ustalenie, zaplanowanie [954]
 nasadzony – ustalony, zaplanowany [21, 24, 92-94, 102, 104, 108-110, 113-114, 122, 127-130, 132, 134-135, 137, 157-160, 671, 785, 928, 1020]
 nasfal – celowo, umyślnie, w sposób zamierzony [57]
 nasfalnie – celowo, umyślnie, w sposób zamierzony [57, 630]
 następnie – następująco [103, 112, 125, 166, 983, 992, 994, 1246, 1274, 1276, 1279, 1505]
 następno – następująco [136]
 następny – następujący [150, 152, 155, 199, 967, 969, 981, 1270, 1277, 1286]
 nazad – z powrotem [24, 34, 63, 65, 85, 99-100, 103, 105, 112, 123, 125, 131, 135, 139, 160, 165, 178, 185, 198, 274, 284, 334, 341, 350-353, 358-360, 363, 366-369, 373-375, 381, 389, 406, 412, 414-426, 431-432, 435-436, 445, 451-452, 475, 574, 594, 603, 637, 649, 658, 664, 674, 680, 683, 690, 692, 715, 717, 731, 745, 750, 781, 794, 797, 828-829, 833, 847, 858, 864, 866, 871, 876, 878, 880-881, 926, 968, 992, 994, 1008-1009, 1015, 1019-1020, 1028, 1030, 1033, 1041, 1044, 1067, 1103, 1113, 1174, 1212, 1231, 1236, 1239, 1277-1278, 1378-1379, 1386, 1420, 1439, 1448, 1534]
 nazchwalnie – celowo, umyślnie, w sposób zamierzony [1142, 1150, 1199, 1204, 1229]
 nicpotak – człowiek bezwartościowy [310]
 niepoczciwy – nieślubny [239]
 nieprawie – niesłusznie, nieprawdziwie [284, 308, 358-359, 376, 385, 465, 1396]
 niewiasta – synowa [1014, 1224]
 niżnie – poniżej [1140-1170, 1172-73, 1175-1180, 1182-1189, 1191-1201, 1203-1286]

O

obciepanie – otynkowanie [1246]
 obrzemiała – ta, która zaszła w ciążę [1022]
 obrzemienna – ta, która zaszła w ciążę [1022]
 obsiadacz – dzierżawca [878]
 obsiadłość – posiadłość, własność [99-100]
 obwinowanie – obwinienie [177]
 ociepka – wiązka, np. siana, słomy [248, 1239]
 ocygań – okłamać, oszukać [921, 1328]
 odewdać – oddać [1396, 1503, 1505-1507]
 odewdanie – oddanie [1396]
 odewdany – oddany [16, 890, 1108, 1396]
 odlieferować – odprowadzić, oddać, dostarczyć (z niem. liefern ‘dostarczać’) [864]
 odpłat – zapłata [1505-1506]
 odpłata – zapłata [1516, 1522]
 odpłatek – zapłata [138]
 odpraszać – przepraszać [37, 39, 42-43, 46, 50, 55-56, 319, 928, 1264, 1270, 1277, 1280, 1286]
 odprosić – przeprosić [3, 212, 330, 391, 409, 927, 956, 1000, 1107, 1145, 1208, 1263, 1272, 1279, 1285, 1417, 1458, 1526]
 odproszenie [61, 584, 925, 1192, 1263]
 odprzedać – odsprzedać [102, 822, 1029, 1396]
 odpyrtnąć – odepchnąć [225, 246]
 odrzekać się – wyrzekać się, zaniechać czegoś [107, 123, 136, 139, 161, 319, 1148-1152, 1154-1155, 1157, 1159-1161, 1163-65, 1167-1169, 1171-1173, 1178-1181, 1183-1184, 1186-1192, 1195-1198, 1201, 1203, 1205-1211, 1213-1239, 1241-1248, 1250-1251, 1253-1254, 1257, 1259-1261, 1264, 1266-1268, 1271, 1273-1276, 1279-1286, 1400]
 ogdowiony – owdowiały [726, 872, 874, 885, 908]
 ogniówka – odszkodowanie za pożar [1175]
 okrom – z wyjątkiem, oprócz [102, 107, 126, 152, 155, 183, 1104]
 omężniała – zamężna [1148, 1307, 1317]
 opatrowanie – 1. opatrywanie ran [1017]; 2. opieka, zajmowanie się kimś lub czymś [1439]
 opiekunik – podopieczny [519, 1139]
 opucowanie – otynkowanie (z niem. Putz ‘tynk’) [1246]
 oszkaradzić – obmówić, oczernić [1102]
 oszkaradzony – obmówiony, oczerniony [266]
 ość – teść [836]

P

parta – strona procesu [1-15, 89-96, 98, 101-106, 108-120, 122, 126-144, 147-159, 161-177, 179, 181-188, 190-197, 199, 201-203, 205, 210, 232-233, 270-271, 274-275, 278-285, 287, 323-339, 831, 833, 835, 888, 891, 895, 899-901, 905-906, 1060, 1063-1065, 1068, 1071-1074, 1076, 1078, 1080, 1400-1408, 1410-1457]
 partaja – strona procesu [1015, 1017-1020, 1043, 1047-1049, 1051-1053, 1055-1057, 1142, 1144-1145, 1151-1157, 1159-1161, 1167-1173, 1175-1183, 1187-1219, 1222-1223, 1225-1228, 1230-1252, 1254-1261, 1263-1269, 1272-1275, 1277-1279, 1283, 1285-1286, 1521, 1524-1530, 1534]
 partia – strona procesu [606, 837, 887-888, 892]
 partyja – strona procesu [605, 608, 623, 626, 628, 713, 752, 837-838, 843, 845-846, 859, 862-867, 869-882, 884, 886, 893-894, 902, 904, 907-909, 1016]
 parasol – parasol [1174]
 pensjonawy – emerytowany (z niem. pensioniert) [1212]
 pensyrowany – emerytowany (z niem. pensioniert) [861]
 persona – osoba (z niem. Person) [16, 888-889, 894, 898, 1013, 1020, 1022, 1025, 1035]
 piętak – moneta wartości pięciu groszy [844]
 pleca – plecy [1078, 1156, 1205]
 płat – opłata [4, 44, 111, 140, 142, 162, 167, 186-187, 372, 612-620, 656, 719, 726, 763, 949, 1126,

1130, 1155, 1274, 1308, 1396]
 pociepnąć – rzucić [803, 811, 1155, 1162, 1213, 1460]
 pociepnienie – rzucenie [1460]
 podać – zeznać [1172]
 podanie – zeznanie, skarga [101, 630, 894, 1146, 1149, 1155, 1158-1160, 1163-1165, 1168-1174, 1177, 1179-1189, 1191-1206, 1208-1210, 1212, 1214-1221, 1223, 1226-1242, 1244-1245, 1247-1266, 1268-1270, 1272-1273, 1275-1276, 1279-1286, 1402, 1439]
 podorowanie – podorywanie [577]
 podszukanie – areszt [103]
 podszukunek – areszt [1514]
 pofedrunek – tu: przychód [198]
 poiszczany – pożyczony [896, 899]
 pokuta – kara [127, 732, 808]
 połowica – połowa [24, 101, 886, 1014, 1034, 1396]
 pomiarkować – zastrzec [666]
 pomiarkowanie – zastrzeżenie [354, 624, 943, 982, 1037]
 pomiarkowany – zauważony, zastrzeżony [942, 945, 947, 551, 1011]
 pomieszkanie – mieszkanie [24, 82, 1018, 1033, 1037, 1084, 1259, 1274, 1126, 1175-1176]
 pomocka – pomoc [1170]
 popaść – schwycić, złapać [1092, 1150]
 popyrtać – popychać wielokrotnie [734, 960, 1410, 1432, 1525]
 porachunek – rozliczenie [613, 618, 624, 646-647, 1011]
 poręczeniśki – związany z poręcznikiem [1167]
 poręczeństwo – przedstawicielstwo prawne [1015]
 poręcznica – kobieta-pełnomocnik [205]
 poręcznicki – związany z poręcznikiem [239]
 poręcznictwo – przedstawicielstwo prawne [205]
 poręczniczka – kobieta-pełnomocnik [252-253, 273-275, 1225, 1230]
 poręcznik – przedstawiciel prawny, pełnomocnik [33, 42, 135-136, 205, 217, 228, 239, 310, 599, 621, 626, 632, 640, 675, 677, 720, 802, 891, 930, 944, 947, 1007, 1015, 1021, 1043, 1050, 1189, 1200, 1208, 1246, 1305-1306, 1322, 1466]
 posiedzenie – 1. posiadanie [1033-1036, 1039-1040]; 2. posiadłość, własność, majątek [24, 1030]
 potrafić – tu: przyłapać [1358-1359]
 potrzebować – tu: mieć kontakt seksualny [906, 1282]
 powtórnie – tu: kilkakrotnie, wielokrotnie [933, 945, 947, 956, 1160, 1184, 1190, 1209, 1252, 1259]
 powtórny – powtarzany, kilkakrotnie [283-284]
 prawie – 1. prawdziwie, słusznie, sprawiedliwie [21, 106, 116, 119, 140-141, 143-144, 158-159, 164, 168, 174-175, 180-181, 184, 187-188, 194, 196, 201, 341-345, 347-8, 349-350, 353, 355, 360-361, 363-366, 368, 371, 374-375, 378-384, 388, 390, 393, 396, 398-399, 405, 413-415, 417-427, 429-432, 434-438, 441, 446-447, 449, 452, 454-461, 463-464, 467-469, 473-476, 478-482, 484-490, 492-495, 497-499, 504, 506-510, 513-515, 517-518, 522-523, 525, 527-528, 530-536, 540, 542, 547-566, 570-571, 575, 577, 646-647, 656, 662-663, 681, 705, 761, 796, 835, 847, 997, 1025-1027, 1139, 1146, 1149, 1155, 1287-1291, 1301, 1304, 1313, 1517-1518]; 2. akurat, właśnie [230, 1154, 1222, 1284]
 przecę – przecież [1014]
 przeciepować – dokuczać komuś [355]
 sprzedać – sprzedać [27, 40, 49, 58, 286, 357, 367, 534, 545, 570, 716-717, 732, 830, 835, 877-878, 895, 1033, 1128, 1167, 1356, 1366, 1379, 1445, 1475, 1523]
 sprzedaż – sprzedaż [105, 1396]; na sprzedaż – na sprzedaż [357]
 sprzedany – sprzedany [105, 158, 184, 363, 432, 460, 1238, 1439]
 sprzedawać – sprzedawać [27, 58, 133, 153, 713, 732, 992, 1396, 1447, 1523]
 sprzedawiciel – sprzedający [27, 58, 1027, 1029]
 przemoga – majątność, własność (?) [896]
 przemózenie – majątność, własność [99-100, 136, 138, 828, 1167]
 przepukły – dotknięty przepukliną [319]
 przepuszczać – wybaczać [1146, 1148-1150, 1188, 1266]

przepuścić – wybaczyć [289]
przerzut – zarzut, oskarżenie [1154-1155, 1245]
przędziwo – surowe włókna na przędzę lub sama przędza [615]
przod – przedtem, wcześniej [90, 1415]
przodzi – najpierw, wcześniej [23, 207, 991, 1286]
przykopa – rów [1147, 1184, 1220, 1223, 1245, 1267, 1285]
przyłytyłość – sposobność [54, 103, 303, 332, 358, 428, 572, 924, 1194]
przypora – rozcięcie w pasie u spodni lub spódnicy [1244]
przystęp – pełnomocnictwo, obecność [250, 301, 312, 314, 316, 318-319, 912]
przystępca – pełnomocnik; zob. przystępnik, zastępca [205, 210, 216, 621, 886, 888-891, 893-896, 898-901, 912, 916, 921, 923-925, 939, 1155, 1224, 1523, 1529, 1534]
przystępnik – pełnomocnik; zob. przystępca, zastępca [1081, 1089-1090]
przystępstwo – pełnomocnictwo, obecność [213-221, 223, 225, 228, 232, 235-236, 238, 241, 251-253, 257, 259-261, 263, 266, 268-271, 273-275, 278-284, 287, 292-293, 537-539, 572, 576, 578-579, 583, 595, 599, 606, 609, 621, 630, 666, 727, 753, 755, 772, 774, 793, 802, 815, 819, 923-924, 1149, 1151-1153, 1157, 1159, 1161, 1172, 1175, 1178, 1181-1182, 1189, 1191, 1197, 1200-1201, 1205-1206, 1211, 1214-1218, 1230, 1234, 1237-1238, 1244, 1246, 1250, 1254, 1261, 1266, 1269, 1273, 1275, 1283, 1286, 1394-1395]
puszczać – odstępować [683, 1014, 1034, 1037]
puścić – 1. odstąpić [700, 822, 1029]; 2. obniżyć żądaną kwotę; zob. upuścić [357, 630, 691, 719, 729, 778, 782, 789, 796]
pyrtać – popychać [29, 39, 1109]
pyrtnąć – popchnąć, potrącić [11, 13, 76, 727, 807, 881, 960, 963, 969, 972, 978, 995, 1500]

R

rasikonowy – koniczynowy [1235]
rasikoń – koniczyna [14, 78, 682, 1435]
recept – recepta lekarska [1150]
rest – reszta, ostatek (z niem. Rest) [622, 646, 696, 717, 726, 833, 879, 895, 901]
resta – reszta, ostatek [18]
reszt – reszta, ostatek (z niem. Rest) [138, 143, 145, 150-151, 167-168]
reszterować – być winnym resztę długu [1012]
resztować – być winnym resztę długu [99-101, 104, 116, 119, 124, 138-141, 143, 145, 150-151, 164-165, 174-175, 180-181, 186-189, 191, 196, 198, 200-201, 204]
resztowny – pozostały [1166]
resztowy – pozostały [445, 449, 462, 479]
reż – żyto [544]
richtig – rzeczywisty, prawdziwy (z niem. richtig) [782]
robotni – przysługujący robotnikowi, np. zapłata [838]
robotnica – pracownica [338]
robotniczka – pracownica [263, 328-329, 333, 335-336, 338, 611, 1093, 1197, 1236, 1257]
robotny – 1. przeznaczony dla robotnika, np. chałupa, zagroda [612, 615]; 2. obowiązujący chłopów pańszczyźnianych, np. płat – opłata pańszczyźniana [612, 618-620]; 3. o człowieku zobowiązanym do pracy pańszczyźnianej [613, 615, 618-619]; 4. przepracowany, np. dzień [1160, 1272]; 5. roboty, np. surdut [1158]
rozmówka – dyskusja [1153]
rozparterować – rozdysponować [983]
ryfa – żelazna skuwka służąca do mocowania koła u wozu (z niem. Reif ‘obwód, pierścień’) [1111]
rządzić – mówić, rozmawiać [259]
rządzony – ten, o którym mowa, omawiany (?) [688]
rzetelnie – wyraźnie, jasno; zob. żretelnie [107, 139, 1035, 1105, 1167, 1271, 1274]
rzetelny – wyraźny [99, 830, 1236]
rznąć – 1. uderzyć [26, 43, 54, 60, 76, 86, 318]; 2. ciąć, wycinać [1363]
rznienie – krojenie [301]
rżanny – z rzy, czyli z żyta; żytni [1185]

rżany – z rży, czyli z żyta; żytni [843, 1093]

S

schimfować – wyzywać (z niem. schimpfen) [762]
 schimfowanie – wyzywanie [668]
 scholtys – sołtys [1014]
 skasyrowany – skasowany [1011]
 sporządzić – naprawić [749]
 spółterb – współspadkobierca [1397]
 spółka, spółki – kontakty seksualne [126, 136, 1282]
 sprzedaż – sprzedaż [896]
 sprzyczać – zaprzeczać [35, 37, 41, 43-44, 51, 56, 60, 64, 76, 81, 84]; sprzyczać się – wzbraniać się [682, 1030, 1110, 1124, 1224]
 sprzyczany – zaprzeczany [306]
 staroszek – ojciec ojca; dziadek [1523]
 statek – majątek, mienie, dobytek [1396-1397]
 strofa zob. sztrofa
 stryfa zob. sztryfa
 strzoda – środa [627, 827]
 sturchnąć – pchnąć, uderzyć [1142, 1146, 1148, 1150, 1164, 1169, 1178, 1196, 1205, 1209, 1241, 1252, 1273]
 subhastacja – przymusowa licytacja zmierzająca do odzyskania długu (z niem. Subhastation) [16, 770, 1033]
 surdut – wierzchnie okrycie męskie, długa marynarka z dwoma rzędami guzików [1155, 1158]
 swadzić się – pokłócić się [1473]
 szenkowny zob. szynkowny
 szewiecki – szewski [873-874, 951, 1203, 1435]
 szipa zob. szypa
 szkyrtnąć – drasnąć [1261]
 szpotlak – wyzwisło człowieka o szpotawych stopach [1203, 1336]
 szrupa – narzędzie do skrobania, drapania; przyrząd do czyszczenia koni (z niem. Schrubber ‘szczotka do szorowania’) [71]
 sztrofa – kara (z niem. Strafe) [45, 77, 240, 328, 803, 960]
 sztryfa – pręga (z niem. Streife) [1205, 1265]
 sztylisko – długi trzonek narzędzi rolniczych, np. wideł, grabi; stylisko [277]
 szwindlerz – oszust (z niem. Schwindler) [1468]
 szybonek – kredens, szafka kuchenna [162, 1182]
 szynkowny – związany z szynkiem, karczmą [26, 50, 1224]
 szynkowy – związany z szynkiem, karczmą [1183]
 szypa, szipa – łopata (z niem. Schippe) [277]

Ś

ściel – ściółka leśna [315, 542, 598, 1159, 1312]
 ścielina – ściółka leśna [340]
 ściepany – zasypyany, obrzucony czymś [1252]
 ściepnąć – rzucić [279, 1158]
 świekra – teść [138]
 świekra – teściowa [120]
 świtać – kopać (o zwierzętach, np. krowach) [1379]

T

teścia – teściowa [1014]
 towarzysz – czeladnik [753, 832-833, 835, 891-892, 1107, 1428, 1491]
 trąk – trunek (z niem. Trunk) [646]
 trynierowanie – drenowanie (z niem. dränieren) [1042]

trzecina – trzecia część czegoś [112]
trzyżby – trzeźwy [1112-1116, 1118-1124, 1126-1136]
tutalejszy – tutejszy [1014]
tygodzień – tydzień [432, 524, 1168, 1178]

U

udać – zeznać, oświadczyć [153, 929, 932, 937, 942, 945, 1474, 1498, 1501, 1507, 1510, 1512]; udać się – okazać się [1508]
udanie – zeznanie, oświadczenie [929-930, 932, 934, 937, 939, 941, 943, 945, 954-956]
udany – zeznany, oświadczony [1496]
udawać – zeznawać, oświadczać [26, 28-34, 36, 38-40, 42, 48-49, 52-54, 57, 59, 61-63, 65-67, 69-70, 73-75, 77-78, 83, 87-88, 599, 931-933, 945, 949-950, 1495, 1503, 1512-1513]
ujednać się – pojednać się, pogodzić się [1462-1467]
ujednanie – pojednanie, pogodzenie się [1005, 1162]
ujednany – pojednany, pogodzony [1162]
ukrzywdzenie – krzywda [73]
ukrzywdzić – skrzywdzić [295, 391, 409]
ukrzywdzony – skrzywdzony [846, 1510]
umasta – tłuszcz dodawany do potraw, np. masło; omasta [1278]
upłatek – zapłata [139]
upuścić – obniżyć żądaną kwotę; zob. puścić [373]
urok, zwykle w łm. uroki – procent należny od pożyczonej sumy [30, 59, 65, 101, 110, 114, 138-139, 149, 158, 175, 191, 239, 315, 368, 492, 541, 594, 635, 637-638, 641, 657, 661-662, 672, 674, 696, 867, 869, 1011, 1013, 1027-1028, 1317-1318, 1449, 1451, 1527, 1535]
urokować – zapewnić procent od pożyczonej sumy [65, 99-100, 121, 145-147, 149]
urokowanie – zapewnienie procentu od pożyczonej sumy [1535]
urządzony – ustalony, uzgodniony [89, 412, 614, 618]
urzędowy – służbowy [445, 454, 462, 466, 830, 832-835]
urzędowy – osoba pełniąca jakąś funkcję publiczną; urzędnik [713, 760, 1033, 1109, 1145, 1172, 1433]
usporządzenie – postanowienie, rozstrzygnięcie sprawy [26-33, 36, 41, 43-48, 50-52, 54, 58-62, 65-70, 74, 76, 78-79, 83-86, 88]
uwinować – obwinić [1084]
uwinowanie – obwinienie [1275]
uwinowany – obwiniony [153]
uzaspokojony – usatysfakcjonowany [78]

W

wacha – warta, straż (z niem. Wache) [834, 1094]
wachować – stać na straży, pilnować [1094]
wchycić – chwycić [584, 1220, 1222-1224, 1233, 1252, 1273]
wciepnąć – wrzucić [1184, 1220, 1252, 1267]
wczora zob. wczora
wczora – wczoraj [635, 645, 648-649, 652-654, 665, 688, 695-696, 701-706, 710, 717, 720, 724-725, 727, 753, 762, 781, 790, 807, 823-824, 1010]
wdycki – zawsze [1014, 1016, 1022, 1026, 1031, 1035-1036, 1038-1039, 1043, 1046]; na wdyckie czasy – na zawsze [1025]
wert – wart (z niem. wert sein ‘być wartym’) [672]; w wercie [93]
westa – kamizelka (z niem. Weste) [199, 371, 653, 734, 746, 803, 893, 988, 1155, 1276, 1453]
wiano – 1. posąg i wyprawa panny młodej [633, 695]; 2. tu: suma należna dorosłemu synowi z domu rodzicielskiego [1449, 1523]
wichłacz – krętać, kłamca, oszust [68, 1153, 1361]
wielkoletni – pełnoletni [944, 1009, 1263, 1466]
wielkoletność – pełnoletniość [1523]
wierzch – tu: powyżej [92]
winować – obwinić [71, 771, 1161, 1223, 1238, 1254, 1481]

winowajca – ten, kto zawinił [443, 448]
winowanie – obwinianie [153]
winowany – o uczynku: taki, któremu jest się winnym [179]
wprzod – najpierw, wcześniej [45, 957]
wsturchnąć – wepchnąć kogoś gdzieś [1252]
wtóry – drugi [1316-1317]
wyciepnąć – wyrzucić [984, 1148, 1173, 1199, 1237]
wycug – obowiązek łożenia na utrzymanie starszego gospodarza w zamian za przekazane gospodarstwo [123, 175, 197, 536, 539, 541, 684, 689, 700, 981, 1031, 1037, 1175, 1211, 1274, 1507]
wycuzni – związany z wycugiem [1268, 1274, 1278]
wycuzniczy – związany z wycugiem [679]
wycuzny – związany z wycugiem [1166, 1222, 1252, 1278]
wyfantowanie – wygzekwowanie przez przymusową sprzedaż majątku [1211]
wygdowany – owdowiły [856]
wylęknąć – przestraszyć [88]
wypłacka – wypłata [1134]
wypyrtać – wypchnąć, wyrzucić kogoś skądś [634]
wypyrtnąć – wypchnąć, wyrzucić kogoś skądś [1428]
wyrowanie – może: wyrównanie (?) [1246]
wysturchnąć – wypchnąć, wyrzucić kogoś skądś [1231]
wyszynkowanie – podanie klientowi alkoholu w karczmie [1168]
wytrzasnąć, wytrząść – wyrzucić [639, 1148]
wyż – wyżej [139]
wzmowa – umowa [465, 470]

Z

zadaniek – suma wpłacona z góry; zaliczka [130-131]
zadłużały – zaległy, dłużny [140, 142, 162]
zadłużenie – tu: zaległość w opłatach [1126]
zadłużony – tu: zaległy, dłużny [138, 187]
zafantować – oddać lub wziąć w zastaw [369, 1175]
zafantowany – oddany w zastaw; zastawiony [99, 1175]
zagłówek – część końskiej uprzęży [1153]
zagrodniczy – należący do zagrodnika, związany z zagrodnikiem [323, 1167, 1204, 1280, 1460]
zakontent – zadowolony, usatysfakcjonowany [1-10, 12-15, 20, 25, 92, 101, 130, 133-134, 137, 143-144, 146, 148, 174-175, 181-182, 190, 192, 199-200, 203-204, 243, 326-332, 335-339, 876, 955, 1067, 1155, 1160, 1166-1167, 1177, 1256, 1271, 1279, 1285-1286, 1535]
zakontentny – zadowolony, usatysfakcjonowany [98, 102, 106-107, 115, 118, 121, 123-124, 126, 138, 141, 145, 147, 149, 152, 154, 162-163, 166-167, 169, 179-180, 189, 193, 197-198]
zakontentowany – zadowolony, usatysfakcjonowany [30]
zakontenty – zadowolony, usatysfakcjonowany [1530]
zaparto – zamknięte [984]
zapładzca – ten, który zapłodnił [126]
zapładzić – zapłodnić [136]
zapłatny – płatny, płacony [1271, 1523]
zaprzedać – sprzedać [716]
zaprzędanie – tu: sprawa sądowa [836-841, 843-860, 862-867, 869-880, 906]
zasiedziały – dłużny [139, 1011, 1155]
zastępca – pełnomocnik; zob. przystępca, przystępnik [377, 601, 903, 1013, 1021, 1033-1034, 1050, 1167, 1425, 1474, 1476, 1505]
zbiegły – biegły, doświadczony [103, 116, 126, 142, 144, 154-155]
zlegnąć – urodzić dziecko [1014]
zmówić się – porozumieć się, dogadać się [1106]
zmówienie – ustalenie, umowa [1356]
zmuda – kłopot, trudność, utrudzenie, także strata czasu poświęconego na pracę zarobkową [1, 7, 11,

13-15, 102-103, 135, 137, 152, 172, 176-177, 183, 301, 303, 341, 367, 441, 465, 524, 529, 572-573, 582, 592-593, 598, 602, 606, 609, 725, 740, 753, 806, 821, 824, 929, 932, 1100, 1125, 1137-1138, 1140, 1156, 1173, 1204, 1209, 1270, 1352-1353, 1360, 1375, 1387-1388, 1395, 1405, 1415, 1419, 1421, 1428, 1434, 1436, 1447, 1450, 1466, 1509]

zmudne – wynagrodzenie za kłopot i stratę czasu [912]

zmudzenie – zmarnowanie, zmitręczenie czasu [1015]

zmudzić – zmarnować, zmitrężyć czas przeznaczony na pracę zarobkową [593, 1138, 1526]

zmudzony – o czasie: niewykorzystany na pracę zarobkową, zmarnowany, zmitrężony [707, 1087, 1160, 1220, 1272]

zoglówek – poduszka [85, 894]

zostałość – spadek, dziedzictwo [1014]

zprzyczać zob. sprzyczać

Ż

żretelnie – wyraźnie, jasno (z czes. žřetelný - ,wyraźny, zrozumiały’); zob. rzetelnie [1101]

Indeks geograficzny

[Podane w nawiasach kwadratowych liczby oznaczają numery protokołów, w których występuje dana nazwa. Czcionką pogrubioną podano zakresy numerów protokołów, które zapisano w księdze pochodzącej z tej właśnie miejscowości].

Adamowice, Adamowitz – wieś będąca własnością probostwa w Strzelcach Opolskich, w 1830 roku liczyła 51 domów, 1 folwark i 355 mieszkańców. We wsi znajdowała się cegielnia i wapiennik. W 1880 roku Adamowice liczyły już ponad 800 mieszkańców. Od 1926 roku część Strzelca Opolskich. [**1-15**, 1457, 1526]

Ahrweiler – niegdyś miasto, dziś dzielnica miasta Bad-Neuennahr-Ahrweiler w Nadrenii-Palatynacie w Niemczech. [1303]

Antonia – kolonia w powiecie opolskim założona w 1781 roku jako osada dla robotników huty w Ozimku. W 1830 liczyła 53 domy i 304 mieszkańców. Od 1821 roku działała we wsi katolicka szkoła, do której uczęszczały dzieci z Antonii i ze Schodni. Kolonia w 1861 roku liczyła 372 mieszkańców. Parafia katolicka znajdowała się w Krasiejowie, ewangelicka w Ozimku. [1302, 1320]

Banatki, Banattken – kolonia Kałłuba. [1057, 1107]

Baniok – kolonia Staniszc Małych. [1151, 1182, 1202, 1218, 1225, 1240, 1249]

Barut, Liebenhain – kolonia w powiecie strzeleckim, założona w 1832 roku przez królewskiego inspektora leśnego Liebeneinera. Do 1810 roku obszar ten był w posiadaniu cystersów z Jemielnicy. Nazwa kolonii, Liebenhain, pochodziła od nazwiska jej założyciela. W chwili powstania kolonia liczyła 20 działek po 24 morgi, tj. 6,13 ha. Później doszło jeszcze 11 działek o powierzchni od 6 do 8 morgów, tj. 1,53 – 2,04 ha. W 1833 roku, decyzją władz, mieszkańców nowej kolonii przydzielono do parafii i szkoły w Jemielnicy. W roku 1840 kolonia liczyła 121 mieszkańców, a w 1855 było ich 227. W 1861 roku w kolonii było 36 domów mieszkalnych, 32 budynki gospodarcze i gospoda, a liczyła 269 mieszkańców. 17 sierpnia 1893 roku w miejsce dotychczasowej kolonii utworzono gminę wiejską Liebenhein. [182, 196-197]

Będowskie, Bendawitz – kolonia w powiecie strzeleckim, założona w 1818 roku przez hrabiego von Gastheimba, dziś dzielnica Kolonowskiego. W 1830 roku liczyła 57 domów i 399 mieszkańców, w tym 29 ewangelików i 14 Żydów. Należała do parafii katolickiej w Krasiejowie. W 1861 roku liczyła 531 mieszkańców. Znaleźli oni zatrudnienie w pobliskiej hucie. W miejscowości pracowało też między innymi 2 rzeźników, 2 szewców, 3 krawców, 1 stolarz, 3 kowali, 1 barbierz, 1 ślusarz. Szkoła katolicka mieściła się w Kolonowskim. [342-354, 357-361, 363-365, 367, 369-371, 373-374, 377-384, 386-388, 395-398, 400-401, 404-406, 408-409, 411, 415, 427-428, 434-437, 439, 444, 446-448, 450-451, 454-459, 462-464, 466-467, 472, 475, 478, 483-484, 488-490, 493-494, 497, 499-504, 506-510, 514-515, 517-519, 521-523, 526-528, 530-531, 534, 536, 539, 542-543, 545, 547-558, 561-565, 574-575, 579, 584, 591-592, 598, 601-604, 607-608, 610-611, 1171, 1238]

Bemowskie, Böhme – kolonia hutnicza w powiecie strzeleckim, założona w 1824 roku przez hrabiego Renarda. W 1830 roku liczyła 25 domów i 150 mieszkańców, w tym 53 ewangelików. Parafia katolicka znajdowała się w Kielczy, a szkoła katolicka w Żędowicach. W 1861 roku było w Bemowskim 249 mieszkańców. [1476, 1473, 1482, 1507]

Biestrznynnik, Biestrzinnik – wieś w powiecie opolskim, licząca w 1830 roku 76 domów i 479 mieszkańców, w tym 4 ewangelików. Należała do parafii katolickiej w Szczedrzyku, parafia ewangelicka zaś znajdowała się w Ozimku. Od 1823 roku pracowała w Biestrzynniku katolicka szkoła, do której w 1861 roku uczęszczało 182 dzieci, także z Poliwoły oraz ze Szczedrzyka i Kałłuba Turawskiego. Mieszkań-

cy utrzymywali się z pracy na roli i hodowli bydła oraz pracy w pobliskiej hucie żelaza w Poliwodzie. Wypalano także węgiel drzewny, wydobywano piasek dla okolicznych hut. W Solarni, stanowiącej część wsi, znajdowała się huta szkła. W 1861 roku Biestrzynnik zamieszkiwało 793 mieszkańców. [624]

Blotnica Strzelecka, Blottnitz, Blotnica – wieś w powiecie strzeleckim, licząca w 1830 roku 40 domów i 377 mieszkańców, w tym 17 ewangelików i 6 Żydów. Parafia katolicka i szkoła znajdowały się w Centawie. We wsi położone były folwark i leśniczówka, pracowały wapiennik i cegielnia. [929-931, 933, 940, 942, 944, 950]

Bokowe, przysiółek, kolonia Gąsiorowic. [14]

Borycz, Boritsch – wieś w powiecie strzeleckim, licząca w 1830 r. 44 domy, folwark i 269 mieszkańców, w tym 2 ewangelików i 2 Żydów. Kościół parafialny znajdował się w Raszowej. [615, 624, 628-629, 631-632, 634-635, 638-644, 646-654, 656-657, 659, 661-668, 671, 673-679, 681-683, 685-687, 689-697, 699, 702-709, 711-712, 716, 721-722, 724-725, 728, 731-732, 735, 739, 743-744, 746-748, 750-751, 754, 756, 759-760, 762, 767, 769-770, 773-774, 783-784, 787-788, 790, 792-793, 803-804, 808, 816, 819, 826-828]

Boslawitz za Raciborzem – miejscowość niezidentyfikowana; może Bohuslavice w Czechach, 26 km na południe od Raciborza. [906]

Bór, Borowian – kolonia Kielczy licząca w 1830 r. 25 domów i 159 mieszkańców. [295, 299-300, 314, 318, 334]

Breguła, Bregulla – przysiółek wsi Grodzisko w pow. strzeleckim. Notowany w 1830 r. [637]

Brzezina – wieś w powiecie strzeleckim, założona przez hrabiego von Collonę w 1780 roku. W 1830 roku liczyła 12 domów i 89 mieszkańców, w tym 1 ewangelika. W 1861 roku miała już 127 mieszkańców. Obejmowała ją parafia katolicka w Strzelcach Opolskich. We wsi znajdowały się folwark Brzezina i Koczorownia. Dzieci uczęszczały do szkoły katolickiej w Mokrych Łanach. [1396]

Bytom, Beuthen – miasto szybko rozwijające się dzięki przemysłowi. W XIX wieku działały tu huty cynku i żelaza oraz kopalnie węgla kamiennego. [24]

Bzinica, Bzinitz – wieś w powiecie lublinieckim koło Dobrodrozienia nad rzeką Bziničką. W 1830 roku liczyła 50 domów i 366 mieszkańców, w tym 28 ewangelików i 5 Żydów. W przysiółku Bonke, Bunkau działał wysoki piec, 2 fryszernie i tłucznia szlaki. Parafia katolicka mieściła się w Dobrodrozieniu. Na miejscu działała szkoła katolicka. [341]

Bziniczka – kolonia Staniszc Wielkich. [347, 383, 407, 418, 423, 440, 449, 482, 486, 489, 492, 505, 524, 532-533, 538, 541, 585, 603]

Centawa – wieś w powiecie strzeleckim, licząca w 1830 roku 53 domy i 354 mieszkańców, w tym 8 ewangelików i 14 Żydów. We wsi znajdował się folwark, kościół parafialny i szkoła katolicka, a także siedziba urzędu leśnego i wielki piec. W 1861 roku wieś liczyła 419 mieszkańców. [930, 932, 934, 941-942, 944-945, 948, 954, 1416]

Chobie – wieś w powiecie opolskim, w 1830 roku licząca 40 domów i 167 mieszkańców. Należała do parafii katolickiej w Szczedrzyku. W 1880 roku liczyła już 322 mieszkańców. [409]

Czarnocin, Czarnosin, Czarnożeń – wieś w powiecie strzeleckim, licząca w 1830 roku 36 domów i 247 mieszkańców. We wsi pracował folwark, 4 młyny, gorzelnia i wapiennik. Parafia katolicka znajdowała się w Leśnicy, a szkoła katolicka na miejscu. W 1861 r. wieś zamieszkiwało 361 mieszkańców. [865, 1410, 1419]

Częstochowa – miasto będące najbardziej znanym polskim miejscem pielgrzymkowym, z klasztorem na Jasnej Górze, gdzie przechowywany jest obraz Czarnej Madonny. Lud śląski pielgrzymował do Częstochowy przez cały wiek XIX, nawet w okresie zakazów i szykan stosowanych przez władze w okresie kulturkampfu (od 1872 r.) [1299]

Daniec, Danietz – wieś w powiecie opolskim, w 1830 roku licząca 64 domy i 504 mieszkańców. Należała do parafii katolickiej w Raszowej. We wsi znajdowała się szkoła katolicka. Znana dawniej jako Mokry Daniec, w odróżnieniu od Suchodańca, wsi w powiecie strzeleckim. [41, 622, 677, 778, 794, 797, 819]

Dąbrówka, Dombrowka – wieś w powiecie strzeleckim, licząca w 1830 roku 16 domów i 72 mieszkańców. Parafia katolicka w Wysokiej. [108]

Dębie, Dembio, Dambio – wieś w powiecie opolskim, licząca w 1830 roku 42 domy i 292 mieszkańców, w tym 21 ewangelików. Była siedzibą kościoła filialnego parafii katolickiej w Raszowej. We wsi znajdowała się szkoła katolicka i młyn wodny oraz stawy rybne. Obok wsi położony był kamieniołom bazaltu, z którego pozyskiwano kamienie na budowę drogi prowadzącej z Opola do Nakła. W 1861 roku wieś zamieszkiwana była przez 472 osoby. Nazwa „Dębie” dotyczyła też rewiru leśnego, leżącego pomiędzy rewirem krasiejowskim a grudzieńskim. [713]

Dobrodzień, Guttentag – miasto w powiecie lublinieckim. W 1861 roku liczyło 2365 mieszkańców, w tym 241 ewangelików i 432 Żydów. Miasto w XIX wieku rozwinęło się przede wszystkim dzięki hutnictwu. [357, 560, 822, 1195, 1371]

Dolna, Dollna – wieś w powiecie strzeleckim, licząca w 1830 roku 57 domów i 372 mieszkańców. We wsi znajdował się folwark, kościół parafialny i szkoła katolicka. W 1861 roku miejscowość liczyła już 548 mieszkańców, mieściła się w niej karczma i pracowało trzech kowali. [1016, 1401, 1417, 1422, 1434, 1439-1442, 1444-1447, 1450, 1453]

Dziewkowice, Dziewkowitz, Schewkowitz – wieś w powiecie strzeleckim, należąca do hrabiego Renarda. We wsi w 1830 roku naliczono 68 domów i 388 mieszkańców, w tym 6 ewangelików. Kościół katolicki znajdował się w Jemielnicy, a szkoła katolicka w Mokrych Łanach. We wsi pracowały wapienniki, młyn wodny i karczma. W 1861 roku zamieszkiwało ją już 704 ludzi. [123, 1426]

Farska Kolonia – część miasta Strzelce Opolskie. [15]

Filipolis, Philippolis – kolonia Żędowic, położona na północny zachód od miejscowości, założona w 1790 roku przez hrabiego Filipa von Colonnę w środku lasu. [1484-1485, 1488-1489, 1511, 1514]

Fosowskie, Vossowska – kolonia w powiecie strzeleckim, dziś dzielnica Kolonowskiego. Kolonia hutnicza powstała w 1790 roku obok huty zbudowanej po prawej stronie Bziny nieopodal ujścia do Małej Panwi. Od nazwiska budowniczego Arnolda Vossa przyjęła nazwę Vossowska. Już na początku zakład składał się z 2 pieców hutniczych, fryszerni i kuźni napędzanych kołami wodnymi. Kolonia należała do parafii katolickiej w Staniszczach Wielkich. W 1830 roku było tam 11 domów i 109 mieszkańców, w tym 5 ewangelików. Od 1856 roku miejscowość szybko rosła dzięki intensywnej rozbudowie fryszarni i pieców. [348, 392, 416, 426, 460, 548, 580, 585, 1160, 1177, 1183, 1193, 1216, 1245, 1248, 1284]

Gajdy, Gajden – przysiółek wsi Głowczyce w powiecie lublinieckim. [1321]

Gąsiorowice, Gonschiorowicz, Gąsiorowic – wieś w powiecie strzeleckim, licząca 63 domy i 403 mieszkańców, w tym 2 ewangelików i 13 Żydów. We wsi znajdował się folwark, młyn wodny, królewska strażnica miejska i szkoła katolicka. Obejmowała ją parafia katolicka w Jemielnicy. W połowie XIX wieku miała 637 mieszkańców, a pod koniec stulecia – 585. W 1826 roku posiadłość gąsiorowicką bez lasów kupił hrabia Andrzej Renard ze Strzelca. W 1864 roku w skład Gąsiorowic wchodziły: wieś, dwa folwarki i Bokowe. Uprawiano głównie zboża i kartofle. We wsi były 2 młyny, karczma, pracowało 2 szewców, 2 krawców, 2 stelmachów, kołodziej, rzeźnik, 4 kowali, bednarz. [89, 96, 101-102,

104, 109, 115, 119, 126, 129, 132, 141-142, 144-145, 152-154, 156, 158-159, 162, 177, 181, 184, 188, 199, 204, 1021, 1411]

Gliwice, Gleiwitz – miasto powiatowe w powiecie gliwicko-toszeckim nad kanałem kłodnickim. W 1830 roku zamieszkałe przez 4781 mieszkańców, w tym 446 ewangelików i 440 Żydów. [397, 449]

Gorzowy – część wsi Poznowice, związana z legendą o powstaniu Poznowic na gruzach miasta Gorzów. [971]

Góra św. Anny, Sankt Annaberg – wieś w powiecie strzeleckim, licząca w 1830 roku 53 domy i 371 mieszkańców, w tym 1 ewangelika. Na miejscu funkcjonowała szkoła katolicka. Na szczycie Góry Chełmskiej położony był klasztor franciszkanów, słynne miejsce pielgrzymkowe. [756]

Grabów, Grabow – wieś w powiecie strzeleckim, licząca w 1830 roku 13 domów i 77 mieszkańców. Należała do parafii katolickiej w Raszowej. We wsi pracował tartak. W 1861 roku zamieszkiwana była przez 113 mieszkańców. [19, 42, 67, 71, 77]

Grodzisko – wieś w powiecie strzeleckim, licząca 85 domów i 482 mieszkańców, w tym 3 ewangelików. Kościół parafialny znajdował się w Rozmierce. We wsi pracował folwark, szkoła katolicka, młyn wodny, prowadzono też wydobywanie potażu do produkcji mydła, szkła i ceramiki. [759, 761, 802, 1021, 1032, 1061, 1064-1068, 1070-1072, 1074]

Haleńsko – kolonia, przysiółek Suchodańca. [24]

Haraszowska, Staniska Kolonia, Harrassowska – kolonia w powiecie strzeleckim, dziś dzielnica Kolonowskiego. W 1830 roku w kolonii było 17 domów i 145 mieszkańców. Stanowiła część parafii katolickich w Staniszczech Wielkich i w Krasiejowie. Na miejscu pracowały dwa piece hutnicze. [355, 357, 365, 367-368, 376, 378, 382, 387-389, 392, 396, 403-404, 421, 425, 429, 432, 442, 452, 465, 468, 474, 476-477, 480, 487, 491, 497-498, 504, 508, 512, 514-515, 532-533, 535, 540, 554, 557, 559-560, 587, 590, 594-595, 603]

Henryków, Heinrichsdorf – kolonia i folwark Izbicka. [24-25, 28, 31, 35-36, 41, 47, 49, 58, 79]

Izbicko, Stubendorf – wieś w powiecie strzeleckim, licząca w 1830 roku 49 domów i 410 mieszkańców, w tym 8 ewangelików i 24 Żydów. W miejscowości znajdował się kościół parafialny, szkoła katolicka, folwark oraz pałac hrabiego Hiacynta Strachwitza. [16-88, 612-620, 623, 626, 683, 768, 808, 820, 825]

Januszkowice, Januschkwitz – wieś w powiecie kozielskim, w 1830 roku licząca 43 domy i 326 mieszkańców, w tym 8 ewangelików. Należała do parafii katolickiej w Rokiciu. We wsi pracował młyn wodny i cegielnia. [837]

Jemielnica, Himmelwitz – wieś w powiecie strzeleckim. We wsi położony jest klasztor cystersów i folwark hrabiego Renarda. W pierwszej połowie XIX wieku wieś liczyła 103 domy i 656 mieszkańców, w tym 7 ewangelików i 5 Żydów. [89-204]

Jędrynie, Jendrin – część wsi Rozmierka w powiecie strzeleckim. [1019, 1028, 1031, 1047-1050, 1056]

Kadłub, Kadlub – wieś w powiecie strzeleckim, w 1830 roku licząca 62 domy i 559 mieszkańców, w tym 10 ewangelików i 6 Żydów. W 1861 roku w związku z rozwojem hutnictwa liczyła już 977 mieszkańców. We wsi pracowały piec i fryszerka. Działała szkoła katolicka. Kościół parafialny znajdował się w Rozmierce. [624, 698, 735, 752, 790, 812, 822, 1050, 1056-1057, 1101-1103, 1140]

Kadłubiec, Kadlubiec – wieś w powiecie strzeleckim, w 1830 roku licząca 42 domy i 248 mieszkańców, w tym 1 ewangelika. Przynależała do parafii katolickiej w Wysokiej. We wsi znajdowały się folwark, wapiennik i młyn. W 1861 roku zamieszkałych osób było już 564. [980, 1434]

Kadłub Turawski, Kadlub Turawa – wieś w powiecie opolskim. [624]

Kalinowice, Kalinowitz, Klein Kalinow, Kalinowiec – wieś w powiecie strzeleckim, w pierwszej połowie XIX wieku licząca 32 domy i 212 mieszkańców, w tym 8 ewangelików i 7 Żydów. [207, 209, 211, 219-220, 223-224, 234, 239-240, 243, 248, 250-251, 254-256, 260-261, 264, 267, 271-272, 277-278, 283, **285-294**]

Kalinów, wieś w powiecie strzeleckim, w pierwszej połowie XIX wieku licząca 39 domów i 268 mieszkańców: 264 katolików i 4 Żydów. W 1861 roku mieszkały już 422 osoby. We wsi funkcjonowała od 1860 roku szkoła katolicka oraz znajdował się kościół filialny parafii katolickiej w Wysokiej. [**205-284**, 285, 287, 289, 291, 293-294, 995]

Kamieniec, Kaminietz – folwark i leśniczówka Siedlca. [972]

Kamionek, dawniej Klein Stein, Mały Kamień – wieś w powiecie strzeleckim. W 1830 roku liczyła 35 domów 265 mieszkańców. Parafia katolicka mieściła się w Kamieniu Śląskim. Wieś była własnością hrabiów Strachwitzów. [17, 782]

Kaniów, Hirschfelde – wieś w powiecie opolskim. [205]

Kasztal, Carlstal – kolonia Osieka, założona w 1824 roku. Szkoła katolicka funkcjonowała w pobliskim Osieku, parafia katolicka mieściła się w Jemielnicy. Kolonia usytuowana była przy drodze ze Strzelec Opolskich do Dobrodzienia. [1163-1164]

Kielcza, dawniej Kielsch, Kelcz – wieś w powiecie strzeleckim, licząca 83 domy i 531 mieszkańców. Leżała na lewym brzegu rzeki Mała Panew. Mieszkańcy zatrudnieni byli w rolnictwie, hutnictwie i w leśnictwie. We wsi mieścił się folwark, kościół katolicki i katolicka szkoła. W 1861 roku Kielcza zamieszkiwana była przez 876 osób. [**295-339**, 1518, 1530]

Kieleczka – wieś położona w powiecie gliwickim, w XIX w. własność hrabiego Renarda. We wsi znajdowało się 16 domów i mieszkało 85 osób, wyłącznie wyznania katolickiego. Częściowo należała ona do parafii Wielowieś (Langendorf), częściowo do parafii Wiśnicze (Wischnitz). [299-300]

Klucz, Klutschau – wieś w powiecie strzeleckim, w 1830 roku licząca 34 domy i 214 mieszkańców. We wsi znajdował się folwark, kościół parafialny wybudowany w 1748 roku i szkoła katolicka. Na miejscu działał kamieniołom i wapiennik. W 1861 roku wieś zamieszkiwało 361 osób. [1405]

Kolejka, Heine – kolonia w powiecie strzeleckim, założona w 1824 roku przez hrabiego Renarda. Swą nazwę wzięła od nazwiska leśniczego Heyna. W 1865 roku we wsi mieszkało 21 rodzin kolonistów. [341, 355, 375, 410-412, 433, 453, 460, 481, 492, 495, 605, 609, 1180, 1243, 1247, 1253, 1255, 1260, 1262]

Kolonia Żędowska, Kolonia Sandowska, Sandowitz Kolonie – kolonia Żędowic. [1532]

Kolonowskie, Kolonnowska – wieś w powiecie strzeleckim. Powstała w 1780 roku nad rzeką Bzinią jako osada hutnicza wraz z postawieniem wysokiego pieca przez dziedzicznego właściciela dóbr strzeleckich, hrabiego Filipa von Colonnę. W 1830 roku liczyła 28 domów i 326 mieszkańców, w tym 60 ewangelików i 11 Żydów. Fryszka i piec dały początek dobrze działającej hucie. W 1861 roku wieś zamieszkiwana była przez 1057 osób. Podlegała parafii katolickiej w Staniszcach Wielkich. Dla ewangelików raz w miesiącu nabożeństwo odprawiał duchowny ze Strzelec Opolskich. We wsi działała trzyklasowa katolicka szkoła elementarna dla 324 dzieci z Kolonowskiego, Będowskiego, Kowolowskiego, Renardzkiej Huty, Fosowskiego, Rogolowca, Bzniczki i Haraszowskiej. Na miejscu funkcjonowała również szkoła ewangelicka dla 42 dzieci. [**340-611**, 1137-1139, 1174, 1184, 1222, 1236, 1238, 1390, 1524]

Kotulin, dawniej Kotulin Wielki – wieś w powiecie toszecko-gliwickim. [205]

Kowalowskie, Kowolowska, Kowollowska – dziś dzielnica Kolonowskiego, dawniej kolonia w powiecie strzeleckim, powstała wokół fryszerii założonej przez administratora Filipa Colonę. Nazwę swą kolonia wzięła od nazwiska radcy gospodarczego hrabiego Colonny, Kowollika. W 1830 roku było w niej 21 domów i 176 mieszkańców. Huta powstała nad Małą Panwią. Działyły 4 piece fryszerskie i kuźnia, produkująca 5400 cetnarów (270 ton) żelaza. We wsi produkowano również potaż. Parafia katolicka znajdowała się w Staniszczach Wielkich. [488, 494, 496, 499-500, 511, 513, 516, 519-520, 522-523, 526-527, 544, 546, 549, 551, 556, 558, 578, 586, 589, 592, 596, 598, 601, 1171, 1238, 1258]

Kozłów, Kozlow – wieś w powiecie toszecko-gliwickim, licząca w 1830 roku 60 domów i 394 mieszkańców, w tym 12 ewangelików. We wsi znajdowały się: szkoła katolicka, młyn, kuźnia i piec. Kozłów należał do parafii katolickiej w Brzezince. [885]

Krasiejów, Krascheow – wieś w powiecie opolskim, licząca w 1830 roku 98 domów i 664 mieszkańców, w tym 18 ewangelików. We wsi działał kościół filialny parafii w Szczedrzyku i szkoła katolicka. W 1861 roku we wsi mieszkało 1166 ludzi. We wsi pracował młyn, fryszeria, a w dawnej hucie mieściła się fabryka łuf karabinów. [745, 773, 1233, 1249]

Krośnica, Kroschnitz – wieś w powiecie strzeleckim, w 1830 roku licząca 60 domów i 344 mieszkańców. We wsi funkcjonowała katolicka szkoła, kościół parafialny zaś znajdował się w Raszowej. W 1861 roku była zamieszkiwana przez 549 ludzi, był w niej młyn wodny i kamieniołom. W połowie XIX wieku ze wsi wyemigrowały do Teksasu 4 osoby. [63, **612-829**, 1153]

Krupski Młyn, Kruppamühle – wieś w powiecie toszecko-gliwickim nad Małą Panwią. [302]

Krzyżowa Dolina, Kreuzthal, Krzisowa Dolina – wieś w powiecie opolskim, powstała w 1771 roku jako kolonia, w której produkowano węgiel drzewny dla huty. Liczyła w 1830 roku 39 domów i 251 mieszkańców, w tym 7 ewangelików. Należała do parafii katolickiej w Krasiejowie. Parafia ewangelicka mieściła się w Ozimku. We wsi działała szkoła katolicka. [667-668, 732-733]

Księża Wieś, Ksienzowiesch – wieś w powiecie strzeleckim, granicząca z Leśnicą. W 1860 roku zamieszkała przez 135 mieszkańców, zajmujących się pracą na roli. We wsi pracowali rzeźnik i kowal, 2 krawców i 2 szewców. Parafia katolicka znajdowała się w Leśnicy, szkoła katolicka zaś – w Wolnym Wójtostwie Leśnicy. [832, 835, 844, 858, 863, 875-876, 902, 904, 906-907]

Laryszka, Larischka – folwark należący do Suchodańca. [979]

Lesiana, Lesiany, Leschane – dawny przysiółek wsi Januszkowice. [836]

Leśnica, Leschnitz – miasto w powiecie strzeleckim, zamieszkałe w 1830 roku przez 1272 mieszkańców, a w 1861 roku – przez 1413. W mieście działało 5 młynów wodnych, a rzemiosło rozwijało się w obszarach młynarstwa, szewstwa, piekarstwa, stolarstwa, siodlarstwa, tkactwa i rzeźnictwa. Handlowano przede wszystkim owocami. Rocznie odbywało się 5 jarmarków: w święto 3 Króli, w Niedzielę Laetare, Trójcy Świętej, Wniebowzięcia, Szymona i Judy. Mieszkańcy uczęszczali do 2 katolickich kościołów. Działyły 2 katolickie szkoły elementarne. Ludność mówiła po polsku i po niemiecku. [**830-909**]

Leśnicka Ligota – inaczej Wolne Wójtostwo – Leschnitz Frei Vogtei. [903]

Lichynia, Lichinia – wieś w powiecie kozielskim, w 1830 roku licząca 68 domów i 452 mieszkańców, w tym 7 Żydów. Podlegała parafii katolickiej w Zalesiu Śląskim w powiecie strzeleckim. We wsi działały: szkoła katolicka, młyn wodny, piec i cegielnia. [833, 864, 909]

Ligota Czamborowa, Ligota, Ellguth Tschammer – wieś w powiecie strzeleckim, licząca w 1830 roku 47 domów i 267 mieszkańców. We wsi mieścił się folwark i piec hutniczy, zaś kościół parafialny –

w Izbicku. [27, 808]

Lisowice, Lissowitz – wieś w powiecie lublinieckim. [330]

Lubecko, Lubetzko – wieś w powiecie lublinieckim, licząca w 1830 roku 53 domy i 327 mieszkańców. We wsi znajdował się kościół katolicki i szkoła. Prowadzono wydobywanie wapna i pracowały piece hutnicze. W 1861 roku wieś miała już 454 mieszkańców. [330, 1530]

Łagiewniki Małe, Klein Lagewnik – wieś w powiecie lublinieckim, licząca w 1830 roku 40 domów i 228 mieszkańców. Parafia katolicka mieściła się w Pawonkowie. We wsi pracowały piece hutnicze. Dzieci uczęszczały do szkoły katolickiej w Kośmidrach. W 1861 roku wieś zamieszkiwana była przez 561 mieszkańców. [1136]

Łaziska, Laziska – wieś w powiecie strzeleckim, w 1830 roku licząca 60 domów i 321 mieszkańców, w tym 5 ewangelików. W połowie XIX w. Łaziska liczyły już 573 mieszkańców, a pod koniec stulecia 745, w tym 15 ewangelików. W 1830 roku wieś należała do hrabiego Renarda ze Strzelca. We wsi pracowały 2 młyny wodne, młyn papierowy, tartak, leśnictwo i 3 smolarnie. Od 1832 roku mieściła się tam szkoła katolicka. Na miejscu młyna papierowego w połączeniu z tartakiem w 1835 roku powstała fabryka drutu, gwoździ oraz igieł, potocznie zwana druciarnią. [90-91, 107, 126, 130, 147, 150-151, 153, 157, 175, 185, **910-928**]

Łoniak, Hubertus – część wsi Dąbrówka w powiecie toszecko-gliwickim. [196]

Makowczyce, Makowczytz, Makowczütz – wieś w powiecie lublinieckim, licząca w 1830 roku 20 domów i 159 mieszkańców, w tym 14 ewangelików. We wsi działały 2 fryszernie obsługiwane przez 6 pracowników. Parafia katolicka znajdowała się w Dobrodzieniu. W 1861 roku mieszkało w Makowczycach 209 osób. [1166]

Małapartus – kompleks leśny w okolicy miejscowości Zawadzkie, otaczający zamek myśliwski (obecnie w leśnictwie Dębnie). [1487]

Mokre Łany, Mokrolohna, Mokrolona – dzielnica miasta Strzelca Opolskie, dawniej gmina wiejska w powiecie strzeleckim, w 1830 roku licząca 52 domy i 337 mieszkańców. We wsi położony był folwark. Parafia katolicka znajdowała się w Strzelcach Opolskich. We wsi pracowal karczmarz, 2 kowali, 1 stolarz i 4 krawców. W 1837 roku założono szkołę, do której uczęszczały dzieci z Mokrych Łanów, Dziewkowic i Brzeziny. W 1861 roku wieś zamieszkiwały 672 osoby. [177, 1039, 1431]

Murkowe, Murków – przysiółek Myśliny. [1365]

Myślina, Mischline – kolonia w obrębie Staniszc Wielkich, wieś w powiecie strzeleckim. W 1830 roku liczyła 32 domy i 208 mieszkańców, w tym 4 ewangelików. Podlegała parafii katolickiej w Staniszc Wielkich. We wsi działała szkoła katolicka i pracował piec hutniczy. W 1880 roku we wsi mieszkało 100 osób. [402, 409, 453, 480-482, 495, 567-569, 576, 609, 1125, 1183, 1186, 1219, 1241, 1258-1259, 1267, 1272, 1286, 1296, 1309, 1315, 1321, 1323-1328, 1330-1331, 1338, 1342-1344, 1346-1348, 1351-1352, 1354-1367, 1369-1377, 1380-1383, 1384-1392]

Nakło, Nackel – wieś w powiecie opolskim, licząca w 1830 roku 42 domy i 245 mieszkańców, w tym 3 Żydów. Należała do parafii katolickiej w Raszowej. [42, 85, 161, 696, 795, 1041]

Niemodlin, Falkenberg – miasto powiatowe, w XIX wieku siedziba starostwa. [695]

Niwki, Niewke – wieś w powiecie strzeleckim, licząca w 1830 roku 20 domów i 120 mieszkańców. Parafia katolicka znajdowała się w Wysokiej. W 1861 roku wieś zamieszkiwana była przez 205 mieszkańców. [16, 239, 964, 982]

Nogowczyce, Nogowschütz, Nogowczütz – wieś w powiecie strzeleckim, licząca w 1830 roku 20 domów, folwark i 128 mieszkańców, w tym 4 Żydów. Parafia katolicka i szkoła katolicka mieściły się w Jaryszowie. W Nogowczycach zaś działały leśniczówka i potażarnia, zakład wytwarzający potaż m.in. do produkcji mydła, szkła i ceramiki. W 1861 roku wieś liczyła 242 mieszkańców. [939]

Nowa Wieś – w XIX wieku była samodzielną osadą, dzisiaj stanowi część Strzelec Opolskich. [1, 9, 12]

Obrowiec, Oberwitz – wieś w powiecie strzeleckim, w 1830 roku licząca 45 domów i 419 mieszkańców, w tym 7 ewangelików i 4 Żydów. We wsi znajdował się folwark i szkoła katolicka. Obrowiec należał do parafii katolickiej w Jasionej. We wsi działała karczma, 2 młyny i potażarnia. W majątku zbudowano gozernię. W 1861 roku wieś miała 629 mieszkańców. [1451]

Olszowa, Ollschowa – wieś w powiecie strzeleckim, licząca w 1830 roku 36 domów, folwark i 197 mieszkańców. W 1825 roku właściciel Olszowej, hrabia Andreas Renard von Gaschin, wybudował we wsi stadninę i zajął się hodowlą koni wyścigowych. Tu z czasem powstała znana w Europie śląska rasa koni. Na zmeliorowanych łąkach założył winnice i rozpoczął produkcję wina. Dodatkowo w Olszowej i okolicy powstały wapienniki. W 1861 roku wieś zamieszkiwało 437 ludzi. Parafia katolicka i szkoła mieściły się w Kłuczu. [1403, 1405, 1407, 1414, 1448]

Opole, Oppeln – miasto powiatowe, stolica rejencji. [667-668, 758, 794, 797, 1042, 1066]

Osiek, Oschick – wieś w powiecie strzeleckim, licząca 36 domów i 229 mieszkańców, w tym 6 Żydów. We wsi pracowały folwark i frysarka. Osiek podlegał parafii katolickiej w Rozmierzy. W drugiej połowie XIX wieku we wsi zbudowano szkołę katolicką. W 1861 roku było w niej 365 mieszkańców. [99-100, 591, 1246]

Otmęt, Ottmuth, Otmant – wieś w powiecie strzeleckim, w 1830 roku licząca 58 domów i 378 mieszkańców, w tym 12 ewangelików. We wsi stał zamek, folwark Emilienhof, kościół katolicki i szkoła. Działał młyn wodny, kamieniołom, wapiennik i cegielnia. [671]

Otmice, Otmütz, Odmic – wieś w powiecie strzeleckim, licząca 16 domów i 92 mieszkańców, w tym 1 ewangelika. Parafia katolicka znajdowała się w Izbicku. [20, 23, 33-34, 39, 45-46, 53, 60, 65, 68, 71, 83, 86, 88]

Ozimek, Malapane – osada hutnicza w powiecie opolskim, założona w 1753 roku przez nadleśniczego von Rehdanza. Pierwsze piec i fryszerne założono już w 1754 roku. Do huty sprowadzano rudę darniową z Krasiejowa, Schodni, Czarnowąs, Tarnowa, Nakła, Winowa, Izbicka, Domaradza, Fałkowiec i Dąbrówki, a rudę kopalnianą z Tarnowskich Gór i Kamienia Wielkiego. W 1830 roku istniała już osada licząca 25 domów i 246 mieszkańców, w tym 90 katolików. Wieś należała do parafii katolickiej w Krasiejowie, parafia ewangelicka zaś mieściła się w Ozimku. Także w Ozimku odbywały się sesje wyjazdowe Sądu Powiatowego w Opolu. W 1861 roku osadę zamieszkiwało 251 mieszkańców. [1159]

Pietraszów, Petershof – wieś w powiecie lublinieckim, w 1830 roku licząca 26 domów i 180 mieszkańców, w tym 40 ewangelików. We wsi znajdował się folwark, działały fryszerne i kuźnia. Kościół katolicki mieścił się w Pawonkowie. W 1861 roku wieś zamieszkiwało 266 osób. [1500]

Piotrówka, Petersgrätz – kolonia założona na terenach leśnych dawnego klasztoru w Jemielnicy w 1832 roku przez 60 kolonistów z Friedrichgrätz, w sumie 258 dorosłych i 58 dzieci. Rodziny kolonistów otrzymały 5 ha gruntu leśnego z prawem własności i dziedziczenia za podatek gruntowy. Od imienia pastora-kolonizatora Schikory i słowa gratz/hradec powstała nazwa kolonii Petersgrätz. W roku 1836 kolonia liczyła 42 domy i 17 prowizorycznych chałup. Od 1841 roku działała we wsi szkoła ewangelicka. W roku 1861 w kolonii mieszkało 77 rodzin osadniczych. Było tu 85 domów mieszkalnych i 65 budynków gospodarczych. Kolonia była filią parafii husyckiej w Friedrichsgrätz, której pastor odprawiał nabożeństwa 8 razy w roku aż do 1892 roku. W 1893 roku Piotrówka stała się samodzielną gminą. Z początkiem XX w. została przyłączona do Wierchlesia. [98, 102, 117-118, 140-141, 147-148, 164,

176, 189, 193-195, 197-200, 377]

Pluźnica Wielka, Gross Pluschnitz, Plusznica – wieś w powiecie strzeleckim, licząca w 1830 roku 33 domy, folwark i 251 mieszkańców, w tym 2 ewangelików. We wsi pracował młyn wodny, znajdował się też kościół parafialny i katolicka szkoła elementarna. [929-957]

Poborszów, Poborszowe, Poborschau – wieś w powiecie kozielskim, licząca w 1830 roku 70 domów i 367 mieszkańców. Należała do parafii katolickiej w Mechnicy. We wsi powstała szkoła katolicka. [929-957]

Podborzany, Podborzan, Waldhäuser – dziś przysiółek Rozmierki, wieś w powiecie strzeleckim, w 1830 roku licząca 17 domów i 132 mieszkańców, w tym 1 ewangelika. W 1861 roku miała 170 mieszkańców. Parafia katolicka znajdowała się w Jemielnicy. We wsi działał kamieniołom i wapiennik. [1016-1017, 1023]

Poznowice, Posnowitz – wieś w powiecie strzeleckim, w 1830 roku licząca 24 domy i 172 mieszkańców. W 1861 roku zamieszkiwana już przez 518 ludzi. Była własnością hrabiów Strachwitzów. We wsi znajdował się folwark. Poznowice należały do parafii katolickiej w Kamieniu Śląskim. Msze odprawiane były w miejscowym kościele filialnym co 2 tygodnie. Katolicka szkoła podstawowa mieściła się w Siedlcu. [16, 958-1010]

Prusków, Pruskau – wieś w powiecie oleskim, licząca 16 domów i 162 mieszkańców. We wsi pracowały owczarnia, cegielnia i folwark. [683]

Pustkowie – teren między Rozmierką a Podborzanami, wsiami w powiecie strzeleckim. [2, 13-14, 1035-1036]

Racibórz, Ratibor – miasto powiatowe, liczące w XIX wieku 39 tysięcy mieszkańców. Rozwijał się w nim przemysł metalowy. [150, 302]

Raszowa, dawniej Raszow, Raschau – wieś w powiecie opolskim, położona 5 km od Krośnicy, licząca 60 domów i 300 mieszkańców, w tym 298 katolików i 2 Żydów. We wsi znajdował się kościół parafialny oraz szkoła katolicka i młyn wodny. [54, 633, 753, 820]

Renardzka Huta – osada hutnicza Staniszc Wielkich, zlokalizowana nad Małą Panwią, składająca się na początku XIX wieku z 4 pieców fryszerskich i 2 walcowni. Obejmowała ją parafia katolicka w Staniszcach Wielkich. [349, 394, 417, 471, 507, 524, 530, 547, 570-571, 583, 1130, 1213, 1244, 1300, 1314, 1316, 1341]

Rogolowiec, Rogolowa Góra – kolonia w powiecie strzeleckim, dziś dzielnica Kolonowskiego, powstała w 1780 roku nad rzeką Bziniczką. W hucie pracował jeden piec fryszerski i kuźnia. W kolonii postawiono do 1830 roku 7 domów i zamieszkało tam 45 osób, w tym 6 ewangelików i 4 Żydów. Parafia katolicka mieściła się w Krasiejowie, a kaplica parafialna – w Staniszcach Wielkich. [353, 374, 440, 451, 491, 493, 512, 564]

Rokicze, Rokitsch – wieś w powiecie kozielskim, w 1927 roku włączona do Raszowej. W 1830 roku liczyła 40 domów i 269 mieszkańców. Znajdowały się w niej kościół katolicki i szkoła. We wsi pracowały 3 młyny wodne i leśniczówka. W 1861 roku miała już 485 mieszkańców. [875]

Rozmierka, Klein Rosmierka – wieś w powiecie strzeleckim. W roku 1830 we wsi znajdowało się 79 domów i 523 mieszkańców, w tym 7 ewangelików. W 1861 roku zamieszkiwana była przez 705 mieszkańców. Należała do parafii katolickiej w Rozmierzy. We wsi działała od 1736 roku szkoła katolicka. W 1832 roku wieś stała się własnością hrabiego Hyacintha von Strachwitz. [1011-1057]

Rozmierz, Gross Rozmierka – wieś w powiecie strzeleckim, licząca w 1830 roku 56 domów i 389 mieszkańców. W 1861 roku zamieszkiwało ją już 555 osób. We wsi pracował młyn wodny, kamie-

niolom i piec. Znajdowały się też tutaj kościół parafialny i szkoła katolicka. Początkowo Rozmierz z Grodziskiem stanowiły jeden okręg rozjemczy. W 1865 roku dla Grodziska stworzono odrębny okręg. W Rozmierzu rozpatrywano sprawy dla Rozmierza i Sucheja. W 1887 roku okręg rozjemczy obejmuje również Grodzisko. [1032, 1034, **1058-1080**]

Rozwadza, Roswadze – wieś w powiecie strzeleckim, w 1830 roku licząca 51 domów i 331 mieszkańców, w tym 1 ewangelika i 3 Żydów. Podlegała parafii katolickiej w Jasionej. W roku 1843 majątek rozwadzki wraz z zamkiem nabył Franz Grünert, który w 1854 roku wybudował cukrownię, dającą zatrudnienie 150 robotnikom z Rozwadzy i okolicy. We wsi działały 3 młyny i górzelnia. [880, 905]

Roźniatów, dawniej Rosniontau – wieś w powiecie strzeleckim, w pierwszej połowie XIX wieku licząca 31 domów i 215 mieszkańców: 199 katolików i 16 ewangelików. W 1861 roku mieszkali tam 352 osoby. We wsi działał folwark, młyny, cegielnia i wapiennik. Parafia katolicka znajdowała się w Strzelcach Opolskich. [208, 231, 1030, **1081-1100**]

Rzędowice, Rzendowitz – wieś w powiecie lublinieckim, w której znajdował się pałac i folwark. W 1830 roku liczyła 50 domów i 312 mieszkańców. Należała do parafii katolickiej w Dobrodzieniu. We wsi pracowały młyny wodne. [1045]

Schodnia – wieś w powiecie opolskim. W 1830 roku liczyła 46 domów i 389 mieszkańców, w tym 5 ewangelików, w 1861 mieszkańców było już ponad tysiąc. We wsi pracowały dwa młyny wodne. [603]

Schroll – kolonia Staniszc Wielkich, wsi w powiecie strzeleckim. [1161, 1201, 1236, 1266, 1283]

Siedlec, Schedlitz – wieś w powiecie strzeleckim, licząca w 1830 roku 37 domów i 261 mieszkańców, w tym 2 ewangelików i 5 Żydów. We wsi położony był folwark, działała szkoła katolicka i prowadzono wydobywanie potażu. Parafia katolicka mieściła się w Kamieniu Śląskim. [806]

Sława, Slawa – kolonia wchodząca w skład Poznowic, nazwana tak na cześć św. Bronisławy lub też jednej z hrabianek von Strachwitz o tym samym imieniu. Pierwotnie osadę stanowiło 7 gospodarstw, założonych w latach 1810 i 1811 na należącym do dominium gruncie leśnym. [207, 979, 1011]

Spórok, Sporok, Karmerau, Carmerau – wieś położona w dwóch powiatach, część w strzeleckim, część w opolskim. W części strzeleckiej w 1830 roku naliczono 21 domów i 148 mieszkańców, w tym 5 ewangelików. Obie części tworzyły jedną wspólnotę gminną. Szkoła katolicka mieściła się w części opolskiej, leśniczówka w strzeleckiej. W 1861 roku wieś miała już 419 mieszkańców. Podlegała parafii katolickiej w Szczedrzyku. [**1101-1111**, 1155, 1157, 1159, 1170, 1187-1189, 1202, 1210, 1218, 1220, 1223-1224, 1236, 1240, 1249, 1273, 1275, 1282, 1303, 1312, 1319, 1339, 1344, 1367, 1373-1374]

Staniszcz Małe, Klein Stanisch – wieś w powiecie strzeleckim. W 1830 roku liczyła 72 domy i 516 mieszkańców. Kaplica mieściła się w Staniszcach Wielkich, parafia katolicka – w Szczedrzyku. We wsi działała szkoła katolicka i dwa młyny wodne. W 1880 roku wieś zamieszkiwało już 780 mieszkańców. [572-573, 582, 588, 593, 597, 599, 606, 981, 1107, **1112-1286**, 1306, 1352, 1369]

Staniszcz Wielkie, Gross Stanisch – wieś w powiecie strzeleckim, licząca w 1830 roku 69 domów i 457 mieszkańców, w tym 1 ewangelika i 8 Żydów. We wsi stał kościół katolicki – lokalia Szczedrzyka, a od 1800 roku katolicka szkoła dla dzieci ze Staniszc Wielkich i kolonii Schroll, pracowały 2 młyny wodne, leśniczówka i prowadzono wydobywanie potażu. W granicy dzisiejszych Staniszc Wielkich nad Małą Panwią zlokalizowana była Renardzka Huta, składająca się z 4 pieców fryserskich i 2 walcowni. W 1861 roku mieszkańców było już 699. [346, 352, 359, 371, 373, 380-381, 386, 390-391, 395, 464, 479, 511, 519, 524, 542, 544, 546, 552-553, 555, 561, 565-566, 574, 576-577, 583-584, 913, 1035, 1133, 1141, 1160, 1171, 1174, 1177, 1181, 1184, 1189, 1200-1201, 1203, 1208, 1212, 1214-1218, 1220, 1226, 1232, 1235, 1238-1239, 1244-1245, 1248, 1251-1252, 1257, 1263-1264, 1270, 1272, 1276, 1278, 1283-1284, **1287-1395**, 1481, 1483]

Strzelce Opolskie, dawniej Wielkie Strzelce, Gross Strehlitz – miasto powiatowe, w 1861 roku zamieszkałe przez 3128 osób, w tym 404 ewangelików i 441 Żydów. Było siedzibą Sądu Powiatowego, później Obwodowego (od 1879 roku). Na terenie miasta działały zakłady przemysłowe: browar, gorzelnia, młyny i tartaki. Rozwijało się rzemiosło, m.in.: krawiectwo, stolarstwo, tokarstwo, kowalstwo, ślusarstwo, pracowali szklarze, bednarze i tkacze. W mieście znajdowały się trzy kościoły katolickie, kościół ewangelicki z umieszczoną obok szkołą i synagoga. W szkole katolickiej uczyło sześciu nauczycieli, a służyła ona także dzieciom z Adamowic i Nowej Wsi. W szkołach ewangelickiej i żydowskiej pracowało po dwóch nauczycieli. Istniała także tzw. szkoła przemysłowa dla dziewcząt z nauką szycia. [5-6, 11, 13, 35, 84, 97, 239, 248, 280, 282, 370, 377, 397, 438, 445-446, 485, 594-595, 601-602, 630, 675, 787, 828, 860, 916, 950, 1018-1020, 1030-1031, 1033-1034, 1041, 1044, 1046, 1055-1056, 1067, 1069, 1080, 1089, 1091, 1094, 1096, 1162-1164, 1175, 1211, 1215, 1250, 1265, 1268, 1271, 1277-1278, 1384, **1396-1397**, 1406, 1408-1409, 1412, 1436, 1439, 1441, 1445, 1456, 1526]

Sucha, Suchau – wieś w powiecie strzeleckim, licząca w 1830 roku 42 domy i 265 mieszkańców, w tym 8 ewangelików. W 1861 roku wieś zamieszkiwało 406 mieszkańców. Znajdował się w niej folwark i kościół parafialny. Wydobywano żelazo i wapno. [39, 66, 89, 1009, 1045, 1058, 1060, 1063, 1069, 1073, 1079]

Suche Łany, Sucholohna – dziś część miasta Strzelce Opolskie, dawniej wieś w powiecie strzeleckim, licząca w 1830 roku 79 domów i 608 mieszkańców, w tym 10 ewangelików i 10 Żydów. We wsi działały folwark, młyn i wapiennik, dzieci kształciły się w szkole katolickiej. W 1861 roku mieszkańców było już 1103. Wieś należała do parafii katolickiej w Strzelcach Opolskich. [249, **1398-1457**]

Suchodaniec, Suchy Daniec, Sucho-Danietz – wieś w powiecie strzeleckim, w 1830 roku licząca 38 domów i 308 mieszkańców, w tym 2 ewangelików. Znajdował się tu zamek i folwark. Parafia katolicka mieściła się w Rozmierzy, szkoła katolicka zaś prowadzona była przez nauczyciela z Izbicka. We wsi działał młyn wodny i tartak. [19, 66, 630]

Szczedrzyk, Szczdrzik – wieś w powiecie opolskim, w 1830 roku licząca 128 domów i 722 mieszkańców, w tym 5 ewangelików i 3 Żydów. We wsi stał kościół parafialny, działała szkoła katolicka, leśniczówka nadleśnictwa Dąbie i 3 młyny wodne. W 1861 roku Szczedrzyk zamieszkiwany był przez 1253 osoby. [758]

Szczepanek, Stephanshain – kolonia w powiecie strzeleckim, założona w 1831 roku na obszarze zwanym Łysok (Łysak). Początkowo osada liczyła 18 domów. Jej założycielem był mistrz budowlany Szczepan. W 1855 r. Szczepanek określany był jako wieś, w której mieszkały 102 osoby. Należał on do parafii i szkoły w Jemielnicy. Po I wojnie światowej jedna część Szczepanka należała do Gąsiorowic, a druga do Dziewkowic. [117, 177]

Szymiszów, Schimischau – wieś w powiecie strzeleckim, w 1830 roku licząca 56 domów i 429 mieszkańców, w tym 6 ewangelików i 6 Żydów. We wsi znajdował się pałac i folwark. W 1861 roku naliczono 616 mieszkańców. Parafia i szkoła katolicka mieściły się w Szymiszowie. We wsi pracował wapiennik i 3 młyny wodne. [612, 1100, **1458-1472**]

Świerkle – kolonia hutnicza położona na lewym brzegu Małej Panwi na północ od Żędowic. W 1864 roku złożona była z 20 mieszkań zamieszkałych przez 300 osób. W kolonii działały fryszarnie i tartak. [1496-1497, 1500, 1507, 1516, 1524, 1529-1530]

Tęczynów, Tenczinow, Tenczinau – wieś w powiecie oleskim, licząca w 1830 roku 10 domów i 74 mieszkańców, w tym 35 ewangelików i 7 Żydów. Kościół katolicki znajdował się w Gorzowie Śląskim, a katolicka szkoła w Neudorf (Nowa Wieś Oleska). W 1861 roku wieś miała już 222 mieszkańców, licząc łącznie z Josephsbergiem. [1470]

Tworóg, Tworog – wieś w powiecie toszecko-gliwickim, licząca w 1830 roku 94 domy i 543 mieszkańców. [302]

Utrata, Zauche – przysiółek, kolonia wsi Izbicko. [39, 44, 54, 80-82, 84, 621, 626, 669, 821, 823-824]

Warłów – wieś w powiecie lublinieckim, licząca w 1830 roku 51 domów i 350 mieszkańców, w tym 5 ewangelików. Podlegała parafii katolickiej w Dobrodzieniu. We wsi pracowały 4 młyny i fryszarnia. W 1861 roku były tam już 2 fryszarnie i mieszkało 598 osób. [1222]

Wielki Folwark, Gross Vorwerk – folwark należący do zamku w Strzelcach Opolskich. [1084]

Wielowieś, Langendorf – wieś w powiecie toszecko-gliwickim. Zamieszкана w 1861 roku przez 1332 osoby. We wsi odbywało się rocznie 6 jarmarków. [302]

Wierchlesie, Wierschleschie – wieś w powiecie strzeleckim, licząca w 1830 roku 30 domów i 196 mieszkańców. Własność hrabiego Renarda. Należała do parafii katolickiej w Jemielnicy. [106, 148, 161, 163-164, 177, 180, 190-192, 201, 208]

Wolne Wójtostwo Leśnicy, Frei Vogtei Leschnitz – wieś w powiecie strzeleckim, położona obok Leśnicy, należąca wcześniej do państwa leśnickiego, ale zarządzana przez wolnego wójta. We wsi pracowali rzemieślnicy: 1 garncarz, 2 kowali i 1 szewc. Parafia katolicka znajdowała się w Leśnicy. [847, 899, 903]

Wołczyn, Konstadt – miasto w powiecie kluczborskim. [1274]

Zalesie, Salesche – wieś w powiecie strzeleckim, licząca w 1830 roku 125 domów i 820 mieszkańców. We wsi znajdował się folwark, kościół katolicki i szkoła, do której uczęszczały też dzieci z Popic. Mieszkańcy wsi zajmowali się hodowlą baranów oraz bydła. W Zalesiu mieszkali również rzemieślnicy: 1 gorzelnik, 2 rzeźników, 2 krawców, 5 szewców, 1 kupiec korzenny oraz 5 handlarzy zbożem. Działała też gorzelnia. W 1861 roku wieś liczyła 1229 mieszkańców. [1396-1397]

Zamoście, Samosch – część Kielczy, wsi w powiecie strzeleckim. Kolonia leżąca na prawym brzegu Małej Panwi. Już w 1738 roku mieszkało tam czterech zagrodników. W 1861 roku było w niej sześć gospodarstw zagrodniczych i jedno chałupnicze. [303]

Zawadzkie, Zawadzki – pierwotnie część Żędowic. W 1880 roku powstało Stare Zawadzkie, a w 1888 Żydownia, zwana też Palestyną, ufundowana przez wrocławskiego Żyda Izraela Pinczowera. Miejsco-wości połączono administracyjnie w roku 1897, nadając jednocześnie nazwę Zawadzkie. Zawadzki to początkowo przedsiębiorstwo hutnicze założone w 1836 roku przez hrabiego Andreasa Renarda. Powstało wtedy 6 fryszerek i amerykański młyn. Przedsiębiorstwo swoją nazwę wzięło od nazwiska dyrektora zarządzającego majątkiem, Franza von Zawadzkiego, i początkowo nosiło nazwę „Zawadzki-Werk”. W 1855 roku A. Renard sprzedał swoje posiadłości ziemskie i przemysłowe spółce „Minerwa”, a sam wszedł do niej jako akcjonariusz. Spółka z dużym kapitałem zainwestowała w rozwój ośrodka w Zawadzkim. W 1857 roku nazwę skrócono do „Zawadzki”. W Zawadzkim znajdowała się stacja kolei z Opola do Tarnowskich Gór, zarząd spółki Minerwa i posterunek policji. W prywatnej szkole ewangelickiej naukę pobierało w 1864 roku 106 dzieci. Parafia ewangelicka znajdowała się w Strzelcach Opolskich, parafia katolicka zaś – w Kielczy. [302, 465, 1128, **1473-1516**, 1524, 1526, 1532]

Zdzieszowice, Dzieszowitz, Dzieszowic, Deschowitz – wieś w powiecie strzeleckim, licząca w 1830 roku 74 domy i 429 mieszkańców, w tym jednego ewangelika. We wsi znajdował się folwark oraz działała szkoła katolicka. Parafia katolicka mieściła się w Leśnicy. [881]

Zębówice, Zembowitz – wieś w powiecie oleskim. [605]

Żędowice, Sandowitz – wieś w powiecie strzeleckim. W drugiej połowie XVIII w. funkcjonował tu duży zakład hutniczy zatrudniający ok. 130 pracowników. Do jego obsługi powstał kompleks pięciu budynków mieszkalnych tworzących osiedle pracownicze zwane „Dworem”. Część wsi, gdzie znajdowała się huta, nazwano „Kuźnicą”. Powstały też nowe osiedla przy piecach fryszarskich: Filipolis,

Świerkle i Zawadzkie. Drugi wielki piec stanął ok. roku 1800. Później wybudowano piece pudlarskie oraz kuźnie, a w roku 1837 dużą walcownię żelaza i blachy. W tym czasie w licznych warsztatach hutniczych wyrabiano wysokiej jakości noże i sierpy, narzędzia pracy oraz resory do wagonów kolejowych. W walcowni żędowickiej pracowało największe wówczas na Śląsku koło wodne o mocy 180 koni mechanicznych. W 1830 roku Żędowice liczyły 134 domy, folwark i 1011 mieszkańców, w tym 30 ewangelików. Rozwój gospodarczy spowodował dalszy wzrost liczby ludności. W ciągu 6 lat pomiędzy rokiem 1855 a 1861 liczba ludności wzrosła od 2182 do 3130. Wieś wraz z osiedlami pracowniczymi była największym po Strzelcach Opolskich ośrodkiem osadniczym w powiecie. Rozwój huty w Zawadzkiem od 1855 roku spowodował spadek znaczenia huty w Żędowicach i osłabił przestarzałą już produkcję. We wsi powstały dwie katolickie szkoły elementarne dwuklasowe dla Żędowic i Bemowskiego. Parafia katolicka mieściła się w Kielczy. [302, 319, 324, 1478, 1509-1510, 1513, **1517-1535**]

Żyrowa, Zyrowa – wieś w powiecie strzeleckim, w 1830 roku licząca 41 domów i 311 mieszkańców, w tym 4 ewangelików i 8 Żydów. W 1880 roku liczyła 360 mieszkańców. We wsi stał dawny pałac Gaszynów i folwark. Dobra rycerskie należały do hrabiego Nostitzta. Parafia katolicka znajdowała się w Jasionej. Działął kamieniołom. [834, 905]

Mikrotoponimy występujące w księgach sądów rozjemczych

[podane liczby to numery kolejne protokołów]

Centawski Las – las w pobliżu Centawy [945]

Czerniczna – teren, na którym znajdowały się łąki w pobliżu Spóroka [1104]

Do Zapaści – nazwa pola w Staniszczach Małych, należącego w 1886 roku do Johanna Kullika [1179]

Doły – nazwa terenu w okolicach huty („Huteglatze”) [957]

Gorzembel (?) nazwa pola w Staniszczach Małych [1279]

Krzywda – nazwa drogi: „na dródze w Myslińskim polu mianowaną krzywda przy Morawcowem polu” [1286]

Księżewiejski Las – las w pobliżu Księżej Wsi [835]

Morawcowe pole „na dródze w Myslińskim polu mianowaną krzywda przy Morawcowem polu” [1286]

Myślińskie pole „na dródze w Myslińskim polu mianowaną krzywda przy Morawcowem polu” [1286]

Napłatek (Nopłotek) – nazwa pola w Leśnicy, należącego w 1851 do Antona Maczioska: „Ta Rollnica sche naszywo Nopłotek a iest na tey Granicie tę Rollnicie teygo Chłopa Ledwika Bartek Dziemba. Ta Rollnica sche napocinał od Krzienziewieschkiego Lassu a kunół prszi Lichinsky granicie” [835]

Na Klejcko – nazwa pola w Staniszczach Małych, prawdopodobnie należącego w 1887 roku do Paula Bednorza [1190]

Niwka – 1. nazwa pola w Krośnicy – „kąsek na Niwce” [763]; 2. miedza polna w Rozmierce, „bardzo nieregularna” [1038]

Niwy – nazwa pastwiska w Kielczy [325]

Pilasy – „łąka na Pilassach” k. Kolonowskiego, gdzie wyrabiano cegły dla kupca Dawida Rotha [574]

Pod Gojem – „w sporze stojący grunt”, czyli grunt sporny w Płużnicy Wielkiej [943]

Pod Klejckiem – łąka w Staniszczach Małych [1144]

Podpalak – nazwa pola w Jemielnicy, własności Jozefa Schitorsa [123]

Stawki (lub Stawce) – nazwa pola w okolicach Kolonii Żędowskiej i Zawadzkiego [1532]

Wykaz nazw zawodowych i statusu społecznego mieszkańców wsi powiatu strzeleckiego w II połowie XIX wieku¹

[podane liczby są numerami kolejnymi protokołów]

- Adjuvant – młodszy nauczyciel; pracownik szkoły elementarnej zajmujący się nauczaniem klas młodszych, podporządkowany starszemu nauczycielowi, zwanemu *rektorem* (z niem. Adjuvant) [124, 180, 360, 402, 1176, 1187-1188, 1424]
- Administrator – zarządca dóbr [111]
- Adwokat – obrońca sądowy [1277]
- Adwokat policyjny – adwokat zatrudniony w policji (?) [137]
- Amtsgerichtsath – radca sądu rejonowego (z niem. Amtsgerichtsrat) [233, 802, 956, 1055, 1058, 1083, 1086]
- Amtsvorsteher – naczelnik urzędu (z niem. Amtsvorsteher) [1086]
- Anwalt policji – prawnik zatrudniony na policji (?) (z niem. Anwalt ‘prawnik’) [154]
- Auszügler – najczęściej człowiek starszy, który przekazał swój majątek młodszym członkom rodziny i jest utrzymywany przez aktualnego gospodarza; wycuźnik (z niem. Auszügler) [674, 786]
- Banwärterka – żona bahnwärtera, dróżnika kolejowego (z niem. Bahnwärter) [1272]
- Banwerter – dróżnik kolejowy (z niem. Bahnwärter) [315, 1152, 1172, 1212, 1283]
- Bauer – gospodarz, rolnik, chłop (z niem. Bauer) [296, 707]
- Bednarz – rzemieślnik wykonujący przedmioty z klepek drewnianych, głównie beczki [142, 895, 1101]
- Blecharz – rzemieślnik trudniący się wybielaniem płótna lub przędzy lnianej [1110]
- Bodenrobotnik – robotnik rolny (z niem. Boden ‘grunt, gleba’) [1248]
- Briefträger – listonosz (z niem. Briefträger); zob. listowy [1186]
- Brukarz – rzemieślnik wykładający brukiem nawierzchnie dróg [838-839]
- Buchbindermeister – mistrz introligatorski, rzemieślnik trudniący się sporządzaniem opraw do ksiąg (z niem. Buchbindermeister) [695]
- Budziarz – kramarz, sklepikarz [883]
- Burmistrz – przewodniczący zarządu miasta [860, 1396-1397]
- Ceglarka – żona ceglارza [630]
- Ceglارz – rzemieślnik wykonujący cegły [66, 302, 374, 451, 1263, 1318, 1345]
- Chałupnica – żona chałupnika; posiadaczka chałupy, domu mieszkalnego i niewielkiego kawałka gruntu; zob. chałupniczka [713, 718]
- Chałupniczka – żona chałupnika; posiadaczka chałupy, domu mieszkalnego i niewielkiego kawałka gruntu; zob. chałupnica [14, 36, 42, 80, 301, 310, 319, 327-328, 626, 747, 755, 772, 777, 779, 784, 788, 806, 809-810, 815, 820-822, 910, 927-928, 983, 986, 1013, 1044, 1068-1069, 1072, 1079, 1099, 1132, 1151, 1157, 1161, 1201, 1206, 1230, 1264, 1273, 1283, 1367, 1459]
- Chałupnik – posiadacz chałupy, domu mieszkalnego i niewielkiego kawałka gruntu; zob. Häusler [3-4, 6, 10, 25, 31, 35, 39, 41, 46-48, 54, 58, 60-61, 63, 65, 70, 77, 79, 81, 84, 86-88, 95, 100, 106-108, 111, 115-116, 121, 132, 133-134, 139, 144, 146, 149-150, 152, 154-155, 158, 163, 167-169, 171, 180-181, 186, 191-192, 202-203, 295, 307, 313, 315-316, 322, 327, 330, 332, 337, 339, 341, 354, 359, 489, 492, 496, 521, 544, 552, 565, 577, 582, 593, 597, 599, 606, 612, 614, 616-618, 620, 626-628, 631, 633-636, 639, 644, 646-650, 657, 660-663, 665, 670-672, 673, 678, 683-684, 689, 693-694, 696-703, 705, 710, 712-713, 715, 717, 720, 722-724, 726, 728, 730, 735-739, 741-743, 745-749, 751-755,

¹ Niektóre informacje zawarte w wykazie zaczerpnięto z książki L. Molendy, *Dawne zawody i statusy. Glosariusz niemiecko-polski opatrzonej przykładowi odręcznego zapisu z akt pruskich urzędów stanu cywilnego z terenu Wielkopolski (1874-1918)*, Mni-chowo-Gdańsk 2016.

762-767, 769-770, 773-776, 779-785, 787-789, 791, 794, 797-799, 800-801, 805-807, 812, 814, 816-819, 823-824, 828, 880-881, 913, 915-916, 919, 921-922, 926, 929-930, 932, 934-935, 942-944, 946, 948-949, 953, 957, 959, 962-963, 967-968, 971, 974, 978, 981, 985-986, 994, 1000-1004, 1011, 1014, 1018, 1027-1029, 1032, 1037, 1038, 1044, 1048, 1055-1056, 1059, 1061, 1064-1065, 1068, 1075, 1078, 1087, 1092, 1095-1096, 1100-1101, 1103, 1105-1109, 1111-1113, 1115-1116, 1119, 1122, 1126-1130, 1143, 1136-1138, 1143-1146, 1151-1152, 1155-1156, 1161-1165, 1168, 1170, 1174-1177, 1179, 1181-1184, 1188-1190, 1192, 1198-1202, 1205-1206, 1210-1211, 1219, 1221-1222, 1225, 1228-1231, 1234, 1238, 1240-1241, 1245-1246, 1249, 1251-1252, 1258, 1261, 1265-1267, 1269-1271, 1273, 1275, 1279-1285, 1289, 1296, 1303-1304, 1308-1312, 1320, 1327, 1331, 1333, 1335-1339, 1342-1343, 1354, 1359-1361, 1366, 1369, 1373-1375, 1388, 1393, 1395, 1403, 1419, 1421, 1425-1427, 1437, 1439, 1444, 1447, 1452, 1454, 1467, 1520-1521, 1523, 1525]

Robotny chałupnik – właściciel chałupy zobowiązany do świadczenia pańszczyzny [618]

Chłop – rolnik [835]

Cieśla – rzemieślnik zajmujący się stawianiem budynków z drewna [177, 337, 348, 416, 622, 821, 831, 918, 923, 1390, 1420, 1436]

Colleinneher – celnik (z niem. Zolleinneher) [299]

Czapnik – rzemieślnik sporządzający nakrycia głowy; zob. Hutmacher [370]

Deputerowany – członek wybieralnych władz; deputowany [186-187]

Doktor – lekarz [35, 429, 621, 630, 714, 753, 906, 1374, 1402, 1416, 1440, 1450, 1524]

Dozorca – człowiek pilnujący powierzonych mu dóbr

Dozorca hutny – strażnik w hucie [441]

Dozorca kolei żelaznej – strażnik kolejowy [957]

Dozorca szkolny – woźny szkolny [92]

Druciarz – rzemieślnik wykonujący przedmioty z drutu lub wędrowny majster drutujący i lutujący uszkodzone naczynia kuchenne [153]

Dzierżawca – najemca jakiegoś dobra

Dzierżawca ekonomiczny – (?) [103, 125]

Dzierżawca szynku – najemca karczmy [89]

Dziewczyna – kobieta niezamężna [159, 205, 235-236, 238-239, 245, 252-253, 257, 266, 269, 273-275, 281, 1081, 1085, 1087, 1089-1090, 1294]

Dziewka – służąca [1, 42, 136, 283, 288, 298, 309, 318, 354, 706, 947, 959, 1013, 1015, 1022, 1048, 1189, 1236, 1264, 1416, 1423, 1430, 1464, 1488]

Einlieger – mieszkaniec wsi najmujący izbę w czyimś domu; komornik (z niem. Einlieger) [297, 1120, 1223]

Fararz – ksiądz (z niem. Pfarrer); zob. ksiądz [90-91, 116, 119-120, 519, 879, 881, 889-890, 1012, 1032, 1443, 1530]

Farbiarz – rzemieślnik trudniący się farbowaniem przędzy i tkanin [1412]

Feldmeser królewski – urzędnik królewski wykonujący pomiary gruntu; mierniczy, geodeta (z niem. Feldmesser); zob. geometer, mierzacz [1025-1026]

Ferster – leśniczy (z niem. Förster); zob. fészter, leśniczy, leśny [65, 237, 808, 1236]

Fersterka, forsterka – żona leśniczego [636, 1241]

Fészter – leśniczy (z niem. Förster); zob. ferster, leśniczy, leśny [917]

Forarbijter – majster, brygadzysta (z niem. Vorarbeiter) [1165]

Formierz, formier, formirz – rzemieślnik wykonujący odlewy metalowe lub fabrykant form [342, 351-352, 361, 367, 393, 405, 447, 454, 463, 476, 502, 580, 486, 505, 592, 603]

Freigärtner – wolny zagrodnik (z niem. Freigärtner) [18-19]

Friseurmeister – mistrz fryzjerski (z niem. Friseurmeister) [1379]

Frysierz – hutnik przerabiający surowiec żelazny na żelazo sztabowe (z niem. Frischer) [440]

Gajowy – strażnik leśny [732, 972, 969]

Gastwirt – właściciel karczmy, karczmarz (z niem. Gastwirt); zob. gościnny, karczmarz, szynkierz [18-19, 50, 447, 468-469, 829, 1146]

Gastwirtka, gastwyrтка – żona karczmarza, właścicielka karczmy, karczmarka; zob. karczmarka, szynkierka [311]

- Gatner, Gärtner – ogrodnik; nazwa stosowana często wobec zagrodników (z niem. Gärtner); zob. zagrodnik [302]
- Gbur – bogaty rolnik, posiadacz większej ilości ziemi uprawnej (z niem. Gebauer); zob. siodłak [2, 4-5, 13-14, 104, 208, 299-300, 305, 309-310, 312, 314, 326, 331, 626, 645, 652-653, 658, 685-686, 688, 691, 714, 725, 727-730, 733-734, 740, 753, 755, 757-758, 776-777, 780-781, 786, 796, 807, 813, 818, 822, 911-913, 920-925, 1016, 1034, 1039, 1075, 1150, 1166, 1237, 1268, 1458, 1460]
- Gburka – żona gbury, właścicielka większej ilości ziemi uprawnej; siodłaczka [4, 331, 658, 813, 1149, 1153]
- Geometer – specjalista zajmujący się pomiarami gruntu i sporządzaniem planów; geometra, geodeta; zob. feldmeser, mierzacz [883]
- Gepäckträger – tragarz (z niem. Gepäckträger) [1186]
- Gerichtsfolzier, Gerichtsförzier – komornik sądowy, egzekutor sądowy (z niem. Gerichtsvollzieher) [1278]
- Gichciarz – robotnik wysypujący materiał do pieca hutniczego [366, 385, 392, 422-424, 431, 455, 506]
- Golarz – człowiek utrzymujący się z golenia zarostu i przycinania włosów klientom; golarze opatrywali także mniejsze zranienia, niewymagające interwencji lekarza [753]
- Gospodarz – 1. właściciel jakiejś nieruchomości [354, 406, 983, 1077, 1259, 1392]; 2. rolnik, chłop [249, 804, 861, 885, 896, 923, 1221]
- Gospodarz gościńca – karczmarz [896]
- Gospodarz gościnny – karczmarz [342, 413, 447, 468-470, 473-479]
- Gospodyni – 1. żona gospodarza, właścicielka nieruchomości [318, 1264]; 2. żona gospodarza, rolniczka [983]
- Gościnny – właściciel karczmy; karczmarz; zob. gastwirt, karczmarz, szynkierz [486, 1044, 1177]
- Haderlak – handlarz objazdowy skupujący stare szmaty (hadry), a sprzedający drobne przedmioty domowego użytku [1409]
- Handlarka, handlerka – kobieta zajmująca się handlem, właścicielka lub pracownica sklepu [795, 882, 1497-1499]
- Handlarz, handlerz – człowiek zajmujący się handlem, właściciel lub pracownik sklepu [167, 193, 404, 446, 526, 752, 787, 795, 799, 806, 825, 1018, 1133, 1140, 1389]
- Handlarz skór – człowiek handlujący skórami zwierzęcymi [899]
- Handlerz króinego towaru – człowiek handlujący towarami produkcji krajowej, nie importowanymi (lub tkaninami) [439, 445]
- Häusler – właściciel chałupy, domu mieszkalnego wraz z niewielkim kawałkiem gruntu; chałupnik (z niem. Häusler); zob. chałupnik [296, 647, 816, 957, 981, 1009, 1143, 1222, 1249, 1467]
- Hebama – akuszerka, położna (z niem. Hebamme); zob. matka babiąca, skuszerka [132, 278, 1142, 1178, 1283]
- Hilfsbremser – pomocnik hamulcowego na kolei (z niem. Hilfsbremser) [1248]
- Hilfswärter – strażnik pomocniczy (z niem. Hilfswärter) [1160, 1197, 1206]
- Hrabia – tytuł arystokratyczny oraz osoba nosząca ten tytuł (w protokołach sądu rozjemczego znajdują się umowy zawierane przez hrabiego von Strachwitz z Izbicka z jego dzierżawcami) [16-17, 21, 23-24, 612-620, 952]
- Hutmacher – rzemieślnik wykonujący nakrycia głowy; czapnik, kapelusznik (z niem. Hutmacher) [370]
- Hutnik – pracownik huty [318, 1291, 1300, 1314, 1316, 1338, 1341, 1474-1475, 1477-1482, 1486-1488, 1490, 1492-1497, 1500-1503, 1505, 1509-1510, 1512, 1515]
- Hutnik robotny – robotnik w hucie [1526]
- Inspektor – nadzorca [266, 276, 1419]
- Justiziarus – radca prawny (łac. Justitiarius, niem. Justiziar) [1396-1397]
- Kamerarz – pracownik wydziału finansowego, skarbnik (z niem. Kämmerer) [867, 869]
- Kancelista – urzędnik pracujący w kancelarii [900, 902]
- Karczmarka – żona karczmarza, także właścicielka karczmy; zob. gastwirtka, szynkierka [68, 829, 1015, 1052, 1224]
- Karczmarz – właściciel karczmy; zob. gastwirt, gościnny, szynkierz [62, 109, 164, 180, 191, 343-345, 360, 454-459, 462-463, 523, 525, 527, 558, 588, 671, 691, 920, 931, 939, 946, 1021, 1043, 1052, 1067, 1143, 1167, 1287-1288, 1290-1295, 1298, 1300, 1304, 1313-1314, 1316, 1322, 1365, 1382, 1459]

- Kassersz hutny – kasjer w hucie [366, 465]
Koloniak – kolonista, osadnik [1329, 1346, 1363-1364, 1372, 1376, 1383-1384, 1389, 1391-1392]
Kolonista – osadnik [98, 102, 105, 108, 110, 114, 117-118, 124, 128, 130, 135, 137, 140-141, 147-148, 160, 164-166, 173, 182, 189, 194-197, 199, 342, 352, 355, 357-358, 361, 363, 365, 367-369, 375-376, 387, 391-392, 395-397, 402-403, 408-410, 412, 415, 421, 425, 427, 432-433, 447, 453-454, 465-468, 472, 477-478, 481, 491-492, 495, 497-498, 501, 503-504, 510, 512, 515, 517, 519, 532-533, 535-536, 557, 559, 567-569, 576, 587, 590, 594-595, 598, 603-605, 607, 609-611, 1102, 1139, 1180, 1220, 1259, 1262, 1286, 1347, 1352, 1355, 1358-1359, 1365, 1378, 1385, 1473, 1476, 1511]
Kolonistka – żona kolonisty; osadniczka [389, 403-404, 452, 1104]
Kołodziej – rzemieślnik wykonujący koła do wozów i wozy konne [29, 85, 102, 123, 381, 479, 937, 1111, 1426]
Kołodziej pański – pracownik dworski wykonujący wozy na potrzeby gospodarstwa pańskiego i sprawujący pieczę nad nimi [324]
Komornica – żona komornika lub najemczyni izby w czyjejś chacie [320, 630, 756, 769, 827, 910, 924, 1113, 1467]
Komorniczka – żona komornika lub najemczyni izby w czyjejś chacie [5, 7-8, 205, 323, 534, 537, 595, 927, 958, 960-962, 1001, 1007, 1010, 1074, 1079, 1155, 1161, 1176, 1201, 1230, 1237, 1244, 1266, 1394]
Komornik – najemca izby w czymś domu; zob. Einlieger [1, 6, 11, 13, 16, 90-91, 107, 110, 113, 122, 127, 131, 140, 145-146, 150, 152, 155, 159-162, 170, 174, 177-179, 187, 193, 200-201, 207, 214-215, 218, 227, 231, 235-236, 241, 243, 341, 379, 382, 384, 389, 402, 413, 429, 434-435, 439, 442, 444, 448, 450, 474, 482-484, 488, 490-491, 494, 496, 503, 509, 513-514, 518, 520, 522-524, 528, 530-532, 534, 537-538, 540, 542-543, 546-547, 550-551, 554, 556, 562-564, 566, 569, 574, 576, 578, 580-583, 586, 594, 596, 602, 604, 608-610, 634-635, 638, 640, 653, 656, 687, 740, 742, 750, 759, 761, 768, 775, 813, 847, 879, 911, 914-915, 944, 958-959, 965, 968, 971, 974-975, 978-979, 987, 990, 992-993, 998, 1001, 1004, 1010, 1019, 1033, 1043, 1073-1074, 1087, 1106, 1111, 1118, 1121, 1128, 1137, 1142, 1147, 1150, 1154, 1166, 1170, 1175-1177, 1180, 1187-1188, 1190-1191, 1193-1194, 1203, 1209, 1212, 1214, 1216, 1219, 1223, 1230, 1239, 1244-1245, 1254, 1257-1258, 1276, 1283-1284, 1288-1289, 1292, 1296, 1301-1302, 1306, 1308, 1310, 1312-1313, 1315, 1317, 1323, 1325, 1330, 1342-1343, 1351, 1354, 1356-1357, 1361-1363, 1367-1368, 1374, 1385, 1388, 1391, 1396, 1400, 1402-1403, 1405, 1415-1418, 1421, 1428, 1431, 1446, 1466, 1518, 1521, 1529]
Koniarka – żona koniarza, handlarza końmi [317]
Koniarz – handlarz końmi [317, 1058, 1430, 1463]
Kontraktnik – u Lindego: kontraktujący, kontrahent; urzędnik sporządzający dokumenty przy zawieraniu umów lub pracownik kontraktowy (?) [324, 955]
Kontraktnik pański – urzędnik sporządzający dokumenty przy zawieraniu umów lub pracownik kontraktowy (?) [324]
Kowal – rzemieślnik wykuwający przedmioty z żelaza [27, 124, 129, 139, 143, 153, 184, 240, 266, 370, 372, 436, 444, 462, 472-473, 500, 507, 516, 519-520, 533, 570-571, 585-586, 714, 743, 811, 844, 869, 924, 1041, 1133, 1329, 1371, 1399]
Kowal hutny – kowal pracujący w hucie [196, 340, 343-345, 349-350, 362, 369, 417, 440, 471]
Kowal ocelowni – kowal pracujący w stalowni [347]
Kowal ręczny – kowal wykuwający ręcznie przedmioty z żelaza [362, 364, 475]
Kowalka – żona kowala [885]
Kramarka – żona kramarza; handlarka, sklepikarka [1149]
Krawiec – rzemieślnik szycący odzież; zob. Schneider [28, 351, 441-442, 451, 472, 837, 846, 852-855, 893, 1212]
Krowiarz – pasterz krów [287, 308, 952-953, 955]
Ksiądz – duchowny Kościoła katolickiego; zob. fararz [330]
Kucza – woźnica, furman (z niem. Kutscher) [940]
Kucza pański – furman dworski [246]
Kupcowa – żona kupca lub kobieta zajmująca się handlem, właścicielka sklepu [322]
Kupczyk – sprzedawca, subiekt [833, 835-841, 843-850, 852-859, 862-867, 870-877, 879-882]
Kupiec – handlarz [6, 43, 93-94, 106, 121, 168-171, 201-202, 204, 239, 377, 574, 835, 1080, 1439,

1522-1523]

Kurzak – hodowca kur [151, 346, 353, 388, 414, 425, 464, 480, 488, 493, 512, 527, 561, 577, 1349]

Kutscha zob. Kucza

Leśniczy – pracownik gospodarki leśnej; zob. ferster, feszter, leśny [161, 163, 187]

Leśny – leśniczy; zob. ferster, feszter, leśniczy [24, 1210, 1341]

Listowy – listonosz; zob. Briefträger [323]

Majster – mistrz rzemiosła (z niem. Meister); zob. Meister, mistrz

Majster garbarski – wykwalifikowany rzemieślnik zajmujący się garbowaniem skór zwierzęcych [840]

Majster piekarski – wykwalifikowany rzemieślnik wypiekający pieczywo [835, 842, 844]

Majster szewiecki – mistrz szewski [1435]

Malarz – rzemieślnik trudniący się malowaniem ścian budynków lub przedmiotów [590, 759]

Masarz – rzeźnik; zob. rzeźnik [43, 49, 183, 357, 377, 543, 545, 584, 778, 825, 899, 1047, 1053, 1238]

Maszyniarz [1084]

Maszynista – kierowca parowozu [905, 1000, 1008-1009]

Maszynpucer – czyszciciel maszyn, prawdopodobnie na kolei (z niem. Maschinenputzer) [1160]

Maszynwerter – strażnik maszyn (z niem. Maschinenwärter) [1524]

Matka babcia – położna, akuszerka; zob. hebama, skuszerka [103]

Meister – mistrz rzemiosła (z niem. Meister); zob. majster, mistrz

Meister garbarski – mistrz garbarski [839, 841-842]

Meister kowalski – mistrz kowalski [21]

Meister masarski – mistrz rzeźniczy [1456]

Meister piekarski – mistrz piekarski [842, 844, 884]

Meister rzeźniczy – mistrz rzeźniczy [1445]

Meister szwiec – mistrz szewski [490]

Meister tkacki – mistrz tkacki [834, 908]

Meister walcowni – wykwalifikowany pracownik walcowni w hucie [394]

Mierzacz – specjalista zajmujący się pomiarami gruntu i sporządzaniem planów; geometra, geodeta; zob. feldmeser, geometer [58]

Mistrz – wykwalifikowany rzemieślnik; zob. Majster, Meister

Mistrz drutarni – wykwalifikowany pracownik zajmujący się wyrobem drutu [153]

Mistrz kowalski – wykwalifikowany rzemieślnik wykuwający przedmioty z żelaza [17]

Mistrz krawiecki – wykwalifikowany rzemieślnik szycący odzież [231]

Mistrz masarski – wykwalifikowany rzemieślnik zajmujący się ubojem zwierząt i przetwórstwem mięsa [897, 954]

Mistrz maszyn – wykwalifikowany pracownik zajmujący się obsługą maszyn fabrycznych [1526]

Mistrz piekarski – wykwalifikowany rzemieślnik trudniący się wypiekaniem pieczywa [901]

Mistrz rzeźniczy – wykwalifikowany rzemieślnik zajmujący się ubojem zwierząt i przetwórstwem mięsa [1263]

Mistrz szewiecki – wykwalifikowany rzemieślnik szycący obuwie [873-874, 951]

Mistrz tkacki – wykwalifikowany rzemieślnik wykonujący tkaniny [834, 869]

Młynarczyk – pomocnik młynarza [127, 149, 174, 481-482, 731]

Młynarka – żona młynarza, właścicielka lub najemczyni młyna [1186]

Młynarz – właściciel lub najemca młyna; zob. Müller [97, 99-100, 297, 383, 541, 584, 624, 695, 951, 1045, 1071, 1148, 1195, 1286, 1451]

Mularz – murarz [15, 26, 79, 103, 134, 914, 918, 1087, 1156, 1182, 1204, 1238, 1246]

Müller – młynarz (z niem. Müller), zob. młynarz [297]

Muzikus – człowiek grający na jakimś instrumencie; grajek; zob. muzykant [768]

Muzykant – człowiek grający na jakimś instrumencie; grajek; zob. muzikus [57, 76, 734]

Mysliwcyż – pomocnik myśliwego [1275]

Mysliwiec – myśliwy [912, 1172, 1283, 1493, 1533]

Nadleśny – zarządca dóbr leśnych; nadleśniczy; zob. Oberförster [1331]

- Najemnik – najemca jakiegoś dobra [103]
Najemnik dóbr – najemca jakichś dóbr, prawdopodobnie ziemi uprawnej [605]
Najemnik karczmy – najemca karczmy [330, 667, 733, 750]
Najemnik szynku – najemca szynku, karczmy [1017-1018, 1020, 1023-1024, 1033, 1054]
Nauczyciel [25, 283, 328, 390, 861, 894, 939, 950, 964, 982, 1021, 1201, 1311, 1410, 1495, 1500, 1505, 1534]
Nauczyciel szkolny [188]
Nauczyciel penzyrowany – nauczyciel na emeryturze [861]
Notar – notariusz (z niem. Notar) [878]
Oberförster – nadleśniczy (z niem. Oberförster); zob. nadleśny [713, 885]
Obrazkarz – handlarz obrazkami świętych [902]
Obsiadacz – posiadacz lub najemca jakiejś nieruchomości
Młyński obsiadacz – właściciel lub najemca młyna [878]
Ordonanz zob. Ordynans
Ordynans – żołnierz pełniący funkcję służącego oficera [246]
Owczarz – hodowca owiec [101, 308, 622, 1411, 1414, 1448]
Pacholek – pracownik najemny w gospodarstwie wykonujący prace pomocnicze; służący [289, 881-882, 903, 905, 912, 919, 991, 1007, 1088, 1117, 1119, 1476]
Pachter – najemca, dzierżawca (z niem. Pächter) [208]
Rudny pachter – najemca pokładu rudy [865]
Palarz – może robotnik wydmuchujący szklane przedmioty w hucie szkła (?) (odpowiednik niem. Blasentreiber) [1046]
Paler – czeladnik zajmujący się obróbką drewna (z niem. Palier, Polier)
Paler ciesielski – czeladnik wykonujący prace ciesielskie [591]
Paler, palerz mularski – czeladnik wykonujący prace murarskie [161, 773]
Parcelnik – rolnik gospodarujący na gruntach o obszarze poniżej 2 hektarów [154]
Parobek – pracownik najemny w gospodarstwie [9, 45, 52, 64, 71-72, 131, 136, 148, 177, 183, 205, 210, 219-220, 224-225, 228, 232, 234-235, 238, 242, 248, 250-251, 254-256, 259-261, 266-272, 275-277, 279, 304, 323, 377, 406, 410-411, 453, 608, 640, 679, 688, 706, 721, 906, 930, 940, 945, 947, 1040, 1050, 1054, 1056, 1086, 1089, 1094, 1140, 1299, 1323, 1392, 1423, 1442, 1448]
Parobek konny – pracownik w gospodarstwie, zajmujący się końmi [284]
Parobek koński – pracownik w gospodarstwie, zajmujący się końmi [284]
Parobek pański – pracownik najemny w gospodarstwie dworskim [267]
Parobek służebny [1021]
Pastucha – pasterz [103, 209, 269, 282, 496, 1358, 1376, 1531-1532]
Pfarrorz zob. farorz
Piastunka – służąca opiekująca się dziećmi swego gospodarza [298]
Piekarka – żona piekarza; właścicielka piekarni [879]
Piekarz [835, 868, 886, 907]
Pilarz – robotnik obsługujący piłę w tartaku; tracz [380]
Pilarz ręczny – robotnik tartaczny pracujący za pomocą piły ręcznej [386]
Pisarz – urzędnik zatrudniony w kancelarii; sekretarz [295]
Pisarz gospodarny – pracownik kancelarii dworskiej [259]
Pisarz publiczny – sekretarz sporządzający dokumenty na zamówienie publiczne [908]
Planierz – człowiek wykonujący plany; planista [241, 263, 1487]
Podleśny – pracownik administracji leśnej; podleśniczy [1159]
Pomocnik – pracownik wykonujący prace pomocnicze [163]
Pomocnik kupiecki – pracownik pomocniczy kupca [830]
Pomocnik młynarski – pracownik pomocniczy młynarza [878]
Pomocnik piekarski – pracownik pomocniczy piekarza [837]
Posiedziiciel – właściciel, posiadacz [16, 23, 34, 206, 223, 951, 1027, 1029, 1034, 1037, 1040, 1107, 1274, 1278, 1484-1485, 1491, 1522]

Półchłop – (?) [835]

Półhannik, połanik – rolnik gospodarzący na obszarze około pół łana (ok. 8-11ha) ziemi uprawnej [904, 907]

Półsiodłak – właściciel ziemi uprawnej będącej częścią (połową) majątku siodłaka [833, 891-892, 896, 1047]

Radzca – radca [838, 1424]

Rangierer – manewrowy na kolei (z niem. Rangierer) [1245]

Rechcanwald – adwokat (z niem. Rechtsanwalt) [332, 828, 1018]

Rendant – skarbnik (z niem. Rendant) [316]

Rendant kościelny – skarbnik kościelny [244, 247]

Rentner – rencista (z niem. Rentner) [210]

Ręďant zob. Rendant

Robotnica – pracownica, zwykle zatrudniona w zakładzie przemysłowym [338]

Robotniczka – pracownica, zwykle zatrudniona w zakładzie przemysłowym [263, 328-329, 333, 335-336, 338, 611, 1093, 1197, 1236, 1257]

Robotnik – pracownik, zwykle zatrudniony w zakładzie przemysłowym [15, 60, 212-213, 285, 291-292, 294, 324, 333, 589, 804, 827, 1005, 1055, 1086-1087, 1091-1092, 1134, 1155, 1158, 1165, 1207-1208, 1214, 1218, 1220, 1233, 1269, 1282, 1390, 1455, 1461-1462, 1466, 1470, 1530]

Robotnik fabrykowy – robotnik pracujący w fabryce [15]

Robotnik hutny – robotnik pracujący w hucie [407, 419-420, 428, 430, 443, 449, 456-458, 469-470, 524, 1171, 1269, 1473, 1476, 1483, 1499, 1506, 1508, 1513, 1516, 1524-1526, 1528-1530, 1532, 1534]

Robotnik hutnego pieca – pracownik huty obsługujący piec hutniczy [398]

Robotnik pański – fizyczny pracownik dworski [207]

Robotnik żelaznej kolei – robotnik pracujący na kolei [1158, 1272]

Rymarz – rzemieślnik wykonujący przedmioty z mocnej skóry, jak uprząże końskie, pasy itp. [437]

Rzeźnik – rzemieślnik zajmujący się ubojem zwierząt; także właściciel sklepu mięsnego; zob. masarz [1178, 1209]

Sattlermeister – mistrz siodlarstwa, rzemieślnik wykonujący siodła do jazdy konnej (z niem. Sattlermeister) [302]

Sądca – sędzia; zob. sądzca, Schiedsman, sędzia, szicman, szydzman, ugadzacz [319, 1521]

Sądzca – sędzia; zob. sądca, Schiedsman, sędzia, szicman, szydzman, ugadzacz [295, 348-349, 367, 573, 605-606, 608, 610, 961, 1112-1136, 1140-1170, 1172-1173, 1175-1180, 1182-1189, 1191-1201, 1203-1204, 1206-1207, 1210, 1216, 1234, 1246, 1248, 1251, 1269, 1294, 1296, 1299-1300, 1307, 1310, 1315, 1321, 1323, 1325-1326, 1328, 1330-1337, 1339, 1343, 1348, 1517-1520]

Schiedsman – sędzia pojednawczy (z niem. Schiedsmann ‘rozjemca’); zob. sądca, sądzca, sędzia, szicman, szydzman, ugadzacz [3-8, 11-12, 16-17, 20-25, 29-31, 35, 38-39, 41, 43, 57, 65, 76, 78-79, 205-309, 311-339, 372, 612-615, 617, 619, 621-622, 624, 627, 629-636, 638-640, 642-643, 645-649, 651-657, 659-672, 674-675, 679-688, 692, 694-700, 702-708, 711-713, 715, 717, 720-724, 726, 729-733, 735-737, 739-740, 742-744, 746-752, 754, 757-759, 761, 764-768, 770-771, 774, 776-789, 791-798, 800-813, 815-829, 831-843, 845, 847-857, 859, 866-868, 871-881, 884, 886-887, 889-910, 914-916, 923-924, 926, 929-935, 937-941, 943-947, 949-957, 960, 967, 971, 976, 979, 981, 983-988, 990-1043, 1045-1047, 1049-1051, 1053, 1055-1058, 1061-1063, 1066-1073, 1075-1080, 1084-1086, 1088-1101, 1106-1111, 1135, 1140-1145, 1147-1286, 1313, 1318, 1326-1327, 1331, 1342, 1385, 1387, 1389, 1393, 1396-1397, 1399-1408, 1410-1414, 1425, 1427, 1429-1436, 1438, 1440-1441, 1444, 1446, 1448-1451, 1453, 1457-1471, 1516, 1518-1520, 1522-1523, 1528-1531, 1533-1535]

Schleiflerz zob. szlifierz

Schneider – krawiec (z niem. Schneider); zob. krawiec [296]

Sekretarz – urzędnik załatwiający sprawy związane z działalnością jakiejś osoby lub instytucji [612-620, 1441]

Sekretarz prywatny – urzędnik załatwiający sprawy związane z działalnością jakiejś osoby [894-896, 899-901]

Sekurarz – urzędnik ściągający należność od dłużników; egzekutor [602]

- Serarka – żona serarza, wytwórca serów [242]
Serarz – wytwórca serów; serowar [282]
Serkarz – wytwórca serów; serowar [252]
Sędzia – urzędnik rozstrzygający sprawy sądu rozjemczego; zob. sędca, sędzca, Schiedsman, szicman, szydzman, ugadzacz [16, 109-110, 113-114, 127, 129, 132, 135-136, 221, 288-293]
Sędzia pojednawczy – sędzia sądu rozjemczego [340, 343, 359, 400, 409, 412, 1102-1111, 1369, 1392, 1524-1532, 1534-1535]
Sędzia polubny – sędzia sądu rozjemczego [444-445, 447, 452, 454, 462, 466-467, 469-470, 473-474, 476-479, 1079, 1092, 1522-1523]
Sędzia polubowny – sędzia sądu rozjemczego [16, 208-287, 1058-1061, 1063-1068, 1070-1076, 1078, 1080-1086]
Sędzia polubowy – sędzia sądu rozjemczego [1-15, 89, 92, 95-110, 112-128, 130-134, 136-149, 151-163, 165-171, 176-179, 182-183, 187-189, 191-193, 195-198, 200, 204-205, 1087-1091, 1093, 1095-1100, 1400-1452, 1454-1457]
Sędzia ugodów – sędzia sądu rozjemczego [889]
Sędzia ugody – sędzia sądu rozjemczego [1473-1516]
Siągarz – robotnik leśny, pracujący przy wyrębie [382, 450]
Siedlaurz zob. siodlarz
Siękierz zob. szynkierz
Siodlarz – wytwórca siodła do jazdy konnej [993]
Siodlaczka – żona siodłaka; bogata gospodyni [331, 334, 963, 983, 1071-1072, 1124]
Siodlak – bogaty rolnik, posiadacz większej ilości ziemi uprawnej; zob. gbur [20, 31, 46, 53, 55, 59, 77-78, 89, 92, 96, 101, 109, 135-136, 141-143, 145, 147, 151, 158, 175, 185, 194, 200, 295, 395, 453, 542, 566, 588, 593, 863, 865, 875, 890, 906, 929, 931, 933, 945, 954, 961, 964, 970, 976, 980, 984, 997, 1000-1009, 1012, 1016-1017, 1019, 1022-1023, 1025-1026, 1030, 1034-1036, 1039, 1042, 1045, 1049, 1065, 1076, 1080, 1090, 1112, 1114, 1122-1123, 1125-1126, 1129-1132, 1135, 1138-1139, 1145, 1147, 1169, 1173, 1178-1179, 1185, 1193-1194, 1196, 1198, 1204, 1208, 1213, 1221, 1242, 1250, 1254, 1256, 1265, 1277, 1382, 1394, 1397, 1399-1400, 1405, 1407-1408, 1410, 1413, 1417-1418, 1422, 1427, 1429, 1434, 1441, 1443-1444, 1447, 1449-1451, 1453, 1456-1457, 1478, 1531]
Skarbnik szpitalny – człowiek zarządzający kasą szpitala [867, 869]
Skuszerka – akuszerka, położna; zob. hebama, matka babiąca [198]
Słasarz zob. Ślusarz
Sładek – piwowar [831]
Sługa – pracownik najemny wykonujący prace służebne
Sługa gmiński – woźny, poślaniec gminny [280]
Sługa miejski – woźny, poślaniec miejski [845-858, 871-873, 875, 877-882, 884, 902-906, 908-909]
Sługa policji – poślaniec na policji [888]
Sługa policyjski – poślaniec na policji [889-892]
Służalec – służa
Służalec policyjski – poślaniec na policji [886]
Służąca – pracownica najemna wykonująca prace pomocnicze w domu i gospodarstwie [75, 216-217, 221, 226, 298, 1103, 1344, 1377, 1381]
Służebnik – służa [412]
Smolarz – człowiek trudniący się wyrobem i sprzedażą smoły [122, 409]
Sołtys – urzędnik stojący na czele społeczności danej wsi [46, 163, 179, 190, 244, 247, 355, 357, 400, 460, 500, 584, 654, 713, 760, 912, 916, 925, 948, 994, 1014, 1020, 1045, 1107, 1151, 1175, 1249, 1283, 1345, 1413-1414, 1417, 1434, 1533]
Staatsanwalt – prokurator (z niem. Staatsanwalt) [1067]
Królewski Staatsanwalt – prokurator sądu królewskiego [630]
Stalar – może stolarz; zob. stolarz [75]
Starszy cechu krawieckiego – majster krawiecki stojący na czele organizacji cechowej [873]
Stawowy – pracownik trudniący się utrzymaniem stawów i hodowlą ryb [44, 621]
Stelmach – rzemieślnik wykonujący wozy [1431]

- Stodolna – dozorczyzna stodoły [1097]
Stodolny – dozorca stodoły [217, 224, 292, 336, 880, 937, 1058, 1098, 1416-1417]
Stolarz – rzemieślnik wykonujący drewniane meble; zob. stalar [875, 887, 909, 970, 1153, 1509-1510, 1513]
Stróż – dozorca, strażnik [1094]
 Stróż hutny – dozorca w hucie [465]
 Stróż nocny – dozorca pilnujący nocą powierzonych mu dóbr [285, 1176]
 Stróż polny – dozorca pilnujący upraw rolnych [103]
Stróżowa – żona stróża, dozorczy [1093]
Studniarz – budowniczy studzien [1024]
Syrarz zob. serarz
Syrkarz zob. serkarz
Szachtmajster – nadzorca, brygadzysta, gł. w górnictwie (z niem. Schachtmeister) [1165]
Szafarka – żona szafarza lub pracownica zarządzająca gospodarstwem domowym [242, 1051, 1463-1464]
Szafarz – zarządca gospodarstwa [33, 216, 242, 289, 1050, 1464]
 Szafarz wolski – zarządca odpowiedzialny za dworskie bydło [216]
Szenkierka zob. szynkierka
Szenkierz zob. szynkierz
Szenkirz zob. szynkierz
Szewc – rzemieślnik szyjący obuwie; zob. szwiec [854, 856, 858-859, 862-864, 870-872, 879, 990, 999, 1283]
Szewcowa – żona szewca [895, 900]
Szękierz zob. szynkierz
Szicman, szidsman, szidzman – sędzia sądu rozjemczego; zob. sądca, sądzca, Schiedsman, sędzia, szydzman, ugadzacz [298-301, 303-307, 311, 319-320, 323-333, 336, 929-937, 939-940, 942, 944-957, 959-960, 962, 964-980, 1459, 1524-1525, 1533-1534]
Szklarz – rzemieślnik wstawiający szyby w okna i wykonujący przedmioty ze szkła; także pracownik huty szkła [391]
Szlifierz zob. szlifierz
Szlifierz – robotnik fabryczny obsługujący szlifierkę lub rzemieślnik trudniący się ostrzeniem noży i innych narzędzi [521]
Szołtys zob. sołtys
Szwaczka – kobieta zawodowo zajmująca się szyciem; krawcowa [280]
Szwiec – rzemieślnik szyjący obuwie; szewc [176, 373, 446, 480, 560, 836, 849-851, 1203]; także: krawiec [371]
Szydzman – sędzia sądu rozjemczego; zob. sądca, sądzca, Schiedsman, sędzia, szicman, ugadzacz [1156, 1200, 1205-1206, 1208-1215, 1217-1233, 1235-1247, 1249-1250, 1252-1268, 1270-1286]
Szynkierka – żona szynkierza; właścicielka szynku, karczmy; karczmarka; zob. gastwirtka, karczmarka [181, 198, 623]
Szynkierz – właściciel lub dzierżawca szynku, karczmy; karczmarz; zob. gastwirt, gościnny, karczmarz [115, 129, 161, 208, 643, 716]
Ślusarz – dawniej: rzemieślnik wykonujący drobne przedmioty z metalu, jak kłódki, zamki, okucia [375, 598, 1200, 1449, 1480]
Telegrafista – pracownik obsługujący telegraf [1259]
Tkacz – rzemieślnik wykonujący tkaniny [830, 845, 849, 859, 864, 866-867, 1409]
Towarzysz – czeladnik [1428]
 Towarzysz kowalski – czeladnik kowalski [753]
 Towarzysz pieczerski – czeladnik piekarski [833]
 Towarzysz piekarski – czeladnik piekarski [830, 832, 835, 885, 891-892]
 Towarzysz piekarstwa – czeladnik piekarski [1491]
 Towarzysz rzeźnicki – czeladnik rzeźnicki [1107]
Ugadzacz – sędzia sądu rozjemczego; zob. sądca, sądzca, Schiedsmann, sędzia, szicman, szydzman [830-835, 837-843, 845-882, 884-885, 902-905, 908-909]

- Urzędnik – pracownik urzędu [137, 284, 290]
Urzędnik ekonomiczny – urzędnik gospodarczy, ekonom, oficjalista [137]
Urzędnik gospodarny – urzędnik gospodarczy, ekonom, oficjalista [897]
Urzędnik gospodarski – urzędnik gospodarczy, ekonom, oficjalista [284]
Urzędnik gospodarstwa – urzędnik gospodarczy, ekonom, oficjalista [1082]
Urzędnik młyna – dzierżawca, najemca młyna (?) [131]
Urzędowny – urzędnik [1014]
Urzędowy – urzędnik [713, 760, 1033, 1109, 1145, 1172, 1433]
Wachtarz – dozorca, strażnik (z niem. Wächter); zob. wachterz [210, 246]
Wachtarz pański – dozorca we dworze pańskim [210, 246]
Wachtarz gmiński nocny – nocny stróż, dozorca majątku gmińskiego [246]
Wachterka – żona wachterza, dozorczy [209]
Wachterz – dozorca, strażnik (z niem. Wächter); zob. wachtarz [226, 952, 1419, 1437]
Wachterz hutny – dozorca w hucie [1508]
Wachterz nocny – stróż nocny [217, 226, 834, 952-953, 1419, 1437]
Wachterz owocny – dozorca pilnujący plonów, zbiorów [834]
Wachterz pański – dozorca we dworze pańskim [953]
Walcerz – pracownik walcowni w hucie; walcownik [394, 471]
Wdowa [2, 4, 25, 87, 118, 121-122, 165, 198, 235, 304-306, 310-313, 332, 358, 360, 371-372, 378, 393, 399, 412, 418, 426, 438, 445, 459-461, 466-467, 485, 495, 513, 544, 549, 558, 567, 570-571, 589, 648, 663, 672, 693, 726, 833, 850, 868, 870, 944, 947, 950, 983, 998, 1007, 1014, 1046, 1078, 1082, 1105, 1125, 1135, 1141, 1162, 1206, 1223, 1238, 1252, 1256, 1258, 1274, 1293-1294, 1298, 1306, 1322, 1344, 1348, 1379, 1384, 1402, 1412, 1425, 1435, 1479, 1483, 1485, 1489, 1495, 1497-1498, 1500, 1528, 1534]
Wdowa chałupnica [119]
Wdowa chałupnicza – wdowa po chałupniku [25, 119, 916, 1104, 1114, 1159, 1168, 1206, 1225, 1235, 1440, 1463]
Wdowa chałupniczka – wdowa po chałupniku [313, 1052]
Wdowa chałupniczna – wdowa po chałupniku [1173]
Wdowa chałupnika – wdowa po chałupniku [25]
Wdowa gawirka – wdowa po karczmarzu [312, 321-322]
Wdowa kolonista – wdowa po kolonście lub kolonistka będąca wdową [135]
Wdowa kolonistka – wdowa po kolonście lub kolonistka będąca wdową [403, 1104]
Wdowa koloniszczka – wdowa po kolonście [1102]
Wdowa kolonistka – wdowa po kolonście [1104]
Wdowa komornica – wdowa po komorniku lub wdowa będąca komornicą [693]
Wdowa komorniczka – wdowa po komorniku lub wdowa będąca komornicą [1010, 1079]
Wdowa leśna – wdowa po leśniczym [326]
Wdowa młynarka – wdowa po młynarzu [1186]
Wdowa siodłaczka – wdowa po siodłaku [55, 390]
Wdowa siodłaczka – wdowa po siodłaku [1131]
Wdowa skuszerka – wdowa będąca akuszerką [198]
Wdowa szynkierka – wdowa po karczmarzu [181, 198]
Wdowa tkacka – wdowa po tkaczku [833]
Wdowa wycuźnia – wdowa po wycuźniku [1278]
Wdowa wycuźnica – wdowa po wycuźniku [1159]
Wdowa wycuźnicza – wdowa po wycuźniku, wdowa żyjąca „na wycugu” [672, 942, 950, 1014, 1105, 1159, 1231, 1252]
Wdowa zagrodnicza – wdowa po zagrodniku [1204, 1280]
Wdowa zagrodnicza – wdowa po zagrodniku [93, 1280-1281]
Weichensteller – zwrotniczy na kolei (z niem. Weichensteller) [339]
Werkmeister – wykwalifikowany robotnik w fabryce (z niem. Werkmeister) [511]

- Woźnica – człowiek powożący zaprzęgiem konnym [5, 891]
- Wycuźnica – żona wycuźnika, kobieta przebywająca „na wycugu”, czyli na dożywociu u aktualnego gospodarza swego dawnego majątku [749, 1159, 1440]
- Wycuźniczka – żona wycuźnika, kobieta przebywająca „na wycugu”, czyli na dożywociu u aktualnego gospodarza swego dawnego majątku [10, 249, 301, 536, 541, 625, 648, 786, 808, 942, 950, 984-985, 1014, 1060, 1076, 1107, 1152, 1157, 1159, 1189, 1231, 1237, 1252-1253, 1273, 1278, 1283, 1307, 1368, 1370, 1386, 1438]
- Wycuźnik – były gospodarz, starszy człowiek mieszkający u aktualnego gospodarza „na wycugu”, czyli na dożywociu, i żyjący na jego koszt [40, 53-54, 68, 80, 123, 156, 231, 233, 245, 303, 368, 452, 464, 525, 539, 627, 639, 648, 655, 674, 709, 732, 744-745, 763, 766, 771, 788, 791, 800, 808, 835, 923, 928, 941, 948, 963, 981, 1028, 1031, 1034, 1046, 1066, 1076, 1083, 1092, 1107, 1141, 1146, 1166, 1175, 1192, 1196, 1199, 1211, 1218, 1222, 1224, 1227, 1229, 1243, 1246, 1257, 1266, 1268, 1271, 1283, 1285, 1332, 1364, 1371, 1395, 1406, 1429, 1433, 1450, 1457, 1468, 1498, 1507, 1522]
- Wycuźnik chałupniczy – były właściciel domu mieszkalnego, przebywający na dożywociu [737]
- Wycuźnik karczmarz – były właściciel karczmy, przebywający na dożywociu [1052]
- Wycuźnik karczmarzy – były właściciel karczmy, przebywający na dożywociu [1224]
- Wycuźnik młynarzy – były właściciel młyna, przebywający na dożywociu [843]
- Wycuźnik siodłacki – były siodłak, przebywający na dożywociu [1522]
- Wycuźnik siodłarni – były siodlarz, przebywający na dożywociu [876]
- Wyrobniczka – żona wyrobnika lub pracownica najemna, zatrudniana na dniówkę [223, 884]
- Wyrobnik – pracownik najemny, zatrudniany na dniówkę [213, 222, 229-230, 237, 239, 249, 258, 262-263, 529, 572, 831, 847, 906, 1063, 1069, 1523]
- Wyrobnik pański – pracownik najemny we dworze [264]
- Zagrodnica – żona zagrodnika; właścicielka zagrody i niewielkiego kawałka ziemi uprawnej; zagrodniczka [771]
- Zagrodniczka – żona zagrodnika; właścicielka zagrody i niewielkiego kawałka ziemi uprawnej; zagrodnica [9, 12, 94, 293, 318, 334, 762, 772, 1167, 1171, 1181, 1280-1281, 1458]
- Zagrodnik – właściciel zagrody i niewielkiego kawałka ziemi uprawnej [92, 203-204, 293, 303, 307, 313, 318, 325, 334, 337, 516, 553, 555, 573, 601, 613, 623, 629, 632, 637-638, 641-644, 650-651, 654-656, 659, 661, 664-668, 675, 680-683, 692, 696, 706, 708-709, 715-719, 724, 727, 754, 758-764, 767, 772, 788, 793, 803-804, 808, 812, 825, 925, 943, 947, 949, 956, 1032, 1115, 1136, 1144, 1148, 1154-1155, 1183-1184, 1195, 1205, 1207, 1213, 1215-1218, 1220-1221, 1226-1227, 1232, 1235, 1239, 1242, 1250-1251, 1254, 1261, 1276, 1278, 1290, 1295, 1297, 1318, 1332-1336, 1346, 1350, 1366, 1381, 1387, 1393, 1415, 1420, 1424, 1432, 1438, 1443, 1454, 1468]
- Zagrodnik robotny – właściciel zagrody zobowiązany do odrabiania pańszczyzny [613, 619]
- Zagrodnik wolny – właściciel zagrody nie zobowiązany do odrabiania pańszczyzny [20, 516, 837]
- Zierygärtner – ogrodnik specjalizujący się w uprawie roślin ozdobnych (z niem. Ziergärtner) [302]
- Zolleinnehmer – celnik (z niem. Zolleinnehmer) [299-300, 1338]
- Zołgrodnicza zob. zagrodnica
- Żebrak – człowiek utrzymujący się z żebrania [97]

Wykaz skanów map ze zbiorów APOp, znajdujących się na płycie CD

1. Baruth – polskie nazwy obszarów leśnych, Rejencja Opolska, nr 1191, Mapy i plany, Gross Strehlitz – Strzelce Opolskie (Strzel. Resp Sł g 1951 cz I) Plan des Wirschlescher Forst Reviers zur Herrschaft Gross Strehlitz gehörig (1818), sygn. XIV/58

2. Haraszowskie, Rejencja Opolska, nr 1191, Mapy i plany, Harraschowska Grenz Duet zwischender Hütten Forst und Bergbau Gesellschaft Minerwa und der Kolonie Harraschowska (1858), sygn. XIV/86

Różne miejscowości: Rejencja Opolska, nr 1191, Mapy i plany, Mischline-Myslina (lubl. Resp Sł g 1951 cz I) Mischliner Rodelander in 38 Parzellen a 2 Morgen geteilt und von dem Domino (1848), sygn.:

3. Będowskie, XIV/6/12

4. Renardzka Huta, XIV/6/11

5., 6. Spórok, XIV/6/20, 21

7., 8. Staniszcze Małe, XIV/6/9, 10

9. Świerkle, XIV/6/26

10. Zawadzkie, XIV/6/25

11. Bieg Małej Panwi, Rejencja Opolska, nr 1191, Mapy i plany, Kieltisch Situations Plan von den Kieltischer-Grundstücken zo an der Malapane gelegen (1818), sygn. XIV/149

12. Kielcza, Rejencja Opolska, nr 1191, Mapy i plany, Kieltisch – okręgi leśne, pow. Strzelce Opolskie [Okręgi leśne i rewiry łowcze koło wsi Kieltisch, powiat Strzelce Opolskie]. Sect. XXXVII. 27. W (1857), sygn. XIV/289

13. Kolonia Bemowskie, Rejencja Opolska, nr 1191, Mapy i plany, Ziandowitz Brulion-Charte der Bochmer Colonie Felder (1841), sygn. XIV/165

14. Kowalowskie, Rejencja Opolska, nr 1191, Mapy i plany, Kowolowska – Kowalowskie (pow. Strzel. rzeka Resp Sł g 1951 cz. II) Situations Plan der Malapane von der Kowollowsker Schleusse bis an die Krascheower Grenze I Section (1857), sygn. 174 XIV/260

15. Krupski Młyn, Rejencja Opolska, nr 1191, Mapy i plany, Malapane – Mała Panew rzeka Situations plan und Nivell der Malapane von Kruppa Mühle gegen der Kieltisch heranter (1837), sygn. XIV/117

16. Lasy – polskie nazwy obszarów leśnych, Rejencja Opolska, nr 1191, Mapy i plany, Gross Strehlitz – Strzelce Opolskie (Strzel. Resp Sł g 1951 cz I) Plan des Gross Sternischer und Lasischer Forst Reviers zur Herrschaft Gross Strehlitz gehörig (1819), sygn. XIV/41

17. Łagiewniki M., Rejencja Opolska, nr 1191, Mapy i plany, Malepartus – pow. Strzelce Opolskie. Übersichts-Karte von der Herrschaft Malepartus (1910), sygn. 1236 XIV/269

18. Łaziska, Rejencja Opolska, nr 1191, Mapy i plany, Erste Reinkarte Lazisk Blatt II (1860), sygn. XIV/135

19. Myśliń, Staniszcze W., Kolonia Będowskie, Rejencja Opolska, nr 1191, Mapy i plany, Gross Stanischer – Staniszcze Wielkie (Resp Sł g 1951 cz I) Haupt Charte von den zur Herrschaft Gross Strehlitz dem grafen von Renard gehörigen Gross Stanischer Forsten (1824), sygn. XIV/56

20. Philippolis, Rejencja Opolska, nr 1191, Mapy i plany, Vossowska – Fosowskie (m. Topogr. Pow. Strzel. Resp. Sł g 1951 cz I) Geologische Karte vom Staubecheugebeit der Malapane 1911 Vossowska 3145 (1881), sygn. XIV/213
21. Piotrówka, Rejencja Opolska, nr 1191, Mapy i plany, Liebenhain – Barut (Strzel Resp. Sł g 1951 cz II) Grenz Duckt zwischen der Schlesischen Hütten Forsten Bergbau Gesellschaft Minerwa als Besitzerin der Herrschaft Kieltisch und den Liebenhainer Petersgraetzer grundbesitzern (1858), sygn. 18 XIV/94
22. Samosz, Rejencja Opolska, nr 1191, Mapy i plany, Kieltisch Situations Plan von den Teich und Eiesen Anlagen in dem Kiltischer Reviere für Gross Strehlitzer Herrschaft gehörig (1838), sygn. XIV/139
- 23., 24. Wierchlesie, Rejencja Opolska, nr 1191, Mapy i plany, Wierchlesie – okręgi leśne, pow. Strzelce Opolskie [Okręgi leśne i rewiry łowcze koło wsi Wierchlesie, powiat Strzelce Opolskie]. Sect XLI. 33, XLII. 34 W. (1868), sygn. XIV/293, 294
25. Żędowice, Rejencja Opolska, nr 1191, Mapy i plany, Ziandowitz Charte von der Feldmark Zian-dowitz, sygn. XIV/154
26. Żędowice – pola, Rejencja Opolska, nr 1191, Mapy i plany, Świerkle – okręgi leśne, pow. Strzelce Opolskie. [Okręgi leśne i rewiry łowcze koło Wierchleschau Żędowic powiat Strzelce Opolskie]. Sect XXXVI. 26. W (1858-1858), sygn. XIV/288
27. Zawadzkie, domy pracowników huty, Rejencja Opolska, nr 1191, Mapy i plany, Zawadzky – Zawadzkie (Strzel. Resp. Sł g 1951 cz II) Situations Plan von den im Jahre 1858 erbauten Hütten fabricanten Wohnungen und denen zu Nächst gelegenen Gebäude zu Zawadzky (1858), sygn. XIV/133
28. Fosowskie i Kolonowskie, Rejencja Opolska, nr 1191, Mapy i plany, Kowolowska-Kowalowskie (pola pow. Strzel. Resp. Sł g 1951 cz II) [Situations Plan der Malapane von der Kowollowsker Schle-usse bis an die Krascheower Grenze II Section] (1857), sygn. XIV/257